

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

K. A.
[832]

ANTHOLOGIA GRAECA

AD FIDEM

CODICIS OLIM PALATINI NUNC PARISINI

EX APOGRAPHO GOTHANO

EDITA.

CURAVIT

EPIGRAMMATA IN CODICE PALATINO DESIDERATA

ET

ANNOTATIONEM CRITICAM

ADIECIT

FRIDERICUS JACOBS,

S. D. SAX. GOTH. A CONSIL. AUL. ORDINIS MERITORUM CIVIL.
CORONAE BAVARICAE EQVES.

TOMUS TERTIUS ET ULTIMUS

QUI APPARATUM CRITICUM COMPLECTITUR.

ACCESSERUNT SUPPLEMENTA VARIARUM LECTIONUM

EX IPSO CODICE PALATINO SUMMA DENUO DILIGENTIA COLLATO

AB

ANTONIO IACOBO PAULSEN,

PHILOSOPHIAE DOCTOR.

L I P S I A E

OPUS IMPRESSUM TYPIS HAERTELIO-BREITKOPFIANIS

VENDITUR IN LIBRARIA DYCKIANA

1817.

76386

PA 3458.A2.
1813.v.3, MAIN

Hoc Volumine continentur haec:

Praefatio.

Addenda et Emendanda.

Notae criticae in XVII capita Anthologiae.

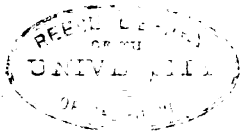
Index epigrammatum.

Index poetarum.

Index scriptorum, qui in notis corriguntur et explicantur.

Index verborum et rerum, quae in notis tractantur.

**Antonii Iac. Paulsen Supplementa variarum lectionum ex
Codice Palatino denuo comparato.**

P r a e f a t i o .

Duo anni praeterlapsi sunt, postquam, Anthologiae Palatinae textu edito, notarum criticarum volumen, quod intra anni spatium absolvi posse speraveram, typis excribi coeptum est. Haec dilatio operi nostro non unam ob causam profuit. Quod enim in hoc volumine typographorum errores pro numero paginarum admodum pauci sunt, id praecipue quidem debetur curae viri eximii, qui etiam alteram textus partem corrigere dignatus est, deinde vero typothetae, insigni omnia diligentia rimantis, lentae festinationi. Sed ad illam quoque partem operis, quae jam profligata videbatur, eadem mora fructuosa fuit, opportunitatibus quibusdam per hoc ipsum tempus, quod notis excribendis impendebatur, oblatis, quae et depravatis quibusdam locis salutiferae essent, et iudicio de universa textus lectione rectius constituendo prodessent, et omnino criticum apparatus nostrum locupletarent. In his primo loco commemorari debet, quod felici re-

rum eventorumque conversione effectum est, ut per maximorum regum clementiam liber Anthologiae Palatinus cum plurimis aliis in easdem sedes, quibus ante hos ferme ducentos annos armorum vi ereptus fuerat, inter faustos Germaniae exsultantis clamores, postliminio reduceretur. Quem pretiosissimi libri ex diuturno exsilio in patriam reditum non minus illustri Universitati Heidelbergensi, cui ad multa alia ornamenta doctrinaeque praesidia hoc quoque accessit decus, quam nobismet ipsis et operi a nobis suscepto gratulati sumus. Quum enim in nova hac editione illud inprimis spectavissemus, ut, quod *Wytttenbachius*, vir clarissimus, in censura Analectorum (Bibl. Crit. P. II. p. 42.) optavit, Anthologiae textus firmiore superstrueretur fundamento, quod non aliud est, quam membranae Palatinae; quumque id ipsum Apographi Gothani ope haud paulo plenius esset praestitum, quam ab iis, qui hujusmodi adminiculo destituti, ad Anthologiam edendam sese dederant, fieri poterat: nihil ad rem profligandam, consiliumque, quod ceperam, penitus exsequendum, utilius mihi potuit contingere, quam opportunitas, ipsa locorum vicinitate adjuncta, iteratae textus cum membranarum comparationis instituendae. Quamvis enim, quod nunc etiam majore, quam olim, confidentia affirmare et testari possum, Gothanus liber diligen-

tiore studio sit scriptus ¹⁾), quam ullus alius graeci latine scriptoris codex, qui intra haec quatuor aut quinque secula exaratus est, facile tamen intellexi, quum nemo tam oculatus sit tamque indefessus, quin eum in tam longo labore aut acies interdum fallat, aut sopor obrepit, fieri posse, ut hic illic in membranis aliquid sit residui, quod *Spalettum* in descri-

1) Quum in Supplementorum libello, huic Volumini subjecto, hoc passim agi videatur, ut Apographi nostri infirmetur fides, de hac re verbo dicendum est. Nullus unquam librarius se autographo ita in servitutem addixit, ut non solum singula verba sine ulla, quam sensus aut sermonis leges requirere videantur, mutatione, verum etiam omnia ejus compendia, omnes siglas, omnes lineolas denique et puncta, quae ibi reperiantur, eaque omnia in eadem pagina eademque paginae parte exhiberet. Hoc tamen *Spalettum* plerumque fecisse apparet. Qui si hic illic, semel fortasse in mille locis, ab illa lege casu deflexit, si in nonnullis erravit, non tamen continuo *vitium ex vitio sevisse* dicendus est, nec fides abroganda apographo, ex quo textus Anthologiae innumeris in locis restitutus est. Quod an, de ullo alio Palatini libri apographo praedicari possit, vehementer dubito. Ipse Supplementorum auctor, qui *Spaletti* nostri levitatem tantopere exagitat, aliquo in loco (p. 46.) se jam nescire fatetur, an non in lemmatibus ex Codice describendis manifesta vitia statim sustulerit. Hoc si illi in tanta diligentia accidit, quidni *Spaletto* idem in similibus ignoscamus? At nonnulla non recte explicuit; quaedam scribendi compendia cum aliis permixta. Audio. Nemo *ἀναμάρτητος*, nisi deum dicas; nec omnia tamen, quae in compendiorum siglis in Commentario nostro emendanda veniunt, a Romano descriptore peccata sunt. Quidam mei sunt, alii typothetarum errores; nonnullos etiam casus progignere potuit. Ii tamen omnes sunt in lemmatibus et notis marginalibus, quarum plurimas si omissem, neminem me facile reprehensurum fuisse satis scio.

bendo fefellerit. Nihil itaque ad rem conficiendam magis profuturum esse existimabam, quam si quis diligens graecarumque litterarum satis peritus homo totum Codicem denuo excuteret, et comparatione cum editione nostra instituta, omnia, quae aut *Spalettum* latuissent, aut a me in apographo conferendo praetermissa essent, diligenter enotaret. Et jam id, quod in votis habebam, per insigne fortunae faultriciis beneficium

Gravissima quidem crimina, quibus doctissimus Supplementorum auctor *Spalettum* oneravit, in Addendis diluere conati sumus; (vid. ad I. nr. 34. 118. II. vers. 410. V. nr. 55. VI. nr. 34. VII. nr. 154. 477. 505. 687. IX. nr. 180. 402. et alibi.) alia quaedam hoc loco commemorare liceat. Cap. VII. nr. 356. in Notis nostris p. 302. in lemmate exhibetur $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$ i. e. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota\nu$. Ad h. l. diligentissimus *Paulssen* p. 37. „ $\pi\acute{\alpha}\lambda$ ’ i. e. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota\nu$. Hinc elucet, *Spalettum* non modo voces „per compendia scriptas plene dedisse, plenas vere compendiarie ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad libitum exhiberet pro „altero alterum scripturae compendium.“ Si vere *Spalettus* scripsisset $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$, quatenam tanta, quaeso, licentia? at scripsit $\pi\acute{\alpha}\lambda$ ’; quod compendium a me fortasse obscurius pictum, altera lineola longius producta, typotheta pro ι habuit. In eodem Capite nr. 738. v. 3. dixi (Not. p. 413.), in Codice legi $\delta\acute{\epsilon}$ $\omicron\upsilon$ (sic enim ibi expressum), in margine autem $\delta\acute{\epsilon}$ $\omicron\omicron\upsilon$ notari, quod ipsum in textu exhibui. Hic cl. *Paulssen* p. 46. „ $\delta\acute{\epsilon}$ $\omicron\upsilon$, quod est haud dubie $\delta\acute{\epsilon}$ $\omicron\omicron\upsilon$; at *Spaletti* „pro levitate sua, quod sigma est, spiritum asperum putavit.“ Hoc unde appareat, me non satis intelligere fateor, praesertim quum margo $\delta\acute{\epsilon}$ $\omicron\omicron\upsilon$ perspicue reddat. Si autem hoc levitatis est flagitium, quid de *Salmasio* dicamus, qui et aliis in locis quam plurimis Codicis scripturam perperam reddidit, et hoc ipso loco $\kappa\acute{\omicron}\nu\iota\nu$ δ ’ $\omicron\upsilon\delta$ ’, aut δ ’ $\omicron\upsilon\delta$ ’ e membranis enotavit? quam vitiosam lectionem nos primi ex Autographo Romano emendavimus.

doctorumque virorum erga me voluntatem, ita effectum est, ut jam nihil superesse videatur, quod ex illis fontibus ad Anthologiam expolientiam hauriri queat. Quum enim brevi post felicissimam librorum Palatinorum in antiquas sedes restitutionem *Creuzerum*, virum clarissimum mihiq̃ amicissimum, per litteras rogassem, ut talem Codicis comparisonem, quali opus esse videbatur, per doctum aliquem disciplinae suae alumnum, aliumve, qui ejusmodi laborem suscipere et posset et vellet, in meam gratiam instituendam curaret, statim mihi rescripsit vir humanissimus, nihil jam sua procuratione opus esse; inventum esse, qui illam comparisonem sponte susciperet, juvenem eruditissimum, *Antonium Jacobum Paulssen*, Jenensem, Philosophiae Doctorem; eum jam magnam laboris illis partem incredibili studio atque diligentia perfecisse; neque dubitare se, juvenem humanissimum permoveri posse, ut, quae excerpisset et annotasset, mecum communicaret. Non ita multo post *Paulssenius* per hanc urbem in patriam rediens, me convenit, apparatusque ex Codice Palatino collecti specimina quaedam apud me expromsit, quae plane id confirmabant, quod *Creuzerus* de ea re scripserat. Quid multa? Impetravi a juvene doctissimo, ut totam illam variarum lectionum farraginem, ipsius animadversionibus

auctam, cum nostro opere conjungeret. Ac quid ille praestiterit, non est, ut multis verbis doceamus, quum id ipse libellus, alteri hujus voluminis parti subjectus, abunde ostendat. Quum enim nulla sit ne dicam syllaba, sed littera, nulla librarii correctorisve notula, nullus apex, nullum scribendi compendium, quod non ad calculum vocaverit, enotaverit, explicaverit, nulla jam amplius in membranis illis lectio residere videtur, quae non in haec horrea nostra relata sit. Ac sunt quidem in his variarum lectionum supplementis, id quod repetita comparatione intellexi, non pauca, quae in Apographo nostro sic plane extant, ut in Palatino Codice, consilio a me praetermissa, quia ad iudicium de vera lectione ferendum, nedum ad emendandum emaculandumque textum nihil omnino momenti habere videbantur ²⁾. Quod an recte fecerim nec ne, alii iudicent; certe me illa praetermisisse nunc eo

2) Sic, ut paucis defungar exemplis, saepe peccatur in Cod. Pal. in accentibus et spiritibus ponendis. Haec, in lemmatibus praesertim, et ubi nihil interesse censebam, sine animadversione praetermissi, sicut *ἡ ποτὲ, εἰ ποτὲ, τοῦτον τις, πρὶν τι, ἄδε, μὴ κ' ἔτι, ὠδίνας, καίσαρ*, et alia infinita hujus generis. Nec de jota adscripto, quod in membr. Pal. saepe pro lubito omittitur, monendum existimavi, praesertim in dativis, in *πάντη* et similibus. Ne quis tamen existimet, me solertiam, in talibus enotandis positam, elevare velle, haec quoque cognitu sunt utilia, neque omnino in opere, ex uno Codice magnam partem derivato, ulla diligentia nimia potest videri.

minus poenitet, quod, quorum interest, omnia ista librarium peccata, omnes Codicis *ιδιότητες*, summa cum fide ex ipsis membranis enotata, in *Paulssenii* nostri libello reperire et examinare possunt. Plurima sunt in his ad palaeographicam rationem egregie observata de singularum litterarum formis, scribendique compendiis; lectiones etiam nonnullae in ipsis epigrammatis, quae me Brunckianum textum cum Apographo comparantem notasque scribentem fefellerant ³⁾. Harum aliquas, Apographo denuo iterumque consulto, ipse in Addendis notaveram, nihil quod Anthologiae studiosorum interesset, praetermissurus; sed quum easdem in *Paulssenii* Supplementis commemoratas viderem, illas ibi, ne actum agerem, delendas duxi. Et fore quidem non dubito, qui moleste ferant, non omnia, quae ad iudicium de unaquaque lectione ferendum faciant, uno in loco reperiri. Hi sciant, mihi quoque idem molestum esse, et si per me stetisset, me id quovis modo evitaturum fuisse. Verum in ejusmodi

3) Liceat mihi in hac re uti verbis, quae vir summus, *Ricardus Porson*, Supplemento Variarum Lectionum ex Cod. Homeri Harlemano praefixit: „Dum collationem meam repleo, et ad codicem ipsum exigo, „video sane paulo plura cum omissa, tum commissa, quam putabam. „Nec dubito, quin, si quis laborem conferendi codicis iterum susceperit, quaedam adhuc inventurus sit, quae diligentiam meam effugerint. Quicumque hoc opus aggrediatur, me non invito fecerit; agnoscet „tamen, opinor, se aliquantum opera mea esse adjutum.“

opere vix fieri potest, ut simul prompta et parata sint omnia, et si vel cuncta paraveris, improvisi tamen casus, qualis ille fuit, de quo modo diximus, non sunt in potestate nostra. Multa etiam per hos duos annos inter legendum subnata, quae jam suo loco inseri non poterant; multa ab aliis suppeditata; alia denique, ut dixi, serius animadversa. Sic paulatim Additamentorum succrevit Spicilegium satis copiosum, cui ne lectionum e membranis enotatarum supplementa, suo quamque loco, insererem, obstitit *Paulssenii* voluntas, cui repugnare non poteram, quum is ob plurimas causas totum hoc observationum suarum syntagma, peculiari libello, qui et a reliquo notarumstrarum volumine sejungi posset, mallet exhiberi. Quae quum ita essent, ut aliqua tamen ex parte lectorum commodis prospicerem, de iis locis, quae ex nova membranarum comparatione in textu emendari posse videbantur ⁴⁾, in Addendis, huic Praefationi subjectis, breviter monui.

4) Haec loca pro amplitudine operis numero sunt paucissima. In his duo potissimum reperi, in quibus lectionum ex Codice nunc demum erutarum ope sensus praeclare juvatur: unus Cap. IX. nr. 556. v. 6. ἐγνώσθην; alter Cap. XI. nr. 348. v. 2. παρολέτωρ. Reliqua minoris momenti videntur. Sic duobus in locis membr. κρείσσονα offerunt, ubi κρείσσονα edidi; his τοῦτο pro ταῦτα; παθῶν pro κακῶν; μαστὸν pro μαζόν; πανδερχία pro πολυδερχία; et quaedam alia hujus generis, ubi nostra lectio, quamvis per se bona, cum membranarum lectione permutanda est.

Hoc igitur primum erat, quod, dum hoc volumen typis exscribebatur, opportune accidit, supplementorum, dico, ex Codice Palatino accessio. Alterum erant symbolae doctorum quorundam virorum benevolentia ad criticum apparatus nostrum humanissime collatae. Inter quos *εὐεργέτας* nostros primo loco nominandus est *Augustus Seidlerus*, Professor Halensis meritissimus, vir ob egregiam eruditionem cum pari conjunctam acumine inprimis illustris. Hic quum inter libros suos *Suidae* haberet exemplar Kusteriani, cujus margines *Jacobus Gronovius* variis lectionibus ex Codice Lugdunensi excerptis opplevit, illarum lectionum in versibus a Lexicographo laudatis specimen ultro ad me misit, reliqua quoque, si vellem, missurus. Non me fugiebat libri Lugdunensis praestantia, quippe quam cum ex *Gronovii* contra *Kusterum* scriptis, tum ex testimonio a *Valckenario* ei tributo in Callimachi Elegiarum Fragmentis p. 182, cognitam habebam. Quare quum conditio a *Seidlero* mihi oblata esset gratissima, neque tamen a me impetrare possem, ut viro doctissimo variarum lectionum in meam gratiam excerptarum onus imponerem, rogavi eum, ut mihi *Suidae* sui usum concederet, dum lectiones, quae ad Anthologiam facerent, inde excerptissem. Facile precibus meis annuit vir humanissimus; allatus est liber, quum typothetae jam ad Notarum paginam 257

pervenissent. Hinc factum est, ut varietas lectionis eorum locorum Lexicographi, quae in foliis tum jam impressis commemorantur, non ad illa ipsa loca in Notis, sed in Addendis indicanda esset. Caeterum nec haec accessio parvi aestimari debet. Quum enim *Suidae* Lexicon inter fontes lectionum Anthologiae non infimum locum teneat, operae pretium videri debet, hunc fontem a sordibus, quibus vehementer inquinatus est, purgari. Ut autem totam illam faraginem a correctoribus valde interpolatam esse constat, ita Anthologiae fragmenta passim emendata videntur, cum ex Sylloge Planudea, tum etiam ex ingenio. In plurimis hujusmodi locis liber Vossianus Lugdunensis Palatini Codicis lectiones exhibet; qua re *Suidae* cum illo codice conspiratio, de qua et olim dixi (in Prolegomenis ad Animadversiones p. LXXIX.) et nuper in Praefatione ad primum hujus editionis volumen p. XIX. monui, nunc in clariore quam antea luce collocata est.

Inter eos, qui de meis in Anthologiam studiis per hos annos bene meruerunt, non praetereundus est is, quem utraque hujus operis praefatio cum laude commemorat, *Chr. Fr. Graefius*, Eques, vir eruditissimus, qui insignes quasdam de veteribus epigrammatis conjecturas per litteras mecum communicavit, plures etiam in Epistola critica de Bucolicis graecis, anno hujus seculi decimo quinto Petropoli edita, expromsit. Ex his quoque eae, quae

ad prima Anthologiae nostrae capita spectabant, libro illo serius ad nos allato, in Addenda debuerunt referri. Commemorantur in his praeterea *Friderici Henrici Bothii*, viri et antiquarum et recentiorum litterarum peritissimi, emendationes manuscriptae, excerptae illae ex Anthologiae Epitome, a viro doctissimo concinnata criticisque passim observationibus instructa; quam quum mecum ob alias quasdam causas communicasset, rogavi eum, ut conjecturis, quae mihi probabiles essent visae, liceret uti. Quod ille, qua est humanitate, facile concessit, aliasque etiam in litteris ad me datis adjecit, quibus, si vellem, uterer. Gratiae habendae sunt etiam viro clarissimo, *Ioanni Francisco Boissonadio*, graecarum litterarum in Gallia inter paucos statori, qui emendationes quasdam suas, ex commentario ad *Eunapium*, qui jam diu avide expectatur, et ex notis ad *Lucae Holstenii* epistolas, in quibus edendis nunc cum maxime versatur, excerptas, sponte ad me misit; *Francisco Passovio*, Professore Vratislaviensi doctissimo, cui plura debeo diversis temporibus in Anthologia acute animadversa; *Welckero* denique, antiquarum litterarum in Georgia Augusta Professore, cujus cum alia mihi ad Anthologiam profuerunt scripta, tum observationes nonnullae ex instructissimo ejus penore depromptae et per litteras mecum communicatae de Inscriptionibus, quibusdam metricis, quae quum diligentiam meam fugissent, nunc in Addendis exhibitae leguntur.

Jam quum pietatis officio erga eos, qui voluntate sua et benevolentia de opere a nobis suscepto bene meruerunt, eruditione et doctrina labores nostros sublevarunt, utcunque satisfecerim, praefandi finem faciam, postquam verbum de Commentario critico, qui hoc volumine continetur, addidero. Hunc ne quis existimet ex Animadversionibus, octo olim a nobis voluminibus editis, esse excerptum, illae praecipue in interpretatione versantur, quam in his notis raro attigi. Nam quum in iis hoc inprimis agerem, ut textus a me constituti rationem redderem, fontes uniuscujusque lectionis, quae non ex Palatino codice derivata esset, sedulo indicavi, causis etiam immutatae lectionis, ubi necesse esset, breviter allatis. Brevitatis enim studiosissimus fui. Passim tamen, occasione oblata, conjecturas de corruptis aliorum scriptorum locis interposui, et ut taedium fallerem, et quod ejusmodi diverticula eruditis viris non displicere noveram. Ut autem omnia, quae in hac notarum faragine continentur, facile inveniri possent, Indicibus additis prospexi. Scribebam Gothae vi Idus Apriles MDCCCXVII.

A D D E N D A.

Tom. III.

h

ADDENDA

ad Praefationem Voluminis Primi.

Ad pag. XXXVII. not. 37. Locus in epigramm. *Antipatri* Cap. IX. nr. 10. Tom. II. p. 8. οἴπω δ' ἦν πέτρῃ ἱκελος χρόα, ubi erat, quum, hiatus tollendi causa, mutatis verborum sedibus scribendum existimarem: οἴπω δ' ἦν ἱκελος πέτρῃ χρόα, admonet, ut de illo hiatus generem, quod ex longarum vocalium in arsi positarum aut inter se, aut cum brevibus concursu oritur, paucis disseram, hactenus saltem, ut quae huiusmodi hiatus exempla in Anthologiae epigrammatis occurrunt ad calculum vocem, ut appareat, quales hoc genus poëtae admisserint, quibusque de causis, et a quibus abstinerint.

Ac primum quidem se nobis offerunt hiatus illi, a quibus nec scena attica abhorruit, ex concursu interjectionis cum nomine nati, sicut ὦ ἄνα. IX. nr. 91. ὦ ἄνερ. Append. nr. 310. ὦ Ἑλικών. XI. nr. 24. (*Callimach.* Lav. Pallad. v. 90. ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικών.) ὦ ἄλλιστ' Ἀΐδθ. VII. nr. 643. ὦ ἐμὸν ἐκμήνας. VII. nr. 99. οἱ ἐμὲ δειλὴν. IX. nr. 408. ὦ ἴτε Διμήτερος. IX. nr. 147. ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην. X. nr. 6. φεῦ ἐλεεινέ. VII. nr. 286. φεῦ ἀπὸ τοσουτίου. IX. nr. 425. quae omnia non magis offendunt, quam in scena attica ὦ οὔτος, ὦ Ἡρακλεῖς, et similia. In interjectionibus enim artis vim suam vel maxime exserit, qua efficitur, ut huiusmodi hiatus auribus non sint molesti; ut nec in interrogationibus, v. c. ap. *Agathiam* X. nr. 64. Πῇ ἔβαν ἐξαίγνης ἀγχιπόροι κόλακες; eandem ob causam.

Cum hoc genere proxime conjunctum est illud, quod in epigrammatis maxime est obvium, ubi longam vocalem praepositio sequitur, (aut verbum cum praepositione compositum,) aut aliud huiusmodi vocabulum, quod cum proximis verbis sensu arctissime copulatur. Tum enim vocales illae, in quibus hiatus inest, et caesurâ simul et sensu ita a se invicem sejunguntur, ut earum concursus sine offensione aurium toleretur. Nec facile huiusmodi hiatum in Anthologia reperiis,

nisi in diphthongo, aut longa vocali, cui iota praeterea adscriptum, nunquam, si recte memini, in vocalibus simplicibus. Hujus generis exempla apud eos poëtas, qui in censum venire possunt, nam christianorum epigrammatum auctores et *Gregorium Nazianzenum* non moramur, reperi fere haec. Cap. VII. nr. 153. in epigr. *Homeri* aut *Cleobuli*, πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ. In Planud. nr. 160. *Plato*: περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ. VII. nr. 536. *Alcae. Mess.* οὐδὲ θανῶν ὁ πρόσβυς ἔψ' ἐπιτέτροψε τύμβῳ. ubi etiam ἐπὶ τέτροψε bene haberet. VII. nr. 641. *Antipater*: προφύγοντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ. Id. IX. nr. 82. καὶ γὰρ Ἴων ὄρμῳ ἐνικάππεισιν. VI. nr. 345. *Crinagoras*: σῇ ἐπιμεσθίσαντα γενεθλίῃ. VII. nr. 571. *Idem*: κείμαι δ' ἐν ξείνῃ, ἐπὶ χειρμάδι. IX. nr. 276. πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενήν ἀπελύσατο. Ib. nr. 419. *Idem*: οἶσι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο. Ib. nr. 430. *Idem*: νηδὺς δὲ τριτοκτὶ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ib. nr. 555. *Idem*: ἐπ' ἰχθίσι καὶ ὑπὸ μαίρῃ. X. nr. 24. *Idem*: Θρηϊκί διωκομένην ὑπ' αἰγῇ. VII. nr. 294. *Tull. Laur.* τὸν ἀλιτρώτον ἀπὸ κύμβης. quem locum frustra olim tentavi. VI. nr. 218. *Addaeus*: ὁ δὲ που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ. VI. nr. 332. *Hadrianus*: πέρσεν ὑπερθύμους ᾧ ἐπὶ δουρὶ Ἰέτας. XI. nr. 399. *Apollinaris*: Ἰραμματικός ποτ' ὄνῃ ἐποχοῦμενος. IX. nr. 121. v. 2. ποταμῷ ὑπέσθηκε γένειον. Ib. nr. 134. *Palladas*: φάσματι ὡς ὕπνῳ ἐμβάλλετε. Append. nr. 1. *Agathias*: καὶ μαρναμένην ὑπυεῖκειν. VII. nr. 42. *Incert.* αἱ δὲ οἱ εἰρομένης ἀμφ' ὠγγίῳν ἡρώων. Ib. nr. 158. εὐκτιμένη ἐνὶ Ῥώμῃ. IX. nr. 194. ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος. Ib. nr. 207. τιῶ ἐνικάτθετο θυμῷ. IX. nr. 802. μορφὴν τήνδ' ὀράας ζώῳ ἐναλγικίον ἔκπῳ. XIV. nr. 124. τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ. Ib. nr. 149. in Oraculo: ἐν ῥύτῳ ἀπὸ πόρεως. In Planud. nr. 335. ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι. Append. nr. 103. ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυντάδος. Ib. nr. 120. ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ. Ib. nr. 278. μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. Ib. nr. 554. Σαλαμίνιος ᾧ ἐνὶ χερσίν.

Quum horum hiatus, qui apud optimos quosque versuum artifices creberrimi, causa sit ea, quam diximus, mirari quis possit, quum ejusmodi hiatus admissos videat passim, licet exempla illis longe pauciora sint, sequente praepositione in anastrophe posita. In talibus enim, dum hiatus syllabas sejungit, anastrophe easdem conjungi jubet. Neo tamen propterea ejusmodi loca pro vitiosis habenda sunt, neo poëtarum negligentiae tribui debent. Si enim praepositio pertinet ad eam vocem, quae praecedat, illa et sensu et pronuntiatione ita cum praee-

dente copulatur, ut ambae pro uno habendae sint vocabulo, in quo vocalium concursus non est molestior, quam in verbis αἰών, οὐών, οἰόμας, ἡϊών, ἡϊόνιος, αἰών, et innumeris aliis. Ut igitur apud *Apollonium Rhodium* L. I. 285. bene legitur, ὧ ἐπὶ πολλήν. Ib. 286, ὧ ἐπὶ μούνῃ. Ib. 1234, ῥόῳ ἐνι. sic etiam ap. *Alcae. Mess.* Cap. VII. nr. 1. Ἴψ ἐνι. ap. *Crinagor.* VII. nr. 683. μόρῳ ἐπὶ. IX. nr. 362. ὧ ἐπὶ. XIV. nr. 135. μοίρῃ ἐνι. ap. *Niciam* in *Planud.* nr. 188, ὧ ἐπὶ παῖδες. In *Append.* nr. 111, νοῦ ἄπο. Ejusdem generis est hiatus, quem articulus facit cum nomine suo, ut VII. nr. 519. *Callimach.* τᾷ ἐτέρῳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. Ib. nr. 663. *Leonidas:* Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ. Ubi vero articulum praecedat vocalis longa, ut ap. *Pallad.* X. nr. 53. πτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος, ibi non alia excusatione utendum videtur, quam arctae articuli cum nomine conjunctionis, qua caesura juvatur, hiatus mollitur. Exempli tamen hujus generis paucissima sunt; in *Anthologia* fortasse praeter id, quod laudavimus, nullum. Frequentiora sunt exempla articuli brevis ὁ et τὸ hiatum facientis, ut τὸ ἔθος et similia; cuius generis loca ex *Anthologia* laudavimus ad *Cap. VI.* nr. 79. p. 140.

Proximum locum tenent hiatus ii, qui distinctione, caesuram juvante, molliuntur. Hi tamen in epigrammatis sunt paucissimi. *) *Sio Leonidas* VII. nr. 736. μὴ φθείρεν, ἄνθρωπε. *Strato* XII. nr. 246. τοὶ μὲν ἀποστείχει, ὁ δ' ἀπέρχεται. *Zosimus* IX. nr. 40. ἀλλὰ καὶ

*) Frequentiores sunt hiatus hujus generis in iis *Anthologiae* poematis, quae solis heroicis constant versibus, in *Oraculis*, *Inscriptionibus*. Sic in *Inscriptionibus* *Triopeis*, quas dedimus in *Appendice* nr. 50 et 51, p. 772. in centum fere versibus numeravi sedecim. Qua re infirmari quis existimaverit conjecturam *Ennii Quirini Visconti*, viri eruditissimi, has inscriptiones referentis ad *Marcellum Sidetam*, in cuius fragmentis aliis hujusmodi hiatuum exempla sane quam paucissima. Sed potuit hic in his *Inscriptionibus* antiquitatis quandam speciem sectari, ut certo in verbis ipsis gravitatem aucupatus est, quam longarum vocalium concursus non parum adjuvat. Et *Herodis* etiam, in cuius gratiam illas *Inscriptiones* composuit, peculiari antiqui sermonis studio et amori non nihil induluisse videri potest.

ἐκ πόντον, ὅπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα. *) *Julian. Aeg.* IX. nr. 798.
ἐκ φύσειως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εἴρετο τέχνη. *Incert.* XI. nr. 298.
ἡ δὲ γυνή, ἅτε πᾶσα γυνή.

Cum hoc genere jungamus illud, cui necessitas originem dedisse videtur, in propriis illud nominibus maxime obvium, praesertim longiore vocabulo praecedente. Utrumque hoc excusationi est hiatui ap. *Incert.* IX. nr. 523. *Καλλιόπη πολίμυθε μελίσσοβότου Ἑλικῶνος.* in quo nomine hiatus etiam admissus a *Dioscoride* VII. nr. 407. ἡ Ἑλικῶν εὐκισσοῦ. ab *Arato* Phaen. v. 216. καθ' ὑψηλοῦ Ἑλικῶνος. 218. οὐ γὰρ πω Ἑλικῶν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς. *Theocrit.* Eid. XXV. 209. τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι Εἰρών. quibus omnibus praevit *Hesiodus* Theog. v. 7. ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροῦς ἐνεποιήσαντο. — Ejusdem est generis in *Peplo Aristotelis* T. II. p. 751. v. 19. Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος. par illud *Homerico* Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος, et Od. μ. 378. Λαερτιάδew Ὀδυσῆος. et illud ipsum Ἰλ. β. 185. λ. 231. In eodem *Peplo* v. 41. νῖόν ὑπερθύμουν Ἀνδραίμονος. simile *Homerico* ἀντιθέου Ὀδυσῆος. Od. v. 369. φ. 254. Hujus generis est ap. *Magnum Medicum* in *Planud.* nr. 270. μέλαθρα πολικλαύτου Ἀχέροντος. ut *Apollon. Rhod.* I. 644. ἀποιοχόμενον Ἀχέροντος. *Theocrit.* Eid. XVI. 31. μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος. Ib. v. 41. σχεδὶαν στεινοῦ Ἀχέροντος. Adde his *Crinagoram* X. nr. 24. φρήν ἱερὴν μεγάλην Ἐννοσίχθονος. *Alcae. Mess.* VII. nr. 1. νήσων πόντῳ Ἴος. *Incert.* XIV. nr. 24. παιδοφόνου Ἐκάβης. *Append.* nr. 182. Εὐρυδίκη Ἱεραπολιήτης. ut *Apollon. Rhod.* L. I. 1109. λυσάμενοι Ἱερῆς. *Locus Lucillii* XI. nr. 107. κεῖται δ' ἡ Τίτυϊ ἐναλίγκιος — ad aliud genus pertinet, quod paulo ante commemoravimus. Quae supersunt exempla, ea etiam distinctio juvat. *Dioscorid.* VII. nr. 407. ἡ Κινύρειω νέον ἔρνος ὀδυρομένη, Ἀφροδίτῃ... *Antip. Thess.* IX. nr. 26. Πράξιλλαν, Μοιρώ, Ἀνύτης στόμα. In versu *Incert.* IX. nr. 511. δαιδάλλειν ἀγανοφροῦ σύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων, qui est in tristico heroico, hiatus et longitudine vocabuli et distinctione excusatur.

*) Non infrequentes hiatus ante ὅτε et ὅποτε. ut *Apoll. Rh.* L. I. 652. δαίματι λειγαλέφ, ὅποτε Θρηῖκες ἴασι. *Aratus* v. 292. νότοι, ὅπότ' αἰγοπερῆ. 569. ἀφαιρότατοι, ὅτε Καρκίνος. 700. Κεντῶρῳ ὀπότ'.

Ultimo loco reservavimus hiatus illos, quos *Homeri* exemplum, heroicorumque poetarum, qui ab *Homero* pendent, auctoritas tuetur. Cujus generis est locus, qui huic disputationi occasionem dedit, *Antipatri* IX. nr. 10. οἴπω δ' ἦν πέτρῃ ἱκελος χροά. ad quem in *Notis* p. 453. loca HomERICA excitavi. Sed hujus quoque generis exempla in epigrammatis paucissima sunt. Quaedam in particula disjunctiva ἢ (quo hiatu etiam *Callimachus*, *Aratus*, *Apollonius* usi sunt saepissime), ut *Crinagor.* IX. nr. 516. ἢ ἀγαθόν. (*Theogn.* v. 957. ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθόν. *Ib.* 1055. σὺ ἀγαθῷ τε νόῳ. *Solon.* *Fragm.* XIII. 1. πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοί.) *Zonas* IX. nr. 226. ἢ ἰόν, ἢ μάλων. In nonnullis particulam disjunctivam excipit praepositio, ut ap. *Crinagor.* VII. nr. 645. ἢ ἐπὶ Νεῖλῳ. ubi *Brunckius*, ἢ ῥ' ἐπὶ Νεῖλῳ. Interposita littera nunc necessaria non videtur. *Antipater* IX. nr. 143. ἐγὼ δὲ σοὶ ἢ ἐν ἔρωτι. *Cyrus* IX. nr. 136. ἢ ὑπὸ πέτρης. (Sic etiam *Aratus* *Phaenom.* v. 713. ἢ ἐπὶ ταίρω. *Callimach.* H. in Del. 94. ἢ ἀπὸ δάφνης. *Ib.* 114. ἢ ἐπ' ἐμέϊο. *Lav. Pallad.* 47. ἢ ἐς Ἀμυμῶνιν.) Ex eodem genere haec sunt: *Incert.* I. nr. 100. ῥόος χθόνα οἶδε ποτιζέιν. et in *Append.* nr. 317. εὖ εἰδώς. *Callimach.* VII. nr. 519. Αἰμίονα τίς δ' εὖ οἶδε. (ut *Theognis* 375. εὖ οἶσθα.) *Crinagor.* IX. nr. 81. μὴ εἶπης. *Thymocles* XII. nr. 32. ὅτε σοι (sic cum *Schaefero*) ἔπος ἱερὸν εἶπον. (Cf. *Spitzner.* de versu Gr. her. p. 124.) *Pallad.* IX. nr. 174. μισθὸν ὅλον ἔτεος. ut *Homer.* *Od.* τ. 484. εἰκοστῷ ἔττι. *Apollon.* *Rhod.* I. 688. τελλομένου ἔτεος. Huc fortasse retuleris etiam VII. nr. 665. *Leonid.* v. 3. ὥσας καὶ Πρύμαχον πνοιῇ ἄμα. (*Od.* κ. 208. βῆ δ' ἵεναι, ἄμα τώγε. *Ib.* τ. 376. τῷ σε πόδας νίψω, ἄμα τ' ἀντής. *Apoll.* *Rhod.* III. 916. ἦγε διὰ πεδίου ἄμα δὲ σφισιν. quae tamen omnia nonnihil sunt diversa.)

* * *

Non abs re fuerit, pauca addidisse etiam de altero genere hiatus, quod nascitur ex concursu brevis vocalis cum alia aut brevi aut longa. In hoc quoque genere usus non nullam et auctoritatis vim fuisse, nunc satis constat, ita ut verba ap. *Flaccum* VII. nr. 650. (de quo loco minus recte statueram in *Praefat.* p. XXXVIII. not. 37.) φεῦγε θαλάσσια ἔργα, non magis tentanda sint, quam in *Append.* nr. 292. τὰ σ' ἀρήϊα ἔργα. et XII. nr. 209. καὶ τὰ πρὸ ἔργων. *Append.* nr. 141. ἐμὶ δὲ ἔργον. in christianis denique I. nr. 84. τελεσφόρα ἔργματα. Ejusdem generis est in *Append.* nr. 317. ὅσσα ἔοικε, et alia

quædam, de quibus in notis passim monuimus *). Sed de his et aliis hiatuum generibus satis tradiderunt viri doctissimi, *Hermannus, Spitznerus, Friedemannus, Gerhardus*, alii; nos de illo agamus, quod in epigrammatis fere solum dubitationem potest injicere, quippe a quo ne optimi quidem versuum artifices abstinuerunt, orto illo ex concursu brevis vocalis cum alia in fine ordinis, præsertim in fine quarti pedis hexametri collocata, plerumque sensu etiam cum voce finito **). Sic enim, voce simul cum sensu inhibita, pausa existit, qua hiatus offensio fere evanescit. At vel sic tamen poëtae epigrammatici raro hiatum admiserunt, nisi in nomine proprio, aut in vocabulo polysyllabo i. e. eo, quod quatuor saltem syllabis constat, aut cum præpositione conjunctum est, quæ syllabæ defectum explet. Nomen proprium est in his: VII. nr. 662. *Leonidas*: αἶ, αἶ λυγρὰ παθοῦσα, Περικτερί, ὡς ἐν ἐτοίμῳ. VII. nr. 250. *Erycius*: αὐτὰ τοι φονίαν, Λαμάρτε, αὐτίκα λόγχαν. ***). Longiora autem vocabula in his: VI. nr. 264. *Mnasalcas*: ἀνθρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστῇ, ὅς μ' ἀνέθηνεν. IX. nr. 240. *Philippus*: ζῶην

*) Iis vocabulis, quæ brevem vocalem præcedentem ferunt, annumerandum est ἦθος. *Hesiod.* Ὡ καὶ Ἡ. 697. ἵνα ἦθια κεδνὰ διδάξῃς. *Od.* ξ. 411. κατὰ ἦθια κοιμηθῆναι. unde fortasse defendas *Paul. Silent.* in *Ecphr.* S. *Soph.* II. 51. ἔνθα γὰρ ἀλλήλων ἀπενεύμενα, ἦθισι τέχνης. ubi hiatus tollendum existimat *Gerhard.* in *Lectt. Apollon.* p. 205.

**) Hujus generis est versus *Virgilii* *Aen.* I. 405. et vera incessu patuit dea: ille uti matrem... quem excitavit *Hermannus Elem. Doctr. Metr.* p. 63.

***) Sic etiam *Theognis* v. 993. (971) Εἰ θεῖης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ἔμνον ἀεΐδειν. Frequentius hic poëta hiatus in pausa admittit. Sic v. 831. (809) πίστει χρημάτων ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα. ubi frustra verborum transpositionem tentaveris. V. 1085. (1043) ubi *Cod. Mutin.* δῆμων ἀξιοὶ δὲ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη. *Welckerus* in *Fragm. Alcman.* p. 85. corrigere tentavit: Δῆμωναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ. V. 1141. (1097) εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θίμιστας. V. 1195. (1147) μὴ τι θεοῖς ἐπιόρκον ἐκύμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν. V. 1287. ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω, φεύγοντά με, ὅς ποτε φασίν.

νηπιάχῃ δ' ἐχαρίσατο· ἄρ' ἀπὸ "Ἡρῆς *). Ib. nr. 254. *Idem*: ἀλλο-
 τρίαῖς ὠδίσιν ἐφώρμισα· ἥ γὰρ ἐώλπειν. ubi conjecturam in margine
 propositam rectius repudiavi in Notis. VII. nr. 681. *Palladas*: Γέσσις,
 Μοιράων τροχαλώτερος· ἐκ προκοπῆς γὰρ... XI. nr. 279. *Lucillius*:
 οὐδεὶς γραμματικῶν δύναται ποτε ἄρτιος εἶναι, ubi δύναται ποτε pro
 vocabulo quinquesyllabo habendum. Lectio tamen minus certa, quum
 ἄρτιος in membranis desideretur. XI. nr. 400. *Lucianus*: Ἰλαθι,
 Γραμματικῇ, φουίξοις, Ἰλαθι λιμοῦ... IX. nr. 512. *Incertus*: κοιρά-
 νου Ἀύσονιοισι διδάσκαλε, Ἰλαος εἴης. In Planud. nr. 121. αὐτὸν
 Ἀλέξανδρον τεκμαίρο· ὥδε τὰ κείνου... His exemplis adungere non
 dubito verum *Posidippi*, aut *Asclepiadis* V. nr. 209. quem me recte
 refinxisse existimo: Σῆ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἡόνι εἶδε Κλέανδρος
 Νικοῦν. cui hiatus favet etiam usus homericus, de quo vid. *Spitzner*.
 de vers. Gr. her. p. 130. Breviorum vocabulorum hiatum facientium
 exempla haec inveni; IX. nr. 17. *Germanicus*: ἐκ πυρός, ὡς αἶνος,
 πίσεις εἰς φλόγα· ἥ ῥά σε θάμνω... ubi V. D. φλόγας legendum
 suspicatur; fortasse citra necessitatem. IX. nr. 775. *Glaucus*: Ἡ Βάκχη
 Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν. XI. nr. 424. *Piso*: Γαίης
 ἐκ Γαλατῶν μηδ' ἄνθεα· ἥς ἀπὸ κόλπων. IX. nr. 384. v. 21. εἴ τοι
 Ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὥριον ἦδη. Appendix nr. 215. *Incertus*: οἶος
 ἔφνε πρᾶπιδας, οἶος χρῶα, οἶος ἰούλους. Quae omnia sunt recen-
 tioris commatis. **)

*) In hoc versu legendum suspicabar: καὶ γὰρ ἀφ' "Ἡρῆς... Prior
 hiatus nihil habet offensionis, recteque monuit *Hermann*. ad Or-
 pheum p. 741. tertiam personam verbi passivi hiatum facere ap.
 Homerum. Cf. *Theocrit*. Eid. II. 154. Eid. XIX. 5. *Bion*.
 Eid. I. 26. στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται· οἱ δ' ὑπομαζοί...
 Sed ἀπὸ "Ἡρῆς in *Philippi* epigr. vix feras. Cf. *Hermann*. ad
 Orph. p. 735. *Spitzner*. de versu Gr. her. p. 129. Suspiciari
 possis, legendum esse: ἥ ῥ' ἀπὸ πείρης

Ἡρακλῆος βρεφίων ὤκτισεν ἡλικίην.

sed "Ἡρῆς commemorationem obliterari nolim.

**) Apud *Theocritum*, quo nemo frequentius inter vetustiores rhythmo
 bucolico usus est, in tanto numero versuum, qui pausam habent
 in fine quarti pedis, mireris sane vix quinque aut sex hiatuum in
 illa sede exempla reperiri. Unum horum Eid. XIX. 8. καὶ τριθῶς

Ut autem hos genus hiatus, qui in quarti pedis terminatione occurrit, *Homerum* auctorem habuit, (vid. *Heyn. Exc. ad 'Il.* XV. T. VII. p. 136.) ita, eodem auctore, praestantissimi versuum artifices hiatum admiserunt in medio tertio pede, in caesura trochaica. Verum et hujus generis in epigrammatis exempla sunt admodum pauca. Sic *Plato* Cap. VII. nr. 265. ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ. ubi in *Notis* p. 281. hiatum conatus sum tollere, ratione satis leni, sed fortasse inutili. Similiter certe *Theocritus*, qui majore tamen in heroicis utebatur licentia, *Eid.* XXII. 116. εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφύτης. Idem *Eid.* XXIV. 71. τοῖς ἔλεγεν βασιλεῦ· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως. et, quod paulo est durius, *Eid.* XIII. 24. αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσαν. ubi eodem sensu potuisset scribere: λαῖτμ', ἐξ ᾧ. Ad *Anthologiam* revertor. Legitur ibi X. nr. 5. in epigr. *Thyillii*, σχοίνους μηρύεσθε· ἐφ' ὀλκάδα φορτίξεσθα. fortasse recte. Si tamen *Cod.* offerret, quod in *Notis* conjeci: σχοίνους μηρύεσθ'· ἐπὶ θ' ὀλκάδα... id lubens amplecterer. *)

μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἄλκινα ποιεῖς. sustulit *R. Porson*, ταλίνα legens, ap. *Gaisford* in *Poet. Minor.* T. II. p. 148. Caeterum in exemplis, quae hactenus ex *Anthologia* attulimus, omnibus sensus simul cum vocabulo, quod hiatum facit, terminatur. Ejus generis, ubi praepositio, ad nomen in quinto pede positum pertinens, quartum pedem finiat ante vocalem, unum hoc in *Anthologia* inveni exemplum in *Append.* nr. 275. οὐνεκεν οὐκ ἐφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θύεσθαι. Sed sic etiam *Theocritus* *Eid.* XXIV. 22. Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη. et *Eid.* XXV. 45. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἴσι πολίταις. (ut ap. *Homer.* *Od.* α. 119. καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. quemadmodum etiam in altero exemplo hiatus *Homeri* auctoritate defenditur.) et *Apollon.* *Rhod.* L. IV. 1479. τοῖς ἰδέειν, ὡς τίς τε νῆψ ἐνὶ ἡματι μνήμην. Apud *Hesiodum* autem *Theog.* v. 727. recte emendasse videtur *Heynius*: τριστοιχὲ ἀέχεται θειρὴν πέρι· αὐτὰρ ὕπερθεν. Caeterum praepositio haud raro quartum pedem terminat, sine hiatu tamen, apud optimos quosque poetas, apud nullum fortasse frequentius, quam apud *Nonnum*.

*) Sic etiam *Apollon.* *Rhod.* L. II. 338. ἄφορροὶ στέλλεσθε· ἐπεὶ... Ibi editio *Flor.* στέλλεσθαι, probante *Brunckio* in *Addendis* ad

Recentioris commatis hæc sunt: IX. nr. 607. αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν. Ib. nr. 384. in Mensibus Romanis v. 9. οὔγεται ἄρτι θάλασσα· ἐφοπλίζετε δὲ νῆας. Append. nr. 70. βιβλοῖς ἐγκατέθεντο· ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον. Hiatus in primo pede occurrentis nonnisi unum notavi exemplum. IX. nr. 70. *Mnasulcas*: παῦε, ἐπεὶ σε μένει καὶ κατόπιν δάκρυα. ubi *Planudes* παῦσαι habet. vid. Not. p. 467. unum etiam in secundo pede L. XIV. nr. 129. in problemate arithmetico, quod ex solis hexametris constat: τέμνων νῆϊ· ἄλδς πόσα λείπεται εἰς ἐτὶ μέτρα;

Verbum addam de hiatibus in caesura pentametri, de quibus, sicut etiam de brevibus in eadem pentametri parte syllabis, docte et accurate disputavit *Fr. Traug. Friedemannus* in peculiari libello, junctim edito cum *Fr. Spitzneri* Commentatione de versu Gr. heroico. Lipsiae. 1816. Post illos hiatus, qui aut Codicum ope, aut emendatione probabiliter sublatis sunt, parvus in epigrammatis superest numerus versuum, qui hiatu in caesura deformantur. *Nicarch.* XI. nr. 74. v. 1. ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔ ποτ' ἐπαισθάνεται. Ib. nr. 151. καὶ πῶς; οὐ λαλεῖ· οὐδὲν ὁμοιότερον. *Amnian.* XI. nr. 15. ἤδη σοι προλέγω, Ὀριγένης λέγομαι. *Pallad.* XI. nr. 44. οὐκ ἐθέλω δόμεναι· οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι. *Sophron.* VII. nr. 679. v. 4. εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης. v. 8. οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόον, οὐδ' ἐτέρων στομάτων. ubi vereor, ne nimis calide emendaverim, κοῦδ' ἐτέρων. *Incert.* VII. nr. 134. οὐκέτι χρημπομένη, οὔτ' ἀπομυσομένη. Ib. nr. 699. v. 8. πλώοιμι, στυγεροῦ ὄσσον ἀπ' Ἀΐδεω. In his omnibus hiatus distinctione mollitur. Caret hac excusatione versus in Mensibus Rom. IX. nr. 384. v. 6. ἰσὴ δ' εἰκοστῇ ἡματι νῦξ τελέθει. Ib. v. 8. ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἡμέραν ἀκρέμονα. Sed hæc prioribus illis etiam recentiora sunt, sicut etiam nonnulla in epigr. Byzantinis in aurigas, epigrammatis christianis et Inscriptionibus, ab imperitis plerumque versificatoribus profecta, quæ collegi in his Addend. ad VII. nr. 679. Quare fortasse nec apud *Barbucallum* IX. nr. 425. movenda suspicio de sinceritate lectionis: ἄμμιγα νεκροῖς Ἐνναέτις κεῖμαι ἢ παναποτομάτα. quamvis causa

L. II. 324. „ut hiatus ingratus tollatur.“ In idem inciderat *G. Wakefield* Sylv. crit. T. III. Aliud remedium proposui in Not. p. 281. quod ipsum *Gerhardio* quoque in mentem venit in Lectionibus Apollon. p. 191.

non apparet, cur ille non maluerit scribere, hiatus vitato: ἄμμιγα
 πείμαι Νεκροῖς ἐνναίταις ἃ παν. Superest versus in disticho IX.
 nr. 35. quod membr. Palatinae ad *Antiphilum* referunt, *Planudes*
 fortasse rectius ad *Cyllenium*, recentioris aetatis hominem, ubi legitur:
 πόντος κῆν χέρσας εἰς ἐμὲ μηνάμενος.

* * *

Pag. XXXIV. l. 1. pro *lare videtur*, lege, syllabis, quae exciderunt,
 restitutis, *postulare videtur*.

Pag. XL. l. 4. pro ὄρεα scribe ὄρεα. De ὀ in membr. pro ὠ posito
 vid. Not. p. 454.

Pag. XLVIII. l. 8. pro, et sponte apparet, lege, et sponte intel-
 ligitur.

Pag. LIII. not. 53. de loco *Tullii Laureae* supra dixi. Nihil ibi mu-
 tandum esse, monui etiam in Notis p. 287. s. vera tamen hiatus in
 eo causa non allata,

Ad Caput primum.

Nr. 10. v. 68. λίνα codicis quomodo servari possit, quod existi-
 mat cl. *Paulssen*, equidem non video. De δήνεα iis, quae in Notis
 conguessi, adde: *Hesiod.* Theog. v. 236. δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Stel. Athlet. VIII. τίς ἐνθάδε δήνεα τέχνης Τεύξει. *Theogn.* v. 221.
 ὅστις τοι δοκέει ... αὐτὸς μούνος ποικίλα δήνε' ἔχειν. *Coluthus* v. 61.
 ἐφράσσατο δήνεα μόχθων. *Theodor. Prodrom.* Poëma editum ex Cod.
 Vatic. in *Notices des Msc.* T. VIII. p. 195. ἔρρετ' Ἀριατοτίλους πα-
 λυμήχανα δήνεα τέχνης.

Nr. 11. Haec verba in quatuor senarios digerenda, quod fecit
Friedemannus in *Commentat. de Med. Syll. Pent.* p. 331. De ἀναρ-
 γύροις conf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. I. p. 298. *DuCang.* Gloss. gr.
 T. I. p. 71. *Villois.* Prolegg. ad *Homer.* p. XLVIII.

Nr. 12. v. 10. Hoc poëmation cum sequente disticho cohaesisse
 mihi persuadere nequeo. Pro ἐς δ' ἐμὸν ἔργον suspicari quis possit,
 αἰσιμον ἔργον, prius opus. *Homer.* Od. ξ. 84. ἀλλὰ δίκην τίονει
 καὶ αἰσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. *Aeschyl.* Agam. 775. Δίκα δὲ λάμπει
 μὲν ἐν δυσκάπνοισι δόμοις, τὸν δ' ἐναῖσιμον τίει βίον. *Hesych.* αἰσι-
 μον ... ἀγαθόν, συμφέρον. *Anecd. Bekkeri* T. I. p. 359. αἰσιμα,

τὰ προσήκοντα . . . ἐντοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. Sed quum obscurum sit, in membranis ἐς δ' legatur, an ὡδ', temerarium sit, de lectione mutili loci statuere.

Nr. 13 et 14. Haec duo disticha fortasse jungenda.

Nr. 34. v. 4. κρείσσονι. Scribe κρείσσονι. ut est in Cod. Pal. et in Ap. Goth.

Nr. 47. Scr. εἰς τὴν βάπτισιν, et iterum Nr. 48. εἰς τὴν μεταμ.

Nr. 60. v. 1. Scr. Μωσῆς. nominativus pro vocativo. In Ap. nostro habetur Μωσῆ.

Nr. 65. v. 2. θυσίαν vitium typographicum pro θυσίην.

Nr. 83. Una voce transposita rhythmum hujus versus restitues: θαύματα γράψε θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχα πάντα. neque tamen sic ab auctore scriptum esse affirmaverim.

Nr. 99. v. 5. λιμὴ δ' ἀμβροστῆ. ἡ λιμός reperiri jam in Hymno Homérico in Cerer. v. 312. monuit *Spitznerus* de versu gr. her. p. 74. Non itaque apud Dorienses tantum femininum in usu fuit, ut dicit *Etymol. M.* p. 513. 10. ed. Lips.

Nr. 116. v. 3. *Paulssenii* nota non ad h. l. pertinet, sed procul dubio ad nr. 117. v. 2.

Nr. 118. v. 1. Scr. τῶν παθῶν. Negligentiae crimen, quo cl. P. *Spalettum* incusat, meum est. Serius animadverteram errorem calami, de quo nec sensus legentem adverterat, nec metrum. V. 3. repone προσφόρως ex Codice.

Nr. 121. v. 4. πλάκας . . θεογράφους. Iis, quae in Notis attuli, adjice *Gregor. Naz. Or. III. Opp. T. I. p. 99. D. οὐ καὶ πλαξὶ θεοχαράκτοις ἐγγραφῆναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσι. Theodor. Prodrom. Or. edita in Notit. Msc. Bibl. Paris. Tom. VI. p. 561. πλάκας θεῶ γεγραμμένας, καὶ τὰ ἐκείνου νόμιμα. Suidas T. III. p. 122. πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογραφοῖς πλαξίν ταῦτα ἦν γεγραμμένα.*

Nr. 123. v. 3. ἑμνοπολοῦσιν. In fine epigrammatum semper addidi litteram paragodicam, etiamsi a Cod. abesset. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXI. not. 30.

Ad Caput secundum.

Christodori Ecphrasis v. 72. ἐστῆκε. Hanc formam in homerica poësi unice probabat *Aristarchus*. Vid. *Heyn.* ad 'Il. T. IV. p. 624.

Tom. V. p. 267. Recentiores εἰστίμει scripsisse contendit *Gerhardius* in Lectt. Apoll. p. 96. idque ipsum *Christodoro* v. 561. restituendum existimat. Ap. *Tryphiodorum* utraque forma occurrit. Vid. *Schaefer*. ad v. 162. — V. 110. ῥαθάμειγος. Pal. et Ap. Goth. ῥαθάμειγας sensu postulante Plan. — V. 117. Scr. ὅτι καί. pro vitio typographico ὅτι. — V. 199. κρήδεμον. Corrige κρήδεμνον. V. 318. τύπερ ᾤκεεν. *Philostat.* Imagg. L. II. 23. p. 849. τὴν Ἐριννὺν δὲ οὐκ ἂν ἴδοις. αὐτὸν γὰρ ἐσεκίσατο τὸν Ἡρακλῆν, καὶ διὰ τοῦ στέρνον χορεύει μέσφ αὐτῷ. — V. 393. Ἀλκμάων. *Athen.* L. IV. pag. 140. C. Ἄϊκλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο. V. 410. In textu Ap. Gothani scriptum καθαλίμη, prius autem ā oblitteratum littera ū alio atramento scripta. In marg. *Spalettus* monuit, in Cod. legi καθαλίμη, ap. *Brunckium* καθαλίμη. cui notae cl. *Uhdén* addidit, ā codicis correctum et καθαλίμη emendatum esse. Haec monenda duxi, ne bono *Spalettio*, ob meam fortasse culpam aliquam, injuria fiat. Ipse autem in re manifestissima verbis peperci in Notis. In qua re si erravi, meus est error, quem aliorum existimationi obesse nolo.

Ad Caput tertium.

Nr. 2. ὄφρα μιν ᾧψ ἀνάγω ἐς πέδον Ἀρκαδίης. Verbis transpositis scribendum censet *Graefius* in Epist. crit. de Bucol. gr. p. 104. ὄφρα μιν Ἀρκαδίης ἐς πέδον ᾧψ ἀγάγω. In eadem tamen sede imperitissimus versificator concursum vocalium admisit Nr. 10. vers. 2. Nr. 14. v. 4.

Nr. 3. v. 1. ξύνεινον. Idem V. D. nobiscum corrigit ξυνόμενον.

Nr. 5. v. 2. λέκτρα θέλων μίαναι. *Graefius* l. c. corrigit, μιᾶν ἐθέλων. aut (p. 125.) θέλων μιανεῖν. At qui non dubitavit ὦ corriperere in *Βοιωτίης* nr. 16. v. 4. et in *Ῥωμύλον* nr. 19. v. 2. nec mediam in εἶασε nr. 14. v. 4. cur non idem sibi licere putaverit in μίαναι? Hujus licentiae exemplum in Notis attuli in eodem vocabulo et in similibus.

Nr. 6. v. 1. γηγενέα πυθῶνα μεμιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις. *Graefius* p. 103. legendum suspicatur: γηγενέα πυθῶν', ἀνελιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις. aut γηγενέσιν ὄλκοις. aut denique, γηγενέων πυθῶνα, μεμιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις. hoc sensu: *Python*, cujus forma e serpentibus terrae filiorum mixta et composita. Serpentes enim gigan-

tibus pedum erant loco. V. 5. correctionem nostram τόξῳ probat Chardon Mélanges T. II. p. 285. V. 5. 6. verba sic jungit idem: ἐξαποπνεύσει δὲ ὀδυρόμενος ῥοῖζον πικρὸν δρυκόντοιν. Il n'occupera donc plus à Delphes le trépied prophétique; mais il poussera (en expirant) des sifflemens lamentables. Graefius autem existimat corrigendum esse: Δελφὸν δ' αὖ θήσει τρίπον ἐνθρον· ἐκ δὲ δράκων οἱ Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον, ὀδυρόμενος. „necessarius nominativus δράκων; additum οἱ ad Apollinem, cui expirat Python, referendum.“

Nr. 7. v. 4. ἰκέτης. ἰκέτις mecum scribendum esse, non dubitabat Chardon l. c. p. 289. Codicis lectionem tueri conatur Friedemann de Med. Syll. Pent. p. 353. quia προστάτης quoque interdum occurrit pro προστάτις. Alia quaedam exempla vide ap. Lobekium ad Sophocl. Aj. p. 273. a nostro tamen nonnihil discrepantia. Me in hoc versificatore brevis syllaba in caesura non offendit. Quare ἰκέτις etiamnum verum puto.

Nr. 9. Hoc epigramma Graefius l. c. sic restituendum arbitratur:

Μὴ τρέμε τρηχέϊσαν ἐπὶ σπείρησι Σιδηροῦς,

Σαλμωνεῖ γανέτη τῷδ' ὑποτασσομένη·

οὐδ' ὅτι γὰρ δουλώσει ἐν ἔρκεισιν, ἐγγύθι λεύσσω

Νηλεῖα καὶ Ησλίαν τοῦσδε καθεζομένους.

„Poëta alloquitur Tyronem, Salmoneī filiam. Si μητέρα ab initio servandum, tentaverim: τρηχέϊσαις ἴδετ' ἐν σπείρησι Σιδηροῦς. et v. 3. οὐτε ἔ γάρ. ut verba dicantur ad Tyronis filios, quorum nomina versu ult. cum emphasi posita.“

Nr. 10. v. 3. Idem vir doctus conjicit: ἦμος ἄρ' εἶθαρ. Hoc certe a lectione Cod. ἀφουῖθαρ proxime abest. Nec male fortasse legeris: ἦμος ὀρούσας Ἰδρος... V. 5. Graefius aut nostram correctionem probandam esse censet, λιπὸν Ἀσωπίδας, Εὐνὸ, ἀρούρας. aut, suppresso Ennoi nomine, scribendum: Ἀσωπίδος αἶαν ἀρούρας, aut etiam: Ἀσωπίδος ἔδρανα κούρας.

Nr. 14. v. 4. εἶασε media correpta, cujus licentiae exempla aliquot collegi in Not. p. 945.

Nr. 15. v. 5. 6. Graefius tentat: καὶ σὺ πατρὸς φόνον αὐτὸς ἀπῆλασας, ἐγγύθεν ἐλθὼν, καὶ μύθων ἐσθλῶν μάρτυν ἐπεφράσας.

Nr. 16. v. 3. τοῦνεκα γὰρ καὶ πεφῆνατε. Facile nunc praetulerim correctionem, olim a me propositam: τοῦνεκ' ἄρ' ἀμφοτέρω γε πεφῆνατε ἄλλεμοι ἄνδρες. quae nec Chardono displicebat, Mélanges T. II. p. 291. x.

Ad Caput quartum.

Nr. 1. v. 17. οἴης. Fortasse scribendum et distinguendum: Παμφίλου, οὕτως Συμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος.

Nr. 3. v. 2. πανδαισίας. *Agathias* obversatus fuisse videtur locus *Astydamantis* apud *Athenacum* L. X. p. 411. A.

ἀλλ' ὥσπερ δεικνεν γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν.

Ad Caput quintum.

Nr. 2. v. 2. τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρριγομένην. Nuta legendum, χρυσὸν ἀμεργομένην, quod non multum abhorret a Latinorum, pecuniam emungere. Est enim id quod ἀμίλγειν, ἐκπιζειν. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 145. 16. Od. p. 326. 3. Media voce utitur *Agathias* Cap. VI. nr. 72. et *Nicander* haud semel. Quam βαρύμισθος noster appellat, ea μεγαλόμισθος est ap. *Athenae.* L. XIII. p. 569. A.

Nr. 4. v. 5. σὺ δ', ὦ φιλεράστρ' ἄκοιτις. *Passovius* me per litteras certiore fecit, juvenem eruditum, disciplinae suae alumnum, *Wilhelmum Schneiderum*, correxisse: σὺ δ', ὦ φιλεράστρια ποίτη. quam lectionem verissimam dicere, minime dubito. De crebra permutatione litterarum *ις* et *ῆ* dixi in *Notis* p. 153 et 525. Conversio autem sententiae plane est eadem, quae ap. *Matr. Argent.* cap. V. nr. 128. τὰ λοιπὰ σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λόγος ἐπεγράφετο. et *Aclepiad.* nr. 181. v. 11. Βαρκῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν ἐξῆς, ὃν κλήνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

Nr. 5. v. 2. μαφαίνομαι· τῆς ἐπιόρκου. . . *Diphthongus* h. l. ante consonantem producta omnes editores fefellit. Unus *Bothius* in not. mst. correxit: μαφαίνομαι· εἰς ἐπιόρκου . . . κούρης αἰσχρα δερπόμενος.

Nr. 15. v. 5. 6. *Passovius* servata lectione. Cod. Palat. hoc distinctionem sic probabiliter legit et distinguit:

καὶ χρῶς ἀρῦντιδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθῶ
πᾶσαν ἀποστάζει, μυριάδας Χαρίτων.

Qua distinctione admissa, verbisque μυριάδας Χαρίτων, quae ad

nomen puellae *Χαριτώ* respiciunt, a reliquis separatis, mens et consilium poetæ melius apparet.

Nr. 19. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἐπισσόδιον*. Cod. Lugd. *χρώματα* habet, ut *Palat.* non *χρίσματα*.

Nr. 20. v. 4. *ὠρία καλλοσύνη*. Vitium fortasse non est in *ὠρία*, sed in ultima voce, qua cum *ἀνθροσύνη* permutata, nihil erit in hoc versu, quod reprehendi queat. *ἀνθροσύνη* est pro *ἄνθος*, ut Nr. 276. v. 8. Cap. XI. nr. 365. v. 8.

Nr. 36. v. 4. *νέκταρι λειπόμηναι*. *Bothe* in not. mst. tentavit, *νέκταρ ἀλειφόμεναι*. Scribendum, ni fallor, una littera mutata: *νέκταρι λειβόμεναι* i. e. *στάζουσαι νέκταρ*. *Meleager* Cap. VI. nr. 163. *ὄπλα δὲ λύθρη λειβόμενα*. *Erycius* Ib. nr. 36. *τύμβος Ἑμμεταίῳ λειβόμενος μέλιτι*. *Hegesippus* Ib. nr. 444. *δάκρυσι νύμφα λειβομένα*. *Anyste* Ib. nr. 646. *Ἐρατὴ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα*.

Nr. 38. v. 4. *δικάζεται. λειχάζεται* corrigit *Toup*. Em. in *Suid.* T. II. p. 169. ed. Oxon.

Nr. 39. v. 4. *τῶν δ' ἔνεκεν γὰρ ἔως*. Fortasse legendum: *τῶνδ' ἔνεκεν γ' ἐτάρων οὐποτ' ἐὼ διασους*.

[Not. p. 64. l. 3. ab ult. Scr. *ὕρκιον* pro *ὄρκιον*.]

Nr. 54. v. 1. *μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς οὐν λέχος*. Suspiciari licet: *μήποτε γαστροβαρὲς πρὸς οὐρῶν λέχος ἀντιπρόσωπον. λέχος pro conjugē*.

Nr. 55. v. 4. Scr. *ἤνυσεν*, quod in Cod. fuisse, littera *ε* fere evanescente, monet *Paulss.* In Apogr. quoque ejusdem litterae tenuia exhibentur vestigia. V. 7. Scr. *ἀμφοτέροισιν* c. Cod.

Nr. 56. v. 3. Adde *Oppian.* *Cyneg.* L. I. 44. *εὐδιον ἀμβροσίησιν ἐπ' ὀφρύσι σῆσι γεγηθώς*.

Nr. 63. v. 1. Monuit ad h. l. *Bothius* in not. mst. „Sicut nominibus *Αἰτωλῇ* et *Μηδος*, luditur etiam, ni fallor, *τῷ Σικελῇ*, quod „quidem verbum et *Siculam* indicat, et doricè *Diis similem* (σιοῖς „*ἐκέλην*, „*σικέλην*, et per contractionem „*σικέλην*) sonare possit h. e. „divina pulcritudine præditam, quam ipsam pulcritudinem procax „facta et avara mulier perdidisse videtur.“

Nr. 76. v. 1. *αὔτη*. Idem Vir doctus tentat: *Ἀῦγη πρόσθεν...*

Nr. 77. v. 2. *Lis*, quae in *Notis* attuli p. 69. adde *Theophyl. Sim.* Epist. LXXII. *εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισιαῖς ἡδοναῖς τὸν ἀτερεπῆ πόρον ἢ φύσει ἐνέμιξεν, ἰδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρρεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ*.

Nr. 89. v. 3. *πιοφορημένος ἰοῖς*. *Nonn.* *Dion.* L. XXXIII. p. 830. *Tom. III.*

c

20. αἰεὶ δ' ἔγθα καὶ ἔνθα πόθον δεδονημένος ἰῶ. Ib. L. XLIII. p. 1152. 32. γαμῖψ δεδονημένος ἰῶ.

Nr. 101. v. 3. 4. In obscuritate, qua hoc distichon laborat, conjecturam periclitari licebit, an tenebrae illae dissipari queant. β. *φί-
ρεις τι Χρυσίον;* α. *εὐφήμεν μὴ τόσον.* β. *οὐ δύνασαι.* Puella in-
terrogat: *num aureum offers?* Ille ad pretii magnitudinem stupens,
clamat: *bona verba, quaeso! noli tantum poscere pretium!* Quo
audito, illa parcum amatorem repudians, *non potes (poteris) igitur,
οὐ δύνασαι,* nobis frui sc. Certe *εὐφήμεν* bene sic haberet positum.
Vid. T. Hemsterh. ad *Lucian.* T. III. p. 391. ed. Bip. Pierson. ad
Moer. p. 161.

Nr. 104. v. 1. In voce *κακόσχολος* etiam ludificationis ex *pe-
tulantia* notio inesse videtur. Verba *κακοσχολεῖσθαι* et *τωθάζειν*
junxit Cyrill. Alex. adv. Julian. IV. p. 125. — V. 3. *λεπτὸς στολι-
δῶμασι.* Quamvis conjecturae minime poeniteat, non tamen refragabor,
si quis *λεπτοστολιδῶμασι* reponendum existimaverit.

Nr. 106. v. 3. De *δύσποτμος* media correpta plura exempla vide
pag. 572.

Nr. 120. v. 4. *κὺνχι λαλεῦντες εὐδομεν, ὡς εὐδειν τοῖς φίλοις
θέμεις.* Haec verba contrarium ejus significant, quod poeta dicere
voluit; amantes enim non tacentes tempus transigere par est, sed gar-
ricientes. Hic sensus autem ex vulgata lectione, nisi durissima inter-
pretatione, elici nequit. Nun igitur scribendum: *κὺνχι λαλεῦντες
εὐδομεν, ὡς εὐδειν τοῖς στυγέουσιν θέμεις;*

Nr. 121. v. 5. notis ad h. l. adde haec: „V. 5. *Suidas* in *κεστός.*
„T. II. p. 302. ubi vulgo *ἡ κεστοῦ.* Cod. Lugd. *καί.* Ib. in *μαγοτέρα.*
„T. II. p. 480. *καί κεστοῦ.* pro *κάμνου,* quod vulgo ibi legitur, Cod.
„Lugd. *καί μου.*“

Nr. 139. notatis p. 81. adde: „V. 1. laudat *Suid.* in *πικρίς.*
„T. III. p. 109. ubi vulgo *νή.* Cod. Lugd. *ναί.* V. 2. *Suid.* in *κρέκω.*
„T. II. p. 372. vulgo *λιγὸν κρέκ.* Cod. Lugd. *λιγὰρ κρ. τι μέλος.*“

Nr. 144. v. 2. *οὔρεσιόικτα.* Ad conjecturam nostram *οὔρεσιόικτα*
comparaveris *Philostrat.* p. 775. de abietibus, *ταῦτά τοι καὶ ἀποικοῦσι
τῶν πεδίων.* Sed vulgatam lectionem rectius non sollicitari existimo.

Nr. 166. v. 4. *εἰκασία.* *Nicephorus* ad *Synesium* p. 355. D.
*εἶναι τοὺς ἔπνοις καὶ τὸ ὄναρ θεάματα σκωδῶντες τινὰς εἰκασίας
τῶν ἰσομένων.*

Nr. 170. v. 3. *τινὰ δ' ἂ Κύπρις.* Non memineram, dum *Notas* ad

hoc epigramma scriberem, correctionis *Bentleii*, τὸν δ' ἂν Κύπρις... quam unice probat *Blomfield* ad *Callimach.* p. 152. s. usum pronominis τῆς pro ὅστις barbarum esse affirmans. Vid. Eundem ad *Callim.* H. in Iov. v. 63. p. 86.

Nr. 181. v. 6. Ap. *Suidam* in κίναϊδος. T. II. p. 315. ὡς μὲν γὰρ κίναϊδον.

Nr. 184. v. 5. οὐχ ὁ περιβλεπτος ἔκλειον. *Bothius* in Not. inst. tentabat: οὐχ ὁ περιβλ. σε Κλέων.

Nr. 186. v. 1. Idem vir doctus δάκρυσσι cum δακρύοισι permittendum existimat; quam ob causam, non satis video. V. 3. τοῦτον ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλεισαι χρόνον. *Friedemannus* de Med. Syll. Pent. p. 355. legendum suspicatur: τὸν ὅσον... pauculum illud tempus, quo mecum cubas. Mihi vulgata emendatione egere non videtur.

Nr. 187. v. 1. ὡς ἐπίκτητα. *Plutarch.* T. II. p. 65. B. ἐλαφρὸς ὢν καὶ ἐπίκτητος καὶ ἀπατηλός. *Wytttenbachius* Tom. XI. p. 501. ἐπίκτητος suspicatur legendum, nostri loci non memor. Idem tamen plura loca attulit, in quibus ἐπίκτητος opponitur τῷ φυσικῷ καὶ ἐμφύτῳ, adscititium ei quod est ingentum, quorum hoc firmum est et interiora attingit, illud nonnisi speciem habet.

Nr. 195. v. 1. στεφάνημα σινεύειναι. Conjecturis de hoc loco in Notis allatis adde, στεφάνωμ' ἀπένειμαν. ut supra nr. 140. σοὶ σκηπτρα πόδων ἀπένειμαν. V. 5. Iis, quae in Notis attuli de permutatione syllabarum δε et δαι, adde *Philostrat.* p. 798. θεαται δὲ μόνον. Cod. Guelph. δαιμόνιον. *Heliodor.* L. III. p. 201. καὶ δαιμονίας. Cod. Monac. κηδεμονίας.

Nr. 197. v. 1. laudatur ap. *Suidam* T. II. p. 313. ubi τὸν εὐτέρωα τιμοῦς habetur.

Nr. 199. v. 4. Ap. *Suidam* in μυδῶντες. Cod. Lugd. non κεῖται habet, sed κείνται, ut membr. Pal.

Nr. 204. v. 5. Ap. *Suidam* in σπαδῶν. post hunc versum Cod. Lugd. addit: περὶ σπαδόνων ἦτοι ἀποκόπτων.

Nr. 205. v. 3. χρυσῷ ποικίλλουσα. *Salmasii* correctio ποικιλθεῖσα ad sensum optima. Sed parum verisimile, hoc a librariis in ποικίλλουσα depravatum fuisse. Vide an fuerit:

χρυσωπὸς στίλβουσα.

aureo splendore corusca; ut ἀελίον χρυσωπὸν ἔδραν ap. *Eurip.* *Electr.* v. 740. De Magorum iungibus *Michael Psellus* ap. *Seldenum* de Diis *Syr.* I. c. 2. Ἐκατικὸς στρόφαλος σφαῖρά ἐστι χρυσῇ, μέσσην σάπφειρον

περικλείουσα διὰ ταυρείου στρεφομένη ἰμάντες, δι' ὅλης αἰτῆς ἔχουσα χαρακτῆρας, ἣν δὲ στρέφοντες ἐποιούντο τὰς ἐπικλήσεις· καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖν ἐιώθασιν ὑγγας, εἴτε σφαιρικόν, εἴτε τρήγωνον, εἴτε καὶ ὅ τι σχῆμα. Quem locum debeo *Huschio*, qui in docta *Commentat. de Inscr. Vasculi Locris reperti de iynghibus disputavit.*

Nr. 206. v. 8. In *Notis* p. 99. l. 15. corrige: ἐγκροτέουσα pro ἐγκοτέουσα. Elegans *Dorvillii* correctio, sed non certa. Suspiciabar aliquando: ἡῶ Ἡῡγας' ἐν αἰλείοις οὐ κοπιῶσα θύραις.

Nr. 207. v. 4. μίσει τάς. μισήτας tentabat *Valcken.* ad *Ammon.* p. 152. merito improbante *Toupio* in *Em.* in *Suid.* et *Hesych.* T. II. p. 514. ed. *Oxon.*

Nr. 208. v. 2. Verbum ἀνδροβατεῖν, quod antiquiora Lexica non habent, *Schneiderus* ex nostro tantum loco, occurrit etiam apud *Justin. Martyr.* *Apol.* pro *Christ.* l. Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν μιμηταὶ γενόμενοι ἐν τῷ ἀνδροβατεῖν.

Nr. 209. v. 1. Παφίη Κυθέρεια. Κυθέρεια Ἀφροδίτη legitur ap. *Musae.* v. 38. ubi vid. *Passovius* p. 175.

Nr. 217. v. 1. Ap. *Suidam* in *Κάσιον.* *Cod. Lugd.* ἀθραίστοιο habet pro ἀφαίστοιο.

Nr. 222. v. 7. Etiam ap. *Nonn.* *Dion. L.* XXII. p. 582. 22. σιγῇ ἐφ' ἡμέλων, μὴ δήτις ἐγγὺς ἀκούσῃ. qui locus patrociniatur *Brunckianae* correctioni ἔχῃ.

[*Not.* p. 104. l. 3. βάλλειν. rectius βάλλων.]

Nr. 226. v. 7. ἐξ ὑμέλων γάρ. Vitato exitu spondaico *Paulus* scribere poterat: ὑμέτερον γάρ, Φεῦ, πρὸς ὅττι τόσην ἤλθομεν ἐργασίην. vestra enim factum est culpa, ut in hoc incendium devenerimus.

Nr. 228. v. 1. Ap. *Suid.* T. I. p. 443. *Cod. Lugd.* habet εἰπερί τιτι.

Nr. 232. v. 4. Ἰππομένην. In *Apogr.* nostro litterae η tenuissima linea superscripta. Quae etiamsi abesset, tamen Ἰππομένην mihi exhibendum erat ob vers. 1. Ἰππομένην φιλέονσα, et ob *Planudeae* consensum, cui in his recentiorum poetarum epigrammatis plus quam in aliis tribuendum est.

Nr. 235. v. 1. Ap. *Suidam* in ἑξῆσάλαξας vulgo legitur, τήνδε δὲ θυμῷ. in *Cod. Lugd.* τήνδ' ἐν θυμῷ.

Nr. 238. v. 7. σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λαθῆναι Τὸ ξίφος. Depravatum hunc locum sic fortasse restitues: σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λυθῆναι Τ' λῆς, ξίφος ἡμετέρην δύσεται εἰς λαγόνα.

Nr. 241. v. 7. Apud *Suidam* in *σειρήνας*, vulgo: κείνο τὸ τῶν Σ. Cod. Lugd. τῶν omittit.

Nr. 242. v. 8. Ut hoc loco κεφαλὴν in Plan., σκευὴν in Pal., sic ap. *Suidam* in *Δράκων*. Tom. I. p. 626. vulgo legitur: ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλεϊονας. Cod. Lugd. ἐπὶ τὴν σκευὴν. Utraque lectione inter se comparata facile adducar, ut *Eratosthenem* scripsisse existinem: μὴ τὴν σκευάλην ὀλέσῃς. Ambiguæ significationis vocabulum, quod et scorpionem significat, et serpentem, instrumentum denique abstersorium ap. *Polluc.* L. IV. 170. et nonnulla alia. Vid. *Etymol. M.* p. 653. 42. ed. Lips. Hoc quam apte ad partem obscoenam transferatur, per se patet; magis etiam patebit comparantibus *Aristoph.* *Lys.* v. 991. s.

[Not. p. 109. l. 23. scr. ἦθος pro ἡθος.]

[Not. p. 110. l. 18. post τοίην adde quod.]

Nr. 251. v. 3. Ap. *Suidam* in σοβεῖ. Cod. Lugd. πολλά et σοβεῖς.

Nr. 256. v. 2. post ἐπεξαμένη major ponenda distinctio.

[Not. p. 112. l. 21. lege 705 pro 706. et mox τε ἤ. pro τε ἦ.]

Nr. 264. v. 4. νυκτεργεσίης ex apographo nescio quo probat *Toup.* ad *Suidam* T. II. p. 18. ed. Oxon. At bene habet νυχεργεσίη, ut νυχανγίς.

Nr. 270. v. 5. Ap. *Suidam* in λογάδες Cod. Lugd. habet, ἣν δῶη et ὑάκινθος.

Nr. 271. v. 4. Ap. *Suidam* in γελήται. Cod. Lugd. τριλήστως ἀντίον. In hoc epigrammate v. 1. pro ἐν εἰδεῖ θηλυτεράων fortasse legendum, ἐν εἰαρι, ea ætate, quas ver est mulierum.

Nr. 279. v. 6. κήδεται in marg. Wechol. p. 595. non est varians lectio, sed glossema. Quare in Notis p. 116. l. 19. γῆ. dolendum.

Nr. 280. v. 1. πόνον. Cod. πόθον. Br. ex Plan.

Nr. 282. v. 4. Hunc versum *Agathias* mutuatus est ab Anonymo in *Hephaest.* *Enchir.* pag. 92. παῖσατε τῶν δ' ἐτίων ἢ δεκάς οὐκ ὀλίγη. quod monuit *Gaisford*.

Nr. 287. v. 4. ἀρτίπος. De hac voce et ἀρτίπους monuit quaedam *Wakef.* ad *Soph.* *Trach.* v. 58. Claudio opponitur ap. *Herodot.* IV. 161. χωλὸς ἑὼν καὶ οὐκ ἀρτίπους. pro quo *Io. Chrys.* *Homil.* in *Corinth.* I. XXXIX. p. 512. καὶ χωλὸν ἀντὶ ἀρτίου. Contra *Agathias* ἀρτίπος pro simplici ἄρτιος posuit.

[Not. p. 118. l. ult. corrige ἀνήψας pro ἀνήψας.]

Ad Caput sextum.

Nr. 3. v. 1. Ap. *Suidam* in *πρῶνες*. Cod. Lugd. ὅς τε καὶ οἶτην, ut membr. Pal.

Nr. 4. v. 1. *εὐκαμπὲς ἄγκιστρον*. *Oppian*. Hal. III. 128. λάβραξ δ' ἄγκιστροιο τυπὲς εὐκαμπέος αἰχμῇ. *Blomfield* ad *Callimach.* H. in *Dian.* v. 10. legendum contendit, ἄγκιστρο' εὐκαμπῇ. De qua correctione vid. *Hermann*. *Elem. Doctr. metr.* p. 809. qui ipse legendum suspicatur: γαμψὸν τ' ἄγκιστρον. Sic *Archias* infra p. 246. nr. 192. καὶ γαμψὸν χαίτησιν ἐφ' ἡπείησιν πεδηθὲν ἄγκιστρον. In hoc instrumentorum recensu nonnulli plures hamos commemorant, alii nonnisi unum. Sic etiam *Iulian.* *Aeg.* p. 194. nr. 29.

[Not. p. 124. l. 6. ab ult. corrige: T. III. p. 440. pro 414.]

[Not. p. 125. l. 8. ab ult. corrige: T. I. p. 57. pro 7.]

Nr. 14. v. 3. Apud *Suidam* in *δεραιοπίδην*. Cod. Lugd. τάνδε πετεινῶν. unde legendum videtur: τὰν δὲ πετεινῶν τάνδε δεραιοπίδαν.

Nr. 16. v. 1. Ap. *Suidam* Tom. III. p. 335. Cod. Lugd. σοὶ δὲ τάδε.

Nr. 22. v. 3. Ap. *Suidam* in *πιδανίων*. Cod. Lugd. πορφυρίαν, ut membr. Pal. V. 5. idem Cod. etiam in altero *Suidas* loco, quem excitavimus, ἀγρουῶτα habet.

Nr. 23. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἀοτιβίς*. Cod. Lugd. ἰχθυοβόλοις.

Nr. 28. v. 6. Ap. *Suidam* in *ἔδρανον*. idem Cod. ἀοτυθίων.

[Not. p. 129. l. 21. corrige 498. pro 490.]

Nr. 30. v. 5. laudat *Suidas* T. I. p. 128. — V. 8. θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης, ὧς ἔθ' ἔλεις. In mentem venit, an *Macedonius* scripserit: ὧς ὅθ' ἄλως. ut *quum me de mari alebas*. Praepositio ad ἄλως repetenda; fere ut Cap. XII. nr. 88. ἧ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλέω δέμας, ἧ δὲ πάλιν μοι Ὀφθαλμὸς καὶ Τηλέφου ὀξύτερος.

Nr. 32. v. 2. Apud *Suidam* in *λόχμιος*. T. II. p. 462. ubi vulgo ὕλοβάταν, Cod. Lugd. ὕλοβάτα.

[Not. p. 130. l. 8. ab ult. corrige *λυγισμοὺς* pro *λινυσμοὺς*.]

Nr. 34. v. 6. *Σιμίλεω*. In *Virgilii* Moreto v. 3. est *Simulus*, quod nomen depravatum in *Similus*. Cf. *N. Heins.* ad *Ovidii Fast.* L. III. 754. Caeterum hoc loco bonus *Spaletti* immerito vapulat a

el. *Paulssenio*. Omnia in Apographo ita habentur, ut V. D. in Codice esse ait; ipse autem, in re manifestissima, id quod esset paucis verbis notasse satis habui, verba *στῖχοι β ἄνω* post *συναγρεσίης* legi monens.

Nr. 35. v. 6. Ap. *Suidam* in *λαιοπιέδῃ*. vulgo *λαιοπιέδην*. Cod. Lugd. *λαιοπιέδαν*.

Nr. 39. v. 5. Apud *Suidam* in *πολυπαθῆς* pro *πέπλων* habetur *πίδων*.

sic in Cod.

σὶ τὸν δε

Nr. 40. v. 1. In Apogr. sic habetur: *μοι σὶ τόνδε*. omnia a manu *Ios. Spaletti*; ne cum P. *Uhdenii* esse errorem existimes. V. 7. Ap. *Suidam* in *κορινθιόν*. Cod. Lugd. *μικρᾶς*.

Nr. 44. v. 3. Ap. *Suid.* in *δράγματα* vulgo *ἱρώσατο*, Cod. Lugd. *ἱρώσατο*. — Nr. 45. v. 1. Ap. Eundem in *ἐχῖνος* idem Cod. *λαχρίωτα*. — Nr. 46. Ap. Eund. in *θυμέλη*. C. Lugd. *Ἀθανᾶς*.

Nr. 52. v. 1. Ap. *Suidam* in *ταναή*. C. Lugd. *ἀντὶ κίονα*.

[Not. p. 135. l. 2. corrige 525. pro 522.]

Nr. 62. v. 3. *παραθήγα* probare videtur *Schneiderus* in Lex. Gr. T. II. p. 206.

[Not. p. 136. l. 12. ab ult. corrige 450 pro 558.]

[Not. p. 137. l. 4. ab ult. corr. 652 pro 852.]

Nr. 66. *σπόγγον* . . . *χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης*. Cogitavi de *θημῶνα*, quod de *copiis* et *divitiis* usurpatur. *Paul. Sil.* Ecphr. S. Soph. v. 104. p. 507. ἀλλ' ἐπὶ πάσης Ἀγλαΐῃς *θημῶνι*, πεοεῖν ὑπὸ χεῦματα λήθης *Μήποτέ μοι*, *Σκηπτοῦχε*, τὸ θέσκελον ἔργον εἴσης. Ib. v. 594. p. 523. αὐτίκα γὰρ καθαροῦ νόου *θημῶνα* πετάσας, *Λυδὸν ἐριχρύσοιο παρέδραμες ὄλβον Ἀναΐφρον*. *Κτεάνων* *θημῶνα* est ap. *Synes.* in Hymn. I. 22.

Nr. 69. v. 2. Ap. *Suidam* in *πέζα*. Cod. Lugd. *τράπεζαν*.

Nr. 73. v. 7. Ap. *Suidam* in *σίντης*, vulgo *ἐμοῖο*, in Cod. Lugd. *ἐμεῖο* legitur. — Nr. 74. v. 2. Voc. *βασσυρις* idem Cod. *τανυκέρῳων*. et v. 7. in *ρόπτρον*, exhibet *δίοι* et *ἀναρύψαντα*.

Nr. 83. v. 6. Ap. *Suidam* in *βάκτρος* C. Lugd. non, ut vulgo, *ἔρεισόμεθα*, sed *ἔρεισάμεθα* cum membr. Pal.

Nr. 85. v. 2. Attigit *Friedemann.* de Med. Syll. Pentam. p. 314.

Nr. 87. v. 1. Ap. *Suidam* in *νεβρίς*. Cod. Lugd. *ὑμέτερος*, ut membr. Pal.

Nr. 90. v. 5. *πυρητόκον* non improbat *Toup.* Em. in *Suid.* et

Hes. T. II. p. 591. ed. Oxon. vocem notandam esse monens, ut alibi non obviam. Analogiam non illustravit. Equidem suspicatus sum πυρσπόρον. Nec πυρίπνοον male haberet.

[Not. p. 144. lin. 2. corrige 600 pro 608. Ibid. lin. 17. corr. p. 129. pro 311.]

Nr. 93. v. 1. ὁ πᾶς ὄντις. *Eustath.* de Amor. Ism. L. IV. p. 146. ed. Tench. καὶ τις ἀνὴρ ἑκατοντάπελος παρακάθηται τῇ φλογί, ὅλος ὄντις, ὅλος πολιά. ubi Cod. Monac. nr. 96. praeclare: ἑκατονταπέμπελος. τριπέμπελος est ap. *Plutarch.* Tom. II. p. 1071. C. Simplex πέμπελος ap. *Lycophr.* v. 682. et v. 826. πέμπελον γραῦν, i. e. υπέργῃως et πάγῃως, ut *Tzetz.* interpretatur.

Nr. 94. v. 1. Apud *Suidam* in τίμπανον, Cod. Lugd. ἀραξάχειρα. V. 5. in πέλικον idem Cod. λυσιφλεβῇ σάγαριν θῆκη. V. 6. λεοντόδιφα.

Nr. 95. v. 4. Idem Cod. in θρίναξ firmat correctionem *Tourii*, παλινουρόφορον.

Nr. 97. v. 5. corr. ἴλαθι pro ἴλαθι.

Nr. 98. v. 3. Ap. *Suidam* in λικμαία Cod. Lugd. ἀλωεῖται σάχνας πανσπερμῖταια λικμώντων. V. 4. ὄσπρι. Cod. Palat. ὅς πρίν. Sic fere peccatum in Orat. *Themistii* nuper ab *Angelo Majo* V. Cl. ex thesauris bibliothecae Ambrosianae edita p. 42. καὶ ἥνικα ὁ πρίων οὐκ ἦν ἀμῆτος. Scr. ὄσπριων.

[Not. p. 146. l. 19. corrige 874. pro 335.]

Nr. 101. v. 3. Ap. *Suidam* in ἐσχάρα, Cod. Lugd. πολύτερητον ἦ τετρ. Ib. v. 5. Ap. Eundem in ζωμήρυσσι. T. II. p. 13. ubi Cod. Lugd. πρέους habet pro λίπους.

Nr. 102. v. 5. Ap. *Suidam* in σίκνον. Cod. Lugd. omittit τόν.

Nr. 103. v. 2. σφῆρα secundum vulgarem regulam posteriorem producit, quare σφύρα vulgo recte scribitur. Vid. *Etymol. M.* p. 746. s. ed. Lips. Aliquando autem eandem corripit, ut supra nr. 61. v. 4. σφῆραν ἀειραμένη. *Aristoph.* Pac. v. 566. νῆ Δί, ἡ γὰρ σφύρα λαμπρόν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη. ubi causa non est, cur non σφῆρα scribatur. Sic etiam in *Cratini* versu hexametrico ap. *Hephaestionem* p. 6. ἔστιν ἄκμων καὶ σφύρα νεανία εὐτρίχι πώλῃ. Cf. *Spitzner.* de versu Gr. ber. p. 33.

[Not. p. 147. l. 21. corrige 504. pro 604.]

Nr. 104. v. 6. haud scio an rectius distinguatur: καὶ τρίνακας, ξυλῖνας χεῖρας ἀρουροπόνων.

Nr. 105. v. 3. Ap. *Suidam* in *ζωρότερον* Cod. Lugd. *ζωρόν* habet, non *ζωρότερον*, ut vulgo ibi legitur.

Nr. 106. v. 6. Frustra dubitavi de *εὐάγρης* (aut *εὐαγρης* potius), an sit obvium. Legitur ap. *Oppian.* Hal. III. 49. ὦδε γὰρ εὐαγρης τε καὶ Ἑρμεία φίλος εἶη. Nec tamen *εὐάγρη* ferri poterit, cum *εὐαγρεῖ* esse debeat. Ib. IV. 157. *εὐαγρεῖ* δεισμῶ. Ib. 587. *εὐαγρεῖ* τέχνη. et L. V. 445. *εὐαγρεῖα* μοῖραν. Apud Eundem *δυσαγρης* reperitur Hal. IV. 549.

Nr. 110. v. 2. Apud *Suidam* in *σανρωτῆροι*, idem Cod. *θηπτῶν* *ἐκτανε* habet, et v. 4. in *φράγματα*. T. III. p. 631. non ἄλλος cum vulgatis, sed ἄλως cum Cod. Palat.

Nr. 111. v. 4. Ap. *Suidam* in *φομβεῖν*, Cod. Lugd. *φομβωτοῦ*. et v. 6. in *δικέραιον*, *θίετο* pro *θῆκε*. Pro *σπασάμενος* *Bothe* in not. met. corrigit, *σπασσάμενος*, ut nunc etiam ap. *Homerum* legitur Od. κ. 439. et λ. 250. ubi vet. editt. perperam habent *σπασάμενος*.

Nr. 112. v. 3. *Γύγω*, quod restituendum suspicor, bisyllabum est etiam in *Fragm. Archilochi* II. ed. *Liebel.* οὐ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρόσου μέλει. Prima enim in hoc nomine, si ab uno loco discesseris Cap. VII. nr. 709. v. 6., producitur. Vid. Not. p. 400.

Nr. 113. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἱξalos*, Cod. Lugd. non *δυσιν* legit, sed *δοισ*, quod Palat. membr. lectionem firmat.

Nr. 115. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἐρημωτής*, Cod. Lugd. habet *θῆρα μακηδονίους*, ubi *αἶς*, ut sexcentis in locis, abiit in *ους*.

Nr. 117. v. 2. Ap. *Suidam* in *φαιστήρ*, Cod. Lugd. iterum cum membr. Pal. conspirans, ἄγκεινθ' exhibet.

Nr. 120. v. 2. Scr. *αἰδεῖν*.

Nr. 122. v. 4. *ἐν προμάχοις ἰδρύσας δῆϊον ἀμπεδῖον*. Fortasse *ἰθρύσας* scribendum. Quamquam tum vocibus transpositis legi malim:

δῆϊον ἐν προμάχοις ἰθρύσας ἀμπεδῖον.

Theodorid. Cap. VII. nr. 439. *Πύλιον* . . . *πρώϊον* ἐξ ἧβης *ἰθρύσας Διολίων*. *Aeschyl.* *Agam.* v. 533. *πανώλεθρον Αὐτόχθονον πατρῶον ἰθρύσεν δόμον. ἀποθρίζειν* est ap. *Eurip.* *Orest.* v. 128. ap. *Agath.* Cap. VII. nr. 204. v. 5. Ut *metere*, sic *θερίζειν* bene dicitur de pugnantibus. *Aeschyl.* *Suppl.* v. 638. Ἀρη, τὸν . . ἐν ἀροταῖς *θερίζοντα βροτούς ἀλωαῖς*.

[Not. p. 153. l. 1. corrige, *quosque* pro *quoque*.]

Nr. 123. v. 1. Ap. *Suidam* in *κράνεια*. Cod. Lugd. *κράνανεια*.

Nr. 124. v. 3. Ap. *Suidam* V. *κεκονιμένος*. Idem Cod. *κεκονια-*

μένη, ubi manifestum est ὁ abiisse in ᾱ. Quod in notis suspicatus sum, lectionem membr. κεκονημένα fortasse ex κεκονισμένα depravatam esse, idem *Friedemannus* existimat de Med. Syll. Pent. p. 353.

Nr. 126. v. 2. *Suid.* in *Θοῦρον*. Cod. Lugd. Κράτας.

Nr. 128. v. 4. ἐκόνισσε. rectius fortasse ἐκόνισε.

Nr. 131. v. 2. ξιστοί . . κάματες. ἀργυρόισι κάμαξι est ap. *Hesiod.* in *Scut. Hero.* v. 298. — V. 4. Apud *Suidam* in *δεδμημένος*. Cod. Lugd. παλλαδίου.

Nr. 145. v. 2. εἶδε κλέος. Sic est in Ap. Goth. [male in Not. excusum εἶχεν. P. pro εἶδε. P.] Attigit haec *Friedem.* de Med. Syll. Pent. p. 364. qui locutionem κλέος ἔχειν exemplis illustravit.

[Not. p. 156. l. 13. ab ult. corrige 374 pro 174.]

Nr. 147. v. 5. καὶ μιν ἀπαιτῆς. καὶ μισθὸν ἀπαιτῆς, corrigendum censet *Porson* in Append. ad *Toup.* Em. T. IV. p. 485. idque in textu posuit *Blomfield*.

Nr. 148. v. 1. Ap. *Suidam* in *μύξα*, C. Lugd. habet, *τωμαπανωπιτά*.

Nr. 149. v. 3. post *ἀλέκτορα* pone comma.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in *βουχανδής*, Cod. Lugd. ἐραπιδανλος κεύματος.

Nr. 154. v. 1. Ap. *Suidam* in *εὐαστήρ*, Cod. Lugd. ἀγρονύμων, et in versus exitu, *τουτέστι λυαίωι*. V. 4. in *κισσύβιον*, idem Cod. *πολυπλανέος*.

Nr. 156. v. 1. Apud *Suidam* in *κουρόσυνον*, idem Cod. χαρισθενέως.

Nr. 159. v. 1. *Suid.* in *δαῖ*. Cod. Lugd. ὁ πάρος. et Nr. 160. v. 3. in *ἄτρακτος*, idem *πολυῤῥόδητον*.

[Not. p. 160. l. 12. corrige 734 pro 34.]

Nr. 165. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἀχαιῖνη*. Cod. Lugd. ἀχαιῖνso.

[Not. p. 160. l. 3. ab ult. corrige 166 pro 466.]

Nr. 166. v. 1. Ap. *Suidam* in *ναύτης*. Cod. Lugd. *διονύσου ἀνέθηκε*. Nr. 167. v. 2. Ap. Eundem in *ἡγέτης*, idem Cod. *δισσαι* et *θηροσσαι*. littera ε̄, ut sexcentios, in ῑ mutata. V. 3. in priore *Suidas* loco, quem in notis excitavimus, Cod. Lugd. *κυνῶν* omittit.

Nr. 169. v. 2. Ap. *Suidam* in *κώμανλος*, T. II. p. 363. Cod. Lugd. *θηλοπέδω* habet, ut Cod. *Palat.*

Nr. 170. v. 3. *Suid.* in *λιβάδα*. Cod. Lugd. *βοτηρά*. V. 4. *ἀγκείται* etiam *Suidas* auctoritate firmatur.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suid.* in νεβρίς. Cod. Lugd. ἀναπτομένη.

Nr. 174. v. 5. *Suid.* in μέτος. idem Cod. τὰν ἐν ἐρ. et εὐκρί-
πτους εὔ. V. 7. Ap. *Suidam* in ἀρτυμένη vulgo ἐκάστη. Cod. Lugd.
ἐκάστα.

Nr. 177. v. 2. post ὕμους comma ponendum. V. 4. τὰν πήραν.
καὶ corrigit *Bothius* in not. mst.

Nr. 183. v. 6. Apud *Suidam* Cod. Lugd. non τῆςδε, sed τοῖςδε
exhibet. — Nr. 184. v. 5. Scribe δι' αἰθέρους pro δ' αἰθέρους.

Nr. 190. v. 2. Apud *Suidam* in αἰψα, Cod. Lugd. κλυτοῦ habet,
ut membr. Pal.

Nr. 192. v. 5. Ap. *Suidam* in φελλός, idem Cod. καθ' ὕδατος.

Nr. 198. v. 2. βυσσομέτρης *Salmasio* deberi videtur. Sic *Majus*
dedit ex Apogr. suo in Cat. Uffenb. p. 583. pro depravato νυσσομέτρης,
quod in membr. legi, in Animadversionibus monui, in Notis nescio
quomodo praeterii. Formatum vocabulum ut σιτομέτρης ap. *Polluc.*
VI. 36. et, quod Lexicis addendum, πυρομέτρης ap. *Eund.* VII. 18.

Nr. 199. v. 1. Ap. *Suid.* in πῖλος. C. Lugd. φίλη, ut membr. Pal.

Nr. 201. v. 6. εὐφράντη. Fortasse latet Dianae epitheton, v. c.
ἄχράντων .. Ἀρτέμιδος.

Nr. 203. v. 1. Iis, quae in Notis de permutatione verborum γυρός
et γυῖος dixi, adde locum *Empedoclis* ap. *Aelian.* Hist. An. L. XVI.
29. σκυροῖς ἡσκημένα γυῖοις. ubi Cod. Monac. γύροις. — V. 3. Ap.
Suidam utroque loco Cod. Lugd. ἤλθε. V. 8. pro ἀμφίκωλον Του-
πιος Em. in *Suid.* T. I. p. 434. ed. Oxon. ἀμφίκωλον corrigit; sic
etiam ap. *Dorvillium* esse monens in Sicul. T. I. p. 166. ἀμφίκωλον
est ap. *Salmas.* in *Plinian.* p. 73. unde *Dorvillius* hoc epigramma
repetivit.

Nr. 204. v. 3. Ap. *Suid.* in ἐνκάνα. Cod. Lugd. οὐκ ἀνατ'εθαγία.

Nr. 205. v. 7. Ap. *Eundem* in τρύπανα, vulgo ὠκύνετα, in Cod.
Lugd. ὠκύνετα. V. 9. 10. Ib. in χαριεργός. Vulgo et in Cod. Lugd.
Παλλάδι ἐκ τέχνας, omisso Ἀθάνα.

Nr. 206. v. 1. Ap. *Suid.* in βίτιννα, vulgo καὶ τά. Cod. Lugd.
μὲν τά. V. 8. Ap. *Eund.* in εὐσπειρή. idem Cod. ῥαδιών.

Nr. 212. v. 4. αἶνον ἔχει χαρίτων δέσποτα τοῖς στεφάνοις. In
depravatissimis verbis vide an haec lateant:

αἶνον ἔχει χαρίτων, αἷσι πάτραν στεφανοῖς.
laudem beneficiorum, quibus patriam ornas. Cap. VII. nr. 697.
Ἰλλυριοῖσι δικάζων, Μούσας καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκη.

Nr. 214. v. 4. Ap. *Suidam* in *δαρείον*. Cod. Lugd. τὰς δικάτας δεκάτας.

Nr. 217. v. 10. Scr. *ἐνδοτά*, pro *ἐνδυτα*.

Nr. 218. v. 5. Adde *Callimach.* Fragm. CXVIII. *εὐναίους δαρισμὸν ἔχθειν ἴσον ὀλέθρου*.

Nr. 219. v. 3. Ap. *Suidam* in *ἀσκητός*. Cod. Lugd. *εὐσπείροισι*.

Nr. 220. v. 4. Ap. *Eundem* in *θειφορία*. idem Cod. *πνευματ*.

Nr. 223. v. 3. Ap. *Suidam* in *πεφοργμῆνον*. Cod. Lugd. ἡ *πολλῶ*. unde apparet lectionis origo ex ὑπὸ (ὑπαὶ membr. Palat.); nam *πολλῶ* aut *πολιῶ* ab *Antipatro* scriptum fuisse non arbitror, quamvis cum versu conciliari possit: *δις τεφρόργμιον πολλῶ* (aut *πολιῶ*) *πεφοργμῆνον ἀφρῶ*. Vide, an fuerit: *δισσάκι τ.*, ὅλως *πεφοργμῆνον ἀφρῶ*.

Nr. 226. v. 4. Apud *Suidam* in *ὀγδοήκοντα*. Cod. Lugd. *κλείτων*.

Nr. 229. v. 5. Non improbabilis est conjectura *Salmasii*, in qua tamen displicet *ὀπάσσαι σοί*. Fortasse legi debet, paucis litteris immutatis: *βαιὸν ἀπ' οὐκ ὀλίγης πίμπει φρενός· οἷα δὲ δαιτὸς Διῶρον ὄπασσέ τι σοί, Αἰεύκιε, Κριναγόρας. munus ad epulas*, qualia amici amicis mittere solent, ut aves, lepores et alia hujus generis, non magni pretii, sed ad benevolentiae significationem. Cum hujusmodi munusculis suum comparat *Crinagoras*.

Nr. 230. v. 1. *ἀκτίτα*. probabile etiam ob ordinem elementarem. Apollo *ἐπάκτιος* est ap. *Apollon. Rhod.* L. I. 403. *μαντεῖον Ἀπόλλωνος ἀκταίου* ap. *Strabon.* L. XII. p. 879.

Nr. 231. v. 1. Ap. *Suidam* in *μελάμβωλος*. Cod. Lugd. *μελάμβωλε*. V. 5. Ap. *Eundem* T. II. p. 288. idem *πεγχερήτοις* et *ψαφανῆ*. V. 7. Ap. *Eund.* in *κεμάς*, Cod. Lugd. *ἐρρύσασα*.

Nr. 232. v. 1. in *οἶνοπέπαντοι*. C. Lugd. *εὐσχίστοιο* et *θρέμματα*. V. 4. Ib. in *ποπάδες*, idem Cod. *ταιστρινεαι*. V. 5. Ib. in *γελγίθες*. C. L. *κόχραι* et *δαψιλῆ ἐπεισόδια*, in his etiam cum membr. Palat. conspirans. Pro *ὕελακνκάδες Tour.* in Em. in *Suid.* et *Hesych.* T. III. p. 26. s. ed. Oxon. tentat *ὕελοοῖδανες*, *cyathi ad instar tumentes*. *Οἰδανες*, οἱ λεγόμενοι *φήληκες* καὶ πάντα τὰ μὴ πίπειρα ἀκρόδρνα. *Suidas*.

Nr. 233. v. 2. Ap. *Suidam* in *μάστιξ*. Cod. Lugd. non, ut vulgo, *ἐϋγραφέα*, sed *εὐραφέα* habet.

Nr. 234. v. 1. Apud *Suidam* in *γάλλος*, vulgo ὅς ποτε *Τρωῖψ*. Cod. Lugd. *δμωλωι*. De formis *Τρωῖλος* et *Τίμωλος* nuper monuit

Heinrichius in doctis commentariis ad *Fragmenta Oratt. Ciceronis* p. 96. — V. 2. Idem C. L. non *μακρόν*, sed *μακρός*. V. 3. pro *ταῦτα*, quod abundat post *τάδε*, *ταύτη* corrigit *Bothius* in Not. mst. Malim equidem:

τᾷ παρὰ Σαγγαρίῳ τάδε ματέρι τύμπανα ταύρου.

Antipater Sid. Cap. VI. nr. 219. de Gallo tympanum pulsante: *ἀήθισα γὰρ τότε βύρσης Ταυρείου κινεὸν δοῦπον ἔδειςε λέων.* *Catull.* LXIII. 10. *Quatientsque terga tauri teneris cava digitis.* *Claudian.* XXIV. 364. *taurinaque pulsu Baccharum Bromios invitant tympana remos.* Tympanum ex pelle taurina factum *βοειή* vocatur ap. *Nonn.* *Dionys. L.* XII. p. 348. 21. XV. p. 416. 16, et alibi.

Nr. 239. v. 1. Ap. *Suidam* in *σμήνη*. Cod. Lugd. *ἐκ τε ταμών*, et *ἀντινομένων*, quod etiam propius abest a ductibus conjecturae nostrae *αἰγινόμεν* Πάν. V. 2. idem Cod. *κλειτῶν*. et in *τηλοπέτονος* v. 4. *ἀπ' οἰμάντων*. quod in editt. Lexicographi infeliciter mutatum est.

Nr. 242. v. 5. *καὶ αὐτίκα*. Non video, quomodo *αὐτίκα* hoc loco commode explicari possit. Fortasse legendum, *καὶ αἰσιᾶ τῶνδ' ἀπ' ἰούλων ... πολέης ἄχρῃς ἄγοιτε τριχός*. Similiter Nr. 278. *Φοῖβε, σὺ δ' ἴλαος ... κοῦρον ἀξίους Εὐμοίρον λευκὴν ἄχρῃς ἐφ' ἡλικίην*.

Nr. 244. v. 6. *ἡ νηδὺς οἴκων*. Plures hic conjecturas protulit *Graefius* V. Cl. in *Epist. crit. de Bucol.* gr. p. 46. *ἡ νηδὺς θώκων*. aut, *νηδὺς, ἴδ', ἡδ' οἴκων*. aut, quod ipse auctor magis probat, *ἡ νηδὺς τοκίων αἶμα φ. μ.* Hoc et ipse probarem, si necessaria esset emendatio. Jam vero in *νηδὺς* posteriorem produci posse, dubitari non potest post exempla a *Spitznero* allata de versu gr. her. p. 68. Vide nos in *Notis* p. 584 et 692.

Nr. 245. v. 1. Ap. *Suidam* in *βορῶας*. Cod. Lugd. *βορραιη* exhibet. V. 2. idem *ἐπελκε* pro *ἐσεῖθε*, omisso participio *κλασθέν*.

[Not. p. 184. l. 13. lege T. I. p. 373. pro T. III.]

Nr. 250. v. 2. Apud *Suidam* in *λίτός*. Cod. Lugd. *δλβιον*. V. 5. in *νάρδος*, idem *κανὸ τρίχα*.

Nr. 252. v. 1. *Suid.* in *ἄσπιλος*. C. Lugd. *στρούδιον*. — *ἄσπιλον, ἀρῶντιδωτον*. Utrumque jungit *Cyrill. Alex.* De Adorat. L. XII. p. 434. *ἡρμούσατο ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν τῷ χριστῷ, ἄσπιλὸν τε καὶ ἀρῶντιδωτον, μᾶλλον δὲ ἁγίαν καὶ ἄμωμον*.

Nr. 253. v. 1. Ap. *Suidam* in *εἰβεσθαι*, idem Cod. *πόσον*.

Nr. 254. v. 3. Ἀρ. Eundem in *θίριστορον*. C. L. τὰ πόικον βαφθίντα et ὑσίνωιο. V. 6. in *πάμβαξ*, idem *κντίδα*.

[Not. p. 186. l. 18. corrige T. II. p. 339. pro T. I.]

Nr. 255. v. 6. Ἀρ. *Suidam* in *βούτης*. Cod. Lugd. *ἰεθ'*.

Nr. 256. v. 1—5. excitat *Suidas* in *ἀτρόμητος*. Tom. I. p. 374.

Ἀρ. Eundem in *τένοντας*, Cod. Lugd. *βαθυτένοντα*.

Nr. 258. v. 1. Ἀρ. *Suidam* in *ὄγμος*, idem Cod. *πάντ' ἀκίρ*.

Nr. 260. v. 2. Ἀρ. *Suid.* in *θεσπιάσι*. Cod. Lugd. *θεσπίσι*.

Nr. 264. v. 4. ut edit. pr. *Suidae* in *ἔντε*, sic etiam Cod. Lugd. *αἷς ἔκχον*.

Nr. 265. v. 1. Ἀρ. *Suidam* in *θυῶδες*, C. Lugd. pro vulgato ἢ τὸ legit αὐτό. i. e. ἃ τὸ. V. 3. Ἀρ. Eundem in *εἶμα*, idem Codex *τό τοι*, ut membr. nostrae et *ἀγανοῦ*.

Nr. 266. v. 3. *Suid.* in *λέγα*. C. Lugd. *οἱ αὐτά*. De lectione horum verborum aliter ac nos statuit vir egregius ad *Gregor. Cor.* p. 873. cujus iudicium, ut par est, plurimi facio. Hic, laudato *Homero* ll. ω. 729. ὅστε μιν αὐτήν. Od. ο. 371. ἀλλὰ μοι αὐτῷ. Hymn. in Merc. v. 239. ἀλλέινέν ἐ αὐτόν. (adde *Apollon. Rhod.* L. I. 1188. ὡς πεν ἔρπεμόν Οἷ αὐτῷ φθαιή καταχείριον ἐντύνασθαι.) in quibus omnibus pronomen αὐτὸς abundat, haec scripsit: „Itaque nemo facile dubitet, in *Hegesippi* epigrammate, de quo *Koenius* p. 84., recte legi αὐτῷ. Imo sic scribendum censerem, etiamsi libri tuerentur αἰτά.“ *Suidam* in *Anthologiae* Cod. αὐτά legisse, non dubito; in *Palatino* dubia videri possit lectio, quum ibi circumflexus et gravis sibi sint simillimi; at magis αὐτά fuisse videtur quam αὐτᾶ. Et illud mihi etiamnum alteri non videtur esse posthabendum.

Nr. 267. v. 1. Ἀρ. *Suidam* in *σωτήρ*. C. Lugd. recte habet *ὥτερ* et *ἔσταθι*. Ibid. in *κλήρος*. T. II. p. 328. vulgo *ῥσταθι*, in Cod. Lugd. *ἔσταθι*.

Nr. 268. v. 2. *πολύ*. *magnum*, *amplum*. Infra Cap. IX. nr. 293. *πολύ* *Λεωνίδειω κατιδῶν δέμας*. Cap. VIII. 178. *τάφος οὔρεος ἄκρην Πουλὺς ὑπερτέλλων*.

Nr. 269. v. 1. Scribendum *παιδνή*. Causa enim afferri nequit, cur poëtria h. l. masculina terminatione uti maluerit; nec in Codd. litterae *ε̄ς* multum ab *ῆ* abhorrent.

Nr. 270. v. 3. Ἀρ. *Suidam* in *λεγαλλέας*. Cod. Lugd. *ώσσε*, ut membr. *Palat.* — Nr. 271. v. 6. Quod in margine conieci, non satisfacit *Friedemann*o de Med. Syll. Pent. p. 304. nec mihi illam cor-

rectionem satisfacere, dixi in Notis. Sed sensum et metrum habebis integrum, si legeris:

Ἄρτεμι, νηπίαχον δ' εὐχαῖς ἔτι παῖδα Λέοντος
νεύσον κοῦρον ἰδεῖν αἰὲν ἀεζόμενον.

verbis sic junctis: νεύσον εὐχαῖς Λέοντος (Cichesia filii, Themistodices marito) ἰδεῖν παῖδα, νηπίαχον ἔτι ὄντα, κοῦρον ἀεζόμενον αἰεῖ.

Nr. 274. v. 4. Ap. *Suidam* in ῥυτῆρα. Cod. Lugd. τι εἶδος.

Nr. 276. v. 6. Ap. *Suid.* in Λυκομήδειος, idem Cod. habet Λυκομηδείον, ut membr. Palat.

Nr. 277. v. 2. Ap. *Suidam* in πλόκον. Cod. Lugd. τόνδ' ἀνέθηκα.

Nr. 282. v. 3. Ap. *Bundem* in περόνη. C. L. ἐς περόνην.

Nr. 284. v. 1. 2. Si auctor dicere volebat id, quod in notis suspicatus sum, dicere debebat:

Ἀάθρ' ὅτ' ἐκοιμήθης σὺ, Φιλαίνιον, εἰς Ἀγαμήδους
κόλπους, τὴν φαιήν εἰργάσατο χλανίδα
αὐτὴ Κύνρις ἔριθος.

Nr. 288. v. 6. Ap. *Suidam* in πανίον. vulgo κερταστοὺς et ἐμβριθεῖς. Cod. Lugd. in utroque vocabulo conspirat cum membr. Pal.

[Not. p. 197. l. 10. ab ult. corrige 411 pro 414.]

Nr. 292. v. 1. Ap. *Suidam* in Λάκωνες. C. Lugd. τοῖς τε Λάκ.

[Not. p. 198. l. 6. corr. T. III. p. 215. pro T. II.]

Nr. 294. v. 3. Ap. *Suidam* in κίρκον. C. Lugd. κίρκον τ' εὐ.

Nr. 295. v. 1. σμίλαν Ἀκιστώνδας. Haec verba fortasse frustra adducuntur in suspicionem. In σμίλαν terminatio corripī posse videtur, ut interdum in νύμφαν (cf. *Graef.* Epist. crit. ad Bucol. gr. p. 41. s.) et in μίτραν ap. *Theocr.* Eid. XXVII. 54.

Nr. 296. v. 1. Apud *Suidam* in ἀστεμφέα. Cod. Lugd. ἀντιπτῆρας.

Nr. 297. v. 3. Ap. *Suid.* in ἀρθροπέθαν. C. Lugd. στείραν offert, quod ipsum volebat *Salmasius*.

[Not. p. 201. l. 4. corrige: ἰπνεσταπιαλόν. et l. 5. 143 pro 140.]

Nr. 299. v. 4. Ap. *Suidam* in δρύππα. C. Lugd. habet δρύψια, ut membr. Pal.

Nr. 301. v. 1. Ap. *Suid.* in ἐπέσθων, idem Cod. λυτόν habet. Pro ἐφ' ἧς *Blomfield* dedit ἀφ' ἧς.

[Not. p. 202. l. 19. corrige κρίμνα. P. *Suid.* κρίμνα. Pl. Br.]

Nr. 302. v. 2. Ap. *Suid.* in μεταλλεύει. C. Lugd. τῶν τι. V. 8. ἀρμαλίην. Tolle vitium ex textu Brunckiano relictum, scribens ἀρμαλίην.

Nr. 303. v. 3. Ap. Eundem in *ιοχάς*, idem Cod. *δρέψεσθε*, praepositione omissa.

Nr. 304. v. 1. *ἀκτίτα*. ultima producta, ut in similibus, quae ex Anthologia laudavit Hermann. ad Orph. p. 769. Cf. Friedemann. de Med. Syllab. Pentam. p. 300. nisi malis cum Passovio in not. mst. *ἀκτίτ' ὃ καλαμευτά*.

Nr. 306. v. 2. Ap. Suidam in *τανάχαλος*. Cod. Lugd. *σὺν πελάκει τὰν ἐννοδόνων*. in ultima voce Brunckii correctionem egregie confirmans. V. 7. idem *θυίαν*. Tom. II. p. 210.

[Not. p. 204. l. 12. corrige 107 pro 207.]

Nr. 307. v. 3. Apud Suidam in *σολόνυχας*, non est *λεποκόπους*, sed *λεποκόπους*. In *τύλος*, de quo dixi in Notis, prior syllaba est ambigua. Quare ap. Callimach. H. in Dian. v. 213. *ἀτύλωτοι δέ σφιν ὦμοι*, minime opus *ἀτύλλωτοι* scribas, quod in mentem venit Tourpio Em. in Suid. T. II. p. 283. ed. Oxon. — Ap. Suid. in *φάσγανον*, C. L. *ἄκτιν* exhibet, ubi vulgo est *ἄκοιτιν*.

Nr. 309. v. 3. *ἀστραγάλας*. Lexic. Rhetor. in Bekkeri Anecd. T. I. p. 454. 24. *ἀστραγάλους οἱ Ἀττικοί*. τὸ γὰρ θηλικὸν Ἰακόν.

Nr. 310. v. 6. „*ὄνειρα somnium* interpretantur omnes, quo sensu „nescio an alibi reperiatur, nisi in epigr. Inc. 665. (565. Anth. Pal. „T. I. p. 319. nr. 42.) *ὃ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειρα*. „Sed in utroque loco legendum videtur *ὄνειρα*. Etym. M. p. 47. 53. „*ὄνειρα, ὄνειρατος*. ὡς ἦπαρ ἦπατος. οὕτως Ἀπολλώνιος. nempe „Rhodius II. 306. III. 691. Haec forma in Od. T. 87. recentiore „Homero manum prodit.“ Blomfield.

Nr. 312. v. 1. *ἐνι*. Bothius in not. mst. corrigit *ἐνί*, ut sit *ἐνιθέντες*.

Nr. 332. v. 2. *βοὸς οὔρον*. Ridicula de sensu horum verborum conjectura profertur ad Carmen Empedoclis de *Sphaera* v. 98. in Fabricii Bibliothec. gr. T. I. p. 821. sq. ed. Harl. V. 5. Ap. Suid. in *ἔξαιτον*. Cod. Lugd. *ἀτειρεῖς*, ut membr. Palat.

Nr. 334. v. 3. Apud Suidam in *γλωχῖνας*. Cod. Lugd. *πέτρα γλώχιν μηλοσσομαι μαιάδος ἔρμα*. Ap. Eundem in *μαῖα* idem Cod. *πετράγλωχιν*.

Nr. 335. v. 3. tolle *spalma* typographicum *ἄλκιμει*, scribens *ἄλκιμε*.

Nr. 342. v. 1. 2. In argumenti obscuritate, qua hoc epigr. laborat, harioolationibus utendum est. De arte agi, Palladis consilio inventa,

apparet. Jam si *τριήρους* sincerum est, de nulla alia arte agi posse videtur, quam de navium exstruendarum regendarumque ratione, quam Argo a Minerva traditam fuisse vulgo narrant. Cum hac traditione alia conjuncta esse potuit de *triremium* inventione, in cujus memoriam triremis imago, cippo imposita, Cyzici in Gratiarum aede collocata fuerit. Tum poetam scripsisse dixerim:

*Ἀθρησον Χαρίτων ὑπὸ παστάδι τήνδε τριήρους
στηλίδα· τῆς πλωτῆς τοῦθ' ὑπόδειγμα τέχνας.*

πλωτὴ τέχνη, *ars navigans*, pro *navigandi*; ut *πλωτοὶ θῆρες*, *ferae nantes*, in Hymno *Arionis* v. 4. et *πλωτὴ νῆσος* in *Homeri Od.* κ. 3. secundum *Aristarchum*. Cf. *Schol. Apollonii Rhodii* L. III. 43.

Nr. 344. v. 4. Addendus hic versus exemplis brevis syllabae in caesura pentametri; quamvis poeta hoc vitare potuisset hemistichiorum aedibus inter se permutatis: *δαίδαλιον τρίποδα στῆσαν ἐριβρεμία*.

Nr. 348. v. 1. *Suid.* in *αἶλινον*. C. Lugd. *αἶλινον* omittit; tum idem habet *λεχοῖδι*.

Nr. 355. v. 1. 2. Ap. *Suidam* in *ῥωπικιά*. Cod. Lugd. *μάτηρ* et *μικυνθον*.

Ad Caput septimum.

[Not. p. 214. l. 12. ab ult. post *ἐπιτυμβίων* excidit *ἐπιγραμμάτων*. quod serius animadverti.]

[Not. p. 214. l. 6. ab ult. corrige 499 pro 491. Ibid. l. 3. ab ult. scr. *apostropho* pro *spiritu*.]

[Not. p. 215. l. 12. corrige *κατασπίσας* pro *κατα σπείσας*.]

Nr. 6. v. 2. Ap. *Suidam* in Cod. Lugd. *βιοτή*.

Nr. 8. v. 3. Apud *Suidam* in *βρόμος* Cod. Lugd. *νομίσαις* et *χαλάζων*.

Nr. 9. v. 1. Ibid. in *προμολῆσιν* idem Cod. *θηρίκῃσι*.

Nr. 18. v. 5. *κῆσαι*. Scr. *κῆται*. Error est typographicus. Apud *Suid.* in *Ἀνδός*, Cod. Lugd. *ἐρίσαι* δ. V. 6. Ibid. *μητέρας*.

Nr. 19. v. 3. *εἰθ' ὅγς Ἀνδός*. Hunc locum sic fere, ut nos, interpretatur *Welkerus* v. cl. in *Fragm. Alcmanis* p. 4. Vulgatae tamen lectioni nondum satis confido, quae *Planudi* debetur, et praecedenti epigrammati, quum membr. *λέσθες* exhibeant, *Suidas* *λοῖσθες*. In *εἰθ' ὅγς* autem fieri possit, ut *ἐνθ' ὅγς* lateat. Hunc sensum equidem

desidero, multum gloriae Alcmanem attulisse Spartae, ubi paupertatis servitutisque onus, quo in patria premeretur, abjecerit. Cf. infra epigr. *Alexandri* nr. 709.

Nr. 22. v. 3. *πεταλόν*. remansit ex textu Br. Scribe, *πέταλον*.

Nr. 23. v. 5. Ap. *Suid.* in *μέθυ*. Cod. Lugd. ὕψρα καὶ τοι.

Nr. 24. v. 9. Ap. *Suid.* in *λαρόν*. Cod. Lugd. ἧς ὁ γ. λαμπρό-
τερον μ. ἔπνεον.

Nr. 25. v. 7. *Μεγιστία*. De hac terminatione in versus exitu conf. *Spitzner.* de versu heroico p. 184. s. ubi adde Hymn. Homer. in Diosc. XXXIII. 3. καὶ ἀμώμητον Πολυδένεα. *Dionys.* ap. *Steph.* Byz. *Fragm.* pag. 754. καὶ κελᾶδων Σπερχειὸς ἔχουσι σε Δῶτις Τέμπεα.

Nr. 27. v. 1. Ap. *Suidam* in *ἄνδιχα*. Cod. Lugd. εὔδεις pro εἷς. V. 4. ap. Eundem in *αἰθύσσω*. Tom. I. p. 648. vulgo αἰθύσσειν, ut in veteribus editt. Planud. Sed Cod. Lugd. αἰθύσσειν exhibet. V. 8. ap. Eund. in *στόλιον*. Cod. Lugd. ἦ νέκταρ.

Nr. 28. v. 1. Ap. *Suidam* in *οἶνοπότης*. idem Cod. τὸν omittit.

Nr. 39. v. 1. Ap. *Suid.* in *πρωγώσας*. Cod. Lugd. ὁ τραγικόν.

Nr. 40. v. 3. *Scholiast. Pindari* Ol. II. v. 29. παρὰ Ἰέλλα τῷ Σικελιωτικῷ ποταμῷ, οὗ Καλλιμαχος μέμνηται· οἱ δὲ Ἰέλα ποταμῷ ἐπικείμενον ἄστυ. ubi *Tournius* Emend. in *Suid.* T. II. p. 460. ed. Oxon. οἶδε corrigit.

Nr. 45. v. 2. ἦ γάρ. Malim a Codice offerri: τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

Nr. 47. legitur ap. *Suidam* in *λαλητέος*. Tom. II. p. 412. sine lectionis diversitate.

Nr. 50. v. 3. 4. *λείη* ... *σκόλοπος*. Librarius, quum *σκόπολος* scriberet, de *σκοπέλου* videtur cogitasse. His, quae in Notis congregimus, adde *Gregor. Naz.* Carm. IV. 57. Opp. T. II. p. 69. A. ὡς δὲ ποθῶν, ἵεναι λείην ὁδόν, οὐκ ἐπ' ἀκάνθαις, Οὐδὲ κατὰ σκοπέλων, καὶ τρίβον οὐχ ὁσίην. ubi non inepte quis suspicetur, fuisse *σκολύπων*. Certe *σκόλοπος* et *ἀκάνθαι* junguntur et alibi, et ap. *Hegesipp.* VII. nr. 320.

Nr. 66. v. 4. τὸν με κῆνα. Adde *Callimach.* Fr. ap. *Hephaest.* p. 50. τὸν με παλαιστρίταν ὁμόσας θεόν.

Nr. 67. v. 1. Ap. *Suidam* in *πορθμῖς*. Cod. Lugd. τοῦδ'. V. 3. Ibid. in *ὀκρύνεσσα*. idem Cod. *ὀκρύνεσσα*. In *βάρεις* autem Tom. I. p. 416. idem *ἀκρύνεσσα*. quod favet correctioni: ἀ κρύνεσσα βάρεις

ἀποφθιμένων. V. 5. Ap. *Suid.* in ἐφόλκια. Cod. Lugd. πλήρη. V. 7. πάνθ' ὅσα. Sic Plan. et *Suidas* T. I. p. 794. ταῦθ' ὅσα Pal. (etiam Ap. Goth.) vitiose.

[Not. p. 232. l. 11. ab ult. In loco *Quinti Smyrn.* L. XII. 135. jam *Heringa* ὀκρῖόντι correxit in Obs. crit. p. 15. Cf. *Spitzner* de versu gr. her. p. 240. s. In *Marcelli Sidet.* Fragm. v. 34. κάραβος ὀκρῖόεις, rectius scribes ὀκρῖόεις. Ap. *Oppian.* Cyn. II. 452. olim legebatur, σιδήρου τε κρυεροῦ Πέτρου τ' ὀκρῖόντος. nunc ὀκρῖόντος ex Cod. Veneto rediit.]

Nr. 75. v. 1. Ap. *Suidam* in ζαπληθίς. Cod. Lugd. στησίχορος et ἄμετρον.

Nr. 79. v. 3. δᾶξ non solum ap. Lexicographos obvium et Grammaticos, sed est etiam ap. *Oppianum* Hal. L. IV. 60. αὐτὰρ ὁ δᾶξ μὲν ἔρισεν. V. 5. 6. *Boissonade* V. cl. per litteras me certiore fecit, se in Notis ad *Eunapium* p. 241. (quas adhuc in librarii manibus haerere dolemus) de hoc loco monuisse, in verbis οὐκ ἀπ' ἐμεῦ... latere distinctionem personarum. Verba οὐκ ἀπ' ἐμοῦ *Heracliti* esse, indignantis nempe, quod viator tam diu circa sepulcrum moretur. Viatorem respondere, μὴ τρηχὺς — πείσῃ τρηχ. ne sis tam durus; nam fortasse tu quoque durius quid a me poteris audire. Tum abire viatorem, *Heraclito* non sine ironia salvere et gaudere jusso.

Nr. 80. v. 4. τετράπαλαι σποδίη. τέτρα πάλαι σποδίη ex *Brodaei* conjectura edidit *Blomfield*, ut σποδίη sit adjectivum. Si quid mutandum sit, praetulerim equidem *Wakefieldii* conjecturam, τέτρα τε καὶ σπυδιή. Vulgata tamen, Vaticanique Codicis auctoritate munita, mihi sollicitanda non videtur.

Nr. 81. v. 4. Μιτυλᾶνα scribendum esse monet *Graefius* in *Epist.* cr. in Buc. gr. p. 42. quum a hoc loco corripiatur, ut interdum in νόμῳ, et paucis aliis vocabulis. His doricis miramur *Πιρήνη* et *Μίλητος* interposita.

Nr. 87. v. 1. κύριον πῦρ. Sic etiam legitur ap. *Diog. Laertium.* Cl. *Paulssen*, si recte intelligo, Κύριος (i. e. Κύριδος. Cf. *Theocr.* Eid. XI. 16. Κύριος ἐκ μεγάλας. ubi multi libri Κύριδος.) malit.

Nr. 92. v. 3. 4 habet *Suidas* in ἄκραντον. Tom. I. p. 90.

Nr. 96. v. 3. Notabilis *Suidae* locus, qui mihi, quum notas scriberem, non succurrebat, T. II. p. 345. Κύνειον. βοτάνη δηλητήριος· διὰ τοῦ ὁ μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου· πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνειον μὲν ἀπλῶς οὐ ἐδίξω, Ἀντοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο γε τῷ στόματι.

ubi *Kusterus* monet, *Salmasium* ad Inscr. Herod. Att. p. 65. testari, in omnibus vetustis *Diogenis Laërtii* exemplaribus eundem versum sic legi: πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἀπλῶς σὺ ἐδίξω. Ipse tamen *Kusterus* vulgatam in *Diogene* lectionem κώνειον ἀπλῶς μὲν praeferit. *Suidas*, qui hunc locum non ex *Diogene*, sed ex Anthologia descripsit, lectiones in ea inventas repraesentare putandus est.

Nr. 98. v. 3. 4. leguntur ap. *Suidam* in φιληδῶν. T. III. p. 599. ubi ἐδςκτος et ἀρέσκει ὡς. Rectius in Cod. Lugd. ἀρέσκη. In ἧ νομίζεται autem T. II. p. 39. ἧ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσειν καὶ μένειν ἔγνωσ. — Nr. 99. v. 2. Ap. *Suid.* in γειναμένας. Cod. Lugd. ἐπεκλώσαντο.

Nr. 101. Hoc epigramma ab interpretibus *Diogenis* male explicatum rectius interpretatur *Ign. Rossius* in Commentatt. Laërtianis p. 53. s. Sed huic quoque depravata ultimi versus lectio fraudi fuit. In nostra lectione, deletis verbis ἀλλ' ἄν, ex διειρογραφία natis, sensus perspicuus: non enim vir Platoni cognatus ob tam pusillam rem moerore consumtus esset.

Nr. 105. v. 2. ἄκρος. Tolle vitium typogr. scribens ἄκροis.

Nr. 107. v. 4. laudatur ap. *Suidam* T. III. p. 392. in σνκοφάσους, ut ibi perperam legitur pro σνκοφάσεις. Cf. *Toup.* Em. in *Suid.* T. II. p. 209. ed. Oxon.

Nr. 110. v. 2. ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον. *Plutarch.* T. II. p. 792. C. τόξον μὲν γάρ, ὡς φασιν, ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται, ψυχὴ δ' ἀνιέμενη. Cf. *Gataker.* ad Antonin. L. IV. 26. p. 114.

Nr. 112. v. 3. ἃ πρίν. Non dubito, recte *Scaligerum* correxisse ὡς πρίν, verbis sic continuatis: τὴν οὕτως αἰῶας μακρὴν ὁδὸν ὡς πρίν ὁ ποσοῖν Ἀλλοτρίοις βαδίσας ἔδραμε νυκτὶ μιῇ.

Nr. 116. v. 2. Ap. *Suid.* in Διογένης Cod. Lugd. ἄγριον omittit.

Nr. 117. v. 3. Ap. Eundem in ἄτρεστος idem Cod. μῆτερ.

[Not. p. 244. l. 19. Exemplum ex *Philostrato* rectius delebitur. Quamquam enim sensus est, quomodo vaticinari possim, quum vates non sim? hoc tamen sic quoque efferri poterat: si quis, ut ego, vates non sit? ubi μὴ legitimum. Sed μὴ est pro οὐ in ep. *Dioscorid.* VII. nr. 411. Δισχύλος . . ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας γραμματα. in ep. *Gregorii* VIII. nr. 177. εἰ δ', ὅτι μὴ νέκυσ οἶδε τὰ ἐνθάδε, τοῖς ἀδίκαστον. XIV. nr. 10. Αἰβήτας ἔγνωεν μὴ σιωπᾶν εἰδότες. *Achill. Tat.* I. 8. pag. 23. ἀπέκτεινεν Ἰππόλυτον φιλοῦσα Φαῖδρα, Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα.]

Nr. 131. v. 2. Quo metri genere haec verba sint concinnata, ignoro equidem, nec in correctione in marg. proposita aliud quid quam sensum spectavi. In proximo epigr. versus minor iambicus scazon fuisse videtur.

Nr. 141. v. 6. *Suidas* in *δυεμίσητος*. Cod. Lugd. *φυλλοχοεῦσι*. Mira in hoc epigrammate dialectorum perturbatio.

Nr. 146. v. 1. Ap. *Suidam* in *θυμοβαρης* Cod. Lugd. haud aliter legit ac membr. Palat. Similiter ap. *Tryphiodorum* v. 216. legebatur, *ἀποῤῥοιτιάδος ἀκτῆς*. ubi *ἀποῤῥοιτιάδος* malebat *Lennerius* ad *Coluth.* v. 208. p. 60. s. ἀπὸ *Ῥοιτειάδος* dedit *Schaefer*.

Nr. 151. v. 2. *εἰς θάνατος*. Schol. ed. Wechel. p. 345. *γράφεται καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ εἰς* (sic).

Nr. 152. v. 3. Ap. *Suidam* in *πείρησαν*. Cod. Lugd. *δύρων χάριν πείρησαν*. et v. 5. *εἰδ'*. V. 5. *καὶ πάλι ζωστήρ*. In his verbis correptionem brevis vocalis ante litteram duplicem non ferens *Passovius*, verbis transpositis corrigendum existimabat: *καὶ πάλιν εἴλκεν ζωστήρ*. Quae transpositio si admittenda sit, malim saltem: *καὶ πάλιν εἴλξε ζωστήρ*.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in *αὐτοῦ*, Cod. Lugd. *ἀγγελίων παρῖασι*. Nihil idem mutat iu *Midas*. V. 2. *νάη* est ap. *Liban.* p. 259. sed *ρήη* apud Eund. Or. IX. V. 3. *πολυκλαύστον ἐπὶ τύμβον*. Cod. Monac. Platonis, quam lectionem *Astius* probat in Additum. ad Phaedrum ad calcem Plat. de Rep. p. 665. De *πολύκλαυτος* et *πολύκλαυτος* dixi in Not. crit. p. 477. Caeterum de hoc epigr. consule *Kaemmerer*. in Hymn. Homér. Marburg. 1815. p. 381.

Nr. 154. v. 3. Ap. *Suidam* in *κήρ*. vulgo *τυμβούλον*. In Cod. Lugd. *τυμβούλος*. Caeterum versu 1. *μεγαρεῦσι* in Apogr. Spal. ita exaratum, ut esse possit *εῖγ* et *αῖγ* (vid. *Bast.* Comm. Pal. p. 743. Tab. III. 5. in voce *μεγέθει*). Hoc in re manifesta monere nolui. Nam de *Megarensi* homine agi, non dubitatur. Vid. *Pausan.* L. I. 43. p. 105.

Nr. 155. v. 1. Ap. *Suidam* in *Φελιστίων*. Cod. Lugd. *γέλωτα*.

Nr. 161. v. 5. *ἐφεδρήσσουσι*. In priore loco *Coluthi*, quem in Notis ad h. l. excitavimus, edit. Aldina *ἐφεδρήσοντα* exhibet. Ibi *Nonni* loca, in quibus *ἐφεδρήσσειν* occurrit, collegit *Bekkerus*.

Nr. 162. v. 3. Ap. *Suid.* in *ἀνθυγενής*. C. L. *πῦρ δὲ μὴ εἶναι*.

Nr. 164. v. 8. *τριετῇ*. *Suidas* T. III. p. 499. *τριακονταετής, ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται· οἷον ἑνναετής ἄνθρωπος· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων*

βαρύνεται. Accurate de his compositis tradidit *Fr. Sylburgius* in Not. ad *Clenard. Gr. gr.* p. 440. s. ed. Francof. 1590. 4.

[Not. p. 252. l. 12. corrige: p. 21. pro 23.]

Nr. 167. v. 6. παντολιγοχρόνιος facile nunc praetulerim, quamquam *Planudes* in Cod. suo divisim scriptum reperit. Vid. *Paulssen* pag. 32.

Nr. 169. v. 7. Ap. *Suidam* in βαίδιον, Cod. Lugd. non καλεῖμην habet, sed καλεῖμαι.

Nr. 170. v. 6. τὸν βαθύν. P. 2. Plan. Br. μακρόν. P. 1.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suidam* in κῶλα, idem Cod. ἀποθε. V. 5. καὶ μέ τις, quod etiam apud *Lexicographum* legitur, revocandum.

Nr. 180. v. 3. Apud Eundem in ἡρία. Cod. Lugd. ἡνίκα καὶ δευδ.

Nr. 182. v. 8. Ap. *Suidam* T. III. p. 104. vulgo φθιμένοις. In Cod. Lugd. φθιμένη.

Nr. 188. v. 8. Ap. *Suidam* in νυμφεῖος οἶκος. Cod. Lugd. συναλάμων. In hoc epigrammate v. 1. γάμφ cum γάμου videtur permutandum.

[Not. p. 260. l. 12. ab ult. corrige στόμασιν.]

Nr. 191. v. 3. Apud *Suidam* in κερτόμοις. T. II. p. 302. Cod. Lugd. δὲ κεκράξασα.

Nr. 192. v. 1. Ap. Eundem in λιγυφθόγγοις, idem Cod. λιγυροφθόγγοισιν.

Nr. 195. v. 8. μυζομένας. *Theodorit.* ad Psalm. CXVIII. 12. p. 874. καθάπερ μέλειται κηρίον εὐροῦσαι τὴν τοῦ μέλιτος ἐκμυζῶσιν ἱμῆδα.

Nr. 200. v. 3. χεῖρα εἰς ἀραιάν. *Gregor. Naz. de Virginitate Carm.* v. 640. T. II. p. 53. D. de muliere, δρύνπτουσα παρήγία χερσὶν ἀραιαῖς. Ibi paulo ante v. 632. lege: ἄμμιγα τερπνοῖς Ἄλγεια, μικρὸν ἄεισμα παροίτερον ἐσθλὸν ἀτηροῦ. pro ἀνιηροῦ.

Nr. 201. v. 4. Ap. *Suidam* in ἡχέτης, Cod. Lugd. μετεπταμένα. Ut hoc loco παῖς ἡΐθεος, sic in epigr. quod dedi ad calcem notarum p. 967. s. nr. 397. v. 5. ἄρῶενι δ' ἡΐθιψ.

Nr. 215. v. 6. ῥαδινάν . . . ἡΐονα. *Graefius* in epist. crit. in Bucol. gr. p. 46. tentat, ῥαπέλαν αἰόνα, aut, ῥαχίαν τ. παρ' αἰονίαν, aut denique, κεῖμαι δ' ἐν ῥαχία, τάνδε παρ' αἰόνα. Liceat his conjecturis nostram adjicere, illis certe non audaciorem:

ποιμῶμαι δ' ἀδινόν, τάνδε παρ' ἡΐονα.

i. e. βαθὺ κῶμα ἔχω. *Apollon. Rhod. L. I.* 1082. αὐτὰρ Ἄκαστος,

Μόφος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ πνώσσοντες ἔρυντο. Id. L. III. 747.
καὶ τινὰ παιδῶν Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ καὶ μ' ἐκάλυπτεν.

Nr. 218. v. 10. καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι. Ut brevis syllaba tollatur, *Bothius* in not. mst. proposuit: καὶ λιπαραὶ πνέουσ' ἄσθμα κόμαι θυόεν. Magis probō θυόεν ab *Hermannno* propositum. V. 11. ἧς ἐπι. ἧς repetitum a librario ex v. 8 et 9. Verum videtur ἧ ἐπι. Saepe sic ἧ praecedat praepositionem ἐπι. Infra nr. 645. ἧ ἐπὶ Νεῖλω. *Aratus* v. 366. πρώτῃ ἐπικείται. Ib. v. 713. ἧ ἐπὶ ταύρω. — ἄμυξε κατά, i. e. κατὰμυξε, corrigit *Bothius*. Non apparet, cur *Antipater* non potius scripserit: ἧ ἐπὶ καὶ κατὰμυξε καλὸν ῥέθρος Ἀφρογένηα.

Nr. 222. v. 2. *Scholias. Msc. Dionysii Perieg.* v. 99. ὁ δ' Ἀδριαὺς παράκειται ἄχρι τῆς τῶν Ἰηπύγων, οἳ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλιμάχος οὕτως Ἰηπύγων ἔγχος ἀπώσαμένοι. quod *Ernesti* ex *Schediis Ruhnkennii* retulit inter *Fragm. Callimachi* nr. CCCCLXIV. nihil de vitio monens. Ἰηπυγίων emendavit *Blomfield* p. 310.

Nr. 223. v. 7. 8. καὶ τ' ἀμύριπνους ἥ τὸ πρὶν στείφανων ἄνθισι κρηπτομένη. Si litterarum vestigia spectas, mecum fortasse legendum suspicaberis: καὶ τ' ἀμύριστος. unguentis et odoribus destituta (non unguenta redolens, sed putredinem) iacet, quam olim fragrantēs coronas tegebant. Huc compositum est apud *Plutarchum* T. II. p. 397. A. Σίβυλλα δὲ μαινομένην στόματι, κατ' Ἡράκλειτον, ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθιγγόμενη. quibus respondent, quae praecedunt: τάχα δὲ μεμνόμεθα τὴν Ἥνθιαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθίγγεται τῆς καθαρωδοῦ λιγυρώτερον, οὐδὲ χρομένη μύροις, οὐδὲ ἀλουργίδας ἀμπεχομένη κάτεισιν.

Nr. 233. v. 5. Ap. *Suidam* in ὑπάτῃ, Cod. Lugd. ἔγχος habet pro ξίφος. V. 1. pro στρατῆς, quod est Br. textus λείψανον, scr. στρατῆς.

N. 234. v. 1. Ap. Eundem in θρασύχειρ, idem Cod. ἀργοῦς, et v. 3. κειωλυμένος. V. 4. προτέρην Cod. Lugd. habet etiam T. III. p. 463.

Nr. 240. v. 1. εἴ τις ἀείδῃ. Ad h. l. scribit *Bothius* in not. mst. „In epigrammate *Addaei* fuit, quum vulgatum ἀείδῃ significare videretur, canere instituit; sicut interdum verba proprie dicta nonnisi voluntatem exprimunt agendarum earum, quae significantur iis, rerum.“

Nr. 241. v. 3. ap. *Suidam* T. III. p. 467. Cod. Lugd. habet: τιθνάς, τροφούς, καὶ τιθνητήρ· πολλά τιθνητήρ ὀλοφίερατο.

Nr. 251. v. 2. Ne hiatus sit in medio versu, hemistichiorum sedes

inter se permutandas suspicatur *Friedemann*. de Media Syll. Pent. p. 287. ἀμφοβήλοντο νέφος κνάνεον θανάτον.

Nr. 252. v. 2. ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς. *pro virtute, quam pugnantes praestiterunt, laudem et gloriam nacti sunt.* Vid. *Schaefer*. in *Notis* crit. nostris p. 973.

Nr. 265. v. 1. ναυηγού τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον . . . Nihil mutandum esse, docent exempla huiusmodi hiatus in Praefatione a nobis congeata.

Nr. 272. v. 6. δομένων. *δυομένων* dedit *Blomfield*. Vulgatam ferri posse existimabam. Vid. *Not. cr.* p. 354.

Nr. 277. v. 1. τίς ξένος, ὃ ναυηγέ; *Λεόντιχος* . . Pronomen interrogativum ortum esse videtur ex τί Ὑ. i. e. τί σημαίνει; quod obscuris depravatisve locis appingi solet. Qua voce deleta, corrigas licet: Ξεῖνος ἐὼν ναυηγού Ἀμύντιχος ἐνθάδε νεκρὸν ἔβρεν.

Nr. 298. v. 3. σὺ δ' ἔκλασας. Quum brevis syllaba in caesuram incidat, *Bothius* in not. ms. corrigit: σὺ δ' εἰ κλαῖσας. remittens ad *Matth. Gramm.* gr. §. 559. *Friedemann* de Med. Syll. Pent. p. 320. nulla in vulgata corruptelae subesse videbatur suspicio. Vitium tamen esse possit in nomine *Εὐδике*. V. 4. ἥσυχος legendum censet etiam *Blomfield*.

Nr. 307. v. 3. ζήσας ἐνδόξως. Scr. cum Cod. ζήσας δ' ἐνδ.

Nr. 315. v. 3. *lis*, quae de utriusque modi conjunctione diximus, adde *Tryphiodor.* v. 90. Κληῖστον μὲν ἔθηκε θύρην, καὶ κλίμακα τυπήν· Ἡ μὲν ὅπως αἰδηλὸς ἐπὶ πλεονῆς ἀραρυῖα, Ἐνθα καὶ ἐνθα φέρῃσι λόχον κλυτὸς πωλον Ἀχαιῶν· Ἡ δ' ἵνα, λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἓν ἰοῦσα, Εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὁροῦσαι. Et statim v. 100. Κύκλον ἐὺκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστῳ, Ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως περὶ θήμιος εἴη, Μηδὲ βιαζόμενοιαι δυσέμβρατον οἶμον ὁ δ' ἐν ἡ. *Ibid.* v. 106. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν Πρὶν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψῃ.

Nr. 321. v. 3. πρέμνον . . ἐλαίης. *Opprian.* Hal. IV. 280. de *polyode*, qui, ubi oleam prope littus viderit, γαῖαν ἀνέρπει Καρχαλώων, πρέμνοισι δ' Ἀθηναίης ἐπέλασσε. et v. 287. ὥς ὁ περὶ πρέμνοισιν ἐλίσσεται ἔρνεϊ χαιρών.

Nr. 339. v. 8. καὶ λύπης ὁ δ' ὕνην τὸν Βρόμιον πάρεχε. Dubitari potest, utrum horum vocabulorum vitium traxerit; λήπης tuearis loco *Astydamantis* ap. *Athen.* L. II. p. 40. B. θνητοῖσι τὴν ἀκροφύρον Ἀύπης ἔφηνεν, οἶνομήτορ' ἄμπειλον. *Euripid.* Bacch. v. 771. τὴν

πανσίλντον ἄμπειλον. Tamen non improbabilius mihi correxisse videor:

καμμι λυτῆρ' ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε.

γάμου λυτῆρα est ap. *Aeschyl.* Suppl. v. 810. λυτῆρ πόνων. *Eurip.* Electr. v. 156. Respicitur autem ad nomen Bacchi *Λυαῖος* et *Λύαιος* (vid. *Plutarch.* F. II. p. 654. F.), unde etiam τὸ μεθίειν πημονῆς λυτῆριον ap. *Sophocl.* *Athen.* L. II. p. 40. A. Ne quis in plurali ἄμμι haereat post μοι illato, sic *Antipater* nr. 413. οὐδέ μοι... εὔμαρς.. εἴαθε... Ἄμμι δι Μαιναλίας κάρρον λῆμ' ἦν Ἀταλάντας. Nec aliter ἡμέτερος et ἐμέτερος saepissime cum pronomine singularis numeri copulatur.

Nr. 344. v. 3. ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε Λέων ἐμὸν, οὐνομά τ' εἶχον. τε corrigit *Bothius* in not. mst. In Inscriptione, quam ex Opere *Pocockiano* ad hoc epigramma dedi in Notis, v. 1. verba sic transponenda: καὶ θάνον ἀτρίστῳ λήματι μαρνόμενοι.

Nr. 355. v. 4. ὦ χαίροις. *Bothius* in not. mst. corrigit: ψ χαίροις.

Nr. 378. v. 3. ὡς ἐμέναιον ἐπὶ πλακί. Praceunte *Tyrwhitto* fortasse scribendum: ἄμφω δ' ὡς ἄμ' ἐναιον, ἐπὶ πλακί τυμβεύονται.

Nr. 386. v. 3. 4. Verba ἢ τέκον nec *Brunckii* correctione, quae languet, nec mea, quae paralyticum orationi membrum infert, restituta videntur. Elegantius terminabitur epigr. sic scriptum:

Ἄιδεω πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδίνος ἀριθμός·

ὦ τέκν', ὦ μεγάλης λείψανα περικαυῆς.

Nr. 387. v. 3. φθονερὴν ἀπενόσφισε Μοῖραν. Admisso λίνα, quod restituendum esse suspicatus sum in Notis, paucissimis litteris mutatis scribe: παιδὸς φθονερῶν λίνα νόσφισε Μοιράν. Pluralis in talibus non minus usitatus, quam singularis. Supra *Diodorus* VI. nr. 243. Μοιράων δ' οὐκ ἐμίγησε λίνα. In Append. Epigr. nr. 154. Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν. *Phanocles* ap. *Clem. Alex.* Strom. VI. p. 750. ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλντον.

Nr. 393. v. 2. οὐκ ὄνοτήν. *Callimach.* H. in Del. v. 19. τῇ δ' ὅπιθιν Φοίνισσα μετ' ἔχνια Κύρνος ὀπηδαῖ, Οὐκ ὄνοτή. *Apollon.* Rh. L. IV. 91. χητέλ κηδεμόνων ὄνοτήν καὶ αἰετὰ θείης.

Nr. 420. v. 1. Λέσβον. Λέσβον' ὁ λ. Cod. Pal. Λέσβον. Plan. Br. V. 2. In vestigiis Cod. ἐπεὶ οὐθ' ἱερός... non id videtur inesse, quod *Brunckius* posuit, sed potius: ἐπεὶ οὐ θιάσους... οἷδ' Ἀχέρων. Lacunam autem sic expleveris: ἐπεὶ οὐ θιάσους, ἀλλ' ἄχε' οἷδ' Ἀχέρων.

Euripides in *Licymnio* ap. *Stobae*. *Ecl. phys.* T. I. p. 1004. de Ache-
ronte: *μυρίαῖς παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρούει*. et iterum: *Ἀχέων*
ἄχρα πορθμυῖει βροτοῖσιν.

Nr. 423. v. 6. *τιμὲλ ἄχραντον*. Nomen hominis fortasse *Σίμα-*
λος. quod est in versu *Anacreontis* ap. *Hephaest.* p. 101. *Σίμαλον*
εἶδον ἐν χορῷ πηκτιδ' ἔχοντα καλήν.

Nr. 424. v. 1. *τίς εὐαγής*. Recte me emendasse existimo, *τί σευ*
ἀκμή. ἀκίς de eodem instrumento *Theaetet.* in *Planud.* nr. 221. T. II.
p. 692. *Χιονίην με λίθον . . . λαοτύπος τμησας πετροτόμοις ἀκίσι*.
Quam ipsam vocem si quis in *αγής* latere existimaverit, verbor, ut ea
satis facili caeterorum vocabulorum mutatione versui accommodari
possit.

[Not. p. 324. l. 3. corrige *δόμων* pro *δίμων*.]

Nr. 454. v. 2. *ᾧχετ' ἔχουσα*. Sic etiam supra nr. 190. v. 3. *δισσὰ*
γὰρ ἀντὰς Παιγνί' ὁ δυσπειθής ᾧχετ' ἔχων Ἀίδης. *Callimach.* H. in
Lavacr. Pall. v. 39. *φριγᾶ τὸν ἱόν ἄγαλμα Ὡχέτ' ἔχων, Κρεῖτον δ' εἰς*
ὄρος ᾤκισατο.

Nr. 457. v. 3. Exemplis de infinitivo, verbo *ἔρχεσθαι* subjecto,
adde epigr. *Menandri* cap. 1. nr. 101. *εὔτε δὲ πρὸς ἑδαπτεν ἐμὴν*
πόλιν, ἦλθον ἀρῆξαι. *Nicarch.* XI. nr. 350. *ἐκλήθην ἐχθρὸς, Δημήτρι-*
σήμερον ἦλθον Δειπνεῖν. V. 6. Sic ut *Passovius* et *Meineckius*, emen-
davit etiam *Friedemannus* de *Med. Syll. Pent.* p. 327. qui comparat
Theognid. v. 964. *νῦν δ' ἦδη, ναῦς ἄθ', ἐπὰς δέλω*. *Automedon* cap. X.
nr. 23. *μέσσα θίει πελάγη, Ναῦς ἄτε μυριόφορος*.

Nr. 463. v. 7. in *Schol. ed. Wech.* p. 310. non *φίλαι* legitur pro
φίλον, sed pro ἄλλο μὲν in quibusdam libris ὡς *φίλαι* reperiri, *Scho-*
liastes narrat. Haec lectio quum absurda sit, suspicari possumus, *Scho-*
liasten in illis libris revera reperisse, *φίλαι, τέκος, ἄλλο μὲν . . .* sed
illud, memoria deceptum, perperam scripsisse.

Nr. 468. v. 10. *τοῖς δ' ἀπλῶς πενθομένοις*. Eruditissimus *Bois-*
sonade hanc suam emendationem in litteris ad me datis firmat loco
Plutarchi Vit. Alex. c. 50. *τὰ περὶ Κλεῖτον οὕτω μὲν ἀπλῶς πν-*
θομένοις τῶν κατὰ Φιλώταν ἀγρωῖτερα.

Nr. 469. v. 2. *Scr. κρέσσονα* cum *Cod. Pal.* (et ap. *Goth.*), *πρεῖσ-*
σονα. *Br.* et *DuCang.* *CP. chr.* p. 193.

Nr. 477. v. 1. *ταῦτα*. Nescio quo errore hoc in textum venerit.
τοῦτο est in *Cod. Pal.* (ap. *Goth.*) *Plan.* *Br.* Ad sensum nihil interest.

Nr. 479. v. 1. *τάλαι*. *Scr. πάλαι*.

Nr. 485. v. 5. ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις. In ἀλαλαγμοῖς, ut nos, et in ἀραγμοῖς incidit etiam *Wytttenbach*. v. cl. in *Animadverss. ad Plutarch.* T. XI. p. 459. Comparat vir eruditissimus *Euripid.* Cycl. 204. οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα. Ib. v. 65. Οὐ τόδς... Βάνχαι θυροσοφόροι, Οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί. sensumque sic explicat: „Thyadibus clamantibus iisque accinente tibicine, ad hujus dulcem sonum mollesque nomos reliqua civitas saltavit.“ Idem v. 1. tentat: βαίνεθ' ὑπὲρ τύμβον σκολιὰ κρίνα. saltate super sepulcro sinuosas saltationes. V. 4. autem ἀμφὶ πόλιν ponit idem v. cl. sicuti ego quoque in var. lect. legendum dixi.

Nr. 492. v. 1. οἰχόμεθ' in Pal. est, teste *Paulssenio*. In ap. Goth. αἰχόμεθ' correctum, quum prius illud esset. ψχόμεθ' Plan. Br.

Nr. 505. v. 1. βερίσκος esse etiam in ap. Goth. nunc monitus video. Figura literae β simillima literae μ. Vid. *Bast.* Comm. Pal. p. 708. Μενίσκος tamen exhibet Plan. Μηνίσκος aut Μινίσκος, quem etiam Μυνίσκον appellant, histrio, commemoratur. Vid. *Buhl.* ad *Aristot.* T. V. p. 436. *Schweigh.* ad *Athen.* T. VIII. p. 456. Ipsum nomen Μενίσκος habetur Cap. XI. nr. 184. v. 1.

Nr. 510. v. 4. Vitium in Χτος non latuit *Friedemannum* de Med. Syll. Pent. p. 287. a. ubi inter alia: „Quid substituendum sit, nescio; hoc scio, Χτος saepissime aliarum vocum sedem occupasse. Cf. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 622. ed. Lips. *Bast.* in *Epist. crit.* p. 106. *Tzschucke* ad *Strabon.* T. V. p. 560.“

Nr. 517. v. 1. ἡέλιον. In membr. Palatinis ἡῶος esse ait *Paulssen* p. 41. Mirus error, si res sic habet.

Nr. 524. v. 8. Non omittendus erat in Notis versus *Callimachi*, quo *Goettlingii* conjectura nititur: ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν. (quem comparavi olim in *Add. ad Anim.* T. III. 2. p. 443. s.) Sic scazontem correxit *Bentleius* in *Fragm.* nr. LXXXV. Prima vox in mendo cubare videtur. Bene haberet: ἐλθῶν aut ἔρχων ὅκου... De κολλύβη, unde κολλυβιστής, vide *Suicer.* *Thes. Eccles.* Tom. II. p. 135.

Nr. 527. v. 1. Χαρίδας. Χαρίλας correxit *Blomfield*, comparans nomina Ἀγεσίλας, Ἀρχίλας, Μενίλας, Ἀναξίλας, Βρασίλας. Idem helluo, qui Χαρίλας vocatur in loco *Archilochi* ap. *Athen.* Lib. X. p. 415. D. Χαρίδας est ap. *Aelian.* V. H. I. 27.

Nr. 551. v. 3. ἀπάνευθε δυνάσθην. Malim: ἀπάνευθ' ἐδυνάσθην. [Not. p. 362. l. 11. πάτρος. corrigo πάτριος.]

Nr. 577. v. 3. In marg. *καίλουσιν*. corr. *καλέουσιν*.

Nr. 585. v. 1. *ἄβαλε*. Sic membr. Sed verius videtur *ἀβάλε*.

Nr. 621. v. 3. *ἐγών*. Pal. *ἐγών*. Plan. Br.

Nr. 623. v. 1. *μαζόν* remansit ex textu Br. et Plan. pro *μαστόν*, quod est in Cod. Pal. et ap. Goth.

Nr. 626. v. 2. *ἔθνεσιν ἡπείρου*. *Friedemannus* l. c. p. 319. „*Reiskii ἡπείρου*, i. e. *ἀπείρου*, non plane videtur aspernandum. *Dorvill.* certe ad *Chariton*. pag. 651. ed. Lips. o *Manethon*. Apotel. II. 260. *ἡπείρος* pro *ἀπείρος* profert, deque similibus formis nonnulla expro-
mit.“ V. 6. *εἰς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς*. Parum abest, quia *Bernardi* conjecturam, *αἰχμητῆς Καῖσαρ*, pro vera lectione habeam. Qua correctione admissa, reliqua sic emendaveris:

εἰς μίαν αἰχμητῆς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ ῥᾶν.

quod *ῥαῖν* scriptum in *ὁ παῖς* depravari potuit.

Nr. 629. v. 3. *οὐδὲ ἐν ἄδου*. *Schol.* ed. *Wechel.* p. 417. *ἴσως*, *εἰδαρ ἐν ἄδου*. πάντως τι τοιοῦτον· νοεῖ δὲ τὸ κώνειον. V. 4. *δόν-
τες*· οἱ τοσούτοι πολλάκι *Κεκροπίδαι*. Sic membranae. Lectionem, *τοιούτοι πολλ.* *K. Planudis* ingenio deberi, nullus dubito. Fortius quid requiritur. Quid si *Antipater* scripserit: *οὐδὲ ἐν αἰδοῖ*

Λύντες· ἀπόπτυστοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

quo convicio *Antipater* Thessalus, eodem jure in Athenienses uti po-
tuit, quo *Demosthenes* synonymo *κατάπτυστος* de Thessalia. Sic ille Or. pro Cor. p. 240. 9. *τί ἐγένετο; οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον... τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο*. Iratus filio *Oedipus* in *Sophocl.* *Oedip.* Col. 1383. *σὺ δ' ἐρᾷ ἀπόπτυστός τε, κἀπά-
τωρ ἐμοῦ*. *Iason* ad *Medeam* ap. *Euripidem* v. 1384. *ἴσασι δὲ τὰ σὴν
γ' ἀπόπτυστον φρένα*.

Nr. 635. v. 5. *Schol.* ed. *Wechel.* p. 117. *ἀντὶ πονεύμενον· εἴτα
θανόντα*. γράφεται οὐ μόνον, *πονησαμένη· εἴτα θανόντα· ἀλλὰ καὶ
πονησαμένη δὲ θανόντα*.

Nr. 636. *κριοῖς ἀγνητῆροὶ ποτε βληχημένα βάζων*. In deprava-
tissimis verbis praeter id, quod in *Notis* proposui, suspicari quis pos-
sit, scribendum esse: *κριοῖς ἀγνητῆροὶ ποτε βληχήματ' ἐρίζων*. quod
dictum, ut apud *Homerum* Il. v. 389. *οὐδ' εἰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ καλ-
λος ἐρίζοι*. *Hesiod.* *Scut.* v. 5. *νόον γε μὲν οὐτις ἐρίζε*. *Theocrit.* *Eid.*
V. 8. *φαντί νιν Ἑρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσθεν*.

Nr. 637. v. 6. *καὶ φράσεν*. Fortasse legendum: *καὶς φράσεν Ἀρ-*

γάην οὐκ ἐπόθησε τρώειν. neque, ut hunc nuntium ederet, Dodonaeo ligno erat opus, eis τὴν τῆς συμφορᾶς ἀπαγγέλλαν.

Nr. 645. ὄροις. Scr. ὄροις. ut etiam in Notis p. 381. l. 7.

Nr. 648. v. 8. ἐνστῇ, ἀνγάζων δαλόν. εὐτελῇ, quod legendum conjeci, metrum saluum praestat, et sensui satisfacit. Postea tamen in mentem venit, quod nescio quomodo magis blanditur:

αἰὲν ὑπανγάζων δαλόν ἐπισχάριον.

In his ὑπανγάζων peculiarem habet vim de titione cineribus tecto ignisque servante semina. Philostr. p. 823. οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπανγάζουσι.

Nr. 651. v. 1. οὐχ ὁ τρηχὺς σε λιθαῖος. Corruptissima verba Graefius in Epist. crit. p. 111. sic eleganter corrigit: Οὐ Τρηχὺς σε λίθιος ἐπ' ὅστιά κεῖνα καλύπτει. Idem v. 5. pro ξενίης πολυμήδεος recte corrigit: ἀντὶ δ' ἐγὼ κονίης πολυκήδεος. pro lacrymabili cinere inanis ego terra in cumulum aggesta sum. Similiter ξινον et κείνον permutata Cap. IX. n. 265. v. 3. Addit idem vir praestantissimus, se vereri, ne in fine epigrammatis βοτάναις corruptum sit ex δαπέδοις, aut simili vocabulo.

Nr. 660. v. 3. ἀντὶ δὲ πολλῆς πατρίδος. Miratur Hermannus in Obs. ad Bucolic. p. XI. lectionem πολλῆς a quoquam potuisse defendi, legendumque suspicatur, quod etiam Heinsius in mentem venit, ἀντὶ δὲ βώλου πατρίδος. Si illa lectio prorsus non ferenda est, nihil propius accesserit, quam πότνης πατρίδος. venerabilis. ut de regione est ap. Euripid. Ion. 871. λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος πότνια ἐκτάν. Etiam πότνια Αἰνδος laudatum reperio.

Nr. 661. v. 6. Consensus membr. Pal. cum Plan. in lectione πάντων ὧν ἐπείκειν ἔχει, efficit, ut de sinceritate vulgatae, ex Aurati conjectura profectae, nonnihil dubitem. Restituta lectione ἦν (aut ἦς) in fine secundi distichi, non spernenda videtur conjectura Wartoni, quamvis raro alias felicitis, πάντ' ὧν, ὡς ἐπείκειν, ἔχει. Vulgo cum his verbis posterius hemistichion arcte cohaeret.

Nr. 665. v. 4. ἐς κοίλην... ἄλα. Simpliciter ornat hoc epitheton apud Tryphiodorum v. 212. ἐλκόμεν εἰς ἄλα κοίλην Νῆας εὐκραίρους.

Nr. 670. De viro eximiae pulcritudinis Gregor. Naz. Carm. VII. 19. Opp. T. II. p. 76. Α. οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὕμματα πάντων ἔλκων. Timarion (Notices des Manuscrits de la Bibl. Nat. Tom. IX. p. 179.): ὁ καλὸς ἀνεφάνη Δούξ. καὶ οὗθ' "Εσπερος, οὗθ' "Εφῶς οὕτω θαυμαστός, ὡς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατίταλκε. ubi doctissimus editor distichi Platonici non fuit immemor.

Nr. 671. v. 2. θάνεν esse videtur in Pal.

Nr. 679. v. 4. εὐγενέος Στεφάνου· ἣν δὲ νομεὺς Φαρίης. et v. 8. οὐδ' ἐμοῦ ἰστί νόου, οὐδ' ἐτέρων στομάτων. ubi πούδ' dedi, fortasse calidius. Haud aliter T. I. p. 515. nr. 687. τοῦ ξενικοῦ θανάτου ἐγ- γύθεν ἐρχόμενος. T. II. p. 611. nr. 29. ἴλαθι μοι ὀμματι εὐμενῇ. Ib. nr. 30. κεδνοῦ Παύλοιο· ὥστε γάρ... et ἡδ' ἀρετῆς κάματοι εἶχος ἔχουσι μέγα. Ib. nr. 31. πάντα λιπὼν βίοντος, ὅσα περ εἶχε, θεῶ. Ib. p. 751. nr. 350. ἄγρια μαινομένη ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ. Ib. p. 752. n. 350. v. 8. τὸν δὲ τύπον τέχνη ἐξεσε, Πορφύριε. Ib. p. 753. nr. 354. ἦθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἰδεν. p. 758. nr. 373. ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευ- σεν. quae omnia sunt recentioris commatis.

Nr. 686. v. 4. ἀκήδεστος. Male hoc legi in edit. nostra monet *Paulssen*, quum in membr. ἀκήδεντος sit. In Apogr. nostro ambi- guum est. Sed quum p. 544. Codicis, ubi idem epigr. legitur, ἀκήδε- στος perspicue scriptum esset, hoc recipere non dubitavi. Nec aliter *Planudes* legit, nec *Brunckius*. De ipsa vocis forma, quin recte ha- beat, dubitari non potest; et ποιητικώτερον etiam videtur hoc, quam ἀκήδεντος. *Apollon. Lex. Homer. pag. 75. ed. Toll. ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. ἦγουν ἀκήδεντοι, ἀφανεῖς. Suidas: ἀκήδεστοι, μηδὲ μιᾶς φροντίδος τυχόντες, ἢ ἀκήδεντοι καὶ ἄταφοι.*

Nr. 687. v. 4. ἀστρολόγοις. Hoc quoque loco ambigua est scriptura Apographi, in quo ultimae syllabae, *Uhdēnii* manu, οὐ superscri- ptum, obscurioris ductus interpretamentum. Sed ἀστρολόγοις esse te- statur *Paulssen*. Quum infra in Cod. p. 545. in eodem epigrammate ἀστρολόγοις sine controversia legatur, ut etiam apud *Planudem*, etiam nunc recte me fecisse arbitror, quod hanc lectionem alteri praeluli. Eandem *Grotius* expressit: *Et si quis vanis crederet Astrologis.*

Nr. 688. v. 4. „μέχρι) ἄχρι. ejusmodi ultimae levitatis peccata iram paene accendunt.“ *Paulssen*. Etiam hoc epigr. bis legitur in membranis. Priore loco ob maculam in Apogr. agnoscī non poterat, utrum ἄχρι esset, an μέχρι; altero loco p. 544. μέχρι habetur, ut etiam in *Planudea*. Utra harum lectionum a *Pallada* profecta sit, nemo facile dixerit. Neque tamen peccasse me existimo, quod lectionem a membranis, haud secus atque alteram, oblatam, et a *Planude* confir- matam, recepi.

Nr. 690. v. 4. πνθία. Schol. ed. Wechel. p. 283. ποθίων suspi- catur.

Nr. 694. v. 2. κείμενος. Pal. κείμενον Br. ex emendatione *Salmasii*.

Nr. 699. v. 3. ἄβαλε. rectius ἀβάλε.

Nr. 700. v. 2. κωκυτοῦ τ' ἄμφ'. Copula addita a *Brunckio*, aut *Salmasio* potius, non solum ob hiatum, sed etiam ob sensum.

Nr. 701. v. 1. In marg. ἦνεσ' P. Scribe: ἦνεσ' P. ἦνεσ' Pl.

Nr. 709. v. 6. In *Γύγης* priorem corripuit *Hesiodus* Theog. v. 149. 618. 714. 734. 817. Produxit *Alpheus Mit.* Cap. IX. nr. 110. οἶα *Γύγης*.

Nr. 710. v. 5. χῶττι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος. Rhythmus venienter languidum eriges, legens: χῶττι με νύμφαν ἐοῖσαν ἔχει τάφος. In νύμφαν posteriorem syllabam corripui posse, satis constat. Infra cap. XIV. nr. 43. ταίρας νύμφα φίλη. *Homer.* Il. γ. 130. νύμφα φίλη. *Bion.* Fr. XV. 28. οὐ δέ, νύμφα, καθεύδεις. Cf. *Graefius* Epist. crit. p. 41. s. In eodem versu quamvis, distinctione, ita ut feci, posita, lectio Codicis χῶττι defendi possit, non tamen infitias eam, commodiorem videri lectionem et distinctionem Brunckianam: ἔχει τάφος· εἵπατε καὶ τό, "Ὅτι πατήρ...

Nr. 712. v. 1. εἰμί. Sic *Br.* εἰμί. *Pal.* Illud ad dialecti rationem verius. V. 6. ταῖς δ' ἐπί. Fortasse deleto δ' rectius scribes: ταῖς ἐπὶ καθεστᾶς (sic membr.) ἔφλεγε πρηνεῖς.

Nr. 718. Praeclare hoc epigr. restituit Vir Summus, *Rich. Porson*, in *Notis Gaisfordii ad Hephaest.* p. 10.

ὦ ξεῖν', εἰ τὸ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοπόμενος,
εἰπεῖν, ὡς Μοῦσαισι φιλάθην, ἃ τε Δοκρὺς γὰ
τίκτεν, ἴσαις δ' ὅτι μοι τοῦνομα Νοσαίς. ἴθι.

Nr. 720. v. 1. Κλεῖας ὁ τιμ. Exempla terminationis *ας* in nominibus propriis a recentioribus interdum correptae dedi p. 7. 424 et 833. Adde *Gregor. Naz.* Carm. XI. v. 54. Opp. T. II. pag. 80. C. ὡς ποτ' Ἰωνᾶς ἔδν. At *Chaeremon* recentioribus annumerari non potest. Quare in κλενασον aut aliud nomen latet, aut legendum cum *Ruhnkenio*: Κλεῖας Τιμοκλήος.

Nr. 725. v. 1. 2. Hoc distichon sic, ut nos, correxit *Blomfield* ad *Callimach.* p. 167. nisi quod pro αἶνε legit, αἶ, αἶ. et οὐκ pro οὐδ'. Etiam in reliquis mecum conspirat.

Nr. 729. v. 3. In conjectura, quam in notis proposui, pro *Κήρ*, quod in talibus minus usitatum, rectius pones *Μοῖρα*: μετ' οὐ πολὺ Μοῖρ' ἄγαγν βρέφος ἄδην.

Nr. 731. ποῖος θάλας etiam sine ellipsis ope explicari potest,

aestates transigere; quo sensu fovere usurpavit Virgil. Aen. IV. 193. nunc hiemem inter se luxu, quam longa, fovere.

Nr. 752. v. 1. Ἑρμοῦ ἄγχις. Fortasse Mercurii commemoratio debetur librariis.

Nr. 734. v. 1. 2. Fortasse minori etiam mutatione corrigi potest: ᾧ ποτὶ παίδων Τῶν ἀγαθῶν ἄλλις ἦν· ἀρχιγέρων ὁ γέρων, Ἀλλὰ φίλος γ'. Ad ἀρχιγέρων subaudi μέν.

Nr. 755. v. 6. λαβοῦσα. Pal. βαλοῦσα. Plan. Illud legitur etiam in marg. ed. Wechel. p. 336.

Nr. 744. Hoc *Diogenis* epigramma sic plane, ut *Buttmannus* et *Grotefendius*, constituit *Porson* in *Gaisfordii* Not. ad *Hephaest.* p. 326. in paucis tantum et minutis rebus a duumviris illis doctissimis discendens; nempe v. 6. ἀποδύσῃ, v. 8. πέντ' ἐπὶ τρισαῖς ἐσιδόντι πλειάδας.

Nr. 745. v. 4. ἀλγίστους. Θανάτους etiam *Friedemannus* corrigit p. 301. aut, ἀλγινόνετ' ὁλλ. Vir doctus in *Ephem. Lips.* ann. 1816. p. 1999. si quid mutandum sit, malit, ἀλγίστων θανάτων. Hoc mihi verum videtur. V. 7. Ad hunc versum pertinet *Paulssenii* nota p. 47. non ad nr. 744. Quod ibi monuit V. D. spatium in Cod. relictum satis superque testari, novum ordiri epigramma, id non satis intelligo. Existimasse librarium, novum hoc versu incipere epigramma, non dubito; sed cur sic existimaverit, sensu et contextu longe aliud quid suadentibus, causam esse suspicor etiam nunc, quod in autographo, unde Pal. liber descriptus est, nova pagina inciperet.

Ad Caput octavum.

Nr. 8. ὦ μύθοι. Simili correptione usus est *Theodorus Prodrom.* in poematio ex Cod. Vat. edito in *Notices des Manusc. de la Bibl. Nat.* T. VII. p. 256. v. 33. ὅπασσας ἐμοῖς βλεφάροισιν ἰδέσθαι Ἀριστηνιάδαο Ἀλεξίου ἡδὺ μύθημα. et iterum p. 257. v. 17. ᾧ τάχα Σεεργῆνος ἡδὺ μύθημα φέρει.

Nr. 11. v. 6. θυωδέκαδα. Scr. θυωδεκάδα.

Nr. 12. v. 1. Scr. ἑκατονταετής. et v. 2. τεσσαρακονταετής.

Nr. 19. ἐτίων. In membr. π superscriptum, i. e. ἐπίων. ἐτίων etiam *Muratori* reperit in Codd. suis p. 74. qui interpretatur: diu vixi mundo, et diu caelo, ecclesiasticam sanctamque vitam ducens.

Nr. 24. v. 5. δάκρυσι τειοῖς. Scrib. δάκρυσι. ut supra Cap. V. nr. 186. μή με δοκεῖ πιθανοῖς ἀπατῶν δάκρυσι. Sic γένυσσιν est ap. *Homer.* II. λ. 416. *Oppian.* Cyneg. II. 261. *Quint. Sm.* II. 576. νέκυσσιν ap. *Quint. Sm.* II. 532. μάρτυσσιν *Hippocrux* ap. *Tzetz.* ad *Lycophr.* v. 579.

Nr. 26. v. 4. μεγάλης παλάμης. *Rhea* ap. *Callimachum* H. in *Jov.* v. 30. καὶ ἀντανύσσα θεὰ μέγαν ὑπόδι πῆχυν. quod recte interpretatur *Ernesti* ad v. 15. ubi de eadem dea: ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων. — V. 7. ῥέξετε. ῥίξετε membr. Pal. nec aliud quid Romanus descriptor voluisse videtur. ῥέξετε exhibuit *Muratori* p. 81. — V. 9. 10. Nexus hujus distichi cum praecedentibus obscurior. Pro κάρτος liber *Murat.* κρατός. Fortasse κρατός. Aut: σαρκὸς φέρε πάντα χαμαῖς.

Nr. 44. v. 1. Νόννης καὶ δάκρυ' ἐδέξω. Fortasse: ἢ δάκρυ' ἐδέξω. V. 3. 4. lege et distingue:

εἶπε καὶ ἐν μελέων κίεα ἔπτατο· ἐν δ' ἄρα μούνον,
παῦδ' ἐπόθει, τεπέων τὸν γ' ἔτι λειπόμενον.

unam rem solam, filium nempe, desiderabat.

Nr. 46. v. 1. post θάνεν et in fine versus pone comma. V. 3. τίς λύσεν. saltem scribendum: τίς λύσ' εὐχ. nisi aliud verbum latet. Fortasse: τίς πλάσεν, aut πλάσει. Tum videtur scribendum: ὡς ἐπὶ δηρὸν Ἥθελεν ἄντα μένειν καὶ νέκυσ εὐσεβέων. in conspectu piorum. Hoc fieret, si aliae mulieres Nonnae precantis speciem aemulae exprimerent. (εἰ πλάσαιντο Νόννης εὐχομένης τύπον.)

Nr. 57. v. 1. μελεδωνῶν per se bene habet a μελεδώνη. Sed membr. auctoritati parendum, quae μελεδώνων habent.

Nr. 67. v. 2. παρ' ἧ' ἐλύθης. παρ' ἧς, quod *Cod. Parisin.* habet, non videtur spernendum. Vid. supra in *Not. crit.* p. 330. s.

Nr. 89. v. 3. οἶα δίκη. Scribe: οἶα. posteriore syllaba in hac voce (per Cappadocismum) perperam correpta; ut nr. 85. v. 4. ποία δίκη. et nr. 221. v. 2. ubi frustra emendationem tentavi. Sic etiam in *Carm.* XII. 11. *Opp. T. II.* p. 85. C. ποία δίκη μόχθον μὲν ἐμοὶ καὶ δεῖμα γενέσθαι.

Nr. 102. v. 1. ὁστία μούνα iterum quidem legitur nr. 229. et in *Carm.* XIV. 93. *Opp. T. II.* p. 89. C. sed in contextu longe alio.

Nr. 111. v. 2. πρῶτα φέρων. *Timarion* ex *Cod. Vatic.* editus in *Notices des Mss. de la Bibl. T. IX. P. II.* p. 177. ὁ, τε γὰρ ἐν πατρὸς πάππος αὐτῶ τὰ πρῶτα φέρων τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ πρῶ-
Tom. III.

των. ubi doctissimus *Hasius* multa exempla locutionis τὰ πρῶτα et τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι conguessit, nullius loci memor, ubi esset φέρειν.

Nr. 117. v. 4. post φέροις pone comma.

Nr. 119. v. 4. κριδίοις. Scr. κοιριδίοις.

Nr. 122. v. 3. εἰθαλάμους. typographi error pro ἐς θαλάμους. Post ὤλετο rectius colon pones, quam comma.

Nr. 134. v. 4. μύρατο πάτρα φίλη. Longam syllabam h. l. iterum corripuit optimus *Gregorius*; quod facile vitasset, si scripsisset: γαῖα φίλη.

Nr. 138. v. 2. τύμβος ὃδ' ἀμφὶς ἔχω. In Carmin. XXII. Opp. T. II. p. 95. A. ὦμοι ἐγών, ὅτε δὴ με . . . σῶμα τόδ' ἀμφὶς ἔχει.

Nr. 143. v. 4. ἦν ὅτε ἦν. et nr. 178. in notis correxi: ἦν ὅτ' ἔην. Sed etiam in Carm. XI. v. 29. Opp. T. II. p. 82. A. ἔθνος ἀπιστῶν ἦν ὅτε ἦν. et Ib. v. 70. p. 82. D. ἦν ὅτε ἦν.

Nr. 151. 152. Duo haec epigrammata separavi non propter lemmata Cod., quorum iteratio quam inanis saepe esset, non poteram ignorare, et passim in notis monui, sed primum ob sensum, tum quia separantur altero loco p. 705. Codicis, et in Codd. Muratori p. 45 et 44.

Nr. 192. v. 1. Nisi *Gregorius* primam in λιτάζομαι produxit, quod verisimile non est, scribendum dixerim: πρὸς γε θεοῦ ξενίου σε λιτάζομαι.

Nr. 242. v. 1. ἦε. Cf. epigr. *Diogen. Laert.* VII. nr. 114. Tom. I. p. 338. δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ ἦε δράκων. Cap. XV. nr. 34. ibique notata p. 852. Etym. M. p. 24. 3. (p. 22. ed. Lips.) p. 517. 56. (p. 288.)

Ad Caput nonum.

Nr. 1. v. 2. πικρὸς *Friedemannus* de M. S. P. p. 365. comparat cum *Oppian.* Hal. I. 559. καὶ ἐγγύθι σύρεται ἀντὶς πικρὸς ἔχης.

Nr. 15. v. 4. καίόμενον referebam ad σέλας aut πῦρ. *Blomfield* καιομένην legendum censet.

Nr. 16. v. 2. τρεῖς δ' ἐμέ. rectius scribes: τρεῖς δέ με.

Nr. 17. v. 5. εἰς φλόγα. φλόγας ob hiatum malit *Bothius* in not. mst.

Nr. 32. v. 5. δειλαίαν, παραξενύτως apogr. Goth. Sed ob insolentem ultimae syllabae correptionem accentus sedem cum *Brunckio* mutavimus. Corrupta videtur lectio et sic emendanda: ὀλκάδα δειλαίαν αἰεὶ κλόνος. quod me non statim animadvertisse, piget.

Nr. 35. v. 2. *κῆν χέρσῃ εἰς ἐμὲ μὴνάμενος*. Friedemannus l. c. p. 304. „nullus hic conjecturae locus videtur relictus ob dictiones, quae imitationis speciem prae se ferunt. . . . nisi forte *μὴνάμενος κατ' ἐμὲ* legendum statueris. Sed in Planudea hoc epigr. diserte tribuitur *Cyllenio* cuidam, de cuius aetate ne hilum quidem constat.“ Idem Vir Doctus p. 291. ad Nr. 39. v. 2. primum *ἔρωτ'* probabat, comparans Cap. XII. nr. 115. *ἦν βάλλῃ τὸν ἔρωτ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχων*. Meleag. Cap. XII. nr. 57. *τὸν τριπανοῦργον ἔρωτ' ἐπλασεν ἐν κραδίῳ*. In Addendis pag. 360. idem non abhorret ab *ἔρων*. Ap. *Apollon*. Rhod. I. 612. *ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι Τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον*. Cod. Paris. *ἔρων*. Ibi Spitznerus (de V. Gr. her. p. 61.) probat lectionem Cod. Flor. *ἔρον, τὰς αὐτοὶ ἀγίνεον*.

Nr. 42. v. 1. in marg. *'Α. εἰ ἐνὶ. dele 'Α.*

Nr. 64. v. 8. *γένος* suspectum, quia quatuor voculis interjectis praecessit. Fortasse: *καὶ κλέος*. Ad finem v. 7. pone comma.

Nr. 67. v. 1. *μικρὰν λίθον. μικρὰν* corrigit Blomfield.

Nr. 70. v. 3. *χελιδόν. χελιδὼν* Planud. quod Grammaticorum praeceptis magis consentaneum, nisi *Mnasalcas* illam formam ex *Sapphus* versibus arripuit. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 596. cum quo conferendus Gaisford ad *Hephaest*. p. 67. Vocabulum *χελιδόν* grammatici aeolicae dialecto tribuunt.

Nr. 74. Ejusmodi quid, et fortasse ipsum epigr. nostrum, observabatur *Basilio M.* in Psalm. LXII. p. 304. *οὕτω καὶ ἡ τοῦ πλούτου εὐκολία ἔχει ὀξυτάτην καὶ ὀλισθηράν τὴν παρουσίαν, ἄλλους ἐξ ἄλλων παραμειβεσθαι πιτυκνῖα. Σήμερον τοῦδε ἀγρός, καὶ αὔριον ἐτίρον, καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλον*.

Nr. 81. v. 1. *μὴ εἴπῃς θάνατον βιότου ὄρον*. Recte me cum Planudea scripsisse *βιοτῆς*, non dubito. Alterum quoque hiatum facile sustuleris, verbis aliter collocatis: *μὴ θάνατον βιοτῆς εἴπῃς ὄρον*. sed frustra.

Nr. 101. v. 4. *ἔγνων αἰπολλόν*. Proposui: *ἔγνωκα, σκοπέλου παντός ἐρημοσίτην*. Sed rectius scribes, *ἔγνώκειν*. De re praeterita agi apparet ex *εἰπεν*.

Nr. 112. v. 3. *οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νέστορι*. Ex his verbis, quocunque te vertas, nunquam idoneum sensum elicies. *Nestoreos annos* poetam vituperare voluisse, non valde probabile est, quamquam ejusmodi quid suspicari nos jubet versio Grotii: *Hoc satis, haec hominum vita est: quae tempora restant, Nestoris*. At eum hoc potius voluisse exi-

stimo, si quis vel Nestoreos annos attigerit, mortem tamen inevitabilem esse. In hunc sensum verba *Antipatri* accepit Incertus Cap. VII. nr. 157. T. I. p. 349. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον Ἰλικίης· ἔθανεν γὰρ τριγέρων Πύλιος. Quare vide, an scribendum sit:

εἰ δ' ἔπισός τις

Νέστορι, καὶ Νέστορι ἤλυθεν εἰς Ἀἶδα.

Nr. 113. Metro bis violato offensus *Passovius* in not. mst. corrigendum censet:

ἄχρι κόρου κόριες κορίσαντό μου· ἀλλ' ἐκορίσθην

ἄχρι κόρου πάντος κόριας ἐκκορίσας.

qua mutatione admissa etiam lusum verborum clarius apparere.

Nr. 114. v. 2. *Μοῖραι* etiam *Friedemannus* legendum existimat de M. S. P. p. 305.

Nr. 129. v. 3. πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἶσω ῥέεν. Fortasse rectius: πᾶς δ' ἄρα οἱ Κηφισὸς εἶσω ῥέεν.

Nr. 134. Inscriptio esse debet Ἀθῆλον. *Palladae* esse hoc epigr. conjectura est ejus, qui lemmata concinnavit, sed, ut mihi videtur, falsa. Meliores versus pangebatur ille. V. 7. παῖζοιτε, ἴετε, θέλοιτε, οὐς ἐμεῦ. . . Fortasse scribendum: παῖζοιτ', εἰ γε θέλοιτε, οὐσους ἐμεῦ ὕστερον ὄντας εὐροῖτ' . . .

Nr. 135. v. 1. βροτοῖσι. Scr. βροτοῦσιν cum membr.

Nr. 146. *Νέμεσιν* *Εὐνους*. nomen fortasse depravatum.

Nr. 157. [Not. p. 486. l. 16. ποίνιμος. P. Pl. dele P.]

Nr. 161. v. 3. ταῦτ' ἐβόησε. Scr. τοῦτ' cum membr.

Nr. 171. v. 3. λόγοι, συντάσσομαι. Schol. ed. Wechel. p. 54. γρ. λόγοι, οὐ τάσσομαι. permutatis syllabis οὐ et σν. De συντάσσομαι, *valedico*, vid. *Kuster*. ad *Suid*. T. III. p. 408. *Dorvill*. ad *Char*. p. 151.

Nr. 180. v. 4. Lectio *ἐστι* cō τις in marg. Apogr. nostri accurate notata, nec semel, sed bis. Verum p. Cod. 669. ubi idem epigr. iterum legitur, perspicue scriptum, ἐστι νῦν τι σοῦ θεά. et in Plan. ἐστὶ νῦν τις, οὐ θεά. unde illud leve librarii peccatum esse, prius ν non satis exprimentis, sponte apparet. De vocabulo quodam βῦτις non cogitandum.

Nr. 187. v. 5. 6. τὸ δὲ πλεος ἔστ' ἐν Ἀθήναις Ἐκ σέθεν αὐραρίων ἀπτόμενον νεφῶν. Difficultates, quibus hic locus premitur, in notis attigi. Non probabile est, poetam dicere voluisse, Athenarum gloriam per Menandrum usque ad coelum evectam esse, sed potius Menandri laudem non intra patriae fines substitisse, sed coelum attingere. *Alci-*

phron L. II. 4. p. 252. οὐκ ὄψονται δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ Ἰλνκίρα γένοιντο, καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἰδοιεν, τὸν πᾶν-
τη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν ἐμοὶ περικείμενον. In hanc sententiam vide, an scribi possit:

ζῶεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος οὐκ ἐν Ἀθήναις,

ἐκ δὲ θεῶ, οὐρανίων ἀπτόμενον νεφέων.

i. e. οὐ μόνον ἐν Ἀθήναις ἐστίν, ἀλλὰ ἐκθεῖ καὶ ἄπτεται νεφέων.

Sic *Lucillius* Cap. XI. nr. 77. οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγο-
νας. Vid. ad *L. Bos* pag. 309. s. Verbo θεῖν sic utitur *Antipater*
Cap. IX. nr. 58. Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θύοντα δόμον. Caeterum in-
ter *εἰσεῖθαι* et *ἐκδεῖθαι* in Codd. perparum interest.

Nr. 194. v. 1. Φιλοστόργιος. Notanda insolens correptio, durior eā,
quam ap. *Homer.* Od. VII. 89. tollere conatus est *Barnesius*, non im-
probante *Bekkero* in *Ephem. Ienens.* an. 1809. nr. 243. pag. 126. Cf.
Gaisford ad *Hephaest.* p. 206. sqq.

Nr. 199. Ὁρειβασίου. Pal. et ed. Asc. Steph. Ὁρειβασίωιο vett.
editt. Plan. In *Notis* p. 496. l. 2. pro V. 1. corrige V. 2.

Nr. 209. v. 1. μετοκλάσεις πετομένη. Num fortasse οὐ interpo-
nendum?

Nr. 214. Similiter lusit auctor epigr. in *Porphyrum Tejum*, *No-
tices des Manuscrits* T. VIII. p. 253.

Πορφύριος, ὃν ἔσχε τοῦτο τὸ σχέδος,
καταγλαῖζων τῶν σχεδογράφων φρένα
ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κογχύλης, τῆς τῶν λόγων.

Nr. 218. v. 1. ἄβαλε. Scr. ἀβάλε.

Nr. 236. v. 3. Ἰταλόν. Priorem produxit etiam *Antipater* Cap. VII.
nr. 69a. T. I. p. 516. τὸν δὲ πρόσθεν, οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς.

Nr. 240. [Not. p. 506. l. 10. κοπτῶν. lege κόπτων.]

Nr. 241. v. 5. Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκός. Quamvis *Brodae*i conje-
ctura probanda non sit, nec codicis tamen lectio sincera videri potest.
Ineptum enim, hominem bene numatum simpliciter *aes* dici. Facilius
tulerim ὀλόχαλκος, quod cum hyperbole usurpari possit de homine
πολυτάλκῳ, (opulento, ut ἄχαλκος, *pauper*), respectu simul habito ad
statuas ex aere conflatas.

Nr. 253. v. 7. οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. De ἄκρον fortasse cogi-
tes: *urbs semper et in omnibus eximia*, ut in bonis, sic in malis. De
regione *Herodot.* L. VII. 5. p. 507. 75. ὥς ἡ Εὐρώπη περικαλλῆς χώρα,
καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἡμέρα, ἀρετὴν ἄκρη.

Nr. 256. v. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. ὄχλον suspicabar. Similiter *Sophocles*. Aj. v. 157. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει. ubi vid. doctissimus Lobeck. p. 239.

Nr. 269. v. 5. Eodem modo, ut in lectione Planudea, rhythmus laborat ap. *Theognis*. v. 905. (885) εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίωτον τέλος ἦν, ὅπόσον τις. quod vitium sustuleris, scribens: εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν τέλος ἦν, βίωτον (aut βιοτῆς) ὅπόσον τις Ἡμελλ' ἐκτελέσας. . . .

Nr. 274. v. 1. γρηγόμον. *Brunckii* conjecturam *πρηγόμον* comparaveris cum *πρηφόρος*, *fruges ferens*.

Nr. 279. [Not. p. 518. l. 11. ἀμπαύσασθαι. Scr. ἀμπαύσασθε.]

Nr. 299. [Not. p. 524. l. 16. ab ult. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτέρων. P. Scribe: P. Br. μακροτέρων. Pl.]

Nr. 312. v. 4. ἢ πρίνον, ἢ τάν. . non poenitet καὶ τάν. . coniecisse. Sed scribi possit etiam, ἢ πρίνον, ἢ. . . De diversorum numerorum conjunctione monui in Notis p. 488.

Nr. 314. v. 4. κράνα ὑποιάζει. ὑπεκπροχέει corrigit *Spitznerus* de Versu Gr. her. p. 203.

Nr. 316. v. 3. ὄρων. *Schol. Wechel*. p. 80. γράφεται ὄρων ἢ ὄρων. Idem verba ποθ' αὐτοῖς sic interpretatur: οὐ πρὸς ἀλλήλους καλοῖς διακείμεθα. aposiopesin esse statuens. De αὐτῶν pro ἀλλήλων vide Interpp. ad *Xenophont. Ephes.* p. 164. *Coray* ad *Heliodor.* T. II. p. 7. *Schaeferum* ad *Aesopi* Fab. p. 96. Quae si vera est interpretatio, non tamen aposiopesis est, sed locus cum *Casaubono* pro mutilo haberi debet.

Nr. 335. v. 1. ἰλοφόρου τῷγάλαθ', ὄδοιπόρε, Μικκαλίωνος. Fere suspicor, scriptum fuisse: τῷγαλμ' ἀφ', ὄδοιπόρε, Μικκαλίωνος. ubi praepositionis a casu suo se junctio corruptelae occasionem dare potuit.

Nr. 336. v. 3. ἀνέρι δ' ἱππεῖ corrigendum suspicatur *Blomfield*, sensum epigrammatis obscuriorem esse fassus.

Nr. 340. v. 5. παρὸς οὖν κ'. Hunc dicendi usum illustravit *Wyttenbach*. ad *Plutarch.* T. XII. p. 671. s.

Nr. 353. v. 3. θώμιξ. θώμιγξ restitue ex membranis.

Nr. 362. v. 24. πολυδερκία remansit ex textu *Brunckiano*. Membranarum lectionem πανδερκία indicavi et illustravi in *Animadversa*. T. III. P. I. p. 281.

Nr. 367. v. 7. αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα περιφρένας ἤλυθε πλοῦτος. In φρένας latere φερνῆς non absimile; sed ut eam lectionem versui accommodes, nimis multa mutari debent. Quare vide, an *Lucianus* scripse-

rit: ἐπεὶ Θήρωνα περιστροφος αὐτὸς παλίνστροφος ἦλυθε πλοῦτος. *postquam divitiae redierunt ad Theronem. Θήρωνα ἦλυθε dictum ut ὃν κεν ἴκωμαι ap. Homerum Il. a. 139. et similia.*

Nr. 376. v. 1. τέκτον. Ad τέκτων in edit. Wechel. p. 115. Schol. γράφεται καὶ τέκνον. Voluit τέκτον.

[Not. p. 547. l. 7. ab ult. πάλιν. lego πάλι.]

Nr. 383. v. 3. φαίνουσαν. γρ. καὶ δύνουσαν. Schol. Wechel. p. 176.

[Not. p. 550. l. 20. βόασε. P. corrige, Pl.]

Nr. 391. v. 5. Ἀνταίου τὸ πτώμα. Hanc Cod. lectionem probavit etiam Schaeferus in Handii Praefat. ad Gronovii Diatr. in Stat. p. XIII. De Antaeo et palaestra Libyca Gronovius dixit in Diatr. L. III. 1. p. 245.

Nr. 399. v. 3. ἀπαστράπτουσαν ἀδύτως. Fortasse: ἄπανθ' ἄπνουςαν ἐλέπως. quae omnia (omnium animos) incendit, sine dolore tamen.

Nr. 402. Nihil hic peccavit Spalettus, qui verba τῶν σοῖ ita exaravit, ut quinta littera et α significare possit et β (u); nec aliter esse videtur in membr. ipsis. Ille autem ductus quum propior esset τῷ β, scripsi in Cod. βοῖ legi.

Nr. 406. v. 2. σταγόσιν. Sic scribe cum membr. pro σταγόσι.

Nr. 412. v. 5. ἐν ἀπόψει. Vid. Casaubon. ad Strabon. L. XVII. p. 1152. A. et Wyttenbach. ad Plutarch. T. XII. p. 850.

Nr. 414. v. 1. ἵος ἐν ἔρκει. Fortasse legendum:

ἡ παλιόρος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον, οὗρος ἐν ἔρκει.

custos in septo. Ludit auctor in vocibus παλιόρος et οὗρος. Ut autem hoc loco ἵος scriptum pro ῥος, priore syllaba a praecedente ὦν absorpta, sic fere Cap. XIV. nr. 4. v. 5. παρίρον in Cod. legitur pro παρ' οὗρον.

[Not. p. 558. l. 6. βαστάζω ξένον. lego βαστάζων ξέναν. ut in var. lect. in margine recte excusum.]

[Not. p. 560. l. 8. διαβαίνη. lego διαβαίη.]

Nr. 430. v. 3. χαῖται δ' οὐ μῆλοις ἄτε πον. Fortasse latet:
οὐ μῆλοιο πέκος.

pili non sunt pellis ovilis molli instructae vellere. πέκος, δέσμα, κώδιον, ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος. Suidas. πέσκος σημαίνει κριῶς τὸ τοῦ προβάτου δέσμα, παρὰ τὸ πείκω, πείκω· πέκος καὶ πέσκος. Etymol. Magn. p. 630. 50. ed. Lips.

Nr. 432. ὦ δειλαίαι. Scr. ᾧ cum membr.

Nr. 437. v. 5. Lectio σακὸς δ' εἰς ἱερὸς reperitur etiam in Schol.

ed. Wech. p. 42. ubi initium et finis huius epigrammatis. V. 6. πάν-
τοτε. Ibid. V. 15. εὐθὺς ἐπιρρέξεν. Ib. V. 18. αὖτοι. Ibid.

Nr. 440. Totum hoc Idyllion jambicis versibus reddidit *Nicetas Eugenianus* in Amoribus Drusillae, ut discimus ex Notitia Codd. Mssc. Bibl. Paris. T. VI. p. 247.

Nr. 504. v. 9. καὶ ἤθεα. Nulla excusatione indiget hiatus. Vide supra p. XXIV.

[Not. p. 579. l. penult. τό. Scr. τε.]

Nr. 505. v. 4. εἰδήμονα. Rectius recepissem εἰρήτορα, ut critica auctoritate non destitutum, licet εἰδήμονα fortasse sit verius.

Nr. 507. *Ruhnkenii* de hoc epigrammate notas quasdam vid. in ejus epistolis ad Ernestium p. 16. ed. *Tittm.*

Nr. 521. v. 7. Non μαῖα reponendum videtur, sed μάτερ ἐμά.

Nr. 524. l. 12. λαθικηθία. Tolle errorem typographi, scribens λα-
θικηδέα, ut etiam Nr. 557. v. 5. ἐθέλῃοιν pro ἐθέλῃοεν. In membr.
jota pro more omisum.

Nr. 541. v. 5. δισά γὰρ ἀμφοῖν ἄθρει. Sic Cap. X. nr. 18. ὦν
μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας ἔρχεο.

Nr. 555. v. 7. 8. ἀλλὰ γελάσθαι τῷ ἐπεωρίσθην. In argumenti obscuritate, qua hoc epigr. laborat, hariolari tantum possumus. For-
tasse: ἀλλὰ γελαστόν, τῷ μετεωρίσθην, τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα. ab illa
ipsa re, qua me jactabam, ridiculum accipi nomen. *Suidas* T. II.
p. 542. μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους
Χαβρίας ἐταπεινώσε. Μετεωρισμός, ἡ ὑπερηφανία.

Nr. 556. v. 6. ἐγνώθην. Praeclare *Paulssen* ex Cod. vestigiis
oruit ἐγνώθην i. e. ἐπηρώθην, ἐβλάφθην. Nihil ad reliqui epigram-
matis elegantiam accommodatius. Sic plane peccatum ap. *Hippocrat.*
περὶ χνμ. p. 48, 40. ed. *Foes.* ὅκου δὲ δεῖ γινῶσαι ἢ λειποθυμῆσαι.
olium γινῶσαι. Vid. *Foes.* *Oecon.* Hipp. p. 89.

Nr. 558. v. 1. ὅλαν διὰ πάννηχον ὕφφαν. Locis a *Passovio* ad
Theognidem collectis adde *Aeschyl.* VII. c. Theb. v. 18. ἅπαντα παν-
δοκούσα παιδίας ὄτλον. *Eumenid.* v. 193. ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἐπραξας ὡς
παναίτιος. Similes sunt pleonasmī ap. *Eund.* *Agam.* v. 760. παλαίφα-
τος ἐν τοῖς βροτοῖς γέρον λόγος. *Soph.* *Trachin.* 1132. τέθνηκεν ἀρ-
τίως νεοσφαγῆς. *Callimach.* H. in *Apoll.* v. 83. αἰεὶ δὲ τοι ἀέναον πῦρ.

Nr. 559. v. 5. [Not. p. 594. l. 22. λάβου. Scr. λάβεν. ut in textu.]

Nr. 570. v. 8. Conjecturam δεῖ σε βιοῦν αἰεὶ *Chardono* deberi,
intelligitur ex ejus *Miscell.* T. I. p. 218. Lenissima sane correctio.

Nr. 573. v. 3. ἄλλοτε μὲν. Faciunt huc verba *Plutarchi* T. II. p. 672. D. de anima, parasiti ad instar, corpori ministrante: ἀτεχνῶς τῷ σώματι ἡ παραζῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου συνεπιμειδιᾶν πάθει, καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυθρωπάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἰδῶλα τῶν ἐν σαρκὶ κινουμένων αἰσθήσεων ἀναδειχομένην.

Nr. 588. [Not. p. 603. l. 6. παλαίσας. P. Br. Scribe: Pl. Br.]

Nr. 591. v. 4. [Not. p. 603. l. 12. ab ult. σκοπέων. P. Scribe: σκοπήσας. P.]

Nr. 598. v. 3. πρῶτος. Corrige πρώτος cum membr.

Nr. 603. v. 7. παρήγοριόν τε νόημα. Sic fere de Maenadibus; *Tryphiodorus* v. 371. ἦτε θεῷ πληγεῖσα παρήγορον ὄμμα τιταίνει.

Nr. 613. v. 1. ὑπεδάκρυσε. Non haesit *Brunckius*. Sed ὑπεδάκρυσε scribendum cum Plan. quum non sit verisimile, poetam penultimam in aoristo corripuisse.

Nr. 615. v. 5. Fortasse paucarum litterarum mutatione hic versus sic potest restitui: ἡρὴν σοφὴ Ἀσπασίου Θεοδωρίδα, ὡς ἑτεὸν δὴ, Κᾶν... *Aspasii, Theodoridae filii*. Verba ὡς ἑτεὸν δὴ ad utriusque nominis significationem spectant. Vere enim ille ἀσπάσιος, et Dei munus. Tum v. 6. δεικνυμένου.

Nr. 647. v. 1. κλέος. Schol. ed. Wechel. p. 498. γρ. καὶ κράτος.

Nr. 662. v. 3. ἐνθάδε δέ. Sic Pal. δέ abest a Plan. ubi Schol. ed. Wech. p. 501. ἄλλως ἐνθά διὰ ζείνων.

Nr. 668. v. 9. εὐβοτρυν ex Br. textu remansit. Scr. εὐβοτρυν.

Nr. 690. v. 2. ἔτευξεν. vitium typogr. pro ἔτενξαν.

Nr. 706. [Not. p. 620. l. 5. ἐπίφλυσε. Scr. ἐπίφλοος.]

Nr. 707. v. 3. βέθος. Excidit littera. Scr. βένθος.

Nr. 709. v. 4. ὑγορατῶν. Scr. ὑγοράτων.

Nr. 714. Fortasse distinctione mutata legendum:

Τίπτε, Μύρων, με τὸ βοῖδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
στάσας, οὐκ ἐθίλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Nr. 721. v. 1. προσέρχαι· τίπτε δὲ μυκᾷ. Corrigi possit etiam: ἐς τί δὲ μυκᾷ; ut Cap. VII. nr. 307. ἐς τί δὲ τρῦτο;

Nr. 722. v. 1. [Not. p. 622. lib. 17. imperativi. Scr. conjunctivi.]

Nr. 733. v. 1. ἦν ὅδε. Sic etiam Plan. qui v. 2. μητέρα habet, in reliquis doricis formas servans. Scr. ἄν ὅδε.

Nr. 744. [Not. p. 624. l. 3 ab ult. Scr. I. nr. 89. pro nr. 744.]

V. 2. *παρολαιδαν*. Sensui satisfaceret: *βαθυσχίνων* .. *γαλοφιᾶν*. γεω-
λοφίη est in ep. *Zonae* Cap. VI. nr. 98. v. 6. et *γῆλοφος* apud alios.

Nr. 753. v. 3. *ἔχοντα*. Schol. ed. Wechel. p. 489. γρ. καὶ ἔχουσα.

Nr. 764. v. 2. *ἀγρεύει πλέγμασιν ἡμετέροις*. Adde *Callimach. H.*
in Del. 226. ἀμύνειν πότνια δούλοις Ἱμμετέροις, οἳ σεῖο πέδον
πατέουσιν ἐγετμή.

Nr. 773. v. 2. Hexametrico tono haec fuisse a *Pallada* exhibita,
vix dubito. Nam quod δὴ punctis suppositis in membr. deletur, id
post comparisonem cum textu Planudeo factum existimo. Non me
poenitet conjecturae in *Notis* expromtae. Sed non minus bene scrip-
seris, una vucula inserta:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγίθει τι καὶ αὐτό.

Nr. 775. v. 2. *μαινόμενος*. Versus vitium tolles, non sine sensus
commodo, scribens: εἰς δὲ χορείαν θρώσκει μαινομένων, ὡς βρο-
μιαζόμενος.

Nr. 788. v. 2. *ἐννεσίης ἐννοίας* etiam legi, monet Schol. Wechel.
p. 164.

Nr. 791. *Graefius* in *Epist. cr. de Bucol. gr.* p. 109. initium hujus
epigrammatis in hunc modum legendum esse suspicatur: Μητρὶ περι-
στεφείας σηκοῦ, Κυθίρεια, θαλάσση Κρηπίδας βυθίοις οἰδμασι πηξα-
μένη, Χαίρεις· ἀμφὶ δὲ πόντος... Correctione primi distichi admis-
sa, reliqua sic legerim:

χαίρεις ἰδ' ἀμφὶ σὲ πόντος ἐπὶ Ζεφύροιο προῆσιν

ἄβρον ὑπὲρ νώτου κυανίου γιλάσας,

εἵνεκα δ' εὐσεβίης νηοῦ θ' ὃν ἐδείματ', ἐσαιεῖ

Πύστνμον αὐξήσον μέζον, ἄνασσα Πάφου.

V. 6. *σεῖο Πύστνμος* *Graef.* probatis *Hermanni* correctionibus. Tum
addit: „videndum tamen, ne in *φλουσι*, unde *φησι Hermannus* fecit,
lateat nomen proprium hujus loci aut sacelli, de quo magis, quam de
tota *Papho*, mare gloriaturum est.“

Nr. 792. v. 1. *ἀεὶ ζῶει ὅς νεκρά*. Rectius fortasse: ἀειζώνουσα.
Verbum ἀειζῶ est ap. *Callimach. H.* in Del. 115.

Nr. 808. v. 1. *Μαξιμίνος*. Schol. Wechel. p. 500. γράφεται καὶ
Μαξιμίνος· ἀνθ' οὗ ἐγὼ *Μαξιμίνος* γραπτίον ἡγοῦμαι.

Ad Caput decimum.

Nr. 6. v. 6. *πίπναι δ' εὐπτερύγων λεπταλίας στολίδας*. Quum vela cum alis comparari soleant, fortasse non ineptum fuerit suspicari, *Satyrum* scripsisse:

πίπναι δὲ πτερύγων λεπταλίας στολίδας.

Quod enim *Virgilius* dixit, *velorum pandimus alas*, hoc recentior audacius potuit efferre sic: *naves, alarum pandite lintea*. Quin *Hesiodus* quoque vela appellavit *πτερά* in *"E. καὶ 'H. v. 628. εὐκόσμως στολίδας νηὸς πτερά ποντοπόροιο*. Haec certe correctio reliquis facilitate praestat, quum inter *δεπ* et *δευπ* in membr. perparum intersit.

Nr. 12. v. 3. *φυρδανοεσον* etiam apogr. Goth. ut denuo inspiciens intellexi. Ad rem nihil refert. In praecedente epigr. v. 4. in membr. est *σύνθεσιν*, ut in textu exhibui, primis litteris ita implicatis, ut ab *αν* parum discrepent. Sic etiam in apographo.

Nr. 22. v. 3. *ἀγρευ δοννακο δη φα*. Fortasse una littera mutata scribendum: *ἀγρευ δοννακόδικα*. qui *arundines quaeris*, aut ad usum in aucupio, aut ad sagittas. Similia sunt composita *δικοδίφης* et *πραγματιδίφης*.

Nr. 38. *ῶρη ἐρᾶν*. Tamquam *Timonis* hunc versum laudat *Athinae*. L. VII. p. 281. *E. ἡνίκ' ἐχρῆν δίνειν, νῦν ἄρχεται ἡδόνεσθαι*. *ῶρη ἐρᾶν, ῶρη δὲ γαμεῖν, ῶρη δὲ πεπαῦσθαι*. ubi *Schweighäuseri* Codd. *παύεσθαι*, in *ῶρη* autem omnes consentiunt; ut etiam *Ibid.* L. XIII. p. 601. C. ubi idem versus sine lectionis varietate. Quae loca repugnant conjecturae *Paulssenii* p. 69. ter *ῶρη* in hoc versu legendum existimantis, quia in membr. semel *ῶρη* scriptum. Sic vero etiam Cap. XII. nr. 32. v. 2. membr. *ῶρη κάλλιστον, χῶρη ελαφρότατον*.

Nr. 41. v. 2. [Not. p. 644. l. 13. *λύπη*. Corrige *λύπην*.]

Nr. 48. v. 5. *πᾶς... εἰθιωμένος*. Sic Plan. Br. Sed praesuntibus membr., duabus litteris mutatis, scribendum:

*πῶς γὰρ ὁ μισθαρεῖν εἰθιωμένος οὐδὲν ἐπαίτρα
σεμνότερον, δικάσαι μὴ ῥυπαρῶς δύναται;*

quomodo enim is, qui, seu meretrix, mercede accepta aliis servire consuevit, jus sine sordibus dicere potest? *ἐπαίτρα* *Casauboni* debetur acumini, qui tamen plura mutabat, quam necesse esset, et totum hoc distichon paulo aliter accepisse videtur.

Nr. 49. v. 3. *μὴ ἔχοντα*. Fortasse, *μὴ σχόντα*.

Nr. 50. v. 5. φήσεως ἰδίας ἔμφρονα. Nihil eorum, quae de h. l. suspicatus sum, satis verisimile; ἄμβωνα autem (*umbonem*) *Palladas* certe aevo non ea significatione fuisset acceptum, quam hic locus requirit, sed longe diversa. Ad vestigia membr. proximo accederet, φήσεως ἰδίας ἔμφραγμα, λογισμόν. remedium ipsi, non a Mercurio, sed ab indole sua oblatum, rationem scilicet, *aures* quasi *obturantem*, Circesque illecebris et dolosis verbis aditum prohibentem. Verbum ἔμφράττειν *obstruendi* et *praecludendi* significatione apud optimos scriptores obvium; de ἔμφραγμα vide *Stephan. Th. Gr. Tom. IV. pag. 191. E.*

Nr. 75. v. 8. πνοῆς. Pal. πνοῆς. Plan. Br.

Nr. 84. v. 4. φερόμενον κατὰ γῆς. *Palladas* fortasse scripsit φερόμενον. *Themist. Or. XXI. p. 250. C. μὴ ξυγχοροῦντες ξυγχεῖν, μὴδὲ ξυμφέρειν ἅπαντα.* Vere Cod. Monac. ξυμφέρειν.

Nr. 100. v. 6. Pronomen σ', quod in membr. desideratur, ex *Planudea* accessit.

Nr. 109. v. 2. καὶ πᾶσα πράξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει. In obscuris his verbis fortasse scribendum: τοῦ λόγου ἔργον ἔχει. Luditur in ambigua significatione vocabuli λόγος, quod et *orationem* significat et *rationem*. Oratio factis perfici, facta ex ratione nasci debent. ἔχων et ἔων confusa Cap. I. nr. 66.

Nr. 126. v. 2. τῶνδ' ὁ πονηρότερος. Si vera est correctio *Brunckii*, ut certe est verisimilis, praeterea legendum dixerim: αὐτάρκης δὲ κακῶν πολλῶ ἀπειρότερος. Vid. Not. p. 474.

Ad Caput undecimum.

Nr. 4. v. 4. in marg. ἄλλωτρίω. Scr. ἄλλωτρίω.

Nr. 6. v. 1. πτωχοῦ ἐστὶ γάμος. Si verborum sedes permutari nolis, πτωχῶν scribi possit. — εὐθὺν κνδοιμός. εὐθὺν de tempore a bonorum scriptorum usu abhorrrere existimatur. Vid. *Brunck. ad Pseudo-Phocyl. v. 20. πτωχῶ δ' εὐθὺν δίδον.* Nec certe genuina videtur lectio in *Euripidis Syleo Fr. 5. ἐν τούτῳ δὲ μὲν τὴν πείραν εὐθὺν λάμβαν'*, εἰ κρείττων ἔση. sed εὐθὺς scribendum. At ap. *Callimach. H. in Apoll. v. 103. εὐθὺ σε μήτηρ Γεῖνατ' ἀοσοτηῖρα.* frustra *Abreschius* bonam lectionem sollicitat. Passim sic epigrammatici. Infra nr. 35. καὶ δεκάτης εὐθὺ θίλω παράγειν. nr. 137. εὐθὺ κατακλύσεις ἐπιγράμμασιν.

nr. 139. εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται. nr. 217. αὐριον εὐθὺ λέγων ἔξω τέκνον. nr. 388. πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι Ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά. Cap. XII. nr. 200. τὸν ὅτι ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν εὐθὺ θέλοντα. nr. 227. βαιὸν ὅσον παραβάς εὐθὺ μεταστρέφομαι. Cap. XIV. nr. 5. εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λίσσεται εἰς ἀέρα. Append. nr. 255. παύσῃ μὲν δίψῃς, εὐθὺ δὲ καὶ βιώτον.

Nr. 22. v. 3. [Not. p. 661. l. 9. lege πάντεσσι. Pl. pro Br.]

Nr. 23. v. 3. τάχειον scriptum in membr. ut ἥδειον Cap. XII. nr. 36. ubi vid. not. Recte itaque *Bothius* ταχίων videtur correxisse.

Nr. 40. v. 6. ὡς ἂν ὁ μύστης . . . ἄγῃ. Temere repudiavi *Dorvilianam* lectionem ἄγοι. Caeterum v. 3. etiam *Dorvillius* in Cod. Pal. ἔξώσατο videtur legisse ad *Charit.* p. 57.

Nr. 42. v. 1. εἰ καὶ σοι ἔδραϊός ἀεὶ βίος. In hac lectione non tam hiatus per se, a quo *Crinagoras* non abstinet, quam pronomen encliticum in hiatu positum offendit. Huic incommodo fortasse medearis verbis transpositis: εἴ σοι καὶ ἔδραϊός ἀεὶ βίος, ubi καὶ facilius fertur ante vocalem. Idem vitium, *Hermann*o praeunte, sustulimus Cap. V. n. 108. v. 5. Πρώτῃ σοι γ' ὄνομ' ἔσκειν. pro eo, quod est in Cod. σοι ὄνομ' ἔσκειν. Sic etiam in Append. nr. 325. v. 3. δῶρ' Ἰέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο. scr. σοι γ' ἐχαρίσσατο. In alio autem ejusd. Append. epigr. nr. 268. quod recentioris est commatis, τοῦνομά μοι Ἰπτατος. mutari posse non videtur.

Nr. 74. v. 10. Vir doctus in *Ephem.* Lips. an. 1816. p. 1999. si mutatione opus sit, corrigendum existimat, ὅλως δὲ λόγων οὐποτ' ἐπαισθάνεται.

Nr. 80. v. 2. Ἄπιν. Diversi generis est *Palladae* locus, quem in notis excitavi. Ibi enim verba HomERICA afferuntur, quae mutari non poterant.

Nr. 82. v. 1. Χάρμος. Etiam Κάδμος reperiri, monet Schol. *Welsh.* p. 183.

Nr. 114. v. 4. τὰμὰ δὲ σύντομά σοι. Fortasse legendum: τὰμ' ἰδὲ σύντομά σοι.

Nr. 131. v. 1. ὅτε πάντ' ἐγενήθη. Fortasse πάντ' ἀπεπνίχθη. quum omnia undis mersa necarentur. *Batrachom.* v. 118. τοῦτον ἀπέπνιξε Φυσίγναθος, εἰς βυθὸν ἄξας. Ib. v. 232. ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε. *Xenoph.* *Anab.* V. 7. 25. συνεισέπυσον (εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες, καὶ ἐπνίγετο, ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νῆιν.

Nr. 137. v. 6. μακράν pro trochaeo est iterum Cap. XIV. nr. 15.

ubi membr. *πυρρίχιον τέλος ἐστίν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ*. sed hic locus verborum transpositione emendari potest. In nostro autem versu recte me scripsisse existimō *ἐνθεν μάκρ', ἄρας* ... Cap. IX. nr. 252. *μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός*. Cap. XII. nr. 122. *νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραινοβολεῖν*. Moschus Eid. I. 13. *μικκύλα μὲν τήνῃ τὰ χειρὸδμία, μακρὰ δὲ βάλλει*. De adverbio autem cum verbo substantivo vid. Heusd. Specim. crit. in Platon. p. 6. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 76. Bast. ad Gregor. Cor. p. 83.

Nr. 145. [Not. p. 685. l. 15. *depravata*. Scr. *depravatas*.]

Nr. 146. v. 2. etiam *πεντεδικασίους* legi, monet Schol. Wechel. pag. 247.

Nr. 153. v. 3. corrige *παραρπάξης*.

Nr. 155. v. 2. *κακοστομάχων*. Conjeci in marg. *κακοστομάτων*, de cuius vocabuli sinceritate ne quis dubitet, quum *κακόστομος* dici soleat, duplex haec forma in plurimis huius generis compositis reperitur. Sic a *σῶμα* habetur *εὐσωμος*, *εὐσώματος*, *τρίσωμος* et *τρισώματος*; a *οπέρμα*, *ἀγγειόσπερμος*, *ἀγγειοσπέρματος*, *γυμνόσπερμος* et *γυμνοσπέρματος*, *κακόςπερμος* et *μικροσπέρματος*; ab *αἷμα*, *ἀναιμος* et *ἀναίματος*, *πολύαιμος* et *πολυαίματος*; a *γόνυ*, *βαρίγυννος* et *βαρυνγόνυτος*. Huc faciunt etiam composita *ἀχρήματος*, *ἀνόμεματος*, *ἀσχήματος*.

Nr. 171. v. 7. *κεῖτο δ' οὐδὲν ἔχων*. Fortasse: *κεῖται δ' οὐδὲν ἔχων*. In praecedenti enim versu, qui periiit, verbum praesentis temporis esse potuit: *οἱ δὲ τὰ κείνου χρήματ' ἔχουσι*.

Nr. 186. Laudat hoc distichon Theodorus Prodrom. in Epistola ex Cod. Vatic. edita in Notitia Mss. Codd. Bibl. Paris. T. VI. p. 552. ubi v. 1. *εἰ δὲ ποτ' ἄσει Δημόφιλος*.

Nr. 191. v. 2. *ἔχεις*. Plan. Br. *ἔχει*. Pal. V. 4. *ἢ τὰ κάτωθεν τῶν γονάτων*. Suspecta lectio. Fortasse: *τῶν γναθμῶν. partes infra maxillas*. ad has enim, genis dissectis, carnifici illi transeundum erat.

Nr. 196. v. 5. In lectione membr. *εἰ δὲ λέγεις μισεῖς με*. vide an lateat, *εἰ μάλα τις μισεῖ με*. Certo *λατис* et *λεγεις* in membr. non multum inter se discrepant.

Nr. 210. v. 1. *παραβύεται. παραβαίνεται* aut *παραμείβεται* legendum suspicatur Schol. ed. Wechel. p. 202.

Nr. 237. v. 2. *κάτθανε γενομένη αἵματος ἰοβύλου*. Fortasse *φλέγματος*.

Nr. 238. Duo priora disticha excitat Io. Laurentius de Magistr. Rom. L. III. 57. p. 252. ubi Cod. ex quo Fussius hunc librum edi-

dit: *δράζονται μέγας ἀπημεις ὃ ἡρατό τις ὄρας φανλ' ἐπιφανλο-
τέρας.* unde cl. editor fecit: *Δή ῥα τὸτ' εἰς ὥρας φανλεπιφανλότεροι.*
eamque lectionem ea, quae in Anthologia habetur, veriore existimat.

Nr. 269. v. 1. Idem versus est apud *Diogen. Laert.* L. VI. 2. 6.
*ὁ τοῦ Διὸς παῖς Ἡρακλῆς Καλλίνικος Ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰσὶτω
κακόν.* quem locum verbis transpositis sanavit *Friedem.* de Med. Syll.
Pentam. p. 324.

Nr. 270. 271. Duo haec epigrammata junctim exhibet *Io. Lauren-
tius* l. c. p. 232. narrans ea a populo in hippodromo fuisse proposita,
quum Anastasio statua ferrea esset posita. Ibi legitur v. 2. *στήσαμεν
ὡς χαλκῆς οὖσαν ἀτιμοτέραν.* V. 3. *δὲ ὁλοῆς λοιμοῦ.* Cod. V. 4. *ἢ
πάντα φθειρίσει φιλοχρημοσύνη.* Corrigit cl. editor: *οἷς πάντα φθεί-
ρει σὴ φ.* V. 5. *γείτονα δὲ Σκύλλης ὁλοὴν ἀνέθεντο.* X. V. 6. *ὠμοστήν.*

Nr. 292. Ad *Themistium* auctorem hoc epigr. retulit *Theodorus
Hyrtaen.* in Epist. LXI. edita in Notit. Manuss. Bibl. Paris. T. VI.
p. 25. *Βι' ὃ οὖν, κατὰ χώραν μενῶ, τὴν τ' ἐμαυτοῦ πατῶν, καὶ νο-
σμῶν Σπάρταν, ἦν ἔλαχον· καὶ οὐκ ἂν εἴποιμι κατὰ Θεμιστίον· Ἡσθα
κάτω κρίσεις, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χεῖρων.*

Nr. 297. v. 4. *νῦν δ' ἴθι.* δ' accessit ex Plan.

Nr. 298. v. 5. De *λάγνος* vid. *Dracon.* de Metr. pag. 28, 25.
pag. 46, 19. Aliter, sed perperam, de eadem voce statuit Schol. ed.
Wechel. p. 108.

Nr. 304. v. 3. [Not. p. 706. l. 14. *οὐκ ἀναφαίνει.* P. Scr. Pl. Br.]

Nr. 308. „Tandem aliquando cl. Editor hanc nominis formam ad-
hibet, quae in ipso Cod. jam dudum invaluerat.“ *Paulssen* p. 73. *Λου-
κίλλου* in Cod. semper scribitur inde a nr. 68. *Λουκιλλίου* nr. 216.
(ubi ego τοῦ αὐτοῦ). Tum semper *Λουκίλλου* usque ad nr. 249. ubi
iterum *Λουκιλλίου*. Sed statim nr. 253. *Λουκίλλου*, et sic porro usque
ad nr. 264. ubi altera forma recurrit, sicut etiam nr. 294. 308. 388.
Haec omnia sunt exempla formae *Λουκιλλίου*, quam ipsam dedi nr. 308.
et 388. Tribus autem aliis locis, ubi eam exhibere potuissem, *Λου-
κίλλου* scripsi, ignoscendo errore, ut mihi quidem videtur. Quod ad
Leonidas nomen attinet, de quo *Paulssenius* h. l. monet, illud in Cod.
modo *Λεωνίδου*, modo *Λεωνίδα* scribitur, saepe etiam terminatio omis-
sa. Utraque forma bene habet.

Nr. 321. v. 1. *σῆτες ἀκανθῶν.* Iis, quae in Notis attuli, adde *Ci-
ceron.* de Fin. L. IV. 3. *Deinde ea, quae requirebant orationem
ornatam et gravem, quam magnifice sunt dicta ab illis! quam splen-*

dide! . . . *de omni virtute, nec more hominum acu spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere.* ut hunc locum probabiliter restituit *Heinrichii* acumen ad *Ciceronis* *Orationum* partes ineditas p. 17.

Nr. 328. v. 7. ἐνθ' ἀκταὶ νεκύων καὶ ἐρμηνᾶϊοι ἡνεμόεντες Δι-
νεῦνται . . . Quum in toto hoc epigrammate *Nicarchus* παρωδὸν agat,
ei hoc quoque loco obversatum esse suspicor locum 'Il. χ. 145. οἱ δὲ
παρὰ σκοπιῇν καὶ ἐρινεὸν ἡνεμόεντα . . . κατ' ἀμαξίτον ἐσσεύοντο.
eumque scripsisse:

καὶ ἐρινεοὶ ἡνεμόεντες

κινεῦνται.

in qua parodia hoc respicere potuit auctor, quod ex illa parte agri
Trojani, ubi *caprificus* erat, maxima offerebatur moenia urbis incur-
sandi opportunitas. Cf. *Spohn* de Agro Trojano p. 18. s. Urbs etiam
commemoratur 'Ερινεὸς in versibus *Tyrtæi* ap. *Strabon.* Lib. VIII.
p. 562. T. III. p. 174. Οἷσιν ἅμα προλιπόντες 'Ερινεὸν ἡνεμόεν-
τα Εὐρεῖαν Πίλοπος νῆσον ἀφικόμεθα. quos si *Nicarchus* respexerit,
nequitia etiam magis obvia. Huc fortasse retuleris etiam lusum impu-
dicum in vocibus οὔκα, ἰσχᾶς et similibus ad nates translatis, de quo
lusu dixi in *Animadverss.* T. II. P. II. p. 187. Ne quem pluralis of-
fendat, conferatur *Eustath.* ad 'Il. p. 1361. 45. qui in loco Homérico
unam caprificum intelligi negans, ῥάχης δέ τις ἦν, inquit, ἐρινεοὺς ἔχουσα
ὑψηλὴ πρὸ τῆς Τροίας . . . περιεκτικὴ γοῦν τις . . . λέξις ὁ ἐρινεός.

Nr. 329. Καὶ σὺ ζῆς ἡμῖν. In prioribus verbis fortasse correxe-
ris: χῆδ' ὃν ζῆς. *suaviter vivis.* Sed vel sic desideratur nescio quid ad
hoc distichum cum praecedente vincendum.

Nr. 348. v. 2. παντολέτωρ. παντολέτωρ. Plan. Br. Restitue πα-
τρολέτωρ, quam praeclaram lectionem cl. *Paulssen* ex membranis eruit.
Sic hoc epigramma scriptum est non in homines universum, aliis ani-
malibus exosos, sed in *parricidas*. Ejusdem est analogiae compositum
παιδολέτωρ ap. *Aeschyl.* VII. c. Theb. 711. *Euripid.* Med. 1383.
Rhes. 545.

Nr. 362. v. 4. Vereor, ut recte scripserim, ἄλλαν, χῆν. Adver-
sativa particula omitti posse non videtur. Quamvis bene habeat ἐν μό-
νον, vide tamen, an in lectione membr. ἀλλαιχεν lateat:

ἀλλ' ἀρχὴν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.

unum omnino drama, nec aliud. ἀρχὴν etiam sine negatione usurpari,
constat. Vid. *Reiz.* ad *Viger.* p. 723. ed. Herm. sec.

Nr. 366. v. 2. ἀποθνήσκειν Plan. quoque habet.

Nr. 398. v. 3. In vulgata ἐβόησε non haesit *Wytttenbachius*, Vir Ill., ad *Plutarch.* T. XI. ubi hoc distichon sic vertit: *propterea tinctor exclamavit, ne amplius tonderet nec albam comam, nec nigram comam.* Equidem vulgatam vitiosam esse non dubito; nec facile reperiri possit, quod *Brunciana* correctione sit lenius.

Nr. 403. τέρπη δ' αὖ πλούτον πρὸς πόδας ἐρχομένη. Faceta est in his verbis ambiguitas, quum verba πρὸς πόδας ἐρχεσθαι etiam de servis usurpentur, qui heris accumbentibus ministrant. Supra nr. 11. σὺ τοὺς δούλους κατάκλινον, Ἡμεῖς δ' αὐτοῦ σοι (Scr. δ' αὖ τούτοις) πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

Nr. 408. v. 3. [Not. p. 726. l. 4. ab ult. ψιμυθίω. corrige ψιμύθω.]

Nr. 409. v. 3. εὐχαῖτα Διόνυσος. Hoc quoque loco *Passovius* malit, εὐχαῖτ' ὦ Διόνυσος. cf. Addenda ad Cap. VI. nr. 304. v. 1. — V. 6. νεκίων ψάμαθον. *Zonas* Cap. VII. nr. 365. de filio Cinyrae ad inferos delato, γυμνά δὲ θεῖναι Ἰχνα δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἥονήν.

Nr. 410. v. 1. βακτροπροσαίτου. ex Plan. Br. βάκτρον προσαίτου vitiose Pal. et nostrum quoque Apogr.

Nr. 413. v. 4. Verbum ἡδύσομον pro trisyllabo habendum censet *Hermann.* in *Elem. Doctr. Metr.* p. 53.

Nr. 417. v. 2. μῆλων. Plan. Br.

Ad Caput duodecimum.

Nr. 3. v. 3. *Piersoni* correctio, quam in notis probavi, eo laborat incommodo, quod sic hiatus oritur illius generis, quod *Strato* cum plurimis epigrammatum scriptoribus evitavit. Fortasse vitium non quaerendum in λάλον, quod vocabulum accipi potest de puero quadrimo aut quinque annorum, quae aetas amabili quadam loquacitate placet; eoque servato legi possit:

τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄδικτον ἀκμὴν λάλον ἐξονόμαζε
 πικρῶ, τὴν φροῦν ἄρτι καταρχομένην.

Hui conjecturae favet etiam hoc, quod *Strato* bucolici, quem vocant, rhythmi studiosissimus est. [Not. p. 732. l. 8. ab ult. πικροτήν. Scr. πικρωτήν.]

Tom. III.

f

Nr. 8. v. 7. καὶ οἶκαδ' ἀπελθὼν. Scribi possit: στεφάνους, οἶς οἶκαδ' ἀπελθὼν Ἐσπερίανωσα θεοῖς. Hiatus tamen excusari potest usu homerico in voce οἶκος et ab οἶκος derivatis. Vid. *Spitzner* de V. Gr. her. p. 137.

Nr. 24. v. 2. Quum *οἶος* in membr. versum incipiat, sponte concidit conjectura nostra, nec quidquam probabilius reperiri posse arbitror eo, quod *Schneiderus* scribendum proposuit.

[Not. p. 739. l. 13. ab ult. corrige: *quam turpis*. pro *sed*.]

Nr. 42. v. 5. ἔλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον. μαιόμενος suspicatus sum olim in Addendis ad Animadverss. T. III. 2. p. 447. Fortasse, una littera mutata: ἐκλυμένος. pro ἐκλελυμένος. multo labore frustra consumtus. *Plutarch*. T. II. p. 161. B. οἱδὲν εἰς πακόν, ἀλλ' ἢ διὰ τάχος καὶ ῥοῖζον ἐφαίνετο τῆς φορᾶς ἐκλελυμένος καὶ κικμηκός. *Suid.* in παχεκτούντες. Ὁ δὲ Περσεύς . . ἐξελύετο τῇ ψυχῇ. Vid. *Stephan.* Thes. Gr. T. II. p. 755. C. D.

Nr. 43. Hoc epigr. *Hemsterhusium* pro insulso recentioris poetae Iusu habuisse, narrat *Ruhnkenius* in Epist. ad Ernest. VII. p. 27. Ad v. 2. scribet *Blomfield*: „Confidenter reposui, τῇ πολλοῖς ὥδε καὶ ὥδε φέρει. recte sine dubio in Nossidis versu [Cap. V. nr. 170. v. 3.] τὰν rescripsit Bentleius. Neque Callimachus, neque alius quisquam Graecitatis studiosus adhibere potuisset τὴς pro ὅς, quicquid sentiant *Brunckius*, *Iacobsius* et alii, quos memorat *Fischerus* ad *Wellerum*; etsi satis frequens est hic barbarismus apud N. F. scriptores.“ Veteres Grammaticos etymologiae causa finxisse nominativum τός, τή, τύ, non ignoro (Cf. *Fischer.* ad *Vellerum* T. I. p. 315.), at veteris scriptoris locum, qui τῇ pro ἡ usus esset, nondum vidi.

Nr. 53. v. 7. εὖ τέλοι. Fortasse, εὖ πλείν πέλοι.

Nr. 58. v. 3. οὐκ ἂν ἀμύρτοις Δονήσας (δινήσας membr.) παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον. Nulla earum conjecturarum, quas in notis commemoravimus, mentem poetae assequitur. Scribendum videtur:

δαιμονίσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.

δαιμονίζειν. τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι. *Hesych.* Iam habes hyperbolem delirante poeta dignissimam: non errabis, si vel postremum puerorum Troezenis pro deo habueris; tamen inter hos ipsos *Empedocles* ita excellit, ut rosa inter reliquos flores veris.

Nr. 66. v. 6. [Not. p. 744. l. 4. ab ult. μηκέτι. Scr. μημέτι.]

Nr. 75. [Not. p. 747. l. 4. corrige ad litterarum pro at.] V. 5. οὐκισινιφησον. δίφησον in his latere, non est absimile. Praecedent-

tes autem syllabae sic fortasse refingendae: ὃν κίεν οὖν διφθασον, i. e. πρὸς ὄν.

Nr. 74. v. 1. Lectioni τὸ γὰρ πλεον ἐν πυρὶ παιδων Κεῖμαι . . . patrocinator quodammodo *Gregor. Naz. Carm. VII. 27. p. 76. A. βαιὼν* ἐτ' ἐν μερόπεσσι, τὸ δὲ πλεον εἰν Ἀῖδαο.

Nr. 81. v. 3. ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι. *Boissonade V. cl. in Not. ad Eunap. p. 215. conjecit, ψυχρὸν ὕδωρ διψῶ. Idem, tamquam Guyeti, notatum in Ap. Pauw.*

Nr. 84. v. 4. παιδὸς ἀπειστέπτε. Languent conjecturae in notis exhibitae. Dignior Gadareno fuerit lectio, quae et a Cod. scriptura proxime abest:

γλόγα δ' οἷα προφαίνων

παιδὸς ἀπείσουτ' ἐμοὶ κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.

Nr. 95. v. 3. ἀντίος ἦδη. Fortasse scribendum: ὁ δὲ γλυκὺς ἄντ' εἰσίδοι σε. Paulo post Nr. 122. Ἀρισταγόρην εἰσιδούσαι ἀντίον.

Nr. 102. v. 3. κερημένος. κερημένος *Bentleii* probat *Blomfield*. Idem in Addendis p. 399. v. 4. pro τῇ reponendum censet τῇ; illud τῇ a Criticis Homericis excogitatum meram barbariem esse affirmans.

Nr. 105. v. 2. ἐξ οἰκων ὑποῦ. Requiritur verbum, ut τρανλίζειν, ψελλίζειν.

Nr. 118. v. 6. „Bentleii lectionem unice veram puto. Limini enim osculum dedisse, non esset idonea offensionis causa. Horat. Carm. II. 12. 25. *Dum flagrantia detorquet ad oscula Cervicem.*“ *Blomfield*.

Nr. 126. v. 1. ἀλύων explices licet etiam *per otium, non habens quod ageret*; quam significationem verbi ἀλύειν copiose exposuit *Wyttenbach. ad Plutarch. T. XI. p. 231. s.*

Nr. 150. v. 4. ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' Ἐρως κραδίη. Suspecta lectio vel ob vocalium concursum in medio versu, cum poeta scribere posset, γλύψεν aut στίξεν. *Amor pueri nomen cordi meo inculpsit. At vera est, ni fallor, lectio:*

ἀλλ' ἐν ἐμῇ σμύχετ' Ἐρως κραδίη.

De Amore *Theocrit. Eid. III. 17. ὅς με κατασμήνων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρως ἰάπτει. Mosch. Eid. VI. 4. ἔρως δ' ἐσμήχετ' ἀμοιβῇ. Agath. Cap. V. nr. 292. δάμαλιν, ἧς με περισμήνουσι μεληδόνες. Heliodor. L. X. 17. p. 415. πλεονὶ δὲ αὐτὸς πυρὶ τῷ πάθει τὴν καρδίαν σμύχόμενος. Fuse hanc vocem illustravit *Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 427. sqq. Similiter Philodemus Cap. XI. nr. 41. καὶ πῦρ ἀπλήστῳ*
f 2*

τύφει' ἐνὶ καρδίῃ. Quam lenis sit illa correctio, apparebit lectionem Cod. comparantibus: ἐν ἐμῇσχετ' ἔρως.

Nr. 134. v. 5. „Quid sit ἀπὸ ὀνυμοῦ, nemo omnium intellexit. Vereor, ut omnia recte se habeant.“ *Blomfield*.

Nr. 135. v. 2. ἤτασεν. ἐβασάνισεν. *Hesych.* ubi laudatur conjectura *Guyeti* (*Salmasii* potius) ἤτασαν αἱ πολλαὶ Ν. προπόσεις.

Nr. 138. v. 4. ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς. Malim, τοῖσι καλοῖς.

Nr. 140. v. 4. In marg. scribe: πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ ζεῖε. P. deleto Ζεὺς in proxima linea, in quam hoc vocabulum typhotetae culpa aberravit. *Blomfield* dedit: ἐν πυρὶ πᾶς δ' ἐπ' ἐμοὶ Ζεὺς ἐκτεταυροβύλει.

Nr. 143. v. 12. Verborum vestigia si spectas, nihil fuerit lenius, quam corrigi: Ἐρμῇ τοξενθεῖς ἐξέσπασε πικρὸν ἰφθίμος Κῆλον. Certe ad πικρὸν substantivum desideratur. Κῆλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος. Etym. M. p. 463. 45. ed. Lips. Sed vel sic argumentum epigrammatis obscurum.

Nr. 149. v. 1. περίφενε. περίφινε conjecit cl. *Boissonade* ad *Bunapium* p. 145. eo sensu procul dubio, quem illustravit *Berglerus* ad *Alciph.* L. III. Ep. LIX. p. 422.

Nr. 161. v. 3. ἡδ' ὑπὲρ ὧμων. Si, quod in notis conjeci, sensum offert idoneum, propius tamen ad litterarum vestigia scribes: εὐτε παρ' οἶνψ. Vid. *Valcken.* ad *Callim.* Fr. Eleg. p. 15 et p. 262. aut παρ' οἶνον. nam hic quoque casus bene habet, ut apparet ex locis allatis a *Valcken.* ad *Herodot.* p. 188. 49. *Wytttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 354. a.

Nr. 163. v. 2. ὃ μῆτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσψ. Haec verba non referri posse videntur ad inaequalitatem quandam auri et smaragdi, sed ad conjunctionem illam, quam Amorem effecisse poeta narrat, cui nihil simile reperiri posse ait, ne auri quidem cum smaragdo consociationem, quamvis illa pulcherrima sit. In hunc sensum corrigi posse videtur: ἃ μῆτ' ἀνθεῖ, μῆτε γανοῦσθαι ἐν ἴσψ. De verbo γανοῦσθαι vide imprimis *Wytttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 359. ἐν ἴσψ pro ἴσως dixit *Xenoph.* Anab. I. 8. 11. *Cyrop.* VII. 1. 4. V. 4. ἐν βιώτῳ. Cod. et Ap. Goth. Εὐβιώτψ. Br. ex emendatione *Salmasii*.

Nr. 164. v. 3. Quo saepius hoc distichon lego, eo probabilior fit opinio, quam in notis significavi, ad Ἀλεξίς deesse epitheton, respondens epitheto ἀβροκόμης. Etiam ὄντως suspectum ob articulum in Cod. additum. Quare vide, an scribi possit:

οἶα τὸν ἀβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἀλεξίς

ἀβροκομῶν λῶστον Κύριδος οἰνόμελι.

ubi certe ultimae syllabae ὠνῶστον proxime absunt a lectione membr. οντώστο. De verbo ἀβροκομοῖν cum nemine disputaverim. Nam et οὐλοκόμον legi possit, (*Pollux* II. 23. οὐλοκόμος μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλεξίδου καὶ Φερεκράτη, οὐλοκέφαλος. οὐλουκίοννα δὲ Τελεσίλλα εἴρηκε. Iudos οὐλοκόμους appellat *Nonn.* *Dion.* L. XIV. p. 404. 6. Sed non minus recte de formosis dicitur. *Od.* ψ. 157. καὶ δὲ κάρητος Οὐλάας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῃ ἄνθει ὁμοίας. *Callimach.* H. in Del. 302. οὐλος ἐθείραις Ἑσπερος. *Marc. Argent.* Cap. VI. nr. 201. βόστρυχον αἰράων οὐλον ἀπὸ πλοκάμων. *Achill. Tat.* Lib. I. 4. p. 13. κόμη ξανθῇ, τὸ ξανθὸν οὐλον.) et ξανθοκόμον, quod a θανάτονον proxime abest. ξανθοκόμαι habet *Oppian.* *Cyneg.* L. III. 24.

Nr. 190. v. 1. ὁ κάλλι τῷ σὺ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιωτάμενος. Frigida laus pulcritudinis, ceram assequi eam non potuisse. Num scribendum κερνᾶσθαι? *cera*, quae cum pulcritudine tua misceri potuit.

Nr. 194. v. 5. ἦν ἐσαθρήσης. Durior accusativi omisio. Fortasse scribendum: ἂν σὺ ἐσαθρήσης.

Nr. 200. v. 4. Post χύδην comma ponendum.

Nr. 236. v. 3. *Boissonade* v. cl. per litteras mihi significavit, se in *Notis* ad *Holstenii* epistolas p. 106. de hoc loco sic scripasisse: „Stratonis lectio suspecta est in Ep. 75. ubi eunuchum, qui pueros delicatos nullum in usum habebat, cani in praesepi comparat: ὄντως ὡς ὁ κύων φάτῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν. Mira sane hic mentio rosarum. Auctores alii, qui hoc proverbio sunt usi, hordeum in praesepi collocant, non rosas; et illud certe tali loco aptius est. Sed et alio incommodo laborat vox ῥόδα; nam verbum non habet, a quo pendeat. Conjeci σφόδρα, et verba μωρὰ δὲ tale quid appositionis postulare videntur. Notandum insuper in verbis μωρὰ ὑλ. adludi ad *Homeri* versum *Od.* XIV. 29. ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἰδὼν κύνης ὑλακόμωρον.“ Lenis et ingeniosa correctio; an vera, non dixerim. Me quidem non tam rosae offendunt, quae cum pulchris illis pueris satis apte componuntur, quam praesepis in hoc contextu commemoratio. Fortasse φάτῃ debetur sciolo, cui proverbium ὡς κύων ἐν φάτῃ parum opportune obversabatur. Sed aliud fortasse fuit proverbium ὡς κύων ῥόδα φυλάττων, ad quod respiciens *Strato* scribere potuit: ὡς ὁ κύων, φασίν, ῥόδα, subaudito verbo; quamquam oratio multo foret lenior, si legeretur: φρουρῶν ὡς ὁ κύων, φασίν, ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν....

Nr. 249. v. 4. *χρωτὸς ἀκηροτάτου*. Vulgaris usus postularot *ἀκηρατωτάτου*, ab *ἀκήρατος*. *Philostr.* Epist. XXXVI. p. 929. *ὡς ἐκπιόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου*. Forma *ἀκηρότατος* descendit ab *ἄκηρος*, quod alibi non reperitur; sed *ἐπίκηρος* extat ap. *Plutarch.* T. VII. p. 71. ed. *Reisk.* Syncopen in hoc vocabulo esse statuit, ut in similibus, *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 434. quem nec *Stratonis* locus fefellit. Et ad hunc quidem notavit haec: „*ἀκηροτάτου* pro *ἀκηρατωτάτου*, ab *ἀκήρατος*, *incorruptus*, *immortalis*, sumsit superlativum nominis *ἄκηρος*, itaque duplici significatione vim acuminis auxit; est enim et *sincera*, a *κηρός*, et *incorruptus*, *immortalis*, a *κήρ*, *fatum*, *corruptio*.” [Conf. quae notavi in Addend. ad Naekii librum de Choerilis. G. H. S.]

Nr. 253. v. 2. *καὶ μ' ὁ καλός. καὶ μ' ὁ καλὸς* scribendum videtur: *etiamsi pulcher ille puer me ebrium et saltantem irrideret*.

Nr. 255. v. 1. *ἀκοινώητε*. Scr. *ἀκοινώνητε*.

Nr. 256. v. 10. *ἰμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο*. In *ἀρετῆς* nomen pueri latere non dubito; sed illi floris quoque plantaevae nomen additum fuisse debuit, ut in reliquis. Lemitate saltem se commendabit conjectura nostra:

μύρτον δ' Ἀρχιτέλην κλῶνας ἀπεδρέπετο.

ut v. 3. *κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον*. et v. 7. *χρυσάνθη κρόκον θήρωνα*. Ut autem *ἀρχή* et *ἀρετή* inter se confunduntur (vid. Addit. Anim. in Athen. p. 184.), sic etiam *Ἀρχιτέλη* facile in *ἀρετῇ* depravari potuit. Hoc nomen occurrit ap. *Philipp.* Cap. VII. nr. 554. *Athen.* L. VI. p. 232. B. *Lucian.* Scyth. §. 2. T. IV. p. 146. et apud alios.

Ad Caput decimum tertium.

Nr. 1. Poemation ex solis pentametris constans, *Theodori Prodromi*, legitur in Notitia Manuss. Bibl. Nat. Paris. T. VII. p. 257.

Nr. 3. v. 3. *χρηστών* ex *Opsopoei* correctione primus recepit *Stephanus*, quem reliqui sunt secuti. Ex hoc praecipue epigrammate de Hipponactis moribus et animo aliter, ac vulgo fieri solet, statuendum esse existimat *Welckerus* V. cl. qui nuper illius poetae reliquias collegit, et docto commentario instruxit, p. 6.

Ad Caput decimum quartum.

Quum *Paulissenii* comparatio libri Palatini in fine praecedentis capitis subsistat, illa parte praestantissimi codicis, quae Cap. XIV. usque

ad finem complectitur, Parisiis relicta, varietates lectionis, quas in Notis praetermissi, ex Apogr. nostro enotabo. Nr. 3. v. 3. In Notis perperam excusum *Χάριστος*. P. Pl. pro *Χαρίσιος*. P. Pl. *Χαρίσιος* est ap. Br. Illud nomen restituendum est, quod etiam in Cod. Gudiano legitur, et passim occurrit, v. c. ap. *Demosthenem* T. II. p. 1504. 26. p. 1351. 4.

Nr. 6. in marg. cod. ε' $\overline{\kappa\eta}$. Nr. 7. Item Ζ *ιθ*. et sic passim problematis numeri solutionis appicti.

Nr. 15. v. 5. *τοῖςδε κατίσχε*. Rectius scripsissem *τοῖςδε*, quam cum Br. *τόνδε*. ὅς enim, ad quod pronomen illud refertur, plura complectitur. Vid. Addenda ad Anim. T. III. 3. p. 133.

Nr. 35. v. 1. ὃ καὶ τέμνει σίδηρος. Leni mutatione scribendum: *ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ κεν τέμνησι σίδηρος*. aut etiam ὃ καὶ τέμνησι σιδ. quum saepe sic ponatur conjunctivus post pronomen relativum, particula *ἄν* non interveniente. De hiatu in tercio pede vid. haec Addenda p. XXVI. s.

Nr. 36. v. 1. *ἴδατα*. Ap. Goth. i. e. *ὑδατα*.

Nr. 48. v. 1. *δὲ ἐκάστω*. De hoc genere hiatus vid. *Hermann*, ad Orph. p. 725. *Spitzner* de versu gr. her. p. 119. — V. 3. αἱ δ'. Sic membr. αἱ δ' verius. V. 5. rectius fortasse scripsissem: *εἰπέ, πόσον μὲν ἔδωκαν, ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχουσιν*.

Nr. 49. v. 7. *ἄλλ' ἄλλ'*. Ap. G.

Nr. 52. v. 2. Ad ea, quae diximus in notis de loco *Platonis*, facit *Libanius* T. III. p. 282. 17. *μή τοι νομίω τις ἀκούσεσθαι Πηλίου κορυφᾶς καὶ Κενταύρου σῶμα διφρεῖς, καὶ τροφία μισάνθρωπον, καὶ τροφήν ἐξηγρωμένην*. Quamquam Chiron ab hominum consortio remotus in montium jugis degebat, nemo tamen propterea sapientissimum Achillis aliorumque heronum magistrum hominum humanitatisque osorem appellavit. Quare hoc quoque loco *μισάνθρωπον* videtur legendum. Comparandum simile compositum *μυξόμβροτος*, de Io usurpatum ap. *Aeschylum* Suppl. v. 570. s.

Nr. 53. v. 1. *ἐπ' ἀγκοίνῃσι μυγῖσα*. Hanc lectionem tueri videtur *Homer*. Od. λ. 268. *ἦ ῥ' Ἡρακλέα ... γεῖνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλῳ μυγῖσα*. cui simile Hesiodaeum ap. *Pausan*, L. IX. 11. 3. *Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα Γέλναια Χείρωνος κρατερὸν μένος*. Nec fortasse repetitio ejusdem vocabuli nos offendere debet.

Nr. 58. v. 3. *ὑπέφυλον*. Ap. G. — Nr. 59. v. 1. *νίας*. Ibid.

Nr. 60. v. 1. In Notis marg. scr. *μὲν τετέσνν*. Accentus sedes, et

lectio edit. Stephan. efficit, ut legendum suspicer: ἔλη μὲν μο τέκεν, καινούργησεν δὲ σιδηρος. quod temporum rationi magis consentaneum est.

Nr. 66. τ. 7. δ' ἐξενετόν Ap. Goth. V. 11. ζῶντι τε καὶ φθιμένῳ.
Ibid. καὶ ζῶν καὶ φθιμένος. Pseudo-Plutarch.

Nr. 67. v. 3. Transpositis verbis etiam *χείρσαι* servari posset, *χείρσαι σου παιδὸς λίσπειν γὰρ*. Sed lenior mutatio, qua in textu sum usus. De *χεροὶ* et *χείρσαι* confusis dixi in Not. p. 15.

Nr. 71. v. 1. ἀγνὸς εἰς τέμενος. Fortasse ἀγνής, quam formam apud poetas reperiri testatur *Stephanus*. Exemplum vellem adiecisset.

Nr. 73. v. 4. In notis corrige: οὐ τὸ μεσσηνί. P. pro μεσσηνί.
V. 8. non *δυωδεκαταῖοι* legitur in membr., sed, quod Apographum nostrum iterum consulens intellexi, *δυωκαίδεκαταῖοι*.

Nr. 75. v. 3. *ἐπεὶ*. Si haec quoque verba diriguntur ad Iovis Neptunique internuntium, jubetur ille, mari ter percusso, Iovis mandata reddere, fere ut terram manibus caedunt, qui se ab inferis volunt exaudiri. Tum vero καὶ *πείσας* non habet locum, sed *ἐὶ πείσας* legendum.

Nr. 93. v. 6. ξύλινον. In Ap. nostro scriptum ξυλινον, quod foret ξύηνον.

Nr. 97. v. 2. *Εὐβοίης*. Sic editt. Herodoti. *Εὐβοίης*. Ap. Goth.

Nr. 102. In lemmate ante βασιλεῖ adde τῷ.

Nr. 103. v. 5. In marg. corr. ὀύσαινάν με.

Nr. 106. v. 4. *ἐνρήσεις ἐπιρῆμα*. Aliud agens scripsi, *metrum* bene habiturum, si legeretur, *βραχὺ τε ῥῆμα*. quod locum haberet, si scriberetur, *καὶ βραχὺ ῥῆμα*. Sed nihil horum probabile. Scribendum potius:

ἤν δὲ τὸ λοῖσθον

αἵρεσις, εὐρήσεις εἰς ἐπὶ ῥῆμα τόπον.

[Not. p. 808. l. 13. *correx*it. Scr. *correxi*.]

Nr. 113. Lemma, quod dedimus, oraculo in Cod. superscriptum est. In margine legitur aliud: $\chi\rho\theta\sigma^{\mu}\delta\theta\alpha\rho\chi\iota\lambda\omicron\chi^{\omega}$.

Nr. 114. v. 2. In comment. *υδ* *αυ*. In Apogr. hae syllabae junctae.

Nr. 116. v. 7. γλαύκη. Pal.

Nr. 118. v. 6. ἡλυθεν. typothetae error pro ἡλυθον.

Nr. 123. v. 10. *Δός*. In membr. *δόος* esse videtur, ut v. 11. *συὲ τῇ*. Ibid. *τιμὸς* est in Apogr. et procul dubio etiam in membr.

Recte *Brunckius* edidit *Τίβιος*, quod servi nomen. *Lucian.* Tim. §. 22. T. I. p. 92. ἀντί τοῦ τέως Πυρρήλου, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβίου, Μεγακλῆς ἢ Μεγάβυζος ἢ Πρώταρχος μετονομασθεῖς. ubi vid. *Solan.* et *Hemsterhusium.* Ap. *Theophrastum* Char. IX. (XVI. ed. *Schn.*) vulgo εὐωχοῦ Τίμει. Τίβει scripsit *Schneiderus* cum *Salmasio*, repugnante tamen *Hottingero* in versione vernacula p. 388.

Nr. 124. v. 9. εἴκοσ' ἔτεσαι. Sic *Huschke.* εἴκοσ' ἔτεσαι Ap. Goth. In praecedente versu pro ἐπάλλιστα δάκρυα χέσας, suspicari possis, ἐπ' ἄλληκτον δάκρυ χέσας. *Callimach.* H. in Dian. v. 148. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῃ ἄλληκτον γελώουσι.

Nr. 126. v. 8. τοῦδε καὶ ἡ κρεττόν μετρον ἰλὸν βιότον. *Lenio-*rem hujus loci, quam in notis desiderabam, correctionem mihi rep-
risse videor, scribens:

αἶ, αἶ, τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἡμῖν πατρός
τοῦδ' ἐκείνης θυροῦ μετρον ἰλὸν βιότον.

combustus, i. e. *sepultus es*, quum dimidiam partem *aerumnosae pa-*
tris vitae peregrissēs.

Nr. 127. v. 4. ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα. Male sic *Br.* quem sequi non debebam. Restituenda membr. lectio, conjunctis tantum syl-
labis: λοιπὰ τρεῖςκαίδεκα. Ellipsin nominis ἔτη illustrant exempla ap.
L. Bos p. 162.

Nr. 134. v. 3. ἡματι Ap. G. et in sqq. quoque passim adspiratur.

Nr. 137. v. 3. δαιτυμόνας, οἷσιν θεὸς δαιτός τε τάφον τε Τὸνδ' ἔπορεν χῶρον. Elegantior foret lectio, si scriberetur: θεὸς οἷσιν ὁμοῦ δαιτός τε τάφον τε... Fortasse tamen acquiescendum in correctione, quam in notis expromsimus.

Nr. 138. v. 2. In *Κλεῖτ'* fortasse latet *Κλεῖς*. Hoc nomen, sed per
diaeresin solutum, legitur apud *Hephaestionem* p. 95. ed. *Gaisf.* *Κλεῖς*
ἀγαπατά. Haec si probabilis conjectura, legendum, *Κλεῖδι* (an *Κλεῖδι*?)
πόρεν τὸ τρίτον.

Nr. 140. v. 1. ἦ ῥά τοι ἦρα τάδ' εὐαδεν. An *ἔργα* τάδ' legendum?

Nr. 146. v. 2. λαβὼν σου Ap. G. recte.

Ad Caput decimum quintum.

Nr. 2. v. 4. In Ap. Goth. scriptum: παλινορσεν ἰόν. Ib. εὔρατο.

Nr. 7. v. 5. Corrige in marg. ^ἢ εἰδ P.

Nr. 8. v. 1. οὐδὲ θανόντων Μνήμονες ἀλλήλων ἔαχον ἀποικισίην. *μνήμονες* in hoc contextu non solum molestum, sed vix ferendum. Scribendum videtur, *λήσμονες ἀλλήλων*.

Nr. 9. v. 8. In membr. esse videtur, *τριτάτ... γενέθλ' i. e. τριτάτην γενέθλην*.

Nr. 11. v. 7. *Νιρεύς*. Corrige *Νηρείς*. V. 8. *ἰών*. Ap. G.

Nr. 13. v. 4. *κλεῖσμος*. Ap. G. — *φορέειν*. Verior nunc videtur *Reiskii* correctio, *φορέων*. Lacunam in v. 2. sic licet explcas: *εἰ δέ γε Μοῖσῃς Νῆϊς, δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγέυσας μούνον*. ex Cap. IX. nr. 191. *εἰ δέ Νῆϊς ἔφνε Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις*. Ib. nr. 558. *εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφνε Μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέης*.

Nr. 18. v. 1. Post *γενέσθαι* comma delendum.

Nr. 20. v. 2. *τὸν βλόν*. prava lectio. Restitue *τὸν χρόνον*, ut est in Palat. et ap. *Reiskium*. Illud calami errori debetur.

Nr. 21. v. 14. *στήτας*. Ap. Goth.

[Not. p. 823. l. 5. corrige *κρε*. ubi *κ* scriptum pro *η*.]

Nr. 28. v. 11. *ὁ καὶ Μαρίης καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός*. Fortasse, *Μαρίης τε καί*.

[Not. p. 827 l. 7. ab ult. *χρύσας*. Scr. *χρυσὰς* Pal.]

[Not. p. 827. l. penult. *ματροῦρίπνος*. Scr. *ματρορίπνος*.]

[Not. p. 831. l. 1. post *translata est*. insere: Omnem varietatem lectionis in Anacreontis Odariis ex Cod. Palat. diligenter enotavit cl. *Levesque* in Notit. Manuscr. Bibl. Paris. T. VIII. p. 468. sqq.]

Nr. 29. v. 5. *ἡέλλοιο*. Ap. G. et iterum Nr. 30. v. 2.

Nr. 33. v. 13. *εἰ δ' οὖν*. *εἰ δ' οὐ* conjeci, idque in notis adstruxi. Verum vide, an necessaria sit correctio. Sequioribus certe temporibus etiam particularis *εἰ δ' οὖν* negandi vis videtur esse tributa. Sic certe *Theodor. Hyrtac.* Epist. VIII. (*Noticès des Manuscr. de la Bibl. Nat.* T. V. p. 731.) *εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιεν, εἰ δ' οὖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην, αὐτὸς δ' ἂν εἰδείης*. Id. Ep. XLII. (Ibid. T. VI. p. 11.) *λόγος ἐπηγγελμένος, ἦν μὲν καὶ πρὸς ἔργον ἐκβαίη, βέβαιος ἂν εἴη λόγος...* *εἰ δ' οὖν, ἐνύπνιον, μᾶλλον δὲ σκιᾶς ὄραρ*. Ep. LX. Ibid. p. 25. *ἦν οὖν ἐνδιδῶς, γράμμασιν ἱεροῖς γνώρισον· καὶ δῆτα, τὸ τῆς παροιμίας, καὶ χωλὸν ὅψει πρὸς δρόμον*. *Εἰ δ' οὖν, κατὰ χώραν μενῶ*. Cf. Ib. Ep. LXXIV. p. 27. Ep. LXXVI. p. 28. Ep. LXXXIV. p. 35.

Nr. 34. v. 5. *πένησιιν*. Ap. Goth. V. 9. *φιλοπτωχίης*. Ibid.

Nr. 37. v. 5. *Κομητάς*. Exemplis de correpta terminatione *ας* in notis ad h. l. allatis adde *Gregor. Naz. Carm. XLIII. 1. Tom. II.*

p. 103. παροιμιῶν δὲ Λουκᾶς ἐμνήσθη τούτων. V. 3. ἀριπρεπείας τα
esse videtur in Pal.

Nr. 40. v. 29. In marg. post τάχιστ' dele P. V. 57. υἱὸς ἐῆος.
In Ap. nostro est ἐῆος. Sed verius videtur, quod in textu dedi, ἐῆος.
Inter duas has lectiones librarii fere ubique fluctuant. Vid. Heyn. ad
Il. a. T. IV. p. 102. s.

Ad Caput decimum sextum.

Nr. 19. v. 1. εἰρήνη πάντεσσιν. Facit huc inprimis Io. Chrysost.
Homil. III. in Epist. ad Coloss. p. 107. ὅταν εἰέλθῃ ὁ τῆς ἐκκλησίας
προεστώς, εὐθιὺς λέγει, Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ὁμιλῇ· Εἰρήνη
πᾶσιν· ὅταν εὐλογῇ· Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἀσπάζεσθαι πειλύνῃ·
Εἰρήνη πᾶσιν.

[Not. p. 847. l. 9. Corrige τῶ. Br. pro τῷ.]

[Not. p. 848. l. 5. ἀχρεῖος. Br. Corrige ἀχρεΐως. 'In Schol. We-
chel. ἀχρεῖος.]

Nr. 68. v. 8. κοιλάς adjective occurrit ap. Tryphiodor. v. 194.
Θῆρες ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς. Nonn. Dion. Lib. XII.
p. 348. 2. κοιλάδι πέτρῃ.

Nr. 92. v. 8. ὄγδοον ἐκ Κρήτης δὲ περιέπνοον ἤλασε ταῦρον. Valde
molesta est particula adversativa in hac sede; nec dubito, scribendum
esse:

ὄγδοον ἐκ Κρήτης.

pleonasmō perquam crebro. De forma Κρήτης autem ne dubites pro
Κρήτηθεν, sic infra nr. 185. ἀμφοτέρωθι θήβηθε. Callimach. H. in Del.
v. 197. σὺ δ' Εὐβοίῃθε κατῆεις. Ib. v. 284. ἃ Λωδώνηθε Πελαγοί...
πρώτιστα δέχονται. Apollon. Rhod. L. I. v. 209. ἦμος-ἔβη Γιγῶθε
θεοπροπίας ἐρεΐνων. Nicander ap. Athen. L. XV. p. 683. A. ἄνθη
'Ιαονίθε, ut Casaubonus correxit, accinente Cod. Veneto. Ib. p. 683. B.
πρῶτα μὲν 'Ωδονίθε. Κύπροθε et 'Αθήνηθε affert Bastius ad Gregor.
Cor. p. 166. Facit huc etiam ἔκτοθε et προτέρωθε, quae apud poe-
tas obvia commemorat Etymol. M. p. 349. 48. ed. Lips.

Nr. 95. v. 4. ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιωτᾶς σφετέρας. Haec tautologia
quum ferri nequeat, vide an Damagetas scripserit:

ὑπὲρ ῥώμας καὶ βιωτᾶς.

certamen erat roboris, in quo de vita agebatur. Xenophones ap. Athen.

L. X. p. 414. B. οὐδὲ μὲν εἰ ταχὺτάτῃ ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
'Ρώμης, ὅσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει.

Nr. 111. v. 1. καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυνῶδνον ἦρω....
ἔγραψε Παρθέσιος. Hunc quoque versum occupat vitium, de quo di-
ximus p. 861 et 869. Scribendum enim: ἴδ' ὡς πολυνῶδνον ἦρω....
ἔγραψε. Initio versus καὶ refertur fortasse ad alia Glauci epigram-
mata in artis opera.

Nr. 127. v. 1. μονοκρήπιδα. De accentu huiusmodi compositorum,
quae ex oxytonis femininis orta, communia fiunt, accurate disputantem
vide *Spoehnius* in Comm. de extrema Odysseae parte p. 191. s.

Nr. 134. v. 5. Rectius fortasse hunc versum sic distinxeris:

οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσὶν· ἀτὰρ τί τόδ'; ἄλλο τι λεύσσω.

Certe in Brunckiana lectione et distinctione verba τί λεύσσω; colom
efficiunt cum praecedentibus comparatum nimis breve et jejunum.

Nr. 139. v. 5. σῶν γὰρ ἀμέτρων Ζήλων, εἰς ἃ θέμις, καὶ γραφῆς
αἰσθάνεται. Conjectura, quam in marg. posui, id, quod sensus requi-
rere videtur, indicat; a vulgata autem longius abest. Hac ex parte
probabilius, poetam scripsisse:

ζήλων, οἷς θύεαις, καὶ γραφῆς αἰσθάνεται.

Oppian. Hal. IV. 174. οἷστρον τε ζήλην τε, βαρύνφρονι δαίμονι, θύων.
Apoll. Rh. III. 755. πυκνὰ δὲ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθουσιν.

Nr. 150. v. 4. σῶφρονι κρύπτει πέπλῳ. Sensui satisfacit, quod
conjeci, κρύπτει πόνῳ. Sed quum in sequentibus tota res tamquam
praesens ob oculos ponatur, vulgatum κρύπτει molestum est. Huic in-
commodo medeberis legens:

σῶφρονι ΚΡΥΠΤΕΙ ὍΤΑΔι.

quod quam facile depravari potuerit in ΚΡΥΠΤΕ ΠΕΠΛΩ, in oculos
incurrit. Ὅτλεϊν pro πονεῖν, μοχθεῖν est Cap. V. nr. 226. v. 6. Ἰνδικον
ὀτλήσοντας αἰὲ πόνον. *Callimach.* Fragm. CCLXXIV. κενεὸν πόνον
ὀτλήσαντες. ὀτλον ipsum est pro πόνῳ ap. *Aeschyl.* VII c. Theb. v. 16.

Nr. 151. ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων. Nisi negligenti-
ae tribuendus est hiatus, corrigendum dixerim: βίας φεύγουσ' ἀπ'
Ἰαρβαίων ὑμ. in quibus periphrasis est apud poetas crebro obvia.
Vid. Not. p. 42.

[Not. p. 859. l. 4. pro: *Prior quidem lege: Priorem.*]

Nr. 176. v. 1. Si recte distinxit Br., scribendum praeterea:

καὶ Κῆρυς Σπάρτας· οὐ δ' ἄστειν οἶα τ' ἐν ἄλλοις...

quod monui in *Animadversa.* T. III. P. 2. p. 455.

Nr. 228. v. 1. ὑπὸ τὰν πέτρων. Per se haec lectio non habet, quod offendant; immo egregie eam tuearis loco *Hesiodi* Ἔ. καὶ Ἡ. 586. de calida aestate agentis: ἀλλὰ τὸδ' ἤδη Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλι-
νος οἶνος. . . . ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, Ἐν οικῇ ἐξόμενον. . . ἀν-
τίον ἀκραίος Ζεφύρον τρέψαντα πρόσωπον, Κρήνης τ' ἀνάνου καὶ ἀπορ-
ρέτον, ἥ τ' ἀθόλωτος. Etiam *Theocrit.* Eid. VIII. 55. ἀλλ' ὑπὸ τῶ
πέτρῃ τῶδ' ἄσομαι. Sed proximus in epigrammate nostro versus ma-
gis favere videtur conjecturae nostrae, ὑπὸ τὰν πετρίαν. *Cyrus* Cap. IX.
nr. 136. ὑπὸ πετρίῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃ Συρίδων.

Nr. 233. v. 8. In loco *Aristophanis* *Acharn.* v. 181. quem in no-
tis excitavimus, *Μαραθωνομάχοι* legit etiam *Io. Laurentius* de Magistr.
Rom. I. 10. p. 24.

Nr. 244. v. 3. Delenda in margine conjectura ἐφθέγγατο.

[Not. p. 86g. l. ult. ad nr. 250. lege, 180.]

Nr. 251. v. 1. πτανῶ πτανὸν Ἐρωτα τὸν ἀντίον ἐπλάσ' Ἐρωτι.
Valde suspicor, scriptum fuisse olim: Ἐρωτα καταντίον ἐπλ. Ἐρωτι.

Nr. 265. v. 1. ἐσθλοῖσι. Remansit hoc ex textu *Brunckiano*. Ad-
denda littera paragoga cum *Planude*.

Nr. 266. v. 6. Si in ἀνδρόσινιν antepenultima producat litterae
sibilantis beneficio, quae interdum pronuntiando duplicatur, (vid. *Spitz-
ner* de Versu gr. her. p. 80. s.) legi possit, una littera inserta: ὥστε
τε εἰμυροχὸν δ' ἀνδρόσινιν ἄνυσ τεχνῶ.

Nr. 298. v. 1. μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίξαν Ὀμήρου. In Dialogo
Theodori Prodromi ex *Vatic.* Cod. edito in *Notit. Mss. Bibl. Paris.*
T. VIII. p. 134. μάρνανθ' ἱερὴν διὰ ῥίξαν ἐμείο.

Nr. 299. v. 5. Ut h. l. ἦ ῥα mutavimus in ἦρα, sic in *Fragm.*
Callimachi XLI. *Valckenarius*, quem vide in *Epist.* ad *Ernest.* nr. XVI.
pag. 49.

Nr. 308. v. 1. τοῖς. *Schol. Wechel.* p. 507. etiam ταῖς legi mo-
net. V. 7. ἀγλαΐζεται pro ἀθροΐζεται. Idem.

Nr. 320. v. 3. φασὶν ἅμα πᾶσαι. Num ὁμῇ?

Nr. 334. v. 2. post καθέλαι pone colon.

Ad Caput decimum septimum.

Nr. 6. v. 3. τοῖον ἐλαφρίζοντι τεψὲ ἐγκάτθετο κώλῳ. Sic *Homer.*
II. ξ. 219. τοῦτον ἱμάντα τεψὲ ἐγκάτθετο κώλῳ. *Hymn.* in *Cer.* v. 285.

παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἔλοῦσα ἐψ̄ ἐγκάτθετο κόλπῳ. Etiam in Inscr. Trio-
pea, in qua hiatus studiose cumulati, v. 31. νῆψ̄ ἐγκατέθηκε. Alius
fortasse praetulisset, τεψ̄ ἐνικάτθετο κόλπῳ. Nihil certe frequentius
hujusmodi hiatibus longae syllabae et praepositionis ἐν. Cap. VI.
nr. 228. ὅδε πον βαθίῃ ἐνὶ ποίῃ. Cap. VII. 1. Ἴψ̄ ἐνὶ παῖδες. Cap. IX.
nr. 207. τεψ̄ ἐνικάτθεο θυμῷ. plane ut apud *Hesiodum* "Ε. καὶ 'Η. 27.
et 625. πάντα τεψ̄ ἐνικάτθεο οἴκῳ. ubi Cod. Gothan. et alii non-
nulli ἐγκάτθεο. In Append. nr. 278. θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. *Callimach.* H.
in Apoll. v. 78. ἥ ἐνὶ πολλοί. Id. H. in Dian. 138. τῇ ἐνὶ μὲν Ἀη-
τοῦς γάμος ἔσσεται. Ib. v. 170. νύμφαι σε χορῷ ἐνὶ κυκλώσσονται. H.
in Cerer. v. 55. ῶ ἐνὶ δαίτας. Ib. v. 92. ὡς ἡελίῳ ἐνὶ πλαγγών. Poe-
ta ap. *Athen.* L. III. p. 73. E. ὡς δ' ὅτ' ἀτέχεται σικνὸς θροοσερῶ ἐνὶ
χώρῳ. *Theocrit.* Eid. XIV. 49. ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. Id. Eid. XVII.
106. δόμῳ ἐνὶ πτόνι. *Apollon. Rh.* Lib. I. 45. 83. 94. 215. II. 131.
282. 977. 1207. IV. 1479. 1485. 1502.

Nr. 14. v. 2. In *μελὸς Homerus* primam produxit, alii eandem
corripere non dubitarunt. *Nicander Ther.* 101. ἐν μὲν γὰρ μελοῖο
νεοσφαγέος ἐλάφοιο. *Theocrit.* Eid. XXVIII. 18. νάσω Τρινακρίας με-
λόν. *Aeschyl.* Agam. v. 76. in anapaestis: ὅτε γὰρ νεαρὸς μελὸς στέλ-
γων. *Soph.* Trach. v. 784. κομποῖς δὲ λευκὸν μελὸν ἐκραίνει μέσσο
Κρατός. *Eurip.* Hipp. v. 254. in anapaestis: καὶ μὴ πρὸς ἄκρον με-
λὸν ψυχᾶς.

Nr. 32. v. 5. In lectione Cod. Veneti, λιθούμεθ' ἅπαντα πάλας
πον, vide an lateat: λιθούμεθα τετράπαλαι πον. ut in ep. *Callima-
chi* Cap. VII. nr. 80. ἀλλὰ σὺ μὲν πον, ἔτιν' Ἀλικαρνησεῦ, τετρά-
παλαι σποδιῇ. nisi ille scripsit, quod a membr. vestigiis etiam pro-
pius abest, λιθούμεθα πεντάπαλαι πον. Hoc enim compositum,
licet alibi non occurrat, non minus tamen genuinum, quam *τρίπαλαι*,
τετράπαλαι, *δενάπαλαι* ap. *Aristoph.* Eqq. v. 1153. s. *Lucian.* Lexi-
phan. §. 2. T. V. p. 177.

Nr. 37. Post hoc epigramma inserere poteram epigrammata non-
nulla *Theodori Prodromi*, ex Vatic. Cod. edita in Notitia Manuscr.
T. VII. p. 163. 183. sqq. 212. verum non tanti videbatur, pessimos
mali poetae versus hoc loco repetitos legi.

Nr. 41. v. 6. Iis, quae in notis dixi de participiis et adjectivis,
ad remotius interdum nomen referendis, adde *Hesiod.* "Ε. καὶ 'Η.
v. 402. οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα, Κτητὴν,
οὐ γαμετῆν, ἥτις καὶ βοῦσιν ἔποιτο.

Nr. 45. v. 6. ποσσι νιν ὥστ' ἔργῳ. *Blomfield* corrigendum existimabat: ποσὸν ἐμοῖς τῷργῳ τοῦνομα συμφέρεται.

Nr. 46. v. 3. 'Ομήρειον etiam *Schol.* in *Dion. Thr.* ap. *Villois.* in *Anecdot. Gr. T. II.* p. 172. Alii 'Ομήρου νῦν δὲ καλεῦμαι.

Nr. 51. v. 14. "Αρπυιαὶ κλωθῶες. eadem, quae κλωθῆς, de qua voce egregie disputavit *Huschke* in *Comment. de Inscr. Vasculi Locris inventi* p. 27. *Heraclito* eam restituens, ap. *Plutarch.* T. II. p. 370. D.

Nr. 93. v. 4. οὗτις οἱ ἀνθρώπων. Quod margini allevimus, de-
fendi potest, quum οἱ haud raro in arsi ante vocalem producat. Sed
aut *Hermanni* correctio admittenda, aut scribendum, quod longe fa-
cillimum: οὗτις οἱ μερόπων. Sic paulo post nr. 104. ἀθάνατος μερό-
πων οὐδεὶς ἔφν. Obiter notanda vox μεροπιεύς, unde μεροπιῆος ap.
Eudoc. in *Martyr. S. Cypr.* v. 119. et μεροπιῶν Ib. 115. in *Bandini*
Catal. Mss. Gr. p. 255.

Post Nr. 103. inseri potest Inscriptio, ex Graecia in Britanniam
delata, quam edidit V. cl. *E. Q. Visconti* in *Monumenti Gabini della*
Villa Pinciana. 1737. p. 151. Insculpta ea basi statuæ puellæ, quæ
Dianæ sacerdos fuerat:

Ἀζομένη κοίρην Ἀητωῖδα εἰοχλαιοραν,
Ἀρτεμιν Ὀρθωσίην, πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἴμ' ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκίων,
πατρὸς Ἐκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
ματρὸς σεμνοτάτης Νικηφόριδος, γένος ἐσθλόν,
οἱ δ' εὖ γενάμενοι μ' ἔδωσαν ἱερῆδα τῇδε θεαίην,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισαμένης περ' ἐμεῖο.

Mali versificatoris opus. V. 1. Ὀρθωσία, ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος. *Hesych.*
V. 4. in marmore esse videtur ΠΑΤΡΟΣ ΕΚΤΙΜΕΝΟΥ. Ἐκτιμέ-
του exhibuit cl. editor. V. 6. versus heptameter, perperam addita voce
θεαίην. Haud pauca sunt in Inscriptionibus exempla hujusmodi inter-
polationum, metrum corrumpentium, quæ nec a poetis profectæ viden-
tur, nec a quadratariis, sed ab iis, qui illas inscriptiones faciendas cu-
raverant, perspicuitatis plerumque causa. V. 7. Scr. ψηφισαμένης. Ad
περ' addidi apostrophum: περὶ ἐμοῦ. Vid. *Boekh.* ad *Pindar.* p. 376.

Nr. 112. Hoc distichon excitat *Scholias.* Anth. Wech. p. 5. ubi
δίσκων τε β. καὶ κόντου ἐρωή. et iterum p. 184. ubi nihil varietatis,
nisi quod ποδὸς ibi legitur pro ποδῶν.

Nr. 119. „Legitur hoc epigr. in ara quadrangulari, in qua prae-
fericulum et patera, Apollo cum quatuor Musis et lucus laurorum. In

Zoegae Apographo v. 5. ἀθανάτων καὶ ἀγῆραον. V. 6. ἀμυννισιν σε-
λιδ. V. 11. εἰητηρ. *Welcker*. in not. msst.

Nr. 128. κατὰ ἄστυ. Excusationem habet hic hiatus ab usu ho-
merico, de quo vid. *Spitzner*. de versu gr. homer. p. 115. a.

Nr. 130. v. 1. restituendum ἀγακλύτων, quod in marmore legi
Welcker me docuit. Ibid. v. 3. εἰγενίαν σοφίαισι. Subscripta ver-
ba: ο κεινήσας τον βωμον Η άλλον των εκ του ταφου Αποδώσει δη-
μωι ρωμαίων Αθηναία πεντακοσία.

Nr. 153. v. 1. post πάντα comma ponendum. Intelliguntur agri
Herodis, in quibus ipse sepultus erat.

[Not. p. 923. l. penult. στυγιῇ παιδός. lego στυγνῇ, ut recte ex-
cused in margine T. II. p. 804.]

Post Nr. 135. inseri potest Inscriptio a *Sestinio* edita in libro, cui
titulus: *Descrizione del Museo del Principe di Biscari, nuova edi-
zione*. 1787. p. 6. cujus libri notitiam debeo *Welckero* v. cl. Reper-
tus est lapis anno 1771. prope Monasterium Ordinis S. Benedicti in
Catania, eumque princeps cum tabulis aere incisis edere constituerat;
quod consilium exitum habuisse non videtur. Inscriptio sic habet:

ΒΑΙΟΝ ΕΜΕ ΝΥΜΦΑΙΣ ΕΡΙΟΝ ΚΑΜ.....
ΟΤ ΓΑΡ ΜΟΙ ΣΘΕΝΑΡΗΝ ΧΕΙΡ ΕΠΕ.....
ΑΜ ΕΝΕ ΜΟΙ ΚΑΜΑΤΩΝ ΕΥΡΕΝ ΤΕΛΑ.....
ΑΙΧΘΟΙ ΛΑΙΝΕ ΗΣ ΑΥΛΑΚΟΣ ΥΔΡΟ.....
ΤΗΝ ΑΥΤΟΣ ΠΟΙΗΣΕΝ ΕΣ ΗΕΡΑ ΠΟΜ....
ΝΑΜΑ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΕΝΝΑΕΤΑΙ....
ΕΝΝΟΙΟΤ.

Haec *Welckerus* in hunc fere modum legi posse existimabat:

Βαίον ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[νεῖν θέμις ἐστίν·]
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[δωκε θεός·]
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλος [ἀγλαὸν ὕδωρ],
ἀγχόθι λαϊνέης αὐλακος ὑδροχόην,
τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρ' [Ἀπολλωνίσκος]
νάμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς πόλεος].

hac nota addita: „In postica ejusdem lapidis parte incisa est Inscriptio
latina, quam Sestini, lacunis a Musei possessore expletis, ita exhibuit:

TemporVM INjurIA. NYMFΕVM

LaBe FOEDATVM. CVIVS. ETIAM. AQVA

Fluens. SVO. MEATV TAMEN. CORRVPCTIONE

Sordidum. ITA. FVERAT. POLLVTA. VT. QVANDAM

PernicieM. AVRIENTIBVS. INFERRE. VIDERETVR
 II. VV curA. ET ARSINI V. C. CONSVLARIS P. S.
 RestitutVM. ADQVE. VSVI. POPVLI SPLENDIDISSIMI
 Ad cultuM. REDDITVM. REFORMATVMQVE. EST
 CurANTE. FL. AMBROSIO V. P. DD. P. R. I.

Epigramma graecum non ad opus in hac inscriptione designatum pertinere, sed aliunde petitum, nec fortasse statim ab initio, cum illa conjunctum esse videtur ob argumenti qualemcumque similitudinem, quae Consularem istum aut amicum aliquem advertisset. Haud tamen scio, an hac ipsa conjunctione arguatur, talem aliquem sensum, qualem conjecturando inde elicui, in epigrammate fuisse expressum. Homo igitur, cui ob mediocrem fortunam levia tantum munera diis offerre liceret, parvo licet opere, gratum tamen (ἀλλὰ v. 3.) Nymphis praestiterat officium. Ipsius enim opera fons restagnans, et aquaeductu ad profluvium derivandum carens, eoque *corruptione pollutus* (ut est in inscriptione latina) sive *morbo laborans* (quae elegans Graeculi est metaphora v. 3.) restitutus erat, fossula inde ab αὔλακι marmorea, in qua nimirum aqua in nymphaeo scaturiens excipiebatur, ad urbem ducta. Ad v. 2. compara Xenophontis ἡ γεωργία πολὺ ἐπειδόλη. Quod v. 5. tertia persona poeta utitur pro prima, in eo haud magis offendendum hic, quam in simili personarum mutatione in Epigr. Appendicis nr. 322. p. 859. Si nomen Apollonisci, minus id Graecis frequentatum, displiceat, cum Jacobsio legatur, ἐς ἡέρα πολλὰ μογήσας, nomen proprium autem subsecutum fuisse statuatur, et ad id ipsum pertinuisse litteras adhuc extantes ENNOIOY, infra tria illa disticha in ipso versuum medio positas. Haec vir doctissimus, quibus adjutus aliam mutili epigrammatis restituendi viam tentavi hanc:

Βασιὼν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμειν [Ἀμβροσίου φήν,
 οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέχειν θέμις ἦν.
 ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εἶρεν τέλος· ἡρίον ὦδε,
 ἀγχοῦθι λαϊνέης αὐλακος ὕδροχόου,
 τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρα, πολλὰ μογήσας,
 νῆμα φέρειν καθαρὸν ἐνναίταις Κατάνης.

Ille, de quo hoc epigramma narrat, Ambrosius, aquae ductum prope Catanam, ut videtur, extruxit, sed morte impeditus, opus illud non ita, ut animo conceperat, perfecit. Erat hic ultimus laborum ejus, quare monumentum ei (ἡρίον) in illo loco collocatum erat, prope canalem saxeam, quo effecerat, non sine multiplici opera, ut limpida aqua e

terrae visceribus in auram ederetur. Diversa sunt igitur opera, de quibus latina et graeca Inscriptio agit, sed ejusdem tamen hominis cura facta. De formula πολλὰ μογίστας dixi in Animadverss. T. I. P. I. p. 389. Similiter *Agathias* Cap. IX. nr. 677. *τέυξε με πολλὰ καμὸν Μουσώνιος, οἶκον ἀγῆτόν.* Caeterum auctor epigrammatis numerorum magis, quam syllabarum mensurae studiosus fuit, quippe qui v. 1. in ἐμὲ ultimam produxit, et v. 6. in καθάρων, quod facile vitasset verbis transpositis: ἐνναέταις Κυτάνης νῦμα φέρειν καθάρων.

Nr. 147. v. 4. γηραὸς alibi non occurrit, sed γηραιός, quod reponendum esse non dubito, media correpta, ut ap. *Tyrtaeum* I. 20. *γεύγετε τοὺς γεραιούς.* *Euripid.* *Hec.* v. 64. in anapaesticis: *γεραιὸς χειρός.* Contra in *Oracul. Sibyll.* L. I. p. 165. οἱ δὲ τ' ἰθύντῃρες ἀγήρατοι ἥματα πάντα. scribe: οἱ δὲ τε ἰθύντῃρες ἀγήρατοι. ut L. II. p. 274. οὐ βόες ἰθύντῃρες ἀροτρεύουσιν ἄρουραν.

Post nr. 176. inserenda inscriptio, quae legitur in eleganti anaglypho ex marmore in Alexandri honorem, quod inventum prope viam Laurentinam edidit et explicavit Vir illustris, *Ennius Quirinus Visconti*, in *Sanctae Crucis (Sainte-Croix)* *Examine crit. Historicorum*, qui de rebus Alexandri M. tradiderunt, edit. sec. 1804. p. 777. Inscriptio haec est:

ΒΗΤΑΞΑΝ ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΜΟΝ ΔΟΡΥ ΕΘΝΑ ΤΕ ΑΥΤΩΝ
ΟΣΣΑ ΠΕΡΙΞ ΓΑΙΗΣ ΩΚΕΑΝΟΣ ΝΕΜΕΤΑΙ
ΒΙΜΙ Δ ΑΦ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΔΙΟΣ ΕΚΙΘΝΟΣ ΤΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΔΙΑΚΙΑΩΝ ΓΕΝΕΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ.

V. 1. Caelator, multum ille epigrammatis auctori ab arte praefrendus, in τε litteram elidendam, ut etiam in marmoribus fieri solet, expressit. Jejunus versus exitus. Ad Doricum ἔπταξαν pro ἐπτιξαν retuleris glossam *Hesychii* ἐπτακίνει, *κεκρυφέναι*, et πύνες, *δειλοί*, ἐπτηχότες. Sed memorabilis est dialectorum in duobus his distichis confusio; certe enim post ἔπταξαν etiam γαίας, γενεᾶς et ματρός expectari debebat. V. 2. ὅσσα περίξ γαίης ὤκεανός νέμεται. Haec verba sic interpretatur cl. editor: quaecunque Oceanus terram circumfluens alit; νέμεται pro νέμει positum esse statuens, nisi caelator ὤκεανός perperam dederit pro ὤκεανόν, aut νέμεται pro νεμέθει. Verba auctor sic videtur junxisse: ὅσσα ὤκεανός περίξ γαίης ὦν (i. e. τὴν γῆν περιέχων) νέμεται. quaecunque Oceanus terram circumfluens tenet. A significatione colendi, qua νέμεσθαι proprie gaudet, pendet altera possidendi, tenendi, habendi. *Herodot.* IV. 165. p. 555. 61. ἡ δὲ μίτηρ Φερσί-

μη... εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐν Κυρήνῃ καὶ τὰλλα νεμομένη, καὶ ἐν βοιῇ παρίζουσα. *Thucyd.* II. 15. ξυνώκισε πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὐτῶν ἐκάστοτε, ἅπερ καὶ προτοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι. — V. 4. υἱὸς Φιλίππου. *Correptio syllabae* ὅς ante consonantem pessimum versificatorem prodit. Editor comparat *Otl.* α. 47. ἄλλος ὅστις. ubi nunc ὅτις legitur; et *Aratum* v. 1002. ὥρῃ ἐσπερίῃ κρούζει πολύφωνος χορῶν. Sed apud hunc quoque mendum sublatum Codd. ope, qui πολύφωνα dederunt.

Post Nr. 181. inseras licet Inscriptionem ex marmore Farnesino editam a v. cl. E. Q. *Visconti* in Monumenti Gabini della Villa Pancina, 1797. p. 154.

Ἐστὼς διατάξεις, τίς ἵππεστιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ;
 ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας.
 τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης, πίστει μίγας, ἧδ' ἔτι δόξῃ,
 ὃς προλίσγει θνητοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
 τὴν δ' ἐπιτεμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν, ὃν τρέφε παῖδα.
 τοῦνομα καὶ τέγγην ἦν Διόδωρος ὕδα.

V. 2. *ANHP* est in marmore; ὡνὴρ scripsit cl. editor, sine causa idonea, Vid. *Porson.* ad *Eurip.* Phoen. v. 1617. V. 5. τούτῳ abundat in versu; de quo genere interpolationum supra monui ad *Epigr.* post Nr. 105. inserendum. Ad v. 6. *Visconti* monuit, solere poetas graecos ludere in nominibus ex ὁῶρον compositis; ut *Meleager* in Prooemio v. 44. Vid. in his Addendis notata ad Cap. IX. nr. 615.

Nr. 182. v. 2. εὖιστον mutandum esse negat etiam *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 155. ubi h. l. sic interpretatur: „εὖιστον est bene notum, celebrem, ut αἶστος, ignotus: αἰρεῖν πόθον, capere desiderium, idem est, quod τυγχάνειν τοῦ ἔρωτος, potiri desiderio suo: et sub τὸν δ' ἀνέθηκε audiendum στέφανον vel simile, ex hac in epigrammatibus dedicationem habentibus frequente ellipsi. — Igitur sensus est: Eurydice H. hanc (sc. coronam, vel tale quid) Musis dedicavit, animo consecuta celebratum desiderium, cognitionis literarum.“

Nr. 198. v. 2. *KAIK* etiam in *Zoegae* apographo esse, per litteras me docuit *Welckerus*.

Post Nr. 202. inseratur epigr. in Pindarum, ex Cod. Vratislaviensi nuper a *Schneidero* V. cl. editum in *Nicandri Theriacis* p. XVII.

Ἡ μάλα Πρωτομάχα τε καὶ Εὐμητις λυγέφρων
 ἔκλυσαν πινυτά Πινδάρου θυγατέρες,

Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο κομίζονσ' ἔνδοθι κρῶσσοῦ
λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθροῖα πυρκαϊῆς.

V. 1. *λεγύφωνοι* corrigit editor. V. 2. *Πίνδαρον αἱ θίγατρες.* Idem. Notatu dignum, quod auctor epigrammatis Pindarum Argis defunctum et crematum narrat.

Nr. 209. v. 1. ἦ ποτε κυδιώσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις! Vocabulo, quo metrum corrumpitur, transposito, *Passovius* in not. mst. existimabat legendum: Ἡ ξανθαῖς ποτε κυδιώσῃ ἐπὶ κρ. ἐθ. quam correctionem lubens amplecterer, nisi ποτὲ in talibus proximam plerumque sedem post articulum pronomineve occuparet. Cap. V. nr. 271. τὴν ποτε βακχεύουσιν. VII. nr. 270. τοὺςδε ποτ' ἐκ Σπάρτας. Ibid. nr. 256. οἶδε ποτ' Αἰγαίῳ. Ib. nr. 443. τῶνδ' ἐπὶ ποτε στήρνοι. Ib. nr. 564. τῇδ' ἐπὶ ποτ' ἀκτερεῖστον. Cap. IX. nr. 602. ἂ ποτε παρθενηκαῖοι. Append. nr. 8. τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως. Sic etiam synonyma πρὶν et πάρος. Cap. V. nr. 274. τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισσεν. VII. nr. 172. ὃ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα. V. nr. 273. ἡ πάρος ἀγλαῖησι μετάρσιος. VII. nr. 191. ἂ πάρος ἀντιφθογγον. Ib. nr. 593. τὰν πάρος ἀνθήσασαν. nr. 723. ἂ πάρος ἄδμητος.

[Not. p. 936. l. 24. *concessissem. lege, concessisset.*]

Post Nr. 220. inseri potest Inscriptio, inventa in insula Imbro, quam edidit *Akerblad* in libello, cui titulus: Sopra due laminette di bronzo trovate ne' contorni di Atene. Roma. 1811. p. 22. Quae desiderabantur, editor de suo addidit:

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ ἀτῆσάμ με ἀγοραίῳ·

σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες,

δύο κασίγνητοὶ παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου,

..ΑΣΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΩΝΤ: ΑΓΑΣΙΚΑΛΗΣ ΕΥΩΝΤ:

Ultimam lineam sic interpretatur vir doctissimus: Ἀγασικράτης Εὐωνυμεύς, Ἀγασικλῆς Εὐωνυμεύς. Notanda v. 1. correptio mediae syllabae in κήρυκι. Vid. Not. crit. ad Cap. XI. nr. 124. v. 5. p. 680. — στήσάμ pro στήσαν, ut saepissime in marmoribus *N* ante labiales litteras in *M* transit. Vid. *Hermann.* de Em. Rat. Gr. gr. p. 10. V. 3. No versus tribrachy incipiat, scribe: αὐτοκασίγνητοι. Fratres illos mercatores fuisse, probabiliter suspicatur cl. editor.

Post Nr. 227. insere distichon servatum in vita Sophoclis:

Κρίπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν, πρωτεύα λαβόντα

τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

ubi *Schaeferus* p. XXV. de forma Σοφοκλῆν monuit, verba ultima au-

tem interpretatur, *sumnum patriae decus*, laudans *Musgr.* ad *Euripid.* *Androm.* v. 1. *Brunck.* ad *Sophocl. Electr.* v. 682.

Nr. 234. Ex schedis *Zoegae* has varietates mecum communicavit *Welckerus*. V. 1. *μητηρ*. V. 2. *οννομα*. V. 3. *δηιοι*. de qua orthographia dixi in *Notis* p. 8. 266. 524. V. 12. *Κεκροπίας*. Ad v. 2 et 3 idem V. D. notaverat, legem, quae vetaret, ne hierophantarum nomen pronuntiaretur, rem esse altioris indaginis. Se quidem plurium meminisse locorum, ubi hierophanta suo nomine appelletur, ut *Plutarchi* V. *Alcib.* c. 35. *Or. c. Neaer.* p. 1384. 28.

Post Nr. 247. inserenda inscriptio, anno 1810 prope Athenas inventa in via Acharnas ducente; edita in *Actis Instituti regii* (*Mémoires de l'Institut royal de France. Classe d'Histoire et de Littérature anc. T. I. p. 250.*) *ΜΝΗΜΑΙ..... ΠΙΣΑΜΑΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΗΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟ ΠΥΘΙΩΝ ΕΙ' ΜΕΓΑΡΩΔΑΙΩΣ ΑΣΕΠΤΑ ΜΝΑΝΔΡΑΣ ΕΠΤΑ ΔΕ ΑΠΟΡΡΗΣΑΣ ΟΥΧΑΣ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΒΙΛΕΤΟ ΤΑΝ ΑΡΕΤΑΝ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΚ ΔΕΙΞΩΝ ΕΝΙ ΔΗΜΩΙ ΟΥΤΟΣ ΑΝΗΡ ΟΣΕΩΡΙΣΕΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΡ ΕΣ ΦΥΛΑΣ ΕΚ ΠΑΓΑΝ ΑΓΑΓΩΝ ΔΙΑ ΒΟΥΩΤΩΝ ΕΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΥΚ ΒΙΣ ΑΝΔΟΚΙΑΔΑΝ ΔΙΣΧΙΛΟΙΣ ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣΙΝ ΟΥΔΕ ΔΕΝΑ ΠΗΜΑΝΔΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝΕΣ ΑΙΑΚΑΤΕΒΑ ΠΑΣΙΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΙΔΕΣΘΑΙ ΦΥΛΑΙ ΑΙΑ ΕΙΣΙΝ ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ ΚΕΚΡΟΠΙΣ ΑΝΤΙΟΧΙΣ.*

Haec verba *Visconti* V. ill. in novem hexametros unumque pentametrum redegit sic:

*Μνήμ' ἰδὲ τοῦτ' ἐπὶ σάματι κείμενον ἄνδρός ἀρίστου·
Πύθων ἐκ Μεγάρων, δαΐξας ἐπτά μὲν ἄνδρας,
ἐπτά δ' ἀπορύττας λόγχας ἐνὶ σώματι κείνων,
εἶλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλείζων ἐνὶ δῆμῳ·
οὗτος ἀνὴρ ἐσάωσε·ν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς,
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βουωτῶν εἰς Ἀθήνας·
εὐκλείδ' Ἀνδοκίδα·ν διςχιλίοις ἀνδραπόδοισιν.
οὐδεὶς δ' οὐ πημαντὸς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδέσθαι.
φυλαὶ αἰδ' εἰσὶν Πανδιονίς, Κεκροπίς,
Ἀντιοχίς.*

Clarissimus editor refert hanc inscriptionem ad historiam belli sacri tertii, quod gestum est ab Ol. CVI. usque ad exitum Ol. CVII. Quae conjectura nos hoc loco non morabitur. In verbis autem et versibus constituendis passim a viro eruditissimo recedimus. V. 1. *rhythmus*

parum elegans, quem sic meliorem futurum fuisse censet Viscontius: *Μνημ' ἰδὲ σάματι τοῦτ' ἐπί*. Magis me offendit oratio abrupta, quam in sequenti versu par erat continuari. Iam quum syllaba *ΕΙ'* non multum abhorreat ab *Ο□*, scribendum suspicor:

*Μνάμα βλέπεις ἐπὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου,
ΠΥΘΩΝΟΣ, Μεγάρων· δαώσας ἐπὰ μὲν ἄνδρας,
ἐπὰ δ' ἀπορρήξας λόγχας ἐνὶ σώμασιν· ἘΧΘΡΩΝ,
εἴλετο τὰν ἀρετῶν, πατέρ' εὐκλείζων ἐνὶ δήμῳ,
οὗτος ἀνὴρ· ἐσάωσε δ' Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς.*

V. 7. fortasse nondum satis emendatus; sed melius quid non habeo, quod reponam. V. 8. g. Sententia generalis exspectare nos jubet rei adversae cujusdam, quae Pythoni acciderit, commemorationem; quae quum absit, aliud quid ab auctore scriptum fuisse suspicor, quod etiam propius a litteris Inscriptionis abest:

*οὐδένα πημάνας δ' [ἄρ'] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Ἄϊδος κατέβα, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδίοθαι.*

Passim hoc in inscriptionibus commemoratur, defunctum ab omni in alios homines (cives, puta, et socios) injuria immunem ad inferos descendisse. Sic plane in Appendice nr. 313. *Πουφίνου τάφος οὗτος.. ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον... πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχών, Μηδὲνα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας, Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον.* — Verba, quae post v. 9. sequuntur, metro adstricta fuisse non videntur.

Nr. 257. v. 3. *ἐγκύρσας ΛΑΙΝΑ ΣΤΕΛΛΗ*. Vide an lateat: *ΤΑΙ ΜΑΙ* στήλη. quod imperitus quadratarius pro *τῇ μῇ* insculpsit. V. 18. *εἴτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου.* An fuit: *χεῖρ' ἔταμόν με φίλου γενέτου.* *χεῖρε* pro *χεῖρες*.

Nr. 261. *κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο ΠΑΤΡΗΣΙ μειδιώντες.* Latere suspicor: *ἘΠ' ὈΦΡΤΣΙ μειδιώντες.* *Hermesianax ap. Athen. XIII, pag. 597. C. κωκυτὸν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα.* *Oppian. Cyneg. l. 44. ἀμβροσίησιν ὑπ' ὀφρύσι σῆσι γεγηθῶς.* *Hesiod. Theog. 826. ἔκ τε οἱ ὄσσων.. ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυνσε.*

Nr. 266. v. 3. *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δέϊματος.* Genitivum fortasse tuearis loco *Hesiodi Theog. v. 881. Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι.* i. e. ἐπολέμησαν *Τιτῇσι* τιμῶν ἔνεκα. ubi vid. *Wolf*. Sic ἀρετῆς, ut virtutis laudem nanciscerentur. *Schaeferus* in *Notis ad Demosth. Or. pro Coron. p. 474. ed. Harl.* alter. corrigit, *ἀρνύμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος*, genitivos pretium significare arbitratus, quo vita

tanquam redimatur. Vir D. in Ephemer. Jen. an. 1817. Mart. nr. 5. p. 437. pro καὶ δειμᾶτος conjicit, παιδευᾶτος, vertens: kämpfend um das Lehrgut der Tugend, um die edle Gesinnung, in der sie erzogen waren; tum expromit alius viri docti (Passovii, ni fallor) conjecturam: μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δειγματος (cum Marklando), aut etiam λήματος cum Valckenario.

Nr. 287. v. 2. πενταέτη. Rectius scribes πενταετηῶ. V. 5. Ἀλεξάνδρα.

Nr. 290. v. 3. Ἰταλικῆς ἀδουῆς παῖς. Scr. παῖς.

Post Nr. 295. inseri potest Inscriptio, quam post Winkelmannum accuratius dedit C. Ffa in Historia Artium T. III. p. 603. Repetita est eadem in nova editione Operum Winkelmanni T. VI. p. 341.

Πατὴρ ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἐστ' Ἀφροδισία.
πολλὰ δὲ ἄσπετα πιστὸς ἐμαῖσι τέχνηται διελθὼν,
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδί
τύμβον, καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἐγλυψα,
ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.

V. 1. nomen urbis Ἀφροδισίας auctor usurpavit ut quadrisyllabum, ἢ ante ᾠ obmutescente; cujus licentiae exempla dedimus in notis. Vid. Indic. in ἱ.

Post Nr. 327. inseras licet Inscriptionem editam in Guasco Titulis Musei Capitol. p. 42. Visconti Osservazioni sopra due Mosaici antichi istoriati in Parma. 1788. Villoison Magas. Enc. an. VII. Tom. II. p. 450. Ipse eandem exhibui in Paralipom. nr. 56. p. 808.

α. Στήλη μαρμαρή, τίνος εἰ τάφος; β. ὠκίος ἵππον.

α. τί δ' ὄνομ'; β. Εὐθίδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.

α. ποσσάκας ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκι. α. τίς δ' ἔλαέν μιν; β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων.

V. 3. ἐστέφθη scripsi cum editoribus pro ΕΣΤΕΦΘΗΣ. In fine versus fortasse ἔλασεν scribendum. Sed quid medio versui facias, non video. Inepte poeta (nisi quadratarii peccatum dicere mavis) δρόμον addidit, quod et metrum corrumpit, nec sensum juvat. Quanto melius scripsisset: ποσσάκας ἐστέφθη; Μάλα πολλάκι. V. 4. Κοίρανος scripsi initiali majore ad mentem Boissonadi v. cl. ad Eunarium p. 502. qui proprium illustris cujusdam aurigae vel equitis nomen esse arbitratur. — ΚΡΕΖΣΕΝΟΥΣ. in marmore; unde cl. Visconti fecit: κοίρανος οἱ Τιμῆς Κρής γένος ἡμιθέων. metro invito. Rectius Villoison κρέσσονος. Hic κοίρανος de Imperatore interpretabatur.

Nr. 338. v. 3. μνήμην ἀγιάζων. De usu hujus verbi, quod ex conjectura reposui, conf. Suicer. Thesaur. eccles. T. I. p. 54. sqq.

Nr. 344. v. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. Quod reposui, παιδί δὲ

τιμάν, sensu commendatur. In Pocockiana tamen lectione aliud quid latere suspicor. Lenissimum fuerit: ΣΗΜΑ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. aut ΣΑΜΑ, ut v. 1. Hoc si verum, *monimenti* Tenoto a populo exstructi *laus et honor* ad filium quoque et posteros propagatus intelligi debet.

Post Nr. 346. inseri potest Inscriptio edita in *Clarke's Greek Marbles*. 1869.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ ΔΑΣΕΙΟΣ ΧΑΙΡΕ.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΠΑΤΡΑΣ ΟΣΙΟΣ ΦΩΣ ΠΑΙΣ ΔΕ ΔΑΣΕΙΟΣ
ΤΡΙΣΔΕΚΑΤΑΣ ΕΤΕΩΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣ ΕΘΑΝΕΣ.

Α ΤΑΛΑΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩ ΣΕ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩ. ΕΝΙ ΤΥΜΒΩ.
ΗΤΝ ΔΕ ΣΤΝ ΗΡΩΩΝ ΧΩΡΟΝ ΕΧΟΙΣ ΦΘΙΜΕΝΟΣ.

V. 2. fortasse corrigendum: *τρεῖς δεκάδας ἐτέων τερματίσας*. et v. 4. vocibus junctis, ΣΤΝΗΡΩΩΝ. Reliquas difficultates, quibus hoc tetrastichon laborat, expediet aliquando *Welckerus* v. cl. cui ejus notitiam debeo.

Nr. 383. v. 5. *δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον*. Rectius leges *ἔχον* i. e. *εἶχον*. ut Cap. I. nr. 13. *κάλλος ἔχον καὶ πρόσθεν ἐπήρατον*.

[Not. p. 968. in Epigr. nr. 397. V. 6. *ἦν . . νόστος*. Sic *Theodor. Prodrom.* in epigr., quod ex Cod. Vatic. editum in *Notitia Mssc. Bibl. Par. T. VIII. p. 184. οὐδέ τ' Ἄρης βροτολογιγὸς ἐμὰς ἀπενόστωσε χεῖρας*.]

Not. Pag. 972. In memorabili illo epigrammate *Thierschius* v. cl. priora disticha nunc ita constituit in *Actis Philolog. Monac. T. II. P. 3. pag. 431*.

Ἀθάνατον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδ' ἔθεντο,
σημαῖνεν δὲ μάχῃ δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες
νίκην εὐπόλεμον μαρνάμενοι κάθειλον.

comparans ad v. 1. *Simonid. Cap. VII. nr. 201. ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδι θέντες*. V. 2. *Pugna vim, virtutem defanctorum hostibus conspiciendam exhibuit*. V. 3. *εὐπόλεμον* debetur *Viscontio*. Cf. *Homer. Hymn. in Mart. v. 4. Agath. Ep. XXXVI. V. 12. nunc dedit ἡλλάξαντ' ἀρετήν*. ex felicissima *Langii* et *Schaeferi* correctione. Totius epigrammatis interpretationem et singularum correctionem confirmationem melius ex ipsis *Actis Monacensibus* petes.

NOTAE CRITICAE
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM,
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA,
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
S C R I P T O R I B U S
SERVATA SUNT.

DESCRIPTIO CODICIS PALATINO - VATICANI,
NUNC PARISINI.

Codex praestantissimus, cujus historiam enarravimus in Prolegomenis §. VI. pag. LXI. sqq., scriptus est in membranis, foliis quadruplicatis, forma longiore, quam latiore. Constat foliis CCCLV, quibus accesserunt quatuor in fronte libri agglutinata. Impleta sunt haec epigrammatis numero XXXIV, varii argumenti, ex Planudes, ut videtur, maximam partem excerpta, scripta illa manu multo quam in reliquis recentiore. Ceterum nec ipsa Anthologia una manu scripta est. Prior enim Codicis pars usque ad p. 455. antiquiorem manum ostendit; quae sequuntur usque ad p. 644. recentiore; ab ea inde pagina usque ad p. 705. iterum antiquior manus conspicitur. Reliqua denique adjecta sunt a manu recentiore, diversa tamen ab ea, quae in praecedentibus lacunam explevit. Manus antiquior satis est elegans; ductus puri et exigui; verba crebro inter se connexa et complicata; distinctionis signa aut nunquam aut raro addita; accentus interdum neglecti; caesura pentametrorum interdum puncto notata. Compendia scribendi in priore Codicis parte admodum sunt frequentia; rariora in altera parte, inde a pag. 455. usque ad p. 644. Recentissima manus rudis est et inculta, compendiorum plena, lectuque difficilis.

In primo folio (A), quod Codici agglutinatum est, Index habetur eorum, quae in hoc volumine continentur. Est autem hic:

τῶ ἐπιγραμμάτων.

Τὰδε ἐνεστὶν ἐν τῇδε τῇ βιβλῳ τῶν ἐπ.....μμάτων

α. νόμου ποιητοῦ πανοπολὶ ἐκφρασις κατὰ Ἰωάνν^τ

β. ἁγίου εὐαγγελίου.*) ✕ B. παύλου ποιητ^{ου} σιλαν^τ υἱοῦ κυρου ἑκφρασις
εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἡ...**) τὴν ἁγίαν σοφίαν.

Γ ✕ Γ' συλλογαὶ ἐπιγραμμ^τ χριστιανικῶν εἰς ναοὺς καὶ εἰκόνας

Δ καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα. ✕ Δ χριστοδώρου ποιητ^ς θηβαίε^ς ἑκ-
φρασ^{ις} τῶν ἀγαλμάτων τ^{οι} εἰς δὴμ^{οι} γυμνάσιον τεπικα-

ε λμ ζευξι^{βε/ ππ} ✕ ε μελεαγρ^ς ποιητ^ς παλαιστίν^ς στεφα^ς/ διαφορ^ω

ς. ἐπιγραμματα ✕ Φιλίππ^τ ποιητ^ς θεσσαλονικέως στεφ^α δ-

ζ μοίως διαφορ^ω ἐπιγρ^τ ✕ ἀγαθίου σχολαστικ^ς ασίαν^ς μωρηνη^ς συλλογῇ
νέων ἐπιγραμμάτων : ἐκτεθέν^τ ἐν κωνσταν^τ πο^ο πρ^ο θεοδώρου
δεκρίονα.

✕ ἔστι δε ἡ τάξις τῶν ἐπιγραμμάτων ἡγουν διαίρεσις οὕτως † .

α .: πρώτη μὲν ἡ τῶν χριστιανῶν ✕ B δευτέρα δὲ ταχριστοδώρου

γ περιέχουσα τ^ς θηβαίου ✕ Γ' τερτή δὲ ἀρχὴν μενεχου-

Δ σα τὴν τ^ς ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ὑπόθεσιν ✕ ἡ τῶν

ε ἀναθεματικῶν. ✕ ε πέμπτη ἡ τ^ς ἐπιτυμβίων ✕

ς ἡ τῶν ἐπὶ δεικτικῶν ✕ Z ἐβδόμη ἡ τ^ς προτρεπτικῶν

Η ✕ ἡ τῶν σκοπτικῶν. ✕ Θ ἡ τῶν στράτωνος τ^ς σαρδιαν^ς

ι ✕ διαφορ^ω μετρ^ω διάφορα ἐπιγραμματα ✕ ια ἀριθμητι-

ια καὶ γρήφα σύμμικτα. †: ιβ ἰωάννου γραμματι-

ιβ κοῦ γάξης ἑκφρασις τ^{ου} κοσμικ^{ου} πίνακ^{ου} τ^ο ἐν χειμερι^ω

ιδ λουτροῦ .: σύριγξ θεοκρίτ^ς καὶ πτέρυγ^ς σιμμι^ς · δοσιάδα

ιδ βωμός. Βησαντίνου ὦν · καὶ πέλεανς. ✕ ιδ ἀνακρίων^τ

ιε τηῖου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ἀνακρίοντια : καὶ τρίμετρα : τ^ς
αγίου γεηγορι^ς τ^ς θεόλογου ἑκ τ^ς ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφοροί : ἐν υ^ς †) καὶ

*) Haec Nonni ecphrasis in codice desideratur.

**) Scr. ἡγουν. †) Scr. αἵς.

κα αρε καὶ ἀναστασίον καὶ ἴγνα καὶ κωνσταν καὶ θεοφαν καὶ νταῖς
ἐπιγραμματα ✕

Post hunc Indicem in locum paraphrasios Nonni inserta sunt tria folia, impleta illa, ut dixi, variis epigrammatis, ex Planudea maximam partem excerpta. Sunt autem haec: 1) ἡ σάτυρος. Plan. p. 430. St. 2) χαῖρε θεά. Plan. p. 15. 3) δῆμος Ἀθηναίων. Vid. Anal. I. p. 142. nr. 87. 4) ἄλλος δ' ὡς ἐκόμεσθα. Plan. p. 332. 5) εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες. Ib. p. 333. 6) ἵξεν ὑπὸ σκιεράν. Ib. p. 26. 7) ἔρχεν καὶ κατ' ἐμάν. Ib. p. 27. 8) ἀχὼ φίλα μοι. Ib. p. 320. 9) πλῆκτρον ἔχει. Ib. p. 349. 10) σὸν μὲν κάλλος. Ib. p. 349. 11) μουσάων δεκάτη. Ib. p. 362. 12) οὗτις ἐπ' ἀνθούση. Ib. p. 362. 13) οὖνομ' ἔχεις λαβάνου. Ib. p. 363. 14) τίς λίθον ἐψύχωσε. Ib. p. 323. 15) ἡ παφίη πυθέρεια. Ib. p. 323. 16) οὔτε σε πραξιτέλης. Ib. p. 323. 17) τὴν παφίην γυμνήν. Ib. p. 323. 18) σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα. Ib. p. 323. 19) ἀνδρόθεν ἐκίχυνθ'. Ib. p. 313. 20) οὖνομά μοι. Ib. p. 206. 21) αὐτὸν πυθαγόραν. Ib. p. 380. 22) τίς πόθεν ὁ πλάστης. Ib. p. 346. 23) νικῆταν δορίτολμον. Ib. p. 294. 24) Versus, sive verborum lusus potius, mihi aliunde non notus, καρκενώδης·

νῖψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὕψιν.

In marg. τ στυλί (i. e. τοῦ κύρου στυλίτε) καρκίνος. 25) φ λῶστε, μὴ νόμιζε. Plan. p. 328. 26) τίς ἄδε βάκχα. Ib. p. 296. 27) τόλμων ἀλεξάνδρου. Ib. p. 314. 28) κρῆς Ἀλκων. In marg. σῖμ. i. e. σιμωνίδου. Versus hic est:

Κρῆς Ἀλκων διδ.... *) Φοῖβω στίφος ἰσθμ' ἐλὼν πύξ.

29) τὰν ἐκφυγούσαν. Plan. p. 326. 30) ἰδ' ὡς ὁ πρέσβης. Ib. p. 367. 31) ἄγριος οὗτος Ἀδωνίς. In Anal. II. p. 496. nr. 13. 32) ἴσως με λεύσων. Plan. p. 259. 33) ταύρου βαθὸν τένοντα. Ib. p. 2. 34) τὸν ἐκ σινώπης. Ib. p. 196. Quaedam horum epigrammatum lacunosa sunt, litteris, ut fieri solet in primis Codicum paginis, passim evanidis et extritis.

Jam in pag. 1. (paginae autem a recente manu signatae) sequitur: παύλον σιλεντιμρίον ἐκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας, usque ad p. 40. Quod insigne poëma ex apographo Claudii Salmasii edidit Ducangius ad calcem Joannis Cinnami. Parisiis 1670. p. 497. sqq. igno- rans, in apographo suo deesse ultimam Descriptionis partem, quae in

*) Fort. ἰδίδου Φοῖβω.

Cod. legitur p. 51. cum hac inscriptione: τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἁ-
βωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρώτην παράδοον τὴν μεγάλην τῷ
πατριάρ. ^χ Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas
implet, cum reliquo poemate omnibusque Pauli Silentiarrii reliquiis,
aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debe-
mus expoliturum, mox Nonui Dionysiaca illustrata debemus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: τοῦ ἁγίου γρη-
γορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων
καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν. et quidem nr. 1. ὕσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι
τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θείοις ἐν λογίοισιν κ. τ. λ. Vid.
Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. ὁ γάρ. Cod.
ἡ γὰρ ἔδωκε. Scribe. ἡ γάρ. V. 5. deest in Pal. V. 7. κακότητες.
P. recte pro κακότητος. V. 11. πρώτη. P. V. 17. σολομόντια. P.
V. 19. ^τ πνι προφη. P. V. 30. ἀρίθμει. P. Ibidem post μυστη-
ρίον inseruntur voces βίβλους ἱεράς. V. 38. γηησίαις. P. —
Nr. 2. μάστιγες αἰγυπτίων δι' ἐλεγείων. In Opp. T. II. p. 99. nr.
XXXIV. V. 5. σκνίψουσιν. P. Vulgo σκνίπεουσιν. V. 7. λυγρός. P.
Nr. 3. Ἡ δεκάλογος. Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. Πατριάρχαι
εἰσὶ ἱακώβ. V. 1. πατριάρχαι. P. V. 2. ῥονβήν. P. V. 3. νεφθαλί.
P. — Nr. 5. Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ εἰς. Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2.
ἀνδράς et ἱακωβός τε. P. — Nr. 6. Ματθαῖον θαύματα. Ib. p. 101.
nr. XXXIX. V. 2. κικραμένος. P. pro κικράμενος. V. 3. πρώτα. P.
V. 6. ἠῆνασε. V. 7. γεγρασηνοῖς. V. 8. κλήμην et μελέεσι. V. 12.
δέκατος. V. 13. χεῖρα. V. 29. ἔλυσεν οὐατα. V. 35. πέτρης ἐπερέ-
σχισ πέτρας. V. 38. ἐν γαλιλαία φάνη. P. — Nr. 7. Παραβολαὶ εἰς
τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστήν. Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. ἀδρανέως. V. 7.
θησαυροῦ τε χάριν. V. 18. ἔμπαλὶ τι πο. P. — Nr. 8. Ἰωάννου
θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. δη om. P. V. 3. ἐκέρων. V. 4.
βασιλικῷ. V. 5. ἀνάειρε νόσον φέγε. — Nr. 9. λονκά θαύματα. Opp.
p. 102. nr. XLII. V. 1. ἐλλάδι σεπτά. V. 3. κα ἄγρη λέπρα λίσις τε.
V. 4. ζεῖνετο. V. 5. εἰτ' ἕκατον. V. 6. ναῖν. V. 9. ἐν αἰροῖο. V. 11.
ἐχθύν. V. 13. τηλνέτοιο. V. 17. ἐξ om. P. V. 20. καὶ ὡς. P. —
Nr. 10. παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ. Opp. p. 105. nr. XLIII.
V. 6. λησταῖς πληγέντες. V. 7. ἐλθόν. V. 9. πνεῦμα εἰς. V. 19. ἐκεί-
θεν χήρας τε. In marg. ἐκείθεν οἶν. V. 20. εἶτα τελ. — Nr. 11.

*) Ambonis Ephrasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Bero-
lini 1815. 4.

Μάρκον θαύματα. Opp. p. 105. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα.* V. 7. *εὐαῖριοιο.* V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος.* recte. Gregorius enim heroïeis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἐλάσας, Βαρτίμεος δὲ φάος.* ut in Pal. quidem est Cod. V. 13. *ἀπέλαμψε σέλας.* V. 15. *ἐξ* om. P. — Sequuntur Nr. 15. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ*, quas in editis non reperio:

*τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
 παραβλήθην *)*, *ἐπὶ γαῖαν, ἕνα σπόρον, οὗτι ὁμοίην,
 καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφνέα.
 καὶ νάπυ, κληρονόμον τε θανάονθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέτοις.
 μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρων φυτόν, ἐνρηνόρῳ δὲ
 ἐλλάδι πάλαιοιο λουκάς **) ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ.* Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν φασμάθ.* V. 2. *εἰν* om. P. V. 5. *πολλοῖς.* in marg. *τετθοῖς.* V. 10. *σταχίεσαι δὲ θῆναι.* P. V. 11. 12. om. P. V. 18. *τιμήει.* V. 22. *πεπασμένος.* V. 29. *διαδ' ἄνδιχα.* ut ap. Hesiod. Opp. et Dies v. 30. *διαδ' ἄνδιχα θημὸν ἔχουσιν.* V. 3. *ἀλωήν καλήν.* V. 41. *καὶ ἐξετ.* V. 51. *ἀγνῶν.* V. 55. *ἄφρονα.* V. 56. *ὀλιγοδρανέων.* V. 60. *καθαροῖσι.* V. 61. *πραδίησι θάρσος.* V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστάς καὶ οὐ δοκέουσιν.* V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε.* V. 72. *λοχνίης.* V. 78. *πᾶν ἐδάσαις.* V. 84. *ἐς δόμον αἰθίς.* V. 87. *χριστοῖς.* V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον.* V. 100. *ἀδρανέουσιν.* Post v. 104. inseritur versus supra omīssus: *λάζαρος ἐνθαδ' εἰμι καὶ ἐς (sic) ὕστερον ἄλλος ἀγήνωρ.* V. 105. *ἔπειτ' ἀν.* — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον.* Duo priora disticka Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.*

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εἰσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα πᾶν ἀέλληνες ἀπαρέκωνται.* Scr. οἱ "Ἕλληνες. pagani. Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat Claudius Maltretus, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a L. Holstenio descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Procopium). Falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παρβλήθην.*

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1.

Nr. 1. εἰς τὸ κιβώριον τῆς ἁγίας σοφίας. Visitatus est κιβώριον. Cf. DuCange, qui S. Sophiae ciborium descripsit in Append. Jo. Cin-
nami p. 569. s. et in CP. Chr. L. III. 57. p. 50 sqq. V. 2. ἀνεστήλωσεν.
Theophan. Chron. p. 438. ἦν καθεῖλε πάλαι Λέων ὁ δεσπόζων, ἐνταῦθα
πάλιν ἀνεστήλωσεν Βιργίνη. — Nr. 2. ἐν ταῖς ἀψίσι τῶν βλαχερνῶν.
V. DuCange CP. Chr. L. IV. 2. p. 83. s. ἀψίσι scribendum. V. Draco
de Metr. p. 23. 15. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 22. — Nr. 3.
εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς αὐταῖς. V. 1. ὁ πρίν. Cf. Procop. de Aedific. I.
c. 3. — νηῶν. P. νηὸν scripsi. Nr. 9. περικαλλία νηὸν.. αὐτὶς ἔδειξας.

Nr. 4. εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου ἐν τῷ στουδῖ. De Studio, Mo-
nasterii Joannis Baptistae conditore, vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p.
103. — Nr. 5. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν ταῖς ἀμάν.
Amantius, eunuchus sacro cubiculo praepositus. Vide DuCang. l. c.
p. 116. Tractus erat in urbe, ab ejus domo appellatus, τὰ Ἀμαντίς.

Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 687. — V. 2. μαρναμενον. P. vera cor-
rectio. — πολὺ δινήτοις. P. — V. 6. ζώοις. P. ut ap. Manethon.
II. 59. ζώων. Ib. 150. ζώοις. et alibi. Vid. Dorvill. ad Char. p. 765.
Sic in hoc cod. ε abundat in verbo σώζειν p. 97. nr. 62. θνήσκουσιν p.
243. nr. 242. θρώσκουσιν p. 482. nr. 775. Sic reperitur etiam δηῖω
et δηιοῦς p. 238. nr. 209. σπύλα p. 213. nr. 31. ωῖόν p. 563. nr.
398. ἀηιδανίσιν p. 422. nr. 38. ἐγγυτάτοι p. 101. nr. 102. τηλοτέρωι
p. 139. nr. 301. — Nr. 6. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐν ταῖς
σφορῷ. σφορακίου interpretor. Vid. DuCang. l. c. IV. p. 116. et Ban-
dur. Antiqq. CP. T. II. p. 484. — Nr. 7. εἰς τὸν αὐτόν. Additum
lemmati ε ἵ το λογαῖ εὐρέθη. i. e. ἐν ναῷ τοῦ λογαριαστοῦ. Magni
Logariastae Monasterium ex Pachymere commemorat DuCang. CP.
Chr. L. IV. p. 158. et in Gloss. Gr. p. 819. Ibi igitur hoc epigr. a com-
pilatoribus descriptum. Cf. p. 254. nr. 327.

Nr. 8. εἰς τὸν ναὸν τῷ ἁγί^ο ἀππ^ω (i. e. ἀποστόλων, litteris σι in π
depravatis.) πλησίον τῷ ἁγί^ο σεργί^ο εἰς: ὁρμίδου. i. e. εἰς τὴν ὁρμίδου.
Cf. DuC. CP. Chr. L. IV. 88. p. 135. Inscriptionem in templo S. Ser-
gii lectam exhibuit *Alemannus* in Notis ad Procopii Hist. Arcan. p. 124.
quam, quum ad hoc epigrammatum genus, in quo nunc versamur, per-
tineat, adscribam :

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας

ἀνέρας, ὧν ἀνότητος ἦν πόνος· ἡμέτερος δὲ

εἰσεβίην σκηπτούχους Ἰουστινιανὸς ἀέξων

*Ξίργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
 Χριστοῦ παμμεδέοντος· τὸν οὐ πυρὸς ἀτμός ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἐτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ Θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ δαμῆναι,
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ· ἀλλ' ἐνὶ πᾶσι
 ποιρανίην βασιλῆος ἀποιμήτοιο φυλάξοι,
 καὶ κρᾶτος αὐξήσεις θεοστεφίος Θεοδώρας,
 ἥς νόος εὐσεβίῃ παιδρύνεται, ἥς πόνος αἰεὶ
 καὶ πτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.*

V. 5. *κἀλλει ψυχῇ.* P. in marg. γρ. *καί.* — **V. 7.** *δὲ ὁρῶν.* Facile hiatus sustuleris, scribens: *τερπίσθω δ' ὁρῶν.* aut *ἐσορῶν.* Sed non magis fortasse tentandus hic locus, quam nr. 20. *τε ὁμόχρονοι.* nr. 40. *ἔδεκτο ἄναξ.* et alia huius generis, in hoc capite obvia. — **P. Nr. 9.** *εἰς τὸν ναὸν*
του ἁρ' ἐν βοθρεπτῶι. P. Hanc regionem non novi. Ad Bosporum Ar-
 changeli aedem fuisse sitam, constat ex Gyllio in Topogr. CP. II. 11. —
V. 1. *παναιοιδήμον.* P. In epigr. Planud. nr. 71. T. II. p. 645. *κῦδος*
'Ιουλιανοῦ παναιοιδιμεν.

Nr. 10. *εἰς τὸν ναὸν τ' ἁγί^ρ μτ πολυεύκτου.* De templo Polyeucti
 martyris vid. DuCang. CP. Chr. IV. p. 133. — **V. 7.** *'Ιουλιανή.* Vid.
 Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 654. **V. 15.** *παιδρύνει.* Christodor. p. 317.
 nr. 698. *παιδρύνει καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.* Photius ap. Bandur.
 l. c. L. VI p. 118. *Ε. ναός... τῷ οἰκίῳ κἀλλει καὶ τῇ ἐνοῦσῃ λαμπρό-*
τητι καὶ ταῦτα (τὰ ἀνάτορα) περιστραπτῶν καὶ παιδρύνων. i. e.
καλλωπίζων. — **V. 16.** *Scr. ἰδρῶτι.* — **V. 19.** *ἐπ' οὐρανόιου.* P. *ἀε-*
θλητῆρες et ἀθληταί, martyres. Vid. Murator. in Anecd. p. 45. In
 Orat. Pisidae in S. Anastasium in Append. Corp. Byzant. p. 308. 19.
ὦν θάτερος μὲν ἀνδρείως ἐνεδεσῆ δια σταυροῦ τοὺς ἀγῶνας τῆς πί-
στιως ἐνεδέξατο, ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς καλλινίκος ἀθλητῆς ἐν Περσίδῃ
κατηγονώσατο τὸν ἀντίπαλον. editor Romanus vocem *ἐνεδεσῆ*, ut super-
 vacaneam, delendam existimat. Tu scribe: *ἐν Ἐδέσῃ.* — **V. 20.** *βο-*
ῶαν. P. ubi *ν* fortasse natum ex *ι*. Vid. Schaefer. Meletem. p. 109. s. —
V. 22. *οὐ γάρ.* P. Scripsi, *ποῦ γάρ*, sensu iubente. — *οὐκέστιν ἁγίοις* P.
 in marg. *ἁγίοις οὐκέστιν.* — **V. 29.** *ἀπὸ σβ.* P. **V. 30.** Hic versus, qui
 ultimus est in hac pagina, in sequente iterum legitur. In marg. scriptum
 litteris evanescentibus: *μένονσιν ἄριστα πάντα μέχρι τῆς σήμερον ἔτεσι*
πεντακοσίοις. Hinc verisimile fit, Codicem scriptum, aut certe col-
 lectionem epigrammatum institutam fuisse seculo decimo; Juliana enim,

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 155. —

P. V. 31. ἀμετρήτοις. P. ἀμετρήτους scripsi, innumerabiles. nr. 98. ἀμετρήτοιο μετάλλου. Macedon. p. 123. nr. 253. γῆρας ἀμετρήτω πληθόμενον ῥεῖδι. In marg. scribitur: ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα. scr. περιγράφονται. Cf. ad v. 59. — V. 34. ἔχνευσι.

P. V, 41. εἰσόκεν. ἐλαύνει. Fortasse ἐλαίνη. Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. Ἴλ. γ. 409. εἰσόκε σ' ἢ ἄλλον ποιῆσεται. Ἴλ. ι. 46. εἰσόκε περ Τροίην διαπέρομεν. Ὀδ. θ. 317.

εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔθνα. — V. 42. in marg. ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἀντοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψίδα. P. — V. 45. τοσσατίων. Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg.

ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ. — ἔτεσι χρόνον. P. Fortasse: ἔτεσιν· χρόνον ἢ ἐβρίησατο. — V. 54. ἐπ' ἀστράπτων. P. V. 56. κίονες et κίουσιν. P. V. 57. ἀκτίνας. P. V. 58. 59. excitavit Salmas. in Plin. p. 854. C. et ex eo Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 634. ἐπαρίδουσι. P. — V. 59. ἐμαιώσαντο. P. ἐμιμήσαντο exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem imitantur. —

In marg. τέσσαρες εἰσι πίνακες ἐνῶ (L. ἐν οἷς) τὰν περιγραφοῦν ἀνάσσι πέν ἢ καὶ ἔξ. — P. V. 64. θέσκελα ἔργα. Ne in hiatus haereas, vid.

ad p. 310. nr. 650. — τελέσθη. P. τελεσθῇ scripsi. In marg. ἔχατος ἐστὶ πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιόις μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται ταῦτα. P. — V. 68. λίνεα. P. Scripsi δήνεα. Christodor. Eeplr. v.

75. ἀληθία δήνεα Μοίρης. Cod. δίνεα. Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: ἐνθα σοφῶν ἀνάγονσι θεηγόρα δίνεα βίβλων. Scr. δήνεα. Agathias p. 159. nr. 302. δήνεα μαχλοσύνης. Oppian. Cyneg.

I. 16. θήρης κλυτὰ δήνεα. Cf. ib. II. 4. Id. Halieut. I. 7. ἀλίης τε πολύτεροπα δήνεα τέχνης. Ap. Apollon. Rh. III. 826. ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δήνεα κούρης. Br. μήδεα dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — τοξέεσσι. Cf. Animadverss. T. II.

2. p. 209. — V. 69. οἶκον δ' ἰδύν. P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 538. v. 2. p. 418. nr. 365. v. 17. 18. 21. Cf.

Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 579. s. — V. 70. ἐπεράν-
τυγος. P. — V. 72. ^{λίσσα} ληθην P. λίσσα frequens de impietate ethnicorum.

Infra nr. 19. στήσας Ἀσασρίης γενεῆς ἐτερόφρονα λίσσαν. Nonni Paphr. p. 4. ἰδιοὶ δὲ μιν (Χριστὸν) ἄφροσι λίσση, ὧς ξένον, οὐκ ἐγέ-

γαιρον. Ib. p. 20. πολλοὶ λύσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις, Χριστῷ πίστιν ἔχοντες ἐς οὐνομα. Ib. p. 32. φεύγων λύσαν ἄπιστον ἀκηλῆτων Φαρισαίων. Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 75. εἶρεν ὕδασι. P. ἐν interposui. — Τριάδος φάος. De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. οἱ θεαρχίας πράξει πονηρὰ τὸ τρισεμφω τὸ κράτος Ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ὠθηκότες. Scr. τὸ τριεμφωτον κράτος. Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. ἡ τριεμφωτος καὶ παναγία τριάς. Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: αἰσθητικῆς ἔκαμνε πεντάδος μέτρον. pro αἰσθητικῶς. V. 74. μεταμυρίον et ὑπερψυχῆς. et sic sexcentis in locis praepositio substantivo adhaeret.

^τ
Nr. 11. εἰς ἁγίους ἀναργύρους τοῖς εἰς τὰ βασι^ι. i. e. βασιλίσκου. Zonar. in Orig. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. οἱ δὲ ἅγιοι ἀναργυροὶ οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. — V. 6. κατανόσων. P. — Nr. 12. εἰς ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλεβρίαν. P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. συνολβίστωι. P. De forma ὀλβιστος vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. ὑπερμνημης. P. τὴν δὲ est in Cod. ne quis τὴνδε corrigat. Recte δὲ locum suum tueretur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεῖς ἐπιγράφει (Cod. Monac. nr. 87. ἐπιγράφεις) τῷ ὀρνέῳ ... ὃδε συμβαλὼν τὴν ἐπιβολὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν. Cod. Monac. ὁ δὲ συμβ. Ibid. I. 18. recte editum: καὶ δειμματα ὅποσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται. Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. ἐὰν δὲ τι δειση τῶν νηπίων; ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος. Vulgo ὃδε. Ib. c. 41. σαγήνη δὲ εἵποτε αἰτούς περιβάλοι, οἶδε ἀγνοοῦντες ἐαλώκασιν. Cod. Monac. οἱ δὲ. Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum Ἔ. καὶ Ἱ. 296. ὥς δὲ πε μὴδ' αἰτὸς νοέη, μὴτ' ἄλλου ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὐτ' ἀγροῖος ἀνὴρ. fuisse arbitror: ὁ δ' αὐτ'. et ib. v. 365. ὥς δ' ἐπ' ἰόντε φέρεται, ὁ δ' (vulgo ὃδ') ἀλύξετα αἰθροπαλμόν. V. 10. εἰ δ' ἐμὼν ἔργον.

^{τ τ θ}
Mancum epigramma. — Nr. 13. εἰς αὐ ναὸν ἐνδο τοῦ περιδρόμ^{ου}. Legabantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — Nr. 14. ἄλλο. V. 1. γῆρας ξῶσεν. Themist. Or. XIII. p. 167. B. καὶ γῆρας ἐκάστη πόλει ἀποξινόμενον καὶ νεότητα ἐπανιοῦσαν. De animatis Homer. Ἰλ. ι. 445. quem multi Expresserunt.

P. Nr. 15. καὶ τὰν ἐντῶν τῆς ἁγίας μάρτυρος εὐφημίας ἐν τοῖς ὀλιβορίων. ἄλλο. V. 5. ἄλλο. P. quasi novum epigr. inciperet. Saepissime autem in Cod. nostro, ubi epigr. in novam paginam continuatur, novum lemma adscribitur. — **Nr. 16.** ἄλλο. Etiam hoc tetrastichon Cod. in duo epigr. discerpit. V. 1. μάρτυρα νηοπόλων. Vulgo νηοπόλοι sunt sacerdotes, ut ap. Nonn. in Paraphr. p. 190. c. 18, 29. p. 194. c. 19, 38. h. l. ipsam Euphemiam significat. — V. 3. τόσον τε. P. V. 4. ἦνυσεν. Suspiceris ἦνυσ' ἄν; sed passim in talibus ἄν omittitur, ubi nulla est corruptelae suspicio. Sic infra p. 465. nr. 567. Βήσας εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγγετο. p. 547. nr. 501. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς "Τβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν. Cf. p. 547. nr. 502. Bion. Eid. V. 5—8. Schaeffer. Meletem. p. 55. — **Nr. 17.** ἄλλο. Hoc quoque epigr. in duo dividit P. V. 2. λίπον. P. λίπεν scripsi. Junge: κύδος Ἰουλιανῆς ὀπιγόνους οὐκ ἔλιπεν εἶδος οὐδ' ὁσάτιον. — **Nr. 18.** εἰς ἀκουσίτον. εἰς βαήν. Duo tituli duorum, ut videtur, epigrammatum, quorum prius a fine, alterum ab initio mutilum. Post v. 1. lacuna est in Cod. In marg. ζτ. τὰ λείποντα τοῦ ἐπιγράμματος. De ἀκουσίτῳ vid. DuCang. CP. Chr. II. VI. p. 135. βαήν ignorō equidem.

Nr. 19. κλαυδιανῶ εἰς σρα. οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ἐστὶν ὁ γράψας τὰ πάτρια ταρσοῦ, ἀναζάρβον, βηρύτον, νικαίας. Cf. Catal. Poët. epigr. in Animadverss. T. III. P. 3. p. 872. Primus edidit D. Heinsius in Opp. Claudiani (nr. XCVI. p. 708. ed. Gesn.) e Salmasii, ni fallor, apographo. V. 2. παλινδ. ἀνάγκην. Vid. ad p. 444. nr. 505. v. 14. — V. 4. ἀσημάτιστο, ἀρόρητον. ἀσημαντος μῦθος in Nonn. Par. p. 22, 18. p. 82, 8. — V. 5. μέγα. P. quod Gesnerus cum στήσας jungens, vertit: valde stabilivit, constituit. Scripsi μετά. Haec permutata etiam p. 508. nr. 9. — V. 6. αὐτοτέλεστον. Similiter αὐτολόχευτος Ἀθήνη in Nonni Dion. VIII. p. 228, 19. Eodem sensu αὐτογένεθλος ap. poetam in Bandini Catal. Codd. Mss. gr. Bibl. Med. T. I. p. 123. πρωτοφανῆ γενετήρα, θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον. Ibid. in Paraphr. Psalterii p. 63. καὶ γονον αὐτογένεθλον ἄτερ βροτείων ὕμεναίων. ubi post paucos versus, de Christo: δοῦρατ' εἴ οὐ τεθέντα, καὶ οὐκ εἰζάντα σιδήρεφ. Scr. δοῦρατ' εἴ οὐτθέντα. — V. 7. ἐτερόφρονα λύσαν. Nonn. Paraphr. c. 5. p. 54. πολυπλανίος βιοτῆς ἐτερόφρονα λύσση. Id. Dion. IX. p. 252, 6. φοιταλέης ἐτερόφρονα κύματι λύσσης. — Ἀουρίης. P. Gesnerus cogitabat de cultu Deae Syriae et Magnae Matris Deum; sed Assyrium nomen, ob bella cum Judaeis gesta, veri Dei hostes in universum signi-

ficat. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 359. Opp. T. II. p. 37. C. δοῖμιον ἀσσερήθε φυγῶν ζυγόν, ὅς πρὶν ἔτειρε. — V. 9. ἐπτάζωνον ὀχῆα. Nonn. Dion. III. p. 104, 29. αἰθέρος ἐπτάζωνον ἀερίαζων νεῦνα. Ib. VIII. p. 226, 8. XLVI. p. 1182, 31. οὐρανὸν ἐπτάζωνον. Ib. XXXVIII. p. 984. 5. οὐρανὸν.. ἐπτά περὶ ζῶναις κυκλοῦμενον. —

τ τ τ δ
Nr. 20. εἰς αὐ τοῦαυ κλαυ εἰς τον δεσποτην χν. Claudian. Opp. nr.

XCVII. p. 709. P. V. 3. καὶ ὁμόχρ. Gesn. — Nr. 21. εἰς αὐτόν. πατρός ὁμήλιξ. Nonni Paraphr. c. 1. 2. ἰσοφνῆς γενετῆρος ὁμήλικος. — ὁμήλιξ. P. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. II. p. 547. — Nr. 22.

τ τ τ τ
εἰς αὐ. V. 4. εἰσος γάρ. P. — Nr. 23. εἰς αὐ. V. 3. τήνδε. Descriptum epigr. ex libro, a Marine quodam exarato. Talia plurima in

Codd. reperiuntur. Sic etiam Nr. 24. εἰς αὐ. V. 1. συνάναρχε. ὁμο-
ούσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ jubebant haberi τὸν λόγον decreta Con-
cillii Nicaensis. Basil. Magn. in Precat. in Henr. Hammond. Catechu
Pract. p. 279. ὅς ὑπὲρ τῶν σταυρῶντων σε θεομάχων ἐντευξιν προς-

ῆγαγε τῷ συνανάρχῳ γεννητορι αὐτός. — Nr. 25. εἰς αὐ. V. 3. ὑμε-
τέραις ἐφετμήσι. Expectabas in verus exitu: ἐν ὑμετέρῃσιν ἐφετμαῖς.
Il. §. 249. τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. Media in hac voce corrigitur nr.
24. v. 4. Orpheus Arg. v. 6. ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πητυῖδα
πυκνῇ.

τ τ
Nr. 26. εἰς αὐ. V. 1. φωσφόρον. P. V. 3. οὐσαν οὕτω. P. Scripsi
δεῦσαν ὄψ. Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. οὕτω δὲ τὰ σαντοῦ παραδῶς.
recte Reiskius, ὄψ. Ibid. p. 878. 21. πότε δ' ἂν ὁ Διομήδης Ὀδυσσεῖα
λαβῶν, τὰ τῶν πολεμίων ἐσκέψατο πράγματα, οὕτω καὶ Τροίαν Ἑλλη-
νες παρεστήσαντο. corrigendum existimo: πότε δ' αὖ ὁ Διομ. Ὀδυσσεῖα
συλλαβῶν, τὰ τῶν πολ. ἐσκ. πράγματα, ὅψ καὶ ... quo autem
tempore (nonne noctu?) Diomedes, Ulysse assumpto, res hostium ex-
ploravit, qua expeditione etiam factum est, ut Graeci Trojam sibi

τ τ τ τ
subjicerent. — Nr. 27. εἰς αὐ. — Nr. 28. εἰς αὐ. Cf. nr. 23. V. 3.
ἐαῖς χερσὶ. Scr. χεῖρσσι. Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. Apud Manethon. II.
272. ἦ καὶ ἐὰς κεινὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν. scr. χεῖρσς' ὀλ. — τεῦ-
χος. volumen. Vid. Agath. epigr. p. 87. πινυτῶν ἐν τεύχεσι βιβλίων.
Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. συνέταξε περὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος τεύχος... ἕτερον τεύχος ἀσκητινόν. cujus loci non meminerat

τ τ
Pitson ad Moerin p. 271. — Nr. 29. εἰς αὐ μονόστιχα. V. 1. προῦ ἄλ-

λοις. P. Scripsi προῖαλλε. Unicuique horum versuum ἄλλο adscriptum in P. — P. V. 5. ἄλλο εἰς αὐ.^{τ τ}

Nr. 30. sine lemmate. P. V. 2. ἐσθλὰ δίδον. Ductum hoc ex distichio ap. Platon. Alcib. Sec. p. 145. A. infra p. 505. nr. 108. Theocrit. Eid. VII. 128. τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. — Nr. 31. εἰς ὑπεραγία^τ θκον. V. 3. ὑπερμεροπων. P. Vid. ad nr. 10. v. 74. Hoc genus errorum in seqq. non notabo, nisi gravior quaedam causa intercesserit. — V. 3. τελέθουσα. P. Scribe: τελέουσα. Eadem verba permutata in Oppiani Cyn. IV. 149. ap. Maneth. IV. 385. VI. 351. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 752. — Nr. 32. εἰς ἀρχάγγε^τλ^ζ μί. V. 1. χραιμήϊα. P. V. 3. Φίσις πόνων. i. e. πόνοι. Vide de hac periphrasi Abresch. ad Aesch. T. II. p. 174. — Pro καὶ γὰρ mallet ἢ γὰρ. Saepenumero permittatur καὶ cum ἦ. Arat. Phaenom. v. 291. ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. Scr. καὶ μάλα c. Cod. Mosq. et aliis. Obscurissimo loco ap. Liban. T. IV. p. 814. 15. lucem accendes, si legeris: πάντα τεχνάζεται· ἢ εἰ (vulg. καὶ) ψήγισμα τοιοῦτον ἐπ' ἐκκλησίας ἤκονσεν κ. λ. — Nr. 33. νεῖλου σχολ^τ εἰς εἰκ^{ο ς} τ ἀρχαγγε^τλ. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. V. 2. μνίστιν. P. (In notulis lin. ult. male excusum μνῆσιν).

Nr. 34. ἀγαθίου σχολ^{τ τ} εἰς αὐ ἐν πλατῇ. Br. III. 46. nr. 38. Anim. III. 1. p. 76. V. 2. ἀπεπλάσαιο. Distinctione hunc versum juvare conatus sum, ut verba ἃ μέγα τολμήεις per parenthesin accipiantur. ἃ...ἀνεπλάσαιο exhibet Suidas in ἃ T. I. p. 5. ἃ...ἀπεπλάσαιο in σκοπῶν T. III. p. 556. Memoria deceptus Stephan. in Thes. Gr. L. I. p. XVIII. a. ἃ μέγα νηλεῖς κηρὸς ἀνεπλ. Malim: ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσαιο. Saepē in his terminationibus peccatur. Sic p. 452. nr. 561. v. 1. ἐγείναιο. Cod. ἐγσίνατο. — Nr. 35. τοῦ αὐ. εἰς αὐ ἐν τῷ σωθενίῳ. Dedi in Paralip. T. III. 3. p. 617. s. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 187. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 754. nr. 66. V. 4. Scr. ἄνθεσαν. — Nr. 36. ἀγαθίου σχολ^{τ τ τ} εἰς εἰκ^δ θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ διανθυπάτου. ἐν ἣ γέγραπται παρατοῦ ἀρχαγγε^ρλ δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν ἐγέσῳ. In marg. ἀγαθίου σχολαστι. εἰς εἰκόνα θεοῦ ἰλλουστρίου καὶ^θ δις. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. in Paral. T. III. 3. p. 618. nr. f. — P. Post v. 3. in nova pagina legitur: ταν ἐνεγέσῳ γέγραπται ἐν τῷ^τ

νάρθηκι τ' θεολόγου. Et in marg. ενεφεσωι. V. 3. post *Μαγίστρον* comma ponendum.

Nr. 37. εἰς τὴν χριστοῦ γέννησιν. Hoc et seqq. epigr. tabulis pictis subscripta fuisse suspicor, aut picturis in Cod. aliquo Novi et Veteris Testamenti. — Nr. 38. εἰς αὐτό. — Nr. 39. εἰς ποιμὴν καὶ τοὺς ἄγγε. V. 2. ἐν γέγονε. Gregor. Naz. Carm. II. 149. T. II. p. 45. B. ἡλθε θεός, θνητός. τε, φέσεις δύο εἰς ἐν ἀγείρας. Carm. VIII. 48. p. 173. D. — Nr. 40. εἰς χυ γέννησιν. — Nr. 41. εἰς μάγον. V. 1. ἡλίω τε. P. — Nr. 42. εἰς βηθλέμ. V. 2. ἔξεσθαι. P. Similiter ap. Nicandr. Ther. 335. Spitznerus in Diss. de Brev. Syll. Prod. p. 35. ἔξεσθαι αἰσα correxit pro ἔξεσθαι. — Nr. 43. εἰς ραχὴλ. V. 1. γούσα. P. Scripsi γούσα. — καταδάκρυον h. l. et v. 2. P. — Nr. 44. εἰς εὐαγγέ. V. 2. ἔξεσ. P. — Nr. 45. εἰς ἀσπασμον. V. 1. σκιρτήμασιν εἶδε. intelligebat, filium tuum esse deum, idque se intelligere subsiliendo significabat. — Nr. 46. εἰς ὑπαν. V. 2. λύσει. P. Rectius λύσει τε scripseris. — Nr. 47. εἰς βαπτισιν. V. 1. μίγα σθενές. P.

Nr. 48. εἰς μεταμορ. In hoc et praecedente lemmate articulus εἶν perperam in edit. nostra omissus. Post ηὗθε est lacuna in P. — Nr. 49. εἰς λάζαρον. V. 1. ἄιδην. P. ἄδης, sepulcrum. Vid. Huschke in An. Crit. p. 125. — παλίνσοον, i. e. παλίνσοτον, non comparat in Lexicis. — Nr. 50. εἰς αὐ ενεφεσωι. P. Cf. ad nr. 56. — P. Nr. 52. εἶστα βαῖτα ἤγον τὴν βαῖτοφόρῳ. Scr. βαῖτοφόρον. V. 2. καὶ ἐς. Scribi poterat τε καὶ ἐς. Sed cf. nr. 38. 55. 90. — Nr. 53. εἰς πάσχα. V. 1. post θῦμα comma delendum. V. 2. αὐτός. Mallem καὶ αὐτός. — Nr. 54. εἰς σταύρωσιν. V. 1. παθῶν. P. Scripsi παθέων. Mallem praeterea: παθέων τ' ἐλατ. De aqua lustrali Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. P. II. 181. p. 515. A. ὀλκὸν ἀναθρώσκοντα... ὀλκὸν ὅλων παθέων ἐλατήριον. Ib. 574. p. 522. D. τλήμονες, οἳ μὴ χεῖρα τετὴν δέξαντο καρήνεις, χεῖρα δεσπότητων ἐλατήριον ἀμπλακιάων.

Nr. 55. εἰς αὐτόν. P. Scripsi εἰς τὸν σωτήρα, quod res postulabat. V. 1. τὸν παρθένον. Noun. Paraphr. c. 19, 25. γύναι, φιλοπάρενε, μήτερ, Ἡνίδε παρθένον υἱόν. Anastasius infra p. 694. nr. 28. καὶ

παρθένον ἄλλον ἱταῖρον. — Pro ἔφη fort. ὄρα scribendum aut potius: παρθένου υἱὸς ἔφη τ. π. ἄλλον. Christus Joannem. — Nr. 56. ^τεἰς ἀναστασι. V. 2. αἶδην. Scr. "Αἶδην. βροτολογίος, Sata-nae epitheton. Suid. βροτολογίος, ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλο-^τθρεύων. — Nr. 57. εἰς ἀμνὸν τοῦ θυ. V. 2. post ἀμνοῦ rectius fortasse ponetur colon. Quamvis et illa distinctio, quam textus exhibet, optimum sensum fundit. — Nr. 58. ^τεἰς ποῖον γεδεών. Cf. Judic. c. VI. 37—40. Inter typos recensetur ab Auctore Carm. aureor. in Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 106. ὡς ἂν διδαχθῇ τὸν θεὸν πῦρ καὶ δρόσος, Εἰς τὴν βέαν πῦρ, εἰς δὲ τὸν πόνον δρόσος. V. 2. αὐτοσώδε. P. ὅδε scripsi. — Nr. 59. ^τεἰς μωσῆ καὶ εἰς θυγατέρα φαραῶ. — Nr. 60. ^τεἰς τὸν αὐτὸν ὅτε τὰς παλάμας ἐξέτεινεν τροπούμενος τὸν ἀμαλήκ. V. 2. ἀμαλήκ. Mediam producit ap. Theodos. de Cretae Expugn. P. III. 67. p. 368. τοιαῦτα μὲν σὺ συστρατηγῶν οἰκείταις, Καὶ μὴ παρὼν ἱππεύεις, ὡς Μωσῆς πάλαι, Τροπῶν Ἀμαλήκ τῇ χειρὶ ἐπεκτάσει. Nulla facile alia veteris testamenti historia, ex iis, quae ad typos referuntur, frequentius commemoratur. Oracul. Sibyll. VIII. p. 731. σωτήρ ἀδάνα-^ττος, βασιλεὺς ὁ παθὼν ἔνεχ' ἡμῶν, "Ὁν Μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλένας ἀγνάς, Νικῶν τὸν Ἀμαλήκ πίστοι. Joann. Oecon. in Bandin. Catal. T. I. p. 377. δι' ὧν ὁ νέος Μωϋσῆς χειρὶν ἐκτεταμέναις Τὸν Ἀμαλήκ, τὸν Ἰσμαὴλ συνέτριψεν εἰς κράτος. Gregor. Naz. de reb. suis T. II. p. 31. Β. Χριστὲ ἀναξ, ὅς ἀγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμῃσιν Σταυροτύποις Μωσῆος ἐπ' εὐρεῖ σου θεράποντος Ἑκλίνας Ἀμαλήκ ὁλοὸν σθένος. Cf. ejusd. Or. III. p. 57. B. Or. VI. p. 137. D. Or. XLII. p. 691. B. Andr. Cretens. p. 106. D. p. 111. C.

Nr. 61. ^τεἰς αὐτόν. V. 1. μωσῆ. P. — Nr. 62. εἰς κιβωτὸν ὅτε τὸν ἰορδάνην ἐπέρασε. Cf. Josu. c. 4. v. 10—24. V. 2. λοεσομένον. Scr. λοεσομένου. genitivo relato ad σός. Plato Apolog. p. 22. Α. τὴν ἐμὴν πλάνην ... ὥσπερ πόνους τινὰς πονούντος. Liban. T. IV. p. 565. 21. ἐμῆτερον δ' ἂν εἴη κέρδος τῶν οὐπω τοιαῦτα θρηγνούντων. Apud Lucian. T. V. p. 22. ed. Bip. ὅπερ οὐ σὺν ἂν ἐγκλήμα εἴη μόνον. cave σοῦ cum Belino corrigas. — Nr. 63. ^τεἰς ὁ φοινικὶ καὶ τὰς ἐβ' πη. Falsum lemma, cui ἄλλο substitui. V. 2. οἶδε. — Nr. 64. lemma idem. Vid. Exodum c. 15. v. 27. De duodecim apostolis Oracul. Sibyll. VIII. p. 730. ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς. — Nr. 65. εἰς ἀβραάμ. Frequens hujus quoque typi commemoratio. Clemens Alex. Pae-

dag. I. p. 111. 53. Strom. II. p. 459. 8. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 549. A. Joann. Chrys. T. IV. p. 478. Anonymus ap. Suidam T. I. p. 10. *γεννήτορα κατέστησεν Ἰσαάκ, ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα.* — Nr. 66. *εις μελχισεδεκ διδουν τάβραάμ οἶνον καὶ ἄρ.* V. 2. *ὡς τίς ἔχων.* Scr. *ἰών.* Melchisedec Christi typus in Epist. ad Hebrae. c. 6, 20. c. 7, 1—17. Gregor. Naz. Or. XXXVI. p. 592. C. Jo. Chrys. ad Genes. c. 18, 13. T. IV. p. 357. Vid. Potter. ad Clem. Alex. Strom. IV. p. 637. 10. Anonym. ap. Suid. T. I. p. 12. *ἦν δὲ ὁ Μελχισεδεκ ἀπ' αὐτοῦ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ.*

Nr. 67. *εις ἀβραάμ ὅτε ἐπιδέξατο τὸν θ'.* V. 1. *μόνην.* Versus sanabitur, si scripseris: *μορφὴν ἐνθάδε μεῦνον ἔχει.* aut vocibus transpositis: *μορφὴν ἐνθάδ' ἔχει μόνην Θεός.* Hoc fere praetulerim. —

P. Nr. 68. *εις Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ ὅτε αὐτὸν ἠύλογησεν.* V. 1. *δέρας.* Ex nr. 72. suspicari licet, pellem, qua indutus Jacobus patrem decēpit, ad Christum a nonnullis relatum fuisse. Sed omnino obscurius est distichon. — Nr. 69. *εις φεικῶν.* V. 2. *σώματος οὐ καθαροῦ.* cameli. Cf. Genes. c. 24, 64. et Levit. c. 11, 4. — Nr. 70. *εις αὐτήν.* V. 1. *ἐπὶ τὴν οὐχ.* pro οὐ τῇς ὑδάτων. — Nr. 71. *εις σωματι.* In Libris Regg. IV, 4. 12. 25. 36. Codd. fluctuant inter *σωματιν*, *συναμνίτην* et *σωμανίτην*. — *ἑλισσαίου.* Sic P. Alibi *ἑλισσαίος* scribitur. *ἑλισσαίου* etiam ap. Greg. Naz. T. II. p. 204. A. — Nr. 72. *εις μετὰ ἡλίου.* Scr. *ἡλίον.* Vid. ad p. 333. nr. 49. v. 1. V. 1. post *θεοῦ* commate distinguendum.

Nr. 73. *εις δαδ χρυσῶν.* V. 2. *εἰς ὀράσεις.* P. — Nr. 74. *εις τυφλόν.* V. 1. *ἐσταλμένος.* Evang. S. Joann. c. 9, 7. *σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.* Nonni Paraphr. p. 102. — Nr. 75. *εις σαμαριτῶν.* Evang. S. Joann. c. 4, 9. — Nr. 76. *εις γαμῶν.* V. 2. *ἔχει.* Scr. *ἔχεις.* — Nr. 77. *εις χήραν τὴν τὸν ἡλίαν θρῆσκα.* Idem lemma iterum est in marg. V. 1. *λαμνηρή.* i. e. αἰψα. Homer. Od. β. 257. *λύσον δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.* — Nr. 78. *εις πέτρον τὸ ἀπο.*

Nr. 79. *εις παντὶ τὸν ἀπ'.* V. 1. post *αὐτήν* pone comma. — Nr. 80. *εις τὸν ἀπ'.* — Nr. 81. *εις αὐ.* — Nr. 82. *εις αὐ ἀποστολ.* Tom. III.

Ἰωάννην. V. 1. δῶμα. δῶμα fuisse videtur. — P. Nr. 83. ^τεἰς ματ-
θαῖο. V. 1. Pessimum versum non difficile erat melius concinnari: θαύ-
ματα πάντα θεοῦ σαρκώσις ἔξοχ' ἔγραψε. — Nr. 84. ^τεἰς λουκᾶν.
V. 1. ἀθάνατος. P. Scripsi ἀθανάτου. V. 2. πυνκτίον. Ne πυνκτίον cor-
rigas, vid. Eustath. ad 'Il. ζ. p. 489. 44. Ap. Hesych. πυνκτίον. πτυ-
κτίον. βιβλίον. verum vidit Is. Vossius corrigens: πυνκτίον, πυνκτίον.
Cf. Suid. T. III. p. 239.

Nr. 85. ^τεἰς μάρκον. V. 1. ἐπ' ἀννυμῖν. P. Aegyptus regio caligi-
nis. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 356. T. II. p. 37. C. φεύγων
Αἰγύπτωιο μέλαν πέδον, ἔργα τε πικρά. Pisidae Hymn. in Append.
Scr. Byzant. p. 71. λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμόν ἀληθείας, ἐδίω-
ξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. Andreas Cretens. Or. in S. Pantapium
Aegyptium p. 205. D. αὕτη τοίνυν (ἡ Αἰγύπτος) ὁ σκοτασμός πρὸς τῇ
γραφῇ καλονύμνη, τὸν τοῦ σκότους διώκτην ἐξήστραψεν. Caeterum
Marcum Evangelistam Christi doctrinam Aegyptiis tradidisse, narrat
Euseb. Hist. Eccl. II. 16. ubi vid. Valesium. — Nr. 86. ^τεἰς ἄγιον
βασίλ. V. 2. γρηγόρειοι. P. De S. Gregorio Nysseno accipio, S. Basilii
fratre. — Nr. 87. ^τεἰς ἄγιον πολύκαρπον. V. 1. ὁ καί. Distinguendum
videtur: ὁ καί θρόνον ἀρχιερέος, ἔσχε καὶ ἀτρεκ. ita ut ex seqq. ἔχων
subaudiatur. — Nr. 88. ^τεἰς ἄγιον διονύσιον. Ex Cod. Dionysii Areop.
primus hos versus protulit Bandin. in Cat. Codd. gr. I. p. 51. ubi v.
4. ἀνάπτει. Tum Chardon de la Roch. Mélanges T. I. p. 268. Ap.
Bandin. est etiam aliud distichon in idem S. Dionysii opus: ἀγγελικῆς
σοφίης ἀμαρύγματα πολλὰ κινήσας, ἀνθρώποις ἀνέφηνας ἰδεῖν νοσούν-
θρον ἄστρον. — V. 1. ἱεράρχια. Respicitur tractatus S. Dionysii περὶ
τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. V. 3. ζωσόφ. λογ. In epigr. in eundem a
Chardono edito: καὶ μετὰ πότμον Ζωσόφοις λογίοις κελადῶν θεοφάν-
τορας ὕμνους. — Nr. 89. ^τεἰς ἄγιον νικολ. De pluribus Nicolais vid.
Catalog. Sanctt. in Fabric. Bibl. Gr. T. X. p. 298. — Nr. 90. ^τεἰς
κύρον καὶ ἰω̅ω̅ σαφρονίου πατριαρχ̅ ἱεροσολύμων. Sophronii Episcopi
commemoratur panegyricus Joannis et Cyri martyrum, cum προθεωρίᾳ,
cui initium: Ὁφθαλμῶν ἀρρώστιας. in Fabr. Bibl. Gr. T. X. p. 216.
quem vide de Sophronio T. IX. p. 164. Tetrastichon nostrum illi
panegyrico praefixum fuisse videtur.

Nr. 91. εἰς ἰουστινιανὸν τὸν βασι^τ ἐν ἐφεσῶι. — Nr. 92. ἐν και-
σαρείαι εἰς^τ ναὸν τοῦ ἁγίου βασι^τ. et paulo post: ἤγουν εἰς τὴν μεγάλην
ἐκκλησίαν. Legitur hoc epigr. in Carm. Gregor. Naz. T. II. p. 179.
C. sine lectionis varietate. V. 1. ἐπολκάδος. P. Etiam ap. Gregor. ἐπ'
ὀλκάδος. Sic iterum in Pal. p. 110. nr. 161. ὀλκάδες. p. 490. nr. 5.
ἐφ' ὀλκάδα φορτίζεσθε. Cod. ἐπ' ὀλκάδα. Similiter p. 484. nr. 787. ἀπ'
ὁδοιπορίας. Cf. ad p. 444. nr. 508. v. 4. — Nr. 93. εἰς αὐτὸν ναῦν. —
V. 1. ἀρετῶν τετρακτ. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 547. p. 522. B.
κραναὴν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον Πᾶσαν ἐπιτροχάοντα. p. 256. nr. 343.
τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμορύνματα πάντα φέροντα. ubi vid. Ἄνιμ.
T. III. 2. p. 260. — λένσων. P. ut saepius. — Nr. 94. εἰς κοίμησην
τῆς ὑπεραγίας θκυ. In marg. εἰς τὴν κοίμησην τῆς Θεοτόκου. P.
V. 2. repetitur lemma. V. 3-6. sunt versus [politici. V. 6. σωσιφ-
κομοιο. P.

Nr. 95. ἐνεφέσῶι. Cf. nr. 86. 91. ἄμνιν. P. — Nr. 96. εἰς σπή-
κρον. V. 2. Θεουδήσαν. P. Nonni Paraphr. p. 28. ὅς δὲ Θεουδείησαν
ἐτήτυμα πάντα φιλάσσει. Ib. p. 168. πᾶσι Θεουδείης εἶδὸν ἔννεπεν. —
Nr. 97. ἐν τῇ μελίτῃ. V. 4. Scr. Ἰουστινιανῷ. — Nr. 98. ἐν τῷ αν
τόπω. V. 2. Scr. Ἰουστινιανῷ. V. 4. ἄρας. In marg. ὅςπελον
αἶρας. P. Illud verius.

Nr. 99. ἐν τῷ κίονι τοῦ ὁσίου δαυιηλ ἐντῶι ἀνάπλω. In marg.
ἐν τῷ στυλῶι τ^τ ὁσίου δαυιηλ. S. Daniel stare solebat in columna ad
os Ponti Euxini. Vid. Majell. de Stylitis in Assemani Actis Mart.
Orient. et Occident. T. II. p. 246. De ἀνάπλω vid. Bandur. Antiqq.
CP. T. II. p. 754. nr. 165. V. 2. ἄνεμος. P. Post h. v. lacuna est in
P. V. 4. λιμῷ ἀμβροσίᾳ. Ad Bion. Fr. VI. 4. ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
Valkenarius: „Cum Cantero Grotius edidit ἐλαφρός. Sed dorice α
λιμὸς dicebatur, ut et in vulgari dialecto.“ Cf. Schol. ad Aristoph.
Acharn. v. 742. — Nr. 100. εἰς νεῖλ^λ μονα τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς.
Edidit Salmas. in Tract. de Nile p. 7. ubi v. 1. ὡς νεῖλου ποταμοῖο. —
Nr. 101. μενανδρου προτίκτορος εἰς πέρσην μάγον γενόμενον χριστια-
νὸν καὶ μαρτυρήσαντα. In marg. μενάνδρου προτίκτορος. Dixi de
Memandro in Catal. Poëtar. T. III. 5. p. 916. — Nr. 102. εἰς ὄρᾳ^τ
καὶ κύριον ἡμῶν ἐν χριστὸν τὸν υἱὸν τ^τ θυ. V. 1. πάντων ἐπέκεινα.
Gregor. Naz. T. II. p. 252. B. ὡ πάντων ἐπέκεινα : τί γάρ θεῖμις ἄλλε

σε μέλπειν; πῶς λόγος ἐμνήσκει σε · σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ ῥητόν. quae tamquam inedita protulit Bandin. in Catal. Msc. gr. T. I. p. 57. θεός δὲ ὁ ἐπέκεινα λόγου γενεσιάρχης Euseb. de Laud. Constant. p. 529. C. ubi vid. Vales. p. 255. ed. Paris. an. 1678. Rarius ἐπέκεινα sensu tropico usurpari, monuit Schaefer. ad L. Bos de Ellips. p. 289. saltem ap. antiquiores. Aelian. H. A. IV. 36. χιόνος ἐπέκεινα καὶ γάλακτος πλέον λευκὴν. Aristid. T. I. p. 39. πῶς οὐκ ἐπέκεινα τρυφῆς θήσομαι. Liban. T. IV. p. 752. 28. πάσης προσδοκίας ἐπέκεινα. Ap. eund. p. 1115. 8. lectio suspecta in verbis: οἷς δὲ ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπέκεινα.

Nr. 103. εἰς ὑπέρθερον οἶκου ἐν κυζίκῳ σωθέν ἀπὸ πυρός. V. 1. μῶμε. Saepe sic diabolus. Eudoc. in S. Cypriani Martyr. ap. Bandin. T. I. p. 229. σώωσον σῇ κρατερῇ βουλῇ δμῶν σέο, μηδὲ με δεινὸς μῶμος νικήσῃ. — Nr. 104. εἰς θῆκην τῷ λειψάνῳ τῷ ἁγίου μάκαρι καὶ ἀλεξ. V. 2. κείται τάπερ. P. ἄπερ scripsi, quamvis non ignorans, seriores ^τ αἰ interdum ante consonantem corripuisse. — Nr. 105. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου βασίλ. In marg. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. i. e. τοῦ νέου. ut ap. alios appellatur. V. 2. ὑπευσεβούς. P. V. 5. post γάμον comma ponendum. V. 6. Scr. ζῇ. V. 7. ἦν ὡς ἦν. ad suam i. e. divinam naturam rediit.

Nr. 106. ἐν τῷ χρυσοτρικλίνῳ μαζαρινοῦ. τοῦ μεγάλου παλατίου κυκλ. τῆς ὀροφῆς. Postrema haec verba pertinere videntur ad v. 12. — V. 8. ὡς θεία πύλη. Gregor. Pisid. c. Sever. v. 378. τὴν Γρηγορίου παρ μυστικωτάτην φρένα Πηγὴν θεοῦ φράσαιμι καὶ θεοῦ πύλην. Id. in Hexaem. v. 1801. ἡ μυστικὴ κλεῖς τῆς θεοδόχου πύλης. V. 9. στήλεγραφεῖται. representatur. Basil. Imp. Exhort. c. 2. p. 437. ὀφείλουσι γὰρ οἱ μὲν ζωγράφοι τοὺς χαρακτῆρας ἀναστήλου. — V. 10. ἄναξ. Imperator praeses (V. DuCang. Gloss. gr. p. 1236.) una cum iis, qui ipsi in haeticorum erroribus superandis et pellendis opem tulerant, ibi spectabatur. — V. 13. νόες. Gregor. Naz. Carm. II. 31. T. II. p. 45. A. ἄγγελοι . . ἐπεὶ νόες εἶσιν ἐλαφροί. Ib. v. 84. p. 44. B. ἀείζωοι θεράποντες Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ἄγνοι νόες, ἄγγελοι ἐσθλοί. Ib. v. 694. p. 54. D. ἄλλα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὅσους νόας ἀμφικαλύπτει. Epigr. ap. DuCang. in CP. Chr. IV. p. 131. ὁμῶς δὲ τοῦτο προσκυνοῦσι καὶ νόες. Vid. Hoeschel. ad S. Athan. Vit. Ambr. p. 132. Bandin. Cat. Msc. Gr. T. I. p. 32. In marg. P. legitur nota: ἐγράφησαν μετὰ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐπὶ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος υἱοῦ Θεο-

γίλου. — P. V. 16. *χριστόν*. P. Scripsi *χριστοῦ*. Ad hunc versum
legitur in marg. ἕως ὅδε τοῦ ^τ ^τ *χρυσαιρικλίνου*. — Nr. 107. *εἰς αὐ*
χρυσαιρικλίνου. V. 4. *γραφῇ*. P. — Nr. 108. *ἀδίσποτον*, *εἰς τὸν ἀδάμ*.
V. 2. *τεσσαρ. γραμμ.* Oracul. Sibyll. L. II. p. 317. *τετραγράμματον*
Ἀδάμ τὸν πρῶτον πλασθέντα καὶ οὐνομα πληρώσαντα, Ἀντολίην τε
δίσειν τε, μεσημβρίαν τε καὶ ἄρκτον. Fuse hoc mysterium tractatur
in Opp. Jo. Chrysostomi T. VI, p. 483. A.

Nr. 109. *εἰς ναὸν τῆς παναγίας θκυ̅ου εἰς τὴν πηγῇ*. In marg.
ἐν τῇ ναῷ τῆς πηγῇ ἰγνατίου τοῦ μαγίστορος τῶν γραμματικῶν. Templum
τῆς πηγῆς, sic appellatum a fonte salutari in eo manante, commemo-
ratur in Anonymi Descr. CPolis in Bandur. Antiqq. CP. L. III. p. 56.

nr. 159. Depravatus v. 2us. — Nr. 110. *εἰς αὐ εἰς τὸν τρυ̅β̅ ἐν τῇ*
ἀναλήψει. *τροῦλλος* est *θόλος*. V. DuCang. Gloss, Gr. T. II, p. 1618.

a. — Nr. 111. *ἐν αὐ ναὶ εἰς στρω̅σι*. V. 2. *νεκρὸς ἄθης ἐξεμεῖ*.
Sic Pisid. Hexaem. v. 1829. quum Christus ad inferos descendisset,
νεκρὸς ἄθης γίνεται παρ' ἐλπίδα . . . μαραινεται γὰρ τοὺς νεκροὺς
ἀναπτίων, Οὗς εἶχεν. Cyrill. Homil. Pasch. V. p. 44. *ἄθης . . . ὁ πᾶσαν*
ἀπληστίαν νοσῶν . . . ἤδη καὶ τοὺς ἀλόντας ἀπήμεσε. Carm. de Re-
surr. Chr. in Append. Scr. Byzant. p. 90. πολλοὺς δὲ *νεκροὺς τῇ φθο-*
ρᾷ τεθηγμένους (Scr. *τετηγμένους*. Theodos. Exp. Cret. 3. v. 146. *διψῶ*
τετηγμένος.) *Ἐκ τῆς σκοτεινῆς κοιτίας ἐρεῖγεται, Καὶ τὴν ἄτακτον*
ἐμφορήσας γαστέρα Ἀπερίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας. — Nr. 112.

εἰς αὐ ναὸν εἰς μεταμόρφω̅σι. V. 2. *σκιὰν νόμον*. Nicephor. Callist.
Serm. in Mar. Magdal. quem edidit Bandin. in Catal. T. I. p. 448.
ἀλλ' ἔργον ἦν αὐτοῖς ἄπαντον ἢ τοῦ παιδαγωγοῦ νόμον (Legis Mo-
saicae) *μελέτη*· *ἔτι καὶ γὰρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς τὰ τῆς*
σκιας ἐνειστέθει, καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον δι' αἱμάτων καὶ κνίσσης οἰκνω-
σε. Scribe et distingue: *εἰστέθει γὰρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ξ. ἀκμῆς, τὰ*
τῆς σκιας, ἐνειστέθει καὶ ἡ πρὸς τ. θ. Conf. ad p. 331. nr. 51. v. 1. —

Nr. 113. *ἐν αὐ ναῷ εἰς v. i. ο. ὑπαντήν*. V. 1. *βρέφος, ὃν scil. —*

Nr. 114. *ἐν αὐ ναῷ εἰς χαιρε*.

Nr. 115. *εἰς θκυ̅ον. τίκατε*. P. Non dubitari *τίκατε* scribere. — *μεθ'*
τίκα. Vid. ad p. 500. nr. 71. v. 5. — Nr. 116. *εἰς αὐτόν*. quod re
postulante mutavi. Y. 3. *τόκος*. P. Scripsi *τέκος*. In fine v. 4. ad

scriptum *εὐκτικά*, quod ad sequ. epigr. pertinet. Sequitur autem P. epigr. quod supra dedimus nr. 30. cum lemmate *εἰς τὸν σωτήρα*. — Nr. 117. *εἰς τὸν τυφλόν*. V. 2. *παν ὄμμα*. P. *πανόμματος*. Pisid. Hexaëm. v. 1492. *ἡ μᾶλλον ἐμπέφυκε τῇ πανομμάτῳ, καὶ τῇ περρωτῇ τοῦ τάχους ἐπεκτάσει*. Idem v. 1318. *ἐξ ἀομμάτου θίλας*. quae composita non magis comparent in Lexicis nostris, quam *ὀμματόπλουτος* ap. eund. 1507. — Nr. 118. *εὐκτικά*. V. 7. *πρὸς ορμίσας*. P. Vide an legendum sit: *τῷ σῷ πρὸς ὄρμῳ προφρώνως προσορμ*. Cf. supra nr. 10. v. 39. — V. 8. *συμφρ*. P. Scripsi *συμφοραῖς*. *βεβρεγμένον* pendet a *δείξαις*.

Nr. 119. *ὑπόθεσις*. *ἀπολογία εὐφ*^μ *ὀμηροκέντρων*. In hoc lem-
mate aliquid videtur exidisse. V. 1. *πατρικίοιο*. Pelagii Patricii Homero-centones extant in pluribus Codd. Mst. Etiam editi dicuntur in Append. Bibl. Patr. par Marin. de la Bigne. Paris. 1634. qui liber non ad manus est. V. 7. *ἀπείρητος*. P. V. 15. *ἀλαωτύν*. *ἀεικέλην ἀλαωτύν* Od. s. 501. *ἀλαωπὸν ὀμέχλην* vocat Nonn. in Paraphr. c. 9. p. 104. *ἀλαώπιδα ὄρφνην* ib. c. 9. p. 100. — V. 16. *ὅπως*. P. — V. 22. *ἐπὶ χθονίων*. P. — V. 24. *ῥῆξαι*. P. — V. 25. *δὲνχάς*. P. Scripsi *δὲ ψυχάς*. *) Simili vitio laborat Lesbos. in Oratt. gr. T. VIII. p. 30. *εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς ὀλυμπίοις, οἳ ἡμῖν κατὰ τὸ εἶκος πλέον νέμονται, ἢ τοῖς πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλομεν ληστοῖς ἀνδράσι*. Scribendum videtur: *εὐψύχως συμβάλλ*. — P. V. 28. *ἀνάρχου*. Clem. Alex. Strom. VII. p. 829. 34. *τὴν ἄχρονον καὶ ἀναρχον ἀρχὴν τε καὶ ἀπαρχὴν τῶν ὄντων*. Cf. eund. in Cohort. p. 57, 15. Orat. Matut. in Fabric. Bibl. Gr. T. XI. p. 177. *Λόγος αἰδίδε τοῦ ἀνάρχου θεοῦ*. Ib. p. 178. *προςκηνῶ τοίνυν τὸν ἐμὸν δημιουργὸν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί*. Greg. Naz. Or. XXVI. p. 445. — Nr. 120. *ἐν βλαχέρναις, Ἰαμβοί*. Hoc et sequ. nr. 121, tanquam Georgii Pisidae edidit DuCang. in Not. ad Zonar. Ann. XIV. p. 63. Banduri in Antiqq. CP. L. VII. p. 177. Est etiam in Append. nova Corp. Scriptt. Byzant. Rom. 1777. p. 334. De templo B. Mariae Virginis in Blachernis vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 83. V. 1—4. laudat Dorvill. ad Char. p. 332. V. 3. *τὸν θεόν*. P. Dorv. *ἡ γὰρ φέρονσα τὸν θεὸν ἐν ἀγκάλαις*. Bandur. *ἐν ταῖς ἀγκάλαις*. Append. V. 4. *φορεῖ*. Append. V. 9. *δὲ ὑπερβάλλοντες*. Band. *δὲ ὑπερβαλόντες*. Append. — V. 10. *μόνον*. Band.

*) Vid. Praefat. p. LVIII. sq.

quum vidisset tantum. In Cod. lectione *μόνη* est *eximia*, ut nr. 10. v. 16. 47. Hoc sensu Liban. T. IV. p. 427. 21. *μέχρι τίνος Θηβαίους σινηγορεῖς μόνος, ἤττονας εἶναι τῆς τύχης ἀποκαλῶν.* Sic enim scribendus hic locus, quem interpres hand recte cepit. Ap. Lucian. in Jove Tragoed. §. 48. *distingue: καὶ εἰδὼτα τῶν χρησίμων ἕκαστα μόνον (eximie), τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον.*

Nr. 121. *εἰς τὸν αὐτὸν ναόν.* Vide ad nr. 120. V. 1. *ἔδει γεν:* P. *δεῖ γεν.* Band. qui vitium quaerens, ubi non est, τοῦ θεοῦ correxit. — V. 2. *ὡς δὲ τὸν.* Append. — V. 4. *πλάκας θεογρ.* Georg. Pisid. c. Sever. v. 80. *ἠπλωσεν ἡμῖν τὰς θεογράφους πλάκας.* Clem. Alex. Strom. VI. p. 807. 27. *ἱερὰ ἢ δεκάς . . αἱ πλάκες αἱ γεγραμμέναι ἔργον θεοῦ.* — V. 7. *καὶ ψυχικαὶ λυτρώσεις.* Band. Append. — V. 8. *ὅσαι γὰρ εἰσι προσβολαὶ παθημάτων.* Band. Append. V. 9. *ποσούτων θωρ. τῶν.* Ibid. V. 10. *τῶν ἐναντίων.* P. in marg. *τοὺς ἐναντίους*, ut etiam reliqui. V. 11. *μόνην.* P. *μόνη.* Band. Append. V. 13. *θεὸν τεκούσα.* Append. — Nr. 122. *εἰς τὴν θεοτόκον βαστά-*
ζουσαν τὴν. μιχαῖλ χαρφύλλξ. Merum habetur p. 668. *εἰς τὴν αὐτήν.*
μ. Edidit Dorvill. ad Char. p. 332. Reisk. Anth. nr. 642. p. 107. V. 2. *μὴ θροηθῆς.* P. 1. *μηθροηθ* P. 2. *μητροπαρθένος* Dorv. ex conj. ut videtur. *ὦδῃ θεάνδρον μητροπαρθένου κόρης.* Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 68. *παρθενομήτωρ* ib. p. 86. 4. *μὴ τροηθῆς.* Reisk. Una littera mutata, *μητροθήθης* scripsi, *virgo quidem, sed materno animo praedita.* — Nr. 123. *εἰς τὸν κρανίου λίθον ἐν ἡγμῶ.*
σφαγονίον. Dedi in Paralip. nr. 7. p. 619. V. 2. *ἀμφὶ πολέει.* P.

II.

P. *Χριστοδῶρον ποιητοῦ θηβαίου κοπιτίου ἑκφρασεῖς τῶν ἀγαλμάτων, τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τοῦ ἐπικαλούμενου Ζευξίππου: εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ δηϊφόβου.* Plan. *τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ Ζευξίππου.* Praetuli lectionem Cod. P. Cedrenus p. 252. A. *οὗτος καὶ τὸ Ζευξίππον λουτρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις.* Ibid. p. 369. C. *τότε ἐνεπρήθη τὸ λεγόμενον Ζευξίππος.* Zonar. p. 51. *τὸ Ζηνήρου λουτρὸν, τὸ λεγόμενον Ζευξίππον.* Chronic. Alex. p. 206. *καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζευξίππον.* Et sic alii non pauci. V. 1. In marg. *εἰς τὸ ἄγαλμα δηϊφόβου.* tum: *οὗτος ὁ δηϊφοβος υἱὸς πριάμου ἀδελφός*
εκτορος καὶ ἀλεξάν. Br. II. 456: An. II. 5. p. 502-526. V. 1. Scr: *εὐγλίπτω.* V. 4. *ἰών.* P. V. 5. *ἐπὶ κόσμῳ. εὖ κατὰ κόσμον* Homer.

Ἰλ. κ. 472. λ. 48. μ. 85. Alii κόσμῳ sine praepositione. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. 1. p. 303. — V. 7. ἐλίσσει. P. ut etiam v. 27. et 193. — V. 11. καταχρούσθ. P. ἀντιβίου et ἐλάσσειν. Plan. Homer. Ἰλ. ν. 607. οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι. V. 12. ἄλλον. P. — V. 13. εἰς ἄγαλμα αἰσχ. ἔχτορος. marg. P. Κεκροπίδης ἦσθρ. P. δ' inserui cum Plan. Br. ut iterum v. 52. — ἄνθεα. P. ἄνθεα. Plan. ἄνθεμα. Br. quod pro ἀνάθεμα videtur dictum, ut p. 153. nr. 68. v. 2. p. 165. nr. 128. v. 2. et alibi; sive ita, ut ipsa Πειθῶ Aeschinem statua ornasse, sive Aeschines eidem deae consecratus esse dicatur. V. 14. αἰσχίνης. media producta. Sic p. 469. nr. 662. v. 5. in Ἀγαθίας penultima producitur; et p. 487. nr. 815. in Μιχαῖλ. Multo frequentior est licentiā, qua longae syllabae in nominibus propriis corripiuntur. V. 17. εἰς τὸ ἄγαλμα αριστοτέ. τοῦ φιλοσόφου. marg. P. V. 20. σκεπτομένῳ. Vid. v. 328. — V. 21. ἀμφιέλισσαν. P. Plan. ἀμφιέλισσον. Br. V. 23. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ δημοσθένους, τ^ν μεγάλου ῥήτορος. του παιανίως. σαλπῖξ. P. σάλπηξ. Pl. Br. Formae σάλπιξ aliud exemplum non reperiō, ut vocum φάρνξ, ὕσπληξ, θώμιξ. Cf. Eustath. ad Od. p. 363. 42. — V. 27. ἐλίσσειν. P. ut v. 7. — V. 28. πατερόπλων. P. — P. V. 31. ὑποσφραγίδα. P. σφρηγίδα. Plan. σφραγίδα. Br. V. 338. φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον αἰείρων. Apoll. Rh. I. 50. μίμκειν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος. Ib. 102. Ταινარიὴν ὑπὸ χθόνος δεσμός ἐρύκει. Julian. Aeg. p. 216. nr. 58. νεκύν ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσω. — V. 32. εἰς ἄγαλμα εὐρεπίδου του τραγικοῦ. P. V. 34. διανεύμενος. Ἰλ. σ. 136. ἥῳθεν γὰρ νεῦμαι. Antipater infra p. 372. nr. 96. ὅτ' ἦν ἥδη νεύμενος εἰς αἰδὴν. In εἰρεσιώγῃ v. 11. νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδύν. — V. 55. θύρσα. Infra p. 168. nr. 158. Νύμφαις ῥόδα, θύρσα Ἀνάτω. Nonn. Dion. L. 38. p. 968. 13. ἀλλὰ Ἀνάτω Σείων εὐία θύρσα. Vid. Passow. ad Longum p. XXL. et in libello, cui titulus: Ueber Zweck, Anlage und Ergänzung gr. Wörterb. p. 72. — V. 56. εἰς ἀγαλ^μ παλαιφάτου. P. V. 57. στεψάμενος. P. στεφόμενος. Pl. Br. metro labante. V. 367. ἀπειρογάμῳ τριχὰ δάφνη στεψάμενος. V. 37. εἰς ἄγαλμα ἡσιόδου. P. V. 40. εἰς ἄγαλμα πολυείδου. P. V. 42. τινάξας. P. τινάξαι. Pl. Br. frequenti terminationum *as* et *as* permutatione. — V. 44. εἰς ἀγαλ^μ σιμωνίδου. P. V. 45. σιμωνίδῃ. P. Pl. Σιμώνιδες. Br. ut iterum v. 47. et infra p. 179. nr. 213. perperam. — V. 47. ὀπλάσας. P. ὁ πλάσας. Pl.

Br. V. 43. ἀναιδής αἰδόμενος. P. ἀναυδής αἰδόμενος. Pl. Br. De hoc erroris genere, quo eadem syllabae, sed alieno loco, a librariis scribuntur, dixi in Addit. ad Athen. p. 265. s. — ἀντήχει. P. Pl. ἀντήχει. Br. — V. 50. εἰς ἄγαλ^μ ἀναξιμένους. P. V. 52. εἰς ἀγαλ^μ κάλλαντ. P. θεστοριδης ἄρε. P. δ' interposui cum Pl. Br. Vid. v. 13. — V. 53. τε θίσq. Mallem: τὰ θίσqara. oracula illa, quae animo premebat. V. 54. οἰκτείρων. simultatem regum, vaticinio edito orituram, et funesta mala, exercitui graeco inde imminencia, jamjam praevigilens. Christodorus ei silentii causae, quam ex Iliade sumsit, u. 78-83., aliam generosiorem addidit. — V. 56. εἰς ἄγαλμα περρον. P. V. 56. ταμνοί. P. τὰ μὴ οἱ Pl. Br. Scripsi εἰς, quia οἱ in thesi positum corripitur solet. Mosch. Eid. I. 19. τετθὼν εἰς τὸ βέλεμον. Ap. Aratum v. 567. περιστρέφεται εἰς αὐτῶ. Cod. Vrsislav. οἱ αὐτῶ. Minus recte de hac correctione dubitabam in Praefat. p. XXXVIII. not. 39. — V. 59. ἔτευξε. P. ἔτευξεν. Pl. Br.

V. 61—64. omissi in P. accesserunt ex Plan. Vincinis includi debebant, quamvis genuini. — V. 65. εἰς ἄγαλμα ποσειδῶνος. P. V. 66. πλόκαμος. P. πλόκαμον. Pl. Br. — P. V. 69. εἰς ἄγαλμα σαπρούς τῆς ἀρχῆς. P. V. 70. ὑφαίνε. P. ὑφαίνειν. Pl. Br. V. 71. ἀναφαμένην. P. ἀναφαμένη. Pl. Br. V. 72. εἰς ἄγαλμα ἀπύλλωνος τοῦ πιθίου. P. εἰστήκει. P. Pl. Br. Ausus sum εἰσθήκει scribere, ut in sequentibus quater aut quinquies habetur in Cod. — χαίτης. P. χαίτης. Pl. Br. V. 75. δίνεα. P. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. — V. 77. τηλοσκοπόν. P. τηλεσκοπόν. Pl. τηλέσκοπον. Br. In ep. Philipp. p. 187. nr. 251. ναύταις τηλεσκοπον ὄχθον. Suid. τηλέσκοπον. Pal. τηλεσκοπόν. Utroque loco passive significat, ut in Hesiod. Theogon. v. 566. πρὸς ἀνγὴν τηλεσκοπον. — V. 78. εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης. P. V. 80. φέρος. P. ἀντηγὶ μηρῶν. Nonn. Dion. VX. p. 426. 7. ἀσπερίων ἐδόκευεν ἐλευθερον ἀντηγα μηρῶν. Vid. Graef. ad Nonni Hymnum et Nicae. p. 30. — V. 81. χρυσεῖην et πλοκαμίδας.

V. 82. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀλκυιάδου τ' ἐρρωμένου σικρα. P. V. 3. ἀν ἐπλεξε. P. V. 85. ἀγείρων. P. Pl. ἀγειρεν. Br. Ad οἷςπερ subaudiendum ἦν, de qua ellipsi vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 680. — V. 86. εἰς ἄγαλμα χρύσου τοῦ ἱερέως. P. V. 91. ἀπλεκτος. P. marg. Wech. Br. ἀπлатος. Plan. De litteris ᾱ et α̅ confusis vid. Bast. ad

Gregor. Cor. p. 567. Hinc in Orac. Sibyll. II. p. 226, μηδὲ φρένας
βλάπτειν οἶνω, μηδὲ πίνειν ἄμετρα. scribendum videtur: μηδ' ἐκμετρα
πίνειν. — ἄπλεκτος, quod in Lexicis nostris desideratur, est etiam
p. 268. nr. 412. Ἑλλὰς ἄπλεκτον χαίταν ἐν χορῷ κυραμένα. —
V. 92. εἰς ἄγαλμα ἰουλίου καίσαρος. P. V. 94. ἦεν ἀγείρων. P. αἰείρων.
Pl. Br. Littera γ interdum orta ex ductu calligraphico. Vid. ad
p. 260. nr. 367. Ap. Oppian. Cyn. II. 469, τὸν δ' ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων.
fortasse scribendum; κάρτος ἀγείρων. — αἰγίδα βλοσυρῶπιν sumsit
Noster ex Ἰλ. λ. 36. — V. 96. Ζεὺς ἄλλος. P. in marg. νέος addi-
tur. — V. 97. εἰσάγαλμα τοῦ φιλοσόφου πλατῶνος. P. ἐστῆκει. P.
εἰστήκει. Pl. Br. — V. 99. εἰς ἄγαλμα ἄλλ' ἀφροδίτης. P. χρυσήν.
P. — P. V. 102. εἰσάγαλμα ἐρμαφροδίτου. P. V. 103. ἦ τάχα. P.
Br. ἦ Plan. V. 104. De Hermaphrodito, Amore et Priapo Lucian. in
D. D. XXIII. 1. τί ἂν λέγοιμεν ὁμομητρίους ... ἀδελφούς ... ἀνο-
μοίους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Cod. Par. ἀνομοιοτά-
τους. Fortasse: ἀνομοίους οὕτω τὰς μορφὰς. et statim: οὐ γὰρ ἡ
Ἀφροδίτη αἰτία τούτου. Scr. τούτων c. Cod. Par. — V. 106.
ἐφαίνετο. P. ἐφαίνε. Pl. Br. V. 107. κεκρασμένη. P. κεκρασμένα.
Pl. Br. φαίνων. P. φαῖνον. Pl. Br. Codicis lectionem restitui.

Nr. 108. εἰσάγαλμα ἡρίωνης. P. V. 111. εἰσάγαλ^μ τερπάνδρου.
P. — μή με λιπ. P. μήτε. Pl. Br. φαίης, sine ἄν. Vid. p. 86.
v. 84. — V. 113. κινουμένας. P. κινυμένας. Pl. Br. V. 116. ἀμυκλίαν.
P. — V. 117. εἰσαγαλμα περικλήους. P. V. 120. ἦ μόθον. P. Br.
οὐ μόθον. Pl. ex prava Planudis, ut videtur, emendatione. Ad h. v.
pertinet Schol. in ed. Wechel. perperam adscriptum versui 121. ἡ
γραπτεόν ἀντὶ τοῦ οὐ (sic lege pro ἀλλ') οὗτος γὰρ σχεδὸν ἦν αἴτιος
τῶν πελοποννησιακῶν, ὡς δῆλον τοῖς μετιῶσι τὰ Θουκυδίδου. —
V. 121. εἰσάγαλμα φιλοσόφου πυθαγόρε. P. V. 122. ἐδόκεε. P. Pl.
δοκέεσκε. Br. perperam. Pythagorae in cogitationibus defixus, se non
in terris, sed inter coelites versari existimabat. De δοκέειν vid. ad
v. 181. — V. 123. πλημύρων. P. πλημυρίων. Pl. Br. Quosdam ve-
terum πλημύρειν scripsisse, monet Eustath. ad Od. p. 371. 40. Etiam
p. 363. nr. 32. ἐπλήμυρεν habet P. A vulgari tamen orthographia re-
cedere nolui, praesertim invita Plan. — V. 125. εἰσαγαλμα στησιχόρου.
P. V. 126. λύρησα ἐδίδαξεν. P. λύρης δ' ἐδίδαξεν. Pl. ἐδίδασκεν. Br.
sine causa idonea. V. 128. τικτόμενοι. P. μολοῦντος. Ib. Br. μολόντος.
Plan. Formam μολέω e graecitate prorsus circumscribens Schaeferus

ad Sophocl. T. II. p. 329. etiam in epigr. Rhiani p. 583. nr. 93. v. 11. *μολέετς* in *μολοίτε* mutat. Iterum p. 463. nr. 631. *μολοῦντες* offert P. *μολόντες* Plan. Et recte in Sophocl. Trach. v. 594. *μολόντα* praelatum est lectioni editt. vett. *μολοῦντα*. Seniores tamen a forma contracta abhorruisse non videntur. Maxim. π. καταρχ, v. 227. βρέφος *πυγολιπές* *μολίον*. — V. 130. *λυγυρήν*. P.

V. 131. *εἰς ἄγαλμα δημοκρίτου φιλοσόφου*. P. P. V. 134. *ἐγέλαις*. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. v. 6. — V. 136. *εἰς ἄγαλ^μ ἥρακλ^ε*. P. V. 138. *λεβόντιδος*, P. et editt. vett. Plan. — *λεβυστίδος*. ed. St. Br. — V. 139. *εἰσάγαλ^μ τ^ε αυγ^ε*. P. *αὔγη*. P. *αῦγη*. Pl. Br. V. 140. *ἐπιστείλασα*. P. Pl. Br. *ἐποστείλασα* corr. Hermann. ad Eurip. Hec. p. 165. probabiliter. Certe *ἐπιστέλλειν* alibi sic non videtur reperiri. — *οὐ γάρ*. P. Plan. *οὐδ' ἄρ'* Br. fortasse recte. — *ἰθείραις*. P. *ἰθείρας*. Pl. Br. V. 143. *ὀκοδειράδος*. P. *ἐπὶ δεираδας*. Pl. Br. Vid. ad v. 31. Etiam genitivus sic interdum ponitur. Homer. Ἰλ. δ. 106. *ἐπὶ στέρνοιο τυχῆας*. Aeschyl. VII c. Th. 370. *ἐπ' ἀσπίδος κλάζουσι κνίδωνες*. Apollon. Rh. I. 155. *καὶ νέρθεν ἐπὶ χθονὸς αὐγάζεσθαι δεираδας* tamen fortasse verius. — V. 144. *εἰσάγαλ^μ αἰνέλου*. P. *λάμπων*. Ib. *λάμπων*. Pl. Br. — V. 148. *εἰσάγαλ^μ κρεούσης*. P. V. 150. *ἀφελκύνασα*, P. *ἐφελκύνασα*. Pl. Br.

V. 155. *εἰσάγαλ^μ ἑλένου*. P. *ἀπεπαύετο*. Ib. *ἀνεπαύετο*. Pl. Br. Etiam v. 282. *ἀπέπεμπεν*. P. *ἀνέπεμπεν*. Plan. — V. 158. *καδδετὶ θήγης*. P. Vid. p. 331. nr. 30. v. 5. — V. 159. *ἥρατρο*. P. *ἥρατο*. Pl. Br. — V. 160. *εἰσαγαλ^μ ἀνδρομαχης*. P. V. 162. *κοροθαίολος*. P. *κοροθαίολος*. Pl. Br. Veteres dubitabant. V. Etym. M. p. 278. Heyn. ad Ἰλ. XVIII. 21. T. VII. p. 430. — V. 164. *ἐληῖσαντο*. P. *ἐληίσσαντο*. Pl. Br. — V. 165. *εἰσάγαλ^μ μινε*. P. V. 168. *εἰς ἀγαλ^μ ἑλίν*. P. V. 171. *εἰσάγαλ^μ ὀδυσεώς*. P. V. 174. *γάρ ἐγέγηθεν*. P. *ἐγῆθει*. Pl. Br. V. 175. *εἰς ἀγαλ^μ ἐκάβ^ε*. *τῆς γυναικὸς πριάμου*. *μητρός δὲ ἔκτορος*. P. V. 179. *δυσαλθέος*. P. Br. *δυσαλγέος*. Pl. V. 188. *δυσαλθέος αὐχμῶν ἀνίης*. Saepius ap. Nicandrum. — V. 180. *ὡς δὲ δοκίω*. ut existimo. v. 336. *ὡς δὲ δονέω*, *Τέχνη τοῦτο τέλεσαι*. v. 395. *ἐγὼ δ' Ἀλκμῶνα δοκίω*. V. 182. *πασῶσα*. P. *πασούσαν*. Pl. Br. — V. 189. *εἰς ἀγαλ^μ τῆς πασάνδρας*. P. *πασάνδρην*. P. Pl. In ed.

pr. tamen *κασσάνδρην*. Eadem est varietas ap. Pindar. Pyth. XI. 30. ubi vid. Bökh. Not. crit. p. 595. — V. 192. *εἰσαγαλμ. ἐτέρου πύργου*. P. In descriptione statue Pyrrhi ap. Liban. T. IV. p. 1088. legitur: *καὶ κράνος οὐχ ὅλον, ἀλλ' οἷον ἄνεμος ἄγκραις ἐπιψαύοιτο ταῖς κόμαις*. Cod. Bavar. *ἄνεμος* omittit, et *ἐπιψαύσαι* legit. Tu scribe: *ἀλλ' οἷον ἂν ἄγκραις ἐπιψαύσαι ταῖς κόμαις*. V. 193. *ἵπποκόμον*. P. Pl. *ἵπποκόμιον*. Br. ut *ἵπποκόμοι κόρυθες* Homer. Ἴλ. ν. 132. ubi vid. Eustath. p. 892. 15. — *ἐλίσσων*. P. ut ν. 7. 27. — V. 195. *ἐήν* a P. omissum suppeditavit Pl. *ἐής*. Br. inutili mutatione. V. 196. *λοξά...* *λεύσων*. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 1072. 10. *τὸ γὰρ ὄμμα πρὸς τὸν τῆς ἡμίονον διαλλαξέσασα πάταγον, ἕτερον εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐπέτεκε πάταγον*. Scribendum videtur: *πρὸς τὸν τῆς ἡμίονου διαλοξέσασα πάταγον*. ut paulo post: *τῆς δὲ σπασάσης καὶ λοξενόσης τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὸν ἱερωτά*. — *βαρυνδάκρυον*. pro *βαρυνδάκρυν*. ut p. 148. nr. 40. ν. 8. *ἀφιλοστάχους* pro *ἀφιλόσταχυν*. — *ὕμματι*. P. Br. *ὕμμασι*. Plan. *λεύσων*. P.

V. 197. *εἰσαγά^μ πολυξίνης*. P. V. 199. *ἐπειθύσασα*. P. *ἐπειρώσασα*. Pl. Br. Vid. Clark. ad Homer. Ἴλ. π. 781. P. V. 200. novum lemma: *εἰς τὸ ἄγαλμα πολυξίνης τῆς ἀδελφῆς ἱκτορος*. P. et paulo post: *ταύτης ἡρώσθη ἀχιλλεῖς, διὸ καὶ ἐπὶ τῇ τάφῳ αὐτοῦ ἐσφαγίασαν αὐτὴν Ἕλληνες ἐν τῷ ἀπόπλῳ*. — In descriptione Polyxenae Liban. T. vi. p. 1089. 6. *τῷ δ' αὖ στήνον προανέχει μὲν ὁ δεξιὸς τῶν μαζῶν... ὥστερ' ἐνδείξασθαι προσηρημένου τοῦ πλάσαντος, ὥς ἄλλοις ὁ Ἀχιλλεὺς διαφθείρεται*. scribendum videtur: *ὡς ὥρα αἰλὸς ὁ Ἀχ. διεφθάρθη*. Paulo post: *οὐκ ἔων τὸ πλῖον ὑπορεῦσαι παντάπασι*. scr. *τὸν πέπλον*. Denique pro *βάθρον ἄμφω ἀνακειμένοις ἔχει περιφανές*. scr. *ἀνακειμένους ἔχει περιφερές*, ut p. 1085. 34. *ἐν δ' ἀμφοτέρους βάθρων ἔχει*. ut ibi scribendum. — V. 207. *ξυνήιον*. P. *ξυνήιονα*. Pl. Cf. Heyne ad Pindar. Pyth. IV. 84. Bökh. in not. p. 456. — V. 209. *εἰσαγάλ^μ τοῦ μικροῦ αἵαντος τ⁸ λοκ⁸*. P. V. 210. *ἐσπερμεινε*. P. *ἐσπερμηνε*. Pl. Br. Jota subscriptum delevi, ut in talibus semper. V. 215–218. vulgo leguntur post ν. 221. Restitui ordinem Cod. P. qui sine dubio est prior. V. 215. *εἰσαγάλ^μ τ⁸ σινων⁸ γυναικ⁸ ἀλεξανδρ⁸ τ⁸ παρίδος*. P. V. 216. *ἐκέλευε*. P. Pl. *ἐπέλευσσε*. Br. quod recepi. *δέ γ' ἔλευσσε*. Huetius p. 37. Similiter p. 518, nr. 72. *κλέπονσα* scriptum in Cod.

pro λέίσσασα. Apud Orpheum Arg. 1079. *Ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκλίσσαμεν.* vide an ἐλεύσαμεν fuerit. V. 219. εἰσάγαλ^μ ἀλέξαν. P. — εἰχεν ὀπωπὴν ἐτίρωσε. Ap. Liban. T. IV. p. 778. 9. ἐπιφέρων πληγὴν, ἐτίρας ἰδεόμεν, ἵνα μὴ μετὰ μέλος γένηται τις ἐμοί. scr. ἐτίρωσε ἰθεώμεν. et paulo post pro: δι' αὐτὸν ἐσφαλμένης. lege: ἐσφαγμένης.

V. 222. εἰσάγαλ^μ τοῦ πυγμαίου δάρητ^ο. Etiam hunc locum Plan. integriorem dat, quam P. ubi legitur: ἀνάλειψ δὲ δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων. omissis iis, quae sunt inter ἀνάλειψ et τιταίνων. Causa omissionis in oculos incurrit. V. 226. γνωστόρους esse videtur in P. γνωστόρους. Pl. Br. V. 227. φόνον διψώσαν. P. φόνων δαψώσαν. Br. φόνον. Pl. quod restitui. Poëta ap. Athen. L. X. p. 433. F. ἰσχειν κτείνω χεῖρα διψώσαν φόνον. Lycophr. v. 1171. μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα δαψώσαν φόνον. V. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. v. 50. p. 227. — V. 228. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ ἀθλητοῦ φίλωνος μαλλ^ο δερμῶνος τ' κροτωνιάτων. P. — V. 233. εἴλετο. P. Pl. ἔλκετο. Br. — P. V. 236. ἀνοιδάινοντο. Liban. T. IV. p. 1092. 3. παρειαὶ δὲ διδοῦσαι καὶ συναγωγμέναι τῷ κάτωθεν πνεύματι. Scr. οἰδοῦσαι. V. 240. ἐγγνάπτοιο. P. ἐγγνάμπτοιο. Pl. ἐγγνάπτοιο. Br. γναμπτάς ἔλικας dixit Homer. Ἰλ. σ. 401. γναπτάς. Hesych. Idem habet ἐγγνάπτοις. Homer. Od. σ. 293. κλῆσιν ἐγγνάμπτοις. Vid. Heyn. ad Ἰλ. T. VII. p. 499. et nos infra p. 120. m. 217. v. 6. Mauretho V. 195. ἡ γναπτοῖς ὀνύχισσιν. —

V. 241. εἰς ἀγαλ^μ χαριδῆμον. P. V. 242. ἐῆς πευθῆμον αβουλῆς. P. Pl. ἐῆς βουλῆς. Br. quod recepi. V. 12. ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φέσει πευθῆμονα λύσση. Vera tamen Cod. lectio, si fides Stephano in Thes. Gr. T. III. p. 134. H. „Apud Nonnum autem cum genitivo, ἐῆς πευθῆμονα βουλῆς, suo obsequentem consilio.“ Locum Nonni nondum inveni. In Paraphrasi quatuor aut quinque locis πευθῆμων cum dativo reperitur. At Stephanus Nonnum cum Christodoro videtur confuisse. — V. 243. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ μάντεως μελάμπο. P. V. 245. τιταίνων. P. τιταίνειν. Pl. Br. Illud restitui, monente Schaefero ad Longum p. 367. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 212. Aristoph. Thesm. v. 38. προθυσομένης ἔοικε τῆς ποιήσεως.

V. 246. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ πάνθου. P. V. 247. ἀργεῖων. P. ἀργείων. Pl. V. 248. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ θυμοῖτον. P. Post v. 250. sequitur in Cod. imago Clytiae v. 254. s. tum Isocratis v. 256–258. Lamponis

denique statua v. 251-253. sed appositis litteris error emendatus.

V. 251. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ λαμπων^ο. P. Λάμπκος Br. c. Brodaeο, ut est ap. Homer. 'Il. γ. 247. Sed Λάμπων idem vocatur ap. Apollodor. III. 12.

5. — V. 252. εἶχεν. P. εἶχε. Pl. V. 254. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ κλυτίου. P. εἰστήκει. P. εἰστήκει. Pl. Br. cf. v. 263. — κλυτίος. P. κλύτιος. Pl. Eustath. ad 'Il. γ. p. 299. 33. ὁ δὲ Κλυτίος ὡς τριβραχυ κύριον παροξύνεται, καθὰ καὶ τὸ Τυχίος, καὶ τὸ Ὀδῖος, καὶ τὸ Δολῖος, καὶ ἄλλα πολλὰ. Adde Etym. M. in Κλονίος. — εἶσχε. P. εἶχε. Pl. Br.

V. 256. εἰσάγαλ^μ τοῦ γητορ^ο ἰσοκρά^τ. P. — V. 259. εἰσάγαλ^μ του μάτως ἀμφιαρον. P. V. 261. βιόκτιτος. P. λυρόκτιτος. Pl. Br. In lectione Cod. mihi μτόκτιτος videbatur latere. μίτος κιδάρης est p. 156. nr. 83. μτωσαμένη φθόγγον ἔρωτοπλάνον p. 235. nr. 195.

V. 262. ὑπότρομον. Pl. Br. Haereo in repetito ἀνδράσι. — V. 263. εἰς-

ἀγαλ^μ τοῦ μάτως ἀγλαοῦ. P. ἀγλαός. P. Pl. Ἀγλαος scripsi secundum regulam in nominibus propriis. φασίν. P. φασί. Pl. Br. V. 264. μαντιπόλον. P. μαντιπόλον. Pl. Br. πολυεῖδου. P. πολυῖδου. Pl. Br. Eadem varietas in 'Il. v. 663. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 483. s. et ad Apollodor.

p. 251. — V. 266. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ἀπόλλωνος. P. V. 267. ἀδμήτοις. . . χαίτην. P. ἀτμήτοις. Pl. ἀτμήτοις. . . χαίτης. Br. fortasse vere. ἀνθεα ἄτμητα intonsi sunt Apollinis crines. P. V. 270. πλήματα. P. πήματα. Pl. Br.

V. 271. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ μεγά^λ αἵαντος τοῦ τελαμωνιαδ^ο τουεν σαλαμίνος. P. V. 273. ὃ post πλοκάμους omissum in P. supplevit Pl. Br. V. 276. ἀνέφαινε ἀγρηορίην. P. ἀνέφαινε ἀγρηορίην. Pl. Br.

τελαμωνίος. P. — V. 277. εἰς ἄγαλ^μ σαρκηδόνος ἔ λυκίου. ὀδηλθεν εντροίαι μεταγλαύκον. P. V. 282. ἀπέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 155. et 294. V. 324. σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς. —

V. 283. εἰς ἄγαλμα ἐτίρου ἀπόλλωνος. P. τριποδήλαλος. P. τριποδηλάλος. Br. τριποδῖλαλος. Pl. — V. 288. εἰς ἄγαλ^μ ἐτίρ^ο ἀφροδίτης.

P. In fine versus comma ponendum. V. 291. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ἀχιλλεύος. P. V. 292. lectionem Cod. et Plan. temere mutavit Br. scribens: γυμνός εἰὼν κόρηθος · δοκίσεως μὲν . . . Sensus in vulgata argutus:

quamvis nec clypeo, nec hasta instructus, artificio tamen sculptoris speciem habebat utrumque gestantia. V. 294. ἀπέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 282. — V. 295. οὐ γάρ. P. αἰ γάρ. Pl. Br.

V. 297. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἔρμου. P. ἔρμειας. P. ἔρμειης. Pl. Br. — V. 301. ἂν ἔπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Br. ταθεῖσαν ἔπεμπεν. Pl. P. V. 302. ἐπιτροπώντος. P. Br. ἐπιτροπώοντος. Plan. Illud, ut παρα-
τρωπῶσι in Ἰλ. ι. 500. — V. 303. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀπολήϊον, P. V. 304. ἀπολήϊος. P. ἀπυλήϊος. Pl. Br. Sic p. 81. nr. 19. ἀμόλιος et νομήτωρ. — V. 305. ἐθρέψατο. P. ἀνεθρέψατο. Pl. Br. — V. 306. εἰσαγαλμα τῆς ἀρτέμιδος. P. V. 308. ἰοδόκην ἀνέχουσα. P. ἰοδόκον κατέχουσα. Pl. ἰοδόκον ἀνέχουσα. Br. metro vacillante. φαρέτην ἰοδόκην restitui. Apoll. Rh. I. 1194. οὐστοδόκην φαρέτην, De ejus-
modi compositis nonnulla dedi in Actis Phil. Monac. T. I. p. 149. Ap. Oppian. Cyn. IV. 158. εὐκλάδοιαι Μάστιξιν θαμινῆσι δι' ἥερος αἰδύσσοντες. Cod. Par. εὐκλάδεσαι. Fortasse εὐκλάδῃσι scribendum. — V. 310. ἀνιεμένη πλοκάμου αὔρης. P. ἀνιεμένη πλόκον αὔραις. Pl. Br. Ut h. l. πλόκον abiit in πλόκαμον, sic infra p. 572. nr. 97. βάρων in βαράρων. p. 596. nr. 245. παστάσιν in παραστάσιν. Cf. p. 553. nr. 346. v. 5. p. 573. nr. 28. v. 2. In Aelian. H. An. L. XI. 1. καὶ μέντοι καὶ οἱ κηδάρισταὶ συγκεκράκωσι τῷ χορῷ. omnibus conjectu-
ris praestat lectio Cod. Vat. {συγκρέκωσι. Ib. L. III. 21. καὶ αὐτῇ προελθοῦσα ἐπεσήμενη. recte mihi emendasse video ὑπέστηνε. Cf. L. VII. 48. IX. 1. (ubi idem vitium.) L. XVII. 17. In Luciani Saturn. §. 35. T. IX. p. 40. pro ἡ φακῇ Cod. Paris. offert φακελή. Ib. §. 23. p. 28. καὶ τάριχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων. Cod. Par. κεφαλὴν. quod temere probabat Belinus. — V. 311. εἰς ἄγαλμα Ὀμήρου. P. ἔμφρονα χαλκὸν Ὀμηρος. Br. χαλκὸς Ὀμηρον vo-
lebat, falsa opinione deceptus. — V. 314. ἦ et Ὀμη. P. Ὀμοῦ. Pl. Br. Scripsi Ὀμῇ. Cf. Interpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 316. δάσων. P. θαάσων. Pl. Br.

V. 318. τόπερ ὤκειεν. P. τό τ' ἐφίκειεν. Pl. Br. Scripsi τόπερ ὤκειεν. Minerva bene noverat formam viri, in quo ipsa habitabat. Hoc et argutum et eum proximis optime conspirans. — V. 320. ἡράσθης, ὃ φίλος, τοῦ κάλλους καὶ τῶν λόγων Ὀμήρου, καὶ τοῦτον πατέρα οὐκ ἐκάλεσας διὰ τὴν σὴν εὐμουσίαν, καὶ ναὶ μὰ τοὺς λόγους οὐ μακρὰν εἰ τῆς ἐκείνου ψυχῆς καὶ τῶν ἐκείνου χαρίτων. marg. P. — πατήρ ἐμός. P. πατήρ δ' ἐμός. Pl. Br. Non video, quam vim δὲ hoc loco habeat. V. 323. καίκεραστο δὲ. P. κειράστο. Pl. Br. V. 334.

κυφλὸς ἦν ὁ πλάσας αὐτόν, ἐπεὶ "Ὀμηρος πολλῶν ἀνδρῶν ἐβλεπε
κρείττων. marg. P. — P. V. 335. In nova pag. novum lemma: εἰς τὸ
ἄγαλμα ὁμήρου· ἔκφρασις τοῦ ἡθους καὶ τοῦ σχηματ^ο αὐτοῦ. P.
V. 337. τοῦτο τέλεισεν. P. Pl. τοῦτ' ἐτέλεισεν. Br. — V. 344. ὡς
θανμαστὸν τὸ τῆς εἰκόνος σχῆμα. P.

V. 351. εἰσάγαλ^μ τοῦ φιλοσοφου φερικν. P. V. 352. σοφίης κέντρα.
Ap. Theodos. Exp. Cret. I. 268. δὲ παρήρησιαν λόγον, Πλήττει γάρ
ἡμᾶς κέντρῳ τῆς ἀτολμίας. Scr. κέντρα. — V. 354. εἰσάγαλ^μ τοῦ
φιλοσόφου ἡρακλείτ. P. V. 356. ἀνδρομένης. P. ἀνδρομένης. Pl. Br. —
V. 357. εἰς ἀγαλ^μ κρατίνου τοῦ κομῆ. P. V. 358. πολυσοῖχουσιν. P.
V. 359. In fine versus loco puncti comma ponendum. — V. 361. εἰς-
ἀγαλ^μ μενᾶδρου τοῦ κομικοῦ. P. ἐσθήκει. P. Pl. Br. — V. 367. εἰς-
ἀγαλ^μ τοῦ ἀμφιτρώωνος. P. ἤσταπτεν. P. ἤστραπτεν. Pl. Br. P. V. 370.
πολυστρέπτοις ἐφάρμενον. P. πολυστρέπτοις ἐπάρμενον. Plan. Br.
πολυστρέπτοιο μενοιῆς v. 172. 348. πολυστρέπτοις δεσμοῖς Nicander
Alex. 224. De ἐπάρμενος vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 234.

V. 372. εἰσάγαλ^μ τοῦ ἱστοριζ^μ θουκυδίδου. P. V. 375. καὶ τῶν.
P. καὶ αὐτῶν. Pl. Br. V. 376. ἀμνητῆρα. In Babrii Fab. XII. 15.
μισθὸν μὲν ἀμνητοραῖν αὔριον πέμπειν. Scr. ἀμνητῆρα. — V. 377.
εἰς ἀγαλ^μ τοῦ ἱστορικοῦ ἡροδότου. P. ἀλικαρνησοῦ restitui ex P. et
antiqq. editt. Plan. pro ἀλικαρνασσοῦ. Vid. Schaefer. Meletem. p. 1.
sq. — ἀηδῶν. P. αἰοδός. Pl. Br. Cf. Animadverss. T. I. 1. p. 421. —
V. 379. δοιᾶς. P. δυᾶς. Pl. Br. de divisione orbis terrarum in duas
partes dixit Schaefer. Meletem. p. 57. ad L. Bos. p. 531. ad Apoll.
Rh. T. II. p. 188. — V. 380. in P. omissus, accessit ex Plan.
ἐνάταις. pro ἐννέα. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 88. et
Schaefer. Melet. p. 97. not. 42. V. 382. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ λυρικοῦ πιν-
δάρου. P. V. 384. βρώτοιο aut βιώτοιο. P. Similiter ap. Athen.
L. V. p. 186. F. βρωτικῆς ἀναισθησίας scriptum pro βιωτικῆς. Vid.
Additam. Anim. in Athen. p. 117. — V. 386. λιγυροῖς. P. Litte-
ram paragogicam addit Pl. Br. V. 387. ἀνεπλάσαντο. P. ἀνεπλάσαντο.
Pl. Br. — V. 388. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ ξινοφῶντ. P. ξινοφῶν. P. quod
emendatum ex Pl. ut statim v. 389. λιγαίων. pro λιγαίων. P.
V. 391. post δῆκωρην comma delendum.

V. 393. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ λυρικοῦ ἀλκμᾶνος. P. ἀλκμᾶων. P. ἀλκμαίων. Plau. Br. Eustath. ad 'Il. X. p. 1579. 12. γίνεται δὲ ἐξ παιῶν, παιάν, οἷς ἀλκμᾶων, ἀλκμάν, καὶ ἀμυθάων, ἀμυθάν. Athen. IV. p. 140. C. αἰχλον 'Αλκμᾶων ἀμύρξατο. Quī ap. Greg. Cor. de Dial. Dor. §. CLXXVII. 'Αλκμάν scribitur, idem 'Αλκμᾶων est ap. Joann. Gramm. Hoc autem nihil ab 'Αλκμαίων discrepare, existimat Schaefferus ad Greg. p. 6. Ap. Apollodor. III. 7. 5. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσιν σὶν 'Αμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν 'Εριφύλην. vocem μάλλον delet Clavierius. Vide an 'Αλκμαίων lateat. — V. 398. εἰς ἄγαλ^μ πομπῆτον καίσαρος. P. Mutilum videtur lemma. P. V. 402. ✕ ὅτι ὁ θαυμαστ^ο οὐτ^ο χριστιδωρος ἐπιάναστασιον ἡ βασιλέως του διαδεξαμ^ε τὸν ζ^η. (i. e. τὸν Ζήνωνα.) P. V. 402. ἄμματι. P. ἄμματι. Pl. Br. V. 406. διώσας. P. δηώσας. Pl. Br. Ap. Herodot. IV. 102. στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι. nonnulli δηώσασθαι. Ap. Liban. T. IV. p. 933. 1. τὴν δὲ γε Μυσίαν Τρωάδα νομίσαντες, ἐπιβάντες ἐδέοντο. scr. ἐδῆον. Sed paulo post lin. 7. ὁ δὲ ἐδῆον τῶν πολεμίων τὴν γῆν. scr. ὁ δὲ ἰδείνυ τ. πολ. — ἔθεα γαίης. P. ἔθνεα. Pl. Quasdam editt. ἔνθεα. Fortasse: 'Ισανρίδος ἦθεα γαίης. Infra p. 86. v. 93. ὁθνείης es διδέξεται ἦθεα γαίης. Confusionem verborum ἔθνη et ἦθη attigit Koen. ad Gregor. p. 495. ed. Lips. Vid. infra p. 438. nr. 471. v. 3. — V. 407. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ποιητοῦ ὁμήρου. P. Post 'Ομηρος oratio incidenda. V. 409. ἦϊός γε γέινατο. P. ἦϊοσι. Pl. Br. Vid. Hermann. ad Orph. p. 820. v. 564. V. 410. μοιροί. P. μυρώ. Pl. Br. Vid. ad p. 31. nr. 1. v. 5. — καδαλίμη et πεδνήν. P. Hoc est etiam in editt. vett. Pl. παιδνήν. Steph. Br. Ap. Liban. T. III. p. 350. 10. καὶ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς παιδείαν ἐξαγάγη. Scr. εἰς πεδευήν. Sic παιδία et πεδία saepissime permutantur. Vid. Boissonad. ad Marin. Vit. Procl. p. 69. Ap. Themist. Or. XXI. p. 264. A. ubi Homerum omnia laudare ait: ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία αὐτῷ καλὰ, καὶ αἱ μάστιγες ὑπασαι γασιναι. scribe sine haesitatione: καὶ τὰ πιδία. καλὰ πιδία plurimis locis ap. Homerum reperiuntur. V. 412. κείνος γάρ. P. Pl. κείνος ἄρα. Br. Vulgatam sic explicueris: Hunc Homerum veterem illum esse epicum non puto, sed Byzantinum recentiore. Illic enim non epicus fuit, sed tragicus. — V. 414. εἰς ἔγλυμα τοῦ ποιητοῦ βεργιλίου τοῦ γραψάν^τ τη^τ ρωμαίων διαλεκτ^τ τὴν

Tom. III.

καλμενην αἰνεάδα: εν επεισι θαυμασίους. P. V. 415. ante ὄνποτε incidendum. Βεργίλλιος. P. Βεργίλλιος. Pl. Br. Vid. Fabric. Bibl. Lat. T. I. p. 305. ed. Ern. Οὐεργίλιος ap. Plutarch. Vit. Ciceron. c. 32. Vid. Coray T. V. p. 422. — V. 416. θυβριάς. P. θυμβριάς, Pl. Br.

III.

Ἐν κυζίκῳ εἰς τὸν ναὸν ἀπολλωνίδος τῆς μῶς αττάλου καὶ εὐμενοῦς ἐπιγράμματα ἃ εἰς τὰστυλοπινάκια ἐγγράπτο περιέχοντα ἀναγλύφους ἰστορίας ὡς ὑποτέτακται. P. In marg. ταῦτα ἐν κυζίκῳ ὄν τῳ θαυμαζομένῳ ναῳ τῆς μῶς αττάλ καὶ εὐμενοῦς τῶν περγαμηνῶν. P. In edit. nostra male excusum κυζικῶ. Pro εὐμενοῦς scripsi Εὐμένους. Vid. Reiz. de Prosod. gr. accent. inclin. p. 116. Saepissime tamen hoc nomen in libris scriptis et impressis ὀξυτονεῖται. unde Eustathius ad Ἰλ. γ. p. 930. 39. hunc usum recentiorem esse statuit. Apud Plutarchum semper Εὐμένης scripsit cl. Coray, quem vide T. IV. p. 329. 536. et in Prodro-mo Bibl. Hellen. p. 307. s. nec aliter Schweighäuser in Polybio. Vid. ad L. III. 3. Tom. V. p. 501.

Undeviginti haec epigr. edidi in Exercitt. crit. T. II. p. 139-204. ejus libri censuram egit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 159. sqq. In templo Apolloniadi a filiis Cyzici exstructo anaglypha fuerunt, exempla pietatis, parentibus, imprimis matribus, a liberis praestitae exhibentia. Plurimorum argumenta ex tragoediis videntur derivata. Loca veterum de matre Attali et Eumenis, horumque fratrum concordia et in communem matrem pietate, collegi in Exercitt. I. c. p. 159. sqq.

Nr. 1. Cf. Animadverss. T. III. 5. p. 621. In titulo σιλήνων. P. ut ap. Hesych. σιλήνοι. De diversitate scripturae σιληνός et σειληνός vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1921. s. In Cod. Vindob. et Moscov. Pausaniae semper σιληνός. Vid. Facium ad Pausan. T. I. p. 86. not. 9. De Baccho Apollodor. III. 5. 3. p. 266. ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεόν, ἀνθρώποι ἐτίμων · ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα... εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν. ubi Heynius haerens, ὥδε μαθόντες corrigit. Sincera est lectio, modo, distinctione post ἐτίμων sublata, apodosin ab ὁ δὲ incipias. Sic etiam L. II. 5. 4. p. 172. apodosis est in verbis, θάψας δὲ Φύλον Ἡρακλῆς. ubi δὲ non debebat deleri ab Heynio, qui in reliquis bene de h. l. meruit. Fabulam de Baccho, matrem ducente ad superos, illustravimus in Exercitt. p. 145. s. V. 2. παῖδα κάδμον καὶ

ἀρμονός. P. Verba transposui, ne metrum bis in uno versu frustra violaretur. — V. 4. πενθεύς. P. πενθεῖς scripsi cum Chardono. Sic Ἄρεος φθισήνορος. Oppian. Hal. II. 667. Ἄρεος διωξίη τοιο. p. 410. nr. 522. Διογενεῖς est ap. Gregor. Cor. p. 298. ed. Lips. Vid. infra ad p. 165. nr. 129. — ἀμειβόμενος. P. De ἀμυνόμενος olim cogitabam; quod fortasse non necessarium.

Nr. 2. Vide Paralip. I. T. III. 3. p. 621. s. nr. 9. V. 1. τὰς δ' P. pro τὰςδ', ut saepe in hoc Cod. ταυθραντιάδος. P. Numeros restitui cum Chard. et Wakefieldio. V. 3. φίλοι. P. φίλιος corr. Wakef. Oppian. Cyn. II. 368. λύσαι μητέρα μοι φίλην. Codd. Paris. φιλήν. quod nunc in textu legitur. Ib. II. 350. κοῦροι φιλίους κομένοισι τοκῆας. V. 4. ἀγάγω εὐ πείδιον. P. Fortasse pro ἀγάγω — ἀνάγω ἐν πείδοι dedi. Θήβης πείδον. Eubul. ap. Athen. II. 47. B. Eurip. Phr. Fr. 1. sis Τροίας πείδον. Idem Orest. 521 et sic saepissime. — Nr. 3. Paralip. I. nr. 10. p. 622. s. In marg. ὁ τρίτος πίναξ τοῦ τρίτου στυλοῦ. P. Videntur itaque illa anaglypha columnarum basibus; τοῖς στυλοβάταις, inserta fuisse. V. 1. ξένεινον. Scribendum videtur ξιτόμεινον, nisi auctor ξεν produxit, ut in συνέχεις et paucis aliis. Vide Winterton. in Poët. minor. ad Heslod. Theog. 636. Br. ad Apoll. Rh. I. 1271. Buhl. ad Arat. Phaenom. v. 20. — V. 2. φοίνικος ἥδ' ἐθέλει. P. Sic certe est in Ap. Goth. In Cod. ipso ὅδ' legi contendit Chard. Melanges T. II. p. 273. qui p. 276. probat correctionem nostram: Φοίνικος δ' ἐθέλει. — χόλον γενέτον. iram Phoenicis in patrem, ob injuriam matri Alcimedae illatam. In παῦσαι diphthongus correpta. Vid. Exercitatt. crit. p. 155. — P. V. 4. προῖεμένοι. P. προσεμένω dedi cum Heynio, ut v. 6. παιδολέτω, πρό παιδολέτην.

Nr. 4. Paralip. I. nr. 11. p. 624. In titulo κλύτιον P. Sed v. 1. recte κλυτίος. Vid. ad Christodor. Ecphr. v. 254. — V. 1. κλυτόνοος. P. κλειτόνοος malebat Heynius, invito Chardono, qui primam syllabam ob plures breves continuas produci existimabat. Idem alliterationem esse statuebat in κλυτίος et κλυτόνοος: Certe in hoc versificatore, qui quantitatem syllabarum susque deque habet, talia non debent mutari. V. 2. πατρός. P. ματρός correxi cum Uhdenio. V. 3. ἐπὶ τοῖσιν. non debebat tentari. His factis laetatur i. e. super illis. Ap. Aelian. H. A. VIII. 17. τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τούτοις οὐκ οἶδεν αὐτήν. sincera est vulgata, in qua est abundantia, post adverbium loci et temporis non infrequens. — ἡ πρίν. P. ἦτις volebat Chardon. ἥπερ fuerit lenius. —

Nr. 5. Paralip. I. nr. 12. p. 624. In titulo *κρεσφόνην* habet P. ἐκ-
δηλυν. mortem. Cf. Suicer. Thes. eccl. T. I. p. 1045. DuCang.
Glossar. in ἐκδημείν. Ἀποδημία sic legitur ap. Liban. T. IV. p. 168.
24. Obiter corrige Aelian. Hist. An. XVII. 40. καὶ καταβολὴν τῆς
ἐπιδημίας τῆς προειρημένης. pro ἐπιμελείας. V. 1. κρεσφόντον. P.
V. 2. μιάναι. Longam syllabam auctor corripuit, ut Oracul. Sibyll.
L. II. p. 286. καὶ πάλιν οἱ τὴν σάρκα ἀσελγίῃ μὴναντες. ubi rectius
Codd. ἀσελγείαις μιάναντες. Similiter Gregor. Nazianz. Carm. II. 65.
T. II. p. 43. C. in δέκρινas penultimam corripuit. V. 3. ἦκεν γόνως
γενέτῃ προσαμύνων. P. caede patrem ulciscens interpretatur Chard.
quum prius correctionem nostram probasset, γόνων γενετῆρος ἀμύνων,
quam etiamnum tueor. Sic ap. Orpheum Argon. v. 538. ὕσσ κνβερ-
νῆτῃ προσεπέστιχε νήδυμος ἕπνος. Schneiderus correxit probabiliter:
κνβερνητῆρος ἐπέστιχε. V. 5. δόρυ πῆξε. Homer. Ἰλ. χ. 283. μετα-
φρένῃ ἐν δόρυ πῆξεν.

Nr. 6. Paralip. I. nr. 13. p. 626. In titulo τὸ μαντιῶν scripsi;
in Cod. τὸ desideratur. ἐπιφανείς. P. marg. ἐπιγανίς. — V. 1.
μεμιγμένον ὄλκοις. monstrum ex homine et serpentibus mixtum in-
terpretatur Heynius. ὄλκοις de draconis spiris accipiendum esse, docui
in Animadverss. — V. 3. σκύλα. P. σκυλᾶν Chard. Deae vim vo-
luisse facere draconem, docet Apoll. Rh. II. 706. Schol. ad Ly-
cophr. v. 208. — τόξον. aut τόξῳ scribendum, aut τόξον .. Φοῖβον. —
V. 5. δελφόν. Si Φοῖβος sincerum est, non male correxeris: Δελφοῖς
(sic Chard.) δ' οὖν θήσει τρίπον ἐνθεον. Nec tamen ferri potest θήσει
ad Apollinem, ἀποπνεύσει ad Pythonem relatum. Huic incommodo
medeberis scribens: Δελφοῖς οὖν θήσει τρίπον ἐνθεον · ὅς δ' ἄρ'
ὀδόντων Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδνρόμενος. Phoebeus igitur
tripodem Delphis ponet (alius fortasse scripsisset ὀρθώσει); hic autem
(Pytho) e dentibus tristem strepitum lamentando edet. Nonn. Dion. IV.
p. 134. 29. πάντο θηρείων τρομέων σνριγμὸν ὀδόντων. Respicitur
autem ad τὸν ὀδοντισμόν, de quo Pollux IV. 80. et 84. de nomine
Pythico: ἐν δὲ τῷ ἱαμβικῷ μάχεται (Apollo). ἐμπεριείληγε δὲ τὸ
ἱαμβικὸν καὶ τὰ σαλπιστικὰ κροῖματα, καὶ τὸν ὀδοντισμόν, ὡς
τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπίοντος τοῖς ὀδόντας. Cf. Clem.
Alex. Coh. ad Gent. p. 2, 8. Eodem fortasse retuleris Orac. Sibyll.
p. 699. οὐκ αὐλὸς πολέτητος, ἔχων τε φρενὸς βλαβὸν αὐδῆν, Οὐ νοκλιεῖ
σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος. quod vulgo de lituo minus recte
interpretantur.

Nr. 7. Paralip. I. nr. 14. p. 627. In titulo post αὐτῆς Heynius supplebat παραδοθεῖσαν. Tum ἐνσχεθεῖσα scripsi, pro ἐνεχθεῖσα. De fabula cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1090. ubi in verbis, ὁ δὲ Νεκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελεντᾷ. scribendum videtur: διὰ τὴν ἀποδημίαν. — P. Initio novae paginae novum lemma adscriptum: περὶ ἀμφίωνος καὶ ζήθου τῶν υἱῶν ἀντιόπης. V. 1. σκυλεύματα. P. σκυλακνέματα scripsi, probante Chardoño, cum quo Δίρκην et distinctionem huius distichi emendavi. Tymnes p. 274. nr. 433. ἔξῃς κακὸν σκυλάκεινμα, κακὰ μέρει. V. 3. ἡ πάρος. P. Sensus postulabat ἦν. V. 4. ἐκέτης. fortasse ut τύχη σωτήρ, λωβητήρες Ἐρινύες, πατροφόντης μήτηρ, et similia, quae conguessit Abresch. ad Aesch. T. I. p. 94. Rectius tamen scripseris ἐκέτις, praesertim quum hunc scriptorem metricarum legum non admodum curiosum fuisse appareat. In his terminationibus saepe peccatur. Ap. Maxim. π. καταρχ. v. 110. πέλονται, Πολλάκι καὶ χεῖρεσσι ἐὼν λωβήσας ἄκοιται. scribe: ἐὼν λωβήσαι ἄκοιτην. Activa forma verbi λωβάμαι utitur Phocylid. v. 33. — Ap. Plutarch. Vit. Romul. c. 16. in fr. Simyli primum distichon sic videtur corrigendum: ἡ δ' ἀγχοῦ Ταρῆα παρὰ Καπιτώλιον αἶπος Ναίουσα, Ῥώμης ἐπλετο τειχολέτις. sic ed. Aldin. pro τειχολέτης. Infra p. 279. nr. 1. πεντηκονταέτις dedi cum Reiskio, pro πεντηκονταέτης. V. 5. καθάπτεται. P. καθάπτετε dedi cum Chard. et Schaefero ad L. Bos p. 532. Ap. Apollodor. III. 5. 5. p. 268. τὴν δὲ Δίρκην θριξὶ δήσαντες ἐκ ταύρου. vocem θριξὶ ab Heynio cum Codd. nonnullis omissam tuetur Hygin. Fab. VIII. p. 26. Dircen ad taurum crinibus religatam necant. In αἶς prior syllaba aut producta vi arsius, aut legendum: ἀλλ' αἶς καὶ ταύροιο καθάπτετε. αἶς cum verbo pluralis numeri multi illustraverunt. Stephan. Thes. T. I. p. 62. H. Clark. ad Homer. Ὀδ. ζ. 576. et alii.

Nr. 8. Paralip. I. nr. 15. p. 629. In titul. καθέτηκε. P. V. 1. μέτιρ. P. V. 2. ὑπέδεξάτο πᾶν. P. ὑπέδεξο scripsi c. Heynio. Homer. Od. ξ. 54. πᾶν Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 583. comparat cum δαῖν ap. Callimach. fr. 243. ἐς δαῖν ἐρχομένων. Ipsum πᾶν occurrit p. 376. nr. 125. v. 3 et 6. — V. 3. ἐπιριγμῖος. P. V. 4. ἀνὰ γλεκ. P. θαμβεῖ ἄναξ. tentabat Heynius. Fortasse scribendum: θαμβεῖ, τὰν γλυκεράν. nisi fuit: παγγλυκεράν. quod compositum etiam alibi occurrit. — Nr. 9. Paralip. I. nr. 16. p. 629. In titulo σιδήρω. Scripsi, σιδηρώ. Pro ἐπέτεινεν Heynius ἐνέτεινεν malebat. —

Νηλέης. alibi Νηλεΐς scribitur, minus recte. Vid. Animadverss. T. I, 2, p. 239. Liban. T. IV. p. 1111. 7. Νηλέα καὶ Πηλεῖαν ἐκ τῆς κόρης παῖδας προήγαγεν. V. 1. σπείρημα σιδήρου. P. Obscurum distichon, in quo adjectivum τρηχέως offendit, alibi non obvium, et σπείρημα pro σιρῶ positum. Haec tamen si sincera fuerint, sensum restitueris scribens: μητέρα τρηχέουσαν (τρηχαλέουσαν) ἐνὶ σπειρήμασι Τυρῶ Σαλμωνεὶ γενέτα τῶδ' ὑποτασσόμεναν. . . Matrem Tyro duris in vineulis patri Salmoneo hic adstanti subiectam. . . Tunc distichon excidisse videtur. V. 3. ἔκπεσον et λείψων. P. δοῦλώσει referendum ad Salmoneum. Titulum huius epigr. ediderunt Salm. ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 356. et Meziriac Comment. sur les épîtres d'Ovide. T. II. p. 27. uterque in verbo ἐνλελύξεντας a vero aberrans.

Nr. 10. Paralip. I. nr. 17. p. 630. In titulo σύμβουλον et διὰ τῆς ἀρχ. P. In marg. ὅτι ὁ Εὐνοὸς καὶ Θύας ἀδελφοὶ ἐξ ὑψιπύλης. Cf. Argum. β ad Pindari Nem. — De Hypsipyle Apollodor. III. 6. 4, p. 300. V. 2. οἰκίτης pro δοῦλη absolute non dicitur. Scr. ἐκέτην. Vid. infra p. 120, nr. 215. et p. 571. nr. 19^a. v. 2. Ap. Lucian. T. VI. p. 144. 2. τὸν αὐτῆς ἐκέτην. Codd. Paris. duo οἰκέτην. Ib. T. VII. p. 78. ὥσπερ ἐκέτην. editt. vett. οἰκέτην. Aelian. H. An. XI. 31. οἰκίτραι τὸν οἰκέτην. Gesnerus emendavit, ἐκέτην. Eadem permutatio e Cod. August. enotata in Fabul. Aesop. 3. p. 3. ed. Schn. Vid. Wesseling. ad Dion. Cass. T. II. p. 1500. Facius ad Pausan. T. I. p. 219. not. 8. Ap. Liban. T. IV. p. 303. 9. οἱ τοὺς οἰκίτας αἰδοῦμενοι. παρ' οἷς βωμὸς ἐλέον. aliena sunt, quae de Atheniensium erga seruos clementia ad h. l. dixit Reiskius. Scr. sine haesitatione: οἱ τοὺς ἐκέτας αἰδοῦμενοι. Contra ap. Eund. p. 1112. 13. ἡγεῖται μὲν φῶν ὁ δημοπότης γέρων λιβανωτόν, ἔπεται δὲ ὁ ἐκέτης ἱερεῖον κομίζων. scr. ἔπεται δὲ οἰκέτης. — τὸν θατέρου. P. Scripsi τοῦ θανάτου. — V. 3. ἀφουῖθαρ. P. ἐπ' οὐθαρ corr. Heynius, Subaudi ὄντα. Archeporum lactentem. Non satis confido huic correctioni; nec tamen melius quid succurrit. — V. 5. ἀσώπιδος. P. ἀσωπίδος scripsi: Nymphae Asopidis arva. Plura fuerunt ejusdem nominis flumina. Vid. Schol. Pindar. Nem. 3, 1. p. 683. — νλαν κοίραν. Scribendum videtur: Ἀσσωπίδος, Εὐνοῦ, ἀφουραν. Post Thoantem enim v. 1mo compellatum, etiam Eunoi mentio fieri debebat. De elisione ne dubites, Od. a. 389. Ἀντίνο', ἥ καὶ μοι ναμείσσειαι. β. 130. Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστι. η. 159. Ἀντίνο', ὕβριν. — V. 6. ἐξω. P. ἄξων scripsi.

Γλαύκον cohaeret cum παιδός. V. 3. κρανταγίνους ἰοβάτον δ' ὑπ. P. Suspiciabar: κῆρα κακὴν δ' οὐδ' Ἰοβάτας ὑπαλύξει. Homer. Ἰλ. μ. 113. κακὰς δ' ὑπὸ κῆρας ἀλίξας. Od. ψ. 352. αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλίξας. — V. 4. μοιρῶν ἐπέκλωσε λῖνα. P. Proposui olim: Μοιρῶν ἔμπεδ' ἐκλωσε λῖνα. Sed compositum ἐπέκλωσε tuetur perpetuus poëtarum usus. Fortasse igitur versum sic impleveris: οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λῖνα. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. p. XIV. — P. V. 5. novum lemma: ^επ ^οβελλέρογοντ καὶ γλαύκον. P. ἀπήλυσας. P. Scripsi ἀπήλυσας. (in edit. nostra pessime excusum ἀπηλάσας.) Lentulus Gaetul. p. 174. nr. 190. εἰ δ' ὥς μεν βαρύντιον ἀπώσας νοῦσον ἐλάσσεις καὶ πενήην. Liban. T. IV. p. 860. 29. ἐξετάσσωμεν, ἃ τε ἀπέλυσεν, ἃ τε παρίσχειν. In Morell. ἀπήλυσεν. Scr. ἐξετάσσωμεν, ἃ τε ἀπήλυσεν. Saep̄ an scriptum pro ἃ. Hinc ap. Aelian. H. A. VII. 22. καὶ μέντοι λαλούντων αὐτά. Scr. ἄττα. Et ib. XVI. 18. πονθάνομας δὲ γένη αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι. Scr. γένη ἄττα. V. 6. obscurus versus. μύθων fortasse cum μύχθων permutandum. Sed sic in ἐπεφράσατο adhuc haeremus.

Nr. 16. Paralip. I. nr. 23. p. 636. In marg. ^επ αἰὺλον καὶ βοιωτοῦ τ' εἰῶν ποσειδῶνος. P. V. 1. μύθον. P. Scripsi μύχθον. V. 2. μητέρην. P. μητέρ' εἶην correxi cum Chard. qui etiam λνόμενοι tuetur. Mihi ῥνόμενοι videtur verius. De horum verborum permutatione vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 906. Liban. T. IV. p. 296. 16. ῥνέσθαι τοὺς ἐν Χερρόνησῳ. Cod. Bavar. λνέσθαι. V. 3. τοῦνεκα γὰρ καί. Mutillum hunc et corruptum versum sic impleveris: τοῦνεκα καρτερόχειρε πεφίγητε κἄλκιμοι ἄνδρες. Sed lenius quid reperiri velim. V. 4. βοιωτίης. Sic iterum ω corripitur nr. 19. et passim apud seniores. Exempla dedi in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. 48. Ad historiam facit Stephan. Byz. in βοιωτία. Etym. M. in βοιωτός. Cf. Berkel, p. 228. — Nr. 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. ^επ ἀνάπνεως καὶ ἀμφινύμον τῶν οικιωτῶν. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 199. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de Piis fratribus. Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernsd. Poët. min. T. IV. 1. p. 371. V. 1. πυρὸς καὶ γαίης. P. Num πυρκαϊῆς? Vid. p. 371. nr. 89. v. 4. In marg. ζτ. τὸ λιπὲρ ἐπιγραμμ.

Nr. 18. Paralip. I. nr. 25. p. 637. In marg. ^επ κλεόβιδος καὶ βίτωνος τῶν εἰῶν κωδίπτης. P. — In titulo post βίτων addidi οἱ,

ne manca esset constructio. — τὸ σκεῦος. Fortasse, τὸ ζεύγος. Ap. Aelian. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεύγος ἵππων. ζεύγος γὰρ ἢ τινὲς ἢ οὐδέν διαφέρει. Scr. σκῦτους γὰρ ἢ τι ἢ οὐδέν δ. Est autem σκῦτος *lorum*, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. παῖειν, σκῦτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σκῦτους δέος. Cf. Liban. T. IV. p. 380. 32. p. 868. 28. — Μοχ φασὶν scripsi pro φησὶν. Post ἱεροεργῆσας autem sustuli τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Con-templ. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solano proposita. V. 2. εὐσεβίης θυσίην. P. εὐσεβίης θ' ὕσις scripsi sensu flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 210. ἢ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλόξ συνεχῶς λάμπει. scr. ἢ τῶν θυσιῶν φλόξ. V. 3. ἡδὺ χάρις. P. dedi ἡδυχαρής, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαιής et similia. — σκῦπος ἀνδράσιν. P. κύπος dedi et χῶριος. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐπ' εὐσεβίῃ. Scr. nō hiet oratio: μητρὸς οὐ' εὐσεβίῃ. quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem susci- perent. V. 5. ἱεροῖσιν. P. ἐνέροισιν fuisse suspicor, praepositione subaudita. — Nr. 19. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo σερβήλειαν, P. Hunc titulum Salm. edidit in Exercitt. Plin. p. 11. A. ut doceret, Rheam Silviam ab aliis Serbiliam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π ρήμ καὶ ρωμυ τῶν νύων σερβεῖ οἵτινες πρῶτοι τὴν ῥώμην ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π ῥωμύλον καὶ ῥέμον τῶν ἀδελφῶν οἵτινες τὴν μεγάλην ῥώμην ἔκτισαν. V. 2. ξυνή καὶ ῥω- μίλλων. P. V. 3. τιθῆνος. P.

IV. Prooemia diversarum Anthologiarum.

Ρ. Μελέαγρον στέφανος. In marg. οὗτος ὁ μελέαγρος φωνεῖ τὴν τ ἀπὸ παλαιστοῖνης πύλ. ἐποίησεν δὲ τὸν θανμάσι τουτονὶ τῶν τ (hoc dele) ἐπιγραμμά στέφανον X συντάξεν δὲ αὐ καταστοιχεῖ ἀλλὰ κωνστα^τν ὁ ἐπονομαζόμε κεφαλὰς συνεχεῖν αὐ ἀφορίσας εἰς κεφαλῆ δια^ω (εἰς κεφάλαια διάφορα nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) ἦγον ἰρωτακὰ ἰδίως, καὶ ἀναθεμα καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικὰ:

ὡς νῦν ὑποτίθεται: ἐν τῷ παρόντι Ἀττικῷ: — ὅτι ὁ μελέαγρος γαδαρηνός ἦν τὸ γένος σύρος · ἐτελεύτησεν ἐν κώτῃ (κῶ τῇ) νήσῳ. — *Meleagri Prooemium*. Br. I. 1. p. 1. An. I. 1. p. 1. V. 1-4. in quatuor his versibus Gracius ionicas formas septies restituit, φίλη, εἴηδε, αἰοιδῆν, ἦνυσε, ἀριζήλω, μνημόσυνον, ταύτην, quod in reliquo poëmatico Cod. P. ionicas formas exhibeat; in notis autem causas affert, cur quis in toto hoc poëmatico *dorismum* obtinuisse non inepte existimare possit. — V. 2. ὁ καὶ τεύξας. Vkl. ad p. 577. nr. 65. — ἑμνοθέταν. P. Br. ἑμνοθετᾶν. Reisk. ἑμνοθετῶν. Graef. P. 607. nr. 257. τὸν ἐκ πάντων ἡθροισμένον εἰς ἓνα μόχθον ἑμνοθετᾶν βύβλων. ubi Cod. etiam ἑμνοθέταν. Servavi tamen ἑμνοθέταν, quod h. l. ferri posse videbatur; ut *μουσοπόλον στίφανον* in epigr. laud. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 155. — V. 2. post *μναμόσυνον* Br. comma posuit. — V. 5. μοιροῖς. P. *Μυροῖς*. Br. c. Reiskio. Schol. marg. quod mox dabimus, *Μυροί*. At *Μοιρῶ* illa vocatur ap. Athen. XI. p. 490. E. p. 491. A. ubi Schweigh. Codd. lectionem servavit, quem vide T. VI. p. 238. *Μοιρῶ κυθαλίμη Βυζαντίας* est supra in Christod. Ecpfr. v. 410. et in poëtriarum enumeratione p. 362. nr. 27. Cf. Eustath. ad *Il. ω.* p. 1351. Od. *μ.* p. 1713. ed. Rom. In *Μυρῶ* prior corripitur p. 234. nr. 190. p. 259. nr. 364. p. 271. nr. 425. Quare non dubitavi *Μοιροῖς* restituere. — V. 6. λειρία. P. V. 7. χορῶν. P. *τορῶν*. Br. c. Reisk. quod adstruxi in Anim. Adde Aeschyl. *Agam.* 613. 1054. Suppl. 277. Gracius tuctur *χορῶν*, commate post *Μελανειπίδου* posito. Hoc mihi frigere videtur. De confusione litterarum *χ* et *τ* dixit Bast. in Comment. palaeogr. p. 738. In Oracul. Sibyll. VIII. p. 707. οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέτοις, οὐχὶ τορείαις. Cod. Reg. recte *χορείαις*. — V. 9. σὺν δ' ἀναμίξ. Sic Cod. non ἐν δ' ἀν. ut olim scripsi, intricatioribus apogr. ductibus deceptus. Sic v. 27. σὺν δ' ἄμα. V. 10. δέλτος. P. δέλτοις. Br. c. Reisk. V. 11. ἡδύπνοιο. Br. errore typothetae. De praepositionis ἀπὸ usu periphrastico dixi in Anim. T. I. 1. p. 308. Verba Libanii T. IV. p. 888. 6. πρὸς τὸν πατέρα περὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πραγμάτων ἐρωτῶντα frustra sollicitat Reiskius. Contra ap. Eund. p. 965. 11. τιμωρίαν ἔδει λαβεῖν παρὰ τῶν βαρβάρων τῆς ὑπ' ἐκείνων ἕβρεως. scr. τῆς ἀπ' ἐκείνων. — V. 16. ὀξύτορου. P. Salm. de Hom. Hyl. Iatr. p. 83. E. ὀξύτορου Vavass. Br. ὀξύτορος πίτυς vocatur ob formam arboris acuminatam. Nonn. Paraphr. c. XX. 25. p. 214. ἐς ὀξύτῳρον τύπον ἦλυν. — V. 17. οἶνης. P. ὕγροῖς. Br. c. Reisk. οἶμης. Graecius. Lenis

emendatio, non tamen ea, quae omnem difficultatem tollat. In Apollinar. Metaphr. Psalm. in Bandin. Cat. Mss. gr. p. 62. repono lectionem marg. *ἔλπομαι ἀθανάτοιο θεοῦ πεκορυθμένος αἶμα* (pro *εἶνας*) *Ἰοὶ χάριν ἀντὶ πόνων φορέειν*. — V. 19. *χλοερὸν*. P. *χλοερὸν* Br. c. caeteris. V. 20. *ἀμμοτρώφον*. P. *ἀμμότροφον*. Br. V. 23. *μούσαισιν*. P. *μοῦσαισιν*. Br. *ἄμεινον*. P. Br. *ἄμωμον* ex Heynii correctione repositi, praeceunte Graefio. Obiter corrige Lesbonaet, in Oratt. Gr. T. VIII. p. 21. *οἶκουν*, ὅπερ *εἶπον ὀλίγω πρόσθεν*, οἶδεις *ἄν κάλλιον* παρασκευάσαι *σημεῖον*. Scribe: *κάλλιον παρασκευάσαι ἢ ἄμεινον*. ex praecedentibus: *ἢ ἄλλα τι παρασκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον*. — §. *) V. 26. *σχοῖνον*. P. cf. Salm. Hyl. Iatr. p. 121. C. *σχῖνον*. Br. c. Reisk. — V. 28. *ἄνθη*. Verbis transpositis Graefius, *ἄνθηα καὶ ῥοσῆς*. *ἄνθηα* noster v. 32. Elegans correctio. V. 29. *μαζήνηαίους*. P. *συμναίους*. Br. c. Salm. De *σύνρνα* vide Casaub. ad Athen. L. XV. p. 688. C. — V. 30. *σιμίω*. P. In margin. Scholio *σιμίας*. V. 31. *ἀμωμήτοιο* pro poëtae nomine habebat Reisk. qui v. 32. legebat: *βαῖα δὲ καὶ κνίζων*. Et sic est in textu Analectt. In Lectt. autem Br. Cod. lectionem restituit. — Incidi commate post *ἄνθηα*, ut *οἶκω Παρθενίδος* jungatur. — V. 33. *ἐνκαρπνεῦντα*.

*) In marg. hujus pag. habetur Scholion: οἱ τ' ἐπιγραμμά ποιηταὶ οὕς συνῆξε μελέαγρος ἐν τῷ παρὰντ πλακέντι στεφάνῳ. Χ. ^οσιμωνίδης. ^ορίαν. ^οἀλκίος. ^ολεονίδης. ^οἀνύτη. ^ομυροῖ. ^οσαπφῶ. ^ομελάντιπ. ^ονοσσίς. ^οἔρινα. ^οσαμίας. ^ομνάσαλ. ^οπάμφιλος. ^οπαγκρα. ^οτύμνης. ^ονικίας. ^οεὐφημος. ^οδαμάγη. ^οκαλλιμα. ^οεὐφορίων. ^οἠγήσιππος. ^οπεραῖος. ^οδιότιμος. ^ομενεκρα. ^ονικνέτος. ^οσιμίας. ^οπαρθενίς. ^οβακχυλῖ. ^οἀνακρέων. ^οἄνθεμι. (vide ad v. 36.) ^οἑρχίλαχος. ^οπολυκλῆ. ^οἀντίπατρος. ^οπα- ^οεἰδικτ. ^οἠδυλλος. ^οσικελιδ. ^οπλάτων. ^οὁ μέγας. ^οἄρατος. ^οχαιρήμων. ^οφαιδιμ. ^οἀνταγόρας. ^οθεοδωριδ. ^οφανίας καὶ αὐτὸς μελέαγρος. ἔγραψεν δὲ τὸν στεφ.® πρὸς διοκλέα. — ζτ. τὴν πόλιν μελέαγρου ἐν τῷ στεφ.®. γαδαρηνὸς ἦν ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημονευσεν. ἤχημασεν ἐπισελευκου τοῦ εσχάτου. Patria Meleagri commemoratur p. 270. nr. 417. 418. 419. Hoc Scholion explicatum dedimus in Prolegg. §. 2. p. XXXVI. sqq.

P. et Marin. — μουσῶν. P. Inter formas Σιμμίω, Βακχυλίδω, Σικελίδω, etiam Μουσίων videbatur scribendum. — V. 35. τὸ μὲν. Si genuina est lectio, verba μέλισμα νέκταρος referenda sunt ad carmina lyrica, nectareae suavitatis plena, ita ut, quod poëta gignit et habet, id esse dicatur. ἀνθέμιον fuerunt, qui pro poëtae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cuiusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: μέλισμα, νεκταρέους δ' ἐλέγους, εὐσπορον ἀνθέμιον. Graefius in not. mst. κείνο μέλημα ἱερός (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam inciderat V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: νεκταρίον δ' ἐλέγους εὐσπορον ἀνθέμιον. — Pro εὐσπορον in P. est ἄσπορον. De ᾱ et εὐ crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 37. ἐκ δὲ καί. P. ἐν δέ. Br. qui praeterea in textu dedit: ἐκ φοβερῆς οκ. ἄνθος ἀκάνθεις 'A. in Lectt. autem ἐκ φορβῆς revocat, servata lectione ἀκάνθεις, quod pro ἀκάνθωδες positum analogiae adversatur. ἀκάνθης ex P. restitui cum Graefio, qui ἄνθος ἀκάνθης de carduo interpretatur. V. 38. μικράς. P. πικράς nonnulli. Frustra. Vid. Dorvill. ad Char. p. 712. — V. 39. ὄρπηκας ἐλῆς. P. ὄρπηκας ἐλαίης Br. c. aliis. — V. 40. πολυκλείτου. P. In Schol. marg. πολυκλήτου. V. 43. καὶ μὴν καί. P. καὶ μὴν καὶ Br. cum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. καὶ μὴν καὶ κτανωνόν. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — σφιγν. Br. σφιγαν. P. — V. 44. ὕμνοθέταν. P. Br. ὕμνοθετῶν. Graef. Vid. ad v. 2. — Ἐρμού θυρον. In Hermodori nomine etiam alios lusiase apparet ex Athen. L. X. p. 448. E. — V. 45. ποσειδίππου. Sic in plurimis titulis in P. Ποσειδίππου. Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh. ad Athen. T. II. p. 93. et 326. — V. 45. ἡδύλον. P. ἡδύλον. Br. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. χρυσίον. P. χρύσειον. Br. χρύσειον ἔρνος ἐλαίης Callim. H. in Del. 262. Junge αἰὲ χρύσειον, ut flores dicuntur αἰεταλεῖς, arbores αἰεφυλλοί. Respicitur autem eloquentiae splendor, per omnia Platonis opera fusus. V. 53. τήντε φαλ. P. τόν τε φιλακν. Br. c. Reisk. Hoc epitheton serpyllo tribuitur ob usum in computationibus. Agath. Prooem. v. 132. φιλακρήτους χορείας. Antip. Sidon. p. 212. nr. 26. ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης. Paul. Sil. p. 134. nr. 281. φιλακρήτους μετὰ κόμους. — νεοθαλή. P. νεοθηλή. corr. Graef. Vide ad p. 408. nr. 313. v. 1. — V. 54. ἔρφυλον κτανῶν. P. τόν .. ἔρφυλλον. Br. Restitui τήν .. ἔρφυλλον. Theocr.

Epigr. p. 204. nr. 336. καὶ ὁ κατάπυκνος ἐκείνα ἔρπυλλος. Pancrat. ap. Athen. L. XV. p. 677. F. οὐλὴν ἔρπυλλον. Theophr. ib. p. 681. E. τῆς ἐρπύλλου τὴν ἄγριον. — κυανῶν. P. κυάνων. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Purgoldi correctio, *κυάμων*, quam Graefius recepit. — V. 56. *πρώϊμα*. P. *πρώϊα*. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. bis in Cod. scriptus.

P 2. Φιλίππου στέφανος. Scholion in marg. ^o ἕτερ στέφανος Φιλίππου θεισσαλονικίως: ὃν ἐποίησιν κατὰ μίμησιν μελεάχρου: συν-
^τῆξεν δὲ καὶ αὐ ἀποτῶν ἐμφερομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντι-
⁸πάτρου. κριναγῶρ. ἀντιφίλον. τυλλῆ. φιλοδημ. ⁸παρμενίων. ἀντιφαν.
^ταῖτομεδων. ζωνᾶ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διόδωρ. εὐήνου, καὶ αὐτ φι-
^oλίππε. Ἐγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλιππ τὸν στέφαν προστὶν κάμιλλον X
Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 5. νεανῆς. P. νεαρῆς
Br. c. Ap. Lips. νεαρῶν ἀοιδῶν Antipater p. 320. nr. 713. νεαρῇ ἡβῃ.
Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum *ν* et *ρ* vid. ad
p. 205. nr. 348. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 3. — ὡς ἱκέλων. quam si-
millimum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 155.
Hinc tucaris vulgatam ap. Plutarch. T. II. p. 392. F. τὸ γὰρ ἐν τῷ
εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεκαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι. λέγειν, ὡς
⁸δοτιν εὐηδης καὶ ἄτοπον. ubi cl. Wytttenbachius *δεινῶς* tentat. —
V. 6. Post h. v. in Cod. spatium relictum, et v. 7. adscriptum, ἄλλος.
quasi novi esset epigr. initium. — V. 9. τυλλίας. P. τύλλιος. Br.
V. 11. ζωνᾶς. P. ζωνᾶς. Br. V. 12. ἐλάτῃ. P. ἐλάη omnes praeter
Martin. Philipp. p. 160. nr. 102. χρυσοχίτων' ἐλάτῃ. Etiam Cod.
lectionem cum metro conciliari posse, non ignoro. (Vid. Addit. ad
An. in Athen. p. 113. 133. 169. et infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.)
Sed non apparet, cur Philippus duriores rationem praetulerit. —
V. 13. *συνεπέπλεκε*. P. *συνεπέπλεκα*. Br. *συνεπέπλεκα*. Alii. Vid.
Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 851. not. — V. 14. οἷς ἐθέλεις. P. οἷς
ἐθέλοις. Br. c. Vavassore. p. 552. nr. 177. τοῖς ὠνησμένοις πᾶν
⁸ε' θέλεις με λέγε. p. 533. nr. 183. πᾶν ἀνάτελλ' ὁ θέλεις.

3. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ συλλογῇ. In tit. διοκουρίωνα.
P. τὰς κατεκείνο καιροῦ. Sic Cod. quod sponte assecutus est Schaefer.
ad L. Bos p. 552. Cf. eundem ad Gregor. Cor. p. 775. — In marg.
⁸habetur Scholion: ἀγα σχολαστικῇ αἰσῶν ⁸μυριναίων οὐ στερᾶν: ἀλλᾷ

συναγωγή νέων ἐπιγραμμάτων. ἤκμασεν δ' οὗτος ὁ ἀγα^θ ἐπίγονστινιαν^α
 τουμεγάλον· ἔγραψεν δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα δαφνιακ/
 ἔγραψε δὲ ταῦτα ἐπιγράμματα πρὸς Θεόδωρον δεκογώνω. X. Cf.
 Suid. in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. Edidi hoc Prooemium in Prolegg.
 §. V. p. LII. sqq. — V. 2. λόγων πανδαισίας. Lucian. T. VI. p. 19.
 δορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. Themist. Or.
 XXIII. p. 301. A. καὶ τοὺς ἐσιτάτορας ἀγαπᾶτε, ὅτι δὴ δεξιοὶ καὶ
 φιλόανθρωποι. Pausaniam Sophistam appellatum esse μάγειρον, πο-
 λυτελῇ ὅψα πονηρῶς ἀργύοντα, narrat Philostrat. Vit. Soph. p. 594.
 Jo. Chrysostom. Homil. IV. T. XII. p. 340. A. ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν
 τοῦτο καὶ δαφιλοτέραν παραθήσομεν τὴν τράπεζαν. Theophyl. Inst.
 Reg. II. 29. τάχα καὶ εἰς ἑτέραν ταμιεύσομαι τράπεζαν . . . μόνον
 ἴδοιμί σε ταῦτα μετ' ὀρέξεως προσηκόμενον; καὶ πάντα τὰ βρωθέντα.
 De translato usu verborum ἱστιῶν et εὐαχεῖν vide Astium ad Platon.
 Phaedr. p. 221. — V. 3. ἐρυγάνειν. P. ἐριγγάνειν scripsi. Vid. ad
 p. 245. nr. 263. v. 3. — V. 8. τί δὲ νῦν. P. τί δὲ νῦν recepi ex
 em. Salmasii. In proxima enuntiatione quamquam interroganda particula
 non sit opus (vid. Heind. ad Platon. T. I. p. 330.), rhythmus tamen
 insigniter iuvabitur, si legeris: τί δὲ νῦν ποιήσω; μῶν τὰ προὔξειμγα-
 μένα. . P. V. 14. πῶς. P. pro πως. Ap. Philostr. Vit. Soph. II. 1.
 p. 561. ταῦτα μὲν δὴ ὥδε οὕτως ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ, scri. ὥδὲ
 πως. — ὧτα μὴ τετραγμένα. Lucian. Contempl. §. 21. T. III. p. 59.
 ed. Bip. ὡς μὴδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὧτα.
 Plutarch. T. II. p. 631. D. καὶ μὴν τετραγμένον ἔχεις τὸ οὖς. Ae-
 schyl. Choëph. 442. δι' ὧτων δὲ συντέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν
 βάσει. Fortasse, βάθει. — V. 16. μεταλαβεῖν, expectabas ἂν ad-
 jici. Sed vide Wunderlich in Obs. crit. p. 177. — κατεβλακτεμένως.
 ex Aristoph. Plut. 325. καὶ συντεταμένως, nou κατεβλακτεμένως. Ap.
 Suid. T. I. p. 12. θρυπτόμενος. κολακούμενος. restitue ex Codd.
 Paris. βλακυνόμενος. quae verba confusa docui in loco Clearchi ap.
 Athen. VI. p. 256. E. in Addit. p. 256. — V. 19. καὶ πρὸς γs.
 Eurip. Heracl. 642. καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τανῦν τάδε. Aeschyl. Prom.
 73. ἀποθνήσκω γs πρὸς. Vid. Wessel. ad Diod. T. II. p. 66. Br.
 ad Arist. Lysistr. 628. — V. 31. παρίσθην. P. V. 32. οὐδὲ τῶν
 σοφωτάτων. P. σοφῶν emendavit Salm. Praeterea οἶδα scripsi. Sic
 ap. Liban. T. IV. p. 829. 32. καὶ οὐδεὶς ἂν με ἐλέγξειεν, οὐδεὶς,
 ἕτερον τούτων παφανομήσαντα. ubi repetitio nullam vim habet; scri-

bendum videtur: οἶδα, εἰς ἕτερόν με παρ. nemo mihi exprobraverit, scio, me in unum horum praeceptorum peccasse. — V. 3. τοῦ δοκεῖν μή. pro, μὴ δοκῶ παντελῶς ξένος τις εἶναι. Isocr. Orat. Aegin. c. 13. p. 391. ed. Coray. οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἶόν τ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀμελεῖν. Heliodor. VII. 6. p. 142. ed. Bip. οὐ μὴν ἰνοπλός γε, τοῦ μὴ τινα λαβεῖν ὑπόνοιαν. Themist. Or. XXIII. p. 294. ἐν οἷς ἐκεῖνος αὐτὸν καθεῖρξέ τε καὶ ἐφράξατο, τοῦ μὴ ἐπιδρομον εἶναι τοῖς παντάσῃσιν ἀμυήτοις. Liban. T. IV. p. 3. ἡμῖς δὲ τοσαύτη προνοίᾳ πεχηρήμεθα, τοῦ μηδὲν ἀνεπιεικὲς ποιεῖν. Ap. Eund. p. 941. 1. μεμψάμενος δὲ τὴν πρεσβειαν, καὶ τοῦ μὴ συνεῖναι τοῦτο . . . delendum καί. Ib. p. 1101. 1. κριεῖ τὴν ἐρωμένην ἄρκτον, τοῦ τὴν Ἥραν λαθεῖν. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 39. — V. 37. ξένος τῶν συνηγμένων. Soph. Oed. Tyr. 218. ἃ γὰρ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, ξένος δὲ τοῦπραχθέντος. V. 38. ἐξάγω μέροσ. Hoc sensu verbum ἐξάγειν alibi non reperio. Suspiscabar, ἐξαρῶ μέρος. — P. V. 39. ἀπογεῦσαι. Vid. Valk. ad Herodot. p. 532.

V. 42. πονήμασι. P. V. 47. τοῦ αὐτοῦ. marg. P. V. 59. ὀρθίων. P. ὀρθιον ἀθρεῖν i. e. ὀρθοῖς ὄμμασιν ἀθρεῖν. vid. Benth. ad Horat. I. Od. 3. 18. — ἐπονλάζειν. desideratur in Lexicis; ἐπονλάζειν est. ap. Paul. Sil. p. 133. nr. 279. — γαίη. P. Vid. ad III. nr. 12. v. 1. — V. 54. θούλλην. P. — V. 55. ἀμοιβήων. sibi succedentium. Intelligendi videntur successores Theodorici, cum quibus Justinianus per viginti fere annos bella gessit, quibusque devictis, Italia sub romanorum imperatorum potestatem rediit. V. 56. μετρήματα. i. e. ἀριθμήματα. Theocr. Eid. XVI. 60. ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖν. Schol. ad Soph. Ajac. v. 1. μετρούμενον, ἀριθμοῦντα. Vid. Phot. Lex. p. 194. Supra ἀμέτρητος pro ἀναριθμητος p. 51. nr. 10. : 31. — V. 58. ναυκασίᾳ τένοντι. Nonn. Dion. II. p. 64, 20. Διτναῖοι δὲ τένοντες. et statim: Περικῶ δὲ τένοντι. — ξηγμένην κατὰ P. κατὰ emendavit Salm. in not. mst. Cf. Ruhn. Epist. cr. p. 260. Ap. Lycophr. v. 174. forma est adjectivi κατὰξή. V. Schol. — De praepositione alteri de duobus substantivis apposita, ad prius omissa, plures dixerunt. Cf. imprimis Valken. ad Callim. Eleg. fragm. p. 178. et Benth. ad Horat. III. Od. XXV. 3. — V. 60. ἀδρναδέσσειν. P. — V. 62. φασίας. P. Accentum mutavi. Φασίας pro Φασίτις et Φασιανή. — V. 64. γιγαντίου. Progeniem draconis γηγινέων ἀνδρῶν στάχυν appellat Apollon. Rhod. III. 1339. — V. 65. Ἄργος. male tentavi olim. Vid. Apoll. Rh. I. 18. 226. Burm. in Cat.

Arg. v. *Argus*. — Ἐμβολον h. l. navis. — V. 70. ἐλοῦσαν. P. V. 71. μάγον κίνησαν ἀνάγκην. Heliodor. II. 33. p. 162. σοφίαν τινὰ καὶ ὕγγα κίνησον ἐπ' αὐτὴν αἰγυπτίαν. VII. 10. p. 156. ὥρα δὲ σοὶ κινεῖν πᾶσαν μηχανήν, πᾶσαν προεστυτικὴν ὕγγα καὶ αἰμυλίαν. Cf. Aristæen. II. ep. 18. p. 101. — V. 75. 76. protulit Dorvill. ad Char. p. 425. — V. 78. Cf. p. 473. nr. 686. — V. 80. vocem πατοργὰς alibi non reperi. — P. V. 81. ὕασπιν. P. V. 83. κύρβιες h. l. Herculis columnæ. De columnis, quibus leges inscriptæ, Albert. ad Hesych. T. II. p. 385. not. 9. Ruhnk. ad Tim. p. 170. de codice Homeri Cosmas Schol. infra p. 696. nr. 36. de tabula inscripta Agath. p. 87. στήλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβιες. de charta geographica Apollon. Rhod. IV. 280. — V. 85. βαλβίδα. P. de extremis finibus. Oppian. Cyn. I. 513. εἶδός τε ῥέμα βίοιο καὶ εἰς βαλβίδα περήσῃ. Lycophr. v. 13. ἄκραν βαλβίδα μηρίνου. Ib. v. 286. τὴν παννυσάτην δραμὸν βίου βαλβίδα. ex Eurip. Med. v. 1245. — V. 91. ἀλίπλω. P. Hesych. ἀλίπλω, ὑποβρύχια, οἷς ἡ θάλασσα ἐπιπολάζει. Hinc ἑγγμὶν ἀλίπλωος est littus vadosum, undis alluentibus tectum. In talibus ἐν sæpe subauditur. Vid. T. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Locell. Hiatus in dativo tertiæ declinationis facile excusatur. Herm. ad Orph. p. 750. Salmas. tamen tentabat in not. mss. ἑγγμῖν παλίπλω vel παλίμπλω. — V. 96. κοιρανῇ. P. V. 99. ξένοιο. P. V. 104. μὴ δ' ὑπὸ σ. βιβλῷ. uno volumine comprehensam. Plato de Rep. VI. p. 511. A. μανθάνω, ἔφη, ὅτι τὰ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις τε καὶ ταῖς ταύταις ἀδελφαῖς τέχναις λέγεις. V. 104-107. excitavit Salmas. ad Solin. p. 596. C. a quo καλλιοπείης sumai pro καλλιοπίης. Sic ap. Virgil. IV. Ecl. 67. plures Codd. Calliopia habent, pro Calliorea. — V. 106. τοσούν. P. — V. 110. διονύσσω. P. V. 111. ἄληκτον P.

V. 113. σοὶ λέξαιμι. P. συλλέξαιμι. Vavassor, qui hanc partem Proœmii edidit in Libro de Epigr. p. 187. sq. — P. V. 114. bis scriptus in Cod. — γενετῆρες ἀοιδῆς. Pindar. Pyth. IV. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς, ἀοιδᾶν πατήρ, ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς. Plato in Phædr. p. 257. B. Conviv. p. 177. D. et plurimi alii. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. D. lege: ἀτεχνῶς γὰρ δὴ τοῦτο συμβαίνει τοῖς λόγοις, οὓς ἂν μὴ ὁ γεννήσας αὐτὸς δεικνύῃ καὶ τιθῇ-νῇται. pro, οὓς ἂν ὁ μὴ γενν. V. 117. ἀρήγει. superscriptum in P. ἀγείρει. αἶχος videtur positum pro ἀνάθημα, de libro, Theodoro ἀνατιθέντι. V. Huschk. An. cr. p. 133. In παλαιότερον hæreo. Num

^χ
 αρ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγράμματος. Tum tres illi senarii, quibus principem locum in hoc capite dedimus, Constantini fortasse Cephalae, prooemii vice fungentes. Sunt ap. Br. III. 151. nr. 1. An. III. 1. p. 286. — P. ^χ αρ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων Χ διαφό^ωρ ποιητῶν.

Nr. 2. εἰς σθενελαΐδα τὴν ἑταῖραν. Br. III. 161. nr. 56. An. III. 1. p. 317. In Pl. p. 472. St. Meleagro tribuitur. V. 1. βαρύμισθον. P. Br. πολίμισθον. Pl. — V. 2. χρυσὸν ἐρευγομένην. totos thesauros *vomentem et poscentem*, interpretatur Brodaeus, cogitans, ut videtur, de dictionibus ἀνερεύγειν *γωνήν*, *ἰωήν*, et similibus, quibus Nonnus utitur Dion. I. p. 36, 32. III. p. 98, 25. Vid. Graef. ad Ejusd. Hymn. et Nicae. p. 31. s. Sed facile apparet, quam absurda sit haec dictio. Depravatum vocabulum. — V. 4. χαρίζομένην. P. Br. χαρίζομενος. Pl. V. 5. ἐπ' ἐμαντῶ, κατ' ἐμαντόν, *domi, apud me*; si sincera est lectio. V. 6. ἔχων. P. Pl. ἔχω. Br. Illud sine haesitatione restitui. — κείνα. P. κείνα. Br. κείνο. Pl. De hoc usu pluralis pronominum dixi in Animadverss. T. II. 3. p. 95. — Nr. 3. ἀντιπάτρον θεσσαλονικίως εἰς χρυσίλλαν τὴν ἑταῖραν. Br. II. 110. nr. 5. An. II. 1. p. 291. V. 1. ἥως. P. V. 2. φθονερήν. P. Pl. φθονεράν Br. qui tamen v. 6. ὀρθριδίην in textu reliquit. V. 3. φθονερώτατος. P. φθονερώτατος. Br. c. Pl. de hiatu securus.

Nr. 4. φιλοδήμου. εἰς φιλαινίδα τὴν νεωτέραν. Br. II. 87. nr. 17. An. II. 1. p. 225. Antiquior Philaenis ea est, de qua diximus in Anim. T. I. 1. p. 385. In nostro epigr. Philaenis non est meretricis nomen, sed ancillae. V. 4. πυκτήν. P. τυκτήν. Pl. πηκτήν. Br. πηκται θύραι, καὶ εὐπηκτοὶ καὶ εὐθυροὶ. Hesych. Eurip. Fr. incert. nr. 207. λῦε πακτὰ δωμάτων. An πυκτὴ θύρα est pro πυκτῇ (ut πυκτόν, de quo ad p. 58. nr. 84.), *janua valvata*? — V. 5. 6. Planud. ob obscuritatem omisit. Supplevit eos Grotius T. III. p. 231.

^ε
 φίλη ξανθῶ με. P. φίλη ξανθῶ. corr. Huschk. An. cr. p. 151. Xantho, quam Philodemus alibi ξανθάριον appellat ὑποκοριστικῶς. Lenior mihi videbatur altera Cod. lectio, φίλει. Saepe οὐ δέ, ὁ δέ, ad eandem personam refertur, quae praecessit. Ad Venerem Antimachus p. 410. nr. 321. δούρατα δ' αἵματόεντα μέδεις Τριτωνίδι διὰ Ταῦτα σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ἑμέναιον ἔθι. Homer. Ἰλ. σ. 57. 59. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα . . . τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς. Loca Herodoti ex libro primo collegit Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248.

p. 163. Frustra Belinius haesit in Lucian. Imagg. §. 8. Tom. VI. p. 33. αὐτον ἔφησεν αὐτήν . . . ὁ δὲ ταῦτα εἰπὼν. Similiter in Toxar. §. 61. p. 127. καὶ ἐπειδὴ ὠνειδισέ τις ὕστερον τὸν Ἀβανῆαν, διότι προδοῖς τὰ τέκνα καὶ γυναῖκα, ὁ δὲ Ἰνδάνην ἐξεκόμεσιν. — φιλεράστρ' ἄποιτις. P. Comparat Huschk. epigr. Marci Argent. p. 493. nr. 18. Διάνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις. Similes formas vid. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 259. s. not. — Br. hunc versum sic edidit: καὶ σὺ, φίλη, ξανθῶ με . . σὺ δ' ᾧ φιλεράστρια κοίτης. et hoc quidem ex em. Salm. ut in Ap. Ruhnck. reperiō. — Nr. 5. σταυλλίου φλάκκου, εἰς ἐταῖραν τινά. P. Br. II. 262. nr. 3. An. II. 2. p. 269. V. 2. ἔδωκεν ἄπνη. P. ἔδωκε νάπη. Br. c. Salm. Νάπη est ap. Longum. — V. 4. παντοπαθῆ. Manetho V. 283. μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν. — Duo postrema disticha bis scripta in Cod. a diversis manibus.

Nr. 6. καλλιμάχου. εἰς ἰωνίδα ἐταῖραν καλλιγνώστου. Br. I. 463. nr. 9. An. I. 2. p. 260. s. V. 1. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Sic hoc nomen scribitur ap. Pausan. VIII. 31. 4. T. II. p. 450. — V. 2. Cf. Homer. Hym. in Merc. v. 524. s. — V. 4. δύνειν. P. et Stob. Flor. XXVIII. p. 194. ubi vitioso, ἀλλὰ θεάσαι, pro ἀλαθέα. — βαινειν. Pl. ante Steph. — V. 5. οὐδ' ἄρ. P. Pl. οὐτ' ἄρ. Br. vid. Schaefer. ad Dion. Halic. p. 36. et 299. s. — P. Nr. 7. ἀσκληπιάδου, εἰς ἐταῖραν ἡρακλειαν. P. Br. I. 216. nr. 25. An. I. 2. p. 42. V. 1. παρ' ἰοῦσα. P. V. 2. εἰ θεὸς εἶ. Comicus ap. Plutarch. T. II. p. 513. P. Βακχίς θεὸν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λόγος · Καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτη δοκεῖς. Sic scribe. Vulgo: μέγιστος εἶ, ταύτη δοκεῖς. Saltem δοκῶν scribendum erat. At rectius verbum substantivum subundias. V. 3. ἀπάμνον. P. ἐπάμνον. Pl. Br. unde ulciscendi significationem in Thesaur. intulit Steph. T. I. p. 405. G. De ἀπαμύνασθαι vid. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 260. 12. — Nr. 8. μελεάγρου; εἰς ἐταῖραν τινά. P. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 87. V. 1. οὔτινας. P.

Nr. 9. ῥομφίλου · εἰς ἐλπίδα, εἴτε ἐταῖραν τινά, εἴτε τὸν καλούμεν ἔρωτικόν. Br. II. 396. nr. 25. An. II. 3. p. 170. V. 1. ἐλπιδι. sic omnes. Sed ut ἰσχύς, cum proprium sit nomen, Ἰσχύς scribitur, sic etiam Ἐλπις videtur scribendum. In Inscriptione, quam ex marmore edidit cl. Hammer in libro cui titulus: *Topographische Ansichten*. p. 171.

ΚΕΡΑΜΕΤΣ ΩΝΗΣΑΜΗΝ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΝ ΠΤΡ
ΓΙΣΚΟΝ ΕΜΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΕΛΠΙΔΙ ΚΑΙ ΘΗ ΠΕΝΘΕ
ΡΙΔΙ ΕΥΦΡΟΝΗΝ.

Scribendum: ΓΥΝΑΙΚΙ ΕΛΠΙΔΙ ΚΑΙ ΘΗ ΠΕΝΘΕΡΑΙ ΕΥΦΡΟΝΗΙ. — V. 2. δύναται. P. δύνασαι. Pl. Br. — V. 6. δακρύοις πεφρμ. Apoll. Rh. III. 673. ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσας πεφρμένα. Maxim. περὶ κατ. v. 330. καὶ δὲ κεν ὧπας Ταρβαλέοις δακρύοις πεφρμένος ἰνδάλλοιτο. — V. 5. ἡ ἐπιορκήσων. P. et edit. velt. Pl. ἐπιορκῶ. Ascens. Steph. ἡ ἐπὶ Κροίσου. Brod. Mutilus esse locum existimabat Br. Certe verba ἡ ἐπιορκήσων primam sedem in hexametro occupasse videntur. Tum Rufinus existimandus est jurasse, se per aliquod tempus puellae absentiam toleraturum esse; nunc autem perjurii poenas subire, quam diutius ab illa sejungi malle. Cf. Paul. Sil. p. 128. nr. 254. Quint. Maec. p. 107. nr. 133. — Nr. 10. ἀλκαίου, εἰς ἔρωτα. P. In Pl. Σηκαίου. Br. I. 486. nr. 4. An. I. 2. p. 346. V. 2. ἰοβολεῖ. P. Pl. ἰοβολεῖν. Br. idque in Cod. a pr. manu esse ait. V. 3. post τί πλέον incidenda oratio. — V. 4. ἄθλον. P. Scr. δηώσας. — Nr. 11. ἀδέσποτον. Br. III. 163. nr. 66. An. III. 1. p. 325. V. 2. φιλή. P. φιλήs. Pl. φίλια corrigendum videtur. — Nr. 12. ζουφίνου, εἰς προδίκην ἐταῖραν. Br. II. 394. nr. 16. An. II. 3. p. 164. V. 1. προδοκη. P. προδόκη est ap. Suid. T. III. p. 238. Eadem est lectionis varietas p. 91. nr. 21. p. 102. nr. 103. Sed p. 98. nr. 66. προδίκην scribitur in textu et in marg. Notus est Πρόδικος; Πρόδοκον non novimus. — V. 2. αἰρόμενοι. P. Br. ἀράμενοι. Pl. — V. 3. ἐστὶ omnes; ἐστὶν metri lex poscebat.

Nr. 13. φιλοδήμου. εἰς ἐταῖραν τινὰ χαριτῶ θανμάσιον. P. Br. II. 87. nr. 18. An. II. 1. p. 226. s. Mutilus est in Plan. p. 468. St. V. 1. χαριτῶ. P. χαρικῶ. antiqq. edit. Pl. reliquae χαριτῶ. Sic Br. — λυκαβαντίδας. P. λυκάβαντος ἐs. Pl. quod variis conjecturis locum dedit. Adjectivum λυκαβαντῆs ex hoc uno loco Lexicographis nostris innotuisse videtur. — V. 3. 4. omissi in Pl. — κέν. P. κήν. Br. Et sic Suid. in κωνοειδέs. T. II. p. 365. et 465. — κώνια. P. Suid. κωνία. Br. De diversa horum diminutivorum τονώsε vid. Schaef. ad Greg. Cor. p. 28. — V. 4. μήτρηs. P. μίτρηs. Suid. T. II. p. 465. ubi περιτρομάδος. Hinc περιτροχάδος in mentem venit Ku-

stero et Wakefieldio. — V. 5. *χρῶς*. P. ut iterum nr. 18. v. 3. — *ἀμβροσίη*. P. et plurimae editt. Pl. *ἀμβροσίην*. Asc. Steph. — V. 6. *πάσαν*. P. ubi accentus librarium *πάσας* voluisse scribere docet. *πᾶσας*. editt. vett. Pl. Hoc nec Br. dubitavit recipere. *πᾶσιν*. Steph. Mihi quoque verborum collocatio lectioni *πᾶσας* eximia favere videtur. Hanc terminationem corripuit Theocr. Eid. I. 83. *πᾶσας ἀνὰ κρήνας*. Eid. V. 146. *πᾶσας ἐγὼ λούσω*. et in aliis quoque haud raro, ut Eid. I. 134. *καὶ ἃ πίτες ὄχνας ἐνέλκαι*. Eid. II. 160. *τὰν αἰῶνα πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξέει*. Id. III. 2. *καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει*. et sic passim. Nec apud Dorienses solum talia occurrere, docuit jam Winter-tonus in Obs. ad Hesiodi *Ἔ. κ. Ἕ. II. 182*. ubi *μετὰ τροπὰς ἡέλιου* habetur; ut in Theog. v. 60. *ἧ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας*. Ib. 267. *ἡνιόμονες θ' Ἀρπυΐας, Ἀσλλὼ τ', Ὀκνηπέτην τε*. Ib. 652. *διὰ βουλάς, ἀπὸ ζώφου*. Strato p. 603. nr. 226. *οὐκίτι μουνολεχέες ποῖτας ἀνεξόμεθα*. Manetho II. 333. *ἧδ' μελῶν μολπῆς τ' εὐρύθμου θ' ἐρμῆς ἄνδρας*. ubi Dorvill. ad Char. p. 730. cogitabat de *ιδρίας*. Id. VI. 498. *ἡ θρηνητὰς αἰὲ κεραιοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς*, ubi idem p. 785. *θρηνηύοντας* sed dubitanter proposuit. Probabilius p. 786. *εὐκერαιοῖς*. Eudocia de S. Cypriano L. II. in Band. Cat. Mss. gr. T. I. p. 237. v. 237. *μορφὰς ἐς οὐδας ἔχοντες*. Haec cui non suffecerint, is legat: *ἔτι πειθῶ Πᾶσαν, ἔτι στάζει . . .* In marg. P. γρ. *ἀπὸ στάζει*. Quaedam editt. Pl. *ἐπιστάζει*. — V. 7. 8. omissi in Pl. *ὅσοι μὴ φλεγέτ' P. φεύγέτ'* Salm. in not. ined. *ἀλλὰ γε τὰς ὀργῶσας ὅσοι μὴ φεύγέτ' ἐρασταί*. Br. Mutata voce, quam metrum damniabat, in reliquis servavi lectiones Cod. *πόθοι ὀργῶντες* sunt *prurientis vetulae cupiditates*, quas poeta inter reliquas ejus illecebras amantibus pollicetur.

P. Nr. 14. *ῥουφίνου εἰς εὐρώπην τὴν ἑταῖραν*. Br. II. 397. nr. 50. An. II. 3. p. 174. V. 1. *φίλαμα*. P. *φίλημα*. Pl. Br. V. 2. *ἡδὺ γε κᾶν φαύη*. P. Br. *ἡδὺ κᾶν φαύη*. ed. pr. Pl. Sequentes *ἴδει*. — *ἄχρει στόματος*. P. *ἄκρου στόματος* fuisse puto. Eurip. Hec. 242. *οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μου*. Moleager p. 109. nr. 152. *οὐασε θ' ἄκροισ' . . φαύσας προσψιδύριζε τάδε*. Id. p. 578. nr. 68. *καὶ τε φίλημ' ἀεπάσαι ἀκροθυγέας*. Strato p. 597. nr. 183. *φιλέεις . . ἔπ' ἄκροισ' ἀσάλευτα μεμνημένοι (χρίλεις)*. Ap. Themist. Or. XXII. p. 279. B. *τὰ μὲν ἀπ' ἄχρει κεφαλῆς ἄχρει λαγόνων*. v. i. s. s. Petavius: *ἀπ' ἄκρας κεφαλῆς*. — V. 3. *ἐρίσασα*. P. *ἐρείσασα*. ed. pr. Pl. In Lectt. Ald. I. *ἐρεῖσασα*. seqq. editt. *ἐρύσασα*. A Cod. lectione non recedo. *ἐρίσασα* positum pro *ἐρείσασα*, ut ap. Posidipp. p. 246. nr. 267. *οἰκτίρετε* (Cod.

optimus Planud. οἰκτιρετε), probante Salmasio ap. II. de Bosch. T. IV. p. 71. *δανίσας* pro *δανείσας* in ep. Lucill. p. 547. nr. 309. Non dissimiliter Parmen. p. 374. nr. 113. οἱ κόροι ἄχρι κόρου. pro κόροις. Manetho IV. 621. ἀφισταμένων δὲ δικήλων. pro δεικήλων. Cf. Ib. VI. 237. Id. V. 71. ἐς πορίην δηλοῦ. Marc. Argent. p. 266. nr. 403. ὁ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας . . πέμπων. pro ποθεινὰς. Nostrae lectioni opitulatur etiam Hesych. ἐρίσει, ὑποστηρίξει, στερεώσει, πῆξει. (sic Reisk. pro παίξει). ubi ordo litterarum ne ἐρίσει scribatur vetat. Ap. Liban. autem T. IV. p. 700. 24. ταῖν χερσὶν οὐχ ἦπατο ὀήμασι δ' ἐρίδων οὐκ ἀνῆκε. Scr. ἐρίδων. Cf. Kuster. ad Aristoph. Nub. 1378. (1365.) De osculantibus Paul. Silent. p. 128. nr. 255. καὶ πάλιν ἡρῆριστο τὰ χεῖλεα. Mosch. Eid. III. 56. τὰχ' ἂν κἀκείνος ἐρεῖσαι Τὸ στόμα (τῇ σύριγγι) δειμαῖνοι. — Nr. 15. τοῦ αὐτοῦ εἰς μελίτην ἐταῖραν. P. Br. II. 393. nr. 13. An. II. 3. p. 162. V. 2. αὐταῖς. P. Br. αἱ ταῖς. Pl. quod fortasse non spernendum. In Luciani Toxar. §. 4. καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτοὺς (sic Cod. Par. pro αὐτῶν) οὐκ ἐς τὸν Πόντον μόνον ἐσπλέοντας . . scripserim, τοὺς Φοίνικας, τοὺς οὐκ ἐς τὸν Π. — V. 5. τοίῃ. P. τοίῃ. Pl. τῇδε. Br. — V. 6. ξοάνων. P. ξόανον. Pl. ξοάνῃ. Br. Jota adscriptum in ̄ transiit. V. Schaefer. Meletem. p. 109. s. Wytttenh. Sel. Hist. p. 378. Cf. infra p. 242. nr. 232. p. 311. nr. 656.

Nr. 16. μάρκον ἀργενταρίου, εἰς ἀρίστην τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 268. nr. 10. An. II. 2. p. 283. V. 1. δέρεται. P. δέρεται. Br. c. Pl. Terminationem atticam non admisi, nisi in ὄψει p. 515. nr. 44. p. 534. nr. 191. et in οἷε p. 529. nr. 156. — περιλαμβάνει. P. πυριλαμπείς. Pl. Br. πυριλαμπέας φροντούς. Oppian. Cyneg. IV. 129. πυριλαμπέας αὐγὰς. Manetho IV. 4. De confusione vocum *περι* et *πυρι* vid. ad p. 580. nr. 76. v. 2. In Luciani Toxar. §. 61. T. VI. p. 127. καὶ σῶζειν αὐτὴν περικελευσάμενος. scripserim: πυρὶ κελυσσάμενος. — V. 2. ἀστέρας. P. ἀστέρες. Pl. Br. — V. 3. ὥς γε. P. ὥς με. Pl. Br. Pronomen ad μόνον subaudiri posse videbatur. — μυρίπνοος. P. Br. μυρίπνοος. Pl. ut in ep. Macedonii p. 511. nr. 27. Gregor. Naz. Carm. LII. p. 127. v. 8. ὥς ὁ πᾶτήρ ἦν καλὸς ἢ μυρίπνοος. Oracul. Sibyll. p. 569. τὴν Λυκίης ἄμυρον, καὶ τὴν μυρίπνοον ποτὲ χέρσον. — V. 6. ζητήσομεν ἦν ἐπ. P. Pl. Haece quum male coirent, Br. tacite ἀγρεύσομεν. correxit. Una littera mutata scripsi: ζητήσομεν ἢ ὅ' ἐπιπέμφω. Vere ad sensum Grotius: *Scrutari certum tamen est: mittemus in illam Cypridos argenti pondera cusa canes.* Saepe

autem litterae $\bar{\nu}$ et $\bar{\rho}$ inter se permutantur. V. ad p. 157. nr. 88. p. 205. nr. 348. et saepius alibi. — V. 6. κάλυκας. P. σκύλακας. Pl. Br. — Nr. 17. γαιτουλλίου εἰς ἐτάῳραν τινὰ ἐρωτικόν. P. Br. II. 166. nr. 1. An. II. 2. p. 51. — V. 4. ὑμετέρης. P. ἡμετέρης. Br. c. Hein-
sio. — Nr. 18. ῥοιγίνου ^{τ3}ἔρω προκρίνοντος δούλας τῶν ἐλευθέρων.
ἔστι δὲ ἡ τοῦ γραμμα^τ ἔννοια ὡς ἄριστα ἔχουσα. P. Br. II. 390.
nr. 1. An. II. 3. p. 149. V. 3. χρώς. P. ut nr. 13. v. 5. — V. 4.
ἐσπομένη. P. ἐσομένη. ed. pr. Flor. ubi hoc epigr. ultimo loco le-
gitur; in seqq. editt. omissum. ἐσπομένη. Br. Pro κινδύνου mallem
κινδύνων, quo hiatus tolleretur. Saepē in Codd. singularis successit
in locum pluralis numeri. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 364. Ap.
Aelian. H. An. VI. 31. ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἐλκόμενοι. repone vulgatam,
ἐπὶ τῶν ἰδονῶν. — V. 5. χρώς. P. V. 6. δώροις ἐκ σπατάλοις. P.
δώρων ἐκ σπατάλης οὐκ ἀλεγιζόμενον. Br. ἐκ σπατάλης est in Cod.
Medic. ap. Bandin. T. II. p. 103. Vitium est in versus exitu. Neque
ἀλεγιζεσθαι usurpatur, neque ἀλεγιζειν dativo jungitur. Suspiscabar:
δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀγλαϊζόμενον. Suidas: ἀγλαϊζομένη, χαίρουσα.
Sed verius fuerit: οὐ μεγαλιζόμενον.

Nr. 19. τοῦ αὐτον. ἐρωτιζ ἀλλόκοτον. Br. II. 393. nr. 14. An. II.
3. p. 162. s. V. 1. πρὶν ποτέ. P. πρίν ποτε. Pl. Br. V. 4. χρώματα.
P. χρίσματα. Pl. Suid. T. I. p. 798. Br. Illud, quod etiam sensum
habet, si per periphrasin accipiat, non sum ausus mutare. Gregor.
Naz. Carm. LIV. 160. T. II. p. 130. C. κάλλος ἐπιπλάστοις χρώμασι
λαμπόμενον. LVI. 4. p. 132. B. οὐδὲ μὲν εἶδος χρώμασι φαρμάσσειν.
In Serm. Basilii ap. Bandin. Cat. Mss. gr. T. I. p. 462. ἡ γὰρ ἄπιστος
γενὴ πολέτροπος ἀψύχους ὕλας συνάγουσα, καὶ χρωμάτων ποικι-
λίας, διὰ παντοδαπῶν χρωμάτων καὶ ἀσβόλης καὶ ἀσβέστου καὶ
βοτανῶν . . προσκολλήσασα. scribe: διὰ παντοδαπῶν χρισμάτων. De
patrone Liban. T. IV. p. 1073. 9. μεγέθει μὲν τῶν (vulg. πως) κύκνων
οὐ λίαν ἀπολειπόμενος · χρώμασι δὲ (χεροὶ δὲ vulg.) ζωγραφῶν (pro
ζωγράφων) τὸ σῶμα, καθάπερ μυρίοις κατακοσμούμενος ὄμμασιν
(pro ἄμμασιν); ut p. 1074. 7. ὠραίους δὲ γραφὰς παρ' οὐδὲν ἐποιη-
σάμην, ὄρνιθος περσικοῦ νενικημένος (scr. νενικημένος) τοῖς χρώμασι.
Cf. Dion. Chr. Or. XII. p. 371. 12. In elegis Xenophanis ap. Athen.
XII. p. 526. B. ἀσκητοῖς ὁδμὴ χρίμασι δυνόμενοι. Cod. χρήμασι.
Edit. Casaub. χρίσμασι. De unguentis agitur, ut L. XV. p. 689. B.
χρμάτων: Αἰγυπτίων. Cf. Ernest. ad Callim. Lav. Pall. v. 26. —

¶ Nr. 20. ὀλέσθου ἐρωτικῇ παραίνεσις. Br. II. 289. nr. 1. An. II. 2. p. 350. s. V. 1. γηραιῆς. P. γεραιῆς. Br. Pl. V. 2. ἐπ' οἰκτεῖρα et κατ' αἰδέομαι. P. V. 4. ἐς Κύπριδος. Nimis calide olim amplexus sum transpositionem verborum ab Heynjo propositam. Prior in Κύπρις saepenumero corripitur. p. 96. nr. 55. ἦννευ ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον. p. 98. nr. 70. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. Cf. p. 110. nr. 159. p. 112. nr. 170. p. 116. nr. 191. Gravior est difficultas in ὠρία, ubi ultima corripitur, fortasse ad analogiam adjectivorum δία et πότνια. Sic etiam Ὀδ. τ. 175. καλὴ καὶ πίερα, περιῤῥύτος. Gregor. Naz. epigr. 221. T. I. p. 598. ποῖα Δίκη. pro ποῖα scripsit. Philodem. nr. 132. καὶ χλωρὰ καὶ οὐκ. Cl. Passovius in not. mst. huic sive vitio, sive negligentiae in hunc modum medebatur: ὠρία ἐς Κύπριδος καλλοσιγὴ θαλάμους. — **Nr. 21.** φουφίνου εἰς προδόκην ἐταῖραν. P. Br. II. 397. nr. 32. An. II. 3. p. 175. s. V. 1. προδόκη. P. προδίκη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. V. 2. ἤξουσιν. P. ἤξουσι Br. c. ed. pr. Pl. V. 5. μὴ τίς σοι. P. μὴ τίς σοι. Pl. Br. — κολακευτῶν. P. ut a κολακευτής. κολακεύων. Pl. Br. vere. V. 6. post λίσσεται interrogandi signum posui cum Pl. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 565. Post interrogationem subaudi, οὕτως. Tum recte sequitur: ὡς δὲ τάγον . . .

Nr. 22. τοῦ αὐτοῦ, εἰς βοῦπιν τὴν ἐταῖραν. Br. II. 398. nr. 54. An. II. 3. p. 176. s. V. 2. γαῦρον. P. Pl. ταῦρον. Br. recte. Luditur in nomine Βοῶπις, quod pro appellativo habebat Grotius, qui αὐτόμολον transfugam vertit. At h. l. eum significat, qui sponte jugum subiit. Oppian. Cyn. II. 376. αὐτόδετοι βαίνοσαι, καὶ αὐτόμολοι περῶσαι. Id. Hal. III. 360. κλητοὶ τ' αὐτόμολοι τε. — V. 5. φίλης. Fuit, ni fallor: ἄχρη, φίλη, πολίης. — V. 5. 6. Suid. T. III. p. 6. in Παλαμήδης sic habet: εἴη μοι βλοτός πανεπάρκιος ὅμμα βάλλοι δὲ μήποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη φησί τις τῶν παλαιῶν. ubi Bentl. corrigit: ὅμμα δὲ βάλλοι. βάλλοι hoc quoque loco habent edd. Aldd. Pl. — **Nr. 23.** καλλιμα εἰς κωνῶπι τὴν ἐταῖραν. P. Br. I. 464. nr. 15. An. I. 2. p. 271. s. V. 2. τοῖσδέ. P. V. 4. ὄναρ. P. et sic v. 5. — **Nr. 24.** φιλοδήμον, εἰς ἡλιοδώραν τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 85. nr. 11. An. II. 1. p. 221. V. 4. αὐτή. P. αὐτῇ. Pl. Br.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ, εἰς κυδίλλην τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 87. nr. 16. An. II. 1. p. 224. V. 3. παρακρημνόν. P. παρ κρ. Pl. Br. — ῥιπτῶ. P. Pl. Suid. in κῦρος. T. II. p. 589. ῥιπτῶ. Br. — V. 4.

post ἐμῆς major ponenda distinctio. V. 5. πλέον ἔστι γὰρ θρασύς. P. ἔστι γὰρ οὖν θρασύς. Pl. Br. οὖν Planudis additamentum esse, nullus dubito. Rhythmus haud paulo melior in emendatione Salmasii: ἀλλὰ τί μοι πλέον ἐστίν· ὁ γὰρ θρασύς, ἡδ' . . . at orationem relinquunt imperfectam. Quare scripsi mutatione lenissima: τί μοι πλέον ἐστὶ; τί γάρ; θρασύς, ἡδ' ὅταν . . . Post ἐστὶ facile τί excidere potuit. Vid. ad p. 573. nr. 28. v. 1. τί γάρ; eleganter sic orationi injicitur. Vid. p. 518. nr. 73. v. 1. Ap. Libanium T. IV. p. 285. 2. scribendum: τί γάρ; ἐγὼ Δημοσθένης; ἢ τις Παισανιεύς; ἢ τις ῥήτωρ; ἢ τις Ἀθηναῖος; ἢ τις; — μετὰ τὴν ἐκδοσιν. Similiter πῶς γάρ; οὐ γάρ; inseritur. Ap. Aelian. H. An. XIV. 13. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμφομαι πῶ· καὶ κύνων γε μὴν . . . scripserim: οὐ μέμφομαι· πῶς γάρ; καὶ κύνων . . . V. 6. πάντος, ὄναρ et φόβον. P. πάντος Br. φόβον ed. pr. Pl. Br. φόβον correctio videtur hominis, ἀρχὴν substantivae accipientis. Cf. Stephan. Th. Gr. L. p. 551. B. C. Graefius tamen in not. mst. tuetur ἀρχὴν φόβον, imperium, vim timoris, interpretatus. — P. Nr. 26. ἀδέσποτον, εἰς κόρην εὐμορφον. Br. III. 163. nr. 62. An. III. 1. p. 323. V. 2. εἶδον. P. V. 3. ἐπαμφοτέρων. P. ἀπ' ἀμφο. Pl. Br. Hoc verbo λάμπειν procul dubio accommodatus. — Nr. 27. ῥομφίνου εἰς μέλισσαν τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 399. nr. 37. An. III. 3. p. 179. V. 2. φαντασίης. Fere ut apud Fabrett. in Gloss. Cedren. v. Cubicularius: παρίστη καὶ ἡ βασίλισσα . . . μετὰ πάσης αὐτῆς φαντασίας, καὶ τῶν κουβικονλαρίων καὶ τῆς τάξεως. V. 5. κόμη παρὰ ποσοὶ τραχεῖα. P. κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα. Pl. unde Br. ἐπὶ ποσοὶ βραχεῖα. At primum nullus dubito, quin ψαφαρὴ jungendum sit cum κόμη; deinde corrigo: περὶ ποσοί τε τρύχη. pedes pannis involuti opponuntur τῇ χρυσοφόρῳ σπατάλῃ σοβαρῶν ταρσῶν. Eurip. Electr. 184. σκέψαι μὲν πιναρὰν κόμαν, καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέπλων. Ap. Gregor. Naz. Carm. II. 343. T. II. p. 48. C. μετὰ ταῦτα κατηφιόωσα παρεῖη Ἐν τρυχίνοις ῥακίεσσι. τρυχίνοις videtur legendum. Contra ap. Alciphro. I. 36. p. 160. τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύχινά προσβαλλομένη Ταραντινίδια. verius est quam τρύχινα.

Nr. 28. τοῦ αὐτοῦ εἰς μειράκιον
καταβαίνονταν. P. Br. II. 399. nr. 38. An. II. 5. p. 181. s. In Pl. est ἀδέσποτον. V. 5. μὴ κέτι. P. ut etiam alibi saepissime. — συνάντα.
Erat, qui συνάντα scriberet. Male. — Nr. 29. κλλακτορ. Cf. p. 95. nr. 45. Br. T. II. p. 529. (T. III. p. 8. ed. Lips.) An. II. 2. p. 349.

Est ap. Suid. in βινεῖν. T. I. p. 453. V. 2. ἔλλεβόρον. P. Suid. ἔλλεβόρον. Br. De hac spiritus diversitate vid. Hesych. T. I. p. 1167. et 1180. Thom. Mag. p. 296.

Nr. 30. ἀντιπάτρων Θεσσαλονικέως. ὅτι πόρνοι τὸν χρυσὸν μᾶλλον ἢ τοὺς ἐραστὰς ἀσπάζονται. P. Br. II. 109. nr. 2. An. II. 1. p. 287. a. V. 1. χρυσὴν ἔτι. P. ἔτι. Pl. ὅτι. Br. De harum vocularum permutatione dixi in Additam. ad Athen. p. 92. In Luciani Hermotimo §. 59. T. IV. p. 78. lege: ἢ ἄλλα ἄλλοτε; ὅτι (hoc vulg. dicitur) πολλὰ γὰρ ἐστὶ, πρόδηλον, ὃ ἐταῖρε. Liban. T. IV. p. 951. 4. ὅπως δ' ἔτι ὃ πέπρακται ἐπὶ Τροίας γενναῖον... Scr. ὅτι οὖν πέπρακται. — V. 2. μαιωνίδας. P. V. 4. φέρεῖς. P. φέρεῖς. Pl. Br. Ad sensum facit Alcaeus in Schol. ad Pindar. Isthm. II. 17. χρήματ' ἀνὴρ· πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πῖλετ' ἐσλός, οὕτε τίμιος. unde apparet, ap. Pindarum quoque jungenda esse verba: χρήματα, χρήματ' ἀνὴρ. quod Heynius nolebat. — V. 5. δέδεται bene habet pro πάρεστι. Canes ἐπὶ φυλακῇ τῶν χρημάτων, οὓς οἰκονομοὺς καὶ δεσμίους λέγομεν. Artemid. On. II. 11. p. 151. V. 6. οἱ πλοῦτον. P. ὃ πλεονέκται οἱ πλούτου. Pl. Br. quod ferri posse non videtur. Suspica-bar: οὐ πλοῦτον, πενίην δ' οἷς ἀδικεῖτε. quanta injuria afficitis non tam divitias (dum dirites pecunia emungitis), quam paupertatem, quam ab aditu prohibetis.

Nr. 31. τοῦ αὐτοῦ, ὅτι πάσας τὰς ἕλας ἢ ἡδονὴν ἀσπάζεται καὶ χωρὶς χρυσοῦ ἐταῖρα οὐχ ἀλίσκεται. P. Br. II. 109. nr. 3. An. II. 1. p. 289. V. 3. ἐμίλησεν. P. ἐμίλησε. Br. V. 5. νέστωρ ἢ παγίη. P. Br. νέστορας ἢ παγίη. Toupius, probante Br. Cod. lectio longe argutior: Nestori similis hodierna Venus, quae tres aetates, auream, ferream argenteamque, simul complectitur. — δανάη ζεῦς. P. V. 6. χρυσοῦ. P. χρυσοῦς. Br. Infra p. 602. nr. 219. τοῦτο μόνον χρυσοῦν ἄξιον οὐχ ἑκατόν; ubi vide. — Nr. 32. μάρκου ἀργενταρίου· εἰς μέλισσαν τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 266. nr. 2. An. II. 2. p. 277. — P. V. 3. ἡδὺ φιλεῖσα. P. ἡδυφιλεῖσα. Br. Sic p. 581. nr. 84. Cod. ἡδὺ φίλωι. Br. ἡδυφιλωῖ. — Nr. 33. παρμενίωνος. P. Br. II. 201. nr. 2. An. II. 2. p. 111. V. 1. ἐς. P. εἰς. Pl. Br. V. 2. ἵνα πεισθῇ. ut p. 105. nr. 127. στέρον ἐπάλλετο, μὴ τις ἐπέλθῃ. Vid. Herm. ad Orph. p. 812. — Nr. 34. τοῦ αὐτοῦ ὅμοιον. P. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. p. 112. V. 1. ζεῦς. P. δέ σε. P. δέ σε. Br. δέ σε scribi, postulabat antithesis. v. Schaefer. ad L. Bos. p. 588. Theophyl. Epist. 81. εἰ μὲν τοι (scr. τι) τοῖς ἀνθρώποις τιμώτερον, δίδασκε, καὶ μείζουσε

δώροις ἀμειψομαι τὴν ἀπόλαυσιν · εἰ δὲ μή, δίδον μοι θᾶττον τὰς χάριτας · οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος. Fortasse, ὠνονόμενον.

Nr. 35. ῥομφίνον, εἰς πόρνas, ἀναισχυντον καὶ σαπρὸν καὶ ὄλον γέμον ἀναίδειαν. (Sic iterum infra nr. 117.) P. Br. II. 390. nr. 2. An. II. 3. p. 150. s. — V. 1. εἴλοντο. P. ut iterum nr. 36. v. 3. et saepius. — αὐται. P. αὐταί. Br. Illud ferri posse videbatur: αὐται, αἱ τρεῖς sc. V. 4. λευκῇ . . εὐαφίην. P. et Cod. Suid. T. I. p. 470. ubi vulgo εὐβαφίην. Frustra olim illius lectionis patrociniū conatus sum suscipere. λευκῇ . . εὐαφίην. Br. Hoc quoque loco ἔ in ῥ abiit. Vid. ad p. 90. nr. 15. v. 6. — V. 6. μᾶλλον ἐρυνθροτέρη. p. 541. nr. 251. πολὺ μᾶλλον . . τῶν δύο κωφότερος. Vide Coray ad Isocrat. T. II. p. 283. Butt. in Append. Platon. Heindorf. T. II. p. 519. — V. 7. χαράσσετο. De ταραάσσετο cogitabat Salm. perperam. Vid. Herm. ad Orph. Arg. 374. p. 815. In simili historia ap. Alciph. I. 39. p. 192. ed. Bergl. plura nuper novata sunt, quam necesse erat, in his: ἀλλ' οὐ τρέμει, νῆ Δία· (haec Thryallidis sunt: At fortasse non tremunt nates! Hoc jam refellit facto) ἀλλ' ὑπομειδιῶσα, ὥσπερ ἡ Μυρρίνη (ἐκίνησε videtur inserendum, subaudito, τὴν πυγὴν.), καὶ τοσοῦτον ταλμὸν ἐξεργάσατο τῆς πυγῆς . . . Lucian. Asin. §. 6. T. VI. p. 136. τὴν πυγὴν τῇ χίτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις καὶ κλίνεις. Fortasse: καὶ κινεῖς. et paulo post: ἡ δὲ ὁσφὺς καὶ λῖαν (vulgo ἡμῶν) ὅγρως ἐπικινεῖται. V. 9. restitui lectionem P. et Pl. ubi hoc solum distichon extat. In apogr. nonnullis ὁ Θεῶν ὁ κριτῆς ἐθεάσατο, unde fluxit lectio Br. εἰ ταύτας δὲ Θεῶν ὁ κριτῆς. — ἐθεήσατο. P. ἐθεάσατο. Pl. Br. Ap. Herodot. III. 23. p. 206. Codd. habent ἐθεήσατο. Ionici θέημα pro θέαμα. V. Br. ad Gnom. p. 315.

Nr. 36. τοῦ αὐτοῦ, ὅμοι^ο ἀναισχυντ^ο καὶ σαπρῶτατ^ο. Br. II. 390. nr. 3. (omissis distichis tertio et quarto, quae etiam in Plan. desiderantur. Illa dederat Schneider. Peric. crit. p. 104.) An. II. 3. p. 153. s. Sed ne nunc quidem epigr. est integrum. Post v. 6. distichon excidit de Melite. V. 2. τίς ἔχει. Achill. Tat. I. 19. p. 44. ἐβλεπον τὴν κόρην, πῶς ἔχει πρὸς τὴν ἀκρόασιν. In Aesopi Fab. 150. p. 77. ed. Vratisl. πυνθανομένον αὐτοῦ, τίνι μεμολυσμένας ἔχοι τὰς χεῖρας. Cod. lectio ἔχει fortasse non erat mutanda. — V. 3. εἴλοντο. P. — V. 4. γυμναί. P. μόνον. Pl. Br. μόνον subaudiri posse vi-

detur. — V. 6. *πολιωῖ*. P. In *ῥόδων* ad nomen puellae respicitur. In *πολιωῖ* latere videtur *κόλπος*. — Post v. 8. legitur distichon, quod in marg. dedi, ex nr. 60. nescio quo modo huc translatum. V. 10. *εὐθὺς οὐνεστ*. P. *εὐθὺ συν*. Pl. *εὐθὺς ἀνεστεφ*. Br. — Nr. 37. *τοῦ αὐτοῦ, ὅμοι*. P. An. II. 391. nr. 4. An. II. 3. p. 155. V. 1. *παχείαν*. P. V. 4. *μὴ δέ*. P. ut saepius. — Nr. 38. *νικάρχον, ὅτι τὰς εὐμεγέθεις μᾶλλον δεῖ φιλεῖν*. P. Br. II. 319. nr. 1. An. II. 3. p. 17. s. V, 2. *ἄπτητ'* et *ἦμι μίλε*. P. De nomine *Simyli* vide ad p. 147. nr. 34. Adde Schaefer. ad Greg. Cor. p. 290. not. — P. V. 3. *ἦν μὲν*. P. in marg. *ἡμ. i. e. ἡ μὲν*. — *ἡ μὲν . . ἡ δέ*. Br. *ἦν δὲ παλαιή* scripsi cum Cod. subaudito *ἦ*, cujus ellipsios exempla pete a Schaefero in Meletem, p. 43. s. ad L. Bos p. 605. ad Greg. Cor. p. 153. Quare sensus: *ἦν δὲ παλαιή ἦ ἢ με περιλαβοῦσα*. Lenior temen lectio Br. quam a Cod. confirmari velis. — V. 4. *ῥυσή*. P. *ῥυσή*. Br. Schol. ad Hephaest. Enchir. p. 3. vocem *ῥυσή* iis annumerat verbis, *ἃ καὶ χωρὶς δύο συμφώνων καὶ διπλῶν ἐκτείνονται*. Etiam Draco p. 119. *ῥυσή* scripsisse videtur, non *ῥυσός*. Vid. Etym. M. in *ῥυσός* et *ῥυσάι*. Hesych. *ῥυσόσαι. ῥερυσήκασαι, γεραιοῖς*. Sic habetur in plurimis Homeri Codd. 'Il. i. 503. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 266. vetustas membr. *ῥυσόν*, recentiores *ῥυσσόν* magis probare scribit. Ap. Nicandr. Alex. 78. *καὶ ἡ ῥυσσάινεται οὐλα*. optimi codd. *ῥυσάινεται*. Et ib. 181. *ῥυσσάλην* vulgo. In fr. Archestrati ap. Athen. L. II. p. 56. C. Codd. habent: *ῥυσσάι καὶ θρυπετεῖς*. Ap. Aelian. H. A. I. 11. vett. editt. et Cod. Monac. *ῥυσσάι δὲ ὀρῶνται διὰ τὸ γῆρας*. Hanc scripturam probare videtur etiam Porsonus, qui ad Eurip. Phoen. γ. 861. *ῥυσσῶ γέροντι* laudat ex Electr. 490. Vid. infra p. 631. nr. 103. v. 3. — V. 6. *δικάσεται*. P. *λιχμάσεται*. Br. probabiliter. Quod ipse in var. lect. tentavi, id nunc repudio.

Nr. 39. *τοῦ αὐτοῦ, προσέρω καὶ τοὺς θιάσους*. P. Br. II. 350. nr. 7. An. II. 3. p. 26. V. 3. *αἰροῦσιν*. P. *ἐρέουσιν*. Pl. *ἐρέθουσιν*. Br. Veram lectionem accentu mutato restitui. Praesens est pro futuro. Plutarch. T. II. p. 13. B. *κρονόλῃρος καὶ σοροδαίμων ἐστὶ καὶ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσωμεν*. Multi me tollent. Grotius; quem vera lectio itaque non latuit. — V. 4. *τῶνδ' ἔνεκεν*. ob illud, Grot. Rectius, ob illos, qui me tum ferent. — In *ἴσως* vitium latere, non dubito. Suspica-bar, *εὐχαρίτους*, aut *χαρτοὺς θιάσους*. Sed γὰρ servari posse velim. — Nr. 40. *τοῦ αὐτοῦ πρὸς*

ἑταῖραν φιλονεικίην παραίνεσις. P. Br. II. 349. nr. 2. (quatuor priores versu dedit, inter quos distichon excidisse censebat. V. 5-10. separatim exhibuit inter τὰ ἀδέσποτα. nr. 73. Planudem secutus p. 481. St.) An. II. 3. p. 18. s. V. 2. ἄπαξ. P. V. 3. κατὰ παιζόντων et ἄλλεκείνους. P. ἀλλὰ γ' ἐκείνους, aut ἀλλ' ἐς ἐκείνους. Reisk. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς. Br. Scripsi: ἀλλὰ σὺ κείνους ἐμπ. sed tu potius illis. Facile σὺ in ε mutatur. Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 2. ἐμιμήσατο δὲ μετὰ ταῦτα ἐκείνη. Cod. Bavar. ταύτησκηνή. Scr. ταῦτα ἡ σκηνή. — V. 5. πρὸς με. Vid. ad p. 233. nr. 178. v. 6. — V. 6. εὐφρόσινον. P. Pl. εὐφρόσυνος. Br. fortasse recte. Sed ἀκτὴ εὐφρόσυνος dici posse videbatur ob laeta convivia ibi celebrata. Cf. Anim. T. II. 1. p. 241. addito Plutarcho T. II. p. 668. B. Grotius *Euphrosynum* vertit, quasi puellae nomen esset. — V. 7. εὐτακτεῖν. perperam olim sollicitavi. Maritus, uxoris leno, dum eam ad flagitia incitat, honesta tamen suadere videri vult. V. 8. τὸ ἐνοίκιον. P. Pl. Br. Particulam δ' interponere non dubitavi. V. 9. τέκε καὶ τέκε. P. λάβε καὶ τέκε. Pl. ex conjectura procul dubio. καὶ τρέφε. Br. c. Piersono. Vide tamen, an verior sit, ut certe est lenior, correctio Salm. τέκε, val, τέκε. Infantem ut alat mater, vix suaserit ille; et sequentia quoque aliud consilium significare videntur.

Nr. 41. ῥομφίνον περὶ τὴν πόρνην γλευσσις. Br. II. 396. nr. 27. An. II. 3. p. 172. V. 2. εἶχε. P. — V. 4. γινόμενον. *humanum est, fieri denique, nata, solet.* Grot. Non satis perspicuus hujus verbi sensus; nec fortasse sincera lectio. Bene haberet: μοιχὸν ἴσως εὐρησαν, ἀκαίρως κτεῖνος ἐσελθὼν, κρυπτόμενον, *moschum latere volentem.* Sed hoc in γινόμενον vix depravassent. — V. 5. ὅταν ἐστίν. P. Pl. Br. ὅταν ἢ τις fuisse puto, quod vulgatae lectioni in codd. simillimum. Sic syllabae *ἦτι* et *ἐστι* confusae ap. Liban. T. IV. p. 1051. 11. ubi scribendum: ἀλλὰ τοῦ μὲν γράμματα, τοῦ δ' (vulgo τοῦδ') ἀφῆρητο σπλάβην, τοῦ δὲ ἐστίν ὃ (vulgo τοῦ δεῖν) καὶ πλεον. Indicativus cum ὅταν et ὁπόταν infimae est graecitatis; ut ὅταν κατεῖδον in Theodosii Exp. Cretae v. 87. p. 375. et alibi passim; quare nec ib. III. 8. pro κἂν ἐστίν ἄλλος ἐν σταγειρίταις (Fort. ἐν σταγειρίοις, ἢ) Πλάτων. ausim scribere: κἂν ἢ τις. In Orph. Argon. v. 9. ὅταν ... ἐπίφατον verum vidiase puto Vossium, ὅτ' ἄρ' corrigentem. Diversa est ratio indicativi ap. Apollon. Rh. IV. 288. ἀλλ' ὁπόταν Θρησκῶν Σκυθίων τ' ἐπιβήσεται οὐρεσι. Vid. Matthiae ad Hymn. Homer. p. 70. Ap. Lucian. de Merc. Cond. §. 23. T. III. p. 243.

ἀλλ' ὁπόταν προτείνῃς τὴν χεῖρα . . καὶ λάβῃς ἐκεῖνο. mira extat editoris nota T. X. p. 222. ed. Bip. „Placet Belino προτείνεις, ut est in Ms. 5011. Sed sic etiam mox legendum, καὶ λάβεις.“ Non cautius egit idem T. X. p. 231. ad Hermotim. §. 36. T. IV. p. 49. ὁπόταν ἡμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγείσθε εἶναι. ubi ἡγῆσθε scribendum. Ib. in Jove Trag. §. 14. T. VI. p. 238. καὶ μάλιστα ὁπόταν ἡπειλεις. scr. ὁπότε vel ὅτε, ut est in vett. editt. Reitzius ad h. l. nugatur. Ib. Charidem. §. 18. T. IX. p. 285. ὅταν γάρ . . φαίνονται διενεχθέντες. scr. φαίνονται. Ap. Aelian. H. A. III. 16. ὥςθ' ὅταν αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, εἴτα ἐπωάξουσιν αἱ θήλειαι. scr. ἀπωάξωσι. Tum: οἱ δὲ ἐπικήδες . . pro οἶδε. Liban. T. III. p. 50. A. ὅταν ᾗν πονηρά. Scr. ὅταν ᾗ.

Nr. 42. τοῦ αὐτοῦ. εἰς πόρνας. P. Br. II. 398. nr. 35. An. II. 3. p. 178. Cf. Suid. in θωσίπυγος. T. I. p. 625. in ἀφέλεια. Ib. p. 393. in μισῶ. T. II. p. 566. — Nr. 43. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως. P. Br. II. 397. nr. 28. An. II. 3. p. 173. — V. 1. ἐπ' ἄν. P. ἐπὴν Pl. Br. In ἑσάν ex ἐπεὶ ἄν contracto posterior syllaba produci posse videtur. V. 3. εἴτα et κατὰ τρίψεις. P. καταδρύσεις. Pl. Br. Confusae litterae δ et τ, ut supra p. 89. nr. 13. in περιδρομάδος et περιτρομ. Perses epigr. p. 284. nr. 487. ἀλλ' ἐλεῖναι καταδρύσασα παρειάς. Hesiod. Scut. Herc. 243. κατὰ δ' ἐδρύπτιοντο παρειάς. Apollon. Rh. III. 672. δρύψθ' ἐκάτερθε παρειάς. — V. 5. χεῖρήσομεν. P. Pl. εὐρήσομεν. Br. metro claudicante. Copula vi non caret. — V. 6. τὸν μὴ κέτι P. μηκέτι τὸν τύ. Pl. Br. Quum sic articulus non suo loco sit positus, nec μηκέτι bene habeat, scripsi, τὸν μὴ καὶ τὸ βλέπειν. — Nr. 44. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐταῖρας λεμβι καὶ κερκούριον · εἰσι δὲ τὰν τὰ ὀνόματα μικρῶν (μικρόν) καρὰβίων τῶν παρ ἡμῖν σανδῶ. i. e. σανδαλίων. P. Chronic. Alex. p. 902. καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν περσῶν ἡγρέθη βαλὼν ἑαυτὸν εἰς καρὰβιν λεγόμενον σάνδαλιν. Cf. DuCang. Gloss. T. I. p. 589. V. 2. ἐφορμοῦσιν. Illustravit Dorv. ad Char. p. 318. Ap. Liban. T. IV. p. 793. 9. ἡγεῖτο γὰρ ὕβριν αὐτῷ καὶ κίνδυνον φέρειν πόλιν αὐτόνομον ἐφορμῶσαν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὴν αὐτοῦ καιροφυλακοῦσαν τέχην. Scr. ἐφορμοῦσαν. — σαμίων. in marg. apogr. nostri notatur μισῶν. P. V. 3. πανδημί. pro πανδημεί. Vid. Lobeck. ad Seph. Aj. p. 402. s. — V. 4. πίεται. Olim allatis adde Aleiphr. III. 33. p. 346. ἡ ἱππόπορνος . . ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα. Plutarch. T. II. p. 603. D. ναῦν μετὰ τῶν φορτίων κατα-

πεπορίνη. — Nr. 45. κιλάντορος. (Vid. p. 92. nr. 29. et in Catal. Poët. p. 869.) Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 350. V. 1. τὰ κέρματα. P. ἐὰ κέρμ. Br. in textu; in Lectt. τὰ ἃ κέρματα praefert. Homer. Ἴλ. ο. 58. τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἰκίοθαι. Ὀδ. ι. 250. πορησάμενος τὰ ἃ ἔργα. Ib. 310. 343. ξ. 143. ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἔπηται. — πλείονα ποιεῖ. Nicarch. p. 94. nr. 40. ἄρξαι πλείον ἐμοῦ εἰ ποιεῖν. Cf. Graev. Lectt. Hesiod. c. 13.

Nr. 46. φιλοδήμον πρὸς ἑταῖραν κατὰ πῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. II. 83. nr. 5. An. II. 1. p. 212. V. 1. 2. In his quaedam sunt minime perspicua. Si scriptum esset: τί δεῖ σε καλεῖν; β' τί δέ μ' ἔρου τοῦτο; α' φιλόσπουδος. β' μὴ σύ γε. sensus foret: quid me interrogabas hoc, quod nihil ad rem facit? Cf. p. 101. nr. 101. Tum ille: noli rogando et dissimulando tempus terere: festinus sum enim. Ad quae puella: noli tantopere festinare. — σε δε μήπω. P. τί δέ; μήπω . . Br. c. Reiskio. — De μὴ σύ γε vid. Valken. ad Eurip. Phoen. v. 353. Lennep. ad Phal. p. 366. — Nr. 47. ζουφίνου εἰς θάλειαν τὴν ἱαντοῦ ἑταῖραν. P. Br. II. 391. nr. 5. An. II. 3. p. 155. s. — V. 2. ἔρωμανή. P. V. 3. ὅτε γυμνή. P. μοι Br. interposuit cum Reiskio. — V. 5. τάλας. P. τάλαν. Br. — V. 6. Vox ὑπερευτεχίη in Lexicis nostris non comparet. — Nr. 48. τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην ἔπαινος τοῦ κάλλους αὐτῆς. P. Br. II. 398. nr. 36. An. II. 3. p. 178. — V. 4. πόδες λευκότεροι θείτιδος. Primum hujus breviloquentiae exemplum fuerit ap. Homer. Ὀδ. β. 121. τῶν οὔτις ὁμοῖα στήματα Πηνελοπείῃ Ἥιδῃ. Eam non attendens in Achill. Tat. IV. 19. p. 185. Bip. de crocodilo: πόδες τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἡρέμα σφροτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Salmasius frustra corrigit: χερσαία χελώνη. Oppian. Cyn. III. 254. χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλὴν ἡλὴν ἐλάφοισιν. Ib. III. 492. καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἱκελοι νωθῆσαι καμήλοις. Ib. IV. 9. καὶ φρένας οὐδ' αὐτῶν πολὺ μείνας ἀργεντήρων. Lucian. T. VI. p. 52. Homerus τὴν Εὐφύρβου κόμην ταῖς Χάρισι ἀπέκασεν. Cf. ib. p. 308. 12. Hinc explica locum in Nigrino §. 25. T. I. p. 48. ἃ γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάζονται (οἱ φιλόσοφοι), εἶναι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; i. e. τίνι τούτων, ἃ οἱ κολάκες ἐργάζονται. ne cum Belino τῶν καλῶν probes. Sed hoc dicendi genus imprimis illustravit vir eximius ad Plin. Epist. p. 40. in Meletem. p. 57. et p. 134. et alibi. — V. 5. πλοκαμῖσι. P. Br. πλοκάμοισι. Pl. — ἄκανθας (sic). P. ἄκανθαί. Pl. Br. — V. 6. ἐπὶ στρέφ. P.

Nr. 49. τοῦ δικαίου γάλλον, ἐπιγράμμα ἀδικοῦτατον: P. De δικαίου cognomine disputat Chardon Mag. enc. an. V. T. IV. p. 335. V. 1. ἡ τρισί. P. ἡ δυοί. Br. c. Reisk. — ἐν τάχος. P. ἐν λίχος. Br. c. Toupio. Mihi πρὸς ἐν τέλος videtur scribendum. Similiter τέλος et τάχος permutata videntur p. 308. nr. 642. V. 2. τῷ ὄπιθεν. P. τῷ δ' ὄπιθεν scripsi cum Tyrwhitto in Not. ad Toupii Em. in Suid. T. IV. p. 426. — V. 4. εἰ σπεύδεις. Salm. in not. ined. εἰ σπεύδεις ἐθέλων σὺν δυοῖν ἦκε τάχος. Cod. lectionem tuctur Chardon. Si cum duobus veneris, quantumvis festinans, non tamen propterea tibi expectandum erit; tribus enim simul inserviam. — Nr. 50. ἀδέσποτον. Br. III. 160. nr. 48. An. III. 1. p. 315. — V. 1. ^{μοι} δὶο κακά. P. V. 2. κοῦφως. P. — Nr. 51. ἀδέσποτον. Br. III. 164. nr. 70. An. III. 1. p. 325. Cf. Philodem. p. 106. nr. 131.

¶ Nr. 52. διοσκορίδου εἰς ἀρσινύην ἐταῖραν σωσιπάρου. P. Ex hoc lemmate male intellecto Sosipater inter epigrammatographos commemoratur. Vid. Chard. Mag. enc. T. II. p. 103. nos in Catal. Poët. p. 955. Br. I. 494. nr. 7. An. I. 2. p. 371. V. 1. ὄρκον κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. P. Br. Terminationis in ἔρωτι elisionem non ferens Herm. ad Orph. p. 767. corrigit: ὄρκω κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. Ab illa tamen elisione, Attici quidem plerumque (Vid. Porson Suppl. Praef. ad Hecub. p. XXIV. ed. Lips. et ad Orest. 584. coll. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 526.) non autem Homerus abstinuit, quem cf. 'Ιλ. σ. 505. 'Οδ. γ. 466. 469. ο. 361. 516. ρ. 103. τ. 596. nec alii, ut Solon fr. XIV. 7. ἐν ἐβδωμάδ' ἐστίν. Mosehus IV. 85. ἐμῷ ὑπὸ ἡπατ' ἔχουσα. Infra p. 219. nr. 77. ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν. p. 594. nr. 103. ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ. Cf. Bökh. in not. crit. ad Pindar. p. 394. — ὄρκος ὁ πιστὴν Ἀρ. θέμενος. P. ὄρκον ὁ πιστὴν Ἀρ. ἔθετο Σ. φ. Br. non sine metri detrimento. Vera est Cod. lectio: Substantivo enim per appositionem repetito, nominativus interdum ponitur, licet alius casus praecesserit. Ut hoc loco: ὄρκον ἔρωτι ἀνεθήκαμεν; ὄρκος ὁ θέμενος. . . sic Homer. 'Οδ. α. 51. πῆματα πάσχει Νῆσφ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης, Νῆσος δενδρήεσσα. 'Ιλ. ζ. 395. Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετλωνός · Ἡετλων ὃς ἐναίεν ὑπὸ πλάκῃ ὕληεσσι. Similis est negligentia, sed frequentius obvia, quum nominativus participii alii casui additur. — V. 3. ὄρκια. P. ὄρκια. Br. Illud verius, quum ὄρκιον diminutivis non magis annumerandum sit, quam ἔχνιον. Eustath. 'Ιλ. β. p. 177. γ. et γ. p. 291. 46. — V. 5. κληῖται. P. κληῖται. Br. qui tamen in ep. Pauli Sil. 16.

(p. 120. nr. 217.) κληΐδας exhibuit. — V. 6. μεμψάμενος. P. μεμψαμίνους. Br. c. Reiskio.

Nr. 53. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀριστονόην. P. Br. I. 494. nr. 8. An. I. 2. p. 572. Cf. ejusd. epigr. p. 116. nr. 193. — V. 4. σύμμε. P. pro σὶν με, ut est infra l. c. Pronuntiatio est eadem. V. Herm. de Emend. rat. gr. Gr. L. I. 4. p. 10. s. — ἄπαγον. P. ἄπαγε. Br. ἀπάγον scripsi: tecum abducas. — Nr. 54. τοῦ αὐτοῦ, φλβαρία πρὸς ὁμοίους αὐτ, πῶς δεῖ μετὰ γυναικὸς ἐγκύμονος συγκαθεύδειν. P. Br. I. 504. nr. 1. (tamquam Sosipatri.) An. I. 2. p. 406. V. 1. verba intricatiora in hunc fortasse modum junxeris: μήποτε γαστροβαρῇ (γυναικῶ sc.) κλίνης ἀντιπρόσωπον, πρὸς σὸν λίχος, τερπόμενος Χίτριδι. Hesych. λίχος, γάμος, μίξις, συνουσία. Sinceram tamen lectionem Cod. non arbitror. — V. 3. μέγα lineae superscriptum. — ὀλίγοος. P. V. 5. πρὶν στρέψας. P. antea vertens eam. περιστρέψας. Toup. πάλιν στρέψας. Br. ex apogr. suis, quae genuinam membranae lectionem exhibere putabat. Elegans correctio, non tamen omnino necessaria. P. 104. nr. 116. στρέψας Μηνοφιλήν ἐνύσχιον. — Nr. 55. τοῦ αὐτοῦ εἰς δωρίδα τὴν πόρνην πορνικώτατον. P. Br. I. 504. nr. 4. (ut Sosipatri.) An. II. 2. p. 407. s. V. 2. ἀνθεῖσιν ἐν χλοεροῖς. in ipsis, puta, Doridis artubus, floribus comparandis; ῥοδόπυγος enim, ejusque oculi floribus purpureis similes. V. 4. ἀκλινώς. De equite cogita, qui, equo quamvis celeriter decurrente, non tamen in alterutram partem inclinat. — V. 6. ἀμφὶ σαλ. P. Verbum ἀμφισαλεύω in Lexicis nostris non comparet. ὄμματα πορφύρεα. nigri ocelli. φύλλα, flores. Vid. Theocr. Eid. XI. 26.

Nr. 56. τοῦ αὐτοῦ, ποίῳ κάλλει θηρεύεται, καὶ τίσιν ἀλίσκεται ἀνὴρ ἐπὶ τῶν γυναικῶν. P. Br. I. 504. nr. 3. (ut Sosipatri.) An. I. 2. p. 409. V. 2. ψυχotaκῇ junxi cum πρόθυρα. Br. commate inde sejunxit. V. 3. λαοίαισιν. P. λαοίησιν. Br. c. Pl. Hirsuta supercilia, quae Polyphemum decent ap. Theocrit. Eid. XI. 31. Glaucum marinum ap. Philostr. II. Imagg. c. 15. p. 833. an etiam puellae sint decori, alii videant. Fortasse scribendum: γλῆναι γαλεραῖσιν ἐπ' ὄφρῖσιν. Hesych. γαλερόν, ἰλαρόν, εὐδιον. Etym. M. γαλερόν, ἰλαρόν, ἡδύ, πρῶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμάτων, καὶ γαλερωπός, ὁ γαλερόν καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων. Serenitas autem praecipue circa supercilia sedet. Pind. Pyth. IX. 65. ἀγαντὶ χλιαρόν γελάζας ὄφρῖν. Homer. Hymn. in Cer. 357. μείδῃσεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀίδωνεύς Ὀφρῖος.

Tom. III.

Vid. Addit. in Athen. p. 232. — V. 6. εὐφρείες. Lucian. Amor. §. 26. οἱ δὲ εὐφρείς μῆροί θρυξίν ὥσπερ εἰ ὄντωντες. quod frustra olim tentavi. — V. 7. ὥστέα. P. — V. 8. μίδεοι. P. Pl. Μίδεω. Br. ex conjectura procul dubio. A Μίδας descendit Μίδειος, ut 'Αναξαγόρειος ab 'Αναξαγόρας. Plat. in Cratyl. p. 409. B. Πυθαγόρειος. Diog. Laërt. V III. 15. In talibus Iones εἰ interdum in εἰ mutant, ut 'Εκτόρεος. 'Ιλ. β. 416. Etym. Leid. Masc. ap. Koen. ad Greg. Cor. p. 433. ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ εἰος κτητικῶν ἀποβάλλουσιν οἱ Ἵωνες τὸ εἰ τῆς εἰ διαφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ εἰος προφέρουσι. φλόγειος, φλόγεος. μαρμάρειος, μαρμάρεος.

Nr. 57. μελεάγρου πρὸς τὸν ἔρωτα. P. An. I. 18. p. 59. An. I. 1. p. 75. V. 1. νηχομένην. Anima si in igne natat, vix fieri potest, ut facem Amoris timeat. Hinc fortasse Salmasius τηχομένην tentabat. Suspica-bar: τὴν περὶ χηραμένην. ut phalaenae, culices, et alia hujus generis animalcula. Aelian. H. A. XII. 8. πνρανύτης χაίρει μὲν τῇ λαμπηδύνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λύχνοις. Hoc itaque dicit Meleager: anima, quamvis igne oblectetur, tamen, si saepius uras, aufugiet. — De χηράμενος vid. ad p. 236. nr. 198. — ἔχεις. P. ἔχει. Br. c. Reiskio. — P. Nr. 58. ἀρχίου εἰς ἔρωτα. P. An. II. 92.

nr. 1. An. II. 1. p. 250. V. 1. τὸ κρήνον. P. τὸ κρήνον. Br. c. R. De πορθεῖν vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 571. — εἰς με. (in Cod. est εἰς με) pro εἰς ἐμέ. Vid. ad p. 265. nr. 393. v. 3. V. 2. μὴ κέτ. P. V. 3. ἔλεις et v. sequ. ἔχεις. P. ἔλεις et ἔχης Br. c. R. In Lectt. ἔλεις corrigit. Servavi ἔλεις, ἔχεις autem mutavi in ἔχοις; qua mutatione nihil lenius. Homer. Od. χ. 331. εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρέκλειαν, Ὅφρα ἔπος εἰποίμι. Quint. Sm. II. 315. χάξω, μὴ σε βάλοιμι. Ib. XI. 494. ἔρχο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἄντεσιν, ὄφρα δαεῖς Ποιάντος θρασὺν νῖα. quae cum aliis laudat Herm. ad Orph. p. 812. Plura passim occurrunt in Anthologia exempla optativi sic positi. Vid. p. 121. nr. 222. p. 294. nr. 552. v. 9. p. 463. nr. 625. p. 472. nr. 685. etc. — Nr. 59. τοῦ αὐτοῦ, ὁμοίως. P. Br. II. 92. nr. 3. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 486. St. et ἀδέσποτον. V. 1. φεύγειν δεῖ. P. δὴ Pl. Br. Crebra confusio vocularum δεῖ, δὴ, δέ. Vid. p. 135. nr. 286. p. 243. nr. 241. p. 512. nr. 34. Ap. Liban. T. IV. p. 201. 31. τοῦτον δεῖ πλουτεῖν; vere Reiskius: τοῦτον δὲ πλουτεῖν; hunc cunctis divitem esse? et statim: τοῦτο δὲ (Morell. δεῖ) ἐνάστην ἡμέραν ἀργίον φέρειν; τί τὴν πόλιν ἀδικούντα

(sic rectius, quam ἀδικούντι, quae est Wolfii correctio). Contra ib. p. 1030. 1. μέσον δὲ τούτων ἀμφοτέρων εὔρεϊν τε. scribendum videtur: μέσον δὲ τούτων ἀμφοτέρων εὔρεϊν τι. Lucian. Dial. Deor. XXVI. T. II. p. 89. καὶ καθιππένειν δὲ τὸ πέλαιος. Scr. δὴ c. Cod. Par. Id. Qu. Scr. Histor. §. 8. T. IV. p. 167. καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δὲ τὸν Ἀτρείως καὶ Ἀερόπης. Scr. δὴ. Infinitivus pendet a verbis οὐδεὶς ὁ κωλύων.

Nr. 60. ῥουφίνον, εἰς παρθένον λουομένην. P. Br. II. 391. nr. 6. An. II. 3. p. 156. V. 3. εἰλίσσορτο. P. Vid. Alciph. I. ep. 39. p. 192. — V. 5. 6. Vid. supra p. 93. nr. 36. Εὐρώταν. Similem lussum illustravimus in fr. Anaxandridae ap. Athen. L. VII. p. 227. D. in Additam. p. 135. sq. — Nr. 61. τοῦ αὐτοῦ, εἰς Φιλίππην τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 391. nr. 7. An. II. 3. p. 157. V. 2. ἐπόουν. P. Br. ἰδόκουν. marg. Ap. G. R. — V. 4. ἐπιστάμενος. P. Br. ἐρεσσάμενος. marg. Ap. G. R. Ib. v. 5. post κτενομένη inseritur γ'. In hoc disticho plura esse videntur minus sincere scripta, — Nr. 62. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀνώνυμὸν τινα γυναῖκα. P. Br. II. 392. nr. 8. An. II. 3. p. 158. V. 1. Scr. σου, ut est in P. — ὁ χρόνος. P. Articulum delevit Salm. — V. 2. σώιζεται. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. Friget v. 4. ἡ ῥόδον. Fortasse κάλλος, quod v. 5. περροῦσα in Cod. legitur, huc pertinet, et legendum: οὐδὲ τὸ κάλλος τῶν ἱλαρῶν μῆλων ἤρουν ἔξιγεν. — V. 5. ᾧ πόσους. P. ᾧ Br. cum plurimis apogr. Vid. p. 239. nr. 217. v. 3. p. 240. nr. 220. v. 5. Eustath. ad Ἰλ. λ. p. 796. 47. — Θεοεικελὸν κάλλος. P. ἄνθος Br. cum apogr. Appicta huic defectus nota, quae remittit ad infimum pag. marginem, ubi legitur: ζτ. ὑπὸ τε πρωτόπλου ἑτρεχες ἡλικίην: — ἄλλως. ἦν τε πρωτοβύλων λάμπεν ἀποβλεφάρων.

Neuter horum versuum a Rufino videtur profectus. Cf. p. 239. nr. 217.

Nr. 63. μάρκου ἀργενταρίου. P. Br. II. 267. nr. 5. An. II. 2. p. 280. V. 1. σικελί. Hasc forma reddenda videtur Moscho III. 128. κάκεια Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαιον ἐπαίξεν Ἀίοσι. — Nr. 64. ἀσιλητιάδον, πρὸς τὸν δια περὶ τοῦ ἔρωτος. P. Br. I. 216. nr. 26. An. I. 2. p. 42. V. 1. νεῦρε. P. ut p. 232. nr. 173. p. 286. nr. 496. p. 495. nr. 21. — V. 3. 4. ἦν δὲ μ' ἀγῆς ζῆν καὶ διαθείς. P. Br. ἀγῆς καὶ διαθῆς. Pl. ἀγῆς ζῆν καὶ διαθῆς. Suid. in κωμάσομαι. T. II. p. 365. Graevis ad Meleagr. p. 77. corrigit: ἦν δὲ μ' ἀγῆς ζῆν καὶ διαθῆς. Quod mihi non videtur necessarium. Verba καὶ διαθείς τοῦτω χειρόνα a reliquis sejungenda: etiamsi pejora

designes, quam quae nunc facis. — Nr. 65. ἀδίσποτον. Br. III. 151. nr. 4. An. III. 1. p. 287. V. 2. τὴν ἑλένης. P. Br. τῆς ἑλένης. Pl. In marg. τὴν λιδ' i. e. τὴν λήδην. P. V. 3. αὐτῶν pro τούτων. Vid. ad p. 191. nr. 255. v. 6. — Nr. 66. ῥομφίνον εἰς προδίαν ἔρωμένην. P. Br. II. 398. nr. 35. An. II. 3. p. 176. V. 3. ἀγόν. P. V. 4. πᾶς. P. V. 6. ἡμᾶς χειροῖν. P. χειροῖν ἡμᾶς editt. vett. Plan. usque ad Steph. — ἐπ' ἐξέβαλεν. P.

Nr. 67. καπίτωνος εἰς κάλλος. P. Br. II. 199. An. II. 2. p. 108. In Plan. p. 481. St. Nicarcho tribuitur. — Nr. 68. λουκιλλίον, οἱ δὲ πολέμωνος τοῦ ποντικοῦ. P. Br. II. 184. nr. 2. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 474. St. soli Lucillio inscribitur. — Nr. 69. ῥομφίνον εἰς μαιονίδα πόρην. P. Br. II. 396. nr. 26. An. II. 3. p. 172. V. 1. ἐσαθρήσασα. P. V. 2. μαιονίδ'. P. ματόνιν. Pl. V. 3. γυμνοῦμεθα. P. γυμνοῦμεσθα Pl. Br. — Nr. 70. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐταῖραν εὐμορφον. P. Br. II. 394. nr. 17. An. II. 3. p. 164. V. 1. σῶμα deest in P. suppletum ex Pl. V. 2. εἰαριανῶν. P. εἰαριωνῶν. Pl. Br. V. 4. φίλοι. P. et Aldd. editt. φῖλη. Steph. — Scr. Χάρτες.

Nr. 71. τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ παλλιδᾶ Ἀλεξανδρίως σκοπτικὸν εἰς γυναικα ἐγγράφον. P. Br. II. 392. nr. 9. An. II. 3. p. 160. Rufino tribuit Br. mihi magis Palladae ingenium spirare videtur. — Nr. 72. τοῦ αὐτοῦ ἐπαινοῦντος τὸν ἡδὺν καὶ ἀνετὸν βίον. P. Br. II. 392. nr. 10. An. II. 3. p. 160. Hoc certe Palladae est. V. 1. τρυφῆς βίος. P. τρυφή. Br. c. marg. Ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 377. 6. πότους μὲν καὶ σύνδειπνα καὶ τὰ τρέφειν ἔχοντα πάντα ἀπλῶς ἀποδιδράσκων. scr. τὰ τρυφήν ἔχοντα. — V. 4. ἐσθλὰ πάθω. conjunctivus, ut in φέρ' ἴδω ap. Aristoph. Nub. 21. et alibi. — οὐδενί. P. Br. οὐκέτι. Reisk. ex Ap. Lips.

Nr. 73. εἰς ῥοδόκλειαν τινὰ ἐταῖραν ὠραίαν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐπιγραμμα ῥομφίνον. P. Br. II. 392. nr. 11. An. II. 3. p. 160. V. 1. λούεται κνθέρεια. P. Excidit articulus ob similitudinem litterarum η̄ et κ. Vid. p. 54b. nr. 32. V. 4. μνήσης et ἰδοῦσα. P. utrumque emendavit Salm. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 964. 19. ἀλλ' ὥτως ἀθάνατα ἐμῆνεν. pro ἐμῆνεν. — V. 6. ἐκδέδνκας. quaedam apogr. ἐνδέδνκας. — P. Nr. 74. ῥομφίνον. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αἰγὴν ῥοδόκλειαν. P. Br. II. 393. nr. 15. An. II. 3. p. 163. V. 1. καλοῖς. P. πλέξας. Pl. V. 2. πλεξάμενος. P. δρεψάμενος. Pl. — αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. εἶφ'. P. Pl. ἐν Br. quod recepit H. de Bosch. At ἐπὶ sic interdum abundat ante dativum, ubi vim ablativi habet. p. 100. nr. 86.

ἐβλήθη ἐκ' ἔρωτος ὑπ' ὠκυπόροισιν ὀϊστοῖς. in Stat. Aurig. XXIV. Append. ex Pl. nr. 352. T. II. p. 732. ὤμοσεν εὐόχοις ὑπὸ χεῖλεσιν. Apoll. Rhod. II. 26. ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος. Manetho II. 131. Ζωδιακός — Διδέχ' (sic scribe) ὑπ' εἰδυίοισι κεκασμένος. Ib. III. 259. πέρνανται σφιγγθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς. — V. 5. ταῖτα στεψ. P. Pl. δὲ inseruit Br. metro invito. Frustra Fiorillo ad Herod. Att. Reliqu. p. 91. ταῦτα δὲ δεξαμένη.

Nr. 75. τοῦ αὐτοῦ ῥομφίου εἰς τινα παρθένον φθαρεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ. P. Br. II. 394. nr. 18. An. II. 3. p. 165. V. 1. ἀφροδίτην. P. Pl. ἀφροδίτη. Br. c. Salm. et Huetio. — V. 2. ἐγλεξεν. P. ἐγλεγεν. Br. c. Plan. — V. 3. πρὸς ἔπαιξε. P. προσέπαιξε. Pl. Br. — εἵποτε παιῶς ἐτόλμων, P. ἐτόλμα. Pl. εἵποτε καίρι' ἐτόλμων, ἡρυνθρία. Br. Codicis lectio optime habet. Ad εἵποτε subaudiendum ἦν. Sic Gro-tius: *Illusit mihi blanda: foret cum sola, rogavi: Erubuit: verum tacta ab amore fuit.* cui versioni ἐτόλμα in textu Boschiano non respondet. — V. 5. παρ' ἀκήκοα. P. V. 6. τί ποιοῦμεν. Alciph. I. ep. 11. p. 44. τί οὖν, ὦ βέλτιστε, δρᾶμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν; ubi notus locus Valkenarium, conjunctivum reponentem ad Hippol. p. 247. retinere potuisset. Platonica hujus generis conguessit Heindorf. T. II. p. 109. 441. T. IV. p. 64. — Nr. 76. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρνην γηράσασαν σκοπτικόν. P. Br. II. 394. nr. 19. An. II. 3. p. 166. V. 3. πο-^{τὸ} λιαῖσι. P. πολίῃσι. Pl. V. 5. 6. omissi in Pl. V. 5. καὶ ῥυτῶδες πρό-σωπον. P. Temere Br. τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον, non sine metri detrimento. Una littera mutata, veram lectionem restitui, ῥισῶδες pro ῥυτῶδες scribens. Sic p. 142. nr. 11. ἐργασίην et ἐργα-τίην. Vide ad p. 265. nr. 394. v. 2. De ῥυσῶδες, uno σ scripto, vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 77. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς τῶν γυναικῶν ὁμιλίαις. P. Br. II. 393. nr. 12. An. II. 3. p. 161. V. 2. χρονέσκεν. P. Br. Hinc verbum χρονῶν relatum in Schneideri Lexic. cum explicatione: *leben und seinen Verstand haben.* Salm. tentabat φρονέσκεν, ὅτι φρονοῦσι δηλαδὴ μετὰ τὴν σπουδαίαν. Scripsi, quod proxime abest: κορέσκεν. Pindar. Nem. Z. 77. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσεια. Achill. Tat. IV. 8. τὸ μὲν γὰρ ἔργον Ἀφροδίτης καὶ ὄρον ἔχει καὶ κόρον. Alciphron. II. ep. 1. p. 202. πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔστιν, ὡς πεφοβημέναις (sic praeclare Berglerus) κόρον. Ad κορέσκεν subandi ἑαυτὸν, ut in talibus saepissime. — Nr. 78. πλάτωνος εἰς

ἀγάθωνα ^{δτ} τον μα αὐτοῦ. P. Br. I. 169, nr. 2. An. I. 1. p. 373. — Nr. 79. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταῖραν τινα δεσπεσθῆ. P. Br. I. 169, nr. 5. An. I. 1. p. 340. Cf. Diog. Laërt. III. p. 183. V. 5. Scr. ἄρ'. — ὃ μὴ γένοιτο μισοῖς. P. ex interpretatione: τοῖς. Vulgo. — ταῦτ' αὐτό. P. τοῦτ' αὐτό. Pl. Diog. Br. — Nr. 80. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 169, nr. 4. An. I. 1. p. 539. Cf. Diog. Laërt. I. c. Vulgo *Philodemo* inscribitur. V. 1. σε τίς. P. — Nr. 81. διονυσίου σοφιστοῦ. Br. II. 254. nr. 5. An. II. 2. p. 252. V. 1. ἡ τὰ ῥόδα. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 95. — In ῥόδα brevis producitur ante ῥ. ut p. 236. nr. 200. v. 2. ἀπὸ ῥαδινῶν. p. 259, nr. 215. v. 6. κείμαι δὲ ῥαδινῶν. Ib. nr. 217. καὶ ἐπὶ ῥυτίδων. Vid. Boekh. in not. crit. ad Pind. p. 393. — V. 2. σὺν ἀμφοτέρα. P. Probabiliter Herm. ad Orph. p. 767. ἧ (ἧ excusum) τὰ ῥόδ', ἧ σαντήν, ἧ ἐ συναμψότερα, quo et metrum juvatur, et ordo sententiarum restituitur.

Nr. 82. ἀδίσποτον εἰς βαλάνισσαν. P. Br. III, 163. nr. 64. An. III, 1. p. 324. V. 1. particulae *δήποτε* in P. omissae accesserunt ex Pl. V. 2. πρὶν μ' ἀποδ. P. πρὶν δ' ἀποδ. Pl. Br. — P. Nr. 83. ἀδίσποτον εἰς ἐρωμένην. P. Junctim cum sequ. disticho Br. III. 162. nr. 58. An. III, 1. p. 319. s. Tertium distichon addidit Pl. (quod Theophrastis est, Vid. p. 695. nr. 56.) omnia sub Dionysii Sophistae nomine. Vid. Huschke. An. cr. p. 166. s. V. 1. σὺ δὲ στείχ. P. σὺ δὲ γε. Pl. Br. Melius Schol. ad Dion. Chrys. T. II. p. 556. καὶ σὺ στείχ. Verum tamen σὺ δὲ, modo δὴ addas, quod saepenumero excidit post δέ. Vid. Addit. An. in Athen. p. 352. Ap. Plutarch. V. Rom. c. 8. ἅμα δὲ τοῦ μὲν 'Ρώμον τοὺς ἐντὸς ἀφιστάντος. scr. ἅμα δὲ δὴ. Vid. ad p. 444. nr. 515. V. 2. πνέοντα. P. πνέοντα. Pl. Br. — Nr. 84. ἀδίσποτον ὁμοίως. P. V. 1. ὑπὸ πορφ. P. V. 2. ἀραμένη. Pl. et Schol. Dion. ἀρσαμένη. P. et sic Theophrast. p. 695. nr. 136. ὄφρα με χειρὶν ἀρσαμένη. Hesiod. Scut. Herc. 320. Ἥφαιστος ποίησε σάκος. Ἀρσάμενος παλάμῃσιν. — Nr. 85. ἀσκληπιάδου, εἰς τινὰ παρθένον μὴ πειθομένην. P. Br. I. 215. nr. 21. An. I. 2. p. 39. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 486. St. V. 4. ὁστέα. P. — Nr. 86. κλανδιανοῦ. Br. II. 447. nr. 1. An. II. 3. p. 290. V. 1. σὺ γὰρ θαά. P. σὺ γ' ἀθρόα. Br. c. nonnullis apogr. V. 2. ὑπ' ὠκυπ. P. ἐν ὠκυπ. Br. Vid. ad p. 99. nr. 74. — Nr. 87. ῥομφίνου εἰς μελισιάδα τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 395. nr. 20. An. II. 3. p. 166. V. 1. μελησιᾶς. P. μελισσιᾶς. Pl. Br. De syllabis *ις* et *η* frequenter confusis vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. Nomen

derivatum a μέλισσα, unde Μελίσσιος. V. 2. κέκραγεν. Ne media corripatur, Herm. ad Orph. p. 804. *ώς* delet. Aegre tamen hac particula careremus. Et in talibus seriores sibi non semper ab erroribus cavisse constat. Vid. ad p. 77. nr. 5. v. 2. — V. 2. ἄστατος. P. Pl. ἄστος tentat Br. frustra.

Nr. 88. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 395. nr. 21. An. II. 3. p. 168. V. 2. „ἡ σβέσον ἡ μετάθεις. Sic recte membr. Vat. Planudes perperam, „ἡ σάον. Adumbratum est e Polemonis II. p. 184. Utrumque expressit Auson. Ep. LXXIX. LXXX.“ Br. — Nr. 89. μάκρον ἀργενταῖον ἐρωτομανίς. P. Br. II. 267. nr. 7. An. II. 2. p. 281. In Plan. Rufino inscriptum. V. 3. ὅστις. P. ἰοῖς. Ib. οἷστρον. Pl. Br. quod verbo *πιφορημένος* multo melius convenit. Cod. lectio orta fortasse ex truncato *οἷσ(τρον)*; aut priore syllaba ab praecedente *οῖς* absorpta, *ῥωῖς* in *ἰοῖς* mutatum est. Cf. Animadverss. T. III. 1. p. 209. Bittersh. ad Oppian. p. 247. — V. 5. πάντας. P. et plurimae editt. Plan. πάντα. nonnullae. — Nr. 90. ἀδίσποτον. Br. III. 164. nr. 68. An. III. 1. p. 325. — Nr. 91. ἀδίσποτον. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. V. 1. παρ' ἔχων. P.

Nr. 92. ῥομφίον εἰς ῥοδόπην τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 395. nr. 22. An. II. 3. p. 168. V. 5. προθυῶν ὑπερέκκρ. P. πρὸ θυῶν ὑπερέκκρ. Pl. προθύρων ὑπερέκκρ. Br. Scripsi ὑπερ, ob rhythmum bucolicum. Cf. p. 150. nr. 54. v. 7. p. 408. nr. 308. v. 2. Fortasse etiam ap. Apoll. Rh. III. 973. rectius legeris: γυνὴ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνὶ πεπτηνίαν. Ib. 977. ἄνιρες, οὐδ' ὅτε περ πάτερ ἐνὶ ναιετάσσκον. In eadem sede ἐνὶ legitur IV. 1091. 1479. 1485. 1502. 1728. — V. 7. ἔχνης. P. ἔχνηςιν. Pl. Br. Prima syllaba in hac versus sede correpta, non magis debet offendere, quam in δάκρυον p. 108. nr. 145. ubi vid. not. in ἔπνος p. 236. nr. 97. aut media in ἀράχνη p. 523. nr. 106. — P. V. 6. ὑμεῖς. P. et editt. Pl. praeter Steph. ubi ἡμεῖς. πείσατε. P. Br. De πείσατε cogitabam; ut esset, *vos saltem eam flectetis*. — Nr. 93. τοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἔρωτα. P. Br. II. 395. nr. 23. An. II. 3. p. 169. V. 2. οὐδέ με. P. Pl. οὐδ' ἐμέ. Br. V. 3. οὐστήσομαι. P. Br. οὐνιέσομαι. Plan. ex conjectura procul dubio, quod *οὐνίστασθαι* *τενι* vulgo epitulandi sensu accipitur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1793. E. Hoc loco autem pugnandi et adversandi significationem habet, ut γυνῶμαι οὐνιστηνύϊαι, *sententiae contrariae* ap. Herodot. VII. 142. p. 568. 2. Vid. Wesseling. p. 98. 79. ubi γυνῶμαι μὲν αὐταὶ οὐνίστασαν. — V. 4. τί μόνος. P. τί ποιεῖν quaedam editt. Plan. —

Nr. 94. τοῦ αὐτοῦ εἰς μελὶ ὤραι. P. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. V. 4. ἡϊθέος. P. ἡμίθεος. Pl. Br. Vid. p. 367. nr. 65. — Nr. 95. ἀδέσποτον. Br. III. 161. nr. 51. An. III. 1, p. 316. In marg. Cod. $\bar{\omega}$, i. e, ὠραῖον.

Nr. 96. μελεάγρον. Edidi iu Anim. T. I. P. 1. p. 89. Vid. Huschk. An. cr. p. 245. V. 2. καὶ εἰς. P. καλεῖς scribendum esse apparet. V. 2. ἦν γε θίγγεις. P. ἦν δὲ θίγγεις dedi cum Huschkio et Graefo. In priore membro μὲν subaudiendum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Heusde in Specim. Plat. p. 75. s. Cf. simile Meleagri distichon p. 586. nr. 113. — Nr. 97. δουφίνου. Br. II. 397. nr. 29. An. II. 5. p. 174. Cf. nr. 68. Theophyl. Sim. de Amoribus Epist. XLV. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν· εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, καὶ τὰς ἀληθῆνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζήτωσαν. — Nr. 98. ἄδηλον, οἱ δὲ ἀρχίον. Br. II. 92. nr. 2. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 481. St. hoc distichon perperam subijcitur disticho Capitonis, quod dedimus p. 98. nr. 67. Vulgo post ἐλθὲ distinguitur. V. 2. οὐδὲ τόπον. P. Br. ὧδε. Pl. Illud expressit Grotius: *non habet in nobis jam nova plaga locum.* — Nr. 99. εἰς γυναῖκα χ ὀρ. ἄδηλον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 243, Chard, Mag. encycl. an. IV. T. V. p. 498. nos in Paralip. I. nr. 29. p. 640. — Nr. 100. ἄδηλον πρὸς τὸν μεμφόμενον ὅτι ἐρᾷ. P. Br. III. 161. nr. 52. An. III. 1. p. 316. V. 1. εἴ μοι τις. P. V. 3. εἰδείη. Plato Euthydem. p. 9. εἰ δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχεται, ἴλεω εἶητον. Cf. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 4. δοῦλῳ ἐόντα. Expectabatur, δούλους ἐόντας. Sed vid. Wolf. ad Sueton. T. I. p. 111. sq. Discrepantiam numeri in appositionibus illustravit Matthiae in H. in Mercur. v. 137. p. 59. exemplis tamen a nostro loco nonnihil diversis. — V. 5. τοιοῦδε. P. τοιοῖδε. Br. ἐνέπουσιν ἔπεσθαι. *sequi nos jubent.* Eurip. Bacch. 626. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων. Alcest. 1157. πᾶσι δ' ἐννέπω τετραρχίαις Χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖαιν ἰστάναι,

Nr. 101. ἀδέσποτον, κατὰ πύσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. III. 163. nr. 65. An. III. 1. p. 324. Philodemo tribuendum suspicabatur Schneiderus ob ep. p. 95. nr. 46. V. 2. δεσποτίς ἡμετέρη. Haec verba puellae tribui, quam ancillam esse puto, horam meretricem comitantē. Sic sequentia quoque magis sunt perspicua. V. 3. ἐλπίζειν ἔξοσι·

ζητείς. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἔξεστ' αἰτεῖς :: quod correctori debetur. Sed hoc in textu poni praestabat, quam Reiskii commentum: ἐλπίζειν ἔξεστι; θέλεις . . quod Br. admisit. Scripsi minima mutatione: ἐλπίζειν ἔστι; ζητείς δὲ τί; Sic ap. Aratum praepositio ἐξ male adhaesit verbo in Phaenom. 80. λεπτή γάρ τῃ καὶ τῇ ἐξεπι- δίδρομεν αἶγλη. Codd. bonae notae ἐπιδίδρομεν. Hinc legerim: λεπτή γάρ καὶ τῇ καὶ τῇ ἐπιδίδρομεν αἶγλη. — θέλεις δέ τι. Br. δέ τι. in P. esse videtur. — φέρεις τι. Br. φέρεις τί. P. — V. 4. εὐθύμει. fortasse cum ironia dictum, ut ζηλῶ σε, εὐπράττε et similia. Vid. Val- ken. ad Phoen. 406. p. 149. s. — καὶ τόσον. Monstrare videtur is, qui loquitur, aliquod ad χρυσίον illud additamentum; sed nec illud ad conficiendum negotium sufficiens. — οὐ δύνασαι. P. οὐ δύναμαι. Pl. — Nr. 102. μάρκον ἀργενταρίου εἰς διόκληIAN τὴν ἰσχυροτάτην. P. Br. II, 268. nr. 11. An. II. 2. p. 283. V. 1. ἀφροδίτην. P. Br. ἀφροδίτη. Pl. V. 2. ὄψαι. P. Pl. ὄψομαι malebat Huëtius. Si vera est vulgata, poeta v. 1. 2. se ipsum alloqui putandus est. V. 3. ἀλλ' ἐπὶ λεπτά. P. Br. ἐς δὲ ποθεινά. Pl. P. V. 4. ψυχεῖς et ἐγγυτάτω. P. — Nr. 103. ῥονφίνου εἰς προδίκην. P. Br. II. 397. nr. 31. An. II. 3. p. 175. V. 1. προδόκη. P. προδίκη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. — παρὰ κλ. P. V. 3. ἐπὶ σκιρ. P. — Nr. 104. μάρκον ἀργενταρίου εἰς λυσιδίκην. P. Br. II. 266. nr. 3. An. II. 2. p. 278. V. 1. κα- πόσχολε. male me morans. πνοαὶ κακόσχολοι Aeschyl. Ag. 193. Cf. Wunderlich. Obs. in Aesch. p. 58. Sine notione morae Gregor. Naz. Carm. XXI. T. II. p. 94. D, οὐ λήξεις λοχῶν με, κακόσχολε. — V. 2. ἰσχίον fortasse non sincerum. — V. 3. περὶ σφίγγει λεπτοστο- λιδώμασι. P. ἥ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι, Br. ex em. Salm. Una littera addita me hunc versum sanasse existimo: οὐ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι πέπλος. tenue hoc velamen, quo induta es, te non velat, sed fere nudam ostendit.

Nr. 105. τοῦ αὐτοῦ εἰς μνηοφίλαν. P. Br. II. 269. nr. 16. An. II. 2. p. 286. In Plan. est ἀδέσποτον. — V. 1. μνηοφίλας λ. παρὰ μαχλάσι. P. Pl. μνηοφίλα et μαχλάδε Br. Hoc quoque loco jota adscriptum in ε transiit. Vid. ad p. 65. v. 42. p. 113. nr. 179. Hinc ap. Liban. T. IV. p. 1059. 22. τῆς ἐκείνης ἀνάγκης ἔλκεται. scr. τῇ ἐκείνης ἀνάγκη. Lucian. Paras. §. 13. πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν. scr. πάση γὰρ τέχνῃ. V. 3. ἀλλ' ἔτε. P. Br. ἀλλ' ἔτε. Pl. — V. 4. οὐρανός. et coelum et palatum significat. V. Schae- fer. ad Dion. Hal. p. 164. Adde Athen. VIII. p. 344. B. — Nr. 106.

διοτίμου μιλησίον εἰς παρθένον οὐραϊαν. P. Br. I. 250. nr. 1. An. I. 2. p. 158. V. 1. φίλη θρέπτειρα, παρθενικῆς sc. quod ex seqq. assumendum. Cogitabam olim de φίλης, quod nec nunc displicet. V. 2. δις τόσον. Fortasse δύσποτμον, media correpta, ut in Bion. Eid. I. 43. δύσποτμε, μείνον. — V. 3. ἐπὶ βαίνων. P. V. 4. ἰδίκην. P. ἰδίην. Br. Scripsi ἰδικίην. P. 440. nr. 482. v. 8. ὀπισθιδίκην legitur in membr. pro ὀπισθιδίην. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 64. ed. alt. Erat quum ἰδίην scribendum putarem. Nicand. Ther. v. 478. ἰθίαν ὀδόν. — V. 5. ἐς αὐγ. P. V. 6. μορφᾶς. P. — Nr. 107. φιλοδήμου, εἰς ἐταῖραν ὑπερήφανον. P. Br. II. 88. nr. 20. An. II. 1. p. 250. In Plan. est ἀδελον. V. 1. 2. γινώσκω. P. γιγνώσκω. Pl. In hoc verbo et in γίγνομαι librariorum in communem Alexandrinorum formam proniores fuisse, verisimile est. Quare γινώσκω et γίγνομαι praetulī. V. I. πάν. P. Pl. πάλη. τὸν φίλ. Scalig. corr. quod non necessarium; καὶ πάλη, rursus. — V. 3. λίην. P. Pl. λίαν. Br. — ἐρεθίζειν. P. Br. ἐρεθίζε. Pl. Illud legebat J. Scaliger in not. mast. V. 7. τοὶ γάρ. P. ut saepius alibi. τοιγάρ. Pl. Br. βαῦζοις. P. Br. βαῖζεις. Pl. Illud gravius: tu, quod facis, plora. V. 8. ἡμεραι. P. ἡμεθα. Pl. Br. Ovid. Amor. II. 2. 62. in gremio iudicis illa sedet. ναῖάδος. P. νηιάδος. Pl. Br. In nominibus propriis saepe dialecti negligitur ratio.

Nr. 108. κριναγόρου, εἰς κόρη καλουμένην πρώτην. P. Br. II. 151. nr. 41. An. II. 1. p. 414. V. 1. τί δὲ δεύτατον. P. τί δὲ ὕστατον Br. ex interpolatis apogrr. In ap. G. R. τί δὲ ὕστατον. Hesych. δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ὕστερος. Ὀδ. ψ. 342. ubi Eustath. τοῦτο ἄρα φησὶ δεύτατον, ἥγουν πανέστατον εἶπεν ἔπος. Hinc δευτάτως, quo Lexica nostra carent, in Pauli Silent. Ecphr. S. Soph. v. 419. p. 519. ἐν μέλῳ κύκλῳ δευτατίου στεφάνοιο. Maxim. π. καταρχ. 350. δευτατὴ ἡοῦ. V. 5. γύναι. P. in marg. iterum γίναι adscriptum. — ἐς εἶδος. P. V. 4. ἦθος. P. ἄνθος. Br. ex apogrr. suis. Obiter corrige Maxim. π. κατ. v. 139. τεύξει γὰρ βιώτῳ τε μέγα κλέος εὐφροσύνην τε Ἥθεα, μελιχίην τε χάριν εὐεργεία δώσει. ubi Derwill. ad Char. p. 781. ἦθεσι scribit. Tu corrige: Ἥδεα, μειλ. — P. V. 5. σοὶ ὄνομ'. P. Br. σοὶ γ' ὄνομ' scripsi c. Herm. ad Orph. p. 771. — ἔσκεν. P. ἔστιν. Br. Illud vel invitis membr. restituendum erat. — ἦν γὰρ ἅπαντα δεύτερα. Vid. p. 112, 170. Plutarch. T. II. p. 162. E. ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο. — V. 6. ἐπὶ σοί. P. ἐπὶ σοι. Br. — Nr. 109. ἀντιπάτρου εἰς πόρνην

τινὰ καλουμένην εὐρω. P. Br. II. 7. nr. 6. An. II. 1. p. 19. V. 1. φοβηθῆς. P. φοβηθείς. Br. c. Valken. — Nr. 110. μάρκου ἀργεν-
παρίε, εἰς δύο πόρνας, τὴν μὲν λυσιδίε τὴν δὲ εὐφραντ καλουμένην.
P. Br. II. 268, nr. 12. An. II. 2. p. 284.

Nr. 111. ἀντιφίλον, εἰς κόρην τινα τρεῖν ὀνομαζομένην, κάλλεα
ἀμήχανον ἔχουσαν. P. Br. II. 169. nr. 2. An. II. 2. p. 38. V. 3.
ἴδ' ὁ χρόνος. P. ἴδε χρόνος. Br. Sophocl. Electr. 301. ὁ πάντ' ἀναλίσ-
σεται. V. 4. τραίματος. fortasse rectius καύματος scripseris ob prae-
cedentia. — V. 5. λένσιν. P. ut sexcenties alibi. — Nr. 112. φι-
λοδήμου, ὅτι ἐν νεότητι ἐρωτύλητος ὢν ἐν τῇ γῆρα μόλις ἐσωφρόνησε.
P. Br. II. 88. nr. 19. An. II. 1. p. 229. V. 6. λωϊτέρης. P. λωυτέρης.
Pl. Cf. 'Οδ. α. 376. β. 141. Eustath. ad Od. p. 65. 51. — Nr. 113.
μάρκου ἀργενταρίου εἰς σωσικράτ. πλούσιον ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀκατασχ^τ
τῶν ἐρώτων πενή γενόμενον. P. Br. II. 269. nr. 15. An. II. 2. p. 285.
Philodemo inscribitur in Plan. p. 468. Falso. Cf. p. 102. nr. 105.
p. 104. nr. 116. V. 2. οἶον. P. V. 5. καλεῦσα. P. καλοῦσα. Pl.
'Αδωνιν. P. ut p. 136. nr. 289. v. 9. Cf. Addit. An. in Athen.
p. 295. — V. 4. νῦν σου. P. νῦν τοι. Pl. σευ. Br. — V. 5. πόθεν
ῆς et πόλις. P. πτόλις. Pl. Apud Homerum in hac formula semper
πόλις scribitur. 'Οδ. δ. 170. κ. 325. ξ. 187. Stobae. Flor. Tit. 84.
p. 491. 'Αντίγονος ὁ βασιλεὺς βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα
ὡς δυσγενῆ ἤρετο· τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδ' ἐτοκῆς;
quod inprimis huc facit. Vid. Boisson. ad Philostr. p. 274. Lennep. ad
Phalar. p. 128. — ἡ μόλις. P. ῆ. Pl. Br.

Nr. 114. μαικίον, εἰς πόρνην βαρύμισθον ἐν νεότη^τ, γηράσασαν
δὲ πᾶσιν ἐποκύντισαν. P. Br. II. 237. nr. 4. An. II. 2. p. 214. In
Plan. p. 469. Philodemo tribuitur. V. 1. φιλησιώρη τόν. P. φιλήσιον
ῆ. Pl. φιλίστιον ῆ. Br. V. 2. μὴ δέποτ. P. V. 4. φαίνεσθ' ἥλλακται.
P. φαίνεσθ' ἥλλάχθαι. Plan. quod reposui, φαίνεται ἥλλάχθαι.
Br. — P. V. 5. γίνεται. φαίνεται scribendum suspicor. Sic quamvis
placidis spectetur moribus aspis. Grotius. Ad rem cf. Dion. Chrys.
Or. LXXIV. p. 597. 16. — V. 6. οὐκ ἁλῶς. P. οὐκ ἄλλως. Pl. Br.
In marg. Cod. ὅτι τὸ τῶν γυναικῶν κακῶν καὶ μικρὸν ῆ, ἴσόν ἐστιν
ἐσπίδος δῆγματι. — Nr. 115. φιλοδήμου γραμμαῖς πολλὰς δημοῦς
φιλήσαντος, διὰ του καὶ φιλοδήμου. P. Br. II. 83. nr. 2. An. II. 1.

p. 211. V. 3. *πάλιν ὑτιακῆς*. P. *άσιακῆς*. Pl. Br. Scribendum, una littera inserta, *καὶ πάλιν αὐτ' Ἰακῆς*. *tum rursus Ionicam. τὸ μὲν Ἰακόν*. Athen. p. 400. C. *τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν*. Ib. p. 440. B. *Ἡ Ἰακὴ*, dialectus Ionica saepe apud Grammaticos. αὐτε pro αὐ saepissime occurrit. Ap. Orpheum Arg. v. 725. *τὸν δ' ἔκτεινεν θῆρ, οὗς ἄγριος*. reposito *ἔκτανε*, quod plures Codd. offerunt, numeri haud parum erigentur, si legeris: *τὸν δ' αὐτ' ἔκτανε θῆρ, οὗς ἄγριος*. Etiam in Oppian. Cyn. III. 144. *χεῖρε βροτῶν ἱκελαι χεῖρεσαι, πόδες δέ τε ποσεί*. ubi Cod. reg. *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἱκελαι, πόδες δέ πόδεσαι*. legendum videtur: *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἱκελαι, πόδε δ' αὐτὰ πόδεσσιν*. et sic fere Schneiderum V. Cl. nunc dedisse video. — V. 5. *κατ' ὠνόμασεν*. P. V. 6. *ἔχοι*. P. *ἔξει*. Pl. — Nr. 116. *μάρκου ἀργενταρίου ὅτι ὁ θῆλυς ἔρως εὐάρμοστον τῇ φύσει, ὁ δὲ ἄρῆν ἀνάρμοστον καὶ ἀσεβές*. P. Br. II. 266. nr. 1. An. II. 2. p. 277. V. 1. *ἐνὶ θνητοῖσι*. P. *ἐν ἀνθρώποισι*. Br. ex interpolatis apogr. V. 5. De flagitioso hoc remedio Lucian. in Amor. §. 28. T. V. p. 289. ed. Bip. ubi scribendum, ni fallor: *ὥστ' εἰ ἡ μὲν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους δὲ ἡμεῖς ἀποτευχισώμεθα*. — *μνηοφίλαν*. P. *μνηοφίλην*. Br. Cf. ad nr. 107. v. 8.

Nr. 117. *μαικίον, ἔρωτομανές καὶ γέμον ἀσέβειαν* (vid. lemma nr. 35.). P. Hoc lemma ad praecedens epigr. pertinere suspicor. Br. II. 236. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 2. *γινόμενον*. P. *γιγνόμενον*. Pl. — Nr. 118. *μάρκου ἀργενταρίου πρὸς τινα ἐρωμένην ἢ τινα καὶ στέφανον ἐκ ῥόδων ἀπέστειλεν*. P. Br. II. 269. nr. 14. An. II. 2. p. 284. s. V. 1. *ἡδύπνευστε*. P. *ἡδύπνοε* et *ἡδύπνοισι*. editt. Pl. — *μύρον ὁσδεῖς*. P. *εὐδεις*. Pl. Br. Cod. lectionem tuetur, *μύρον* corrigenus, Huschke in An. cr. p. 160. s. Sic certe Attici. Aristoph. Nub. 50 sq. Pac. 525. Eccl. 524. At quum Thom. Mag. in *μύρον ὅζει*, hoc commendet, prae altero *μύρον ὅζειν*, apparet, non defuisse, qui accusativo in hac formula uterentur. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 836. 5. *οὐ γὰρ ἂν ὡς ἡμᾶς εἰσιῶν ὀδώδεις οὕτω κακόν*, pro κακοῦ. Arist. Acharn. 852. *ὅζων κακὸν τῶν μασχαλῶν*. Cf. Steph. Thea. Gr. L. T. II. p. 1193. F. G. V. 4. *ὑμετέρης*. P. Br. *ἡμετέρης*. Pl. Si doricum ὁσδεῖς genuinum est, scribendum etiam *ἀδύπνευστε, αὼ, ὑμετέρας* et *ἐλικίας*. Quanto jam lenior Planudis lectio *εὐδεις*, quae et elegans est, et sensum habet optimum.

Nr. 119. *κριναγόρου. εἰς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην γέμελλαν*. P. Br. II. 140. nr. 3. An. II. 1. p. 378. s. V. 3. *γέμελλα*. P. *γέμιλλα*. Pl. — εἰ

μή .. παρακλίνοντο :: γνώση. Vid. ad p. 120. nr. 215. — Nr. 120. φιλοδήμον, εἰς τὴν ἑαυτοῦ μοιχαλλί νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. P. Br. II. 84. nr. 5. An. II. 1. p. 214. V. 2. ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. Interpp. ad Moer. Att. p. 419. Infra p. 275. nr. 443. p. 449. nr. 546. V. 3. καθήμεθα. otiosi sedemus. Vid. Graev. Lectt. Heliod. p. 565. Lennep. ad Phal. p. 255. κατακείμεθα Salmas. legēbat, quod ob verbi significantiam magis probabat Br. et praeterea εὐνέκεν ἄπρηκτοι. Neutrum bene. ἄπρηκτος εὐνή p. 151. nr. 58.

Nr. 121. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλέννιον ἑταῖραν ἑπαινὸς θαναμάσιος. P. Br. II. 85. nr. 10. An. II. 1. p. 219. V. 1. φιλέννιον. sed v. 5. φιλαίνιον. ut Pl. φιλαίνις supra p. 88. nr. 4. quod idem nomen est; Φιλέννιον Br. c. Grotio. — σέλινων. P. V. 2. καὶ μνοῦ. P. Suid. T. II. p. 569. καὶ ἀμνοῦ. Pl. Pollux. L. X. 38. εἰποῖς δ' ἂν οἶμαι καὶ χροῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν. — V. 4. πάντα. παντὶ Jos. Scalig. in not. mst. Frustra. Scythin. p. 604. nr. 232. ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεισηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἱαντόν, πάντα διδοῦς. — P. Nr. 122. διοδαίρον ἐπ' ἔρωτι παραίνεσις. P. Br. II. 306. (tanquam Heliodori. Vid. Catal. Poëtar. p. 901.) An. II. 2. p. 407. V. 1. εἶδεται ὄσων ἀμφοτέρων. P. εἶδαι ὄσος ἀμφοτέρω. Br. c. Ap. G. et R. Una lineola addita scripsi, εἶδες' ἀπ' ὄσων ἀμφοτέρων. si tibi ab oculis etiam Megistocle videtur melior. Eurip. Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. Dio Chr. T. I. p. 221. 19. ἄνδρα κωνηγέτην ἀπὸ τῆς ὕψεως καὶ τῆς στολῆς. Theognis v. 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. V. 3. κῆν στίλβη. ei et ἦν in antithetis praesertim obvia (vid. p. 140. nr. 302.), erudite illustravit Werferus in Act. Phil. Monac. I. p. 101. s. — ἀμφιδοναίης. P. ἀμφοιδοναίης. Br. c. marg. Ap. G. et R. Bion. fr. II. 6. τᾷ καὶ τᾷ τὸν ἔρωτα μετάλμενον ἀμφιδόκνεεν. Hanc correctionem veram non puto; talia ἄγχι δοκεῖσις scripserim. Sed meam quoque conjecturam in marg. positam nunc improbo. — Nr. 123. φιλοδήμω εἰς καλλίστιον τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 84. nr. 7. An. II. 1. p. 216. V. 4. ἀθανάτη. P. ἀθανάτοις. Br. cum marg. Ap. G. R. ἀθανάτη scripsi. φθόμος. P. — V. 5. καὶ τήνδε. P. σαιτὴν δέ. Br. c. Salmasio, perperam.

Nr. 124. τοῦ αὐτοῦ, εἰς λυσιδίην παρθένον. P. Br. II. 86. nr. 15. An. II. 1. p. 223. V. 6. μεγάλης. P. Br. πολλῆς. Pl. — Nr. 125. βάσσει, εἰς πορίτναν ἑταῖραν. P. Br. II. 160. nr. 1. An. II. 2. p. 19. V. 1. χρεοῦς ποτί. P. V. 2. ἄλλος χῶ. P. Pl. ἄλλος ἤ. Br. metro

repugnante. — *μολόθρους*. P. *μείλθρους*. Pl. Br. Bene habet articulus, in quo Br. offendeat. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 62. — *ἐπ' ἡϊόνιος*. P. *ἐπ' ἡϊόνος*. Pl. *ἐπηόνιος*. Br. quod verum. Vid. ad p. 118. nr. 209. 1. — Nr. 126. *φιλοδήμον, τωθαστικὸν ἐπὶ τινε ἔρῳντι σαπρῷ καὶ πολλὰ παρεχόμενῳ ταῖς ἐταίραις*. P. Br. II. 84. nr. 8. An. II. 1. p. 217. V. 1. *τῇ δεῖναι*. P. *δεῖνά*. Br. Cod. lectionem retinere sum ausus, licet illa forma alibi non occurrat, cum ob membr. auctoritatem, tum quod sic hiatus tollitur. Quod si non sit ferendum, lege, *τῇ δέινι*. Dativus tertiae declinationis quam saepe hiatus faciat, docet Herm. ad Orph. p. 730. s. et in plurimis aliis locis. V. 3. *δραγμαῖς* et *τῇ λυσίαν*. P. Articulum sustulit Br. V. 4. *πρὸς τῷ. praeterea*, ut pro *πρὸς τούτοις. πρὸς τῶν* sive *πρὸς τοῦ* corrigatur in marg. ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 996. 26. scr. *πρὸς τούτῳ* (vulgo *τούτον*) δὲ "Ἐκταρὰ πολὺ μὲν πρότερον Δίας Ἀχιλλεὺς κατέβαλεν.

Nr. 127. *μάρκου ἀργενταρίου, ἐπὶ παρθένῳ ἀλκίπῃ*. P. Br. II. 269. nr. 13. An. II. 2. p. 284. V. 3. *στέρον*. P. Vid. nr. 128. v. 1. — *ἐπάλλετο, μὴ τις ἐπέλθῃ*. Sic p. 93. nr. 33. Achil. Tat. II. 10. *παθοῦν γὰρ μοι ἐδόκει, ὅσα ἐπράττομεν, ὑπὸ τινε τῶν δένδρων λοχῶν, μὴ τις ἐπέλθῃ*. — V. 4. *περισσότερον. περισσότερος* olim emendavi. Lenius est *περισσοτέρων*, quod conjecit Meineck. in Cur. crit. in Com. Fragm. p. 19. not. 1. — § V. 5. *ἔλαθεν, ταῦτα τὰ μεταίρια*. scil. *ἔλαθον*. Pl. quod nec ipsum male habet. *κλίης λάλων*. Non valde placet epitheton, satis, ut mihi quidem videtur, otiosum. Quod olim suspicatus sum, *κλίης, sive κολίης ἀάλο*, etsi fortasse non verum, certe non absurdum est. — *εἰδοῦσα*. P. V. 6. In marg. Cod. *κοινὸς ἐρμῆς παροιμία*. — Nr. 128. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐταῖραν ἀντιγόνην*. P. Br. II. 267. nr. 4. An. II. 2. p. 279. V. 1. *στέρα*. P. *περιστέροις*. P. Br. *παρὰ* marg. ap. G. R. — *μαστῷ δ' ἐπὶ. ἐπε* corr. Passov. in not. mst. quod verum videtur. V. Stephan. Th. T. I. p. 1264. C. D. — V. 2. *χείλεά τε*. P. δὲ Br. — V. 3. *λαβῶν*. P. *βαλὼν*. Br. c. marg. ap. G. R. probabiliter. — Nr. 129. *ἀπομέδοντος, εἰς πόρνην ἔρχεσθαι*. P. Br. II. 207. nr. 3. An. II. 2. p. 129. V. 2. *ὀνύχων* ^α *κινυμένην*. P. — V. 7. *ἐπὶ εἰρήνῃ*. P. *ἐπιτελήνῃ*. Br. c. marg. ap. G. R. Scripsi *ἐπιτελήνῃ*, quod commodum sensum habet. In hoc verbo alterum ρ saepissime metri causa ejicitur. v. p. 378. nr. 141. p. 360. nr. 14. p. 604. nr. 234.

Nr. 130. βακκίον σive μακκίον, εἰς τὴν ἑταῖραν φιλαίνίδα. P. μακκίον. Pl. p. 479. St. Br. II. 237. nr. 3. An. II. 2. p. 213. V. 1. ηκαῖα corr. εἰκαῖα. P. V. 3. ὑπὸ κόλπιον. P. — V. 4. εἰπον. P. εἰπόν. Pl. Br. Utraque orthographia patronos nacta est. V. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. εἰπόν tamen praeferendum. Vid. Bökh. not. crit. ad Pindar. p. 381. ἐπὶ στάμεθα. P. — V. 5. ἐπὶ βάλλῃ. P. De ἐπιβίλλεσθαι vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 67. — Nr. 131. φιλοδήμον, εἰς ξανθίππην ὁμοίως. P. Br. II. 86. nr. 13. An. II. 1. p. 231. V. 1. λαλιῇ. P. λαλή. Pl. Br. κώτιλον. P. κωτίλον. Pl. Br. V. 3. εὐ δ' ἐκ τίνος. Cf. p. 95. nr. 51. — Nr. 132. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αἰτὴν ξανθίππην μανίας μετοτὸν καὶ θαυμαστικόν. P. Br. II. 88. nr. 21. An. II. 1. p. 231. V. 1. ὦ. P. et sic per totum epigr. ὦ Br. c. Plan. Ap. Maxim. Tyr. Diss. XVIII. 8. p. 352. ὦ νοσήματος διηγενοῦτε. Cod. Monac. ὦ. — Suid. in ῥαδινῇ. T. III. p. 253. ὦ ποδὺς, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῦ τραχήλου. V. 3. ὦμοιν. omisso ὦ P. ὦ ὦμων. Pl. Br. V. 5. κατὰ τεχνοτάτον. P. κακοτεχνοτάτον. Pl. Br. quod valde probabile. Automedon nr. 129. κακοτέχνους σχήμασιν. Clem. Alex. p. 193. 4. ἀκολάστῳ καὶ κακοτέχνῳ μουσικῇ. Idem p. 195. 12. ἁρμονίας . . περὶ τὰς καμπὰς τῶν φθόγγων κακοτεχνοῦσαι. Non tamen propterea lectionem Cod. ausus sum damnare. — περὶ ἄλλων. P. — V. 6. θύμε. P. κλώμας et κλώμαι editt. Plan. unde Canterus κάομαι, Brodaeus κλώμεθα. Ex lectione membr. θύομαι eliciebat Salm. metro reclamante, θύας Viscont. ad Inscr. Triop. p. 68. quibus pruriebat. θυᾶν, καπρᾶν. Hesych. γραῦς ἀναθυᾶ. Diogen. Paroem. IV. 10. At nec imperfectum locum habet, nec, quum poëta in praecedentibus suos tantum affectus significaverit (ἀπόλωλα, μαίνομαι), nunc puellae pruritum commemorare potest, idque verbo parum decoro. Fuisse videtur: ὦ τῶν θύμεθα φωναρίων. i. e. τεθύμεθα. ο voculas, quibus uror et ardeo! Syllabâ ^θθα forte omisâ (in Cod. enim scribebatur θυμμε), θύμμε facile in θύμε depravari potuit. Etym. M. p. 458. 40. θυμμένον, τὸ ἀπὸ πυρὸς βεβλαμμένον ἢ κεκακωμένον. Cf. Albert. ad Hesych. T. II. p. 1357. 18. εὔφροθαι de amore vehementiore ap. Philodem. p. 105. nr. 124. p. 106. nr. 131. p. 513. nr. 41. ap. Meleagr. p. 577. nr. 63. p. 582. nr. 92. Cf. Dorvill. ad Char. p. 529. Quod autem pluralis numerus post verba singularis numeri infertur, id nemini facile offensionem erit, quum nihil sit apud poëtas frequentius. — V. 7. „Codd. et libri excusi, οὐ δ' ὀπικῇ καὶ φλωρά [φλωρα P.]. ὀπικῇ vox est latina, quam graeco

„usurpavit Philodemus. *φλωρά* nec graecum, nec latinum est. *χλωρά* „etiam scripsisse video Martinium in Lexic. Phil. quem vide in *Opī-* „*cus*.“ Br. *χλωρά. pallida*. Si rudior est et pallidior, minus tamen barbara est minusque decolor, quam *Andromeda*. Caeterum Passovius in not. mst. corrigebat: *εἰ δ' ὀπικὴ χλωρά τε καὶ οὐκ ᾤδ.* ne *α* in *χλωρά* contra poetarum usum corripereetur. Vid. ad p. 91. nr. 20. De *ὀπικὸς* vid. Jo. Lydum de Menss. c. 4, p. 5.

P. Nr. 133. *μαικίου, εἰς ἡδύλλιον ἐταῖραν*. P. Br. II. 136. nr. 2. An. II. 2. p. 212. V. 2. *δ' ἐγέλας*. P. *δὲ γελάς*. Pl. V. 3. *τάλανος κακόν*. P. Br. *πάντως κακόν*. Pl. — V. 4. *ἐτάρην*. P. *ἐτέρην*. Pl. Br. V. 5. *αἰροῦμαι*. P. V. 6. *ὄργι* P. *ὄρνι*, Pl. Br. quod me non restituisse poenitet. Mysteriorum, *τῶν ὀργίων*, nullus hic locus. — *ἀπὸ θνήσκειν*. P. — Nr. 131. *ποσιδίππου, εἰς λάγννον οἰνηράν*. P. Br. II. 48. nr. 11. An. II. 1. p. 144. V. 1. *κέρροπι*. P. *κεροπί*. Br. — V. 2. *βαῖνε*. P. *φαῖνε*. Br. De vi transitiva verbi *φαίνειν* vide Matthi. An. ad Hymn. Homer. p. 180. Lobeck ad Soph. Aj. p. 279. — Nr. 135. *ἄδηλον, εἰς λάγννον ὁμοίως οἰνηράν*. P. Br. III. 165. nr. 77. An. III. 1. p. 328. — V. 2. *στενωῖ*. P. *στεινῶ*. Br. V. 3. *μουσῶν*. P. *μουσέων*. Br. ionico epigr. characteri videbatur accommodatius. V. 4. *ταμίη*. V. Herm. Obs. ad Bucol. p. XIV. Obiter corrige ap. Aelian. H. A. III. 10. *οὐκ ἀσαφῆ, οὐδ' ἀμαθῆ ταμίαν* (pro *ταμειάν*) *εἰς τὴν χρεῖαν ἢ φύσει ἐποίησε*.

Nr. 136. *μελεάγρου εἰς κόρην ἡλιοδώραν ἐρωτικ.* P. Br. I. 28. nr. 98. An. I. 1. p. 111. V. 2. *σὺν ἀκρ.* Fortasse, ne oratio hiet, scribendum: *εἰπέ, καὶ ἀκρήτῳ*. . . V. 3. *ἔοντα*. P. V. 6. *ἐσόραϊ*. P. — *ἡμετέροις. ἀμετέροις* Graecus. — Nr. 137. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν, ὁμοίως*. P. Br. I. 29. nr. 99. An. I. 1. p. 111. s. V. 1. *τάς*. P. *τᾶς*. Br. V. 2. *τάς αὐτάς*. P. *τᾶς αὐτᾶς*. Br. *ἀδὸ λόγου χάριτες*. P. *ἀδυλόγω χάριτες*. Br. Servavi *ἀδυλόγου*. — Nr. 138. *διοσκορίδου, εἰς ἀθήνιον κόρην τραγῳ.* P. Br. I. 495. nr. 10. An. I. 2. p. 372. V. 2. *κᾶγῳ*. P. *κῆγῳ*. Br. qui tamen γ. 4. *κᾶγῳ* reliquit. — *κείνη*. P. V. 3. *οὐ δέισας*. P. Br. ego, qui non, ut Ilium, per decem annos, Danaorum obsidionem timueram i. e. passus eram. Absurda lectio. Scripsi, una littera inserta: *οὐδενίσας. decennis ille Danaorum labor quam nihil sit ostendens*. i. e. meo exemplo docens, frustra Danaos decem annos Trojae expugnandae impendisse. Verbum *οὐδενίζειν* Lexicis addendum; *ἐξουδενίζειν* et *οὐδενούν* passim obvium. — Nr. 139.

μελεῖσθαι, εἰς ζήνοφιλον τὴν κισσερόν. P. Br. I. 25. nr. 87. An. I. 1. p. 101. V. 2. λυγίαν ἀδύ. P. λίγαι ἀδύ. Pl. metro invito. τι λίγαι ἀδύ. Br. c. Toupio. καὶ Πᾶν ἀδύ. Graef. κρέκισο εἰ. P. Pl. Br. Nullus dubito, scribendum esse: Ζήνοφιλον, λίαν ἀδύ κρέκισο ἐν μέλος. In λίαν prior producitur, ut in Append. ex Planud. nr. 241. T. II. p. 699. 'Ιλ. α. 533. β. 800. δ. 358. et alibi. Saepissime autem librarios syllabas temere inseruisse, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 63. s. et p. 143. Sic ap. Lucian. T. III. p. 152. 4. καὶ θαυμάσια λίαν. Cod. Paris. θαυμάσια λέγοντες. Supra p. 73. v. 310. in Cod. est πλεονάμων pro πλόκων. ubi vid. not. V. 4. οὐδ' ὅσον. P. Br. οὐδ' ὅσον scripsi cum Graefio. P. V. 5. Schol. in marg. Cod. ὅτι ἡ μορφή βάλλει τὸν πόθον ὀφθαλμῷ διακόνῃ χρωμένη. — ἡ γὰρ esse videtur in P. α γὰρ μοι. Br. ἡ γὰρ. Pl. ἡ scripsi cum Wyttenh. in Bibl. cr. I. 2. p. 3. Toup. Em. in Suid. I. p. 239. — βάλλει πόθον. P. Br. βάλλει πόθεν; Pl. πάντα πύρι φλέγονται. junctim. Pl. fere ut Eurip. Hec. 429. ὡς πάντα δυστυχῶ. Post πάντα distincti cum Reiskio et Schneidero in Per. crit. p. 107. praeceduntibus Br. et Graefio. Aliter Grotius: omnia quid verbis prosequor? ignis ego.

Nr. 140. τοῦ αὐτοῦ, εἰς κόρην ζήνοφιλον. P. Br. I. 25. nr. 86. An. I. 1. p. 100. V. 1. ἡδυμελεῖς. P. Pl. ἀδυμελεῖς. Br. μούσαις. P. μοῦσαι. Pl. Br. — V. 2. ἐφ' ἡνιόχῃ. P. Pl. ὑφ' ἡνιόχῃ et ὑφηνιόχῃ corrigitur, ut alia praeteream minus probabilia. κάλλος ὑφηνιόχων dedit Graecus, qui etiam totum epigr. explicavit, aliter ac mihi explicandum videtur. Sic accipio: Musae, Suada et Amor, quum viderent, tres Gratias tibi suas quamque munera tribuisse, illud exemplum secuti, suas quoque artes ac laudes tibi impertiverunt, et regnum adeo Cupidinum tibi assignaverunt. V. 3. ἀπ' ἐννεμῶν. P. — Nr. 141. εἰς ἡλιοδώραν, ὁμοίως. P. Nomen auctoris non adscriptum. Sed recte Meleagro tribui in Plan. p. 448. St. Heliodorae nomen dubitare non patitur. Br. I. 30. nr. 106. An. I. 1. p. 117. V. 1. καὶ τόν. P. καὶ τόν. Pl. V. 2. λατρίδω. P. λατοῖδω. Pl. Duplicem structuram verbi κλέειν in his animadvertibat doctissimus Lobeck ad Aj. p. 351. Mihi genitivus pendere videbatur ab omisso μᾶλλον, quamvis ἡ interposito. V. Gish. Koen. ad Greg. Cor. p. 89. ed. L. Heind. ad Platon. T. II. p. 183. — Nr. 142. ἀδελον, εἰς στέφανον ῥόδων διονυσίου. P. Br. III. 156. nr. 28. An. III. 1. p. 303. — Nr. 143. εἰς ἑτερον στέφ. ὃς ἡλιοδώρας. P. Meleagri notam iterum suppeditavit Plan. Br. I. 29. nr. 104. An. I. Tom. III.

1. p. 116. Similis *ἔννοια* est ap. Liban. T. IV. p. 189. 3. *κόμαι μὲν αὐτῷ τοῖς προτάφοις ἐπινοεῖνται βακχικαί, τοῖς στεφάνοις ἤδη καὶ τοῖς ἀνθεσι πρὸς κόσμον ἀνθοῦσαι.* quod interpretes non intellexerunt. — Nr. 144. τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην ζηνοφίλαν *ἐπαινος, ἀπὸ τῶν ἀνθῶν ἢ σύγκρισις.* P. Br. I. 26. nr. 92. An. I. 1. p. 105. V. 1. λευκόιον. P. λευκὸν ἶον. Pl. Br. — οὐρεσίφοιτα *κρίνα*, ut intolerabile damnans Graecus, varia tentat, inter alia etiam οὐρεσίθρεπτα. Mihi οὐρεσίοικα excidit. Sed omaino in talibus lubrica crisis. Lilia in montibus nata dici instar *Baccharum per montes vagari* (quae sunt verba viri clarissimi) in sobrio poeta placere non posse fateor: sed p. 143. nr. 16. *εἰναλλήφοιτα λίνα*, certe non sunt retia *Baccharum in morem per undas vagantia*, sed simpliciter, in undis versantia. Haec nonnihil diversa esse fateor; sed magna omnino fuit graeci sermonis in compositis licentia. Non memorabo alia, jam in vulgus nota, sed Aeschylus non dubitavit dicere οἰόφρων *πέτρα* in Suppl. 795. *πρόξρημος; ποδῶναι ὄμμα* in Sept. c. Theb. 625. *στόμα καλλίπρωρον* Agam. 234. et alia non minus dura. Quare etiam *κρίνα οὐρεσίφοιτα*, quod, ut in epigrammate, illis ex tragoedia paulo lenius est, ferri posse existimo; praesertim quum etiam Auctor Inscript. Triopii v. 24. *ποίην χλωρὰ θέουσαν* dixerit de herba per pratum virente illudque implente, sicuti *κρίνα* quoque montes implere putanda sunt. Vid. Anim. II. 2. p. 579. V. 5. *ἐπὶ γαιδρά.* P. *ἐπι.* Pl. Br.

Nr. 145. *ἀσκληπιάδου εἰς στέφανον ἐκ ῥόδων πλακέντα ἔνεκεν κόρης τινός.* P. Br. I. 211. nr. 4. An. I. 2. p. 23. V. 3. *κατ' ἐβρεξα.* P. *δάκρυσιν οὕς κατέβρεξα* mallet Br. ob rationes admodum fuitiles. Sic iterum p. 256. nr. 340. *ὀμβροῦσας δακρύοις.* Ille *δάκρυσιν ὀμβροῦσας.* Sed bene in *δάκρυα* prima corripitur, etiam in versus exitu. p. 368. nr. 71. *καὶ κάτοπιν δάκρυα.* Append. ex Plan. nr. 198. T. II. p. 685. *ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.* Apoll. Rh. III. 805. *ἄλληκτον δακρύοισι.* — *ἔρωτων.* P. V. 4. *ἀνοίγομένης.* P. *ἀνοίγομένης.* Pl. Br.

Etiam ὅταν οἰγομένης bonum foret. αὐτὸν ^ἡ P. V. 6. *κόμη τὰμὰ P.* Sic in Achill. Tat. II. 34. p. 97. ed. Bip. *τὰ μὰ δακρύεις.* Scr. *τὰμὰ.* — *πίη δάκρυα.* P. *δάκρυα πίη.* Pl. *δάκρυα τὰμὰ πίη.* Br. c. Dorv. Vann. crit. p. 189. — Nr. 146. *καλλιμάχου, εἰς τὴν γυναῖκα πτολεμαίου βερενίκην.* P. Br. I. 465. nr. 16. An. I. 2. p. 272. V. 2. *πότ' ἐπλάσθη.* P. V. 3. *ἀρίζηλος.* P. *ἀρίζαλος.* Br. — ἄτερ et αὐτὰς εἰ P. καὶ Br. c. editt. Callimachi. — Nr. 147. *μελεάγρου, εἰς*

στέφανον ἐν ῥόδῳ δοθῆν ἡλιοδῶραι. P. Br. I. 30. nr. 105. An. I. 1. p. 116. V. 1. ἀπαλὴν. P. Br. ἀπαλοῖς. Pl. — §. V. 5. μυροβοστρέ-
χου. P. Pl. μυροβότρως Br. qui sic in membr. a pr. manu legi exi-
stimabat. μυρόπνους βόστρεχως est p. 176. nr. 201. Erycius p. 184.
nr. 234. μυρόντα βόστρεχον. — V. 6. ἀνθοβολή. P.

Nr. 148. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδῶραν. P. Br. I. 30. nr. 107. An. I.
1. p. 117. — Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 24. nr. 85.
An. I. 1. p. 99. V. 1. ἐταίρην. P. λαλίην ἐταίρην. Pl. λαλίαν ἐταίραν.
Br. — V. 3. ἄρ' ἐτοιμῶς ἀνὴρ. P. ἢ ῥ' ἐτύμῶς ἀνὴρ. Pl. ὅδ' ἀνὴρ.
Br. ὦνῃρ scripsi cum Graefio, probante Schaefero ad Apoll. Rh. T. II.
p. 156. ubi de vocibus ἐτοιμῶς et ἐτύμῶς confusis agitur. Infra p. 522,
nr. 96. ἐτύμῶς ἔρρετε. Cod. ἐτοιμῶς. Obiter corrige locum deprava-
tum Libanii T. III. p. 399. 1. ὁ δὲ ἰταμός, καὶ θρασύς, καὶ ἀπόντων
ἑμῶν ἃ βούλεται λέξαι ἐτοιμός (ἔξεν ἔντιμος vulgo) καὶ μέγας, καὶ
λαμπρός, καὶ τὰ ὑμέτερα πράττει, κἂν τῇ πόλει, κἂν τῇ πυλαίᾳ
(πύλει vulg.). Ap. Eund. T. IV. p. 1120. 28. scribe: οἷς γὰρ (οἷοις
γὰρ vulg.) εἰρήνης πόλεμον ἐτίθετο δεύτερον, τούτοις ὁ θωράξ τῇ
χλαμύδι συγκέκρυπται, καὶ τὸ λανθάνον (thoracem scil.) παρέσχε
δοκεῖν ἀτιμότερον (ἐτοιμότερον vulg.). V. 4. καὐτὰν τάν. P. καὐτὴν
τὴν. Pl. — Nr. 150. ἀσκληπιάδου εἰς νικῶ. P. Br. I. 214. nr. 144.
An. I. 2. p. 33. V. 4. ἀπὸ σβέσας. P.

Nr. 151. μελεάγρου εἰς ζηνοφίλαν, τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην. P. Br. I.
27. nr. 93. An. I. 1. p. 106. V. 3. παρὰθ' ἥσυχον ὕπνω. P. παρὰθ'
ἥσυχον ὕπνον. Pl. Br. — V. 4. τὸ μὲν P. ut nr. 146. v. 6. — σαρ-
μοφαγεῖται. P. σαρμοφαγεῖτε. Pl. Br. ut supra cap. III. nr. 7. v. 5.
καθάπτεται scriptum pro καθάπτετε. V. 5. καίτοι προσήκα τὴν. P.
In marg. ζε. — καὶ τί προσήκατῃν. Pl. καὶ τί πρὸς ἡλακάτῃν αὐδῶ.
Br. c. Reiskio. Quod dedi, Scaligeri debetur acumini: καίτοι πρὸς
τί μάτῃν αὐδῶ; Aeschyl. Choëph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω
κατενυμῶτων; Soph. Trach. 419. πρὸς τί δ' ἰστορεῖς; Lucian. in Hipp.
§. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφη; Plato in Menon. p. 97. E. πρὸς τί οὖν
δὴ λέγω ταῦτα; Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 35. — ἄτεκνοι.
P. ἄτεγκτοι. Pl. Br. Melesg. p. 589. nr. 132. v. 9. ἄτεγκτον ἔρωτα.
iterum membr. ἄτεκνον. Suid. T. I. p. 244. τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ.
ubi Diogen. Laërt. VII. 117. ἀτρέπτῳ. Aelian. H. An. III. 2. ἀγρω-
τατα καὶ μελιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. Ap. Lucian. T. VIII. p. 253.
ed. Bip. ἄτεγκτος ὁ Δουλας ἐστίν. editt. vett. ἔγκτος. Saep. Plutar-

chus illa voce utitur. T. II. p. 102. E. ἄτεγκτος καὶ θηριώδης. p. 171. C. ἄτεγκτος καὶ ἀστέφαντος. Ib. p. 256. C. 595. D. Cf. Ruhnck. ad Timae. p. 249.

Nr. 152. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αὐτὴν. προαγωγῷ σταλέντος κύνωντος. P. Br. I. 26. nr. 90. An. I. 1. p. 104. Ut h. l. culex, sic apis amoris ministra inter Nympham et Rheecum. Schol. Apoll. Rh. II. 477. V. 1. πταῖς. P. etiam in marg. γρ. πταῖς. πταιγς. Pl. Br. V. 2. πρὸς ψιδ. P. V. 4. ἴα πετεῦ. P. εἴα πέτεν. Pl. Br. V. 5. ἦχα. P. ἦσχα. Pl. Br. Saepe eu et a permutantur. p. 604. nr. 250. ἀπεθ' membr. pro εὐ ποθ'. Hinc ap. Themist. Or. XXVI. p. 323. B. ὁ θεὸς ἀπα-
θεῖς τε καὶ εὐνοὺς ἀλλήλοισι . . . ἐδημιούργησεν. verissime Petavius correxit συμπαθεῖς. Contra ap. Liban. T. III. p. 23. 2. legerim: καὶ τίς οὐκ ἂν εὐξαιτο (pro συνεύξατο) τοῖς αὐτοῦ παισὶν οὕτω (παισὶ τῷ vulgo) φανῆναι τοῖς Ἕλλησιν ἐν Διονυσίοις. — V. 6. κινήσεις. P. κινήσῃς. Pl. Br. — V. 7. δοραῖς στέψω. P. δορᾷ Br. et Graef. fortasse rectius. Nec illud tamen prorsus rejiciendum videbatur. Certo ap. Eurip. in Hypsip. Διόνυσος dicitur θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθάπτος. — Nr. 153. ἀσκληπιάδης, εἰς νικαρέτην. P. Br. I. 214. nr. 15. An. I. 2. p. 34. V. 1. πόθοισι βεβλημέναν. P. πόθοις μεμελημένον. Br. ex elegantī conjectura Salmasii. Sic in Homer. H. in Apoll. 20. νόμος βεβλήταται ψόδῃς. Hermannus non minus eleganter correxit: νόμος μεμλῆται ἀοιδῇς. Infra Tymneae p. 236. nr. 199. ὄρνειον δ' Ἰάριον μεμελημένον. Nonn. Dion. XXXVII. 954. 30. ἀνέδραμεν ὥκως Ἐρεχθεὺς Παλλὰδι νικαίῃ μεμελημένως. V. 2. γρ. ἡλων ὑπολοφῶν. P. Scripsi ὑψιλόφῶν. V. Bast in Ep. ad Boisson. p. 53. not. 21. Pro simplici ὑψηλὸς videtur dictum, ut ap. Coluth. v. 119. οἷς ὁ μὲν ὑψιλόφοιο φυτῶν ἐπένερχε καλύπτρης. ὑπορόφῶν legendum existimat Meinecke in Cur. crit. in Fragm. Com. p. 18. not. 1. Saepe sic ὑπόροφος θάλαμος, ὑπόροφον μέγαρον. De fenestris an rectius dicatur, quam ὑψιλόφος, dubitare licet.

Nr. 154. μελεάγρον. Br. I. 21. nr. 68. An. I. 1. p. 85. V. 1. καὶ τάν. P. νῇ τὴν νηξαμένην. Pl. V. 2. μορφας. et τρυφερά τρυφερά. P. In accentu nominis etiam Pl. erravit. Sic iterum p. 185. v. 6. — P. Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 21. nr. 96. An. I. 1. p. 109. 1. V. 2. ἐπλασεν. P. ἐπλασσεν. Salm. ἐπλασεν αὐτὸς Ἔρωι. Pl. Br. — Nr. 156. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀσκληπιάδα. Br. I. 21. nr. 69. An. I. 1. p. 85. V. 1. αὖ P. χαλεποῖς. P. χαροποῖς. Pl. Br. Theocr.

Eid. XX. 25. ὄμματά μοι δ' ἄρ' ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. Saepenumero χαροπὸν usurpatur de mari et fluctibus, ut p. 363. nr. 36. χαροποις κύμασι. πόντου χαροπὸν οἶδμα Sophocl. ap. Clem. Alex. p. 53. Α. χαροπὸν δερκομένην πέλαγος Meleagr. p. 576. nr. 53. — γαλήνης. P. γαλήνοις. Plan. Duriorem, genitivum existimans, γαλήνη corrigit Tyrwhitt. in Not. ad Em. Toup. T. IV. p. 422. — V. 2. σὺμπείδου. P. — Nr. 157. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 29. nr. 101. An. I. 1. p. 112. V. 1. ἀνατραφεῖς. P. unde Br. ἀνέτραφε. crevisti per Cupidinem. ut Ἰλ. ε. 555. Callim. H. in Jon. 55. καλὰ μὲν ἦέξεν, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ. — V. 2. ταύτας. P. ταύτης. Br. — Nr. 158. ἀσκληπιάδου, εἰς ἐρμιόνην ἑταῖραν. P. Br. I. 214. nr. 16. An. I. 2. p. 34. V. 1. ἐρμιόνη ποτ' ἐγὼ πύθανῃ. Br. Restitui ordinem Cod. — σὺν ἑκπαῖζον. P. V. 2. ἐξανθέων. P. — ὦ Παφίη. Invocationem deae h. l. vi destitutam existimans cl. Passov. in not. mss. corrigit, ὡς Παφίη, ἔχει sc. de qua ellipsi dixerunt Wyttēb. Sel. Histor. p. 364. 393. Wunderlich. Praef. ad Demosth. p. XXVIII. Metamen, ut fatear, illa invocatio non offendit. Vid. Addenda T. III. 5. p. 41. ad Ep. Lucillii XVII. ubi de invocatione Σεβαστῆ similiter dubitabatur. — V. 3. χρόσια. P.

Nr. 159. σιμωνίδου, εἰς βοῖδιον τὴν αὐλοτρίδα. P. Br. I. 138. nr. 63. An. I. 1. p. 241. De auctore epigr. cf. nr. 161. V. 1. ἡσλητρίς. Br. c. Cod. αὐλητρίς. Pl. — „αἱ ποθ' ἐρασταί. ἐραστῆς masculini tantum est generis. Scripsit procul dubio poeta, αἱ ποθ' ἑταῖραι.“ Br. Falsum fuisse Brunkium, docuit Lobeck ad Ajac. p. 274. comparans Lucian. Philosoph. §. 15. qui meretricem ἐραστὴν καὶ πρόχειρον γυναῖκα appellat. — V. 3. βαλλάντιον. P. et ed. pr. Flov. βαλάντιον. Pl. — Nr. 160. μελεάγρου, εἰς δημὸν τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 24. nr. 83. An. I. 1. p. 98. V. 1. σὲ μὲν. P. λευνοπαρεῖς, σε μὲν. Br. male. — ἐπὶ χρῶτα. P. ἐπὶ χλαίνα mallet Graef. Propius accederet ἐπὶ λώπη. Hesych. λώπη, ἱμάτιον, περίβλημα. Cf. Eustath. ad Od. p. 514. 21. ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην. Apoll. Rh. II. 32. quod Schol. χλαμίδα, διφθέραν interpretatur. Suid. T. II. p. 462. — V. 4. ψυχρά. ob jejunium a Judaeis die sabbati factum. — Nr. 161. ἡδύλον, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου εἰς εὐφρῶν καὶ θαῖ καὶ βοῖδιον. P. Iterum habetur p. 508. ibique Simonidi inscribitur. Eiusdem est, qui scripsit ep. 159. quod Simonidis esse dubito. Br. I. 138. nr. 64. An. I. 1. p. 241. V. 2. οἰκιστής. P. Vid. ad p. 58. nr. 92. v. 1. — V. 5. ἔγν. P. h. l.

ἀπιν. loco sec. ἀπιν. Pl. Ἔγεις est in ep. Hedyli p. 525. nr. 125. — ἐνέκαστη. P. h. l. ἐν' ἐκάστη. P. loco sec. V. 6. ἐχθρόταται. P. h. l. sed *q* erasum. ἐχθρότεραι. P. loco sec. Pl. Br. Illud foret: omnium Sirenum i. e. ex omni Sirenum genere illae meretrices hominibus infestissimae. — Nr. 162. ἀσκληπιάδου, εἰς Φιλαλνιον. Br. I. 214. nr. 17. An. I. 2. p. 35. V. 1. εἰ δέ .. ἀλλά. pro εἰ δέ καί. Vid. in Anim. T. III. 2. p. 162. Interdum omittitur ἀλλά. Vid. ad p. 216. nr. 58. Ap. Lucian. in Demosth. §. 58. legendum videtur: νῦν (μὴ vulgo) γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα ... κεραιήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶς γε ταύτης ἡμέρας. — V. 3. δι' οἴχομαι. P. V. 4. αἶδα aut αἶδαι. P. ἡδ' ἔθιγον αἶδα. Br. ex ap. R. G. Paucis litteris mutatis scribendum: εἰς γὰρ ἑταῖραν Νυστάζων ἐπίβην, ἣ δ' ἔθιγ' εἰς αἶδα. De puella poeta loquitur, ut de aspide, in quam pedem incautus posuerit. ἔθιγε pro ἔδανε: mortale illa mihi inflixit vulnus. P. 104. nr. 114.

Nr. 163. μελεάγρον, εἰς ἡλιοδώραν. Br. I. 30. nr. 108. An. I. 1. p. 117. s. V. 3. δύνειστον. P. δύνειστον. Pl. δυνύποιστον. Br. verissime. Suid. T. I. p. 638. δυνύποιστος. ὁ δυνυποχώρητος. Paulo frequentius occurrit compositum ἀνύποιστος, ut καῦμα ἀνύποιστον ap. Athen. p. 519. F. — P. V. 5. In marg. μέλισσα ὑπουργονς. P. — εἰπας ὦ. P. τοῦτ' ἦν, τοῦτ' ὦ φ. Pl. τοῦτ' εἰπας, ἴθι, φ. Br. metro vacillante. Optime Graefius: εἰπας, ἰὼ φ. Vid. p. 274. nr. 434. p. 361. nr. 24. Sic etiam in Soph. Trach. v. 1016. ἰὼ pro ὦ reposuit Erfurdt. — Nr. 164. ἀσκληπιάδου. Br. I. 214. nr. 18. An. I. 2. p. 56. V. 1. οἶαν ὑβρίζεις. P. οἶά μ' ὑβρίζεις Br. c. marg. Ap. C. R. V. 2. οὔσα φίλ' ἐξ ἀπάτης. Br. Vide an fuerit: ὡς σάφ', ἴθ', ἐξ ἀπάτης. ut ultima verba cohaereant cum ὑβρίζεις. — V. 3. ταῦτα. P. ταῦτά. Br. — V. 4. σοὶ μέμψεν' ἐπ'. P. μέμψαις ἡμετέροις corr. Toup. σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς σταῶσά ποτε πρ. Br. ex apogr. suis genuinam se cod. lectionem repraesentare existimans. μέμψαιτο verum est; de ποτὲ dubitare licet. De τάχα cogitabam. Sed παρὰ fortasse non sollicitandum. Asclepiad. p. 115. nr. 189. καὶ γὰρ παρὰ προθύροις νείσσομαι ὤμενος. Lenissimum fuerit: σοὶ μέμψαιτό γ' ἐμοῖς σταῶσα παρὰ προθύροις. — Nr. 165. μελεάγρον, εἰς ἡλιοδώραν τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 29. nr. 102. An. I. 1. p. 112. V. 1. λίσσομαι. P. De σ et τ confusis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. — V. 3. βεβλημένον. P. V. 5. μὲν λύχνος. P. μὲν ὁ λύχνος. Br. Fortasse recte. Sine articulo est p. 106. nr. 128. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπαγράφετο. Versus

rhythmus est, ut nr. 172. ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκυμήνην. nr. 178. πωλείσθω καὶ ματρός ἐτ' ἐν κόλποισι.

Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐθαρμάσιον ἔρωτος ἔμπλ.⁸ Br. I. 29. nr. 103. An. I. 1. p. 114. V. 2. σκολιῶν. *dolosorum*. μίθοις σκολιοῖς. Hesiod. Ἔ καὶ Ἡ. 194. σκολιά φρονεῖν. Hermesian. El. v. 80. σκολιοῦ τεχνάσματα θηρός, de diabolo, Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 175. Eodem sensu πλάγιος. Vid. Heyn. ad Pindar. p. 429. — ὄρθων.⁹ P. δακρυχαρῆ. Ib. κρυερῶν ὄρθρων κν. δακρυχαρῆ marg. Ap. G. R. δηξιχαρῆ Br. δακρυχαρῆ tuetur Graef. multa hujus generis composita comparans. — V. 3. ἐμὰ an ἐμαὶ obscurum. P. μοι λείψ. Br. — ποττι φίλημα. P. χόττι φίλησα. Br. c. Reiskio. καὶ τι φίλημα. marg. Ap. G. R. καῖτι (pro καὶ ἔτι) φίλημα. Graef. Scripsi καὶ τὸ φίλημα, quod sensui accommodatissimum. — V. 4. ἐν οἰκισίαι. P. ἐν οἰκείαις. Br. quod graecum non est. Praeunte Graefio εἰκασία Purgoldi recepi. — V. 8. ἐσιδήεις. P. ἐσιδοῖς. Br. Vid. ad p. 253. nr. 315. — Nr. 167. ἀσκληπιάδου, καὶ αὐτὸ ἔρωτικόν. P. Br. I. 215. nr. 19. An. I. 2. p. 37. s. Br. inter primum et secundum distichon, et iterum post v. 4um aliquid intercedisse existimat. Nihil equidem deesse puto. V. 1. τὸ ante τρίτον, quod deest in P., addidit Br. V. 3. μόσχος. Erat, qui μοιχὸς tentaret in ap. G. R. Male. Vid. p. 557. nr. 363. — V. 4. ἡσυχάσας. P. ἡσύχασας. Br. — V. 5. τῇ δέ. P. Br. Scripsi τῇδε. ibi. Ep. ἀδ. 185. ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλων ἐκείνος Τῇδε. Theocr. Eid. I. 12. τῇδε καθίξας. Ib. Eid. V. 118. ὄκκα μὲν τῇδε τὸ δάσας Εὐμάρας ἐκάθηρε. Saepe autem adverbia loci ad tempus referuntur. Jam verba, καὶ οὐ γὰρ . . ἡσύχασας, causam precum ipsis precibus praemissam continent. Vid. Heyn. ad Virgil. Aen. I. 65. Matthiae in Miscell. Phil. II. p. 13. — τοσοῦτο, pro τοῦτο, τόδε. Vide Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 334. Sensus est itaque: Ibi pluvia madidus, o Jupiter, dixi, nam tu quoque sic amoris causa vagari solebas, quousque tandem aquam effundes? Quiescas denique, ut qui et ipse amare noveris. — Nr. 168. ἄθλην ἐπ' ἔρωτι μαινομέν. P. Br. III. 160. nr. 47. An. III. 1. p. 315. V. 1. εἰ βούλοιο. V. Heindorf. ad Plat. T. I. p. 109. V. 2. εἰς bis P. Pl. ἐς Br. — V. 3. πόνους. P. πόνοις. Br. i. e. ἐπὶ πόνων. V. 4. ἐπὶ βαλλ. P. — Nr. 169. ἀσκληπιάδου. P. Br. I. 215. nr. 20. An. I. 2. p. 38. V. 3. ἡδεῖον. in marg. ἡδιστον. P. ἡδιστον. Br. Etiam ἡδιον bene haberet. — ἡδὺ δὲ καὶ ὀπόταν. Pl. — P. V. 4. In marg. ζτ. P. αἰνῆτας. P. Br. αἰνῆται. Pl. Hoc

et nonnullis aliis locis Br. soloecismum non animadvertit, saepe illum neglectum etiam ab aliis. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 167. not. 15. Ap. Liban. T. IV. p. 939. 19. scribendum videtur: ὅταν οὖν ἀκούῃς (vulg. ἀκούεις), ὡς ἔρωας (vulg. ἐτέρωας) νῦν μὲν τὸν Ἀρη, νῦν δὲ τὴν Ἀφροδίτην. . .

Nr. 170. νοσείδος εἰς ἔρωτα. P. Br. I. 194. nr. 1. An. I. 1. p. 412. V. II. τὰ δ' P. ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα. Br. c. Salm. ἃ δ' ὀλβια. Bentlej. ad Callim. ep. 30. p. 298. ed. Ern. — δεύτερα. p. 102. nr. 108. v. 5. — V. 3. τινὰ pro ὄντινα. ut p. 575. nr. 43. v. 2. οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω, τίς πολλὰς ὥδε καὶ ὥδε φέρει. ubi vide. De usu pronominis τίς pro ὅστις dubitabat Reizius in Praef. ad Herodot. p. XV. et Wolf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 231, apud Atticos quidem. Noster certe locus a corruptelae suspicione videtur tutus. — ἐφίλησεν. P. ἐφίλασεν. Br. — V. 4. κῆνατ' P. τήνας. Br. Alii κείνα τ'. Dedi κήνας ἄνθεα c. Reiskio. Vid. Grammaticos ap. Maittaire de Dial. p. 197. A. B. — Nr. 171. μελεάγρον, εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 27. nr. 94. An. I. 1. p. 108. V. 3. ἐμοῖς χεῖλσσι. Pl. νῦν χεῖλσσι. P. Br. — Nr. 172. τοῦ αὐτοῦ, εἰς δημῷ τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην. P. Br. I. 24. nr. 81. An. I. 1. p. 97. V. 4. ὡς γλυκὺ. P. ὦ γλυκὺ. Br. ex apogrr. suis. Aliter se res habet nr. 173. v. 4. — V. 5. ἐπ' Ἀλκμήνην. P. Br. ἐπ' Ἀλκμήνη. Reisk. — V. 6. ἀδαῆς ἐσοί. P. δ' interposuit Br. frustra. Post ἀντίος plenius distinxi cum Graefio. — παλινδρομῆς. Ap. Lucian. in Lucio §. 18. in verbis: ἔκρινα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγον, Παλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμεῖν. nemo trimetrum videtur animadvertisse.

Nr. 173. τοῦ αὐτοῦ. εἰς τὴν αὐτὴν δημῷ. P. Br. I. 24. nr. 82. An. I. 1. p. 97. V. 4. ἐπὶ χειρὶ κακόν. P. ἐπιχειρέεκακον. Br. — Nr. 174. τοῦ αὐτοῦ εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 25. nr. 83. An. I. 1. p. 101. Br. I. 25. nr. 88. An. I. 1. p. 101. V. 1. τρυφερόν θάλος. absolute, ut ap. Orph. Arg. v. 215. καὶ μὴν καὶ διόσοι ὀρηγῆες ἀνέμονες ἦγον. — ἐπὶ σοί. P. ἐπὶ σοι. Br. et iterum v. 3. — V. 2. ἄπτερος . . ἐπὶ βλ. P. εὐπτερος . . ὑπὸ βλ. Salm. V. 4. φοιτῆσαι κάτεχον. P. φοιτῆσαι καταθῶ. Br. in textu. In Lectt. φοιτήσῃ. καταθῶ c. Salm. At bene dicitur ὡς φοιτήσας, et ὡς κάτεχον. V. Herm. ad Viger. p. 805. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 307. a. Diversos autem conjunxit modos, ut Aristoph. Vesp. 282. λέγων, ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ τὸν Σάμῳ πρώτος καταίποι. Porson. ad Eurip. Phoen. v. 91. In ora-

tionē suspensa nihil frequentius. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 520, p. 737. — αὐτός . . μόνος. μόνον Reiskius, frustra. — Nr. 175. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ζηνοφίλαν. P. Br. I. 18. nr. 60. An. I. 1. p. 76. V. 1. οἶδα ὅτι. P. οἶδ' ὅτι. Br. V. 3. μὴνύει ἄγρυπνον. Media in μὴνύει h. l. producitur ut v. 2do. Hiatum autem in arsi ne cultissimi quidem Anthologiae poetae anxie vitandum existimarunt. Possis tamen scribere: μὴνύει μὲν ἄγρυπνον ἰδοῦ. In ἄγρυπνον prior corripitur ap. Meleagr. p. 120. nr. 215. v. 1. — V. 3. μὲν ἰδοῦ. P. Br. μέγ' ἰδοῦ corr. Orell. in Append. ad Isocr. Or. περὶ ἀντιδ. p. 400. Siquid ejusmodi mutandum esset, μάλ' ἰδοῦ praeferrem. Sed particulae μὲν respondet καί, ut in ep. Ammiani p. 454. nr. 575. Homer. Od. δ. 202. V. Boekh. ad Pind. Not. crit. p. 384. — V. 4. ἀμφικόμαισι. P.

Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα. P. Br. I. 16. nr. 51. An. I. 1. p. 67. — §. V. 5. δέμοι. P. δ' ἐμοί. Br. γλῆκοιο. P. γλανκοιο. Pl. Br. — V. 6. κύπρις ὑπερτέτοκας. P. κύπρις σὺ πῦρ τέτοκας. Pl. Similiter ap. Orpheum Argon. 14. πυρὸς πεία in περιωπεία depravatam. Ap. Lucian. Dial. Mar. IV. §. 1. εἰ δὲ καὶ πῦρ γενέσθαι δυνατόν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάννυ θαναμάζω. Cod. Paris. se post οἰκοῦντα addit; quod minime placet. — Nr. 177. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα ποῖα τὰ ἰδιώματα τούτου. P. Br. I. 26. nr. 91. An. I. 1. p. 104. ε. V. 2. ὀρθρινός. P. Pl. Br. ὄρθριος et hoc loco corrigit Graecius, et p. 575. nr. 47. p. 235. nr. 195. licet in formis simillimis ὀπωρινός, μεσημβρινός penultimam communem esse, non neget. De μεσημβρινός, an penultimam recte corripiat, nuper dubitavit Vir doctus; sed frustra, ut equidem existimo. Vid. ad p. 456. nr. 584. v. 11. In versibus Ioann. Oeconomi (ap. Bandin. Cat. Codd. Mss. gr. T. I. p. 375.) v. 139. ὁ μὲν φωσφόρος ὁ λαμπρὸς ἀπὸ θαλαμῶν ἀνίσχων . . . μέγας θυσμῶν τῶν ἀλαμπῶν. vehementer trepidat editor in voce θαμῶν. Tu scribe: ἀπ' ὀρθρινῶν ἀνίσχων. — ἀπὸ πτάμ. P. — V. 3. ἀεὶλάλος. P. ἀεὶλαλος. Br. Ap. Gregor. Naz. Carm. LIV. 177. Opp. T. II. p. 131. D. γλῶσσαν ἔχων ἀδάμαστον, εὐλαλον. Scr. ἀεὶλαλον. — V. 6. χθὼν φησί. P. V. 7. πάντη. P. πάντη. Pl. Br. Sic ubique dedit. — ἐσώρατε. P. — V. 10. τοξότα. Ζηνοφ. P. Pl. Br. Correptionem ante litteram duplicem ob moram, quam distinctio facit, ferri posse existimabam. Graecius non ferebat; eam nonnisi ante ea verba locum habere affirmans, quae a brevi syllaba inciperent. Qualis correptionis quum plurima exempla extent, eam auribus tolerabilem fuisse apparet.

Nec Philippus p. 478. nr. 742. in senario dubitavit scribere: *τέχνη δ' ἔκωπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον*. nec Theocritus Eid. XXIX. 20. in choriambis: *γίλλει δ', ἄς κε ζόης*. Oppianus etiam, contra regulam a Graefio scriptam, Cyn. IV. 258. *πρωτόρρητον νείει Ζηνός*. et auctor ἄδελος infra p. 228. nr. 152. v. 5. *τὸ ξίφος εἴλ' Αἴαντα μεμνηνότε, καὶ πάλε ζωστήρ*. ne commemorem Orae. Sibyll. VIII. p. 761. *σαρκωθὲν δὲ χρώνῃ καὶ γαστέρι ζωογονηθῆν*. Nostro loco Graefius edidit: *τοξεῦ · Ζηνοφίλας*. in notis, quum haec forma alibi non occurrat, ἀγρεῦ proponit.

Nr. 178. τοῦ ^ταν. ὁμοίως ἐπεργαστικὸν εἰς ἔρωτα θανμαστ. P. Br. I. 27. nr. 95. An. I. 1. p. 109. V. 3. ὄννεξιν. P. ὄννεξιν. Pl. Br. V. 5. *πρὸς δ' ἔτι λοιπόν*. P. Pl. Br. „Displacent haec *ταυτολόγια* . . *πρὸς ἔτι λοιπόν*, pro quibus haud scio an scribendum sit, *πρὸς δ' ἔτι λῆρον*. τὸ δὲ λῆρος δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ. Apoll. Lex. T. II. p. 522. “ Verba sunt Lobeckii ad Soph. Ajac. p. 253. Docta emendatio. Vulgatam tamen fortasse defenderis cum similibus, non minus tautologis, de quibus Wolf. ad Or. Leptin. p. 235. Fischer. ad Platon. Phaedon. p. 331. — ἄθρεπτον. P. et quaedam editt. Plan. ἄτρεπτον. ed. pr. ἄτρεστον. Br. c. Steph. Maneth. II. 172. *πρὸς δ' ἔτι ἀργαλέως καὶ εὐτόλμων καὶ ἀτρέπτους*. In Cod. superscriptum *ἀτρέστους*, quod Gronovius in textu posuit. At alterum quoque bene habet. Vid. T. Hemst. ad Lucian. T. II. p. 512. ed. Bip. *τῆς ψυχῆς τὸ ἀτρεπτον*. Aelian. H. An. X. 10. *μάλα ἀδεῶς καὶ ἀτρέπτως*. Ib. XIV. 20. Frustra ap. Eund. X. 48. *καὶ ἀτρέπτως αἰροῦντος αὐτά*. Abresch. *ἀτρέστως* corrigit. — V. 7. *τοὶ γὰρ*. P. *τοιγάρ*. Br. quod in textu, me invito, remansit. Scr. *τοιγάρ*. Ibid. *πεπράσεται*. P. *πεπράσεται*. Pl. Br. — V. 8. *θέλει*. P. Br. *θέλοι*. Pl. V. 9. *οὐ σ' ἔτι*. P. *οὔτι σε π*. Br. c. Pl. — V. 10. *ζηνοφίλα*. P. ubi jota adscribendum, ut sexcentis in locis, negligitur.

Nr. 179. τοῦ ^ταν. εἰς ἔρωτα περιέργον. ὠραῖον. P. Br. I. 16. nr. 52. An. I. 1. p. 68. V. 3. *γελαῖ*. P. *γελάς*. Pl. Br. Vid. p. 102. nr. 105. v. 1. V. 4. *σαρδάνιον*. P. Br. *σαρδόνιον*. Pl. In Planudeis nr. 86. T. II. p. 649. *μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσης*. Cf. Homer. Od. v. 302. Hanc formam veteres critici alteri videntur praetulisse, iudice Schaefero ad L. Bos. p. 75. s. — V. 5. *ἦ γάρ*. P. *εἰ γάρ*. Pl. *ἦ γάρ*. Br. c. Scalligero. Achill. Tat. I. 17. p. 40. *ἦ γὰρ ὁ ἔρως, ἔφη, τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν*. ubi vulgo *ἦ γάρ*. Ap. Liban. T. IV. p. 939. 11. scribe: *ἦ γὰρ* (οὐ γὰρ vulgo.) *δὴ στρατηγῶν φωνὴν ἀπῆντε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι*

προσῆκεν εἴξασθαι; ἀλλ' οὐκ ἂν Ἰδαῖος ἦρκεσε τῷ λόγῳ; καὶ τίς οὐκ (καὶ τίς ἂν vulgo) ἄλλος ἴσως τῶν ἐκείνῃ τεταγμένων ὑπηρετεῖν; — σεῦ. P. σευ. Pl. Br. — τὰ ποδηγὰ Πόθων. Amor ποδηγός Cupidinum; epitheton a deo ad ejus alas translatum. V. 7. παρ' οἶκον. P. Pl. πάροικον Br. c. Scaligero. Plutarch. T. II. p. 503. D. μανίᾳ μὲν ὁμότοιχος (vulgo ὁμόστοιχος. Vid. Addit. ad Athen. p. 74.) μὲν ἢ ἀργή, ἢ δὲ μέθῃ σύνοικος. — V. 8. λυγρά. P. Pl. θῆρα. Br. nescio unde. Certa emendatione λύχα dedi, quod in Codd. λέγγα scribitur. Artemidor. Onirocr. L. II. 12. p. 160. σφίγγας καὶ λύχους. λύχας dedit Reifus. Ap. Oppian. Cyn. III. 85. λέγγας Codd. Paris. λυγγῶν ἔκγονα, et βρίφος τὸ τῆς λυγγός, ap. Aelian. H. An. VII. 47. et XIV. 6. Etiam in fragm. Euripidis, καὶ τὴν ἄμορπον λύγα. Qui vulgo Ἀργαεὺς vocatur, filius Aegypti, Ἀγγεὺς est ap. Liban. T. IV. p. 1107. 7. Item frater Idae ap. Plutarch. V. Thes. c. 31. etiam in novissima edit. Parisina. T. I. p. 25. Theoph. Simoc. Ep. 53. τοῦ Ἀγγέως ὀξύτερον ἐσκόπησα. Cf. Iamblichi Protrept. c. 8. p. 155. Quare h. l. etiam λέγγα potuissim scribere; sed malui servare, quod vulgaris usus probat.

P. Nr. 180. τοῦ ^τ αυ. εἰς τὸν ἔρωτα, ὅτε ^δ μὲν ἔχει. τὴν ἀφρο ^δ πρᾶ δὲ οὐδ' ἔνα παντ' δὲ γέμει τῶν κακῶν. P. Br. I. 15. nr. 50. An. I. 1. p. 66. V. 2. πικρά. P. Br. πικνά. Pl. V. 3. et V. 5. οὐ. P. Pl. οὐ Br. c. Dorvill. interrogandi signo deleto. Vulgata lectio multo vividior. V. 4. ἀφαίστου κοινά. P. Br. ἡφαίστου κοινή. Plan. et v. 5.

μητρὸς μήτηρ. — ξίφει. P. ξίφειν. Pl. Br. V. 6. γενετῆς P. γενέ-
της. Pl. V. 8. ἄρειος. P. Ἄρειος. Pl. Br. Ἄρειος c. Graefio restitui.
Vid. ad p. 425. nr. 383. v. 7. — αἵματο φουρτά. P. βέλη. γρ. μέλη
in marg. P. ubi etiam, στέρξεν ἴσον, ἄρειος δ' αἵματοφουρτα βέλη.

Nr. 181. ἀσκληπιάδου. τοῦτο οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλὰ καπηλικόν, καὶ
^υ πομ μεστόν. P. Br. I. 216. nr. 27. An. I. 2. p. 43. s. „Mutilum est
hoc epigr. cujus ab initio plura deesse videntur; praeterea valde cor-
ruptum.“ Br. Cf. ep. Posidippi nr. 83. — V. 1. καρίων. Καρίων.
Br. Si nomen servi est, priorem producit; tum itaque διουσυλλάβως
pronuntiandum. Sed vox depravata videtur ex καρύων. Etiam κώλα-
σας (sic in Cod.) depravatum. Vide an fuerit: τῶν καρύων ἡμῶν
λάβε σώρακον. Babrius ap. Suid. Fr. XXV. p. 152. ed. Schn. στάμνος
δὲ μέλιτος, σώρακοι δὲ φοινίκων. Aristoph. in Dan. ap. Polluc. X. 130.
κακῶν τοσοῦτων ξυνελέγη μοι σώρακος. ubi vid. Hemsterh. p. 1310. —
Verba ἀλλὰ πόθ' ἤξει; at quando veniet? a poeta, amicam, ut vi-

detur, impatientius expectante, interposita. Suspiscabar aliquando: ἀλλ' ἀπόθρεξον. vel ἀποθρέξεις. ut ap. Aristoph. Nub. 1003. — V. 2. τετό παξ. P. In marg. ἀντὶ τοῦ ἄταξ. — ῥοδίνων δ' ἀπόπαξ. Br. Hesych. ἀπόπαξ, σύμπαν. — V. 5. post οὐδὲν interrogandi signum posui. Nemo enim praeter herum loquitur. V. 7. οἶνος. οἶνον malebant Reisk. et Br. Mutandi necessitatem non video. — ἄλλος. ἄλλας conjicit Br. probabiliter. Propter lacunam margini Cod. ζτ. appictum. V. 8. intactum reliqui. In fine versus σχαδόνες legendum esse, dubitare noli. Favos autem eum ovis et placentis iungebant veteres in mensis secundis; hinc ὡά conjeci et σησαμίδες. Amphis ap. Athen. XIV. p. 642. A. ὡά, σησαμαί. Ephippus ib. p. 642. F. μῆλι, σησαμίδες. Philippid. ib. p. 640. D. πλακοῦντες, ἐπιδορκίσματ', ὡά, σήσαμα. Proxime a membr. ductibus abfuerit: σκόμβροι, σήσαμα, καὶ σχαδόνες. et parum abest, quin hoc pro vera lectione habeam. V. 9. αἰσχράν. P. Αἰσχραν. Br. Cf. Callim. ep. p. 279. nr. 458. ἄκραν tentabat Salm. V. 10. μυρόπολιν. P. μυρόπωλιν. Br. V. 11. βάκων. P. βάκας malebat Br. Frustra. — ἐφίλησεν. ex persona ministri. Vid. in imitatione Posidippi nr. 213. ἐφίλησα Br. V. 12. καινή. P. κλίνη. Br. c. Piersono. Lucian. T. I. p. 648. προσκάλει μου, ὃ Ἑρμῇ, τὸν λύχνον αὐτοῦ καὶ τὴν κλίνην· μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, οἳα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῷ.

Nr. 182. μελεάγρον, ἐρωτικὸν καὶ μανίας μεστόν. P. Br. I. 19. nr. 61. An. I. 1. p. 78. Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 29. huic epigrammati praefigendum existimabat distichon, quod legitur p. 115. nr. 187. assentiente Beckio in Dissert. de Interp. Vet. Scr. p. CIX. not. 9. Et sic exhibuit Graefus. Probabilis suspicio; quamvis dicere quis possit, reticere potuisse, quae poëta puellae nuntiari jussisset, ut majora viderentur ac graviora; sic enim fortius lectoris feriri animum. Certe ordinem epigrammatum in Cod. mutare nolui. V. 1. ἰδοῦ πάλιν. P. πάλι. Br. V. 3. μὴ κέτι μέλλετε τοῦ. P. μῆκετι μέλλε, πέτου. Br. c. Salm. et Reiskio. V. 6. μὴ δέν. P. ἀλλ' ὅτι. ἴθι Br. c. Reiskio. Verissima est Cod. lectio. — V. 7. μὴ φείδε τὰ πάντα λέγε. P. μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν. Br. c. Reiskio. Etiam τάδε πάντα λέγειν bene haberet. Audacius Graefus: μὴ φείδου, τάδ' ἅπαντα λέγ', εἰ... Herm. autem ap. eundem p. 96. μὴ φείδου, λέγε πάντα· λέγ' ὡς... καίτοι. — Sequitur τίς δορκάς in P. τί σε Δ. Br. Scribe τί σε Δορ-^{σὺν}κάς, ob antithesin. — V. 8. ἐκπέμπω σοί. P. σὺν σοί. Br. — προάγων. P. προάγω. Br. Illud cum Graefo restitui.

Nr. 183. ποσιδίππου καὶ αὐτοκωμ καὶ καπηλίας μεστόν. P. Br. II. 48. nr. 12. An. II. 1. p. 145. V. 2. ενχιον. P. sine accentu. Insula *Χίος* priorem corripit; adjectivum inde derivatum *χίον* eandem producit. Hinc Br. *χίον εν*. Tamen illud adjectivum iterum corripitur p. 539. nr. 235. καὶ Προκλήης δὲ Χίος. ubi vide not. — V. 4. ἡμιδαῖς. P. Snid. T. II. p. 60. ἡμιδαῖς. ἡμίκαντος. ἡμιδεῖς δὲ πίθος, ὁ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἔδειαν ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι· ἡμιδεῖς κ. τ. λ. — ἔναισι. P. ἄπεισι Salm. in Ap. G. R. — P. Nr. 184. μελεάγρου, εἰς ἐπίορκον ἐταῖραν. P. Br. I. 19. nr. 63. An. I. 1. p. 79. V. 2. μὴ κέτι. P. V. 3. πάλε P. V. 5. οὐχ ὁ περιβλεπτος ἔκλειον κἄν μὴ τιδ' ἀπειδω. P. παρεκάλτο καὶ μιν ἐπειδω. Br. Saltem ἐσεῖδον scribendum erat. οὐχ ὁ περιβλεπτός σε — κλύον, κἄν μὴ τιν' ἔτ' εἶδω. Graef. In ultimis τί δ' ἀπειλῶ latere, acute vidit V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 443. Tum, quod in notulis conjeci, οὐχ ὁ περιβλεπτός σε καλεῖ; proximo abest a vestigiis membr. In κἄν μὴ .. fortasse latet: κἄν μιν. quas est aposiopesis cum minaci vultu gestuque conjuncta. V. 8. μένε. P. μενεῖ. Br. αὐτῇ δέσμιον ὥδε νέμε. sive ἔχε. Salm. Nihil verius lectione Codicis. Supra nr. 178. Ζηνοφίλῃ σὺντροφος ὥδε μένε.

Nr. 185. ἀσκληπιάδου, ἐπὶ πόρνην, ὀψώνιον. P. Br. I. 217. nr. 28. V. 3. καὶ κύφας καρίδας. P. In marg. ap. G. R. notatum: „quid si legas ὀνσοῦς καρίδας. Sed τὸ καρίδας quid sit quaero.“ De κυφῇ παρὶς dixi in Animadversa. ad h. l. καρίδας. Br. καρίδας scripsi. Vid. Spitzm. in Dissert. de Product. Brev. Syll. p. 22. a. — V. 5. θανβορίεν. P. Br. Θεμβορίου. Reisk. — πρὸς λαβέ. P. Ad versum implendum δεσμούς Br. addit c. Τουπίο. πλοχμούς. Reiskius. — V. 6. τροφεράν. P. Vid. ad p. 109. nr. 154. — Nr. 186. ποσιδίππου, εἰς φιλανίδα πόρνην. P. Br. II. 46. nr. 4. An. II. 1. p. 135. V. 1. πιθανῶς. P. πιθανοῖς. Br. c. Reisk. δάκρυσι. P. δάκρυσι Br. c. marg. ap. G. R. δάκρυσι, ut γένουσι in 'Ιλ. λ. 416. πίτυσιν 'Οδ. ι. 186. ἔρυσιν 'Ιλ. λ. 27. Vid. Matthi. not. ad Homer. Hym. p. 19. — V. 3. τοῦτον ὅσον. P. τοῦτό γ' ὅσον. Br. Illud sic accipe: πάντα τοῦτον χρόνον, ὅσον κέκλισαι παρ' ἐμοί. — Nr. 187. μελεάγρου. Br. I. 19. nr. 62. An. I. 1. p. 78. Vid. ad nr. 182. V. 1. εἶπε. P. Pl. Br. Quam bene Dorcas ait. Grotius. Manifestum est, εἶπε scribendum esse. — ἐπὶκτητα. P. ἐπὶκτητα Br. provocans ad Ciceron. Ep. ad Attic. VII. 1. (Epist. 286. T. III. p. 326. ed. Schütz.): omnia illa

prima, quae etiam tuis literis in coelum ferebas, επίτηκτα fuerunt. i. e. fluxa et caduca, non, ut Br. interpretatur, *simulata*. Non erat, cur Cod. lectio mutaretur. Philostr. Epist. XL. p. 931. ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπείῃ τὸ ἑλλίπεις, φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει· ἡ γὰρ φέρεται καλὴ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων. De ovibus lanam mutantibus Aelian. H. An. VIII. 21. τῷ Σκαμάνδρῳ . . ἄλλο ὄνομα ἢ τῶν προβάτων ἐπικτήτος χροῖα ἔθιτο αὐτῷ τὸν Ξάνθον. Ib. XIV. 26. τὸ γνήσιον ἴδωρ opponitur τῷ ἐπικτήτῳ καὶ νόθῳ. Vid. Davis. ad Max. Tyr. Diss. XVI. 5. p. 296. ed. R. Hinc quam apta sit ad sensum lectio apparet. Neque metro videtur timendum. Sic in ἀτέκμαρτον ap. Orph. Argon. 1155. in δυστέκμαρτον ap. Soph. Oed. T. 109. antepenultima corripitur; in πεκτιδί p. 415. nr. 346. v. 3. In Ἠλεκτρώνος secunda ap. Apoll. Rh. I. 748.

Nr. 188. λεωνίδου, εἰς ἔρωτα τοξότην. P. Br. I. 233. nr. 52. An. I. 2. p. 108. V. 1. ἀδικῶ. P. ἀδικῷ. Pl. Br. V. 5. θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ. P. θερμῷ δ' ἐπὶ θερμὸν ἰάλλει. Pl. Cod. lectionem tuetur Suid. in ἄτρακτον. T. I. p. 373. V. 5. 6. dedi, ut est in Cod. — Br. sic tentavit: εἰ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει δαίμον' ἀλίσκειν, Τισαίμην· τί πλέον δ' ἔσσετ' ἀλεομένῳ. parum probabiliter. Scaliger in not. mst. χωὶ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἔσω· καὶ θνητὸς ὁ δαίμων, Τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσθ' ὃ μ' ἀλεξάμενος. interpretatione non addita. Grotius vertit: *Mortales domuere ferum: mortalis et ipse est: Experiar: vim vi pellerē jura sinunt.* Unde probabile est, eum legisse: ἀνέγκλητος ἔσομαι ἀλεξάμενος. — Nr. 189. ἀσκληπιάδου. Br. I. 215. nr. 23. An. I. 2. p. 40. Meleagro inscribitur in Plan. p. 451. St. — V. 2. νείσομαι. P. νείσομαι. Pl. Br. νάσσομαι Scalig. in not. mst. nescio quo sensu. — V. 3. κίνης. P. Ἑλλήνης. Pl. Br. Nomen latere probabile est. Κίνης leuissimum foret. Sed nomen inusitatum. Scribe: τῆς δολίης Σκύλλης πόθῳ.

P. Nr. 190. μελεάγρου. Br. I. 21. nr. 67. An. I. 1. p. 84. V. 1. ἀκοίμητοι. P. Pl. Br. ἀκοίμητον suspicatur Graefius. V. 2. ζήλων. P. ζήλοι. Pl. Br. V. 4. ἀποφόμεθα. P. ἀποφ. Pl. ἐποφ. Br. c. Τουπίο. Antip. Sid. p. 510. nr. 23. Μῖνῳ θάσσον ἐποφόμεθα. Philostr. V. Apoll. IV. 47. τὰς ἀμπύσεις τοῦ οἰκεανοῦ ἐποφόμενος. — τρυφερήν. Cogitandum de puella Τρυφίρᾳ. — Nr. 191. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐνταῖραν ἄσωντον ζηλόρυνπον καὶ μαρίας μεστόν. P. Br. I. 20. nr. 64. An. I. 1. p. 81. Male tamquam *Posidippi* exhibetur in Misc. Lips. IX. p. 456. —

V. 1. *φαινεύσα*. P. V. 2. *κώμων σ. ὀργάνιον*. i. e. *αὐλός*. Liban. T. IV. p. 1113. 1. πολλοὶ δὲ *κωμασταί*, καὶ *αὐλῳδίαί* (vulgo καὶ *αὐτῶν εἶδη*) καὶ *συνίγγων ἐν στενωποῖς ᾠδαί*. ubi proxima eis scribenda: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὸ μὲν θεῖον οὐκ ἀμελεῖται, βραχύτερα δὲ ἢ (vulgo: βραχύτεροι δὲ οἱ) τῇ ὑστεραίᾳ θεραπεύσαντες, στείχουσιν ἐπὶ τὰ θεάματα. V. 4. ἀπὸ *δαομένην*. P. ἀπαραιομένην. Salm. quod Br. probat in Lectt. quum in textu dedisset ἀποδαιομένην. Mihi ἀποδυρομένην videtur scribendum. Aesch. Prom. 642. ὡς ἀποκλαύσαι καποδύρασθαι τύχας. Alciph. I. 35. p. 182. τοῖς πεμπομένοις θεραπευνιδίοις ἀποδύρεσθαι. Aristoxen. ap. Athen. p. 632. B. ἀπολοφυράμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύναντες. Apollodor. I. 9. p. 69. de Tyro Enipenn fluvium amante: συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου ῥεῖθρα φοιτῶσα, τοῖς ἀποδύρετο. Demosth. Or. c. Stephan. T. II. p. 1118. 27. καὶ ἐγὼ τῶν γεγεννημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥῆαν ἔσομαι. unde profecit Alciphron I. 38. p. 182. Eodem redit conjectura Huschkii in An. crit. p. 56. πόλλ' ἀποκλαομένην. quam nostrae praetulit Graefius, Meleagrum hoc loco atticismum captasse existimans. — V. 5. *μαράνας*. ut ἔρῳαν infra p. 589. nr. 152. v. 5. — V. 6. *ἐκδήσας*. P. *ἐκδήσω*. Br. c. ap. G. et Graefius, qui v. 4to scripsit: ἐπὶ προθύροις δὲ μ. V. 7. τὸ δ' ἐπὶ γρ. P. V. 8. *στοργασ*^ῃ σκόλα τὰ δ' ἐκρέμασε. P. ἐκρέμασεν. Graef.

Nr. 192. *μελεάγρου*, εἰς καλλι. P. Br. I. 21. nr. 70. An. I. 1. p. 86. V. 2. *σρηγκόσιων*. P. *σρηγκόσιον*. Br. c. Salm. Obscurum distichon. — Nr. 193. *διοσκορίδου*, εἰς κλειῷ κόρην ἐρωμένην. P. Br. I. 494. nr. 9. An. I. 2. p. 372. V. 1. *ἀγαλακτίν' ἄδωνι*. P. τὰ *γαλάκτιν' ἄδωνι*. Br. c. Reiskio. — V. 3. ἀπὸ πνεύσω. P. V. 4. *προφάσεις*. P. ἀγέτω. P. ἄπαγε. Br. Illud restitui. Vid. ad p. 96. nr. 53. *Adonis me secum abducat*. Haud raro enim a prima secundae persona transitus fit ad tertiam. Vid. p. 185. nr. 236. p. 186. nr. 243. Matthiae ad Hymn. Hom. p. 145. et p. 393. — Nr. 194. *ποσιδίππε ἢ ἀσκληπιάδου*. (Plan. p. 451. St.) εἰς κόρην εἰρήν παρθένον. P. Br. II. 47. nr. 7. An. II. 1. p. 138. V. 2. *ἐρχόμενοι*. P. Pl. Br. *ἐρχομένην* fuisse puto; in quod incidit etiam Martorell. de Thec. Calam. T. I. p. 22. Ipsa puella in Veneris thalamo ornata et donata fingitur. V. 3. *λύγδου γλοπτήν*. P. *λυγδοῦ* editt. vett. Plan. *λυγδὸν λεπτὴν παρθενίην*. vett. editt. Suidae. Vid. Intrpp. Hesych. in *λίγας* λῖθος. T. II. p. 502. — V. 4. *χαρίτων*. P. *καρίτων*. ed. Asc. *χαρίτων*.

Steph. θαλάμων vett. editt. Plan. βριθεσθαι et dativum adsciscit et genitivum. Od. o. 333. τράπεζαι Σίτου καὶ κραιῶν ἡδ' οἶνου βεβριθασι. Bacchyl. fr. IX. συμποσίων ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγνυαί. Leon. Tar. p. 217. nr. 67. μέγα βρίθεται ὑκρυόεσσα Βάρης ἀποφθιμένων. — V. 5. πολλούς. P. Pl. Suid. T. I. p. 336. πολλὰς. Br. V. 6. ἦκαν. P. Pl. ἦκεν. Suid.

Nr. 195. μελεάγρου, εἰς τὴν αὐ ἐρωμ^τ ζηνοφίλαν. P. Br. I. 25. nr. 89. An. I. 1. p. 103. V. 1. σύνευναι ζηνοφίλαν. P. συνεύνα ζηνοφίλῃ. Br. c. Toupio. At συνεύνα graecum non est. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 445. στεφάνωμα συνεῖραν eleganter suspicatur. Mihi στεφάνωμ' ἐπένευσαν in mentem venerat. Sed illud facile praetulerim. — V. 2. τρισσὰ σύμβολα. P. τρισσᾶς. Br. V. 3. ᾧ μὲν. P. μορφῆς^α. P. V. 4. ᾧ ante δὲ om. P. V. 5. τρισσάκι σεῦ δε μόνας καὶ κυπριδ^ο. P. τρισσάκι σεῦ δε μόνας καὶ ᾧ Κύπρις. Br. c. Salm. Importunum δὲ locum depravatum esse arguit. Quod in textu posui, mihi nunc quoque videtur verissimum, nec de hac correctione dubitabat judex inprimis idoneus, Wyttenb. in Bibl. crit. T. III. 4. p. 14. Nihil fere mutavi, nisi δε in δαι, cujus permutationis plurima in membr. Pal. exempla ubique occurrunt. Vid. supra p. 76. v. 410. p. 111. nr. 164. v. 4. p. 140. nr. 307. v. 3. p. 146. nr. 32. v. 1. et Indic. Graec. ad Gregor. Cor. in αι. Graefius in textu dedit: τρισσάκι σεῦ τε μόνας καὶ Κύπριδος ὤπλισαν εὐνάν. id tamen sequentibus non satis convenire fatetur in notis.

Nr. 196. τοῦ αὐ εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 24. nr. 84. An. I. 1. p. 98. — V. 1. ζηνοφίλα. P. — Nr. 197. τ^υ αὐ εἰς τιμῶ^υ καὶ δημῶ^υ τ^υ ἐταῖρας. P. Br. I. 20. nr. 66. An. I. 1. p. 83. — V. 2. καὶ. P. val dedi cum Schaefero et Graefio. — P. V. 3. Ἰλιάδος. P. Pl. Ἰστιάδος. Br. Ἰστιάς est ap. Marc. Argent. p. 104. nr. 118. et Heliodor. VI. 229. In marg. Cod. ἐγὼ νομίζω ὁ καὶ τὸ ἰλιάδος ὄνομα ἐταίρας εἶσιν. V. 4. πολλὰ πύοντα μέλη. Depravata videntur verba Viro D. in Ephem. Jen. l. c. qui aut κλύοντα legendum censet cum Eichstadio, aut πόλλ' αἰόντα μέλη. V. 5. τραῦμα. P. Pl. Etiam Grotius: restat, Amor, modicum labiis mihi vulnus in ipsis. Verissime Meinekius, Meleagri editor, πνεῦμα correxit. — V. 6. εἰ δ' ἐθέλεις. P. Br. εἰ γ' ἐθέλεις. Pl. Verba sic jungo: εἰπέ καὶ ἐκπύσομαι καὶ τοῦτο. —

Nr. 198. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν, τιμάριον, ἀντίκλειαν, δωροθέαν.

P. Br. I. 20. nr. 65. An. I. 1. p. 82. V. 1. οὐ ^{μα} πλόκαμον. P. Quater Br. οὐ mutavit in ω, secutus Salmasium, qui in marg. Ap. G. R. monet, notandam esse latinam constructionem particulae ω, cum accusativo. Restitui οὐ, a Schaefero monitus ad Longum p. 416. s. De οὐ sine μά dixerunt Valken. in Epist. ad Roever. p. 28. Koen. ad Gregor. p. 117. (257. ed. Lips.) Br. ad Soph. Oed. Tyr. 660. Quum Τιμῶ et Τιμάριον idem sit nomēn, Br. Δημοῦς dedit, Δημορίου Graefius, quod probabilius ex ep. praecedente v. 1. 2. V. 5. Litterae πρ...ω...εν in membr. erasae; librarius scilicet his scripserat πτεροεν... Excidit vocabulum. Br. χρυσέη supplet, πρὸς ἔν Graefius. Fortasse poeta οὐκέτι bis posuerat. Vid. Additam. An. in Athen. p. 127. sqq. V. 6. κρύπτει. P. κρύπτει. Br.

Nr. 199. ἡδύλον, εἰς ἀγλαονίκην ἑταῖραν. P. Br. I. 483. nr. 1. An. I. 2. p. 351. V. 1. κατ' ἐκοίμ. P. V. 3. ἦς. P. οἷς. Suid. in μυνδῶντες. T. II. p. 585. Paulo post nr. 201. v. 3. ἦς παρά Κύπριδι σοῖτο. Append. epigr. nr. 31. T. II. p. 765. ἦς τόδε σοι, Παφίη. V. 4. κεύνται. P. κείται. Suid. Br. (Huc refer notam in marg. edit. nostrae, ubi pro Nr. 200. corrigendum Nr. 199.) Utrumque bene habet. Callim. Lav. Pall. 120. πολλὰ μιν εὐνῶντι γέρα. Aratus v. 13. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται. Pindarica dedit Boekh in not. crit. p. 434. — Nr. 200. ἄθλον, εἰς κόρην τινὰ ἀλεξώ. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 1. πνεῖον τες. P. V. 4. κείται. P. κύνται. Br. c. Salm. — Nr. 201. ἄθλον, εἰς ἑταῖραν τινὰ λεοντίδα. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 3. ἦς παρά. Br. Μεληθέν. dictum ut μεμελημένον. Active significat ap. Soph. Aj. 1184. τάφον μεληθεῖς τῷδε. — μούσαις μελετηθέν. Br. c. Salm.

Nr. 202. ἀσκληπιάδου ἢ ποσιδίππου εἰς πλαγγῶ ἑταῖραν. P. Br. I. 217. nr. 29. An. I. 2. p. 48. V. 2. πλαγγῶ. P. πλαγγών. Br. quae famosissima meretrix ap. Athen. XIII. p. 594. B. — V. 3. πολύχαρμον. Male olim tentavi hanc vocem, quae de proeliis venereis accipi debet. τὴν πολύχαρμον corrigit V. D. in Ap. R. — V. 4. ἐσπερινῶν. P. ἐσπερίων. Br. c. Dorv. Versus obscurus. V. 6. ἐπιθεῖσα. sincerum non videtur. Fortasse scribendum: νημερτία νίκης Δόξαν ἀειμνήστον, τήνδ' ἐπιδόουσα χάριν. hoc puellae munus conspiciata. i. e. in huius muneris gratiam. — Nr. 203. ἀσκληπιάδου, εἰς λυσιδίην. P. Br. I. 217. nr. 30. An. I. 2. p. 50. V. 5. πολύν. P. Suid. T. III. p. 565.

Tom. III.

πολύ Br. c. Dorvill. Illud non ob unam causam restituendum erat. Vid. Porson. Advers. p. 272. ed. Lips. et qui elegantem usum vocis πολὺς illustraverunt, Ruhnck. Ep. crit. p. 142. Musgr. ad Eurip. Iph. in Taur. 363. V. 3. οὐδέπο ταύτης. P. οὐποτα δ' αὐτῆς. Br. c. V. D. in marg. Ap. G. R. — P. V. 4. In marg. του οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλ' ἀναθεματικόν. P. V. 5. τελεοδρομος. P. ut αἰθεροδρομος et similia. τελεόδρομος. Br. V. 6. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br.

Nr. 204. μελεάγρον, εἰς τιμάριον ἐταῖραν τωθαστικόν. P. Br. I. 22. nr. 77. An. I. 1. p. 90. V. 1. τὸ πρίν. P. Suid. T. II. p. 294. τοῦ πρίν et εἰρεσίη Br. c. Touprio. εἰρεσίη Suid. Servavi lectionem Cod. distinctione cum Graefio emendata. — V. 3. ἰστυ. ἰστυού malebat Br. V. 5. Cf. Suid. T. III. p. 358. Verba sic junge: Τιμάριον χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν ἰστία αἰωρητά. haud secus ac vela pendencia. Laïs vetula ap. Athen. XIII. p. 570. D. τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος. V. 6. Ad ἔχει iterum puellae nomen subaudi; tum junge ἐντιδας γαστρός. — V. 7. κοίλη δὲ θάλασσα. P. θαλάσση emendaveram; sed lenius Graef. κοίλη. V. 8. πλημύρει. P. πλημμύρει. Br. πλημμυρεῖ in edit. nostra, me non volente. — γόνασι P. — V. 9. δυστανός τεζωός. P. δύστανός γ' ὅς ζωός. Br. δ. τοι ζωός. Graef. c. Ap. G. R. quem secutus sum. Relativum tamen pronomen desiderari videtur. Quare vide, an legi possit: δύστανός τοι ζωός, ὅς ὢν Ἀχ. quamquam hoc parum jucunde ad aures accidere fateor. — ὢν δ. P. abundante δ', ut passim. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. V. 10. ἄνωθ' tuetur Graefius, docens, hoc adverbium, ut ὑπερθε, interdum per pleonasmum addi, ubi ἐπὶ suffecisset. Hinc tuearis Themist. Or. XXVI. p. 315. C. κείσθαι ἄνω ἐπὶ τῆς πέτρας. ubi Petavius ἄνωθ' corrigit.

Nr. 205. ἄδηλον, εἰς νικῶ, ἔστι δὲ ἀναθεματικόν. P. Br. III. 172. nr. 113. An. III. 1. p. 350. V. 1. ἡῖξήνικοῦς. P. Ap. Suid. T. II. p. 159. ἔγξ' ἡ νικῶς ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένει. — ησακιν. P. in marg. ζτ. ἔλκειν recte dedit Bisetus, qui hoc distichon excitavit ex Suida ad Aristoph. Lysistr. 1112. Sic etiam marg. Ap. G. R. Parum interest inter CAKEIN et EAKEIN. η autem adhaesit ex praecedente N. — V. 3. ποικίλλουσα. P. ποικίλ-θεῖσα Br. cum marg. Ap. G. R. — V. 4. γλυπτή σοι. P. V. 6. ξείνια. ut nr. 200. ξείνια παννυχίδος. παλγνια Br. c. Ap. G. R. —

Nr. 206. *λιωνίδας*, εἰς *μηλὼ καὶ σατύρην τὰς ἀντιτρίδας*. P. Br. I. 220. nr. 1. An. I. 2. p. 56. V. 1. *τανυήλικες*. Aberrant apographa in *παννῆλικες* et *πανήλικες*. De Antigenide vide praeter ea, quae collegi in Anim., Nic. Loëns. Epiphyll. VI. 8. in Gruteri Face Crit. Suppl. V. p. 498. et Burret. Mém. de l'Acad. T. XIX. p. 470. ed. Amstel. — V. 2. *παῖδεςθ' αἰ*. P. *ταὶ μ*. Reisk. καὶ Br. c. marg. Ap. G. Vide tamen, an fuerit *παιδίσκαι*. — *μουσῶν*. P. *μουσέων*. Br. quod ionico characteri magis consentaneum. V. 3. *πῖμπλητοι*. P. *πιμπληῖτοι*. Br. *ταχυχειλεῖς*, οὓς ἀκώλυτα διατρέχουσι τὰ χεῖλη, ut Longus ait I. II. c. 35. *παχυχειλεῖς* Reisk. non improbante Schneidero in Append. Lex. Gr. p. 1024. ed. pr. T. II. 233. ed. alt. — V. 7. *σκριτῆρα*. ut *ἰπταστῆρ*. p. 117. nr. 203. *σκρικτῆρα*. Br. — *παν ἐπόρφνιος ἦν*. P. *σὺν ᾧ ποθ' ἐπόρφνιος ἦν* ὡς Ἀὔγασεν *αὐλείους ἐγκονέονσα θύρας*. marg. Ap. G. R. *πανεπόρφνιος ἦν* Br. c. Dorvill. — V. 8. *αὐλείοις οὐ ποτέονσα θύρας*. P. *αὐλείοις ἐγκοτέονσα θύραις*. Br. c. Dorv. Theocr. Eid. XVIII. 7. εἰς ἓν μέλος ἐγκροτέουσιν ποσσίν. Apoll. Rhod. IV. 1191. ἵπαι φόρμιγγος . . . πέδον κροτέοντα πεδίλω.

Nr. 207. *ἀσκληπιάδου*. εἰς *βιττῶ καὶ νάννιον*. P. Br. I. 215. nr. 22. An. I. 2. p. 40. V. 1. καὶ ἄννιον. Pl. V. 2. *αὐτοῖς*. P. *αὐτῆς*. Pl. V. 5. *ἀ* ante *μῆ* om. P. supeditat Pl. Br. *ἕτερα*. cf. Lucill. p. 557. nr. 216. v. 4. — V. 4. *κοίτης τῆς*. P. *κοίτας τὰς*. Pl. — Nr. 208. *μελεάγρον ἀποτρεπτικὸν παιδοφθορίας*. P. Br. I. 15. nr. 48. An. I. 1. p. 64. V. 1. *ἔρωτες*. P. *ἐρῶντι*. Br. c. marg. Ap. G. R. *lud* restitui. V. 2. *ἢ μὴ*. P. *εἰ μὴ* Br. P. V. 3. *καλὰ μένειν παρὰ αἰ* *κοίταις* P. In marg. ζτ. *τὴν ἔννοιαν. καλαμεύειν παρὰ κοίταις* Br. Suspiscabar: *καλὰ μὲν εἰσι παράκοιταις*. Reliqua tangere non audeo. Graefius satis audacter dedit: *καλὰ με μένει παρὰ κοίταις* *Ἐνέτις· ἔξῃ, ἄρσην, ἀρσ. λαβ.* In notis idem tentat: *καλὰ μοι νῦν παράκοιταις* *Ἐκδεν· ἔξῃ ἄρσην*. aut: *καλὰ δ' εἰ μοι παράκοιταις, Ἐξέοι πᾶς ἄρσην*. Postremum hoc magis probat V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 55. p. 443. — Nr. 209. *ποσιδίππον, ἢ ἀσκληπιάδου, εἰς νικῶ τινὰ πόρην*. P. Br. II. 47. nr. 6. An. II. 1. p. 137. *Posidippo* soli inscribitur in Plan. p. 473. St. *Νικοῦς* nomen est in ep. Asclepiadis p. 109. nr. 150. V. 1. *παφίη*. P. Br. *παφίη*. Pl. *παρ' ἡϊόνι δέ*. P. *παρῆϊον* *εἶδε*. Pl. Br. cui lectioni favere videtur *Νικοῦς* vers. sequi. Sed ineptum illud *ἐν παρῆϊον*. Scribendum est procul dubio, quod me sero vidisse poenitet: *Σῆ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἡϊόνι εἶδε Κλισάνδρος*

Νικοῦν, ἐν χαροποιῖς κύμασι νηχομένην. Παφίη Κυθήρεια, ut in Plannudeis nr. 160. T. II. p. 674. Saepe autem in Cod. ἡῶν scribitur, ubi metri ratio ἡῶν postulat. Vid. p. 231. nr. 166. v. 4. p. 206. nr. 350. v. 4. De hiatu in ἡόνι εἶδε vid. Herm. ad Orph. p. 730. — *Νικοῦν*, ut *Ἰοῦν* ap. Herodot. II. 41. *Λητοῦν*. Ib. II. 156. Vid. Schaef. Meletem. p. 93. s. Interpp. ad Greg. Cor. p. 427. s. ed. Lips. — νηχομένην. P. νηχομένης. Pl. Br. V. 5. καιόμενους. P. Pl. καιόμενος Br. c. Schneidero; quod verum videtur. — V. 6. εἶχουσαν. Vide Sturz. ad Maitt. de Dial. p. 299. et de Dial. Alex. p. 58. s.

Nr. 210. ἀσκληπιάδου εἰς διδύμην. P. Br. I. 216. nr. 24. An. I. 2. p. 41. In marg. P. ζτ. τὴν ἔννοιαν. V. 1. τῷ θαλλῷ. P. Pl. *Flore suo Didyme me surpuit*, Grotius, Brodaeii interpretationem secutus. ἡ θαλλῷ corr. Jos. Scaliger. τῷ ὀφθαλμῷ Διδύμης με συνήρπασαν, Ruhnck. ad Timae. p. 137. quod quamvis unice probatum a Wytttenbachio, mihi tamen parum videtur probabile. Hoc si voluisset poeta, scripsisset procul dubio: ὀφθαλμῷ, sive potius ὀφθαλμοῖς Διδύμη με συνήρπασεν. *Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis*. Propert. At si quid hic depravati, vera lectio altius est recondita. Novimus θαλλοφόρους in Panathenaeis, ubi non senes tantum, verum etiam mulieres θαλλοῦς gestasse, constat ex Dicaearcho ap. Schol. Arist. Vesp. 542. Num fortasse alibi puellae quoque in pompis huiusmodi frondes gestasse putandae sunt? — σὺν ἤρπασεν. ὥς μοι. P. V. 3. ^α τὸ ^{νη} κείνου. P. ἀλλ' ἂν ἐκείνους. Pl. Quum ὅτε in Codd. ὁ scribatur, facile apparet, quomodo hoc in τὸ depravari potuerit; quare scripsi, ἀλλ' ὅτε κείνους θάψωμεν. Supra nr. 145. ἀλλ' ὅτ' ἀνοικομένης αὐτὸν ἴδῃτε θύρης. nr. 237. εὔτε δ' ἐπέλθῃ ὄρθρος. Simonid. fr. VII. ὅτε ἄνεμος βρέμῃ πνέων. nisi ibi βρέμοι potius legendum cum Hermanno in Append. ad Viger. p. 925. quem consulas etiam de rectione particulae ὅτε, Ibid. p. 915. Ap. Oppian. Cyn. I. 359. ὅτε γαστέρα κυμαίνωσι verius videtur, quam κυμαίνουσι; et II. 219. ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ' ἐξανύωσι θάλασσαν, quam ἐξανύουσιν.

Nr. 211. ποσιδίππου, ἐπιτο ἔρωτικῇ διακεῖσθαι. P. Br. II. 47. nr. 8. An. II. 1. p. 139. V. 1. μὲν post δάκρυα P. om. Pl. Br. αἶρη P. ἄρω. Pl. ἄραι. Br. V. 5. δ' ἐμοί. P. Br. δέ μοι. Pl. V. 4. ἄλγος μὴ οὐ κερῶν κοινὸν ἄγοντι πόθος. P. Pl. ὁ μὴ κερῶν. Br. ὁ μὴ κερῶν

κοινὸν ἄπορτι πόθος. Scaliger. Alii aliter. Mihi scribendum videbatur: αἰεὶ δέ μοι ἐξ Ἀφροδίτης ἄλγος, ὃ τ' ἐκ καινῶν καινὸν ἄγων ἐκ Πόθος. novi mihi semper ex Venere dolores nascuntur, et Cupido alia semper post alia, novos semper cruciatus, afferens. Sic lecta haec cum priore disticho bene conspirant. — Nr. 212. μελεάγρον, καὶ τοῦτο διατὸ περιπαθῶς ἔχειν πρὸς ἔρωτα. P. Br. I. 16. nr. 53. An. I. 1. p. 69. V. 1. δύνει. δινεῖ Hermannum corrigere, nescio unde accepi. δινεῖν pro δινεῖσθαι illustravit Stephan. Thés. Gr. T. I. p. 1020. A. Valken. ad Adon. p. 376. A. Hoc reponendum. V. 3. ἐκοίμανεν. P. ἐκοίμησεν. ed. pr. ἐκοίμισεν. cett. editt. Plan. Meleag. p. 588. nr. 127. ἀλλ' αἷς μὲν νυῖς αὖθις ἐκοίμισεν. Idem mox nr. 215. πόθον Ἡλιοδώρας κοίμισον. Xenoph. Conviv. p. 512. ὁ οἶνος τὰς λύπας κοίμίζει. V. 5. ἐφίπτασθαι. P. ἐφίπτασθαι. Br. μὴ καὶ ποτ' tuctur Schaefer. ad L. Bos p. 438. a quo monitus interrogandi signum apposui. De καὶ particulis interrogativis postposito vid. Porson. ad Phoen. 1373. Frustra haeserunt interpretes in Achill. Tat. IV. p. 214. ed. Bip. ἐν θαλάσῃ δὲ μὴ καὶ οἰκειώτερόν ἐστιν ἔρωτι καὶ ἀφροδισίοις μυστηρίοις; Ap. Libanium autem T. IV. p. 836. 9. scribe: μὴ πον τῶν (vulg. τοῦτων) ἐρώντων μου μειρακίων παιδαγωγὸς ἢ τροφὸς ὢν, ἀπαγορεύσων ἡμεῖς μηκέτ' αὐτὰ (αὐτὸ vulg.) δέχεσθαι τοῦ λοιποῦ;

Nr. 213. ποσιδίππου, εἰς πνθιάδα. P. Br. II. 47. nr. 5. An. II. 1. p. 136. V. 1. τίν'. P. V. 2. ἐκκάλεσαι. P. εἰσκάλεσον. Br. Putabam, ἐκκαλέσαις. nisi ἐκκαλέσαι fuit, infinitivo pro imperativo posito. Pythias ancillae nomen esse videtur, ut in Eunuchio Terentii. Hanc poëta rogat, ut dominam evocet. Sic recte v. 3. εἰπέ δὲ σημεῖον. P. quod frustra mutavit Br. αἶρε δὲ σημεῖον scribens cum Salmasio. Nostra si vera est interpretatio v. 1. ἔχει legendum et καθεύδει, quae cur a librario in ἔχεις et καθεύδεις mutata sint, in oculos incurrit. Sic supra nr. 164. ὑβρίσεις est in Cod. pro ὑβρίξει. — V. 3. κλωπῶν. Vid. Hesych. in κλωπᾶσθαι et κλωπωμένη. V. 4. ἦλθον. P. ἦλθον. Br. Cf. locum simillimum nr. 181. εἰπέ δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν. ubi Br. etiam ἐφίλησα dedit. — Nr. 214. μελεάγρον, εἰς Ἡλιοδώραν. P. Br. I. 28. nr. 97. An. I. 1. p. 110. V. 2. παλλομένην κραδίην. P. V. 3. σὺμ παλκταν. P. V. 4. ἀπαλαιότεραν. P. ἀπάλαιστον Br. c. Reiskio. In ep. Straton. p. 602. nr. 222. ἀπάλαιστος est in Cod. ἀπαλαιστος in edit. Br. Ap. Quintil. Inst. Or. IX. 7. 54. tamen esse nolumus eos, qui dicuntur esse ἀπά-

λαιστροι. Gesnero monente, ἀπάλαιοτοι dedit Spaldingius, quem vide T. III. p. 565. Cf. etiam Valken. ad Callim. Eleg. p. 96. et T. Hemsterh. ad D. D. XX. 14. ubi pro παλαιστική Cod. Paris. παλαιστρικὴ offert. — Nr. 215. τοῦ ^τ αὐ ^τ εἰς ^τ αὐ ^ρ διὰ τὸν ^ρ πταντ ^τ ἔρωτα παθῆ. P. Br. I. 11. nr. 52. An. I. 1. p. 52. Legitur iterum p. 571. nr. 19^a. in Musa puerili. In puerum a poeta videtur esse compositum; tum nomine paululum immutato puellae accommodatum est. — P. V. 2. ἐμ^ηαν ^ηικέτιν. infra οἰκέτιν. P. Vide ad p. 78. nr. 10. 2. ἐμ^{ει}ην P. V. 3. βάλλ^{ει}ην. P. V. 4. ^ηπτανά. P. πτηνά. Pl. V. 5. εἰ καὶ με κτείναις λ. φωνὴν προΐεντα. P. In marg. γρ. ἴεισαν. Infra φωνεῖντ' ἐπὶ τύμβω. — εἰ καὶ με κτείνης λ. φωνὴν προΐεντα. Pl. εἴ κεν ἐμὲ κτείνης. Br. frustra. Bene habet Cod. lectio. Sic nr. 214. εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με ῥίψαις, οὐκ οἶσω τὴν ἀπάλαιοτον ἔβριν. p. 104. nr. 119. εἰ μὴ σοὶ παρακλίνοιτο Γέμελλα, γνώση οὐχ ὕπνον. Philostr. Epist. 62. p. 944. εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκειλαν.

Nr. 216. ἀγαθίου σχολαστικοῦ παρ' αἰνετικὸν πῶς δὴ (Scr. δεῖ. vid. ad p. 97. nr. 59.) ἐρᾶν. P. Br. III. 34. nr. 4. An. III. 1. p. 48. V. 1. χαλάσῃς. P. χαλάσσης. Pl. Br. V. 3. Suid. T. III. p. 370. — V. 6. κατὰ καγχ. P. ἄγαν οἰκτροτάτων. Suspiscabar οἰκτρολάλων, quod per se non absurdum, sed minime necessarium. Aelian. H. An. I. 38. κύνας ἄγαν ἀγριωτάτους. Ib. VIII. 13. ὀφθαλμοὺς ἄγαν βραχίστους. Fortasse etiam XI. 10. vid. Append. ad Porson. Advers. p. 313. ed. Lips. Lucian. T. VI. p. 198. φιλτάτων ἐμοί, ἔφη, λίαν ἀνδρῶν νιός εἰ. Infra p. 498. nr. 56. τὴν πάνυ σεμνοτάτην. — V. 7. ἔστιν. P. ἐστίν. Pl. — Nr. 217. παύλον σιλεντιαρίου, ὅτι χρυσῷ ἡττωνταὶ γυναῖκες. P. Br. III. 76. nr. 16. An. III. 1. p. 135. V. 1. ἄμμα ^ηκορείας. P. ἄμμα κορείας. Pl. Suid. T. I. p. 134. T. II. p. 250. V. 2. ζεῦς. P. χαλκελάτους pro χαλκηλάτους. ex Pindar. Ol. VII. 66. χαλκελάτῳ πελῖκει. — V. 4. τείχεα. P. Br. δάπςδα. Pl. V. 5. ἐντήρας. Suid. T. III. p. 272. ἐντήρας plures editt. Pl. V. 6. ἐπὶ γνάπτει. P. ἐπιγνάμπτει. Pl. Br. Illi formae patrocinator Hesychius: ἐπιγνάψω, ἐπικλάσω. ἐπιγνάψασα, ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα. et γνάπτει, γνάμπτει. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 240. ubi εὐγνάπτοω est in Cod. Item in Plan. nr. 278. T. II. 710. vulgo ἄγναμπτον. Cod. Palat. εὐγναμπτον. — V. 8. παφίαν. P. παφίην. ed. pr. Pl. reliquae παφίαν.

Nr. 218. ἀγαθίου σχολαστικοῦ, ἐπὶ πολέμωνι κείραντι τὴν γαμετὴν μοιχείας ἔνεκα. P. Br. III. 38. nr. 14. An. III. 1. p. 59. V. 2. γλκπεράς. P. γλκπερούς. Pl. Br. uxoris teneras comas. Grotius. Γλυπείρας scripsi cum Sealigero. Vid. Huschk. An. cr. p. 183. ut p. 109. nr. 154. τρεφερά pro Τρυφέρα. — βοστνχα. P. De forma neutrius generis in hac et aliis vocibus, quae masculinae sunt in singulari terminationis, vid. Passov. ad Longum p. LXXI. et in Libello de Lexic. Graec. p. 71. — V. 6. μάστιξεν. P. Plan. V. 11. marg. Cod. Θανμαστέῃ ἢ τοῦ ἐπιγράμματος ἔννοια ἐκ τῶν δραμάτων Μενάνδρου. Menandrea docte ad hoc epigr. illustravit Huschk. l. c. — V. 12. ^{ρο}περικειμένην. P.

P. Nr. 219. παύλου σιλεντιαρίου εἰς ῥοδόπην. P. Br. III. 71. nr. 1. An. III. 1. p. 121. V. 2. περιδήριτην P. περιδηριτην, quod Toup. probat in Cur. nov. p. 292., librarii errorem esse, accentus docet. V. 3. λαθεῖν. P. quaedam apogrr: λυλεῖν. V. 4. Suid. in φώρια. T. III. p. 629. — Nr. 220. ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ τινι κλεβοῦλῳ τὴν παλλακὴν ἀποκείραν. P. Br. III. 39. nr. 15. An. III. 1. p. 61. V. 1. θαλυκρόν. supra γρ. μελιχρόν. P. Suid. T. II. p. 163. in θαλυκρόν, διάπρρον. Ed. pr. Plan. θαλυκτόν. quod offert marg. ed. Wechel. Vid. Hesych. T. I. p. 1676. V. 2. κατ' ἡμβλ. V. 3. ἐπὶ γτοῖς. V. 4. ἐπ' οἰκτεῖρειν. V. 6. ἀπ' ἀγλαῦσαι. P. V. 7. „Ludit in opposita significatione nominum Ἀντίπατρος (quasi ἀντὶ πατρός) et Ἀντίπαλος, quorum prius in Codd. junctim scriptum, editiones male divisim exhibent.“ Br. Cf. p. 549. nr. 320. p. 533. nr. 181. — Nr. 221. παύλου σιλεντιαρίου ἐρωτομανές. P. Br. III. 80. nr. 31. An. III. 1. p. 147. V. 1. ὑπὸ κλέπτ. P. V. 4. λησιπόνον. P. Huic versui alium substituit Plan. δράσας ἢ λέξας ἐχθρὸς ἐρωτος ἀνήρ.

Nr. 222. ἀγαθίου εἰς ἀρεαδὴν τραγωιδῶ καὶ κισσαριστρίδα. P. Br. III. 37. nr. 10. An. III. 1. p. 56. V. 1. ἐλοῦσα. P. Br. ἔχουσα. Pl. Vid. Dorr. ad Char. p. 551. V. 6. κᾶν ἐδίκαζε. De κᾶν cum indicativo monuit, hoc ipso loco usus, Schaefer. in Epim. ad Bast. Epist. p. 26. ed. sec. et ad Aristoph. Plut. p. XXXVIII. V. 7. σιγῇ. P. σιγῇ. Pl. Br. ex Homer. Ἰλ. η. 195. Aliter Nom. Dion. VIII. p. 238. 29. ἀλλὰ τις εἴη Σιγῇ ἐφ' ἡμείων, γενέτης μὴ Κᾶδμος ἀκούσῃ. — V. 8. ἔχοι. P. Pl. ἔχη. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. — Nr. 223. μακροδόνον. Br. III. 113. nr. 9. An. III. 1. p. 215. V. 1. μὴ δέ. P.

V. 3. κλυμένης. In marg. Cod. ζτ. τὴν ἱστορίαν περὶ τῆς κλυμένης. — Nr. 224. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 113. nr. 8. An. III. 1. p. 215. V. 1. κραδίης, βάλλειν sc. Ἰλ. δ. 100. ἀλλ' ἄγ' οὐστεισον Μενελάου. Ἰλ. ψ. 855. πέλειαν . . . ἦς ἄρ' ἀνώγει Τοξεύειν. — ἐπὶ θυμῷ. P. V. 2. μετάβα. P. Pl. κατάβα. ed. Flor. pr. quod Br. praetulit.

P. Nr. 225. τ^υ αὐ. εἰς ἔρωτα διατοπολλὰ πάσχειν ἔνεκα τῆς ἐρωμῆς. P. Br. III. 113. nr. 6. An. III. 1. p. 212. V. 1. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 3. εἰμῆ. P. εἰμί. Pl. V. 4. πάσσει. P. Pl. πάσσαι. Br. In Lectt. corr. ἦπια κιν πάσσαι. Frustra. Respicitur Ἰλ. δ. 218. ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς Πάσσει. V. 5. Τήλεφος. Ad hanc historiam respexit Lucian. in Luc. §. 6. T. VI. p. 137. ubi scribendum suspicor: ἦν γὰρ αὐτοῦ μόνον ἄψῃ, τραῦμα ἔχων πυρίαντον, εἰτά (vulg. αὐτοῦ) μοι παρεδρεύσεις (sic Guyet. pro παρεδρεύεις), θεραπεύσεις (vulg. θεραπεύσαι) δέ σε οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ' ἡ (vulg. ἀλλὰ) καταπαύσαά σε μόνῃ ἐγώ. — V. 5. γίνεο. P. Pl. — Nr. 226. πάλιν οὐκ ἐπὶ ὑποθέσει ἐρωτικῇ. P. Br. III. 82. nr. 37. An. III. 1. p. 151. V. 3. διὰ θρόξ. P. ὅπη. P. ὅποι. Pl. ὅπη. Br. — V. 6. γίνεσθε. P. Pl. — V. 7. 8. laudat Suid. in ὀτλήσοντες. T. II. p. 725. sine lect. diversitate. Malim tamen pro exitu spondaico, quali Paulus non utitur, nisi in locis suspectis, aliquid offerri elegantius.

Nr. 227. μακροδονίου ὑπάτου, ἐπὶ γυναικὶ ἐρωμένη. P. Br. III. 111. nr. 1. An. III. 1. p. 206. V. 3. ἀνάθημα. P. ἀπάθημα. Ap. G. R. ἀπάθημα Br. c. Salm. ἀνάθημα est res pretiosa, quae in thesauro asservatur, aut in templis ponitur. Hinc κόσμημα. Hesych. Homer. Od. α. 152. μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός. Euripid. Meleag. fr. XIII. παῖδες δὲ χρηστοί . . δώμασι Καλὸν τὸ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσι τε Ἀνάθημα βιότον. — μερίμνης, ἐρωτικῆς sc. i. ο. ἔρωτος. V. 4. ἐν πλ. P. ἐπιπλέξας. Br. V. 5. τὸν ἐρωτά. P. σὸν Br. c. Wolfio in Fr. Sapph. p. 227. ex vitioso apogr. τρυγώσιν exhibente. — V. 6. μένειν ἔτι. P. νέμειν ὅτι Br. c. Salm. ὅτι recepi, de νέμειν dubitaham, quamquam haec verba saepenumero inter se permutata non ignorarem. οἶδα μένειν, expectare novi i. ο. expecto, desidero. V. 7. εἰ δέ τις ἔλθῃ. P. Aut ἔλθοι c. apogr. Lips. aut ἦν δέ τις ἔλθῃ corrigendum censebat Br. Plurima sunt in epigrammatis et ap. alios poetas exempla conjunctionis εἰ cum conjunctivo, praesertim sequente futuro. p. 193. nr. 269. αἶ τις ἔρχεται. p. 223. nr. 111. εἰ μὴ προσέχῃς. p. 389. nr. 203. εἴπερ δὲ καὶ σὺ

σωφρονεῖν θείης. p. 443. nr. 505. εἴποτε φόρμιγγος ἀκούσῃς. p. 471. nr. 672. εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὀδεύσῃς. p. 475. nr. 706. εἰ δὲ περιδρῦψης με. p. 482. nr. 777. εἴ τις ἡνιοστρόφος Ἐναρμόσῃ γένεσσι κἀπικεντρίσῃ. p. 499. nr. 66. εἰ δ' ἀπιθήσῃς. p. 513. nr. 44. εἰ δ' ἀπολείψῃς οὐθата. p. 557. nr. 365. εἵπερ ἐπομβρηθῇ. p. 560. nr. 382. εἴ γε λήξῃ. In Oppian. Cyn. I. 523. εἰ δὲ τεχῆσῃ. Schneiderus nunc ἦν exhibuit; nihil mutans tamen in Hal. II. 297. εἰ γάρ ποτ' ἀλευόμενος περὶ πέτρην Πιλέξῃται, χροίῃν τε πανεῖκελον ἀμφιέσῃται. Arat. Diosem. 171. εἰ δὲ μελαίνῃται, τοὶ δ' αὐτίκ' εὐκότες ὤσων. Apoll. Rh. III. 1080. εἰ ἐτέον γε φεύξομαι . . . μήτε τιν' (κεν Br. frustra.) ἄλλον Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον. Ap. Libanium autem T. IV. p. 827. 20. εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦ . . . προδιδόναι τε τῶν χρημάτων, ἢ τοῦτον ἀντεχόμενον κ. τ. λ. scribe: εἰ δ' ἀναγκαιῶν, ἢ . . . προδιδόναι.

Nr. 228. παύλον σιλεντιαρίου ἐπὶ γυναικὶ ῥοδόπῃ. P. Br. III. 78. nr. 22. An. III. 1. p. 141. V. 1. Suid. in βόστρυχος. T. I. p. 443. βόστρυχων. P. — V. 2. φαιδρῦνεις. P. φαιδρυνεῖς. Br. ob πλέξεις et κοσμήσεις. Sic iterum p. 135. nr. 286. διακρινεῖ pro διακρίνει dedit, ob eandem causam. Frustra. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 151. not. 17. Ernest. ad Callim. H. in Apollin. 14. p. 43. Futurum cum praesenti conjunxit Homer. Ἴλ. α. 142. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 57. Lucian. Dial. Mar. III. 1. T. II. p. 97. καὶ ἔοικας ἀνακρύψειν πον καὶ αὐθις ἀναφαίνειν σεαυτόν. ubi Jonsius ἀναφανεῖν tentat, probante Solano; ut ap. Liban. T. III. p. 373. 17. οὐκ ἐνταῦθα στήσῃ τὴν ὄρχησιν, ἀλλ' Ὀδυσσεύς . . . τὸν ὄντα ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐκφαίνει. Reiskius ἐκφανεῖ. quod non magis admittendum, quam T. IV. p. 685. 16. οὐ δὲ πατὴρ ὧν ἀθάνατα χαλεπαίνει, καὶ οὐ ποιήσεις τὴν προσηγορίαν αὐτὴν σύμβολον διαλλαγῶν. correctio χαλεπανεῖς. Id. T. IV. p. 1018. 23. τίνα ὀδύρομαι; τίνα ἀνακαλέσομαι; — V. 6. εἰς ῥοδόπην. P. εἰς ῥοδ. ed. St. Wech. Partem hujus vers. c. sequi laudat Suid. in Ἑριπόλῃς. T. II. p. 76.

Nr. 229. μακηδονίου ὑπάτου ἐπὶ γυναικὶ εὐῖπῃ. P. Br. III. 114. nr. 10. An. III. 1. p. 215. V. 1. ἰδὼν ποτέ. P. V. 3. τόσῃς. P. per tenebras tam longas noctis. τόσῃν. Br. §. V. 6. τηῖ νιόβῃ. P. — Nr. 230. παύλον σιλεντιαρίου. εἰς θωρίδα τὴν ἐταῖραν. P. Br. III. 78. nr. 23. An. III. 1. p. 141. V. 1. εἰρύσασα. P. Suid. in ἔθειραι. T. I. p. 684. εἰρύσασα. Pl. Br. Hom. Ὀδ. π. 459. vulgo εἰρύσαιτο. Clark.

εἰρύσσαιτο ex Codd. praetulit; et 'Il. θ. 143. Wolfius sic edidit ex editt. vet. Cf. Br. ad Apoll. Rh. II. 102. 1282. IV. 890. — V. 2. ἐμεῦ. P. ἐμάς. Br. c. Plan. δορικτῆτε ἐμεῦ tentabat Wakefield. Cod. lectionem servo. — V. 4. Suid. in τινάξαι. T. III. p. 477. μεθ' ἐλκ. P. — V. 8. ἐνθ' ἐρύση. Sic ὅπου sine ἄν reperitur cum conjunctivo. Vid. Porson. ad Orest. 141. — Nr. 231. μακηδονίου ὑπατις ἐπὶ γυναικὶ κισσαρωδῶ. P. Br. III. 114. nr. 11. An. III. 1. p. 216. V. 1. πρόσσωπα τὰδ'. P. προσώπατα δ'. Pl. Br. βάλλει. P. βάλλεις. Pl. θάλλεις. Br. Passim litterae θ et β confunduntur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 709. Χαρίτεσαι scripsi, initiali majore. — V. 3. συλεύεις. P. Br. σκελεύεις. Pl. — Nr. 232. παύλου σιλεντιαρίου, εἰς τινα γυναικα πολλοὺς ἐραστὰς ἔχουσαν: ἱππομένην, λείανδρον, ξάνθον. P. Br. III. 83. nr. 38. An. III. 1. p. 151. V. 1. πρὸς ἔρεσσα. P. V. 5. ^{αμ} ἐνπαλιησιν. P.

Nr. 233. μακηδονίου ὑπατς. ἐπὶ γυναικὶ παλιμβούλῳ. P. Br. III. 111. nr. 2. An. III. 1. p. 208. V. 5. ἐσπερίη. P. ἐσπερίη. Br. c. Toupio. quod sine dubio verum. Nihil hic vidit Dorv. ad Char. p. 156. — V. 6. ἀμετρήτωι . . ὕντιδι. P. ἀμετρήτων . . ὕντιδων. Reisk. et Toup. Verbum πλήθω utrumque casum adsciscit. Vid. Schaefer. ad Longum p. 410. Bast. Epist. ad Boiss. p. 229. s. — Nr. 234. παύλου σιλεντιαρίου ἐπὶ το οὐδ' ^τ αὐ ἡτήθηέντα ὑπ' ἔρωτος ἄρξασθαι ἐρᾶν. P. Br. III. 81. nr. 32. An. III. 1. p. 147. V. 1. ὑπὸ φρεσίν. P. ἐν φρεσί. Pl. Br. V. 3. Suid. T. I. p. 195. ἀν' ἔμβαστος. P. — P. Nr. 235. μακηδονίου ἱπατ. ἐπιτινὶ κόρη παράκλησις. P. Br. III. 112. nr. 3. An. III. 1. p. 209. V. 1. 2. Suid. in ἐξεσάλαξας. T. I. p. 767. V. 3. κραδίη δὲ βυθῶι π. οἴστρου ψ. πνιγομένης. P. κραδίης δὲ βυθὸς π. οἴστρω ψ. κινυμένης. Br. c. Salm. In Lectt. tamen πνιγομένης revocat. Leniore mutatione scripsi: κραδίη δὲ βυθῶ (i. e. ἐν βυθῶ) πελ. οἴστρω. V. 6. σῶε. σῶετε. Apoll. Rh. IV. 197. Ap. Maxim. π. κατ. γ. 569. σῶεται ἄψ ἐς δῶμα, καὶ ἐς χέρας εἶλιν ἄνακτος. frustra Dorv. σένεται corrigit.

θ

Nr. 236. παύλου σιλεντιαρίου ἐπικόρη ἀπει. P. Br. III. 81. nr. 33. An. III. 1. p. 148. V. 2. ἔστιν. P. ἐστίν. Pl. V. 7. κατὰ τηκ. P. — Nr. 237. ἀγαθὺς μυριναίου σχολαα σχετλιάζον ἐπιτωὶ ῥοδάνθης ἔρωτι ταῖς χελιδόσιν. P. Br. III. 58. nr. 12. An. III. 1. p. 57. V. 1. 2. Suid. in ἐλευρίοντας. T. I. p. 715. εὔτε δ' ἐπέλθῃ. 'Οδ. η. 201. θεοὶ

γαίνονται ἐναργεῖς Ἡμῶν, εἴτ' ἐρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. — V. 2. ἐλινύσαι. P. Br. ἐλιννύσαι. Pl. Suid. Scripsi ἐλιννύσαι. Scripturae per unum ν post Heyn. ad Pindar. Nem. V. 2. p. 475. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 502. nuper patrocinated est Boekh. not. crit. ad Pindar. p. 526. — V. 3. ἀμφι περ. P. δέ με P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — V. 4. βάλλουσιν. P. βάλλουσι. Pl. Br. παρ' ὧσ. P. V. 5. 6. a Br. et in Plan. omisi nunc primum ex Cod. accesserunt. — δ' οὐ λάοντα. P. Scripsi sine haesitatione: ὄμματα δὲ σταλάοντα. quum saepe στ in ου et οι depravatum sit. Agath. p. 294. nr. 552. ὄφρα μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. Apoll. Rh. IV. 1064. σταλάοι δ' ὑπὸ δάκρυ παρειὰς Μνωομένης, οἷη μοι ἐπὶ σμυγερῇ λάβεν αἷσα. Oppian. Cyn. IV. 300. πάσαις δ' ἐστάλαον Βρομιώτισι δάκρυ παρειαί. Arat. Diosem. 230. οἷον σταλάον ψοφίει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ. — ῥοδάνθη. P. V. 10. εἰς ἔποπος. P. εἰς αἶπος. Pl. Illud Grotius versione expressit. — αὔλιν. P. αὔλιν. Pl. Br. ἐφ' ἑξ. P. V. 11. κνώσοιμεν. P. κνώσοιμεν. Pl. De scriptura per unum σ vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 690. κνώσωμεν. Br. V. 12. ἀμφιβάλοι. P. Pl. ἀμφιβαλεῖ. Br. Mutatione opus esse non videtur. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 3. p. 463. nr. 625. v. 4. — Ut autem h. l. ἥξει ὄνειρος, ὅς . . ἀμφιβάλοι. sic Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ' εὐρήσεις διζήμενος . . οὐς ναῦς ἰμὴ μῆλα πάντας ἄγοι.

Nr. 238. μακηδονίου ἱπα^τ καὶ αὐ^τ ἐρωτικόν. ὅτι καὶ ξίφος ἐπεφύρετο ἐνῶ^π τ^μ μορφήν ἐπισκο ἀμαδε καὶ ασφαλείας ἐνεκα. P. Br. III. 114. nr. 12. An. III. 1. p. 217. V. 1. οὐ^π μα σέ. P. οὐ^π μά σέ. Pl. οὐ^π μά σε. Br. Apparet, pronomen in hac formula ὀξυτονητέον esse. — κοῦρα. P. πόρη. Pl. Br. V. 3. ἀζαλῆος, durus, retorridus, opponitur τῇ μαλακῇ Κέπριδι. V. Lobbeck. ad Soph. Aj. p. 517. V. 5. κάτοπτρον. P. κατοπτρον. Pl. Br. P. V. 7. λαθῆναι. P. λυθείης. Pl. Br. Inter exempla optativi cum ἦν positi hunc quoque locum excitavit Schaefer. Meletem. p. 87. Planudis tamen correctio admodum incerta. — Nr. 239. παῦ^ς εἰ. Br. III. 77. nr. 18. An. III. 1. p. 137. — V. 2. καταθνήσκω. P. καταφθινύθω. Pl. παφίη. P. Pl. Grotius: Tabe sed a Venere frigidus intereo. καταθνήσκω ψ. παφίη. Br. quod recepi. Huiusmodi invocationes ubique orationis animandae causa inseruntur. V. 3. μετὰ^{λα} εἶφα. carne consumpta. V. 5. πάντα φύξι. P. Br. λαφύξι. Pl. Suid. in φύχεται. T. III. p. 710. Vid. p. 124. nr. 237. V. 6. ἡ μανίη. P. Pl. Suid. ubi Kusterus invenit in Cod. φθονερεῖ μανίη. cum nota in

marg. τηξιμελεῖ μανίη. Quid requireretur, bene intellexit Schol. in Wechel. et Anon. Bibl. Bodl. ὀρφανίη tentantes. φορβῆς ἡχανίη Bentl. ἡπανίη Toup. Br. Hoc ut lenissimum recepi. ἡπανία, ἀπορία. Hesych. In *ad.* p. 445. nr. 521. v. 6. eleganter Br. οὐδὲ κλυτὰς γάμας ἔσσεται ἡπανία. Sic φορβῆς χρεία dixit Soph. Phil. 161. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 246. τοῦτω γὰρ Ἄρης βύσκειται φύβῳ βροτῶν. fortasse legendum: φορβῶ βροτῶν. Orph. Argon. 1118. μελιθδεα φορβὰ νέμονται. — αὐτομάτως. P. Suid. Br. αὐτόματος. Pl. — Nr. 240. μακη-
^π
δονίου v. Br. III. 115. nr. 14. An. III. 1. p. 218. V. 2. σπαπάνη. P. σκαπάνη. Pl. Br.

Nr. 241. παν̂ σι̂. Br. III. 83. p. 38. An. III. 1. p. 152. In Plan. p. 461. St. *Agathiae* inscribitur. V. 1. σῶζέ σοι. P. σῶζε σοί. Pl. Br. Laudat h. v. Suidas in ἀνασειράζω. T. I. p. 180. in ἄψ. T. I. p. 406. Vid. Lobeck ad Ajac. p. 299. Apoll. Rh. II. 575. ὄφρα μιν αὐτίς (frustra Br. αὐτῶν) Πλημμυρὶς παλίνροσος ἀνερχομένη κατένεικεν Πετράων. Arat. Phaen. 54. ἐκ δ' αὐτίς παλίνροσος ἀνατρέχει. V. 4. καταπτῆσω. P. V. 6. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 7. Suid. in σε-
^π
ρῆνας. T. III. p. 304. V. 8. ἐκρεμές. P. — Nr. 242. ερατος σχολ. Br. III. 123. nr. 2. An. III. 1. p. 240. In vett. editt. Plan. omissum; in Wechel. p. 605. *Agathiae* tribuitur. V. 1. Suid. in ὤχρος. T. II. p. 774. ἀκοίτη κείνη. P. ἀκοίτη κείνη. Wechel. ἀκοίτης κείνη. Br. Cod. lectionem restitui: uxor maritum sequebatur. V. 4. χαλάσας. P. Br. χαλάσαι. Wech. V. 6. ἐπὶ βλ. P. Interrogandi notam addidi. Vicinos fuisse puta poetam et Meliten. V. 7. ἀνέρα. P. Br. ἀνίρα. Wech. V. 8. μὴ κεφαλὴν ὀλέσῃς. vulgo. μὴ σκευὴν ὀλέσῃ. P. σκευὴν ὀλέσῃς. Br. c. ap. Lips. Cf. Toup. Em. in Suid. I. p. 303. σκαφίην. Salm. in not. inedit. Insolens quidem diaeresis in σκευῇ; non tamen facile lenior emendatio reperietur. Ap. Liban. T. IV. p. 1026. 16. ἐκάλυπτεν ἡ σκηνὴ τὴν εὐπρέπειαν. scribe: ἡ σκευῇ. Cf. p. 965. 17. p. 1088. 10. Contra ap. Pausan. I. 20. 3. T. I. p. 73. τῆς σκηνῆς verum.

^π
Nr. 243. μακηδονίου v. Br. III. 112. nr. 4. An. III. 1. p. 210. V. 1. ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρου. i. e. ἐν ὀνείρῳ νυκτὸς. ὄνειρον corr. Reiskius. — V. 3. πείθετό μοι. P. πείθετ' ἐμοί. Br. V. 5. καὶ νύκτα. P. κατὰ νύκτα Br. in Cod. esse existimans, temere reprehendit Dorvill. qui καὶ exhibuit ad Charit. p. 324. νύκτα λογήσας fortasse dictum, ut νύκτα φιλάξας ap. Eurip. Orest. 57. aut νύκτα est pro noctu, ut ap.

Herodot. I. 181. p. 85. οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλιζέται ἀνθρώπων.
Apollon. Rh. II. 406. οὐδέ οἱ ἡμαρ, Οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα
δάμναται ὄσους. — §. V. 6. ἀπὸ σκεδ. P. ἐξέχεεν. P. ἐξέχεε. Br.

Nr. 244. παυλ. σελ. Br. III. 71. nr. 2. An. III. 1. p. 121. V. 1.
γαλάτια. P. Cf. nr. 256. v. 1. V. 2. δακτάζει. P. ὀδακτάζει Br. c.
pluribus; excidit o ob praecedens σ. — V. 4. τρηχαλέων. P. τριχθα-
δίων. Br. c. Reiskio. p. 129. nr. 260. μορφὴν τριχθαδίην. p. 440. nr. 482.
τριχθαδίας ψηφίδας. — ἐπ' οἰσόμεθα. P. — V. 5. ἐπλάχθη. P.
V. 6. μέλι. Liban. T. IV. p. 1072. 2. εἶδον ἂν τάχει (Scr. τάχα) καθ
μέλι καταρρέον ἐκ στόματος. V. 7. ἐπὶ τοῖς. P. p. 145. nr. 127.
ἀγκύραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηίδα. p. 236. nr. 291. εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μίμνει.
ἐπὶ τοῖς; Br. c. Ap. G. — Nr. 245. μακηδονίου v. Br. III. 113.
nr. 7. An. III. 1. p. 213. V. 1. ἰεῖσα. P. V. 3. τὴν δυσέρωτα κόρην.
puellam misere amantem; cum εἰσιδέειν cohaeret. τρισὶ πέτραις.
Juravi manibus capiens tria saxa. Grot. Ritum ignoramus. Jusju-
randum tamen Syllae per saxum a Cinna praestitum commemorat
Plutarch. V. Syllae. T. III. p. 59. ed. Bry. (c. 10. T. III. p. 139. ed.
Cor.); aliud in Arabia, ubi septem saxa inungebantur sanguine, He-
rodot. III. 8. Eichstaedt. in Quaest. Phil. p. 75. vix dubitat corri-
gendum esse: τὴν δυσέρωτα Κόρην (Proserpinam) τρισὶν ὤμοσ' ἀδελ-
φαῖς Μήποτε μελιχλοῖς σ' ὄμμασιν εἰσιδέειν. In vulgata lect. transitus
a secunda persona ad tertiam, ab hac ad secundam, multum affectus
habet, et ἡθος vividissimum. — V. 5. Suid. T. III. p. 155. — V. 6.
γυμνοτάτοις. illustratur verbis proximis, οὐ τιμι μοιογόμενοις. ὕψοτάτοις
tentabat Eichst. l. c. — V. 8. εὐλέκτρον Κύνριδος. Soph. Trach.
516. εὐλέκτρος ἐν μέσῳ Κύνρις Παρδονόμει. ubi Venerem Deam in-
telligi posse, cur Musgravius neget, non perspicio.

Nr. 246. παυλ. σελ. Br. III. 71. nr. 3. An. III. 1. p. 122. V. 4.
ἔρωτομάτων. P. παρθενίης. P. παρθενίη. corr. Corn. de Pauw. Nihil
mutandum: in reliquo toto corpore dominatur ἡ παρθενίη. Orph.
Argon. 683. Medea ἐλαννομένη ὑπὸ φίλτρων παρθενίην ἐρῶσεν.
V. 5. τίς ὑπότλαιη. P. τίς κεν ὑποτλαιη corr. Schaefer. Meletem.
p. 98. alterum soloecum esse judicans. Sed vid. Herm. ad Viger.
p. 729. nr. 147. ed. nov. et quae dicemus ad nr. 302. Ap. Alciph. III.
13. p. 308. τίς οὖν ἐτι ποιοίη. Wagnerus ἂν recte interposuit ex Cod.
Vindob. Lucian. Contempl. §. 2. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις. Codd.
Paris. Ap. Liban. T. III. p. 55. 2. Σωκράτους δὲ τίς (adde ἂν) εἰπέτω

ἔχοι βιβλίον, τίς δὲ ῥῆμα περὶ τῶν θεῶν ἐναντίον νόμοις; οὐ (Scr. ὃ οὐ) δυνάμενος, Ἄνυτε, δεῖξαι... οὕτω Σουκράτην ἐλέγχεις. Ib. T. IV. p. 760. 1. τίς γὰρ οὐκ ἂν λάθῃ τυφλὸν πάντα. Scr. λάθοι c. Cod. Bavar. — τάχα τίς. P. V. 6. τὰν ταλέην. P. — Nr. 247. μακρῷ. ἔπ. Br. III. 114. nr. 13. An. III. 1. p. 217. V. 2. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 5. 6. a Plan. omissi accesserunt ex Cod. Pal. ap. Br. Ad hoc epigr. pertinere non videntur. κεντρομανές. P. κεντροπαγέε. Br. μανῆς in compositione intendit. V. Matthae. ad Jo. Chrys. Or. IV. p. 7. nr. 16. Est igitur valde acutum. Alio sensu p. 610. nr. 18. κεντρομανῆ παῖδα. — V. 6. χεῖλους ἐκκρέμεθα. P. χεῖλος ἐκκρέμια. Br. quod recepi. — Nr. 248. παυλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 4. An. III. 1. p. 123. V. 2. ἀνέρύσαι esse videtur in P. Iterum dubium est p. 135. nr. 285. αὐ ἐρύσαι Br. Junctim Reisk. idque ap. Homerum praestantissimi probaverunt Grammatici. αὐ ἐρύσαι Suid. T. I. p. 378. — P. V. 3. Suid. in αἰλινος. T. I. p. 650. V. 5. Suid. in ἀραυσομένα. T. I. p. 308. ubi vulgo πρόσωπον. In Cod. Paris. autem μέτωπον. — V. 5. θαμινοῖ. P. θαμινοῖς. Suid. l. c. — τὸ μέτωπον μάτην. P. sed error emendatus. V. 7. Suid. in ποινή. T. III. p. 229. ubi τοῖον Toupius malit. Frustra.

Nr. 249. εἰρη ρεφεν. Br. III. 1. nr. 1. An. III. 1. p. 16. V. 5. οὕτω γάρ. P. οὕτως ἄρ' Br. V. 6. φωτῶν pro ἀνθρώπων positum miratur Corn. de Pauw in not. mst. Sic tamen Theocr. Eid. XXV. 20. ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδενέα φωτῶν. Oppian. Hal. I. 649. ὡς ἐτεὸν καὶ φῶτες ἔσαν πάρος. Ib. Cyn. III. 331. οὔτινες ἱκτῖνον πολιοτρῖχα φῶτες ἔλεξαν. — μινγνύμενα. P. μινγνύμενοι in nonnullis apogr. — Nr. 250. παυλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 5. An. III. 1. p. 124. V. 1. ἡδὺ μείδη φιλοματό. P. ἡδὺ φίλης μείδημα. Br. ἡδὺ μὲν ἐστι φίλημα. D. Heins. et Br. Nulla littera mutata scripsi: ἡδὺ, φίλοι, μείδημα. V. 3. ἐγκλινοδοιμῶι ἡμετέροι. P. ἐν κλινοκώμῳ ἡμετέρῃ. Br. c. Salm. ἐγκλιδὸν ὥμῳ emendavi in Actis Phil. Mon. T. I. p. 286. Et sic Graefius in not. mst. Theocr. Eid. XXV. 161. ἦμα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὥμον. ἐγκλιδὸν reddiderim Oppiano Cyn. I. 355. τὰ δ' ἐγκλιδὸν ὅσας βαλοῦσαι. pro τὰ δὲ κλιδόν. Apollon. Rh. I. 790. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσας βαλοῦσα Παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας. Ib. III. 1008. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσας βαλοῦσα Νεκτάρειον μείδησε. — Post vers. 3. oculo librarii aberrante ad proximum epigr. in Cod. exhibitur v. 3^{tius} nr. 251. unde in nonnullis apogr. exorta perturbatio. — V. 7. εἶνεκα. P. οὔνεκα. Br.

δ

Nr. 251. εἰρηναίου ῥεφεν. Br. III. 10. nr. 3. An. III. 1. p. 17. V. 2. παρ' ἐκτ. P. V. 3. Suid. in σοβεῖ. T. III. p. 344. κινάζουσα σοβεῖ ἐςβοστρ. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 344. V. 5. ὄγκος. in marg. γρ. ὄγκας. V. 6. οὔπο. P. — Nr. 252. πανλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 6. An. III. 1. p. 125. V. 2. ἐμπελάσαι. P. ἐμπελάση. Br. c. Reisk. male. ἐμπελάσαι scripsi cum Ruhnkenio. Vid. Schneider. Per. orit. p. 26. 'Ιλ. v. 119. ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω Αὐτόθεν, ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ Παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα. Quamquam fortasse etiam ἐμπελάσει tuearis. 'Οδ. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλυθμόν μιν ἐάσαμεν .. δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεσθα. Achill. Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ἔπνον αὐτῇ παρασκευάσωμεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσωμεν. — V. 5. τὰ χεῖλα. P. τὰ τε χεῖλα. Br. c. marg. Ap. G. R. — σιγῇ κρυπτέω. P. Verbi κρυπτέω nullum alibi vestigium. σιγῇ κρυπτέτω. Br. c. marg. Ap. G. Mihi σιγῇ κρυπτέον videbatur lenissimum.

P. Nr. 253. εἰρηναίου ῥεφενδαρίου. Br. III. 10. p. 3. An. III. 1. p. 17. V. 3. πέλει. P. πέλοι. Reisk. V. 4. ἐπ' ἐρχομένη. P. —
 Nr. 254. ^τπαύλου σιλεν. Br. III. 78. nr. 24. An. III. 1. p. 142. V. 1. ^αἀργέτη κόρη. P. ἀργέτι. Pl. Br. Maxim. π. καταρχ. v. 50. ἀργέτιν αἰγλην. Ibidem versa praeced. lege ἐσαθρῆσαι pro ἐσαθρῆσας. V. 2. ἡριπόλις. P. In marg. τῆς ἡμέρας X τῆς περὶ τὸν ὀρθρον πολούσης. V. 4. τηλοτέρω. P. ναὶ μὰ σέ. P. Pl. ναὶ μὰ σε. Br. In his jurandi formulis pronomen ὄξυτονητέον videtur. Vid. Praef. p. XXXIV. V. 7. μῆδεμε. P. μὴδ' ἐμέ. Br. V. 8. σείο. P. σείο. Pl. — Nr. 255. τοῦ αὐτοῦ, ἀφηγηματικόν. πᾶσαν γέμον ἔρωτος ἀκοσμίαν. P. Br. III. 73. nr. 7. An. III. 1. p. 125. V. 1. ἀτλήτοιο. non damno; tamen ἀπλήστοιο rei accommodatius fuerit. Philodem. p. 513. nr. 41. καὶ πῦρ ἀπλήστοι τύχει ἐνὶ κραδίῃ. Longus. II. p. 40. ἀπλήστως ἐνεφοροῦντο τῆς ἡδονῆς. Themist. Or. XXII. p. 272. C. de paederastis, ἡνίκα ἂν σφόδρα ἀσπάζωνται τὰ παιδάκια, τύπτειν αὐτὰ καὶ δάκνειν ἐξ ἀπλήστου πύθους περιάγονται. Noster p. 133. nr. 275. ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου Κύπριδος ἰσχυάται. — V. 3. ἀφ' ἡδέος. P. ἀφειδέος Br. c. plurimia apogr. V. 4. ἐς. P. εἰς. Br. V. 5. ἀμφασίης. P. ἀμφαιδίν. Br. c. Heins. et Reisk. ἀμφασίη h. l. idem quod ἀμχανία, ἔρως ἀμῆχανος. Vid. Apoll. Rh. III. 284. Wytttenb. in Bibl. crit. Vol. III. P. IV. p. 45. Ruhnk. Ep. crit. p. 212. — V. 10. εἶδος ἀπεπάσατο. P. εἶδος

ἀπεπλάσατο. Br. c. Heins. V. 11. γυιοβόρων. P. γυιοβόρον. Br. c. H. In marg. Cod. ταῦτα τὰ τῆς ἐρωτικῆς παλαιστρας μηχανονεργηματα. V. 15. Scr. ἡ κείνους. prior vocula typothetae culpa excidit. — ἀντιπόροιςιν ἀγ. Br. ex suo apogr. Copulam ex membr. restitui. V. 16. περὶ πλ. P. V. 17. ἐλίχθη. P. In ap. G. R. ἐλύνθη.

Nr. 256. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 79. nr. 25. An. III. 1. p. 142. V. 1. ἀμφ' ἐτίναξεν. P. γαλατία. P. Cf. p. 126. nr. 244. V. 2. ἐπ' εὐξ. P. V. 3. ὁ δέ. P. ὅδε. Pl. Br. — P. Nr. 257. παλλαδᾶ. Br. II. 406. nr. 3. An. II. 3. p. 200. Mutilum in capite videbatur Brunkio. At integerrimum est; et sic exhibetur in Plan. p. 466. St. V. 1. κατὰ γινν. P. V. 2. ἔνεκα. P. ἔνεκεν. Pl. Br. V. 3. περὶ κάλλος. P. Pl. περικαλλοῦς. Br. Fortasse, περὶ κάλλους. quamvis nec hoc necessarium. περὶ κάλλος enim dici potuit, ut τὰ περὶ ἀρετῆν, quas ad virtutem attinent, et similia. — οὐ τῆς δανῆς. P. οὔτε Δαν. Br. ex ed. pr. metro vacillante. Recte se excipiunt particulae οὔτε, οὐ, οὔτε. Meleager p. 113. nr. 177. οὔτε γὰρ αἰθῆρ, οὐ χθὼν φησι τεκτεῖν τὸν θρασύν, οὐ πίλαος. Alexis ap. Athen. IV. p. 133. C. σοῦ δ' ἐγὼ λαλιωτέραν Οὐπώποτ' εἶδον, οὔτε κερνώπην, γύναι, Οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ Τέττιγα. ut haec verissime correxit Porson in Advers. p. 69. Sed vid. inprimis Schaef. ad L. Bos p. 228. s. — Nr. 258. παυλ. σιλ. Br. III. 73. nr. 8. V. 1. Suid. in ὀπός. T. II. p. 706. τε ἦ. quod importunae correctioni locum dedit. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 290. — V. 2. ἱμείρων. P. ἱμείρω c. marg. ap. G. R. V. 3. 4. Suid. in κόρυμβοι. T. II. p. 352. ubi κορύμβους et μαστόν.

Nr. 259. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 74. nr. 9. An. III. 1. p. 129. V. 1. σεῦ. P. σευ. Br. σοι. Reisk. πόθον. P. πόθον. Reisk. V. 3. ἀμαρύνματα παρ. P. ἀμάρνγμα παρ. Br. V. 6. ὄλβου παντός. P. Suid. in ὄλβος. T. II. p. 676. ὄλβῳ πάντας. Br. c. Salm. Illud est: supra omnem beatitudinem volitat i. e. omnem aliam beatitudinem despicit. ^α ὑπερπύεται. P. ὑπερπύεται. Suid. I. c. V. 7. ὅς σε. P. ὅς σε. Br. Pronomen cum emphasi pronuntiat. — Nr. 260. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 81. nr. 34. An. III. 1. p. 148. V. 1. Suid. in κεκρύφαλοι. T. II. p. 292. V. 2. Idem in πυργοφόρος. T. III. p. 242. V. 3. ξανθίσμασι. P. Br. ξανθίσματι. Pl. V. 4. Suid. in ἐξισόβησα. T. I. p. 768. — V. 5. ἀργενν. ὀθον. de velis Orph. Argon. 654. V. 8. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. — Nr. 261. ἀγαθίον σχολ. Br. III. 39. nr. 16. An. III. 1. p. 62.

V. 1. ^{με} ἰδελησμεθυσαι. P. In marg. με. Pro μεθύσαι Pl. duo, regil Codd. ap. Br. μεθύσσαι. P. V. 3. ἐπὶ ψαύσεις. P. V. 5. ἐμοὶ γε. P. ἔμοιγε. Pl. Br. V. 6. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br.

Nr. 262. πανλ. σιλ. Br. III. 77. nr. 21. An. III. 1. p. 140. Ad exitum v. 2^{di} et ad v. 3um in Cod. ζ. i. e. ζήτει. tum sequitur proximi epigr. v. 3^{uas} αἰεὶ σὺ... sed atramento ille inductus, et parva lacuna, in qua eadem manu, quae lemmata concinnavit, scriptum: οὐδὲν λείπει πλὴν ὅτι ὁ γράφων ἦν ἀνόητος. Versus tres priores notati literis α. β. γ. V. 3. ἰσταμένοι. P. Pl. nos taciti stantes vultum nīramur anilem. Grot. ἰσταμένης ex marg. Wechel. praetulit Br. — V. 4. βουκόλον. P. βουκόλου. corr. Jos. Scalig. Vid. ad p. 96. nr. 48. — Nr. 263. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 39. nr. 17. An. III. 1. p. 62. V. 1. Suid. in μίκτητα. T. II. p. 586. ἐγείροις. P. ἐγείροις. Pl. Suid. — V. 3. ὄτ' ἤρω. P. ὅτ' ἤρω. editt. vett. praeter edit. pr. ubi ὄθ' Ἡρώ. V. 4. ἐατ. P. ἕα. Pl. V. 5. καὶ πειθ. P. Pl. ναὶ Br. V. 6. κύπριδα. P. Br. κύπριδα. Pl. Paul. Sil. p. 139. nr. 300. δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν. Callim. H. in Cer. 71. τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δήμητρα χαλέπτει. Ib. 49. μήτι χαλεφθῇ πότνια Λαμάρτη.

Nr. 264. πανλ. σιλεντιαρίον. Br. III. 74. nr. 10. An. III. 1. p. 130. V. 1. „ὠμογύροντα, quod est in Cod. de homine bene, at de capillo „canescente perperam usurpatur. ἡμυγύροντα reposuit Salm. pourquoi „me reprocher mes cheveux gris.“ Br. Cf. Schneider. Per. crit. p. 81. In lectione cod. non videtur haesisse Ruhnck. Ep. crit. p. 81. et cur non epitheton ab homine in capillos translatum fuerit? V. 2. ὑμετέρων. P. ἡμετέρων. Br. Illud restitui: haec amoris, quo mihi illudis, emolumenta sunt. ὑμέτερος pro σός. Cf. Anim. T. III. 2. p. 71. V. 3. πόθον molestum post πόθων. Fortasse πόνου. ἄπρακτοι μεληδόνες. Simonid. Fr. 13. Apollon. Rh. I. 246. πόνος δ' ἄπρακτος ἰούσιν. ubi vid. Ruhnck. Ep. crit. p. 194. ἄπρακτα καὶ ἀνήντα μοχθοῦμεν. Alciphr. I. 2. p. 10. V. 5. „ταναώριος. male in Cod. scriptum, quod e Suida emendatum. Est vox Homérica. Ἰλ. ω. 540.“ Br. ταναώριος est prava lectio ap. Buheriani; in membr. est παναώριος. Suid. T. III. p. 16. Τῶρ. Em. in Suid. T. I. p. 518. V. 6. Suid. in λαγαρόν. T. II. p. 408. περὶ κρ. P. V. 9. κατ' οἶκ. P. V. 10. χρώς. P. θριξ malebat Salm. in marg. ap. G. R. Archiloch. Fr. 25. οἴκ' ὅμως θάλλεις ἀκαλὸν χροῖα, κάρφεται γὰρ ἤδη. — μελαινομένων. P. μελαινομένην.

Tom. III.

8

Br. c. ap. G. R. Aut σὺν subaudiendum, aut dativi sunt absoluti. Vjd. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 187.

Nr. 265. κομητᾶ χαρτονλ. εἰς ἑαυτὸν ἐκδεχόμενον κόρην. P. Br. III. 15. nr. 1. cum lemmate: εἰς κύρην αὐτὸν μὴ ἐκδεχόμενον. An. III. 1. p. 24. V. 1. ^λφυλῖς. P. — P. Nr. 266. παύλου σιλεντ. Br. III. 79. nr. 26. An. III. 1. p. 155. V. 3. ^νπικρός. P. ^νπικρόν. Pl. Br. V. 6. οἶνοχόον. El. Br. οἶνοχόων. P. quod ob maiorem courinnitatem praeiuli. Praeferebat etiam Salm. — Nr. 267. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 10. nr. 18. An. III. 1. p. 63. V. 1. ^{γρ. καλῇ}καλῇν. P. V. 3. εἰς ἐνο. P. V. 6. ὑπὸ κλεπτ. P. V. 7. in versus fine comma ponendum. V. 9. ἔγνων. P. ἔγνωε. Br. c. Plan. — Nr. 268. πανλ σιλ. Br. III. 77. nr. 20. An. III. 1. p. 139. V. 1. μὴ κέτι. P. V. 3. τις. P. V. 4. ἀστεμφής, ἄδον. Ap. Manethon. II. 107. scr. ἀστεμφεῖς ἐυταῖσι καὶ ἀκλινέες περὶ κόσμον. V. 5. ἐνέζεται. P. ἐνέξεται. Pl. Cf. Dorvill. Misc. Obs. T. I. p. 456. — Nr. 269. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 37. nr. 11. An. III. 1. p. 57. V. 1. ^{ποτε}πότε μοῦνος μέσσοι. P. μέσσοι ἐκείμην. P. μέσσα καθήμην. Pl. Vid. Dorvill. ad Char. p. 655. De accumbentibus accipe. V. 2. ἐφ' ἱμ. P. V. 3. οἶα τιτι σφῶν. P. Scribe: οἶα τέ τις. — φώρ. Pl. Br. De litteris *v* et *ρ* inter se permutatis vid. ad p. 205. nr. 348. V. 5. ὑπὸ κλ. P. V. 7. ὠχθίσας. P.

Nr. 270. πανλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 76. nr. 17. An. III. 1. p. 136. In marg. Cod. ^Pω. V. 2. κεκρ. In marg. ὁ λεγόμενος κεκρέφαλος νῦν ^{γρ. εὐτέκτου}καλεῖται θετόν. V. 3. ἀπὸ λείπ. P. V. 4. ἀπεκτῆτου P. Num corrector εὐπλέκτου voluit? Vulgatam exhibet Suid. in ἀπέκτετος. T. I. p. 252. P. V. 5. In marg. iterum ^Pω. et: θαυμαστὸν καὶ πλήρες (Scr. πλήρες) χάριτος τὸ ἐπίγραμμα. P. V. 5. 6. Suid. in λογάδες. T. II. p. 453. ἦν δ' ὥς ὑάκινθον ἔχειν, et πολὺ γ' ἀφ. V. 8. ἦθεος. P. et Suid. in κεστός. T. II. p. 302. ἔνθεος. Plan. V. 10. Suid. in ἐνδιάει. T. I. p. 737. — Nr. 271. μακηδονίου ὑπατικοῦ. P. Br. III. 112. nr. 5. An. III. 1. p. 211. V. 1. ἐν εἰδεῖ. Tentant ἐν ἡθεσι, ἀν' ἡθεα, ἐν εἰδεσι. Postremum hoc, si quid mutandum, confirmes ex Greg. Naz. Carm. IV. 239. p. 71. D. οὐδ' οἶα τεχνήντες ἐν εἰδεσσ θηλυτεράων Ἄνδρες ἐμήσαντο γάμματα μαχλοσύνης. Grotius: Egregias inter facie lachryata puellas. V. 2. χρυσὸ κροτάλῳ . . σπατάλῳ. P. χρυσοκρ. σπατάλῳ. Br. Restitue χρυσοκροτάλῳ, in qua voca

prima corripitur. Cf. ad p. 197. nr. 292. Analogiae utraque forma convenit *σεισθαι* de motu incitatore, ut ap. Philostr. Vit. Soph. I. 21. p. 520. καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς (ταῖς ὑποθέσειν) ὑπεκρίνατο, καὶ κορυφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβύροις ἤθουσιν· ἐλέγετο καὶ σείσθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, ὥσπερ βακχεύων. V. 4. τριλιότως P. θρυλλήσως ἰναντίον. Suid. in γιλήται. T. III. p. 600. V. 6. ἐξέλιπεν. P. ἐξέλιπε. Br. μὴκέτι. P.

Nr. 272. πανλ. σιλ. Br. III. 74. nr. 11. An. III. 1. p. 131. V. 2. λυσσίων. P. In textu Anal. λυσσάων. V. 3. κάμνων . . ἀμφίεπον. P. κάμνω . . ἀμφίεπον. Br. c. Reiskio. Vere. V. 5. τὸ δ' ἄρ' P. Br. τὸ δ' αὖ. Reisk. V. 6. ἀμφοτεράων. P. ἀμφοτέρων. Pl. — Nr. 273. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 38. nr. 13. An. III. 1. p. 59. V. 3. μεγα λαυ-
χόασα. P. V. 4. χεῖρας ἐρικνώθη. P. Plan. et rugis pallet arata manus. Grot. γήρα ἐρικνώθη. Br. c. Piers. ad Moer. p. 336. Quum tamen sic molestum esset ἀσύνδετον, non dubitavi scribere: γήρα ἑ-
κνώθη. V. 5. μαζοῖς esse videtur in P. V. 7. καλέων ἐμεσιν. P. —
Nr. 274. παῖλου σιλεντιαρίου. Br. III. 79. nr. 27. An. III. 1. p. 144.
V. 1. ἐνεσφρηγισεν. P. θρασὺν in P. omisum ex Plan. accessit. V. 5. αἰδοῖ. P. αἰδοῖ. Pl. αἰδε Br. cum Scaligero. V. 6. ἐπὶ σπ. P. εἰς σε. P. εἰς σε. Br.

P. Nr. 275. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 75. nr. 12. Ap. III. 1. p. 132. V. 3. κέλευθον. P. κελεύθον. Br. c. Salm. Vid. in Anim. T. I. 2. p. 408. — V. 5. ἐξέπνοιο. P. V. 7. ἀνσαμεν. P. V. 8. ὑποπιμπλε. P. ἀναπιμπλ. Reisk. V. 10. ἀπ' ὠμὸσάμην. P. ἀπωθαμένην. ap. Lipsa. ἀπωσάμεθα. Ruhnck. in Ep. cr. ed. pr. Notandum verbum ἀπομό-
σασθαι pro repudiare, jurejurando addito; sed non poenitet conjecisse
ἀπωσα μάτην. V. 11. ἐπὶ κόλπιον. P. ἐλίξεις. P. ἐνέξεις Salm. marg.
Ap. G. R. Frustra. p. 128. nr. 255. τρις μάκαρ, ὅς τοιοῖσι, φίλη
δεσμοῖσιν ἐλίχθη. p. 135. nr. 286. τεὸν δίμας ἀγκὰς ἐλίξας. —
Nr. 276. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 34. nr. 5. An. III. 1. p. 49. V. 3. ἐφ' ἑος. P. V. 5. ἐπὶ μάζ. P. V. 6. εἰς σε. Br. V. 7. καὶ τόδε. P. Br.
καὶ τὴν μὲν. marg. ap. G. R. Saepe neutrum pronominis refertur
ad aliud genus. P. 204. nr. 336. μελάμφυλλοι δάφναι . . ἐπεὶ πέτρᾳ
τοῦτο τοι ἡγλαίσει. p. 532. nr. 170. σορὸν πέντε μῶν . . τοῦτ'
αὐτῇ χαρίσασθε. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 8.
λαίους. P. — εὐσταχυν. Eurip. Erechth. fr. 26. εἰ δ' ἦν ἐν ῥήκοις

ἀντὶ θήλειος στάχης Ἐρσην. εὐσταχὺς ἡλικίῃ p. 300. nr. 589. Vid. l'iers. Verisim. p. 18.

δ

Nr. 277. ἔρατος σχολ. Br. III. 123. nr. 1. An. III. 1. p. 240. V. 3. 4. Suid. in ἡβητήρ. T. II. p. 40. ubi φθονεργὴν omissum. Vid. To p. Em. in Suid. p. 157. — Nr. 278. ἀγαθὸν σχολ. Br. I I. 53. nr. 2. An. III. 1. p. 46. V. 1. αὐτῇ. P. αὐτῇ. Pl. Br. V. 2. ἐχθόμενοι. P. ἀχθόμενοι. Pl. Br. Bene habet vulgata ap. Liban. T. III. p. 416. 14. καὶ τοσαῦται πόλεις ἀχθόμεναι κοινῇ στρατείαν ἐπὶ τὴν πόλιν ποιήσονται. ubi haerebat Reiskius. V. 6. Suid. in Πιττάλακος. T. III. p. 120. ubi vett. editt. καλέψω pro καλλείψω. Vid. ad p. 138. nr. 29^f. In marg. Cod. τί σ^η (σημαίνει) πιτταλάκου; P. De Pittaeco vid. Aeschin. c. Timocr. in Oratt. Gr. T. III. p. 79. — Nr. 279. πανλ. σιλ. Br. III. 79. nr. 28. An. III. 1. p. 145. V. 1. κλέφαντες. P. In Plan. παροξυτονεῖται secundum vulgarem usum. V. 2. ἐπὶ κλ. P. ἦκα μαραιν. Oppian. Hal. II. 66. ἀλλὰ οἱ ἀλκῇ ἦκα μαραινόμενοι παρῖται. Gregor. Naz. Carm. IX. 50. T. II. p. 79. A. καὶ τὸ (φάσμα) γίγῃ κραδίην ἦκα μαραινόμενον. P. V. 3. αἶθε et σὺν ἀπ. P. V. 5. ἐπ' ὤμωσιν. P. ἔξιν. Ib. ἔξιν. Br. ἐλθεῖν. Pl. Vid. p. 508. nr. 11. γ. 3. V. 6. φεῖδεται. In marg. Wech. γρ. κήδεται. quod est alterius lectionis glassema. Virgil. Aen. X. 880. nec divum parcimus ulli. In Tyrannicida, inter Lucianea lecto, Tom. IV. p. 310. δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὡς φησι, τῶν κοινῶν τοῦτο ποιεῖν. Cod. Paris. φειδόμενος. Plutarch. Vit. Eumen. c. 10. T. IV. p. 40. εἴτε κηδόμενος αὐτῶν. Vulcob. φειδόμενος. Liban. T. IV. p. 548. 18. ἔδειξας τὴν τυραννίδα ἐφείω τῆς πόλεως. consuluisti ubi, malum avertens. Apoll. Rhod. II. 98. οὐδ' ἄρα Βέβρονες ἀνδρες ἀφείδῃσαν βασιλῆος. Schol. κατεφρόνησαν. Nonn. Dion. VIII. 236. 17. εἰ μὲν Ἀρης . . Σέμειλη παρίανεν ἀφείδῃσας Ἀφροδίτης, i. e. ἀμελήσας. Ib. p. 246. 25. ἀφείδῃσασα δὲ Μοίρης Τολμηρῇ παλάμῃ φονίων ἔψανσε κεραννῶν. Cf. Heinrich. ad Musae. v. 302. — Post φεῖδεται comma ponendum.

Nr. 280. ἀγαθὸν σχολ. Br. III. 40. nr. 19. An. III. 1. p. 63. V. 3. ἔπνον ἔχεις. P. ἔχεις ἔπνον ed. pr. Plan. V. 5. τὰ ὅμοια. P. Pl. Br. Sustuli hiatum, τάχ' ὅμοια scribing, quod in comminationibus satis frequens. Il. α. 205. ἥς ὑπεροπλήσει τάχ' ἂν ποτε θνητὸν ὀλέσση. Ὀδ. χ. 155. τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιοτο. V. 8. ἐχθαίρειν. P. a pr. man. Suid. in παλίγκτος. T. III. p. 9. ἐχθαίρει.

Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. — Nr. 281. παύλ. σιλ.
Br. III. 80. nr. 29. An. III. 1. p. 145. V. 4. ἐστρωσῶν. P. comam,
quam tum vix operose in tres noctes (dies) composueram, turbavit. —
Nr. 282. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 40. nr. 20. An. III. 1. p. 64. V. 1. 2.
Suid. in ῥαδινῇ. T. III. p. 200. V. 3. θέλγειν. P. et ed. pr. Παν.
θέλγον Br. c. ceteris. Locus Aeschyleus, quo Toupius ad firmandam
lectionem Cod. utitur, alienus est. Suspicebam: ὄμμα δὲ θέλγειν Οἰδ'
ἔτι. — V. 6. ὄτι. P. ὕτι. Pl. Br.

Nr. 283. πανλ. σιλ. Br. III. 75. nr. 15. An. III. 1. p. 135. V. 1.
Θεανῶ. P. Br. Θεανῶ. Reisk. Vid. Schaefer. ad Don. H. l. p. 43.
V. 4. ἡρεπόλης. P. ἡρεκόμης nonnulla apogrr. — Nr. 284. ῥονγίνου
δομ. (vid. Catal. Poët. p. 948.) Br. II. 490. tamquam Rufi, ex Plan.
p. 475. — P. Nr. 285. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 35. nr. 6. An. III. 1.
p. 50. V. 1. με lineae superscriptum. P. V. 5. ἀνερῶν. Vid. p. 120.
nr. 248. ἀνερῶν. Ap. G. R. V. 6. ἀντ' ἐγ. P.

Nr. 286. παύλ. σιλεντιαρίον. Br. III. 80. nr. 30. An. III. 1. p. 116.
V. 1. κλειφάντης. P. vid. nr. 279. V. 2. λάβρον. P. Br. λαῦρον. Pl.
Cf. Dorvill. ad Char. p. 45. V. 4. διακρίνει. P. Pl. διακρινίει. Br.
Vid. ad p. 122. nr. 228. — βαλλομένοις. P. βαλλομένους. Pl. Br.
V. 5. εἶη μοι. Conjeceram εἶη τοι. Sed rectius Graef. in not. mst. εἶη
ἐμοῖς μελ. V. 8. μουλόμενος. P. Pl. βαλλόμενος. Br. c. Brod. et
Schol. Wech. ἄψειν ἰλλόμενος suspicabatur Stephanus. Scripsi: ἐπὶ
σοῖς ἄψει βοσκόμενος. Paul. p. 132. nr. 272. καὶ περὶ δειγὴν ἡζατα
λεοσσίωων βόσκομαι ἀγγυγίην. Achill. Tat. II. 57. p. 102. καὶ τοῖς
ὁδοῦσι συμβάλλεται, καὶ περὶ τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα φύσσεται. V. 9.
δεῖ τότε P. a pr. m. vid. ad p. 97. nr. 59. δὴ τότε in t'o ῥή. εως est
in 'Oδ. α. 424. δ. 68. et saepe alibi. Caeterum observa in h. l. paro-
diam Homeri 'Oδ. θ. 341. sqq.

Nr. 287. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 41. nr. 21. An. III. 1. p. 64.
V. 2. σπείραζον. P. quod ex ἐπείραζον ortum. V. 3. τίνα πον χθόνα.
P. Pl. τίν' ἔφην χθόνα. Br. At verbum dicendi latet in πείραζον.
Sic fere Eurip. Phoen. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἳ μὲν πατόξαι
πρόσθε Πολυνείκην δορί, Οἳ δ', ὡς θανόντων οὐδ' αὖτις νίκη πέλοι.
Vid. Burm. ad Vellej. Paterc. L. II. c. 92. Schaefer. ad L. Bos p. 216. —
V. 5. κοῖρα. P. κοῖρη. Pl. Br. V. 4. ἀρτίπος ἡμ. P. Br. λέξω ἡμετ.
vulgo in Plan. In multis tamen editt. λέξω deest. In marg. Wechel.
λέξας. ἀρτίπος Agath. p. 465. nr. 644. v. 5. pro integra et incorrupta.

Utrouque loco Br. ἄρτιπος, non magis vere, quam si quis ἀέλλοπος scribat pro ἀέλλοπος. Vid. Eustathi. ad Ὀδ. θ. p. 312. 20. V. 5. μέγα στονάχῃσε. P. Pl. μέγ' ἐστον. Br. Homer. Ἰλ. β. 784. μέγα στοναχίζετο γαῖα. — V. 7. ἰκέτευεν. P. Plan. ἰκέτευσεν. Br. admodum probabiliter, si reputaveris, quam facile σ inter γ et ε excidere potuerit. Si quis tamen vulgatam restituendam existimaverit, non admodum refragabor. De imperfecto inter aoristos passim obvius vid. Huschke. Comm. de Orph. Arg. p. 19. Bökh. ad Platon. Min. p. 167. et infra ad p. 405. nr. 292. v. 1. — V. 8. σίγκατένευσα. P. μόνον. P. μένειν. Pl. μένων. Br. μόνον jungendum cum θρουπτομένῳ, fere ut φειδομένῳ p. 120. nr. 216. — V. 9. ἀνῶσαι. P. V. 10. πάντων P. πάντων. Pl. subaudito μάλλον. Fortasse alius πάντως praeferet, me non invito.

Nr. 288. παυλ. σιλ. Br. III. 77. nr. 19. An. III. 1. p. 138. V. 1. φύνεψιάουσα. P. συνεσιάουσα. Pl. cf. Ruhnke. Ep. crit. p. 139. συνεψιάουσα. Suid. T. III. p. 403. Similiter p. 488. nr. 826. pro ὀμέψιος in Plan. ὀμέστιος. — V. 3. τί. Pl. — Nr. 289. ἀγαθίον σχολ. Br. III. 35. nr. 7. An. III. 1. p. 50. — P. V. 4. οὔτε ζωρ. P. οὔτ' ἐπὶ ζωρ. Br. metra invito. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. — V. 5. περὶ δέρον. P. V. 6. ἀθρήσει. P. ἀθρήσει. Br. Bene habet futurum; sed si quis ἀθρήσῃ magis probet, is locus accedat ad ea, quae con-gessimus ad p. 122. nr. 227. — V. 7. 8. om. in Ap. Lips. et ap. Reisk. Addidit Schneider. Per. crit. p. 51. V. 9. ἄδωνιν. P. ut supra p. 103. nr. 115. f. 3.

Nr. 290. παύλου σιλ. Br. III. 75. nr. 14. An. III. 1. p. 134. V. 1. ὑπὸ κλ. P. V. 3. μάχον τάχα. P. τινὰ Br. c. ap. G. R. Paulus p. 131. nr. 266. λυσσύνων τάχα πικρὸς ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα Εἰς ξμέ. — Nr. 291. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. P. Br. III. 76. nr. 15. An. III. 1. p. 134. V. 1. εἰπόν ἐμοί. P. εἰπέ μοι. ap. G. R. εἰπὼν ἐμοί. Heins. Reisk. Br. Hic post ὅπασας interrogandi signum posuit. Perperam. Verissimum est: εἰ μὲν ἐμοί, ὅπασας, ὀλβίζω. . . Cau-sam reddit εἰ, ut Apoll. Rh. I. 290. τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ἀνείρωφ' Ὀδυσῆα, εἰ Φρίξος ἐμοί κακὸν ἔσσειτ' ἀλύξας. Ib. I. 1284. ἐν δὲ αἴφῃ κρατερὸν γέϊκος πέσειν, . . . εἰ τὴν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν. nec hoc solum post verba affectuum. V. 3. ὅτι. ὄν. Reisk. — ἀνήψας. P. ἀνήψας. Br. vere. V. 4. ἀπὸ σβέσας. P. ἀνασβέσας. quaedam

apogr. — Nr. 292. ἀγαθίου σχολ. πύραν κ. τ. λ. Br. III. 1. p. 68. V. 1. ὀράμναι. P. Hoc dist. laudat Suid. in ὀράμνους. T. II. p. 706. V. 4. ἔρσοεῶν. ut ἔρσοεῶν μηρῶν, *mollium*, p. 600. nr. 208. v. 4. Aelian. Hist. An. VII. 9. τροφήν ἀπαλὴν νεοττοῖς ἔργοις. Ibid. II. 26. ἀντίους τῇ αἰγῇ τοῦ ἡλίου ἴωτησιν αἰτούς, ἀργοῖς ἔτι καὶ ἀπτήνας. scribendum videtur ἔργοις ἔτι. V. 5. ὀλοληγῶν. P. V. 6. ἐνδείαονα. P. ed. pr. Plan. et quatuor Codd. ap. Br. Vulgo ἐνδείαονα. De littera γ sic temere inserta vid. ad p. 260. nr. 367. V. 8. προΐσματα. P. προΐματα. Pl. Br. Sic p. 145. nr. 27. Expressum hoc distichon ex Melleg. p. 108. nr. 141. P. V. 9. περὶ κίδν. et εἰσοδάαν. P. V. 10. καὶ σε et mox errore contrario ἀλλ' ἐμέ. Br. περὶ σμύχ. P. V. 12. εἰργοσιν. P. εἰργοσι. Br.

Nr. 293. παῖλου σιλ. ἀντίγραφον κ. τ. λ. Br. III. 84. nr. 42. An. III. 1. p. 154. V. 4. ἄρα σοῖς. P. σοὶ Pl. σοὶ Br. V. 6. ὁμετίρης i. e. σῆς, quamvis οὐν praecedat. V. ad p. 480. nr. 764. V. 9. θαμίζεις. P. θαμίζεις. Pl. Br. — V. 10. ἀπ' ὠσαμ. P. V. 11. εἰν ἐνί. i. e. ὁμοῦ. p. 153. nr. 65. κίστην .. εἰν ἐνὶ πάντα .. ὀνομένην. In Planud. nr. 370. T. II. p. 737. εἰν ἐνὶ χῶρον ἔχειν.

Nr. 294. ἀγαθίου σχολ. ἀφτηγηματις. Br. III. 56. nr. 8. An. III. 1. p. 52. V. 3. Suidas in ἐπαλξαι. T. I. p. 786. οἶα δὲ περὶ. P. et Suid. in ἀπλοῖδας. T. I. p. 268. quod plures mutaverunt in πύργος. Recte monet Pierson ad Moer. p. 87. verba περὶ et περὶ in Codd. tam inter se similia esse, ut vel Lynceum possint decipere. Per totum epigr. dominatur allegoria de castello bene munito, quam similibus illustravi in Animadverss. Adde Oppian. Cyn. III. 124. de pullis gallinae, vulture imminente: τοὶ δ' ἄρα δειλοὶ Τεῖχος ἔλ' εὐπτέρυγον περιλῆς τριζοῖσι νεοσσό. Br. recepit frigidum Toupii commentum, οἶα δ' ἐπ' ἤμ. Em. in Suid. p. 47. Cur. sec. p. 199. V. 6. Suid. in χάλιξ. T. III. p. 649. V. 7. ἐπὶ. P. a pr. man. θνρέτρον, quaedam apogr. μελάθρον. V. 9. 10. Suid. in λώπην. T. II. p. 462. V. 10. Idem in λέχριος. T. II. p. 435. V. 11. Id. in κνώσσοσαν. T. II. p. 335. V. 13. ὕπη. P. ὕπου. ap. Lips. κατὰ βαλὺν. μετὰ βαίον. Heins. et Reisk. V. 15. προσώπω. P. πρόσωπα. Reisk. μετώπῳ. Br. P. V. 20. σφίγγεται. imagini convenire non videtur. Expectabas φράγνεται, vel tale quid. V. 23. σχήσουσιν. P. in diversa abeunt apogr. V. 24. στέμματα σοί. P. Br.

Nr. 295. λεοντίου ἐπὶ ποτηρίῳ πεφεργμ πόρην. P. Br. III. 103.

nr. 1. An. III. 1. p. 193. V. 2. Suid. in αἶσα. T. I. p. 658. omisso δ'. τεχεῖν corr. ἔχειν, P. — Nr. 296. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 37. nr. 9. An. III. 1. p. 55. V. 1. ἐξότε. P. ἐξωθε. Ap. G. R. Vid. p. 151. nr. 268. p. 155. nr. 288. V. 5. 6. Suid. in λάταξ. T. II. p. 417, ubi editt. vett. καλύψω pro καλλείψω, ut p. 133. nr. 278. ^{70. πνεύ} πλεγμοσι. P. πλῆγμασι Br. c. Suida. Quae omnes lectt. mihi ortae vid. bantur ex παίγμασι, quod facile in πλεγμοσι corrumpi potuit. Rectius tamen fortasse πλῆγμασι, Suidae auctoritate munitum, in textu posuisssem. — Nr. 297. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 41. nr. 23. An. III. 1. p. 66. V. 1. 2. Suid. in ἀταλῆσι. T. I. p. 366. in ἡίδεος. T. II. p. 48. — Nr. 298. ^λιοιλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ αἰγυπτίς. P. Br. II. 493. nr. 2. An. T. II. 3. p. 372. V. 3. ἥξοι. P. Pl. tuetur Schaefer. ad Theocr. p. 220. contra Br. qui ἔλθοι dedit, ut nr. 279. v. 5. At duplex verbum ἥξοι et ἵκοιτο vehementer friget. Suspicebar: ἐς τρίχας, ὦ Ζεῦ, γήραος . . . ἵκοιτο. ὦ Ζεῦ laetantis est de futura, quam sperat, ultione.

Nr. 299. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 41. nr. 22. An. III. 1. p. 66. Refertur hoc epigr. ad nr. 287. P. V. 7. ἡ βραδυπ. P. ὁ βραδ. Pl. Br. V. 8. ἐξ ἀπίνης. P. V. 9. πάντα . . γέγοντο. Theocr. Eid. I. 134. πάντα δ' ἐναλλα γέγοντο. ubi Codd. nonnulli γένοιτο. vid. ad p. 117. nr. 199. — κόρης. P. κούρης. Pl. Br. — Nr. 300. πανλ. σιλ. ^{τ τ} ^{λέπτειν} eis αυ. Br. III. 82. nr. 35. An. III. 1. p. 149. V. 3. παιδαγα λέπτειν. P. In fine versus comma ponendum, V. 4. ὑπὸ δμ. P. V. 6. ἔχοι. P. a pr. m. ἔχει. Pl. Br. V. 7. αἰθε. P. Br. vulgo ἔσχε. Mosch. Eid. VI. 3. ὡς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ. Rhian. p. 583. nr. 93. τοῖον σέλας ὀμμασιν αἶθει Κοῦρος. Apoll. Rh. III. 973. τοὶ δὲ λοετρὰ πνρὶ ζέον.

Nr. 301. ^{8 τ} ^ο τ αυ πέμψαντ ἰχθύν κόρη. P. Br. III. 82. nr. 36. An. III. 1. p. 150. V. 1. τηλοτέρωι. P. V. 2. πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει, Pl. Br. Cod. lectionem distinctione juvare conatus sum, ut esset: ἔρως πτηνός ἐστιν, ὥστε με φέρειν πτηνόν. Sed turpis hiatus vitium prodit. Vere emendavit Hermannus a me consultus: πτηνὸν καὶ σὲ μ' οἶός τε φέρειν. In οἶος prior corripitur ap. Homer. Ἴλ. σ. 105. Ὀδ. η. 312. v. 89. in οἶα ap. Greg. Naz. Carm. de Reb. suis v. 153. T. II. p. 33. C. ἡμετέροις, οἶα τ' ἰθύει νόος. V. 8. ἀπ' ὠσαμ. P. — Nr. 302. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 33. nr. 3. V. 1. ἴσι. P. Pl. Br. ut

p. 416. nr. 559. ποιήν τις βιότοιο τάμοι τρίβον; p. 506. nr. 123. πῶς τις ἀνευ θανάτου σε φύγοι βίε; in quam lectionem etiam Stobaeus conspirat. In his locis omnibus conjunctivum reponit Schaefer. Meletem. p. 97. Vide tamen ad p. 126. nr. 246. Oppian. Cyn. I. 67. τίς τὰδε τολμήσειεν αἰδεῖν ἰσοτάλαντα; Ἡ βασιλῆϊ λένοντι τίς αἰστὸν ἀντιβάλοιτο; ubi statim: ἰὼ παρδαλίων δὲ τίς ἄν μύραιναι ἐῖσποι; V. 2. χρυσομανεῖ σπατάλη. P. χρυσομανῇ σπατάλην. Pl. Br. Ex tragicis lugendi verba cum dativo jungi docuit Wunderlich. Obs. in Aeschyl. p. 128. sq. Adde Eurip. Alc. 196. ἦπου στενάξει οἶσιν Ἀδμητος κακοῖς. Apoll. Rh. II. 772. ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλῆϊ λειπομένῳ. praepositione addita Lucian. Dial. Mort. XIV. 5. οἰμῶζω ἐπὶ τῷ τραύματι. V. 3. πελάσεις. P. πελάσεις. Pl. Br. Optativum Br. servavit in Melesgri ep. 14. p. 578. nr. 68. εἰ δὲ θελήσοι, ἡ τάχα που κῆγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας. fortasse minus recte. Vid. supra ad nr. 215. v. 5. — V. 7. μοιχία. P. ἔκτοθεν ἐρώτων. aliena ab amoribus; non amoribus annumeranda, sed delictis. V. 8. μετά. P. V. 11. μογισ. P. μόλις. Pl. Br. Vid. Intrpp. ad Thom. Mag. p. 619. s. P. V. 13. In marg. ὁμοῦ ἐπιγράμματα τριακόσια ἔξ $\frac{1}{2}$ ὁμοῦ ἕως ὧδε ἐπιγράμματα τριακόσια ἑ. P. V. 13. ἀγγελίας. in marg. γρ. ἀμβολίας. P. ἀμβολίας. Pl. Br. Illud tuetur Agath. p. 131. nr. 269. καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας. retrocedit, et amoris usui renuntiat. V. 15. εἰ δέ. P. ἦν δέ. Pl. Br. Initio versuum hic error creberrimus. De εἰ et ἦν seso excipientibus vide ad p. 105. nr. 122. V. 17. ὀθνεῖν an ὀθνεῖην, obscurum in P. ὀθνεῖη. Pl. Br. νόμος lineae superscriptum. V. 18. δώματος. P. Hoc verum putarem, si de virgine ingenua ageretur, qua vitata dedecus in totam domum redundat; nunc σώματος de serva verius puto c. Pl. Br. Cf. Gatacker de Stilo N. T. p. 64. Spanh. ad Aristoph. Plut. v. 6.

Nr. 303. ἄθλον. Br. III. 160. nr. 49. An. III. 1. p. 316. V. 1. ἑσώατα. P. Reisk. V. 2. οὐ λαλέεις. P, Br. οὐκ ἀλέγεις. Reisk. nihil verius. — Nr. 304. Br. III. 164, nr. 69, An. III. 1. p. 325. V. 1. ὅτε ἦς. P. ὅτ' ἦς. ed. pr. Pl. ὅ τῃ στ. Vulgo. παραπέμψω. Vulgo, V. 2. κᾶν P. Pl. καὶ Br. de passa saltem nunc cedo, quaeso, parum. Grot. Vid. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 202. — Nr. 305. ἄθλον. Br. III. 161. nr. 55. An. III. 1. p. 315. V. 1. ἕψ' ἰσπερα. P. V. 2. νίπταρ. Lucian. D. Deor. V. §. 3. T. II. p. 15. προτεμότερον

τοῦ νίκταρος οἰομένη τοῦ φίλημα εἶναι. Cod. Paris. ποτιμότερον. quod editor Halensis recepit.

Nr. 306. φιλοδήμου. Br. II. 84. nr. 6. An. II. 1. p. 215. V. 1. Huschke An. cr. p. 153. commodè confert Aristaen. I. ep. 21. τοσοῦτον δεδοστέχηκεν Ἀρχιτέλης, καὶ σίνεσι ποθομένη καθάπερ εὐνοῦχος, καὶ ἐρωτικά περιεργαζόμενος καὶ λιγνεύων. V. 2. ἐρωῶντος. Lucian. Jup. Trag. §. 2. T. VI. p. 225. οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ ἔακρνα, καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλον του ἢ ἐρωτός ἐστιν. Rectius ἐρωῶντος Cod. Par. et Gorlic. Cf. Addit. An. ad Athen. p. 268. not. — V. 4. ἀπλῶς conjunxi cum οἶδεν. Auctor Rhesi v. 851. ἀπλῶς Ἀχαῶν οὐδὲν αἰτιώμεθα. Br. c. Toupio μένεις ἄπλους. Cf. p. 511. nr. 29. v. 5. 6. ἀπλῶς suspicabatur Huschk. l. c. de palaestitarum ἐπιασμοῖς cogitans. Lenissimum fortasse fuerit: παρᾶκειμαι, Καὶ σὺ μένεις ἄλλως — οὐδὲν ἐρωῶντος ἔχεις. et tu frustra expectas. Vid. Bast. ad Greg. Cor. f. 700. et 920. In Schol. ad Arist. Nub. 700. legerim: οὐκ ἄλλως (vulg. οὐχ ἀπλῶς) ὁμνῶσι κατὰ τῶν Χαρίτων. nisi ἀπλῶς quoque t. mere significat, quod contendit Wyttenb. Bibl. crit. T. III. 2. p. 7. Ap. Libanium tamen T. IV. p. 20. 3. lege: ἄλλως (vulgo ἀπλῶς) δὲ νομιστόν καὶ εἰκὴ φέρεσθαι τὰ ἀνθρώπινα. Cf. Append. Adversar. Porson. p. 325. ed. Lips. ibique Schaeferum in Indico εἰκῇ. p. 346.

Nr. 307. ἀντιφίλου. Br. II. 169. nr. 3. An. II. 2. p. 38. V. 2. ^α κρονίδης. P. κρονίδας. Pl. Br. V. 3. οἱ δὲ με. P. Pl. οἱ δ' ἐμέ. Br. V. 3. κατέσθετε. P. καταίθετε. Pl. Br. — Nr. 308. τοῦ αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον φιλοδήμου. P. Br. II. 84. nr. 4. An. II. 1. p. 213. V. 2. οὐδὲ λαλεῖς. interrogative Pl. sine interrogatione Br. V. 3. μετὰ σοῦ. μετὰ σ' οὖν corr. Jos. Scaliger. Frustra γίνη. P. Pl. Br. V. 5. πάλε σοι. P. Br. fortasse rectius. σοί. Pl. προς ἐλοῖς. P. — Nr. 309. δωφάνους μυριναίου. Br. II. 259. An. II. 2. p. 263. V. 1. ab antiqua manu scriptus, quae in marg. posuit ^π λει. V. 2. ab alia manu additus. In marg. ζτ. ψιλλιστής. P. ψιλλιστής. Br. qui ψιλήτης aut φιλήτης legendum censet. Cum fure amorem comparari apparet. Etiam p. 624. nr. 59. μνηστῶν scriptum pro φηλητῶν. Hesych. φιλήτης, κλέπτης, ληστής. φηλήτησιν, λησταῖς. In orthographia et tono hujus vocabuli fluctuatur. Ap. Hesiod. Ἐ. καὶ Ἡ. 375. vulgo φιλήτησι. φηλήτησι Br. praetulit ex Codd. Stobaei. In Hym. Homer. in Mercur. 66. φῶτα φιλήται et φηλήται. Edit. recentissimae φηληταί. φιλήτης Eustath. ad

Od. v. p. 730. 26. excitans versum Archilochi: φιλήτα νύκτωρ περί πόλιν πολεμμένη. Idem ad Od. ω. p. 843, 42. et Etymol. M. distinguunt inter φιλήτης et φιλητής. Cf. Libel. in Fragm. Archilochi p. 187, sq. V. 2. ἐκδιδύσκει. i. e. λωποδυντεῖ. Salmasio ἐκδιδράσκει in mentem venerat.

VI.

P. ἀρ τῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραμμάτων.

In summa pag. leguntur duo versus: εἰς τελετὴν διονύσου:

εἰς λίθος ἀστράπτει τελετὴν πολύμορφον ἰάχχου:

καὶ πτηνῶν τρογύοντα χορὸν καθυπερ ἐρώτων.

quos edidit Reisk. Anth. nr. 596. Br. III. 219. nr. 320. V. 1. ἡ λίθος. R. Br. Scribe εἰς. Sequitur novi capitis inscriptio: ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ὡς φησὶν ἡ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ἐκθεσις γέγνηται: σκοπὸν ἔχουσα τὴν σὴν ἐξάσαι διάνοιαν. εἰ τοίνυν γέγνηται τὸ προτεθέν, ἐπὶ τὴν τῶν ἀναθηματικῶν ἀνάγνωσιν μετὰβηθι: εἴη δὲ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡμῖν ἀνυσθῆναι τὸ σπορδαζόμενον. ✕

Nr. 1. πλάτωνος ἐπικατόπτρῳ ἀνατεθεὶν παρὰ λαῖδος. P. Br. I. 170. nr. 7. An. I. 1. p. 343. V. 1. ἐραστῶν. P. ἡ τῶν ἐρώτων. editt. vett. τὸν ἐρώτων. ed. St. p. 462. nr. 621. ἐσμὸν ἐραστῶν "Ἐξεῖ ἐπὶ προθίροις. V. 3. 4. vertit Auson, ep. 55. — Nr. 2. σιμωνίδου ἐπὶ τύξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς ἀθηνᾶς ναυί. Br. I. 135. nr. 49. An. I. 1. p. 232. V. 2. νηῶϊ ἀθηναίῳ. P. νηῶ ὑπ' ἀθηναίης. Pl. νηῶ ἀθηναίης. Br. — κεῖται. P. Br. κεῖνται. ed. pr. Plan. Vid. ad p. 117. nr. 199. ὑπορύφια. P. ut in Fab. Aesop. a Rochef. editis nr. 2. ὁμορφοεῖν. ubi vide Schaefer. p. 145. Ap. Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 187. παρθένον; ᾧ μοναχέ, κτᾶσθαι ὁμοφύριον. Cod. Baccocc. ὁμοφύριον. ὑπορύφια. Aldin. I. ceterae ὑπωρύφια. Vide ad p. 164. nr. 124.

Nr. 3. διονυσίου ἐπὶ ῥοπάλῳ ἀνατεθεὶν ἥρακλεῖ. Br. II. 255. nr. 6. An. II. 2. p. 252. V. 1. 2. Suid. in πρῶνεις. T. III. p. 217. ubi ὅς τε οἶτην. — V. 2. ἀδένδρου et πατεῖ quaedam apogr. L. Holst. ad Steph. Byz. p. 327. — V. 3. ἀγροτέρας. Suid. T. I. p. 39. — Nr. 4. ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρα ἀλίων, λεωνίδου. Br. I. 226. nr. 25. An. I. 2. p. 85. V. 1. ἐναμπές. P. Pl. Br. ἐναπίς tentat

Salm. ad Inscr. Regill. p. 87. non improbat, ut videtur, Dorvillio ad Char. p. 442. At in *εὐκαμπὲς* media corripitur, ut in *ῥαδάμνονος* ap. Nicandr. Alex. 92. et prior in *τυμπάνων* in Orac. ap. Euseb. Pr. ep. Evang. V. 7. p. 192. B. *εὐνμος* media correpta, cum quibusdam similibus, excitatur ap. Hephaest. p. 5. Etiam ex atticis nonnulla huius generis dedit Erfurdt ad Soph. Ajac. p. 619. not. Alia dabimus ad p. 339. nr. 98. v. 6. V. 2. *χωρμεῖν*. P. *χωρμειν*. Pl. Br. Hesych. *ὄρμειαι*, *ὄρμιαί*. Utraque scriptura bene habere videtur. V. 4. *κίρτων*. P. *εὐρεμα*. P. Pl. *ἄρμενα* Br. c. Dorv. qui in Cod. M-diceo *ἄρρεμα* invenerat, quod non longius abest ab *εῖρεμα*, quam ab *ἄρμενα*. Certe nulla est mutandi necessitas. — V. 6. *ἐρέτας*. P. Pl. *ἐρετμοῖς*, a Dorv. dubitanter propositum, recepit Br. At *ἐρέτας* exquisitius, quam ut librario deberi videatur. Sic Leonidas p. 179. nr. 211. *σαγγνευτήρ* dixit pro *σαγγήνη*. Horat. I. Epist. 1. 94. *curtatus inaequali tonsore* (pro tonsura) *capillus*. Id. I. Ep. 19. 13. *exiguaeque togae simul et textore Catonem*. Juvenal. 1. Sat. 13. *assiduo ruptae lectore columnae*. V. 7. 8. *τέχνης, ἀρχαίης, τεχνουίνης*. Br. c. Plan. — Nr. 5. *εἰς τὸ αὐτὸ φιλίππον*. Br. II. 217. nr. 22. An. II. 2. p. 165. V. 2. Suid. in *γυρῶν*. T. I. p. 504. f. V. 3. novum lemma: *εἰς Πίσωνα γρηπεία Φιλίππου Θεσσαλονικ.* P. V. 4. *σχουνοτενέις*, *o juncis plexas* interpretatur Schneid. in Lex. probante Schaefero ad Gregor. p. 509. V. 5. *ἐγκνον*. P. Br. *ἐγγνον*. Pl. — V. 7. *πίσων*, P. *πείσων*. Pl. Br. V. 8. *αἰθόμενος*. P. Pl. *βριθόμενος*. Br. c. Reisk. ex ep. Theaetet. p. 145. nr. 27. Scripsi *ἀχθόμενος* o. Scaligero.

Nr. 6. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λιβητα ἐκ τοῦ ἡροδότου*. In marg. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λιβητα*. Br. III. 179. nr. 147. An. III. 1. p. 371. Est cum duobus seqq. ap. Herodot. V. 59. p. 400. V. 1. *ἰών*. P. *ἰων* dedi c. Reizio, quod unice probat Wolf. in Prolegg. ad Homer. p. LV. not. 18. Eodem sensu Bentl. *νέων*. Alii *ἰών*. — Nr. 7. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 148. An. III. 1. p. 372. V. 2. *τεῖν*. P. Suid. T. III. p. 414. *τεῖν*. Br. Apollon. Alex. *περὶ ἀντ.* p. 365. ed. Bekkeri: *λέγεται δὲ καὶ τιν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθήσεως τοῦ ε τεῖν, ἰδίως γὰρ ἢ μετὰθesis ἢ εἰς τὸ τ τοῦ ε δεκτική ἐστι, σοῦ, τοῦ-τεοῦ, σός, τεός*. — Nr. 8. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 149. An. I. c. De Laodamante vid. Pausan. IX. 5. §. 7. V. 2. *τεῖν*. P. *τῖν*. Br. — Nr. 9. *μνασάλκον ἐπὶ τοξῷ καὶ φαρετηρ ἄνατε*. Br. I.

191. nr. 6. An. I. 1. p. 401. V. 1. ^ηφαρέτρα. P. φαρέτρα. Pl. Br. Suid. in *ιοχλαίρα*. T. II. p. 129. — V. 5. *πιτερόντας*. P. *πιτερόντα* editt. nonnullae Plan. — V. 4. *δυεμενίων*. P. Pl. *δυεμενίες* probabiliter Br. Archiloch. in Schol. Soph. El. 96. *ξείνια διεμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενος*. — Nr. 10. *εἰς βωμόν ἀνατεθίοντα τῇ ἀθηναί παρὰ σελεύκων ἀντιπάτρον*. Br. II. 8. nr. 12. An. II. 1. p. 22. V. 1. Suid. in *φιγοδέμνιος*. T. III. p. 642. In Oracul. ap. Joann. Lyd. de Mens. p. 34. de Luna: *Φοῖβη, ἀπειροτέλγη, γασίμβροτος, εὐλήθνια*. editor corrigit: *ἀπειρότοκος*. Scribe potius: *ἀπειρολεχίς*. V. 4. „Perspicuus „non est ultimi pentametri sensus. An oraculi jussu aram hanc ex- „struxerat Seleucus? Sic legendum esset *Φοιβείου ἱαχὰν φθεγξαμένου* „*στόματος*. *Φοιβείου* reponebat Salm. An Seleucus ipse, Apollinis „antistes, oraculorum ὑποφήτης erat? Tum legendum erit, *Φοιβείαν* „*ἱαχὰν φθεγγόμενος στόματος*.“ Br.

Nr. 11. *σατρίον ἀνάθημα τῷ πανί παρὰ τριῶν ἀδελφῶν θηρευντῶν*. P. *σατρίον* correxi ex Plan. Br. II. 2-6. nr. 1. An. II. 2. p. 303. V. 2. *πίγρις*. corr. *πίγρης*. P. Sic Pl. Br. V. 3. *δεχί τῶνας*. P. V. 4. *δρυγατήν*. P. *ἐργασίην*. Pl. Br. V. 5. *ἀδελφοῖς*. P. *ἀδελφείοις*. Pl. Br. V. 6. Suid. in *νέποδες*. T. II. p. 612. — Nr. 12. *ιοῦλιανού αἰγυπτίου ἀποπαύχων*. Etiam: *εἰς τὸν αὐτὸν ἀντίξοις (?) ἰουλιανοῦ ἀπὸ* ^Ζ*ἐπαρ αἰγυπτί*. Br. II. 495. nr. 9. An. II. 3. p. 375. V. 2. *πίγρις*. corr. *πίγρης*. P. Vid. p. 172. nr. 179. et 180. V. 4. *ἡίρα, γαῖαν, ἔδωρ*. De tribus venandi generibus Liban. T. IV. p. 1064. 1. *θήρας μὲν δὴ μὲν ἔσχεν αἶρ, τὸ δὲ ἔλαχεν θάλαττα*. scr. *τὸ μὲν ἔσχεν*. Et paulo post: *καθάπαξ ἀέρος μὲν καὶ ὅση πρὸς θάλατταν, τέχνης μᾶλλον ἢ ῥώμης προσδεῖται*. fortasse corrigendum: *καὶ ὅσα γ' ἐξ ἀέρος μὲν καὶ ὅσα πρ. θ.* — Nr. 13. *εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδου*. Br. I. 225. ^{τά}nr. 19. An. I. 2. p. 81. V. 1. *ταῦτα δικ.* P. Suid. in *ὄμαιμος*. T. II. p. 682. V. 1. 2. Idem in *ἀγρεσίῃ*. T. I. p. 7. — P. V. 3. novum lemma: *τωῖ πανί παρατριῶν ἀλίων ἀδελφῶν*. P. V. 3. *ὦν ἀπὸ μὲν πταρῶν*. P. Pl. (ubi *πηγῶν*.) quod tacite mutavit Br. *ὥς μὲν ἀπὸ στ.* Perperam, ut apparet ex parodia Luciani nr. 17. *ὦν ἀπὸ μὲν πηγῆς Εὐφρώ τάδε*.

Nr. 14. *εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάτρου σιδωνίου*. Br. II. 9. nr. 15. An. II. 1. p. 24. V. 1. Suid. in *ἄρμενα*. T. I. p. 333. in *αὔθαιμοι*. p. 378. Idem v. 1. 2. in *ὀρειονόμων*. T. II. p. 711. — V. 2. *δάμις*. P.

V. 3. ^απετηνῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. Suid. in *δεραιοπέδην*. T. I. p. 526. ubi *τάνδε δεραιοπέδην*. τῶν δὲ δεραιοπέδην. P. πετηνῶν iterum legitur nr. 16. v. 3. in Plan. πετεινῶν. Eadem diversitas est ap. Apollodor. I. 9. 22. p. 92. et infra p. 161. nr. 109. quod iis debetur, qui, quod Atticistae formam πετηνός improbant (vid. Thom. Mag. p. 765.), ei alteram substituendam esse censerent. At illam quoque formam genuinam esse, apparet ex πετεηνός, quod nisi ex πετηνός descendere non potuit. Cf. Boeckh. Not. crit. ad Pindar. Nem. III. 77. V. 5. ^αλίμνης. P. λίμνης. Pl. — Nr. 15. εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ ζωσι-
μου. Br. II. 9. nr. 16. An. II. 1. p. 24. Zosimo probabiliter inscripsit Plan. V. 2. δάμης. P. ὑπ' ἡερῶν. P. ὑπερῶν. Steph. Br. Rectius fortasse, ἀπ' ἡερῶν, ut nr. 13 et 17. — Nr. 16. εἰς τὸ αὐτὸ ἀρχίος τῶι πανι παρατριῶ ἀδελφῶν ἀλιέων. P. Ib. ζτ. τὰ ὅμοια τούτων εἰς τὸ ^χρηφνύντι ἐκεῖζ ἐγράψ/ εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν θ. ἀρ δὲ οὕτως· ἀγραύλοις τὰδε πανι βιαρκίος ἄλλος ἀπ' ἄλλης. Haec nota lectores remittit ad p. 172. ubi alia hujus argumenti epigrammata leguntur. — Br. II. 93. nr. 7. An. II. 1. p. 253. V. 1. 2. Suid. in *σκοπιήτης*. T. III. p. 335. V. 2. λινσοτασίης. P. Pl. Suid. τρισσᾶς. (sic P. et sic corr. in var. lect. lin. ult.) λινσοτασίας. Br. τρισσῆς. Plan. Suid. Quum reliqua Archiae epigr. hujus argumenti a dorismo abhorreant, ionicas formas haud cunctanter restitui. V. 3. πηγis. corr. η. P. πετηνῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. V. 5. ἐς αὐθις. P. τὸν δ' ἔτι. P. Pl. τὸν δὲ σύ. Br. ἔτι est in posterum. Dorvill. ad Char. p. 259.

Nr. 17. ἀνάθημα τηῖ ἀφροδίτῃ παρὰ τριῶν γυναικῶ πορνῶ. In marg. λουκιανοῦ τηῖ ἀφροδίτῃ παρὰ τριῶν γυναικῶν πορνῶν. P. Br. II. 308. nr. 1. An. II. 2. p. 410. s. Cf. Leonid. nr. 13. — V. 2. ἄλλ ἢ ἄλλη. P. V. 3. ἐνφρῶ. P. V. 4. ἡ τριτάτη δ' ἀτθίς. P. ἡ τριτάτη Λαῖς. Br. nescio unde, nec quare. Nomen Ἀτθίς est ap. Leonid. Tar. p. 176. nr. 202. — V. 6. μὴ δ' ἐτέρης. P. — Nr. 18. ἰουλιανοῦ ^τἀπούπαρχῶ ^τἐπικατοπτρῶι ^τλαῖδος ἀναθεῖν τηῖ ἀφροδι. P. Etiam: ^τλαῖς ἀναθεῖσα τὸ κάτοπτρον τηῖ ἀφροδίτῃ. Br. II. 494. nr. 4. An. II. 3. p. 372. In C. P. versus hoc ordine leguntur: v. 3. 2. 1. 4. qui error litteris appictis corrigitur. V. 2. γηραλίων. P. Br. γηραλίην. Pl. V. 3. ἀπ' ἐχθείρασα. P. ἀπεχθήρασα. Pl. Br. — P. Nr. 19. τοῦ ^ταὐτοῦ ^τεἰς αὐ. Br. II. 494. nr. 5. An. II. 3. p. 373. V. 3. παρὰ πτ. P.

V. 4. καὶ δόρον. P. Pl. τὴν δώρον. Br. sine causa idonea. — Nr. 20. τοῦ αἵτου εἰς τὸ αὐτό. Br. l. c. nr. 3. An. II. 3. p. 372. V. 2. λαῖς θῆκεν. P. Pl. Br. Rectius, ni fallor, scribes: Λαῖς ἐθήκεν. V. 3. μούνη δ' ἐνικ. ὑπό. P. δ' om. Pl. Br. Quum particula adversativa commodè abesse non posset, scripsi: μούνη ἐνικήθη δ' ὑπό. Saepe numero δὲ post duo aut tria vocabula ponitur. Vid. p. 224. nr. 112. 2. p. 459. nr. 602. 5. p. 475. nr. 708. 6. et alibi. Herm. ad Orph. p. 820. — V. 6. σὶν ἐχθαίρει. P.

Nr. 21. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρακηπουροῖ. Juliani Aegypt. esse conspiratur Salmasius. — Br. III. 185. nr. 176. An. III. 1. p. 390. V. 2. ἀκνυλον. P. Pl. ἄγκνυλον. Br. Litteras σ et γ confusas habes p. 251. nr. 301. 1. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 23. παραθήσονται τὴν δῶρον. Cod. Paris. παραθήγοντα. V. 3. τὸν τ' ἐπι. P. τὴν τ' ἐπι. Pl. Br. ἐπὶ νωτίδιον. P. ἀρωγὸς βροχετῶν lacernae periphrasis esse videtur, quae pluviam arcet. V. 6. ἀρτιφανοῦς. P. ἀρτιφανοῦς. Plan. ἀρτιφανοῦς, ut varius, praetuli c. Br. V. 7. διψέσαν Br. c. P. ubi in marg. γρ. διψῶσαν, ut Plan. Doricam formam recepi, quia in tabulis seriores poëtae varietatis quandam jucunditatem sectati esse videntur, hujus generis formas non tam certae cujusdam dialecti, quam poetici sermonis in universum esse existimantes. V. 9. σοὶ τῷ κηπουρῶς. P. σοὶ τοι κηπουρῶς. Br. c. Plan. quod friget. Scripsi: σοὶ τῷ κηπουρῶ. Priapo, horti custodi. Catull. XIX. 17. XX. 4. Potamonem hortulanum esse ex sequ. versu abunde apparet. V. 10. ὄβρον ἄλβον αὐτῆς ἀπεργασίης. P. — Nr. 22. ἀνάθημα ἐτίρου κηπουρῶ τῷ πριήπῳ. Zonae inscribitur in Plan. p. 430. St. cujus ingenium refert. Br. II. 80. nr. 3. An. II. 1. p. 202. V. 1. Suid. in ἀρτιχανῇ. T. I. p. 339. V. 2. Idem in ἐντίς. T. III. p. 272. ἐπ' ὀμγ. P. V. 3. πορφύρεον τε β. μεθυπιδάνα. P. πορφύρεον et μεθυπιδάνα. Suid. in πύκνιον. T. III. p. 112. πικνοῦρῶγα. P. πικνοῦρῶγον. Pl. πικνοῦρῶγα. Suid. Br. Eustath. ad Od. ι. p. 361. 29. ῥῶγες de acinis uvarum dicitur; ῥῶγες dicendum esse. Cf. Sturz. de Dial. Alex. p. 192. (ubi Diodorus scribendum pro Dioscorides.) Eadem est diversitas p. 392. nr. 226. v. 3. In Simmiae tamen epigr. p. 211. nr. 22. ubi nullum variae lectionis vestigium, φιλοῦρῶξ non mutavi, nec εἰρώγεια p. 174. nr. 190. V. 4. χλωρῆς ἀντιδ. P. Suid. T. I. p. 222. cum explicatione: ἀντιδορον, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα, λεπτῆς ἀντιδ. Pl. ἀρτίδορον Br.

ε. Toup. V. 5. Suid. in ἀγροιώτης. T. I. p. 41. V. 5. 6. Ibid. in Πρίαπος. T. III. p. 172. — ἀγροιώτα. P. ἀγροιώτα. Suid. loco pr. ^{μονόποδι}
 ἀγροιώτη. Id. loco sec. et Plan. ^{μονοστόρθυγι}. P. In marg. Schol. ἐπὶ ἐνὶ ποδὶ ἰστάμενος. στόρθυγξ δὲ λέγεται πᾶν εἰς ὄξυ λήγον, καὶ ὁ τῆς συνὸς ὁδοῦς. Λυκόφρων. στόρθυγξ δέδονπε τὸν κτανόντ' ἡμίνατο. In infima autem pagina: στόρθυγξ σημαίνει πᾶν τὸ εἰς ὄξυ καταλήγον, σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτήριον, καὶ τὸν ὀδόντα, καὶ τὸν πόδα, ὡς ἐνταῦθα μονοστόρθυγα τὸν μονόπουν, οὕτως γὰρ κατασκευάζουσι τὸν Πρίηπον.

Nr. 23. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρὰ ἀλιέως. Br. III. 176. nr. 128. An. III. 1. p. 363. Cf. ep. Archias p. 174. nr. 191. V. 1. 2. Suid. in λέπας. T. II. p. 430. V. 2. Id. in ἀσιτίς. T. I. p. 359. in βολίς. T. I. p. 440. Ad λέπας adscriptum ἀκρωτήριον in P. — ἐρμείη. P. ^{αι}
 V. 2. αἰθυσίας P. αἰθυΐαις. Pl. Suid. ἰχθυβόλοι omnes; ἰχθυβόροις Huetius ex ep. Leonidae p. 310. nr. 652. Bene mergi appellantur ἰχθυβόλοι, piscatores i. e. pisces captantes. V. 3. λίνον. P. Pl. λ'νον Br. c. Brod. et Salm. Archias l. c. ταῦτα σαγηναιοῖο λίνου θηναῖα λείψανα. V. 4. αὐχμηρὸν ξανθῶν ἐπ' ἡϊόνων. P. αὐχμηρῶν (hoc praeferendum videtur) ξανθὸν ἐπ' ἡ. Plan. ξανθίν. Br. c. Toup. Antipater p. 182. nr. 223. λείψανον . . πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὸν ὑπὸ σπιλάδι. Cf. Ruhnck. Ep. crit. p. 151. ἐπ' ἡϊόνων mutatione non indiget. V. 5. περιθνήα. P. vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. V. 6. λαβόντα. P. λαχόντα. P. Br. rectius contra Pl. φελλὸν et βόλων, quam P. φελλῶν et βόλον. Archias l. c. φελλὸν αἰετὸς κρυφίων σῆμα λαχόντα ^{πεπε}
 βόλων. P. V. 7. πεπεδημένον. sic P. V. 8. λιμνοφυῆ. P. λιμνοφυῆ. Pl. Br. De permutatione litterarum φ et ρ vid. Bast. Comm. Pal. p. 737. Plutarch. T. II. p. 364. D. de Osiride, "Ταίρις ap. Hellanicum appellato: οὕτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν, εἰκότως ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐρέσεως. Fortasse: ἀπὸ τῆς ῥύσεως καὶ τῆς ὕσεως. Schol. Paris. ad Apoll. Rh. II. 1211. p. 212. de Typhone: ἔνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιρῆναί φασιν αἰτῷ. Vett. Schol. περιῤῥιφῆναι. Fortasse, περιφῆναι. Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. — Nr. 24. ἀνάθημα ἀλιέως ἐτέρου τῶθα τικόν. Br. III. 176. nr. 129. An. III. 1. p. 363. V. 2. προπέλοις. P. Br. προθίροις. Pl. V. 3. 4. Suid. in γίκος. T. III. p. 642. — Nr. 25. ἀνάθημα ἐτέρου

ἀλιείως, ἰονλ. ἀπὸ ^χ ὑπαρ. αἰγν. ^{πτ} Br. II. 495. nr. 7. An. II. 3. p. 374. V. 1. κεκμηῶς. P. κεκμηκῶς. Pl. Vid. Eust. ad 'Il. ζ. p. 500. 25. — χρονίης θήρης. P. Pl. Bene haberet sine πεπονηκῶτα; nunc dedi χρονίη θήρη c. Br. V. 2. κινύρης. P. Pl. κινύρας. Br. V. 3. Scr. περιγία. In Cod. περι ήγία.

Nr. 26. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 495. nr. 8. An. II. 3. p. 375. V. 1. κινίρας. P. κινίρας. Br. κινύρης. Pl. — Nr. 27. ἀνάθημα βαίτωνος ἀλιείως ταῖς νύμφαις, θειαιτητου σχολ. Br. II. 514. nr. 1. An. II. 3. p. 403. V. 1. πολυωπές. P. πολυωπόν. Pl. Br. Nicand. Al. 523. ὁθόνης πολυωπέϊ κόλπῳ. Ib. 450. ἀπὸς Δηοῖ πολυωπείας ὤπασαν ὄμπας. Hanc formam Lex. nostra ignorant. δικτύῳ πολυωπῶ. Homer. Od. χ. 386. Oppian. Hal. III. 579. — V. 3. πιστῶν. P. πιστόν. Pl. Br. V. 4. κρούσματος. P. κρούματι. Pl. Suid. in ἀντιτεπῆσαι. T. I. p. 230. Vid. ad p. 156. nr. 292. v. 8. V. 5. δεσμῶν. P. δεσμόν. Pl. Suid. in ἐχενίς. T. I. p. 927. V. 8. Suid. in βριθομένη. T. I. p. 456. — Nr. 28. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἀλιείως τῷ ἐρμῇ ἰονλ. ἀπὸ ^π ^{πτ} αἰγν. Br. II. 494. nr. 6. An. II. 3. p. 373. V. 1. Suid. in ἰμάσθλη. T. II. p. 116. V. 2. Suid. in ἔτρε. T. II. p. 158. V. 3. περίπλεα P. περίπλεα. Pl. περίπλοα. Br. μολιβδωι. P. Vid. infra nr. 63. 65. V. 3. εὐπλοκίων. P. εὐπλεκίων. Pl. Br. V. 6. Suid. in ἔδρανον. T. I. p. 681. V. 7. Suid. in γριπύς T. I. p. 490. omisso βαίτων. V. 8. Idem in ἀντιάσας. T. I. p. 221.

Nr. 29. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Prius distichon ex Salmas. Plin. p. 699. repetivit Br. in Lectt. p. 231. Grotius. T. III. p. 434. integrum Chard. de la Roch. Mag. enc. an. VI. T. II. p. 101. nos in Anim. T. II. 3. p. 373. Huschk. An. cr. p. 229. V. 1. Suid. ἀλινηχίος. T. I. p. 113. ubi τέχνης. P. V. 2. Id. in ἀδρανίς. T. I. p. 56. Obiter corrige Greg. Naz. Carm. XIII. 53. T. II. p. 86. D. ἀδρανίη, πενίη τε, κόπος, μόρος, ἔχθος, ἀλιτροί. pro τόκος. —

Nr. 30. ἀνάθημα ἀμυντίχον ἀλιείως τῷ ποσειδῶνι μακιδονίου ^π v. Br. III. 118. nr. 28. An. III. 1. p. 228. V. 1. ἀκρομόλιβδον. P. ἀκρομόλιβδον. γρ. θῆκε Pl. Br. V. 2. δῆσε. P. δῆσε. Pl. Br. V. 3. ἐς δὲ ποσ. Homer. 'Il. κ. 573. ἐς Πηλῆϊ ἰκτίσσαι, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν. Aeschyl. Pers. 160. ἐς δ' ὕμᾶς ἐρῶ μῦθον. Vid. Huschk. An. cr. p. 59. s. V. 4. ἀπὸ σκ. P. φλεγάρων. Id. V. 6. ἡβάσκει. Eurip. Alc. 1088. χρόνος

μαλόξει, πῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν. V. 7. 8. Suid. in σπαίρει. T. III. p. 302. ὡς ἐθ' ἔλεις. P. Pl. Suid. ut libet, quantumvis parce. ὡς ἐθ' ἔλεις Br. in textu; in Lectt. ὡς δέναναι. Si quid mutandum sit, malim: ὡς γε θέμις.

Nr. 31. ἀνάθημα τοῦ διονύσιου καὶ πανὶ καὶ δημήτραι (Scr. δημήτραι, ut nr. 36.) παρα γεωργού, ἄγῃλον, οἱ δὲ νικέρον. P. Br. II. 351. nr. 9. An. II. 3. p. 28. V. 1. διονύσιου. P. V. 2. ἐθ' ἔλεις in nostro est apogr. Dorvill. ἐθ' ἔλεις in membr. sibi legisse videbatur. —

Nr. 32. ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρα χαρικλίου. ἀγῃθιον σχολαστις. Br. III. 44. nr. 29. An. III. 1. p. 72. V. 1. δικέρων. P. δικραίρω. Plan. Suid. T. I. p. 589. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 367. ad Charit. p. 614. — V. 2. ἐλοβάτα. P. ἐλοβάτα. Plan. Suid. in ἔξαλος. T. II. p. 119. ἐλοβάταν Id. T. II. p. 462. V. 3. λάσιον παρὰ πρῶνα χαρικλίου ἀνθετο τόνδε τρέγον. Suid. in πρῶνες. T. III. p. 217. Sed cf. Eund. T. II. p. 462. et in κιακόν. T. II. p. 333. V. 4. ἐπ' ἡγήτα malebat Wakef. in Sylv. crit. T. II. p. 145. — Nr. 33. ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρὰ ἀλίων μακκίον. P. μακκίον. Plan. p. 414. Br. II. 238. nr. 7. An. II. 2. p. 218. V. 1. παρ' ἀκταίης. P. Pl. Junctim παρακταίης Suid. in Περίαςπος. T. III. p. 172. in σαγηνεία. Ib. p. 274. etiam ed. Nic. Sabini. probante Reiskio in Not. ad Anth. p. 53. et Toupio Ep. crit. p. 15. — ἐπ' ὠφέλεις. P. ed. pr. et tres Aldd. ἀπ' ὠφέλεις. ed. Asc. St. Suid. T. III. p. 171 et 174. ἐπωφελίης Id. in ἀκταίη. T. I. p. 96. et sic duo regii Pl. ap. Br. Rariorem hanc vocem turbarum in hoc versu causam fuisse, non dubito.

Vid. Schaeff. Meletem. p. 70. — V. 5. θ' ἔλεις. P. βυσσώμασι. P. Pl. Suid. in βυσσοδομοῦντες. T. I. p. 461. in ῥόμβον. T. III. p. 264. βυσσώματι Br. sic in membr. esse putans. — V. 5. ἐρίκης. P. ἐρείκης. Pl. Suid. in αὐτοῦργον. T. I. p. 389. V. 7. ἐπ' ὀρχησμών. P. ἐπ' ὀρχηθμών. Pl. ἀπ' ὀρχηθμών. Br. ὀρχησμών scripsi. Vid. p. 180. nr. 218. v. 10. Aeschyl. Eum. 363. ὀρχημοῖς τ' ἐπιφθόνοισ ποδόε. — λεληγισμένον. P. λεληγισμένον. Pl. λεγνομοῖς ὀρχεῖσθαι Philostr. V. Apoll. IV. 21. p. 158. ὥδας ἑκαμπτεν ὀπύσας Νέρον ἐλίζε τε καὶ κακῶς ἔστρεψε. Id. IV. 59. p. 180. ἐπὶ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγῶς καὶ λεληγισμένος. Suid. T. I. p. 13. — V. 8. ἀμπαύση. P. ἀμπαύσης. Pl. Br.

Nr. 34. ἀνάθημα πολναῖν κυνηγοῦ τοῦ πανὶ ξιανοῦ. Br. I. 481. nr. 8. An. I. 2. p. 325. V. 2. τοῖςδε. P. τοῦδε Br. P. V. 3. 4. leguntur in Cod. post 5. 6. sed error emendatus litteris appositus. ἐπ'

αἰχένιον. P. *πνυκτάν*. Ib. *πνύγχαν* emendat Albert. ad Hesych. in *ἐπισφίγμα*. Similia contulit Bast ad Greg. p. 352. not. V. 4. Hæc versui, qui ultimus est epigrammatis in Cod. appicta nota: ζτ. στ. β̃ ἄνω. V. 6. *στυμένο*. P. *στυμένο*. Br. c. Salm. Vid. supra p. 95. nr. 57. — Schol. Theocr. Eid. III. 7. *Ἀσχίλος*, *Ἐρμύλος*, *Στυμός*. Est hoc nomen in ep. Leon. Alex. p. 555. nr. 187. Nicarch. p. 93. nr. 38. Cf. Maussac. ad Harpocr. p. 263. T. H. ad Polluc. X. p. 1191. Forma ionica nominis proprii in epigr. dorici coloris nihil offensionis habet. Vid. p. 154. nr. 69. Graef. Praef. ad Metagr. p. X. s. — Nr. 35. *ἀνάθημα τελέωντος τῷ πατρί, λεωνίδου*. Br. I. 229. nr. 54. An. I. 2. p. 95. V. 1. *αἰγόννεχι*. P. Schol. Wechel. *αἰγόννεχι* vulgo. In Planud. p. 345. (T. II. p. 704. nr. 258.) *Πᾶνα τὸν αἰγόννεχα*. Cf. ad p. 588. nr. 126. V. 2. *ἀργός*. Pl. *ἀργεῖτε*. P. Suid. in *ἀρχεῖα δοιδή*. T. I. p. 38. ubi *σκέτος* et *εἵρεκα τῆς πλατάνου*. In *σκέτος* prior producitur. Vid. Toup. Cur. nov. p. 159. V. 3. *ῥαιβόκρανον*. Suid. in *ῥαιβός*. T. III. p. 254. V. 4. *ἃ πάρος*. P. et plures editt. Plan. & tres Aldd. et Asc. Quum utraque lectio bene habeat, membr. auctoritati obtemperavi. — V. 4. *λέκος*. P. *λέκους*. Pl. Br. V. 5. Suid. in *γαῖλος*. T. I. p. 468. — *ἀρωαῖον*. P. Suid. I. p. 56. *ἀρωαῖον*. Pl. Br. *γλαγοπήγας*. In fr. Marceili Sidetae ad calcem Plut. de Paer. Educ. p. 100. ed. Schn. v. 101. *γλαγοφόρους τεύχεας γίλην μετὰ δαῖτα τιθήνας*. metrum constabit, si legeris, *γλακτοφόρος*, ut *γλακτοφόροι* ap. Homer. Ἰλ. 15, 6. — V. 6. *καὶ τῶν*. P. Pl. *καὶ τάν*. Suid. in *λαιμοπέδη*. T. II. p. 421. Hoc Br. in Lectt. monente recepi. — Nr. 36. *ἀνάθημα σωσικλέους γεωργοῦ τῇ δημήτρῃ* (vid. ad nr. 31. Heyn. ad Apollodor. I. 2. 5. p. 6. in var. lectt. Coray. ad Plutarch. T. II. p. 365.) *φιλίππου θεσσαλ.* Br. II. 217. nr. 19. An. II. 2. p. 162. V. 3. *αἵτις*. P. *αἵτις*. Pl. editt. omnes praeter Steph. ubi *αἵτις*, et Suid. in *ἀμβλέ*. T. I. p. 155. et in *καλαμητομής*. T. II. p. 229. V. 4. *γέροι*. P. *γέροι*. Pl. Suid. Br.

Nr. 37. *ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα ποιμένων ἄδηλον*. Br. III. 175. nr. 125. An. III. 1. p. 361. V. 1. *καὶ κατὰ* corr. Reisk. quod Cod. lectioni non praefero. V. 3. *ξέσαντες*. P. *ξέσαντες*. Suid. in *ἄθρημα*. T. I. p. 75. V. 4. *ὠραίων*. P. *ὠρεῶν* Br. c. Salm. *ὠρεῶν* Toup. qui in reliquis etiam doricas formas dedit. Fróstra. *ὠρεῶν βορκαίων* tueretur Theodorid. p. 168. nr. 157. *ὠρεῶν ἄρας*. — Nr. 38. *ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρα ἀμυντίχου ἀλιέως φιλίππου*. Br. II. 218.

nr. 23. An. II. 2. p. 165. V. 1. μολύβδω. P. μολίβθ. Pl. Br. V. 2. Suid. in διουθάλασσα. T. I. p. 635. V. 5. φιλόναυτιν. P. γιλοναύτην. Pl. Br. V. 6. σπέρματα πυρός. P. σπέρμα. Pl. Br. Od. ε. 490. σώιζεν. P. vid. ad p. 97. nr. 62. — Nr. 39. ανάθημα τῇ ἀθηναίᾳ παρὰ τριῶν ἀδελφῶν γυναικῶ, ἀρχίου. Br. II. 94. nr. 11. An. II. 1.

γρ. ἡράκλεια

p. 255. V. 1. καὶ εὐκλεια. P. ἡράκλεια. Pl. cf. p. 178. nr. 206. v. 7. —

ξάνθου

V. 2. ξουθου. P. ξούθου. Pl. Br. V. 3. Suid. in ἀράγειον νῆμα.

T. I. p. 309. V. 3. 4. in ἄτρακτον. T. I. p. 373. in μίτος. II. p. 507.

Draco de Metr. p. 67. 13. ubi ἀραχνίσιον. V. 4. ἀλακάτης. P. ἀλαπάτας. Pl. Suid. Br. V. 5. Suid. in πολυοπαθής. T. III. p. 147.

V. 6. ἀτριτάτη. P. τριτάτα. Pl. Br. V. 8. αἶ σοι θίσαν. P. Auribus haec parum jucunda, sed, ut mihi quidem videtur, sincera.

P. Nr. 40. ἀνάθημα γεωργοῦ τῇ δη.^μ μακῆδονι^{8 π} v. Br. III. 332. (ed. Lips. IV. 89. nr. 28^b.) An. III. 1. p. 229. V. 1. βύε μοι οἱ τόνδε. P. οἱ τόνδε Br. Grotius: ecce bonas factos de frugibus. quasi οἶρου legisset, ut est in edit. Bosch. T. III. p. 434. sed verum est οἶτον. Hoc vocabulum in οἶνον depravatum est in epigr. Euclid. T. II. p. 763. nr. 26. v. 1. Frequens usus particulae δὲ in enuntiationibus parentheticis, quem mireris fraudi fuisse Homeri interpretibus Ἰλ. σ. 33. Cf. Heyn. T. VII. p. 434. V. 6. 7. Suid. in κορινθικόν. T. II. p. 350. Cf. Zenob. Paroem. III. 57. p. 66. V. 8. ἀφιλοσταχύν. notanda forma. Vid. Br. ad ep. Crinag. 5. (p. 183. nr. 229.). Similiter ὑπαίχενε Ῥώμη. in Orac. Sibyll. VIII. p. 697. — Nr. 41. ἀνάθημα καλλιμένους τῇ θεοῦ ἀγαθίου σχολ. Br. III. 44. nr. 50. An. III. 1. p. 73. V. 2. ταυροδέτιν. P. et Codd. Plan. ap. Br. ταυροδέτην. vulgo. V. 2. ὑπανχηνίην. P. ἐπανχηνίην. Pl. Br. Si vera est lectio Cod., lorum intelligitur, quo jugum sub collo alligatur. V. 5. εὐαρότρου. P. Pl. εὐαρότου. Br. c. Dorvill. Sic p. 182. nr. 228. ἀρότρου et ἀρότου permutata. Leon. Alex. p. 414. nr. 347. εὐάροτον βύες οἰδαμεν αὐλακα τέμνειν. — V. 6. τὸν στάχυν ἀμῆσαι. P. Br. τὸν στάχυν νομίσαι. Pl. priore in στάχυν perperam producta. Nicarch. p. 146. nr. 31. καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ' ἀσταχύνων. — Nr. 42. ἀνάθημα ἀλκιμένους κηπουροῦ ἀδίσποτον. Br. III. 186. nr. 177. An. III. 1. p. 391. V. 1. πινηγρός. P. V. 3. νομίζων εἶπε σὺ μοι. P. Br. νομίζω Ὅτι σὺ μοι. Pl.

Nr. 43. εἰς βατραχὸν χαλκὸν ἀνατεθέντα ταῖς νύμφαις παρὰ
^ο ὁδοπόρον, πλατων. Br. I. 170. nr. 8. An. I. 1. p. 344. In Plan.
 p. 437. St. ἀδίσποτον. — V. 2. τὸν λιβάσιν. P. τὸν σταγόσιν. ed.
 Asc. quum in ed. pr. et tribus Aldd. lacuna esset. V. 5. στηλώσας.

γρ. μορφῶσιν αὐτῆς
 Pl. τυπώσας τις P. Supra p. 54. nr. 33. ὡς θρασὺ μορφῶσαι τὸν
 αὐμύκτον. Ib. nr. 36. ἴλασθαι μορφωθείς, ἀρχάγγελε. Ib. nr. 50.
 δέμας μόρφωσεν. — ἔθης. P. ἔθικεν. Pl. Br. V. 4. ἀπεσώμενος.
 P. ἀπεσώμενον. Pl. Br. V. 4. ἀπὸ λειπών. P. V. 8. deest in Pl.

γρ. ἦν
 In Cod. marg. adscriptus. γλυκερών. P. Ut versus fiat, saltem hemi-
 stichii inter se permutatis, legendum: ὦν ἐπόθει νασμῶν εἴρε πόσιν
 γλυκερῆν. — ὦν ἐπόθει λιβάδων. Br. Sed hic versus non videtur

esse Platonis. — Nr. 44. ἀνάθημα ἡρώνακτος γεωργοῦ ἀδελῷ τίν.
^τ οἱ δὲ λεωνίδου ταραν. Br. I. 225. nr. 18. An. I. 2. p. 81. Leonidas
 tribuitur in Plan. p. 431. St. V. 2. 3. Suid. in δράγματα. T. I. p. 625.
 ubi πρῶτα et ἰρώνατο. πρῶτα Br. probat. πρώτης. P. Pl. — φταλιῆς.
 P. Br. φταλῆς plures editt. Pl. V. 5. 6. Suid. in οἶνον. T. II. p. 670.

P. Nr. 45. ἀνάθημα διονύσῳ παρακυμαύλου γεωργοῦ. Br. III.
 176. nr. 131. An. III. 1. p. 364. V. 1. Suid. in ἐχῖνος. T. I. p. 929.
 Θηλοπέδων. P. Pl. Suid. in σίντης. T. III. p. 318. Θειλόπεδον Idem
 T. II. p. 195. in φαγολόγος. T. III. p. 249. Θειλοπέδων. Draco de
 Metr. p. 81, 3. Eadem est varietas p. 170. nr. 169. Cf. Eustath. ad
 Od. η. p. 275. s. Steph. Thes. T. I. p. 1180. E. F. — V. 3. ἐπὶ τρ.
 P. V. 4. ἀνεκρέμασεν. P. Pl. ἀνεκρέμασε. Br. — Nr. 46. ἀνάθημα
 τῇ ἀθηναῖ παρὰ φερενίκου στρατιώτου ἀντιπάτρον σιδωνίου. Br. II.
 8. nr. 10. An. II. 1. p. 21. V. 3. 4. Suid. in θυμέλη. T. II. p. 211. —
 Nr. 47. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρα βιττοῦς ἀντιπάτρον σιδωνίου.
 Br. II. 8. p. 9. An. II. 1. p. 20. V. 2. 3. Suid. in λιμηρῆς. T. II.
 p. 448. Vocem χήρη frustra olim suspectam habui: Bitto, viro morte
 amisso, vitam texendo toleraverat. χερνῆς ἐγὼ γὰρ nuper tentavi Orell.
 in Append. ad Isocr. π. ἀντιδ. p. 401. quod non habeo, quomodo
^τ ^τ
 cum metro conciliem. — Nr. 48. εἰς αὐτὸν ἀδελῷ. Br. III. 173. nr. 116.
 An. III. 1. p. 354. V. 2. Scr. ἄρμενον. V. 3. ἀπὸ στόξ. P. ἐν ἐρίθοις.
 Ib. Pl. ἐνερίθοις Br. ex interpolato apogr. Antipat. p. 171. nr. 174.
 περικτα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις.

Nr. 49. ἀνάθημα τῇ πυθοῖ παρα αχιλ. Alteri disticho adscriptum

lemma: ἀνάθημα διομήδους. Br. III. 179. nr. 150. An. III. 1. p. 372. „Ex Eustathio in Homer. p. 1313. 44. unde prolatum a Clarkio in „not. ad Ἰλ. γ. 513. In Vat. Cod. male divulsa disticha, omisso δ' „posterioris initio.“ Br. Eustathius sumsit ex Athen. VI. p. 232. D. hic ex Phania de Siciliae tyrannis. V. 2. θῆκεν. P. θῆκε Br. c. Eust. — V. 3. δ' om. P. V. 4. ἵπποισιν ἐπὶ. P. ἵπποισι παρά. Br. ex Eust. — Nr. 50. εἰς τὰν ἀνατεθέμεντα τοῦ δῦ. σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 44. An. I. 1. p. 226. Est ap. Plut. V. Arist. c. 19. T. II. p. 261. ed. Cor. in Opp. Mor. p. 875. B. Cf. Dorv. ad Char. p. 629. V. 1. φώμη χειρός. P. Pl. Ἕλληνες νίκας κράτει. Br. ex Plut. V. 2. ψυχῆς λάματι. P. Br. λήματι. Plut. Hoc reponendum. Quamvis enim in λάματι nec Dervill. haeserit, nec Br., qui etiam in ep. Alcaei Mess. 9. (p. 407. nr. 588.) λάμα dedit, ubi Cod. λήμα habet, illa tamen forma in usu fuisse non videtur. V. 3. ἐλευθέρῳ Ἐ. κοινὸν Ἰδρ. Br. c. Plut. Restitui lectique P. Pl. — Nr. 51. ἀνάθημα ἀλεξίδος. Br. III. 184. nr. 174. An. III. 1. p. 386. V. 1. γαίη. Hoc distichon corr. Herm. ad Orph. p. 766. μῆτερ ἐμή, ῥεῖη, Φρυγίων Φρ. λεόντων, Δινδρυμον ἂν μύσταις οὐκ ἀπ. ὄρος. quod forma γαίη nominis ab imperitissimis fuerit usurpata, nec appareat, cur Gallus Phrygiae cymbala dedecet, non Rheae. Φρυγίων λεόντων jungit etiam Plan. Pro μῆτερ ἐμή γαίη non inepte fortasse Iegeris: μῆτερ ὧ μεγάλη. nominativo, ut saepe alibi, pro vocativo, sive: μῆτερ ἐμή. γεραῖη Φρ. V. 2. δινδρυμόνης μύσταις. P. in marg. γρ. δινδρυμίνης. Huc refer Schol. initio pag. sequ.

positum: εἰς τοὺς ἀρμαζόντας τῇ διδρυμνῇ ἡγουν ἐκάτῃ ἢ μᾶλλον τῇ ῥεῖαι τῇ μῇ τῶν θεῶν. In Plan. lacuna est in versus capite * * μόνες μύσταις. δινδρυμον ἤ corr. Salmas. δινδρυμον ὧ. Br. Scripsi: ἡ μύσταις. ubi mons Dind. a mystis frequentatus. ἡ pro οὗ, referendum ad regionis nomen, quod in Φρυγίων latet. P. V. 5. ἀλαλητῶν. P. ἀλαλητίν. Br. ἀλαλητὸν Pl. quod cur Br. mutaverit, non video; nisi etiam ap. Homer. Ἰλ. δ. 436. Τρώων ἀλαλητός. et Ἰλ. σ. 149. θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ, et alibi, forma nota cum ignota, obvia autem cum ea, quae nusquam occurrit, permutanda est. V. 10. ἀγριοσύνης. P. Pl. ἀγριοσύνης duo Codd. Pl. ap. Br. liber ab hac facias sit feritate senex. Grotius. ἀγεμωσύνης conj. Schneider in Lex. I. p. 12. Oppian. Cyn. IV. 251. Mihi ἀγρεμωσύνης in mentem venit; quod genus voti passim occurrit in his epigrammatis, v. c. p. 196. nr. 288. p. 199. nr. 300.

Nr. 52. ἀνάθημα τῷ δι' παρα στρατιώτου σιμωνίδου. Br. I. 135.

nr. 50. An. I. 1. p. 252. V. 1. 2. Suid. in ἥσο. T. II. p. 81, in μελίαι. T. II. p. 522. in ταναή. T. III. p. 428. ubi μελίη ταναά, ut in P. μελίη ταναή. Pl. — ποτί. P. Pl. ἀνά. Suid. in ταναή. V. 3. Suid. in τετρίσθαι. T. III. p. 455. V. 4. κραδαινομένη δηΐψ. Pl. κραδαι-
^ανομένα δηΐψ. P. δηΐψ servavi, ut Ζηνί et αἰτή. — Nr. 53. βακχι-
 λίδου. ἀνάθημα τοῦ ξεφίρου ἀνέμωι παρὰ εἰδήμου γεωργοῦ. Br. I. 155. nr. 20. An. 1. 1. p. 289. V. 1. 2. Suid. in πύοτατος T. III. p. 117 ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Suid. Br. V. 3. γάρ οἱ. correctum γάρ, ut ap. Homer. Ἴλ. β. 665. λ. 339. ψ. 865. ω. 72. Sic etiam infra p. 192. nr. 266. ἐγάνη γάρ οἱ αὐτά. Tull. Gem. ap. Plan. p. 351. St. (T. II. p. 688. nr. 205.) δεῦτε γάρ οἱ φρήν. Moschus Eid. IV. 25. ἦ γάρ οἱ αἰτᾶ. Ib. 42. πολλῶν γάρ οἱ ἔργον. et in plurimis aliis locis, quae ut omnia cum Herm. ad Orph. p. 775. s. pro depr vatis habeam, a me impetrare non possum. Hoc loco vir doctiss. corrigit: ἐξαιμένψ ὅ οἱ ἤλθε. — βοαθούς. P. βοθηθούς. Pl. — Nr. 54. ἀνάθημα τοῦ ἀπόλλωνι παρ' εὐνόμου κισσαριωτοῦ. παρλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 48. An. III. 1. p. 159. V. 1. λκωρεῖ. P. λκωρεῖ. Pl. Br. V. 2. ^εμᾶμασφιλουτγάνου. P. V. 3. ὕδ' ἀ. ἰ. πάρθης. In marg. γρ. σπάρτας. P. voluit σπάρτις. ut p. 456. nr. 584. v. 2. Πάρθης vocatur ap. Suid. T. III. p. 53. Πάρθης in Plan. Πάρτις ap. Br. A Cod. lectione non recedo. Cf. Interpp. Antig. Car. I. p. 2. Kann. ad Canon. Narr. 5. p. 77. s. V. 4. Suid. in κρέκω. T. II. p. 372. V. 5. τετρηγνῖα. P. Pl. τετρεγνῖα. Suid. in ἀπεκόμπασε. T. I. p. 252. ubi vet. editt. βρόχον et βρόχον habent. Agath. p. 560. nr. 382. v. 2. βραχὰ λαγγιγίων. — ἀπ' ἐκόμπ. P. V. 6. ἀρμονίας. P. ἀρμονίης. Pl. Br. V. 7. ἐπὶ τρ. P. ὑπερέζετο. Pl. Br. ὑπερ ἔζετο. P. Suid. in ἀρέυς. T. I. p. 13. V. 8. ἀπ' οἰχ. P. V. 9. 10. Suid. in λαλαγεῖσαν. T. II. p. 411. νομόν. P. V. 12. λητώϊε. P. λητῶι Br. c. Pl. Scr. Αητῶι, auctore Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 535. — ὑπερ. P.

Nr. 55. ἰωάννου τοῦ βαρβοκάλλου. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρα Ἐρμοφίλου βορβολου. Br. III. 12. nr. 3. An. III. 1. p. 19. V. 1. cum parte 5th Suid. in πηκτῇ. T. III. p. 109. in σίμβλοι. p. 514. — παφίη. P. Παφίη Pl. Suid. Br. V. 2. τάς. P. τῆς. Pl. Br. εὐρυνόμας. P. Br. εἰρυνόμας. Pl. V. 3. βουκόλος. Pl. Suid. βωκόλος. P. Br. — P. Nr. 56. μακηδονίου ὑπατικ. ἀνάθημα τῷ διονύσωι παρα λιναγόρου γεωργοῦ. Br. III. 118. nr. 26. An. III. 1. p. 227. V. 1. κισσοκόμαν. P. κισσοκόμας. Pl. Satyrum hedera redimitum fuisse, apparet ex v. 3.

V. 2. λιναγόρας. P. ληναγόρας. Pl. Br. In λίνον prior corripitur.
V. 3. τῷδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. recte. V. 4. λέγει P. et tres Aldd.
λέγοις Asc. St. Br. Subaudi ἄν. Vid. ad p. 101. nr. 100. V. 5.
τέχνη. P.

Nr. 57. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα τέκρον ἀραβος. παυλ. σιλ.
Br. III. 86. nr. 47. An. III. 1. p. 158. V. 2. φοινοῦ. P. φονίη. Pl.
φονίῳ Br. praeter necessitatem. Hesych. φοινῶ κρατί, πνέξῳ. Ἰλ.
π. 153. παρὶόν αἵματι φοινόν. Hom. Hymn. in Apoll. 361. θνιμόν
φοινόν ἀποπνείουσα. V. 2. σὺν ἐξ ἐρίσας. P. V. 3. 4. Suid. ἀγρό-
τας. T. I. p. 39. αἰγανέα. T. I. p. 610. καὶτήν. T. II. p. 284. —
V. 6. ψ. P. ῥ. Pl. ζ. Br. Minimum discrimen inter ψ et ζ. — V. 7.
Ἵδριάδες scripsi initiali majore, ut p. 488, nr. 823. V. 8. στῆσαν.
Pl. Br. στασαν. P. — Nr. 58. ἰσιδώρου σχολ. βολβενθιώτου. ἀνάθημα
τῇ μῆνι παρα ἐνδυμίων. Br. II. 474. An. II. 3. p. 332. V. 2. σὸς
φίλος. P. Br. σοὶ φίλος. Pl. V. 4. σώζει. P. Vid. ad nr. 38. v. 6.
σώζοι quaedam editt. Plan. — Nr. 59. ἀνὰ τῇ ἀφρο καὶ τῇ ἀθηναῖ
καὶ τῇ ἀρτέμιδι παρ καλλιγρόης ἀγαθίου σχολ. Br. III. 45. nr. 32.
An. III. 1. p. 74. V. 3. εἴρετο. P. Pl. εἴρατο Br. nescio quare.

Nr. 60. ἀνάθημα τῇ ἰσι. παλλαδᾷ. Br. II. 406. nr. 1. An. II. 3.
p. 199. V. 2. τοὺς lineae superscr. V. 3. γάννυται. P. et editt. vett.
Plan. usque ad Ascens. V. 4. χρῆσῳ ὃν ἐκ λυδῶν. P. Br. χρυσῷ τὸν
Λυδός. Pl. V. 4. ἔπεμπε. P. ἔπεμψε. Pl. Br. — Nr. 61. τοῦ αὐ τοῦ
αὐ. ἀνάθημα παμφίλης τῇ ἰσιδι. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. V. 1.
πλοκαμίδας. P. V. 3. οὔσε τίς. P. V. 5. 6. Suid. in λεπτοκρή-
δεμος. T. II. p. 558. — P. Nr. 62. Φιλίππου θεσσαλονικέως. ἀνά-
θημα ταῖς μούσαις παρὰ καλλιμένους καλλιγράφον. Br. II. 216. nr. 17.
An. II. 2. p. 160. V. 1. πλευρῆς. Martor. de Thec. calam. p. 209.
γραμμῆς corrigit, distichon etiam periisse suspicatus. Hoc quidem
probabiliter. V. 2. σμίλην. Pl. σμίλαν. P. Br. Suid. in σμίλη. T. III.
p. 343. — ἀκροβελῶν. P. Pl. Suid. Br. V. 3. παρὰ θῖνα. P. Pl. περὶ
θῖνα. T. II. p. 198. παραθήγα suspicatur Br. comparans νεοθᾶγι in
ep. Sapphus p. 285. nr. 489. Praeterea Martorelli corr. κανόν' ἰθύ-
τατον. Vulgatam tuetur Suid. in κανονίς. T. II. p. 238. V. 4. Σuid.
in κίσσηρις. T. II. p. 319. V. 5. ἀπὸ πανσ. P. V. 6. ἐπ' ἐσκ. P.

Nr. 63. ἀνάθημα μενεδήμου τῷ ἐρμῇ: δαμοχάριδος. In Plan.
p. 445. St. ἄθλον est. Br. III. 69. nr. 2. An. III. 1. p. 119. Monte-

falconii quosdam errores in Palaeogr. p. 24. corrigat Martor. l. c. p. 193. sqq. qui ipse in hoc epigr. plura, quae sanissima sunt, conjecturis vexat.

V. 1. γραμματόκον. P. γραμματόκω. Pl. Br. κύκλα μόλιβδον. P. κυκλομούλιβδον. Pl. Br. Caeterum Cod. Pal. fere ubique μόλυβδος exhibet et μόλιβος; interdum etiam μόλυβος; de quo orthographiae discrimine monuit Etym. M. in μόλιβος. Eustath. ad 'Il. ω. p. 1469. 17. Cf. Pierson. ad Moer. p. 256. sq. Codd. vehementer fluctuant. Sic ap. Aelian. H. A. I. 2. p. 7. vulgo μόλιβδος, in Cod. Monac. nr. 87. bis μόλυβδος legitur. Apoll. Rhod. IV. 1680. μολίσβω. Codd. μολίσβω. Quum praeterea nulla huius discriminis causa appareat, vulgarem scribendi usum sequor. Vid. Steph. Thes. T. IV. p. 1467. s. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 161. Coray ad Plutarch. T. V. p. 384. V. 2. ἰθιτάτων. Significantius malim epitheton, ut ἰθιβατῶν. Sic nr. 68. ἰθυπόρων γραφίδων. — V. 3. δοχῆα Suid. in κελαινόν. T. II. p. 295. ζέεθρα. P. ζέεθρον. Pl. V. 5. τερχαλέην. Frustra Martor. τερχαλίην corrigit. De discrimine, quod grammatici statuunt inter ὁ et ἡ λίθος, recte monuit Gesnerus ad Orph. Lith. v. 355. De quovis lapide Theocr. Eid. VII. 26. πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδεις. Bion fr. XI. χά λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλαίνεται. Cf. nr. 68. v. 2. p. 214. nr. 40. Femininum genus in hac voce, ut in quibusdam aliis, magis poëtici usus esse videtur. V. 5. κόσμον. P. Suid. in κίσσηρις. T. II. p. 319. κόσμον. Pl. — V. 6. περὶ τρ. P. V. 7. γλύφανοῦ καλάμων. P. Pl. γλύφανον καλάμων tacite emendavit Br. Prius recepi. Vid. nr. 67. v. 4. σιδάρον. P. σιδήρον. Pl. Br. V. 9. πεκμηκώς. Pl. κεκμηκώς. P. Vid. ad p. 145. nr. 25. p. 153. nr. 66. V. 10. ἐρμείαι. P.

Nr. 64. ἀνάθημα τωῖ ἐρμῇ παρ̄ φιλοδήμου καλλιγράφου πανλ. σιλ. Br. III. 87. nr. 50. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in γυρός. T. I. p. 504. V. 3. μεσσοσχιδίων. P. V. 4. ταμίης. P. ταμίην. Pl. Br. V. 8. ῥυσούν. P. ῥυσσόν. Pl. Br. Vid. ad p. 94. nr. 38. p. 99. nr. 76. In hoc quoque epigr. plura perperam tentavit Martor. — Nr. 65. ἀνάθημα τωῖ ἐρμῇ παρ̄ καλλιμένους καλλιγράφου, τοῦ αυ. In Plan. p. 445. St. ἄθληον est. Br. III. 87. nr. 51. An. III. 1. p. 162. V. 1. μόλυβδον. P. μόλιβδον. Pl. Br. V. 3. Suid. in χάλυβες. T. III. p. 852. V. 5. 6. Suid. in ὀκρίσεις. T. II. p. 676. ὀκρυόεντα plures editt. Pl. crebro errore. Vid. ad p. 217. nr. 67. Heyn. ad Iliad. T. IV. p. 649. — P. V. 9. πολύντα. male explicat Martor. l. c. p. 18. μίτω πολύντα

p. 480. nr. 765. Eosphr. S. Soph. p. 519. v. 411. καὶ μέγαν στανροῖο
τύπον πολίωπα (i. e. πολίτητον) νοήσεις. V. 10. καθ' ἄρμ. P.

Nr. 66. ἀνάθημα ταῖς μοῖσαις παρ' τοῦ αὐτοῦ καλλιμένους. τοῦ
αὐτοῦ. Br. III. 88. nr. 52. An. III. 1. p. 163. Etiam hoc ep. ἄδελον
est in Plan. p. 446. St. V. 1. ἀπλανέως. P. ἀπλανέος. Pl. Br. V. 2.
ἀρμον' η. P. V. 3. μολίβδον. P. μολίβδον. Pl. Br. V. 4. Suid. in
τηρητή. T. III. p. 419. V. 7. λειμῶνα spongiam appellari sane mire-
ris. Nemo tamen facile probaverit conjecturas Martorelli l. c. p. 162.
χίδην πίνοντα θαλάσσης. aut χυτῆς πλήρωμα θαλ. V. 10. κεκμηώς.
P. Br. κεκμηώς. Pl. Suid. T. II. p. 290. ubi φιλομήδεσιν et παλά-
μας. — Nr. 67. ἰουλιανοῦ ἀπο ἑπαρ² αιγυπτίου. ἀνάθημα τοῦ ἱερῆ
παραφιλοδέμου καλλιγέαρον. Br. II. 495. nr. 10. An. II. 3. p. 375.
V. 1. ἀπ' ἴθιν. P. V. 2. μολίβδον. P. μολίβδον. Pl. Br. Ne in
ἄγων haereas cum Martorello p. 218. confer nr. 75. v. 7. ἀνθ' ὧν σοι
τοῦδε, Φοῦβε, τὸ Λύκτιον ὄπλον ἀγινεῖ. V. 3. 4. Suid. in λῆας.
T. II. p. 406. Vulgo post κανόνα distinguitur. Sed jungendum ἡνιοχῆα
μολίβδον. V. 4. θῆγε. P. θῆκε ed. pr. et tres Alld. V. 5. μυστίρια.
Ridicule Martor. p. 225. στεπτίρια. V. 6. σμίλης. P. σμίλης editt.
vett. Plan. ὀξέτομον. P. ὀξτόμον. Pl. Br.

Nr. 68. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 496. nr. 11. An. II. 3. p. 375.
V. 2. Scr. ἀνθεμά σοι. τροχθεῖς. Pl. Br. τροχθεῖς. P. unde feci τρο-
χόεις. ut nr. 65. τὸν τροχόεντα μολίβδον. nr. 66. τροχαλοῦ μολίβδον.
In nullo horum epigr. instrumenta usu aut tempore attrita et exesa
(τροχθέντα) commemorantur. V. 4. θιγαλή. P. Br. θιγαλέος. Pl.
Vid. ad nr. 65. v. 4. V. 5. 6. Suid. in γῆρας. T. I. p. 481. V. 10.
ἴθινε. Agath. p. 54^b. nr. 55. ἀλλὰ φανείης Ἐλπίδας ἰθύνων ἰσοο-
μένου βιώτον. — P. Nr. 69. ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρακράντον
γαίτον: μακροδονίον ὑπάτον. Br. III. 117. nr. 22. An. III. 1. p. 225.
V. 1. κράντας. P. κράντος. Pl. Br. Dorica nominis forma non debet
offensioni esse. Vid. ad p. 147. nr. 34. V. 2. Suid. in πέζα. T. III.
p. 70. ubi ἐς κείνον. — Nr. 70. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐ. Br. l. c. nr. 23.
An. l. c. V. 1. νῆά σοι. P. Pl. V. 2. κράντας. P. κράντος. Pl. Suid. in
πέγγειν. T. III. p. 440. — μὴ κέτι. P. V. 4. εἰς ἐλάαν αἶθρι. P. αἶθρην.
Pl. Br. Nec illud a graeci sermonis indole abhorret. Charit. V. p. 95.
οὐδέεις ἡμᾶς ἐὰ τοῖς βασιλείοις εἰσελθεῖν. ubi Dorvill. p. 494. inter
alia comparat Sophocl. ap. Stob. p. 386. Ἀφροδίτη . . εἰσερχεται μὲν

ἰχθύνων πλωτῶ γένει. Saepe enim dativus finem indicat, ad quem quid dirigitur. Agath. p. 51^b. nr. 54. θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι

φαντασίῃ. V. 5. πόρον. P. πόντον. Pl. Br. — ἀέλλης. P. V. 6. ἰδρυσάμην. P. ἡδρυσάμην. Pl. Br. Infra p. 485. nr. 801. ἡδρυσεν mutat m in ἰδρυσεν. Vid. not. ad p. 225. nr. 109. — Nr. 71. ἀνάθημα λαΐδος παλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 84. nr. 41. An. III. 1. p. 153.

γρ. κλαστὰ
V. 2. πλακτά. P. utramque lectionem commiscens Pl. πλαστά. κλαστὰ Br. turbantisque animum pocula fracta meri. Grot. V. 3. βόστρυχα σοί. P. Pl. βόστρυχά σοι. Br. V. 4. σκύλα. P. σκυῖλα. Pl. Br. V. 5. Scr. Δαΐς. V. 6. τοῖσδε. P. ἀκρηβαῖς. P. ἀκρήβαις. Pl. Br. Cf. ad p. 587. nr. 125. v. 2. V. 8. ἐπ' ἔσπ. P. V. 10. ἀστρέπτου κ. θηλυτέρης. P. Suid. in γνῖα. T. I. p. 499. ἀστρέπτω κ. θηλυτερῶν. Pl. θηλυτέρων. Br. Servavi ἀστρέπτου θηλυτέρης, quod de ipsa Laïde accipiendum. Sic de certa quadam puella Agath. p. 120. nr. 218. v. 6. μάστιγε ῥαϊνῆς ἄψα θηλυτέρης. Paul. p. 136. nr. 290. συζυγίην μίλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων θηλυτέρη χαρίεσσα.

Nr. 72. ἀνὰ ἀγαθίον σχολ. ἐπὶ λαγωῦ. Br. III. 54. nr. 59. An. III. 1. p. 90. V. 1. 2. Suid. in πτώξ. T. III. p. 225. ὁπώρας. P. ἀμελγόμενον. Suid. Eadem varietas est ap. Apoll. Rh. I. 882. Nicand. Alex. 4. 8. Ap. Tryphiod. 551. ἄλλαι δὲ χροόεσσαν ἀμεργόμεναι χάριν ὄμβρον. ἀμελγόμεναι corrigi. Toup. ad Hesych. T. III. p. 232. s. — V. 3. 4. Suid. in ἀπροΐδης. T. I. p. 504. ἐξεκίλισσε omnes. Sed vid. Br. in Lectt. ad Theocr. Eid. XXI. 70. 'p. 81. Meleag. p. 412. nr. 531. ἄρτε κελιόμενον. Draco de Metr. p. 23. 3. p. 107. 21. —

τ
Nr. 73. μακηδονίου ἑπα. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα δάφνιδος ποιμένος. Br. III. 118. nr. 25. An. III. 1. p. 226. V. 1. περὶ omnes editt. Plan. ante Steph. ubi περ. περὶ Suid. in ἀεργηλή. T. I. p. 59. s. σφριγκτάς. Id. ἐπὶ tentavit V. D. ap. Huet. p. 42. V. 2. τάνδε. P. ed. pr. Pl. Suid. Br. τᾶσδε vulg. βαρυνόμενας. P. Br. βαρυνομένην. Pl. Suid. V. 3. ἀνέθηκε. P. Pl. ἀνέθηκα Br. propter μελίσδομαι v. 5. At similiter a tertia persona transitus fit ad primam in ep. Juliani p. 143. nr. 18. Agath. p. 148. nr. 41. Leonid. p. 287. nr. 506. et statim nr. 76. Apollon. Rh. III. 79. μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο Κίπριδος, εἰ δὴ σείω λιλαιομένης ἀθερίζω. V. 5. μελίσδομαι. P. Br. μελίσδεται. Pl. εἰς ἔτι. P. P. V. 7. 8. Suid. in σύντης. T. III. p. 318. — Nr. 74. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ ἀγαθίου σχολ. Br. III. 43. nr. 27.

An. III. 1. p. 70. V. 1. ταῦρος. P. ταύρων. Pl. Br. Suid. in βασσαρίς. T. I. p. 419. — V. 4. Suid. in ἀτλήτω. T. I. p. 372. V. 5. Id. in ἰλήκοις. T. II. p. 114. ἰλίκους διόνυσσε. P. V. 7. 8. Suid. in ῥόπτρον. T. III. p. 265. V. 7. θῆκα δέ σοι. P. Br. non magis h. l. σοι inclinandum, quam nr. 75. v. 7. ubi ἀνθ' ὧν σοι τόδε . . in P. et ap. Br. exhibetur.

Nr. 75. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρ' ἀνδρόκλου παν σιλεντιαρι.
Br. III. 85. nr. 45. An. III. 1. p. 157. V. 3. ἐξάλοτο. P. V. 5. παν-
ἀργετος. P. παναργείος. Br. φυλάκων παναργεία κανθόν. Paul. p. 121.
nr. 219. παναργείος μοίρης. Idem p. 303. nr. 609. Probabilis emen-
datio, nisi ille παναργείτις scripsit; ut γιλαργείτις Ἀρτεμις p. 426.
nr. 396. περαργέτην καρκινον p. 158. nr. 92. V. 8. ἀμφι δίαίς. P.
Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 835. 2. quem locum emendavi
in Append. ad Porson. Advers. p. 331. — Nr. 76. ἀνάθημα ἀγασθίου σχολ. Br. III. 45. nr. 33. An. III. 1. p. 74. s. V. 1. τοῦ
εἵνεκα. Hiatus in thesi vix tolerabilem sustuleris legens: Ἀγχιόης, ὅτου
εἵνεκα. Vid. ad p. 54. nr. 26. In epigr. dorico p. 594. nr. 257. ὅτω
σπένδεις τὸ γλάγος. V. 2. ἔτρεχεν. P. V. 3. κόψας. P. κόψαι. Pl. Br.
V. 4. ἡλικίης. P. Pl. ἡλικίας. Br. ex ed. pr. Idem ἰδαιήν et προτέρης
intacta reliquit. — Nr. 77. ἀνάθημα τῷ βάκχῳ παρα ξινοφῶν τὸ
ἐρατοσθεν. σχολ. Br. III. 125. nr. 4. An. III. 1. p. 242. V. 1. βάκχε.
P. Βάκχῳ. Pl. Br.

Nr. 78. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρ' δαφνίδος τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c.
nr. 3. An. l. c. V. 1. τόδε superscr. in P. καὶ ἀκοστὰν σεῖο κορύναν.
Suid. in ἀκοστήσας. T. I. p. 86. V. 2. ἄνθετο. P. ἄνθεσο Br. c. T.
Hemst. ad Lucian. T. I. p. 138. δαφνιγῶν. P. V. 4. μολπάν. quae-
dam apogr. μοι πᾶν. — Nr. 79. ἀγαθίου σχολ. ἀνάθημα τῷ πανὶ
παρὰ στρατονίκου γεωπόνου. Br. III. 46. nr. 57. An. III. 1. p. 76.
P. V. 4. μῆκ ἐτι. P. V. 5. τὸ ἐπαύλ. P. Pl. τόδ' ἐπ. Br. At hia-
tum, quem articulus facit, veteres non vitasse, plura exempla docent.
p. 384. nr. 174. καὶ τὸ ἔθος. p. 494. nr. 29. οὐχ ὁ ἔρως et ἔσθ' ὁ
ἔρως. p. 469. nr. 666. οὐδ' ὁ ἔρως. p. 523. nr. 114. ὁ ἀστρολόγος. —
Nr. 80. ἀνάθημα ἀγαθίου τῇ ἀφροδίτῃ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ποιήματα
αὐτοῦ τ' δαφνιζ. Br. III. 45. nr. 34. An. III. 1. p. 75. De Agathiae
Daphniacis cf. Suid. in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. V. 1. Ἀγαθίου. Pl.

Br. „In Vat. scriptum *Ἀγαθίας* [potius *ἀγαθίας*^η] *ἐννεάς*. emendabat „Salm. *ἀγαθήϊας*. contra analogiam. Bene se vulgata habet.“ Br. At quamvis in nomine *Ἀγαθίου* multum sibi permiserint Byzantini, ita ut primam et tertiam modo producerent, modo corripserent, (cf. p. 54^b. nr. 55. p. 469. nr. 662. Michael. Gramm. T. II. p. 722. nr. 316.) nusquam tamen, quod sciam, duas priores produxerunt. Quare scripserim: *ἀγαθηῖα ἐννεάς*. Ab *Ἀγαθίας* descendit *ἀγαθεῖος*, *ἀγάθηϊος*, ut a *Πυθαγόρας*, *πυθαγορήϊος*. Vid. Fischer. ad Veller. T. I. 2. p. 9. — V. 2. *τεπτήνας*. vulgo *τεκτῆνας*. In talibus jota subscriptum semper omisi, plerumque assentiente Cod. *τεκτοσύνη ἐπέων*. Nicarch. p. 229. nr. 159. V. 3. *τόσσον*. P. *τόσον*. Pl. V. 4. *τόσσατιών πόθων*. P. *τοσσατίω πόθω*. Suid. in *πικρία*. T. III. p. 112. *τοσσατίων*, ut *τοσοῦτων*, et numerum et modum significat. Cf. p. 51. nr. 10. v. 45. p. 56. nr. 64. v. 2. Nonn. Dion. IV. p. 114. 16. *τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήϊσσε βερέθρω*. Id. p. 134. 27. *τοσσατίους κομώντα δρακοντείοις καρήνοις*. V. 6. *ἦ τινά*. P.

Nr. 81. *ἀνάθημα τῷ ἄρει παραλυσιμάχον στρατιώτον*. πανλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 46. An. III. 1. p. 157. V. 1. 2. Suid. in *ἐγγεῖα*. T. I. p. 676. in *χολάδων*. T. III. p. 677. V. 3. Suid. in *ἀλεξιβέλεμνον*. T. I. p. 106. V. 5. 6. in *βάκτρον*. T. I. p. 411. — Nr. 82. *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ μελίσκου*. Br. III. 88. nr. 53. An. III. 1. p. 163. In Plan. p. 441. est *ἀδέσποτον*. In Cod. Medic. ap. Bandin. T. I. p. 102. inscribitur *Ἀνύτης*, cujus ibi epigr. sequitur. V. 1. *ὄδ' P. ὁ δ' Pl.* Br. V. 2. *οἶστρον* et *ἐπ' ἐσπας*. — Nr. 83. *ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρὰ εὐμόλπου μακηδονίου ὑπάτου*. Br. III. 117. nr. 24. An. III. 1. p. 226. V. 2. *ἐπὶ μεμφ.* P. V. 3. *μὴ ψάνσαιμι, μὴδ' ἐθελήσω*. De optativi cum indicativo, futuri inprimis conjunctione vid.

^{ειν}
Bökh. ad Platon. Min. p. 62. V. 4. *φέρων*. P. *φέρειν*. Pl. Br. V. 5. *ἐρεισάμεθα*. P. *ἐρεισόμεθα*. Pl. Suid. in *βάκτρος*. T. I. p. 411. Codicis lect. non muto. Vid. nr. 81. v. 6. — Nr. 84. *ἀνάθημα τῷ δεῖ παρὰ νικαγόρου στρατιώτον*, πανλ. σιλ. Br. III. 87. nr. 49. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in *ὀμφαλός*. T. II. p. 694. V. 3. *ἰσάριθμος*. P. *ισήριθμος*. Pl. Br. Ennius ap. Macrobian. VI. 3. in Fragm. Hessel. p. 107. *undique conveniunt, vel imber, tela tribuno. Scr. velut.* V. 5. *μεναίχμα*. P. Pl. *μεναίχμον* corr. Jos. Scaliger in not. mst. At ejusdem est generis *ἀσπίς ὑπαιροφία*. p. 164. nr. 124. et *Παλλάδες*

ἀλκιμάχας. ἀγρονόμαν μοῖσαν. p. 235. nr. 16. ἀλιζόθια κόνις. p. 208. nr. 6. πολυκλιύταν στάλαν. p. 317. nr. 698. et plurima alia. V. 6. σῶιζετο. P. νικαγόραι. P. νικαγόρα. Vulg. et ap. Br. Dativus bene habet. Soph. Phil. 747. εἴ τι σοὶ πάρα . . . ξίφος χειρῶν. Apoll. Rh. IV. 11. τῇδ' (Medeae) ἀλγεσινύτατον κραδίη φόρον ἐμβαλεν "Περ.

P. Nr. 85. ἀνάθημα παλλαῖᾱ πεπαιγμένον. Br. II. 426. nr. 92. An. II. 3. p. 243. V. 1. θῶ. Ridetur barbara graecorum vocabulorum pronuntiatio, qua magnos interdum centuriones in imperatorum CPolitanorum legionibus usos esse, credere licet. V. 2. τιμοθίῳ. P. et ed. pr. Τιμοθίῳ tres Aldd. Τιμοθίων Asc. St. Br. Quum sensus sit obscurior, Cód. lectionem non ausus sum mutare. — Brevem syllabam in caesura pentametri non vitabit Palladas. Vid. ad p. 495. nr. 44. — Nr. 86. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἰλλουτρίον εἰς τὸ παιχθὲν ἐπὶ παλλαδᾷ. In marg. εἰς τὸ παιχθὲν ἐπὶ παλλαδᾷ τὰν θῶ καὶ τὰς κνή ἤγονν θώρακα καὶ κνημίδα, ἀσπίδα, δόρυ καὶ κράνος. P. — Br. III. 8. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. μεμυϊάδης. P. μεμβλιάδης ed. pr. μεμβιάδης reliquae. — ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. — Nr. 87. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρὰ τὸ πανός. Br. III. 175. nr. 124. An. III. 1. p. 360. In Plan. p. 425. Agathiae inscribitur. V. 1. ἑμέτερος. P. ἡμέτερος. Pl. Suid. in νεβρίς. T. II. p. 601. κορένν. P. Pl. Br. κορέναν. Suid. V. 4. τέχην. P. τέχνην. Pl. Br. Eadem uterque sorte utebatur; nam Bacchus quoque amaverat. — Nr. 88. ἀντιγράφος μακεδόνης. ἀνάθημα τῇ ἀγροδίτῃ παρὰ ἡνούς. Epigramma est ἐρωτικόν. Br. II. 204. nr. 1. An. II. 2. p. 117. V. 2. ἡνὸς ^{χρῶν} λυσάμενη. P. Omittit haec verba Suid. in ἑμερόεντα. T. II. p. 116. Ἴνῳ Br. c. Salm. in marg. ap. G. R. Νικῶ malebat Reisk. V. 3. Suid. in θελξινόοις. T. II. p. 170.

Nr. 89. μακίον κοῖντον· ἀνάθημα τῷ πριήπῳ παρὰ πάριδος ἀλιέως. Br. II. 238. nr. 8. An. II. 2. p. 220. V. 1. νησῶος. corr. νησιδος. P. ἀπταῖη νησίς. insula haud procul a litore posita. At vide, an non Nesis significetur insula prope Campaniam. Statius Sylv. III. 1. 150. Sylvaque, quae fixam pelago Nesida coronat. Idem II. 2. 78. Cf. Cicer. ad Attic. L. XVI. ep. 1. (Tom. VI. nr. 7+7. 1. p. 148. ed. Schütz.) V. 2. τερπομεναι. P. unde τερπόμενε Br. τερπόμενος. Pl. V. 4. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. V. 6. αὐτός δέ σοι. P. αὐτὸ δέ σοι. Pl. Antithesis h. l. pronomem non patitur inclinari. V. 7. 8. Suid. in ὑλακτούσης. T. III. p. 528. — Nr. 90.

ἀνάθημα τοῖς ποσειδῶνι παρὰ χαρικλῆος. φιλίππου. In marg. ταῦτα
 ἱαμβικά φιλίππου θεσσαλονικίως. Br. II. 212. nr. 5. An. II. 2. p. 143.
 V. 1. Suidas T. I. p. 459. βρύχιος. βυθιζόμενος ἔδατι. καὶ ἐμβρύχιος,
 ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα . . . ἐν ἐπιγράμματι · ἄγκυραν ἐμ-
 βρύχιον ἐρευνῆῖδα. V. 2. Scr. ἀπωσιχμάτους. V. 3. μόλιρδον
 ἡψηθῶμενον. P. μόλιρδον ἡψιδ. Br. Quo sensu haec acceperit Schnei-
 ders in Lex. v. ἀψιδῶω, non satis apparet, dum vertit: *das mit*
Netzen überwoltte Blei. Mihi plumbum margini (τῇ περιμετρίᾳ)
 retis annexum videtur significari. Cf. p. 145. nr. 2^a. v. 3. V. 4.
 τέ γ. τοῖς ἐπ' ἑοφ. P. τε τοῖς γ. Reisk. Notandum articuli ἐπ' ἑρβα-
 τον. V. 5. ἰδαιοιτεγ. P. ἰδαιοιτεγῇ. Br. c. marg. ap. G. R. V. 6.
 περητόκον. P. Br. Analogia περητόκον postulat. περσοτόκον. Reisk.
 Fortasse scribendum: λίθον . . περιπόρον, lapidem, ignis semina,
 quae intra se continet, reddentem. — P. V. 7. ἀρχικλῆς. In lemmate
 χαρικλῆς. V. 8. ἀπ' ἡόνων ἄλης. P. et Codd. regii Suidae in ἄλης.
 ubi vulgo ἡόνος. T. I. p. 108. τῆς ἐπ' ἡόνος ἄλης. Toup. et Corn.
 de Pauw. not. mst. τῆς ἀπ' ἡόνων ἄρης. Br. c. Salm. perperam.
 Cf. Philipp. p. 161. nr. 107. p. 147. nr. 38. Callim. H. in Del. 205.
 de illa insula: ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς. Inscr. ap. Murat. p. 1437.
 nr. 3. σοὶ γὰρ μέτεστι νῦν χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλης. ut correxit Schaefer.
 in Addit. ad Epist. Bast. p. 14. qui etiam ἄλη reperiri monet. Ap.
 Artemidor. V. 14. p. 404. Reiskius Reiskium secutus, dedit: τὸν
 πλείστον χρόνον ἐν ἄλλῃ καὶ ξενιτείᾳ διῆγε. Rectius vultus: ἐν ἄλλῃ.
 Maneth. II. 487. πλαζομένους βιώτῳ καὶ ἄλην ξείνης ἐπὶ γαίης. Cod.
 ἄλην. Dio Chrys. Or. I. p. 61. 43. οὐ πολὺς χρόνος ἔσοιτό μοι τῆς
 ἄλης καὶ τῆς τάλαιπωρίας. Scr. τῆς ἄλης. — Nr. 91. ἀνάθημα τῷ
 ἔει παρὰ τινῶ: θαλοῦ μιλησίον. Br. II. 164. nr. 2. An. II. 2. p. 29.
 V. 3. μελάντας. P. μελάνθας. Br. c. ap. G. R. Nomen Μελάντας est
 ap. Suid. T. II. p. 181. Diog. Laërt. V. 36. Plutarch. V. Artax. c. 19.
 T. V. p. 297. ed. Cor. V. 4. κοντόν. P. κόντον. Br. minus recte.
 V. 5. ἄρες. P. ἄρες scripsi ob priorem productam, quod in quavis
 sede fieri posse docuit Spitznerus in Diss. de Prod. Brev. Syll. p. 11. —
 V. 6. Scr. γίρειν pro θίρειν. — δώιης. P. Suid. in βροτολοιγύς.
 T. I. p. 457. δοίης Reisk. De illa forma vid. Piers. ad Moer. p. 117.
 Intrpp. Thom. Mag. p. 216 s.

Nr. 92. φιλιπ^υ θεσσαλονιζ. καὶ ταῦτα ἱαμβικά. ἀνάθημα τοῖς
 ἱερῇ^ο παρὰ δημοφῶν^οτ^ο χρνουχόου. In marg. ὦ^ρ ὦ^ρ et σμ. P. Br. II.

216. nr. 16. An. II. 2. p. 159. V. 1. Suid. in αὔλος. T. I. p. 381. in φιλήνεμος. T. III. p. 608. αὔλου ed. pr. Ald. I. V. 2. τετησίχρυσον. Vulgo. unde Jos. Scalig. τρουσίχρυσον. Suid. in ῥίνη. T. III. p. 260. ῥίνην τεχνησίχρυσον. Verissime Cod. τε κνησίχρυσον. V. 3. δίχειλον. P. δίχηλον. Pl. Cf. Statyll. p. 175. nr. 196. 1. — V. 4. λειψανολόγους. P. λειψανηλόγους. Pl. Br. — Nr. 93. ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρὰ ἀρπαλίων ἀντιπάτρου σιδωνι. Br. II. 8. nr. 13. An. II. 1. p. 22. V. 1.

πιλινευτής
ῥυτίσουλινευτής. P. ὁ πᾶς ῥυτίς ὢν ὁ λινευτής. Br. c. Reisk. ex marg. ap. Lips. Scripsi, ne littera quidem mutata: ὁ πᾶς ῥυτίς, οὐπιλινευτής. ut a λινεῖω λινευτής, sic ἐπιλινευτής ab ἐπιλινεύω. Hesych. ἐπιλινῶν . . τὰ ἐστώτα λῖνα ἐπιβλέπειν. Id. λινοπτάζει, λινοπτάξ, ἐπὶ λινὰ περιβλέπει. Scr. ἐπιλινῶ, περιβλέπει. V. 3. τόνδε . . τὸν σιβύνην. P. quod Br. restituit in Lect. quum in textu dedisset: τήνδε . . τὴν σιγύνην, metro adversante. Suid. in σιγύνη. T. III. p. 311. τόνδε . . τὸν σιγύνην. ed. Mediol. — In marg. Cod. Schol. σιβύνης, ὅπλον πρὸ μακεδόσιν δόρατι πρὸ πλῆσιον. V. 3. Suid. T. III. p. 311. πλειών, πλειώνος, ἐνιαυτός· ἐκ πολλοῦ πλειώνος· ἡγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου. πλειώνος Reisk. V. 4. ἔσθενον. P. ἔστεγον Br. c. Salm. σθένειν βάρος pro operi ferendo esse parem vix dici potest. Scribendum videtur: ἐκ πολλοῦ πλειώνος ὅτ' εἰς βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔσθενον. V. 4. εἰς. P. ἐς Br.

Nr. 94. ἀνάθημα τῇ ῥέει παρὰ κλυτοσθένους. φιλίππου θεοσολονικέως. In marg. ὅρα ὅτι καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἱαμβικῶν. Br. II. 212. nr. 6. An. II. 2. p. 145. V. 1. ἀραξάχειρα. P. ἀραξόχειρα. Br. c. Suid. in τύμπανον. T. III. p. 516. ἀραξίχειρα Reisk. ex ap. Lips. V. 2. Suid. in κύμβαλα. T. II. p. 394. V. 3. ad λωτούς marg. P. αὔλους. V. 4. ἐπ' ὠλόλυξεν et στροβήλίσας. P. In στροβίλος media producitur. Arist. Pax 864. Ion ap. Athen. III. p. 91. E. — V. 5. σάγαριν. in marg. P. πέλεκυν. Suid. T. III. p. 274. Cf. Schaefer. ad Gregor. p. 506. s. not. — V. 6. λεοντόδιφρε σοί, ῥέη. P. λεοντίδιφρε σοί, ῥεῖη, θῆκε. Suid. in τύμπανον. T. III. p. 516. — Nr. 95. ἀντιφίλου. ἀνάθημα τῇ θεοῖ παρὰ παρμιδος γεωπόνου. Br. II. 170. nr. 4. An. II. 2. p. 38. V. 1. Suid. in μύωψ. T. II. p. 588. V. 2. μέτρον. P. Suid. in πήρα. T. III. p. 111. μέτρον Br. c. Ap. G. R. Recte dicitur σιτοδόκον μέτρον σπορίμου. ut p. 191. nr. 257. ἀμφιφορῆα, τὸν ἀδριακοῦ νέκταρος οἶνοδόκον. Eadem abundantia dicitur πολισσοῦχος χθονὸς ap. Aesch. VII. c. Theb. 104. ποδωκία σκελῶν. Eu-

menid. 37. et similia. V. 3. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. V. 3. ἀροίρης. Fortasse ἀρούρας. et V. 6. ἀνιάρων scribendum. — V. 4. παλιουρόφορον
 ονς
 χ. θέρεις. P. παλιουροφόρον χ. θέρεις. Suid. in θρίναξ. T. II. p. 207. παλιουρόφορον Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 197. Idem valet
 παλίνορος et παλίνορος; sed παλιουρόφορος derivandum videtur a
 πάλιν et οὔρος, quod, qui frumentum ventilant, id adversus ventum
 jactant. V. 5. 6. Suid. T. III. p. 136. — P. Nr. 96. ἐρνεία. ἀνά-
 θημα τῷ πανὶ παρὰ γλαΐκων καὶ κορυδων ποιμ. Br. II. 295. nr. 1.
 An. II. 2. p. 351. V. 2. τον κεραον δαμάλην. P. τὴν κεραὸν δαμάλην
 Reisk. δάμαλιν. Br. δαμάλην cur mutaretur non erat. Theocrit. Eid. IV.
 12. XXVII. 8. Vid. Greg. Cor. p. 257. Ob doricum characterem
 epigr. scripsi τὰν κεραὸν δαμάλην, unde causa corruptelae fit mani-
 festior. κεραὴ βοῶς est p. 476. nr. 727. κεραὴ σελήνη. Maneth. VI.
 167. — V. 3. 4. 5. Suid. in δωδεκαδώρω. T. I. p. 622. ubi κε-
 λήνιων ἀνέρισαντες. — αὐ' ἐρίσαντες. P. Br. Constantiae causa ἀ-
 ερίσαντες scripsi. Vid. ad p. 126. nr. 248. 2. V. 5. ἄλλω μακρ. P.
 in marg. ζτ. ἄλλω Suid. l. c. ἄλλω Br. c. Salm. Vid. ad p. 162.
 nr. 111. — ποτὶ lineae superscr. in P.

Nr. 97. ἀντιφίλον βυζαντίου. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παρὰ ἄλε-
 ξάνδρον βασιλ. In marg. ^ο i. e. χρηστύν. P. Br. II. 171. nr. 9. An. II.
 2. p. 44. V. 1. δοῖρατ' ἀλ. P. δοῖρας. Pl. Br. ἐκείνου. P. ἐκείνου.
 Pl. Br. V. 4. ἦκε. P. εἶκε. Pl. de quorum verborum confusione vide
 Schaefer. ad Dion. Halic. p. 96. — Nr. 98. ἀνάθημα τῇ θεῷ παρὰ
 ἡρώκτ ζωνᾶ. Br. II. 80. nr. 2. An. II. 1. p. 201. V. 1 — 3. Suid.
 in λιχμαία. T. II. p. 447. V. 2. 3. in ὀλιγηρούη. T. II. p. 677.
 ἐναῖλακος. P. Suid. V. 2. πενιχρῆς. P. Suid. loco sec. πενιχρῶν
 Id. loco pr. V. 3. ἀλωεῖται. P. ἀλωεῖται. Suid. ἀλωεῖται Br. c.
 Reiskio. ἐλωρεῖται, οἱ τὰς ἄλως (τοὺς ἄλας vulgo) φυλάσσοντες. Suid.
 qui fortasse h. l. respexit. ἀλωεινᾶς corrigit Th. Tyrwhitt. in Not. ad
 Toup. Em. in Suid. T. IV. p. 420. Sed quomodo ἀλωεινᾶς στάχρος;
 pro ἀλωεινοῦ? ἀλωειναῖς ἵπποις recte habetur p. 406. nr. 501. Num
 ἀλωεινῆς fuit, Heronax agricola et messor, ab ἀλωεὺς derivatum, ut
 κηπευτῆς a κηπεύς? — V. 4. ὅς πρίν. P. οἷς πρίν. Kuster. ad Suid.
 ὄσπρια Br. c. Reiskio. V. 5. πίπατο. In marg. γρ. πίπαστο γάρ.
 P. πίπατο tuetur Suid. in γεώλοφον. T. I. p. 475. λυπερή. T. II.
 p. 474. — Nr. 99. φιλίππου θισσαλονικέως. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ

φιλοξενίδου ποιμ. ^ε Br. II. 213. nr. 7. An. II. 2. p. 146. V. 5. *ἔσονται. ἔσονται* malebat Br. quod mihi minime videtur necessarium.

Nr. 100. κριναγόρου, ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρὰ ἀντιφάνους. Br. III. 175. ut ἀδέσποτον. nr. 123. An. III. 1. p. 160. V. 1. *ἐναγκάς. P.*

ἐνίγκας. Br. V. 2. περικλοπίης. P. πυροκλοπίης. Br. Etiam περικλ. bene habet. V. 3. ἔτ' om. P. ex Ap. Lips. dedit Reisk. ἔμπριος. Ap. Gregor. Naz. Carm. III. 57. Opp. T. II. p. 56. C. οὔξεσθαι πρὸς ὄρος, μὴ σε πρὸς ὕμβρος ἐπίσπη. Scr. μὴ σ' ἔμπριος ὕμβρος. V. 4. ὁμωννυμῆι . . . ἀντιφάνης. P. ὁμωννυμῆις Ἀντιφάνους Br. c. Salm, qui hoc nove dictum esse pronuntiat pro ὁμώνυμος. Scr. potius, ὁμωνύμος. quod est in Aristot. Pepl. nr. 8. Διομίδῃ Ἰδ' ἱερὰ κατέχει νῆσους ὁμωνυμῆι. In ἀντιφάνης cur quid novaretur, causa non erat. —

P. Nr. 101. ἱαμβικά. ἀνάθημα τῷ ἡφαίστῳ παρὰ τιμασίῳ μαγείρου. ^ω φιλίππου: καὶ τοῦτο πάντως τ' ἱαμβικῶν τιγχάνει. P. Br. II. 215.

nr. 113. An. II. 2. p. 155. In marg. Cod. ^ρ V. 1. Suid. in κνώδαλον. T. II. p. 335. V. 2. *περηνέμονος. P. Br. Hanc vocem non expedio, nec ferri posse videtur post περιτρώφους. Incideram in τηρηνέμοις. Archi. p. 178. nr. 207. τόθον κεύθουσαν ἄημα. V. 3. ἡθμόν. P. ed. pr. Pl. Suid. in ἐσχίρα. T. II. p. 335. — ἰθμόν plurimae editt. Pl. V. 5. ζωμύροισιν. P. V. 7. σοῖ. P. σοὶ Pl. Br. V. 8. γνῖον. P. et tres codd. Plan. ap. Br. γνῖων Pl. ὠρφανωμένος. P. Br. ὠρφανισμένος et ὠρφαν. Pl. — Nr. 102. ἀνάθημα τῷ περιήπῳ παρὰ λάμωνος ⁸ κηπουροῦ. φιλίππ. Br. II. 217. nr. 20. An. II. 2. p. 162. V. 1. Suid. in γεραίος. T. I. p. 477. V. 2. ἀπὸ σπ. P. De ῥοδείας olim dubitabam frustra. Roseus color est racemorum, dum maturescere incipiunt. V. 3. Suid. in ἄχνας. T. I. p. 404. V. 4. in contextu omissus legitur in marg. P. κάρνα χλ. ἐκφανέ' ἐκ λεπ. Pl. Quanto elegantior lectio P. V. 5. σίκνον χροάωντα. P. σίκιον χλοάοντα. Pl. Vera lectio est ap. Suid. in σίκνον. T. III. p. 313. ap. Schol. Arist. Acham. 519. — πεδοκοίτην. P. πεδοκοίταν. Pl. — V. 6. πέρκην. P. περκήν, περσιικήν, περκνήν editt. Plan. ἐλάη. P. In marg. ζτ. ἐλάην. Pl. V. 7. φιλοδῆτα. P. φιλοδῖτα. Pl. λάμων. P. Pl. δάμων. Br.*

Nr. 103. τοῦ αὐτοῦ φιλίππου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρὰ λεον- ^ο τίχου τεκτον. Br. II. 215. nr. 15. An. II. 2. p. 158. Ex v. 1. 2. quaedam profert Suid. in σφυρά. T. III. p. 418. in ἀρίδες. T. I.

p. 320. *μολυβαχθία*. P. *μολιβ*. Pl. Br. V. 2. *σφῖραν*. P. ut nr. 104. v. 2. *σφῖραν* Pl. Br. quod reponendum. V. 4. *μικτεῖω στάγματι*. P. Pl. *βάμματα*. Suid. in *πρίων*. T. III. p. 174. et Salm. de Homon. H. I. p. 95. unde Br. sic in membr. P. legi existimabat. *στάγματι* bene habet. V. 5. *μυλοτρῆ*. P. ed. pr. Pl. Br. *μυλοτρῆ* Suid. in *μῖλτος*. T. II. p. 562. in *ψαλλομένη*. T. III. p. 699. ^ρ *τέλετρά* ^{τε} P. *μυλοτρῆ* plurimae editt. Pl. vitiose. Quum in *φῆρω* prior constanter producatur, nisi quod ap. Manethon. V. 308. *καὶ χεῖματα χρυσοφρεγτά* exhibetur, Cod. lectio depravata videtur. *μυλοτρῆ* ex Suid. reponendum existimabat Passovius in not. mst. cuius lectionis sensus mihi non est perspicuus. De *μυλοβαγῆ* cogites. — V. 6. *ἀκρονίω*. Vid. ad p. 589. nr. 126. 2. V. 8. *ἀπέδρασε*. P. Pl. *ἀπέλυσε* corr. Br. Vulgatam in Animadverss. tueri conatus sum. — Nr. 104. *ἀνάθημα τῇ θεῷ παρὰ λυσιζίνου γεωπόνου: τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 215. nr. 14. An. II. 2. p. 156. V. 2. *σφῖραν*. P. Scr. *σφῖραν*. — *σφῖρην*. Pl. *περιλόγος*. P. *περολόγος*. Pl. Br. Suid. in *γαμφόν*. T. I. p. 467. V. 3. Suid. in *ἀχερμαί*. T. I. p. 406. V. 4. *ἔνν*. P. *ἔνν*. Pl. Suid. T. III. p. 530. adjecta nota: *τὸ δὲ ὦ μακρόν*. Sunt enim, qui *ἔνν* scribant. Vid. ad p. 232. nr. 175. p. 248. nr. 280. V. 5. *καὶ κέντρ' ὀπισθομνη*. Suid. T. I. p. 448. V. 6. *τρίνακας* omnes, etiam Suid. in *τρίναξ*. T. III. p. 604. Supra p. 158. nr. 95. erat *θρίνακα*. — *ἀροροπόνων*. P. Br. Suid. *ἀροιροπόνου*. Pl. V. 7. *γνῖα πεπρωθεῖς*. P. et omnes editt. Pl. praeter edit. pr. ubi *γνῖα* *πρωθεῖς*. *γνῖ' επιπρωθεῖς*, conj. Jos. Scaliger in not. mst. *γνῖ' ἀναπηρ*. Br. *γνῖα τε πρωθεῖς*, quod ipse margini allevi, nimis fortasse sententiam debilitat. Lenissimum fuerit: *γνῖ' ἄτε πρωθεῖς*. utpote *membra fractus*.

P. Nr. 105. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραμηνίδος ἀλκίως, ἀπολίωνι*. Br. II. 153. nr. 7. An. II. 1. p. 356. V. 1. *τριγλαν*. P. Pl. *τριγλαν*. Br. — *σοί*. P. Pl. *σοί*. Br. *λιμενήτιν*. P. Suid. in *λιμενήτιν*. T. II. p. 447. in *τριγλῖς*. T. III. p. 502. in *φρυζίδα*. T. III. p. 642. *λιμενήτιν* Br. c. Toupio. Aliud est *λιμνήτης* et *λιμνήτις* (Theocr. Eid. II. 56.), aliud *λιμενίτης*. Non tamen *λιμενήτιν* *τριγλαν* ab Apollonio scriptum fuisse existimo, sed *λιμενῖτι* *Ἀρτεμι*. *Πρίαπος λιμενίτης* est ap. Leonid. p. 489. nr. 1. idem *λιμενομήτας* p. 490. nr. 5. *Diana λιμενοσκόπος* est ap. Callim. H. in *Dian*. 259. ubi cf. v. 39. 183. — V. 2. *μῆνις*. P. Br. *θῆρις*. Pl. Suid. In nonnullis Codd. Plan. etiam *μῆνις*. V. 3. Suid. in *ζωρότερον*. T. II. p. 15.

καὶ ζωρότερον κέρασας ἰσοχειλία. Homer. *Ἰλ.* ι. 203. ζωρότερον δ' ἐκίραιρε. Agath. p. 135. nr. 289. ζωροτέρῳ μείζονι κισσιβίῳ. V. 4. Suid. in αἶον. T. I. p. 382. V. 5. αἶέν. P. Pl. αἰεί. Br. — Nr. 106. ἀνάνθημα τῷ πανὶ παρα τελέωνος κυνηγοῦ ζωνᾷ. Br. II. 80. nr. 4. An. II. 1. p. 204. Iterum est in membr. p. 191. V. 1. τοῦτο σοι. P. Suid. in ἐλειώτης. T. III. p. 528. τοῦτό τοι. P. loco sec. V. 2. τελέων. P. Br. τελιβων. Suid. in λυκοῦράιστης. T. II. p. 469. Dedicantis nomen desideratur in Ald. 1. 2. V. 3. 4. Suid. in κύτινος. T. II. p. 356. V. 4. χειρός. P. loco pr. V. 5. βοννεῖτα. P. utroque loco. Πάν βοννίτης, a βούνος, ut γὰ βοννίτις ap. Aeschyl. Suppl. 779. Etymol. M. βούνις καὶ βοννίτις. Suid. T. I. p. 448. βοννιτῆσι (βοννίτησι)· καὶ βονκόλοις καὶ βοηλαίναις. V. 6. ἐνάγρει. P. loco pr. ἐνάγρη P. loco sec. τῷδε πέτασσαν ὄρος. P. utroque loco. καὶ ἐνάγρειν τῷδ' ἐπένευσον ὄρει. Pl. Br. Salm. in not. mst. probat Cod. lect. ἐνάγρη τῷδε πέτασσαν ὄρος. At ἐνάγρης non dicitur. Fortasse: ἐνάγρη τῷδε. ut p. 190. nr. 253. ἐν θ' ἤροιο δέχεσθε Σωσάνδρου ταχινῆς σκῆλ' ἐλαφισσοῖτης. Nisi fuit: ἐνάγρειν. *sylvam ei pande, ut praedam inde capiat.* Julian. p. 142. nr. 12. καὶ σφι δὲς ἐνάγρειν ἥξα, γαῖαν, ἴδωρ. Leonid. Tar. p. 413. nr. 337. ἐνάγρει λογόθηρα. — Nr. 107. ἀνάνθημα τῷ πανὶ παρὰ γέλωνος κυνηγοῦ. φιλιππον ἱαμβικὸν καὶ τοῦτο καὶ σκόπει φίλος. Br. II. 213. nr. 8. An. II. 2. p. 147. V. 1. ἐλισκόπω. P. ἐλισκόπῳ. Br. c. Salm. ut ἐληφόρος, ἐληφοί, ἐληκοίτης. Vide tamen, an non Cod. quoque lectio ferri possit, quum ἐλιγενῆς extet in fr. Nicaeneti VI. καὶ Κράγος ἐλιγενῆς; et ἐλιβάτης ap. Antiphon. Athen. IX. p. 402. E. βοῦς ἀγελαῖς, τράγος ἐλιβάτης. ubi Epitom. Cod. ἐληβάτας. Schweigh. autem ἐλοβάτης malit. Cf. Bast. Epist. ad Boiss. p. 16. s. ed. alt. V. 2. ἀπέθρισε. P. ἀπέτρισε et ἀπίτριψε corrigunt. Male. Aeschyl. Agam. 533. πατρῶν ἐθρισεν δόμον. Schol. ἐκείρεν. Apoll. Rh. II. 601. παρέθρισαν ἄκρα κορύμβον. Schol. ἀπείκοπαν. Cf. Kuster ad Hesych. in ἀπέθριξεν. T. I. p. 432. — V. 3. λίνωι πολυστρόφω. P. emendavit Reisk. et Albert. ad Hesych. T. I. p. 1592. minus recte λίνου πολυστρόφου. Kuster ad Suid. T. I. p. 525. — V. 4. δεραγχίας. cf. Bast. ad Gregor. p. 352. V. 5. ἐπὶ σφίρους. P. V. 6. ὠκεῖς. P. ὄχεῖς. Br. c. Salm. In *pedica celeritas*, qua praedam constringit, recte laudatur. ὀξεῖς tentabat C. de Pauw in not. mst. Vid. ad Append. Epigr. nr. 87. v. 2. V. 7. κλοιούς. Gabrias in Band. Catal. Mssc. T. I. p. 29. ἐμοὶ φίλος λιμός γὰρ ἢ κολοισὺ κόρος. Scr. ἢ κλοιοῦ. V. 8. ἀπ' εἶπεν. P.

Nr. 108. ἀνάθημα τοῖς πασι παρα διοτίμον. μυρίνου. Br. II. 107. nr. 1. An. II. 1. p. 280. V. 1. κεραιοὶ χαροπαίκεται. P. quod in apogr. emendatum. In Orphei Hymn. 24, 2. pro χαροπαίμονες Herm. χοροπαίμονες emendavit, comparans χορομανίης. Hymn. 52, 7. V. 2. πόνες. P. βουχίλον. Ib. βουχίλον. Suid. T. I. p. 450. in κράντορες. T. II. p. 369. — **Nr. 109.** ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα' κρανίδος. ἀντιπάτρον. Br. II. 9. nr. 17. An. II. 1. p. 25. V. 1. τρυῖχος. Pl. Br. et sic in Cod. esse videtur, ut etiam p. 315. nr. 705. Canones prosodici ap. Hermann. nr. 42. p. 429. τρύχος scribi iubent. V. 2. ἰχνοπέδαν. P. et plurimi codd. Plan. Vulgo ἰχνοπέδαν. V. 3. τέ ξεράγχα. P. δι τε ῥάγχα. Pl. Pro κλωβούς (vid. Babr. Fab. 9, 3. ed. Schneid. p. 120.) κλωβούς legendum videtur, aut κλοιούς. non enim de aucupio agitur usque ad v. 5um, sed de ferarum captura. V. 5. τῶν τε ^η πετεινῶν. P. τὸν τε πετεινῶν. Pl. Br. Vid. ad p. 143. nr. 16. — V. 7. τρυφίου. P. κρυφίς. Pl. Br. ἐπὶ σπαστ. P. V. 8. ἄρκυν. P. Suid. in γλάγος. T. I. p. 482. ἄρην τε Pl. Br. γλαγεῶν Suid. et tres Ald. κλαγεῶν P. ed. pr. Pl. Asc. St. Homer. Ἰλ. γ. 3. κλαγγὴ γεράων. In Babr. Fab. 9. v. 13. ὁ δ' ἐκ πεταίρου κλαγγὸν εἶπε φωνίσας. de κλαγεῶν cogitabat Carol. Chr. Schneider; lenius fuerit, κλαγκτὸν εἶπε φων. — P. V. 9. νεολάδα. P. Pl. Br. νεολάδα corr. Br. in Lectt. Νεολαΐδας nomen est Arcadicum ap. Pausan. p. 452. Ex eodem p. 69. et 706. Br. h. l. Κραῦγίς legendum censet. — κράμβις. Plan.

Nr. 110. ἀνάθημα κλεολάον. λεωνίδα, οἱ δὲ μνασάλκον. Br. I. 228. nr. 32. An. I. 2. p. 91. V. 1. κλεόβονλος erasum, et κλεόλκος emendatum in P. V. 2. ἔκτανε. P. Suid. in σαρρωτῆραι. T. III. p. 290. ἔκτενε Ib. in μαϊανδρος. T. II. p. 511. — V. 3. ὀκτάριζα. P. V. 4. ἄλλος. Br. Suid. in φράγματα. T. II. p. 631. ἄλος P. quod in ἄλος mutavi. Vid. ad p. 159. nr. 96. — κρاناάν de pinu non satis intelligo. Fortasse ταναάν. p. 368. nr. 71. κλῶνες ἀπιδόμοιο ταναῆς δριός. Apollon. Rhod. I. 1192. ταναῆς ἔρνος αἰγείροιο. Ib. VI. 605. ταναῆσιν ἐλιγμένοι αἰγείροισιν. — **Nr. 111.** ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραλυκόρμα. ἀντιπάτρον. Br. II. 10. nr. 19. An. II. 1. p. 27. V. 2. ἐριμάνθον. P. V. 2. φολόας. P. Br. φολόης. Pl. V. 4. Suid. in ῥομβεῖν. T. III. p. 264. V. 5, 6. Suid. in δίκηραιον. T. I. p. 587. στόρυγγα. Sophocl. ap. Aelian. H. A. VII. 39. ἄρσα μύξασ καὶ κερασφόρους Στόρυγγας εἶρε' ἔκηλος. Ib. IX. 10. ὁ γοῦν ξιφίας

ἀμύνει τῇ πτερυγι. τῇ στορθεγγι vel στορθεγγι fuisse videtur. —

Nr. 112. πέρσων. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παραχαίρε^ε δαῖλο^χ προμένους. Br. II. 4. nr. 1. An. II. 1. p. 10. V. 2. μαιναδίων. Suid. in ἄγατοι. T. I. p. 391. μαιναλίων Id. T. II. p. 512. V. 3. γυγερωὶ χέρε. P. βριαρὶ χέρε. Br. c. Reiskio. At tria illa cervorum capita a tribus fratribus dicata esse, vix dubites. Hinc legerim: ὥς ἔλον ἐξ ἵππων Γέγερω χέρε, Δαῖλοχος τε, καὶ Προμείης. ubi Γέγερω pro bisyllabo habendum. Saepe librarii ρ perperam inserunt. Vid. p. 182. nr. 221. v. 4. Ap. Eurip. Herc. Fur. 642. φάος depravatam in φάρος. ap. Themist. p. 350. A. τὸν ὕρθιον νόμον in τὸν ὕρθριον. Arat. Phaen. 395. ἐν δὲ σφιν δύο μᾶλλον ἐρειδόμεναι φορέονται. Codd. ἐσιδόμεναι. quod verius videtur. μᾶλλον autem ibidem pro μάλα ponitur, ut v. 307. ubi Cod. Mosq. μάλα habet ex glossemate. — Nr. 113. ἀνά-

θημα π^χ νικομά^χ, σῆμιον γραμματικοῦ. Br. I. 204. nr. 1. An. I. 2. p. 3. V. 1. 2. Suid. in ἱξalos. T. II. p. 119. Non peculiare genus significat, sed lascivum, ut ap. Agath. p. 146. nr. 52. ἱξalon ... κνακὸν τράγον. Leon. Tar. p. 372. nr. 99. ἱξalos ἐπύγων αἰγῶν πόσις. — διατρίχος. P. Pl. Suid. δασύτριχος. Br. c. Reisk. Probabilis emendatio, si similitudinem litterarum α et ου reputes. Agath. l. c. δασυχαίταν τράγον. Theocr. Eid. VII. 15. ἐκ μὲν γὰρ λαοίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο Κνακὸν δέριμ' ὤμοισιν. V. 2. δοιὸν ἐπὶ χλωροῖς. P. δοιὸν ἐπὶ χλ. Pl. δισὶν ἐπὶ χώροις. Suid. unde Br. δισσὸν fecit. At δοιὸν bene habet. Ἰλ. ψ. 194. δοιοῖς ἤρᾱτ' ἀνέμοισιν, Βορέη καὶ Ζεφύρῳ. Ἰλ. ω. 527. δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείταιι. Ad δοιὸν subaudi κίρας, de quo genere ellipsios in dedicatoriis monui in Anim. T. III. 1. p. 400. s. Schaefer ad L. Bos p. 217. — ἐστεφόμαν. P. ἐστεγόμην. Pl. Br. V. 4. ἔλκος. in marg. ἔνδον. P. ἔλικος. Pl. Br.

Nr. 114. ἀνάθημα τῷ ἥρακλεῖ παρὰ φιλέππου τοῦ ἀμύντον. φιλέππου θεσσαλο. Σιππίας nomen praefert in Plan. p. 435. St. Inter Samii epigr. refert Br. I. 485. nr. 1. An. I. 2. p. 543. V. 2. ἀμφιτρωνιάδαι. P. ἀμφιτρωνιάδα. Pl. Br. Tertium casum restitui. — V. 6. πεκρύνεται. P. duabus prioribus litteris crasis. — Nr. 115. εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάτρον. Br. II. 10. nr. 18. An. II. 1. p. 26. V. 1. Suid. in δειρά. T. I. p. 534. in ὀρβηλοῖο. T. II. p. 707. V. 2. Idem in ἐρημωτής. T. I. p. 853. ubi vulgo θήραμα μακηδονικόν. In Cod. Paris. θήρα μακηδονικόν. μακηδονίας. P. Pl. — V. 3. ὀλετῆρ'. P. Pl. Oppian. Cyn. III. 264. λύκον .. ποιμενίων καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα.

1b. Hal. IV. 420. οἶδε .. μετ' ἰχθύσιν αἰολογύλοις Πωνητῆρες ἔασι καὶ ἀλλήλων ὀλετῆρες. ὀλετῆρ corr. Br. non nolente Grotio: *Dardaneum domitrix caput illi immane Philippi Martia fulminea perculit hasta manu*. Philippus Dardanos, perpetuos Macedoniae hostes, bello superaverat. Polyb. XXIV. 6. Livius XXXI. 42. — V. 6. ἔρεισμα, ἀσφάλισμα, κρατάωμα. Schol. Soph. Oed. Col. 59. Male nonnulli ἔριμα, quod mediam corripit. — P. V. 7. οὔ τι ἀεικέες. οὐ τοι scribendum. — V. 8. πατρώιον. P. πατρώας. Pl. Br. Scripsi πατρώα .. ἔγρα. Litterae α et ου in Codd. facillime permutantur. Hinc ap. Liban. IV. p. 781. 15. βραχεῖ τοῦτω καιεῶ recte mihi emendasse videor in βραχυτάτῳ in Append. Adv. Pors. p. 329. Ibid. T. IV. p. 283. 19. οὐχ ἡδέα ἐκείνῳ, ἄλλου καὶ ῥήτορος καὶ ἀνθρώπου πεπονηθὺς πάθος. Scr. ἀλλά. — Nr. 116. εἰς τὸ αὐτο. σάμον. Br. I. 485. nr. 2. An. I. 2. p. 344. In Plan. p. 435. St. *Simmiae* inscribitur.

V. 2. τὰν αἰμύκον. P. V. 3. τὸν ἔβρεχμοῦ κυδιόωντα. P. τὸν βρεγμῶ (βρεχμῶ editt. vett.) κυδιόωντα. Pl. τὸν ἔβρεῖ κιδ. Br. Cod. lectio graviter offendit in metrum, cui tamen succurras legens: αὐτοῖς οὖν κέραιον, τὸν βρεχμῶ κιδ. cf. nr. 115. v. 4. Multo tamen commendabilior, etiam ob numerorum elegantiam, lectio Br. τὸν ἔβρεῖ, quae ipsa, si ab una littera discesseris, in Cod. habetur, syllabā χμωι aut γμωι a librario ex praecedente epigr. addita. V. 5. ἀναίνιτο. et ἀξέει. P. Suid. T. I. p. 378. in ἀναίνεται ... ἀναίνοιτο. ξηραίνοιτο. ἐν ἐπιγρ. ὁ θάθνος ἀναίνοιτο, τεὸν δὲ τοι κῆδος αἰξοι.

Nr. 117. παγκράτους. ἀνάθημα τῷ ἡφαίστῳ παρὰ πολυκράτους χαλκίως. Br. I. 259. nr. 2. An. I. 2. p. 182. V. 2. ἄγειθ' Pl. Suid. in ῥαισθήρ. T. III. p. 255. V. 3. 4. Suid. in ὀξυρῖν. T. II. p. 660. πυκνόν. P. Pl. πυκνά. Br. — Nr. 118. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι πιν. ἀντάτρον. Br. II. 10. nr. 20. An. II. 1. p. 28. V. 4. ὠγρεντήρ. Pl. Br. Scr. ὠγρεντής. V. 5. κράτος ἰών P. sed litterae appictae, errorem corrigentes. — Nr. 119. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ. μοιροῦς βεζαντίας. Br. I. 202. nr. 1. An. I. 1. p. 436. V. 2. σταγῶνι. P.

Nr. 120. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ ἐπὶ τέττιγι λεωνίδα. Br. I. 236. nr. 60. An. I. 2. p. 116. V. 1. ἐπί. P. ὑπό. Pl. Br. V. 2. ζαθερεῖ. Suid. T. II. p. 1. ζαθερεῖ. P. Pl. Br. ζαθερές, τὸ μεσημβρινὸν καῦμα. Etym. M. V. 3. κελευθητῖσιν. P. κελευθήτησιν. Pl. Suid. in προίκιος. T. III. p. 219. in κελευθήτησι. T. II. p. 293. V. 4. Suid. in ἔρη.

T. I. p. 863. V. 5. 6. Id. in ἐνπλήλῃκος. T. I. p. 903. V. 6. ὄψη.
P. ὄψει. Pl. Suid. I. c. et in ὄρερ. T. II. p. 756. ὄψη. Br. Terminatione attica a Leonidae sermone aliena videtur. — ἐφ' ἐξ. P. V. 7. ἀθήνη. P. ἀθήνη. Pl. Br. V. 8. ἐξ ἡμέων. P. Br. ἐξ ἡμέων. Pl. αὐλοθετεῖ, *tibiae certamina instituit*, interpretatur Toupius, Brunkio adstipulante. Aliter Grotius: *postquam Nos audivit, ei tibia displicuit*; unde hoc saltem prodit, eum αὐλοθετεῖν accepisse pro *tibias deponere, aversari*; cicadis scilicet, ut cantatricibus, aversantibus *tibiam os obturantem*: τὸν αὐλὸν ἐπιστομιῖζειν καὶ ἀποφράττειν τὸ στόμα, ἐκαστοῦ τῇ τε φωνῇ καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον, Alcibiadem dixisse narrat Plut. V. Alc. c. 2. Cf. Böttig. in Mus. Att. T. I, p. 506. s. At analogiam si sequaris, αὐλοθετεῖν vix aliud quid significare potest, quam *tibias componere*. Et certe fuerunt, qui Minervam tibias invenisse traderent. Pindar. Pyth. XII. 33. παρθένος αὐλῶν τεύχε πᾶμφρονον μέλος. ubi vid. Schol. Aristot. Polit. VIII. 6. 8. p. 35. ed. Schn. Cicadae itaque Minervam amare dicuntur, quod tibias, illarum cantum quodammodo referentes, invenerit. — Nr. 121.
ἀνα τῇ ἀρ ἐπὶ τοῖς τόξοις ἐχέμμον: καλλιμαχον. Br. I. 469. nr. 53. An. I. 2. p. 286. In Plan. p. 436. St. est ἄδηλον. V. 1. κενθίδες. P. κενθίδες. Pl. κενθιάδες. Br. ex Suid. T. II. p. 397. ἐχέμμα. P. ἐχέμμα. Pl. Suid. P. V. 3. πέπανται. P. i. e. πέπανται, nunc caprae quiescunt. πέπανσθε corr. Jos. Scaliger, quod Grotium secutum esse dixeris: *posthac requiescite caprae; Nam Dea nunc vobis otia certa dedit*. — V. 4. αἶγες. P. — Nr. 122. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ, γυκίον. Br. I. 284. nr. 2. An. I. 2. p. 152. V. 1. πολεμαδόκε. Παλλὰδα πολεμαδόκον Stesichor. in Schol. ad Aristoph. Nub. 964. ἐν πολεμαδόκοις ἄρεος ὄπλοισιν. Pindar. Pyth. X. 22. Frustra sunt igitur, qui h. l. πολεμόκλονε et πολεμάδικε conantur corrigere. — δοῦρε. P. δοῦρι. Br. c. Ap. G. R. forma ap. Homerum crebro obvia. — V. 4. ἔδρισας δῆϊον ἀμπέλιον. P. In marg. γρ. ἀμπέδιον. et ζτ. In Ap. G. et R. corrigitur: ἐν πρ. ἔθυσας. metro reclamante. Br. ἔθυσ' ἐν πρ. δῆϊον ἀμπ. Lenius fuerit: ἐν προμάχοισιν ἔθυσ' ἀμπέδιον δῆϊον. Saepe in Cod. P. vocabulorum sedes inter se permutatae, errore interdum litteris apposis emendato, nec tamen ubique. ἔθυσε, ut p. 610. nr. 18. λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον. Verbum θύνειν depravatum in ἰθύνειν, θύνειν in ἰθύνειν ap. Apoll. Rh. II. 327. Oppian. Cyn. I.

503. In δῆτος prima corripitur, ut sexcenties ap. optimos quoque. Cf. nr. 125. v. 2. p. 296. nr. 564.

Nr. 123. εἰς τὸ αὐτὸ ἀνέτης. Br. I. 197. nr. 1. An. I. 1. p. 422. V. 1. ἔσταθι. P. ἔσταθι. Reisk. Vid. ad p. 193. nr. 267. v. 1. — V. 2. δηῶν. P. δαῖδων. editt. vett. Suidae in κρानεία. T. II. p. 368, unde δαῖων Kuster et Br. qui tamen v. 1. τηῶδε non mutavit. V. 3. εἰμένα. P. ἡμένα. Br. c. Salm. Sic statim nr. 124. v. 1. p. 165. nr. 28. ἦσο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπι φαεννά. V. 4. Suid. in ἡγορέη. T. II. p. 64. ubi ἡγορέην. — Nr. 124. ἡγησίππου. ἀνά-
 θημα τη ἀθηναῖ παρὰ τιμάνωρος στρατιω. Br. I. 254. nr. 3. An. I. 2. p. 172. V. 1. τιμάνωρος ἄημαι. P. Suid. in ἄημαι. T. I. p. 66. in τιμάνωρ.. T. III. p. 469. τιμάνωρος ἦμαι. Pl. Br. — βροτείων vix sincerum. Cogitabam de βριαρῶν. — V. 2. ναῶι ἐπολύροφίας. P. νηῶ ἐπολύροφίας. Suid. T. I. p. 66. νηὸν ἑπωροφίας. Id. in ἀλκιμάχη. T. I. p. 117. ἑπωροφίας plurimae editt. Plan. Vid. supra p. 141. nr. 2. Ap. Theocr. Eid. XIV. 39. τέκνοισιν ἑπωροφίοισι. quidam ἐπολύροφίοισι. Hesych. ἐπολύροφιοι, ἑπόστεγοι. Sine lectionis diversitate ap. Homer. Ἰλ. ι. 640. ἑπωρόφιοι τέ τοι εἰμέν. Pindar. Pyth. I. 188. φύρμιγγες ἑπωρόφιοι. Moschus Eid. II. 6. ἑπωροφίοισι δόμοισι. Apoll. Rh. III. 293. Arat. Diosem. 238. — V. 3. κεκονημένα. P. unde Salm. πεπονημένα. σιδηρείου κεκονισμένη Suid. in κεκονιμένος. T. II. p. 290. κεκονιμένα. Pl. Br. a κονίω, media longa. Aesch. VII. c. Theb. 60. non minus bene κεκονισμένα, litteris ιω, ut sexcenties, in η mutatis. — V. 4. τὸν με φέροντ' αἰεῖ. P. ed. pr. Pl. reliquae αἰεῖ. τὸν δὲ φέροντά μ' αἰεῖ. Br. At copula facile caremus inter duo participia, quorum prius altero illustratur, temporis causaeve notione addita. Vid. Heind. ad Platon. T. IV. p. 562. Schaefer. ad Aesopi Fab. p. 106.

Nr. 125. εἰς τὸ αὐτὸ. μνασάλκων. Br. I. 190. nr. 4. An. I. 1. 399. ἄδῃλον est in Plan. p. 443. St. V. 1. καλὸν στέρνον. Herm. de Diff. Prosae et Poes. P. I. p. 13. κάμνον corrigens, non persuadet. — V. 4. δολιχὰς κάμακας δεξαμένη. P. sed litteris appictis verborum ordo restituitur. δεξαμένη. Suid. in κάμαξ. T. II. p. 236. δεξαμένα. Pl. Br. qui tamen v. 1. τηῶδε non mutavit. — V. 5. κλειτοῖο. P. et tres codd. Plan. ap. Br. κλεινοῖο. editt. Plan. Accentu mutato Κλειτοῖο scripsi; nomen viri enim desiderabatur. — Post hoc epigr. lacuna est in Cod. et nota in marg. αὐ λείπει ὡς οἶμαι.

Nr. 126. ἀνάθημα δίσκοριδον. Br. I. 496. nr. 14. An. I. 2. p. 379. V. 1. πολέττον. P. πολίτον corr. Salm. quod nomen est ap. Homer. Od. κ. 224. Pausan. VI. 13. p. 482. Apollod. III. 12. 5. Πολίγρον Br. c. Reisk. ex ap. Lips. V. 2. ἄλλος. Nomen viri latet. Ἴλλος Heynius, Γάλλος suspicabatur Tyrwhittus. Suid. in Θούρον. T. II. p. 201. ἄλλος ἀπὸ Κρατός. V. 3. γούνα. P. probante Toupio Cur. sec. p. 187. γνῖα Br. c. Reiskio. V. 4. γραψαμέντος. P. δῆεις. Suid. in δῆεις. εὐρίσκεϊς. T. I. p. 535. δηῖοις, quod plures commendarunt, poenitet fere, me non in textu exhibuisse: δηῖοις τοῦτο δ' ἔοικε λῆγειν. De δὲ post plura vocabula vid. ad p. 144. nr. 20. v. 3. Ap. Maxim. π. κατ. 589. δῆεις καὶ χηλῆσιν ὁμοδρομέοι κερύεσσα. interpretes inepte vertit, quasi δηῖος legeretur. Cf. v. 604. — P. V. 6. ποσίν. P. ποσί. Br.

Nr. 127. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι πρὶ ἐπιξένον. νικίου. Br. I. 248. nr. 2. An. I. 2. p. 153. V. 1. ἄρη. P. Suid. in δῆρις. T. I. p. 548. Sed recte Br. ἄρηος. Ἀσπίς ap. Hegesipp. p. 172. nr. 178. γηραλία τελέθοιμι χορῶν αἶνυσα καὶ ὕμνων· ἀρκείτω στυγερά δηῖρις Ἐνναλίον. V. 3. ἔθηκεν. P. ἔθηκε. Br. — Nr. 128. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι. μναυάλλον. Br. I. 190. nr. 2. An. I. 1. p. 397. V. 1. Suid. in ἴσο. T. II. p. 81. V. 2. λατώϊαι. P. vid. ad p. 150. nr. 54. v. 12. — δηῖον h. l. pro bellicoso, sive de eo, quod ad bellum pertinet. V. 4. Cod. lectionem exhibui. μαρναμένα χρ. οὐκ ἐκόνισσας ἴτην. Br. c. Salm. Persona tertia h. l. successit secundae, ut p. 545. nr. 283. p. 570. nr. 10. Vid. Matthi. ad Hymn. Homer. p. 145. et 393. Notandum γένος pro margine scuti, quum alibi de acie usurpetur. Sed scribendum videtur: χρυσίαν οὐκ ἐκόνισσεν ἴτην. Homer. Ἰλ. ε. 724. τῶν ἦτοι χρυσίη ἴτης ἄφθιτος. — Nr. 129. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ πρὶ εὐανθείως. λεωνίδου. Br. I. 226. nr. 23. An. I. 2. p. 83. V. 2. γρ. τόσσα ἀπὸ λευκανῶν
τόσσας δ' αἶμα. P. Pl. θ' αἶμα. Br. V. 3. ταῦτα ἀπὸ λευκανῶν. P. ταῦτ' ἀπὸ λ. Pl. Br. Fortasse: πάντ' ἀπὸ Λευκανῶν. Certe vulgata friget. κορυφασία. P. Pl. κορυφασία. Br. V. 4. ἄγων εὐάνθεος. P. ἄγων εὐανθείς. Pl. ἄγων οἰανθείς. Br. Revocavi lectionem membr. Εὐάνθεος ab Εὐάνθης (Achill. Tat. III. 6. p. 116. Schol. Apoll. Rh. III. 997.) pro Εὐάνθεος, ut Ἀριστοφάνης ap. Pindar. Nem. III. 35. Εὐμήθεος ap. Theocr. Eid. V. 134. Ne quis ante patris nomen articulum desideret, vid. Schaefer. ad L. Bos p. 507. βαιομάχος. P. βαιομάχος. Pl. Br. utrumque bene habet.

θ

Nr. 130. ἀνάθημα τηῖ α παρα πύρρον τουη πειρώτου. Sine auctoris nomine. Leonidae tribuit Plan. p. 443. St. Pluribus ejusdem auctoris poematibus sese excipientibus, Cod. interdum nomen poëtae omittit. Cf. p. 224. 225. 226. — Br. I. 225. nr. 21. An. I. 2. p. 82. Est ap. Pausan. I. p. 31. Plut. V. Pyrrh. c. 26. V. 2. ἐκρέμασεν. P. Plan. ἐκρέμασε. Br. γαλάταν. P. γαλατᾶν. Pl. Br. — Nr. 131.

θ

ἀνάθημα τηῖ α λεωνίδα. Br. I. 226. nr. 24. An. I. 2. p. 84. V. 1. θυρεάσπιδες. P. θυρεάσπιδες. Pl. Br. οἱ δὲ χαλινοί. P. οὔδε χ. Plan. οἱ δέ. Suid. in δεδμημένοι. T. I. p. 517. οἱ τε Br. Frustra, ut nr. 129. v. 2. Sic iterum p. 368. nr. 75. εὐκολος Ἑρμείας, ἐν δὲ (Br. τε) γάλακτι χαιρών, καὶ θρνῖνψ μέλιτι. p. 380. nr. 151. ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες Σιούφαι, λαῶν θ' αἱ ποτε μυριάδες. V. 2. ξεστοί. P. Pl. Suid. ξεστοί . . κάμακες. Br. ut nr. 125. δολιχὰς κάμακας. p. 410. nr. 372. αἱ κλαδαραι κάμακες. Aristoph. ap. Polluc. X. 144. λύγαι δ' ἐκανλίζοντο καὶ ξυστή κάμαξ. Sed etiam ap. Phalaec. p. 169. nr. 165. χλοερὸν κάμακα videtur fuisse; et ὁ κάμαξ ap. Etym. M. qui discrimen statuit inter utrumque genus, quod aut nullum est, aut exiguum. — V. 4. ἀμφ' ἔχανεν. P. — Nr. 132. ἀνάθημα νοσίδος. Br. I. 195. nr. 6. An. I. 1. p. 416. V. 1. βρείτιοι. P. βρέττιοι. Br. βροῖττιοι marg. Ap. G. R. V. 2. ὠκνμάχων. agiles esse videntur, et prompti. Alibi non occurrat. V. 3. ὑμνεῦτα. P. — Nr. 133. ἀνάθημα τη ἦρα πρ ἀλκβίης. ἀρχιλόχον. Br. I. 41. nr. 8. An. I. 1. p. 133.

Nr. 134. ἀνάθημα ἀνακρέοντος. Br. I. 119. nr. 83. (nr. 15. ed. Lips.) An. I. 1. p. 102. V. 1. ἦ τε. P. ἦ δὲ Br. c. Pl. Scr. αἶ τε παρ' αὐτήν . . ἐρχόμεναι. V. 2. γλαύκη τ' ἐς χορόν. P. Γλαύκη ἢ σχεδόν.

Pl. Br. — Nr. 135. τοῦ αν. ἀνάθημα τωῖ διτ' παραφειδύλα. Br. I. 116. nr. 70. (nr. 2. ed. L.) An. I. 1. p. 197. cf. Pausan. VI. 13. p. 484. V. 2. ἔγκειται quaedam apogr. ἀρετάς. P. — P. Nr. 136.

ἀνάθημα τ αν. Br. I. 117. nr. 71. (nr. 3. ed. L.) An. I. c. V. 2. ἀμφοτέρους Suid. in εἶμα. T. II. p. 25. ἀμφοτέρους voluit. — Nr. 137. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τωῖ ἀπόλλωνι παρανακράτους. Br. I. c. nr. 72. (nr. 4. ed. L.) Br. I. c. p. 198. Tamquam Archilochi hoc distichon profert Wetsten. ad N. T. II. p. 252. V. 2. ἐπὶ δεξ. P. — Nr. 138.

τοῦ αν. ὁμοίως. An. I. c. nr. 73. (nr. 5. ed. L.) V. 1. τὸν δὲ θ' ἐκείνου. P. Scripsi: τόνδε θ' ἐκ. ubi quid subaudiendum sit, frustra,

puto, quaesiveris. Vid. supra ad nr. 113. v. 3. τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου (quae Salm. est conjectura) Br. in Lectt. reponi jubet, sic in membr. haberi existimans. — Nr. 138. ἀνάθημα πρᾶ πραξύρα του ^ταν. Br. l. c. nr. 74. (nr. 6. ed. L.) An. l. c.

Nr. 140. ἀνάθημα παρ μελάνθου τῆς σεμέλης τοῦ ^ταν. Br. l. 117. nr. 75. (nr. 7. ed. L.) An. l. c. p. 199. V. 1. sunt, qui φιλοστεφάνῳ malint. — Nr. 141. ἀνάθημα τῆς ἀθηναῖ τοῦ ^ταν. Br. l. c. nr. 76. (nr. 8. ed. L.) An. l. c. V. 1. ῥυσαμένη et δυσσηχίος Suid. in δυσσηχίος. T. I. p. 635. — Nr. 142. ἀνάθημα τῷ διονίσῳ τοῦ ^ταν. Br. l. c. nr. 77. (nr. 9. ed. L.) An. l. 1. p. 199. V. 1. δίδου ante καὶ inserit P. sed punctis notatum. — Nr. 143. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρα τι-
μάναντος τοῦ ^ταν. Br. l. c. nr. 78. (nr. 10. ed. L.) An. l. c. V. 3. κρείοντι. P. κρείοντι. Br. κλείοντι. Reisk. Post hoc epigr. lacuna est in Cod. cum nota in marg. οὐ λείπει ὡς οἶμαι οὐδὲ ἐνταῦθα. — Nr. 144. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρ λικωκράτους τοῦ ^ταν. Br. l. 139. nr. 68. tanquam Simonidis, cui infra p. 179. inscribitur. An. l. 1. p. 244. V. 1. στοῖβον. P. hoc loc. στρόμβου loco sec. Στροῖβον correxit Schneiderus ex Thucyd. I. 105. ubi Λικωκράτης ὁ Στροῖβον occurrit. V. 3. ἀκαδημειαν. P. Suid. in ἀγοστώ. T. I. p. 35. ubi ἔλαθε et τὴν ἐνάχ. Verum loci sensum aperuit Toup. Ep. crit. p. 11. — V. 4. εὐεργεσίην. P. loco pr. εὐεργεσιαν. loco sec.
¹⁷

Nr. 145. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα σοφοκλέους ποιητοῦ τῶν τραγω-
διῶν. Br. III. 180. nr. 153. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 174. Ana-
creontis non est, qui Sophoclem florentem non vidit. Br. et hoc
distichon, et alia quaedam ex praecedentibus Simonidi tribuenda esse
suspicitur. V. 2. εἶχεν. P. εἶχε. Br. — P. Nr. 146. ἀνάθημα παρὰ
λυκαινίδος καλλιμάχου. Adscriptum ζητ. δις φέρεται. Legitur iterum
infra p. 194. Br. l. 466. nr. 21. An. l. 2. p. 275. V. 1. Εἰλήθνια.
P. hoc loco. Εἰλήθνια loco sec. Vid. Schaefer ad Gregor. p. 911.
sq. V. 2. εὐλόχος utroque loco P. ἐς λέχος. Br. Eurip. Hipp. 167.
τὰν εὐλόχον Ἀγτεμιν. — εὐτοκίη. P. loco pr. εὐτοκίη. P. loco sec.
Illud rarius. Addae. p. 407. nr. 303. Ἀητωῖς κοίτην εὐτοκίην ἔπορευ.
Leonid. p. 415. nr. 319. πατέρα τρισσῆς εὐτοκίης. V. 3. ὡς τοι P.
loco pr. ὡς τόδε loco sec. Hinc scripsi, sensu flagitante: ἥς τόδε.
Hedyl. p. 117. nr. 199. ἥς πάρα Κύπριδι ταῦτα ... κῶνται. Id. in

Append. nr. 31. T. II. p. 765. ἥς τόδε σοί, Παφίη . . . κεῖται. — ὡς τοι. B. — Nr. 147. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 22. An. I. 2. p. 276. V. 1. ὡς. P. ὡς. Br. Omittit hanc voculam Suid. in ἀπέχω. T. I. p. 259. Malim fere: ὡδ' ἀπέχεις. Aliter se res habet p. 279. nr. 458. ἐπεσοομένοισιν ὀρᾶσθαι Ἡ γρηῖς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας. Nisi fortasse, distinctione post ἐνξάμενος deleta, jungendum: γιγνώσκεις, ὡς ἀπέχεις. Aesop. fab. nr. 56. ed. Fur. ἀπέχετε τὴν εὐχὴν, ὧ δαίμονες. Ib. nr. 156. ἀπέχεις, ὧ Ἐρμῇ, τὴν εὐχὴν. — πρὸς γυναικὸς P. Suid. I. c. πρὸ Br. c. aliis. — V. 2. ἐνξάμενος. Sic P. Depravata nonnullorum Apogr. lectio ἀρξάμενος tenebras offudit editoribus. ἀρξάμενος γινώσκειν. Br. Vid. Toup. Ep. crit. p. 30. γιγνώσκειν. P. γιγνώσκεις recte emendavit V. D. in ap. G. R. et Tyrwhitt. — λάθῃ καὶ μιν. P. καὶ δὴ μιν. Br. c. Toupio. Verius Salmasius: λάθῃ ποτε, καὶ μιν ἀπ. — Nr. 148. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 23. An. I. 2. p. 277. V. 1. κανωπίτα. P. κανωπιστά. Suid. in μύξα. T. II. p. 587. V. 3. 4. Idem I. c. priore hemistichio versus 3us omissio.

Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 467. nr. 24. An. I. 2. p. 277. V. 2. γιγνώσκω. P. γινώσκω. Br. V. 3. ἀγκέῖσθαι. P. ἐγκέῖσθαι quaedam apogr. ut nr. 135. — Nr. 150. τοῦ αὐ. Br. I. 467. nr. 25. An. I. 2. p. 278. — Nr. 151. τῦμνω. Br. I. 505. nr. 1. An. I. 2. p. 410. V. 2. ἀθανάτης. P. V. 3. μελέδαμα. P. Br. qui in Lectt. μελέταμα, Salmasii conjecturam, commendat. μελέδαμα, cura, et ex poetarum usu, id quod quis curat et exercet. Hinc tuba, qua Tyrreni utuntur, μελέδαμα Τυρρηνόν, i. e. Τυρρηνῶν, recte vocari potuit. — V. 4. ἐβόησεν. P. — Nr. 152. ἄγιδος. Br. I. 185. An. I. 1. p. 378. In Plan. vulgo Αἰγιδος. ed. pr. ἄγιδος. V. 1. μείδων. P. Br. Μήδων. Pl.

Nr. 153. ἀνύτης. Br. I. 197. nr. 2. An. I. 1. p. 425. V. 1. 2. Suid. in βουχανδής. T. I. p. 450. ubi ὀξετόνως effertur; sed βουχάνδης. T. I. p. 849. Sic P. Br. βουχανδία, πολυχώρητα. Hesych. Etiam πολυχανδής constanter scribitur (vid. Herm. ad Orph. p. 821.), et εὐχανδής ap. Manethon. VI. 463. et εὐρηχадής. p. 300. nr. 305. — ἐριασιπίδα υἱός. P. ἐραπιδανλος κεύβοτος vett. editt. Suid. I. c. et T. I. p. 849. — V. 3. ἐπόησεν. P. ἐποίησε. Br. Vid. Interpp. ad Gregor. p. 75. Quaedam apogr. ἐβόησε. V. 4. γενέτω. P. γενέτα. Br. — Nr. 154. λεωνίδα ταραντίνου, οἱ δὲ γαιτουλ. Leonidae in-

scribitur in Pl. p. 420. St. Br. I. 228. nr. 30. An. I. 2. p. 90. V. 1. 2. Suid. in *εὐαστήρ*. T. I. p. 881. P. V. 3. *συμπαίστορα*. P. Pl. Suid. T. III. p. 397. *συμπαίκτορα*. Br. p. 169. nr. 162. *συμπαίστορα λύχνον*. Gregor. Naz. de Vit. sua T. II. p. 4. D. *οἶαν δὲ δόξαν εἶχον οἱ συμπαίστορες. συμπαίκτορες* Horae sunt in Orph. Hymn. XLII. 7. — *ἀρτίτοκον*. P. rectius *ἀρτίτοκον*. Pl. Br. V. 4. *πολυπλακίος*. Suid. in *κισσὺβιον*. T. II. p. 320. V. 5. *σκιεῖς . . ὀπώρης*. P. Pl. *σκιεῖς ὀπώρας*. Br. Illa lectione restituta, nullum superest in hoc epigr. dorismi vestigium, in cuius tamen gratiam Br. v. 3. *συμπαί-*

πορα videtur scripsisse. V. 8. ^{γρ. γλυκερόν} *γλαγερόν*. P. *γλαγερόν*. P. Br. Ap. Oppian. Cyn. II. 42. *ἐν γλυκεροῖς ταλάροις*, frustra Br. *γλαγεροῖς* correxit. — Nr. 155. *θεοδωρίδα*. Br. II. 42. nr. 5. An. II. 1. p. 121. V. 1. *κρωβίλος* esse videtur in P. *κρώβιλος* Br. c. Pl. Suid. T. II. p. 380. Hoc loco nomen est *κέρμιον*. Plutarch. Vit. Alex. c. 22. T. IV. p. 207. ed. Cor. Br. hic nihil vidit. — *ᾗς ἄπο*. P. V. 2. *παίξατο*. in marg. *πλέ*. P. *πλέξατο* Suid. *πίξατο* Pl. Br. Sic p. 576. nr. 53. *παιζοπόρον* pro *πιζοπόρον*. — *κῶμος*. P. Pl. *κῶμος* pro nomine pueri habebat Br. c. Salm. *κῶρος* scripsi c. Jos. Scalig. in not. mst. V. 3. 4. Suid. in *τυροφόρον*. T. III. p. 519. *αἰχμητάν*. P. Pl. Suid. *αἰχματάν*. Br. — *ἐπέθυσεν*. P. ed. vett. Pl. Suid. l. c. V. 4. *καὶ τὸν πλακόντα πίονα τυροφόρον*. Suid. T. III. p. 122. *τυροφάγον* ed. pr. Pl. — V. 5. *κρωβύλον*. P. *κρώβιλον*. Pl. Br. V. 6. *ἔχειν*. Schneid. in Bibl. phil. IV. p. 79. *ἔχων* malebat. Et certe haec lectio vulgatâ commodior.

Nr. 156. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 42. nr. 6. An. II. 1. p. 123. Quum *θῆκε* nominativo careat, Br. distichon initio periisse existimat. Fortasse vitium est in *χαρισθένεος*. (*χαρισθένεω* Suid. in *κουρέουνον*. T. II. p. 358.) Margini alleveram: *Χάρης Φενεεῖς*, ex urbe Arcadiae *Φενεός*. Latere potest etiam in *σθένεος* genitivus paterni nominis. V. 3. 4. Suid. in *πωλικῆς*. T. III. p. 164. *ἀπὸ σεῖο*. P. *χερσιφθήμε* corr. Brod. Si *χερσιφθέντα* sincerum est, referri debet ad duplex subjectum, quod inest in verbis: *ὃν τέττιγι τριχὰ τήνδε*, quasi scriptum esset: *τοῦτον τὸν τέττιγα καὶ τὴν τριχὰ*. — Nr. 157. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 41. nr. 4. An. II. 1. p. 120. *ἄδελον* est in Pl. p. 542. St. V. 1. *γοργοῖο*. P. *γόργοιο*. Pl. Br. *τὲ καί*. P. V. 2. *σάον*. P. ed. pr. Pl. Suid. in *κλώψ*. T. II. p. 332. et in *σάον*. T. III. p. 282. plurimae editt. Pl. *σάω*. Vid. Th. Graev. ad Callim. L. Pall. v. 142. Heyn.

ad 'Ιλ. π. 363. T. VII. p. 198. — V. 3. ἐπὶ ρεῖξ. P. νομει^{αι}ς. Ib. νομα^{αι}ς. Suid. in ἐπιρ^{αι}ξέει. T. I. p. 826. νομαία. T. II. p. 629.

Post hoc epigr. in Cod. est lacuna, cum nota in marg. ζτ. στ^{ζζ}ι ενδεκα^α qua significari videtur, undecim h. l. versus omissos esse. — Nr. 158.

σαβ^τίνου γραμμα. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. V. 1. 2. Suid. in θύρ^τος. T. II. p. 215. De θύρ^τσα vid. ad Christodor. Ecphr. v. 35.

γο^{αις}. V. 2. φοιβ^{αις}ωι. P. φόβ^{αις}αις. Pl. Br. ἔθ^{αις}ηκε φοίβ^{αις}ης. Suid. in φοίβ^{αις}η. T. III. p. 639. V. 3. τρισσόν. τρισσών plurimae editt. Pl. V. 4. π^{αις}ήδακα. P. Vid. Suid. in γάν^{αις}ος. T. I. p. 467. in νυμφαιπιδάκα. T. II.

p. 639. — Nr. 159. ἀντιπάτρ^δου σι. ἀνάθημα παρὰ φερενίκ^δου. ἀντι-
πάτρ^δου σιδωνίου. Br. II. 8. nr. 11. An. II. 1. p. 21. V. 1. 2. Suid.
in δα^δ. T. I. p. 504. P. V. 3. 4. Idem in κελαδοῦσιν. T. II. p. 292.
ubi ἔγκειμαι plurimi Codd. Vid. nr. 135. v. 2.

Nr. 160. ἀνάθημα τη^τ ἁθηναῖ πρ^τ τελεσίλλας τοῦ αν. Br. II. 12.
nr. 26. An. II. 1. p. 34. V. 1. ὀρθρινᾶ. P. ὀρθρινᾶ χειλιδόνων. Pl.
metro reclamante. Cf. Dorv. ad Char. p. 253. χειλιδόνις est in Append.
nr. 210. T. II. p. 823. V. 3. πολυῤῥοίβητον. P. Pl. verum habet ed.
Mediol. Suidae in ἄτρακτος. T. I. p. 373. V. 5. π^{αις}ήνας. P. π^{αις}ήνας.
Pl. V. 7. φιλαεργός. P. φιλοεργός. Pl. — Nr. 161. ἀνάθημα παρὰ
μαρκελλ^του ἱπα. κριναγόρου. Br. II. 143. nr. 11. An. II. 1. p. 387.
Iterum legitur in P. p. 205. V. 2. κρ^{αις}αναῆς τέρμα. P. loco pr. τα-
ναῆς τέρμα Suid. in σκυλοφόρος. T. III. p. 310. κρ^{αις}αναῆς τέλσα P.
loco sec. quam lectionem, ut doctiorem, restitui. τέλσα, de quo Br.
dubitabat, satis tuetur Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 15. p. 505. τέλσα
(ἄλσα male editum) παρ' ἑσχατόωντα παρ' ὠκεανίτιδας ἀκτάς. κρ^{αις}-
ναῆς explicat Tristan. T. I. p. 138. V. 4. οὔτως και. P. utroque loco.
οὔτω. Pl. Br. Illud restitui, ut etiam p. 419. nr. 367. v. 11. p. 510.
nr. 18. p. 556. nr. 206. et al. locis. Ap. Apollodor. II. 4. 12. καὶ
οὔτω, ἔφ^η. scr. οὔτως c. Codd. — Nr. 162. μελεάγρου. ἀνάθημα
τῇ ἀγροδίτῃ παρὰ μελεάγρου. Br. I. 33. nr. 114. An. I. 1. p. 125.
V. 1. συμπαίστορα. P. συμπαίκτορα. Vid. ad p. 168. nr. 154. —
λύχνον μίστην. Ad usum in certaminibus venereis respicit Lucian. Adv.
Indoct. §. 27. T. VIII. p. 27. ubi legendum: πότερον ἐπιτεταμένος
ἤδη ἐκίνοις; ἢ πρὸ τῶν λύχνων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι

μη τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν; pro λόγων, ubi alii de ἔργων et δόρπων cogitaverunt.

Nr. 163. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 33. nr. 115. An. I. 1. p. 125. V. 1. περὶ θρηγκοῖσιν. P. περὶ θριγκοῖσιν. Pl. θριγγοῖσιν ed. pr. εἰς τὰδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε. Suid. in θριγκός. T. I. p. 207. περὶ olim mutabam in ἱεροῖς; ἱερὰ in textu exhibuit Graefius. τὰ περὶ aut ὁ περὶ θρ. tentavit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 251. Possis etiam: περὶ τοῖς θριγκοῖσιν. — ἀνῆψεν. P. ἀνῆψε. Pl. Br. V. 2. πᾶν αἰσχ. P. ἐνιαλίον. Ib. V. 3. οὐ τέ τι. P. V. 4. ἄλλοφος. P. εἴλοφος. Pl. De εὔ et ᾠ confusis vid. ad p. 376. nr. 122. — V. 5. αὐτῶσι γαν. P. σιδίρω et v. 6. ἐνοπῆς dedit Graef. qui v. 7. τοῖς malit. οἷς habet etiam Suid. in ἔναρα T. I. p. 34. ubi hi versus corruptissime ci-tantur. V. 7. 8. Suid. in λύθρος. T. II. p. 467. ubi editt. vett. λειβόμενος.

Nr. 164. ἀνάθημα λουκίλλου. λουκιανοῦ. Br. II. 311. nr. 15. An. II. 2. p. 421. V. 1. νιεῖ. P. νηρεῖ. Pl. ut p. 405. nr. 296. v. 3. p. 441. nr. 485. v. 2. p. 620. nr. 23. νηρεῖ corr. Jos. Scaliger et Dorvill. Hic etiam Ἰνώψ Μελικέρτη corrigit, quod Br. recepit. Sic Parthenius ap. Macrobian. Sat. V. 17. Sed Gell. N. A. XIII. 25. καὶ εἰναλίῳ Μελικέρτη. unde Virgil. Georg. I. 437. Glaucō et Panopeas et Inoo Melicertae. A membr. non recessi, nisi in una voce νηρεῖ. V. 2. σαμόθραξι. P. σαμόθρηξι. Pl. — Nr. 165. ἀνάθημα τῷ βάρκω παρ' εὐάνθης, φαλάκκον. Br. I. 421. nr. 3. An. I. 2. p. 246. V. 1. Suid. in θίασος. T. II. p. 197. V. 2. σκύλος .. ἀχαιῖνέω. P. σκύτος ἀχαιῖνέον. Suid. in ἀμφίδορον. T. I. p. 150. in ἀχαιῖνῃ autem T. I. p. 402. σκύτος ἀχαιῖνέης. Sic Br. in textu; in Lectt. autem Cod. lect. praefert. De σκύλος et σκύτος vid. ad p. 147. nr. 35. — V. 3. Suid. in ἰαχήματα. T. II. p. 92. et in κορυβαντείων. p. 352. V. 4. χλοερῶν κωνοφόρον. P. χλοερὸν κωνοφόρον. Suid. T. II. p. 365. κωνοφόρου tentavit Salm. in ap. G. R. praeter necessitatem. — P. V. 5. τυπάνου. P. Br. τυμπάνου. Suid. in βρόμον. T. I. p. 457. V. 8. μετ' ἡμφίασεν. P. μεθρημόσατο Reisk. ἀπημφίασε est p. 219. nr. 76. v. 4. p. 260. nr. 368. v. 4. ἡμφίασεν. ubi Plan. ἡμφίεσεν. Vulgo ἀμφιάζειν Alexandrinae dialecto attribuitur.

Nr. 466. ἀνάθημα παρα διονυσίου κηλίτον. λουκιλλου. Br. II. 317. nr. 3. An. II. 2. p. 438. V. 1. 2. Suid. in ναίτης. T. II. p. 601. ubi διονύσιω et ἀνέθηκα. ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 4. ἔστω non

placet; οὕτω fuisse videtur. — Nr. 167. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα-
κλειονί; οβουλὸν ἀγαθίου σχολαστ. Br. III. 43. nr. 28. An. III. 1. p. 71.
V. 1. ἐσπέρω πάν. P. V. 2. ὥδῃς σὰς ἀγέρ' ἀθηροσύνας. P. et ed.
pr. Pl. cum tribus Aldd. nisi quod hae σὰς habent. ὧ δισσαῖν ἀγέτα
θηροσύνας. Suid. in ἡγέτης. T. II. p. 42. ἐκ δισσαῖς ἀγέτο θηροσύνας.
ed. Asc. St. ἀνθετο. Br. Dedi, quod in lectione Cod. et Suid. ma-
nifeste continetur: ὧ (male excusum ὦ) δισσαῖς ἀγέτα θηροσύνας, ut
etiam Jos. Scal. correxit et R. Porson. ad Toup. Suid. T. IV. p. 501.
Haec verba usque ad ν. γ^μum pro parentheticis habenda. V. 3. ἐλακὰ
κυνῶν εὐαδς. Suid. T. II. p. 250. rectius in τριτοτομος. T. III. p. 506.
ubi tamen καστορίδος. V. 4. λαγωσφαγίης. P. λάγωσφαγίης vulgo.
quae scripturae diversitas in pluribus reperitur compositis. V. 5.
ἐπλούμενα. P. V. 7. δὲ post parenthesin solet inferri. V. Herm. ad
Viger. p. 803. V. 8. ἐξεσόβει. P. et duo codd. Pl. ap. Br. Suid. in
ἐξεσόβησα. Vulgo. ἐξεφόβει. De horum verborum permutatione dixi in
Praef. ad Bion. p. XXIII. — Nr. 168. ἀνάθημα τῷ ἀντὶ παραξενόφιλς.
πανλ. οὐλεντιαρίου. Br. III. 85. nr. 44. An. III. 1. p. 156. V. 1.
βοτρεῶν. P. Suid. in ἀκάμαντα. T. I. p. 77. λωβητῆρα. T. II. p. 462.
βοτρεῖνων Br. c. Salm. Scripsi βοτρεῖων, una littera inserta. Suid.
βότερον, τὴν ὀπώραν, οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον. καὶ μήποτε τὴν βο-
τρεῖαν ὀπώραν. — V. 2. ἐνναῖταν. P. ἐνναῖτην. Suid. in ἐνναῖται.
T. I. p. 733. V. 7. ξενόφιλος. corr. ξεινόφιλος. P. — φηγῶ. P. Βκ.
φηγῶ. Salm. Ap. G. R. V. 8. Suid. in ἀθώπειτον. T. I. p. 73.

Nr. 169. ἀνάθημα τῷ διονύσω παρα κωμανλ. ἀθλ. Br. III. 176.
nr. 130. An. III. 1. p. 364. Cf. p. 149. nr. 45. V. 2. θηλοπέδω. P.
Pl. Suid. in ἐχίνος. T. I. p. 929. θειλοπέδω Idem in κώμανλος. T. III.
p. 193. vid. ad nr. 45. — ἀπέκτεινεν. P. ἀπέκτεινι. Br. V. 3. φιλα-
κήτῳ P. — Nr. 170. ἀνάθημα τῷ πανὶ θυηλάου. Scr. θυίλλου.
Br. II. 164. nr. 3. ut Thalli Milesii. An. II. 2. p. 29. V. 1. ταννμή-
κεις P. Suid. in ταννμήκεις. T. III. p. 429. quaedam apogr. τανν-
κεις, fortasse ex 'Ιλ. π. 768. ubi Heynius miratur, neminem incidisse
in ταννμήκας. T. III. p. 429. V. 2. ἥθ' ἱερά. P. Suid. in ἀμφιλαφίς.
T. I. p. 152. διερά conjecit V. D. in ap. G. V. 3. Πανὶ omittit
Suid. in λιβάδα. T. II. p. 444. qui huc respexit etiam in βοτηρικὰ
κίπελλα T. I. p. 443. Initio versus καὶ λιβάδες probabiliter corr.
Schaefer. Meletem. p. 49. V. 4. ἄγκειται. P. ἄγκεινται Br. praeter
necessitatem. — P. Nr. 171. ἀνάθημα τῷ ἡλίῳ παρ' τ' ἐν ῥόδῳ οἰ-

κούντων περὶ τοῦ κολοσσ^υ. Br. III. 198. nr. 238. An. III. 2. p. 8. V. 1—4. Suid. in κολασσαεύς. T. II. p. 338. V. 3. κατ' εὐνάσ. Pl. κατευνάσαντες. ed. pr. Pl. et Suid. Vulgo κατευνάσαντες. V. 5. πελάγους. P. πελάγευς. Pl. Br. κάτθεσαν. P. ἄνθεσαν. Pl. Br. V. 6. ἄβρόν. P. ἑλευθερίης. P. Pl. ἑλευθερίας. Br. V. 7. γενέθλης^α P. γενέθλης. Pl. γενέθλας. Br. V. 8. κοιράνιαι. P. κοιρανίη. Pl. κοιρανία. Br.

δ

Nr. 172. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρα πορφυρί. sine auctoris nomine. *Agathias* tribuit Plan. p. 417. St. probabiliter. Et sic Br. III. 44. nr. 31. An. III. 1. p. 73. V. 1—3. Suid. in ἀνέθην. T. I. p. 192. in διθυρσον. T. I. p. 583. ubi ἐβάκχευεν. V. 1. 2. iterum in λογχωτόν. T. II. p. 456. — V. 4. κισσότην. P. Suid. in νεβρίς. T. II. p. 604. ubi ἐναπτομένη. In Plan. κισσῶ τήν. V. 5. αὐτῷ σοί. P. αὐτῷ σοί. Br. ἀβροπόμη δίδοντες. Pl. Suid. in ἡωρημένῳ. T. II. p. 65. V. 6. τὰ κάλλεος. P. τὰ τοῦ κάλλεος. Pl. τὰ τοῦ κάλλεος. Br. Non displiceret scriptum: τὰ καὶ κάλλεος κόσμα, καὶ μανίης. — Nr. 173. ἀνάθημα τῇ ῥέα παρὰ ἀρχυλίδος ῥιανού. Br. I. 481. nr. 9. An. I. 2. p. 326. V. 1. ἀρχυλίδς. P. Suid. in θαλαμηπόλος. T. II. p. 162. Quaedam apogr. ἀρχυλίδς. V. 3. ad γαλλαίῳ in P. Scholion: τῷ τῶν γάλλων ἦγον (scr. ἤγουν) εὐνούχων. ad κυβέλης· κυβέλης δὲ τῆς ῥέας. κύβηλα (cf. Suid. T. II. p. 388.) γὰρ ὄρη φρεγίας ἐν οἷς τιμᾶται ἡ αὐτή. V. 3—6. Suid. in γαλλαίῳ. T. I. p. 465. partem vs. 3^{ui} Id. in κυβελείοις. T. II. p. 388. — V. 5. τᾶςδε. P. περικλείει θῆκ' ὀρεία. Suid. in ὀρεία. T. II. p. 710. V. 6. λύσας quaedam apogr. — Nr. 174. ἀνάθημ' τῇ ἀθηναί. ἀντιπάτρον. Br. II. 11. nr. 22. An. II. 1. p. 30. Gentile *Sidonii* addit Plan. p. 424. St. V. 1. 2. μίτον ἐπιστάμεναι. Suid. in ἀράχνη. T. I. p. 310. στήμον' ἐπ. Pl. V. 3. ἐὺπλοκος. P. ἐὺπλοκον. Pl. Suid. in τάλαρος. T. III. p. 426. — ἀρσινόαι. P. V. 5. Suid. in κερκίς. T. II. p. 500. et cum v. 6to in μίτος. T. II. p. 567. ἐνκρίτους P. et sic Jos. Scalig. in not. mst. ἐνκρίτους ed. pr. Pl. et tres Aldd. ἐνκρίτους St. c. Suida. — εὖ δέκρινε. P. ᾧ Pl. Suid. Br. V. 7. ἤθελ' ἕκαστα. P. Suid. in ἀρνημένη. T. I. p. 335. in ὄνειδος. T. II. p. 696. εἴλεθ' Br. c. Plan. ubi praeterea ἐκάστη legitur. Vid. p. 242. nr. 231. v. 2.

π

Nr. 175. ἀνάθημα ἀλκιμένους μακηδονίου v. Br. III. 118. nr. 27. An. III. 2. p. 227. V. 1. ἐπὶ εἰδμονα. P. V. 3—6. Suid. T. II.

p. 332. *λέκωνα*. P. Suid. Br. *λέκωνα*. Pl. V. 6. *πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων*. *Jam dic, age, Leucon, Currat, ait; latrans nam tua jussa manet.* vertit Grotius. — P. Nr. 176. εἰς τὸ ^τ *αὐ τοῦ αὐ*. Edidit Chard. de la Roch. in *Magas. encycl. et Mélanges* T. I. p. 103. s. Huschk. An. *cr.* p. 231. nos in *Paralipom.* T. III. 3. p. 641. V. 1. *σιγγον* P. In marg. *σίγγονον. ἀγκυλόεντα σίγγονον*. Suid. T. III. p. 311. in uno tamen Cod. Kusteri *ἀγκυλόδοντά*, ut in P. Marcell. Sidet. in *Fragm. de Pisc.* v. 10. *καὶ ἥπατοι ἀγκυλόδοντες*. V. 3. *δὲ ζῶντα πάλιν*. P. *δ' ὡς ζῶντα* Suid. in *ἄκολος*. T. I. p. 87. unde *ζῶντα* restitui. Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 37. T. II. p. 86. *δὲ ταφέες, ζῶντες ἐπὶ ἡθοῶ*. scr. *διεταφέες, ζῶντες*. — *τωῦλιον*. P. *ταῦλιον*. Suid. ut ap. Diotim. p. 232. nr. 175. et Theocr. Eid. XI. 12. ubi Reisk. ex Schol. *τῶλιον*. Sed *ταῦλιον* videtur reponendum. — Nr. 177. *ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρα δάφνιδος*. Theocrito inscribitur in editt. et in *Append. Plan.* p. 516. St. Br. I. 576. nr. 2. An. I. 2. p. 192. V. 1. *καλή*. P. Suid. in *λεπτόχρους*. T. II. p. 434. *καλᾶ*. Vulgo. V. 2. *βώκολικῶς ἔμνω*. Vulg. V. 3. *τοὺς τρισσοὺς*. Vulg. *τοὺς τρητούς*. P. *τὼς τρητῶς*. Br. Membr. lectionem; a Salmasio commendatam ad Solin. p. 585. A. editores Theocriti reposuerunt. Non erat igitur, quod ob hanc lectionem illis irasceret Finkensteinius in *Arethusa* ed. 2da, Salmasii eam ingenio deberi existimans. Eam expressit Eratosth. Schol. p. 155. nr. 78. Antipater p. 400. nr. 266. *πολυτρήτων διὰ λωτῶν*. V. 4. *τὰν πήραν*. P. *τὴν* *Append. Pl.* αἰ ποτ' P. pro *ᾧ ποτ'* aut *ᾧ ποτ'*, ut vulgo legitur. — Nr. 178. *ἀνάθημα τῷ Ἡρακλεῖ παρ' ἀρχεστράτου ἡγήσασκεν*. Br. I. 254. nr. 1. An. I. 2. p. 187. V. 2. *ξεστάν*. P. *στρεπτάν* in membr. esse censebat Br. qui *στεπτάν* dedit. *ξεστῆσ' αἰθούσῃσι*. *Il.* ζ. 243. v. 11.

Nr. 179. *ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρα τριῶν ἀδελφῶν θηρευτῶν. ἀρχίου*. In marg. ζτ. et infra *ἀντεβλή ἐπιγραμμά* ^θ *ὡς κειμὲν ἐμπροσ* ^τ *ζητεῖται κακῆ*. Cf. supra ad p. 43. nr. 16. — Br. II. 93. nr. 8. An. II. 1. p. 254. V. 1. 2. Suid. in *βισρκίος*. T. I. p. 432. V. 2. *πίγρις* corr. *πίγρης*. P. Pl. *δειραχθῆς*. P. Pl. Suid. in *δειραχθῆς*. *τὸ τὴν δειρὰν ἀλγύνον*. T. I. p. 534. Non ausus sum mutare, quamquam probabilis est correctio Br. *δειραγχῆς*. Vid. p. 161. nr. 107. 4. nr. 109. 3. — *πετανῶν*. P. *πετεινῶν*. Pl. Br. V. 4. *ὑλονόμων*. P. *ἑλονόμων*. Pl. Br. *σὺν ἑλονόμοισι*. p. 151. nr. 57. *ἑλονόμος θῆρ*. p. 180. nr. 217. *θιρῶν ἑλονόμων ἀγέλα*. p. 209. nr. 9. — V. 5. *αἰθρας*. P. *αἰθρης*.

Pl. V. 6. καὶ πελάγευσ καὶ γᾶς. P. καὶ γᾶς καὶ πελ. Pl. Br. —
 Nr. 180. εἰς αὐτὸ τοῦ αὐ. Br. II. 93. nr. 6. An. II. 1. p. 253. V. 1.
 θαλάσσης. P. θαλάσσης. Pl. Br. V. 3. πύργε corr. ut nr. 179. —
 χερσαίαισιν. P. χερσαίησιν. Pl. Br. quod ob proximum ἡερίησιν, in
 quo P. cum Pl. conspirat, recepi. — V. 6. πλωταῖς. P. Br. πλωτοῖς.
 Pl. — Nr. 181. εἰς τὸ αὐ τοῦ αὐ. Br. II. 94. nr. 9. An. II. 1. p. 254.
 V. 1. οὐρεσίοι καί. P. quod temere probabat Salm. De καὶ ex syllabis
 finalibus κε, κί, κη orto dixi in Addit. An. ad Athen. p. 78. Ap.
 Liban. T. IV. p. 106. 17. καὶ τοι τοῖς Ἑλλήσιν ὅτε πρὸς ἀλλήλους
 μὲν ἡ ἔρις συνέστη καὶ οὐ σφόδρα πρόδηλος ἦν ὁ λοιμὸς ἐξ Ἀγαμέ-
 μνονος τὴν αἰτίαν λαβὼν. Reiskius καὶ delet cum Cod. Bavar. Tu
 scribe: συνέστηκεν. V. 2. σοὶ τάδε. P. Pl. σοὶ γέγρα. Br. Vid. ad
 p. 162. nr. 113. et statim nr. 182. v. 2. V. 3. πύργε ut nr. 180.
 v. 3. — V. 4. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br. V. 5. ἡερίοισιν. P. ἡερίησιν.
 Pl. Br. V. 6. εἰν ὃ δ' ἐν πελάγει ἄρουν εὐστοχον ἔχοι. P. ἄγραν
 ἔχοι. Pl. Hiatus sustuleris, ἐκ πελάγευς scribendo. Diversae prae-
 positiones haud raro orationis variandae causa junguntur.

Nr. 182. εἰς τὸ αὐ ἀλεξᾶδρον μαγνήτου. Br. I. 418. nr. 1. An. I.
 2. p. 235. V. 2. ἐκ βυθίων. P. Pl. ἐμβυθίων. Br. nescio quare. τὰ βύ-
 θια maris sunt incolae, pisces. βυθίη χελιδών. Oppian. Hal. I. 428.
 νύμφαι βύθιαι. Orph. Hym. XXIII. 2. — P. V. 4. ἰδρίτα. P. Suid. in
 ἰδρίας. T. II. p. 96. Br. ἰδρυτὰ bis Pl. — καὶ γαίης. P. καὶ om. vet.
 editt. Pl. usque ad Ascens. quae καὶ inseruit. καὶ Suid. — V. 5. τῷ δ'
 ἀπό. P. ᾧ δ' ἀπό. Pl. Br. Cf. p. 143. nr. 114. p. 173. nr. 187. v. 5. —
 Nr. 183. εἰς τὸ αὐτό. ζωσίμον θασίου. Br. II. 452. nr. 1. An. II. 3.
 p. 298. V. 2. κυναγείης. P. Br. κυνηγείης. Pl. Vid. Porson. ad
 Eurip. Orest. 26. V. 5. πτανῶν. P. Br. πτηνῶν. Pl. — V. 6. τοῖςδε.
 P. Pl. τῆςδε Suid. in ἡέρος ὄγμοι. T. II. p. 48. — Nr. 184. εἰς τὸ
 αὐτό, τῷ αὐ. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl.
 Br. V. 3. in P. positus ante v. 4um; sed error emendatus. πτανοῖσιν.
 P. Br. Suid. in βολίς. T. I. p. 440. πτηνοῖσιν. Pl. — V. 4. θηροῖν.
 P. θηροί. Pl. Br. V. 5. τὸν μέντε. P. Br. τὸν μὲν τι δι Pl. —
 Nr. 185. εἰς τὸ αὐτό τοῦ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. V. 4. πρὸς
 εὐξ. P. V. 6. πύργη δ' οἱ. P. δ' οἱ. Pl. Br.

Nr. 186. εἰς τὸ αὐτό. ἰουλίον διοκλέους. In Plan. p. 453. St.

ιονλιανού. Br. II. 182. nr. 2. An. II. 2. p. 172. V. 1. οἶκος, molestum vocabulum, praesertim sequente οἱ τρεῖς. Acute Huschk. An. cr. p. 152. εὖχος corrigi; ut p. 148. nr. 43. βάτραχον . . χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν. Vid. ad p. 87. nr. 117. V. 3. deest in Pl. In Cod. P. a recentiore manu adscriptum: δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἡϊόνων κροκάλαισιν. cum ζτ. in marg. Melioris hic notae versus, quam is, quem Br. supplevit: τῷ μὲν ἐπ' ἡϊόνων κροκάλαισιν ἀρωγὸς ἐπέλθων. Quum Suid. in ἄγκη T. I. p. 29. versum excitet, alibi in Anthologia non obvium: θηροβολεῖ τούτῳ δ' ἄγκεισι θηροτόκοις, Huschk. eum ad nostrum epigr. pertinere suspicatus, hoc distichon sic constituendum esse existimat: δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἡϊόνων κροκάλαισιν· θηροβολεῖ τούτῳ δ' ἄγκεισι θηροτόκοις. ubi tamen molestae sunt voces τούτῳ δὲ bis in eadem versus sede positae. Malim sane: δικτυβολεῖν πόρε τῷ δὲ παρ' ἡϊόνων κροκάλαισιν, θηροβολεῖν τούτῳ δ' ἄγκεισι θηροτόκοις. — Nr. 187. εἰς τὸ αὐτό, ἀλκαίου μυτιληναίου. Alpheo Mitylenaeo inscriptum in Pl. p. 433. St. Br. II. 128. nr. 2. An. II. 1. p. 544. V. 1. ἄλλης ἀπ' ἄλλης. P. ἄλλος. Pl. Br. Verba sic jungenda: ἀνθετο σύμβολον ἀπ' οἰκείης ἐργασίης, ἄλλος ἀπ' ἄλλης. V. 3. ἀπὸ μοίρια. P. V. 4. ἰδυτώνων. P. Suid. in στάλικας. T. III. p. 368. ἰδυτενῶν. Pl. Br. Quum εὐθύτονος dicatur non minus bene, quam εὐδυτενῆς, etiam ἰδυτόνων bene habere videtur. V. 5. ἀνθῶν. P. τῷ μὲν. P. Br. ᾧ μὲν. Pl. V. 6. ὧι δέ. P. ὧδε. Suid. in ὠφελείας. T. II. p. 775.

P. Nr. 188. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ θηρομάχον. λεωνίδα ταραν. Br. I. 228. nr. 31. An. I. 2. p. 90. V. 4. κατ' ἰδύνοις. V. 5. ἐν ταῖς ἀγκίσιασι. P. in marg. ἐν τε ἀναγκαίῃσι. quod proxime abest a vero, modo ἀν pro συν scriptum cogites. ἐν τε συναγκίσιασι. Pl. Br. δεξιτερῇσι. P. Pl. δεξιτερῇ σῇ. Br. haec verba conjungens cum sequentibus. σὺ malim, aut δεξιτερῇσι. 'Ιλ. ω. 284. 'Οδ. τ. 480. — V. 6. κατ' ἀντιπ. P. Pl. Br. καὶ scripsi. Duo precatur Therimachus, ut et in sylvis excellat, et in pugna. De καὶ et κατὰ confusis dixi in Addit. An. in Athen. p. 319. In Aelian. H. An. I. 46. οἱ δὲ νεώτεροι κατ' ἡας νήχονται, Cod. Monac. perperam: καὶ τὰς ἡλ. Ib. II. 1. οἱ λοιποὶ θάπτονται μὲν τὸν νεκρόν. idem Cod. καὶ θάπτονται. Scr. καταθάπτονται. Ib. II. 5. εἰ δὲ ἄνθρωπος κατέχει ῥάβδον. idem Cod. αἱ ἔχει. Ap. Apoll. Rh. II. 85. καὶ ἀμφοτέρως ἐδάμασσε. scripserim: κατ' ἀμφ. In Themistii Or. VIII. p. 110. C. scribe: ἃ σκληροῖς (sic

Petav.) *δοικόντα τοσήμασιν αὐτὴν πρώτην τιμαρουμενὴν καταδαπανᾷ* (vulgo καὶ δαπανᾷ) *τὴν ψυχὴν, ἣ ἐντέτηκε.* (Caeterum in nostro epigrammate scriptum malim praeterea: *πρῶτα διδοὺς ἄγρης, πρῶτα καὶ ἀντιπάλων.* — Nr. 189. *ἀνάθημα παρ κλεωνύμου ταῖς μούσαις, μυροῦς βύζαν.* (Scr. *μοιροῦς.* Vid. ad Prooem. Meleagr. p. 82. v. 5.) Br. I. 202. nr. 2. An. I. 1. p. 237. V. 1. *ἀμαδρεάδες.* P. *ἀμβρόσια.* P. Pl. *ἀμβρόσια.* Br. c. Toupio. Vid. Graef. ad Nonn. Hymn. et Nicae. p. 37. V. 3. 4. Suid. in *εἴσατο.* T. II. p. 32. *ἔμνη.* P. — Nr. 190. *ἀνάθημα παρὰ λεωνίδου. γαιτούλλου.* (γετουλίκου Pl. p. 420, St.) Br. II. 166. nr. 3. An. II. 2. p. 31. V. 2. *αἶψα τάδε κλυτοῦ δῶρα.* P. *κλειτοῦ.* Pl. Br. vitium oblitterantes poſus, quam tollentes. *κλυτά.* Suid. T. I. p. 664. Una littera mutata scribendum erat: *τάδ' ἐκ λιτοῦ.* Leonid. p. 199. nr. 302. unde nostrum expressum, *ταύτην χάριν ἐκ τε πενέστω Κῆξ ὀλιγοσιπῦν δέξο Λεωνίδεω.* ubi v. 7. *τάμα δὲ λιτά.* Gaetul. p. 90. nr. 17. *σοὶ τάδε πέμπω Ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θνητολῆς.* Leonid. p. 206. nr. 355. *ἀ λιτά ταῦτα φέροι πενία.* Antiphil. p. 190. nr. 250. *λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης.* In Callim. fr. p. 488. ed. Ern. vere videtur correxisse Is. Vossius: *καὶ γὰρ Ἀθήνης Ἐν Αἰνῶ Δαναὸς λιτόν (λεῖον vulg.) ἔθηκεν ἔδος.* In nostro autem epigr. etiam gravius vitium haerebat in *αἶψα* (sic Cod.). Scripsi *ΑΙΤΑ*, duabus lineolis, siue linearum apicibus deletis. Saepe confusae litterae ψ, τ, φ, χ, adde etiam π. *) Vid. Bast. Comm. Pal. p. 759. Non inelegans repetitio: *λιτά τάδ' ἐκ λιτῶν.* Orac. Sibyll. p. 665. *οὐκ ἔραμαι πλούτου, λιτὸς ποτε λιτόν ἐδέχμην Ἀμφαδόν.* Similiter p. 196. nr. 288. *ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν.* p. 142. nr. 12. *γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης.* — V. 3. *εὐρώγεα.* P. Pl. Br. Vid. ad p. 144. nr. 22. — V. 4. *πρώιον. πρώϊμον* malit Graef. ad Meleagr. p. 51. — *εὐφυλλον.* P. ed. pr. et tres Aldd. *εὐφύλλων.* Asc. St. Br. V. 5. Suid. in *ἀλινήκτειρα.* T. I. p. 113. in *ἐπέτηλον.* Ib. p. 258. V. 6. *ψεστών.* P. καὶ *ψαιστῶ ὀλίγον δρᾶμα.* Suid. in *πενεχραλέον.* T. III. p. 74. rectius in *ψαιστά.* T. III. p. 701. V. 7. *σπονδίτην.* P. (in notula marg. edit. nostrae male expressum *σπονδίτιν*). *σπονδίτιν.* Pl. Br. καὶ *σταγόνα σπονδίτην.* Suid. in *σπονδή.* T. III. p. 364.

*) Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. Opp. T. II. p. 86. D. *θηρὶ ψυχρῷ καὶ σαίνοντι, πυρὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα. scr. θηρὶ πικρῷ σαίνοντι, πυρὶ ψυχρῷ· τί τὸ θαῦμα;*

σκοπονδῖτιν. Id. in κύλιξ. T. II. p. 393. V. 8. τὴν κύλ. βαιωῖ. P. τῆς κύλ. Br. τῆς κύλικος βωμῷ. Plan. Suid. in κύλιξ. — V. 9. ὥς μεν. γρ. δῶσαι. P. Propter sequens δῶσαι malim sane: ὥς οἱ βαρ. — V. 10. δασει. P. δῶσω Pl. Br. qui in Lectt. θύσω commendat.

Nr. 191. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρ̄ λεωνίδου. κορηλίου λόγγου. λογγίτου Pl. Br. II. 200. nr. 1. An. II. 2. p. 109. V. 1. οἶσθα ἀκρ. P. Pl. Suid. in ἀκραιφνοῦς. T. I. p. 92. Br. Hiatum tollere non dubitavi. V. 2. κύπρις. P. Pl. Suid. κύπρι. Br. qui nihil tamen novavit ap. Philipp. ep. 47. p. 185. nr. 240. τοξότι κούρη Ἀρτεμις. cf. p. 248. nr. 286. v. 1. δῦμορς Νικάνωρ. p. 577. nr. 64. Ζεὺς Πίσης μεδέων. Hesiod. Theog. 547. Ζεὺς κύδιστε μέγιστε. Ap. Lucian. D. D. XX. §. 12. ex Codd. Paris. restituendum videtur: σὺ δὲ πρόειθι, ἡ Ἀθηνᾶ. — δέχου. P. Suid. Br. δέχον. Pl. — V. 3. ἐπὶ φυλλ. P. Suid. ἐπιφυλλίδα. μικρὸν βοτρυόδιον. T. I. p. 841. V. 4. δρύπεπα. P. et quatuor Plan. codd. ap. Br. Sic etiam ed. pr. et Ald. pr. reliquae δρυπετα. Multa Pierson. ad Moer. p. 121. de δρυπεπής, sed substantivum, unde τὴν δρύπεπα descenderit, nemo, quod sciam, indicavit. V. 4. νομίην. P. νομίμην. Pl. Br. V. 5. σκοπονδὴν τήν. P. Pl. δ' ἦν Br. copula restituta; idem perperam σκοπόνδην exhibuit. V. 7. ἐσφεται. P. ἐσφσαι. Pl. Frequens in his terminationibus error. vid. p. 210. nr. 19. v. 4, p. 372. nr. 92. v. 6. — Nr. 192. ἀνάθημα τῷ πριήπῳ παρα φιντύλου. ἀρχίου. Br. II. 94. nr. 10. — V. 1. διναιά. P. δηναιά corr. Kuster. ad Suid. T. I. p. 467. πριήπω. P. V. 2. ἐκρίμασεν. P. ἐκρίμας. Br. V. 3. 4. Suid. in γαμφόν. T. I. p. 467. ἐκπείλω. P. Suid. Br. ἐκπείλωσι quaedam apogrr. — P. V. 5. 6. Suid. in τριτάννετον. T. III, p. 506. in φελλός. T. III. p. 591. in βελλός. T. I. p. 440. — ἀβάπτιστον. Pindar. Pyth. II. 145. ἀβάπτιστός εἰμι, φελλός ὥς ὑπὲρ ἕρκος, ἄλμας. ubi vid. Boekh. in not. crit. p. 451. — V. 7. ἐπὶ αὐτοῖ. P.

Nr. 193. ἀνάθημα τῷ αὐτῷ. φλάκκον. Br. II. 262. nr. 4. An. II. 2. p. 270. V. 1. αἰγιαλῆτα. P. αἰγιαλῖτα. Br. c. ap. G. R. V. 4. ἡ βδύλλων. P. V. 5. κάμφιβληστρο. Br. in Lectt. sic in membr. esse existimans. At ibi τὰμφιβλ. legitur, qua voce non diversum plagarum genus, sed amplitudo retis, praedam ambientis et comprehendentis, significatur: ταῦτα τὰ διατνα τὰ τὴν λειαν ἀμφεβάλλοντα. V. 6. θαῖμον. P. Br. θαίμων. Reisk. εἶσατο. P. ut passim. — Nr. 194.

ἀδεσπο εἰς σάλπιγγα. εἴρηται δὲ εἰς μέρος σαλπιστικόν. (In marg,
ἀρχίου γραμμα σάλπιγγες. sed cum signo ad proximum epigr. remit-
tente.) Br. III. 177. nr. 132. σῶιζε. P. vid. ad p. 49. nr. 5. τε post
τεθέντα addidi c. Br. — Nr. 195. ἀρχίου ἀνάθημα τιλῇ ἀθηνᾶι παρα
παλλαναίων. Br. II. 92. nr. 4. An. II. 1. p. 80. V. 1. τρωιάδι. P.
παλλαναῖος. P. πελλαναῖος. Br. ex p. 167. nr. 151. At nemo facile di-
xerit, ultra lectio sit verior. Quare membr. adhaereo. Cf. Wesseling,
ad Diod. T. I. p. 572. V. 2. ἀριβρεμέταν. P. Ζηνὸς ἐριβρεμέτω.
Ἰλ. ν. 624. — σμικρὸν ἐν. P. Μίκκος Br. c. ap. G. R. et Reiskio ex
ep. Tymn. modo citato. V. 3. αἶ ποτε. P. ᾧ ποτε. Br. ἐμελψεν. P.
ἐμελψε. Br. — Nr. 196. ἀνάθημα τῷ πανί παρ᾽ κωπάσου. στατύλλον
φλάκκον. ἡμβικόν. Br. II. 265. nr. 5. An. II. 2. p. 271. V. 1. ἀμ-
μοδύταν. pro ἀμμοδύταν dubium videtur Schneidero in Lex. V.
Simile compositum frustra adhuc quaesivi. — διχαλον. P. δίχηλον. Pl.
V. 2. ὀπισθοβάμονα τραχηλόν. P. τριχηλον. Suid. in ὀπισθοβάμων.
T. II. p. 704. Gregor. Naz. Carm. de Virg. v. 713. ἡ καὶ λοξοβά-
μοις (Fort. λοξοβάταις) καὶ ὀκταπόδεσσι παγούροις, V. 3. νηκτάκ
τ᾽ ἐρ. P. Pl. Copulam delevi c. Br.

Nr. 197. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς πανσανίαν. In marg, σιμων-
νίδου εἰς πανσανίαν. Br. I. 133. nr. 43. An. I. 1. p. 226. Simonidi
tribuit Pausan. III. 8. p. 222. Sine auctoris nomine prostat ap. Thu-
cyd. I. 132. Plutarch. T. II. p. 873. C. Suid. in Πανσανίας. T. III.
p. 62. Exhibui lectiones Cod. P. c. Brunkio. Reliqui ὥλεσε legunt,
nec doricis formas agnoscunt. — Nr. 198. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι
πρὸ λύκωνος ἀντιπάρχου Θεσσαλονικέως. Br. II. 114. nr. 21. An. II. 1.
p. 302. Plan. p. 440. St. duo tantum disticha exhibet. V. 1—3.
Suid. in Ἰουλος. T. II. p. 126. V. 4. 5. προτάφων τοῦν ἄλλ' ἐπί-
νευε. Suid. in τοῦν. T. III. p. 514. V. 6. ὡς αὐτίς. P. Br. ὡς
scripsi. — Nr. 199. ἀνάθημα ἀντιφίλου. ἀντιφίλου βυζαν. Br. II. 170.
nr. 5. An. II. 2. p. 40. V. 1. φίλη. P. φίλης Br. c. Suida T. III.
p. 115. — P. V. 3. ἐνθα. P. Suid. in ἦσθα. T. II. p. 81. ἐν τε Br.
c. nonnullis apogr. Lenius videbatur ἦσθα, praepositione ad κελύ-
θοις subaudita. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Loc.
Schaefer. ad L. Bos p. 697. s. V. 5. μὴ δέ τις. P. quod reponen-
dum. ἡμετέρου μάρψη. μάρπτειν genitivum adsciscit, ut δράττειν.
Oppian. Cyn. I. 511. γλυκερῆς δαδραγμένος ὀδμῆς. Gregor. Naz.

Carm. XVIII. Opp. T. II. p. 93. *καὶ καθαρῶν Χριστοῦ δραξαμένη θυσάνων.* — *μάργος ὀδίτης.* Theophyl. Epist. 83. *ὀλίτον γὰρ χεῖρες ἀκόλαστοι, καὶ γεωργικοὺς ἰδρωτάς ἀδικεῖν ἐτοιμότηται.* — Nr. 200. *ἀνάθημα τῇ εἰληθυαί παρ' ἀμβροσίης. λεωνίδου.* Br. I. 220. nr. 3.

An. I. 2. p. 60. V. 1, *εἰληθῆναι*. P. Vid. ad p. 167. nr. 146. *ὠδίνα.* P. V. 2. *προποδῶν.* P. *πρὸ ποδῶν.* Br. V. 3. *ἐπὶ μηνί.* P. V. *κῆμα.* Nicand. Ther. v. 135. *βαρύνθαι ὑπὸ κήματος.* Aesch. Choëph. 125. *Θρέψασά τ' αὖτις τῶνδε κῆμα λαμβάνει.*

Nr. 201. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμίδι παρ' εὐφραντ. μαρξ ἀργενταρίε.* Br. II. 270. nr. 20. An. II. 2. p. 289. V. 1. *μυρόπτην* P. V. 3. *ἐπ' ἔνδυμα.* P. *ἐπένδυμα* Hedyl. p. 197. nr. 292. V. 5. *ἄμβροτον ἐνώδιος.* P. *ἄβροτον ἐνώδιος.* Br. V. 6. *εὐφραντῃ νηῶ.* P. *εὐφράντη* Br. in textu; in Lectt. corrigi: "*Ἀμβροσίς ἐνώδιος ἐπεὶ φῖγες ν. ὄ. Εὐφρανθεῖσα* (hoc cum marg. Ap. G. R.) *ρῶ.* Ex praecedente epigr., unde nostrum expressum est, corrigendum videtur: "*Ἀμβροσίη ἔξ ὠδίνος ἐπεὶ φῖγες νηδίου ὄγκον.* Vers. sequ. suspicabar: *εὐφανέος . . . Ἀρτέμιδος*, quod de felici Deae in partu *ἐπιφανείᾳ* accipiendum. Sed aliud quid latere videtur. — Nr. 202. *ἀνάθημα τῇ λητοῦ παρὰ ἀτθίδος.* In marg. *τῇ λητοῦ παρὰ ἀτθί. λεωνίδου ταραντιν.* Br. I. 220. nr. 2. An. I. 2. p. 59. V. 1. 2. Suid. in *κῆπασσις*. T. II. p. 399. In Cod. not. *τίς ἡ κῆπασσις.* V. 3. *λητοῦ.* P. At Latonae nec *θέραι παρθέναι* conveniunt, nec munus parturientibus opitulandi. Quare *λητῶα* corrigi Br. c. Reiskio. Debebat *λατώα*, quum ultima producat; unde falsam esse emendationem apparet. Verissime Graef. ad Meleag. p. 150. *Λητωῖ.* Cf. p. 407. nr. 503. — Nr. 203. *ἀνάθημα ταῖς νόμφαις παραγραὸς πενιχρᾶς. λάκωνος οἱ δὲ φιλίππου θεσσαλ.* Br. II. 213. nr. 9. An. II. 2. p. 148. V. 1. *γορής.* P. quod reponendum. *γορής.* Br. Suid. in *γορᾶς.* T. I. p. 495. Cf. Steph. Thes. T. V. p. 697. C. D. — *γορή.* P. Suid. Br. *loripes anus.* Grot. At huic vitio thermæ non medentur. Scripsi, *γυνὴ πόδας.* i. e. *χολή.* Hesych. *γυνὴς, χολὸς, νοσώδης, πηρώδης.* Idem: *γυνή. ὄρνξ. ὄρνις. χολή. ἀσθενής.* ubi diversa confunduntur. De Parcis Lycophr. 144. *γυναὶ γάρ, ἐνασσηῖρες, ἄμναμοι.* Schol. αἱ *χολαί.* ubi cl. Müllerus malit *γοαῖαι*, Parcas *claudicantes* non ferens. Herod. in Stobae. Flor. T. CXVIII. p. 591. *ἐγὼ δ' ἀδραίνω μνιὸς ὦν.* Gesner. *γυρὸς ὦν.* voluit, ni fallor, *γυνιὸς ὦν*, ut emendavit Salmas. et exhibuit Grot.

p. 481. — V. 2. Suid. in *παιώνειον*. T. III. p. 68. V. 3. 4. Suid. in *διεσκήριπτε*. T. I. p. 579. *δε' ἐσκ. P. τετρωμένην*. P. Suid. *τετρωμένην*. Br. c. Toupio. At *τετρωμένη* esse potest, ἡ *βεβλαμμένη* τοὺς *πόδας*. Homer. Od. φ. 295. *οἶνός σε τρώει μελιθήης, ὅτε καὶ ἄλλους βλάπτει*. unde Eurip. Cycl. 421. *τρώσει νιν οἶνος*. V. 5. *ἔλεν*. P. *ἔλεν*. Br. c. Suid. *εἶχε* Salm. — *αἶτ' ἐρινόμον*. P. Suid. in *οἶκτος*. T. II. p. 665. *αἶ πυριπνόου*. Br. c. Toup. *αἶτ' ἐριβρόμον* T. Hemsterh. quod maxime arridet. — V. 6. *παρ' ὧρ εἴησιν εὐμέθου*. P. *παρωρεῖσιν εὐμέθου*. Suid. *παρωρεῖσαι Συμαίθου* Br. c. Salm. ad Solin. p. 73. Wesseling. Probab. c. 29. extr. Grotius: *fluente rapida Symaethi patris*. V. 8: *ἀρτεμῖς* effectum indicat; non magis cum *ἀδρανὲς* permutandum aut *ἀσθενέες*, quam in Append. nr. 100, T. II. p. 791. *ἔνθα Μελάμπους Ῥυσάμενος λύσσης Προϊτίδας ἀρτεμίας*. cum *ἀργαλῆς*. Similia vide ap. Lobeck. ad Ajac. p. 299. Schaefer. ad Gregor. p. 533. — V. 9. *διεστήριξεν*. P. *διεστήριξεν*. Br.

Nr. 204. *λεωνίδου ταραντίνου ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρα θήριδος λεπτουργοῦ*. Br. I. 227. nr. 28. An. I. 2. p. 87. V. 1. *θήρις*. P. Pl. Br. *θήρις*. Suid. in *δαυδαλόχειρ*. T. I. p. 514. V. 2. Suid. in *πρίων*. T. III. p. 174. P. V. 3. Suid. in *ἐνκάνα*. T. III. p. 269. —

Nr. 205. *λεωνίδα ταραντίνου ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρα λεοντι λεπτουργοῦ*. Br. I. 221. nr. 4. An. I. 2. p. 60. V. 1. *χαρκαί*. P. *χαρκαί*. Kuster. ad Suid. T. I. p. 152. V. 2. *βορεη*. P. Adscriptit Kuster. *τορέες*, quod Br. fortasse in apogr. suo reperit. Sed sic idem instrumentum bis commemoraretur. V. 3. *ἀμφι πλ.* P. V. 5. Suid. in *ἀρίδες*. T. I. p. 520. V. 7. Suid. in *τρέπανα*. T. III. p. 512. V. 8. *τορέες*. Ad Xenophon. Hipp. Paris. 1812, editor Courier *τομέες* corrigit, *coupe-chevilles*. Vulgatam tuetur Chard. de la R. Mag. enc. an. 1813. T. III. p. 182. — V. 9. notandum *τε* correptum ante *σκ*, praeceunte Homero Od. ε. 237. *δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον*. Od. ι. 391. *πέλευν μέγαν ἢ σκέπαρνον*. — Suid. in *ἀμφίξουν*. T. I. p. 152. — *ἃ δὲ χαριεργά*. Id. in *χαριεργός*. T. III. p. 656. *αἶ δὲ*. P. V. 10. *ἀνὴρ*. P. *ὠνὴρ*. Br. quem imitari non dubitavi.

Nr. 206. *ἀνάθημα τῇ ἀφροδι π̄ ρ̄ γυναικῶν ἀντιπάτρου σιδωνίου*. Br. II. 11. p. 21. An. II. 1. p. 28. V. 1. *βίτιννα*. P. Suid. in *βίτιννα*. T. I. p. 435. et in *θαλπτήρια*. T. II. p. 163. quaedam apogr. *βίτιννα*. V. 2. *ἐρατῶν . . . καμάτων*, P. *ἐρατόν . . . κάματον*. Br. c. Salm. et Kustero ad Suid. T. II. p. 292. V. 3. *φιλοπλίκειο*. P.

Suid. in κεκρόφαλος. T. II. p. 292. φιλοπλέκτοιο. Reisk. V. 5. *ἐπιπλάττω* ε' *Ἀντ.* P. δ' *Ἀντ.* Br. quod adoptavi, quamquam non ignarus, *τε, καὶ* et ἤδὲ interdum inferri post *μέν*. Vid. ad p. 112. nr. 175. — V. 7. 8. Suid. in εὐσπειρή. T. I. p. 910. De armillis serpentum speciem referentibus vid. praeter ea, quae congegimus in Animadvers., Böttigerum in der Furienmaske p. 87. in Commentat. de Ariadne p. 46. not. 10. — ἐπὶ σφ. P. V. 9. *συνομήθεις. αἱ συνόμιλοι* tentabat Salm. in not. mst. *ὁμήθεα. συνήθη*. Hesych. *ὁμήθεας ἄνδρας*. Apoll. Rh. II. 917. *κοῦροι ὁμήθεες*. Ib. III. 118. *ὁμήθεας οἶκον*. Maxim. π. *κατ.* v. 592. Compositum *συνομήθης* autem non minus probum quam *συνομήλιξ* ap. Bion. Eid. XV. 29. et Simmiam infra p. 236. nr. 203. quam formam Bast. Ep. crit. p. 150. ed. sec. recentioribus tantum (*à des auteurs très-modernes*. p. 112. ed. pr.) tribuit, minus recte.

Nr. 207. *εἰς τὸ αὐτό. ἀρχίου*. Br. II. 92. nr. 5. An. II. 1. p. 252. V. 1. *πολύπλεκτον τε. P. πολυπλέκτου δέ*. Br. cum Toupio, ut nr. 206. *φιλοπλέκτοιο κόμας*. Et saepe γ ex ductibus calligraphicis ortum esse, notavi ad p. 66. v. 94. Dubitabam tamen, an non fuerit, *πολυπλάγκτον κόμας*. Propert. II. 18. 9. *sive vagi crines puris in frontibus errant*. Appul. Metam. XI. p. 255. ed. B. *crines sensim intorti per divina colla passi ac dispersi, molliter defluebant*. V. 2. Suid. in κεκρόφαλον. T. II. p. 292. V. 3. 4. verba νόθον usque ad Ἡράκλεια in textu Cod. omitta supplementur in marg. — *κεῦθουσιν ὄημα. P. ἄημα*. Br. *ἀμυνομένην. P. ἀμυνομένην*. Br. c. Suid. in *μαλερόν*. T. II. p. 486. V. 6. *ἀραχναίης. P. ἀραχναίης*. Suid. in *ἀρπεδοσί*. T. I. p. 336. V. 7. *σπείρημα. P. σπείραμα*. Br. Aeschyl. Choëph. 246. *θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι Δεινῆς ἐχίδνη*. Ap. Apollodor. I. 9. 15. *δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον*. scilicet. *σπειράματι πεπλ.* ubi *τε* excidit qd sequens π. Heynius corrigebat *σπειράμασι*. V. 10. *αἱ γυάλων ναυκρατίδες. P. αἰγιαλῶν ναυκρατίδος*. Br. cum plurimis apogrr. Et sic hunc versum profert Wessel. ad Herod. II. p. 169. 79. Restitui tamen *αἱ γυάλων*. p. 214. nr. 43. *ἐν γυάλοις Πισρίας*. Aesch. Suppl. 553. *περὶ . . . Ἀνδία γυάλα*. Eurip. Iph. T. 1235. *Ἀγλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις*. — Nr. 208. *ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ γυναικῶν ἀντίπα.* In marg. ζτ. *δις κεῖται*. nempe p. 419. ubi ἀντιπάτρει θεσσαλ. *εἰς γὰρ πάλαι πόρνας, λυβούσας δὲ ἄνδρας καὶ σαρκονομισθείσας*. In marg. *ἐπὶ τρισὶ γυναιξίν*. In Plan. p. 411. St. gentile deest. Br. II. 114. nr. 22. An. II. 1. p. 302. V. 1.

ἡ δέ. P. 1. ἡ δέ. P. 2. φάρος. P. 1. φᾶρος. P. 2. V. 2. ^οφημενόνη. P. h. 1. Et *πρηξῶ*. — ἡ τό. P. 1. ἡ τό. P. 2. — P. V. 3. δ' ὁ νεύς. P. 2. δὲ hoc loco omissum. V. 4. ἀριστομάχου. P. 1. Pl. ἀριστομένους. P. 2. V. 5. πᾶσαι δ' ἀσταί. P. 1. Pl. αἱ τρεῖς ἀσταί. P. 2. Br. V. 6. εὐκρίτον. P. 1. εὐκρήτου. Pl. εὐκταίης. P. 2. Br. εὐκρητος *iniquas et impotenti* opponitur, *εὐμενῆς* igitur et *μέτριος*, qualem Venerem hominibus ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ contingere dicit Eurip. Iph. Aul. 550.

Nr. 209. ἀνάθημ^τ τῇ^τ ἀν παρ^τ τοῦ ἀν. Br. II. 11. nr. 24. (tanquam Antipatri Sidonii). An. II. 1. p. 31. V. 2. μορφᾶς et εὐξαμένα. P. Ionicas formas dedit Br. — V. 4. Scribe ὁμοφροσύνη, ut est in Cod. — p. 229. nr. 157. ἀρκοῦμαι τούτοισιν. p. 362. nr. 28. ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ. Aeschin. Dial. III. 14. μόνους δ' ἀρκείται τοῖς δυναμένοις καδικέσθαι τῆς ψυχῆς. Vid. Toup. ad Longin. p. 294. — Nr. 240. ἀνάθημ^τ τῇ^τ ἀντὶ π^τ ρ νικιάδος. φιλεῶ σαμίων. Sic *Philetæ* nomen iterum depravatum p. 283. nr. 481. et passim alibi. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IX. p. 166. — Br. I. 189. nr. 1. An. I. 1. p. 387. V. 1. πεντηκονταέτης. P. — έτις. Br. c. Reisk. V. ad p. 78. nr. 7. v. 4. ἐπὶ πλέον. P. έτι πλέον. Br. c. Salm. At vide Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 23. Bast. Epist. crit. p. 184. Boisson, ad Maxim. p. 94. s. Werfer. in Act. Phil. Monac. T. I. p. 258. Infra p. 243. nr. 241. ἐπὶ μῦρία μάτρη τειρομένα. ubi Br. iterum έτι. Ap. Aratum Phaen. v. 128. legerim cum Cod. Mosqu. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς Εἰς αὐτὴν ἐπὶ (έτι vulgo) πάμπαν ἐλλίμπανε παπταίνοντας. Ibid. 602, distingue: ἀντέλλει δ' Ἰδορῇ μὲν ἐπὶ πλέον, ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα. Etiam Callim. H. in Dian. 55. distinctione iuvandus: καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν Ἀκμονος ἠγήσαντος ἐπὶ μέγα, πούλῳ τ' ἄημα Φεισάων. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. — V. 3. τὸν δὲ δι. P. τὸν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. — V. 4. ἀπόλειπ. P. V. 5. ἀνδρός. P. ἄνδρας. Br. quod recepi. An dicere voluit ille, esse instrumenta, quorum nomina a viro pronuntiari non deberent? — V. 6. ἀλλ' ἐσορῇ. P. ἀλλὰ πορεῖ. Br. c. Salm. qui tabulas τῶν οχημάτων τῶν ἀφροδισίων intelligebat. Proposui in Addend. T. III. 2. p. 415. ἀλλ' ἰδ' ὁμῇ πάσης. Nunc scripsi sensu eodem, sed mutatione longe minore: ἀλλ' ἐσορῆς πάσης... Composita ἐσορᾶν, εἰσεῖν simplicium locum obtinent. Vid. Addit. An. in Athen. p. 69 et 205. Orph. Arg. 786. ταῦτα δ' ἐσαθρήσας δολίου ἐξέσσοντο ὕπνου: fort.

ἔξισοντ' ὀνειρον. In dedicatione illo verbo similiter utitur Callim. p. 612. nr. 24. καὶ τοὺςδ' ἄντ' ἐσορῆς, μάκαιρα, θύροισι. — ὀπτασία, θεωρία, φαντασία, θέαμα. Hesych.

Nr. 211. ἀνάθημα τῇ ^ε αὐτῇ παρὰ καλλικῆ. ^δ λωγίδου ταραν. Ἰαμβικὸν καὶ τοῦτο. Br. I. 221. nr. 5. An. I. 2. p. 62. V. 1. in marg. ἰαμβιζ. V. 2. πορφυρεῦν. P. V. 3. μελοῦχον. P. μελοῦχον. Br. c. Toupio. — V. 5. Suid. in κτίνα. T. II. p. 383. Ap. Artemidor. II. 6. p. 139. κτενίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφέρεει· ἔστι γὰρ τις χρόνος τὰ σκληρὰ διαλύων καὶ ἀπευθύνων. Cod. Venet. ἔστι γὰρ ὀκτῆς χρόνος. quod Reiffius non advertit. Scr. ἔστι γὰρ ὁ κτεῖς χρόνος. — V. 6. γνησία, legitima, vagae et vetitae videtur opponi, κτησία Br. c. Toupio, improbante Porsono in not. ad Toup. Em. T. IV. p. 457. Alii κνωσσία tentant, et γνιδία. V. 7. καλλικρία. P. καλλίκρια. Br. c. Toupio. De litteris λ et ρ confusis vid. ad p. 493. nr. 18. — παστάσι. P. παστάσι. Br.

Nr. 212. ἀνάθημ ^δ σιμωνι. Br. I. 143. nr. 88. An. I. 1. p. 257. V. 1. τοῖς Br. c. Salm. τοι ex P. restitui. p. 165. nr. 129. ὀκτώ τοι θυρεοῖς. nr. 126. σάμὰ τοι οὐχὶ μάταιον. p. 150. nr. 52. οὕτω τοι μελὶτα ταναά. V. 3. καὶ οἱ. P. οἱ Br. κόρυθον. P. V. 4. verba δέσποτα τοῖς στεφάνοις fortasse ab aliena manu ad versum implendum sunt addita. Certe δέσποτα a Graecorum consuetudine abhorret. — Nr. 213. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 137. nr. 57. An. I. 1. p. 256. V. 1. σιμωνίδης ἥραο. P. Σιμώνιδες Br. c. Reiskio. Vid. ad p. 65. v. 45 et 47. Σιμωνίδη est ap. Tzetz. Chil. I. 636. Vid. Theogn. 461. 675. ἥραο Tzetz. ἥρατο Allat. in Diatr. de Simon. p. 214. ἥραο Br. V. 2. ἀνθίμεν ^{αι} P. — Sequitur in Cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. — P. Nr. 214. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 45. An. I. 1. p. 227. V. 2. διομένους. P. Δεινομένους Br. c. Schol. Pind. Pyth. I. 155. Cf. Pausan. VI. 12. p. 479. τὸν τρίποδ' ἀνθίμεναι. P. Suid. in δαρετίου. T. I. p. 509. τοὺς τρίποδας θίμεναι. Schol. Pind. V. 4. δαρετίου. P. Suid. I. c. Br. Quaedam apogr. δαρετίου, probante Wesselingio ad Diodor. T. I. p. 425. Δαμαρετίου corr. Benth. Diss. de Phal. p. 259. paeone pro dactylo posito; Toupius autem Ep. crit. p. 73. Δαρετίς ex Δαμαρετίου contractum esse existimat. τὰς δεκάτας. P. Suid. V. 5. 6. omissi in Cod. accesserunt ex Schol. Pind. qui affert γ. 1. α. 5. 6.

unde Bendl. intellexit, nostrum epigr. in fine esse mutilum: Asteriscos apposui; melius uncas adhibuissem.

Nr. 215. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῇ λητοῖ παρὰ ναυτῶν. Br. I. 132. nr. 37. An. I. 1. p. 223. V. 1. ἀπὸ δυσαμένων. P. ἀπὸ δυσμενέων. Br. c. Plut. T. II. p. 870. F. V. 2. λατοῖ. P. Plut. ubi haec praecedunt: Διοδώρου δὲ τινος τῶν Κορινθίων τριηράρχων ἐν ἱερῷ Ἀητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται. ne quis in Λατοῖ librarii errorem inesse suspicetur. Quae vox quum priorem necessario producat, Passovius corrigit: ὅπλ' ἔθεσαν Λατοῖ. Facile vitium in illo nomine vitari potuerat: Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Λατοῖ ναῦται Διοδώρου "Οπλ' ἀνέθεντο κλυτὰς μνάματα ναυτῶν. sive: ἀπὸ δυσμ. Μήδων Λατοῖ Διδ. "Οπλ' ἀνέθεντ' ἐρέται μν. ν. — Nr. 216. τοῦ αὐτοῦ, ἀνάθημα ταῖ δι' παρὰ σῶσον καὶ υἱοσῶς. Br. I. 141. nr. 79. An. I. 1. p. 254. V. 1. σωτήρι. De Jove accepit lemmatis auctor. Ob metrum Br. σωτήρη dedit; lenius est σωτήρᾳ in marg. ap. Lips. — τόνδε. vid. ad nr. 181. — Nr. 217. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλωι λάτριδι τῆς κυβέλης. Br. I. 147. nr. 112. An. I. 1. p. 270. Hoc ep. non magis est veteris Simonidis, quam praecedens distichon. Vid. Goens. Diss. de Simon. p. 33. V. 1. 2. Suid. in κατήλνουιν. T. II. p. 279. ἦλνθ' ὑπό. P. ἦλθεν ὑπό. Suid. quod praefert Herm. ad Orph. p. 724. V. 3. ἀπ' ἐμόρξατο. P. V. 4. Scr. εἰς κοίλην. ut est in P. V. 5. ὁ πεπταμένη μ. τ. ἔχεθε. P. in marg. γρ. ὁ σέχεθε χσιρί. — ὁ πεπταμένη ... ἔχετο. Suid. in ἦρασσον. T. II. p. 73. Fiorillo ad Herod. Att. p. 70. malebat ὡς σέχεθε. V. 7. βρόμον. P. νόμον Br. ex ap. interpolato. Phalaec. p. 469. nr. 165. βαρὺν τυπᾶνον βρόμον. Diogen. Trag. ap. Athen. XIV. p. 656. A. καὶ χαλκοτύπων βρόμοις βρεμοῦσας ἀντίχεραι κυμβάλων. ut Casaubonus quidem emendavit. Sed vid. Huschk. An. cr. p. 109. V. 9: ταῖς ὀρεῖαι. P. et Alhat. Diatr. de Sim. p. 214. τὰς ὀρεῖας. Suid. in λάτρης. T. II. p. 418. in ὄρεια. T. II. p. 710. ὅς τὰς 'Ρεῖη. Br. 'Ρεῖα scripsi c. Cod. V. 10. ἐκρέμασε. P. Br. ἐκρέμασεν. Suid.

Nr. 218. εἰς τὸ αὐτό. ἀλκαῖον μυτιλιναῖον. Br. I. 488. nr. 8. An. I. 2. p. 349. Sine gentili est in Plan. p. 48. St. Alcaei Messenii esse videtur. Vid. Catal. Poet. p. 838. V. 1. Suid. in ἀγύρτης. Conf. Toup. Epist. cr. p. 11. τίς ἀπό. P. τίς ἀπό Pl. Scripsi ἄπο. Est enim ἀποκειράμενος. V. 2. ὕλης εὐδ. P. obscuris ductibus, qui jam Salmasio faciebant negotium. Primam vocem omittit Suid. in πρώνης. T. III. p. 217. Plan. ex conjectura procul dubio: βησ-

σηέντας ἀνά πρ. Schneiderus probabiliter: *Ἰδης ἐνδένδρον*. Cf. Varro ap. Nonium in *Mansuetus*. — *έβοννοβάται*. quaedam editt. Pl. V. 3. *ὡς δὲ λίων*. Suid. in *πελώριος*. T. III. p. 73. *θόιναν*. Id. l. c. et in *θόινη*. T. II. p. 209. P. Pl. *θόινη*. Br. — V. 4. *πινάλεον*. P. V. 5. *ὡς αὐδάξαι*. P. *ὡς αὐδαξε*. Pl. *ἀνδαξε*. Ald. 2. 3. ex Lectt. Ald. 1. *ὡς ἂν δόξα* Suid. in *ὠμηστών*. T. II. p. 755. In hac lectione vide an lateat: *ὡς αἰδῶ, ὅξυ τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλάτ. νάπ. sortem a crudeli fera imminentem haud secus atque Orcum timens, celeriter pulsavit tympanum*. Sic *μόρος* est ap. Apoll. Rh. II. 339. *οὐ γάρ κα κακὸν μόρον ἐξαλείοιθε*. Ib. III. 805. *αἰν' ὀλοφνρομένης τὸν ἐόν μόρον*. Comparatio *ὡς αἶδα* ducta ex *Ἰλ. ι. 312*. — V. 7. 8. Suid. in *γένεσι*. T. I. p. 475. in *τένοντα*. T. III. p. 447. *ἐνέκλεισεν*. P. *ἐνέκλεισε*. Br. V. 8. *ἐνθους, κατὰ συναλοιγὴν ὁ ἐνθεαζόμενος, ἐνθεος καὶ ἐνθους*. Etym. M. *ἐκπροφυγών*. P. *δὲ προφυγών*. Pl. Br. *εἴσατο ῥείην*. P. *εἴσατο ῥείη*. Pl. Br. V. 10. *ὄρχησμών*. P. *ὄρχηθμῶν*. Pl. Br. *ὄρχησμῶν* scripsi. Vid. ad p. 146. nr. 33.

Nr. 219. *εἰς τὸ αὐτό, ἀντιπάτρον*. sine gentili etiam Plan. p. 426. St. Sidonio tribuit Br. II. 13. nr. 27. An. II. 1. p. 35. V. 1. Suid. in *σηκασθεῖς*. (pertinet ad *σεσοβημένος*.) T. III. p. 306. V. 2. *ῥομβώδης* tentabat Slothower in Tiroc. crit. p. 58. *ῥομβητούς* tuetur P. Pl. Suid. in *λυσσομανής*. T. II. p. 476. Vid. Huschk. An. cr. p. 106. V. 3. *ἐνπείροισι*. Suid. in *ἀσκητός*. T. I. p. 351. V. 4. *ἀβρων*. P. Pl. Suid. in *ἄμματα*. T. I. p. 154. ubi *καὶ στρεπτῶν*. *ἀβρω* Br. — P. V. 5. *ἰθρις ἀνῆρ*. P. Pl. Suid. in *κοιλῶπις*. T. II. p. 384. *ἰθρις* quidem absolute positum ap. Oppian. Cyn. IV. 357. et *ἐπιστήμων* ap. Aelian. H. An. XIV. 20. *λέγουσι δὲ ἄνδρες ἀλιεῖς ἐπιστήμονες*. nisi ille *ἀλιεῖας* scripsit. Hoc certe loco ineptum est epitheton. *ἡμῶν* dedit Br. in textu; alia in Lectt. conjecit minus etiam probabilia. Scripsi *ἰθρις* cum Huschkio An. cr. p. 112. Hesych. *ἰθρις, σπάδων, τομίας, ἐννοῦχος*. Suid. in *ἄρῆεν*. *ἰθρις, οὗ ἡ ἰσχὺς τεθέρισται*. — *πέρηρ*. P. *πέρην*. Pl. Br. Doricam formam praetuli propter *αὐτμάν, πύμαν, ὀλολυγάν, ῥείας, ἀνάγκη*. V. 6. Suid. in *ἐλαστρηθεῖς*. T. I. p. 708. V. 7. *τόνδὲ κεν* P. *τῷ δὲ κεν*. Pl. *τῷ δὲ τοι*. Br. *τάνδε καὶ εἰρῆ*. fuisse puto: *eandem speluncam intravit leo*. — *ἀρῆγγητος ἐπελιδος*. P. *ἀρῆγγητος ἐπένθορος*. Br. — V. 8. *ἐς τόν*. P. sequi. autem versu *εἰς*. Eadem inconstantia Br. *ἐς utroque versu* Pl. V. 9. *ἐντρήτοιςιν*. P. *ἐντρήτοιςιν*. Pl. Br. V. 10. *μυκτῆρσιν*. P. *μυκτῆροι*. Pl.

Br. V. 12. σφεδανόν. P. σφεδανών. Pl. Suid. σφεδανών, στεῖρῶν, ισχυτῶν. Suid. T. III. p. 416. ὄμβριμον. Idem. ὄβριμον. P. Pl. — V. 14. ὕλας. corr. ὕλασι. P. V. 15. αὐτὰρ ὕ. P. Pl. ὄ. Br. — ἐν μὲν ἅπαντα Ἐν στέροισι ἰάγη θυμόν. Duplex ἐν nimis patienter tulerunt editores. Scripsi ἐκ μὲν i. e. ἐξῆαγγ. Ἰλ. λ. 175. et ρ. 63. τῆς δ' ἐξ αὐτῆν ἔαξε. Ὀδ. μ. 422. ἐκ δὲ οἱ ἰστόν ἔαξε. V. 18. ἐδίνησεν. P. Pl. ἐδίνησε. Br. V. 19. ἐπλατάγησε. P. Br. — σεν. Pl. V. 21. ἐπ' ἀρωγόν. P. βύρσης. P. Pl. βύρσας. Br. fortasse recte. V. 23. 24. Suid. in ἀνάγκη. T. I. p. 160. V. 24. ἐκλυσιν. Ap. Aeschyl. in Agam. 251. τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ οὕτω γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω. fortasse, γένοιτ' ἂν ἐκλυσιν.

Nr. 220. εἰς τὸ ^τ ⁸ αὐ. διοσκοριδ. Br. I. 495. nr. 11. An. I. 2. p. 373. V. 1. πωσιμέντος. P. V. 2. ἀνέμοισι κόμην. ex interpolatis apogr. Kust. Reisk. Br. τρίχα. P. V. 3. ἄτις. in marg. ἄτες. P. De variis hujus nominis formis vid. T. H. ad Lucian. T. II. p. 283. ed. Bip. V. 4. ἐψύχθη πνεύματα. P. Suid. in ἐψύχθη. T. I. p. 932. in Θεοφορία. T. II. p. 181. ἐσπένεσθη χαλ. πνεῦμ' ὑπὸ Θεοφορίας. Br. c. Salm. contra poëtae mentem, qui sacri furoris impetum jam refrigeratum esse dicit. Pro αὐτοῦ olim volebam αὐτῶ. Sed duplicis genitivi exempla dedit Matth. Gr. gr. p. 431. Schaef. ad Soph. T. I. p. 228. V. 7. τοῦδε. P. Suid. in ὀνομαστός. T. II. p. 698. τῷδε nonnulla apogr. V. 10. τὸν ἰόν. P. Suid. in τύμπανος. T. III. p. 516. ubi ὁ τύμπανος reperiri monetur. At Lexicographo depravata hujus loci scriptura impostuisse videtur. τὸ ἰόν. Br. c. Salm. Fortasse: εἰς τὸ κενὸν τύμπανον, i. e. cavum, κοῦλον. Catull. LXIII. 10. 29. leve tympanum remugit, cava cymbala recrepant. P. V. 13. ἀκοῆς. P. Br. ἀκοῇ corr. Salm. quod verum videtur. — ἐκ δὲ βο . . ἦς. P. ἐκ δὲ βοῆσας. Br. c. Salm. At haerens in subita personae commutatione corrigit idem: ἀκοῆς φύγον· ὅς δὲ σαωθῆις, Μητέρα, Σ. et in fine ἀντίθεται. Sed sic lenius foret: ὅς δ' ἐβόησεν· Μητέρα, Σαγγ. servatb ἀντίθεμαι. — ἰρήν σοι (sic P. σοι Br.) θαλάμην. sacellum Cybelae Gallus vovet. ἱερά σοι παλάμης corr. Salm. in Ap. G. R. λαλάγημα P. Suid. in θαλάμη. T. II. p. 161. Similiter λάλα κύμβαλα Erycius p. 184. nr. 254. V. 16. θηροφυγῆς. P. θηρίον φυγῆς. Suid. I. c. θηρὶ φυγῆς Br. c. Reisk. et Toupio Em. ad Hes. T. IV. p. 200.

Nr. 221. λεωνίδου. Br. II. 192. nr. 12. inter epigr. Leonidas Alexandrini; in Lectt. autem ad Tarentinum refert. An. II. 2. p. 93.

V. 3. ἄθροα. P. V. 4. αἰγινόμων. P. αἰγονόμων. Pl. Br. utrumque probum. V. 6. εἵατο. P. εἵατο. Pl. Br. V. 7. χ. δὲ θῆρ μείνας θῆρ. νύκτιος. P. δὲ δὴ μείνας. Pl. eleganter Canterus, quod verum dicerem, si membr. Pal. satis responderent. χεῖμα δὲ θῆρ μείνας διανύκτιος. Br. Grotius vertit: *at fera mox coelum quum desaeviret abivit.* Lenissimum fuerit: χεῖμα δὲ θερμήνας θῆρ νύκτιος. dum tempestas saeviebat, fera in caula calida manebat. θερμαίνειν τὸ χεῖμα, ut θάλπειν. Sic *hiemem fovere* Virgil. Aen. IV. 193. pro *transigere*. ubi vid. Wunderl. p. 768. — V. 8. βοτωῶν. P. βοτῶν. Pl. Br. Eadem permutatio est in Aeschyl. Eum. 895. Cf. ad p. 162. nr. 112. v. 3. οἷχετ' ἐπ' αὐλ. P. οἷχετ' ἀπανλ. Pl. Br. βοτωῶν et οἷχετ' ἐπανλ. Suid. T. I. p. 789. οἷχετ' ^δ fortasse non erat mutandum. V. 9. εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδε εὐγραφές. P. in marg. τόδε δ' εὐγρ. Pro arbitrio Planudes: εὖ δὲ παθόντες ἄγαλμα τόδ' εὐγρ. Br. bene: εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδ' εὐγραφές. nisi quod etiam εὖ δὲ corrigendum erat. Scripsi: οἱ δέ, quod antithesis postulabat. — ἀκρολοφεῖται. P. ἀκρολοφῖται. Pl. Br. V. 10. τωῖδ' P. ^δ τᾶδ' Pl. Br.

Nr. 222. θεωρίδα. εἰς σκολόπενδραν. Br. II. 41. nr. 1. An. II. 1. p. 116. De bellua ignota, quae hoc epigr. describitur, vid. Aelian. H. An. XII. 23. V. 1. 2. Suid. in ἔβρασε. T. I. p. 666. in κνκᾶ. T. II. p. 391. V. 2. ἰαπύγων. Kusterus de metro sollicitus Ἰαπυγίους tentabat. Excitat Br. Dion. Perieg. 379. φῦλα Ἰηπύγων τετανυσμένα. sed ibi alii φῦλά τε Ἰαπύγων. At vulgo in *Iaryx* primam corrigiunt, mediam produciunt. Quare una littera inserta scribendum: πόντος Ἰαπυγίων... et ap. Dionysium quoque: φῦλά τ' Ἰαπυγίων. Gentile enim Ἰαπύγιος et Ἰάπυξ. — σκοπέλους P. non σκοπέλοις, ut Br. existimabat. V. 3. πλευρόν. P. πλευρον. Br. σελάχους. P. σελάχους. Suidas. in βορυόρων. Tom. I. pag. 450. — Nr. 223. ἀντιπάτρον, εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 9. nr. 14. An. II. 1. pag. 23. V. 1. σκολοπένδρης. P. Suid. in ἀμφίχλαστον. T. I. p. 151. σκολοπένδρας Br. quod mutare neglexi. V. 3. ὑπαὶ πεφορ. P. ἅπαν πεφ. Br. c. Salm. et Kust. πολλῶ πεφ. Suid. in πεφορνημένον. T. III. p. 104. quod fortasse ex πολλὰ vers. 4th enatum. V. 4. Suid. in ξαίνω. T. II. p. 642. ὑπὸ σπιλάδι. πεκάδι marg. Ap. G. V. 5. Ἐρμώναξ δ' ἐνίχ. P. Suid. in γριπεύς. T. I. p. 498. in Ἐρμώναξ. T. I. p. 861. δὲ om. Br. c. Salm. Si genuina est lectio Cod. et Suid., ad λείψανον verbum substantivum subaudiri debet. Caeterum de parti-

cula δὲ temere interdum inserta vid. ad p. 51. nr. 10. v. 69. — V. 7. *εὐρών. ξηρόν* V. D. in marg. Ap. G. — Nr. 224. *θεοδωρίδα. ἐπὶ κοχλὶ θαλασσίωι.* Br. II. 41. nr. 2. An. II. 1. p. 117. V. 1. *εἰν ἀλλ λαβ.* P. Suid. in *λαβύρινθος.* T. II. p. 407. *εἰνάλιος* Kuster. ex suo apogr. *εἰνάλιε λαβ.* Br. brevi ob sequens λ producta. Vid. ad p. 379. nr. 147. *εἰνάλι, ὦ λαβ.* corr. Dorvill. in Sic. I. p. 13. c. marg. Ap. G. R. De qua interjectione passim omissa vid. infra ad p. 581. nr. 85. In oraculo autem ap. Plut. V. Thes. c. 3. *ἀκοῦ τὸν προῦχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν.* non erat, cur cl. Coray corrigeret: *πόδ', ὦ μέγα.* Il. φ. 40. *τρίποδα μέγαν.* V. Herm. ad Orph. p. 702. V. 2. *εὐρόμενος.* P. *εὐρόμενος.* Suid. in *ἐργέμιον.* T. I. p. 37. Ap. G. Br. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 4. Suid. in *πελώριον.* T. III. p. 73. V. 6. Suid. in *ἀντράσι.* T. I. p. 235.

Nr. 225. *νικαινέτον.* Br. I. 416. nr. 1. An. I. 2. p. 228. V. 1. *ἡρώϊσαι.* P. *ἡρῶσαι.* Vid. Valken. ad Adon. p. 521. C. *ἄκριτον.* P. *ἄκτιον* Br. fortasse vere; quamquam *ἄκριτον* de montibus longo tractu procurentibus explicari posse videtur. P. V. 3. *φιλήτιδος.* P. *φιλητίδος.* Br. — V. 4. *χλωρούς.* P. *ξηρούς* Br. c. Toup. et Wesselingio ex interpolatis apogr. — V. 5. *ἄσος ἀπό.* P. Br. *ὡς ἀπό.* Reisk. Toup. *ἀλλὰ καὶ οὕτως.* licet modicam messem dederitis, puta. V. 5. *ἡρώϊσαι.* P. — Nr. 226. *λεωνίδα.* Br. I. 234. nr. 54. An. I. 2. p. 111. V. 1. in marg. ζτ. P. *τοῦτο κλειτῶνος.* P. *τοῦτο τὸ τοῦ κλ.* Br. c. Kustero. Male in marg. posui conjecturam, *τοῦτο μικρὸν κλ.* quum *μικρὸν* priorem non corripiat, nisi apud seriores idque raro. Si tale quid excidit, scribendum potius: *τοῦτ' ὀλίγον κλειτῶνος.* in qua voce Inisse videtur Leonidas. — *ἦ τ' ὀλιγόλανξ.* P. *ἦτ' ὀλιγαύλαξ σπείρεσθαι.* Suid. in *ὀλιγαύλαξ.* T. II. p. 677. *ὀλιγώλαξ.* Br. c. Kust. Simile est *ὀμώλαξ* p. 266, nr. 402. ap. Apoll. Rh. II. 396. 787. — V. 2. 3. permūtato ordine leguntur in P. sed error litteris appositus emendatus. V. 2. *λείτος δ' ὁ σχεδῶν.* P. *λιτός* et *σχεδόν.* Suid. in *ἀμπελεῶν.* T. I. p. 144. in *λιτός.* T. II. p. 452. V. 3. *τε ρωπαίειν ὀλιγ.* P. Suid. T. III. p. 267. *ῥῶπες, δασεῖα ὕλη ... καὶ ῥωπείειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥωπέεις ὀλιγόξυλον.* — *ῥωπείον.* Br. c. Kustero, metro claudicante. Scripsi *ῥωπείειν* c. Reiskio, quod et metrum saluum praestat, et concinnitate commendatur. V. 4. *κλήτων.* Suid. in *ὀγδοήκοντα.* T. II. p. 655. — Nr. 227. *κρυαγόρου μυθληγαλον.* Br. II. 141. nr. 4. An. II. 1. p. 379. V. 1. Suid. in *ἀρτιδαεῖ.* T. I. p. 339. — V. 2. *νεόσμηκτον.* P. Suid. T. II. p. 609. *νεόκμηκτον*

Salm. marg. Ap. G. R. *δουρατίην*. P. *δουράτιον*. corr. Toup. Br. qui tamen *δουράτειον* malit, *ἀργύρειον* jungens cum *ἡμαρ*, ut dies natalis intelligatur. Cui interpretationi verborum collocatio adversatur. V. 3. *περάσσειν*. P. *περάσσει*. Br. — V. 4. *εἰς* P. qui v. 1. *ἐς* dedit. Et sic Br. Mutare neglexi. — V. 6. *ἀρτιδαῖ*. P. *ἀρτιδαεῖ*. Suid. Reisk. Br. *σύμπνοον*. P. Suid. *εὐμαδίην*. P. *ἐργασίην*. Suid. *σύμπονον ἐργασίην*. Br. c. Toupio. At calamus, qui scribendi studium adjuvat, bene dici potuit *σύμπνοος εὐμαδίην*.

Nr. 228. *ἀδαίον μακεδόνο*s. Br. II. 241. nr. 3. An. II. 2. p. 231. V. 1. *τετρυνμένον*. P. Br. *τετριμμένον*. Pl. *τετρυνμμένον*. Suid. T. III. p. 454. c. Codd. Plan. ap. Br. Vid. infra p. 450. nr. 549. v. 3. Easdem varietates enotavit Br. ad Apoll. Rh. I. 1174. Vid. Schaefer. ad Greg. p. 554. s. — *ἐργατίην*. P. *ἐργατίην*. Pl. Br. V. 2. *ἐλκων*. P. Pl. *ἄλκων* Br. ex Suida in *κοπίς*. T. II. p. 347. Grotius: *ad cultrum dominus non vocat Alco bovem*. V. 3. *ἐργων*. P. *ἐργον*. Suid. Cf. Schol. ad Arati Phaen. v. 132. V. 4. *ἀρότρον*. P. *ἀρότον*. Pl. Br. fortasse rectius. Ap. Theogn. 1150. *ἄγγελος ἦλθ' ἀρότον*. editt. vet. pluresque codd. *ἀρότρον*. Vid. p. 148. nr. 41. v. 5. — Nr. 229. *κριναγοροῦ*. Br. II. 141. nr. 5. An. II. 1. p. 380. V. 1. *ἀγκυλόχειλος*. *ἀγκυλοχείλου* corr. Salm. Illud Br. comparat cum *ῥοδοδάκτυλος* in Leonis Phil. ep. III. p. 130. At ibi Cod. P. p. 456. nr. 580. v. 3. rectius exhibet *ῥοδοδάκτυλον*. *ἀφιλοσταχίου* autem alius est generis, ut *βαρυδάκρυον* in Christod. Ecphr. v. 196. et *ἐφάνχενε Πρώμη* in Oracul. Sibyll. VIII. p. 799. — V. 3. *μετὰ δόρπ*. P. V. 4. *κινῆσαι*. P. *ἐκκινῆσαι* Br. c. Valk. ad Herod. VII. p. 617. 55. quod non magis necessarium, quam in Platon. Conviv. c. 13. p. 185. E. *ἀναλαβὼν ἂν τοιοῦτο, οἷω κινήσας ἂν τὴν ῥῖνα*. ubi *κινήσας* aut *κνήσαιο* tentant, improbante Astio p. 236. et Schweigh. ad Athen. T. III. p. 45. Cf. Creuzer. in Lectt. Platon. ad calc. Plotini de Pulcr. p. 525. — V. 5. *οἷα δεδαπὸς δῶρον ὅπως ἐπὶ σοί*. P. *οἷα δεδοικὸς δ. ὁπάσαι σοί*. Br. c. Salm. in ap. G. R. Satis lenes est, quod in notulis posui: *οἷα δὲ πάπῳ Δ. ὅπως παῖς*. Sed quis talia praestare velit? — Nr. 230. *κοῖντον*. Br. II. 237. nr. 5. An. II. 5. p. 214. V. 1. *ἀκρίτα*. P. *ἀκτίτα*. Br. alii *ἀκρίτα* (cf. Pausan. III. 12. p. 237.) et *ἀκταίω*. Mihi *οὐρεῖτα*, sive *οὐρεῖτη*, *Phoebo in monte collocato*, in mentem venerat. Sed *ἀκρίτα*, aut *ἀκρεῖτα* videtur verius. V. 2. *ἔχεις*. P. *ἔχει* Br. cum Toupio. *γειτόνεον συνέχει*. Salm. marg. ap. G. R.

Nr. 231. Φιλίππου. Br. II. 214. nr. 10. An. II. 2. p. 150. V. 1. λινόπεπλε. P. Suid. in μελάμβωλος. T. II. p. 521. λινόπεπλος. ap. Lips. — P. V. 3. Suid. in λαγαρόν. T. II. p. 408. De γλαγερόν cogitabat V. D. in marg. Ap. G. R. V. 4. Suid. in ενδροβίουν. T. I. p. 758. V. 5. νάρδωι ψαφαρῇ πεγχερήτισιν. P. νάρδα ψαφαρῇ πεγχερήτισιν. Suid. T. II. p. 288. in ψαφαρῇ. T. III. p. 701. νάρδος Br. c. Salm. V. 6. Suid. in ἀσταφίς. T. I. p. 308. V. 7. πελάγους. P. Suid. in κεμάς. T. II. p. 295. πελάγους. Br. V. 8. θύσει. P. Suid. θῆσει marg. Ap. G. R. — Nr. 232. κριναγόρου, ἀνάθημα φιλοξενίδου τῷ πανί. Br. II. 141. nr. 6. An. II. 1. p. 381. V. 1. Suid. in οἶνο-πέπαντοι. T. II. p. 668. V. 2. Suid. in στρόβιλος. T. III. p. 383. V. 3. Suid. T. I. p. 145. ἀμυγδαλῇ, τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ ὁ καρπός. καὶ δεῖλαι δάκνεσθαι ἀμυγδάλαι. Toup. in Cur. nov. p. 169. δεῖλαι δάκνεσθαι, quod ipse esu praestantes interpretatur. Sed δεῖλαι τοῦ δάκνεσθαι sunt amygdalae morsum timentes; ut p. 428. nr. 410. σμίνθος . . οὐδὲ μνάρχης δεῖλός. De infinitivo autem sic sine articulo usurpato dicemus ad p. 525. nr. 125. V. 4. Suid. in ποπάδες. T. III. p. 152. V. 5. γεγιθες. P. Suid. T. I. p. 471. Alii γεγιθες. Vid. Intrpp. Hesych. — ἰδ' ὑλακκαδες ὄγχαι. P. Vocem depravatam omittit Suid. l. c. ubi ἦδὲ τε ὄγχαι. in ἐπεισόδιον. T. I. p. 798. γεγιθες καὶ ὄγχαι καὶ ῥοιαί καὶ σταφυλαὶ δαψιλές οἶν. γ. ἐπεισόδιον. — ἰδ' ὑαλοχρώδες Br. Suspicebar, ἰδ' εὖ μάλα κυκλάδας, rotunda pira. Sed alios meliora allatueros spero. V. 6. ἐπ' εἰς. P. V. 7. πριάπῳ. P. quod unum dorismi in hoc epigr. vestigium recte, ut puto, delevit Br.

Nr. 233. μαικίον, ἀνάθημα στρατίου τῷ ποσειδ^ω. Br. II. 237. nr. 6. An. II. 2. p. 216. V. 1. ὑπεικτάν. P. ὑπηκτάν. Suid. in γόμφιος. T. I. p. 490. in κημός. T. II. p. 308. Fortasse duarum litterarum sedibus permutatis, ὑπανκτάν, adducentem, constringentem; ut παρακτῆς. ἀπείρκταν Br. c. Reiskio. V. 2. γενύων. P. καὶ γενύων σφίγκτορ' ἐϋγραφία μάλιστα. Suid. in μάλιστα. T. II. p. 507. γενύων. Br. τάν^ε δ' ἐπὶ πλήκτειραν ἀπορρήτοιο. P. ἀπορρήκτοιο. Br. c. Salm. Scripsi ἀπορρήκτοιο i. e. ἀρρήκτοιο, ubi de equo cursore cogitandum, qui ineffabili celeritate stadium decurrit. V. 4. δῆγματ' ἐπὶ ψελίον. P. δῆγματ' ἐπὶ ψελίον Br. σθαιού fortasse cum σκληροῦ permutandum. V. 5. ἐν αἰμήντα. P. ap. Suid. in μύνη. T. II. p. 588. edit. vett. αἰνομόεντα. Cod. Par. ἐναιμύεντα. In edit. Kust. ἐναιμύεντα. V. 6.

σιδηροδέτον. P. Suid. in *ψήπτρα*. T. III. p. 703. In periphrastica circumlocutione epitheton plerumque copulatur cum eo vocabulo, quod periphrasin facit. *σιδηροδέτον* Br. c. Reiskio. Caeterum durus vocabulorum et syllabarum in hoc versu concursus fortasse studioso quassatus. V. 7. *αἰώνων*. P. *ῥόνων*. Br. c. Salm.

Nr. 234. *ἐρκεῖον*. Br. II. 295. nr. 2. An. II. 2. p. 352. V. 1.

^η
χαιταίς. P. *χαιτήεις*. Suid. in *γάλλος*. T. I. p. 466. *ὀποτυμῶλον*. P. *ὅς ποτε τυμῶλον*. Suid. *ὁ πρὸ τυμῶλον*. Br. c. Salm. Vid. Steph. Byz. in *Τύμωλος*. Reponendum c. Holstenio, *ὡπὸ Τυμῶλον*. quae est ipsa fero Cod. lectio. *νεητόμος*. P. *νεήτομος*. Br. V. 2. *μάκρ' ὀλ*. P. *μακρὸν ὀλ*. Suid. V. 3. *λαπάρα σαιταρίω*. P. *τᾷ παρὰ σαγαρίῳ*. Br. c. Reisk. De permutatione literarum λ et τ dixit Bast in Comm. Pal. p. 768. Haereo in *τάδε, ταῦτα*, quorum alterum abundat. In *ταῦτα* epitheton videtur latere. V. 5. *ταῦτ' ὀρειχ*. Suid. T. II. p. 711. V. 6. *ἄρτι ἀναπασάμενος*. P. *ἄρτ' ἀναπανόμενος* ex interpolato apogr. Br. *ἀναπανασάμενος* restitui. Vid. p. 149. nr. 51. p. 152, nr. 62. p. 158. nr. 95. p. 171. nr. 173. p. 176. nr. 204. — Nr. 235. *θάλλον*. Br. II. 164. nr. 1. An. II. 2. p. 28. V. 2. *καίσαρ*. P. *ῥωμυλίδων* Br. *ῥωμυλιδῶν* esse videtur in membr. Vid. Lobeck. ad Aj. p. 368. V. 4. *γηθόονοι* malit Mitscherl. ad Horat. T. II. p. 370. P. V. 5. *παππῳίος*. ^{γρ. μένους}
P. V. 6. *μέλοις* P.

Nr. 236. *φιλέππου*. Br. II. 220. nr. 30. An. II. 2. p. 170. V. 1. *τείχεα*. P. Pl. Suid. in *ἔμβολα*. T. I. p. 720. *τεύχεα* Br. c. Stanleio. V. 2. *κείμεθα*. P. Plan. Suid. *κείμενα*. Br. Fortasse *κείμεθ' ἄ. εν*, *rostra navium apud munera recipiunt*. V. 3. *ἦνι δι*. P. Pl. Suid. in *ἦνι*. T. II. p. 63. in *σίμβλοι*. T. III. p. 314. Scr. *ἦνιδε*. Ad *σιμβλέναι* repete *ἔμβολα*. V. 5. *χρηστῆς*. P. *χρηστή*. Pl. Br. V. 6. *ἀντ' ἰδ*. P. — Nr. 237. *ἀντιστίου*. Br. II. 284. nr. 1. An. II. 2. p. 320. V. 1. *ἐνδυτά*. P. Suid. in *ἐνδυτά*. T. I. p. 740. *ἐνδυτα*. Br. V. 4. *ἄθλος ἐπ' ἐρκ*. P. *ἄθλος ἐπεκρέματο*. Br. c. Salm. Cf. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 120. 60. Add. Apoll. Rh. III. 483. *ἐπελ πάντας ἐπεκρέμαθ' ἦμιν ὄλεθρος*. Antip. Sid. in Planud. nr. 133. T. II. p. 665. *ἔ δὲ βαρὺς πότμος ἐπεκρέμαται*. V. 5. *ἐπὶ φρενός*. P. Reisk. *ἐπὶ φρένας*. Br. c. Salm. quod verum videtur, quamvis etiam gemitivi ratio reddi potest. Vid. Steph. de Dial. Att. p. 123. Supra p. 130. nr. 262. *σὺ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ὄμμα τῶν τανύσεως*. p. 601. nr. 217. *ἦδη*

ἐπὶ στρατιῆς ὁρμάς. V. 6. ἔτρα πεφύζα λίων. P. φύζα λίων. Br. quod quomodo defendi queat, non video. Suid. T. III. p. 642. φύζα. δειλία. φυγή. καὶ φυζαλλέος, ὁ δειλός· ὠμησάν δ' ἔτραπε φυζαλλέον. Hoc restitui. V. 7. ἐπὶ δειο. P. ὑποδδίσαντα. Br. ἦνεκα. P. V. 6. σוריκτάν. P. ἀπ' ἀκρ. P. ἐπ' ἀκρ. Br. Coma de ramo pendens, in quo collocata erat, dici posse videtur κείσθαι ἀπ' ἀκρεμόνων. Similiter ἐκ usurpatur Soph. Antig. 411. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων. ubi vid. Erfurdt, Matth. Misc. phil. II. 2. p. 86. s. — Nr. 238. ἀπολλωνίδου, Br. II, 153. nr. 5. An. II. 1. p. 355. V. 1. εὐφρων. P. σώφρων. Br. c. Kustero. Viri nomen omissum ap. Suid. in πολυαύλακος. T. III. p. 142. εἴμ' P. V. 2, Suid. in πολυγλεύκον. T. III. p. 143. V. 3, ἐπὶ κνίξ. P. V. 4. πῆδακα ῥωγός. P. cf. p. 144. nr. 22. et infra p. 392. nr. 226. V. 5. εἰμι δ' ἐξ. P. Suid. in ἀπάρχεσθαι. T. I. p. 248. σοὶ νῦν δ' ἐξ. Br. c. Salm. quod locum non habet, numinis, cui quid dicatur, nomine omisso. Nec satis sic coit hoc distichon cum praecedentibus. Lenissima mutatione scripsi: οὐ μὲν ἰδ' ἐξ. Error ortus ex compendio οὐμὶδ. — V. 6. ἀπ' ἀρξ. P.

Nr. 239. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 133. nr. 6. An. II. 1. p. 355. V. 1. ἀμφινομίων. corr. al. ἀντινομαίων. Suid. in σμήνη. T. III. p. 342. unde ἀντὶ νομαίων Toup. et Br. νομαῖα, τὰ ἐκ τῆς νομῆς. Suid. ἀνθονομαίων. Reisk. Deum, cui libatio fiat, appellari exspectes. Jam non dubito, in lectione Suidae ἀντινομαίων latere hoc: Σμήνεος ἐκ με ταμῶν γλυκερὸν θέρος, αἰγινομαῦ Πάν. Saepe sic Πάν cum epitheto in versus exitu ponitur; inter τῶν autem et ὦν fere nihil interest. αἰγινομενός est ap. Leonid. p. 409. nr. 318. V. 2. κλείτων. P. κλειτός. Suid. l. c. V. 4. ἀποιμάντεν τηλοπέτευσ. P. ἀφ' ἱμάντου τ. Suid. in τηλοπέτους. T. III. p. 461. V. 5. θεσμοτόκον. P. Suid. T. II. p. 190. interpretatione addita: τὰς μελλίσσας φησί, διὰ τὸ εὐτακτον. At hoc poëtae elegantia indignum, θείης ἔσμοτόκον. Kuster. Rectius Br. c. Salm. θείης δ' ἔσμοτόκον. — ἐκ δὲ μ. Br. c. Suid. Equidem a membr. non recedo. ἐμπλήσας σκηνοπαγεῖς. vett. editt. Suidae in θαλάμῃ. T. II. p. 161. — Nr. 240. φιλίππων. Br. II. 224. nr. 47. An. II. 1. p. 181. V. 1. κούρη. P. κούρη. Pl. Br. V. 3. 4. Suid. in ὑπερβορέων. T. III. p. 539. V. 5. σοὶ γάρ. P. Pl. σοὶ δ' ἄρ. Br. nulla mutandi causa. V. 6. καλλιθύτων. Pl. καλλιθυτῶν. Br. Utrum sit in Cod., mihi non liquet. — κάρων. P. ταῦρον. Pl. —

¶ Nr. 241. ἀντιπάτρον. Br. II. 111. nr. 11. An. II. 1. p. 294. Iterum est in Cod. p. 479. V. 1. κόρις. P. 1. κόρυς. P. 2. V. 5. ἔπρπε δ' αἰ ἄλλ'. P. 2. Pl. V. 4. χαίτας. P. 1. κόμη. P. 2.

Nr. 242. κριναγόρον. Br. II. 143. nr. 12. An. II. 1. p. 388. V. 2. Scr. μειλίχῳ. ἔπεα μείλιχα. Hesiod. Theog. 84. μείλιχα μυθεῖσθαι. Oppian. Cyn. III. 219. Hoc loco transitive significat. V. 4. haereo in αὐτίκα. Expectabatur epitheton, ut ἐνκλέα, vel aliud, quod incolumem, beatum significet. **Nr. 243. διοδώρον.** Br. II. 185. nr. 2. An. II. 2. p. 77. V. 1. Scr. "Ητε. V. 2. θυηπολῆς. P. V. 4. εἴη ὅσοι. P. ἴσμεν ὅσοι. Pl. Br. quod sensus omnino postulabat. V. 5. ἐπὶ σπ. P. ἡ δ' ἐπ' Pl. Br. ἡ δ' a Cod. oblatum repudiare nolui. — **Nr. 244. κριναγόρον.** Br. II. 143. nr. 13. An. II. 1. p. 389. V. 1. εἰλειθυῶν. P. ἐληθυῶν. Br. Scripsi ἐλειθυῶν, qua forma Callim. utitur H. in Del. 257. — **μῆρ** P. **μῆτερ.** Br. Metrum postulabat **μήτηρ.** — **ἦρη δὲ τελ.** P. **ἦρη τε.** Br. c. Dorv. De Diis τελείοις dixi in Animadverss. De Jove τελείῳ Bökh. Not. cr. ad Pind. p. 427. — V. 4. Cf. Maxim. π. κατ. v. 206. οὐ μὲν δὴ κλύουσιν ὅτ' ἀμβλώσσει γυναικα 'Ρεῖά κεν οὐδ' αὐτῇ (vulg. αὐτῇ) Παιηονίς ἰῆσαιτο Ἡπίονη, χεῖρεσσιν ἀκροφορήν ἐπάγουσα.

Nr. 245. διοδώρον. Br. II. 185. nr. 1. An. II. 1. p. 389. V. 1. Suid. in ἀήτης. T. I. p. 67. V. 2. βορράϊη. P. Suid. in βορράς. T. I. p. 442. βορέη. Idem in λαῖλαψ. T. II. p. 420. βορρείη. Br. c. Salm. A Βορράς (quod habet Eratosth. Cyren. fr. 1. Βορράς ἡ δὲ Νότος. Sophocl. in epigr. T. II. p. 788. nr. 90. Βορράς ὠμίλησε. Vid. Hesych. T. I. p. 741.) recte derivatur βορράϊος. Hanc formam tuetur Arat. 892. Infra p. 452. nr. 561. βορράϊον σκυθίης. V. 2. ἐσ εἶδε. P. ἐπεῖδε. Suid. loco sec. ἐπέληκε. Idem loco pr. De ἐσεῖδε vid. ad p. 179. nr. 210. — V. 3. φηγών. P. σοὶ με κ. P. σοὶ με Br. c. Salm. V. 4. 5. Suid. in λώπιον. T. II. p. 462. V. 6. ἀλέγοις. P. ἀλέκοις. Br. c. Salm. — **Nr. 246. φιλοδήμου οἱ δὲ ἀργεν.** Br. II. 90 nr. 27. An. II. 1. p. 237. Philodemo soli inscribitur in Plan. p. 412 St. V. 1. 2. Suid. in κημός. T. II. p. 308. V. 2. Id. in στέργοις T. III. p. 372. De κοσμ. ὀδοντοφ. vid. Lobeck. ad Aj. p. 356 V. 3. καὶ σὺνῆν ῥάβδ. P. Pl. οἰσὺνῆν ῥ. Scal. in not. mst. et Salm. κοῖσυνῆν ῥ. Brod. Hi omnes hanc vocem pro molosso habuerunt; a quibus discedens Br. οἰσὺνῆν edidit. Od. ε. 256. φράξῃ δὲ μιν

φιπέσοι διαμπερές οἰσύνῃσι. Ap. Oppian. Hal. III. 371. male excusum πύρτον . . Ὀϊάννον. Scr. οἰσύναν. Fuisse, qui οἰβύνην legerent, video ex Boschii not. T. IV. p. 176. Ibid. p. 479. Eldikius legit: ποἰσύνῃν δ' ἔτι ρ. Post copulam, initio versus positam, particula δὲ non indigemus. V. 4. ἄνθετο σοί. P. Χάρμος. P. Pl. Br. Χάρμις corr. Scal. not. ms. V. 5. ψήκτρην. P. ψήκτρην. Pl, Br. P. V. 7. λυκείνου. P. λυκίου. Pl. Br. V. 8. ἔα. P. De Ὀλυμπιάδα vid. Schaefer. ad L. Bos p. 320. s.

Nr. 247. φιλέππου. Br. II. 216. nr. 18. An. II. 2. p. 161. V. 1. ὀρθρολάλοισι. P. ὀρθρολάλοισι. Pl, Suid. T. II. p. 714. V. 2. λειομίτου κάρμακος. P. Suid. in λειομίτου. T. II. p. 436. λειομίτους κάρμακος. Pl. Br. verissime. Cf. Schneid. Ind. Scr. R. R. T. IV. p. 370. V. 3. ^πδακτυλοτριβον, P. δακτυλότριπτον. Pl. Suid. in ἄτρακτος. T. III. p. 373. V. 5. σχοίνοισι ὑφ. P. σχοίνοισιν ὑφ. Pl. Br. ὀδόντι. P. Suid. in τάλαρος. T. III. p. 426. ὀδόντων. Pl. — V. 8. ἀνεκρέμασεν. P. Pl. ἀνεκρέμασε. Br. — Nr. 248. ἀρχενταρίου. Br. II. 271. nr. 21. An. II. 2. p. 290. V. 1—6. Suid. in λάνυε. T. II. p. 409. V. 3. βακχειάς. P. Suid. V. 8. ἦνυσεν. P. Br. quaedam apogr. ἦνυσεν. ἦνυσεν corr. Toup. in Cur. nov. p. 242. Vide an in HINZEN lateat: TIMHΣ, ἀρχαίην. — Nr. 249. ἀντιπάτρου. Br. II. 112. nr. 13. An. II. 1. p. 295. V. 1. τυφηρία. P. τυφήρια, Pl. Suid. T. III. p. 520. in παπύρω. p. 23. — V. 4. εὔχεται. P. Pl. εὔχεται, Suid. in ἀκουσίθειον. T. I. p. 89. ἀκουσόθειον. Pl. De media in πάπυρος interdum correpta vid. Moer. Attic. p. 311.

Nr. 250. ἀντιφίλου. Br. II. 170. nr. 6. An. II. 2. p. 40. V. 1. ἐγὼ τ' ἀτυχῆς. P. τ' ἀτύχης. Suid. in λιτός. T. II. p. 452. ἐγὼ τ' ἀτυχῆς τ' ὦ δ. Kust. et Toup. Verissime Br. c. Reiskio, τὰ τύχης. V. 2. τὸν σὸν ἀπό. P. Suid. l. c. τόσσον Kust. πολλὸν ὄλβον ὑπ. τὰν σόν. Toup. parum eleganter. ὅσσον ἀπὸ κρ. Br. c. Reisk. V. 3. βαθυρράνιοιο. P. βαθυρρήνιοιο. Suid. V. 4. ἐνδυτόν. P. ἐνδυτον. Br. vid. nr. 237. v. 1. — V. 5. 6. Suid. in πάρος. T. II. p. 597. V. 8. εὐειδὴς ἀ. ἔχει. P. εὐώδης ἀ. ἔχη. Br. c. Salm. et Kust. — Nr. 251. φιλέππου. Br. II. 214. nr. 11. An. II. 2. p. 151. V. 1. τηλεισκόπον. P. τηλέσκοπον. Suid. in αἰπύ. T. I. p. 655. vid. ad Christod. Ecphr. p. 66. v. 77. V. 2. τὸν ἡϊόνιωι. P. τὸν Ἰονίωι. Br. c. Salm. P. (Omissae in Cod. pagg. 188. 189. errore ejus, qui numeros adscripsit; nulla enim lacuna.) V. 3. Suid. in χειρηνρία. T. III.

p. 664. *δαΐτας*. T. I. p. 516. V. 4. *ὀλίγη*. P. *ὀλίγην*. Suid. T. II. p. 678. V. 5. Suid. in *βραχυφεγγίτης*. T. I. p. 455. V. 6. *οἶγγης*. P. (sic, non *οἶγγης*.) *ὄλπης*. Br. c. Salm. Cf. Schol. ad Theocr. II. 256. Post *στόματι* colon ponendum.

Nr. 252. *ἀντιφίλον*. Br. II. 171. nr. 8. An. II. 2. p. 43. V. 1. *στρούθειον*. P, Suid. in *ἄσπιλος*. T. I. p. 356. *στρούθειον*. Id. in *μῆλον*. T. II. p. 552. *στρούθειον* denique in *ποίη*. T. III. p. 228. *προτέρης*. P. Suid. Br. *ἀφ' ὀπλοτέρης*. Pl. V. 2. *νιαρῶν*. P. *νιαρῶν*. Pl. Suid. Br. V. 3. *ἀρῶντιδωτον*, τὸ μὴ ἔχον *ῶντιδας*. Suid. T. I. p. 340. hunc fortasse locum respiciens. V. 4. *ἐνπετάλοις συμφυῖς*. P. Suid. in *ἀκμή*. T. I. p. 86. *ἐν πετάλοις εὐφυῖς*. Id. II. p. 572. V. 5. *εἰς δὲ δ' ἄνασσα*. P. Suid. in *κρυμός*. T. II. p. 383. in *νιφετός*. T. II. p. 627. *εἰς σὲ δ' ἄνασαν* Pl. *εἰς σὲ δ'* praetuli, ne *σέ*, quod est in antithesi, elisione obscuraretur. — Nr. 253. *κριναγόρον*. Br. II. 141. nr. 7. An. II. 1. p. 383. V. 1. 2. Suid. in *εἰβεσθαι*. T. II. p. 18. V. 1. *μῦμα* in *σπήλυγγες*. T. III. p. 363. *ἐνπίδαμες*. Br. Diaeresis in hac voce locum non habet. V. 2. *εἰβουσαι*. P. Suid. I. c. in *πρεῶν*. T. III. p. 170. in *πρών*. Ib. p. 217. quaedam apogr. *λείβουσαι*. V. 3. *τειχέσσα* Suid. in *πίτυς*. T. III. p. 121. V. 4. *κασσαίης*. P. *κασταλλίης* Br. c. Salm. Idem cogitabat de *κωρυκίης*. Non dubito scribendum esse: *βησσαίης* ... *πέτρης*. Crebro litterae *κ* et *β* permutantur. Vid. Br. ad Ap. Rh. II. 674. Bast. Comm. Pal. p. 708. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 97. *Α βῆσσα* derivatum *βησσάεις*, et, quo Lexica carent, *βησσαῖος*, ut ab *ὑλη*, *ὑλήεις* et *ὑλαῖος*, ab *ὄρφνη*, *ὄρφνηεις* et *ὄρφναῖος*. Steph. Byz. v. *Βῆσσα*. *πόλις Λοκρῶν*. ... *ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως, ναπῶδους οὔσης· τὸ ἐθνικὸν βησσαῖος*. ubi nostram formam, tamquam gentile, habes. — *λίλογχε*. P. V. 5. *ἱερά τ' ἀγρ.* P. quaedam apogr. *ἱερά δ' ἀγρ.* — *ἀγρευταῖσι*. P. *ἀγρευτῆσι*. Br. Hac voce, qua Lexica carent, utitur Meleag. p. 587. nr. 125. 6. *γερανδρόν*, penultima correpta, ut ap. Erycium p. 394. nr. 233. producit eadem ap. Apoll. Rh. I. 1117. V. 6. *λεθολογέες*. P. *λεθολογέες*. Br. c. Kustero. — *ιδρύσεις*. antepenultima correpta, contra analogiam, quum in *ιδρύσω* media porrigi soleat. Sed vid. ad p. 223. nr. 109. 4. — V. 7. *δέχοισθε*. P. *δέχεσθε*. Br. De imperativi cum optativo conjunctione vid. ad p. 264. nr. 391. — V. 8. *ἐλαφοοῖης*. P. Reisk. *ἐλαφηβολίης* Br. c. Salm. genuinam Cod. lectionem ignorans. Hesych. *σόος, ἡ ὀρμή, ἡ φορά*. Hinc *βοοσοῖα κέντρα*

ap. Quint. Sm. V. 65. *μύπη βοοσσόον*. Nonn. Dion. X. p. 306. B. et *ήνωχηα*. Ib. p. 304. 4.

Nr. 254. *μερίνον*. Br. II. 107. nr. 2. An. II. 1. p. 280. V. 3. *τάκ κόκκον*. P. τὸ ἐκ κόκκον βαφέν καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα. Suid. in *θέριστρον*. T. II. p. 187. *ὑστίνιοιο*. sed corr. P. ὕστινος, βάμματος εἶδος. τὰ κόκκοιο βαφέντα καὶ ὑστίνιοιο θέριστρα. Suid. T. III. p. 567. V. 4. *άνδρο- λειπείς*. P. et Suid. in *θέριστρον*. *ναρδολιπείς* Br. c. plurimis apogr. V. 5. *φαικάδα*. P. *φαικά* δ' αὐτ' ἐντ. Suid. in *φαικά*. T. III. p. 588. *φαικάς* esse videtur quod *φαικάσιον* ap. Clem. Alex. Paed. II. 11. p. 240, 51. V. 6. *τρντοδόκην*. P. Suid. T. III. p. 513. et in duobus aliis locis, ubi *παμβανίδων* illustratur. T. I. p. 414. T. III. p. 11. *γρντοδόκην* . . *βαμβανίδων*. Br. c. Toupie. Alterum hoc nimis videtur dubium. *βάμβαξ*, ἡ *πάμβαξ* καὶ *παμβανίς*, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον *βαμβάκιον*. Suid. Cf. Steph. Thes. I. p. 1899. Salm. ad Solin. p. 296. DuCang. Gloss. Gr. p. 172. — V. 7. *εταιρίοις*. P. *εται- ρείοις*. Br.

Nr. 255. *ἐρρκίον*. Br. II. 295. nr. 3. An. II. 2. p. 354. V. 1. Suid. in *οὐμβρακιώτης*. T. II. p. 739. in *κόλον*. T. I. p. 539. ubi *δίπηχυν* et *κλάσας*. V. 3. *χαράδρας*. P. Suid. in *κνημοί*. T. II. p. 334. Reiskius *χαράδρους*. Ap. Br. distinguitur post *κατά*; sed manifestum est, *κατά* cum *λασίους* esse jungendum, brevi ante λ producta, ut in ep. Anytes p. 478. nr. 745. *ἀδεσπ*. in Append. nr. 323. T. II. p. 860. v. 8. Herm. ad Orph. p. 768. suspicabatur: *ὀππότε μιν κατά τε κνημούς, λασίους τε χ.* quod mihi necessarium non videtur. V. 4. *αἰόνι*. P. *ἡτόνι*, Suid. V. 5. Scr. *αὐτὰρ ὅ*. ut est in P. P. V. 6. *ἐκ παγέων*. P. *ἐκ πλαγίων*. Br. c. Suid. in *βούτης*. T. I. p. 449. *ἐκπάγλως*. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 7. *ἀπεκράνιξε*. P. Suid. T. I. p. 252. *ἀπεκράνιξε*. Id. I. p. 449. Quaedam apogr. *ἐπε- κράνιξε*. — *αὐτὰς*. P. *αὐ τὰς* Salm. *αὔας* Reisk. quod olim probabam; sed *αὐτὸς* ponitur pro *οὗτος*, ut p. 98. nr. 65. p. 323. nr. 731. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. Schneid. ad Xenoph. Mem. III. 10. 4.

Sequitur in Cod. epigr. *Diodori Zonae*, quod exhibuimus p. 161. nr. 106. Nr. 256. *ἀντιπάτρου*, *ἱαμβικόν*, Br. II. p. 17. nr. 40. An. II. 1. p. 44. In marg. P. *δ*. V. 1. Suid. in *τένοντας*. T. III. p. 447. et cum v. 2do in *Ἀτλας*. T. I. p. 372. ubi *σηηρέους*. Lucian. T. VI. p. 45. *οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος*. quod ex poëta derivatum.

V. 6. *πυγμάν*. P. *πυγμήν*. Pl. — Nr. 257. *ἀντιφίλον*. Br. II. 170. nr. 7. An. II. 2. p. 42. V. 2. *ἀδριακοῦ*. P. *ἀνδρικοῦ*. Suid. in *ἀμφοροῖα*. T. I. p. 155. ubi totum epigr. V. 5. Suid. in *συλῶ*. T. III. p. 594. V. 6. *οὐ δέχεται*. P. Suid. *ἐνδέχεται* Br. illud a poetae mente abhorrere existimans. Iis, quae in Anim. attuli, adde p. 202. nr. 324. *ἀναιμακτοὺς δὲ θυηλὰς οὐ δέχομαι*. Aeschyl. Eum. 226. *οὐκ ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 271. Ap. Lucian. de Mort. Peregr. §. 24. T. VIII. p. 289. *δέξαισθ' ἂν ἑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τοῦ τοιούτου γενέσθαι*; Kusterus *ἐνξαισθ' ἂν* corrigit, perperam. — *Μέθην* scripsi initiali maiore.

Nr. 258. *ἀδαίου*. Br. II. 241. nr. 1. An. II. 2. p. 227. V. 1. Suid. in *ὄγμος*. T. II. p. 656. in *ὄν*. T. II. p. 660. V. 2. *τροχίαν*. P. Br. *τροχιάν*. Suid. T. III. p. 617. Sic *τροχεός*, *τροχαλός*. — *φθοῖδα*. P. *φθοῖδας*. Suid. V. 5. *ἀλῶιος*. P. *ἄλως*. Br. c. Suid. I. c. Idem *ἄλωνος* habet in *ἀντλία*. T. I. p. 232. ubi etiam *κρίθων*. *ἀντλον*. Nicand. Ther. 113. *ἣ ὅταν ἀναλείου θίρεος μεθ' ἀλώϊα ἔργα Ζωσάμενος*, *θρίναξι βαθὺν διακρίνεται ἄντλον*. V. 4. *κρήθων* P. cf. 'Il. ε. 542. Pausan. IV. 30. 2. Infra p. 324, nr. 740. *Κρίθων* Br. c. Salm. quod ob sequ. *ἐκκριθον* arridet. Est hoc nomen ap. Athen. IV. p. 173. B. V. 5. *ἱερύει*. P. *οὐ δὲ Κρήθ*. *ἄρουραν*. P. *οὐ δ' ἐς Κρήθ*. *ἄρουραν*. Br. c. marg. Ap. G. R. non probante Toupio Ep. crit. p. 172. qui *ἄγειν* interpretatur *efficere*. Quod exemplis docendum erat. Mihi *ἀρούρα* videtur scribendum, i. e. *ἐς ἄρουραν*. Vid. ad p. 79. nr. 12. Saepe e adscriptum in *v* abiit. — Nr. 259. *Φιλίππον*. Br. II. 217. nr. 21. An. II. 2. p. 164. V. 1. *ὑσπλήγγεσιν*. P. Br. Vid. ad p. 521. nr. 86. p. 451. nr. 557. *ὑσπλήγγεσιν*. Pl. Suid. in *ἄχνους*. T. I. p. 405. in *ὑσπληγξ*. T. III. p. 567. V. 2. *δαῖμον ἐὺς*. P. In marg. γρ. *δαιμονέως*. Sic Br. *δαιμονεῦς*. Pl. V. 4. *κῆαμέαι*. P. *ἐν σταδίοις ἰσθμοθήμην νέμειν*. Suid. T. III. p. 366. *ἰσθμόθι κῆν νεμέα*. Pl. Vid. Oudend. ad Thom. Mag. p. 806. V. 5. *ἔχων*. P. Pl. *ἔλων* scripsi c. Br. *Quosnam currendo superans?* Vid. Wytttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 8. — V. 6. *ἡμετέρους*. P. *ἡερίους*. Pl.

P. Nr. 260. *γερμίνου*. Br. II. 279. nr. 2. An. II. 2. p. 310. *ἄδηλον* est in Plan. p. 426. St. V. 2. *ὑπὲρ τέκνων*. P. Pl. Suid. in *θεοπαΐσι*. T. II. p. 190. *ὑπὲρ τέχνης* Br. ex conjectura; quod minime placet. Satis lene est, quod in marg. posui, *ὑπὲρ πτεάνων*, ob divitias *Veneris ope comparatas*, velut *δεκάτευμα*. Non minus tamen placet, *ὑπὲρ λέκτρων*, quod conjecit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ.

p. 404. Infra p. 197. nr. 290. ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα. V. 3. ζητούμενον. P. ζηλούμενον. Pl. Br. Ap. Themist. Or. III. p. 54. D. τοὺς περι-
 βλέποντας καὶ ζητοῦντας. Petavius, ζηλοῦντας. Ib. Or. V. p. 68. A.
 καὶ τοῦτο ζηλοῦν τὸν θεόν. cave audias Harduinum, κατὰ τοῦτο cor-
 rigentem. V. 4. ἐς ἀμφοτέρους i. e. ἀμφοτέροις. et Phrynen hoc mu-
 nus decuit et Amorem, quando Amori nihil melius poterat donari
 quam ipse Amor. V. 5. δοίης. P. δοίης. Br. quae si vera est lectio,
 Praxiteles laudatur simul ob amandi et fingendi artem. Sed non poenitet
 conjecisse: θείης ἐκ τέχνης. — ἀνοβροτόν. P. αἰνέω βροτόν. Pl. Br. —
 Nr. 261. κριναγόρου. Br. II. 142. nr. 8. An. II. 1. p. 385. Totum
 epigr. profert Suid. in ὀλην. T. II. p. 680. omisissis verbis *viè Σίμωνος.*
 V. 2. Ad ὀλην in marg. exter. ζτ. ὀλην: λην. in interiore: λήκυ-
 θον. ὀλπις: οἶνοχόη. λήκυθος δὲ ἐστὶν ἐλαιοδοχὴ ἀγγεῖον ἢ οἶνηρόν.
 V. 4. γηθομένη. P. — Nr. 262. λεωνίδα. Br. I. 221. nr. 6. An. I. 2.
 p. 64. V. 1. τὴν νομήν. P. Suid. in βώιτορες. T. I. p. 452. μόνιον.
 Br. c. Salm. Vid. Aelian. H. A. VII. 47. Suspiscabar: τόνδε νομήν
 καὶ ἔπαντα. . . Sed durius h. l. fuerit, ferae nomen subaudiri. Salmasiana
 lectio probabiliior. V. 2. κλαγγὰν κυνῶν. Hymn. Homer. in Dian. XXVII.
 8. ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη λεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν. De cane
 Nicand. Ther. 674. καὶ τὴν μὲν κλύγξας ἀφεκάς βάλε. V. 3. εὐαλκῆς.
 P. V. 4. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br.

Nr. 263. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 233. nr. 51. An. I. 1. p. 107. ἄθλον
 est in Pl. p. 427. St. V. 1. πυρσωῖ. P. πυρσοῦ. Pl. Br. ἀπ' ὠφλοι-
 ώσατο. P. ἀπεφλοιώσατο. Pl. Br. V. 2. βουπαλίων. P. Pl. Br. βου-
 πελάτης corr. Br. in Lectt. Lenius βουπάμων, Valk. ad Ammon.
 p. 190. Vid. infra p. 324. nr. 740. V. 3. verba εὐθηλήμονα μόσχον
 a Pl. omisss supplet P. (falso enim Br. hunc versum in membr. mu-
 tilum esse putabat) et Suid. in βρύκοντα. T. I. p. 458. in εὐθηλήμονα.
 T. I. p. 889. et Cod. reg. Plan. qui Lascaridis fuit. καταβρύκοντα.
 P. Pl. καταβρύκοντα. Suid. Br. V. 4. μάνδρας αὐτίς. P. Suid. in
 ξύλοχος. T. II. p. 649. μάνδρας αὐτίς vett. editt. Pl. Br. αὐτίς for-
 tasse servari poterat. μάνδρας praetuli ob ἀχθεινὰν et βοοκτασίαν. —
 ξύλοχον. P. Suid. ξυλόχους. Pl. Br. V. 5. μοσχίψ. P. μοσχίψ. Suid.
 in ἀπέτισεν. T. I. p. 258. quod, ut πυρσωῖ, fortasse ex dorica geni-
 tivorum terminatione ortum est. μοσχέιου. Pl. Br. V. 6. εἶδε. P.
 Suid. in ἀχθεινῇ. T. I. p. 404. et sic ed. pr. Pl. Seqq. editt. εἶχε. Br.
 οἶδε in duobus Plan. Codd. inventum perperam admisit. Addac. p. 191.

nr. 258. καὶ λεπρὰν εἶδε γεωμορίαν. Eubul. ap. Athen. I. p. 25. C. πικρὰν στρατίαν εἶδον. Mosch. Eid. III. 116. φάρμακον εἶδες, *expertus es*. Vid. Astium in Commen. Soc. phil. II. 1. p. 24. De εἶδε et οἶδε confusis dicemus p. 452. nr. 560.

Nr. 264. μυασάλκον. Br. I. 190. nr. 3. An. I. 1. p. 398. V. 1. φυλλέος. P. φυλλέως. Br. in textu; in Lectt. φυλλέος corr. cum Kustero et Reiskio. — ἄδε. P. ἄδε. Cf. Schaefer. Meletem. p. 78. V. 3. 4. Suidas in ἔννε. T. II. p. 158. s. V. 4. αἶς ἔκχον. P. Suid. ed. pr. αἶς ἔκχον ceterae editt. Br. Alii ἂν ἔκχον. Salmas. αἶς ἔτχον. Verbum κηάνειν sequitur analogiam verborum τυγγάνειν, λαγγάνειν, κρεῖν et similium. V. 5. De hiatu in ἀριστέϊ· ὅς ... vid. Herm. ad Orph. p. 731. sqq. ἀνέθηκε. P. ἀνέθηκεν. Br. V. 6. ἔμμι. P. Suid. in ἀήσατος. T. I. p. 66. ἔμμι. Br. — Nr. 265. νοσοῖδος. Br. I. 194. nr. 2. An. I. 1. p. 412. V. 1. 2. Suid. in θυῶδες. T. II. p. 214. ubi "Ἡρη, λακωνιον ἥ, et νισομένη καθορᾶς. — λακείνιον ἥ τό. P. ἥ τό. Suid. ἂ τό. Br. V. 2. καθορῆς P. In nostro saltem apogr. non καθορῆς, ut Br. in membr. esse ait. Idem probat ποθορῆς Salmasii, quod nostrae lectioni non praeferendum. νεισομένα. P. Br. νισομένη. Suid. Scribendum νισομένα, si fides Brunkio ad Apoll. Rh. I. 53. 741. Sed vid. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 363. V. 3. βάσσειον an βύσσειον ambiguum in P. βύσσειον Suid. T. I. p. 460. in εἶμα. T. II. p. 25. δέξαι βύσσειον εἶμα ἔν. — τό τοι. P. τά τοι. Suid. — ὕφανεν. P. ὕφαινε. Suid. Notanda productio primae syllabae, quam h. l. quum tulisset Br., non tulit p. 509. nr. 14. ἦν οὐδεὶς ὕφηνεν. exhibens, ἦν οὐδεὶς μὲν ὕφηνεν, contra codd. et editt. fidem. In seniore epigr. p. 694. nr. 32. ἡμετέρης· ἔνθ' ὕφηνον γενετῆρες ἄπασι. V. 4. θευφιλῆς. P. θευφιλῆς. Br. c. Kustero. — Nr. 266. ἡγησίππης. Br. I. 254. nr. 2. An. I. 2. p. 171. V. 1. τᾶνδε. P. V. 3. ἔσσατο. P. ἔσσατο, περιεβάλετο. Suid. T. I. p. 866. Br. Si de veste agitur, divae ab Hagelochia donata, ἔσσε scribendum. Sed poëta εἶσατο dedit, quod Herm. commendat ad Orph. p. 785. Vid. Benth. ad Callim. Fr. LXXVI. Sic nr. 268. 271. — V. 3. οἱ αὐτή. Suid. in λύγα. T. II. p. 464. οἱ αὐτᾶ P. unde nonnulla apogrr. οἱ αὐτᾶ. quod tueri conatur Koen. ad Gregor. p. 84. ed. L. Sed h. l. αὐτὰ procul dubio verius est. De γάρ ante οἶ correpto vid. ad p. 150. nr. 53. Herm. ad Orph. p. 785. corrigit: ἐφάνη δέ οἱ αὐτά. V. 4. λύγα. P. Suid. αἶγὰ πνρός. Br. cum Ruhnck. quae lenis emendatio et admodum probabilis.

¶ Nr. 267. διοτίμων. Br. I. 250. nr. 2. An. I. 2. p. 159. V. 1. ἴσταθι. P. ἴσταθι Br. c. Suid. in σωτήρ. T. III. p. 356. Male. Scr. ἴσταθι. κλήρων. P. Suid. κληρῶν. Br. c. Toupio, cujus eum in Lectt. poenituit. Vid. Abresch. ad Aesch. T. II. p. 66. s. V. 2. ᾧς ἰόν i. e. σόν. p. 546. nr. 297. καὶ πάντο δίσαν ἰοῖο. Apoll. Rh. II. 634. οὐ δ' εὐμαρξίως ἀγορεύεις Οἶον ἤης ψυχῆς ἀλέγων. Ib. III. 140. 1041. V. 3. γενεῇ τὸ πόρ' εὐμ. P. γενεῇ τέ ποτ' εὐμ. Br. c. Toupio, quod et friget, nec sensum habet expeditum. Fortasse: αὐτῷ καὶ γενεῇ τὸ σοὶ εὐμαρξίως. quod tibi facile. ex formula, ut δύνασαι γάρ. — ἀφανρός. Suid. in ἀφανροτέροις. T. I. p. 392. ἀφανρῶς. Id. in ἰθεῖα. T. II. p. 109. In Append. Epigr. nr. 337. T. II. p. 864. οὐ γὰρ ἀμανρῶς Δαιμονες ἡμετέραν ἔβλεπον εὐσεβίην. V. 4. εἰθείης. P. ἰθείης. Br. c. Suid. I. c. Hesiod. "Ε. κ. Η'. 35. διακρινώμεθα νεῖκος Ἰθείης δίκησι. Cf. Apoll. Rh. IV. 1100. 1179. 1201. — V. 5. καὶ ἂν χαρ. P. καὶ εἰ χαρ. Suid. in ἀνθεμίδων. T. I. p. 211. Neutrum sincerum. Suspica-bar: καλὸν Χαρ. Sed verius fortasse erit: ἄλσος δ', Ἀρτεμι, τοῦτ' ἀνὰ καὶ Χαρ. Θεούσαις. i. e. ἀνὰ τοῦτο τὸ ἄλσος. Sic etiam καὶ vim suam exserit. V. 6. σύμβολα. P. Suid. σάμβαλα Br. membranarum se lectionem exhibere existimans. Salmasii esse videtur emendatione, in plurima apogr. propagata. σάμβαλα, σάνδαλα. Hesych. ἀσάμβalos ἴστανε πούρη. Nonn. Dion. XV. p. 434. 19 — Nr. 268. μνασάλκον. Br. I. 191. nr. 5. An. I. 1. p. 399. V. 1. τοῦτο τοι. corr. σοι. P. τοι Suid. in εἴσατο. T. II. p. 52. εἴσατ' P. Suid. ut saepissime. — V. 2. ταῦθ' ὑπερίσχε βίου. P. τοῦθ' ὑπ. βίου. Suid. in ὑπερίσχε. T. III. p. 543. τοῦτο σὺ γ' εὐδήρου τοῦθ' (τοῦδ') ὑπερίσχε βίου. Br. cum marg. Ap. G. R. In Lectt. autem τοῦδς βιοῦ corrigit, quod ipsi certum videtur, mihi non item. Τοῦδ' ex Suida recipiendum putavi; praeterea autem legerim: Ποιὺ σοι, Ἀρτεμι δία, Κ. εἴσατ' ἄγαλμα Τοῦτο σὺ δ' εὐδήρου τοῦδ' ὑπερίσχε βίου. Amplum hoc tibi signum dedicat Cleonymus; tu autem super kuno scopulum emineas! ποιὺν, μέγα. ut Gregor. Naz. Carm. II. v. 281. πολλήν (νῆα) δ' οὐκ ὀλίγη πνοιή φέρει. Vid. Heind. ad Plat. T. I. p. 273. — V. 3. εἶτε. P. Br. qui c. Salm. hoc epigr. mutilum esse censebat. ἤδε Suid. in εἰνოსίφυλλος. T. II. p. 27. unde fortasse ἤγς corrigendum; quamvis nec hoc satis placet.

Nr. 269. ὡς σαπφοῦ. εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κυροῦ μιχαηλ. — πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα. In marg. interiore adscriptum ζτ. περισσόν. in exteriore ὀλοσφαλτον. P. Cf. Prolegg. p. LXXXVI.

Br. I. 55. nr. 2. An. I. 1. p. 182. V. 1. *παῖδες ἄφρονος ἔοισα τετ' ἐννέπω.* P. *παιδνὴ ἄφρονος ἔοῖσα τάδ' ἐννέπω.* Br. c. Dorvill. Sed scribendum procul dubio: *ἔοῖσά τ' ἔτ' imperita (aut insans) sim licet adhuc et muta.* Aesch. Agam. 486. *τίς ὦδε παῖδνός ἦ φρενῶν κεκομμένος.* De Jove Callim. H. in Jov. 57. *ἀλλ' ἔτι παιδνός ἐὼν ἐφράσσατο πάντα τέλεια.* In Elegiacis ap. Tzetz. ad Lycophr. 178. *παιδνῷ τοῦνομα θῆκε Περύσσον.* Codd. nonnulli *παιδίῳ.* Quod *παιδνός* scripsi, in eo litterarum similitudinem secutus sum; nec minus probum videtur ἢ *παιδνός*, quam ἢ *κλυτός* ap. Homer. *Ἴλ. β. 742. πικρὸς et ὀλούντατος ὀδμή.* *Ὀδ. δ. 406. 442. Θῆλυν ὄν* ap. Apoll. Rh. III. 1999. et alia hujus generis, quae plurima sunt. Vid. Matth. Gr. gr. p. 143. Nicl. ad Antigon. Caryst. c. 144. p. 192. Schweigh. ad Athen. T. III. p. 54. Quae si cui non suffecerint, is per me legat: *παιδνὴ ἄφρονος ἔοῖσά τ' ἔτ', ἐννέπω.* — *αἰτιοῦσθται.* P. *ἦν τις ἔρηται* Br. c. Dorv. αἰ temere mutatum. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 2. *ἀκαμάταν, ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.* Hesiod. Theog. 747. Vid. ad p. 156. nr. 81. — V. 3. *αἰθοπίαι με κόραι.* P. *αἰθοπία με κόρα.* Br. c. Dorv. Antip. p. 518. nr. 705. *Αἰθοπίης Βραρυονίδος.* — *ἀρίστα.* P. *ἀριστώ.* Br. V. 4. *τὼς αὖν αἰάδα.* P. Discerpta conjunxit Dorvill. *τῷ Σαονιάδα.* Aliter Toup. Ep. crit. p. 120. Brevis syllaba in caesura pentametri in nomine proprio excusari posse videtur. V. 6. *ἐνκλείσον.* P. *ἐνκλείσον.* Suid. T. I. p. 893. In Append. Epigr. nr. 520. T. II. p. 859. *τοῖς μάκαρ κλείζεται.*

Nr. 270. *νικίον.* Br. I. 248. nr. 5. An. I. 2. p. 154. V. 1. *ἀμφαρέτρεις.* P. *Δαμαρέτας.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. In primis litteris *ἄβρα* videtur latere. p. 180. nr. 219. *ἄβρω ἄμματι κεκρυφάλων.* p. 207. nr. 358. *ἄβρω κῦπασσι.* — *καλύπτρη.* P. Br. Scr. *καλύπτρα.* — V. 2. *εἰλήθνια.* corr. *εἰλείθνια.* P. V. 3. *ὥσπερ μετ' ἐνχολαῖς.* P. *ὥστε . . ἐνχολαῖς.* Suid. in *λενγαλέας.* T. II. p. 432. *ἦ σε μετ' ἐνχολαῖς.* Br. c. Kustero. *ἄ σε* correxi, quod facile in *ὥσπερ* depravari potuit. Dativus *ἐνχολαῖς* h. l. ferri non poterat. — *λενγαλέας τοι.* P. Suid. οἱ Br. c. Reisk. — Nr. 271. *φαιδίμον.* Br. I. 261. nr. 3. An. I. 2. p. 187. V. 1. *εἶσατο.* P. ut nr. 268. 1. — *ὀλίγον.* P. *ὀλίγων.* Suid. in *πνύγμα.* T. III. p. 227. V. 3. *πρησία.* P. *λέχοι.* Ib. *λεχοῖ.* Suid. in *λεχώ.* T. II. p. 455. *ὑπὲρ ἔσχ.* P. V. 5. 6. a praecedentibus jungendos censebat Salm. improbante Brunkio, cujus tamen interpretatio durissima est. Nec sincerus est v. 6^{lus}, ubi Reiskii correctio, *ἡδὲ ἀετόμενον*, metri vitium non tollit. Passovius in not. met. suspicabatur:

νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν, αὐτ νεῦσον ἰδεῖν νῖδν κοῦρον ἀεζόμενον. Mihi in mentem venerat: κοῦρον ῥεῖ' ἐπαιζόμενον. puerum lacto incremento adolescentem. At sic metricum quidem vitium, non item sensus difficultas tollitur.

Nr. 272. *πίρσον*. Br. III. 173. nr. 114. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 352. V. 4. *λατοῖ*. P. Br. *Λατωῖ* scripsi cum Graefio. Vid. ad p. 176. nr. 202. Ad κύπασσιν Schol. in marg. κύπασσιν οἱ μὲν περὶ ζῶμα. ἄλλοι δὲ εἶδος ἱματίου. ὅν εἶδος ἱματίου. ἀναβολ. (ἀναβολαίαν DuCang. Gloss. p. 590. ubi haec afferuntur in παρακάλλιον.) παρα-^ῆ κάλλιν ἢ ἄλλο τι. V. 2. *μαστοῖο*. P. *μαστοῖς*. Br. V. 3. *τιμαεσσα*^{σω} δν δινοιο P. — Nr. 273. ὡς νοσοῖδος. Br. I. 194. nr. 3. An. I. 1. p. 414. V. 1. *ἔχουσα*. P. *ἔχοισα*. Br. V. 2. *εἰς*. P. *ἐς* Br. *ἀγνα πό-θου*. P. P. V. 3. Suid. in Ἰνωπός. T. II. p. 119. in *χροός*. T. III. p. 689. V. 4. *ἀκκῆτιν*. P. *ἀκκῆτιν* quaedam apogrr.

Nr. 274. *πίρσον*. Br. II. 4. nr. 2. An. II. 1. p. 11. V. 1. *κοῦροο* ὃ ταύταν ἐπὶ ποντίδα. P. *κωροσῶα ταύταν* Br. c. Reisk. At p. 322. nr. 730. Perses iterum *κοῦραν* habet, et ap. Pindarum *κοῦρος* et *κούρα* saepissime occurrit. Scripsi itaque *κουροσῶος*, quod lenissimum est. ἐπὶ ποντίδα. P. *ἐπιποντίδα* Br. c. Toupio, *pupam ex curatio factam* interpretatus, satis pro arbitrio. Fortasse scribendum: ταύταν ἐπιπορπίδα νυμφᾶν. hanc vestem fibulatam, quales vestes puellae gestare solent. Callim. H. in Apoll. 32. τὸ δ' ἐνδντόν ἢ τ' ἐπιπορπίς, Idem esse videtur quod *περονατρίς*. Theocr. Eid. XV. 21. *νύμφην*. P. Cf. nr. 280. v. 4. V. 2. *λεπαρῶν τ' ἐκ*. P. Copulam delevit Br. V. 3. *εἰληθυσια*. P. V. 4. *τσιῖδος* P. τὸ εἶδος Suid. in *ῥντῆρα*. T. III. p. 272. De nominis sinceritate dubitabat Reisk. Caeterum Salm. in marg. ap. G. R. post v. 2^{dum} distichon excidis, v. 5to autem novum epigr. incipere existimabat. In membr. sequitur epigr. quod dedimus p. 167. nr. 146.

Nr. 275. *νοσοῖδος*. Br. I. 195. nr. 5. An. I. 1. p. 415. V. 1. *χαίροις' ἄν τοι*. et *κόμαν*. P. *χαίροισάν τοι* et *κομᾶν*. Br. c. Kustero. V. 2. 3. Suid. in *δαυδαλέον*. T. I. p. 514. in *σαμύθας*. T. III. p. 281. V. 3. *ῥζει* P. ὅσδεi voluisse videtur. V. 4. *τοῦ τῶι* et *ἄδωνα*. P. — Nr. 276. *ἀντιπάτρον*. Br. II. 12. nr. 25. An. II. 1. p. 32. Turbas, quas apogrr. faciunt in hoc epigr. cujus tertium distichon a praecedentibus avulsum tamquam *Damagetae* legitur ap. Br. II. 38. nr. 1.,

Cod. Pal. prorsus ignorat. Vid. Br. in Lectt. p. 124. V. 1. ἀνε-
δήσατο. P. ἀνεθήκατο. Br. c. Salm. Fortasse legendum: οὐλας ἡμήσατο
παρθένος "Ἰππη Χαίτας. sibi demessuit comam. V. 2. εὐώδει. P.
εὐώδη Br. c. Salm. V. 3. γάρ τοι. P. ut supra nr. 270. 3. γάρ οί.
Br. c. Reisk. V. 4. αἰτέομεν. P. αἰνέομεν. Br. c. Reisk. Quum sensus
esset obscurior, nihil mutavi. Pro κούρη fortasse κουρή legendum:
mitrae in tonso puellae capite. V. 6. λυκομηδεῖον P. Λυκομήδειος.
τῇ τοῦ Λυκομήδους παιδί Φιλαστραγάλη. Suid. T. II. p. 468. τῇ Λυ-
κομηδεῖῳ παιδί Idem in ἰότητι. T. II. p. 122. φιλοστραγάλη (sic)
P. φιλαστραγάλη Suid. utroque loco. φιλαστραγάλη. Br. Ineptum
h. l. epitheton. Fortasse: τῇ Λυκομηδεῖῳ παιδί Φίλας τ' ἀταλῇ. quod
dictum pro, τῇ ἀταλῇ παιδί Λυκομήδους καὶ Φίλας. Frequens nomen
Philae, cujus exempla vid. ap. Reisk. ad Anth. Ceph. p. 113. nr. 554.

Nr. 277. δαμαγήτου. Br. II. 38. nr. 2. An. II. 1. p. 206. V. 1.
ἀλκίεντας. P. ὠκίεντας. Br. V. 2. τόνδε λήλοιπες. P. τόνδ' ἀνέθηκε.
Suid. in πλόκον. T. III. p. 132. V. 4. ἰμερτοῦ κ. πλοκάμων. P. Suid.
1. c. Br. ἰμερτόν πλόκαμον corr. Salm. ἰμερτοὺς πλοκάμους marg.
Ap. R. Mutatione opus esse non videtur. Vid. Matth. G. Gr. §. 356.
p. 481. — Nr. 278. ριανοῦ. Br. I. 482. nr. 10. An. I. 2. p. 326.
V. 1. εἶσατο P. ἀσκληπιάδω. Malim' Ἀσκληπιάδω. V. 2. γοργός. P.
Γόργος. Br. V. 3. ἀέξεις. P. — Nr. 279. εὐγορίωνος. Br. I. 256.
nr. 1. An. I. 2. p. 177. V. 1. ἐπλεξε. P. ἐπεξε Br. c. Suid. I. p. 683.
V. 2. παιδείην ἀγλαίην P. Br. παιδείαν ἀγλαίαν fuisse videtur. V. 3.
ἀντὶ δέ τοι. P. ἀντὶ δέ σοι. Suid. in πλοκαμῖς. T. III. p. 132. ἀντὶ
δὲ οί Br. Vid. nr. 270. 276. V. 4. πλοκαμῖδος. P. ὠχαρνήθεν . .
ἀεξόμενος. P. ὡς Χαρνήθεν . . ἀεξόμενον. Br. c. Toupio, qui id pro
ἀχαρνήθεν dici posse existimabat. Cf. Alberti ad Hesych. T. I.
p. 131. 14. Membr. lectionem sic interpretor: pro capillorum decore
deposito aliud ei contingat decus, hedera Acharnensis, doctarum prae-
mia frontium. Vid. p. 210. nr. 21. p. 386. nr. 186. Quae preces a
puero poëticae aut musices laudem petituro non alienae. — Nr. 280.
ἄθλων. Br. III. 173. nr. 115. An. III. 1. p. 352. V. 1. τὴν τ' ἐρα-
τεινὴν. P. τὰν τ' ἐρατεινάν. Br. ¶ V. 3. κόμας λ. κόραι. P. κόρας.
Br. c. Salm. Cf. Pierson. ad Moer. p. 235. V. 4. κατακόραν. P. καὶ
τὰ κορᾶν Br. verissime. Similiter ap. Aelian. H. A. I. 46. Cod.
Monac. καὶ τὰς ἱλας, ubi vulgo recte κατ' ἱλας. Ap. Lucian. in Paras.
§. 12. καταλείπεται solvendum esse in καὶ τὰ λοιπὰ ἔστιν, suspicatus

sum in Append. ad Porson. Advers. p. 299. Ap. Thecist. Or. XIV. p. 177. A. ἀλλὰ καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῦ χαμαὶ ἐπιπεπωκότα ταῖν χερσίν. fortasse κείται scribendum. — V. 5. λητώα. P. λατώα. Br. Scr. Λατώα. — τὸ δέ. P. quod dialecto doricae accommodatum. σὺ δέ. Br. χεῖρα. P. χίρα. Br. V. 6. θήκαμεν ἃ σώζοις . . ὁσίωι. P. θηκαμένα σώζοις . . ὁσίως. Br.

Nr. 281. λεωνίδου. Br. I. 221. nr. 7. An. I. 2. p. 65. V. 1. πυρὶ καίτος ἀμφὶ πολ. P. μητέρ' P. μήτερ Br. c. Salm. V. 5. παρὰ βωμῶν. P. βωμόν. Br. qui παρὰ ad utrumque substantivum pertinere vidit. Sed fit interdum, ut praepositio diversis casibus eodem sensu jungatur. Vid. ad p. 249. nr. 287. Wessel. ad Herodot. IV. 122. — Nr. 282. Θεοδώρου (Διοδώρου suspicatur Br. qui hoc ep. inter epigr. Theodoridae exhibet). Br. II. 41. nr. 3. An. II. 1. p. 118. V. 1. πηγθέντα. corr. πεγθέντα. P. πιληθέντα. Suid. in πέταλον. T. III. p. 102. in πιληθέντα. p. 115. εὐξάνθου. P. εὐξάντον. Br. c. Suid. διὰ τριχός i. e. ἐκ τριχός, vel τριχί. vid. Schaef. ad Dion. Hal. p. 167. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. πέταλον P. Suid. utroque loco. πέτασον Br. c. Salm. πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. Hesych. Cf. Animadverss. T. I. 1. p. 24. V. 3. στεγγίδα. P. στεγίδα. Suid. in περόνη. T. III. p. 100. στλεγγίδα. Br. Aristoph. ap. Suid. T. III. p. 337. εἰ παιδαρίοις ἀκολονθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα. Compositum στλεγγιδοποιὸς lucrati sumus ex Αἰέσει ἑητορικαῖς in Bekkeri Anecd. I. p. 303. 5. — V. 5. σχίζαι quae sint h. l. ignoratur. V. 6. δῶρον . . . ἐφημοσύνας. P. δαῖμον . . . ἐφηβοσύνας Br. c. Reisk. In marg. Ap. G. R. notatur conjectura, κῶρε, φιλεντ. quod manu ad veram lectionem ducit. Scr. κονρόφιλ', εὐτάκτου δῶρον ἐφηβοσύνας. Aptum epitheton deo, qui disciplinae puerili in gymnasiis praeest. — Nr. 283. ἄδηλον. Br. III. 166. nr. 82. An. III. 1. p. 333. V. 2. θεὸν corr. θεῶν. P. V. 3. Scr. μισθία, ut est in Pl. μισθία P. V. 4. ὁπὲ γ' ἄθ. P. Br. ὁπὲ τ' Ἄθ. Pl. ἀθηναίην κύπρις antiquiores editt. Pl.

Nr. 284. ἄδηλον. Br. III. 162. nr. 59. V. 1. λάθρη. P. ἀγαμη-
λοῖς. Ib. Ἀγαμήδους. Br. c. Salm. V. 4. ἔχοι. P. ἔχει. Br. c. Salm.
Sensus esse potest: quum jam Venus texat, mulieres otiosae sedeant
licet, et quasillum glomera habeat. Sed omnino obscurius est epigr.
Minus intricatus foret sensus, si legeretur: Λάθρη ἐκοιμήθης σὺ, Φι-
λαίνιον, εἰς Ἀγαμ. Κύλπους, τὴν φαιήν δ' εἰργάσατο χλανίδα Ἀντή
Κύπρις ἐριθός. — Nr. 285. νικάρχου δοκεῖ. Br. II. 351. nr. 10. An. II.

5. nr. 29. V. 4. πυρῆς. P. Pl. θύρης aut πύλης tentabat Brodaeus. *Caetera suspendit Cypridis ante fores.* Grot. Junge: ἔθετο ἐπὶ πυρῆς προδόμον. V. 5. κακίων. P. V. 6. νέον. P. νέων. Plan. V. 8. ἐνθαδίαις. P. P. V. 9. παντός σοι. P. — Nr. 286. λεωνίδου. Br. I. 225. nr. 20. An. I. 2. p. 81. V. 1. Suid. in πέξα. T. III. p. 70. V. 2. σπιθαμῆς. P. Pl. σπιθάμης. Br. At idem in ep. Antip. Sid. nr. 23. 8. σπιθαμῇ dedit. V. 4. Ad Μαίανδρον Schol. κόσμος τις ὀροφικός: παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ εἶδος ἱκπασίας παρὰ τοῖς ἱκποδαμάσταις, καὶ ποταμὸς μιλῆτου ὁ μαίανδρος. V. 5. κοῦραν. P. κορᾶν. Br. κούρη. Pl. V. 6. πρὸς ψυχῆς. ψυχῇ videtur scribendum.

Nr. 287. ἀντιπάτρον. Br. II. 11. nr. 23. An. II. 1. p. 31. V. 1. 2. Suid. in πέξα. T. III. p. 70. πότνα γυναικῶν. vid. p. 193. nr. 269. 5. Herm. Obs. p. 165. — ἐνπάρθενε. P. Diaeresis non habet locum. V. 4. ad μαίανδρον Schol. νῦν τὸν ποταμὸν σημαίνει. V. 4. πολυπλανέος. P. Pl. In membr. superscr. γρ. παλιμπλανέος. Hoc praetuli cum Br. *Maeander qui . . . ambiguo lapsu refluitque fluitque.* Ovid. Met. VIII. 163. — μήσατο. P. editt. Pl. omnes praeter ed. pr. ubi νήσατο. Hoc Br. adoptavit. Cf. p. 209. nr. 14. Praetuli μήσατο vel ob Codd. auctoritatem. Et est significantius, quum in hoc verbo etiam inventionis laus contineatur. Nicomed. in Append. nr. 55. T. II. p. 777. εἰκὼ τάνδε θεοῖο . . δαιδάλλων μερόπεσιν ἐμήσαο. Apoll. Rh. III. 12. ἥ εἰ δόλον τινὰ μήσαι. Simonid. ap. Plut. T. II. p. 79. C. ἀνθεσιν ὀμιλεῖν φησι τὴν μέλιτταν ξανθὸν μέλι μεθομένην. Ap. Quint. Sm. IV. 93. μάλα γὰρ οἱ ἐν φρεσὶν ἤδεται ἥτορ, Τίτος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα. legendum videtur: ἐν φρεσὶ μῆδεται ἥτορ. — V. 7. τὸν δὲ νῦν. P. νυ Pl. Br. ἰσοπάλαστον. P. ἰσοπάλαιστον. Pl. Br. V. 8. σπιθαμῇ. P. σπιθαμῇ Pl. Br. recte. Ornamentum a Bittio acu pictum spithamam excedebat palmae latitudine. In qua significatione ἐπὶ σπιθαμῇ scribendum. — Nr. 288. λεωνίδου. Br. I. 222. nr. 8. An. I. 2. p. 66. V. 1. λυκαμήδης. P. Λυκομήδους Br. c. Salm. At Λυκαμήδη matris nomen esse potuit, ut Ἐριμήδη in Schol. Ap. Rh. I. 102. Περιμήδη ap. Theocr. Eid. II. 16. Διομήδη Homer. Ἰλ. α. 661. In Ἀθηνῶ Meineckius, Leonidae editor, Ἀθηναίη (rectius Ἀθαναία) latere suspicabatur; quae suspicio verisimilis debebat videri, dum ultimum distichon aberat, quod ex Cod. restitui. V. 3. ποτὶ θύμια. P. πρόσεργον. Ib. Expectares πότεργον. Illud tamen est ap. Suid. in ἤτρια. T. II. p. 83. Num πρόσεργον scribendum,

τὸν κρόκας ἐργαζόμενον? Sic nr. 289. τὸν μιτόεργον ἄτρακτον. V. 4. τὰ νατρία. P. in marg. νατρία. et iterum, νητρία λέγει, τοὺς στήμονας. τὰν ἄτραα Suid. l. c. Vid. Ruhnk. ad Timae. p. 135. V. 5. ^{ἀτι} μολπ δα. P. V. 6. πανία. Schol. in marg. πηνία δὲ (τὰ) παρὶ τοὺς ἰστούς ἐργαλεία. — κερταστὰς τοὺςδε ποτὶρ ῥόγας. P. et sic fere Suid. in πηνίον. T. III. p. 111. κερταστὸς τοὺςδε ποτιρογίας. Br. c. Salm. in textu dedit: κερταστὰς τοὺςδε περιρράγας. In Lectt. autem: καὶ καλὰθους τοὺςδε λυγοπλεκίας. Certe calathisci mentio desideratur. At tum malim: καὶ ταλάρους τοὺςδε ποτ' εἰροδόχους. sive εἰροχαρεῖς. ut ap. Archiam p. 147. nr. 39. ἃ ^πκριτάτα δ' εἰροχαρῇ τάλαρον. et nr. 289. εἰροκόμον τάλαρον. V. 7. Hunc quoque versum exhibui sic, ut in Cod. legitur, nisi quod ibi est πενιχραῖ. σπάθας posteriorem corripit. Vid. ad p. 89. nr. 13. — καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς πολυέργους, τῇδε πενιχραῖ . . Br. c. Salm. ἐμβριθεῖς πολυάργυρα Suid. in πηνίον. Quum Archias, qui hoc epigr. expressit p. 147. nr. 39., puellas illa instrumenta proveciore aetate dedicasse fingat, suspicor illum legisse ap. Leonidam: καὶ σπάθας εὐβριθεῖς, πολιᾶς γέρας· ὥς δὲ πενιχραῖ . . . quod a membr. vestigiis proxime abest. V. 8. ἀπ' ἀρχομ. P. Ad hanc vocem, in qua ed. Br. desinit, adscriptum in Cod. P. ζτ. ^χ ^τ σι β κα. In inferiore autem margine, ad quem haec nota remittit: ζτ. Ζῶν χέρας αἶ σοι ἀθάνα ἐνὶ πλήσαιο μὲν ἴσως κ. τ. λ. quod distichon hoc loco omissum Br. sequenti epigrammati perperam attexit. — ζῶν. P. ὦν Br. τῶν dedi. αἶ σοι. P. αἶ σύ. Br. Leniore correctione scripsi αἶελ. μὲν ἴσως. P. ἐσοπίσω. Br. Non erat, cur μὲν exularet. ὀπίσω probabile; nisi fort. scribendum: ἀνδ' ὦν χεῖρας ἀεὶ σύ γ', Ἀθαναία, περιπλήσας. V. 10. Suid. in σικύη. T. III. p. 319.

Nr. 289. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 222. nr. 9. An. I. 2. p. 69. V. 1. φιλολαίδεω. P. Φιλομήδεω Br. quod verum. Alia apogrr. aliter. V. Piers. ad Moer. p. 464. V. 2. νεικοῦς. P. V. 3. μισοεργον. P. μιτόεργον. Br. V. 4. ὀρφνίταν. P. ὀρφνίταν Br. quod Salm. ad nocturnos puellarum labores referebat. Nonne ὀρφνίτης positum fuerit pro ὀρφανὸς i. e. κενός? V. 7. πανάτιδι. P. Quum πῆνη interdum usurpetur pro ἐργασία, Minerva πανάτις eadem fuerit, quae vulgo Ἐργάνη vocatur. Πιτανάτιδι. Br. c. Toupio. At puellae nostrae Cretenses. Huic epigrammati ap. Br. adhaeret distichon, quod nos praecedenti reddidimus. — Nr. 290. διοσκορίδον. Br. I. 495. nr. 12. An. I. 2. p. 376. V. 1. Suid. in ῥίπλις. T. III. p. 261. P. V. 2. ἡδίστη θῆθε

παρ' οὐρανίη. P. Correxī cum Br. V. 3. τοῦδ' ἡέλιον. P. τὸ δ' ἡέλιου. Br. V. 4. ἡταιρ. P. ἡταιρή. Br. frigide. Scripsi: ἡδ' αἰεὶ μ., ἡ ῥεπὶς scil. νόθον κεύθουσιν ἄημα 'Ρεπίδα. Archi. p. 178. nr. 207. ἐκπρίπεται. P. ἐκτρέπεται. Br.

Nr. 291. ἀντιπάτρον. Br. II. 12. nr. 59. An. II. 1. p. 55. Iterum in Cod. p. 382. ubi ἀδέσποτον (ut in Plan. p. 160. St.) c. lemmate: εἰς γραῦν μέθυσον ἐνθάμην ἐν ἀβρώσιγ ἐπὶ ἑκατὸν ἡλίοις μὴ γεύσασθαι οἶνον, ἀλλ' ὕδροποτήσιν· ἐγερθεῖσα δὲ ἐπὶ κοσκίνου εἶδεν ἡλίον ἀπτῖνας τῶν ῥ' πλείονας, καὶ πάλιν ἤρξατο πίνειν. V. 1. βακχυλῖς. P. 1. ἡ γραῦς. P. 2. ἐκ ποτε νούσω. P. 1. unde νούσω Br. ἐν ποτε νούσω. P. 2. ἐν ποτε νούσῃ Suidas in σποδός. Tom. III. p. 364. Plan. Hoc recepi, quamquam ἐκ ποτε νούσου non minus probum foret. V. 2. Dedi lectiones P. 1. κεκλιμένη Διὶ τ. ἔλεξεν ἔπος. P. 2. In Pl. ne metrum rueret, Ζηνὶ emendatum. Sed Διοῖ sincerum. V. 3. διὰ κύμα P. 1. 2. et velt. editt. Suidae in ἀβρόμιος. T. I. p. 13. διάκυμα, Pl. διὰ καῦμα. Br. probabiliter. In hoc tamen poeta, qui certe non est *Sidonius*, κύμα πυρός ferri posse existimabam. πενίης κύμα est p. 419. nr. 567. 12. Oppian. Hal. IV. 198. αὐτὴν δ' οὔτε χέρειον ἰκάνεται εἰλεῖθυις Κύμα πόνων. V. 4. θροσερὰν λιβάδων. P. 1. θροσερᾶν. Suid. l. c. Br. θροσερᾶς λιβάδος P. 2. Pl. V. 6. ἐπ' ἄλυξεν ἀνίην. P. 1. ἐπάλυξεν ἀνάγκην. P. 2. Pl. Br. Utrumque probum. V. 7. τηρόν. P. 1. Pl. Suid. in μῆχος. T. II. p. 557. λεπτοῦ. P. 2. λεπτόν probat Br. in Lectt. — θεμένα. P. 1. θεμένη. P. 2. Pl. Suid. ποικνῶν. P. 1. πυκνῶν. Pl. Suid. Br. Sic p. 554. nr. 350. ποικινόφρονι. Achill. Tat. IV. 12. p. 171. πεπυκνωμένα. Cod. Bavar. πεποικνωμένα.

Nr. 292. ἡδύλον. Br. I. 483. nr. 2. (nr. 6. ed. Lips.) An. I. 2. p. 352. V. 1. τοῖτε λ. P. Suid. in μέτρα. T. II. p. 567. οὔτε Λακ. Id. in ἀλογγά. T. I. p. 123. in Λακωνικά. T. II. p. 414. ubi Λάκωνες εὐπεπλοι. — ἐπένδυμα. P. Suid. ἐπέρδυμα. Pl. V. 2. οἱ χρύσειοι κάλαμοι. P. Pl. Suid. qui haec verba alieno loco laudat T. II. p. 442. Ordinem verborum, metri causa, ut existimabat, mutavit Br. c. Dorvill. Vann. cr. p. 189. quem sequi non debebam. Olim quidem in ejusmodi locis χρύσεος ut bisyllabum pronuntiandum esse existimabatur; pauca illa loca, ubi id fieri non poterat, pro corruptis habebantur. Nec inepte sic statuebant, quum in χρυσός prior constanter porrigatur. At in χρύσεος primam nihilo minus corripi posse, monuit Seidlerus ad Eurip. Troad. 536. post Herm. de Dial. Pindar. p. IX. Cf. p. 152.

nr. 271. p. 242. nr. 233. p. 610. nr. 18. Epigr. ex Plan. T. II. p. 653.
 nr. 96. 8. V. 3. σὺν ἔκπτε. P. *συνεπέκπτε*. Pl. Suid. Saepe in de-
 compositis praepositiones ἐξ, ἐκ et alias a librariis omitti, post alios
 docuit Bast ad Greg. Cor. p. 375. V. 5. *πριάπω*. P. *πρίῃψ*. Pl.
 Suid. in *καλλίστοτα*. T. II. p. 235. Br. V. 6. *νεβρίδα*. P. Suid. l. c.
νεβρίδα. Id. in *προχόψ*. T. II. p. 215. et plurimae editt. vett. Plan. —
 Nr. 293. *λεωνίδου*. Br. I. 222. nr. 10. An. I. 2. p. 71. V. 1. ὁ
σκήπων. P. ὁ *σκήπων* ed. pr. Suid. in *βλαύτη*. T. I. p. 436. probante
 Br. ad Eurip. Hec. p. 286. quum in textu dedisset *σκήπων*. Arist.
 Vesp. 748. *σκήπωνας*. Cod. Rav. *σκιπίωνας*. *σκηπωνας* Suid. in
σκήπων. T. III. p. 329. Hoc erant, qui a *σκήπτειν* deducerent, ut
σκήπτρον, *σκηπάνιον*, et alia quaedam; nec improbabiliter. *σκήπων*
 habetur p. 336. nr. 75. 6. ubi alii *σκήπων*. p. 406. nr. 298. Cf. Steph.
 Thes. T. III. p. 859. E. p. 864. C. D. — *βλαῖτια*. P. Br. *βλαντία*.
 Suid. V. 2. *σουλᾶ*. P. — V. 3. *πολυτρήτ*. Obiter corrige Liban.
 T. IV. p. 835. 32. *καὶ ἡ μὲν θοιμάτιον ἔσωπτε, καὶ τὸ χιτώνιον,*
ὅτε (τε vulg.) *τοῦ Κρόνου πρεσβύτερα, ὅτι πλείους ἔχοι τὰς ὅπας τῶν*
στημόνων· αἱ δὲ ἡρίθμου δὴ τὰ (hoc vulgo deest) *προεφράμμένα*
τοῖς ὑποδήμασι μου κατὰματα. V. 2. *σαὶ δέ*. P. Br. *οἶδε*. Kust. ex
 corr. Salm. V. 6. *θῆκε τ' ἐπί*. Idem. *θ' εἶπαι* Salm. in Ap. G. R. —
στρεπτοῖς P. *στεπτοῖς* Br. c. Salm. *περίστρεπτος* et *περίστεπτος* con-
 fusa p. 455. nr. 569. In Planud. nr. 306. T. II. p. 718. *στρεπτόν*
 editum, ubi Br. probabiliter *στεπτόν* corrigit. *σρέφω* et *στέφω* sac-
 pissime. Vid. ad p. 401. nr. 270.

Nr. 294. *φανίου*. Br. II. 52. nr. 2. An. II. 1. p. 159. V. 1.
σκήπωνα. P. Br. *πρὸ ποδας γονιμὰν τα τε*. P. *προποδαγὸν ἰμάντα*
τε. Br. c. Salm. Idem est *προοδηγός*, quae vox dubia visa Schnei-
 dero in Lex. G. L. reperitur in Oracul. Sibyll. VIII. p. 778. —
ἰμάντα. De loro, quo pueri castigantur in scholis, vid. Wolf. ad
 Liban. Epist. nr. 829. not. 6. *παρα κέταν*. P. *πανακέταν*. Suid. in
κάρθηξ. T. II. p. 597. *πυροκοίταν* tamquam Cod. lectionem profert
 Salm. Hom. Hyl. Iatr. p. 5. D. unde *περικοίταν* Br. V. 3. *κίρκον*
ἔτ' εὐόλπαν. Suid. T. II. p. 319. Fortasse: *κίρκον τ' εὐστίλπνον*.
splendentem, aëneum puta, multoque usu attritum. V. 4. *συχίδα*. P.
 Suid. in *συχίδα*. T. III. p. 390. *συχίδα* Br. ex interpolato apogr.
 Cf. Salm. ad Tertull. de Pall. p. 414. Cf. Hesych. in *συχάδαι*.
συχάδες. *σύχοι*. — *στεναγάν*. P. *στεγανάν* Br. c. Suid. *στεγάνην*
 (ut *στεφάνην*) Reisk. Hoc. ut lenissimum recepi. V. 6. *παιδείου*. P.

παιδείου. Br. σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου Suid. in παιδείας. T. III. p. 66. — Nr. 295. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 52. nr. 3. An. II. 1. p. 161. V. 1. σμίλαν ἀκεστῶνδας. P. σμίλαν *Καστῶνδας* corr. Purgold. Obs. crit. p. 284. Ipse de 'Ακτορίδας cogitabam, vel simili nomine. V. 2. ἔχεν. P. ἔχειν. Suid. in σπόγγος. T. III. p. 364. in ψαίστορα T. III. p. 701. ἔχς Br. — ἀπὸ κνιδίων. P. Suid. ψαίστορα τῶν κνιδίων corr, Br. in Leott. Vitium non esse in *Κνιδίων*, quod nonnemo existimabat, abunde apparet ex locis in Animadverss. allatis. Scribendum, ni fallor: σπόγγον ἔχιν καλάμυν ψαίστορ' ἀλὸς *Κνιδίων*. Paul. Sil. p. 153. nr. 66. σπόγγον ἀλὸς βλάστημα. V. 3. Suid. in σελλε. T. III. p. 297. ultimis verbis omissis. ἔργμα τελείας. P. ἔρμα πορείας. Br. c. Salm. σαμοθέτῳ et εὐμέλανο βροχίδα P. σαμοθέτῳ et εὐμέλανον (in edit. nostra male excusum εὐμέχανον) βροχίδα Br. c. Salm. ἔργμα non videtur mutandum. Hesych. ἔργμασι, κωλύμασι, περιφράγμασι. Litterae autem linois regula ductis quasi continentur et coercentur. Jam si Phaniae dicendi genus reputaveris, mecum fortasse censebis scribendum: ἔργμ' ἀγελίας σαμοθέτου, sive ἀγελιάς σαμοθέτῳ. ἀγελιάη pro ἀγέλη, ut ἀναγκαίη, σεληναίη, κρηναίη, et alia, de quibus Schaefer. ad L. Bos p. 534. s. p. 577. ad Gregor. Cor. p. 393. s. Foret autem ἀγέλη σημόθετος litterarum grex, linearum quasi claustris coercitus. Similiter Artemidorus, qui poemata Theocriti in unum volumen collegit, p. 589. nr. 205. Musas bucolicas nunc esse ait μῦθε μάνδρας καὶ μῖα ἀγέλας. P. V. 5. Suid. in λεάντειρα. T. II. p. 421. V. 8. ἄρμεν' P. ἀνεκρέμασεν. P. ἀνεκρέμασε. Br.

Nr. 296. λεωνίδου. Br. I. 223. nr. 12. An. I. 2. p. 74. V. 1. ἀντυκτῆρας. P. δόνakas ἀντεκτῆρας Suid. in ἀστεμφία. T. I. p. 358. αἰθυκτῆρας Br. c. Salm. quod ferarum epitheton ap. Oppian. Cyn. II. 132. Hal. I. 368. de sagittis non inepte usurpatur. At si δόνakas sunt arundines piscatoriae, non minus probabiliter correxeris: δούvanakas ἀρπακτῆρας, quod ob similitudinem litterarum ν et ρ, τυ et π, facile in ἀντυκτῆρας depravari potuit. — V. 3. ἰοδόκην. P. ἰοδόκον. Suid. in τετρανθέντα. T. III. p. 453. V. 5. παρ' ἐνήξαντο. P. τὸ πλεῦν. Ib. τὸ πλεῦν Suid. in ἀδρανές. T. I. p. 56. τὸν πλοῦν Br. c. Toup. quae correctio ut elegantiae laude non destituitur, ita non videtur necessaria. — Nr. 297. Br. II. 53. nr. 4. An. II. 1. p. 164. In marg. Cod. ἐσφαλμένον. V. 1. ἀγρεῖφαν. P. litterā ν post φ erasā. Suid. T. I. p. 38. ἀγρεῖφνα. γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. Ἀλκιμος ἀγρεῖφναν καὶ κεινοδόντιδα καὶ φιλοδοῦντε φάρσος,

καὶ φαφανίδας συνέταγον. V. 4. ἀπὸ κριδίων. P. ἀποκράδιον. Br. c. Salm. οὔκον ἀπ' ἀκρεμόνων Gaetul. nr. 190. — V. 5. ἀπὸ σκάδα. P. οὐκ εὐοῖνον σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρραγον. Suid. in ὑποπυθμίδιον. T. III. p. 559. — πεντάρραγον. P. πεντάρραγον ex Suida recepi c. Br. Cf. ad p. 144. nr. 22. V. 6. ἦν δεμεγῶς. P. ἦν δέ με χῶς. Kust. Reisk. ἦν δ' ἐμέ γ' ὥς. Br. Quum γε h. l. vim habere non videatur, malim: ἦν δέ μ', ὅπως ἐκ νόσου. — ἐχθρῶν. P. ἐχθρῶν κ' ἐκ πενίας Reisk. cui conjecturae epigr. ex nostro expressa non accidunt. ἐχθρᾶς Br. c. Toup. Rectius ἐχθρῆς h. l. scripseris.

Nr. 301. καλλιμάχον. Br. I. 467. nr. 26. An. I. 2. p. 278. V. 1. 2. Suid. in ἐπέσθων. T. I. p. 795. omisso δανέων. — ἐξέφυγεν. P. ἐξέφυγε. Br. — Post Εὐδήμος comma ponendum. — Nr. 302. λεωνίδου. Br. II. 196. nr. 30. inter epigr. Alexandrini; Tarentini potius esse, intellexit in Lectt. In Plan. p. 48. St. gentile non magis additum, quam in P. An. II. 2. p. 101. V. 1. 2. Suid. in σκότιοι. T. III. p. 337. V. 2. μουσιπύη. recentiore manu correctum μοι σιπύη. P. μῶς σιπύη. Pl. Suid. Br. — V. 3. ἔχειν. P. Pl. ἔχων Suid. in κρίμνα. T. II. p. 375. quod a Br. et Schneidero probatum recepi. — κρίμνα. P. κρίμνα. Pl. Suid. V. 5. τῷ P. τῷ. Pl. Br. V. 5. φιλόλιγνε. P. Suid. in μεταλλεύει. T. II. p. 539. φιλόλυγνε plurimae editt. vett. ^{δι} Plan. V. 6. ἀπὸ δειπνίου. P. ἀποδειπνιδίου, Suid. ἀποδειπνιδίου. Pl. Br. γεόμενος. P. Suid. in σκυβαλλίζεται. T. III. p. 339. γεόμενος ed. pr. Ald. 1. Asc. γευσόμενος ceterae editt. Pl. Br. Codicis lectionem servari posse existimabam. Saepo sic praesens participii loco futuri ponitur. Infra p. 238. nr. 201, v. 5. ὅπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐζων. Vid. Matthi. Misc. phil. II. 2. p. 89. Ap. Plutarch. V. Thes. c. 12. σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ὡς ταῦτα τέμνων. τεμῶν corr. Bryant, probante cl. Coray, qui etiam in Vit. Caton. Min. c. 10. οὐδὲν ᾤετο πέμπων καὶ γράφων περαινέιν. corrigendum censet περαινέιν. Quod mihi non magis videtur necessarium, quam ap. Xenoph. Anab. I. 3. 16. ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῦα αἰτῆν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν στόλον Κύρου μὴ ποιοῦν μένου. scribi ποιησομένου cum Mureto. Pindari loca, ubi praesens est pro futuro, vid. ap. Boekh. in Not. crit. ad Pyth. I. 25. p. 438. Pyth. IV. 106. p. 465. — V. 8. Suid. in ἀρμαλιά. T. I. p. 332. — Nr. 303. ἀρί^{ον} στωνος. Br. II. 258. nr. 2. An. II. 2. p. 258. V. 1. ἐσμυχ. P. In marg. γρ. ἐσμυχόν. V. 3. τυροῦ ἀπὸ δο. P. τυρόν. Plan. Suid. in

ἀποδρέψεσθε. T. I. p. 274. in ἰσχάς. T. II. p. 156. in συγγόν. T. III. p. 414. ubi δρέψασθαι αἶην legitur. V. 4. ad δεῖπνον subaudi ἔχετε, quod ex praecedente ἀποδρέψεσθε assumendum; in vulgata conspiciant P. Pl. Suid. V. 5. βύβλοισι. P. βίβλοισι. Pl. Br. κατὰ θήξ. P. V. 6. κλαύσεν aut κλαύσετε omnes editt. Plan. κλαύσεσθ' P. Br.

Nr. 304. φανίου. Br. II. 54. nr. 7. An. II. 1. p. 171. V. 1. ξερόν. ut Od. ε. 402. ῥόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερόν. Ap. Oppian. Cyn. IV. 198. ποτὶ χέρον. scribendum ποτὶ ξερόν, monente Spitznero Diss. de Prod. brev. Syll. p. 38. Cf. Gregor. Cor. p. 461. ed. L. — πέτρας. P. V. 2. λάβεν ἀρχάν. P. Pl. λάβ' εὐαρχον Br. c. Toup. Etym. M. εὐαρχος . . τοὺς πρώτους ὠνητάς εὐάρχους καλοῦσιν. V. 3. αἶτε. P. αἶτε. Pl. V. 5. αὐτὸν αὐθάσεις. P. αὐτόν τ' αὐγάσεις. Pl. Br. quod non ferendum. Legendum videtur: ἄρτιον αὐθάσεις με. [in notulis male expressum, ἄρτιον δ' αὐθ.] i. e. prudentem, minime insipientem. Solon fr. XV. 39. πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. Theogn. 924. ἄρτια πάντα νοεῖν. Crinag. p. 261. nr. 576. καὶ μύθοισι καὶ ᾗθεσι πάντα Σίλειυς ἄρτιος. V. 7. φιλοκανθίδας. P. φιλ' ἀκανθ. Pl. Br. θρίσσαν. P. θρίσσαν. Pl. Br. θρίσσα Athen. VII. p. 312. B. p. 328. D.

P. Nr. 305. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 14. An. I. 2. p. 77. In marg. Cod. ἐσφαλμένον. V. 1. λαβροσύνα et φιλευχέλως. P. φιλευλείχ Br. c. Salm. V. 2. δεισόζον. P. Δηϊσσοῦ Br. nescio unde. V. 3. λαρεισαίως κυαστορας P. κυογάστορας Br. c. Salm. Vere Toup. in Em. ad Hesych. T. IV. p. 194. κυτογάστορας. De barbaro quodam rege Dion. Hal. de Comp. Verb. c. 18. τὸ δὲ στέαρ καὶ τὸ κύτος τῆς γαστροῦς ἐνέφαινε Βαβυλώνιον ζῶον ἕτερον ἄδρόν. ubi vid. Schaefer. Nicand. Alex. 123. τόθι χόνδρος ὑπὲρ κύτος ἔζετο γαστρός. Alciph. III. 7. p. 292. πλείονα ἢ κατὰ τὸ κύτος τῆς γαστροῦς. Orph. ap. Clem. Alex. p. 63. 29. et p. 723. κραδίης νοερόν κύτος. Alcman ap. Athen. p. 416. τρέποδος κύτος. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 243. — ἐψητῆρας. P. V. 4. χυτρώς. P. V. 5. ἐγναμπτον. P. ἐγναπτον. Suid. in κνήστις. T. II. p. 334. V. 6. κνήστην. P. κνήστιν. Suid. Br. ἐτνοδόνον P. Br. in Lectt. quum in textu ἐτνοδόπον dedisset c. Salm. ἐτνοδόκον Suid. T. III. p. 489. τορύνη . . τὸ κνητήριον τῆς χύτρας,

Nr. 306. ἀρίστωνος. Br. II. 258. nr. 1. An. II. 2. p. 257. V. 2. ἐτνοδότον. ἐτνοδόκον. Pl. Suid. in τανάχαλος. T. III. p. 428. ubi

vitiosissime: *τανάχαλκόν τε λέβητα σὺν πελέκει καὶ τὰν ἐτνοδόκον πορύναν. ἐτνοδόκον.* Br. *cujus lectionis certa sunt vestigia in Schol. Arist. Eqq. 980. τὰν ἐπιδοκόν πορύναν.* V. 3. *ἐπιῖδα.* P. Suid. in *περιέρχῃ.* T. III. p. 221. *ἐπιῖδα* Br. Media in hac voce corripitur ap. Dioscorid. p. 196. nr. 290. Archi. p. 178. nr. 207. Philip. p. 160. nr. 101. Hoc Atticorum esse narrant Grammatici, cum vulgo producatur. Canon. Prosodici ap. Herm. nr. 118. p. 447. Draco de Metr. p. 23, 15. p. 45, 18. — *τὰν ἄχαλκον.* P. *τὸν εὐχαλκον.* Pl. Br. V. 5. *μαγεία.* P. *μαγείαν.* Pl. *μαγῆα* Br. c. Suid. in *μαγῆα.* T. II. p. 478. — *ὀβελοῖσιν.* P. Pl. Suid. in *ἀρυστρῖς.* T. I. p. 340. *ὀβελοῖσιν.* Br. V. 7. ^{ει}
θυῖαν P. *θυεῖαν.* Pl. Br. Suid. in *θυεῖα.* T. II. p. 210. in *ἀλετρί- βατος.* T. I. p. 207. V. 9. *οὐψοπόνος* P. *ὀψοπόνος* Pl. *ὠψοπόνος* Suid. T. II. p. 775. V. 10. *ἀπ' ὠσάμενος.* P. *σπινθήρ.* P. Pl. Br. ut p. 232. nr. 177. In nomine proprio tonus retrahendus videbatur, quamquam non ignorabam, latinum nomen *Spinther* vulgo *ὄξυτονεῖσθαι.* Hoc autem non derivatur a *σπινθήρ*, sed latinae est originis. — Nr. 307. *φανίου.* Br. II. 53. nr. 6. An. II. 1. p. 169. De instrumentis tonsorum vid. inprimis Alciphron, III. ep. 66. quem illustravit Bast Ep. ad Boisson. p. 141. (178. ed. alt.) V. 1. *εὐγάθῃς.* P. *εὐγάθης* Br. V. 2. *φᾶρος ὑπὸ ξύριον.* P. *φάρσος ἐπιξυρίου.* Br. c. Toup. De verborum *φᾶρος* et *φάρσος* permutatione vid. Schaefer. ad Gregor. p. 513. *ὑποξύριον* bene habet. Cogitandum de frusto pilei, quo ille ad *acuendam novaculam* utebatur. Vid. Boettiger Sabina p. 330. V. 3. *δοννακῆτιν.* P. *ἄκτιν* Suid. T. I. p. 85. in *ψηκτραν.* T. III. p. 703. in *φάσγανον.* T. III. p. 582. *δονακῆτιν* Br. c. Kustero in Diatr. Anti-Gron. p. 45. *σπλεγγίδες καλᾶμιναι* commemorantur ap. Plutarch. T. II. p. 239. A. — *λιποκόπτους.* P. *λιποκώπους.* Br. c. Toup. *cultellos manubriis destitutos* interpretatur. At si in aliis epigr. instrumenta usu attrita et diminuta dedicantur, hoc ad nostrum epigr. nihil facit. *λιποκόπτους* Suid. in *σολόνυχας.* T. III. p. 394. *λιποκόπους.* Id. p. 582. *λιθοκώπους* tentabat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 358. *φιλοκώπους* V. D. in marg. Ap. G. R. Mihi satis verisimile est, usum *τῶν φασγανίδων* epitheto significari. Fortasse: *καὶ τιλοκόπτους φασγανίδας. cultellos, quibus clavi in pedum digitis tolluntur.* Prosodia in *τύλος* ambigua. Corripitur in Nicandri Ther. v. 178. *οἶα τύλοι, τὸ δ' ἐνερθεν ὑπαιφοινίσσεται ὄμμα.* Id. v. 272. *ἦλψ' ἐειδόμενον, τυλόεν πέλει.* In *τετυλομένος* quoque secunda corripitur. V. 4. *σολόνυχας ὄνυχας.* P. *στόνυχας* Br. cum Salm. Verissime. Vid. Hesych.

στονύχες. Depravatam vocem omittit Suid. in *φάσγανον*. T. III. p. 523. In Oppian. Cyn. I. 524. *ὄξυτρίροισι δαμασσάμενος ὀνύχεςσι.* *στονύχεςσι.* corr. Arnald. in Lectt. gr. p. 207. Ib. III. 232. *τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεςσι λεόντων.* Fortasse etiam IV. 153. legendum: *ἄλλαρ ἔμεν στονύχων βριαρῶν* pro *ἔμεν τ' ὀνύχων*. — V. 5. *ἔπτυνε δ' ἰταλίας.* P. δ' εἰς ἄλλα Br. c. Toupio. Scripsi sine haesitatione: *ἔπτυνε δὲ ψαλίδας.* Vid. ad p. 174. nr. 190. Loca veterum, ubi *ψαλίδες* inter tonsorum instrumenta recensentur, collegi in Animadverss. ad h. l. V. 6. *κηπολόγους.* P. *κηπολόγου.* Br. cum plurimis apogr. At quid vetat, quominus *κηπολόγοι* *Ἐπικούρου* sint sectatores Epicuri, qui vulgo οἱ ἀπὸ κήπου vocantur, ut disciplina Epicuri, ὁ κήπος? Vid. Menag. ad Diog. Laert. K. p. 451. Ap. Alciphron. II. 2. p. 208. sincera sunt verba *ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου*, in quibus Arnaldus haerebat. V. 7. *ἤκουεν.* P. *ἤκουσεν.* Br. quod verum videtur.

Nr. 308. *ἀσκληπιάδου.* Br. I. 218, nr. 31. An. I. 2. p. 51. V. 1. *ἔγραψε.* V. 2. *ἔλαβε.* Br. Utrumque emendavi ex P. V. 3. *χάρητα.* Ridicule haec interpretatur Martor. de Theca cal. T. II. p. 392. *μούσαις.* P. Br. *μούσης.* Pl. — V. 4. *θῆκε με.* P. Pl. Quum duplex *με* ferri non posset, *θήκατο* dedi cum Br. — Nr. 309. *Leonidae* nomen, quod in P. desideratur, suppeditat Plan. p. 440. St. Br. I. 228. nr. 35. An. I. 2. p. 92. V. 1. 2. leguntur post alterum distichon in P. sed error correctus appositis litteris. V. 5. *στραγγάλας αἰς.* P. *ἀστραγάλους θ' οἷς* Br. c. Plan. Dedi, quod vestigia membr. suadent: *ἀστραγάλας θ' αἰς.* Ad *Ἰλ. ψ.* 188. ubi *ἀστραγάλῃσιν* a nonnullis scribebatur, Schol. Venetus excitat locum Anacreontis: *ἀστραγάλοι ἔρωτός εἰσι μανίαι τε καὶ κύνδοιμοι.* *ἀστραγάλας* est ap. Hesych. T. I. p. 585.

P. Nr. 310. *καλλιμάχου.* Br. I. 467. nr. 27. An. I. 2. p. 279. V. 1. *δίδου ἐμὲ σημός.* P. quod emendatum iu ed. Ernest. p. 320. Pro *Σιμός* dedi *Σίμος.* Cf. p. 409. nr. 315. V. 2. *γλεῦκος.* P. *γλαῦκος.* Br. c. Benth. V. 4. *τοῦ μονονεῖαρ ἔμοι.* P. *τοῦμὸν ὄνειαρ* Br. c. plurimis. — Nr. 311. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. I. 467. nr. 28. An. I. 2. p. 280. V. 3. *δεδαγμένον.* P. *δεδηγμένος, βεβλημένος.* *Ταραντῖνοι.* Hesych. quam glossam huic loco admovit Salm. *δεδαυμένον* Br. c. Benth. *δεδαυμένον, περιπεφλεγμένον.* Hesych. *δαύω, τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· μηρίων δεδαυμένων.* Etym. M. At mirari licet, Pamphilum, qui in comoedia amantis partes sustinet, unde et nomen habet, dici, *οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον.* Suspicebam olim: *αἰὲν ἔρωτι δ.* sed lenius erit: *ἄκρ' ἐν ἔρωτι δεδαυμένον.* Theophyl. Epist. IX. *ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθα-*

ζωήθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι, καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέριον ἐκ-
 πεφλόγισται. Recte autem ἄκρα δεδανμένον, *vehementer ustum*.
 ἄκρα σοφαὶ χεῖρες in Epigr. ex Plan. nr. 262. T. II. p. 705. Quint.
 Sm. XII. 546. Ἐριννύες, ἄκρα γάμου πεχολωμέναι αἰνοῦ. Item ἄκρωθ,
 de quo Schweigh. ad Athen. T. I. p. 177. nos in Addit. ad Ath.
 p. 250. ubi me recte existimo emendasse in fr. Eubuli, ἄκρωθ γὰρ
 ὅμοιον. Aliter R. Porson Advers. p. 108. in hac voce; in reliquis
 mecum conspirans. Eodem sensu εἰς ἄκρον dicitur ap. Theocr.
 Eid. XIV. 61. ap. Themisti. p. 319. B. τοῖς εἰς ἄκρον ἱγυαίνουσιν.

Nr. 312. ἀνύτης. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. p. 423. V. 2. *φιμα*.
 P. *φιμά*. Pl. Br. V. 4. *ῥηπια*. *νήπια* olim suspicabar; sed fortasse
 sincera est vulgata lectio de pueris *suaviter sese oblectantibus*, quamvis
 me ῥηπιος alibi sic legere non memini. Hae voces permutatae ap.
 Liban. T. IV. p. 810. 17. ubi scribendum videtur: εἰ καὶ μηδὲν οὗτος
 ὁ νόμος ὠφελήσειν ἐμελλε συντηρούμενος, ἀλλὰ γε τὸ πρὸς τρόπον
 τοῦτον μὲν (τρόπον τ. μὴ vulgo) εἶναι τῇ πόλει, ἕτερον δὲ σκαῖον...
 ὁρᾷτε γὰρ ὅπως ὁ μὲν (ὁ vulgo abest) ῥηπιος (νήπιος vulg.) ἐστὶ
 καὶ νόμων ἀπάντων φιλανθρωπότατος κ. τ. λ. — Nr. 313. βακχυ-
 λίδου. Br. I. 153. nr. 19. An. I. 1. p. 289. V. 2. *κραναίων*. P.
κραναίων. Br. Cf. Steph. Byz. in *Κραναή*. ibique L. Holsten. p. 172.
 Albert. ad Hesych. T. II. p. 538. V. 3. ἐπ' ὅπτ. P. ἐν ἀθύρμασι. P.
 ἀθύρματι B. Illud restitui. *μούσαν*. P. *μοισάν*. Br. V. 4. *κηρω* ..
βακχυλίδης. P. *κηῖω* ... *βακχυλίδη*. Br. — Nr. 314. ἀναστρέφοντα
νικοδήμον ἡρακλεώτου. Br. II. 382. nr. 1-7. An. II. 2. p. 129. Per-
 peram Br. haec disticha retulit ad *Nicomedem Smyrnaeum*, secutus
 Plan. p. 59. St. ἀναστρέφοντα vocantur, quae sine metri sensu
 detrimento retro legi possunt. V. 1. *φάρος*. P. *φᾶρος*. Br. — Nr. 315.
 τοῦ αὐτοῦ. V. 2. *ἔγραψεν ὠφελίων*. P. *ὠφελίων ἔγραψεν*. Br. et
 sic iterum Nr. 316. ubi vers. 1. *διερῆς* P. *δ' ἱερῆς* Plan. *διερᾶ*
 vocatur Aërope, quod patris jussu in mare praecipitata erat. Vid.
 Schol. ad Lycophr. p. 149. ad Eurip. Or. 805. Lobeck ad Soph. Aj.
 1283. p. 408. *διερὸς μέρος* Oppian. Hal. V. 345. Nonn. Dion. XXIV.
 p. 632. 18. ὅφρα περιπτύξω *διερὸν νέκυν*, ὅφρα καὶ αὐτὴν *Κῦμα κα-*
τακρύψῃ με σὺν ὑγοπόρῳ *παρακοίτῃ*. — Nr. 317. τοῦ αὐτοῦ. V. 2.
πᾶν ἔμε *πεντελικῆς*. P. *πᾶν* ἔμε *πεντελικῆς*. Br. V. Steph. Byz.
 in *πεντέλῃ*. ibique L. Holsten. p. 250. — Nr. 319. τοῦ αὐτοῦ.
 V. 1. *αἰθομένας ὑπὸ δασίν*. P. *αἰθομέναις ὑπὸ δᾶσιν*. Br. *δαοῖν*
 scripsi.

Sequuntur in Cod. ^δισόψηφα ^δλεωνι ^δἀλεξαν. ^δθύει σοι τόδε γράμμα
γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις. Tum pag. sequ. initio iterum: ^δισόψηφα
^δλεωνίδου ἀλεξανδρείως. P. Nr. 321. ^δλεωνιδ ^δἀλεξαν. Br. II. 193. nr. 17.
An. II. 2. p. 96. V. 4. ἦν ἐθέλεις P. Utrique disticho adscripti nu-
meri ^ηεξηθ, quibus summa indicatur, quam litterae uniuscuiusque di-
stichi efficiunt. — Nr. 322. τοῦ αὐτοῦ. In marg. not. ^ηγυμ. bis. Br.
I. c. nr. 18. An. I. c. p. 97. — Nr. 323. τοῦ αὐτοῦ. In marg. ζτ.
Non est ^ηισόψηφον, sed ἀναστρέφον. Br. II. 197. nr. 33. An. II. 2.
p. 104. V. 1. Οἰδιπόδης. In fr. Antimachi ap. Athen. XL p. 465. F.
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρὶθῆκε τραπέζην. scr. Οἰδιπόδῃ. V. 2.
γίνεται. P. γίνεται. Br. — Nr. 324. Br. II. 194. nr. 19. An. II. 2.
p. 97. In marg. ^ηθριζ. bis. V. 3. τίς. P. — Nr. 325. τοῦ αὐτοῦ.
Br. I. c. nr. 20. An. I. c. In marg. ^ηφυγ. bis. V. 5. μονοῶν. P. Pl.
μονοῶν. Br. quod in textu remansit, me invito. V. 4. μίμνει. P. Br.
et vett. editt. Plan. usque ad Asc. ubi μίμνοι.

Nr. 326. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 192. nr. 11. An. II. 2. p. 92. numeri
in marg. ^{αι}εψβ. bis. V. 4. βαλῆς. P. βαλῆαις. Pl. Br. idque Meinekii
computatione instituta verum esse reperit. ἐξ ἐκίνωσ' P. — Nr. 327.
τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 194. nr. 22. An. II. 2. p. 98. In marg. ^ηδρια utri-
que versui adscriptum. — Nr. 328. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 192. nr. 13.
An. II. 2. p. 95. In marg. ^ηζτοβ bis. V. 1. βύβλον. P. βίβλον. Pl.
Br. V. 3. Scr. Ἑλλάδος. V. 4. πέμπει. P. πέμπῃ. Pl. Br. τῇ χθονίῃ.
Br. τοῖς Κρονίοις corrigit; ^ηἈσσονίη Schneider. — Nr. 329. τοῦ αὐ-
τοῦ. Br. II. 194. nr. 21. An. II. 2. p. 97. In marg. ^ηζφοθ bis. —
V. 1. ὅδ' P. ὅ δ' Pl. Br. Passim ἄλλος et ὁ δὲ sibi respondent. Sic
nr. 325. p. 353. nr. 343. ἀλλ' ὁ μὲν . . . ἄλλος δ' ἐς θαλάμους. ubi
vid. — V. 2. πέμψουσιν. P. πέμψουσι. Pl. Br.

Nr. 330. αἰσχίνον ῥήτορος. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. P. V. 3.
Ἀσκληπίε. Br. In apogr. nostro obscurum, utrum sic habeatur, an
Ἀσκληπίει. Sic certe alibi. Veteres autem Ἀσκληπίος videntur scri-
psisse. Vid. Herm. de metr. p. 82. Bökh. in not. crit. ad Pind. p. 455. —
V. 4. μῆσιν. P. μῆσι. Br. — Nr. 331. γαιτουλίκον. Br. II. 167. nr. 4.
An. II. 2. p. 33. V. 4. βαιὼν lineae superscriptum in P. Perperam
G. Wakefield tentabat, ^ηἤξ' ἀτρώτου βαιὼν. Melius idem v. 5. φόνιοιο cum

φόβοιο permutat. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: *victor onans quercu pharetram suspendit ab ista.* — Nr. 332. ἀδριανοῦ ἐν τοῖς ἀναθήμασι τραϊανοῦ καίσαρος. Br. II. 285. nr. 1. An. II. 2. p. 322. Epigrammata Hadriani ἐν τοῖς ἀναθήμασι commemorat Suid. in Κάσιον ὄρος. T. II. p. 249. V. 3. distinxi post ἀνθετο, quod cum verbis τόδ' ἄγαλμα cohaeret. δοιὰ λίτα. P. Suid. T. II. p. 451. λίτα. καταπετάσματα. ἀνθετο δοιὰ λίτα. praeterea stragula picta duo. Grotius. Quae si vera interpretatio, auctor priorem in λίτα perperam corripuit, posteriorem produxit, idque nulla metri necessitate coactus, quum scribere posset: ἀνθετο λίτα δύω. Jam quum ex Suida constet, Trajanum Jovi Casio duos crateras et cornu bovis inauratum dedicasse, Boivinus correxit: ἀνθετ' ἄλεια δύω, idque Br. amplexus est. Multo lenius erit: ἀνθετο δοιὰ δέπα, quod et sensui satisfacit et numeris. βοὺς οὐρων. P. βοὺς οὐρον. Suid. in λίτα. T. II. p. 451. in οὐρος. T. II. p. 741. βοὺς οὐρον Br. c. Salm. V. 5. ἄπο. P. ἀτειρεῖς. P. ἀπειρεῖς. Suid. T. I. p. 765. ἀτειρής Br. c. aliis. V. 9. εἰς ὀρόωντι. P. λαίνει. Id. λαίνη Br.

Nr. 333. μάρκου ἀργενταρίον. Br. III. 162. nr. 61. ut ἀδέσποτον, sicut est in Plan. p. 483. St. Am. III. 1. p. 322. V. 2. εἰς θ. P. ἐς θ. Br. V. 3. ἀναξ. P. Pl. ἄπαξ. Br. Lychnum poëta alloquitur, ut deum fatidicum. Cf. Asclepiad. p. 88. nr. 7. εἰ γὰρ h. l. non est *utinam*, quod sententiarum nexus non patitur, sed verbis εἰ . . εἴη inter se junctis, γὰρ per ellipain explicari debet. — Nr. 334. λεωνίδα. Br. I. 229. nr. 36. An. I. 2. p. 93. In Cod. iterum legitur p. 411. cum lemmate: ἀνάθημα ἐπὶ θυσίᾳ πύργου νεοπτολίμου νιού ἀχιλλεύς. V. 1. 2. Suid. in πάγος. T. III. p. 2. V. 2. ὕδασι. P. 1. ὕδασιν. P. 2. Suid. V. 3. πέτραι γλωχίν. P. 1. 2. τετράγλωχιν. Pl. Suid. in γλωχίνας. T. I. p. 486. in μαῖα. T. II. p. 511. V. 4. αἰγιβόταν. Suid. loco pr. V. 5. ψαιστὰ ο σκύφος. P. 1. ψαιστὰ ὅτε σκύφος. P. 2. τότε σκύφος. Pl. ἐμπλεον. P. 1. ἐμπλεον. P. 2. Pl. Nicand. Alex. 162. δέπας ἐμπλεον οἴνης. — Nr. 335. ἀντιπάτρου. Br. II. 111. nr. 10. An. II. 1. p. 295. V. 1. 2. Suid. in κανσίη. T. II. p. 284. in σκίπανον. T. III. p. 327. Etymol. M. p. 487. κανσίη. ἀντίπατρος θεσσαλονικεὺς ἐπιγράμματι· κανσίη ἢ πάροιθεν. κ. τ. λ. Callimachi locus, in Animadverss. a me comparatus, nunc ex Toup̄ii et Valkenarii lectionibus sic videtur legendus: Ἴδεις ἄμφι δέ οἱ κεφαλῇ νύον Αἰμονίηθεν Μεμβλωκὸς πῖλημα καὶ ὑστερὸν ἄλλακ' ἔκειτο. V. 3. ἰδρωῖ. P. ἰδρῶ. Br.

V. 4. ἡμαθι ^{ας} αὖς. P. ἡμαθίς. Br. c. Kustero. ἡλθον. P. ἡλθεν Kust.
 V. 5. τάχα κρόκας. malim: τάχ' αἱ κρόκας. P. V. 6. ἐπ' ἄξου. P. —
 Nr. 336. εἰς δελφίδος ἀνάθημα θεοκρίτου. Br. I. 376. nr. 1. An. I. 2.
 p. 191. V. 1. ἐκήγα. P. ἐκεῖνα Br. c. editt. V. 2. ἔρπυλλος et κῆται.
 P. κῆται Br. c. editt. V. 3. μελάμφυλοι. P. V. 4. ἐπὶ πέτραι. P. ἐπεὶ
 πέτρα. Br. c. editt. δελφιδ' ἐπεὶ πέτραν. Toup. ἀγλαῖσες P. ἀγλαῖσεν
 editt. vett. Est in hoc verbo honoris, quo quis celebratur, si-
 gnificatio. In Ithyphall. ap. Athen. XV. p. 622. C. σοί, Βάκχε,
 τάνδε μοῦσαν ἀγλαῖζομεν. quae verba vulgatam lectionem in epigr.
 nostro satis tuentur. V. 5. αἰμάξει. P. et omnes editt. αἶμαξεῖ. Br.
 quod mihi in hoc epigr. non videbatur necessarium. — ὁ μᾶλος. P.
 ὁ μαλλός. Br. In μαλός priorem corripere colligas ex Eustath. ad 'Il.
 χ. 510. p. 1572. 40. Cf. ad 'Il. η. p. 510. 3. V. 6. ^{γο. τερ}περμίνθον P.
 ἀκρεμόνα. Ib. ut etiam alibi.

Nr. 337. τοῦ αὐτοῦ, εἰς νικίαν ἱατρόν, ἣ ἡετλώνα ξόανα μισθώ-
 σαντα. Br. I. 378. nr. 7. An. I. 2. p. 197. V. 1. τῷ P. Scr. τῷ,
 ut nunc Schaeferum dedisse video. — συνεσόμενος. Vulgo. συνοισό-
 μενος. P. Vid. Schaefer. ad h. l. p. 228. Oppian. Hal. V. 32. οἱ
 μὲν ἔασι Κριοὶ μηλονόμων τιθασὸν βοτόν· οὐ δὲ θαλάσσης Κριοῖς
 μελιχίοισι συνοίσεται, ὅς κε πελάσση. Lucian. Hermot. §. 34. T. IV.
 p. 45. γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ. Cf. Wakefield ad Soph.
 Phil. 1071. — V. 5. ὅσα μιν. P. ὅς μιν. editt. V. 5. ὑπὸ στάς. P.
 V. 6. ὄδ P. Vulgo in hoc epigr. ionicae formae obtinent pro doricis. —
 Nr. 338. τοῦ αὐτοῦ εἰς ξενονκία ταῖς μοῖσαις ἀνατεθῆκότα ἀγαλμα
 λίθινον. In marg. τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. Br. I. 378. nr. 9. An. I. 2.
 p. 199. V. 1. 2. Cod. lectionem dedi. Vulgo ἐννέα πύσαις .. θῆκε
 τὸ μαρμάρινον. V. 3. σοφία .. τᾶδε. P. Vulgo σοφίῃ τῇδε. fortasse
 rectius. V. 4. ἐπὶ λανθ. P.

Nr. 339. δημομέδων οὗτος ἀνέθηκε διονύσω ξόανον καὶ τρίποδα.
 Br. I. 379. nr. 11. An. I. 2. p. 200. V. 1. δαμομένης. P. δαμομέλης.
 editt. vett. δαμοτέλης Br. c. Steph. in Poët. gr. Frequens est hoc
 nomen apud Polybium. Athen. I. 14. E. Δαμομέλης Παιανιεύς oc-
 currit ap. Aeschin. c. Ctesiph. p. 440. V. 2. καὶ σέ. P. καὶ σε vulg.
^ἢ αἰδιον. P. V. 3. ἐν πάσι. P. et vulgo. ἐν παισί. editt. vett. Hoc
 postulat antithesis, et probat Dorv. ad Charit. pag. 61. et Valken.
 Ille victoriam inter viros adeptus, neque antea inter pueros laude ca-
 rebat. De μέτριος vid. Graev. ad Hesiod. p. 541. Plutarch. T. II.

p. 689. A. Iterum *παισιν* et *πᾶσιν* permutata p. 459. nr. 608. p. 425. nr. 387. Cf. ad p. 518. nr. 67. — Nr. 340. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 379. nr. 12. An. I. 2. p. 201. Miro errore in P. duo posteriora disticha h. l. omissa, a priore sejuncta leguntur p. 433. tamquam pars epigr. Vñ Theocritei, cum quo nihil commune habent. In Plan. p. 38. St. prius distichon abest, quod suppeditant Schol. Wechel. fortasse ex edit. Nicol. Sabiens. ubi hoc epigr. exhibetur integrum. V. 1. ἡ κύπρις et πάνδημος vulg. ἔσχε ed. pr. Pl. et P. εἶχε vulg. V. 4. ἦν P. et editt. ἦς Br. — Nr. 341. εἰς τῆς ἡρας τὸν ναὸν ἀνάθημα παρὰ μανδόκρεω. Ex Herodoto IV. 88. p. 322. Br. III. 180. nr. 154. An. III. 1. p. 374. V. 2. Scr. Μανδόκρεων. — Μανδρουκλῆς Br. c. Herod. σχεδίας. P. σχεδίης. Br. Cf. de hac voce Schaeff. ad L. Bos p. 77. V. 7. τῷ μὲν δῇ. P. αὐτῷ μὲν στ. Br. c. Herod. V. 4. ^χ ~~de-~~ sideratur in P. In marg. ζτ. στ.

Nr. 342. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Edidi in Paral. I. p. 641. nr. 31. Argumentum obscurum. Minervam Cyzicenis inprimis fuisse, apparet ex Plut. V. Lucull. c. 10. ἰστορεῖται δὲ τῶν ἐν Ἰλίῳ πολλοῖς καθ' ἕπνον ὀφθῆναι τὴν Ἀθηνᾶν ἰδρωτὶ πολλῇ ῥεομένην, καὶ ὑποφαίνουσάν τι τοῦ πέπλου παρεῖξοιγὸς λέγουσαν, ὡς ἀρτίως ἦκοι βοηθῆσουσα Κυζικηνοῖς. V. 1. τριῆρη στηλίδα τᾶς πρ. corr. Buttm. in not. mst. ingeniose, *triplicem columnam* interpretatus, similem fortasse τοῖς δοκάνοις Dioscurorum, triadis Gratiarum symbolum. De quanam arte agatur, obscurum. V. 3. πρώταν. Fortasse πρώαν. V. 4. τᾶνδε πολιστάλαν. P. τάνδε πόλει στάλαν scripsi. P. V. 5. ὑψίστα. P. V. 6. ἀδισα. P. ἄδ', ἰρᾷ πρ. emendavi, assentiente Buttmanno. — ἑνασι. . . P. ἐν Ἀσιάδι idem correxit. V. 7. δεῖγμα καί. Scr. δεῖγμά τε καί. V. 8. δελφι δᾶγαν. P. δελφίδα γὰν scripsi, quod cum ἦγαγε jungendum.

Nr. 343. ἄδηλον, ἡροδότου. Br. III. 18. nr. 159. An. III. 1. p. 376. ex Herodot. V. 77. p. 411. et Aristide T. II. p. 380. V. 2. ἐκ πολέμου. P. ἐν πολ. Br. c. Herod. V. 3. ἀχυνθέντι. P. ἀχλυνέντι Br. c. Herod. ubi tamen Cod. Med. Askew. c. membr. Pal. in ἀχυνθέντι, a verbo ἀχυνεῖ, conspirat. Huic lectioni patrocinator Gronovius. Simile est ἡχλύνθη ap. Quint. Sm. II. 550. Jam licet hanc lectionem eā, quae ap. Herodotum vulgo habetur, meliorem non putem, mihi tamen a membr. discedendum esse non putavi. — ἔσβεσεν. P. ἔσβεσαν. Br. ex Her. — Nr. 344. ἐπὶ τῷ ἐν θεοπλίαις βωμῷ.

Edidit Huschk, An. cr. p. 201. nos in Paralip. I. p. 643. nr. 32. Cf. ep. Philiad. in Append. nr. 94. T. II. p. 789. V. 1. *θέσπιαι*. P. *θεσπιαί* scribi jubet Steph. Byz. in *θέσπεια*. V. 3. *ἀλέξανδρον*. P. *Ἀλεξάνδρον* correxi cum Huschkio. — καὶ ἐλόντες. P. Sequitur in Cœd. epigr. Crinagorae, quod exhibuimus supra p. 169. nr. 161.

Nr. 345. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 142. nr. 9. An. II. 1. p. 386. V. 1. ἦνθ' *εἰ* μὲν. P. ἦνθ' οὖ μὲν. Br. quae elegans correctio, non tamen omnino necessaria. Sensus: olim quidem rosae veris tempore florebant; nunc autem media hieme calyces reclusimus. V. 3. σῆ' ἐπὶ μειδ. P. σοὶ ἐπιμ. Br. c. Reisk. Malim: σῆ' γ' ἐπιμειδ. — γενέθλη P. γενεθλή Br. c. Reisk. ἀσσοτάτη. P. V. 5. καλλιότη στεφθῆναι P. καλλιότης στεφθῆναι Reiskius; cui correctioni colorem fortasse concilies ex Oppian. Cyn. II. 379. λάχνη περφυρόεσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται. Apoll. Rh. III. 1214. περίξ δέ μιν ἐστεφάνωντο σμερδαλλοὶ .. δράκοντες. Sed vera procul dubio correctio Br. καλλιότης ὀφθῆναι.

Nr. 346. ἀνακρέοντος. Br. I. 113. nr. 79. An. I. 1. p. 200. V. 1. τελαιαὶ ἡμέρ. P. τελλίαι ἡμέρ. Br. c. Reiskio. Hanc lectionem confirmavi in Animadverss. V. 4. ἀγαθὴν. P. ἀγαθῆς. Barn. — Nr. 347. καλλιμάχον. Br. I. 486. An. I. 2. p. 282. V. 1. τὴν τόδ' P. τιν τόδ' Br. c. al. V. 2. σώου. P. σώω malebat Anna Fabri. cf. p. 168. nr. 157. 2. — Nr. 348. διωδῶρον. Br. II. 186. nr. 7. An. II. 2. p. 80. Ad Sepulcralia pertinet. V. 1. 2. Suid. in αἰλινον. T. I. p. 650. V. 2. σοφίης. P. σοφίης Br. c. Suid. V. 3. καταφθίτο. P. μήλας P. μηλᾶς Br. μηλοῦς Reisk. V. 4. κλαῖεν P. Br. Ineptam lectionem, qua sensus prorsus obscuratur, commutavi cum κλαίω. Cippus loquitur, Diodori elegis inscriptus, immaturam filiae mortem deplorantibus. Hinc cippus ipse plorare dicitur. Sic omnia plana et perspicua. V. 6. θηροφόνον. P. θηροφόνων. Br. c. Kustero et Reiskio. Frequens permutatio litterarum ν et ρ. p. 323. nr. 735. μόνος et μόρος. p. 358, nr. 6. ἐρεῖς et ἐνεῖς. Hinc in Oracul. Sibyll. II. p. 221. scr. γλώσσης ῥοῦν ἐχέμεν pro νοῦν. Ap. Apoll. Rh. II. 556. ἀρωγῇ vulgo, ἀνωγῇ Codd. Br. Eadem fortasse correctio adhibenda eidem v. 499. τοιῇδε Διὸς πνεῖουσιν ἀνωγῇ. pro ἀρωγῇ. cf. Ib. v. 524. Ap. Liban. T. IV. p. 281. 3. scr. ἐν καινοῖς πράγμασιν, pro καιροῖς. ib. p. 221. 27. ὅτι καιρὸς ἀπείκειτο καὶ ὕπνον καιρὸς. scr. ἰκανός. — V. 6. ἔμελεν. P. ἔμελε. Br.

P. Nr. 349. φιλοδήμον. Br. II. 90. nr. 25. An. II. 1. p. 236. V. 1. μελίμερτα. Br. minus recte. γλαύκη. P. γλανκῆς Br. c. Dorv.

γλανκοῦ Reisk. Scripsi γλανκή . . Λευκοθήη. Leonid. Tar. p. 294. nr. 550. γλανκοῦ φηγὼν Τρίτωνος ἀπειλάς. — γλανκῆς μεδίονσα foret, *paris domina*. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 182. qui malit πόντον δαίμον' ἀλεξιμάκω. Distinxi post πόντον. V. 3. νηρηῖδων. P. i. e. νηρηῖδων. νηρηῖδων Br. ut p. 469. nr. 663. 664. Dorvill. ad Char. p. 181. Νηρηῖδες antepenultima correpta, nescio quo jure, passim legitur in novissima editione Quinti Smyrnaci, ut L. II. 422. 436. et alibi. V. 5. φέροιτε. P. φοροῖτε. Dorv. V. 6. σῶιον. P. γλυνὸν ἥϊονα^ω πειραῖος. P. ζῶν ἐπὶ γλυνερὰν ἥϊονα πειραῖως. Br. c. Dorv. Ap. Lucian. in Alex. §. 11. T. V. p. 75. ed. Bip. scr. c. Cod. Paris. Εὐξείνου πόντοιο παρ' ἥϊοισιν ἄγχι Σινώπην pro ἥϊός' ἄγχι. Vid. ad p. 119. nr. 209. 1. — Nr. 350. κριναγόρου. Br. II. 142. nr. 10. An. II. 1. p. 386. V. 3. ὁ πρίν. P. V. 4. τρισσοῦς. P. V. 5. μιλίτον. P. μίλητον Br. c. Ap. Lips. Si sincera est lectio, ad ἡγάγες subaudi σάλπιγγα ex praecedentibus; nisi malueris: τρισσοῦς ἤλασας εἰς στεφάνους. si ad *triplicem perrexisti victoriam*. p. 455. nr. 574. οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. — Nr. 351. καλλιμάχου. Br. I. 468. nr. 30. An. I. 2. p. 282. V. 1. τίν με. In marg. ἂν σύ με. (Scr. ἀντὶ σοὶ με.) λεονταγῶνε. In margine:

... ταγῶν Lectionem λεοντάγῶνε tuebatur T. Hemsterh. cujus nota
.... πτόνε tam exhibet Bast. ad Gregor. p. 593. qui et illam lectionem
... λς nem improbat, et Valkenarii conjecturam (quam a me probari unde noverat vir doctissimus?): τίν με λεονταγῶν ὥδε συνοκτόνε. Ipse λεοντόχλαινε corrigit. Epigr. ex Plan. nr. 94. T. II. p. 652. καὶ σύ, λεοντόχλαινε. Ἐν ἑνὶ λέοντος σάκτα, *leonis euvniis indutum*, dixit Pindar. Isthm. VI. 53. V. 2. Vulgo distinguitur: ὅζον^{β. α.} θῆκε . . . τίς; ἀρχῆνος. quod recentioris est stili et indolis. Callimachum sic distinxisse, ut dedi, nullus dubito.

Nr. 352. ἡρίννης. P. Br. I. 58. nr. 1. An. I. 1. p. 185. V. 1. δεξάταλαν. P. ἐξ ἀταλῶν. Br. c. Salm. membr. se lectionem dare exstimans. Etiam Pl. p. 301. ἐξ ἀπαλῶν. Non dubitavi ex Cod. scribere: διξ' ἀταλῶν . . distinctione post Προμαθεῦ posita. Προμηθεῦ Plan. V. 2. ἐντι. P. ἐντὶ Br. c. Plan. ubi hoc verbum cohaeret cum praecedentibus. — τίν ὀμαλοί. P. Br. Fortasse τίν σοφίαν ὀμαλοί. Vulgo τήν, quod variis conjecturis locum dedit. Cf. supra nr. 347. V. 4. αὐγάν. P. Pl. αὐδάν Br. c. Ursino et aliis, quae vera correctio. — ἦς κ' Ἀγ. P. Br. ἦς Ἀγ. Pl. Duplex κε offensione caret. Vid.

Schaefer. Meletem. p. 50. s. qui h. l. non praetermisit. εἰς sive αἶκε indicativo jungitur ap. Homer. Ἴλ. α. 66. αἶκεν βούλεται. Ὀδ. ζ. 282. εἶπ' αὐτῇ εὗρεν. saepius cum futuro. Od. π, 238. 254. 260. etc. — Nr. 353. νοσοῖδος. Br. I. 195. nr. 7. An. I. 1. p. 417. V. 2. ἄμε. P. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 237. ed. Lips. ἀμί. Br. ἄμμε Valken. ad Adon. p. 375. A. V. 3. πρὸς ὤικει. P. ποτῶκει. Br. c. Bendl. propter ποτοπατίζειν; fortasse rectius; quamquam tales in formis dialecticis diversitates passim occurrunt, etiam sine vitii suspicione. — V. 4. πέλοι. P. πέλει. Br. πέλη scribendum, monente Schaefero in Meletem. p. 28. Herm. ad Viger. p. 919. ed. 2da. — Nr. 354. τῆς αὐτῆς. Br. I. 195. nr. 8, An. I. 1. p. 417. V. 1. τηνῶθεσα βαιθίδος εἶδετε μὲν. P. τηνῶθε Σαβαιθίδος Br. c. pluribus. Ad verum implendum Br. εἶδετ' ὀπωπά. Mihi olim εἶδεται ὄμμα videbatur probabile, γνωτὰ mutato in γνωτόν. Nunc vide, an lenius sit: γνωτόν καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἶδος ἐραννῆς, 'Α δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν. ubi venustae mulieris species et generosus ejusdem anḥmus in tabula picta conspicuus bene junguntur. — V. 2. μεγαλwsύναι. P. μεγαλοφροσύναν. Br. c. Oleario. V. 4. ὀρᾶν. P. ὀρῆν. Br. — Nr. 355. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 15. An. I. 2, p. 78. V. 1. 2. Suid. in ῥωπικά. T. III. p. 267. ubi μήτηρ. — τὸν μίνυθον. In marg. P. τί ἐστι μίνυθος. Μίνυθος commemoratur ap. Herodot. VII. 170. ubi vid. Valken. p. 585. Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 48. 66. p. 441. — V. 3. ὑψώης. P. Scr. ὑψώης. Respicitur ad nominis etymologiam. σὺ δ' εὖ σώοις. Salm. in Ap. G. R.

Nr. 356. παγκράτους. Br. I. 259. nr. 1. An. I. 2. p. 181. ¶ V. 3. τετραέτης. P. τετραετῆς. Br. c. Reisk. ἀπὸ μητρὸς. matre tamquam debitum deae solvente. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 582, ἰδοις, oculos in eas converte, respice puellas. Mosch. Eid. II. 25. ἀσπαρίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδῃ παῖδα. Bacchyl. p. 201. nr. 313. Κραγαίων ἱμερόεντα χορὸν Αἴεν ἐποπτεύοις. Huic disticho, primo novae paginae, lemma adscriptum: εἰς νεοκόρους γυναῖκας. In superiore paginae marg. legitur ab alia manu: ἀνάθημα ἡσιώδου. cum disticho, quod legitur infra p. 216. nr. 53.

Nr. 357. ^θθραιτήτου ^τἀνα εἰς νικάνωρα μακεδόνα τον εὐπτοῖη καὶ ἡησοῦς καὶ εἰς φιλέ. Br. II. 251. nr. 1. An. II. 2. p. 241. V. 3. πατήρ δὲ πτοίητος ἐμοὶ αἰπιώρητος. P. quam διττογραφίαν ignorans Br. temere reprehendit Dorvillium ob falsam conjecturam Αἰπιώρητος. Ipso

ex Ap. Buher. πατήρ δ' ἐμοὶ εὐπτοίητος. Scr. δέ μοι. V. 6. τεκέων. P. τοκέων. Br. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 110. Opp. T. II. p. 53. B. οἷς μόνος τοκέων περιλείπομαι ἑλπίς ἀμυδρή. Scr. τεκέων. V. 6. ἔσταμες. P. — Nr. 358. διοτίμον, εἰς κύπασσιν τὸν ὀμφάλης ἐν τῷ τῆς ἀρτέμιδος. ναῦ Χ. ὅτι κύπασσις κόσμος γυναικεῖος. Vid. ad nr. 272. — Br. I. 250. nr. 3. An. I. 2. p. 160. V. 1. ἀβρέα κυπ. P. ἀβρέ. Br. ᾱ ex proximo η̄ ortum. — ὀμφαλίη ποτε. P. ὀμφάλη ἢ ποτε. Br. c. Reiskio. — ὡς τότε. ἐς τότε corr. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 229. — πάλιν ὡς νῦν. P. ὅς νῦν. Br. c. Toupio.

In fine hujus Sectionis leguntur haec: καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν ἡμῖν ἐπιγραμμάτων χαρακτήρ πεπλήρωται, ἱκανῶς ἔχων ὡς ἐμμετὸν πείθω. In marg. notatus epigrammatum numerus: ὁμοῦ τξ i. e. 360. numeratis scil. etiam iis, quae a nobis, quia jam superius edita erant, omiſsa sunt.

* * *

VII.

Ἐπιγράμματα ἐπιτύμβια.

Καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν ἡμῖν (L. ἡμῖν) ἐπιγραμμάτων χαρακτήρ πεπλήρωται ἱκανῶς ἔχων, ὡς ἐμμετὸν πείθω. μετιτέον οὖν ἐφ' ἕτερον οὐκ ἄχρηστον, οὐδ' ἀνωφελεῖ λαλῆσαι τε καὶ πρὸς πάθος ἀγαγεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας δυνάμενον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτυμβίων (ἐπιτυμβίων Cod.) ἀρχὴν ἔχων τοιάνδε. Χ. ἐπιτύμβια εἰς τὸν ὄμηρον. In margine: ἀρχὴ τῶν ἐπιτυμβίων ὧν ἐσχεδιάσεν ὁ κίρις κωνοστὰν ὁ κεφαλὰ, ὁ μακάριος καὶ ἀείμνηστος καὶ τριπόδητος ἄνθρωπος.

Nr. 1. ἀλκαίου ποιητ⁸ μεσσηνι⁸. εἰς ὄμηρον τὸν ποιη^τ ἐπὶ τύμβιον. οὗτος ὁ ἀλκαῖος οὐκ ἦν ὁ μυτιληναῖος, ὃς ἦν ἐν τοῖς χρόνοις πιττακοῦ. Br. I. 487. nr. 7. An. I. 2. p. 349. V. 1. 2. Suid. in ἥκαχον. T. II. p. 49. ubi μονοῶν. Idem in γριῖφος. T. I. p. 491. V. 3. 4. Suid. in χρίσις. T. III. p. 688. qui ἐχρίσαντο h. l. pro ἐχρίσαν positum esse monet. In vett. editt. Plan. ἐχρήσαντο et ἐχρίσαντο. V. 5. μόθων. P. μόθον. Pl. V. 6. λαρτιδεω. P. λάρτιαδεω. Pl. Spiritu opus esse negat Schaefer. ad Soph. T. II. p. 227. V. 7. νήσων. P. Br. νήσοις. Pl. ποντώσιος. editt. vett. Plan.

Nr. 2. εἰς τὸν αὐτὸν ὄμηρον. ἀντιπάτρου σιδωνίου ἐπιτύμβιον. —: ἔστι καὶ ἄλλος ἀντιπατρ^ο θεσσαλονικεὺς καὶ αὐτὸς ἐπιγραμμάτων ποιητ^ς. Br. II. 24. nr. 69. An. II. 1. p. 63. φθεγξαμένην. P. φθεγξαμένηαν. Pl. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. Hoc restitue. V. 3. ναοίτης. P. ναοίτης. Plan. Br. Lexica nostra hanc adjectivi formam ignorant. P. V. 9. ταλίκον. P. et vett. editt. Pl. τηλίκον. ed. St. In superiore margine hujus paginae post v. 5um scriptum est epigr. Nr. 2* diversa manu: εἰς τὸν αὐτόν. Edidit Huschke in An. cr. p. 208. qui ad prius distichon comparat ep. Leonid. Tar. p. 236. nr. 198. — V. 2. Ad hunc vers. pertinere videtur nota in marg. ζτ. λείπει ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιγραμματος. Pro depravato κατὰ στίχας cl. editor καταστέψας legendum suspicabatur; mihi κατὰ σπέρας in mentem venerat, V. 3. Scr. Πιερίσιν. In marg. Cod. γρ. περὶδεσσι τετιμμένον. Veluit τετιμμένον.

Nr. 3. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 256. nr. 500. An. III. 2. p. 147. Suidas in Ὀμηρος. T. II. p. 683. et iterum p. 690. — Nr. 4. εἰς τὸν αὐτόν. παν\ σιλεν. εἰς ὄμηρον ποιητήν. Br. III. 101. nr. 80. An. III. 1. p. 192. V. 1. 2. Suid. in ἀρχιτάλεια. T. I. p. 43. V. 6. ἀπ' ὠδίων. P. ἀπ' ὠδίωνων. editt. vett. Plan. ἐπ' ed. St.

Nr. 5. εἰς τὸν αὐτόν, ἄθλον, οἱ δὲ φασιν ἀλκαίου μυτιληναίου^{ου} (perperam pro Μεσσηνίου. In Plan. p. 269. St. nomen auctoris non adscriptum.) Br. I. 487. nr. 6. An. I. 2. p. 348. V. 1. ἀπὸ ῥῥαίστηρος. P. ἀπὸ ῥαίστ. Pl. Br. Sic etiam Suid. in ῥαίστηρ. T. III. p. 254. — V. 2. στήσητε. P. στήσοιτε. Pl. Br. στήσηται. Suid. ut saepe in terminationibus ται et τε peccatur. Obiter corrige Libanium T. III. p. 124. 6. νῦν δὲ εἶσιν οἱ τοῖς παισὶ πορευομένοις λέγουσιν· ἄγε, ὅπως (ὁπίσω vulg.) ὡς πλείστα φαγήσεται (φαγήσεται vulg.), ὅπως προσθήσεται (προσθήσει vulg.) ταῖς σαρκὶν ἐς κύρον. Caeterum in epigr. nostro rectius fortasse στήσητε cum Cod. leges. Vid. ad p. 122. nr. 127. — Διὸς ἀστεροπαῖ rutilum aureae statuæ splendorem, Jovis fulguri non absimilem, significare videntur. V. 3. εἰμ' P. Pl. εἰμ' Br. — σαλαμίνιος. P. οὐδ' ὁ μέλῃτος δημαγόρου. P. Pl. οὐδὲ μὲν τῖος Δημαγόρου. Br. tacite in textu posuit. Illud restitui. Chii Homerum pro Meletis habebant filio; Aegyptii Dmasagorae dicebant natum; Salaminii, ut hic locus docet, Damagorae. V. 4. ταῦτ' P. et

plurimae editt. Plan. Br. τοῦτ' ed. pr. Pluralis pronominis, quamvis ad unam rem relati, bene habet. Vid. p. 314. nr. 683. p. 602. nr. 218. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 281. V. 5. βασιάνειε τὰμά. P. βασιάνειε τὰμά. Pl. Br. Alium poëtam explore, an donis corruptus vester dici haberique velit. V. 6. πᾶσιν. P. παισίν. Pl. Br. quod mihi h. l. non videtur verius. De permutatione horum vocabulorum vid. ad p. 204. nr. 339. p. 459. nr. 600. Ap. Bion. Eid. I. 5. ἔγρεο . . . καὶ λήγε πᾶσιν. erat, qui παισιν conjiceret, conatu inutili. — ἀείσεται' P. Pl. ἀείσας' Br. ἀείδει' Boschius edidit. Correctione non est opus. Musae et Chius, Homerus ait, carmina mea in posterum quoque reliquia Graecis canent; id quod ille patriae suae honoris causa prae ceteris tribuit.

Nr. 6. εἰς τὸν αὐτόν, ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 24. nr. 68. An. II. 1, p. 62. Extat etiam in Marmore, unde a pluribus descriptum. Vid. Marm. Tausin. p. 169. V. 1. κάρυκ' ἀρετᾶς. Dio Chrys. Or. II. p. 79. ὅτι τὸν Ὅμηρον ἐνόμιζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι κήρυκα τῆς ἀρετῆς. V. 2. βιοτῇ. P. Suid. in βιοτή. T. I. p. 434. βιοτῇ. Pl. Br. quod verius. δόξης. Marm. quod an Anthologiae Codd. sit antiquius, dubitare licet. V. 3. ἀγήρατον. P. et Marm. ἀγήραντον. Br. Ap. Simonid. p. 244. nr. 253, membr. iterum: κείμεθ' ἀγήρατῳ χρώμενοι εὐλογίῃ. Pl. autem ἀγηράντῳ. Ep. ἀδεσπ. in Appendic. Epigr. nr. 194. T. II. p. 818. ὁπῶ ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους. ubi vulgo est ἀκηράτους. Sic nostro quoque loco Plan. ἀκήρατον, et Suid. in ἀλιγρόθυον. T. I. p. 114. metro reclamante. ἀκηράσιον tentabat Toupius; ἀκηρότατον Schneiderus; ἀκήρατον, ὅμμα δὲ κόσμον Wakefield. Mihi his omnibus Br. lectio praeferenda videtur. Siue lectionis varietate ἀγήραντον πόλον αἰθέρος legitur in epigr. Eurip. ap. Athen. L. II. p. 61. B. in Append. Ep. nr. 27. p. 763. In Orac. Sibyll. L. III. p. 414. ἀγήρατον δ' ἔξει κλέος ἐσομένοισιν. lege: ἀγήραντον. V. 4. ἀλιγρόθυος. Br. c. Suid. l. c. ἀλιγρόθια. P. Pl. ταῦς παλιγρόθυῃ est ap. Arat. Phaen. 347. apud quem etiam ἐπιχθονίη reperitur v. 101. et ἐννεχίη v. 135. Vid. ad p. 156. nr. 81. In Marm. hic versus prorsus aliter: παντὸς ὄρεος τούτων δαίδαλον ἀρχέτυπον.

Nr. 7. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 257. nr. 501. An. III. 2. p. 147. In nonnullis Codd. hoc distichon Antipatro Sidonio tribui, monuit Leo Allat. de Patr. Homeri p. 46. Nec fortasse male. Cf. ad p. 165. pr. 150. V. 1. ὅς οmissum in P. supplet Pl. — Nr. 8. ἀντιπάτρου

⁸
 εἰδωνι. εἰς ὄρφια τὸν ποιητὴν, τὸν οἰάγρον καὶ καλλιόπης. Br. II. 24. nr. 67. An. II. 1. p. 61. V. 1. Suid. in δρῦς. T. I. p. 630. V. 3. κοιμάσαις et χαλάζης. Suid. in βρόμοι. T. I. p. 457. Idem vulgatam exhibet in σερμός. T. III. p. 411. V. 4. παγεῦσαν. P. παταγεῦσαν. Pl. Suid. Br. V. 5. κατ' ὠδύραντο. P. V. 7. ἀλαλεῖν. P. Pl. Suid. in ἀλαλκεῖν. T. I. p. 98. ubi ἡνίκ' editur. ἀλάλκειν. Br. Vide Heyn. ad Ἰλ. τ. 30. T. VII. p. 602. In Eudociae Martyr. S. Cypriani v. 92. ἀλλ' ἀπάλακτ' ἀλάτην συνθήμονα αἰνosoφίστην. fortasse scribendum: ἀλλ' ἀπάλακ' ἀπάτης συνθήμονα.

¶ Nr. 9. εἰς τὸν αὐτὸν, δαμαγήτου. Br. II. 39. p. 5. An. II. 1. p. 110. Sine auctoris nomine legitur in Plan. p. 269. St. V. 1. 70. ὄρφια περικυβῶ
 ὄρφια θρηγίησι. P. In θρηγίησι conspirant Pl. Suid. in προμο-
 λῆσιν. T. III. p. 190. V. 3. σὺν ἄμ' P. συνάμ' Pl. Suid. in ἀπειθῶ. T. I. p. 261. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 744. s. — πέτρη. P. Pl. Suid. Br. Rectius fuerit πέτρου. ut mox λῦρα. — V. 4. ὑλονόμων ἀγέλα. P. ὑλονόμων ἀγέλαι. Br. ὑλονόμων ἀγέλη. Pl. V. 5. ὅποτε. P. ὅς ποτε. Pl. V. 8. θυμόν. P. Pl. Suid. in ἀκήλητος. T. I. p. 83. in κλύμενος. T. II. p. 333. ubi ἀμείλικτον θυμόν. Pierson. Verisim. p. 87. κενθυμόν suspicabatur. — λῦραι. P. Suid. Br. λύρη. Pl.

Nr. 10. εἰς τὸν αὐτὸν ὄρφια, τὸν οἰάγρον καὶ καλλιόπης. Br. III. 253. nr. 482. An. III. 2. p. 141. V. 2. De caede Orphei Liban. T. III. p. 66. 16. ubi scribendum: σημεῖον δὲ Λεβέθριοι, οἱ (hoc vulgo abest) μετὰ τὸν Ὅρφέως γόνον (δὲ vulgo inseritur) ἀμυσίας
 βρα
 ἔδοσαν δίκην. V. 3. ἡμᾶξαντο χίονας. P. V. 5. καὶ αὐται. (sic. In Var. Lectt. αὐταὶ perperam excusum.) P. καὶ ῥ' αὐταί. Br. Sed repoen-
 denda lectio Pl. καὶ δ' αὐταί. Particulae καὶ δὲ apud optimos quos-
 que poëtas junguntur. Infra p. 260. nr. 361. ἄτσα καὶ δ' ἄλλως. Homer. Ἰλ. ξ. 364. Ὀδ. ξ. 60. 286. η. 213. μ. 116. ο. 449. π. 418. ρ. 583. σ. 369. φ. 110. 113. Apoll. Rh. I. 185. 849. III. 18. 66. 697. 900. 1256. IV. 408. 720. 766. 1360. Ap. Oppian. Cyn. I. 390. καὶ δ' αὐ-
 τοῖς μερόπεσιν. bene habere existimo, nec cum καὶ τ' αὐτοῖς permutaverim. Ib. II. 282.] καὶ φθίμενοι δ' ἄρ' ἔχουσιν, verius quam γὰρ ἔχουσιν. Ap. Plutarch. Vit. Num. c. 4. T. I. p. 111. καὶ δ' αὖθ' Ἰππολύτοιο φίλον κᾶρα εἰς ἅλα βαίνει. frustra Bry. καδδ' αὖθ' cor-
 rigit. Attici illas particulas solent sejungere. Apud Lucian. in Dial. Mort. XII. 5. καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων. Belinius

probat lectionem Cod. Par. ταῦτα διέπραττον. Mihi illud videtur sincerius, nisi fuit: ταῦτα δὲ διέπραττον. V. 7. ἐπ' ὠδύραντο. P.

Nr. 11. εἰς ἥρινναν ἀσκληπιάδων. Br. I. 218. nr. 35. An. I. 2. γρ. δεκάτευσ τ τ
p. 54. V. 1. ἥριννης. P. V. 2. δεκάτευσ P. — Nr. 12. εἰς αὐ.
ἄδελφον. εἰς ἥρινναν τὴν μιτυληναῖαν. Br. III. 261. nr. 524. An. III.
2. p. 163. V. 4. ἤλεκατης. P. V. 5. ἥριννα. P. οὐ δ' ἐγεγόνει. P.
οὐ σε γεγωνεῖ. Pl. Br. V. 6. φθίσθαι. P. frequenti errore. φθίσθαι.
Pl. φθίσθαι Br. Vid. Heyn. ad 'Il. ι. 246. T. V. p. 584. et infra
p. 243. nr. 239. — Πιερίων. P. Pl. Πιερίσι. Br. — Nr. 13. εἰς αὐ.
λεωνίδου, οἱ δὲ μελείχρον. Leonidae inscribitur in Plan. p. 280. St.
Eidem tribuit Br. I. 241. nr. 8. An. I. 2. p. 136. V. 1. παρθενικήν.
P. Pl. παρθενικάν. Br. V. 2. ἥρινναν. P. μουσέων. Schedae Krohn.
δρεπτομεναν. P. δρεπτομένην. Pl. Doricam terminationem praetulit Br.
V. 3. ἄιδας. P. ἄδης. Pl. ἄδας. Br.

Nr. 14. εἰς σαπφῶ, ἀντιπάτρον σιδωνίου. Br. II. 25. nr. 70.
An. II. 1. p. 64. V. 1. μουσαῖς ἀθανάταις. P. Μούσας ἀθανάτας
probabat Markland. ad Statii Sylv. p. 345. Et certe habet haec lectio,
quo se commendat, ut primo loco Musae, post illas Sappho, ceu Musa
mortalis generis, celebrata dicatur. Ad poëtriae tamen laudem gra-
vius, si ea μετὰ Μοῖσαις ἀθανάταις, inter Musas immortales, quam-
quam mortalis ipsa, colitur. Hoc igitur c. Br. servavi. μουσαῖν ἀθα-
νάταν. Ap. G. R. Alii ἀθανάτοις et ἀθανάτοις, quasi de forma
ἀθανάτη dubium esse possit. — ἀοιδομένην. P. αἰεῖδ. Br. V. 3. σὺν
ἄμ' P. σύναμ' Br. Vid. ad nr. 9. v. 3. ἤς. P. ἄς. Br. περθῶ. P. —
P. V. 8. μνησάμεναι P. quod tueri conatur Dorvill. Vanu. crit. p. 644.
νησαμένη Br. cum nonnullis apogrr. quod in Animadverss. illustravi.
Vide tamen, ne argutior sit lectio, quam elegantior. Simplicius certe
multo est, quod Reiskius dedit ex Ap. Lips. μνησάμενα. Vid. ad
p. 196. nr. 287. ἐλικωνιάδων. P. ἐλικωνιάσι. Br. c. omnibus, qui hoc
epigr. ediderunt, ex Salmasii procul dubio correctione. 'Ελικωνιάδων
δῶρα Musarum sunt opera i. e. carmina, quae illae hominibus imper-
tinent. Anacr. in Append. Ep. nr. 4. T. II. p. 748. ὅστις Μουσέων
τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης συμμίσγων. Theognis v. 248. ἀλλὰ σε
πέμπει Ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων. quae loca excitat Dorvill.
l. c. contra Corin. de Pauw disputans; cujus disputationis non memi-
neram, quum Animadverss. ad h. l. scriberem. Adde quae de δώροις

deorum dixit Ruhken, ad H. in Cer. p. 27. Matthi. Anim. ad Hymn. Hom. p. 369.

Nr. 15. ^{τ τ τ} εἰς αὐ ἀντίπα. Br. II. 25. nr. 71. An. II. 1. p. 65. In Plan. p. 279. St. est ἄδηλον. V. 1. ἐπὶ ἐσχον. P. αἰοιδάν. Ib. αἰοιδῶν. Plan. et Marmor ap. Donium p. 336. V. 2. ἀνδροῖν θήλειαν. P. sed litteris adscriptis verus ordo restitutus. θηλειῶν. Pl. et Marm. θηλειᾶν.

Br. — Nr. 16. ^{τ τ} εἰς αὐ πινύτον. Br. II. 288. An. II. 2. p. 350. —

Nr. 17. ^{τ τ} εἰς αὐ. τλλίς λανρῆα. Br. II. 103. nr. 3. An. II. 1. p. 274. V. 3. 4. ap. Suid. in ληθεδών. T. II. p. 438. Drac. de Metr. p. 67, 15. V. 5. δ' ἐμέ. Br. δέ με. P. Pl. μουσάων. P. et vett. editt. Pl. μουσέων Steph. ut metro succurreret, in proxima voce αἰτήσης depravato. Recte P. ἐτάσης. Vid. p. 590. nr. 155. V. 7. ἔκφυγον. In marg. γρ. σκότον ἔκφυγον. P. αἶδα σκότος. Pl. αἶδew σκότον. Br. c. membr. Vid. Piers. ad Moer. p. 254. nos in Act. Monac. I. p. 143. ubi vocibus nonnullis transpositis sensus eorum, quae scripseram, turbatus est.

Nr. 18. εἰς ἀλκμᾶνα, ἀντιπάτρον θεσσαλονικίως. Br. II. 123. nr. 56. An. II. 1. p. 334. V. 1. 2. Suid. in λιτός. T. II. p. 452. V. 3. 4. Idem in ἐλατήρ. Tom. I. p. 709. in εἰδήσεις. T. II. p. 19. μουσέων. P. μουσῶν. Pl. Suid. V. 5. διδύμοις. P. διδύμαις. Pl. Suid. in λυδός. T. II. p. 466. ἐρίσειθ' ὄγε. P. Suid. V. 6. μητέρες. P. Suid. πατρίδες. Pl. Br. — Nr. 19. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδα. Br. I. 241. nr. 80. An. I. 2. p. 135. V. 1. 2. Suid. in ὑμεναίων. T. III. p. 529. in κύνος. T. II. p. 392. V. 3. μεγάλην ἔριν tentabat Scalig. in met. — λύσθος. P. λυδός. Pl. Br. V. 6. οἴχεται. P. οἴχεται. Pl. Ap. Suid. in λοῖσθος. T. II. p. 464. εἰθ' ὄγε λοῖσθος ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς αἶδαν. περὶ ἀλκμᾶνος ὁ λόγος. Λυδῶν ἄχθος malebat Wytttenbach. Bibl. crit. I. 2. p. 35. Si sincera est vulgata, verba in hunc sensum accipi posse videntur: εἴτε Σπάρτης ἐστὶ πατρίδος, ταύτη τῇ χάριτι μάλα αὐχονμένης, εἴτε Λυδός ὣν τὸ τοῦ βίου ἄχθος ἀπὲρρίψεν. Vide tamen, annon exitus v. 3ⁱⁱⁱ ex praecedente epigr. huc irrepserit.

Nr. 20. εἰς σοφοκλία, σιμωνίδου. Br. I. 147. nr. 111. An. I. 1. p. 269. Iterum legitur p. 213. in infimo marg. V. 2. ἱρεπτόμενοι. Suid. in οἶνωπος. T. II. p. 670. — Nr. 21. ^{τ τ} εἰς αὐ σοφοκλία, σιμμίον θηβαίου. Br. I. 168. nr. 1. An. I. 1. p. 330. In Plan. p. 275. St. est ἀδέσποτον. V. 1. σοφίλλης. P. σοφίλου. Pl. Br. ὁ τοῦ Σοφίλλου

Σοφοκλῆς legitur ap. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 63. 5. Nomen Σοφάλλος cum Κίραλλος, Δούραλλος jungit Arcadius ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 581. Apud plurimos tamen Σόφιλος scribitur; a qua orthographia recedere non sum ausus. Pro χοροῖς μέλπαντα Scaliger in not. mast. χοροῖσι μέλοντα corrigit. V. 2. Scr. τραγικῆς. Suid. in Κέκροψ. T. II. p. 292. ubi ἐν θυμέλῃ et ἀχαρνείτης. Item in ἀχαρνείτης. T. I. p. 401. et in βλαισός. T. I. p. 437. ἐν θυμέλῃσι et ἀχαρνείτης autem in θυμέλῃ. T. II. p. 211. ubi βλαστός pro βλαισός. — σκηνηῖσι P. et in ed. pr. Pl. σκανῆσι. Ald. 1. 3. V. 4. ἀχαρνείτης. P. ἀχαρνείτης. Pl. Priorem formam agnoscit Steph. Byz. in Ἀχάρινα. Ap. Alciphron. II. 3. p. 230. μὰ τὸν Διόνυσον, καὶ τοὺς βαρκικοὺς αὐτοῦ κισσοῦς. non poenitet ἀχαρνικοὺς κισσοῦς conjecisse. P. V. 5. εἰς τὸν αὐτὸν σοφοκλία. marg. P. V. 6. σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Br.

τ τ

Nr. 22. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐ σοφοκλία, τὸν σοφίλλον, τὸν ἀθηναῖον, τὸν συγχρονίσαντα Εὐριπίδῃ. Br. I. 168. nr. 2. An. I. 1. p. 331. V. 1. τύμβον σοφοκλέους. P. τίμβοιο σοφοκλῆος. Pl. Br. V. 3. ῥόδον. P. ῥόδον ex una ed. Flor. arripuit Br. Reliquae ῥόδον. Haec lectio ob sequentia praeferenda, quamvis per se bene dicatur, ῥόδον θάλλει πέταλον, — φιλοῤῥώξ. P. Pl. Secundum Eustathii observationem, qui ῥώξ damnat, φιλοῤῥάξ scribendum esset. Vid. ad p. 144. nr. 22. p. 392. nr. 226. V. 4. κλίματα. P. κλήματα. Pl. Br. V. 5. ^{γρ. ἐπίης} εὐμαθίης. P. εὐμαθίης. Pl. Br. ^οεὐεπίης Schol. ed. Wechel. — μελίχρους. P. μελίχρους. Pl. Suid. in ἄμμιγα. T. I. p. 139. μελιχρός. Id. in πινντός. T. III. p. 117. — μουσῶν omnes; sed μουσέων malis ob ionicum epigrammatis characterem.

δ

Nr. 23. εἰς ἀνακρέοντα, ἀντιπάτρον σι. Br. II. 25. nr. 72. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in τετρακόρνυμβος. T. III. p. 452. V. 5. Suid. in ἀργινόεις. T. I. p. 312. V. 4. 5. Suid. in μέθυ. T. II. p. 520. V. 6. in χρίμπτεται. T. III. p. 688. — V. 7. 8. novum lemma adscriptum: εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα. Vid. ad nr. 21. v. 5. Tanquam peculiare epigr. exhibetur hoc distichon in Plan. p. 275. St. Jungendum esse cum praecedentibus non fugit Scaligerum, in eo tamen falsum, quod illud ceteris praefigendum existimavit. — Nr. 24. εἰς αὐ ^{τ τ}σιμωνι. εἰς ἀνακρέοντα τὸν τήϊον ^δποιητ ^υσιμωνίδον. ὅτι καὶ αὐτὸς ^δσιμωνι ^δτήϊος ἦν, ὅθεν καὶ ἀνακρέων. Auctor hujus lemmatis κήϊον

confudit et *τῆιον*. ut ap. Mosch. *Eid.* III. 91. *κῆιον ἄστυ*. nonnulli *τῆιον*. Br. I. 36. nr. 54. An. I. 1. p. 234. V. 1. *ὀπώρας*. P. *ὀπόρης*. Pl. Suid. in *ἡμερίε*. T. II. p. 59. V. 2. *ἡ . . φύσεις*. P. *ῆ . . φύσεις*. Pl. *ῆ . . φύεις*. Br. c. Suid. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mst. V. 5. *φιλακόμωι* P. *φιλόκομος* Pl. Br. quod mihi quoque videtur verissimum. Bene fortasse haberet *φίλα κόμωι κρούειν*; sed quis tulerit, *τὴν χέλην κρούειν φίλα κόμωι*? *φιλόκομος* vim habet substantivi, *παννύχιος* adverbii; fere ut ap. Philipp. p. 512. nr. 33. *λάθριον ἐρπυστήν σχολιὸν πόδα*. V. 6. *κρούων*. P. Br. *κρούοι*. Pl. V. 7. *γρ. καὶ κῆν*. P. *κῆν*. Pl. Br. *ἐφ' ὑπερθε*. P. V. 8. *ώραϊον*. P. et editt. vett. Pl. *ώραϊων* Br. c. Steph. quae necessaria emendatio. V. 9. *καὶ φιν P. καὶ μιν* Pl. Br. Suid. in *λαρόν*. T. II. p. 416. in *γεραιός*. T. I. p. 477. ubi *οἷς ὁ γεραιός*.

Nr. 25. τοῦ ^ταν. εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα τὸν τῆιον. ἔστιν δ' ἡ πὸς αὐτὴν οὐχ ἡ ποντιζ ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφεσον κειμένη *μὴ τῆ ἰάδ' πόλ.* ὅτι νῆσος ἔστιν ἡ τίως μία *τ* *κνκλάδων*. (*Teos cum Tēnos confusa*.) Br. I. 136. nr. 55. An. I. 1. p. 235. V. 1. *μουσῶν*. Malim *Μουσέων*. V. 2. *ὑμνοπόλων*. P. *ὑμνοπόλον*. Pl. Br. V. 5. *λειπῶν*. P. ut p. 287. nr. 502. v. 2. V. 6. *δόμων*. P. Br. *δόμω*. Pl. V. 7. *μεγιστέα*. P. Pl. Br. *Μεγίστην* legitur in Cod. nr. 27. v. 5. ubi *Μεγιστῇ* dedit Br. Hoc nostro quoque loco malebat Schaefer. ad Greg. Cor. p. 163. nolente Hermanno in Append. pag. 879. In ep. Leon. Tar. ex Planud. nr. 306. T. II. p. 718. v. 7. in eadem versus sede *Μεγιστέα* exhibuit Br. pro *Μεγιστῶν*. Sic in Palat. p. 275. nr. 440. v. 9. *ἐνδήμοισι προσηνέα*. Dionysius in Gigantiade ap. Steph. Byz. V. *Δώτιον καὶ κελάδων Σπερχειός, ἔχουσί σε Δώτια Τέμπεα*. Vid. de hoc synizesios genere Boekh. in not. crit. ad Pindar. Ol. IX. 13. p. 398. P. V. 9. marg. *εἰς ἀνακρέοντα*. P. *ἐκεῖνο βάρβιτον*. Pl. Br. *ἐκεῖνον*. P. quod restitui. Nr. 29. v. 4. *ὃ σὺ μελίσδων, βάρβιτ', ἀνεκρούου*. Athen. L. IV. p. 182. F. *τὸν βάρωμον καὶ βάρβιτον*. Ib. L. XIV. p. 635. D. *σαφῶς Πινδάρου λέγοντος, τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Ἀνδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον*. Sic Latini quoque *barbitus* usurpant et *barbiton*. — *οὐ λήθει*. P. et duo codd. Plan. ap. Br. *οὐ λήθη* vulg. *οὐ λῆγεν*. Suid. in *μολπή*. T. II. p. 571.

Nr. 26. εἰς τὸν ^ταν. ἀντιπάτρον σιδωνίον. Br. II. 26. nr. 74. An. II. 1. p. 68. V. 4. Marg. *τὸν σαπρὸν ἄνδρα σαπρῶς ἐπαίνοις*

στίφεις. P. V. 5. μεμελημένος ὄνασι κῶμος. P. Pl. quod ut sensu cassum Br. audacter mutavit sic: Διονύσοιο λελασμένος οὔποτε κῶμων. In μεμελημένος nihil mutandum esse praeclare intelligens Henschk. in An. cr. p. 98. ἡθάσι κῶμοις tentavit. Nonn. Dion. XXXIV. 493. ἡθάδε πνυμαχίη μεμελημένος. Propius mihi videbatur: μεμελημένος οἰνάσι κῶμοις. Ep. ἀδ. in Planud. nr. 15. T. II. p. 629. ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίον μεμεθισμένος οἰνάδι πηγῇ. In Palat. p. 235. nr. 193. βρομῆς οἰνάδος ἐν πετάλοις. Oppian. Cyn. IV. 235. γυναικες οἰνάδες, ὀσχοφόροι. Οἰνὰς κῶμος autem dictum, ut παρὰ θνιάδε ληνῷ ap. Nonn. Dion. I. p. 10. 18. φοιτάσι πεπεροῖς. Euripid. Phoen. 1031. et multa alia hujus generis, quae collegit Porson ad Eurip. Or. 264. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 270. s. Vera videbatur correctio; nunc tamen ambigo, annon praeferenda sit emendatio Graefii in not. mst. εὐάσι κῶμοις corrigentis. V. 7. ὑπ' οἴσω. P.

Nr. 27. ^{τ τ τ} εἰς αὐ τοῦ αὐ ἀνακρίοντ. (sic) θανμαστὸν τὸ ὅλον ἐπι-
γραμμ. Br. II. 26. nr. 73. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in Ἰωνες.
T. II. p. 135. V. 2. μήτε ἄτερ. P. μήτ' ἐρατῶν. Pl. Suid. in ἄνδιχα.
T. I. p. 187. Sic ἐρατῆ et ἀρετῆ permutata p. 289. nr. 515. V. 3.
δὲ om. P. suppeditat Pl. V. 4. αἰθύσων. P. et vett. editt. Plan.
αἰθύσων Asc. Steph. V. 5. μεγίστην. P. Pl. Μεγιστῇ Br. quam con-
tractionem ap. meliores poëtas reperiri negans Hermann. Append.
Greg. Cor. p. 879. hoc quoque loco Μεγιστέα legendum esse existi-
mat. Vid. paulo ante ad nr. 25. In Apollinar. Metaphrasi Psalm. in
Bandin. Catal. Codd. Med. gr. p. 63. scribe: πασσυδῆ βασιλῇ (βα-
σιλῆα cod.) Χριστὸν καλέουσι πόλῆς (πόλις cod.). Cf. Matthiae
Gr. gr. §. 82. p. 97. In marg. Cod. Pal. ad μεγίστην nota: μεγιστεὺς
ἦν ὁ ἐρώμενος ἀνακρίοντος, οὐχὶ μεγίστη, καὶ σμέρδς καὶ βά-
θυλλος. V. 7. Suid. in ἀμφίβροχος. T. I. p. 149. V. 8. σταλίδων.
P. σταλίκων. Pl. στολίδων Br. c. Suid. in στολίον. T. III. p. 377. et
sic Salm. Alii aliter. Cf. Schneider. in Peric. crit. p. 121. Antipater
Sidon. in Plan. nr. 176. T. II. p. 678. μαλακὰς ἐσσαμένα στολίδας.
V. 10. κατεσπείσθη. Commode Schaefer. haec comparavit ad Longum
L. II. p. 39. Ἐρωτὶ παῖδες κατέσπείσθη, καὶ Ἐρωτὶ ὑμῶν μέλει. —
Nr. 28. ^{τ τ τ} εἰς τὸν αὐ ἀδέσποτον. Br. III. 262. nr. 526. An. III. 2. p. 163.
Habet Suid. in οἶνοπότης. T. II. p. 668. V. 2. παρ' ἑών. P.

Nr. 29. ^{τ τ τ} εἰς αὐ. ἀντιπατρ σιδωνίου. Br. II. 26. nr. 75. An. II. 1.

p. 69. V. 2. ἡ γλυκερή . . κιθάρα. Plan. Br. γλυκερή . . κιθάρη.
 P. — V. 5. μελίσδων. P. Pl. Br. Scr. μελίζων. ut nr. 30. v. 3.
 V. 4. ἀνακρούειν illustrat Huschk. An. cr. p. 95. s. Schaefer. Mele-
 tem. p. 14. — μελίζων, βάρβιτε. Vid. ad nr. 25. Barbiti compellatio
 inter εὐδεις et ἔφους displicuisse videtur Graefio, ad Meleagr. p. 127.
 suspicato, βαρβίτω ἀγκρούου. V. 5. ἡϊθέων. Frustra Br. ἡϊθέου cor-
 rigebat, et ipse olim tentabam locum, qui sanissimus est. Causa affer-
 tur, cur Smerdin snaviter cecinerit Anacreon, quod semper puerorum
 amoribus incaluerit. V. 5. εἰς δὲ σέ. P. ἐς σὲ δέ. Plan. ἐς δέ σε Br.
 pronomine perperam inclinato. Saepe pronomen sequitur particulam
 adversativam. Od. π. 418. καὶ δὲ σέ φασιν . . ἔμμεν ἄριστον. Callim.
 H. in Dian. 210. καὶ δὲ σέ φασιν (male vulgo καὶ δέ σε) Καλὴν Ἀν-
 τίκλειαν ἴσον φαίεσσι φιλῆσαι. Id. Hymn. in Iov. 10. ἐν δέ σε
 Παρῤῥασίῃ Πείῃ τέκεν. Nicand. Alexiph. 435. καὶ δὲ σὺ μήκωνος, ex
 Codd. Olim καὶ σὺ δέ. Infra p. 366. nr. 59. ἃ δέ σε, Κύπρις,
 εὐγαμον. In Planud. nr. 131. T. II. p. 665. Τάνταλς, καὶ δὲ σέ
 γλώσσα διώλεσε. V. 6. σκολιὰς. *dolosas*. Vid. Graef. ad Meleag.
 p. 123. ἐκβολίδας. P. ἐκβολίας. Pl. Br. Homer. Ἴλ. ε. 54. Callim.
 Lavacr. Pall. 112.

τ τ τ
 Nr. 30. εἰς αὐ τοῦ αὐ ἀνακρίοντα. (cf. nr. 27.) Br. II. 27. An. II.
 1. p. 70. V. 1. ἐνθάκε. P. ἐνθάδε. Pl. Br. V. 2. ἀκμήν οἱ λυρόθεν.
 μελ. P. ἀκμήν λειροέντι. Brod. Salm. Br. Sed optima est lectio Pl.
 ἀκμήν οἱ λυρόεν, μελ. modo τι addideris cum Huetio. Theopomp.
 ap. Athen. L. IV. p. 185. B. σκινδαπὸν λυρόεντα μέγαν χεῖρεσσι τι-
 νάσων. μελίζεται passive accipiendum. V. 4. ἕμερα, distinctione
 sublata, conjunxi cum ὄδωδε. Ad βαθύλλω margini in C. P. adscri-
 ptum: γράψε μοι βάθυλλον οὕτω. P. V. 5. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν
 ἀνακρίοντα. P.

τ τ δ
 Nr. 31. εἰς αὐ διοςκορι. Br. I. 499. nr. 24. An. I. 2. p. 389.
 V. 1. σμερδιῆναι ἐπί. P. Σμερδίῳ ἐπί. Br. Praetuli lectionem Reis-
 kianam: Σμερδίῃ ὧ ἐπί. a Σμερδίης, unde Σμερδίῳ nr. 27. v. 6.
 V. 2. πανδοχίης. In marg. γρ. παννυχίδος. P. Hoc recepit Br. V. 3.
 τερπνότετε. P. Br. Saepe brevis vocalis producitur ante μ. Vid.
 Hermann. in Ind. ad Orph. in *Productio*. Hic tamen ibid. p. 767.
 malit τερπνότεατ ἐν M. Mihi non displiceret: τερπνότεατ ὧ Μούση-
 σιν, Ἀνακρίον, ὧ πὶ Βαθύλλω . . quae repetitio interjectionis ele-
 gantia non caret. V. 5. In marg. μελεάγρου εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρίοντ.

P. Hinc factum, ut, quod unum est, in duo epigrammata discerptum ederetur usque ad Reiskium. Manifestus est error, quem Fischerus tamen in Anacr. p. 503. s. repetere, quam Reiskii correctione uti maluit. — ^τ σοι P. ^τ τοι Br. V. 8. μαλακῇ μ. τρέφοντε. P. μαλακῇ μ. τρέφονται. Br. τρέφοισθε. Dan. Heins. τραφέντα. Reisk. Dedi, quod proximum erat, τρέφοιτο. V. 9. οἰνόμενος ναίων ἄβρ. P. οἰνώμενος. Br. c. aliis. Interpositi verbi ναίων, quod ex glossemate ortum, nemo editorum mentionem fecit.

Nr. 32. ^τ εἰς ^τ αὐ ^ζ Ἰουλιανοῦ ^π ἀπὸ ^π ὑπαρ αἴνυ. Br. II. 507. nr. 61. An. II. 3. p. 392. Hoc distichon cum sequenti jungendum esse, suspicabatur Schneider. Per. crit. p. 122. quod mihi non fit probabile. V. 2. ἀμφὶ βάλ. P. — Nr. 33. εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ. Sine auctoris nomine extat in Plan. p. 278. St. Etiam ap. Br. III. 262. nr. 527. est inter ἀδέσποτα. An. III. 2. p. 163. V. 2. ^α αἰδὴν. P. — Nr. 34. ^{δω} εἰς πίνδαρον ἀντιπάτρον σι. Br. II. 27. nr. 79. An. II. 1. p. 73. V. 1. εὐαγίων. P. Pl. Suid. in εὐαγίης. T. I. p. 880. in χαλκεντάν. T. III. p. 650. εὐαχίων corrigit Toup. Ep. crit. p. 118. quem conf. in Cur. sec. p. 202. Pindarus hymnorum bene tornatorum (εὐαγίων) faber. Vid. Hemsterh. in Musgr. Exercitatt. in Eurip. p. 84. sqq. βαρὺν ὕμνων. P. Br. βαρυύμνων. Pl. βαρὺν ὕμνων corr. Jos. Scalig. in not. mat. V. 3. εἰσαῖων. P. μονοῶν. P. Pl. μονοίων. Br. quae forma dorico epigrammatis characteri non respondet. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. ἀπεβλίσατο. Br. c. Reiskio. Illud probum. Junge: σμῆνος ἀπὸ Μουσῶν (ex nota periphrasi) ἀπεπλάσατο αὐτό, τὸ μέλος, ἐν Κάδμ. Θάλ. Musae cum apibus comparantur. Vid. nos in Exercitatt. crit. T. II. p. 132. sq. σμῆνος, *examen, turba*. σμῆνος σοφιστῶν. Cratin. ap. Clem. Alex. p. 329. 18. Themist. Or. II. p. 36. B. ὧ ξυμπεριβομβεῖ καὶ ξυμπέτεται ἐκούσιον τὸ σμῆνος. Or. IV. p. 53. D. ἵνα δὲ ὥσπερ σμῆνος μελισσῶν νινῆται. Or. XXX. p. 351. Br. δρυῶν δὲ καὶ τὰ οἰκεῖα (*naturales fructus*; ne κηρία tentes cum Harduino.) καὶ μὲλιν φερουσῶν· ἐπειδὴ τὰ νοῦλα τῶν δένδρων καὶ ἅμα (Fort. ἄλλα) ἄκαρπα κηρίων τὰ σμήνην πληροῦσιν.

Nr. 35. εἰς τὸν αὐ ^δ λεωνι. Br. I. 174. nr. 28. (tamquam *Platonis*, cui inscribitur infra p. 289. *Leonidae* tribuitur in Plan. p. 272. St.) An. I. 1. p. 356. V. 1. ἥπιος. P. 1. in Pl. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. ἄρμενος. P. 2. Ald. 2. 3. ex Lectt. Aldinae pr. Alteram haus

lectionem exhibet Plut. T. II. p. 1030. A. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικηδεῖον ἄρμενος ἦν κ. τ. λ. εὐαρμοσίαν δηλὸς ἐστὶ τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος. — φίλος ἀστοῖς. Fortasse ex Pindaro Nem. VIII. 64. ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν χθονὶ γυνὰ καλύψαιμι. Ad nostrum epigr. respexisse videtur Plutarch. T. II. p. 773. C. ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Σκίδασιος καὶ τοῖς ξένος ἐπιτήδειος. — Nr. 36. ἐρυκίου ἐπιτύμβιον. εἰς σοφοκλέα τὸν ἀθηναῖον παῖδα σοφίλλον. Br. II. 298. nr. 13. An. II. 2. p. 365. V. 1. 2. Suid. in ἄλοιτο. T. I. p. 127. in σκηνή. T. III. p. 328. Transi-
tīvam vim verbi ἄλλεσθαι illustravit Huschk. An. cr. p. 27. Simi-
liter χορεύειν p. 512. nr. 35. σκολίων πόδα, κισσέ, χορεύσας. Cf. ad p. 107. nr. 133. V. 3. 4. Suid. in βούπαις. T. I. p. 448. V. 5. μὲν ἀγανός. P. Suid. in ἀγανός. T. I. p. 21. In ἀγάνναος incidere Br. Huic conjecturae ob sequens αἰὲν practulerim lectionem Plan. ἀένναος. P. 214. nr. 43. ἴσον ὁμηρεῖαις ἀενάοις χάρισιν. Quod in marg. posui, αἰὲ γλυκὺς . . κηρός, longius abest. Lenius fuerit: αἰὲ γάνος . . κηροῦ. De quovis latice γάνος usurpatur. De aqua Aeschyl. Pers. 482. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος δάψει πονουῦντες. Lycophr. 247. 274. 946. de vino saepissime. Etiam de melle. Eurip. Iph. T. 633. ἀνθεμόρροτον γάνος ξουθῆς μελίσσης. V. 6. ἔχοις. Pl. Suid. ἔχεις. P. ἔχης Br. quod ver-
borum structura et praecedens ῥεῖη postulat.

Nr. 37. εἰς τὸν αὐτὸν διοσκορε . . [εἰ μὲν εἰμὶ σοφοκλ³, οὐ μαίνομαι, εἰ δὲ μαίνομαι, οὐ μὲν εἰμὶ σοφοκλ³. quae verba ad celebrem illam Sophoclis cum filiis causam spectare videntur.] Br. I. 500. nr. 28. An. I. 2. p. 394. Cf. Addenda T. III. 2. p. 450. Loquitur histrio, sive choragus quidam, unus τῶν τοῦ Διονύσου τεχνιτῶν, cujus simu-
lacrum Dioscorides tumultu Sophoclis impositum fuisse fingit. V. 1. μουσῶν. Malim Μουσίων. V. 2. παρθενίην. P. Pl. De Sirene inter-
pretatur Brodaeus, de Κηληθόνι Huschk. in An. crit. p. 4. sqq. Cod. lectionem παρθενίην aut pro παρθένον accipiendam, aut in παρθενικὴν mutandam existimans. *) Neutrum mihi h. l. facile admitti posse videtur. Servavi itaque παρθεσίην, quod Br. dedit sensu aptissimo. V. 4. σᾶμα. P. σχῆμα Pl. Br. Haec vocabula crebro permutata docuit Dorvill. ad Char. p. 780. — μεθ' ἡρμ. P. [In inferiore marg. huius

*) Grotius vertit:

Hoc Sophocles situs est sub marmore, quem pia cura
Musarum sanctum praestitit a Venere.

paginae legitur: εἰς τὸν αὐτὸν ἀδέσποτον. ἐσβέσθη κ. τ. λ. quod distichon dedimus p. 210. nr. 20.] V. 6. In marg. ζτ. εἰς τὸν αὐσοφοκλέα. ζτ. τὴν διάνοιαν, ὅτι λείπει. P. Fallitur notulae auctor. Nihil excidit. P. V. 7. ἔλαχε στάσιν. P. Pl. ἔλαχε. Br. c. Salm. εἰ δ' ἐνί. P. ἡ δ' ἐνί. Pl. Br. χερσίν. P. χερσί. Pl. Br. V. 9. εἴτε σόν. P. Pl. σοι. Br. c. Salm. et Huetio.

Nr. 38. εἰς ἀριστοφάνην. διοδώρου. Br. II. 82. nr. 8. An. II. 1. p. 209. V. 1. εἰ τίνα Br. qui post πένθη distinguit. εἴ τίνα P. — Nr. 39. εἰς αἰσχύλον, ἀντιπάτρον θασσαλωνικέως. Br. II. 124. nr. 57. An. II. 1. p. 334. V. 1. ὦ τραγ. Suid. in πυργώσας. T. III. p. 242. V. 2. εὐπίην. P. εὐπέην. Pl. Suid. V. 4. ταιναρίην. in marg. γρ. τρινακρίην. P. Falsam illam lectionem repetivit Plan. Τρινακρίην scribendum esse contendit Br. nihil tamen mutans ap. Apoll. Rh. IV. 291. ubi vid. Schol. Cf. Salmas. ad Steph. Byz. p. 717. ed. Berk. L. Holstenium ad Eund. p. 329.

Nr. 40. εἰς τὸν αὐτὸν. διοδώρου. Br. II. 188. nr. 12. An. II. 2. p. 83. In Plan. p. 273. St. ἄδηλον est. Unde Br. noverit, hoc epigr. Sardiani esse potius, quam Zonae, ignoro equidem. V. 3. γελᾷ. P. γέλας. Pl. Γέλα. Br. c. Huetio. Doricus genitivus in nomine proprio nihil offensionis habet, quamvis character epigr. sit ionicus. Virg. Aen. III. 702. immanisque Gela fluvii cognomine dictam. ubi vid. Heyn. Alia est ratio epigr. in Append. nr. 3. T. II. p. 748. ubi πυροφόροιο Γέλας de urbe accipiendum. Steph. Byz. Γέλα. πόλις Σικελίας ἡ γενική Γέλας. ... καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα. — φθόνος αἰέν. P. Suid. in ἔχκοτον. T. I. p. 671. in Θησείδας. T. II. p. 196. ἀστῶν Pl. ex compilatoris correctione procul dubio. Frigidam hanc lectionem recepit Br. Scripsi αἶ, αἶ, quod facile in αἰέν corruptitur. In hunc modum erratum videtur etiam p. 247. nr. 279. v. 2. p. 407. nr. 302. ὀλέσας αἰεῖ. P. αἶ, αἶ, in Plan. Hae interjectiones sic interponuntur passim; ut p. 261. nr. 373. λείψανα δ' αἶ, αἶ, Ἐδρακες. Atheniensium erga bonos invidia saepe commemoratur cum ab aliis, tum a Philostrato Vit. Soph. I. 17. p. 504. διὰ τε τὸν Ἀθήνησι φθόνον, ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς μάλιστα τοῖς σοφωτέροις τι ἐτίθου ἀγορεύουσιν. Ibi in Cod. διὰ τε τῶν reperitur, unde legendum videtur: διὰ τε τὸν τῶν Ἀθ. φθόνον. Praeterea autem scripserim: ἐν τοῖς μάλιστα.

Nr. 41. εἰς καλλιμα^κ τὸν ποιητὴν ὃν ἔσκοψεν (sic saepissime)

ἀπολλώνιος ὁ ρόδιος ὁ γράψας τὰ ἀργοναυτικά εἰπ^ο καλλιμαχ^ο τὸ πά-
 θαρμα κ. τ. λ. Cf. p. 543. nr. 275. In membr. hoc distichon cohaeret
 cum epigr. sequ. Recte distincta in Plan. p. 278. St. ap. Br. III.
 270. nr. 566. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἄ μάκαρ. P. ὦ Pl. Br. ἀμ-
 βροσίη συνέστιε. P. ἀμβροσίησι. Pl. Br. — Nr. 42. Br. l. c. nr. 565.
 An. l. c. p. 181. V. 1. ἄ μέγα. P. Br. Suid. in ὄνειαρ. T. II. p. 695.
 ὦ μέγα. Pl. ὄνειαρ. Callim. in Pal. p. 201. nr. 310. τοῦμόν ὄνειαρ.
 pro ὄνειρον. ὄνειρα tentabat Scaliger in not. mst. — κεράων. Themist.
 Or. XXI. p. 263. C. ἀναπεπταμέναι εἰσὶν αἱ πύλαι κεράτων. Scr. τῶν
 κεράτων. c. Cod. Monac. V. 2. ἔης. P. Br. Suid. ἔφης. Plan. V. 3.
 ἴδμεν. P. Br. ἴσμεν. Pl. V. 6. μέσσαις. P. Br. μοῦσαις. Pl. φέρων.
 P. Pl. φέρον corr. Scalig. in not. mst. Sed tum etiam ἀναίραν re-
 quireretur. De persona τοῦ Ὀνείρου cogitabat poëta. Notus est locus
 Homeri Od. λ. 90. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαιο, χρῦσεον
 σπῆπτρον ἔχων. Plato Gorg. p. 513. E. τὸν κριτὴν . . . τὴν ψυχὴν
 θεωροῦντα ἐξαίφνης ἀποθανόντος ἐκάστου, ἔρημον πάντων τῶν συγ-
 γενῶν, καὶ καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκείνον τὸν κόσμον. —
 V. 7. αἱ δέ σοι. P. δέ οἱ. Pl. Br. V. 8. εἶρον. vid. Heindorf. ad
 Platon. T. III. p. 53.

δ
 Nr. 43. εἰς εὐριπί. Ἰωνος. Br. III. 264. nr. 534. An. III. 1.
 p. 167. Ioni tribuitur etiam in Plan. p. 273. St. At quum Ion ille,
 qui inter Tragicos nomen habebat, ante Euripidem obierit, Br. hoc
 epigr. inter ἀδόλοτα retulit. V. 1. μελαμπέλοις . . γνάλοις. in lu-
 gubribus Pieriae finibus, ob infaustam Euripidis mortem luctu et
 aqualore obsitis. Hanc cod. Pal. et Plan. lectionem non ferens Lo-
 beckius ad Soph. Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις corrigit. κλῶνα μελαμ-
 πέταλον de lauri ramo Philipp. p. 407. nr. 307. v. 2. — γνάλοισι. P.
 Br. γνάλοισιν. vett. editt. Plan. V. 2. αἰεί. P. αεί. Pl. Br. τὸν αἰ-
 νκτος. Huet. V. 4. χάρισιν. P. Pl. χάρισι. Br. — Nr. 44. εἰς τὸν
 αὐτόν. δ
 ὅτι εὐριπίς ἐν μακεδονίᾳ ἐτελεύτησε βρωθ' ὑπὸ κυνῶν. Br. III.
 264. nr. 535. An. III. 2. p. 168. — V. 3. τὸν . . ἀηδόνα. Vid.
 Schaefer. Meletem. p. 65. not. 1. P. V. 5. in marg. καὶ τοῦτο εἰς
 εὐριπί. P. V. 6. νῆης. ed. pr. Flor.

Nr. 45. εἰς τὸν αὐτόν, Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. Br. II. 236.
 (ed. Lips. I. p. 102.) An. I. 1. p. 335. ubi laudavi eos, qui hoc epigr.
 ad Thucydidem retulerunt. Auctoris nomine caret in Plan. p. 273. St

V. 2. ἦ γάρ. P. ἦ γάρ. ed. pr. ἦ reliquae editt. Pl. et Br. V. 3. μούσαις. P. μούσας. Pl. Br. — Nr. 46. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 264. nr. 536. An. III. 2. p. 168. V. 1. τόδ' Εὐριπίδῃ ἔφν. P. τόδ' ἔστ' Εὐριπίδῃ. Pl. Br. V. 2. μνημα. P. μνήμα. Pl. Br. — Nr. 47. εἰς τὸν αὐτόν. In ed. Br. desideratur. Extat in Plan. p. 273. St. V. 1. σὸν Εὐρ. P. et ed. pr. Plan. σὸν γ' Εὐρ. Aldd. tres. Malim: μνήμα σοί γ' Εὐρ. V. 2. ἄφωνον et λαλητέον. V. D. in Bibl. Bodl. Hoc Grotius videtur expressisse: *Achiva tellus, non tacens, Euripides, Sed maxime vocale monumentum tibi.* V. 2. ἀλλὰ καί. Scribendum videtur, ἀλλ' αἰεί, fortasse etiam λαλητικός. non igitur mutus es, sed semper disertus; quum Graecia, quae tibi pro monumento est, nunquam non poemata tua recitet.

θ

δ

Nr. 48. εἰς τὸν αὐτόν. ὅτι ἐκεραυνῶ ὁ τάφος εὐριπί. quod lemma Br. ad aliud quoddam epigr., quod exciderit, pertinere existimat. Initio mutilum esse, noli dubitare. Caeterum simillimum est hoc epigr. iis, quae Diogenes Laërtius invita Minerva procudit. Br. III. 295. nr. 678. An. III. 2. p. 248. V. 1. δαιδαλλοῖς πυρὸς ῥιπῆσι τρυφηλαὶ σάρκες. P. Audaci mutatione Br. c. Salm. δαιδαλλοῖσι πυρὸς σάρκες ῥοθίοισι τρυφηλαί. Voce σάρκες a versus exitu ad ejus initium revocata, duabusque praeterea litteris leviter immutatis, scripsi: σάρκες δ' αἰθαλαῖσι πυρὸς ῥιπῆσι τρυφηλαί. Similiter vox transposita p. 425. nr. 387. καὶ ἄμπνευσον ὑπὲρ πατρίδος βαιόν. pro βαιὼν ὑπὲρ πατρ. Ap. Moschum Eid. II. 5. ἐν δ' ἦν Ζεὺς, ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείῃ. simili verborum transpositione rhythmum restitues: ἐν δ' ἦν Ζεὺς θεείῃ ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ. In nostro epigr. lenissima est mutatio verborum δαιδαλλοῖς in δ' αἰθαλαῖς. Formam αἰθαλλός commemorat Etym. M. p. 261, 48. Dion. Perieg. v. 220. τῶν πάρος αἰθαλλῶν Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Nicand. Ther. 750. αἰθαλέῃ δ' ἐπὶ τυτθὸν αἰρεται αὐχένα κόρη. Apoll. Rhod. IV. 777. αἰθαλλοὶ πρηστῆρες. Ioann. Gaz. in Tab. Cosm. v. 658. αἰθαλέῃ δὲ Ἴκμα-λέους ἰδρωτὰς ἀποστάζονσα μετώπῳ δέκνυντο (δέκνυντο Cod. Pal.) θερμὸν ἄγμα. Quam aptum sit epitheton, apparebit comparantibus Hesiod. Theog. 72. Orph. Argon. 974. Hym. 18. v. 12. Eurip. Phoen. v. 190. Ap. Oppian. Hal. III. 164. ubi Schneiderus e duobus codd. edidit: αἰ δὲ διὰ θολόεντος ἄφαρ φεύγουσι πόροι. priorem lectionem, δὲ αἰθαλόεντος, reponendam existimat Spitznerus in Diss. de Prod. brev. Syll. p. 37. Mihi non displiceret: διὲν θολόεντος ...

πόροιο. — V. 2. ἀπ' αἰθόμεναι. P. Versum sensu carentem sic re-
fingo: λείβουσαι (σάρκες) νοτίην, ὡς ἄρα πυθόμεναι. quae, ut pu-
trescentes, tabem destillant et sanient. Syllabae $\bar{\alpha}\nu$ et $\bar{\alpha}\rho$ facile inter
se permutantur. Vid. ad p. 580. nr. 78. In Luciani Hermot. §. 71.
T. IV. p. 95. ἢ τίς ἄρα δύναίτο δι' ἐκείνων ἀπάντων χωρῆσαι. scri-
bendum videtur: ἢ τίς ἂν δύναίτο. V. 4. πόνος. de gravi odore pu-
trescentis cadaveris accipe. — παρ' ἐρχομ. P.

Nr. 49. εἰς τὸν αὐτόν, βιάνορος βυθηνού. Br. II. 157. nr. 13.
An. II. 2. p. 14. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 274. St. V. 2.
κεραυνάω. P. ed. pr. Plan. κεραυνέω. Ald. 1. 3. Asc. κεραυνείω.
Steph. Br. πᾶσαν ἀπημφιάσας. Pl. ^Γπαιαν ἀπ' ἡχθιάσας. P. unde Br.
γαῖαν ἀπημφιάσω. Ut ἐπαχθίζειν onus imponere significat, sic ἀπαχ-
θίζειν et ἀπαχθιάζειν pro onus deponere analogiae non videtur adver-
sari. Sic δωρίζειν et δωριάζειν, λεοβρίζειν et λεοβιάζειν. V. 3. ἐπ'
ἀοτρ. P. εὐριπίδῃ. P. εὐριπίδῃ. Br. c. Plan. — Nr. 50. εἰς τὸν αὐ-
τόν, ἀρχιμήδους σκοπτικόν. P. ἀδέσποτον est in Plan. p. 274. St. ubi
deest ultimum distichon, quod primus edidit Dorvill. ad Char. p. 387.
Br. II. 64. nr. 2. An. II. 1. p. 192. Nomen auctoris in ἀρχιμήδους
mutavi cum Br. Archimelem epigrammatum poetam novimus, Archi-
medem non item. Librarius notius nomen, ut saepe, minus noto
substituit. V. 1. ἐπὶ βάλλον. P. V. 3. δεινῇ. P. λείῃ. Pl. Infra
p. 282. nr. 475. λείῃ μνήμα παρὰ τριόδῳ. Od. x. 103. Greg. Naz. in An.
Murat. p. 177. τὴν δὲ τραχέϊαν καὶ προσάντη μοι τρίβον λείῃν τι-
θείης εὐπορόν τε σὺ λάτρε. Plato de LL. VIII. p. 833. B. λειοτέρας
δι' ὁδοῦ διαμιλλώμενον. Aesopi Fab. nr. 139. ed. Fur. ἀφείς τὴν
λειαν ἀτὰρ διὰ κρημνῶν ἐφέρετο. — ἐπὶ ῥόθοσ. P. Pl. Viam intelligas
commodam, pronam, quae ambulantes quodammodo adjuvet. ἐπὶ κρο-
τος Br. c. Dorvillio. — ἦν . . εἰσβαίνει. P. εἰ δέ τις αὐτὴν εἰσβαίνει.
Pl. εἰ . . εἰσβαίνει. Br. V. 4. σκόπολος. P. σκόλοπος. Pl. Br. σκο-
πέλου tentabat Barn. Sic ap. Nonn. Dion. XV. p. 422. 20. καὶ οἱ
ἐνὶ σκολόπεσσιν . . ἡλακᾶτη πέλε τύξον. Falkenburgius σκολέλοισιν
corrigit. Contra ap. Oppian. Cyn. II. 273. male olim legebatur: ὄξει
πεφρικῶς συνεριδόμενος σκολέλοισιν. pro σκολόπεσσιν. Apud nostrum
vulgata bene habet. Lucian. Ver. hist. II. 30. πρόϋμεν διὰ τινος ἀκαν-
θώδους καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ. Sibylla ap. Clem. Alex. p. 23.
τρίβον . . δι' ἀκανθῶν καὶ σκολόπων. V. 5. 6. Depravata haec vide-

bantur et Brunkio et Huschkio, (in An. cr. p. 157. s.) sincera et facillia Orellio in Append. ad Isocrat. Or. π. ἀντιδ. p. 403. qui sic interpretatur: „etiamsi summam Medeae Euripideae perfectionem attigeris, tamen inglorius abibis ad inferos.“ Imitatores enim juxta archetypum non laudari, nec commemorari. — Sed sic εἰ καὶ scribi debuisse existimo, non ἦν δεῖ.

Nr. 51. εἰς τὸν αὐτόν. ἀδδαιον. Br. II. 242. nr. 8. An. II. 2. p. 235. Dionysio inscribitur in Plan. p. 274. St. V. 1. γένος. P. Pl. Suid. in ὑπαίμακς. T. III. p. 556. γένος Br. c. Toupio, quae correctio, quamvis elegans, non tamen necessaria. V. 2. τὸ σκοτ. P. τὸν σκοτ. Pl. Br. V. 3. ὑπαὶ μακέτη. P. ἐπέμβαλε τῇ δ' Pl. Vitiose Suid. l. c. ὑπαίμακε, διέφθειρεν. οὐ σε κενῶν γένος εἶλ' Ἐνρ. ἀλλ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακεν. De μακέτη dixi in Animadverss. μακέτις κόνις est nr. 49. — V. 6. ἤματα. P. ed. pr. Pl. εἴματα plures editt. vett. et Br. σήματα aut σχήματα corr. Jps. Sealiger in not. mst. Dedi quod proximum erat, βήματα. Cf. Pollux IV. 123. — ἐμβαλε πειθ. P. Pl. σκηναῖς σύμβολα πενθομένης. Scaliger. σῆ ὅπε πενθομένης Br. c. Reiskio. Hermann. ad Orph. p. 771. τὰ Βάκχου ἤματα (Dionysia) καὶ σκηναῖς ἐμβάδι πενθομένης. scenae cothurno parentes. De ἐμβάδι quin verum sit, non dubito, Bacchus cothurnatus χρυσῇ ἐμβάδι est ap. Lucian. in Bacch, §. 2, T. VII. p. 304. Athen. p. 200. D. ὑπέδεδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. Polluc. IV. 115. VII. 91. et Fr. Gölherum ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 254. s.

Nr. 52. εἰς Ἡσίοδον. δημιουργοῦ. Inter ἀδέσποτα est ap. Br. III. 257. nr. 502. An. III. 2. p. 147. Etiam in Pl. fr. 270. St. auctoris nomen omissum. Et certe Demiurgi nomen suspectum, — P. Nr. 53. τ τ θ εἰς αὐτὸν Ἡσίοδον ἀνα. Br. III. 180. nr. 151. An. III. 1. p. 373. Supra p. 207. idem distichon legitur in inferiore margine. V. 1. ἐλικωνίσι τὰδ P. 1. ἐλικωνιάσι τῷδ' P. 2. ἐλικωνίσι τῇδ' Pl. τόνδ' Br. τρέποδα scil. ex Dione Chrys. T. I. p. 76. — ἀνέθηκα. P. Pl. ἀνέθηκεν. Dio Chr. — V. 2. εἰς Ἡσίοδον. marg. P. χαρκίδι. P. 2. — Nr. 54. εἰς τὸν αὐτόν, μνασαλκ^v. Br. I. 193. nr. 15. An. I. 1. p. 407. V. 3. ἀνθρώποις. P. Cf. Plan. p. 270. St. ubi auctoris nomen desideratur. In Cert. Hom. et Hes. p. 492. ed. Lips. ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται. Br. ex Pausan. IX. p. 787. — Nr. 55. εἰς τὸν αὐτόν, ἀλκαίου ποιη μετγληναίου ἢ μεσοσηνίου. Vid. lemmata nr. 1. et nr. 3. Br. I. 490.

nr. 17. An. I. 2. p. 360. V. 1. *νεμείω* suspicabatur V. D. in Bibl. Phil. T. III. 1. p. 41. ex Plutarch. T. II. p. 162. D. E. *ἐτάφη δὲ Ἡσίοδος πρὸς τῷ Νεμείῳ*. V. 2. *κρηνιαῖαν*. P. Pl. Br. *κρηνιαῖαν νεμφᾶν*. Theocr. Eid. I. 22. Sed aliud est *κρηνιαῖος*, aliud *κρηναί*. Hoc loco *κρηναῖαν* corr. Scalig. in. not. mst. Lenius etiam fuerit: *κρηναίων λούσαν ἀπὸ σφετέρων*. Apoll. Rhod. I. 1208. *δίξτε κρηναίης ἱερὸν ῥόον*, ubi vid. Br. p. 52. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 393. V. 5. *μουσίων*. P. *μουσῶν*. Pl. Br.

Nr. 56. *εἰς δημοκρί τον ἀβδηρίτην*. Br. III. 259. nr. 518. An. III. 2. p. 154. — Nr. 57. *εἰς τὸν αὐτόν*. Diogenes Laërtius hoc epigr. sibi vindicat L. IX. p. 573. cujus etiam praecedens esse, non dubito. De historia cf. Athenae. L. II. p. 47. E. V. 2. *μήνσε*. Plan. V. 3. *παρ' ἑόντα*. P. — Nr. 58. *εἰς αὐ. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ. αἰγυπτίου*. Br. II. 509. nr. 66. An. II. 3. p. 395. In Plan. p. 283^b St. *ἄθλων* est. V. 1. *πρωτοφόνη*. Suid. in *ἀμείδητος*. T. I. p. 138. *πρωτοφόνη*. P. Pl. Br. — *ἀλλὰ* subaudiendum post *εἰ καί*, ut nr. 68. v. 3. p. 236. nr. 198. v. 1. 3. in Nicandri Alexiph. v. 1—4. — Nr. 59. *εἰς τὸν αὐτόν, τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 509. nr. 67. An. II. 3. p. 395. Sine auctoris nomine Plan. p. 289. St. V. 1. *δέξο μάκαρ*. Malim: *δέξο μ', ἀναξ*. V. 2. *γελῶντα*, P. Br. *γελῶντα*. Pl.

Nr. 60. *εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, συμμίον*. Br. I. 204. nr. 2. An. I. 2. p. 4. Sine auctoris nomine ap. Diog. Laërt. III. 43. p. 189. Plan. p. 191. St. V. 2. *θεῖος*. P. Pl. *δῖος*. Diog. Br. *ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος Ἄρ.* Diog. V. 4. *πουλὺν καὶ φθόρον οὐ φέρεται*, P. Pl. *τοῦτον ἔχει πλεῖστον καὶ φθόρος οὐχ ἔπεται*. Diog. *οὗτος ἔχει πλεῖστον καὶ φθ. οὐχ ἔπεται*, Br. *πλεῖστον* recepi, in reliquis nihil a membr. recedens. — Nr. 61. *εἰς τὸν αὐ πλάτωνα τὸν φιλόσοφον*. Br. III. 266. nr. 544. An. III. 2. p. 172. — V. 1. *ἐν κόλποις*. P. Pl. *ἐν κόλπῳ*. Diog. Laërt. I. c. p. 189. Infra p. 304. nr. 619. *Κόρινθος κόλποις ἐγγίαιος γῇ Πελοπόννησον ἔχει*. In Append. Epigr. nr. 266. *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμώντων σώματα*. Oppian. Hal. V. 336. *κόλποις δ' ἐνὶ αἰῶ θάνομι*. V. 2. *ἀθάνατον*. P. *ἀθανάτων*. Pl. Br. *ἀθάνατος* corr. Lennep. ad Phal. p. 102. Mihi lectio membran. ferri posse videtur. Fortasse etiam in Speusippi disticho, unde nestrum expressum in ep. ex Plan. nr. 31. T. II. p. 634. legebatur: *φιλή δ' ἰσόθεον τάξιν ἔχει μακάρων*. Ap. Aeschyl. Eumen. 389. *ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα*. idem quod *ὑποχθόνιον τάξιν*.

Ρ. Nr. 62. εἰς τὸν αὐτόν, νεώτερον. Br. III. 266. nr. 545. An. III. 2. p. 172. V. 2. ἀπὸ σκοπέεις. P. Pl. Diog. Frustra Br. ἀποσκοπέων. — Nr. 63. εἰς διογένην, ἀδέσποτον. Br. III. 268. nr. 557. An. III. 2. p. 176. V. 1. διογένη. P. ed. pr. Pl. διογένην reliquae. Membranarum auctoritatem cum Br. secutus sum. — Nr. 64. ^τ ^τ εἰς αὐ ἄδελόν. Br. III. 268. nr. 558. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἐφ' ἑστώς. P. V. 4. ἀστέρος. P. ἀστέρας. Pl. Diog.

Nr. 65. εἰς τὸν αὐ ἀντιπατρ. Br. II. 28. nr. 80. An. II. 1. p. 75. V. 1. 2. Suid. in γυνῆται. T. I. p. 502. V. 3. διπλός. P. διπλοῖς. Pl. Br. Alterum μία lineae superscriptum in P. διπλὸν εἶμα est nr. 66. v. 1. nr. 68. v. 5. ἡ διπλός Graeci dixisse non videntur. V. 4. σκίπων. P. Br. σκίπων. Plan. Vid. ad p. 197. nr. 293. — Nr. 66. εἰς τὸν αὐτόν, ὀνέστου. Br. II. 291. nr. 10. An. II. 2. p. 339. Sine auctoris nomine, et in duo disticha divisum est in Plan. p. 284^b St. V. 1. δέπloon. P. V. 4. τὸν με κύνα. P. Pl. Suid. in εαίνεσθαι. T. III. p. 291. τὸν κύνα με Br. quem tamen non offendit nr. 68. 4. διογένη με κύνα. Nec pronomini collocatio inter articulum et substantivum offensionem esse debet. Callim. Fragm. CCCXV. καὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμέ. καί τὸν σὲ Κροτωπιάδην.

Nr. 67. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδου. Br. I. 235. nr. 59. An. I. 2. p. 116. sine auctoris nomine in Plan. p. 284^b. V. 1. 2. Suid. in πορθμῖς. T. III. p. 155. V. 3. ὀκρυόεσσα. P. Pl. Br. Est qui ὀκρυόεσσα corrigat. Illud epitheton de rebus tartareis frequens. Apoll. Rh. II. 737. αὐτμή . . . ὀκρυόεντος ἀναπνεύονσα μυχόιο. Quint. Smyrn. VI. 262. Κέρβερος, ὃν . . . γελᾷ ἐχιδνα Ἄντρω ὑπ' ὀκρυόεντι. XIII. 367. ἔσανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα. Sed ap. Eund. III. 639. ὀκρυόεσσα πέτρῃ mutandum in ὀκρυόεσσα, et L. XII. 135. ὑπ' ὀκρυόεντι σιδήρῳ, in ὀκρυόεντι. Vid. supra ad p. 153. nr. 65. v. 5. Suid. T. II. p. 676. ὀκρυόεσσα. φορικτή. φοβερά. δέξαι μ' εἰ καὶ σοι etc. — V. 4. ἀπὸ φθίμενον. P. Suid. in ἀποφθίμενον. T. I. p. 300. et in ὀκρυόεις. T. II. p. 676. ἀποφθιμένων. Pl. Br. quod alteri lectioni facile praetulerim, ὑπὸ φθιμένων malit Br. in Lectt. ex nr. 68. cuius correctionis necessitatem non video. βρίθεσθαι recte genitivo jungitur, nulla intercedente praepositione. Bacchyl. fr. IX. συμποσίων βρίθοντ' ἄγνια. Posidipp. p. 116. nr. 194. παρθενίων βριθομένην χαρίτων. Tiber. p. 358. nr. 2. μαζοῖς βρίζουσι γαλακτός. V. 5. πήρη ἐφ' ὄλκια. P. πήρη. Suid. in ἐφὸλκια. Tom. I. pag. 924. πήρη. Plan. Br.

In marg. Cod. notatum: *τί σῆμί* (i. e. *σημαίνει*) ὅλη: — *λίχνθος ἥγουν λαγύνιον*. P. V. 6. *φθιμενός*. P. *φθιμένους*. Pl. Br. V. 7. *κῆν* P. Pl. *κέν* Suid. in *ἐπεπάμεθα*. T. I. p. 794. *ἐπεπάμεθα*. P. *ἐπεπάμεθα*. Pl. utrumque ob metri ignorantiam, quod salvum est in *ἐπεπάμεθα*. Sic Suid. Br. V. 8. *λείπω*. P. Suid. Br. *λείπον*. Pl.

Nr. 68. *εἰς τὸν αὐτὸν διογέ^ν. ἀρχι^{ον}. ὅτι διογεν^ς ὁ κύων σινωπεὺς*
^{θτ} ^τ
ῆν· ἐγένετο δὲ μα κρατη τοῦ θηβαίου. Br. II. 101. nr. 34. An. II. 1. p. 272. Sine auctoris nomine in Plan. p. 284^b. V. 3. Suid. in *καμόντων*. T. II. p. 236. V. 5. *σκήπανα*. P. Pl. Br. P. V. 6. *ἕως οἷδε τὰ εἰς διογεν^ς ἐπιγράμματα*. marg. P. — Nr. 69. *εἰς ἀρχιλοχον. ἰουλ^ς*
^π ^π
ἀπὸ υ αἰγν. Br. II. 507. nr. 59. An. II. 3. p. 391. V. 1. 2. Suid. in *δαιμαλῆος*. T. I. p. 530. Ap. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 32. B. *ἐμήσατο κέντρα μόροιο Ἀμαλῆος θνητοῖσι*. scr. *δαιμαλῆος*. Ap. Marcell. Sid. Fr. v. 47. *τύμματα δαιμαλῆοιο πελιδνήεντα δράκοντος. tremendi*; non opus correctione Schneideri, *δ' εἰναλῆοιο*. V. 3. *εἰς ἀρχιλοπάριον ποιητῆν*. marg. P. V. 6. *δισσάς*. P. Pl. *τρισάς* Br. c. cod. Lascaris. Cf. nr. 81. v. 4. Sed diversa fortasse de numero filiarum Lycambis traditio obtinebat.

Nr. 70. *εἰς τὸν αὐ^τ ἀρχιλοχον τοῦ αὐ^τ*. Br. II. 507. nr. 60. An. II. 5. p. 392. V. 1. Suid. in *βέρεθρον*. T. I. p. 430. V. 4. *φλέγμα*
^{γρ. θέγμα}
φθέγμα. Plan. Suid. in *ἀλυσκάζειν*. T. I. p. 128. in *λυκαμβιάδες*. T. II. p. 467. Eadem est varietas p. 262. nr. 377. *ἐνήμεσα μυρία κείνα φλέγματα*. Aelian. H. An. VIII. 9. *πᾶν τὸ λυποῦν μετὰ φλέγματος καὶ χολῆς*. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 775. 19. *οἶα γὰρ καὶ πόθῳ φθεγγόμενος καὶ δυναστείας ἐπαιρόμενος ὄγκῳ*. Scr. *πόθῳ φλεγόμενος*. — Nr. 71. *εἰς τὸν αὐ^τ ἀρχιλοχον τὸν πάρι ποιητῆν. γαιτουλ^ς*
^ο
Br. II. 167. nr. 6. An. II. 2. p. 34. V. 1. *παρὰ πόντιον*. P. *μικρῆν*
^{γρ. πικρῆν}
P. *πικρῆν*. Pl. Br. in quo epitheto est prolepsis. — V. 5. Cf. p. 267. nr. 405. et nr. 408. V. 6. *κινήσης*. P. *κινήσεις*. editt. vett. Plau, — *ἐφ' ἔξομένους*. P.

Nr. 72. *εἰς ἐπίκουρον καὶ θεμιστοκλέα. μενάνδρον κομικ^ν*. Br. I. 203. An. I. 1. p. 438. V. 1. *ὦν ὁ μὲν ὑμῶν*. Vid. not. ad Callim. ep. 6. in Animadverss. I. 2. p. 257. Plurimis hunc pleonasmum illustravit Götting. Anim. crit. in Callim. epigr. p. 19. s. V. 2. *ῥύσαθ' ὅδ* P. *ῥύσαθ', ὁ δ'* Pl. Br. — Nr. 73. *εἰς θεμιστοκλέα, γεμίνου*.

In marg. nota $\xi\tau^0$ i. e. $\xi\tau\epsilon\rho\omicron\nu$. fortasse quod Themistocles de quo in hoc epigr. agitur, diversus videbatur ab eo, quem praecedens distinctione celebrat. Br. II. 281. nr. 10. An. I. 2. p. 315. Germanico inscribitur in Plan. p. 198. St. V. 1. $\epsilon\pi\iota\ \tau\alpha\upsilon\tau\alpha\nu$. P. Br. $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$. Pl. V. 2. $\beta\alpha\rho\beta\alpha\rho\iota\kappa\acute{\alpha}$. P. $\beta\alpha\rho\beta\alpha\rho\iota\kappa\acute{\alpha}\varsigma$. Pl. Br. $\nu\alpha\nu\phi\theta\omicron\rho\iota\varsigma$. P. $\nu\alpha\nu\phi\theta\omicron\rho\iota\alpha\varsigma$. Pl. Br. V. 5. $\epsilon\pi\iota\kappa\epsilon\iota\sigma\epsilon\tau\alpha\iota$. P. V. 6. $\tau\grave{\alpha}\ \mu\grave{\alpha}\ \rho$.

Nr. 74. $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omicron\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu$. $\delta\iota\omicron\delta\omega\acute{\rho}\omicron\nu$. $\omicron\ \theta\epsilon\mu\iota\sigma\tau\omicron\kappa\lambda\ \epsilon\grave{\nu}\ \mu\alpha\gamma\eta\eta\sigma\iota\alpha\ \tau\epsilon\delta\alpha\pi\tau\alpha\iota\ \tau\eta\ \pi\rho\omicron\varsigma\ \mu\alpha\iota\acute{\alpha}\nu\delta\rho\omega$. Br. II. 187. nr. 10. An. II. 2. p. 82. In Plan. p. 198. St. inscriptum: $\tau\omicron\upsilon\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$. i. e. Germanici. In Cod. Lascaris ap. Iriarten junctum est cum praecedente. V. 1. $\epsilon\iota\sigma\alpha\tau\omicron$. P. Pl. ut saepe. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 12. Sententia v. 1^m non respondet vers. 3^{io}. Fortasse scribendum, $\kappa\alpha\lambda\omicron\nu\ \eta\rho\iota\omicron\nu$. et v. 2do $\omicron\ \delta'\ \epsilon\kappa\ \mu\eta\delta\omega\nu$. Hoc Br. quoque. $\omicron\ \tau'$ P. $\omicron\tau'$ Pl. $\tau\acute{\alpha}\phi\omicron\nu\ \mu\acute{\epsilon}\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\ \lambda\alpha\mu\pi\rho\omicron\nu\ \epsilon\grave{\nu}\ \tau\eta\ \alpha\gamma\omicron\rho\epsilon\ \mu\acute{\alpha}\gamma\eta\eta\tau\epsilon\varsigma\ \epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$. Plutarch. V. Them. c. 32. Illud autem sepulcrum an cenotaphium fuerit, nec ne, inter veteres non constat. Geminus noster sequitur eos, qui Themistoclem ap. Magnesium, in peregrina terra, sepultum esse dicebant.

P. In novae pag. superiore margine legitur: $\Sigma\iota\mu\omega\nu\acute{\iota}\delta\eta\varsigma\ \epsilon\upsilon\rho\epsilon\ \nu\epsilon\kappa\rho\omicron\nu\ \kappa.\ \tau.\ \lambda.$ quam historiam una cum epigrammatis ei intextis dabimus ad nr. 77. Cf. p. 289. nr. 516. — Nr. 75. $\epsilon\iota\varsigma\ \sigma\tau\eta\sigma\iota\chi\omicron\rho\omicron\nu$, $\delta\iota\kappa\tau\iota\kappa\acute{\alpha}\tau\rho\nu$. Br. II. 27. nr. 77. An. II. 1. p. 71. V. 1. $\sigma\tau\alpha\sigma\iota\chi\omicron\rho\omicron\nu$. P. $\sigma\tau\eta\sigma\iota\chi\omicron\rho\omicron\nu$. Pl. $\sigma\tau\alpha\sigma\iota\chi$. Br. $\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\rho\eta\tau\omicron\nu$. P. Pl. Suid. in $\zeta\alpha\pi\lambda\eta\theta\acute{\iota}\varsigma$. T. II. p. 3. $\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\rho\eta\tau\omicron\nu$. Br. quae necessaria videtur emendatio. V. 2. $\epsilon\kappa\tau\epsilon\rho\iota\sigma\epsilon\nu\ \pi\acute{\alpha}\nu\alpha\varsigma$. P. $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\nu\alpha\varsigma$. Pl. $\epsilon\kappa\tau\epsilon\rho\iota\sigma\epsilon$. Suid. Br. V. 3. $\pi\upsilon\theta\alpha\gamma\omicron\rho\omicron\nu\ \phi\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{\alpha}\nu$. P. $\pi\upsilon\theta\alpha\gamma\omicron\rho\omicron\nu\ \phi\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{\alpha}\nu$. Br. V. 4. $\epsilon\grave{\nu}\ \sigma\tau\epsilon\rho\nu\omicron\iota\varsigma$. P. $\epsilon\grave{\nu}\ \sigma\tau\epsilon\rho\nu\omicron\iota\varsigma$. Pl. Br. quod ob hiatum vel sine codicibus corrigendum erat. $\omicron\iota\kappa\eta\omicron\sigma\alpha\tau\omicron$. P. $\omicron\iota\kappa\eta\omicron\sigma\alpha\tau\omicron$. Pl. Br. — Nr. 76. $\epsilon\iota\varsigma\ \phi\iota\lambda\omicron\kappa\rho\iota\tau\omicron\nu$, $\delta\iota\omicron\sigma\kappa\omicron\rho\omicron\nu$. (Scr. $\delta\iota\omicron\sigma\kappa\omicron\rho\iota\delta\omicron\nu$). Br. I. 498. nr. 21. An. I. 2. p. 388. V. 3. $\nu\epsilon\iota\lambda\omicron\nu\ \omicron\ \pi\omicron\lambda\acute{\upsilon}\varsigma$. P. Br. $\nu\epsilon\iota\lambda\omicron\nu\ \pi\omicron\lambda\acute{\upsilon}\varsigma$. Pl. quod praetuli cum Hermanno ad Orph. p. 770. V. 4. $\acute{\alpha}\pi'\ \eta\mu\phi\iota\alpha\sigma\epsilon$. P. $\acute{\alpha}\pi\eta\mu\phi\iota\alpha\sigma\epsilon\nu$. Pl. Br.

Nr. 77. $\epsilon\iota\varsigma\ \sigma\iota\mu\omega\nu\iota$, $\sigma\iota\mu\omega\nu\acute{\iota}\delta\omicron\nu$. Br. I. 137. nr. 59. An. I. 1. p. 238. In superiore marg. paginae: $\sigma\iota\mu\omega\nu\acute{\iota}\delta\eta\varsigma\ \epsilon\upsilon\rho\omega\nu\ \nu\epsilon\kappa\rho\omicron\nu\ \epsilon\grave{\nu}\ \nu\eta\sigma\omega\ \tau\iota\nu\ \theta\acute{\alpha}\nu\alpha\varsigma\ \epsilon\pi\epsilon\gamma\rho\alpha\phi\epsilon\nu\ \omicron\iota\ \mu\acute{\epsilon}\nu\ \epsilon\mu\acute{\epsilon}$ (vid. nr. 516.) $\omicron\ \tau\alpha\phi\epsilon\iota\varsigma\ \nu\epsilon\kappa\rho\omicron\varsigma\ \epsilon\pi\iota\phi\alpha\nu\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\ \sigma\iota\mu\omega\nu\acute{\iota}\delta\eta\ \epsilon\kappa\omega\lambda\upsilon\sigma\epsilon\ \pi\lambda\epsilon\acute{\upsilon}\nu\ \delta\iota\omicron\ \tau\omega\nu\ \sigma\upsilon\mu\pi\lambda\epsilon\omicron\nu\tau\omega\nu\ \mu\grave{\eta}\ \pi\epsilon\iota\sigma\epsilon$

σθέντων, αὐτοὺς μέινας σύζεται, καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγίον τῷ τάφῳ· οὗτος ὁ τοῦ κ. τ. λ. V. 2. τεθνηώς et τεθνεώς. P. ζῶντ' pro ζῶντι. Vid. ad p. 96. nr. 52. Narratur illa historia ap. Liban. T. IV. p. 1101. ubi Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, Λεωπρόπουε. Scr. ὁ Λεωπρεπούς. — Nr. 78. εἰς ἐρατοσθένη, διονυσίου κυζικηνοῦ. Br. II. 255. nr. 10. An. II. 2. p. 254. V. 4. μαῖνας' ἐπ' ἀτρύτων ἐντός. P. Pl. ἐντός. emendabat Jos. Scaliger in not. mst. μαῖα Eldikius. Hinc Br. praeclare: μαῖα σε πατρώων ἐντός ἔδεκτο τάφων. V. 5. ἀγλαοῦ. P. Pl. Etiam Eudocia: 'Ερατοσθένης 'Αγλαοῦ. et Suid. T. I. p. 680. Canon grammaticus poscebat 'Αγλάου.

Nr. 79. εἰς ἡράκλειτο. μελεάγρου. τὸν ἐφέσιον, τὸν σοφον, τὸν ἀγλαο^τ. Br. I. 34. nr. 118. An. I. 1. p. 128. Meleagro perperam tribui existimat Graefius. — V. 1. ὦνθρωπ', ἡρακλ. P. ὦνθρωφ' Br. Ionicum philosophum ionice loqui non miror in epitaphio. V. 2. φαιμί. P. φημί scripsi, idque verbum conjunxi cum ἀνευρών. Dio Chrysost. T. I. p. 412. 26. σὺ μὲν οὖν φήσεις, ὃ σοφώτατε τῶν ποιητῶν "Ὅμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως προέχων. quod frustra impugnabat Reiskius. Infra p. 284. nr. 479. ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι... θεῖον ἑλακτιτὴν ἐνδον ἔχονσα κίνα. V. 3. exhibui ita, ut in Pal. legitur, nisi quod ἀσίωι mutavi in ἀσία (fort. 'Ασίη). ποτιών 'Ασία Br. καὶ γὰρ ὁδᾶξ ὁ κύνων 'Ασίας. Graef. ubi et verborum transpositio dubia est, et dictio ὁδᾶξ ἑλακτεῖν. In τοκέων ionicum τόκα (olim. Vid. Addit. An. in Athen. p. 35. s.) latere, vix dubito. Tum paucis litteris leniter immutatis legendum suspicor: δᾶξ γὰρ καὶ τόν' ἐλὼν 'Ασίη, ξένε, δύνεφρονας ἀνδρας 'Υλάκτευν. mordicus olim *prehendens viros Asiae infestos allatrabam*. Etym. M. ἀμύξ. ὡς ἀπὸ τοῦ δῆξω, δάξω, δάξ καὶ ἀντόδαξ, κλάξω, κλάξω, κλάξ καὶ ὀκλάξ, οὕτως ἀμύσσω, ἀμύξω, ἄμνξ καὶ ἀμύξ. Eustath. ad 'Ιλ. β. p. 189. 16. ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω δάξ. ἢ καὶ ὡς λήγω λήξω, λήξ καὶ λάξ, οὕτω δῆκω δῆξω δῆξ καὶ δάξ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ὁδᾶξ. Vid. cl. Passow über Zweck, Anlage u. Erg. gr. Wörterbücher. p. 84. — V. 4. κάρις. P. χάρις. Br. In marg. Cod. P. ζτ. qua sigla et omissiones interdum, et loca ob depravatam scripturam obscura indicantur. Facile adducar, ut post vers. 4. distichon intercidisse existimem. V. 5. ἔπει ταχα μαί. P. (i. e. ἔπειτα χαμαί.) In var. lect. editionis nostrae haec non accurate sunt expressa. ἐπεὶ τάχα καὶ οὐ τι πείσῃ. Br. ἄπει dedi et καί; quamvis hoc fortasse rectius commutaveris

οἰ τοῖχοι καὶ τὰ πινάκια. Scribendum videtur: σοφῶν, ὧν καὶ νῦν. — Nr. 82. εἰς ἐπίχαρμῶ. Br. III. 263. nr. 530. An. III. 2. p. 165. — Nr. 83. εἰς θαλῆν. Br. III. 257. nr. 504. An. III. 2. p. 148. V. 2. ἀστρολόγων. P. Pl. ἀστρολόγον. Diog. Laërt. I. 34. p. 21. — Nr. 84. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 505. An. I. c. ἡ ὀλίγον τόδε σῆμα. P. Diog. ἡ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα. omnes editt. vett. Plan. ἡ ῥ' ὀλίγον γὰρ τὸ σῆμα. Steph. Br. Ob dorismum in ὄρη fortasse etiam οὐρανόμακες scribendum. V. 2. τοῦ πολυφροντίστου. P. Pl. τῷ πολυφροντίστῳ. Br. c. Diog. quae forma genitivi dorici in epigrammatis rarissima. — τοῦτο. P. Diog. τοῦδε. Plan.

Nr. 85. εἰς τὸν αὐτό. οτι ἐν θεατρῷ τεθνήκε θαλῆς. Sine auctoris nomine est etiam in Plan. p. 285^b. St. Sed est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 39. p. 24. V. 1. αὖ om. in P. accessit ex Diog. et Plan. ἡέλις ζεῦ. P. Diog. ἡέεις ζεῦ. quod emendationem sapit. Ἥλιος invocatur ap. Orpheum Hymn. VII. 13. χρόνον πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ. Macrobi. Saturn. L. I. 23. eundem esse Jovem ac Solem claris docetur indiciis. Obiit autem Thales ἀγῶνα θεώμενος γυμνικόν, ἐπὶ τε καύματος καὶ δίψου καὶ ἀσθενείας, ἥδη γηραιός. Diogen. I. c. V. 3. ἡ γάρ. P. ἡ γάρ. Pl. — Nr. 86. εἰς σόλωνα. Paulo aliter legitur p. 458. Br. III. 257. nr. 506. An. III. 2. p. 148. V. 1. τὴν ἄδικον παύσασα ἔβριν ποτὲ ἦδε. P. 1. ἡ μῆδων ἄδικον παύσασ' ἔβριν ἦδε. P. 2. Diog. Br. Prior illa lectio emendanti debetur librario, qui versum, voce *Μῆδων* forte omissa, truncatum resarcire conabatur. Ea restituta et ποτὲ ejecto, reliqua bene habent. V. 2. τόνδε τεκνοῖ. P. 2. Diog. Br. τόνδε τ' ἔχει. P. 1. Hinc scripsi, una littera leviter immutata: τόνδ' ἐπέχει. P. 279. nr. 461. παμμήτορ γῆ... Αἰσιγένην καὶ τὴν νῦν ἐπέχοις ἀβαρής. p. 253. nr. 323. εἰς δὲ ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος. Cf. p. 247. nr. 276. v. 6. Quum tamen Solon Salamine natus sit, nec altera lectio τόνδε τεκνοῖ temere spernenda. Sic p. 269. nr. 417. v. 1. πάτρα δέ με τεκνοῖ Ἀτθίς. ubi illum praesentis usum attigi. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 5.

Nr. 87. εἰς τὸν αὐτόν. τὸν ἀθηναῖον, τὸν γραψάν τ νόμ. Etiam hoc epigr. est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 63. p. 39. unde relatum in Append. Plan. p. 528. St. V. 2. ὅστιά δ' ἔχει. P. ὅσα δ' ἔχει. Diog. in quo vitio nemo haesit. Scripsi: ὅσα δ' ἔχει. Frustra, puto, correxeris: ὅστιά δ' ἡ Σαλαμίς. V. 3. εὖ γάρ. P. Diog. ἡ γάρ malim. V. 4. αὐτοῖς, τοῖς ἄξουσιν sc. In hac lectione ineptum est

illud et frigidum acumen, quo Diogenis epigrammata, tamquam peculiari nota, insignita sunt. Quare cave cum Casaubono ἀστοῖς corrigas. — Nr. 88. εἰς χίλωνα. Diog. Laërt. I. 73. p. 45. Append. Plan. p. 528. St. V. 1. οὐνεκεν. P. οὐνεκα. Diog. V. 3. ἰδὼν ἤμυσεν ἡσθεῖς. Suspiciabar ἐφησθεῖς. Sed rectius ex Diogene versum restitues: ἰδὼν τέκνον ἤμυσεν ἡσθεῖς. In ἤμυσε media anceps. Vid. ad p. 599. nr. 262.

Nr. 89. εἰς πιττακῶ. In vett. editt. Plan. est ἀδέσποτον. Callimachi nomen adscripsit Steph. auctore Diog. Laërt. I. 79. p. 49. quem sequutus est Br. I. 469. nr. 37. cum Callimachi editoribus. An. I. 2. p. 294. Diogeni tribuit Schol. in marg. P. τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίοις ὡς ἰδιον. πλὴν πάντα Διογένης εἰσι τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγκασμένου. In superiore autem marg. p. 221. τοῦτο ἀλκαῖος ἐποίησεν εἰς πιττακόν· ὅτι πιττακὸς εὐμήχανος ἦν στρατιωτῆς· διὸ καὶ πρὸς τινα ἀθηναῖον μονομάχησεν. Felicioris est venae, quam ut Diogenis videri possit; neque tamen Callimachi ingenium sapit. De Alcaeo (Lyrico) autem Scholiastae nugae nemo, sat scio, amplectetur. V. 1. τίς ἀνείρετο. P. ἀνείρετο vett. editt. Plan. praeter edit. Flor. ubi ἀνήρετο. Sic Diog. Br. A membr. non recedo. Od. η. 21. ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς. Ib. ι. 502. Ap. Lucianum autem T. II. p. 59. ἀλλ' εἶρετό με. scr. ἤρετο c. Cod. Par. et mox οὐκ ἐπίτηδες ἤρετο. V. 3—6. Suid. in ἄττα. T. I. p. 365. V. 5. σύμμοι. P. V. 7. σκήπωνα. P. σκίπωνα. Pl. Diog. V. 8. Scr. ἡνίδε. Vulgo ἡνίδ' ἐκτεῖνοι. V. 9. βέμβικας. P. Pl. Diog. βέμβηκας. Suid. T. I. p. 429. P. V. 11. ἐφ' ἔστη. P. ἐπέστη. Pl. Diog. ἐπέστη ^{την} editt. Callim. V. 12. τον P. τήν Pl. Diog. Br. V. 15. κληδόνα. P. κληδόνι. Pl. Diog. Br. Bene habet κληδόνα συνθέμενος. 'Il. η. 44. τῶν δ' Ἑλένος . . σύνθετο θυμῷ βουλήν. 'Od. υ. 9. τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς. V. 15. ἐπ' ἤγετο. P. Pl. ἀπήγετο. Br. ἐπ' οἶκιον ἤγετο. Diog. Nec hoc loco Cod. lectio mutatione videbatur egere; quamquam ἀπήγετο dicendi consuetudini magis consentaneum esse fateor. V. 16. σύγ' ἰών. P. Pl. σύ, Δίω. Diog. Vulgatam magis probabat Bentlejus.

Nr. 90. εἰς βίαντα. Br. III. 258. nr. 509. An. III. 2. p. 149. V. 1. κλεινοῖς. P. Pl. κλεινῆς. Br. c. Diog. L. I. p. 53. — δαπέδοις περηγῆς. P. δαπέδοις περιγῆς. Pl. Br. Diog. — Nr. 91. εἰς τὸν αὐτόν. οτι δεινὸς ἦν εἰπεῖν δίκην βίας. Est Diogenis Laërtii L. I.

86. p. 53. V. 1. κέκευθα. P. Pl. κέκευθε. Diogen. V. 2. νηφόμενον. P. νιφόμ. Pl. Diog. V. 3. ἀπὸ κλ. P. — Nr. 92. εἰς ἀνάχαρσιν τὸν σκύθην. Diog. Laërt. I. 103. p. 66. V. 3. 4. sensum patetfacit Diogen. I. c. 102. τοξευθεὶς ἐν τῷ κυνηγεσίῳ πρὸς ἀδελφοῦ, τελευτᾷ, εἰπών, διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολλέσθαι.

Nr. 93. εἰς φερεινὸν τὸν σύριον φιλοσοφ/. Ex Duride profert Diog.
Laërt. I. 120. p. 76. Br. III. 258. nr. 512. An. III. 2. p. 150. V. 3.
ἀν' εἰς Ἑλλ. P. ἀν' Ἑλλ. Diog. Br. — Nr. 94. εἰς ἀναξαγόρῳ τὸν κλαζο-
μίνῃ. Anaxagoræ sepulcro hoc distichon inscriptum fuisse monet Diog.
Laërt. II. 15. p. 88. Br. III. 259. nr. 515. An. III. 2. p. 152. V. 1.
ἐνθάδε πλ. P. Diog. ἐνθάδ' ὁ πλ. Br. c. Casaubono. Emendandi ne-
cessitatem non video. — τέρματα, P. τέρμα. Diog. Br.

Nr. 95. εἰς τὸν αὐτὸν ἀναξαγόραν. διογένους λαερ. Diog. Laërt. II. 15. p. 88. V. 1. ποτ' ἐφύσκειν. P. ποτὲ φάσκειν. Diog. Liban. T. III. p. 54, 20. Ἀναξαγόρας ἐδέσθη δικαίως ἄς . . . ὥσπερ ἡλίον τε καὶ σελήνην. Scr. duabus tribusve litteris, quae exciderunt, restitutis: ἀσεβήσας περὶ ἡλίον. — V. 3. αὐτόν. P. αὐτόν. Diog. — Nr. 96. εἰς σωκράτην τὸν ἀθηναῖον, υἱὸν σωκρονίσκου. Cf. Diog. Laërt. II. 46. p. 108. V. 2. σοφία. P. σοφίῃ. Diog. V. 3. κύνιον μὲν ἀπλῶς σὺ ἐδ. P. κύνειον ἀπλῶς μὲν ἐδ. Diog. Incerta sedes particulae μὲν eam supposititiam esse satis indicat. Delevi eam itaque; pronomine σὺ, quo in antithesi carere non possumus, ex Cod. Pal. revocato. Sed scr. σὺ γ' ἐδέξω.

Nr. 97. εἰς ξινοφῶν^τ, τὸν ἀθηναῖον, τὸν γρύλλον. Diog. Laërt. L. II. 58. p. 115. V. 4. σωκράτειω. P. σωκράτεος. Diog. Σωκράτου ap. Aeolenses fuisse dictum, docet Grammatic. Meermann. §. 30. p. 662. ed. Lips. Hinc tamen Cod. Pal. lectio firmari posse non videtur. — P. In superiore margine novae paginae haec habentur: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρου ἐξελέγησαν λαερτίου διογέ-
νου, ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων. — Nr. 98. εἰς τὸν αὐτὸν ξινοφῶντα. Diogen. Laërt. II. 58. p. 115. V. 2. φευ-
γόμεναι. P. φεύγειν. Diog. (In var. lectt. edit. nostrae male excusum
φευγέειν.) quod emendationem sapit librarii, senarium iambicum efficere
volentis. Versus est asynartetus archilochicus. V. 3. Scr. ἡ σύ.
φιληθῶν P. φιληθῶν. Diog. V. 4. In marg. ἰαμβος adscriptum.

Nr. 99. εἰς δῖωνα τὸν συρακούσιον. πλάτωνος φιλοσόφ^υ. οὗτος ὁ δῖων ἑταῖρος ἦν πλάτωνος τ^υ μεγάλου. Diog. Laërt. L. III. 30. p. 182. Br. I. 173. nr. 22. An. I. 1. p. 353. V. 2. μὲν. Fortasse μὴν. V. 2. δὴ τότε. P. Suid. in γειναμέναις. T. I. p. 479. δὴ ποτε. Diog. Br. Frequens est δὴ τότε apud epicos, sed semper post enuntiationes temporales. γεινομέναις. P. Diog. Br. γειναμέναις. Suid. Illud ductum ex Homer. Od. δ. 207. ᾧ τε κρονίων Ὀλβον ἐπικλώσει γαμέοντι τε γεινομένῳ τε. Cf. Alberti ad Hesych. T. I. p. 808. 18. — Nr. 100. εἰς ἄλεξι^υ καὶ φαιδρῶ. πλάτωνος. οὗτοι εἰσὶν οἱ βεβηλοῦντες τὸν πλάτωνος βίον. Diogen. Laërt. L. III. 31. p. 183. Br. I. 169. nr. 3. An. I. 2. p. 338. V. 1. νῦν ὅτε. P. Pl. Diog. fortasse etiam Appulejus, qui hoc epigr. vertit in Apolog. p. 417. ed. Par. Cum hac lectione conspirat verbum εἰπέ (εἴφ' vulgo), quod expressit etiam Grotius: *Nunc ignotus Alexis: at hoc si dixeris unum: Pulcher hic! illum omnes undique respicient.* Junge καλὸς ὥπται; tum καὶ apodosin incipiens rem imminentem statimque secuturam indicat. Ob eandem causam praesens περιβλέπεται loco futuri est positum. Br. legit: νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἴφ' ὅτι κ. — V. 2. πᾶσι περιβλέπεται. P. Pl. πᾶς τις ἐπιστρέφεται. Diog. Br. V. 3. ἀνιήσεις. P. Pl. Diog. Appulejus. *Affersque dolorem* vertit Grotius. ἀνιήση. Steph. ἀνιήσει. Br. Num ad vulgatam ἀνιήσεις subaudiendum σεαυτὸν?

Nr. 101. εἰς σπεύσειππον τὸν φιλόσοφ^ο. Diogenis est Laërtii, quem vide L. IV. 3. p. 229. V. 2. ἐπιεσέμε τίς. P. λέξαι ὅς ἦν. Id. ὡς ἄρ' ἦν ὅς. Diog. λέξας malebat Mer. Casaub. Versus est dactylicus; verba autem ὡς ἦν, sic enim scribendum, ad vers. 3^{tium} pertinent. V. 3. ὅς γάρ. P. οὐ γάρ. Diog. V. 4. ἀλλὰ διὰ τι. Diog. Recte Mer. Casaub. ἀλλὰ proscripsit. — Nr. 102. εἰς ξενοκρά^τ. ὁμοίως. Diogenis Laërtii. Vid. L. IV. 15. p. 236. V. 1. προσκόψας. P. προσπαίσας. Diog. V. 2. αἶαχεν ὡς. P. ἰαχεν ὦ. Diog. Quum in ἰαχῷ prima syllaba anceps sit, vide an in lectione Cod. P. lateat hoc: πλήξας, ὦ ἰαχ' ὦ σύντονον. — εἴτ'. P. V. 3. πάντων παντί. P. ὁ πάντα πάντη. Diog. Hoc fortasse praeferendum.

Nr. 103. εἰς πολέμων^ς καὶ κράτῃτα τοὺς φιλοσόφους. ὅτι ὁ κρατ^ς ἔγρη^ς ἱππαρχίαν τὴν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. IV. 21. p. 240. ad

Antagoram auctorem retulit. Br. I. 260. nr. 1. An. I. 2. p. 183. V. 1. 2. omissi a Pal. accesserunt ex Diog. V. 3. μῦθος ἱερὸς ἦειπεν. P. Diog. μῦθοι ἱεροὶ ἦεισαν. Br. c. Tan. Fabro; quod languet. Scripsi ἦϊσεν, quod respondet proximo ἐπόσμεν. Junge: ὦν ἀπὸ στόματος ἦϊσας μῦθος. Ap. Apoll. Rhod. III. 275. τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' αἰθέρος ἔξεν ἄφαντος. Codd. nonnulli ἦξεν. fortasse pro ἦξεν, quod tamen vulgatae non praefendum. Liban. T. IV. p. 828. 34. καὶ ἦξα πολλάκις ἐφ' ὑμᾶς. Scr. ἦξα. In Oracul. Sibyll. p. 160. Νῶς δ' ὡς ἐπὶ κοίτης Ἦς ἀποθαρήσας. ultimum vocabulum sincerum est; sed praecedentia sic videntur scribenda: Νῶς δ' ἄρ' ἦς ἀπὸ κοίτης Ἦς ἀποθαρήσας. Ap. Aelian. H. An. VIII. 1. ἀλλ' αἰξας ἐπ' αὐτόν. scr. ἔξας. — V. 6. αἰῶνα στρεπτοῖς. P. Diog. τρεπτοῖς Cod. Flor. στρηννοῖς corr. Faber. σεμνοῖς. Br. Scripsi, ne littera quidem mutata: αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι. Non minus bene haberet: αἰῶν' ἀτρέπτοις. Seneca ad Helvid. c. 12. 3. Zenoni, a quo coepit Stoicorum rigida et virilis sapientia.

Nr. 104. εἰς ἀρκεσίλαον. Diogenis Laërtii, quem vide L. IV. 45. p. 253. V. 1. τί μοι τί τόσον ἄκρ. P. τί μοι, τί τοσοῦτον. Diog. Suspiceris fuisse: τί μὴν τοσοῦτον ἄκρητον ἀφ. Sic μὴν in interrogatione ponitur. Plato Hipp. maj. §. 12. p. 285. D. ἀλλὰ τί μὴν ἐστίν, ἃ ἡδέως σου ἀκρῶνται; V. 3. οἰκτείρω δ' οὐ τ. P. σ' οὐ. Diog.

Hoc praetuli. — Nr. 105. εἰς λακν τὸν φιλόσοφον. Diog. Laërt. L. IV. 61. p. 263. V. 2. βάκχου. P. βάκχον. Diog. Quum καὶ ante σὺ post καὶ σέο abundare videatur, nec genitivus βάκχου cum ἐλῶν commode jungatur, corrigendum suspicor: ὡς ἄρ' ἄδην, aut ὡς ἄρ' ἄγαν σὺ Βάκχον ἐλῶν. αἰδην pro mortis causa, morbo sc. paralytico, quo Lacydes obiit, positum videtur. P. V. 3. ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ γράμματος. marg. P. Tum: σαφὲς τὸ ἐπίγραμμα. — Nr. 106. εἰς ἐπικουρον τὸν φιλόσοφον. Diog. Laërt. L. X. 16. p. 610. V. 1. ἐπικούρου. correctum ἐπικουρος. P. Sic Diog. V. 2. ἀπὸ φθλ. P. V. 3. ἐσηλυθεν καὶ ἄκρ. P. ἐσηλυθε καὶ τὸν ἄκρατον. Diog.

Nr. 107. εἰς ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον. Diog. Laërt. L. V. 8. p. 273. V. 1. post Εὐρυμέδων nescio quomodo excidit ποτ', quod est in Cod. Pal. Sensum restitues scribendo: μέλλεν ἄρ' Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστ. In editt. Diogen. legitur: Εὐρυμέδων ποτ' ἐμέλλεν Ἀριστοτέλην. — Ἀριστοτέλης. correctum Ἀριστοτέλην. P. V. 2. post γράψασθαι comma ponendum. V. 4. σνκοφάσους. P. σνκοφάσις.

Diog. — Nr. 108. εἰς πλάτωνα τον μέγαν τον θαυμαζόμεν (L. θαυμαζόμενον) παρα τοῖς ἔλλησι. P. Diogen. Laërt. L. III. 45. p. 189. V. 3. Ser. γεγώς. V. 4. ὠψυχῆς. corr. ὡς. P. — Nr. 109. εἰς τὸν αὐτόν. Diogen. Laërt. l. c. p. 190. V. 1. Φοῖβος. Plutarch. T. II. p. 717. D. E. διὸ τοὺς τῷ Ἀπόλλωνι τὴν Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαί τινα φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἱατρὸν, ὥσπερ ἐτέρου Χείρωνος, ἀπειργασμένον. Cf. Wyttenb. in Bibl. cr. T. III. 4. p. 75. — V. 2. σωματάοι. corr. σῶμά σοι. P. V. 3. ποτ' ἐαυτῶ. P. ποτε αὐτῷ. Diog. ποθ' emendavi. V. 4. ἐν ἰδρύσατο. P. ἐνιδρύσατο. Diog. Suspiciabar ἐνεδράσατο. Vid. ad p. 154. nr. 70. Iterum p. 708. nr. 43. ἰδρυσαν legitur mediâ correptâ. Et in Nonni Dion. L. III. p. 108. 12. ἄρυσεν παῖδα συνιδρυσεν θήλει κούρῃ. Ib. IV. p. 112. 16. Ἀτλαντιάς ἰδρυσεν νύμφη. p. 124. 30. ἄφανστον ὁμόπλοον ἰδρυσεν κούρην. Manetho L. III. 80. ἰδρυσεν, τῶν καὶ χρημάτων ἐπὶ κτήσων πόρεν ὄλβον. Sic in ἰδρύσεις quoque antepenultima reperitur correpta in Palat. p. 190. nr. 253. 6. Quae loca emendandi impetum sufflaminare debent.

Nr. 110. εἰς θεόφραστον τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 5. p. 291. V. 1. τιν' ἐλίχθη. P. τινι λέχθη. Diog. De elisione terminationis dativi vid. ad p. 96. nr. 52. V. 4. ^{εἰ}πυρομελῆς. P. Theophrastus ἐτελεύτα, ἐπειδὴ περ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. Diogen. l. c. c. 40. Cf. Suid. in Θεόφραστος. T. II. p. 181. V. 3um rectius sic distinxeris: δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐκόνει μὲν, ἄπρος Ἦν δέμας. — Nr. 111. εἰς στρατῶνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 60. p. 300. V. 1. εἰ μὴ προσέχης ἀπόχρη μοι. P. εἰ μὴ προσεχρήσατο χρημοῖς. Diog. χραισμαις corr. Menagius; χρισμοῖς Grot. nisi se fecisset inungi. Secundum Diogenem Strato philosopho nimio unguentorum usu corpus attenuaverat. Hinc suspicor, in lectione membr. Pal. latere haec: λεπτός ἀνὴρ δέμας ἦν, εἰ μοι προσέχης, ἀπὸ χρισμῶν (aut χρισμοῦ). Εἴ μοι προσέχης (aut προσέχεις) id est: εἴ μοι πείδη. V. 2. φημί γε Λαμπακινόν. P. φημί σοι Λαμπακηνόν. Diog. quae ad ditamenta sunt librarii, senarium scazontem efficere volentis. Eadem praepostera sollertia v. 4. in Diog. editt. additur τοῦ θανάτου, quo glossemate caret P. Uterque versus est dimeter jambicus. V. 4. θνήσκε. pro ἔθανε. Vid. ad p. 237. nr. 207.

Nr. 112. εἰς λύκωνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 68.

p. 303. V. 2. *μύλιτα δ' ἔγω.* δὲ post tria vocabula, ut iterum nr. 122. v. 3., V. 3. *ἀ πρὶν.* P. *ἂν πρ.* Vulgo ap. Diog. *ἂν* Cod. reg. *ᾤ πρὶν.* Plan. p. 206. St. *ὡς* corrigebat Jos. Scaliger. Omnis orationis difficultas tolletur, si scripseris, *εἰ πρὶν.* quod cum *θανυμάζω* cohaeret. Vid. Heind. ad Platon. T. II. p. 201 et supra ad p. 136. nr. 291. V. 4. *μῆ.* P. Diog. *μῆ.* Plan. — Nr. 113. *εἰς δαμητρίῳ ὁμοίως τὸν φαληρέα.* Diogen. Laërt. L. V. 79. p. 309. V. 3. *ἄσμικτον.* P. *ἄσμηκτον.* Diog. i. e. *τερήκον, κακόσ.* Hesych. apud quem eadem lectionis diversitas. — P. Nr. 114. *εἰς ἡρακλεὶ τὸν ποντικόν.* Diog. Laërt. L. V. 90. p. 314. V. 2. *ὡς πα.* Diog. *ὡς ἀρά.* P.

Nr. 115. *εἰς ἀντιοθέην τὸν φιλόσοφον.* Diogen. Laërtius L. VI. 19. p. 325. — Nr. 116. *εἰς διογένη προκλευσματιξ.* Diog. Laërt. L. VI. 79. p. 351. Suid. in *Διογένη.* T. I. p. 592. V. 2. *ἐ.* P. Suid. *εἰς.* Diog. male. *ἔστι γὰρ τὸ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων.* ut recte monuit Suidas. — Nr. 117. *εἰς ζήνωνα τὸν κριτία, φιλοσόφον τὸν ἄριστον.* Zenodoto tribuitur ap. Diogen. Laërt. L. VII. 30. p. 383. Zenoni ap. Suid. in *Κάδμος.* T. II. p. 217. Br. II. 78. An. II. 1. p. 196. γρ. *ας*
V. 1. *ἐκτίσω* P. *ἐκτίσας* meliores editt. Diogen. *κτίσας* aliae. V. 2. *ἐπὶ σκηνίῳ.* P. V. 3. *ἐνηθλήσω.* P. Suid. in *ἄρρεστος.* T. I. p. 374. *ἀναθλήσω* et *ἀνεθλήσω.* editt. Diog. Verba *ἐνηθλήσω* δὲ *προνοία* reliquis interposita non impediunt, quo minus *αἴρεσιν* cum praecedentibus cohaereat. Vide hoc parenthesis genus egregie illustrantem Lobeckium ad Soph. Aj. p. 294. V. 4. *αἴρεσιν* et *ἐλευθερίας.* P. *ἐλευθερίας.* Diog. V. 5. *πάτρα φοίνισσα.* P. Suid. Diog. *ἦν καὶ ὁ Κάδμος.* P. Diog. *ὦν καὶ ὁ Κ.* Suid. *εἰ δὲ πάτρα Φοῖνιξ, οὐδεὶς φθόνος.* corrigebat Lennep. ad Phal. p. 149. *εἰ δὲ πάτρα Φοῖνιξ σὺ, τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κ. κείνος . .* cum interrogatione, Porson ad Eurip. Phoen. v. 1615. p. 116.

Nr. 118. *εἰς τὸν αὐτόν.* Diogen. Laërt. L. VII. 31. p. 384. V. 1. *κριτία.* P. quod pronuntiandum ut trisyllabum. *κριτῆ.* Diogen. V. 2. *ἐλῖθη.* P. Diog. *λῖθη* corrigebat Meibomius, metri causa, ut ipse existimabat. — Apud Diog. hoc distichon additur: *οἱ δ', ὅτε προσκόπας ποτ' ἔφη, χερὶ γαῖαν ἀλοίσας ἔρχομαι αὐτόματος δῆ, τί με, τί με καλεῖς;* Sic vett. editt. *δῆ, τί καλεῖς με, μορέ.* Meibom. Fortasse: *ἔρχομαι αὐτόματος δῆ, τί μάτην με καλεῖς;* — Nr. 119. *εἰς πυθαγόρᾳ.* In Plan. p. 119. St. hoc distichon cohaeret cum proximo epigr., ut etiam apud Br. III. 258. nr. 513. An. III. 2.

p. 151. qui tamen post Brodaeum monuit, nihil haec inter se commune habere. Mutilum est epigramma. V. 1. *ῥήνικε*. corr. *ῥήνικε*. P. et vett. editt. Diogen. L. VIII. 12. p. 498. ubi hoc distichon separatim legitur. *ῥήνικε* probabat Steph. quae forma est ap. Quint. Smyrn. II. 58. *ῥήνικα* Br. ex Diog. *εὔρετο*. P. Plutarch. T. II. p. 1094. B. *εὔρατο*. Diog. inter quas formas libri frequenter fluctuant. Vid. infra p. 405. nr. 296. Schneider. ad Oppian. Cyn. II. 9. p. 354.

Nr. 120. *εἰς τὸν αὐτὸν ξενοφάνους*. Est fragm. elegiae Xenophanis, ut apparet ex Diogen. Laërt. L. VIII. 36. p. 519. V. 1. *καί ποτε*. P. Diog. Suid. in *Ξενοφάνης*. T. II. p. 645. *δήποτε*. Pl. Br.

V. 2. *ἐποικτεῖραι*. P. *ἐποικτεῖραι*. Br. c. Diog. V. 3. *ἐπεὶ ἦ*. P. *ἐπειή* mediā correptā, ut saepissime. In Oracul. Sibyll. p. 160. lege: *πᾶν γένος ἀνθρώπων, ἐπειή κρείσας ἔσσεθ' ἅπασιν*. pro *ἐπεὶ κρείσας*. —

Nr. 121. *εἰς τὸν αὐτὸν*. *ὦ. ὅτι πῦρ διὰ πολυκρά ἀνεχώρησε τῆς σάμον*. Diogen. Laërt. L. VIII. 44. p. 523. V. 1. *ἀψύχων*. P. *ἐμψύχων*. Diog. quod sensus postulat. V. 2. *πυθαγόρη*. P. *πυθαγόρα*. Diog. V. 4. *μὴ ἔχον*. P. *οὐκ ἔχον*. Diog. ex correctione fortasse. In talibus *μὴ* interdum pro *οὐ* ponitur. Oppian. Cyn. II. 627. *ἀσπαλάκων ποιήσῃ γένος μὴ πρόσθεν ἔόντων*. Philostrate. Vit. Apoll. Ty. IV. 44. p. 186. *πῶς, εἰπεν, ὅγε μὴ μάντις ὦν*; Infra p. 252. nr. 309. *ἐνθάδε κείμεαι Ταρσεύς, μὴ γήμας*.

Nr. 122. *εἰς τὸν αὐτὸν πυθαγόραν*. Diogen. Laërt. L. VIII. 45. pag. 523. V. 2. *θάναε φητοῖς ἄμμιγα*. P. *θάναε φοιτηταῖς ἄμμιγα*. Diog. V. 3. *κνάμων*. Cf. Lucian. Vit. Auct. §. 6. T. III. p. 86. ed. Bip. ubi verissime Cod. Paris. *τίνος εἶνεκα; ἢ μυσάττη τοὺς κνάμους*; quod additamentum Halensis editor non neglexit. — Nr. 123. *εἰς ἐμπεδοκλέα*. Diog. Laërt. L. VIII. 75. p. 537. V. 2. *καὶ πῶρ ἀπὸ κρ. γρ. ἔκπιδε*. P. *καὶ omisi* cum editt. Diog. ubi est etiam *ἐκπιδε*. P. V. 3. novum lemma: *εἰς ἐμπεδοκλέα, τὸν ἀκραγαντῖνον*. marg. P.

Nr. 124. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπεδοκλέα*. Diogen. Laërt. L. VIII. 75. p. 535. V. 1. *ποτ' ἀμάξης*. P. *ποθ' ἀμάξης*. Diog. Leni spiritu in hac voce utuntur Iones et Homerus. Vid. Lexic. περὶ πνευμ. ad calo. Ammon. p. 211. Heyn. ad 'Il. η. 426. Tom. V. p. 380. s. V. 3. *καὶ πίε*. P. Diog. *κᾶκπιδε* corr. Mer. Casaub. — Nr. 125. *εἰς ἐπίχαρμον, τὸν συρακόνσι*. Diogen. Laërt. L. VIII. 78. p. 540. Br. III. 265. nr. 529. An. III. 2. p. 164. V. 3. *φησὶ*. Diog. *φασί*. P. *πρό-*

ἔχειν. Ib. V. 4. *συρηκοσίων*. Diog. — Nr. 126. εἰς φιλόλαλον (sic) τὸν πευθαγόριον. Diogen. Laërt. L. VIII. 84. p. 545. V. 1. *ὑπόνοιαν* .. *θεραπεύειν*. Joann. Chrysost. T. III. p. 200. E. *φείγῃς* ... καὶ τὰς *ἵποψίας*, *κἂν ἀδίκως ὑποπτεύῃ*, *θεράπευσον*. V. 2. *δοκεῖς ἀτυχεῖν*. P. *δοκῇς ἀτυχεῖς*. Diog. — Nr. 127. εἰς ἡράκλειτὸν τὸν ἐφέσιον φιλό-
σοφ^ο. Diogen. Laërt. L. IX. 4. p. 550. V. 2. *δὲ ἀντλήσας*. P. Plan. p. 288^b. *διατλήσας*. Diog. *ἡμέρας μοχθηρὰς διήντησε*. Longus p. 115. ubi vid. Schaefer. p. 401. *ἐξαντλεῖν* sic usurpatum illustravit Lennep. ad Phal. p. 295. — V. 3. *ἀρδεύουσα*. P. Plan. *ἀρδεύασσα*. Diogen. Respicitur Heracliti de animabus siccis opinio.

Nr. 128. εἰς τὸν αὐτὸν ἡράκλειτον. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. Diogen. Laërt. IX. 18. p. 556. Non est ipsius Diogenis. V. 1. *τί με ὦ*. P. Pl. *τί με ὦν*. Diog. Scribendum videtur: *τί δέ μ', ὦ, κάτω* ... V. 2. *ἐπὶ στ.* P. V. 3. 4. Suid. in *ἀνάρηθμοις*. T. I. p. 178. — Nr. 129. εἰς *ζήνωνα τὸν εἰσάτην*. Diogen. Laërt. IX. 28. p. 565. V. 2. *ἐκλύσαι δουλούςνας*. P. *ἐκλύσαι δουλούςνας*. Diogen. *ἐκλύσαι δουλ.* Plan. V. 3. *ἐν ὄλμῳ*. P. *ὄλμῳ*. Pl. Diog. Hoc videtur reponendum. V. 4. *δέ σε*. Pl. Diog. *δέ σε*. P. Vid. p. 212. nr. 29. v. 5. — Nr. 130. εἰς *πρωταγόρῃ τὸν φιλόσοφον*. Diogen. Laërt. L. IX. 56. p. 578. V. 1. *φασίν*. P. *φάτιν*. Diog. Pl. — *ὥς*. P. V. 2. *καθοδόν*. P. *καθ' ὁδόν*. Pl. D.

Nr. 131. εἰς τὸν αὐτόν. Alibi non reperi; Diogenis autem esse, ut praecedentia, vix dubito. V. 1. *θανεῖν φέρε*. P. Scripsi *φέρε*. Proxima, quae depravatissima sunt, in hunc fortasse modum corrigi debent: *ἔσσατο σὺμ' αἶαν, ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανοῦς*. Novissimum hoc vocabulum latere in *σοφοῖς*, non improbable est. — P. In superiore marg. novae paginae legitur: *ζτ. εἰς τὸν ἔκτορα ἐπίγραμμα*. *ου πορ*
(L. οὐ ἡ ἀρχή) *ἔκτορα ρηϊονᾶμα καταχθον*: — *κεῖται ἔμπροσ εἰς ἐπιδεικτικά*. Vid. p. 425. nr. 587. — Nr. 132. εἰς τὸν αὐτόν. Neque hoc est in Vitis Philosophorum; Diogenis tamen. V. 2. Fortasse scribendum: *ἀλλ' οὐ τιτρώσκοντ', ὄντα δὲ γλυκὺ βλήμα, αὐτ χρῆμα*. ut haec omnia referantur ad Protagoram. Nisi malis: *ἀλλ' οὐ τιτρώσκον, ὃν δὲ πάγγλυκον χρῆμα*. imagine de telo continuata. — Nr. 133. εἰς *ἀνάξαρχὸν τὸν φιλόσοφον*. Diogen. Laërt. L. IX. 59. p. 579. Cf. Gregor. Nazianz. in Murator. Anecd. p. 180. ubi scr. *τὸ σκέλος οὐκ ἀλίγμυς*. pro *τὸ κλέος*. Vid. Ejusd. Epist. LXIV. Opp. T. I.

p. 822. C. V. 1. ^απίστετε. P. Quaedam Diog. editt. *πίσσετε* (etiam *πίσσοετε*) *μᾶλλον, ἔτι καὶ μᾶλλον*. V. 3. *διαστείλας γένειται ὀλίγον*. P. *διαστείλαι ὀλίγον τὰ δυνεφεῇ*. etiam *λιγίως δυνεφεῇ τάδε*, in editt. et codd. Diogen. quae omnia correctionem sapiunt. Scr. certa emendatione: *καὶ σὲ διαστείλασα γνώφοις, sive κνάφοις*. Notum tormenti genus ex Herodot. L. I. 92. ubi vid. Wessel. p. 47. 31. Hesych. *ἐπὶ κνάφων ἔλκων. διαφθείρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκάνθων σωρὸν συστρέφαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοὺς σωροὺς ἐκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἤλεγτο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἐφθειρεν*. quem locum illustravit T. Hemsterh. p. 1360. 10. V. 4. Scr. *μυλωθρέ*. In Cod. tamen *μύλωθρε* esse videtur, ut passim. Vid. Interpp. ad Polluc. VII. 19. p. 698. et 180. p. 818. — *κακῇ*. P. et editt. nonnullae Diogen. *κακέ*. aliae. Recte. Refertur enim ad Nicocreontem.

Nr. 134. *εἰς γοργύαν τὸν ῥήτορα*. Br. III. 278. nr. 599. An. III. 2. p. 199. V. 1. *γοργίου κεφ.* P. ^η*ἡ κυνικοῦ κεφαλῇ*. Vulgo. V. 2. *ἀπὸ μυσο*. P. — Nr. 135. *εἰς ἐπποκρα τὸν ἱατρὸν τὸν κῶον*. Br. III. 265. nr. 542. An. III. 2. p. 170. V. 2. *ἀπὸ ροίζης*. P. Litterae *ρ* pronuntiando duplicatae viginti duo ex Anthologia exempla congregavit Spitznerus in Diss. de Product. Br. Syllab. Vid. ad pag. 99. nr. 81. v. 1. V. 4. *ἐλών*. P. Pl. *ἔχων*. Br. *πολλῶν*. P. *πολλήν*. Pl. Br. Membranarum lectio servari posse videbatur. *τύχαι* et *τέχναι*, i. e. *τύχη* et *τέχνη*. P. *τύχη* et *τέχνη*. Pl. Br. — Nr. 136. *εἰς πρίαμδ, ἀντιπάρων*. Br. II. 24. nr. 66. An. II. 1. p. 61.

Nr. 137. *εἰς ἔκτορα ἀδίσποτον*. Br. III. 282. nr. 619. An. III. 2. p. 211. V. 1. *σύγκρινε*. Malim: *μὴ με τάφω σὺ γε κρῖνε*. Non minus otiosa praepositio ap. Quint. Smyrn. L. IV. 213. *θίσαν δ' ἐγίπερθε μοτάων Εἰρία, συνθεύσαντες ἀλείφασιν*. Fortasse: *εἰρ' ἄθην δεύσαντες*. V. 5. *ἐπ' ἐμοὶ κόνιν*. Haec verba iterum leguntur in marg. — *οὐκ ἐμοί*. P. *ἐμόν* editt. vett. Pl. Br. Caeterum hoc distichon omisum in edit. pr. additur in Lectt. Aldin. pr. et hinc in Ald. 2. 3. In sequentibus editionibus iterum neglectum. Habetur in Cod. ap. Bandin. Cat. T. I. p. 100. — Nr. 138. *εἰς τὸν αὐτάν, ἀκηράτον γραμματικοῦ*. Br. II. 189. An. II. 2. p. 87. V. 1. *ὁμηρεῖσιν*. P. et codd. Plan. *ὁμηρεῖοισιν*. Pl. Br. V. 2. ^{τερον}*ἐρμυνότατον*. P. *ἐρμυνότερον*. Pl. Superlativum praetulit Br. Utrumque habet, quo se commendet.

Sic comparativus est nr. 158. Ἀδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων. Dio Chrys. Or. III. p. 108. 44. οὗτος ἂν τυχὸν ἀπάντων εἷη πιθανώτερος. ubi Reiskius πιθανώτατος corrigit. Ap. Liban. T. III. p. 17. 1. τὸ μὲν ἀπάντων ἀτοπώτερον. et T. IV. p. 602. 7. καὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ πάντων αἰσχίῳ μετέβαλον. sine codd. nihil mutaverim. nec ap. Plutarch. T. II. p. 159. A. ἀλλ' οἷχεται τὸ πρεσβύτερον ἡμῖν μαντεῖον. ubi πρεσβύτατον corrigunt. Vid. Boissonad. ad Philostr. p. 491.

Nr. 139. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. Br. II. 528. (ed. Lips. T. II. p. 89.) An. II. 1. p. 272. Auctoris nomine caret in P. et Pl. p. 239. St. *Archias* tribuit Br, ex Cod. Barnesii ad Ἰλ. ω. 729. errore fortasse librarii, ad proximum epigr. *Archiae* oculis aberrantis. V. 1. τροία. P. τροίη. Pl. Br. V. 2. Scr. ἀντήρεν. — ἐπ' ἐρχ. P. V. 3. σὺν ἀπ. P. — Nr. 140. εἰς τὸν αὐτὸν. ἀρχίου ^δ μακε. In marg. ζτ. Br. II. 100. nr. 32. An. II. 1. p. 271. V. 2. ἔθανε. P. Br. ἔθανεν. Pl. V. 3. πατήρ μὲν Πρ. P. metro reclamante. γεννήτωρ Πρ. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. πατήρ ex glossa esse potest, si poeta voce insolentiore, v. c. φίτυς (sic scr. non φῑτυς) usus fuerit. Schol. ad Lycophr. p. 462. φίτυς, ἡ γέννησις, καὶ ὁ γεννήτης. ἔστι ῥῆμα φιλύω, τὸ γεννῶ. Cf. Eustath. ad Ἰλ. φ. p. 1321. 12. ad ψ. p. 1401. 9. ad Ὀδ. μ. p. 465, 26. Lenissimum fortasse fuerit: γεννητὴρ Πρίαμος.

P. Nr. 141. εἰς πρωταῖα. ἀντιφίλ. βυζαντίου. εἰς πρωτεσίλαον τὸν ἐν τροία πρῶτον παντ ἑλλήνων τελευτήσαν. Br. II. 179. nr. 37. An. II. 2. p. 62. V. 1. σᾶμα. P. Br. σῶμα. Pl. V. 4. ἀπ' ἐχομένης. P. V. 5. δυσμήνητα. P. δυσμίμητα. Pl. δυσμίσσητα. Suid. T. I. p. 636. δυσμήνιτα. Br. c. Brodaeο, Salmasio et aliis. δυσμήνιτος, ut ἀμήνιτος ap. Plutarch. T. VI. p. 337. ed. Reisk. δύνεμηνις est p. 367. nr. 69. V. 6. ἀναλίην. P. ἀυαλίαν. Pl. Suid. ubi φυλλοχαοῦσι. V. 7. 8. Suid. in ἀκμήν. T. I. p. 86. ubi ποτ' ἦν. — οὐ μέρος. P. V. 8. σῶζεται. P. ἀκρεμόσιν. P. ἀκρέμοσιν. Suid. Plan. ἀκρέμοσι. Br. — Nr. 142. εἰς ἀχιλλία τὸν πηλῆως υἱόν, τὸν πάντων ἡρώων ὑπερέχοντα. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. V. 1. 2. Suid. in ῥήξηνορς. T. III. p. 258. — Nr. 143. εἰς ἀχιλλία καὶ πάτροκλῶ. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. Hoc et sequ. distichon pars pepli Aristotelici esse videntur.

Nr. 144. εἰς νόστορα. ἀδεσποτό. Br. III. 283. nr. 622. An. III. 2. p. 212. V. 2. Suid. in γενεά. T. I. p. 472. in τριγύρων. T. III. p. 502. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 490. — Nr. 145. εἰς αἶαντα τὸ τελαμῶν^ο ἀσκληπία^δ. Br. I. 178. nr. 6. in *Aristotelis* peplo, ubi Eustathium quoque hoc tetrastichon legiasse apparet ex ejus verbis ad Ἰλ. β. p. 216. 1. 4. An. I. 1. p. 568. V. 3. εἰ παρ' ἀχ. P. οὔνεα' ἀχ. Pl. Eust. De conjunctione εἰ in enuntiatione causali diximus ad p. 136. nr. 291. V. 4. κρέσσον ἐμεῦ δίνονται. P. κρέσσον ἐμοῦ κίκριται. Plan. Eust. ubi κρέσσων. — Nr. 146. εἰς τὸν αὐ^τ ἀντιπάτρ^ε σιδωνι. Br. II. 23. nr. 65. An. II. 1. p. 61. V. 1. ἐπιρροῖταισιν. P. ἐπὶ ροῖταισιν. Suid. in θυμοβαρής. T. II. p. 211. Vid. ad p. 226. nr. 135. V. 2. 4. Suid. in πινόμεσσα. T. III. p. 117.

Nr. 147. ἄρχιον. εἰς τὸν αὐ^τ αἶαντα τὸν τελαμῶνος τὸν ἐξ^ο ἑλλήν^ω ἄρχον· ἀλλὰ διακενήν δόξαν μαινόμεν^ο ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. Br. II. 96. nr. 18. An. II. 1. p. 259. V. 1. ἐν αἰρομένοισιν. P. Pl. Br. ἐναίρομναισιν tentabant Brod. et Scalig. Praepositionem subaudiebam ad νηυσί, nisi, quod malim, dativus a βαρὺς pendet. — ἐπίρμαχον. Pl. Br. Suid. T. I. p. 740. ἐπίρμαχος P. quod restitui. Subaudi αὐτῶν. — V. 2. αἶεν. P. Pl. Suid. αἶαν Br. tacite in textu posuit. Nomen heroīs omitti posse non videbatur. — ἄρην. P. ἄρη. Pl. Suid. Br. V. 3. ὤσεν. P. ὤσε. Br. c. Plan. Suid. in χερμαδίω. T. III. p. 664. Plaudes plerumque, ubi brevem syllabam vocabulum sequitur a duplici consonante incipiens, litteram paragogicam omittit; membr. Palat. eandem plerumque servant. V. 6. ἰδρυνθείς. P. ἰδρυνθείς. Pl. Br. P. V. 9. ἄμπλακεν. P. ἤμπλακεν. Pl. Br. V. 8. σὺ σῆ. P. Br. τεῆ. Pl.

Nr. 148. εἰς τὸν αὐτόν, ἀδεσποτον. Br. III. 282. nr. 618. An. III. 2. p. 210. V. 2. χρησαμένα. P. χρησαμένη. Pl. Br. V. 3. θνητοῖσιν ἐδύνατο. Suid. in Κλωθώ. T. II. p. 332. in μεμανία. T. II. p. 529. θνητοῖσι δυνήσατο. P. Pl. Br. V. 4. κλωθῶ. P. — Nr. 149. εἰς τὸν αὐτὸν Λεοντίου σχολ. Br. III. 107. nr. 20. An. III. 1. p. 202. V. 1. 2. Suid. in ἐπάσας. T. II. p. 703. V. 3. 4. Suid. in αὐτοφόνω. T. I. p. 389. — Nr. 150. εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 108. nr. 21. An. III. 1. p. 202. — Nr. 151. εἰς αἶαντα καὶ ἔκτορα. Br. III. 233. nr. 388. An. III. 2. p. 91. V. 2. εἰς θάνατος. P. Pl. εἰς θάνατον Br. c. Orsopoeo. Mihi probaretur: ἀμφοτέρων αἱ χάριτες θάνατος.

Nr. 152. εἰς τὸν αὐτὸν αἶαντα καὶ ἔκτορα τὸν πριάμον καὶ εἰς τὸ

παρ' ἀλλήλων δῶρα. Br. III. 233. nr. 389. An. III. 2. p. 91. V. 2. ἔπορον, ἔφερον. Suid. in φέρασπις. T. III. p. 591. Sic ap. Xenoph. de Vectigal. c. 4, 32. φορήσουσιν librariis deberi videtur pro παρίσουσιν. V. 3. δῶκε. P. δῶκεν. Pl. πείρισαν. P. πείρασαν. Pl. Br. Suid. in πείρησαν. T. III. p. 106. V. 5. πάλι ζωστήρ. Notanda corruptio brevis syllabae ante ζ, de qua vid. ad p. 113. nr. 177. — V. 7. πέμπεται vett. editt. nonnullae; unde Br. verbis transpositis: πέμπεται ἐξ ἐχθρῶν οὕτως αὐτοκτόνα δῶρα. ubi οὕτως non suo est loco. *) Vulgatam tuetur P. Suid. in αὐτοκτόνα. T. I. p. 386. neque necessarium videtur, haec per generalem sententiam efferrī. Cf. nr. 216. v. 5. 6.

Nr. 153. εἰς μίδα^oν ὁμήρον. οἱ δὲ κλεοβουλ^s τοῦ λιν^δ. τὸ σχῆμα πικλ^o/. (i. e. versus ita concinnati, ut eorum ordo sine sensus detrimento permuntari possit. Vid. Platon. in Phaedr. p. 264. D. ibique Heind. T. I. p. 308.) Br. I. 76. An. I. 1. p. 192. V. 1. χαλκή. P. χαλκήη. Br. χαλκῆ. Vulg. μίδα. P. μῖδεω. Br. V. 1. Scr. νάη. Sic P. ῥέη Br. c. aliis. Post hunc versum Br. ex Herodoto p. 751. addidit hos: καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα, Ἡελίος τ' ἀνῶν φαίνη, λαμπρά τε σελήνη. qui versus non magis leguntur in Cod. P. quam ap. Platon. et Dion. Chrys. T. II. p. 120. V. 3. πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου. Plat. Herod. πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ. P. Suid. Br. V. 4. Μίδας plurimi; etiam Suid. in αὐτοῦ. T. I. p. 389. in Μίδας. T. II. p. 559. Μίδης. Br. ex Herodot.

Nr. 154. εἰς κόρυβον, οὗ μέμνηται καλλιμα^χ ἐν αἰτίῳ. Cf. Chardon. in Mélanges. T. I. p. 93. sqq. Huschk. An. cr. p. 189. sqq. Exhibui in Paralip. ex Cod. Pal. nr. 33. p. 644. V. 1. ἰναχίδεσσιν. P. Ἰναχίδαισιν. Ruhk. Sic p. 404. nr. 288. κερκοπίδεσσιν legitur in membr. pro κερκοπίδησιν. Similes errores exagitavit Dorvill. ad Char. p. 748. Br. ad Apoll. Rh. L. III. 578. V. 3. τυμβοῦχος. P. τυμβοῦλος. Suid. in κήρ. T. II. p. 309. V. 5. 6. Suid. in Δελοῖ. T. I. p. 522. — πείνου ad Κοροίβον, referri debet secundum leges grammaticas; sed historia obscura est. Operis Callimachei, quod lemma commemorat, quamvis a Callimachi adversariis contemti, jacturam non hujus unius

*) Leniore mutatione scripisset: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται ἦρα.

epigrammatis tantum causa dolemus. — *ιστορίης*. P. *ιστορίη*. Suid. Heynio et Chardono probantibus.

Nr. 155. *εἰς φιλοσίωνα τὸν νικαίου γελωτοποιόν*. Br. III. 263. nr. 531. An. III. 2. p. 165. V. 1. 2. Suid. in *Φιλοσιών*. T. III. p. 603.

^{δε}
P. V. 4. *οὐ πώποτε*. P. *) Ap. Liban. T. IV. p. 186. 11. *ἐγὼ δὲ ἐπὶ*
τε βάραθρον ὅσον οὐδέπω. scribendum videtur: *ἐπὶ τὸ βάραθρον, ὅσον*
οὐπω. nulla mora interposita. ut p. 187. 16. *οὐκ ἐκφραγίσῃ δέ, ἔφην,*
οὐκ εἰς σαντόν, οὐκ εἰς τὸ βάραθρον χωρήσεις; ubi cave quid mutes
cum Reiskio. Ib. p. 195. 15. *ἐπὶ τὸ βάραθρον ὠθεῖ Τίμωνα*. Ap.
Eund. T. IV. p. 351. 2. *ἑμεῖς δὲ οὐδέποτε ἐπεστράφητε*. scr. *οὐδε-*
πώποτε cum Cod. Bavar. — In marg. novae pag. scriptus versus:
καὶ κρανᾶν ἀνέβαινε φιλοσίωνος ἐρίπνην.

Nr. 156. *εἰς εὐμηλον ἔξεν, ἰσιδώρου αἰγεάταν*. Br. II. 474. nr. 5.
An. II. 3. p. 351. — Nr. 158. *εἰς τινὰ μαντευσάμην περὶ τῆς ἑαυτοῦ*
ζωῆς. V. 1. *ἔθηνεν*. P. *ἔθηναν*. Pl. Br. *δεκάδες*. P. *δεκάδας*. Pl. Br.
V. 4. *ἔθανεν*. P. Pl. *ἔθανε*. Br. — Nr. 158. *εἰς μάρκελλον τὸν οἰδί*
τάτρ. οὗτος ὁ μάρκελλος τεσσαρακὸν βίβλους ἐν ἔπαισιν ἔγραψεν ἡρωϊ-
κοῖς. Br. III. 273. nr. 579. An. III. 2. p. 188. Cf. Suid. T. II.
p. 438. V. 2. *κνδίοτοις*. P. *κνδίοτοιο*. Br. c. Kustero. Sic p. 335.
nr. 69. *καθαροῖσι et καθαροῖο*. p. 402. nr. 3. *ὄμβροισι et ὄμβροιο*
confusa. V. 4. *προφερέστερος*. bene habet. Vid. ad p. 226. nr. 138.
προφερέστατος. Kuster. V. 7. *ἦνεν*. P. *εἶνεν*. Br. c. Apogr. G. R.

^ο
— *δύο καὶ*
V. 9. *χειρωνισι*. P. in marg. γρ. *δύο καὶ τεσσαράκοντα, δυοὶ καὶ τεσσ.*
Kust. *δύο καὶ τεσσ*. Br. c. Ap. G. R. Marcellum quadraginta duo
libros scripsisse constat ex Suida; sed poeta numerum rotundum po-
suit. Certe lectio *χειρωνισι* librariis non videtur deberi.

Nr. 159. *εἰς τηλεφάνην τὴν αὐλιτὴν νικαρ*. Br. II. 358. nr. 38.
An. II. 3. p. 46. *ἀδέσποτον* est ap. Planud. p. 220. St. V. 2. *σοφίης*.
P. *σοφίη*. Pl. Br. — Nr. 160. *εἰς τιμόκριτον ἀριστεν, ἀνακρίοντος*.
Br. I. 118. nr. 80. An. I. 1. p. 200. — Nr. 161. *εἰς ἀριστομένην*.
οὔτινος ἐπὶ τῷ τάφῳ ἵστατο ἀετός. ἀντιπάτρων σιδ. Br. II. 32.

*) Hinc auctor Inscr. quam edidit Coray ad Plutarch. Vit. T. IV.
p. 351. de Mima: *πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐκ οὕτω γε θα-*
νοῖσθ. quae non sollicitari debebant a doctiss. editore.

nr. 92. An. II. 1. p. 87. V. 4. ἡϊθέων. P. Br. ἡμεθέων. ed. pr. Flor. Ald. 1. Sic p. 101. nr. 95. — V. 5. ἐφ' ἐδρήσουσι. P. ἐφεδρήσουσι. Pl. Br. ἐφεδρέουσι. Suid. in πελειάδες. T. III. p. 72. quod Br. in Lectt. vulgatae praefert. Illud ne pro futuro habeas verbi ἐφεδρέω, obstat Coluth. v. 68. τοῖον ἐφεδρήσαντα προσέννεπεν Ἐρμῶνα, ubi Aldina ἐφεδρήσαντα. Ib. v. 257. καὶ μιν ἐφεδρήσειν νεοπηγέος ὑπόθεν ἔδρης. ubi Codd. iterum ἐγεδρήσειν. Lennepius cogitabat de ἐφεδρίσειν, non improbante Schneidero in Lex. Gr. T. I. p. 525. Nostri loci neuter meminerat. Cf. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 92. qui ἐγρήσω comparat, formam usu Homérico comprobata.

P. Nr. 162. διοσκορίδου, εἰς εὐφράτην πύργον δοῦλ^ο. Br. I. 563. nr. 36. An. I. 2. p. 404. V. 1. μινύης. Achill. Tat. L. III. 16. p. 134. καὶ οὐκ ἐσβέσθη τὸ πῦρ· ἀλλὰ μαινώμενον ἤνειχετο. sese in-
καὶ
quinari passus est. Vulgo pessime interpretantur. V. 2. εἰνὶ ἐκ. P. καὶ ἐκ. Pl. εἰμὶ γὰρ ἐκ. Br. ex conjectura. Nec male haberet: εἰμ' ἐγὼ ἐκ πατέρων. V. 3—5. Suid. in ἀνθιγενής. T. I. p. 379. — Nr. 163. λεωνίδου εἰς πρηξῶ τὴν σαμίαν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. Br. I. 239. nr. 71. An. I. 2. p. 127. V. 1. οὔσα. P. Br. εὔσα. Pl. V. 2. καλλιτέλους. correctum καλλιτέλεως. P. Hoc est in Pl. Br. V. 4. θνήσκες. P. pro ἔθανες. Vid. ad p. 257. nr. 207. V. 5. οὔσα. P. εὔσα. Pl. Br. sibi non constans. V. 6. αὔκ. ἀλλὰ. Br. V. 7. ζώοι. P. Br. ζώη. Pl. σοί. P. σοι. Pl. Br.

Nr. 164. εἰς τὴν αὐτὴν πρηξῶ τὴν σα ἀντιπάτρον σα. Br. II. 29. nr. 85. An. II. 1. p. 80. V. 3. ἔχωσε. in marg. γρ. ἔδειμε. P. V. 4. παρθενίας. Br. Sed σῆμα potius et ἡμετέρας scribendum. V. 5. λοχίοις ἐν. P. λοχίοισιν ἐν. Br. c. Ap. G. R. V. 8. τριέτη. P. Br. In praecedente epigr. v. 6. membr. et Br. τριετῇ. Hoc reposui ex praeceptis grammaticorum. τριέτης μὲν χρόνος, τριετῆς δὲ παῖς.
δ
Etym. M. — V. 9. ἔλθοι ἐς P. Ad ἱερὴν in marg. P. γρ. πολὴν ἐρίχα. Hoc magis probat Br. in Lectt. Mihi ἱερὴν doctius videtur et verius. — Nr. 165. εἰς τὴν αὐτὴν, ἀντιπάτρ σιδωνι, οἱ δὲ ἀρχίον.
ου qu
Br. II. 30. nr. 86. An. II. 1. p. 81. V. 6. καλλιτέλη. Br. c. Ap. G. R. καλλιτέλην. P. V. 7. ἀνδράσιν. Br. vitiose.

Nr. 166. εἰς τὴν αὐτὴν. P. εἰς λαμίσκην τὴν σαμίαν δευτοκίσα-
δ
σαν ἐν λιβύχῃ. διοσκορ. οἱ δὲ νικαρ. Br. I. 501. nr. 51. An. I. 2.

p. 402. V. 3. αἰκραν εἰλωι. P. αἰ παρὰ νείλω. Pl. Br. V. 4. ἡῖόνες. P. ἡόνες. Pl. Br. V. 5. 6. Suid. in λεχόνια. T. II. p. 435. —
 Nr. 167. εἰς πολυξένην γυναῖκα ἀρχελάου. τοῦ αὐ. οἱ δὲ ἐκατ^τθ^{ου} θασι.
 Br. I. 502. nr. 32. An. I. 2. p. 402. V. 1. ἀρχέλεω. Hephaest.
 Enchir. p. 4. τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ
 ᾔετο ἐγχωρεῖν οὐτ' εἰς ἔπος, οὐτ' ἐλεγείαν. φησὶ γοῦν ὁ Σοφοκλῆς
 Ἀρχέλεως. Cf. Antiphil. in Palat. p. 492. nr. 17. v. 1. — Θεοδέκτον.
 P. Θεοδέκτον. Pl. Br. V. 3. παῖδά τε. P. Pl. distinctione male po-
 sita post ὠδίσιν (ὠδίσιν P.). Recte Br. παῖδα δὲ dedit, interpunctione
 mutata. V. 4. αὐτῶν. P. et vett. editt. Plan. αὐτόν. Br. c. Steph.
 metro ruente. V. 5. ὀκτωκαί. P. V. 6. πάντ' ὀλίγ. P. Pl. Junctim
 Suid. in παντολιγοχρόνιος. T. III. p. 23. Illud praeferebat Kusterus,
 hoc Br. — Nr. 168. εἰς πολυξὺ δυστοκήσασαν ἐπὶ τρισὶ βρέφεσιν,
 ἀντιπάτρ⁸ Θεσσαλονικίως. Br. II. 121. nr. 48. An. II. 1. p. 328. ἄθλον
 est in Plan. p. 252. St. V. 1. τίς. P. V. 4. ἄρρένες. P. ἄρσενες.
 Pl. Br. V. 6. ἄπο. P. Aldd. tres. Asc. ἀπὸ St. Br. ἔπορεν. P. Pl.
 ἔπορε. Br.

Nr. 169. εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἰσταμένην πέραν τ^τ βυζαν ἐν χρυ-
 σοπόλει ἐπιτουκίονος. Br. III. 187. nr. 185. An. III. 1. p. 195. V. 3.
 λασεν
 ἤγαγεν. P. ἤλασεν. Pl. Br. V. 4. ἄδε ἐγώ. P. ἦδε δ' ἐγώ. Pl. δ' omit-
 titur ap. Constant. de Them. L. II. nr. 83. et ap. Hesych. Miles. de
 Reb. Patr. p. 50. sq. ubi tamen in Cod. Par. ἦδε δ' ἐγώ. teste Bastio
 in Ep. crit. p. 58. ed. sec. — V. 5. ἀ δέ. P. in marg. ἦν δέ, ut Pl.
 V. 6. τῇδε. marg. τῆςδε. P. V. 7. βοῖδιον δὲ καλεῦμαν (sic) ἐγὼ τότε.
 P. βοῖδιον δὲ καλεῦμην τότε ἐγώ. Suid. in βοῖδιον. T. I. p. 459.
 βοῖδιον δὲ καλεῦμαν ἐγώ. νῦν δέ. Codd. Constantini ap. Bandur.
 Antiqq. CPol. T. II. p. 31. Ex Hesychio recepit Br. βοῖδιον οὐνομα
 δ' ἦεν ἐμοὶ τότε. quod emendanti debetur librario non minus ac lectio
 Planudea: βοῖδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε. His omnibus inter se com-
 paratis ausus sum scribere, membr. lectione leviter immutata: βοῖδιον
 δὲ καλεῦμ' ἐγώ, ὡς τότε. ubi apparet, quam facile ὡς inter ἐγὼ et
 τότε omitti potuerit. Caeterum verba: νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις κ. τ. λ.
 praecedentibus non sunt opposita, sed novum quid addunt. Etiam
 negligentior sententiarum nexus loci depravandi occasionem dedisse
 potuit.

Nr. 170. εἰς ἀρχιάναντα παῖδα ἐπὶ φρέα^τ τελευτήσαντα ποσε-

δίππων. Iterum legitur in membr. p. 283. tamquam *Callimachi*. In Plan. p. 220. St. *Posidippo* inscribitur. Br. II. 50. nr. 18. An. II. 1. pag. 154. V. 1. τριέτη. Br. τριετῇ. P. 1. 2. Vid. ad nro. 163. vers. 6. ἀρχεῦναντα. P. 2. ἀστύναντα. Plan. Muliebre nomen est ἀρχεῦνασσα pag. 259. fortasse etiam ἀρχιῦνασσα. Ἀρχαῖα ναξ *Mitylenaeus* occurrit ap. Strabon. L. XIII. pag. 895. et Ἀρχαῖα νακτίδαι ap. Diodor. Sic. XII. 13. p. 498. ubi nonnulli Codd. Ἀρχεῖνακτίδαι. V. 2. μορφᾶς. P. 1. Pl. Br. μορφῆς. P. 2. ἐπ' ἐσπάσατο. P. 1. 2. V. 3. ἦρπασε. P. 1. 2. ἄρπασε. Br. V. 4. σκεπτομένη. P. 1. 2. σκεπτομένα. Br. c. Pl. V. 5. ἐπὶ γούνοισ. P. 1. γούνων. P. 2. Pl. Br. V. 6. κοιμανθεῖς. P. 1. κοιμαθείς. P. 2. κοιμηθείς. Pl.

Nr. 171. εἰς ποιμανδρον. μνασάλκον σικνωτιού. et iterum: εἰς πύμανδρ^ο ἰξεντήν^ο μηλί. Br. I. 192. nr. 12. An. I. 1. p. 404. V. 1. τῇδε. Scr. τᾷδε. P. V. 2. ἀδείας. Fortasse ἀγρείας. ut Leon. Tar. p. 147. nr. 35. τὸ σκύλος ἀγρείης τέινε κατὰ πλατάνου. Diodor. Zon. p. 161. nr. 106. κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο. V. 3. ὁ μάλιος. P. ὁ μάλιος. Pl. Br. quod me non mutasse poenitet. Verum est μάλιος. V. Steph. Byz. in Μῆλος. — οὐδ' ἔτι. P. Suid. T. II. p. 616. οὐδέ τι plures editt. Plan. — ἀγρευταῖς . . καλάμοις. P. Suid. Br. ἀγρευτῇ . . καλάμω. Pl. — Nr. 172. εἰς ἀλκιμένην λινοθηρὸν^ε ὑπὸ ἐχίδνης τελευτήσαντ^ω: ἀντιπατρὸς οὐδ/. Br. II. 36. nr. 105. An. II. 1. p. 100. V. 1. 2. Suid. in βιαιονία. T. I. p. 435. ubi ὑποπέτην. in ψήρας. T. III. p. 704. γεράνων. P. — V. 3. Suid. in χειρμαστήρ. T. III. p. 664. V. 3. 4. Idem in ἄποθεν. T. I. p. 274. in κῶλα. T. II. p. 361. in ῥινόν. T. III. p. 260. V. 5. 6. Suid. in οὐτήγεια. T. II. p. 743. καιμετῖς. P. V. 6. Suid. in ἐνεῖσα. T. I. p. 744. V. 7. ἰδῶς et λεύσων. P. V. 8. τοῦμποσίν. P. τοῖν ποσίν. Pl. Br. — πῆμα. P. et editt. vett. Plan. πῆμα. Steph. nescio unde. Homer. Ἰλ. λ. 347. νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἐκτωρ. Ὀδ. θ. 81. τότε γὰρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχή. Quint. Smyrn. L. VI. 501. ὕσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπώχετο πῆμα κυλίνδων. Ib. VII. 523. ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὼν ἄπωθεν.

Nr. 173. διοτίμ^ο οἱ δὲ λεωνι. εἰς θηρίμαχον βουκόλον κεραυνωθέντα. Br. I. 252. nr. 10. An. I. 2. p. 167. V. 1. αὐτόματα. P. αἰτόματοι. Pl. Br. Illud recepi, ut exquisitius. Vid. ad p. 166. nr. 84.

δειλαί. P. Pl. δειλῆς. Br. probabiliter. Vid. nr. 174. v. 6. — γρ. ταῖλια
 P. V. 2. ἐξ ὄρεος. bis in P. νειφόμεναι. P. Vid. ad p. 97. nr. 64.
 v. 1. — Nr. 174. εἰς τὸν αὐτόν, ἐρηνίου. Br. II. 298. nr. 14. An. II.
 2. p. 364. V. 1. 2. Suid. in βλωθρή. T. I. p. 439. ubi ἀρμόσει.
 V. 3. καμάτων. P. Pl. καλάμων correxit Scalig. in not. mst. Br.
 V. 5. 6. Suid. in περηστήρ. T. III. p. 172.

Nr. 175. εἰς τάφον ἐξορυχθέντα ὑπὸ ἀράτου (Scr. ἀρότου) ἀντι-
 φίλ. In Plan. p. 225. St. ἀθῆλον est. Inter ἀδέσποτα retulit etiam
 Br. III. 246. nr. 450. An. III. 2. p. 127. V. 1. οὔπω. P. οἴτω. Pl.
 Br. quod sequentia flagitant. *Usque adeo tellus, o rustice, deficit*
aratris. Grot. Ap. Liban. T. III. p. 122. 11. καὶ τοῖτοις τοίνυν τοῖς
 οὔπω δειπνεῖν κεκωλυμένοις. Scr. τοῖς οὔτω δειπνεῖν. — πᾶς. Pl. Br.
 πᾶς. P. recte. Sic etiam Scaliger in not. mst. Seriores tamen etiam
 ὁ βῶλος dixisse constat. Vid. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. c. 7.
 148. p. 248. καὶ οἱ μὲν τὴν βῶλον (λέγουσιν), οἱ δὲ τὸν βῶλον. Babr.
 Fab. p. 131. Aesop. Fab. nr. 223. p. 112. Coray ad Plutarch. T. IV.
 p. 421. Non item Atticistae. Quare ap. Liban. T. IV. p. 187. 7.
 περὶ τὴν ἐσχατίαν βαλλόμενος ὑπ' ἐμοῦ τοῖς βῶλοις. scribendum:
 περιήκει τὴν ἐσχ. et ταῖς βῶλοις. ut p. 194. 21. — V. 3. ἡ δ' ἔνις.
 P. ἔνις δ' ἐν. Pl. Br. Vid. ad p. 160. nr. 104. In proximo epigr.
 v. 4. σιδηρέη μ' ἐξεκύλισεν ἔνις. Ap. Artemidor. Onirocr. L. II. 24.
 p. 181. ἔνις est sine varietate; ut etiam in docto Scholio ad Apoll.
 Rhod. L. III. 232. In Maximi poematio π. κατ. v. 526. scribe: εὔ
 δ' ἂν ἀεργήλοισιν ἔνιν πῆξιας ἀφοῦραις. pro ἀεργήλοις σῦνιν. Cf.
 Dorvill. ad Charit. p. 721. — τί τοι πλέον. P. τί τό. Pl. Br. Theo-
 crit. ep. in Pal. p. 432. nr. 452. ὦ δέιλαιε τὸ θίρει, τί τοι πλέον.
 et αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι τί τοι πλέον; Alterum est ap. Antipatr.
 p. 368. nr. 72. τί δὲ τὸ πλέον; V. 4. ἀρπάσεται. P. ἀρπάσετε. Pl. Br.
 V. 5. ἀρώσει. P. ἀρώσει. Pl. Br. Apud Hesych. in ἀρώσει ordo lit-
 terarum ἀρώσει postulat, nec Vossius sic corrigere dubitavit. Homer.
 Od. ι. 108. οὔτε φρεσύνουσιν χερσὶν φνυτὸν, οὔτ' ἀρώσωσιν. ubi Eustath.
 p. 340. 26. τὸ δὲ ἀρώσωσιν ἔοικε δευτέρως εἶναι σιζήγίας τῶν περι-
 σπωμένων. ἦν δ' ἂν καθ' ὁρῶς τρίτης, εἴπερ ἐγγράφετο ἀρούσου.

Nr. 176. εἰς τὸ αὐτὸ τ' ^ταν. ἕτερον ὁμοῦ ὑπ' ἀροτήρος ἐξορυγέντα.
 Primus edidit Viscont. Isc. Triopée p. 104. Huschk. An. cr. p. 220.
 Illustravi in Paralip. I. p. 646. nr. 34. V. 4. ἐξεκύλισεν. P. Scripsi
 ἐξεκύλισεν. Vid. ad p. 157. nr. 27. V. 5. κακῶν. P. κακῶς. V. D. in

Apogr. Bosch. — ἔφη. P. ἐρεῖ scripsi, interrogandi signo in fine distichi posito, quo sensus, antea obscurissimus, restitutus est: *num quis in posterum mortem malorum appellabit finem, quum me ne sepulcrum quidem a malis tutum praestet?* Verba ἔφη et ἐρεῖ in Codd. parum inter se discrepant. Vid. quae de permutatione litterarum φ et ρ diximus ad pag. 145. nr. 23. In marg. Cod. nota: (μεῖον. ^ρ — Nr. 177. σιμωνίδου. Edidit Huschk. An. cr. p. 198. Paralip. I. nr. 35. p. 647. σπινθῆρι. P. Vid. ad p. 200. nr. 306. v. 10.

P. Nr. 178. εἰς τιμὴν ^φ δοῦλον. λυδὸν ^δ γένος. διοςκορε ^τ νικοπολι. In marg. εἰς δοῦλον ^δ τινὰ λυδὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ^δ δεσπότου ^τ θαπτόμενον. Br. I. 502. nr. 35. An. I. 2. p. 404. V. 1. λυδὸς ἐγὼ ναι λυδός. P. δοῦλος ἐγὼ ναι δοῦλος. editt. Plan. in cujus tamen optimo Cod. ap. Br. λυδός bis legitur. Et sic Br. recte exhibuit, nulla glossematis ^{γρ. ἔθεν} ratione habita. — V. 2. ἐθεντροσεα. P. V. 3. εὐαίων' ἀσινῇ. P. Pl. εὐαίων. Br. quod verum. Eurip. Ion. 125. εὐαίων εἴης, ὃ Λατοῦς παῖ. Id. Bacch. v. 426. ᾗ μὴ ταῦτα μέλει κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Εὐαίωνα διαζῆν. Sophocl. Trach. v. 81. τὸν λοιπὸν αἰεὶ βίοντον εὐαίων' ἔχειν. ubi εὐαίωνα refertur ad Herculem. Callimach. supra p. 108. nr. 146. εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀριζαλος Βερενίκα. Idem Hymn. in Del. 292. εὐαίων Ἐκαίργη. Id. H. in Lav. Pall. 117. ὀλβίσταν ἐρεῖ σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. V. 4. κείν. P. κῆν. Pl. Br. Infra p. 265. nr. 393. v. 4. οἷδ' με κείν αἰδῆ. Theocr. Eid. a. 103. Δάφνις κείν αἰδᾷ. Notandum πρὸς με. ut p. 94. nr. 40. 5. γράφει πρὸς με. Theocrit. Eid. ια. v. 68. οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεν. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXII. not. 31. Reizius ad Lucian. de Merc. cond. §. 1. πρὸς με scribendum censbat. T. III. p. 517. s. ed. Bip. et iterum T. IV. p. 377. perperam.

Nr. 179. ἄθλον, εἰς ἕτερον δοῦλον μάνην περισγενῆ. Br. III. 295. nr. 676. An. III. 2. p. 247. V. 2. ἐπὶ λαθ. P. V. 3. ὡς με τόν. P. ὅς με τόν. Pl. ὅς με τότ'. Br. ὡς non mutandum, quod ad εὐνοίης referri debet. Recte autem Br. τότε scripsit, quod opponitur adverbio νῦν. — ἐπὶ σφαλές. P. ἐπ' ἀσφαλές. Pl. Br. V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 6. χρσίη. P. Pl. χρεία. ed. Flor. Br. idem in εὐνοίης nihil mutans. — Nr. 180. ἀπολλωνίδου, εἰς ἕτερον ^ο δοῦλ, ἀντὶ τοῦ δεσποῦ τελευτήσαντος. Br. II. 139. nr. 29. An. II. 1. p. 374.

V. 1. θανάτου. P. θανάτοις. Pl. Br. V. 3. σοί. P. σεῦ. Pl. Br. Utrumque fortasse postponendum lectioni ap. Suidam in ἡρία. T. II. p. 75. ἡνίκα δυσδάκρυτα. — τεύχον. P. Pl. Br. τεύχω. Suid. ut ap. Aelian. H. An. VI. 51. ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ . . ποιηταὶ . . ᾄδουσιν αὐτόν. — V. 4. ἀπὸ φθιμ. P. V. 5. Scr. ἀμφὶ δ' ἐμ' ὦλ. ut est ap. Br. ἀμφὶ δέ μ' P. Pl. — γυρή. P. Br. ξυνή. Pl.

Nr. 181. ἀνδρονίκον εἰς δαμοκράτειαν. Br. II. 399. An. II. 3. p. 182. V. 2. φίλα. P. φίλα. Br. citra necessitatem. V. 3. νεοθηγεῖ. P. Suid. in νεοθηγεῖ. T. II. p. 608. ubi etiam ἡδέ, φθιμένης, σιδήρω, γηραλέης et κεφαλῆς. νεοθηγεῖ plura apogr. νεοθαγεῖ Br. ex Sapph. epigr. p. 285. nr. 489. ubi Cod. Pal. etiam νεοθαγεῖ habet. — V. 4. κεφαλῆς. P. Suid. κεφαλᾶς. Br. — Nr. 182. εἰς κλειρίστην ἐπὶ πασταδί τελευτησάσῃ. μελεάχρον. Br. I. 36. nr. 125. An. I. 1. p. 139. V. 1. ἐπὶ ἑνυμφίδιον. P. κλειρίστη. P. Pl. κλειρίστα. Br. Ionicas formas per totum hęc epigr. exhibet Plan. nisi quod v. 8. φθιμένης habet. V. 3. νύμφας. P. λωτοὶ ἄχενν. Suid. in λωτός. T. II. p. 463. V. 5. ἡῶν δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. P. Pl. ἡῶς δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἡῶι cum Graefio. Callimach. infra p. 289. nr. 517. ἡῶι Μελάνιππον ἐθάπτομεν. Leonid. Tar. p. 322. nr. 726. ἐσπέριον κῆῶν ἀπώσατο πολλὰκις ὕπνον. Hesiod. Scut. Herc. v. 396. καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν. Vid. de hac forma Br. ad Apoll. Rh. in Append. ad L. II. 745. — ἐκ δ' ὕμναιον. P. ἐν δ' ὕμναιος. Pl. Br. ἐκ δ' Ὑμναιος. Graef. Verbum ἐκσιγᾶν alibi non occurrit; sed ἐκσιωπάω ap. Arrian. Anab. VI. 4. 9. τῶν τε κλειυστῶν ὑπὸ θαύματος ἐκσιωπησάντων. — σεγαθείς. Vid. ad p. 226. nr. 138. Breviloquentiam in verbis ὕμναιος γοερὸν φθίγμα μεθρημόσατο, optime illustravit Graefius, qui excitavit Aeschyl. Prom. 309. γίγνωσκεσαντὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους Νέους. Sic etiam alii. Infra p. 306. nr. 628. οὐ νέμεσις τοι ἰσοῖται ταύτην κλῆσιν ἀμειψομέναις. Eurip. Iphig. Aul. 343. κατ' ἐπεὶ κατέσχετ ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους. Ib. 563. λέλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γράφας. Id. in Orest. 248. ταχὺς δὲ μετέθου λύσαν ἀρτίως φρονῶν. Clearch. ap. Athenae. L. XII. p. 516. F. ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον. virilem vitam cum muliebri permutaverunt. Lycophron v. 334. de Hecuba: μαίρας ὕταν φαιονρὸν ἀλλάξῃς δομήν. Plato de Rep. L. X. p. 620. B. Ἀγαμέμνονος ψυχὴν . . διὰ τὰ πάθη αἰετοῦ διαλλάξαι βίον. — μεθ' ἀρεμ. P. V. 7. περὶ παστῶ. P. παρὰ παστῶ. Pl. Br. Graef.

Nr. 183. παρμενίωνος εἰς ἐλέγην τινὰ παρθένον τελευτήσασαν. Br. II. 203. nr. 13. An. II. 1. p. 116. V. 1. ἀδελφῶ. P. ἀδελφοῦ. Br. V. 2. προπαλῆς. P. δειλῆς. Br. qui etiam de ραδαλῆς cogitabat. Huic conjecturae addideris ἀπαλῆς aut ἀταλῆς; quorum tamen nihil satis certum videri potest. Proximum foret προκάλῆς, *pulcherrimae*. Sic πρόκακος pro ἄγαν κακός ap. Aesch. Pers. 992. ubi πρόχαλος et προπάλαιος comparatur ab Abresch. T. I. p. 357. πρόπας est ap. Homer. Ἰλ. β. 493. προβαθὺς ap. Apoll. Rhod. IV. 283. in quibus omnibus praepositio vim intendendi habet. — P. V. 3. γάμους. P. γόους. Br. ex emendatione Salmasii, ut videtur. Erinna p. 319. nr. 712. καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν Ἐς θρήνων γοερὸν φθίγμα μεθρημόσοο.

Nr. 184. παρμενίωνος εἰς τὴν αὐτήν. Br. II. 203. nr. 14. An. II. 2. p. 116. V. 2. διπλόα. P. Pl. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi διπλᾶ. V. 3. μνηστῆρσι. Br. c. Plan. μνηστῆρσιν. P. —

Nr. 185. ἀντιπατὴρ θεσσαλ^υ εἰς κόρην λίβυσσαν ἐν ῥώμῃ τελευτήσασαν. Br. II. 124. nr. 60. An. II. 1. p. 336. coll. Addend. T. III. 2. p. 478.

V. 1. ῥώμης. P. V. 3. δέ με. P. Pl. ἡ δ' ἐμέ. Br. Idem vitiosam Plan. distinctionem mutavit. V. 4. κλαυσαμένα. P. κλαυσαμένη. Pl. Br. V. 5. πῦρ ἕτερον σπεύδουσα, τόδ' ἔφθασεν. Pl. τὸ δ' ἔφθ. Br. interpunctione mutata. Saepé a librariis in pronomine ὅδε peccatum. Vid. supra ad p. 52. nr. 12. v. 5. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 389. 20. ἀλλ' ἡ μὲν ἐπὶ τὸν οἶκον ἦδη (Scr. ἦδε c. Reisk.) παράκλῃσι, παραπέτασμα τόδε τῆς σπουδῆς, ἀπολογία τις . . . Scribe: παραπέτασμα, τὸ δὲ τῆς σπουδῆς, ἀπολ. ubi genitivi sequentes τῶν εἰς ἐμὲ πεπραγμένων et ad παραπέτασμα et ad σπουδῇ referendi sunt. — V. 6. ἀμετέραν. P. ἡμετέρην. Pl. Br. ἦψεν. P. Pl. ἦψε. Br. φερσεφόνη. P. φερσεφόνη. Pl.

Nr. 186. εἰς νικίππῃ ἐπὶ θαλάμῳ τελευτήσασαν. φιλέππου. Br. II. 234. nr. 79. An. II. 2. p. 205. V. 1. νικίππιδος. P. νικίππιδος. Pl. Br. Suid. in λωτοί. T. II. p. 463. V. 3. 4. Suid. in κώμῃ. T. II. p. 363. V. 5. δι' ἐλ. P. V. 6. λέχεσιν. P. Plan. λέχει. Br. — Nr. 187. τοῦ αὐτοῦ. εἰς μελίτ τιν' παρθένον. Br. I. 147. (inter epigr. Simonidis, cui inscribitur infra p. 257. In Plan. p. 222. St. Leonidas tribuitur.) nr. 108. An. I. 1. p. 268. V. 1. ἡ γρηῶς νικώ. P. 1. ἡ γρηῶς νικώ. P. 2. Pl. Br. Aliis γρηῶς magis placuerit.

Nr. 188. ἀντωνίου θάλλου^{ου}. εἰς κλεάνασσαν ἐν τῷ θαλάμῳ πυρ-
ποληθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν. (neutrum vere. Cleanassa ipso
nuptiarum die obierat.) Edidit Chard. de la Roch. Mélanges. T. I.
p. 109. Huschk. An. crit. p. 211. nos in Paralip. I. nr. 36. p. 647.
V. 1. κοῦρωι ὥριον. P. quod tueri conatur Chard. γάμῳ κοῦρῳ ad-
modum poëtice dici affirmans pro γαμέτῃ κοῦρῳ, marito juveni; ὥριον
autem adverbialiter sumendum esse. At κοῦρωι perperam scriptum
pro κοῦρα (nr. 190. vers. 1.) sive κοῦρη; puella autem γάμῳ ὥριος,
i. e. εἰς γάμον, toro matura, vulgo ὥραία γάμον et γάμων. Vid.
Pierson. ad Moer. p. 426. V. 5. ἐπ' ἐκώμ. P. — ἐρινύς. P. Sic
semper in Cod. Caesareo Apollonii Rhod. legi Br. monet ad L. II.
220. illam scripturam probans ad Aeschyl. VII. c. Theb. 490. Pro sola
genuina eam habebat Visconti Iscriz. Triop. p. 71. eidemque patrocini-
atur Bloomfield ad Aeschyl. Prom. v. 53. Hoc loco paucisque aliis
a vulgari orthographia recessi, Cod. auctoritatem secutus. Ἐρινύς
tamen est ap. Suid. T. I. p. 855. in μόρσιμον. T. II. p. 575. in
φολίος. T. III. p. 641. Ad rem cf. Ovid. Heroid. VI. 41. ab Husch-
kio comparatum. Liban. T. IV. p. 611. 5. ἐκείνην τὴν παστάδα
Ἐρινύες ἐπήξαντο· τάφος ἦν ὁ γάμος ἐκείνος, καὶ Πυριφλεγέθων αἱ
θαῖδες, καὶ Κωνυτὸς ὁ Τμείναιος. V. 7. νημάτια ὧ νύμφιος. Suid.
in νυμφεῖος οἶκος. T. II. p. 639. ubi vera lectio non fugit editores.
Cf. Toup. Em. in Suid. P. II. p. 276. Verba παστάς ἀνῆπτετο λαμ-
πάδι lemmatis auctor de vero incendio accepit, quo thalamus novae
nuptae conflagraverit. At graeca verba nihil aliud dicunt, quam thala-
mum facibus incensis illustratum esse. Vid. Mitscherlich. ad Horat. I.
Od. IV. 8. T. I. p. 65. Similiter βωμοὶ dicuntur καίεσθαι et ἀνα-
καίεσθαι, quem usum illustravit Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV.
p. 34. Nec dissimilis usus est verbi ardere et accendi ap. Sil. Ital.
L. XV. 679. ardebat gemina Garamantide coerulea vestis . . Et
gemmis galeam clypeumque accenderat auro. Stat. Theb. L. X.
59. variis ubi plurima floret Purpura picta modis, mixtoque in-
cenditur auro. Vid. Burmann. ad Valer. Flacc. L. V. 370. Obiter
corrigendus Liban. Tom. IV. pag. 1033. 14. in Medae verbis: τὸν
νεώτερον περιμένεις, ὧ Θετταλέ, τὸν ἐράσιμον· κάγω ταῦτὸν φυ-
λάττω πρὸς φόνους ἐπιτήδειον· ὄνειροπολεῖς τὴν παστάδα, καὶ τό πῦρ τὸ
γαμήλιον· κάγω τὸ ξίφος. Scr. τὸν ἔσπερον περιμένεις. Catull. LXII. 1,
vesper Olympe Expectata diu vix tandem lumina tollit.

Nr. 189. ἀριστοδίκου ῥοδίου εἰς λίγειαν ἢ μᾶλλον ἀκριδα ἐπιτύμβιον. Br. II. 260. nr. 2. An. II. 2. p. 265. V. 1. οὐκέτι δὴ σε λίγεια κατ'. P. οὐκέτι λίγεια σε κατ'. Pl. ἀλκίδος. P. Br. ἄκιδος. Pl. V. 2. ^{αν} ἄκρα μελιζομένης. P. ἄκρα μελιζομένηαν. Pl. ἀκρί. Br. Vera lectio non fugit Grotium. — ^α ἡέλιος. P. ἡέλιος. Pl. ἀέλιος. Br. V. 4. ^φ περσεφόνας. P. περσεφ. Pl. φερσεφ. Br. Cf. ad nr. 185. — Nr. 190. ἀνύτης, οἱ δὲ ^δ λεωνι εἰς ἀκριδα καὶ τέττιγα ἐπιτάφιο/. Br. I. 200. nr. 14. An. I. 1. p. 431. V. 1. ^{αι} δρυνοκοιτω. P. δρυνοκοίτα. Pl. Br. τῇ δρυνοκοίτη. Suid. in δρυνοκοίτα. Tom. I. pag. 629. V. 3. κόρα. P. Pl. Br. κόρη. Suid. — P. In novae paginae marg. superiore legitur epigr. Marci Argentarii, quod suo loco dabimus p. 259. nr. 364.

Nr. 191. ἀρχίον εἰς κίσσαν το ὄρνεον διζ τοῖναι ^τ ^θ αὐ ὠδεκ/. Br. II. 99. nr. 28. An. II. 1. p. 267. V. 1. ἀπὸ κλάγξασα. P. Suid. in ἀντίφθογγον. T. I. p. 231. ubi ἡ πάρος. ἀποκλάγξασα. Pl. Br. ἀποκλάγξασα emendabat Jos. Scaliger in not. mst. Aeschyl. Agam. 156. τοιάδε *Κάλχας σὺν μεγάλους ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν. Ἴλ. κ. 276. ἐρωδιοῦ κλάγξαντος. Ἴλ. μ. 207. αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο. Orph. Argon. 1005. κλάγξας δ' ἐξ ὑπάτης χέλυσος, βαρυνχέα φωνήν . . πέμπον. V. 2. πολλάκι distinctione mutata junxi cum praecedentibus. V. 3. πολλὰ δὲ κρέξασα. P. et sic edit. pr. Flor. et edit. pr. Suidae in κερτόμοιος. T. II. p. 302. Br. πολλάκι δὴ vulgo in Plan. ἀχὼ κέρτομος malebat Br. citra necessitatem. V. 3. 4. 5. 6. Suid. in ἀντιφθόν. T. I. p. 232. ubi ἡζώ. V. 5. 6. Id. in ἀγλωττία, T. I. p. 31. ubi μιμητὴν ζῆλον ἀνηναμένη.*

Nr. 192. μνασάλκον εἰς ἀκριδα τὴν μονοιξ. Br. I. 192. nr. 10. An. I. p. 402. V. 1. 2. Suid. in λιγυφθόγγοις. T. II. p. 445. V. 3. 4. Suid. in ξουθῇ. T. II. p. 647. ubi ξουθῶν. In Cod. Pal. ξουθαν corr. ξουθαῖν. ξουθᾶν. Pl. Br. quae lectio ob terminationum varietatem auribus magis blanditur. — ἡδύ. P. Pl. Suid. ut v. 3. οικιρῆν. Scr. ἀδὺ et οικιράν. — Nr. 193. σιμμίου ἕτερον εἰς ἀκριδα. In Analectis omissum Br. edidit in notis ad Aeschyl. VII. c. Theb. p. 346. posui in edit. Lips. T. I. p. 138. V. 1. 2. Suid. in πτώσσοντες. T. III. p. 226. ubi πᾶν δὲ κατ' εὐδενδρον στείβων δρυός. In edit. pr. εὐδενδρουσίβων. Kusterus δρύος emendavit. Cf. ad nr. 203. v. 1. — δὲ ἀγλαίσσον. Vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. IV. 9. T. III.

p. 215. V. 5. ὄφρα με. P. μοι. Suid. in ἐνερκεῖ. Tom. I. p. 887. in Glossario Göttingensi, quod commemorat Huschkius in *Analect.* crit. p. 309.

Nr. 194. μνασαλκον, ἕτερον εἰς ἀκριδα δημοκρίτου. Br. I. 192. nr. 11. An. I. 1. p. 402. V. 1. ἄδε. Suid. in ἀργιλλώδης. T. I. p. 312. ἄδε. P. quod Br. probat in Lectt. Cf. ad p. 273. nr. 430. v. 7. Theocrit. Eid. V. 34. ὣδε πεφύκη Ποτα, χά σιτβάς ἄδε, καὶ ἀκριδες ὣδε λαλεῦντι. V. 2. ἀργειλός. P. ἀργιλλος. Suid. vulgo. In ed. pr. ἀργιλος. "Αργιλος nomen urbis Macedoniae in Lectt. reposuit Br.

Nr. 195. μελεάγρον. ἕτερον εἰς τὴν αὐτῇ ἀκριδα τ' μουσικῆ. Br. I. 32. nr. 112. An. I. 1. p. 122. V. 1. ἀπατηλὰ ^{γρ. πόθων} μνθων. P. ἀπατηλὰ πόθων. Pl. ἀπάτημα. Huet. Br. παρὰ μύθιον. P. ἕκνον de ἀγροπνία interpretatur Dorvill. ad Char. p. 571. quod nostrae explicationi praefert Schaefer. ad L. Bos p. 492. V. 3. μοί τι ποθ. P. V. 4. ἐκ-κρούουσα φίλας. P. Pl. ἐγκρούουσα, φίλη. Opsop. φίλοις. Brod. Dorv. Br. Saepissime permutantur litterae οἰ et α. Hinc scribam ap. Liban. T. IV. p. 785. 15. ὁ πόλεμος . . . πολλὰς (πολλοῖς vulg.) ἀμέλει νίκας ἀδίκους φιλοτιμεῖται. Ib. p. 1054. 9. οἱ πολλοὶ δὲ ἐν ψδαῖς τε καὶ πηδύμασι καὶ σκώμμασι, ἃ δὴ (οἱ δὴ vulg.) καὶ τοῖς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐμβάλλοντες . . . κατατωθάζουσι. V. 5. 6. Suid. in μίτος. Tom. II. p. 567. — V. 7. 8. Suid. in γήτειον. T. I. p. 481. V. 7. ὀρθρινά. omnes. ὀρθρια corrigit Graefius. Vid. p. 113. nr. 177. V. 8. στόμασι σχιζομένας. P. Pl. Suid. στόματι σχιζ. Br. στόμασι σχαζομένοις Graefius in textu posuit, *ori aperto*; vereor ut poeta probante. Suspiscabar: στόμασι μνζομένας, *guttas, quae ore suguntur*. De polypo Oppian. Hal. II. 406. ὡς ὅγε σάρκας Δάπτων ὀξυνόροιο κατίσπασεν ἄγγεος ἔξω Μνζήσας. Habetur autem μνζεῖν, μνζῆν et μύζειν. Hesych. μύζει. θηλάζει. λείχει. πιέζει. Id. μύζουσι. θηλάζουσι. Suid. μνζεῖ καὶ μύζει. θηλάζει. λείχει. Idem in μνζήσας· ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ἐπὶ τῇ σφραγίδι, μνζήσας ἀπέθανε. — ψανάδας. P. ψεκάδας. Pl. Suid. Br. Vid. ad p. 275. nr. 443. v. 3.

Nr. 196. τ' αὐτ' μελεάγρον. εἰς τέττιγα τὸν μουσικόν: θανμάσιον τροχαζ. (τροχαλόν. quod de voce est ap. Christod. Ecphr. v. 29.) Br. I. 32. nr. 111. An. I. 1. p. 121. V. 1. ἀήχεις. P. Pl. ἡχίεις. Br. c. Suida in ἀγρόνομοι. T. I. p. 39. V. 2. ἀγρονόμαν. P. ἀγρόνομον. Suid. ἀγρονόμον. Pl. Br. Codicis lectionem recipere non dubitavi.

Vid. ad nr. 175. v. 1. ἐρημολάλον. P. Pl. Suid. quod restitui cum Graefio. ἐρημολάλος. Br. c. Tourpio. V. 3. ἐφ' ἐξόμενος. P. πετάλων corr. Scaliger not. mst. V. 4. λύρης. P. λύρας. Pl. Suid. in κῶλα. T. II. p. 361. §. V. 7. μεσημβρινός. Vid. ad p. 456. nr. 585. v. 11. — V. 8. σκιερῇ. P. Pl. Br. Si λήρας sincerum, etiam σκιερῇ scribi debet. Graefius λύρης dedit et σκιερῇ.

Nr. 197. Φαέννον, εἰς τὴν ἀκρίδα δημοκρίτου. Br. I. 257. nr. 2. An. I. 2. p. 180. V. 1. ὄκα. P. ἐνείην. Ib. ἐνείειν. Pl. ἐνίην. Br. Cod. lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Dionys. Halicarn. p. 125. V. 2. ἄγον ὕπνον. P. ὕπνον ἄγον. Pl. Br. ἄγων editt. Ald. tres. In ὕπνος prior recte corripitur, interdum in hac ipsa pentametri sede. p. 453. nr. 433. ὀρφανίσωμες ὕπνον. p. 522. nr. 101. ῥιπίζων ἐν ὕπνοις. p. 603. nr. 226. ἄγρυπνον ἀμπαύω. V. 4. ὠρόνπου. P. ὠρωπού. Pl. Br. ἀπὸ φθιμ. P.

Nr. 198. λεωνίδ^υ ταραν^τ: εἰς ἀκρίδα φιλαινίδος τελευτήσασαν. γρ. ἔστιν
Br. I. 237. nr. 65. An. I. 2. p. 121. V. 1. εἰμι κρός τις ιδεῖν. P. εἰ καὶ μικρὸς ιδεῖν. Pl. Br. Suid. in τυμβεία. T. III. p. 516. εἰ καὶ μικρὸς ιδεῖν λᾶς ὁ τυμβεΐτης ἄμμι περικρέμαται. Epigr. ἀδ. p. 208. in marg. εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος. A membranis tamen non recedo. De εἰ pro εἰ καὶ posito, modo sequente ἀλλὰ in apodosi, modo omisso, dixi ad p. 110. nr. 162. p. 216. nr. 58. Antiquissimum exemplum esse videtur locus Sapphus ap. Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει. — ἐπ' οὔδεος. P. Pl. ut κατ' οὔδεος ap. Quint. Smyrn. III. 66. ἐπούδεος V. D. ap. Huetium p. 26. ἐπούδειος Br. Novimus ἐπουδαῖος, κατουδαῖος, ὑπουδαῖος, non item ἐπούδειος. Etiam in hoc vocabulo Cod. Pal. veram mihi lectionem praestare videtur. Saepenumero ap. poëtas epitheta in hunc modum circumscribuntur. — παρ' ὀδίτα. P. παροδίτα. Pl. Br. V. 2. τυμβεΐτης. P. Suid. τυμβίτης. Pl. Br. ἐπὶ κρέμ. P. V. 5. διπλοῦς. P. Pl. δισσοῦς. Br. c. Suida in καλαμίτης. T. II. p. 229. Sed idem διπλοῦς habet in ἐφίλατο. T. I. p. 925. τὴν καλαμίτιν. P. Suid. utroque loco. Br. καὶ με θανοῦσαν Κάτθετ' ἐφ' ὑπνιδίων χηρα-
μένην λαλάγων. Pl. καὶ θ' ἐτ' ἐφ' ὑπνιδίωι χηρομένην πατάγωι. P. γρ. χηραμένην
In lectione Cod. Pal. καὶ θετεφ' mihi latere videtur: καὶ σφ' ἔτρεφ' ὕπν. eamque nutrebat. Pronomine σφὲ utitur Homer. Ἰλ. λ. 111. Simenid. in epigr. p. 244. nr. 251. ἔτρεφε, ut in ep. Meleagr. p. 237.

nr. 207. v. 5. ἐν πόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἃ γλυκερόχροθε. — *χηραμένην*, doctior lectio alteri *χρησαμένην* praeferenda: *locustam strepitu gaudentem*. Homer. 'Ιλ. ξ. 270. *χῆρατο δ' ὕπνος*. ubi vid. Eustath. p. 975. 41. Bentleyus de lectionis sinceritate dubitabat (vid. Heyn. ad 'Ιλ. T. VI. p. 582.) tum non memor plurimorum locorum, ubi eadem forma occurrit. Apoll. Rhod. IV. 55. *Θεὰ ἐπεχῆρατο Μῆνην*. IV. 1628. *χῆραντο δὲ θυμόν*. Oppian. Cyn. I. 533. *μέγ' ἐχῆρατο*. ut vulgo ibi legitur: *μάλα χῆρατο*. plurimi Codd. Simylus ap. Plutarch. Vit. Romul. c. 17. T. I. p. 50. *τῇδ'* (sic legerim pro *τῇνδ'*) οὗτ' ἄρ' Βόιοι τε καὶ ἔθνη μνηρία Κελτῶν Χηράμενοι. ubi tamen cl. Coray *κρηράμενοι* dedit; quae correctio mihi necessaria non videtur. V. 7. *ἀπ' ἀν. P. V. 8. τῶλίγον. P. τούλίγον* Plan. Br. quod certe vulgari usui magis convenit. V. 8. *ῶρθωσε. P. Br. ὠρθωσεν. Pl. — πολυστροφίης. P. Br. πολυτροφίης. Pl.*

Nr. 199. *τύμνεω εἰς ὄρνεν ἀδιάγνωστον, οἷμαι δὲ λάρον*. Br. I. 505. nr. 2. An. I. 2. p. 410. V. 1. *παρ' ὁμοιον*. P. V. 3. *ῆρπασθη. P. ῆρπασθης φιλέλαιε. Pl. λάρε* est in membr. Sed ex lemmate apparet, scripturam in autographo non fuisse perspicuam. Nec suspicione caret haec lectio. Scholiasten Luciani Tom. I. p. 85. ed. Bip. *οἱ λάροι, ἀντὶ τοῦ ἡδεῖς*. (i. e. *εὐήθεις*. cf. Ruhnke ad Tim. p. 131.) minus recte reprehendit Hemsterhusius, quasi diversa vocabula, *λάρος* et *λαρός* confuderit.

Nr. 200. *νικίου, εἰς τέττιγα ὑπὸ παιδὸς ἀναιρεθέντα*. Br. I. 249. nr. 8. An. I. 2. p. 156. V. 1. 2. Suid. in *ῥαδινῇ*. T. III. p. 250. *ὑπ' ὄρπανα. P. ὑπὸ πλάκα. Pl. Suid. ὄρηξ* inter τὰ *φιλούμενα* refert Lexic. π. πνευμ. ad calcem Ammonii p. 234. nec aliter scribitur ap. Homer. 'Ιλ. φ. 38. Vid. Heyn. T. VIII. p. 121. Offensionem autem habet media syllaba contra poetarum usum correpta. Vido tamen, an in hac quoque voce syncope locum habeat, ut in *χῆος* p. 114. nr. 183. p. 539. nr. 235. in *ιδρύσεις* p. 190. nr. 253. in *γέφυρα* in Append. Epigr. nr. 223. T. II. p. 827. in *λάγνος* p. 546. nr. 298. in *ῥίνα* p. 566. nr. 418. et in aliis similibus, quae passim in Anthologia notavimus. Certe Planudea lectio *ὑπὸ πλάκα*, quam Br. recepit, quem commodum sensum habeat, non video. V. 2. *τέρψομ' P. Pl. φθίγξομ'* Suid. Distinctione ante *ἀπὸ* deleta, junxi *τέρψομαι ἰείς*. Diphil. ap. Athen. L. II. p. 47. B. *τέρπομαι γυμνοῦς ὀρῶν Τοὺς δῆτυπείνους*. Similia vid. ap. Valken. ad Herodot. p. 212.

Erfurd. ad Sophocl. Antig. p. 73. — ἀπορῥαδινῶν φθόγγων *ἰαίς*. P. φθόγγον *ἰαίς* στομάτων. Suid. V. 3. ἀρσάν. P. ἀρσάν. Pl. Br. De diphthongo *ai* in media voce correpta dixi ad p. 83. prooem. Philipp. v. 12. Suid. T. I. p. 314. ἀρσῆν χειρα· τὴν ἀσθενῆ. καὶ ἀδύνατον. Homer. Ἰλ. ε. 425. κατεμύξατο χειρα ἀρσῆν. — λαθραις. P. λαθραις. Plan. Br. V. 4. χλωρῶν. P. χλοερῶν. Plan. Br. Vid. mox nr. 213. v. 1.

Nr. 201. Παμφίλου, εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως. Br. I. 251. nr. 2. An. I. 2. p. 181. V. 1. ἐφ' ἕξομ. P. V. 2. ἀδείαν. P. ἡδείαν. Pl. V. 3. γηρέοντα. P. Suid. in ἡχέτης. T. II. p. 86. γαρέοντα. Pl. Br. ἡχέτα. P. Pl. Suid. ἀχέτα. Br. Magna in hoc tetrasticho dialectorum confusio. V. 4. χειρὶ με πεπταμένα. P. χεῖρ ἄμα πεπταμένα corrigitur in marg. Cod. qua lectione leviter immutata χεῖρ ἀναπεπταμένα dedit Br. χειρὶ μεταπτάμενον. Suid. et vett. editt. Plan. χεῖρε μεταπτάμενον. ed. Asc. Steph. — παιδὸς ἀπ' ἡϊθέλου. omnes; in qua lectione ἀπὸ inservit periphrasi. Vid. Addit. An. ad Athen. p. 321. Male Br. vocibus transpositis: ἡϊθέλου παιδός. At certe ἡϊθέλου otiosum est et suspectum, praesertim quum exspectes aliquid, quo pueri factum reprehendatur. Hinc incoidebam in νηπεδανῷ i. e. ἡπεδανῷ. Oppian. Cyn. III. 109. αὐτὰ τ' ἡϊθεῖαι ἀνεμῶνιδες ἀστράπτουσαι.

Nr. 202. ἀνύτης. εἰς τὸν αὐτόν. ἀρμύζει δὲ καὶ εἰς ἀλεκτρύονα. Br. I. 199. nr. 11. An. I. 1. p. 428. V. 1. Suid. in ἐρέσσων. T. I. pag. 852. — V. 3. 4. Suid. in ῥίμφα. Tom. III. pag. 260. in σίνις. p. 318. — Nr. 203. σιμμίον. εἰς πέρδικα τελευτήσασαν. Br. I. 204. nr. 4. An. I. 2. p. 5. V. 1. ἀν ὑλῆεν. P. in marg. ἀνυλῆεν. — δριός in textu et in marg. P. Suid. in δριός. T. I. p. 628. et in Codd. nonnullis Plan. ubi vulgo δρυός. Vid. nr. 193. V. 2. ἡχῆσεις ἀνείς ἀπὸ στομάτων. P. in inferiore paginae marg. γρ. ἡχῆσσαν ^{τος} εἰς γῆρυν ἀπὸ στομάτων. unde una littera mutata feci: ἡχῆσσαν ἦης. εἰς servavit Br. versu sequ. Θηρεύσεις exhibens. Nec Suidas male: ἡχῆσεις ἀνείς. Apoll. Rhod. L. IV. 731. πολχίδα γῆρυν εἴσω. 903. ἔσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. Ib. 911. τοὶ δ' ἄκριτον ἔσαν αὐδῆν. — στόματος. Suid. Pl. στομάτων. Br. Sic p. 370. nr. 87. v. 6. λιγὺν προχέειν ἐκ στομάτων κίλαδον. Ib. nr. 88. v. 6. ναύτην τῇ στομάτων θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ. —

¶ V. 3. *Θηρέων βαλλίους*. P. Suid. in *βαλίαν*. T. I. p. 413. *Θηρέων ἀγρίους*. Pl. *Θηρέσεις* Br. c. Dorvill. quod, verbo ἴης restituto, lectioni Codd. et edit. cedere debuit. — *σὺν ὁμήλ.* P.

Nr. 201. *εἰς τὴν πέρδικα ἀγαθίον σχολαστιξ ἦν αἰλουρος κατέφαγεν, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος γάττος τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου*. Br. III. 65. nr. 85. An. III. 1. p. 114. V. 1. 2. Suid. in *μετανάστρια*, T. II. p. 510, V. 2, *λεπταλίας*. P. *λεπταλίου*. Pl. Suid. Br. Illud reposui. — V. 3. 4. Suid. in *αἰθύσσω*. T. I. p. 648. in *ἡριγένειαν*. T. II. p. 75. ubi Cod. Lugd. *πάαιρεθύσης*. Verba *θαλερώπιδος ἡριγένειας* idem respicit in *θαλεροί*. T. II. p. 162. — *παρ' αἰθ.* P. V. 6. *ἤρπασα*. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 339. *ἤρπασε*. Plan. Suid. in *ἀπέθρισεν*. T. I. p. 251. V. 8. *μὴ τὸ τεόν*. P. Br. *μήποτε σόν*. Pl.

Nr. 205. *εἰς τὴν αὐτὴν πέρδιξ τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου*. Br. III. 65. nr. 84. An. III. 1. p. 113. V. 1. *πέρδικα φαγοῦσα*. P. Br. Suid. in *οἰκογενής*. T. II. p. 664. *πέρδικ' ἀνελοῦσα*. Plan. — V. 4. *κτείνω*. P. *κτενίω*. Pl. Br. Praesens bene habet. Vid. ad p. 122. nr. 228. Illud cum futuro jungitur etiam p. 239, nr. 215. *οὐκέτι ἀνχίν' ἀναρρίψω . . οὐδὲ ποιφύσσω*. Ap. Aelian. H. An. L. XI. 18. correxeram: *αἰδεῖται γὰρ καὶ οὐκ ἀτακτῆσει* (vulg. *ἀγανακτῆσει*.) καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως, ubi futura post praesens non aliena. Sed ibi Cod. Paris. habet *ἀτακτεῖ* et *παύεται*, teste Boissonad. ad Philostr. Her. p. 457. — *ἀντιβίην*. P. Pl. *ἀντίβιον*, Br. V. 5. *εἰς ὅκε*. P. *εἰσόκε*. Pl. Suid. in *ὀρίνεται*. T. II. p. 712. — V. 6. *ἔτευξε*. P. Suid. *ἔρξε*. Pl. Br.

Nr. 206. *εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα, δαμοχάριδος γραμμα καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 69. nr. 1. An. III. 1. p. 118. V. 1, 2, Suid. in *ἀνδροβόρων*. T. I. p. 189. in *Ἀκταίων*. T. I. p. 96. cum nota; *συνέστειλε τὸ ὦ διὰ τὸ μέτρον*. et iterum in *ἀλκμαωνίδα*. T. I. p. 118, V. 3. *ἀγαθίαι*, P. Br. *ἀγαθίαι*. Pl. *τεοῦ*. P. Pl. *φίλου*. Br. nescio unde. V. 4. *δασσαμένη*. P. *δαισαμένη*. Pl. Br. Illud ex Homeri fonte derivatum. Ἰλ. χ. 354. *ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰῶνοι κατὰ πάντα δάσονται*. Ἰλ. ψ. 21. *Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειεν κυσὶν ὦμα δάσασθαι*. Cf. Ὀδ. σ. 87. χ. 476.

Nr. 207. *μελεάγρου, εἰς λαγῶν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδιφαγίας*. (Scr. *ἀδηφαγίας*.) Br. I. 34. nr. 120. An. I. 1. p. 132. V. 1, *σὺν ἄρ.* P. V. 3. *ἐν κόλποις*, Obiter corrige Babr. Fab. VIII. p. 118. ed. Io. Gottl. Schneider. v. 4. *τὸ δὲ κυνίδιον χαρίεν ὃν εὐρύθμως παῖζον, Τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον, Ἐτερεπε· κείνος*

δ' αὐτὸ κατέχων ἐν κόλποις κ. τ. λ. V. 5. θνήσκω. Hoc tempus bene habere dubitare noli. Vid. p. 223. nr. 11. v. 4. p. 230. nr. 163. θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; p. 666. nr. 7. θνήσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπό-προθεν. Sophocl. Oed. Tyr. 118. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἰς τις. Id. Electr. 63. ἤδη γὰρ εἶδον πολλὰκι καὶ τοὺς σοφοὺς Λόγω μάτην θνήσκοντας. Eurip. Hecub. 694. de Polydoro caeso: ὦ τέκνον, τίμι μὲν ὀρώθνησκεις; Bion. Fr. VIII. 8. Ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μὲρον αἰνὸν ἄμυνεν. ubi G. Wakefield θνάσκοντος, ὃ οἱ . . . corrigit, invito poeta. Attigit hunc usum Schaefer. ad Theocr. Eid. VII. 2. p. 228. ad Bion. Eid. I. 14. p. 230. Similiter τελευτᾷ positum p. 312. nr. 663. et τεκνοῖ p. 269. nr. 417. De ἀκούω vid. infra ad p. 264. nr. 390. — V. 7. κρύψεν. P. ed. Asc. Steph. κρύψε. Br. κρύψαι. ed. pr. Flor. et Aldd. tres. V. 8. κλισίαις. de puellas cubili, Grotio praeunte, interpretatur Graefius, cui tamen, moralem in his conversionem animadvertenti, non possum accedere. Frustra olim hoc distichon tentavi.

Nr. 208. ἀνύτης λυρικῆς, εἰς ἵππον πολεμιστήριον δάμιδος. Br. I. 200. nr. 15. An. I. 1. p. 431. De milite Menedaeio accepit Pl. p. 205. St. pro nomine equi accipiebat Grotius: *Damis equo posuit Menedaeio triste sepulcrum*. Nomen Μενεδαίου legebant nonnulli ap. Apell. Rh. L. II. 358. Vid. Schol. p. 154. V. 4. διαφοινόν. P. διαφοινός. Pl. Br. Suid. in διαφοινός. T. I. p. 513, ubi vitiose: σῶμα τῆδε (τόδε Cod. Lugd.) φθιμένον μενεδίου εἴσατο δάμις ἵππου, ἐπεὶ στέρων (—ον id. Cod.) τοῦδε διαφοινός ἄρης τύψε. Rectius Id. T. II. p. 532. μενεδαῖος ἵππος· ὁ πολεμιστήριος. σῶμα τόδε φθ. μ. εἴσατο δάμις ἵππου ἐπεὶ στέρων τ. διαφοινός ἄρ. Hos testes secutus διαφοινός praetuli lectioni cod. quae per se bene habet, per prolepsin accepta. — εἴσατο. P. Pl. V. 2. ἵππου. P. ἵππῳ. Pl. ubi post δάμις inciditur, V. 3. 4. Suid. T. III. p. 426. in τάλαρος. errore librarii, qui hoc exemplum voci ταλαύρινος adscribere debuisset. V. 5. ταλαυρινοῦ. P. ταλαυρίνου. Pl. Suid. Br. V. 4. ξέσσ' P. ξέσσ' Suid. ed. pr. Plan. Aldd. tres. Asc. ζέσσ' Steph. Br. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 56. — ἔδυσσε. P. ἔδευσε. Pl. Suid. ἀργυρέαν. Suid. De ἀνάλαν cogitabam. Eurip. Phoen. 1163. ξηράν δ' ἔδενον γαῖαν αἵματος φοαῖς. — φωνῶ. Pl.

P. Nr. 209. ἀντιπάρου εἰς μύρμηκα. Br. II. 37. nr. 111. An. II. 1. p. 105. ἄδηλον est in Plan. p. 266. St. V. 1. 2. Suid. in ἀλώας. T. I. p. 124. in θυγαθῆς. p. 631. V. 2. 3. 4. in ἡρία. T. II. p. 75. παρ' ἄλωνι. Theophyl. Simoc. Ep. LXI. ὁ μύρμηξ

παρῆν τοῖς θερίζουσι, καὶ περὶ τὴν ἄλλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο. — V. 3. θηιοῦς. P. Cf. p. 361. nr. 20. v. 8. nr. 22. v. 6. σταχυητρόφος. P. Br. σταχυηφόρος. Pl. σταχυοτρόφος. Suid. V. 4. ἀροτραίη. ἀρουραίη, malebat Schneiderus. p. 401. nr. 274. ἀρουραῖον αἴλακα.

Nr. 210. τοῦ αὐτοῦ, εἰς χελιδόνα ἦστινος τὰ τέκνα καταβέβρωκεν ὄφεις. Br. II. 23. nr. 63. An. II. 1. p. 59. Cf. Addenda T. III. 2. p. 457. ἀδέσποτον est in Pl. p. 266. St. V. 1. ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν οὔσαν. Pl. ἄρτι νεηγενέων σε χελιδόν. Br. Sic est in Pal. nisi quod ibi χελιδόνι legitur. Hoc mutavi in χελιδονί, praeunte Huschkio An. cr. p. 99. Ep. ἀδεσπ. in Append. nr. 210. T. II. p. 823. ἡ λαλίη παιδρὴ τε χελιδονίς. V. 3. 4. Suid. in αἰῆτας. T. I. p. 67. V. 5. καὶ σε. P. Pl. καὶ σὲ scripsi: *te quoque quum peteret.* — δαΐζων. P. Pl. Suid. in κιννρομένη. T. II. p. 318. δαΐζων. Br. Bene habet membr. lectio. Vid. ad p. 199. nr. 302. v. 6. addito Markland. ad Eurip. Suppl. 154. — V. 6. Suid. in ἐσχαρίου. T. I. p. 874. ἤριπε. T. II. p. 76. — V. 7. ἡλιτοεργός. ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ὡς θάνεν λιτοεργός. (ἡλιτ .. Cod. L.) Suid. T. II. p. 56. Cf. Schneider. ad Orph. Argon. v. 1365. p. 228. — V. 8. ἔσωσε. non omnem certe Erichthonii sobolem *servavit*; sed tantum, serpente illo punito, se hirundinem ejusque prolem *in honore habere* significavit. Quare legendum suspicabar: *παιδὸς ἔτισσε γονάν.*

Nr. 211. τίμνω, εἰς κῆνα μελιτ^ο εὐμήλου. Br. III. 317. ut ἀδέσποτον. nr. 756. An. III. 2. p. 342. — Nr. 212. μνασάλκων, εἰς αἰθυιαν ὄρνιν. Br. I. 192. nr. 13. An. I. 1. p. 404. In equum videtur scriptum, *Αἰθυιαν* nomine. De ave ne accipiamus, prohibet v. 4. ὄρνις ὕπως. vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. V. 8. T. III. p. 280. V. 3. ἤνυσε. P. ἄνυσε. Pl. Br. V. 3. νάεσιν. bene haberet, si de ave ageretur. Nunc malim *κεμάδεσιν*. Aelian. H. An. L. XIV. 14. *κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη, θυέλλης δίκην.* — πολλὰς est pro *πολλάκις*, ut p. 117. nr. 203. ἥ πολὺν ἔκπον ἐγύμνασε. Hunc dicendi usum illustravit Musgr. ad Eurip. Iphig. in Taur. 363. Porson. in Advers. p. 272. ed. Lips. et alii.

Nr. 213. ἀρχίου εἰς τέττιγα ὑπὸ μυρμήκων ἀναιρεθέντα. Br. II. 99. nr. 29. An. II. 1. p. 268. V. 1. χλωροῖς. P. Br. χλοεροῖς. Pl. Vid. nr. 200. v. 4. — ^υπεύκης. P. *πεύκας*. Pl. Br. V. 3. ἀχέτα. P. et vett. editt. Pl. Suid. in ἰξύν. T. II. p. 120. ἡχέτα. Asc. St. — V. 4. *τερπνόττερον*. P. Pl. Suid. *τερπνοτέραν*. Br. citra necessitatem. —

V. 6. ἀμφ' ἐκ. P. Laudat h. v. Suid. in ἀπροιδής. Tom. I. pag. 304.
V. 7. 8. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. V. 8. ἔθανεν. P. Pl.
ἔθανε. Suid. Br.

Nr. 214. τοῦ αὐτοῦ, εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης
ἐν χέρσῳ. Br. II. 100. nr. 30. An. II. 1. p. 268. coll. Addend.
T. III. 2. p. 473. V. 1. ἄλμης. P. V. 2. ποιήσεις. P. Quaedam
apogr. ποιήσεις. Ap. Lennep. ποιήσεις. Cod. lectionem in Animad-
verss. exemplis adstruxi. V. 3. πολυτρήτοιο. P. πρὸς εὐτρήτοιο. Br. c.
Reiskio. Et hoc certe postulabat verbum χορεύων. Vereor tamen, ut
illud epitheton recte in suspicionem adducatur. p. 400. nr. 266. πολυ-
τρήτων διὰ λωτῶν. p. 443. πρ. 505. v. 5. δονάκεσσι πολυτρήτοις.
Manetho L. II. 334. πολυτρήτοις λιγέως μέλποντες ἐν αὐλοῖς. Quare
vide an scribi debeat: οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο δοκεῖων.
observans, attendens; de qua significatione vid. Hermann. ad Orph.
p. 823. Sic jam Arat. Diosem. v. 286. — V. 4. ἀναρρίψαις. P.
ἀναρρίψεις cum aliis. — ὑγρὸν ἄλμα. Obiter corrige Orph. Argon.
v. 456. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς Χεῖρας ἐφαπλώσαντες ὑγρὴν (ὑπεῖρ et
ἐπεί ῥ' Codd.) ἄλα τύπτον ἕκαστος. — P. V. 5. 6. Hoc distichon
ultimo plerumque loco legitur, ubi Guyeto spurium esse videbatur.
Post v. 4um collocavi, secutus sententiam acutissimi Schaeferi ad
Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 201. quam sequens epigramma veram
esse docet. ἀφρηστα. P. ἀφρηστά. Suid. ἀφρηστῆς ab ἀφρέω, ut ὀρη-
στῆς ab ὀρχόμαι. Similiter ab ἀφρίζω formatum ἀφριστῆς, quod ex
Manass. Chron. p. 7. C. Lex. accedat. — νιρηΐδας. P. V. 7. 8. Suid.
in πρήνες. T. III. p. 171. ἥ γάργαρον (γὰρ τὸ Cod. Lugd.) ἴσον πρηῶν
Μαλείης φ' ἐκνήθη κύμα πολυψάμμους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους. — εἰ γάρ.
P. καὶ γάρ. Br. ἥ γάρ scripsi cum Ap. G. R. cui corr. Suid. patrocii-
natur. — ὥς P. φ' Suid. ὥς Br. V. 6. Quum ferri non possit πολυ-
ψάμμους ἐπὶ ψαμάθους V. D. in marg. Ap. G. R. emendavit: πολυ-
ψήφους. Br. πολυξάντους σ' ὥσεν c. Toupio ad Suid. T. III. p. 375.
ipso in Lectt. legendum suspicatus: πολυψάμμους σ' ὥσεν ἐπ' αἰγια-
λούς. Toupii rationem probat Huschk. An. cr. p. 296. Mihi in men-
tem vanerat: ὥς ἐκνήθη Κύματα, λίψ ἄνεμος σ' ὥσεν ἐπὶ ψαμά-
θους. Λίψ ventus impetuosior. Theocr. Eid. IX. 11. Infra p. 310. nr. 653.
ὤλισεν .. ἄγριος ἀρθείς λίψ Ἐπιηρείδην Ἰάσι δυομέναις. p. 324.
nr. 737. ἔβριστῆς τ' ὤλισε λίψ ἄνεμος. Vid. Coray in Prolegg. ad
Hippocr. de Aëre et Loc. p. LXXVII. — ἐκνήθη κύματα. Homer.

'Ιλ. φ. 240. δεινὸν ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῆμα. Supra p. 182. nr. 222. ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς Πόντος.

Nr. 215. ἀνύτης μελοποιού^τ εἰς αὐτὸν δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὁμοίως. Br. I. 199. nr. 12. An. I. 1. p. 429. V. 1. πλωτοῖον . . πελάγεσιν. P. πλωτῆσιν . . πτερύγεσσι suspicatur Br. ex 'Ιλ. β. 462. de cyncis: πωτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσιν. Fortasse tamen πλωτὸν πέλαγος est mare simpliciter, quo delphinus fruitur, gaudet, ἀγάλλεται. Ornat epitheton, ut ap. Apoll. Rh. IV. 232. πλωτῆς ἁλὸς οὐδαμῇ. V. 5. οὐδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεῶς περικάλλεια χεῖλη Ποιφύσσω. P. οὐδὲ παρ' εὐσκάλλοιο νεῶς περ. χ. Ποιφύξω. Br. Suid. T. III. p. 229. ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω· οὐδὲ παρὰ σκαρθμοῖσι νεῶς περικ. χεῖλη Ποιφύσσω. ubi verba sic junxeris: παρὰ περικ. χεῖλη νεῶς σκαρθμοῖσι i. e. σκαίρων ποιφύσσω. quod tamen durius. Malim sane: οὐδ' ἔτ' ἄρα σκαρθμοῖσι νεῶς περὶ χάλκεια χεῖλη II. εἰς cum oras navis aere munitas. Philipp. p. 369. nr. 83. νηὸς ἐπείγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφοτέρωθεν δελφῖνες. Arion in Hymn. v. 6. κοῖφοισι ποδῶν ῥίμυασιν Ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι . . φιλόμονσοι δελφῖνες. Cf. Aelian. H. An. XII. 12. Verbo σκαίρειν in hac re utitur Apoll. Rhod. I. 572. τοὶ δὲ βαθείης Ἰχθυεὺς αἰσσοῦντες ὑπερθ' ἁλὸς . . ἕγρα κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο. — ποιφύσσω. P. ποιφύσσω. Suid. ποιφύξω. Br. quod mihi minime videtur necessarium. Vid. ad p. 237. nr. 205. V. 6. ῥαδινάν. P. ἐν ῥαχιᾷ Salm. in Ap. R. κροκαλὴν ἡῖονα. Br. in Lectt. p. 184. Ipse olim ῥαντάν suspicatus sum. Sed Cod. lectio fortasse non sollicitanda, si ῥαδινός significat τρυφερός, ut interpretatur Schol. Apoll. Rhod. III. 106.

Nr. 216. ἀντιπάτρ^ο Θεσσαλ^α. εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως ἐκβρασθέντα. Br. II. 122. nr. 50. An. II. 1. p. 331. V. 1. ξουρεν. P. ξουραν. Pl. Br. Vid. ad p. 117. nr. 199. — V. 2. ξένοις. P. ed. pr. Fl. Aldd. tres. Asc. ξένης Steph. cum Brodaeο. ξυνῆς coniecit Opsopoeus. Haereo etiam in κοινὸν ὄραμα. Fortasse: ξένης καινὸν ὄραμα τύχης-rarum insolitae fortunae spectaculum. aut ξυνῆς καινὸν ὄρ. τύχης. in quibus verbis elegans est antithesis. Sic ap. Naumach. in Praecept. nupt. v. 9. vulgo ξένοιο πόθος βιότοιο. Cod. Stob. ξυνοῖο. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 914. 18. legerim: ἀπώλεσαν (vulgo ἀπώλεας) τοὺς αὐτῶν; τοῦτο κοινὸν πρὸς ἄλλους· ἀπώλεσαν οὕτως; τοῦτο καινὸν (vulgo κοινόν) ἔχουσι. V. 3—6. Suid. in τόποις. T. III. p. 488. —

ἐλλέωι. P. Pl. Br. ἐλλέου. Suid. Cf. Oppian. Hal. II. 631. V. 4. εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεγον. P. Suid. εὐθύς με πρὸς τύμβον ἔστ. vet. editt. Plan. εὐθύς πρὸς τύμβον μ' ἔστεγον. Steph. V. 5. νῦν δὲ τεκ. P. Pl. Suid. quod ferri non potest. ἡ δὲ Br. Similiter νῦν et ἡν confusa p. 406. nr. 301. v. 6. Ap. Oppian. Cyn. II. 1. νῦν δ' ἄγε. Alii ἡδ' ἄγε. — V. 6. σὺν τρ. P.

Nr. 217. ἀσκληπιάδου εἰς ἀρχεάνασσαν τὴν ἐταῖραν τὴν ἐκ κολ^ω/. Br. I. 170. nr. 6. inter epigr. Platonis, cui tribuitur ap. Athen. L. XIII. p. 589. D. ubi vid. cl. Schweigh. T. VII. p. 181. et Diogen. Laërt. L. III. 182. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 529. Dorvill. ad Charit. p. 206. An. I. 1, p. 340. V. 1. ἐταῖραν. P. V. 2. ἄς καὶ ἐπιρ^ροτιδων ὁ γλυκὺς ἔζει' ἔρωι. P. Pl. Suid. in ῥυτίς. T. III. p. 272. ἡς et πικρὸς ἔπεισιν ἔρωι. Athen. ἔξετο δριμύς ἔρωι. Diog. Br. quod est ex alia hujus epigr. recensione. V. 3. 4. in Cod. a priore disticho avulsi leguntur post vers. 2^{dum} proximi epigrammatis. In marg. ad v. 2^{dum} nota habetur haec: ^η στί β' ἄνω. quae remittunt ad superiorem paginae marginem, ubi idem distichon adscriptum sic: ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης Πρωτοπλόου δίοσης ἦλθετε πυρκαϊῆς. (cf. Plan. p. 232. St.) in textu sic est, ut dedimus, nisi quod ibi ἄς legitur. Scripsi ἃ, quod vividius; nec dubito Cod. lectionem ἄς ex praecedente versu enatam esse. Vid. nr. 220. v. 5. — V. 4. δισσα^{οσης}. P. In marg. πρωτοπλόου δίοσης ἦλθετε πυρκαϊῆς.

Nr. 218. εἰς λαῖδα τὴν κοριν^θ ἐτ^θ ἀντιπάρου σιδωνίου. Br. I. 28. nr. 83. An. II. 1. p. 77. In P. vehementer turbatum. Primo loco positi vers. 3. 4. tum sequuntur vers. 5. 4. praecedentis epigrammatis, eosque excipit primum distichon epigr. in Laidem cum novo lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα τὴν κορινθίαν τοῦ αὐ^τ. Causa harum turbarum in oculos incurrit. Genuinum ordinem exhibet Plan. p. 225. St. V. 1. 2. Suid. in θρύπτεται. T. II. p. 208. V. 3. Suid. in ἀλιζώνου. T. I. p. 112. in πολιήτης. T. III. p. 140. et cum vers. 4^ο in πειρήνη. T. III. p. 106. V. 4. λευκοτέρην^{φαιδροτέρην}. P. φαιδροτέρην. Suid. φαιδροτέρην λεβάδων. Id. loco altero; et Pl. — V. 5. novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα τὴν θανμασίαν ἐταῖραν^θ τ' ἐκ κοριν. τοῦ αὐτοῦ. P. V. 5—7. Suid. in δρέπεται. T. I. p. 628. ἐφ' ἡμ. P. Pl. Br. ἐφ'

ῆς. Suid. V. 6. *τυνδαρίδος*. P. *τυνδαρίδος*. Pl. Suid. Br. V. 7. *δρεπόμενοι*. Suid. Vid. p. 495. nr. 41. v. 8. — V. 8. Suid. in *ὄδωδε*. T. II. p. 657. V. 9. 10. Id. in *κηώδης*. T. II. p. 308. *ῆς ἐτι*. P. *αἰσι*. Suid. V. 10. *θυόεν*. P. Pl. Suid. in *θυόεν*. T. II. p. 214. Brevem syllabam non ferens in caesura pentametri Hermann. ad Orph. p. 705. *θυόειν* corrigendum existimat; ut *ἄλσος τε σκώειν* ap. Apoll. Rhod. II. 404. *δακρυόειν ἀγάπαζον*. Ib. IV. 1291. — V. 11. *ῆς ἐπι*. P. Pl. Suid. in *ἄμυξε*. T. I. p. 147. *ῆς ἐπι*. Br. quem imitari non sum ausus. Plato Protag. p. 558. B. *αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις ἅπασαι ἐπὶ τοῦ καλῶς ζῆν καὶ ἀλύπως, ἀρ' οὐ καλὰ καὶ ὀφέλιμοι*; ubi sunt, quī ἐπὶ τούτῳ malint. Cf. Fischer. ad Weller. T. III. p. 283. ¶ V. 12. *εἰς τὴν λαΐδα*. P. Suid. in *λέζων*. T. II. p. 466. ubi vulg. *ἐστονάχιζεν*. Cod. autem Lugd. ut Palat.

Nr. 219. *πομπήιον νεωτέριον, εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα τὴν κορινθίαν*. Br. II. 105. nr. 2. An. II. 1. p. 277. V. 2. Suid. in *λείρια*. T. II. p. 437. V. 3. *φάος ἡέλιοιο*. Suid. in *χρυσογάλινον*. T. III. p. 694. V. 5. *ποθεύντων*. P. et vett. editt. Suidae in *ζηλώματα*. T. II. p. 7. in *κνίσματα*. T. II. p. 335. ubi vulgo *ποθούντων*. — Nr. 220. *ἀγα-^δθίου σχολαστιξ εἰς τὴν αὐτὴν λαΐ. ἀγαθίου σχολαστιξ*. Br. III. 63. nr. 80. An. III. 1. p. 110. V. 1. *ἀμφικελευθον*. P. divisim Br. c. Toupio in Cur. nov. p. 178. Mnasalc. p. 235. nr. 194. *ἀκριδα . . θανούσαν Ἀργίλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει*. Etiam *ἄγχι κελεύθου* bene haberet. Cf. Od. ζ. 291. V. 3. *ἐπὶ σπείσας*. P. *ἀκουῆς*. P. et Ald. 1. in Lectt. *ἀκοῆς* omnes editt. Plan. — V. 4. *σε ἐγην*. Suspiciari licet, *σὺ γ', ἐφην*. Quod si vulgata sincera est, hiatum interpunctione excusari puta. Vid. ad p. 242. nr. 250. v. 3. — V. 5. *πόσων*. P. *πόσον*. Pl. *Δίθην* scripsi initiali maiore.

Nr. 221. *ἀδέσποτον εἰς πατροφίλαν ἑταῖραν βρίζαν*. Br. III. 291. nr. 660. V. 1. 2. Suid. in *μύσαντος*. T. II. p. 590. V. 3. 4. *mutilos profert* Id. in *λαμυρόν*. T. II. p. 415. V. 3. iterum in *κωτίλη*. T. II. p. 367. — *τὰ κώτιλα*. P. *κωτίλα*. Pl. Suid. Br. *δοιδής*. P. V. 5. 6. Suid. in *ᾄδης*. T. I. p. 51. in *δυσκίνητε*. p. 635. *ᾄδης*. P. *ἐπ' ἔραστον*. P. V. 6. *ῆ καί*. P. et vett. editt. Plan. ῆ. Steph. Br. ῆ restitui. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 457. et Astium ad Platon. Remp. pag. 458. et 635. In margin. ad h. l. nota c^pωμ. i. e. *σημειώσας ὠραῖον*.

Nr. 222. φιλοδήμου εἰς τρυγόνιον ἑταιραν τοῦ σακῶν ^{βα} ἔθνονος ὁρμωμένην. (De Sacis, Scytharum populo, cogitabat ille.) Br. II. 91. nr. 51. An. II. 1. p. 242. V. 1. τρυφερῆς. P. Pl. τρυφίρας. Suid. in ῥέθρος. T. III. p. 255. Br. Cf. Toup. Em. in Suid. P. III. p. 406. — V. 2. σαβακῶν. διονυσιακῶν. Suid. T. III. p. 272. Apud Chios σαβακός idem quod σαθρός. Hesych. — V. 3. καλύβη. P. Pl. κυβέλη Br. c. Salm. cujus corr. eum postea poenituit. — δοῦμος. P. Pl. δοῦπος Ios. Scalig. in not. mst. et Salm. ad Hist. Aug. T. II. p. 823. Κρυβέλη καὶ κῶμος tentabat Toup. ad Suid. P. III. p. 406. θίων. P. Pl. unde pessima nata verborum distinctio. Veras lectiones expressit Grotius, cujus versioni hoc quoque loco non respondet graecus, quem Boschiana ^η exhibet editio, textus. V. 6. ἀψαμένα. P.

Nr. 223. Θυῖλλον, εἰς ἀρίστιον ζάκορον κυβέλης. Br. II. 277. nr. 7. An. II. 2. p. 306. V. 1. πένκαις καὶ κυβέλη. P. Pl. περὶ πένκας καὶ καλύβην corr. Br. παρὰ πένκαις καὶ καλύβη Scaliger ad Virgilii Copam v. 7. περὶ πένκαις καὶ Κρυβέλη est circum pinus Cybelae sacras et ipsam deam; quo sensu περὶ cum dativo reperitur. Vid. Steph. Thes. L. Gr. T. III. p. 647. E. F. παρὰ tamen usitatus, idque saepissime cum περὶ permutatum. V. 3. κορόεντι. P. κερόεντι. Pl. V. 4. ἀκρήτου. P. Br. et Lectt. Ald. pr. ἀκρήτους. vet. edit. Pl. praeter edit. Nic. Sab. — κύλικας. P. Pl. Suid. in ἄκρατος. T. I. p. 91. ἡ τρις εἰδὺν ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικας. ubi edit. pr. et Cod. Par. κύλικα, probante Toupio, quem sequitur Br. Sic Callimach. p. 278. nr. 454. ἡ δις ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖσα κύλιξ. Sed non erat, cur a Cod. Pal. recederem. — V. 4. χειλοποτεῖν. P. Pl. χανδοποτεῖν probabiliter corrigunt Schneider. et Mitscherlich. ad Horat. III. Od. 15, 16. T. II. p. 166. Callimach. ap. Athen. L. X. p. 442. F. ἀπίστους χανδὸν ἄμυστιν Οἶνοποτεῖν. *) P. V. 5. πτελέας. P. πτελέας. Pl. Br. Codicis lectio fortasse non mutanda. Apoll. Rhod. L. I. 50. μέμνεν ὑπὸ σκοπιήν ὄρεος. Ib. 590. ναίσκεν ὑπὸ σπέος. Ib. L. II. 568. σπήλυνγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχέας . . . ἐβόμβον.

*) Post hunc versum vacuum marg. spatium implent duo epigrammata alia manu, lineisque ceteris obversis scripta, alterum ἀδέσποτον, quod dabimus suo loco p. 366. nr. 61. Palladae alterum p. 426. nr. 397.

Supra p. 216. nr. 58. *νεκύνων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις*. — V. 7. *κεῖθ' αἰ μυρίπνους*. P. *κεῖνθεται ἄδη* Pl. Br. quam Planudis esse correctionem nullus dubito. Ad membr. lectionem proxime accederet: *κεῖνθομαι ἄπνους*. Ipsam puellam loqui apparet ex *χαίρετε*, quamquam *ἀναπαύεται* praecessit v. 5. De hac personarum grammaticarum variatione vid. ad p. 154. nr. 73. et p. 287. nr. 506. v. 2. et 7.

Nr. 224. *εἰς καλλικράτειαν τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι καὶ ἑννέα τέκνα καὶ ζήσασαν ῥε ἐνιαυτούς*. Br. III. 288. nr. 649. An. III. 2. p. 227. V. 2. *οὐδενὸς οὐδὲ μιῆς*. P. *οὐδεμιῆς*. Pl. *οὐθ' ἐνός, οὔτε μιῆς*. Br. *οὐθ' ἐνός* scripsi, sic postulante antithesi. V. 4. *σκήπωνι*. P. Pl. *σκήπωνι*. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. p. 220. nr. 89. — *ἐπὶ θεῖσα*. P. Attexuit Br. distichon, quod in Plan. p. 226. St. proximum locum occupat, in Palat. autem p. 253. nr. 324. legitur. Haec nihil inter se commune habent. Nostrum tetrastichon vertit Auson. nr. 34. —

Nr. 225. *εἰς λαίρτην τὸν πρᾶ ὀδυσεύως τὸν ἰθαξ/*. Br. III. 281. nr. 615. An. III. 2. p. 208. V. 1. 2. Suid. in *ψήχειν*. T. III. p. 705. V. 2. *δρεπάνη*. P. *δαπάνη* editt. nonnullae Pl. V. 4. *λείπεται*. P. *λείβεται*. Pl. Br. — V. 5. *οὔνομα . . αἰὲν νέον*. Ap. Xenophont. Anab. L. II. 1. 17. *ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἶσι εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον*. in qua lectione plures haeserunt, fortasse legendum: *αἰὲν λεγόμενον*. — *μὲν ἦρ*. P. *μὴν*. Pl. Br.

Nr. 226. *ἀνακρέον τῆτον. εἰς ἀγάθωνα στρατῷ ἐν ἀβδήροις*. Br. I. 118. nr. 81. An. I. 1. p. 201. Suid. v. 1. 2. in *αἰνοβίας*. T. I. p. 653. V. 2. *ἐβόησε*. Erat, qui *ἐγόησε* corrigeret. Vid. Anim. T. III. 2. p. 225. Ap. Bion. Eid. I. 24. *Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν. Wakefield γοῶσα*. Frustra. V. 3. 4. Suid. in *ἡνάρισεν*. T. II. p. 62. *ἡνάρισε*. Pl. Suid. Br. *ἡνάρισεν*. P. — Nr. 227. *εἰς κριναγόραν στρατὸν λαρισιζία (?) διοτίμου*. Br. I. 252. nr. 9. An. I. 2. p. 167. — Nr. 228. *εἰς τὸν τάφον ἀνδροτίων/ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικ/*. Br. III. 285. nr. 634. An. III. 2. p. 219. Vertit Auson. in Epitaph. nr. 37.

Nr. 229. *διοσκορίδου: εἰς θρασύβουλον τὸν λακεδαιμονί/ ἐπτά πλῆ^θ ἐπι^θστι δεξάμενον*. Iterum p. 321. cum lemmate: *εἰς θρασύβουλον υἱὸν τυννίχου τὸν λακεδαιμόνιον*. Br. I. 502. nr. 33. An. I. 2. p. 403. V. 1. *ταῖ πιτάνας*. P. 1. Pl. *οὐκ ἐπιτάνας* (pro οὐκ Πιτάνας)

P. 2. τὰν πιτάναν. Br. ex Plut. T. II. p. 235. A. Nostra lectio si vera est, Thrasybulus Pitana, urbem ad Eurotam positam, delatus fuisse dicitur. Notus hic usus dativi, quem attigimus in Animadverss. T. III. 1. p. 81. III. 2. p. 210. Sic ap. Tzetz. Posthom. γ. 354. κρύβδην δ' αὐχέινι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος. pro εἰς αὐχένα. Illud enim reponendum pro αὐχένα. — V. 3. ἀντία. P. 1. πρόσθια. P. 2. Plan. ἀντία. Br. V. 4. dedi lectiones P. 1. πυρκαϊῆς. (Plan. πυρκαϊὴν εἶπε φέρων. P. 2. θεῖς ἐπὶ πυρκαϊῆς T. εἶπε τάδε. Br. ex Plut. l. c.

P. Nr. 230. ἐρνκίου κυζικην. εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον. ὑπὸ τῆς ιδίας ^{μορ} ἀναιρεθέντα. Br. II. 297. nr. 8. An. II. 2. p. 359. V. 1. bis legitur in P. *) Legitur ap. Suidam in τρέσας. T. III. p. 498. V. 3. Δαμάτρινε, ἀντίκα. Pausa hiatum tolerabilem reddit. Cf. p. 398. nr. 254. supra p. 240. nr. 220. γ. 4. p. 281. nr. 472. γ. 7. Epigr. ex Plan. nr. 53. nr. 121. nr. 175. — Nr. 231. δαμαγήτου, εἰς ἀρισταγόραν ἀμβρακιώτην. Br. II. 39. nr. 6. An. II. 1. p. 111. Iterum legitur in Pal. p. 274. V. 1. 2. Suidas in βοαδρόμος. T. I. p. 439. V. 1. dedi lectionem P. Pl. ἢ τὸ φνεῖν εἶλετ' ἀρηϊμένης. P. 2. ἢ φνεῖν ἤθελεν. Suid. Sic Antip. Sid. p. 171. nr. 174. ζοῖεν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθει' ἐκάστα. ubi in Plan. εἶλεθ' ἐκ. V. 3. τῖός τευπόμπου. P. 1. νῖός ὁ Θευπ. P. 2. νῖός Θευπ. Pl. Br. V. 4. οἶχ' ἤβας. P. 2. οὐ ζωᾷς. P. 1. Pl. Br. Praetuli quod videbatur elegantius. nr. 254. περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην. nr. 258. οἶδε παρ' Ἐρυν-
μίδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἤβην. Eadem fere sententia ap. Liban. T. IV. p. 250. 11. μηδ' οὕτω ποτὲ μέγα ἡγήσαιμην τὸν ψυχὴν, ὥς τε (vulgo οὔτε) πόθω τοῦ ζῆν βλάψαι τὴν ἐνέγκασαν.

Nr. 232. ἀντιπάτρου εἰς ἀμύντορα νῖον φιλίππου. (Anytae inscribitur in Plan. p. 202. St. Haec nomina iterum confusa nr. 256. Et facile ἀντ^τ pro ἀντ^π haberi potuit, et vicissim.) Br. I. 201. nr. 20. An. I. 1. p. 435. V. 2. σιδηρείης. P. Pl. σιδαρίας. Br. μάχης. P. μάχης. Pl. μάχας. Br. V. 4. ἀμφ' ἐτάρωι. P. ἀμφ' ἐτάρων. Pl. Suid. in Ἴτυς. T. II. p. 159. ἀμφοτέρων. ed. Flor. Ald. 1. Asc. ἀμφ' ἐτάρω. Br. quae forma genitivi admodum rara in epigrammatis. ἐτάρων ortum

*) In marg. inferiore legitur ep. Juliani, quod dabimus p. 436. nr. 447.

ex *ἐτάρωι*. Vid. p. 90. nr. 15. Sic ap. Apoll. Rh. L. III. 789 *λαιμόν ἀναρτήσασα μελάθρων* (Br. *μελάθρον*). Cod. Paris. *μελάθρῳ*.

Nr. 233. *ἀπολλωνίδου, εἰς αἴλιον ῥωμὺ στρατιώτην ἑαυτ' ἀναιρήσαντα*. Br. II. 134. nr. 12. An. II. 1. p. 360. V. 1. *χρυσόισι*. prima brevi. Vid. ad p. 197. nr. 292. v. 2. — V. 3. 4. Suid. in *ὑπάτῃ*. T. III. p. 553. ubi *οἶδεν*. (*εἶδεν* C. Lugd.) ad quem locum Toupius p. 513. „utrum legas *οἶδεν* an *εἶδεν*, hilum non interest.“ Hoc nemo crediderit hodie. De utriusque verbi confusione vid. p. 452. nr. 560. — *ἐμφανὲς* P. editt. vett. Pl. Suid. *ἀμφανὲς* ed. Asc. St. *ἔφθανεν* Reisk. Br. qui etiam de *ἔφθασεν* cogitans, *εἶδεν* ad praecedentia verba retulit. *ἔδραμεν*. Toup. ex nr. 234. v. 3. Fortasse nihil mutandum. V. 5. *θνάσκων*. P. *θνήσκων*. Pl. Br. V. 6. *ἔχῃ*. P. *ἔχοι*. Pl. Br. Vid. ad p. 93. nr. 33. p. 259. nr. 360.

Nr. 234. *φιλίππου θεσσαλ. εἰς ἔτιρ αἴλιον ἀργεῖον στρατιάρ.* Br. II. 218. nr. 25. An. II. 2. p. 167. V. 1. *ἄργους πρόμος*. P. Pl. Suid. in *θρασύχειρ*. T. II. p. 204. *ἄρεος* corrigebat Brodaeus, idque recepit Br. — *ὁ φιλιώσας*. P. *ὁπὲ διώσας*. Pl. V. 3. 4. Suid. in *νεκλονμένος*. T. II. p. 290. *προτέρην*. P. Suid. h. l. *προτέρων*. Br. Pl. Suid. in *τηξιμελεῖ*. T. III. p. 463. Illud mihi videbatur doctius. — Nr. 235. *διοδώρου ταρσέως εἰς θεμιστοκλέα τὸν ἀθηναῖον ἐν μαγνησίᾳ τελευτήσαντα*. Br. II. 187. nr. 11. An. II. 2. p. 83. V. 1. *τὸ πηλίκον*. *τηλίκον* fuisse suspicor. V. 2. *μὴ δέ*. P. *μηδέ*. Pl. Br.

Nr. 236. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐν μαγνησίᾳ, ἀντιπάτρου θεσσαλ.* Br. II. 124. nr. 58. An. II. 1. p. 535. In Plan. p. 203. St. *Anytae* inscribitur. Vid. ad nr. 232. V. 2. *κακοκρυσίης*. P. *κακοτροπίης*. Pl. Br. Ep. *ἀδέσπ.* p. 375. nr. 115. *ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος . . Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκρυσίη*. Olim me hoc distichon nescio quomodo latuit, ita ut illud in Cod. Palat. desiderari existimarem.

Nr. 237. *καὶ φιλίππου θεσσαλονικέως*. post versum tertium, ubi nova pagina incipit: *ἀλφειοῦ μυτιληναίου*. *Alpheo* tribuitur in Plan. p. 198. St. Inter *Philippi* epigr. Br. II. 234. nr. 81. An. II. 2. p. 206. P. V. 4. *ἄρην*. P. *ἄρη*. Pl. Br. V. 6. *κηρύσσει*. P. *κηρύσση*. Pl. Br. Si conjunctivus sincerus, non poenitet coniecisse: *Θεμιστοκλέους ἵνα λῆμα Κηρύσση Μάγνης δημος ἀποφθιμίνον*. Sed non est, cur a membr. lectione recedamus. Sensus est, illa omnia ponenda esse et signanda ibi, ubi populus Magnesius Themistocli monumentum, tamquam praeconem rerum gestarum, posuerit. — Nr. 238. *εἰς φέ-*

λιππὸ τον βασιλ. ἀδαίου. τὸν πρᾶ ἀλεξάνδρ⁸. Br. II. 243. nr. 9. An. II. 2. p. 238. V. 2. ἐφ' ἑσσ. P. V. 3. οἱ οὐπω. P. οἱ' οὐπω. Pl. Br. V. 3. οὐδὲ τις. P. εἰ δέ τις. Pl. Br. Similiter ap. Aelian. H. An. II. 42. νεκρὸν δὲ ἄνθρωπον ἱέραξ ἰδὼν, ὡς λόγος, πάντως ἐπιβάλλει γῆς τῷ ἀτάφῳ Εἰ δὲ σώματος ἄφεται, μένει ἄγευστος καὶ ποτοῦ, ἐὰν ἐς αὐλακα ἐποχτενέει εἰς ἄνθρωπος. Scr. οὐδὲ σώματος ἄφεται. Λένει ἄγευστος κ. τ. λ. Contra ap. Achillem Tatium L. VIII. 9. p. 343. καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινοῦμεν· οὐ δεῖ σε τὴν τιμὴν ταύτην ἔχειν. Scr. κρινοῦμεν, εἰ δεῖ σε τ. τ. τ. ἔχειν. Obiter corrige ap. Hermiam in Irris. Philos. Gentil. p. 218. οἱ γὰρ (εἰ γὰρ vulg.) τὴν ἰδίαν φύσιν (ψυχὴν vulg.) εὐρεῖν οὐ δυνάμενοι, συζητοῦσι (οὐ ζητοῦσι vulg.) τὴν τῶν θεῶν αὐτῶν.

Nr. 239. εἰς ἀλέξανδρον βασιλέα παρμενίωνος. In marg. εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα: παρμενίων⁰. Br. II. 203. nr. 12. An. II. 2. p. 115. V. 1. φθίσθαι. P. Suid. in φάτις. T. III. p. 584. φθίσθαι. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. L. III. 754. et supra p. 209. nr. 12. Vitiosa illa lectio relicta in praestantissima Quinti Smyrn. editione L. XII. 351. L. XIII. 230. — Nr. 240. εἰς τὸν αὐτὸ ἀλέξανδρον. ἀδαίου. Parmenioni inscribitur in Plan. p. 203. St. Br. II. 243. nr. 10. An. II. 2. p. 239. V. 1. ἦν τις αἰεὶδῃ. P. et plurimae editt. Pl. αἰεὶδῃς. ed. Asc. et ed. pr. Flor. ἦν τις ἐρεῖη corrigebat Bentlej. ad Horat. p. 317. si quis quaerat. Schol. Apoll. Rhod. L. I. 1354. ἐρέουσι. ζητοῦσι. Equidem leniore mutatione corrigendum existimo: ἦν τις ἀθρεῖη. si quis videre cupiat. ἀθρεῖοντες. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Suid. T. I. p. 74. Etymol. Parisin. ἀθρῶ, τὸ βλέπω, καὶ ἀθρεῖω, τὸ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν. Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 378. not.

Nr. 241. εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλ. τὸν μιξ. (i. e. τὸν μικρόν.)
^{τ δ}
 ἀντιπα σωνίου. τὸν νεώτερον· τελευτήσαντα. Lemmati nota adpicta:
⁰
 ζτ. Ἄ αυτ. Br. II. 34. nr. 99. An. II. 1. [p. 95. V. 1. ἐπὶ μυρία. P. Pl. Suid. in τείρει. T. III. p. 457. ἔτι μυρία. Br. qua correctione non indigemus. ἐπὶ μυρία dictum, ut ἐπὶ πλέον. Vid. ad p. 179. nr. 210. Philostr. Vit. Soph. I. p. 516. αἱ δὲ αἰτίαι . . . λέγονται μὲν ἐπὶ πολλά. V. 3. 4. Suid. in τιθηνάς. T. III. p. 467. ubi τιθηνήτειρ' ὀλοφ. et ἀμήσας ἀνδρομάχης. In δνοφερὸν autem T. I. p. 612. legitur ἀμήσας et ἀνδροφόνοις. ἀνδρομάχοις. P. Pl. Ἀνδρόμαχος Br. c. Reisk. in Not. Poët. p. 186. Mihi non videtur necessarium, hominis

nomen diserte commemorari. — V. 5. *ἰάνοι δάψατο*. P. *ἰανῶ δάψατο*. Pl. Suid. in *δάψατο*. T. I. p. 513. in *ἰανῶ*. Ib. p. 665. *ἰὰν ὠλόψατο*. Br. ex praeclara emendatione Scaligeri et Bentleji. Callim. H. in Dian. v. 76. *στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἰδράξαι χαίτης*, "Ὠλοψας δὲ βίηφι. Nicandri Ther. v. 595. *καὶ χλοερῷ νάρθηκος ἀπαὶ μέσου ἤτρυν ὀλόψας*. V. 7. *καὶ δ' αὐτά*. Vid. ad p. 209. nr. 10. — V. 8. 9. omissi in contextu margini adscripti leguntur. V. 9. 10.

Suid. in *θουρήτωρ*. T. II. p. 209. ubi ὄλης et σκηπτρον. — ^α*σκηπτρον*.

P. V. 11. *δεῖ γάρ*. P. *δὴ γάρ*. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 59. Apud Libanium autem T. IV. p. 925. 9. *παρ' οὗ δεῖ καὶ τὸ συνέσει νικᾶν εἰς αὐτὸν καταβῆναι*. non δὴ legendum videtur cum Reiskio, sed: *παρ' οὗ δοκεῖ καὶ τ. σ. ν.* Ap. eundem p. 809. 27. *τὸ δεῖ καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις νόμον ἐπικυροῦν οἱ ψηφίζόμενοι μέλλοιεν*, τοῦτο δὲ *διχογνωμονοίη* . . . scribe τὸ δ' εἰ καί. et totum locum, qui obscurissimus est, illustraveris.

δ

Nr. 242. *μνασάλικον*: εἰς τοὺς μετα λεονι τελευτήσαντας ἐν θερμοπυλαῖς. Br. I. 193. nr. 16. An. I. 1. p. 407. V. 2. *ἀμφ' ἐβ*. P. V. 4. *ἐς ἰδὼν θανάσκειν*. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. — Nr. 243.

λολλίου βάσσου: εἰς τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους ^{3 3}*λακεδαιμονι* τ μετ:

δ

λεονι. Br. II. 162. nr. 8. An. II. 2. p. 25. — V. 4. *μῆδον καὶ λακεδαιμονίαν*. P. *μῆδων καὶ λακεδαιμονίων*. Pl. Br. Hoc recipere non dubitavi. Fieri tamen possit, ut antiqua lectio fuerit: "Ἀρεα καὶ Μῆδων καὶ Λακεδαιμονίας. in qua elegans foret orationis varietas.

V. 5. *ἐς ὄρηις*. P. ^{ἐπ}*ἐπ' ἐμεῖο*. Ib. *ἐπ' ἐμεῖο*, Pl. Suid. in *ταγός*. T. III. p. 423. *βοόστρυχον*. P. *βούστρυχον*. Pl. Suid. *ἐπ' ἐμεῦ εὐβόστρυχος εἰκόνα θηρός*. Br. c. Toupio. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mst. Sed sic admodum ingratus est concursus diphthongi *ev* in *ἐπ' ἐμεῦ εὐβ*. Salmasii autem correctio *βοοστρέχον εἰκόνα θηρός*, analogiae adversatur. Codicem offerre velis: *ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῦ πολιβόστρυχον* (aut *πολιβοστρέχης*) *εἰκόνα θηρός*. *ἐπ' ἐμεῦ*. ut p. 253. nr. 316. *τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμεῖβο*. — *θήρης*. P. Suid.

Nr. 244. εἰς τοὺς αὐτοὺς ^ω*γαιτουλίκον*. Br. II. 166. nr. 2. An. II. 2. p. 31. V. 1. *βίσσα*. P. *δισσά*. Pl. Br. P. V. 2. εἰς τοὺς αὐτοὺς *τριακοσίους τῶν λακεδαιμονίων*. P. in marg. Legitur hic versus ap. Suid. in *θούρον*. T. II. p. 201. V. 3. *ἄλλον*. P. *ἄλλον*. Pl. Br. *ἄλλω*

restitui. Lucian. epigr. p. 495. nr. 41. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ *Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον*. Eurip. Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγγέων Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ. Apoll. Rh. L. II. 81. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄγται Δοῦπος ἄδην. Ib. III. 123. ἄλλον ἔθ' αὐτως Ἄλλῳ ἐπιπροΐεις. Oppian. Cyn. IV. 350. τοὺς δ' ἔρύμεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ. Lucian. Epist. Saturn. §. 37. T. IX. p. 42. οὐκ ἀνίσταν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. V. 4. *Θυρέα*. P. Pl. Br. Sic singulari numero ep. Simonid. p. 273. nr. 431. *Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι*. et: *Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων*. Sic etiam Nicander p. 290. nr. 526. Damaget. p. 273; nr. 432. In Chaeremonis epigr. p. 321. nr. 721. Br. edidit: *Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός*. Sed ibi Pal. *Θυρεαὶ* exhibet; ut ap. Isocrat. Or. ad Archidam. c. 42. p. 134. ed. Cor. ἐν *Θυρεαῖς*. ubi vid. not. T. II. p. 101. Alibi *παροξυτοναῖται*. τὰς γὰρ *Θυρέας* ταύτας. Herodot. L. I. 82. πρὶν αὖ *Θυρέας* ἀνασώσωνται. Ib. Cf. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 141. Wesseling. ad Diodor. Sic. L. XIV. 44. T. I. p. 508. Coray ad Plutarch. Vit. T. III. p. 413.

Nr. 245. τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτοὺς ^{αε} *λακεδ*. Br. II. 168. nr. 8. An. II. 2. p. 35. V. 1. ὦ *χρόνε*. P. Pl. *κρόνε*. Br. c. Brodaeus. At cur non *Tempori* etiam tamquam deo (cf. p. 504. nr. 103. v. 4.) memoria illustrium virorum commendetur? — πᾶν ἐπιτοκ. P. V. 3. *σώζειν περὶόμενοι*. P. *θνήσκομεν*. Vid. ad nr. 207. v. 5. — Nr. 246. ^δ *ἀντιπάτρ* *σιδωνί*. εἰς τοὺς ἐν ἰσοῦ ^ε *περσῶν* *πεπτοκο* ἐν *τῇ* πρὸς *ἀλεξαν* ^ζ *τὸν μακεδόνα* *μα*. Br. II. 35. nr. 101. An. II. 1. p. 98. V. 1. *προμολῆσιν*. P. Br. *προβολῆσιν*. Pl. V. 3. 4. Suid. in οἶμος. T. II. p. 666. — *ἔργον*. ab Alexandro confecti. Quae significatio vocis *ἔργον* fefellit interpretes Achillis Tatii L. VII. 11. p. 300. *μὴ ἄρα τῆς τούτων ἐπιβουλῆς γέγονεν ἔργον*. ubi *Σωσθένους* subaudiendum. Saepissime sic Libanius, ap. quem T. IV. p. 723. 25. *καὶ τοῦ πρὸς ἔργον ὅπως μὴ γένηται κινδυνεύσαντα*. scribe: *γένοντο* cum Cod. Bavar. — V. 4. ἐφ' ἔσπ. P.

Nr. 247. *ἀλκαίου*, εἰς τοὺς μετὰ ⁸ *φιλίππ* ^υ *ἰ νεωτέρ* ^υ *πεσόντας* *τρισ-* *μυρούς*. Br. I. 492. nr. 22. An. I. 2. p. 364. Duo tantum disticha exhibentur in P. Pl. p. 200. St. Inter haec Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. inserit hoc distichon: *Αἰτωλῶν δμηθέντες ἐπ' Ἀρεος, ἥδ' ἐ Λατίνων, Οὗς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας*. quod Br. in textu posuit. At alter horum versuum est ex epigr. Alcaei,

quod dabimus in Epigr. ex Plan. nr. 5. T. II. p. 626. — V. 1. ἄταφοι. ed. Flor. Ald. 1. ubi in Lectt. ἄθαπτοι, ut in Pal. V. 4. ^δθοᾶν ἐ. ὥλετ'. P. θοῶν ἐ. ὥχετ'. Pl. Br. — Nr. 248. σιμωνι εἰς τοὺς μετα λεωνίδην μαχεσαμένους ^δπρὲρ (i. e. πρὸς πέρας) ἐν θερμοπύλαις. Br. I. 131. nr. 29. An. I. 1. p. 219. Sine auctoris nomine legitur ap. Herodot. VII. p. 612. Diodor. Sicul. XI. 33. T. I. p. 430. Suid. in Λεωνίδης. T. II. p. 428. Simonidis nomen adscripsit Schol. ad Aristid. Panath. T. II. p. 380. V. 1. δεικνυσίαις. Diodor. V. 2. πελοποννάσου. P. Herod. Reliqui omnes πελοποννήσου.

Nr. 249. σιμωνίδου. Br. I. 131. nr. 30. An. I. 1. p. 219. Simonidi illustre hoc distichon tribuit etiam Ciccr. Qu. Tusc. L. I. 42. Sine auctoris nomine extat ap. Herodot. et Diodor. l. c. in Lycurgi Or. in Leocr. p. 215. Reisk. ap. Strabon. L. IX. p. 656. D. Suid. in Λεωνίδης. T. II. p. 428. V. 1. ὃ ξεῖν' ἄγγελον. P. Pl. Lycurg. ὃ ξένης ἄγγελον. Diodor. Cf. ad Append. Epigr. nr. 89. T. II. p. 788. ὃ ξεῖν' ἀγγέλλειν. plurimi Codd. Herodoti et Suid. ὃ ξέν' ἀπάγγελον. Strab. V. 2. κείνων ῥήμασι πειδόμενοι. P. Herod. Suid. et vett. nonnullae editt. Pl. κείνων πειδόμενοι νομίμοις. reliqui.

Nr. 250. σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτούς. Br. I. 133. nr. 40. An. I. 1. p. 225. Duo disticha, quae nec Palat. membr. habent, nec Plan. p. 200. St. nec Plutarch. T. II. p. 870. E. Brunkius attexuit ex Schol. Aristid. Panath. T. II. p. 380. Sunt autem haec:

δουλοῦντας· Πέρσας δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλίας μνάματα ναυμαχίας.
ὅστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνάμ' ἐπέθηκε τόδε.

Nr. 251. σιμωνίδου. εἰς τοὺς αὐτούς ^τμε ^τλεωνίδου πεισόν. Br. I. 132. nr. 53. An. I. 1. p. 221. ἄδηλον. ap. Plan. p. 200. St. V. 2. ἀμφ' ἐβ. P. V. 3. καθόπερθε. P. καθόπερθεν. Pl. Br.

Nr. 252. ἀντιπάτρου, εἰς τοὺς αὐτούς. Br. II. 34. nr. 100. An. II. 1. p. 97. ἄδηλον est in Plan. p. 203. St. V. 1. ἐνίπνιον. his quibus Orcus erat somni vice. Grot. Mihi ἐνόπλιον videtur legendum, quod etiam Casaubono in mentem venit in not. mst. ἄδαν ἐνόπλιον, ut p. 285. nr. 493. ἀλλ' ἀνταί .. αἰδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα. V. 2. ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς. sed pretium virtus extitit ipsa sui. Grot. Suspiciatus sum olim: ἀρετὰν μνάμ' ἀρετᾶς ἔλαχον. quod vulgatâ magis perspicuum,

sed fortasse non necessarium. In fine hexametri ἄτερ ἄλλος. P. ἄτερ ἄλλος. Pl. Br. ἄλλος habet etiam ed. Asc. et Ald. pr. Subaudi τις. — Nr. 253. εἰς τοὺς αὐτοὺς. σιμωνίδου. Br. I. 131. nr. 32. An. I. 1. p. 221. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 200. Simonidi inscribitur in Schol. ineditis ad Aristidis Orat. Panath. Cod. Monac. nr. 123. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 612. 58. V. 1. ἀρετης. P. V. 3. περιθεῖναι. P. V. 4. ἀγγραῖται. P. ἀγγραντῶ. Pl. Br. Vid. ad p. 208. nr. 6.

Nr. 254. σιμωνίδου, εἰς τοὺς ἀθηναίων προμάχους. Br. I. 135. nr. 51. An. I. 1. p. 232. V. 1. ἀριστῆες πολέμου jungit Br. Rectius πολέμου κῆδος junges. P. *) V. 4. μαχόμενοι. P. In marg. γρ. μωρῶαμενοι. Sic Pl. Br. — Nr. 255. αἰσχύνου, εἰς ἐτέρους προμά^{οι}χους. Br. I. 148. nr. 1. An. I. 1. p. 275. V. 3. ζῶων. P. ζῶόν. Pl. Br. — Nr. 256. πλάτωνος. εἰς τοὺς ἐρετριεῖς τοὺς ἐν ἐκβατάνοισι κειμένους. Br. I. 173. nr. 23. An. I. 1. p. 355. Sine auctoris nomine laudatur ap. Philostr. Vit. Apollon. L. I. 24. p. 31. V. 2. κείμεθα ἐν μεσάτῳ. P. κείμεθ' ἐν μεσάτῳ. Pl. Phil. Br. μεσάτῳ. ed. Flor. Aldd. tres. Reponenda lectio Planudeae et Philostrati. Brevis syllaba producitur ante μ, praesertim ante μέγας, μέγαρον (vide Hermann. in Indic. ad Orpheum. Spitzner. in Diss. de Product. Brev. Syll. p. 16.) et μέσος. Sic Quint. Smyrn. L. V. 3. θῆκεν ἐν μέσσοισι, L. VI. 8. δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοις μετηύδα. Ib. 397. et alibi.

Nr. 257. ἄδηλον εἰς τοὺς ἀθιν^{ησ} προμάχους. Simonidi tribuitur in Schol. mst. Aristidis. Hinc Br. I. 133. nr. 42. An. I. 1. p. 225. V. 1. δουλοσύνην. Pl. δουλοσύναν. P. Br. — Nr. 258. σιμωνίδου. εἰς τοὺς με κίμωνος ἐν εὐρυμέδον ἀριστεύσαντας. V. 1. παρ' εὐρυμέδοντα, πότ'. P. εὐρυμέδοντί ποτ'. Pl. Br. Cf. Br. ad Apollon. Rh. L. II. 496. p. 76 et 221. — ἀγλαάν. P. ἀγλαόν. Pl. Br. ἡβ^αην. P.

*) In superiore margine hujus paginae manu diversa scriptum est hoc distichon cum lemmate: ἐπὶ βρόταχον σιμωνίδου.

Κρῆς γενεὴν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθὼν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίην.

τοῦτο διφθεῖς κείται. Alibi non reperi.

ἤβην. Pl. Br. V. 3. αἰχμηταῖς. P. αἰχμηταί. Pl. Br. — Nr. 259. πλάτωνος εἰς τοὺς εὐβοεῖς τ³ ἐν σοῦσοις τελειν^τ. Br. I. 173. nr. 24. An. I. 1. p. 555. In Plau. p. 201. St. ἄδῃλον est. Platonī tribuitur ap. Diogen. Laërt. p. 184. Suid. T. II. p. 142. V. 1. εὐβοίης. P. Pl. εὐβοίων. Suid. probante Br.

Nr. 260. εἰς τινα ἐν εὐδαιμονία πολλῇ τελευτήσαντα. παρφυλλίδου. Br. II. 401. nr. 2. An. II. 3. p. 184. V. 1. παρ' ὀδίτα. P. Ob rhythmum bucolicum fere malim: μὴ μέμψῃ παρων τὸ μνήμά μου, ὧ παροδίτα. In vulgata μνήματα vim singularis habet. Vid. ad p. 236. nr. 203. p. 280. nr. 465. et in Act. Phil. Mon. T. I. p. 152. s. V. 2. κατὰ σπ. P. — Nr. 261. διοτίμον εἰς βιάνορα εμπροσ^θ τ^ς μρε^ς τελευτήσαν. Br. I. 252. nr. 11. An. I. 2. p. 168. V. 2. εἰ μέλλει. P. Pl. ἢ μέλλει. Br. Scripsi εἰ μέλλει, subaudito τις, cujus ellipsis exempla vid. ap. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 34. s. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 475. V. 3. σᾶμα. P. σῆμα. Pl. Br.

Nr. 262. θεοκρίτου βουκολιξ εἰς γλαύκην κορ^ᾶ ἑταῖραν οὖσαν. Br. II. 297. nr. 10. inter epigr. Erycii, cui id falso inscriptum in Anth. Reiskii nr. 577. An. II. 2. p. 360. V. 1. αὐδήσεις. P. σᾶμά τε^{εἰ}. Ib. Br. σᾶμά γε. Reisk. Lectio fortasse non sincera et in hunc modum refingenda: αὐδήσεις τί τὸ γραμμα; τί σᾶμά τε; καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ; Interrogationi sequens versus respondet. — Nr. 263. εἰς κληνοριδ⁷ ναυαγίσαντα. ἀνακρίοντος τηῖον. Br. I. 118. nr. 82. An. I. 1. p. 201. V. 1. καὶ σέ. P. καὶ σε. Pl. Br. V. 2. θαροίσαντι. P. θαροίσαντα. Pl. Br. P. V. 3. ἀνέγνως. P. ἀνέγγνος. Pl. Br. Nonn. Dion. L. II. p. 84. 19. Ζεφύροιο προάγγελος ἔγγνος ὥρη. De permutatione litterarum γγ et γκ vid. ad p. 113. nr. 179. v. 7. Sic ap. Heliodor. L. VIII. 5. p. 223. παραγκωνισαμένη. Cod. Monac. παραγγωνισαμένη. — ἔγρὰ κύματα. In Oraculo ap. Stephan. Byz. in Βυζάντιον ἀπ' αὐτῆς Θρηϊκίης, ἔγρον παρ' ἄκρον στόμα Πόντου. Salmasius correxit ἔγρου; fortasse recte. Malim tamen: στεγνουῦ παρ' ἄκρον στόμα Πόντου. i. e. ἀγρίου, ἀξείνου. V. 4. ἀμφ' ἱμ. Plan. etiam editt. vott.

Nr. 264. εἰς κληνορα: εἰς τὸν αὐτὸν κλ⁸/ λεωνίδου. Br. II. 243. nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. ἀήτης. P. Br. αἰτης. Pl. V. 2. λιμέσι. Pl. Br. λιμέσιν. P. Respexit hunc locum Gregor. Nazianz. Carm. II.

p. 685. Opp. T. II. p. 54. C. καὶ πόντος τιν' ὄλεσεν, ὃ δ' ἰστία
 λευκὰ πετάσας Πηλεῖ νανηγοῦ λεύσσων τάφον, ἣ ἀπὸ τῦμβος Πείσμα^οτα^ο
 λυσάμενος. — Nr. 265. πλάτωνος. εἰς ἐτὶ νανηγ. Br. I. 174. nr. 25.
 An. I. 1. p. 355. V. 1. εἰμί. ὃ δ'. Hiatus pausa reddit excusabilem.
 Vid. ad nr. 230. quamvis facile corrigas: νανηγοῦ τάφος εἰμ'. ὃ δ'
 ἐναντίον . . . Sic etiam ap. Apollon. Rhod. L. II. 338. ἄφορξοι
 στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι, aut illa excusatione utendum,
 aut legendum: στέλλεσθ'· ἐπειὴ πολὺ . . . mediâ in ἐπειὴ correptâ,
 ut L. II. 757. Quint. Sm. L. IV. 526. et alibi saepenumero. Neque
 male tamen Br. στέλλεσθαι in Append. Not. II. 324. — V. 2. ἐπ'
 ἐστ. P. — Nr. 266. λεωνίδου εἰς νανηγὸν διοκλέα. Br. I. 243.
 nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. οἱ δ'. Servavi quod Cod. offerebat,
 quamvis vulgarem in his usum οἱ δὲ postulare non nescius. Vid.
 Herm. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. 341. et alibi. — Nr. 267.
 εἰς ἕτερον νανηγ^ο νικήτην ὄνομα. ποσιδίππου. Br. II. 51. nr. 19.
 An. II. 1. p. 155. V. 1. ἀνευθε. P. ἀνευθεν. Pl. Br. V. 2. νανηγῶ
 τλήμονι. malebat Br. V. 3. καὶ αὐτως. P. οὕτως. Pl. Br. V. 4.
 οἰκτερετε. P. οἰκτερετε. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. οἰκτερετε. Ald. 2.
 Steph. ἐκτάρετε aut ἐκτέρετε corrigebat Jos. Scalig. in not. mst. Al-
 terum hoc admisit Br. Codicis lectioni οἰκτερετε simile ἐρείσασα
 p. 90. nr. 14. pro ἐρείσασα, ubi similia conguessimus; et δανίσας pro
 δανείσας. p. 548. nr. 309.

Nr. 268. εἰς νανηγὸν ὃν εὐὶ τις ἐξέδυσεν τ' ἱματίων πλάτωνος.
 Br. I. 174. nr. 26. An. I. 1. p. 355. V. 1. οἰκτείρασα. P. Br. ἡ κτεί-
 ρασα. Pl. θάλασσα. P. et ed. Flor. θάλαττα. vulgo Pl. Br. οἰκτείρασαι
 γεμνῶσαι dictum, ut ap. Homer. Od. v. 202. οὐκ ἐλαίρεις ἄνδρας,
 ἐπὴν δὴ γείναι αὐτός, Μισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλίοισι.
 V. 2. vulgo plene distinguitur post ἡδέσαστο· qua distinctione de-
 lecta, et oratione continuata usque ad ἀράμενος, omnis emendandi ne-
 cessitas tollitur. V. 4. τοσίχον κέρδεος tentavit Scaliger in not. mst.
 V. 5. κτεῖνόν κεν ἐνδύσαστο. {P. Pl. μὲν ed. pr. Flor. et Codd. Plan.
 ap. Br. Haec crebro inter se permutata. Apud Arat. Dioscori.
 v. 95. καὶ μὲν ἐπερχομένης ἡοῦς ἔτ' εὐδίας εἴης. Scr. καὶ κεν cum
 Codd. Vrat. et Moscov. In nostro loco conjunctioni μὲν respondet
 καὶ μὲν ἴδοι. Vid. ad p. 112. nr. 175. — V. 6. ῥάκος. P. γρ. φάρος.
 Pl. quod metri causa non dammandum, quum priorem etiam corripiat.

Vid. Hesiod. "E. κ. 'H. 198. Apoll. Rhod. L. III. 863. Barnes. ad Eurip. Electr. v. 543. Canones Prosodici ab Hermanno editi p. 444. nr. 104. Draco de Metr. Poet. p. 35. 7. Haec tamen lectio ex v. 2. orta alteri ῥάκος cedere debuit, quae consilio poëtae longe est accommodatior.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ πλατ^ω εἰς ἐτ^ο ναυηγόν. Br. I. 174. nr. 27. An. I. 1. p. 356. V. 2. παρ' ἐρχ. P. — Nr. 270. σιμωνίδου εἰς τ³ ἀποσπαρ ναυαγήσαντας. Iterum p. 310. cum lemmate: σιμωνίδου εἰς ναυηγούς τινὰς ἐν τεζέηναια ναυαγήσαντας. ubi initium: τοῖςδ' ἀπὸ τεζέηνων. Br. I. 144. nr. 97. An. I. 1. p. 97. V. 1. τοὺςδε ποτ' ἐκ σπ. P. Pl. ἀκροθήνια. P. 1. 2. ἀκροθήνια. Pl. φοῖβ' ἀγαγόντας. P. 1. φοῖβω ἄγοντας. P. 2. Pl. Br. V. 2. εἰς τάφος. P. 2. Br. ἐν σκάφος. P. 1. Pl.

Nr. 271. εἰς σόπολιν νιὸν διοκλείδους Καλλιμάχου. Br. I. 474. An. I. 2. p. 307. V. 1. ὤφελε μῆδ' ἐγίνοντο. Cf. de hac locutione Matthi. Gr. gr. §. 513. not. 3. p. 720. V. 4. σῆμα. P. Pl. σῆμα. Br. παρ' ἐρχ. P. — Nr. 272. εἰς ναυηγὸν λυζ ἀξίον ἔμπορον. τοῦ αὐτοῦ καλλιμα^χ. Br. I. 472. nr. 48. An. I. 2. p. 302. V. 1. γῆς θάνεν. P. ἔθανεν. Pl. ἔθανε. Br. V. 2. ἀπ' ὀλλ: P. V. 3. ἔπλεεν. P. ἔπλεε. Pl. Br. P. V. 5. 6. novum lemma adscriptum: ἄθλων. εἰς ναυηγὸν θανμάσων. Cum praecedentibus [junxit Pl. p. 245. St. Eodem modo erratum nr. 276. et nr. 291.

Nr. 273. λεωνίδου. εἰς κάλλαισχρον ναυηγόν. Br. I. 244. nr. 90. An. I. 2. p. 142. V. 1. κατ' αἰγίς. P. V. 2. καὶ post νύξ omissum γρ. θίων in P. suppeditavit Pl. πανσυνδής. P. V. 3. ἀπ' ὦλ. P. V. 4. πλεων. P. θίων. Pl. Br. Automed. p. 493. nr. 23. λαίφεα παντώσας μέσσα θέε πελάγη. Apoll. Rh. L. IV. 1694. αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θίοντας Νύξ ἐφόβει. Oppian. Hal. I. 221. νῆα ... λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέτρα θέονσαν. Ib. III. 183. πλωτῶν γένος ὑγρά θέοντων. V. 6. οἰχεύμας. P. οἰχεῦμας. Br. οἰχῆμαι. Pl. — ὑπεστι. P. ἔπεστι. Pl. Br.

Nr. 274. ὀνίστου βυζαν εἰς τιμοκλῆα ναυηγ^τ. Br. II. 291. nr. 9. An. II. 2. p. 339. V. 2. σκεπτομενος. P. σκεπτομένη. Br. Vid. ad p. 273. nr. 429 V. 3. αἶ, αἶ. P. ed. pr. Flor. editt. Ald. tres. Asc.

αἰ, αἰ. St. Br. V. 4. ^{εὐ}τορωθέν. P. τορενθέν. Br. τυπωθέν. Pl. — Nr. 275. γαιτουίλλου (γαιτουλλικοῦ. Pl. In ed. pr. et Asc. Γετουλίου.) εἰς ἀοτυδάμαντα νῖδον δάμιδος ναυηγόν. Br. II. 167. nr. 7. An. II. 2. γρ. πόννασος
p. 35. V. 1. πέλοπος νᾶσος. P. ἃ Πέλοπος νᾶσος. Br. ἃ πελοπόννησος. Pl. κρήτα. P. κρήτα. Pl. Br. Terra vetus Pelopis ratibusque improspira Crete. Grot. V. 3. κιδωνίον. P. V. 4. ἔπλησεν θηρῶν. P. Pl. θηρῶν ἔπλησας. Br. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. Ad verba εἰ θαῦμα; adscriptum ^ψ et in marg. περὶ τῶν Κρήτων θαύμαστον. σημ. V. 6. κρήτες. P. Caeterum interrogandi notam rectius pones post θαῦμα.

Nr. 276. ἡγήσῃππον εἰς ναυηγόν ὃν ἀλείς ἐξαγαγόντες ἔθαψαν. Br. I. 254. nr. 4. An. I. 1. p. 175. V. 1. σιγηνεῖς. P. σαγηνεῖς. Br. V. 2. πολὺκλαυτον. P. Br. Ineptum hoc de cadavere semieso naufragi, quem nemo noverat. Scripsi πολυκλαύτου ναυτιλῆς. Sic p. 286. nr. 495. πλείστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλῆς. — V. 5. 6. novum lemma adscriptum: ἄδελον εἰς ναυηγόν ἕτερον. Cf. ad nr. 272. — V. 5. ὦ χθόν. P. ut iterum p. 305. nr. 628. v. 7. Vid. ad p. 260. nr. 365. ὦ χθών. Br. cum Apogr. — λοιμῆς. P. λοιπῆς. Br. c. Dorvill. — V. 6. ἐπέχεις. P. i. c. κατέχεις. Vid. ad p. 220. nr. 86. ἀπέχεις Br. in textu, hanc correctionem tamen in Lectt. damnans.

Nr. 277. ^τκαλλιμάχου εἰς ναυηγόν ταφέν ὑπο ναύτου λεοντί. Br. I. 470. nr. 40. An. I. 2. p. 296. V. 1. τίς ξένος, ὃ ναυηγέ; abrupta haec interrogatio cum sequentibus non cohaeret. Suspiciabar legendum esse: Τῇ ξένος ὢν, ναυηγέ, Λεόντιχος, ἐνθάδε νεκρὸν Εἴρεν. Leontichus ipse in his regionibus hospes, htc in littore corpus invenit. τῇ, ut in Callimachi H. in Del. v. 162. μὴ οὐ γε, μῆτερ, τῇ με τέκοις. p. 304. nr. 614. Θρηῖκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφεία Μοῦσαι ἔθαψαν. V. 2. ἐπ' αἰγιαλούς. P. αἰγιαλοῖς. Br. c. Bentlejo, ipse tamen mutatione non opus esse concedens. p. 265. nr. 393. μῆδ' ἐπὶ ταύτας ἥόνας οὐκ ὀνοτιν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε. p. 613. nr. 28. αἶ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν . . θῆκαν. Homer. Od. α. 298. οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεὺς Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ εὐρήσεις διζήμενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας Ἀνθρώπους. V. 4. ἥσυχον αἰθυίη. P. ἥσυχος, αἰθυίη. Br. c. T. Hemsterhusio.

Nr. 278. ἀρχίου βυζαν εἰς ναυηγόν ἀνώνυμον, ἀλλὰ θανμαστόν. Br. II. 101. nr. 33. An. II. 1. p. 271. V. 1. θηροῖν. P. quod Salma-

sus cum *κύμασι* jungi posse existimabat. Θῆρις. Pl. Br. quod nomen infra legitur p. 250. nr. 295. p. 275. nr. 447. Naufragi, ab hospite aliquo suo sepulti, nomen in cippo edi, non habet quod offendere possit. Cf. p. 609. nr. 12. V. 3. ὑπὸ δειράσιν. P. Br. ποτὶ χοιράσιν. Pl. V. 4. ξείνου. P. ξείνων. Pl. Br. P. V. 6. ἀπεχθόμενον. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 7. κατ' ἔναυσιν. P. κατεύνασεν. Plan. V. 8.

^{τε} θανὼν λείη P. τελή Br. λείη Pl. quod praetuli cum Huschkio An. cr. p. 123. qui comparat Aeschin. Dial. III. 7. γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτω ἥσυχία εὐδιαζόμενος. Plutarch. T. II. p. 129. B. τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχές, μηδὲ λείον. Adde Liban. T. III. p. 187. 2. λείον αὐθις καὶ ἀπράγμονα τῷ πατρὶ καταστήσεις τὸν βίον. Ap. Themist. Or. XXI. p. 258. D. μῦθοι μὲν τέλειοι καὶ μίλιχοι. Petavius corrigit μῦθοι μὲν τε λείοι. Rectius copulam deleveris. Vid. Appendicem ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. a Franc. Gölloero editum Jenae. 1815. p. 278. τελείας pro λείας scriptum etiam in Cod. Paris. ap. Lucian. T. VII. p. 112. ed. Bip.

Nr. 279. ἄδηλον ὁμοίως εἰς ναυηγὸν ὁμώνυμον. Br. III. 294. nr. 670. An. III. 2. p. 242. V. 2. αἰέν. suspectum. Legendum videtur: αἶ, αἶ, ἐπὶ ψυχρῇ. in frigido vaeh cinere! Vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. ναυηγού. P. Br. ναυηγοῖτο τό. Pl. — τῆς ἐν κύμ. P. Br. ἐν Pl. Saepe ἐν positum in caesura versus bucolici. Vid. ad p. 100. nr. 92. Apud Arat. in Phaen. v. 519. κάμπη τ' αἰθομένης Ἰδρῆς ἐνὶ οἷ καὶ ἐλαφρὸς Κρητῆρ. fortasse scribendum: Ἰδρῆς ἐν, ἐν καὶ ἐλαφρ. Κρ. ἐν τε κόραξ. In Hesiodi Ἔ. κ. Ἡ. 588. ed. Br. πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ. Cod. Gothan. ἐγκάτθεο. — V. 4. αὐθις. P. Pl. αὐτῆς. Br. quod me invito in textu relictum est; nam αὐθις quoque in hisce poetis probum videtur.

Nr. 280. ἰσιδώρου αἰγεάτου εἰς τάφον ἐπιχωρ^ς κειμενον ἀροτρενο-
μένης Ἰαμβικ^ς. et in altero margine: P. ἀπὸ ναυηγ^ς πρ γεωπόνου. Br. II. 473. nr. 2. An. II. 3. p. 329. V. 1. τῷ βόε. P. V. 2. ὕνιν. P. ὕνιν. Pl. Vide ad p. 160. nr. 104. p. 232. nr. 175. — τάν. P. τήν. Pl. Br. V. 3. κινεῖς. Liban. T. IV. p. 905. 1. περὶ νεκρούς τις ἐπλημμύλησε, καὶ τάφον ἐκίνησεν, ἀλλ' ὅσον ἀπέσχετο. Scribendum, ni egregie fallor: ἀλλ' ἀστέων ἀπέσχετο. — τοιαύ-
την. Pl. Br. — Nr. 281. ἡρακείδου ὅμοιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἰαμβικόν. Br. II. 261. nr. 3. An. II. 2. p. 267. V. 3. αὐτά. P. Pl. αὐτά. Br.

qua correctione opus esse non videtur. Vid. Schneider. ad Xenoph. Memor. L. III. 10. 4. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. — *κεκλανσμένας*. P. *κεκλανμένας*. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 235. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 402. sqq. V. 4. *δ' οὔτοι*. P. Pl. Br. Particulam adversativam in fine v. ^{3^{ui}} posui. — ^{γο, κό}*κάματος*. P. *κομάτος*. Pl. *κομάτας*. Br. *ἀναθαλύσεται σταχύν*. P. *ἀναθαλήσεται στάχυν*. Pl. Br.

Nr. 282. *Θεοδωρίδου εἰς ναηγόν*. Br. II. 44. nr. 16. An. II. 1. p. 132. *Antipatro* inscribitur in Plan. p. 257. St. V. 1. *ναηγού*. P. et ed. pr. Flor. *ναυαγού*. Vulgo. V. 2. *ὀλλόμεθ'* P. unde *ὠλύμεθ'* feci. *ὠλλύμεθ'* Pl. *ὀλλύμεθ'* Br. fortasse rectius. — Nr. 283. *λεωνίδου ἔτζ εἰς ναηγόν ἀμφιμένην*. Br. I. 246. nr. 96. An. I. 2. p. 147. V. 1. *οἰζυρά*. P. Pl. Br. metro reclamante. Scripsi *οἰζυρά*. ut etiam p. 255. nr. 336. v. 4. *εὐρών οἰζυροῦ τέρμα μόλις βιότου*. p. 412. nr. 355. *ὡς ἐξ οἰζυρῆς*. Ion [ap. Athenae. L. III. p. 91. E. *ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας*. Etiam ap. Simonid. de Mulier. v. 50. rectius scripseris: *δύστηνον, οἰζυρὸν γένος*. Vid. Porson. ad Hecub. v. 944. In eundem modum scribitur *οἰστός*. In Empedoclis Sphaera v. 43. *Δελφίς δ' ἔπερθεν, οἰστός (οἰστός vulg.) αἰετός θ' ὁμοῦ*. Cf. Porson. ad Mede. 634. Herm. in Obs. crit. p. 58. [Ibidem v. 45. *Ὀφιοῦχος ἔστιν· ἀλλὰ ὅρα τὸν δέ γε κᾶρα Στεφάνῳ συνάπτειν*. fortasse scribendum: *ἀλλ' ὃ δράκων δοκεῖ κᾶρα Στ. συνάπτειν*.] — V. 2. *ψηλῆς*. P. *ψηλῆς*. Pl. Br. *ἐπὶ ἀκτῆς ψηλῆς* ap. Philostr. Heroic. p. 702. fuisse non dubito, ubi vulgo *ὑψηλῆς*. Ap. Hippocr. de Aër. et Loc. §. XCII. p. 86. *πεθιάς ἐστι καὶ λειμακώδης καὶ ψηλή*. Codd. *ῥψηλή*. — V. 4. *φυλλεύς*. P. Pl. Br. *φυλλεύς* correxit Scaliger in not. mst.

Nr. 284. *ἔτζ εἰς ναηγ θανμάσιον ἀσκληπιάδου*. Br. I. 219. nr. 38. An. I. 2. p. 56. V. 1. *θάλασσα*. P. ed. pr. Flor. *θάλαττα*. Vulgo Pl. ut etiam in praecedente epigr. v. 1. — V. 3. *ἄλλο μὲν .. εὐρήσεις δέ. i. e. οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ ὅστιά*. Sic fere Eubulus ap. Athenae. L. I. p. 25. C. *ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἐταῖραν εἶδε τις Αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα*. — Nr. 285. *γλαύκοσ Νικοπο*. *ἔτζ εἰς ναηγὸν ἐράσιππον*. Br. II. 348. nr. 6. An. II. 3. p. 17. V. 1. *πέτρης*. P. *πέτρας*. Pl. Br. V. 4. *ποῦ ποτ'*. P. Pl. *ποῦ ποτε*. Br. perperam. Verba sic junte: *αἰθυλαῖς μόναις γνωστὰ ἐνέπειν, ποῦ ποτε τὰ ἐκείνου ὅστιά πύθεται*.

Nr. 286. ἀντιπατ^ρ θεσσαλο^ο/ ἔτ³ εἰς ναυηγὸν νικάνορα τύριον
 πλουσιω^τ. Sine gentili est in Plan. p. 253. St. Br. II. 126. nr. 66.
 An. II. 1. p. 359. V. 1. νικάνωρ. P. νικᾶνωρ. Pl. Br. A membr.
 non recedo, quum nominativus haud raro sic jungatur cum vocativo.
 Vid. ad p. 174. nr. 191. V. 2. μεμοραμμένε. P. μεμορημένε. Pl. Br.
 Vide Schneiderum in Lexic. Gr. v. μορῶ. V. 2. ἡΐονι. P. V. 4.
 φροῦδα πάσης. P. Ut versum impleret Pl. dedit: φροῦδᾶ τε καὶ πάσης.
 Et sic Br. Magis mihi placet Salmasii correctio: φροῦδ' ἄρα, καὶ
 πάσης. P. V. 5. in marg. ^ρδ. — Nr. 287. ἀντιπέτρου εἰς λύσιν
 ναυηγόν. Br. II. 127. nr. 69. An. II. 1. p. 341. V. 1. θάλασσα. P.
 Br. θάλαττα. Pl. Vid. nr. 284. v. 1. — V. 3. στῆνε. P. στρηνέ.
 Pl. Br. παρ' οὔατι. P. Pl. παρ' οὔατα. Br. tacite in textu posuit, sine
 dubio ut haec verba responderent proximis παρὰ σῆμα. Interdum
 tamen eadem praepositiones orationis variandae causa diversis casibus
 junguntur, significatione nihil diversa. Vid. ad p. 195. nr. 281.
 Apoll. Rhod. L. IV. 1359. καὶ δ' ὑπὸς αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός,
 ἡδ' ὅς' ἐφ' ἑγρήν ἔτλημεν. Ib. 1320. ὅς' ἐπὶ χθονός, ὅσα τ' ἐφ'
 ἑγρήν Πλαζόμενοι. — V. 4. παρ' οἰκίσατε. P. V. 5. οὐκ ἔτι. P. Pl.
 Br. οὐκ ἐπὶ. Br. in Lectt. quem secutus sum.

Nr. 288. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπατ^ρ ὁμοίως εἰς ναυηγ ἁνώνυμον. Br. II.
 124. nr. 61. An. II. 1. p. 337. V. 1. οὐδ' ἐτέρης. P. οὔδετέρης. Pl.
 Br. θάλασσα. P. et ed. pr. Flor. θάλαττα. Vulgo. V. 3. σάρκα μὲν
 γάρ. P. μὲν om. Pl. Br. — V. 4. βέβρασται. Apud Liban. T. IV.
 p. 300. 14. ναυάγια . . . εἰς τὰς ἡϊόνας (Scr. ἡϊόνας) ἐκβεβρασμένα. —

Nr. 289. ἀντιπατ^ρ μακεδ^ο/ εἰς ἀνθία τὸν ναυηγ ἐκ τ^ο θαλάσ^σ σωθέντα
 ὑπο^ο θηρ^ο δὲ χειρο^οζου ἀναιρε^ο. Br. II. 125. nr. 62. An. II. 1. p. 337.
 V. 3. θορών. P. Lectt. in Ald. pr. θορῶν editt. plurimae. — λύκος
 lineae superscriptum in P. V. 4. πιστότερα. P. πικρότερα. Pl. quod
 variis conjecturis locum dedit. Verum ingenio assecutus est Scaliger
 in not. mst.

Nr. 290. στατυλλίου γλάκ^κ ἐτ³ εἰς ναυηγ ὑπὸ ἔχεις δηχθέντα.
 Br. II. 264. nr. 11. An. II. 2. p. 274. V. 3. βεβαρμένον. omnes
 editt. Plan. usque ad Steph. βεβαρμένον. P. Cf. Schaefer. ad Gre-
 gor. Cor. p. 41. not. 72. — V. 4. ὡς κάμε. P. et optimae editt.

Plan. ὅς κἀμε. Asc. St. Post ναυφοθορίης loco puncti comma ponendum. — Nr. 291. ξενοκρίτ^υ ροδίου εἰς λυσιδίην ναυηγῆσασαν κυμαῖαν. Br. II. 256. An. II. 2. p. 255. V. 1. ναυηγέ. P. ναυηγού. Pl. Br. Necessitatem non videbam, cur a membr. discederem. ναυηγὸν δὲ muliere usurpatum ex hoc epigrammate enotavit Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 211. — V. 3. θαλάσσης. P. ed. pr. Flor. θαλάττης. Vulg. V. 5. χθόνα κίμμιν. P. Ταρσύν. Pl. ex conjectura sine dubio. Ex lemmate Cod. Pal. κύμην restituit Salm. in Apogr. Lennep. Hoc reposuit Br. V. 7. novum lemma adscriptum: εἰς τὴν θυγατέρα ἀριστομάχου ναυαγήσασαν. P. — γενέτη. P.

Nr. 292. ^οθεῶν ἀλεξανδρῆ^ο εἰς ληναῖον ναυηγ. Br. II. 405. nr. 3. An. II. 3. p. 195. V. 1. κωφά. P. Br. κούφα. Apogr. G. R. V. 2. ipsam Cod. Pal. lectionem exhibui. μύρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ κοπτομένη σε τάφον. Br. κίρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ μυρ. Salm. in Ap. G. R. At κρυεροῖο cur proscribatur, causa non apparet, modo κρυεροῦ scribas, i. e. οἰκτροῦ, ἔλεινοῦ. Vid. Hesych. V. et Graev. in Lectt. Hesiodeis ad "E. x. 'H. v. 153. cap. IV. p. 527. ed. Loesn. Pro μύρεθ' ὑπὲρ mihi in mentem venit: σμύχεθ' ὑπὲρ. Apoll. Rh. L. III. 446. κούρη . . κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα. Heliodor. L. I. 16. T. I. p. 47. ὥς πάλαι γε σμύχομαι ἐμαντῶ. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 353. ed. Amstelod.

P. Nr. 293. ^τἰσιδώρου αἰγέα εἰς νικόφημον ναυαγήσαντα ὑπὸ δίφους^τ ἐν θαλάσση. Br. II. 474. nr. 4. An. II. 3. p. 338. V. 2. κύματος. P. Pl. κύματ' οὐ corrigit nescio quis ap. Dorvill. ad Charit. p. 272. κύμασιν V. D. ap. Huetium p. 23. quod magis probatum a Dorvillio recepit Br. κατέκλυσσεν. P. κατέκλυσεν. Pl. Br. V. 4. πλώσι. P. Pl. πλόου. Br. Ad πλώφ praepositio subbandienda videtur. — δίφους. P. Br. δίψης. Pl. Ap. Aelian. H. An. II. c. 7. εἴτε ἀπειπότας ὑπὸ δίφους. Cod. Monac. ὑποδίψα. — Nr. 294. ^{απο}τατυλλίου λαυρία εἰς γροντία τὸν ἀλῆα ἐν θαλάσση πνιγέ^{απο}ντα. In Plan. p. 247. St. Στατυλλίου inscriptum. Ad Tullium Lauream probabiliter retulit Br. II. 102. nr. 2. An. II. 1. p. 274. V. 1. ἀλιτρώτου ἀπὸ κύμβης. Concursum vocalium evitaveris ἀλιτρώτης legens, quod adjectivum tamquam trium terminationum laudat Schneiderus in Lex. Gr. exemplis tamen non allatis. Non minus probum ἀλιτρώτη, quam ἀλεξρόθιη p. 208. nr. 6. Correctio autem non necessaria, et ob terminationum varietatem

fortasse etiam inutilis. — V. 3. ἐκ δεινοῦ. Pl. Br. ἐκ omittit P. κατ' ἔδνεσε. P. V. 4. εἰς προκάλην πρῶτον ἡϊόνα. P. Pl. προκαλήν. Br. quod adjectivum auctoritate caret. Graef. ad Meleagr. p. 51. corrigendum existimabat: ἐνπροκάλη πρῶτον ἡϊόνι. aut: εἰς προκάλην ... ἡϊονίην. Lenius fuerit: εἰς προκάλην πρῶτον ἡϊόνος. Millies confusae terminationes α et ος, quod observat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 413. Nec illud poëta indignum. Append. Epigr. nr. 512. T. II. p. 856. Τυρσηνῆς ἡϊόνος προκάλη. Crinag. p. 402. nr. 276. παρὰ προκάλαισι θαλάσσης. Orph. Argon. v. 187. ἐν προκάλησιν ἀλίστητος Σαλαμῖνος. Ib. 1239. παρὰ προκάλησι Μαλειῆς. — V. 5. ἀπὸ βρ. P. — τίς οὐ ... εἶποι, pro τίς οὐκ ἂν εἶποι. Vid. p. 126. nr. 246. Ap. Oppian. Cyn. II. 606. editum, τίς γὰρ ἂν οὐ στυγέη τοῖον γένος. plurimi Codd. στυγέοι rectius exhibent.

Nr. 295. λεωνίδα ταρὰν εἰς θῆρην ἀλιεία ἐν τῇ ἑαυτ' καλίβη τελευτήσαντα. Br. I. 244. nr. 91. An. I. 2. p. 143. V. 1. αἰθνίης. P. αἰθνίης. Pl. Br. V. 3. ἰχθύοι λιγυτήρα. P. Pl. ἰχθυοιλιγυτήρα. Br. analogia reclamante. Schneidero praeunte scripsi ἰχθυοιλιγυτήρα; ut ἰχθυοθηρεντής ap. Manethon. IV. 243. ἰχθυοθηρητήρ in ep. Apollonid. p. 518. nr. 702. et similia haud pauca. V. 5. ἀπ' ὧλ. et κατ' αἰγίς. P. V. 7. ἔθανεν, an ἔθαν' ἐν in P. obscurum. ἔθανεν ed. Flor. Aldd. tres. Asc. ἔθαν' ἐν. St. Br. V. 9. τοῖτον. P. τῷδ' οὐ παῖδες. Pl. Br. In lectione Cod. Pal. τοῦτ' οὐ latere manifestum est. — Nr. 296. σιμωνίδου τ' κήου. εἰς τοὺς μετὰ κίμων στρατευσα- μένους ἐν κύπρῳ ἀθῆναι ὅτε τὰς ῥ' ναῦς τ' φοινίκων ἔλαβ'. Br. I. 134. nr. 46. An. I. 1. p. 229. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 628. V. 1. ἀσίης. P. ἀσίας. Diodor. L. XI. 62. T. I. p. 451. V. 1. πόλεμον λαῶν. P. πολέας θνητῶν. Diod. πύλιος θνητῶν. Aristid. T. III. p. 260. et 646. πολέμονε θνατῶν Br. c. Dorvillio. A membr. non recedo. — ἐγέπει. P. Arist. Br. ἐπέχει. Diod. V. 3. οὔδαμά πω κάλλιων. P. οὐδενί πω καλλίον. Arist. De penultima in καλλίων etiam apud epigrammaticos producta vid. Schaefer. in Meletem. p. 101. s. not. οὐδέν πω τοιοῦτον. Diodor. — ἐπὶ χθον. P. — V. 4. ἄμα. P. Diod. Br. ὁμοῦ. Arist. V. 5. ἐν κύπρῳ. P. Diod. ἐν γαίῃ. Arist. Br. in qua lectione magis expressa est antithesis. Mihi tamen, cur a membr. discederem, causa satis gravis esse non videbatur. V. 7. ἔστεν . . . in his syllabis versus terminatur in P. ἔστενεν Ἀοῖς ἢπ' αὐτῶν. ex Codd. Aristidis et Diodori erutum dedit Br. In nonnullis Apogr.

legitur *ἐστενεν Ἐννοσίγαιος*, ex Salmasii conjectura, ni fallor. V. 8. ἀμφοτέρως. P. ἀμφοτέραις. Alii.

Nr. 297. πολυστράτου εἰς τὸν λείκιον ὕπατον ὅτε τὴν κοριν ἐξ-
επόρθησε. Br. II. 1. 2. An. II. 1. p. 4. V. 2. σύνδρομον. P. et
Lectt. Ald. pr. σύντροπον. editt. Plan. P. V. 3. novum lemma ad-
scriptum: εἰς τὸν ὕπατον ^ολενκι τὸν ^θἐκπορ ^ακορινθῶ. — ἐστνφίλιξε. P.
ἐστνφίλιξα. Pl. ἐστνφίλιξε. Br. Utrumque habet, quo se tucatur. —
Nr. 298. ἀδέσποτον. εἰς νυμφίον εὐπολιη καὶ νύμφην λίκαιναν, οὓς
παισὼν ὁ θάλαμος ἀμφοτέρ³ ἀπέκτεινε. Br. III. 294. nr. 674. An. III.
2. p. 244. V. 1. αἶ, αἶ τοῦτο. P. Pl. οὐκ ἄρα τοῦτο. Br. c. Reiskio,
qua mutatione non est opus. Superlativus non de *summo*, supra quod
nihil esse potest, sed de *ingenti* malo accipiendum; recte sequentibus
verbis: *ἡνίκα δ' ἀμφοτέροισι, Οὐκ ἄλλω τόδε κῆδος ἰσούρουπον*. Cf.
nr. 389. — V. 3. λυκαίνιον. P. Br. γλυκέριον. Pl. — ὑμέναιον. P.
ὑμέναιον. Pl. Br. V. 4. ἔσβη ἐν. P. ἔσβεσεν. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἄλλος.
P. οὐ καλῶς. Pl. οὐκ ἄλλω. Br. verissime. Sic *ωῖ* et *οῖ* permutata
p. 211. nr. 24. v. 5. — ὡς ὁ μὲν. P. Aldd. tres. ὡς σὺ. Asc. St.
Br. — V. 6. νικία σὺ δ' ἐκλανσας. P. et ed. pr. Flor. Ald. tres.
nisi quod Flor. etiam νικίας habet. νικία σὺ κλαίσας. Asc. Steph.
Νίκι corr. Jos. Scaliger. Br. Nomen *Νίκης* est p. 202. nr. 326. Prae-
terea suspicari licet, vitium haerere in *Λύδικε*, quum illud nomen per-
peram praecedat brevis syllaba. Bene haberet versus sic scriptus: σὺ
δ' ἐκλανσας, φεῦ, Λύκε, θνηγάτερα. Lycaenii pater commode *Lycus*
appellaretur.

Nr. 299. νικομάχου εἰς ^τπλά την πολὺ ὑπὸ σεισμον κατὰ πεισοῦσαν.
Br. II. 283. An. II. 2. p. 319. V. 1. ἄδ' ἐστ' ἄδε. P. ἄδ' ἐστ' ἄδε.
Br. V. 2. ^ηἐξαπίνας. Br. V. 4. ἐφ' ἐσο. P. — Nr. 300. σιμωνίδου
εἰς πρῶτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Br. I. 145. nr. 102. An. I. 1.
p. 264. V. 1. ^{την}κασιγήτη. P. κασιγνήτην. Pl. Br. κεκεῦθει. P. Pl. Br.
Marg. Cod. Pal. γρ. κασιγνήτὸν τε κεκευθε. Hoc recepi, quod vim
praesentis habet. Vid. nr. 301. v. 1. nr. 362. v. 1. Homer. Ἰλ.
χ. 118. ὕσσα πτόλις ἦδε κεκευθε. ubi nonnulli Codd. etiam κεκεῦθει
(vid. Heyn. T. VIII. p. 261. s.), quam formam sibi admodum su-
spectam esse scribit Stephan. in Thes. Gr. L. T. II. p. 1599. G. —
V. 3. ἀπὸ φθ. P. μέγ' ἀριστος. P. μέγ' ἄριστον. Pl. Vera lectio non
Tom. III.

latuit Grotium: quibus immortale sepulcrum Dat Megaristus. —

V. 4. χαριζόμενον. P.

Nr. 301. τοῦ αὐτοῦ. σιμωνιδ^δ. εἰς τοὺς μετὰ λεονι τον σπαρτιατ^τ τέλεον. Br. I. 132. nr. 34. An. I. 1. p. 222. V. 1. εὐκλεᾶ γαῖα. P. εὐκλείας αἶα. Pl. Br. confusis litteris γ et σ. De formis εὐκλεία et εὐκλείας vid. ad Append. Epigr. nr. 54. Pindar. Ol. II. 163. ἐκ μαλθακᾶς αὐτῆς φρενὸς εὐκλείας οἶστον εἶντες. V. 2. σπάρτης. P. ed. Flor. σπάρτας. reliquae edit. Pl. Br. βασιλεῖς. P. βασιλεῦ. Pl. Br. V. 3. post ἔππων comma ponendum. V. 4. τ' ἀνδρῶν. Pl. Br. τ' om. in P. — πολέμωι. P. Br. πόλεμον. Pl. — Nr. 302. σιμωνιδου εἰς νικόδικον. Br. I. 144. nr. 98. An. I. 1. p. 263. V. 1. αὐτοῦ. P. αὐτοῦ. Pl. Br. τίς. P. ut saepe. Theognis. v. 249. οὐ τις ἕκαστος. Quint. Smyrn. L. VII. 70. οὐδ' ἦν εἰς τις ἕκαστος ἐλλέεται. V. 2. νικόδικον. P. Pl. νικodίκον. Br. c. Salmasio. V. 2. πόλη. P. a manu sec. πολλή antea fuerat. Fortasse rectius: πόλις ἦδε Πόλαι. Sic hoc nomine utitur Callimach. ap. Strabon. L. I. p. 46. ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλαι. — πόλις ἦδε κλέει. Pl.

Nr. 303. ἀντιπατ^ρρ σιδωνί^ς εἰς κλεοδημον νήπιον ὑπονῆος κατα-
σρησ^ς τελεντήσαντα. Br. II. 35. nr. 102. An. II. 1. p. 98. V. 2. ἐρεισαμενος. P. V. 3. θρηῖξ. P. θρηῖξ. Pl. Br. Priorem scripturam Br. secutus est in ep. Archilochi in Lectt. p. 236. et in ep. Philodemi XXV. Quum in hac voce ἵ modo producat, modo corripiatur, accentus ratio ambigua est. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 386. V. 5. εἰς P. ut nr. 302. v. 1. — Nr. 304. πισάνδρ^τ ροδίον του τοῦ ἐπι-
γραμ^τμα μεμνητ^ς νικολ^ς ὁ δαμασκηνός: — ✕ ὡς ἀρίστ^ς εἰς ἐπαιμόνα
τον ἐκ κρήτης μάγνητα. Br. II. 294. (ed. Lips. T. I. p. 49.) An. I. 1. p. 181. V. 2. θήραργος. P. λήθαργος exhibet Pollux L. V. 46. p. 501. Dio Chr. Or. XXXVII. T. II. p. 121. ed. Reisk. Secundum Pollucem canis erat Magnesius, secundum Chrysostomum Hippaemon ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessali, canes Cretenses; servi patriam Pisander praeteriit. V. 3. ἐκ lineae superscr. in P. αἶμονος. P. αἶμονος. Pl. Br.

P. Nr. 305. ἀδδαλον μυτληναλον, εἰς γρηπία διότιμον ἐπιτύμβιον θαυμασιόν. Br. II. 242. nr. 5. An. II. 2. p. 232. Ad argumentum

conf. Heliodor. L. I. 4. p. 17. ed. Bip. V. 3. ἴκτο. In hac voce desinit P. adscriptum γρ. αἶθαν. πρὸς ἔδην. Pl. Br. Suavius, ni fallor, foret: ἵκετ' εἰς ἄδον. — Nr. 306. ἀδέσποτον εἰς ἀβρότονον τ' μητέρα θεμιστοκλέους. Br. III. 283. nr. 623. An. III. 2. p. 212. Legitur ap. Plutarch. Vit. Themist. c. 1. ap. Athenae. L. XIII. p. 576. C. V. 1. γυνὴ πέλον. P. γυνὴ γένος. Plut. Athen. In nonnullis Plutarchi Codd. γυνόμεν γένος. — V. 2. ἔλλησιν. P. Plut. ἔλλησι. Br. ἔλλησιν φασί. Athen. — Nr. 307. ἐπιτίμβιον ἀνώννυμον παύλου σιλεντιαρίου. Br. III. 101. nr. 77. An. III. 1. p. 190. ἄδηνον est in Plan. p. 206. St. Legitur etiam in primis foliis Cod. Pal. auctoris nomine non addito. V. 1. τί δὲ τοῦτο. P. Pl. τί σὲ τοῦτο. Br. εἰς τί δέ. P. 1. ^{γρ. εἰστί} εἰς τί P. 2. εἰς τί δέ. Pl. Br. V. 4. τίς τινί. P. 1. τίς τίνι. P. 2. Pl. Br. λεγεί. P. 2. λέγεις. P. 1. Pl. Br. λέγω magis probabat Salmasius. — Nr. 308. λονκιανοῦ. εἰς παῖδα καλλιμαχ^ο πεντεχρον³ (χρόνους. i. e. ἔτη. Vid. T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 178. α.) ζήσαντα. Br. II. 313. nr. 26. An. II. 2. p. 427.

Nr. 309. ἀδέσποτον εἰς διονύσιον ταρσία^τ ξτου τελευτήσαντά. Br. III. 286. nr. 640. An. III. 2. p. 222. V. 1. ἐξηκοντούσης. P. ἐξηκοντούτης. Plan. Br. — Nr. 310. εἰς ληστυθέντ^τ. Br. III. 252. nr. 475. An. III. 2. p. 139. V. 1. Scr. τίμβω. — Nr. 311. ἀδέσποτον, εἰς τὴν γυναῖκα Ἀγ^τάτ^τ· οἱ δὲ Ἕλληες εἰς νιόβην αὐτὴν ἀναφέρονσ^τ. Agathiae tribuit Schol. Sophocl. ad Electr. v. 151. (147.). Illo poeta antiquius esse existimabat Br., causa, cur ita censeret, non addita. V. 1. νεκρόν. P. Pl. In P. superscriptum νέκυν, ut est in Schol. Soph. I. c. et ap. Eustath. ad 'Il. ω. p. 1508. 8. — V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτῷ. reliqui Scripsi αὐτοῦ.

Nr. 312. ἀσιννίου κοναδρα^τ εἰς τοὺς ἀναιρεθέν^{τ π} υ τοῦ τῶν ῥωμαίων ἐπάτου σίλα. Adscriptum ζ. Br. II. 299. An. II. 2. p. 366. In Plan. p. 203. St. ἄδηνον. Historia obscura. — Nr. 313. εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον. Br. I. 153. tamquam ipsius Timonis, cui hoc distichon vindicat Plutarch. in Vita Anton. c. 70. ἄδηνον est in Plan. p. 218. St. An. I. 1. p. 290. V. 1. ἀπόρριξας. P. ἀπορρίξας. Plut. Pl. Br. V. 2. οἰνόμα. P. Pl. τσῆνομα. Plut. πένσεσθε. Pl. πένσησθε. Steph. πένσοισθε. P. Plut.

Nr. 314. εἰς τὸν αὐτὸν τιμ^ω πελομαίων. Br. II. 66. nr. 3. An. II.

1. p. 196. — P. *) Nr. 315. ^τ *Ζηνοδο* οἱ δὲ ^τ *ῥιανοῦ* εἰς τὸν *αὐ* *τίμωνα*. Zenodoto tribuit Br. II. 62. nr. 2. In Plan. p. 218. St. est *ἄδηλον*. An. II. 1. p. 187. V. 2. *κῶλα βάτον*. P. Pl. ut *πόδες κισσοῦ*, quod illustravimus in Animadverss. T. I. 1. p. 350. s. *σκῶλα*. Br. quae lectio etiamsi ex Cod. aliquo petita esset, in textu tamen poni non deberet. Ei tamen Schneiderus locum concessit in Lexico Gr. v. *σκῶλος*, et ipse eam ferri posse perperam olim statui. V. 3. *ὥς . . . ἐρειδοί . . ἐρημάζω*. P. Pl. Br. Utriusque modi conjunctionem attigit Schaeferus ad Sophocl. T. I. p. 248. exemplis ex Homero et Herodoto illustravit Matthiae ad Hymn. Homer. p. 91. Adde Quint. Sm. L. II. 315. *χάξω, μὴ σε βάλοιμι . . μηδὲ τεῦ περι παιδι πέσης*. Ib. L. III. 70. *ὄφρα κέ τοι μέλαν αἷμα καὶ ἔγκυα πάντα χυθείη . . καὶ αἶδα λυγρὸν ἴκηται*. Oppian. Hal. L. III. 130. *ὄφρα οἱ ἔλκος ἐγρύτερόν τε γένοιτο καὶ ἐκφυγέσθην ὀλεθρον*. Huc tamen non retulerim Aelian. Hist. An. L. II. 5. *εἰ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον, εἴτα ταύτην ἐκείνος δάκη*. ubi Cod. Monac. *δάκοι*. Ib. L. II. 24. *ἔχιν εἰ λάβης καὶ . . κατάσσης καὶ προσπτώσεις*. Scr. *λάβοις καὶ κατάσχοις*. Nec apud Libanium T. IV. p. 43. 7. fuisse puto: *ὁράτε, ὦ Τρῶες, μὴ καὶ πρὸς ἀλλήλους ταῦτα πάθητε, καὶ τὸ νόσημα πάσας ἐπέλθοι τὰς πόλεις*. sed *ἐπέλθη*. Ibid. p. 370. 1. *οὐχ ἵνα φυλάττοισθε, ἀλλ' ἵν' ἔχητε μιμῆσθαι*. Scr. *ἔχοιτε* c. Cod. Bavarico. Ibid. 1070. 25. *ἵνα μὴ τοῦ κάλλους προσψαύοντο, καὶ πλεον αἱ παρειαὶ τοῦ σινηθούς φοινίσσωνται*. Scr. *φοινίσσονται*. Alia huius generis dedi in Variis Lectt. ad Themistii Or. XXII. p. 258. B. ad calcem Dionys. Hal. de Comp. Verbor. a Göllero editi p. 276.

Nr. 316. *λεωνι ἢ ἀντιπάτρ*: εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως. Br. II. 198. nr. 38. ut *Leonidae Alexandrini*. In Plan. p. 218. St. *Leonidae* est, sed sine gentili. An. II. 2. p. 107. V. 1. *παρ' ἀμ*. P. V. 2. *μὴ τίνος*. P. Pl. *μ' ἢ τίνος*. Br. male. Recte *μὴ* post *μήτε* inferri, ut οὐ post οὔτε, nemo dubitabit post exempla ex instructissima penu prolata a viro doctissimo ad L. Bos. p. 228. s. In Vita Platonis, quae edita est in Bibl. Litter. et Art. Fasc. V. p. 14. hoc distichon sic legitur: *τῆνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο· μήτε με χαίρειν εἰπὼν, μηδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος*. — ^η *ἐξετάσας*. P. — Nr. 317. *καλλι-*

*) In superiore marg. novae paginae legitur epigr. Juliani, quod suo loco dedimus p. 298. nr. 577.

μάχου εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. I. 470. nr. 38. An. I. 2. p. 296. V. 2. ὑμείων γὰρ πλ. P. ὑμέων γὰρ πλ. Pl. ὑμείων πλείονες, omisso γάρ. Br. fortasse rectius.

Nr. 318. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα καλλιμάχον. Br. I. 470. nr. 39. An. I. 2. p. 296. In Plan. p. 218. St. ἄθλων. V. 1. κέαρ. P. Br. κάρα. Pl. quod nec ipsum spernendum; κάρα posteriorem producit. V. 2. τὸ μὴ σὲ γελᾶν. P. Pl. Br. Hoc si pro οἰμώζειν dictum est, ejusmodi ironia Timonis ingenio parum accommodata videri debet; nec cohaerent haec cum praecedentibus: ἀλλὰ πάρελθε. Poëta scripsisse videtur: τὸ μὴ σὲ πελᾶν. idque sibi semper sic visum esse, Graecus per litteras mihi significavit. Oppian. Cyn. L. I. 515. λάθρη μὲν πελάει. Id. Hal. L. I. 489. δαιτυμόνες ῥηγμῖσιν ἐπειγόμενος πελάουσιν. Arat. Phaen. 74. νῶϊα μὲν στέφανος πελάει. Ib. 272. γούνατι οἱ σκαίῳ πελάει. Soph. Electr. 498. μὴ ποθ' ἡμῖν ἀπεγές πελᾶν τέρας.

Nr. 319. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. III. 283. nr. 624. An. III. 2. p. 212. V. 1. σὺ δ' ἐγὼ πυλαῶρέ. P. σὺ δὲ γ' ὦ. Br. σὺ δὲ δεινὸ πύλαρέ. Pl. V. 2. τάρβεο. P. τάρβει. Pl. Br. — Nr. 320. ἡγησάππου. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα τὸν μισέλληνα. Br. I. 255. nr. 8. An. I. 2. p. 176. Duo haec disticha nihil inter se commune habere perperam statuebat Prosper. Petroni in Notiz. Oltremont. T. II. P. II. p. 338. V. 1. πάντη. P. πάντη. Pl. Br. Illud fortasse rectius. V. 5. 4. tamquam Callimachi laudat Plutarch. Vit. Anton. c. 70. memoria, quae nec in Plutarcho satis fida erat, deceptus. — ἐσοικέω. P. Plut. ἐνοικέω. Plan. Br. secutus judicium Davisii ad Ciceron. Tuscul. Qu. L. IV. c. 11. p. 245. ed. pr. V. 4. Frustra Br. haec verba inter duos interlocutores distribuit, signo interrogandi post πολλὰ posito. Nemo loquitur praeter Timonem. In nostra autem editione ex textu Br. * remansit initio vers. 1^{mi}, quod delendum. — εἶπας. P. Plut. εἰπάς. Pl. Br. Minus recte. Vide Interpp. Gregor. Cor. p. 481. s. ed. Lips.

Nr. 321. ἀδίσποτον εἰς πρεσβύτην ἀμύντιχον ἢ φρυτοκόμον. Br. III. 288. nr. 650. An. III. 2. p. 228. V. 3. ^{γρ. πρέμνον} πέπλον. P. πρέμνον. Pl. Br. Salmasius in not. ineditis ap. H. de Bosch T. IV. p. 57. lectionem membr. πέπλον elegantem, nec cum πρέμνον permutandam esse pronuntiat. Utinam sententiam explicuisset disertius. Fruticem parvulum πέπλον novimus; sed nihil ille cum oliva commune habet. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. V. p. 1632. G. H. — ἀνιστήριξεν. ἐνιστήριξεν

malebat Jos. Scaliger in not. mst. V. 4. ἡγλάισεν. P. Pl. ἡγλάσας. Br, κλήμασι δ' ἡγλάϊος corr. Τουμ. Accusativus ex praecedente σοι assumi debet. Sic p. 261. nr. 372. v. 5. 6. ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδί λιπῶν βίον, εἴτιν' ἔσθην (αὐτὸν sc.) ὀφθαλμῶν. p. 287. nr. 506. v. 7. τοῖόν με αὖ ἄχριστ' εἰς μέγα κῆτος Ἰλθεν, ἀπὲρ βωξεν δ' ἄχρ' ἐπ' ὀμφαλίῳ. Callimach. II. in Del. 58. Ἔρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ' ἐψηλοῦ Μίμαντος. Στερομένη μάλα πολλὸν ἀπὲρ κτεπεν (αὐτῆς), Apoll. Rhod. L. II. 581. εἰσάτο γάρ ῥα Νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν (αὐτήν). Sed haec infinita sunt. Non multum diversus usus pronominis relativi cum proximo juncti participio, alio casu, quam quem verbum postulat. Ap. Oppian. Cyn. I. 10, τὸν ῥα πατὴρ κρατερῆσι πονησάμενος παλάμῃσι, Δῶκεν (αὐτῷ) ἔχειν τραφερήν. ubi Br. τῷ emendavit contra Codd. fidem, Sic Liban. T. IV. p. 459. 9. καὶ ἃ παρὰ τῶν ποιητῶν ἀκούων, οὐκ ἐβούλον προσέχειν.

Nr. 322. ἀδέσποτον εἰς Ἰδομενεῖα καὶ Μηριόνην. Br. I. 180. nr. 25. An. I. 1. p. 371. Diodor. Sic. T. I. p. 335. V. 1. κνωσίον. P. et in Cod. Coisl. Diodori. Vid. Heyn. ad Ἰλ. β. 646. T. IV. p. 351. — ὄραι. P. ὄρα. Diod. ὄρες. Br. cum Plan. Append. fortasse rectius. Cod. Palat. lectio ὄραι facile oriri potuit ex ὄρας, littera ε, ut sexcenties, in ε depravata. In Aristot. Peplo nr. 37. (Append, Epigr. nr. 9. v. 71. T. II. p. 754.) σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄρες. Ibid. nr. 19. (Append. nr. 9. v. 17. T. II. p. 751.) λένσσεις Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τέμβον. Nihil itaque mutavimus in Peplo, quem integrum dedimus T. II. p. 752. v. 43. — ἐγὼ τοι. P. Diod. τοῦ. Vulg. Br. — V. 2. ὁμόλον, P. ὁ Μόλον, Vulg. Br.

Nr. 323. ἀδέσποτον εἰς δύο ἀδελφούς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευ. Br. III. 291. nr. 657. An. III. 2. p. 253. V. 2. γενεῆς. P. Pl. γενετῆς. Br. quae correctio non necessaria. Etiam γενεὰ de natalibus et ortu usurpatur. Vid. Wesseling. ad Herodot. L. IV. 32. pag. 290. — Nr. 324. εἰς τινα γυναικα σώφρονα καὶ μόνανδρον. Hoc distichon Br. copulavit cum epigr. p. 241. nr. 224. ubi vid. not. V. 1. ἃ περιβ. P. ἡ περιβ. Pl. V. 2. λυσαμένη. P. λυσαμένη. Pl.

P. Nr. 325. εἰς τὸν σαρδανάπαλλ. Separatim hoc distichon legitur etiam ap. Dion. Chrys. Or. IV. p. 81. et ap. Plutarch. T. II. p. 330. F. cum aliis junctum ap. Br. I. 185. An. I. 1. p. 375 Vid. in Append. Epigr. nr. 97. T. II. p. 790. V. 1. καὶ ἐπίον. P. metro

labante, 'καὶ ἐφύβρισα. alii. V. 2. ἐδάην. P. Pl. ἔπαθον. alii. —

ὄλβια τὰ φος ἔμαρ ψε. P. cancellatis quatuor novissimis syllabis. In marg. γρ. πάντα λήλειπται. Theocr. Eid. XVI. 42. τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες. ubi vid. Schaefer. p. 218. — Nr. 326. κράττος θηβαίου παρόμοιον σιωφροσύνης ἀνάμεστον. Br. I. 187. nr. 5. An. I. 1. pag. 581. V. 2. τάφος ἔμαρψεν. P. τῦφος. Diogen. Laërt. VI. pag. 556.

Nr. 327. εἰς κάσσανδρον τὸν ὥραϊον ἐν λαρίσση κείμενον· μετ-
εγράφη παρὰ γρηγορίου τοῦ μακαρίτου διδασκάλου ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάρ-
τακος (sic etiam nr. 425. V. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 183.

Margini tamen Cod. adscriptum: ἐξαντ^{τθ}3. i. e. αὐτῆς τῆς). Additae siglae ^ρω. σμ. Br. III. 290. nr. 655. An. III. 2. p. 233. V. 3. ἦδε. P. ἦδε. Pl. Br. — V. 4. Scr. ἄνθρωπον. — Nr. 328. Non distinctum hoc ^τepigr. a praecedente in P. Duo tamen sunt, sed eidem cippo insculpta. Br. I. c. nr. 656. An. I. c. V. 4. εἰκοσιν ἔξ. P. εἰκοσιέξ. Pl. Br.

Nr. 329. ἀδίσποτον εἰς μυρτάδα τ' μεθυσον ἐν πι ταφεῖσαν. ^θ
Br. III. 293. nr. 668. An. III. 2. p. 241. V. 1. μυρτάδα. P. Br. μαρτάδα. Pl. V. 2. σπασαμένην. P. ed. St. Pl. σπασασμένην. editt. vett. Br. V. 3. πίδος με. ^{οι}P. — Nr. 330. εἰς μάξιμον καὶ τ' αὐτοῦ γυναῖκα καληποδιαν. ἐν τῷ δωρυλαίῳ. (δορυάλειον, τύπος. καὶ δορύλαιον, τόπος. Suid. Cf. Holsten. ad Steph. Byz. p. 103. Δορύλαιον haec Phrygiae urbs scribitur ap. Strabon. XII. pag. 576. ubi vid. Tzachuoce Tom. V. pag. 227.) V. 1. ἐς ὀραῖς. P. V. 2. ναίη. P. Plan. Br. Quum v. 4. recte scribatur, ἵνα ἔχοι, hoc quoque loco fortasse ναίη corrigendum. V. 3. σύν τε. simul etiam. Haec verba a praecedentibus sejunxit Br. cum Markl. ad Eurip. Suppl. p. 190. V. 4. κέν. P. κάν. Pl. ἔχοις. P. ἔχοι dedi. ἔχη. Pl. Br. In ὥς ἵνα P. conspirat cum Pl. ὥς καὶ τὴν στοργὴν κάν φθιμίνουσιν ἔχη. Br. ὡ ξίνε, τὴν στοργὴν κάν φθ. ἔχει. audacter corr. Markland. Pro ὥς dedi ὡς, quod cum τεῖξε jungendum; pro κέν autem κήν. Alius fortasse κέν praetulerit. Monosyllabum ὥς in hunc modum versus initio positum nihil offensionis habet. Cf. p. 192. nr. 260. v. 6. p. 289. nr. 521. v. 4. Odyss. ζ. 167. μ. 438. ξ. 512. χ. 54. ω. 83.

Nr. 331. εἰς γυναῖκα σόφρονα καὶ μονανδρ. εἰσώρακα ἐν φρυγία.

Br. III. 286. nr. 641. An. III. 2. p. 222. V. 1. φρονῆς. P. V. 5. novum lemma habet, εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα, fortasse quod in autographo nova pagina incipiebat. — Θρήσκω. P. ἔτη ζω. P. ἔτι Br. c. Ap. G. R. V. 6. νυμφική. P. νυμφικόν Br. c. Pierson. ad Moer. p. 112. — Nr. 332. εἰς ἀκμώνιαν (Scr. ἀκμονίαν, quae est urbs Phrygiae; ubi hanc inscriptionem repertam esse puta.) εἰς τινὰ παρα βακχευτρίας ἀναιρεθεῖτα. Edidit Reisk. in Sepulcr. nr. 586. p. 79. qui v. 1. αἰνοβόρον exhibuit. Aenigmatis haec speciem habent.

Nr. 333. εἰς ἀμμίαν παρα νικομάχου τοῦ γαμβρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ διώνης. εἰς ἀδριανοὺς ἐν φρυγία. Br. III. 292. nr. 663. An. III. 2. p. 258. V. 1. μὴ δέ. P. et vett. editt. Plan. κατὰ χθονίοις μεταδαιμοσίν. P. καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν. Steph. καταχθονίοις μετὰ δαίμονος. vett. editt. Pl. et Codd. ap. Br. καταχθονίους μετὰ δαίμονας. Br. Et sic Jos. Scaliger in not. must. Elegans correctio, sed membr. lectioni non praefereunda; δαίμονες καταχθόνιοι sunt manes sepulti. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 138. P. In superiore marg. novae paginae scriptum: ταῦτα ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου. ζτ. καὶ τὰ ἐν τῷ ναοῖ. (ea scil. quae dedimus cap. III. T. I. p. 57. sqq.)

Nr. 334. εἰς φρόντωνα (aut φρόντωρα) υἱὸν πωλίτηος. εἰρήθη δὲ ἐν κυζίκω. τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω. ἐγράφη δὲ καὶ τοῦ ὁμοίως παρα τοῦ μακαρίτ^τ γρηγορίου του καμψι: ὅθεν αὐτὸ καὶ ὁ κεφαλᾶς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν ἔταξεν. Hinc apparet, partem hujus Anthologiae concinnatam esse ex Inscriptionibus, a Gregorio Magistro, nescio quo, e marmoribus in Asia praesertim, ut videtur, descriptis. Br. III. 289. nr. 651. An. III. 2. p. 229. V. 1. τί δέ μοι. P. Pl. τί δ' ἐμοί. Br. καὶ φέγγος. P. τό δε φ. Pl. Br. A membr. non discedo, quum καὶ interrogationi majorem vim addat. P. 470. nr. 669. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὐνομα χώρῳ; Plato in Phaedone p. 61. E. τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο; Liban. T. IV. p. 300. s. τί χρὴ καὶ λέγειν; cum Cod. Bavar. Ib. p. 579. 10. τί δὲ καὶ τοσοῦτον μεμφόμενος ἦκεις; ubi prava distinctio sensum obscuravit. Lucian. T. VIII. p. 55, ed. Bip. τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τὸν γε νοῦν ἔχοντα; Scr. τί οὖν ἐχρῆν καὶ ποιεῖν; — γρ. τῷδε
V. 5. ἢ μ' ἔτεκ' ἡματι τέλει. P. ἡματι τῷδε. Pl. Br. Scripsi certa emendatione: ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἀτίτηλε. Sic Mosch. Eid. II. 12. φάσκεν δ', ὡς μιν ἔτικτε, καὶ ὡς ἀτίτηλε μιν αὐτή. τρέφειν καὶ ἀτιτάλλειν junxit Homer. 'Il. ξ. 202. π. 191. ω. 59. — V. 7.

τιτθόν τε. τυτθόν με malit Passov. in not. mst. V. 10. ἐμπρεπέειν. P. ἐμπρεπέμεν. Pl. Br. δικασπολλίαις. P. δικασπολλίας. Pl. Br. Scripsi δικασπολλίης ob ionicum epigrammatis characterem. V. 11. μοι. P. Br. με. editt. vett. μεν. Asc. St. γεννων. P. γενύων. Pl. Br. κοίριον. P. κούριον. Pl. κούριμον. Br. Aeschyl. Choëph. 177. ἐπεμψε χαιτήν κορίμην χάριν πατρί. ubi vid. Stanl. Agatho ap. Athenae. L. XII. p. 528. D. κορίμου χάριν τριχός. V. 12. ηλικίη ἐρατή. P. ηλικίη ἐρατή. Pl. ηλικίης ἐρατή. Br. quae vera correctio. V. 13. περι κλυ-
τόν. P. τεκον ^{εἰ} εἶδε. P. τέκος. Plan. Br. V. 14. δυσπότμον ἐκ. P. ἐκ om. Plan. Quum non sit credibile, poëtam vocem γενεῆς duobus epithetis idem significantibus onērasse, servata praepositione, scripsi δύσποτμος, idque cum εἶδε conjunxi. Br. totum hunc locum male distinctum dedit. — V. 15. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 335. εἰς τὸν αὐτὸν φρόντων καὶ παλιότην. ἱαμβικόν. Br. III. 289. nr. 652. An. III. 2. p. 231. Hoc epigramma eidem procul dubio cippo ac praecedens insculptum fuit. V. 4. ad σίβοντας subaudi οὕτω, quod ex τοιούτους assumendum. — Nr. 336. εἰς τινα γέροντα διὰ πενίαν ζωὸν ἐν τάφῳ τεθιέντ^ς. ὧ τῆς ἀπανθρωπίας. Br. III. 296. nr. 679. An. III. 2. p. 250. V. 1. τετρνμμένος. P. τε-
τρημένος. Pl. Br. Vid. ad p. 183. nr. 228. V. 3. ἐπ' ἡλυθον. P. Pl. ὑπελθών. Br. At ὑπῆλυθον verum esse, vel rhythmus docet. Hoc itaque restitui, vers. 4to εὐρὼν corrigens pro εὐρον, quod est in P. Pl. Br. οἰζυροῦ. P. Pl. Br. Scripsi οἰζυροῦ. Vid. ad p. 248. nr. 283. In Dion. Hal. Arte Rhet. c. 1. p. 225. δῶρον θεῶν εἰς ἀνάπανσιν τῶν περὶ τὸν βίον μειζόνων παραδιδομένη. ubi Sylburgius πόνων corrigit, Schaeferus μελεδώνων; mihi probabile est, fuisse: τῶν περὶ τὸν βίον οἰζυρῶν. Lucian. in Vit. Auct. c. 14. T. III. p. 96. τὰ ἀνθρωπήια πράγματα οἰζυρὰ καὶ δακρυώδεα. —
V. 5. ἔθνησκον. P. V. 6. ἔθαπτον. P. ἐτάφην. Pl. Br.

Nr. 337. εἰς ἀρμονίαν γυναιξ. πλουσιωτάτην καὶ σώφρονα. ἐν μεγάροις. Br. III. 292. nr. 664. An. III. 2. p. 238. V. 1. κῦδιστε. κήδεστε corr. Ruhnken. ad Hermesian. Eleg. p. 290. P. V. 3. novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν ἀρμονίαν τὴν σώφρονα. P. τίς ἢ πόθεν. P. Br. τίς εἰ πόθεν. Pl. ἐν μεγάροις. P. μερόποις. Pl. Μεγάροις. Br. γενεῆς. P. γενεή. Pl. Br. V. 5. πάντα γάρ. Particula causalis refertur ad λάμπεται. πάντα οἱ. Br. quod mihi non item, ut auctori suo, videtur

necessarium. *ἦεν ἰδέσθαι*. P. *ἦν ἐνιδέσθαι*. Pl. Br. *ἐρατήν*. P. Pl. *ἐρατὴν*. Br. qui illud epitheton absurdum esse pronuntiat, propterea quod generis nobilitas non eas asserat animi corporisque dotes, quae mulierem reddant amabilem. Audio. At hoc nemo negaverit, esse nobilitatem quandam amabilem, i. e. cum gratia morumque amoenitate conjunctam; aliam contra austeram et superbam, quae nihil amabilitatis habeat. Ceterum vox *ἐρατὴς* a Br. in textu posita, alibi occurrere non videtur. — V. 7. *οὐρανίους*. P. *οὐρανίας*. Pl. Br. — *γάρ*. P. Pl. *δ' ἄρ'* Br. hoc loco quoque particulam *γάρ* locum habere negans. Non perstatet. Sensus est: Hujus mulieris *tumulum* specta; ipsam enim spectare amplius non licet. *Etenim* anima corpore deposito ad coelestes regiones, quibus nunc intenta est, properat.

Nr. 338. *ἄθλον εἰς ἀρχὴν εἶδ' ἐν περικλίᾳ, οὐ τὸν ἀθλὸν ἀλλὰ τὸν ἐν μαγνησίᾳ κείμενον*. Br. III. 293. nr. 666. An. III. 2. p. 240. V. 1. *ἀθε*. P. *λιθὴν ἀγῶν*. Ib. *λιθὴν ἀγῶν*. Pl. Br. V. 2. *κυνηγεσίης*. P. *κυνηγεσίας*. Pl. *κυναγεσίας*. Br. V. 3. *σημα*. P. *σημα*. Pl. *σᾶμα*. Br. V. 5. *περὶ τροχ*. P. δὲ lineae superscriptum in P. V. 6. *εἰκοσέτας*. P. Br. *εἰκοσέτης*. Pl. Scr. *εἰκοσετάς*. — Nr. 339. *ἀστεῖον ἄθλον ἐπὶ τινὶ τοῦτο γέγραπται. πληρὸν ἐντ' τοῦ παλλαδᾶ ἐπιγρᾶμασιν εἰρέσθη κείμενον. μήποτε δε λοκκιανοῦ*. Appictae siglae *σμ.* et *ω*. In Plan. p. 178. St. *ἄθλον, οἱ δὲ παλλαδᾶ*. Br. III. 165. nr. 79. An. III. 1. p. 331. V. 2. *αἰδην*. P. *αἰδην*. Pl. Br. V. 3. *γενέων*. P. *γενεῶν*. Pl. Br. V. 5. *γενόμεαν*. P. *γενόμεν*. Pl. Br. V. 6. Vid. ad p. 505. nr. 118. V. 4. V. 7. *ἀπὸ στίλβων*. P. *ἀποστίλβωσιν*. Pl. Br. V. 8. *λύπης ὀδύνην*. P. *λύπης λήθην*. Pl. *λήθην ὀδύνης*. Br. Vitium in *ὀδύνην* haerere existimo. Quod autem in marg. posui, *λύπης πανάκην* (ut ap. Crinagor, in Planud, nr. 273. T. II. p. 708.) id incertissimum est. Ut plurima in hac Anthologia, ita hunc quoque locum felicioribus ingeniis restituendum relinquo.

Nr. 340. *εἰς νικόπολιν γυναῖκα μαρὰ εὔρε ἐν θεσσαλονίξ*. Br. III. 292. nr. 665. An. III. 2. p. 239. V. 1. *μαράθωνος*. P. Br. *μαραθῶνος ἐδήκατο*. Pl. *Μαραθῶν ἐσεδήκατο* corr. Jos. Scaliger. *ἐνεδήκατο*. Ruhnk. Alterum horum reponendum videtur. V. 2. *ὀμβρήσας*. P. Br. *ὀμβρίσας*. Pl. *δάκρυσιν ὀμβρήσας* corrigit Br. in Lectt. non una de causa, ut ait. Sed vide ad p. 108. nr. 145. — Nr. 341. *εἰς πρόκλον καὶ ευριανὸν τ' φιλοσόφους*. Appictum *σμ.* Br. II. 446. nr. 6.

Hoc epigr. una cum eo, quod praecedit, nescio quomodo praeterii in Animadversionibus. Sed vid. Addenda T. III. 3. p. 74. s. Est in Marini Vita Procli p. 91. ed. Fabr. p. 29. ed. Boiss. unde intelligitur, Proclum ejus auctorem esse. V. 1. *γένος* om. in P. supplevit Marinus, ubi verba sic posita: *Πρόκλος ἐγὼ γενόμεν Λύκιος γένος*. V. 4. *ἔεις*. P. *ἔεις* Br. cum Reiskio. *ἔεις* etiam Fabric. *ἔης* Codd. Boisson. Cod. nostri lectionem servavi. Hesiod, Theog. v. 145. *ὀφθαλμός ἔεις ἐνέκλειτο μετώπῳ*. Vid. Etym, Magn, p. 14. 19, et p. 288. ed. Lips.

Nr. 342. *ἀνώγειμον ἐπιτύμβιον*. Br. III. 286. nr. 636. An. III. 2. p. 221. V. 1. *κάτθανον*. P. et plurimae edit. Pl. *προῦλαβον*. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. — Nr. 343. *εἰς πατέριον νιὸν μιλτιάδου καὶ ἀττικῆς ἀθηναίων*. Br. III. 298. nr. 690, An. III. 2. p. 260. V. 1. *λιγύθυμον*. P. *λιγύμιθον*. Br. *γλυκύθυμον*. Salm, Utraque lectio habet, quo se commendet; Brunkiana tamen ob crebram permutationem verborum *μῦθος* et *θυμός* aliquanto etiam probabilior. *) P. **) V. 5. *πισύρων τ' ἄρ*. Br. copulam necessariam non puto, quum hic versus praecedentibus verbis *σοφίης ἀναπάσης* per epexegetin sit additus, V. 7. *οἰάτε*. P. *οἰάπερ*. Br. In his versibus, qui poëtae sunt admodum mediocris, hiatu non offendor equidem, — V. 8. *εἴκοσι καὶ τέτρατον*. P. Junxit Br,

Nr. 344. *σιμωνίδου, εἰς λέοντα τινὰ ὃν ἐφραῖρει λέων μαρμαίριος*. Br. I. 152. nr. 35, An. I. 1. p. 222. Alterum distichon in ultima pagina haeret cum lemmate; *εἰς λέοντα τινὰ ὃν λέων ἐπὶ τοῦ λάρνακος* (vid. ad nr. 327.) *ἔσκεπε λίθινος*. Separatim leguntur haec disticha, juxta tamen in Plan. p. 204, Alteri *ἄδηλον* appositum in edit. vulg. quod abest ab ed. pr. Flor. Jungenda esse vidit Huetius p. 21. Leo tumulo fortis viri impositus in mentem mihi revocat fragmentum epitaphli, in insula Lesbo reperti, ap. Pocock. Inscriptt.

*) In inferiore marg. hujus paginae legitur epigr. Dioscoridis, quod dedimus p. 278. nr. 450. cum hac nota: *νομίζω ὅτι διουσις κεῖται τὸ ἐπίγραμμα πλὴν ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κίργου Μιχαῆλ οὕτως κεῖται συνημμέκον μετὰ τοῦ ἱαμβικοῦ*.

**) In superiore marg. hujus paginae scriptum epigr. Tymn, quod dedimus p. 283. nr. 477.

antiqq. p. 46. nr. 8. ubi ex mutilis et depravatis verbis haec extricari posse videntur:

καὶ θάνον ἀτρέστον μαρναμένοι [λήματι]

πατρίδι τὰν κλεινὰν ὥπασαν [ἀγλαΐαν].

ἢ ῥα τύπος τόδε σᾶμα λέων

ὅς μὲν γὰρ θηρῶν φέρετατος, οἱ δὲ βροτῶν.

V. 3. ἐμὸν οὐνομά τ' εἶχεν. P. ὡς ὄνομ' εἶχεν. Pl. Br. Dedi, quod Cod. offerebat. Sequitur in Cod. distichon: τοῦ αὐτοῦ. εἰς μελίτην πόρην. quod supra dedimus pag. 234. nr. 187. Philippi nomine inscriptum.

δ

Nr. 345. ἀδέσποτον. οἱ δὲ σιμωνι. εἰς φιλαινίδα τὴν ἐλεφαντίνης ἐτῆραν τὴν γράψασαν ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας δια (scr. δι' ὃ) καὶ ποιμωδεῖται παρα τ' ἐν ἀθήναις σοφῶν. Br. I. 189. Aeschryoni inscriptum ex auctoritate Athenaei L. VIII. p. 555. C. D. In Plan. p. 222. St. est ἀδηλον. An. I. 1. p. 385. V. 2. κεκοίμαμαι. P. κεκοίμημαι. Pl. Ath. Br. V. 4. λάσθην. P. Ath. Br. λίσχην. In marg. Cod. Pal. αἰσχύνην. V. 5. Ζῆν vel Ζῆνα. P. Pl. Ζεῦν. Athen. quam formam hinc enotavit Eustath. ad Od. a. p. 14. 53. οὐδὲ^{μα} τοὺς. P. Cf. p. 117. nr. 198. v. 1. V. 7. Πολυκρ. De Polycrate sophista vid. Coray ad Isocrat. T. II. p. 170. et p. 337. ubi lectionem Athenaei Ζεῦν merito improbat. V. 8. παιπάλημα. P. In marg. φλναρίαν. — κακῇ γλώσσῃ. P. κακῇ γλώσσα. Athen. Pl. Br. V. 9. οἷ' ἔγραψεν. ἐγὼ δ' οὐκ. P. ὅσ' ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ οὐκ. Athen. Br. οἷ' ἔγραψεν. αὐτὴ δ' οὐκ. Pl. Servavi lectionem membr. fortasse leviter sic immutandam: ἔγραψεν οἷ' ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα. In editione nostra asteriscus excidit ante ἐγὼ.

θ

Nr. 346. εἰς σαβῖνον ἐν κοριν θανματ αξιον. Br. III. 287. nr. 642. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἀ λίθος ἀ μικρά. P. Pl. Ob proxima scripsi cum Br. ἡ λίθος ἡ μικρή. V. 4. ὕδατος. P. πόματος. Pl. ὕδατος. Br. — Nr. 347. εἰς ἀδειμαν τὸν ὑπατικ/ σιμωνίδου τοῦ κήου. De postremis verbis ambiguum videri potest, num in Cod. ad hoc epigr. pertineant, an ad sequens. Verum utrumque Simonidi tribuitur. Cf. Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. 40. Plutarch. T. II. p. 870. F. Br. I. 133. nr. 41. An. I. 1. p. 1225. V. 2. ἐλευθερίας. P. ἐλευθερίας. Br. ἀμφ' ἔθστο. P. — Nr. 348. εἰς τιμοκρεον τὸν ῥόδιον

οὗ τιν' τὴν γυναιῶν^ο πᾶσαν καὶ τ' συν^α (συνήθειαν?) εἶχεν ὁ θεῖός μου. Lepidum lemma hominis avunculum obiter sugillantantis. Minutis litteris adscriptum: σιμωνίδου. Huic inscribitur in Plan. p. 212. St. Br. I. 138. nr. 61. An. I. 1. p. 239. s. V. 1. πιών καὶ π. φαγών. P. Athen. L. X. p. 415. F. φαγών καὶ π. πιών. Pl. Br. V. 2. ἀνθρώποις. P. ἀνθρώπους. Pl. Athen. Br.

Nr. 349. ἄδηλον ἐπὶ τινι. Br. III. 286. nr. 638. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἔθανον. Huic versui medendi ratio non apparet. Habendus est itaque in exemplis eorum versuum, ubi brevis syllaba est in caesura pentametri. Seriores poëtas hoc sibi saepius permisisse, dubitari nequit. — Nr. 350. ἄδηλον ἐπὶ τινι. Br. III. 294. nr. 672. An. III. 2. p. 243. — Sequitur in Cod. Pal. distichon, quod coniunximus cum nr. 344.

¶ Nr. 351. διοσκορίδου. εἰς τὰς λυκαμβ^{ον} θυγατέρας ἄς ἀρχιλόχος^{τ3} ὁ ποιη^{τ3} ἴσχομεν ἐν τ' ἰάμβοις θαυμασι^{ον} ὥστε καὶ βρόχον ἀνήψαντο. Br. I. 498. nr. 23. An. I. 2. p. 588. In Plan. p. 227. St. a vers. 7mo novum incipit epigramma. V. 2. ἐλλάχομεν. P. αἰ^α λάχομεν. Pl. Br. V. 4. ἰερῶν. P. ἰερῶν. Pl. Br. V. 6. ἤφλυσεν. P. ἔφλυσεν. Pl. Br. — Nr. 352. ἀδέισποτον, εἰς τὰ αὐτὰς λυκαμβιδας. οἱ δὲ φασὶ μελεάχρον^τ αὐ εἶναι. ἄδηλον est in Plan. p. 227. St. Meleagro tribuit Br. I. 54. nr. 119. An. I. 1. p. 131. V. 2. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 3. ὡς ἔντυμον. P. Pl. ὡς ἑμμέν. Br. ob duriores sine dubio primae personae verbi substantivi ellipsin. Sed sic p. 283. nr. 479. πέτρος ἐγὼ τὸ πάλας γυρή. In Append. Epigr. nr. 45. T. II. p. 770. πόγχος ἐγὼ Ζεφυρίτι παλαιότερος. V. 4. αἰσχρά. De αἰσχροδόρημοσύνῃ, quam Ensebius vocat (Praepar. Evang. V. 32. p. 277.), Archilochi omnia plena. Vid. Liebel Reliqq. Archil. p. 40. s. Ap. Suid. in Ἀρχιλόχος. T. I. p. 346. εἴ-τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροπρεπές καὶ τὸ παροδόρημον ἀφίλοι. Quod Lexicis addendum. αἰσχροεπῶν dixit Ephippus ap. Athen. L. XIII. pag. 571. A. quem restituere conatus sum in Additam: p. 305. ἔβλυσε. P. ἔφλυσε. Pl. Br. ex praecedente epigr. ut videtur. βλύζειν transitive usurpatur p. 510. nr. 24. ὦ Ελεῶν . . σὺ μὲν . . ἔδωκεν εὐπέες ἐκ πηγῶν ἔβλυσας Ἡσιόδω. Nonn. Paraphr. c. IV. 6. ὅπῃ Ἰχθυονίου διὰ κόλπουν Ἵγγρον ἔδωκεν ναῖταις ἀγγίπτολις ἔβλυσεν πηγῇ. V. 5. καλήν. P. καλήν. Pl. Br. In Ἀρχι-

λογος brevis syllabae productio excusari possit ob pausam ante interpunctionem (vid. Spitzner. Diss. de Brev. Syll. Product. p. 9.); probabilis tamen et elegans Graefii correctio: Ἀρχιλόχος· καλὴν δ' ἐπέων φάτιν. V. 6. γυναικῶν ἔτραπεν. P. δ' interposuit Pl. omisit Br. — V. 7. ἐφ' ἑβρ. P. Br. ἐφ' ἑβρ. Pl.

Nr. 353. ἀντιπάρου οἶδω. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον καὶ πολυάλογον. Br. II. 31. nr. 90. An. II. 1. p. 86. V. 2. ὀρῆς. P. Pl. Br. Rectius ὀρῆς scribes. V. 5. βάκχον. P. Br. βάκχῳ. Pl. ἄρμενον. P. ἄρμενον. Br. Vid. Eustath. ad 'Il. p. 105. 48. — Nr. 354. γαιουλίχον εἰς τοὺς παῖδας μηδείας οὓς δι' ἡλαίην ἀνῆλεν (adscriptum ἀνείλεν). Br. II. 167. nr. 5. An. II. 2. p. 34. V. 1. μηδείης. P. Pl. μηδείας. Br. V. 2. θυμ' P. θυμ' Pl. Br. ζᾶλος, ut mox ἰλασκομένα, est in P. Pl. V. 4. μητρός. P. Pl. ματρός. Br. V. 4. ἀμειλίχτον. P. Br. ἀμειλίχτον. Pl.

Nr. 355. δαμαγήτου εἰς πραξιτέλην τὸν ἀγαματοποιὸν τὸν ἐκ τῆς ἄνδρον. Br. II. 40. nr. 12. An. II. 1. p. 115. De Praxitele statuario agi, quod lemmatis auctor existimat, nihil est, quod fidem faciat. V. 3. μονοῶν. Fortasse rectius μονοίων. — Nr. 356. εἰς τινα ἐπὶ ληιστ ἀναιρεθέντα καὶ ὑπὸν πάλι θαπτόμεν. Br. III. 251. nr. 473. An. II. 2. p. 159. — P. *) Nr. 357. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 476. An. II. 2. p. 140. V. 1. κατὰ κρύπτης. P. — Nr. 358. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 477. An. I. c. V. 1. με θάπτης. P. μ' ἔθαπτες. Br. με θάπτη. Pl. — Nr. 359. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 474. An. III. 2. p. 139. V. 1. νέκον iuugendum cum κατέθαπτες et ἰδών. — οἰκτεῖρόμοι. quaedam editt. Plan. V. 5. κατὰ κρ. P. V. 4. παρέχεις. P. παρέχεις. Pl. Br.

Nr. 360. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 478. An. III. 2. p. 140. V. 2. ταῦτό. P. πάθης. P. πάθοις. Pl. Br. — Nr. 361. ἄδελον εἰς υἱὸν παρατ' πρὸς θαπτόμενον. Br. III. 295. nr. 675. An. III. 2. p. 246. V. 1. ἑν. P. ἑν. Pl. Br. V. 2. ὁ φθόνος. Cf. epigr. Gregor. Naz. p. 343. nr. 126. v. 4.

Nr. 362. εἰς ἀτίον ῥήτορα. φιλιππου θεσσαλονικέως. Br. II. 235.

*) In superiore marg. huius paginae scriptum epigr. Leonidae in Maroniden, quod dedimus p. 278. nr. 455.

nr. 84. An. II. 2. p. 209. In Plan. p. 285^a St. ἄθλον est. V. 1. ἡδεκεκευθε σωρός. verba atramento inducta et supra scriptum: γρ. σωρός ἡδε κέκευθεν. V. 2. εὐπρεπίος. P. editt. Ald. 3. Asc. Nic. Sab. εὐπέλος. reliquae editt. Pl. Recte in oratore ἡ εὐπρέπεια laudatur, decorus habitus et elegantia. — V. 3. ἦλθεν εἰς. P. ἦλθεν δ' εἰς. Pl. ἦλυθεν εἰς. Br. Scripsi ἦλυθε δ' εἰς, quod Planudea lectione certe non est deterius. — εἰς ὄλυμπον. P. εἰς ὄλυμπον. Pl. Br. Sequuntur in Cod. duo versus, quos in marginem relegavi, quum neuter eorum Philippi esse videatur. Posteriorem sic emendatum exhibet Plan. et Br. ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός. Lenius erit, ni fallor: ἀθάνατον δὲ ποιεῖν οὐδὲ θεὸς δύναται. Praeterea in marg. Cod. siglae: σμ. ^ρω. et ad vers. ultimum nota: καὶ ἀνόητε, ὁ θεὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἀθανάτους ποιεῖ, καὶν σὺ οὐ γινώσκῃς.

Nr. 363. ἄθλον. εἰς τετμενάνης υἱὸν ζηνοδοῦ ἐκπέα βασιλῆως μαρξ ἡ ἀδριανού. Br. III. 296. nr. 680. An. III. 2. p. 255. V. 1. τετμενάνης. adscriptum ζτ. in marg. ὅτι τὸ τετμενάνης τόπον σημαίνει, οὐχὶ δὲ τὴν μητέρα τοῦ κειμένου, ὡς δηλοῖ ἡ τοῦ ἐπιγράμματος ἔννοια. Nihil horum verum, sed depravata lectio. Non poenitet coniecisse: μνημ' ἀρετῆς ὅδε τύμβος. Jam fac, prioribus litteris detritis, in membr. fuisse, μ . . μαρετης, et librarium aliquem ζητ. suum adposuisse, facile ex syllabis ΖΗΤμ . . αρετης monstrum illud τετμενάνης enasci potnit. De verbis μνημ' ἀρετῆς, in epitaphiis crebro obviis, exempla congessi in Animadversionibus. Br. primum versum prorsus rescuit, alterum autem sic immutavit: ἥρως μεγάλου τύμβος κατὰ σῶμα καλύπτει. V. 4. omissus in contextu P. ubi ζτ. ✕ in marg. autem ter scriptus, ubi semel ἱερόν, bis ἱερός. Sed θῶκον ἐφ' εὐρεν ter positum. Quare unde Br. habeat suum χώρον ἐφεῦρεν, ignore equidem. V. 5. βασιλῆος. P. βασιλῆϊος. Br. c. Ap. G. R. V. 10. εὐγενέσσι reponere e Codice pro ἐγγενέσσι, quod me invito in textu remansit. Sic Br. cum plurimis apogr. — φίλοις καὶ ἄστυ. P. φίλοις ξείνοισι τς Br. Hoc epigr. sub Hadriano aut Marco, ut auctor lemmatis narrat, scriptum esse dubito. Senioris est aevi, quo Decuriones et Curiales appellabantur πολίτευται. Quare aut hoc reponendum, καὶ ἄστυ καὶ πολίτευταις, aut πολήταις in eundem sensum accipiendum esse suspicor.

Nr. 364. μάρκον ἀρεν. εἰς τέττιγα καὶ ἀκρίδα. Br. II. 273.

nr. 29. An. II. 2. p. 296. Legitur iterum p. 235. in marg. V. 2. ἀμφοτέροις χερσὶ. P. 1. 2. utrique, et cicadae et locustae, pulverem manibus injiciens. ἀμφοτέροις ἀμφιβαλοῦσα κόνιν. Br. ex interpolatis apographis. — V. 3. ἡμερα. P. 1. 2. ἡμερα. Br. c. Reiskio. — Nr. 365. ζωνᾷ σαρδιανοῦ τοῦ καὶ διοδώρου εἰς κινύρου παῖδα. Br. II. p. 81. nr. 7. (ed. Lips. II. p. 69.) An. II. 1. p. 207. V. 1. αἰδῆ ὄς. P. αἰδῆ ὄς. Br. αἰδος. corr. Schneider. Propius accedet: αἰδῆ ὄς ταύτης. In hoc incidit etiam Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 403. qui etiam de αἰδος ὄς ναύτης cogitabat. Sed ταύτης equidem non tentaverim. V. 2. κωπεύ^{εις}η. P. κωπεύεις. Br. ἐλῶν ὀδύνης. P. ἐλαυνομένην Br. nimis audacter. ἔχων Reisk. ἰδῶν ὀδύνas Schneiderus; ἐρῶν ὀδύνης Orell. comparans ep. Archiae p. 217. nr. 68. Ἄιδος ὦ νεκυηγέ, κεχαρμίνε δάκρυσι πάντων. Sed aliud est, ni fallor, ἄλλων δάκρυσι καὶ ὀδύναις χαίρειν, aliud ὀδύνης ἐρᾶν, quod de Menedemo quodam aliove heautontimorūmeno dictum existimes. Mihi scribendum videtur: νεκῶν βᾶριν ἐλῶν ὀδύνης. verbis sic junctis: ἐλῶν (ἐλαίων) βᾶριν ὀδύνης νεκῶν. cymbam luctu defunctorum refertam et onustam agens. Verbi ἐλᾶν praesenti tempore usurpati rariora sunt exempla; sed occurrit in ep. Archiae p. 361. nr. 19. ap. Arist. Nub. v. 28. ἐλα ap. Pindar. Isth. V. 48. imperfectum ἔλαεν ap. Apollon. Rhod. L. III. 872. — P. V. 3. novum lemma in P. εἰς κινύραν νεώτερον. — ἐκβαίνοντι. P. ἐμβαίνοντι. Br. c. Salmasio. — V. 4. χάρον. P. χάρων. Br. Illud formatum ad analogiam vocativi Ποσειδαον, et similium quorundam vocabulorum, quae Grammatici aeolicae dialecto attribuant. Fortasse tamen h. l. Χάρον non minus debetur librario, quam χθόν p. 247. nr. 276. V. 5. θῆναι. P. Similiter de Paride Coluthus v. 227. ὥχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἔχνεσιν ἔχνος ἐρείσας, Μὴ πόδες ἰμερόεντες ὑποχραίνοντο κονίης. V. 6. ἡϊονίην. P. ἡονίην. Br. Vid. ad p. 206. nr. 350.

Nr. 366. ἀντιστίου εἰς μέγιστρατον καὶ μένανδρον καὶ διονύσιον, τοὺς ἀθλητάς. Br. II. 284. nr. 3. An. II. 2. p. 321. V. 3. ἐν πόντῳ post πόρος] Σικελὸς vehementer friget. Suspica-bar: καὶ σὲ Νότος Σικελῶ ὤλεσεν ἐν πόντῳ. aut: καὶ σὲ πόρος Σικελὸς ὤλεσε, δὺς ποτμ' ὦ Διονύσιε. — τόσον. P. πόσον. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — V. 4. κρεσσονας ἀθλοφόρων. P. κρεσσονας ἀθλοφόρων. Br. — Nr. 367. ἀντιπάτρων εἰς νυμφίον τιν ἐπὶ τῆς παστάδος τελευτήσαντα. In marg. sigla σχ. ζ. V. 1. ἡγερίου με λέγει. P. ἡγερίου λίγε νεκρὸν ἐμ'.

marg. Ap. G. R. Alii λέγω et λέγοις corrigunt. 'Ηγερίον με λέγειν' Br. c. Reiskio. Nihil horum satis commodum. Scripsi: 'Ηγερ. μ' ἔλεε νέκυν. Saepe sic γ ex ductu calligraphico ortum perperam inseritur. Vid. ad Christodor. Ecphr. p. 66. v. 94. ubi ἀγείρων scriptum pro αἰείρων. p. 136. nr. 292. ἐνδιάγουσα pro ἐνδιαούσα. p. 273. nr. 432. τότε γ' εἶπεν pro τότε' εἶπεν. p. 427. nr. 362. γ. 15. μιῆναι pro μιῆναι. In Aeschyli Choëph. v. 129. πεπραγμένοι γαρ. pro πέπραμένοι γάρ. γύγην pro γύην ap. Apoll. I. 1. 1. ἀλέγουσιν pro ἀλέουσιν in fr. Pancratis ap. Athen. L. VII. p. 321. F. μέγιστον ἄρεως pro μεστόν ap. Plutarch. T. II. p. 715. E. Ap. Lucian. T. VIII. p. 99. 10. ex ὄλον factum ὀλίγον et ὀργίλον. Ut in epigr. nostro, sic peccatum videtur etiam ap. Liban. T. III. p. 191. 4. ubi scribo: καὶ ὃν καταμίμψαιτ' ἂν τις [vulg. καταγράψαιτ' ἂν τις], τὸν πατέρα τ' ἐλέων [vulgo τε λέγων] καὶ οἷα ἡδικημένος οἷα ποιοῦντα τὸν παιδα ὀρᾷ τὸν ἑαυτοῦ. — μετ' ἴοντι. P. V. 2. κατ' ἔοχε. P. V. 3. ὄμμασι. P. ὄμματι Br. cum Apogr. G. R. σὺν ἀπ. P. ἰδόντες. P. ἰδόντος Br. c. Apogr. G. R. — V. 4. κοῦρον. P. κοῦρην. Br. c. Ap. G. R. V. 6. ἦψε. P.

Nr. 368. ἱερυκίου. εἰς ἀττικὴν τινὰ γοναῖκα γενομένην ῥωμαίαν ἐπ' αἰχμαλωσίας καὶ τελειν ἐν κυζίκωι. Br. II. 298. nr. 12. An. II. 2. p. 362. V. 2. λαιγός. P. λυγρός. Br. c. Plan. Praetuli conjecturam Salmasii λαιγός, quae vox adjective usurpatur ap. Nicandr. Ther. v. 6. ἐπὶ λαιγὸν ὀδόντα. Ib. 733. ἔμετον . . λαιγὸν ἀραχνηέντα. ubi vulgo λυγόν. Sed Codd. et Schol. λαιγόν. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 99. nr. 34. 7. τετραπόδεσσιν ἐπέχρας λαιγός ὀλεθρος. Cod. Pal. λυγρός. V. 4. ἡμφίαζε. P. Br. ἡμφίεσεν. Plan. Vide pag. 169. nr. 165. 8.

Nr. 369. ἀντιπάτρου εἰς ἀντίπατρον ῥήτορα θαυμαστόν, ἧ μάλλον ἱερέα. ἄδηλον est in Plan. p. 285^a. Inter Cerealii epigrammata retulit Br. II. 345. nr. 3. An. II. 3. p. 9. V. 3. ἀμφήριστον. Ap. Apollon. Rhod. L. IV. 345. αὐτὰρ Μήδειαν, τὸ γὰρ πῆλιν ἀμφήριστον. τότε Br. scripsit. At Apollonii orationi magis videtur accommodatum: τὸ γὰρ ἐπλετο ἀμφήριστον. Cf. L. IV. 644. 1637. ἧ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἄλλ νήσων. Idem verbum vocalem praecedit ap. Homer. Ἰλ. σ. 227. ω. 94. — εἶτε semel positum attigit Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 302. — V. 5. λόγος ἔλλην. P. λόγον ἐστί. Pl. Br.

Nr. 370. διδοῦρον εἰς μέανδρον τὸν ποιητήν. ^δ ^ε ^ς ^τ ^ν ^ε ^κ ^ω ^μ ^ω
Tom. III.

Br. II. 188. nr. 13. An. II. 2. p. 84. V. 3. Obscurius distichon. Ad *Μένανδρον* desideratur *αὐτόν*, quamvis nec hoc post assertionem cippi, *ἵπ' ἐμοὶ Μένανδρον ἔχω*, ad loci difficultatem tollendam suffecerit. Hinc suspicabar: *εἰ δὲ τὸν ἄνδρα*, aut *εἰ δὲ μὲν αὐτὸν Δίξῃαι*. Si *virum* quaeras, non ossa et cineres. Grotius vertit: *Menandri... Asservo cineres: ipsum si forte requiras, Elysias valles aut Jovis aula tenet.* — Nr. 371. *κριναγόρου*, *εἰς ἕναχον τὸν κριναγόρου θερέποντα*. Br. II. 152. nr. 43. An. II. 1. p. 415, V. 2. ἦδε. P. V. 3. *ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα*. marg. Pal.

Nr. 372. *λολλίου βάσσου*. *εἰς ἀτύμνιον ὁμοίως ἐπὶ ξένης τελευτήσαν*. In Plan. p. 213. St. *Λουλλίου* inscriptum. Br. II. 163. nr. 11. An. II. 2. p. 27. V. 3. *οὐκ ἔτι*. P. Pl. Malim *οὐκ ἐπὶ πρόσσω*. ut dicitur *ἐπὶ πολλόν*. Apoll. Rhod. L. I. 661. *ἐπὶ δὴν* et *ἐπὶ δηρὸν* saepissime; etiam in Anthol. p. 303. nr. 609. V. 4. *ἵπ' ὠκίσατο*. P. V. 6. *ὀφθαλμόν*. P. *ὀφθαλμῶν*. Pl. Br. — Nr. 373. *θαλλοῦ μιλησίου*. *εἰς δύο τινὰς μιλησίους ἐν ἰταλία τελευτήσαν*. οἶμαι δ' ὅτε σοφοῦς. Br. II. 165. nr. 5. An. II. 2. p. 30. V. 2. *ἀμφ' ἐκάλυψε*. P. V. 3. *ἡλλάξω*. P. *ἡλλάξω*. Pl. Br. — Nr. 374. *μαρξ ἀργενταρίου*. *εἰς ναυαγὸν λυσιδικῆς υἱὸν πνυταγόραν*. Br. II. 273. nr. 31. An. II. 2. p. 297. V. 1. *ἐκρύφθη*. P. Pl. *ἐκρύφθην*. Br. recte. Certe quae de transitu ab una persona ad alteram diximus p. 154. nr. 73. ad hunc locum nihil faciunt. V. 3. *ἀλλὰ με*. P. Pl. *ἀλλ' ἐμέ*. Br. V. 4. *ἄπνουν*. P. *ἄπνοον*. Pl. Br. V. 5. Scr. *ἔσχον* pro *ἔσχεν*, quod operarum est peccatum. *ἀργαίην*. P. *αἰγαίην*. Pl. Br. Sic p. 514. nr. 47. *αἰνέω* in *ἀρνέω* depravatum. — V. 6. *πρυμνύχους*. P. *πρυμνούχους*. Pl. Br. V. 8. *εἰς ἐνέβην*. P.

Nr. 375. *ἀντιφίλ^τ βυζαν* *εἰς τινὰ γυναῖκα ἔγκυδ ἐν σεισμῳ⁸ τετοκῶσαν τινασσομένην τ⁸ δώματος*. Br. II. 180. nr. 40. An. II. 2. p. 64. V. 2. *τιναξαμένην*. P. *τινασσομένην*. Br. c. Reiskio. [sic corr. in edit. nostra pro Br. c. Plan.] Si vera est membr. lectio, hic locus annumerari debet iis, in quibus aor. 1. medii vim passivam habet, quae paucissima sunt. Nisi sensus est, parietes ita sese movisse (motum terrae ita in se recepit), ut tamen recti starent. Vid. Herm. de emend. rat. gr. Gr. p. 236. Matthiae Gr. gr. p. 690. — V. 3. *αἰς* P. οἷς Br. c. Reisk. *ὑπὸ φωλευούουσai*. P. *ὑποφωλεύουσai*. Br. *ὑπ' ἡλ*. P. V. 4. *ὠδίνε*. P.

Nr. 376. *κρίναγόρου, εἰς σέλευκον νῖον τελευτήσαντα*. Br. II. 152. nr. 45. An. II. 1. p. 416. V. 1. *δαίλαιου* P. *δαίλαιοι*. Br. Vid. ad nr. 397. v. 1. V. 2. *ἀτηροῦ αἰθόμενοι θανάτου*. P. *ἀτηροῦ αἰσθόμενοι βίοντον*. Pl. Praeclare Br. *ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου*. Supra p. 142. nr. 5. *αἰθόμενος* scriptum pro *ἀχθόμενος*. V. 4. *ἐπ' ἀνρ.* P. P. V. 6. *αἰγιαλῷ*. Quaedam editt. vett. Plan. *αἰγιαλῶν*. — Nr. 377. *ἐρυνκίον εἰς παρθένιον τὸν φοκατά τὸν εἰς ὅμ^ρ παροινήσαντα*. Br. II. 297. nr. 11. An. II. 2. p. 361. V. 2. *τοῦ μισαρο^μ μιαιρογλώσσου*. Br. Nec alterum, quod Cod. offert, spernendum. V. 3. *οὔνεα*. P. *ἐν ἡμεσε*. Ib. V. 4. *φλέγματα* P. Eadem est diversitas p. 218. nr. 70. V. 5. *ἐπειδῇ*. P. *ἐπὶ δῇ*. Br. c. 'Ap. G. R. V. 6. *βάτον*. P. *πάτον* corr. Kuster; et sic est in marg. Ap. G. R. Hesych. *πάτος. ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός . . καὶ κόπρος*. Nicand. Alexiph. 535. *ἡ ἐπ' ὅσον στρουθοῖο κατοικιάδος*. Schol. *ἀφοδευμα*. Probabilis sane emendatio. — V. 7. *τοὶ γάρ*. P. *ἐρινύουσιν*. P. Vid. supra pag. 234. nr. 188. vers. 5. *ἦπται*. P. *ἦπται*. Br. V. 8. *ἀπ' ἡχόμενος*. P.

Nr. 378. *ἀπολλωνίδου εἰς ἱλιόδωρον καὶ διογένειαν τὴν αὐγαμετήν*. Br. II. 139. nr. 28. An. II. 1. p. 373. V. 1. *ἐφθανεν*. P. Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. *κἀφθανεν*. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. — *ἐφ' ἔσπετο*. P. V. 3. *ὡς ὑμέναιον ἐπὶ*. P. Pl. *ὡς ὑμεναίου ὑπὸ πλακί*. sub lapide nuptiali, non sepulchrali. Br. c. Toup. ad Suid. P. III. p. 367. quod mihi vehementer contortum videtur. *ὡς ἅμ' ἔναιον ἐνὶ πλακί*. acute Tyrwhitt. in Not. ad Toup. Em. T. IV. p. 420. Non minus recte, ni fallor, scripseris: *ὡς συνέναιον, ἔτι πλακί τυμβεύονται*. ubi οὕτως subaudiendum in apodosi. Vid. L. Bos de Ellips. p. 778. ed. Lips. ibique Schaeferum. V. 4. *θάνατον*. P. *θάλαμον*. Pl. Br. — *ἀγαλλόμενοι* hoc loco novum cum accusativo jungi monuit Stephan. in Thes. Gr. L. T. I. p. 13. Est pro *ἔχοντες ἀγαλλόμενοι*.

Nr. 379. *ἀντιφίλου βυζαν^τ. εἰς τὴν ἐν δικαίᾳ θάλασσῶν καὶ εἰς τὰ ἐκεῖ C³ νεώρια καὶ τ³ λιμένας*. Br. II. 173. nr. 16. An. II. 2. p. 49. V. 1. *δικαιορχία*. P. *δικαιόρχεια*. Br. V. 4. *βιαζόμενα*. P.

V. 6. ἐπ' αὐτῆς μέτρον. P. εἰτ' αὐτῇ μικρὸν ἔχω. Br. partim ex Reiskii, partim ex Salmasii conjectura. Sed longe verior, ut lenior altera correctio Reiskii, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα. *contemplare Romam vicinam, et judica, an portum ad illius mensuram satis spatiosum habeam.* Phalaris Ep. CII. εἰς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος ἀπάσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον.

Nr. 380. κριναγόρου, εἰς εὐνικίδαν τινὰ οὗ τινος ἡ λάρναξ ἀπὸ^ο λυγδίνης πλακῆ ἐξηρμάτιζεν. Ἰαμβιξ. Br. II. 150. nr. 36. An. II. 1. p. 409. V. 3. οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. ὅμως subaudiendum. Vid. nr. 577. v. 1. et quae de illa ellipsi dixit Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 46. V. 5. τηῖ καί. P. Br. τηῖ πᾶς. Reisk. parum commode. Aliquid tamen in his versibus ad sensus integritatem et perspicuitatem desiderari, facile intelligitur. V. 6. τῶλιγωπελές. P. τῶλιγηπελές. Bentlej. ad Callim. T. II. p. 16. τοῦλιγηπελές. Br. — ῥάκος. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 389. s. ed. Bip. De Hercule Sophocl. Trach. 1105. νῦν ὡδ' ἀναρθρος καὶ κατεῖ ῥάκω μένος Τυφλῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκπεπύρθηται τάλας. Clemens Alex. p. 281. 26. τὰ λουτρά... θάττον ἢ προσήκει ῥάκοι τὰ σώματα καὶ προγηράσκειν ἀναγκάζει. — V. 7. σῆπεται^{αι} δ' ἐπὶ. P. σῆπεται δ' ἐπὶ. Br.

Nr. 381. ἑτερούσκου ἀπὸ^ς μεσσην εἰς ἑεροκλείδην τινὰ ὃν σὺν τῇ^ς ἰδία νηὶ κατέκαυσαν. Br. II. 307. An. II. 2. p. 408. V. 1. αἰῶς.^η P. V. 3. τεθνηῶτα. P. τεθνηῶτα. Br. τεθνηῶτα. Pl. — P. Nr. 382. φιλίπ^ς θεσσαλ/ εἰς ναυηγὸν τινὰ μὴ^ο τυχόν ταφῆς. Br. II. 235. nr. 82. An. II. 2. p. 208. V. 5. in contextu omissus legitur in margine. κενούσα. P. Br. κρατούσα. Pl. V. 6. μίχ^ς ἔτι. P. — Nr. 383. φι-^ολίππου ὁμοίως εἰςτινα ναυηγὸν οὗτιν ὅλον τὸ λείψανον δισπάρη ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐν τῷ αἰγιαλῷ. Br. II. 230. nr. 67. An. II. 2. p. 195. ἄθλον est in Plan. p. 212. St. Iterum p. 248. φιλίππου. V. 1. ῥόνιον. P. Pl. 1. ῥόνιον. Pl. 2. Br. ῥόνιον scripsi. Cf. Herm. ad Orph. p. 765. — σῆμα. P. Pl. 1. 2. σῶμα Br. corr. in Lectt. cum Huetio. Hoc mihi quoque verissimum videtur, licet Grotius vulgatam teneat: *Sparsa vides hominis miseri monumenta per actam.* Verba σῶμα et σῆμα confusa vidimus p. 227. nr. 141. V. 2. ἐκχυμένων. P. ἐκχύνον. Plan. 2. Br. ψυχόμενον. Pl. 1. V. 4. κόρησι. P. κόρην. ed. Flor. Ald. 1. utroque loco. κόρησιν reliquae editt. χειρῶν. P.

Nr. 384. ^υμᾶρκ ἀργενταρίον εἰς ἀριστομάχην τινὰ γραῦν τὴν μὲ-
 θρσον. Br. II. 273. nr. 30. An. II. 2. p. 296. V. 2. γρηῦς. P. γρηῦς.
 Pl. Br. Utrumque reperitur; sed pro instituto meo; id fortasse de-
 buissem repraesentare, quod membr. offerunt. Sed vid. ad p. 278.
 nr. 455. v. 2. V. 3. πάντ' ἐμ. P. πᾶν δ' ἐμ. Pl. Br. Scripsi codicis
 vestigia secutus, πᾶν τ' ἐμαρ. — V. 4. ἐπανρομένη. P. Pl. ἐπαν-
 ρόμενον ex Cod. Lascaris Br. qui tamen in Lectt. recte emendavit
 ἐπανρομένης. V. 5. τάδε μίνωϊ πάλαι. P. Pl. ταδι corrigebat Jos.
 Scaliger in not. mst. quae forma mera est attica. Sed certe depravatus
 est locus. In verbis τάδε Μίν. metrum claudicat, nec facile dixeris, hoc
 quoque loco brevem vocalem ob sequens μ produci. Quid praeterea
 facias adverbio πάλαι, ad sensum prorsus inutili? Quod dedi, et sen-
 sum salvum praestat et metrum: εἶπε τάδ', ᾧ Μينوῖ, πῆλαι, φέρε,
 κάλπιν ἐλαφρόην. infinitivo pro imperativo posito, nisi fortasse jungere
 quis malit, φέρε πῆλαι. Judicialis urna, ἡ κάλπις (vid. Lucian. T. IV.
 p. 55 et 75. Stephan. Thes. Gr. L. T. I. p. 1127, F.) πᾶλλεται,
 پروεται, quatur (ut est ap. Statium II. Sylv. I. 218.) a quaesitore.
 Virgil. Aen. VI. 432. Quaesitor Minos urnam movet. Claudian. in
 Proserp. Rapt. II. 332. urna nec incertas versat Minoia sortes. Vid.
 Interpp. Horatii II. Od. 3, 26, Verba πῆλαι, φέρε, vetulam signifi-
 cant festinantem, ut arida siti cruciatam scil. Obiter corrige Schol.
 Theocr. Eid. II. 36. τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπηλαν ἐν ταῖς ἐκλείψει τῆς
 σιλήνης. pro ἐπειδὸν. ἔπαιον corrigebat cl. Coray ad Plutarch. T. II.
 p. 408. — V. 7. παρθενίην. P. Pl. παρθέτιον sponsum, ut Da-
 naïdes, Br. c. Munkero ad Anton. Liber. p. 96. — V. 8. καὶ. P.
 κᾶν. Br. c. Plan.

Nr. 385. ^τφίλιππον εἰς τὸν ^τπρωτεσίλαον τὸν ἐν ^ττροία ^τπρῶτον
 τελευ: ὅτι ἐν τῷ του τάφῳ ὅσα ^τφν ^τβλεπαι ^τἔλιον ^τξηραινοντ3 καὶ
 τ ^οφύλλων ^οτ ^οκόσμ ^οἀποβάλλονσι. Br. II. 253. nr. 75. An. II. 2. p. 202.
 V. 8. σῶζει. P. — Nr. 386. βάσσου λολλίου: εἰς νιόβην τὴν ἐν
 σικυ) τὴν ἀπόλιθωθηῖαν (scr. ἀπολιθωθεῖσαν) εἰς τινος (scr. ἧς
 τινος) ἐν ^εμᾶε ^εἡμ ^εἐπτά ^ενιόι καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελεύτησαν.
 Br. II. 162. nr. 9. An. II. 2. p. 26. V. 1. ἄδ' ἐγὼ ἡ. P. ἡδ' ἐγὼ ἡ.
 Br. V. 2. post μαστῶν Reiskius λευκὸν excidisse censebat; Θερμόν
 dedit Br. c. Salmasio. ἔπηξα. P. ἔτηξα. Br. c. Reiskio. V. 3. ὠδίνος.
 P. ut saepe. ἀριθμούς. P. ἀριθμός. Br. c. Apogr. G. R. V. 4. ἡ

τέκον. P. ὧ τέκον. Br. Fortasse: γῆ τέκον. Jam Orcus liberorum meorum numero gaudet: Terrae peperit et igni, exiguis tantum reliquiis ex magno rogo receptis,

P. Nr. 387. Βιάνορος εἰς θεονόην τινὰ σὺν τοῖ ἰδοὶ παιδὶ ἄμα τελευτήσασαν καὶ ταφεῖσαν. Br. II. 159. nr. 19. An. II. 2. p. 17. γρ. μάρων
V. 1. Θειονόεις. P. Θειονόης. Pl. Br. γάμον. P. γάμον. Pl. V. 2. ἔσταινον εἰς ὀδύνας. Obscura verba, etiamsi εἰς pro ἐν accipias. Vide an fuerit: κορυφίτας ἔσταινον εἰς ὀδύνας. ad minorem luctum ferendum suppetebant vires, — V. 3. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. φθονερὴν ἀπ' ἐνόσφισ μοῖραν. P. φθονερὴ τις ἐνόσφισ μοῖρα. Pl. Br. quae Planudis est correctio. Suspicebam: φθονερῆς λίνα νόσφισ Μοῖρας. Joann. Barbuc. p. 294. nr. 553. παρ' ἐσχατῆς λίνα μοῖρας. Theocr. Eid. a. 139. τὰ γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει Ἐκ μοιρῶν. Nisi malis: γυν' δ' αὖ καὶ παιδὰς φθονερὴ μ' ἀπενόσφισ Μοῖρα. — V. 4. καὶ σὲ τό. P. Pl. θεῦ βρέφος, ἐψεύσθη καὶ σέο λειπομένον. corr. Br. in Lectt. σέο ab ignota manu Huetius invenit notatum in exemplo Scaligeri. Hoc certum, post βρέφος orationem incidendam esse. V. 5. Περσεφόνη. P. Φερσεφ. Pl. Br. τόδε. P. Pl. τόγε. Br. fuisse existimo: Περσεφόνη, σὺ δέ . . . Vid. ad p. 117. nr. 202. v. 5. Porson. ad Eurip. Orest. 614. p. 131. — ἄκουσεν. P. ἄκουσον. Pl. Br. — V. 6. ἀπ' οἰχομένη. P.

Nr. 388. τοῦ αὐτοῦ βιάνορ εἰς τινὰ κλειτώννμον τύραννον, οὐκ οἶδ' ὅ ὅστις (i. e. ἐστὶν) οὗτος ὁ κλητώννμος. Br. II. 157. nr. 14. An. II. 2. p. 14. V. 3. δίκα. P. Pl. δίκη. Br. V. 4. κορυφὰν scribendum videtur. V. 4. ἐκτέρισε. P. Pl. ἐκτίρισε. Br. V. 5. αἰδομένα. P. Pl. αἰδομένη. Br. V. 6. γὰ. P. Pl. Ionicas formas in hac et seqq. vocibus prae tulit Br. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Pl. — Nr. 389. ἀπολλωνίδου, εἰς τοὺς τέσσαρας νιούς ποσιδίππου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ (intra quatuor potius dies, secundum v. 3^{ium}.) τελευτήσαν. Br. II. 139. nr. 30. An. II. 1. p. 375. V. 2. ποσιδίππου. P. ποσιδίππου. Pl. Br. V. 4. κειράμενον. P. κειραμένον. Pl. Br. Membr. lectionem restitui, participio relato ad ἡμαρ, quod mihi ποιητικώτερον esse videtur, quam si idem referatur ad αἶδαο. Utrumvis sequaris, κείρασθαι vi activa accipiendum est. V. 5. κατ' ὄμβρ. P. V. 6. κοινή πον. Malim, κοινή τοι νύξ.

Nr. 390. ἀντιπάρου. εἰς ἀπολλόδωρον τινὰ ὑπὸ κεραινοῦ τε-

λεντήσαν. ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. Br. II. 126. nr. 67. An. II. 1. p. 340. V. 1. ἀκούεις. *audisti*. Vid. p. 342. nr. 116. p. 345. nr. 140. et mox p. 265. nr. 397. εἴ που τινὰ πόντον ἀκούετε. Lucian. Somn. T. I. p. 309. ὁ δὲ πάντων θεῶν πατήρ . . ἀκούεις ἤδη που ὡς χρυσίον ἐγένετο. Ib. T. II. p. 184. Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον. Saepe ἐπ' ἀκούεις veteres sic posuerunt, Homeri exemplum secuti in Od. o. 403. νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴ που ἀκούεις. Apoll. Rhod. L. III. 362. Ἑλλήων γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις. Ib. L. IV. 1560. εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες Εὐρύπυλον. Coluth. v. 69. εἴ τινα Πάρην ἀκούεις. Philostrate. de Vit. Soph. II. 8. p. 578. εἰ δὴ τινα Χαλκιδεὰ ἀκούεις. Apud Lucian. in Asin. §. 4. T. VI. p. 135. Ἐγὼ Ἀβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις, Bipontinus editor (T. X. p. 297.) minus recte probabat lectionem Cod. Par. ἀκούοις. Similiter Latini, Propert. IV. 9. 39. *Quis facta Herculeas non audit fortia clavae?* Cicero de Offic. I. 6. 5. *ut in astrologia C. Sulpicium audimus.* ubi vid. Heusingerum p. 49. 50. qui hanc lectionem vulgatae *audivimus* merito praetulit; Gronov. et Drakenb. ad Livium XLV. 22. Tom. V. p. 850. Sic etiam ὀρεῖς positum pro ἰώρανας ap. Dion. Chrys. Or. X. p. 304. 5. τὸν δὲ Ὀρέστην καὶ αὐτὸν δῆπου ὀρεῖς ἐν ταῖς τραγωδίαις. — V. 3. ὠρεῖς. P. ὠρη. Pl. Br. V. 5. αἰγανέης. P. Pl. αἰανέης corr. Brodae. Scaliger et Br. in Lectt. De causa depravationis vid. supra nr. 367. V. 6. διὸς ὁ θερ. P. Br. διὸς vulgo omittitur in Pl.

Nr. 391. Βάσσον Αολλίου εἰς γερμανικὸν τὸν καίσαρος ἀδελφιδούν τόν πρᾶ νέρωνος. Br. II. 162. nr. 10. An. II. 2. p. 26. V. 1. κλειθρα. P. δέχοισθε. P. δέχεσθε. Br. c. Ap. G. R. Saepenumero optativus jungitur cum imperativo. p. 168. nr. 158. ἀλλὰ δέχοισθε πεχαρμένοι, αὖξτε δ' αἰεί. p. 174. nr. 189. χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον. p. 190. nr. 253. ἰλήκοιτε καὶ εὐθῆροιο δέχεσθε Σωσάνδρον σκῦλα. p. 427. nr. 405. χαίρουτ' εὐαγέες καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε. p. 505. nr. 108. τὰ μὲν ἐσθλὰ Ἄμμι δίδου, τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύνκοις. Moschus Eid. III. 3. νῦν φητὰ μοι μύρεσθε καὶ ἄλσα νῦν γοάοισθε. Ἄνθεα νῦν στυγναῖσιν ἀποπνεύοιτε κορύμβοις. Νῦν ρόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα.

Nr. 392. εἰς ναυηγὸν τλησιμὲν ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει ναυαγησαν: ἡρακλεῖδ' ^υσινωπέ. Br. II. 261. nr. 2. An. II. 2. p. 267. V. 4. κάλυφο. P. V. 6. Scr. παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆς, Τλησιμένη, κωφήν

στ. λ. ut est in P, Pl. quae lectio nescio quomodo in editione nostra mutata est. — *κωφὴν*. P. *κωφόν*. Pl, Br, Paul. Sil. p, 153. nr. 66. *λίθανα τρητὴν, σπόγγῳ ἐειδομένην*.

P. Nr. 393. *διωκλῆους καριστίου εἰς αὐτὴν ναυὴν τλησιμὲν οὔτινος λεί-
ψανα ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν καλινθεῖ ταφῆς οὐ δεόμενα*. Br. II. 183. nr. 4.
An. II. 2. p. 73. V. 1. *τί γὰρ πάλι*; Rectius, ni fallor, distinxis:
*μὴ με κόνη κρύψῃς — τί γάρ; — πάλι. ne me iterum pulvere tegite —
ἐπὶ ταύτας ἡόνους*. P. *ἐπὶ ταύτης ἡόνος*, Br. c. Salmasio, mutatione
non necessaria. Vid. ad p. 247. nr. 277, v. 2. — V. 2. *οὐκ ὀνοστήν*.
P. *οὐ γνωτὴν*. Br. c. Salm. Eleganter Huschkius in Anal. cr. p. 123.
ἡόνος ὀγκωτὴν γαῖαν. Et ego olim aliquid tentavi. Sed vide, an
membr. lectio explicari possit de terra, quae undarum furori cedens,
non sua culpa dilabebatur, nec igitur reprehensione digna videri de-
bebat, *τίσεται*. P. *τίθεται*. Br. c. Salm, V. 3. *μαίνεται δ' ἐμέ*. P. *μαι-
νέτω εἰς με*. Salm. in Apogr. G, R, *μαίνεται εἰς με*. Br. Scripsi
quod proximum erat: *μαίνεται' ἰδ' εἰς με θάλασσα*. Ne de εἰς με du-
bites, sic Archias p. 97, nr. 58, *εἰς με κένωσον πᾶν οὐ βίλος*, Meleag.
p. 581. nr. 82, *κνίσμα πυρὸς θανάσας εἰς με λαθῶν ἔβαλε*, Append.
Epigr. nr. 148. T, II. p. 806, *τέρμα γὰρ εἰς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε
τόδα*. Eadem licentiâ Theocr. Eid, Xk 68, *οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπέρ
μεν*. Sic ap. Aeschyl. in Eumenid, v. 100. *οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων
μηνίσται*. citra vitii suspicionem legitur; et in Choëph. v. 217. *ἀλλ'
ἢ δόλον τιν', ὃ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκει*; Infra Append, Epigr. nr. 257.
v. 8. *Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κερρίκεισαν ἅπαντα*, Frequentius
σοι
πρὸς με occurrit, quod attigi ad p. 233. nr. 178. — *χέρσοι*. P.
χέρσοιο suspicabatur Schneiderus, Sic tamen nr. 382. *οὐδ' ἐπὶ χέρσου
Εἰρήνην ἔξω φοικαλῆς σπιλάδος*. V. 4. *εὐρίσκει*. Huschkius l, c.
corrigendum censet: *εὐρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν αἰδῇ*. Equidem in
lectione Cod, acquiesco. — V. 5. *χέρσωι δ' ἐπ' ἐκβίβει ἐμεῦ*. P.
Corruptissimum hoc distichon, non tamen propterea cum Br. et Sal-
masio in Ap. G, R, pro suppositio haberi debet, Scripsi: *χέρσον
ἐπεκβαίνειν αἶ' μὲν χάριν ὕδατι θυμός*. Crinagor. p. 402. nr. 276.
χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι. Particula adversativa
hoc loco, ut in aliis permultis, temere inserta. Vid. ad p. 118.
nr. 204. v. 9. V. 6. *πάρκειμαι*. Fortasse ἀρκεῖν legendum, i. e.
ἀρκεῖ μοι μένειν. contentus sum, si in terra maneo, quamvis in-

humatus. σταθερή. *terra*. Oppian. Cyn. L. II. 412. γαῖα πέλει σταθερή . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. *Infra* p. 363. nr. 32. ἐκ σταθερῶν ἤρπασεν ἡϊόνων. *Sine* γῆ, ut p. 591. nr. 145. ψαφαρή.

Nr. 394. φιλίππου θεσσαλ^ο/ εἰς μυλεργάτην οὔτιν ἐπὶ τῷ τάφω^ο
καὶ αὐτὸν μύλον ἐπέθηκαν. Br. II. 233. nr. 76. An. II. 2. p. 203.
In editione nostra nescio quo errore *Philippi* nomini adscriptum gen-
tile *Καρυστίου*, quod cum *Θεσσαλονικέως* permutandum. V. 1. με-
πὴν ζ. P. i. e. καὶ ζωὸς ὢν. Opponitur v. 4to καὶ καθανών. *Malō*
Br. ἀνὴρ με ζωᾶς ἐν χρ. V. 2. βαρυβρομῆς ἀνείχε. P. βαρυβρομήταν
εἶχε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Saep̄ sic confusae litterae σ et τ.
Vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. Hinc ap. Themist. Or. XXIII. p. 300.
B. οὐχ οἷα τε ἐξετάζειν ἄχρη τοῦ ὠφέλιμος. scribendum: ἄχρη οὐ.
Ap. Liban. T. III. p. 118. 3. ἡσχυνόμην μὲν οὖν ἐξ ὅσου περ-ἐπα-
νήκων εὖρον πολλὰ μεθεστηκότα, ὧν ἐν τι καὶ τὸ τῶν νέων τούτων.
scr. ἐξ ὅτου περ. et, τὸ τῶν νέων τοῦτο. In Oracul. Sibyll. L. II.
p. 285. καὶ θεράποντες ὅσοι κατὰ δεσποτῶν ἐγένοντο. Codd. regg.
δεσποτύων. quod non in δεσποτάων mutandum, ut nonnullis placuit,
sed in δεσποσύνων. Vid. Dioseorid. p. 595. nr. 169. v. 4. — δινητᾶν
πέτρον. P. δινητόν. Br. c. Ap. G. R. Sic postulabat βαρύν v. 4. —
V. 3. πυρηγάτου. P. πυρηγάτον. Br. δάματρος. P. δήμητρος. Br. —
V. 5. ὡς ἔχει μ' αἰεὶ. P. ὡς ἔχη μ' αἰεὶ. Br. c. Salm. in Ap. G. R.
cujus correctionis inutilitas mutata distinctione apparet. Cod. lectio-
nem restitui: Sic me semper habet sibi gravem.

Nr. 395. μάρκου ἀργενταρί^ο εἰς κάλλαισχρον ναυαγήσαν ἐν τῷ^τ
λιβυκῷ πελάγει: δυνον ἰωρίωνος. Br. II. 274. nr. 53. An. II. 2.
p. 274. V. 1. χεῦμα. P. Pl. κῦμα. Br. χεῦμα de maris aequore per-
bene dicitur. Dionys. Perieg. v. 558. ναίουσι . . . Ἀτλαντος περὶ
χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες. Ib. 693. Phasis Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα
θοῆν ἐπερεύγεται ἄχρη. Ib. 1082. παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο.
Ib. 1182. ὕδατά τ' ὠκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεῦματα πόντου. In Epigr. ex
Pl. nr. 125. T. II. p. 663. εἰκόνα χεῦμα ἔκλυσε. Br. iterum κῦμα pro
arbitrio posuit. V. 2. ἐνδρομόντα. P. Br. εὐδρ. Pl. Genitivum
πόρων cum verbo motus illustravit Schaefer ad L. Bos p. 710. —
V. 3. συρμὸς δ' ὄτ'. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad nr. 393. v. 5. —
V. 6. κωφὸν ἐν στηλῇ. P. δὲ στηλῇ. Pl. Br. — Nr. 396. Βιάνορος

βειθυνού εἰς ἔτεοκλέα καὶ πολυνίκην τοὺς οἰδίποδος παῖδας. Br. II. 158. nr. 18. An. II. 2. p. 17. V. 2. πολέμων. P. Br. δοράτων. Pl.

Nr. 397. ἔρηνκιον θεῖταλ⁸/ εἰς τινὰ σάτυρον ναυαγήσαν ἐν τῇ θαλάσῃ τῇ πλησίον μυκάλης: — κατέναντι σάμου. Br. II. 299. nr. 15. An. II. 2. p. 365. V. 1. δειλαῖος. P. δειλαίου. Pl. Br. Scr. δειλαίος. Dici posse videtur τάφος δειλαίος, ut ἡρίον οἰκτρὸν. p. 273. nr. 429. V. 2. εὔνηται. P. Br. εὔνασται. Pl. V. 3. εἰ ἀκούετε. Vid. ad nr. 390. v. 1. V. 4. μυκάλας. P. μυκάλης. Pl. μυκάλας. Br. V. 5. ἔτι κεῖμαι. P. Pl. ἐν Br. c. Huetio. In vulgata non haesit Grotius, qui vertit: *Illius in vastis et triste furentibus undis Nunc etiam jaceo, deque Aquilone queror.*

Nr. 398. ἀντιπάτρου εἰς τινὰ μεθυσθέντα πολύξενον καὶ ἐξωλι-
σθήσαν τελευτήσαν. Br. II. 36. nr. 107. An. II. 1. p. 102. V. 1. διόνυσσον. P. διόνυσσον. Pl. Br. P. V. 3. in cod. novum lemma: εἰς πολύξενον σμερναῖον οἰνωθέν^τ καὶ ἐξολισθήσαν^τ καὶ τελευτῆς διαυτὸ^τ του τεχόν. — ἀγρόθι. P. Br. et plurimae editt. Pl. ἀγρόθι. ed. pr. Flor. — Nr. 399. ἐτ³ εἰς ἔτεοκλέα καὶ πολυνίκην τοὺς οἰδίποδος υἱούς. ἀντιφίλου. Br. II. 179. nr. 56. An. II. 2. p. 61. — V. 5. ἤωιδε. P. ἤνιδε. Br. Rectius ἤνιδε scripseris.

Nr. 400. σεραπίων⁰ ἀεξανδρέ^η ἐπιτίμβριον ἀνώνυμον εἰς οὐσα ἀνθρωπεῖα κεμενα ἀτιμέλητα. Appicta margini sigla ⁰ϕ. Br. II. 291. An. II. 2. p. 540. — V. 2. τυφλοῦ κύματος. Erat qui στεφλοῦ corrigeret; quod non necessarium. p. 593. nr. 156. τυφλὰ δ' ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι κύματα μετρῶν δινεῖται. Virgil. Aen. III. 200. excutimur cursu et coecis erramus in undis. V. 3. 4. Hi versus tamquam pro inscriptione habendi sunt, cranio illi addita,

Nr. 401. κριναγύρον⁰ ἐτ³ ἀνώνυμον εἰς ἐννίδικον οὐτινος τα οὐτὰ ἀτιμέλητα. (cf. lemma nr. 380.) Br. II. 150. nr. 37. An. II. 1. p. 410. αὐ' ἐποκρίοντα V. 3. στέρνα τε πεκρίοντα. P. adscripto ζτ. στέρνα τε πλεῖα δόλοιο. Pl. Br. Vera procul dubio lectio membr. στέρνα τ' ἐποκρίοντα, quae nunc quidem de gibbosi thoracis deformitate accipio. Illud compositum in Lexicis nostris non comparet. — ὀδόντων πρίονα illustrat Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 383. — δούλιον οἰοπίδην. vinclaque serviles quae tenuere pedes. Grot. Ipsa potius crura circumscribi vi-

dentur; sed obscurum est vocabulum οἰοπέδῃ, quod alibi non occurrit. πώλων πέδῃν compares cum γυνιοπέδῃ ap. Oppian. Hal. II. 85. τοῖην γυνιοπέδῃν τεχνάζεται ἰχθύει νάρκη. V. 5. εὐνιδίκον. P. Pl. Εὐνικίδον. Br. ex nr. 380. ut videtur. V. 7. ἐπὶ τέφρης. P. Pl. τέφρη. Br. fortasse ut genitivorum concursus evitaret.

Nr. 402. ἀντιπάτρου εἰς γραῦν τινὰ λυσιδίχην ἣν οἰκία κατα-
πесоῦσα ἀπέκτεινε. Br. II. 126. nr. 65. An. II. 1. p. 339. — V. 3. ὁμοίλακες. ὁμήλικες malebat Salmasius. Doctior membr. lectio minime sollicitanda; vicinae intelliguntur. Vid. Apollon. Rhod. I. II. v. 396. 787. V. 4. Scr. πύργον. Hanc quoque vocem frustra tentavit Salmasius. De πύργος dixi in Animadverss. T. II. 1. p. 333. Cf. Coray ad Heliodor. T. II. p. 28. ad Plutarch. T. IV. p. 338. — Nr. 403. μαρὰ ἀργενταρίου εἰς ψύλλον τινὰ προαγωγὸν ὃν ἡ κοινῆς σὺνῃ (L. ἡ κοινὴ συνήθεια) καλεῖ μανλιστήν. (Vid. DuCang. Gloss. gr. p. 890.) V. 1. ποθινάς. P. ποθενάς. Pl. Br. Prior forma recurrit p. 280. nr. 467. ὠλετό θ' ἂ ποθινὰ τέρψις σέθεν. Ut ποθεινός in ποθινός, sic infra p. 594. nr. 162. ἄρειος in ἄριος abiisse videtur; et ὀθνεῖος in ὄθνιος ap. Manethon. L. IV. 231. (Cf. Dorvill. ad Charit. p. 749.) πορείη in πορή ap. Eund. L. V. 71. πελείη in πελή in Oracul. Sibyll. p. 146. Alia ejusmodi syncopes exempla vid. ad pag. 90. nr. 14. v. 3. — ἐπὶ μισθίδας. P.

P. Nr. 404. ζωνὰ σαρδιανοῦ εἰς τινὰ ἔμπορον ναυαγήσαντα καὶ ἐπιψάμμον ταφῆς εὐμυρήσαν. (Scr. εὐμοιρήσαντα.) Br. II. 82. nr. 9. An. II. 1. p. 209. In Plan. p. 254. St. Ζανοῦ inscriptum. V. 1. ψυχρὰν σεῦ. P. ψυχράν σευ. Pl. Br. ἐπ' ἀμ. P. V. 3. ἐπὶ τυμβ. P. — σου μήτ. P. σευ. Pl. Br. quod constantiae causa recepi. V. 4. οἶδεν ἀλίζαντων. P. οἶδεν ἀλεξάντη. Pl. Br. ubi Ἀλεξάντη pro matris nomine est habitum. Quam lectionem merito improbat Br. in Lectt. ubi tentat: οἶδεν ἀλεξάντων τὸν μόρον. sibi ipso tamen non satisfaciens. Scripsi una littera mutata, ἀλίζαντων μόρον, corpus maris fluctibus dissipatum. Vocem μόρος de cadavere illustravit Huschk. An. cr. p. 297. Similiter θάνατος usurpatur p. 454. nr. 439. v. 3. Ap. Lucian. T. III. p. 118. ed. Bip. in Piscat. §. 2. καθάπερ τινὰ Πενθέα καὶ Ὅροφία Λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόρον. editores senarium tragicum animadvertisse non videntur. — Hoc itaque dicit Zonas: non enim contigit matri tuae, ut ad tumulum tuum ploraret videretque corpus tuum ab undis laceratum. — V. 6. δέξονται γαίης.

P. Pl. Br. *δέξαντ' Αἰγαίης* in Lectt. corrigat Br. Reiskio praeceunte. In *αἰγαίης* inciderat etiam Jos. Scaliger in not. mst. ^{ος} *ἡτίονες*. P. *ἡτίονος*. Pl. Br. — V. 7. *ἔχε μέν*. P. Br. *ἔχέμεν*. Pl. *πολύ*. P. *πουλύ*. Pl. Br.

Nr. 405. *φιλίππ^ο εἰς ἱππώνακτ τάφον τοῦ ἱαμβογράφου. ὅστις πρῶτος ἐποίησεν ἱαμβον: μιμνέμενον, οἱ δὲ φιλίππον*. In Pl. p. 272. St. est *ἄδελον*. V. 1. *χαλαζεπῆ*. Liban. T. IV. p. 143. 19. *βαλλόμενος ὥσπερ χαλάζῃ τοῖς ὕθλοις*. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. 766. p. 147. V. 3. *ἔς στύγος*. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae *εἰς*. V. 5. *κεκοίμηκε χόλον*. P. *κεκοίμηκεν*. Pl. *κεκοίμικεν*. Br. V. 6. *τοξεύουσι ἔτη*. P. Pl. *βέλη* tacite recepit Br. Vid. supra ad p. 52. nr. 10. v. 68. Pindar. Isthm. II. 5. *ρίμφα παιδείους ἐτόξενον μελιγάρκας ὕμνους*. Plato Theaetet. p. 180. A. *ῥηματισία αἰνιγματωδῆ ἀποτοξέουσιν*. Lucian. Herculi. §. 6. T. VII. p. 316. *καὶ τὰ γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὅξεῖς καὶ εὖστοχοι*. Cf. Ejusd. Piscat. §. 7. T. III. p. 125. 13.

Nr. 406. *Θεοδωρίδα εἰς εὐφορίωνος τάφον τουμύστου τ^τ ἐλλήνωνιξ* (fort. *ἐλληνικῶν*) *μυθολογημάτων ἢ τελεσιουργημάτων*. Br. II. 43. nr. 9. An. II. 1. p. 127. et Addend. p. 462. V. 1. *ποιῆσαι*. P. *ποιῆσαι*. Br. V. 3. *ἀλλὰ σοί*. P. *σύ*. Br. — *ἐφίλει, ταῦτα sc. nisi fuit: τάδε γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει*. — Nr. 407. *διοσκορίδου. εἰς σαπφὸν τὴν μιτυλ τὴν μελοποιὸν τὴν ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει θαναταζομένην*. Br. I. 499. nr. 25. An. I. 2. p. 391. V. 1. *πρὸς ἀνάκλιν'*. P. *προσανάκλιμ'*. Br. c. Salmasio. *προκίλενθον* volebat Toup. in Ep. crit. p. 77. V. 2. *ἢ ῥά σε*. P. *ἢ ῥά σε* recepi ex emendatione Schaeferi in Meletem, p. 57. *περίη*. P. quae vera lectio. *Περσίαιν*. Br. V. 5. *ὑμῖν*. P. *ὑμῆν*. Br. c. Reiskio. Ad nuptialia Sapphus carmina, quorum meminit Dionys. Hal. de Art. Rhet. IV. T. V. p. 247. respici, monui in Animadversionibus. V. 7. *κινύρεω*. Ap. Lucian. Ver. Hist. II. 25. T. IV. p. 284. plus semel *Κίνυρος* legitur, ubi lectio *Κίνυρας* (sic) a Cod. Paris. oblata a Gallico interprete probari non debebat. — *ὄδυρομένη ἀφροδίτη*. P. *ὄδυρομένη*. Br. *ὄδυρομένης ἀφροδίτης*. marg. Ap. G. R. Membranarum lectionem restitui. Sappho, quae in carminibus suis Adonidis mortem ploravit, bene dicitur *ὄδυρομένη Κινύρεω ἔρως*. V. 8. in verbo *ὀρῆς* (sic corr. in edit. nostra) protasis terminatur, quam sequitur apodosis: *πάντη, πότνια, χαῖρε*. Vulgo plena distinctio post *ὀρῆς* perperam posita, quod monuit Schaeferus l. c. —

V. 9. ^{γάρ} πάντη. P. ἴσας αἰοιδάς. P. Br. θεοῖς ἴσα σάς. γὰρ αἰοιδάς corrigi Reisk. et Tyrwh. in Not. ad Toup̄ii Emend. T. IV. p. 426. Nihil mutandum esse Schaeferus docuit. Vide ad p. 95. nr. 48.
V. 10. νῦν ἔτι. P. σάς ἔτι. Br.

Nr. 408. ^ολεωνίδα ἐτ³ εἰς ἰππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητ⁴. ἦν δ' οὗτος ἐφείσιος. Br. I. 246. nr. 97. An. I. 2. p. 184. V. 1. παρ' αἶμ. P. V. 3. τοκίων εἰα βαῦξας. P. In marg. ζτ. ἔο βαῦξας. Pl. καταβαῖξας. Br. quod mihi verum videtur. εἰα ortum ex ατα. —
P. Nr. 409. ἀντιπάρου θεσσα^ο. εἰς ἀντιμα^χ τὸν κολοφωνεῖ ποιητὴν τὸν ὁμήρῳ παραβαλλόμε^ε. Br. II. 115. nr. 24. An. II. 2. p. 304. V. 1. ἀκαμάτου. P. εὐκαμάτου. Br. Mutatione opus non est. In ἀκάματος, ut in ἀθάνατος, prima syllaba vi arsius producitur. Vid. Clark. ad Homer. Ἰλ. α. 398. Nec dedecet hoc epitheton auctorem plurimorum operum, studiose expolitorum. V. 1. τάν. P. τήν. Br. V. 5. ἄτρεπτον. P. ἄτριπτον. Br. c. Salmas. quod verum. Sic ap. Nonn. Dionys. L. V. p. 154. 2. ὑπὲρ ψαμάθοιο δὲ θηρῶν Πρωῖον ἀτρέπτω πεχαραγμένον ἵχνος ἀρούρη. (in terra immutabili vertunt.) Scr. ἀτρέπτο. V. 7. κρέσσων. P. κρείσσων. Br.

Nr. 410. διοσκορίδου. εἰς θέσπιν τὸν εὐρε^τ τραγωδίας ὃς πρω^τ εἰποίησε χορὸν καὶ πασαν ἐκόσμησε τὴν σκηνή^ν ἀρχαίῳ τρόπῳ^ι καὶ μετεπ^θλασ παρ' αἰσχυ^ν τ⁴ πράγματα. καὶ τῶν μετεπεῖτα: Br. I. 497. nr. 16. An. I. 2. p. 382. V. 1. θίσπις ὅδε τρ. ὃς ἀνέπλασε. P. ἐγὼ τρ. ὃς ἀνέπλασα. Br. c. Salm. Cod. lectionem restitui. Sic Theocr. Eid. I. 65. Θύροις ὃδ' ὦξ Αἴτνας καὶ Θύροιδος ἄδ' ἃ φωνά. Aeschyl. Choëph. 216. ὃδ' εἰμί· μὴ μάτ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Dioscorid. in Pal. p. 258. nr. 351. αἶδε Δυκάμβεω, αἰ^τ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα. Cf. Schaeferi Meletem. p. 114. V. 3. ὅτε τρι^τ θύν. P. Apographa fluctuant inter τριτύν, τριτύν, τρίτον. Olim suspicatus sum: ὅτε τρυγικὸν κατάγει χορὸν. Aristoph. Acharn. 628. χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. Ib. 886. ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς. τρυγωδοποιουμένη est ap. Athenae. p. 117. C. Sed nec hoc difficultate caret. — ἄθλων. P. ἄθλον. Br. c. Bentr. Parum commode ἄθλον repetitur. Hinc suspicabar: τράγος αἰθων. salax caper. — V. 4. αθλος ἔτι. P. ἔθλος ἔτι. Bentr. ἄθλον. Br. — V. 5. μετὰ

πλάσσουσι. P. μεταπλάσσαντο. Br. male. Scripsi μεταπλάσσουσι cum Heinsio et Reiskio; quod de iis accipiendum, qui juniores quidem, sed Thespide adhuc vivo, illius inventum immutabant et exornabant; cum quibus ii componuntur, quos insequente aevo nova addituros esse auguratur Thespis. — νέοι τάδε· μυρίος. P. τὰδ' ὁ μυρ. Reiskius, rhythmo reclamante. V. 6. πρὸ σεῦ γήσει. P. προσευρήσει. Br. c. Reiskio; quae felicissima emendatio. De litteris *q* et *φ* inter se permutatis dixi ad p. 145. nr. 23.

Nr. 411. του αὐτοῦ. εἰς αὐτον θίσπιν ἐνῶ καὶ περὶ αἰσχύλῃ τοῦ μετικεῖν τηντραγωδίαν πυργώσαντος. Br. I. 497. nr. 17. An. I. 2. p. 384. V. 1. τὸ δ'. P. τὰ δ'. Br. V. 2. τοὺς δὲ τελειότερους. P. τοὺς ἀτελειότερους. Br. Plura hic conjecit Reiskius minus bene; unum probabiliter: τοὺς δ' ἐτι λιτοτέρους. Hoc in Cod. λιτοτέρους scribi potuit, ut ap. Manethon. L. II. 488. Lenius tamen videbatur: τοὺς δ' ἐτι μειοτέρους. ubi nonnisi duae litterae leviter immutatae. Similiter Br. ad Apollon. Rhod. L. IV. 984. p. 175. pro πλειότερος προφανείς ap. Aratum Phaen. 744. correxit, μειότερος. Ib. v. 43. μειοτέρῃ στροφάλιγγι. Apoll. Rh. L. II. 368. ἀγχιῤῥος Ἴρις Μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλλα δῖναις. Manetho L. II. 147. μειότερον κῆδος. Maxim. π. καταρχ. v. 233. σελήνῃ μειότερον θῆσει κάματον βροτῶ. Ib. 254. μειότερον τέλειαι πόνον. Gregor. Nazianz. Carm. XVI. 56. Opp. T. II. p. 92. A. τοῖσι τελειότεροις, τοῖσι τε μειοτέροις. Sed jam vereor, ne omnes illi emendandi conatus, quantumvis speciosi, vani sint et inutiles. Membranarum enim lectio, κώμους τοῖςδε τελειότερους Αἰσχύλος ἐξῆψωσεν, sic explicari potest, ut τελειότερους effectum indicet: comissiones illas Aeschylus amplexus in majus extulit perfectioresque reddidit. Hoc mihi jam verum videtur, ut certe est poeticum. Vid. ad p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 3. ομῇ σμιαεντά. P. νεοσμίλευτα. Benth. ὁ μὴ σμιλευτά. Br. c. Salm. quod illustrare conatus sum in Animadversionibus. Add. Etym. M. διασμιλεύειν, ἀκριβοῦν. Suid. T. I. p. 293. τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. V. 4. κατ' ἀρδ. P. V. 5. μετ' ἐκαίν. P. V. 6. post ἀρχαίων distinxit Br. At jungendum ἀρχαίων ἡμιθέων. Antipat. Thess. nr. 409. ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων. unde Reiskius hoc quoque loco ἄξιον corrigendum censebat. Contra ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 27. T. III. p. 250. δύνασθαι ἔδειν ἀξίως. fortasse δεξιῶς legendum. Ib. T. VIII. p. 12. ἀλλ' οὐτός γε ἔσας δεξιῶς καὶ κινθαρίσας.

Nr. 412. ἀλκῶν μεσσηνίου εἰς πυλάδην, οὐ τὸν ὀρέστου φίλον
τὸν θαναζόμενον· ἀλλὰ τὸν ὑποκριτὴν τ νίας τραγω. ἢ κωμω ἢ
τὸν τὰ διονύσια κατ' ὀρχούμενον. Br. I. 491. nr. 19. An. I. 2. p. 361.

V. 1. σοι. P. σοι. Pl. Br. V. 2. ἐν om. P. supplet Pl. Br. V. 3.
ἐπ' ἐθίκατο. P. V. 6. γοερὸν. P. γοερῶν. Pl. Br. — Nr. 413. ἀντι-

πάτρων εἰς ἵππαρ τὴν φιλοσοφὸν τὴν γυναικα κράτητος. Br. II. 28.
nr. 82. An. II. 1. p. 76. V. 1. bis scriptus in P. P. Novum lemma

in marg. P. ἀντιπάτρων θεσσαλ' εἰς ἵππαρ τὴν φιλόσοφ' τὴν γυναικα

κράτητος τουθηβαίου τ καταρξαν τῆς κυνικῆς αἰρέσεως. (Hoc falsum.

Verius esset τῆς κυνικῆς μίξεως, quam κυνογαμίαν vocant. Vid.
Wilh. Worth ad Tatiani Or. c. Graec. c. 5. p. 15. Potter ad Clém.

Alex. p. 619. 10.) V. 1. βαθυστόλων. P. βαθυζώνων. Pl. Br. Una
littera inserta scripsi βαθυστόλων, a στολμός, voce apud Tragicos

crebro obvia. Sic ap. Aeschyl. Pers. 157. nunc χρυσεοστόλους le-
gitur, ubi in editt. vett. χρυσεοστόλους habetur, et χρυσεοστόλους.

— ἔργα γυναικῶν. Herodot. L. IV. 114. ἡμεῖς μὲν τοξεύμεν τε καὶ
ἀκοντίζομεν, καὶ ἵππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆϊα οὐκ ἐμάθομεν.

V. 2. ἐλόμαν. P. ἐλόμαν. Pl. Br. V. 3. περονήτιδες. P. Pl. περονά-
τιδες. Br. — οὐδὲ βαθύπεπλος. P. et optimus Cod. Plan. ap. Br. οὐ

βαθύπεπλος. vulgo in Pl. βαθύπελμος. Br. c. Salm. et Toupio. Cal-
cei intelliguntur, pedem ex omni parte tegentes. V. 5. οὐδας δέ. P.

Pl. θυλάς Br. c. Toupio. Cf. Ruhn. Ep. crit. II. p. 188. — σκή-
πωνι. P. σκίπωνι. Pl. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 4. ἄμμι δέ

μαιναλίας ἀρῶν αμιν (in marg. αμι) ἀταλάντας. P. κρέσσων βλος ἦν
ἀταλάντας. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio profluxisse,

dubitare noli. Scribendum, ni me omnia fallunt: κάρῳ λῆμ' ἦν
'Αταλάντας. non ἄλμα, quod in marg. posui, quamvis hanc formam

membr. offerant in ep. Simonid. XLIV. Vid. ad p. 149. nr. 50.
v. 2. — V. 8. σοφίη. P. σοφία. Pl. Br. ὀρειδρομήτης. P. ὀριδρομίας.

Pl. ὀρειδρομίας. Br.

Nr. 414. νοσαίδος τ μελο: εἰς δίνθωνα τὸν συρηκῶσιον ποιητὴν.
Br. I. 196. nr. 12. An. I. 1. p. 421. V. 1. παρ' ἄμ. P. V. 3. τίς.

P. V. 3. φλυάκων. P. Br. καλύκων. Pl. In marg. Wechel. κορύμ-
βων. — Nr. 415. εἰςτινα βαττ υἱὸν ἢ βατία ποιητὴν. καλλιμα.

Br. I. 475. nr. 63. An. I. 2. p. 310.

Nr. 416. εἰς τὸν σοφὸν μελέαγρ τὸν τοὺς στεφάνους τῶν ἐπιγραμ-
μάτων πλέξαν· τὸν εἶδ' ἐνκράτειος τοῦ γαδαρην. Br. III. 271. nr. 573.
An. III. 2. p. 186. V. 2. κεράσαντ' ἦδ' P. κεράσανθ' Br. — Nr. 417.
τ' αὐ μελεάγρον. Br. I. 37. nr. 127. An. I. 1. p. 142. V. 1. δέ με.
P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — τεκνοῦ. In epigr. p. 220. nr. 86. ἦδε Σύλωνα
τόνδ' ἐπέχει Σαλαμίς. alibi legitur: τόνδε τεκνοῦ, quod et ipsum βέλο
habet. Similiter in Append. Epigr. nr. 307. T. II. p. 854. γεννᾷ μὲν
Γλαῦκος με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσσογόνῃ. Leonid. in Palat.
p. 312. nr. 663. ἔνυμ' ὦν ἔτι Χρησίμα τελευτᾷ. De eodem praesentis
usu in verbo ἀκούω dixi ad p. 264. nr. 390. in θνήσκω. ad p. 237.
nr. 207. V. 4. μὲν ἱππείοις. P. μὲν ἱππείαις. Pl. μενιππείαις. Br.
cum aliis. οὖν τροχ. P. V. 8. γέρωσ γὰρ γείτων. P. Br. γῆρας γὰρ
γεῖτον. Pl. ἐγγύθεν. P. κἀγγύθεν. Pl. Br. Codicis lectionem restitui
cum Gracchio. Claudian. p. 578. nr. 159. πολὴν τρίχα, γείτονα μοίρης.
V. 9. προσ εἰπών. P. σὺ προσεἰπών. Pl. Br. At sic haecemus in ver-
bis προσεἰπών χαίρειν, ubi aliquid abundat. Hinc suspicabar: πρεσ-
βύτην, φίλος, εἰπών Χαίρειν. At si vera est Planudea lectio, minore
mutatione legendum videtur: καὶ πρεσβύτην σὺ προσεἰπών, Χαίρων
εἰς γῆρας καὶ αὐτὸς ἴκοιο λάλον.

Nr. 418. τοῦ αὐ μελεάγρον εἶδε αὐτὸν μελεάγρον τὸν ἐπιγραμ-
ματοφόρ. αὐτὸς δ' μελεάγρος ἐν κῷ τῇ νήσῳ καταγγραῖς ἐτελεύτησεν.
Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 271. nr. 572. An. III. 2. p. 184.
V. 2. ἠνδρώσεν. P. δεξαμένη. P. δεξαμένα. Br. V. 3. ἔβην καὶ δια.
P. καὶ δια. Br. ubi et καὶ abundat, et sensus non est integer. Θρέψεν
ἐμ' ἢ Κῶς. legitur in Ap. R. et in marg. Ap. Guy. *) Vere Reiskius:
ἢ καὶ Δία θρεψαμένη Κῶς. Cos, quae et Jovem aluit; non Saturni
filium, sed, quae Buttmanni est sententia, Ptolemaeum Philadelphum,
Jovis nomine h. l. insignitum. Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 191. et
p. 473. Eundem regem similiter significat Theocr. Eid. VII. 93.
βωκόλοντα Ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.

*) „De Jove in illa insula commorante nihil traditur, de Hercule
„notum est. Fortasse scribendum Ἡρακλῆα θρεψαμένη Κῶς,
„quamquam tum displicet omissus articulus.“ Gerhard. Lectt.
Apollon. p. 148. a.

(Fero ut Horat. I. Epist. XIX. 43. *rides, ait, et Jovis auribus ista Servas.*) Illum regem in insula Co natum esse constat ex Theocr. Eid. XVII. 58. *καί σε Κόως ἀτίταλλε; βρέφος νεογλὸν ἔοντα, Δε-ξαιμένα παρὰ ματρός.* Callimach. II. in Del. v. 165. de eadem insula: *ἀλλὰ οἱ ἐκ Μοιρίων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος ἔστι, σωτήρων ὑπατον γένος.* ubi vid. Schol. et Spanhemium. Apud Joann. Iydim de Mensib. c. 7. p. 23. *διὰ δὲ αὐτὸν Ἕλληνας ζωογόνον θεολογοῦσιν ὅθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται.* Nicol. Schow correctit: *διὸ δέ.* Scribe potius: *Δία δὲ αὐτόν.* Ap. Aelian. H. A. L. XIII. 18. *καὶ τὰ λοιπὰ μὲν περιελθεῖν τῷ λόγῳ, οὐ διὰ τῆςδε τῆς συγγραφῆς ἐστι.* scr. *οὐ μὰ Δία τῆςδε.* . . Contra Jovis nomen inepte legitur ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dösiel. L. I. p. 42. *καὶ μνᾶς ἐκάστῃ Διὶ χαρίζεται δέκα.* Scr. *δὲς χαρ. δέκα.* V. 6. *μελητείοις.* P. quae si vera est lectio, Meleager sibi *Homericam* tribuit venustatem. Sed probabiliter L. Holstenius correctit *μενιππείαις*, idque recepit Br.

Nr. 419. *εἰς τὸν αὐτὸν μελεάγρον.* Br. I. 37. nr. 126. An. I. 1. p. 141. P. V. 3. novum lemma in Cod. *εἰς τὸν μελέαγρον* τὸν ἀγ ποιητὴν τὸν συναγωγία τῶν ἐπιγραμμάτων. V. 5. *σὺ στολίσας.* P. V. 7. *οὐλαμ.* P. Pl. *σέλομ.* Br. c. Majo in Obs. Sacr. T. IV. p. 150. Quum in pronuntiatione vocalium apud Orientis populos insignem varietatem esse constet, mihi quidem illa mutatio vehementer incerta videtur. Quare hoc quoque in loco a membr. non recedo. V. 8. *ναίδιος.* P. *ἀνδονίς.* Br. c. Scaligero in Append. Oper. de Emend. Temp. p. 32.

Nr. 420. *διοτίμου ἀθηναί του διοπίθους εἰς λέσβονα τινὰ ἀν-λητὴν ἀγαθόν.* Br. I. 252. nr. 8. An. I. 2. p. 165. V. 1. *Junxi ἑλπίδες . . . χαίρετε.* verba interposita ab illis sejungens. V. 2. *ἀμφ' ἐκ.* P. V. 3. *σὺν ἔδρ.* P. *καὶ μετ' ἐρώτων.* P. Pl. Br. *Lesbum prae-*cipuo quem rex ardebat amore, vertit Grotius; sensu optimo, sed cui graeca verba non satis respondent. Tentavi olim: *χαίρετε πάντων, χαίρετε κονφόταται δ. ἀθανάτων.* Propius ad vestigia membr. scriperis: *καὶ μὲν ἀρέσκων.* qui regem comitabatur, multum ei carus. καὶ pro καὶ ταῦτα. Vid. ad p. 545. nr. 285. v. 6. V. 5. *οἱ σ' ἐν.* P. editt. quaedam vett. Plan. *οἱ σ' ἐν.* St. Br. — V. 6. exhibui lectionem Cod. Pal. quae etiam in vett. Plan. editionibus obtinet, usque ad

Ald. 3. ubi suppletur: ἐπει οὐθ' ᾤδας, οὐ χορὸν οἶδ' ἀχέρων. Alii aliter. Οὐκ ᾤδας Br. Quum hanc lectionem non ex bonis codd., sed ex conjectura fluxisse, mihi persuasum haberem, lectionem membr. intactam reliqui.

Nr. 421. τοῦ αὐτοῦ μελεάγρ^τ εἰσὶν αὐ μελέαγρον αἰνιγματῶδες. καὶ ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ μελεάγρου ἐὰν οὕτως ἐσκεύασεν σιβύνῃ καὶ ἀπρου δέσματι. Br. I. 38. nr. 128. An. I. 1. p. 143. V. 1. σιβύνῃς. P. σιβύνῃ. Pl. Br. σιβύνας. Graef. ὁ σιβύνῃς est δὲ p. 158. nr. 93. v. 2. V. 2. ἐσοὶ τίνος. P. V. 5. χρόνον. P. Κρόνον. Ald. 2. Br. — V. 7. γῆς ὑπερθε. P. ed. pr. Flor. Ald. tres. ὁ γὰρ μὲν ἐπερθε. Br. ὁ γῆς ὑπένερθε. Steph. et sic Scaliger in not. mst. et Opsopoeus. Sic p. 275. nr. 441. Μεγάτιμον γὰρ ὑπένερθεν ἔχεις. Etiam p. 448. nr. 533. scripsi, ἀνεγρομένον δ' ὑπένερθεν. pro ἀνεγρομένοιο δ' ὑπερθεν. V. 8. ἐσοί. P. Pl. ἐστί. Br. — λόγος. P. Pl. λέγεις. Br. Cod. lectionem cum Graefio revocavi. Statuam aliam, quia cippo quasi vocem tribuat, πτερόεντα λόγον appellat poeta. Optime Grotius: *Tu nomen, Sermo penniger, ejus eras*. V. 9. ἀλυσίαίδ. P. ἀελίω δ' ἀμφ'. Pl. ἐν προβολῇ δ'. Br. ἄλλως οὐδ' Huschk. in An. crit. p. 39. ἐν λαιῷ δ', ipse conjeceram. At his omnibus longe praeferenda Graefii correctio: *Λατῶας δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας*. Illa hasta cur *Dianae* appelletur *hasta*, apparet ex iis, quae de σιβύνῃ notavi in Animadverss. ad hoc epigr. p. 143. — V. 14. σοφίαν. P. Pl. σοφίᾳ. Br. τ' adjeci cum Graefio. Verba εἰς μίαν dicta, ut εἰς ἓν ap. Theocrit. Eid. XX. 37. Infra p. 305. nr. 626. v. 6. φῦλον ἀγρεσθὲν εἰς μίαν. Καῖσαρ ἔθηνεν. Vid. quae excitavimus in Animadverss. T. III. 2. p. 99.

Nr. 422. λεωνίδα ταραν^τ εἰς πεισιστρα^τ οὐ τὸν ἐν ἀθήνῃσι τυρανν^ο ἀλλ' ἄλλον τινὰ νεώτερον· ἔστι δὲ αἰνιγματῶδες. ζτ. τὸν ἀστράγαλον. παί Br. I. 242. nr. 84. An. I. 2. p. 138. V. 3. παικτας. P. V. 4. λιηβδ. P. λίην. Pl. Error in membr. Pal. ortus ex similitudine litterarum β, μ, ν. V. 5. κατίσβη. P. κατίσβῃς. Pl. Br. V. 6. πρὸς ἡγγ. P.

Nr. 423. εἰς βιττιδα^α αἰνιγματῶδες ἀλλ' εὐληπτον. Br. II. 31. nr. 89. An. II. 1. p. 84. V. 1. bis scriptus. λαῶν . . κίσσαν. in hac pagina. P. V. 1. novum lemma in Pal. ἀντιπατρ' οἰδωνι: εἰς βιττιδα τὴν κρήσαν. αἰνιγματῶδες εὐληπτον δι. V. 2. φράσει. P. φάσει. Pl.

Br. Cf. nr. 424. v. 8. 9. nr. 425. v. 3. V. 4. *ἄνθεμα μίτρας*. i. e. *ἀνάθημα*, ut *ἄνθεμα* ex *ἀνάθημα* formatur. Aristophan. ap. Clem. Alex. Paedag. L. II. p. 245. 13. *μίτρας ἀνάθημα*. V. 5. *σταλουργός* non esse potest, ut vulgo interpretantur, tumultus cum cippo, sed est sculptor, cippi faber. Hinc non dubito, *τύμβος* mutandum esse in *τύμβω*. Nomen viri depravatum. *τιμελάχραντον*. P. *τὰν τιμελάχραντον*. omnes editt. Plan. usque ad Ascens. ubi *θυμελάχραντον* editum, quod Steph. repetivit, et in Thes. Gr. L. T. I. p. 625. F. sic explicavit: „uxor honesta, quaeque decore se gerit vel in conviviiis, vel in deliciis.“ quod viro longe doctissimo non tam facile credimus. *Τιμέλον ἄχραντον*. Br. Nomen incertissimum; sed sensum habebis optimum, si legeris: *τοιάνδε σταλουργός ἐμ' ἔκρυψε Βιττίδα τύμβω Τιμαλος ἄχραντον νυμφ. ἄλοχον*. V. 8. *αὐτάν*. P. *αὐτάν*. Pl. Br.

Nr. 424. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάτρ^υ εἰς λυσιδίην αἰνιγματῶδες θαυμασι^ο ἦς ἐν τῷ τάφῳ σύμβολα τὰν ^τἐπεκείτο ἡνία καὶ ^οπημ. καὶ τὰναγρα ὅ^ο ἐστὶ δίκτυον. Tamquam Sidonii Antipatri edidit Br. II. 30. nr. 87. An. II. 1. p. 81. V. 1. *τίς εὐαγγὲς ἐπὶ*. P. *τίς σου τίς ἐπὶ*. Br. c. Salm. Duplex *τίς* sic positum ferri non potest. Nec quaeritur, *quis* illa symbola sculpsit, sed qua de causa sculpta sint, quidque significant. Quod intelligens Br. correxit in Lectionibus: *τί τεῦ τίς ἐπὶ στ. π.* satis, ut mihi quidem videtur, frigide. Propius ad membr. ductus scribendum suspicor: *Μαστεύω, τί σὺ ἀμὴ ἐπὶ σταλ. πέτρῃ, Ἀ. γλυπτὸν τόνδ' ἐχάρ. νόον. quid volens cuapis (caeli) haec symbola cippo insculpsit.* — *σταλήτιδα*. P. *σταλάτιδα*. Br. V. 5. *εὐόριθι τανάγρα*. Inepta de his vocibus conjecit magnus Salmasius in Ap. G. R. inepte etiam lemmatis auctor *τανάγραν* accepit de *δικτύῳ*. De gallis Tanagraeis dixi in Animadversionibus. — V. 5. *ἐπ' εἰκασιν*. P. *ἐπωροφίαισι*. P. *ἐπωροφίοισι*. Br. erroris socium habens V. D. in Actis Erudit. an. 1746. p. 319. *φόρμιγγες ἐπωροφίαι* dixit Pindar. Pyth. I. 188. Vid. ad p. 164. nr. 124. V. 6. *ἡλεκτίας*. P. *ἔργα εἰδ' ἰστ.* Ib. quod restitui. *ἔργα καὶ ἰστ.* Br. V. 7. *ποτ' εἴρια*. P. i. e. *πρός*. p. 274. nr. 433. *ἔρρε ποθ' ἄδαν*. Theocr. Eid. V. 23. *ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε*. Vid. Koen. ad Greg. Cor. p. 194. ed. Lips. V. 8. *ἡνίοχον*. P. quod Brunkium post *ἀνία* tulisse mireris. V. 10. *ἡσυχίης*. P. *ἡσυχίας*. Br.

Nr. 425. τ^υ αὐτ^υ ἀντιπάτρ^υ. εἰς *μυρῶ* καὶ αὐτὸ αἰνιγματῶδες.

γλαυῆς γὰρ ἐπὶ τῷ λάρναξ (i. e. λάρνακι. Vid. ad p. 254. nr. 327.)
 ἐπίσημον καὶ σκύλαξ. καὶ τόξα. καὶ μᾶστιξ. Br. II. 30. nr. 88. An. II.
 1. p. 82. V. 1. σήματι. P. Br. Quum hoc fere solum esset ionismi
 in hoc epigr. vestigium, id corrigere non dubitavi. V. 2. γᾶναθοᾶν.
 P. Sic v. 7mo iterum γὰν et τὰν confusa. χαροπὸν γᾶνα, θοᾶν σκίλ.
 Br. qui in Lectt. verba sic transponit: γᾶνα, βιόν, χαροπὸν γλαῖκα,
 θοᾶν σκύλ. quod buboni conveniret τὸ χαροπὸν, non item anseri.
 Hoc ut verum sit, valde vereor; certe color, quem vox χαροπὸς
 significat, ad res satis diversas pertinet. Vid. Schneider. Lex. Gr. v.
 Servavi igitur lectionem Cod. χαροπὰν γᾶνα, quod in χαροπὸν mutari
 non debuit. χαροπαὶ ἀστεροπαὶ sunt p. 109. nr. 153. χαροπαὶ μερόπων
 τύχα. in Mesomed. fr. I. χαροπήν θάλασσαν. Orph. Argon. v. 461.
 χαροπή ἥως. Apoll. Rhod. L. I. 1280. χαροπή σελήνη. Quint. Smyrn. L. X.
 337. — V. 3. αὐθάσει με τὰν εὐτονον. P. αὐθάσει τὰν ἔντονον. Br. for-
 tasse ex Apogr. Buheriano. Procul dubio scribendum: αὐθάσει με πα-
 νεύτονον, ut invenio etiam in Ap. G. R. quod compositum, ut πανευδαί-
 μων, etsimilia quaedam. — V. 6. ἀμπλακίης. P. ἀμπλακίας. Br. V. 7. τᾶνδε
 δόμων φύλακα μελεδήμονα τάνδ' ᾧ P. versu in fine mutilo.
 τὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μ. γὰν ἀγορεύει. Br. c. Reiskio. Sed symboli
 nomen primo loco ponendum fuisse, satis apparet: γὰν δὲ δόμων;
 deinde in versus exitu emendandi conatum Reiskio non recte pro-
 cessisse, ex versu sequ. intelligitur, ubi in membr. legitur: γλαυῆς ᾧδε,
 non ᾧ δὲ γλαυῆς, ut Br. dedit. Hinc apparet, praecessisse aliquid, quod
 ad novum hoc symbolum pertineret; fortasse: τὰν δ' ἀκάμαντα γλαυῆς
 ᾧδε γλ. II. ἀμφίπολον. nisi malis, quod bubonis naturae etiam accura-
 tius respondet: τὰν δ' ἄρ' ἄγρευνον. Quamvis illud quoque bene
 habet de indefessa Palladis ministra, quae opus faciens noctem diei
 jungit. Jo. Lydus de Mensib. p. 48. καὶ γλαῦκα αὐτῇ (Palladi) ἀνα-
 τιθέασιν, ὅτι περ ἐργήγορε διὰ πάσης νυκτός, οἷον εἰ ἀεικίνητος
 (Cod. οἷον εἰ ἀκίνητος)· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς
 κατὰ Πλάτωνα. In verbis φύλακα μελεδήμονα si verum dedit Cod.
 Pal. brevis syllaba ob sequens μ produci videri debet; sed malim
 omnino: γὰν δὲ δόμων φύλακ' εὖ μελεδήμονα; litteris ᾱ et εἰν hoc
 loco, ut plurimis aliis, inter se permutatis; vid. ad p. 376. nr. 123.
 aut cum Reiskio: δόμων φυλακᾶς μελεδήμονα.

Nr. 426. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάτρ' εἰς τινὰ υἱὸν θεοδώρου οὗ τινος
 ἐπὶ τῷ τάφῳ σύμβολον ἵστατο λέων. Br. II. 31. nr. 91. An. II. 1.

p. 86. V. 1. ^{τί}φθιμένοιο πρὸς. P. τί πρὸς Reiskius pro πρὸς τί, metri causa scriptum existimabat. Nullus dubito, quin πρὸς corruptum sit ex τίνος, littera ν in ρ mutata. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. Nihil certe ad rem aptius, quam, τίνος τέμβον ἀμφιβέβηκας. In Fragm. Callimachi ap. Herodian. ad Hermannō editum ad calcem de Em. Gr. gr. p. 590. §. XXIII. παρὰ τίνος ἡρίον ἴστατε τοῦτο; fortasse scribendum: σταῖλαι, τίνος ἡρίον ἴστατε. V. 2. βουφάγας. P. βουφόνες. Br. c. Reiskio. Simonid. p. 180. nr. 217. λέων βουφάγος. — V. 3. τελευτία. P. τελευτίας. Br. c. Reiskio, quae si vera est (correctio, mutum est ι ante ας. Vid. ad Append. Epigr. nr. 245. v. 1. De Teleutia, Agesilai fratre, dixi in Animadversionibus ad h. l. V. 5. δ' ἔτι. P. δέ τι. Br. c. Reiskio, quod membr. lectioni non praefendum.

P. Nr. 427. τ' αὐτ' ἀντιπάτρ. εἰς τινὰ τάφον ἐν ᾧ συμβολ^s ἐννέα^o ἀστράγαλοι ἐκεχάραντο. ἣν δέ γε οὗτος ὁ τάφος ἀλεξάνδρ^s τιν^o χίου. γ' (ἔστι) δέ καὶ αὐ αἰνιγματω^τ. Br. II. 32. nr. 93. An. II. 1. p. 88. V. 2. δμαθέν. P. τμαθέν. Br. c. Salmasio, in Lectt. tamen γλυφθέν corrigens. Sed verum est τμαθέν. Verbo ἐντέμνειν sic utitur Herodot. L. IV. 87. p. 321. VIII. 22. p. 321. — V. 3. πεπιηώς. P. πεπιηότας^τ Br. c. Apographis. V. 4. πρᾶτοι^{αν πρώτοι}. P. V. 6. χῖος. P. χῖον. Br. c. Dorvill. Vann. crit. p. 167. Restitui lectionem Cod. χῖος, quod cum εἰς cohaeret. V. 10. ἰὼν κρηταιεῖς ὥτος δῖστ. P. Ἰῶν Κρ. αὐτὸς δῖστ. corrigit Dorvill. ἰὼν Κρ. ὥς τις. Br. c. Reiskio, jungente εἰλάσσειν ἰὼν. Distinctione mutata junxi: ὥς τις Κρ. οἷστοβόλος ἰὼν εἰλαίνει. Ut hoc loco ὥτὸς scriptum pro ὥς τις, sic ὡσι perperam legitur ap. Liban. T. IV. p. 776. 20. ἐν ἡδίσταις οὖν οὔτος ὑπάρχων εἰλίσις, ὡσὶ δὲ πικρὰν ἤκουσεν ἀγγελίαν. ubi corrigendum videtur: ὡς ἤδη πικρὰν ἤκ. ἀγγ. — V. 12. ἐφ' ἡβείη θ' ὤλ. P. ἐρηβαίη δ'. Br. c. Dorvillio, qui tamen θ' non mutabat. — ἀλικίαι. P. ἡλικίαι. Br.

Nr. 428. εἰς ἀντιπατρ^o τὸν σιδόνιον: μελεάγρον. ἣν δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ σὺνθημα. ἀλέκτωρ καὶ φοίνικος κλάδος καὶ ἀστράγαλος. Br. I. 35. nr. 123. An. I. 1. p. 134. V. 1. γοργῶπος. P. γοργωπός. Br. γοργωπὸν ἔδραν est ap. Suid. T. I. p. 493. quod sumtum ex Rheso v. 8. V. 2. ἔστα κελαῖναι. P. ἔστα καλλαῖνα. Br. cum plurimis apogr.

πλινθίδα καλλαῖναν est in ep. Phaniae pag. 198. nr. 295. κέραμος καλλαῖνος in Etym. Magn. in κάλλαια. p. 486. (441. ed. Lipsiensis) κάλλαια .. διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρεῖδη ... ἔνθα καὶ τὸ καλλαῖνον. ἔστι δὲ χροῶμα ἀνθηρόν, ἣ τὸ βένετον χροῶμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλαῖνος. Hanc lectionem recipere non dubitavi. Graecius verbis transpositis: λαῖνα ἔστανε. — σκαπτοφόρος. P. σκαπτοφόρος. Br. V. 3. ὑφ' ἀρκ. P. V. 4. βαθμῖδος. P. Br. V. 5. νικᾶντα. P. Br. νικᾶσαντα. Salm. in Ap. G. R. μάχα. P. μάχη. Br. V. 7. ἐπὶ περ. P. V. 8. ὄρνις h. l. gallus; alibi, gallina. De gallo in pugna superato Aelian. H. An. L. III. 16. καὶ ὅγε ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὡς ὄρνις, καὶ δρᾷ τοῦτο ἀνέδην (ὁ νικῆσας videtur excidisse), ἔστ' ἂν ὑφ' ἐτέρου καὶ αὐτὸς ἡττηθεὶς κ. τ. λ. V. 9. Scr. ἀλλὰ σὺ. V. 10. αἰολοφόρον. P. ἀθλοφόρον. Br. cum plurimis apogrr. V. 13. φοῖνιξ. P. φοῖνιξ. Br. μὲν νίκαν. P. οὐ νίκαν. Br. c. Reiskio. Graecius Cod. lectionem praetulit, in altero quoque hemistichio πάτρην τε cum membran. legens pro πάτρην δέ. In Commentario nihil de hoc loco monuit, in quo mihi quidem Br. lectio, quam repetivi, ad sensum videtur necessaria. Priorem jam poeta symbolorum interpretationem rejicit, ita ut illis omnia alia significari affirmet, quam quae primum suspicatus sit. Scholiast. in marg. textus lectionem, ut par erat, interpretatur: ὁ φοῖνιξ ^Η νίκην. καὶ πατρίδα φοινίκων. ὁ ὄρνις τὸν ἄνδρα. τὸ σκῆπτρον τὸ σύνθημα ^Ε λόγ. ὁ ἀστράγαλος τὸν οἶνοβρεχῆ ^Θ καὶ με καὶ ὅτι ἐξωλισ δζ (διὰ) με τέθνηκεν. V. 16. πρᾶτὸς κῆν. P. ὑμνοθέταις. P. ὑμνοθέτας. Br. c. Dorvill. V. 17. θνάσκειν. P. P. V. 20. bis legitur in P. φύντα μ' ἐρισθενέων. P. φύντ' ἀπ' ἐρισθεν. Br. c. Dorvillio. *)

Nr. 429. ἀλκαίου μυτιληναίου εἰς τάφον ἐν ᾧ ἐκεχάραντο γραμμα δύο φ φ ὅπερ σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα ἡγουν φυδὶς + φιδίς. Tum margini haec quoque adscripta: τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ὁ κεφαλᾶς προεβάλετο ἐν τῇ σχολῇ τῆς νέας ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ μακαρίου γρηγορίου τοῦ μεγίστου. Br. I. 491. nr. 21. An. I. 2. p. 363. V. 1.

*) Post hoc epigr. in superiore margine paginae leguntur haec: ἔως οὕδε ἀντιβλή πρὸς τὸ ἀντιβόλιν (sic) τοῦ κυροῦ μιχαῖλ. καὶ διωρθώθη τινὰ πλὴν ὅτι κακέϊνο σφάλματα εἶχεν. cf. mox ad p. 273. nr. 432. [Etiam in Callim. Fragn. T. II. p. 566. leg. ἀντιβόλιν. coll. Ducang. Glossar. h. v. G. H. S.]

^η
ἀπαροδίτας. P. et in fine vers. 2^α ^{λίθος} πέτρος. P. ἀ παροδίτις . . λίθος. P.
ὁ παροδίτας . . πέτρος. Br. non sine metri detrimento. Quod ut re-
sarciret Hermann. ad Orph. p. 766. correxit: ὦ παροδίτα. Cf. Schae-
fer. ad Longum p. 408. Scripsi sine haesitatione: ἀ παροδίτις (male
excusum παροδίτις) πέτρος. Infra p. 420. nr. 373. παροδίτην ἀηδόνα
legitur in Cod. pro παροδίτην; fere ut ap. Aelian. H. An. L. II. 6.
p. 43. καὶ πρεσβῦτιν τινα καὶ γέροντα. Cod. Monac. πρεσβύτην.
Ap. Philostr. Imagg. I. 29. p. 806. Ἀυθὴν ἄβραν, καὶ Ἀτθίδα ὑπό-
σιμνον, καὶ Σπαρτιάτην ἐρῶμένην. scr. Σπαρτιάτην c. Cod. Guelph.
nr. 77. De voce πέτρος etiam pro feminino passim usurpata dixi in
Actis Phil. Monac. I. p. 141. Vid. p. 282. nr. 479. p. 247. nr. 274.
Quint. Smyrn. L. VII. p. 498. αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσας (scr. ὀκρυόεσσαν)
ἐλὼν καὶ ἀταιρία πέτρον. Caeterum vid. de lectione a nobis restituta
Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 629. Saep̄ sic substantivorum
genus turbas fecit. Ap. Apollodor. L. I. 9. 12. πόσον ἤδη μέρος του
δοκοῦ διαβέβρωται. Clavierius τῆς δοκοῦ correxit; qua correctione
non est opus, si fides Thomae Mag. p. 246. cui assentitur Schaefer.
ad Apollon. Rh. L. II. 206. Sed ap. Achill. Tat. L. I. 15. p. 37.
τῇ παραδείσῳ non ferendum; nec ἡ θριγκὸς ap. Themistium
p. 257. C. quem locum alibi emendare conabor. V. 3. ἄρα γυν. P.
ἡ ῥα. Br. c. Plan. quod recepi. Vid. p. 405. nr. 508. v. 5. et ad
p. 578. nr. 67. v. 1. V. 4. τᾷ χθονί. P. ed. Ald. 2. ex Lectt. Aldin. 1.
τᾷν vulgo. V. 7. ἀ δ', P. Br. ἡ δ'. Pl. V. 8. ἐφρασάμην. P. ἐφρα-
σάμαν. Br. ut nr. 428. v. 12. V. 12. ἔρεβος. P.

Nr. 430. διοσκορίδου, ἔτερον αἰνιγματῶδες ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν,
ἥγονν πέλιτι καὶ λόγχῃ καὶ τισιν ἄλλοις. Alia manus adscripsit haec:
καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τ' τῶν μετὰ ὀθονάδου πεσόντων. ὑπολαμ-
βάνω δὲ παρὰ τῷ θουκυδίδῃ κεῖται ἡ ἱστορία ἐν τῇ τετάρτῃ βί-
βλῳ. Br. I. 496. nr. 15. An. I. 2. p. 378. V. 2. τῷ P. τῷ Br. c.
aliis; in Lectt. autem τῷ reponendum censet. Non enim quaeritur,
cui inscriptum i. e. dicatum sit tropaeum, sed cuius nomine. V. 3. ἀδε.
P. ὠδε. Br. Illud pro ὠδε usurpatum vidimus p. 235. nr. 194. v. 1. —
λοχίταν. P. λοχιτᾶν. Br. λοχῖται. Reisk. V. 6. κῦδος ἔλαμψε. ὥς
ἀνέλαμψε scribebat Toup. in Ep. crit. T. II. p. 513. quia in Reiskiana
editione κῦδος exciderat. Vid. Tyrwhitt. in Append. ad Toup. Emend.
T. IV. p. 425. — V. 7. ἀδε. P. ὠδε. Br. V. 9. ὃ πρόπατερ ζεῦ.
P. προπάτωρ. Br. Minus recte haec vox legitur ap. Libanium T. III.

p. 36. g. de Ulysse: τὰ τῶν Τρώων ἔκλεπτε, τῶν τὰ τιμιώτατα τῶν τοῦ Μενελάου κειλοφότων προπατόρων. Scr. προτέρων. Trojanorum, qui priores pretiosissima bonorum Menelai furati sunt. V. 10. ἀνικάτου. Si τῷ recte scriptum est v. 2do, hoc quoque loco ἀνικάτω corrigendum.

δ

Nr. 431. ἄθλων. οἱ δὲ σιμωνι ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τριακοσίων σπαράτ^τ τῶν μετὰ ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πρᾶρ πο^{ο γ} (i. e. ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ) ἐπιτη θυρεάτιδι. Addita nota: ταυ ἐν τη βίβλῳ τ^τ συγγραφ^ζ Θουκυδίδου τρανώτερον. Br. I. 130. nr. 26. An. I. 1. p. 217. V. 1. συνάριθμ. P. V. 2. ἱναχίδας θυρεάν. P. ἱναχίδας θυρεάν. Pl. Br. ἀμφί. P. Pl. ἄμφι. Br. qui saepius in hac praepositione erravit, praesertim in Apollon. Rhod. ubi vid. Append. Not. ad II. 216. p. 220. V. 3. ὅπαι. P. editt. vett. Pl. ὅπα. ed. Steph. Br. ποδ^ο ἶχνος ἃ πρᾶτόν. — cum nota: δωρικῶς ἀντὶ τοῦ πρῶτον. P. ποδὸς ἶχνια. Pl. Br. ἶχνος et ἶχνιον confusa p. 400. nr. 263. V. 7: αἱ δέ. P. ed. pr. Fl. Ald. 1. εἰ δέ. Ald. 2. 3. Asc. St. Dorico epigrammatis characteri αἱ δέ congruit, quae est Br. lectio. — ἦς ἀπ'. P. ἦς. editt. pr. Flor. ἦν reliquae.

τ

Nr. 432. δαμαγητου. εἰς γύλλιν τὸν λακεδαιμόνιον τονπείσον ἐντη^τ προςθυρεαν μα. *) Br. II. 39. nr. 7. An. II. 1. p. 111. V. 1. ὕμιν. P. ἱμιν. ed. Flor. ὕμιν. reliquae editt. Pl. V. 3. ἄνδρα δ' ὅς. P. ἄνδρα, ὅς. Pl. Br. τότε γ' εἶπεν. P. τότε γ' εἶπε. Pl. Br. Scripsi: ἄνδρας ὡς Ἀργ. et in versus exitu τόδ' εἶπεν, assentiente Scaligero in not. mst. — P. Nr. 433. τύμνεω εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον φηγοπόλεμον, ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀπέσφαξε. Br. I. 505. nr. 4. An. I. 2. p. 411. V. 4. ἐπὶ βρ. P. Post hunc versum Plutarch. T. II. p. 240. F. addidit distichon:

ἔρρε κακὸν φέτνμα διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος

Εὐρώτας δειλαῖς μῆδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

quod nec Pal. habet, nec Plan. Qnum Plutarchus eodem illo loco

δ

*) Alia manu adscripta nota: ω μιχ^δ τ^ε χαρτοφυλάκος. et inferius: ἕως ω τὰ τοῦ κῆρ^δ μι^ζ τ^ζ μυζ^ε (i. e. μαγίστορος) π^ε εἶχον ἐπίγραμμα^τ ἄτινα ἰδιοχείρ^υ αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τ^δ βίβλου τ^υ κεφαλᾶ.

primum epigr. nostri distichon tamquam peculiare epigramma, quod ad aliam hujus generis historiam spectet, excitaverit, fieri possit, ut in postremo quoque ejus disticho cum illo, quod modo adscripsimus, conjungendo erraverit. V. 5. *ἔρρε πακὸν σκ.* P. Pl. Suid. in *ἔρρε*.

T. I. p. 851. *ἀχρεῖον σκυλάκευμα.* Plut. Br. — ^{γρ. δ' αἶδαν} *ποθ' αἶδα.* P. V. 6. *ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.* P. τὸ μὴ σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον. Plut. *ἄξιον ἐτρέφομεν.* Plan. *ὄν ἔτεκον.* Suid. ubi Cod. Lugd. *ὄν ἔτ.* quod Jac. Gronovius interpretatur: *ex illis quos perperi. οὐ σ' ἔτεκον.* Br. Nihil horum, ut mihi quidem videtur, membr. lectioni praeferendum, quae sensum habet optimum: qui Sparta indignus est, eum nec perperisse videor. i. e. eum pro filio non habeo.

^{τ3} ^δ ^ο
Nr. 434. *διοσκορίδου. εἰς δημαϊνέτης παι τῆς λακεδαίμ πεσοντ τοὺς*
ὀκτὼ ἐν μιᾷ μάχῃ. Br. I. 502. nr. 34. An. I. 2. p. 405. V. 2.
ἔθαντε. P. Pl. *ἔθαψε.* Br. Imperfectum passim reperitur inter aoristos. Infra p. 378. nr. 141. *ἔξεθορε κλίνης .. καὶ τὸν ἀναίσθητον*
παντὸς ἔτυπτε μίλου. Br. iterum contra Codd. fidem. *ἔτυψε.* Nihil idem mutavit p. 405. nr. 292. *παιδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίστιον, ὃν δ'*
ἐσάκουσε ναυηγόν. Notus est locus Homeri Od. θ. 63. *τὸν περὶ Μοῦσ'*
ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε πακὸν τε, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε,
δίδου δ' ἠδείαν ἀοιδίην. Vid. Huschk. Comm. de Orph. Argon. p. 19. s. Hermann. de Em. Gr. gr. p. 243. Boekh. ad Platon. Min. p. 167. —
V. 3. *εἶπεν.* P. *εἶπε.* Br. V. 4. *μοῦνον ὦ.* P. ed. Flor. Ald. 1. Br. cum quatuor Planudeae Codd. Veram tamen lectionem jam repraesentat Ald. 2. 3. Asc. St. *μοῦνον, ἰώ.* de qua interjectione supra diximus ad p. 110. nr. 165. Cf. Graef. ad Meleagr. p. 126.

^τ ^δ
Nr. 435. *εἰς τοὺς ἰφικρα παι ἔξ πεσόντας ὑπὸ τοτεῖχος μεσσήνης.*
νικάνδρου. Br. II. 2. nr. 3. An. II. 1. p. 6. V. 1. ^{γρ. ἐρ} *εὐπυλίδας.* P.
εὐπυλίδας. Br. V. 3. *ἄμμι.* P. Dorvill. ad Charit. p. 421. *ἄμμι.* Br. quem vid. ad Apollon. Rhod. L. I. 660. — V. 6. *ἀλεξίππα.* P. —
^δ ³
Nr. 436. *ἡγεμόνος. εἰς τοὺς ἐκ λακεδαίμονος μετα λεονι χιλι οἵτινες*
ἐπέσχον ἐν θερμοπυλ περσῶν ὀγδοήκον μυριάδ. Edidit Huschk. in An. crit. p. 199. nos in Paralip. Cod. Vat. nr. 38. p. 649. V. 3. *ἐπέσχον αἶμα τὸ περσῶν.* P. Scripsi *λήματι* cum Schaefero ad L. Bos p. 324. Cf. ad p. 149. nr. 50. — V. 4. *ἀστρεπεῖ.* P. *ἀνυμέλετα.* P. De *α* et *αν* confusis vid. p. 80. nr. 15. v. 5.

Nr. 437. φαίννου εἰς λεωνίδα^τ τὸν σπάρ. Br. I. 257. nr. 1. An. I. 2. p. 179. V. 1. αὐθις. P. St. αὐτις. ed. pr. Ald. 1. Asc. Br. Pro ὦ ῥιστε rectius scripseris, ὦριστε. — Nr. 438. δαμαγήτου: ἐπὶ τῷ τεμβ^τ μαχα τι ὕφιλοπολιμοιόντες (Scr. φιλοπόλεμοι ὄντες) οἰελληνες νόιοι πάντες ἔθνησπον καὶ μάλιστ^τ οἰκ^τ τῆς ἀχαιῆς. Br. II. 39. nr. 8. An. II. 1. p. 112. V. 1. πατέρων. P. Pl. Br. Πατρίων Jos. Scaliger in not. mst. qui cogitasse videtur de bello Aetolorum cum Achaeis, in quo bello Aetolos Patrensium agros devastasse narrat Polyb. L. IV. 6. 9. — Περιληΐδα. P. παρὰ ληΐδα. Pl. Br. Frustra olim tentavi λήϊα. Apollon. Rhod. L. I. 695. δόμονε καὶ ληΐδα πᾶσαν ὑμετέρην. ubi Schol. ληΐς κυρίως μὲν τὸ ἐκ λαφύρων κτηθέν, νῦν δὲ τὰ χρήματα. De armentis Theocr. Eid. XXV. 97. 116. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 653. B. C. — μαχάτα. P. Br. μαχήτα. Pl. V. 5. προῦθ^τ ῥβας. P. γὰρ χαϊκῶν. Ib. Sequitur in membr. epigr. ejusdem Damagetae, quod suo loco dedimus p. 242. nr. 231.

Nr. 439. Θεοδορίδα εἰς πύλιον τὸν υἱὸν ἀγῆνορος τοῦ νεωτέρου. Br. II. 43. nr. 11. An. II. 1. p. 130. V. 2. ῥβας. P. Br. ῥβης. Pl. P. V. 3. ἐπισσεύσασα. P. ἐπισσεύασα. Pl. — Nr. 440. λεωνίδα ταρὰν εἰς ἀριστοκράτην σώφρονα τινὰ καὶ κόσμιον ἄνδρα. Br. I. 242. nr. 85. An. I. 2. p. 138. V. 1. κατὰ φθ. P. Dialogum esse existimans Br. versui 1mo praefixit α. versui 3do β. v. 10mo iterum ultima verba priori interlocutori tribuit. Quod falsum. Deleveram has notas, sed illae in v. 1. et 3. nescio quomodo redierunt. Etiam interrogandi signum in fine primi distichi tollendum. Recte eo Plan. caret. Admirantis sunt haec verba, non interrogantis. V. 2. οἶην γαῖ. P. οἶαν γαῖ. Plan. οἶην γαῖ. Br. ἀμφ' ἔχ. P. V. 3. πολλόν. P. Br. πολλαῖς. Pl. ἀρεσκόμενον. P. Br. ἀρεσκομένην. Plan. Una littera mutata scripsi ἀρεσκομένον, quod cum Ἀριστοκράτεως cohaeret. V. 4. πολλῶν δὲ μνήμη. P. πολλόν δὲ μνήμη. Pl. πολλόν δ' ἐν μνήμη. Br. Rectius J. Scaliger in not. mst. πολλοῦ δ' ἐν μνήμη, quod recepi, servata lectione P. et Pl. Ἀριστοκράτεως, quod Br. pro arbitrio in Ἀριστοκράτην mutavit. V. 6. 7. desunt in P. accesserunt ex Pl. Salmasius utrumque a Planude fictum esse existimabat. Versum 6um fortasse recentioris esse commatis dixeris; v. 7um non item. V. 7. παρὰ κρητῆρος. κρητῆρσιν corrigebant J. Scaliger et Casaubonus in not. mst. Nec genitivum alienum esse, docent similia, quae conguessit Schaefer.

ad Sophocl. T. II. p. 308. et ad Dionys. de Comp. Verb. p. 118. s. Erfurdt ad Soph. Antig. p. 109. ed. min. V. 8. ἰθὺν ἐκείνην. P. ἰθὺναι κοινήν. Pl. Br. κείνην servari posse existimabam, quum hoc pronomen, ut Latinorum *ille*, cum emphasi quadam non sine elegantia usurpetur. — λαλήν. P. λαλίην. Pl. Br. V. 9. ἦιδε κέν ξείνοισι κεν δάμοισι προσηνέα. P. ἦιδε καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι. Pl. Br. Prius κέν Codicis in κέν mutavi; etiam κήν bene haberet. προσηνέα. Vid. ad p. 211. nr. 25. v. 10. γὰρ ἐρατή. Alii haec tribuens interlocutori Br. ἔχοις legit pro ἔχεις P. Pl. At poeta per totum epigr. solus loquitur, initio capto ab admiratione Aristocratis; tum ad singulas praestantissimi viri laudes progressus, descriptionem, ut par est, sic fere, ut coeperat, terminat: γὰρ ἐρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον. Hinc apparet, τοῖον etiam bene habere, quod doctissimus Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 95. in ποῖον mutandum existimabat.

Nr. 441. ἀρχιλόχον εἰς μεγάτιμον καὶ ἀριστοφώτα τοὺς ναξίους. Edidi in Paralip. I. nr. 39. p. 650. V. 1. μεγατίμον. P. V. 2. ὦ μ. γὰ. P. γὰρ scripsi, ut hiatum tollerem. — Nr. 442. σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν τεγρεα πεσόντ' ἀριστ' ἀθηνῶν. Br. I. 130. nr. 24. An. I. 1. p. 216. V. 4. ἀποφθιμένους κρατὸς ἔλευθερίαν. P. ἀποφθιμένοις κάρτος. Pl. Br. Neutra lectio sensum habet expeditum. Suspiscabar: ἀπ' ἰφθίμου κρατὸς. ut ap. Homer. Ἰλ. γ. 326. κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ. At nec hoc perspicuum. Caeterum verba, ἵνα σφίσι . . . ἔλευθερίαν ἀμνησώμεθα pendere videntur.

Nr. 443. σιμωνίδου: εἰς τοὺς πεσόντ' ἀρετρύμενον ποταμὸν ἀλλήνας. Br. I. 135. nr. 48. An. I. 1. p. 231. V. 1. τανυγλωχίνας. P. Br. Rectius τανυγλώχινας. Sic scribitur ap. Homer. Ἰλ. θ. 297. omnesque, qui illum locum laudaverunt, grammaticos. V. 2. φοινίσσας. *purpureas*. Majore initiali h. v. scripsit Br. quasi de Phoenicibus ageretur. λελουμένος τῷ φόνῳ. Lucian. T. VIII. p. 260. Simonid. p. 141. nr. 2. τόξα . . . Περσῶν αἵματι λουσάμενα. unde Callimach. H. in Del. v. 95. αἵματι λούσαν Τόξον ἐμόν. Oppian. Cyn. L. IV. 203. λελουμένος αἵματι λάβρω. — ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. ad p. 255. nr. 443. V. 4. corruptus videbatur Brunkio; equidem cum pro suppositio habuerim; nec tamen, ob hunc versum, totum epigr. Simonidi cum Schneidero abjudicem.

Nr. 444. θειαιτήτων εἰς ἀνταγορὸν οἶκον διαμεινέμενον ἐν τῷ

τεθνήκασιν ὀδοῦμον ἀνδρ^τ ὑποτον πρὸς δ^τ με. Br. II. 251. nr. 4. An. II. 2. p. 243. V. 1. οἰνωθέντα. P. Pl. Br. οἰνωθέντα corr. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. ἐκ νεκτῶν. P. Pl. νεκτὸς ex uno Cod. Plan. temere admisit Br. Illud et syllabarum modus tuetur, et veterum usus. Homer. Od. μ. 286. ἐκ νεκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν. Theogn. 452. ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ Πολλάκις ἐκ νεκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Aeschyl. Choëph. 285. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νεκτῶν γόβος Κινεῖ. Eurip. Rhés. 13. ἐκ νεκτῶν τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσιν. Aristoph. Eccles. 668. οὐκ ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νεκτῶν. Hedylus in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 763. ἐξ ἧτος εἰς νίκτα, καὶ ἐκ νεκτῶν Πασισωκλῆς Εἰς ἧτῶν. Anan. ap. Athenae. L. VII. p. 282. C. καὶ μέσων νεκτῶν ἡδὺς χημέρης. Plato Protagor. p. 310. D. πόρρω ἔδοξε τῶν νεκτῶν εἶναι. ubi vid. Heindorf. T. IV. p. 463. Heliodor. L. VIII. 10. p. 248. πολλὰ γοῦν μέχρι πόρρω τῶν νεκτῶν ἀλλήλοις διειλεγμένοι. Lucian. T. VII. p. 30. ἃ πράττουσι τῶν νεκτῶν. Ibid. T. IX. p. 132. ὦρε γάρ τοι τῶν νεκτῶν ἐξανάστας. Liban. T. IV. p. 167. 13. καὶ ἡλούμεθα μέχρι πόρρω που τῶν νεκτῶν. Jo. Chrysostom. Hom. de Polit. mor. p. 22. ed. Combef. μηδὲ ἐκ νεκτῶν καταλαμβάνειν τὸ θίατρον. — ἔλαθεν. P. ἔλαθε. Pl. Br. — ἐπὶ νεμ. P. V. 3. ἄμικα. P. V. 5. πρὸς κηδ. P. V. 6. ἦν κάλπις. P. et Lectt. Ald. 1. unde hoc repetitum in Ald. 2. 3. ἦ κάλπις. Asc. St. Br.

Nr. 445. πέρσου θηβαίου: εἰς μαντιάδην καὶ εὐστρα^ο τοὺς θυμῶν ἐπιτύμβιον. Br. II. 5. nr. 7. An. II. 1. p. 14. V. 1. μαντιάδας et ἐχέλλον. P. Br. μαντιάδης et ἀχέλλον. Pl. V. 2. θυμαῖοι. P. Br. θυσμαιῆ. Pl. V. 3. ὀρειτύποι. P. ὀρειτύποι. Pl. Br. Junxi ἄγραυλοι ὀρειτύποι, commate post prius vocabulum delete. Apollon. Rhod. L. IV. 316. πῶσα λεῖπον Ποιμένες ἄγραυλοι. Manetho L. IV. 337. ἄγραυλους δείκνυσι κνηγνητῆρας ἔσεσθαι. Paul. Sil. p. 516. nr. 60. ἄγραυλος ἀνὴρ βαρίμοχος. V. 4. μανταὶ τέχναι. P. Br. μνηνταὶ τέχνης. Pl. P. *) Nr. 446. ἡγησίππου εἰς ζωτῶν τὸν ἐρμιονία ἐν ἄργει τελευτήσαν. Br. I. 255. nr. 5. An. I. 2. p. 174. V. 1. ἄλλο-^τδαπων τέθραπται. P. ἄλλοδαπῶν δέ. Br. Hoc exquisitius videtur, quam ἐν ἄλλοδαπῇ.

*) Rubricatoris culpa omissi sunt in paginis numerandis numeri 276. 277. ne folium intercidisse existimes.

Nr. 447. καλλιμάχου εἰς θῆριν τὸν ἀρισταίου κρητα. Br. I. 473. nr. 51. An. I. 2. p. 304. V. 1. ὃ καί. P. ὃ καὶ τάφος vulgo in Plan. Plurimi autem Codd. habent στίχος, ut Pal. λέξω. P. λέξων. Pl. ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων. Br. Sic in ὃ καὶ foret hyperbaton, fere ut ap. Pindar. Ol. II. 31. λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσση. Pyth. X. 58. ἐν καὶ παλαιτέροις. quem usum multis exemplis illustravit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 57. s. Praetuli tamen lectionem membr. ὃ καί. i. e. διὸ καί. Sic pronomen, copula subjecta, ponitur Eurip. Hec. 13. νεώτατος ἦν Πριαμίδων· ὃ καὶ με γῆς ἐπεξέπεμψεν. Phoen. 156. ξὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν. ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί. quamvis hunc locum fortasse rectius cum Valkenario interpretaberis. Ibid. 270. ὃ καὶ δέδοικα, μὴ με δικτῶν ἔσω λαβόντες, οὐ μεθῶς ἀναίμακτον χροά. — V. 2. ἐπ' ἐμοί. P. ἐπ' ἐμοί. Pl. Br. quod verum. δολιχός. P. δολιχόν. Pl. Br. qui hanc vocem alii cuidam interlocutori tribuit. Perperam. Ad δολιχόν subaudi νικήσας cum Ruhnkenio Epist. cr. p. 174. calculum adjiciente Schaefero ad L. Bos p. 321.

Nr. 448. ^τλεωνίδα ^οταραν εἰς ^τπραταλίδαν κρητα τὸν λυκαστι. Br. I. 239. nr. 72. An. I. 2. p. 128. In membr. hoc tetrastichon cohaeret cum sequente; diversa autem esse epigrammata jam Salmasius vidit. V. 1. λυκάστωι. P. λυκαστίω. Br. c. Salm. V. 2. λινωστασίης. P. λινωστασίας. Br. qui tamen v. 3. χοροῖτυπής non mutavit. Versus lacunam ingeniose sic explet Br. χθονίω Μίνωϊ πάρεδρον Τοῦτον Κρηταιεῖ Κρ. παρ. Quum tamen non satis appareat, quid παρεδρίας honorem Pratalidae conciliare potuerit, verbumque παρωκίσαιτε videatur sufficere, scribere licet etiam: χθόνιοι, Μίνωϊ τὸν ἄνδρα Τοῦτον, Κρηταιεῖ Κρητα, παρωκίσαιτε. — Nr. 449. junctum cum praecedente in P. Br. sejunxit I. c. nr. 75. An. I. c. V. 1. post Πραταλίδα lacuna est in textu. In marg. autem γρ. πραταλίδα παιδίον ὅσα προτερήματα εἶχεν ἐκ φύσεως. unde παιδεῖον. Br. V. 4. ἄρχης. P. ἄρχε. Br.

Nr. 450. ^δδιοσκορίδου. εἰς ^τφιλαίνι την σαμίαν οὐ τὴν ἀσκληγῆ ^τἐτ' ἔσαν ἔλεφαν. In eandem est Philaenida, cui turpissima quaeque vulgo exprobrabantur, sed falso, Dioscoride quidem iudice. Iterum hoc epigr. legitur p. 257. in marg. Br. I. 500. nr. 26. An. I. 2. p. 393. V. 1. 2. σαμίης. P. 1. 2. σαμίας. Br. τὸ μνημα. P. hoc loco. τὸ μνημα. supra. — πρὸς εἰπεῖν. P. V. 5. φίλ' αἰδ. P. V. 6

^η
 λαμυραν. P. h. 1. λαμυρήν. supra. λαμυράν ιστορίην. Br. V. 7. τοῦ
 μὲν ἀναπτύξαι. P. 1. 2. nec aliter corrigendum censebat Porson. in
 Advers. p. 274. ed. Lips. ἀναπτύξει. Br. τοῦμὸν ἀναπτύξαι. *nomen
 meum recreet*. Salmasius tentabat in Ap. G. R. quod tanto viro in-
 dignum. Sophocl. ap. Clem. Alex. VI. p. 742. B. πρὸς ταῦτα κρύπτε
 μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὄρων Καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.
 V. 7. τὰ μά. P. λιγρὰ et λυγρὰν. P. V. 8. κληδόν'. Minus recte
 κληδόνας exhibetur in novissima Aeschyli editione in Choëph. 1035.
 ubi quum constructio post λιπὼν male abrumptur, neque tamen ali-
 quid videatur deesse, legendum suspicor: Ἐγὼ δ' (vulgo ἐγὼ δ') ἀλήτης
 τῆςδε γῆς ἀπόξενος Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάςδε κληδόνας λιπὼν. ἀ-
 ποσαμένης. P. Br. Quaedam apogr. ἀπωσάμενος. quod nemo jam alteri
 lectioni praeferet.

^θ
 Nr. 451. καλλιμάχον εἰς αἶψα τὸν ἀκαν. Br. I. 472. nr. 49.
 An. I. 2. p. 303. V. 1. ὁ ἀκανθ. P. Articulum omittit Pl. Br.
 V. 2. θνάσκειν. P. Br. θνήσκειν. Pl. Illud si verum, etiam τᾷδε
 videtur legendum.

^ο ^δ
 Nr. 452. εἰς εὐβουλ' λεωνι. Br. I. 237. nr. 66. An. I. 2. p. 122.
 V. 1. μνήμης. P. Pl. μνήμην. Br. μνήμονες corr. Casaub. in not. mss.
 probante Hermannō ad Viger. p. 701. Hoc recepi. Grotius legisse
 videtur: Μνήμα τόδ' Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὃ παριόντες Πίνωμεν.
 vertit enim: *Sobrius Eubulus jacet hic, jaceatque: bibamus Nos alii:*
cunctis ad Styga portus erit. Acute. — ωῖ P. ut nr. 441. v. 2. —

^υ
 Nr. 453. καλλιμάχον εἰς νικητέλην παῖδα φιλιππ. Br. I. 474. nr. 58.
 An. I. 2. p. 307. V. 1. δωδεκέτη. P. Vid. p. 280. nr. 468. δωδεκέτη. Pl.
 Br. Etym. M. p. 694. ed. Lips. in τριακοντούτης. δωδεκαέτης, δωδεκαίτου
 κλίνεται, ὥσπερ οἰκέτης οἰκέτου, καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαίται. —
 ἀπέθης. P. Pl. ἀνέθης. Br. V. 2. πολλήν. P. Pl. Br. πολίης. corr.
 J. Scaliger, quod, ut elegans, ita non necessarium. Euripid. Fragm.
 Inus XII. τὸ δ' εὐγενὲς Πολλὴν δίδωσιν ἑλπίδ', ὡς ἄρξουσιν γῆς.

^ο
 Nr. 454. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐρασίξιν τὸν πότην. Br. I. 451. nr. 42.
 An. I. 2. p. 297. Sine auctoris nomine est ap. Athen. L. X. p. 436.
 V. 1. τὸν βαθύν. P. οὐ βαθύν. Athen. V. 2. προποθεῖς. P. φανερώς.
 Athen. ὡῖχετ' ἔχουσα. P. Ath. Theocrit. Eid. XXII. 167. τὰ δ' εἰς
 ἵγρὼν ᾤχετο πῦμα Πνοῖή ἔχουσ' ἀνέμοιο. quem locum comparat Huschk.

An. crit. p. 78. ὥχεθ' ἰλοῦσα corrig. Valken. ad Fragm. Eleg. Callim. p. 261. et D. Coray ad Athen.⁶ T. IV. p. 448. — Nr. 455. λεωνίδα εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον. Br. I. 243. nr. 87. An. I. 2. p. 141 Legitur iterum in Cod. Pal. p. 259. in marg. V. 2. γεῖν. P. Pl. Br. ut pag. 263. nr. 384. 2. V. 3. γνωστόν. P. 1. 2. γνωστή. Pl. Br. §. V. 4. novum lemma in P. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσιν. — ὑπὲρ γε τέκν. P. h. l. ὑπὲρ τέκνων. loco altero. Sic Br. et Pl. V. 5. οὐ δ' ἀνδρός. P. 1. 2. οὐκ ἀνδρός. Pl. Br. ἔλειπεν. P. 1. 2. ἔλειπεν. Pl. Br. ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λείλοιπε πάθη. Idem error recurrit pag. 315. nr. 689.

Nr. 456. λεωνίδου εἰς σιληνίδα τὴν τροφὸν ἰέρων τὴν μίθυον.^o Br. I. 503. nr. 37. An. I. 2. p. 405. V. 1. σιληνίδα. P. Pl. σιληνίδα. Br. Cf. ad p. 76. nr. 1. V. 2. οὐδενίης. P. οὐδεμιῆς. Pl. Br. V. 4. ληνόν. P. ληνού. Br. Rectius ληνών. Pl. — ἔχει. P. ἔχη. Pl. Br. ἔχοι dedi, quod a lectione membr. non longius abest, quam ἔχη, et sermonis legibus melius altero convenit. — Nr. 457. ἀρίστωνος: εἰς ἀμπελίδα τὴν με πεσοῦσαν^θ ἐν ληνῶι καὶ ἀποπνηγείσαν^τ. et paulo inferius: κλέψαι τὸν οἶνον νεμίσασα (scr. νομίσασα) ὑπ' αὐτοῦ κέκλεπται. Br. II. 258. nr. 3. An. II. 2. p. 259. V. 1. σκήπωνος. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 3. ἡδ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα κύνλωι πιεῖν. P. ἡλθ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα πιεῖν κύνλωι. Br. c. Reiskio, ubi quid sit κύνλωι, nemo facile dixerit. Recepto ἡλθ', reliqua sine transpositione, syllabâ, quae perierat, restitutâ, scripsi: πῶμα γλυκὺ κλοπέειν. P. 372. nr. 99. v. 5. ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει. Euripid. Cycl. 557. νῆ Δί, ἀλλ' οἶνος γλυκὺς. Pindar. Ol. VI. 154. κρητὴρ γλυκὺς. Hujus epitheti priore syllaba forte omissa, ex relictis syllabis κν κλοπτεειν facile nasci potuit κύνλωι πιεῖν. *) Ut in Br. lectione ἡλθε πιεῖν, sic nunc ἡλθε κλοπέειν, pro κλοπήσουσα. Sic p. 424. nr. 385. 10. ἀμφοτέρων σκοπιάζμεν ἡλυθον ἄνδρες. Quint. Smyrn. L. VI. 551. κίεν δ' ὄγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν Τρωσὶν ἀρηξέμεναι. Babrius Fab. XXV. p. 151. ed. Schn. ὡς δὲ πάλιν ἡλθεν ἐκκύψαι, καὶ μικρὰν ἰσχάδα σύραι, ἕτερος ἡλθεν ἄλλο τι ἄραι. V. 5. γραῦς δὲ παλαιῇ ὤς ναῖς

*) Similiter depravatus locus ap. Lesbion. in Oratt. gr. T. VIII. p. 8. ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρὴν γιγνώσκειν μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥάων ἂν ἦν ἡ συμφορὰ. ubi scribendum videtur: γιγνώσκειν μὲν γνώμῃ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι.

ὑποβρύχιος. P. ὡς δὲ παλαιῇ Νηῆς ὑποβρύχιος. Br. c. Salm. At νῆς non resolvi in νηῆς monuit Eustath. ad Odys. p. 798. 32. ἡ δὲ νηῆς οὐ διαλύεται. (Conf. tamen Mosch. Eidyll. II. 104. οἶά τε νηῆς. si genuina lectio.) Omissis aliis conjecturis non minus infelicibus, quibus etiam ea annumeranda, quam margini edit. nostrae allevimus, scribe cum Passovio et Meineckio in Curis crit. ad Fragm. Comïc. p. 18. γραῦς γε παλαιῇ Ναῦς ἅθ' ὑποβρύχιος. qua correctione nihil lenius. — V. 7. ἐπὶ τύμβον. P. ὑπὸ τύμβ. Br. ἀπὸ φθιμ. P. σῆμα. Ib. σῶμα. Br. Cf. ad p. 288. nr. 510. v. 1. Significantius quid h. l. requirebat Eichstadius, qui πῶμα λάϊνον tentabat. Mihi σῆμα non videtur sollicitandum; at si pro λάϊνον Cod. λήμιον offerret, id toti huic historiae bene conveniret. Supra de vetula bibace p. 254. nr. 329. πίθος μοι Σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεςτε τάφος. Illud diminutivum alibi occurrere non memini; sed analogiae non adversatur.

Nr. 458. καλλιμάχον εἰς αἰσχρ^Α τινὰ γυναιξ^Ε οὕτω καλοῦμ^Ε τὴν μέκρον τροφόν. Br. I. 471. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀγαθὸν γάλα. P. Br. Haec lectio peculiarem quandam elegantiam habere videbatur Bentlejo; quam utinam exemplis illustrasset. ἀγαθοῦ γάλα (i. e. γάλακτος. cf. Eustath. ad Od. p. 352. 38.) corrigebat Valken. Adon. p. 351. — παισίν. P. πᾶσιν. Br. c. Bentlejo. Vid. ad p. 204. nr. 559. V. 3. ἀνέθηκεν. imaginem Aeschrae posuit; ne cum Reiskio de συνέθηκεν cogites. ἐπ' εὖσ. P. quod Ernestus non probasset, si Codicis consuetudinem novi set, verba composita solvendi. V. 4. ἡ γρηῖς μαστῶν^{Ως} αἰς ἀπ. P. ἡ γρηῖς μαστῶν^{Ως} αἰς. Br. Fortasse scribendum: ἡ γρηῖς τὰς μαστῶν^{Ως} αἰς ἀπέχει χάριτας. ut posterì viderent, debitas vetulam gratias pro nutritionis labore retulisse. Sic paulo post nr. 468. αἰ, αἰ, τὰς μαστῶν^{Ως} ψευδομένας χάριτας. quod ex Callimachi epigr. expressum. — Nr. 459. τοῦ^τ αὐ^χ καλλιμα^{δα} εἰς κρηθι τὴν σαμίαν τὴν πολέμυθον καὶ παιστριαν. Br. I. 474. nr. 56. An. I. 2. p. 307. V. 1. ἐπὶ στομ. P. V. 2. διζηνται. P. δίζονται. Pl. Br. Illud restitui. Vid. Interpp. ad Hesych. V. διζημένη. — σαμίην. P. σαμίων. Pl. Br. V. 3. σὺν ἔρ. et ἀπὸ βρ. P.

Nr. 460. καλλιμάχον εἰς μήκνλόν τινὰ πενη^τ μετα ἀπρα-
γμοσύνη^τ βιώσαν. (fort. πένητα, μεγάλη ἀπραγμ. βιώσ.) Br. I. 475. nr. 61. An. I. 2. p. 309. V. 2. ῥέζων. P. Pl. Br. ῥέζας corr. Valken.

Adon. p. 330. B. Idem plene distinguit post οὐδένα, nominativum *Μικύλος* cum ἐπήνεσα conjungens. Neutra harum correctionum mihi probanda videtur. V. 3. *μείκυλος*. P. *μίκυλος*. Br. c. Plan. *μικκύλος*. Valken. *Μικύλος* dedi. Duplicato π non magis videtur opus esse, quam in *Μίκυθος* p. 206. nr. 355. De accentu vid. Bast. Epist. crit. p. 243. sqq. ed. sec.

Nr. 461. *μελεάγρον*: εἰς αἰσιγενὴν τινὰ εἰτέλ⁸ βιώσαντ². Br. I. 35. nr. 121. An. I. 1. p. 133. V. 2. *ἐσέχοις*. P. *ἐπέχοις*. Pl. Br. Cf. ad p. 220. nr. 86. — Nr. 462. *διονυσίου* εἰς σατίραν ἢ ἀγχιτοκον ἐν τύρῳ τελευτήσαντα. Br. II. 255. nr. 8. An. II. 2. p. 253. Legitur iterum in membr. p. 322. cum lemmate: εἰς ἀγχιτοκον σατίραν· ζτ. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 209. Nomen *Satyræ* videtur sincerum; haeremus in ἀγχιτοκον. Fortasse patris nomen latet. Suspicis etiam ἀγχιτόκον, quæ mulier foret partui propinqua; aut ἀρτιτόκον. Vid. Tymn. p. 322. nr. 729. ὤλετο δαιμονίῃ ἀρτιτόκος. — V. 2. ἔκρυψε. P. 1. κρύψε. P. 2. Pl. Br.

Nr. 463. *λεωνίδα*. εἰς⁸ ἀριστοδίκ⁸ θυγατέρας ἐν ταῖς ὁδίσι τελευτήσας. Br. I. 243. nr. 86. An. I. 2. p. 140. V. 1. 2. *αὐτά*. quater, P. Pl. *αὐτα* scribendum videbatur c. Br. Imagines quatuor mulierum in illo cippo expressas fuisse existima. P. V. 3. novum in Pal. lemma: *λεωνίδα*. ο^τ αι τέσσαρες θυγατέρ⁸ ἀριστοδίκ⁸ δυστοκήσασαι ἔθανον. V. 3. ἐπὶ τούτῳ. P. ἐπὶ τοῦτο. Pl. Br. — Nr. 464. εἰς ἀρετιμίαν τὴν κνιδίαν μετατοπεῖν τελευτήσασαν. ἀντιπάτρον. Br. II. 35. nr. 104. An. II. 1. p. 99. V. 1. ἀρετιμίας ἐξ ἐκάτω. P. ἀρετημίας ἐξ ἀκατ. Pl. Br. Sic iterum nr. 405. vers. 5. Ut nomina Ὀλυμπιάς, Δελφάς, Ἀσκληπιάς, Δηλιάς et alia ejusdem terminationis, sic Ἀρετημιάς quoque ὀξυτονεῖται. V. 2. *θεμένην*^α. P. *θεμένην*. Pl. Br. αἰόνι. {P. ἡτόνι. Pl. V. 3. *νέω*. P. *νέω*. Pl. Br. V. 6. ἄγγελος κεν' ἄν. P. ἐξέπες φεῦ. Pl. Br. Illud restitui. V. 7. ὠδίνουσα φίλαι. P. ὠδίνασα φίλον. Pl. Br. *φίλαι* in marg. Wechel. repertum probat Br. in Lectt. frustra contra dicente Wakefieldio in Sylv. crit. T. II. p. 13.

Nr. 465. Ἡρακλήτου εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα ἀρετιμίαν. Br. II. 261. nr. 1. An. II. 2. p. 266. Ἡρακλείδου inscriptum in Plan. V. 1. μετώπων. P. μετώποι. Pl. Br. Illud ob rariorem pluralis usum fortasse probandum. Od. ζ. 107. πασάων δ' ὑπερ ἦγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα. — V. 2. αἰόνται. P. Br. σεύονται. Pl. ἡμιθαλεῖς. P. Br.

ἡμιθανεῖς. Pl. Vox ἡμιθαλῆς ex hoc uno loco in Lexica relata. V. 4. λευρά. In marg. γρ. λευρὰ ἢ ἄλλως πως λευκά. P. λυγρά. Pl. In marg. Wechel. λευκά notatur. Hoc reliquis fortasse praefendum; λευρά tamen ob Cod. auctoritatem c. Br. in textu posui. — *γατὶ τίνος*. P. Br. Scripsi: *γατὶ τίνος*. Sic recte Grotius: *Tristes se cineres cuius habere refert*. V. 5. ἀρετιμίας. P. ἀρετημιάς. Pl. Br. Vid. ad nr. 464. v. 1. V. 6. οὐκ ἄμορος. P. Pl. ἄμμορος οὐκ. Br. qua de causa, nescio. Hesych. ἄμμορος, ἀμέτοχος. Hesych. Eurip. Med. 1392. δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. V. 8. ὃν δ' ἀπ' ἄγω. P. ὃν δ' ἀπάγω. Pl. τὸν δ'. Br. Scripsi: ἐν δ' ἀπάγω. quod respondet praecedenti τὸ μὲν. „Posito in priori membro τοῦτο μὲν, non semper in altero sequitur τοῦτο δέ, sed saepius variatur.“ Erfurdt ad Soph. Antigon. v. 61. p. 14. et v. 158. p. 22. ed. min. Apollon. Rhod. L. III. 1153. καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην. ὁ μὲν et ἄλλος δὲ sibi respondent p. 202. nr. 529. ubi vid. not.

H

Nr. 466. λεωνίδα: εἰς ἀντικλινεῖν εἶον χῆρας μονογενῇ ὀκτωκαι-
^τδεκε τελευτήσαντα. Br. I. 247. nr. 99. An. I. 2. p. 150. V. 3. ὀκτώ
καὶ δεκέτης. P. junctim Pl. Br. Rectius scribes: ὀκτωκαιδεκέτης.
ἀπώλετο. P. ἀπώλεο. Pl. Br. Hae terminationes confusae p. 295.
nr. 560. v. 7. p. 499. nr. 64. v. 3. V. 5. βαίην. P. Br. et sic Scaliger
not. mst. βαίνειν. Pl. V. 8. ζωῆς μ' ἐκ ^{με} κα κομισσάμενος. P. syllabā
κα atramento inductā. ζωὴν εὔγε κομισσάμενος. Pl. ζωῆς ἐκ με κομισσ.
Br. probabiliter. Nec male haberet, quod in notis posui: ζωῆς καμὲ
κομισσάμενος. praepositione ommissa; ut ap. Eurip. Med. v. 70. ὡς
τούςδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. Ablabius infra p. 480. nr. 762.
ἀλλὰ Κυθείρη Ἀνδρὸς εἰοῦ θαλάμων εἴλετο λαθριδίως.

O

Nr. 467. ἀντιπάτρου εἰς ἀρτεμίδωρ^ο δωδεκέτην τελευτήσαντα.
Br. II. 37. nr. 110. An. II. 1. p. 104. V. 1. σάματι. P. Br. σήματι.
Pl. μάτηρ. P. Br. μήτηρ. Pl. V. 2. δωδεκέτη. P. δωδεκέτη. Pl. Br.
Vide supra ad nr. 453. v. 1. γόῳσα. P. γόουσα. Pl. Br. V. 3. εἰς
πόνον πῦρ. P. εἰς πόνον εἰς πῦρ. Pl. Br. Scr. ἐς σποδον, ἐς πῦρ.
ut Canterus emendavit et Scaliger. Hysteron proteron, quod his ver-
bis inest, ne offensioni sit, conf. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 257.
T. II. p. 332. V. 4. ὤλεθ' ὁ παμμέλεος. P. Genitoris labor in puero
instituendo et formando positus παμμέλεος dicitur, quod incassum ce-
ciderit. ὤλετο Παμμένεος. Pl. Br. — γεινομένου. P. γειναμένον. Pl.

Br. V. 5. ὤλετο ἀποθινά. P. ὤλετ' ἀπειθής μοι. Pl. Br. Scripsi: ὤλετό θ' ἃ ποθινά τέρψις σέθεν. quod in lectione membr. manifeste continetur. Vid. ad p. 266. nr. 403. v. 1. V. 7. ἐφηβείην. P. Pl. ἐφηβείαν. Br. quod ob alios dorismos in hoc epigr. admittendum. ἦλθες. P. ἐλθών. Br. c. Asc. et St. ἐλθόν. editt. Aldd. Neutrum membr. lectioni praeferendum. V. 8. θρῆνος τῆς μητρός. P. in marg.

P. Nr. 468. μελεάγρου εἰς χαρίζεον ὅκτω καὶ δεκαετῶν τελευτήσαντά. Br. I. 36. nr. 124. An. I. 1. p. 138. In Plan. p. 287. St. ἄθελον inscribitur. V. 2. ὅκτωκαιδεκέταν. P. — κέτην. Pl. Br. ἐστόλισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. — V. 4. οἰμωγῇ. P. οἰμωγᾷ. Pl. Br. ἰχθοφορευν. P. ἀχθοφορευν. Pl. Br. V. 5. ἀν ὠρύνοντο. P. γονῆες. Ib. γυναῖκες. Plan. Br. V. 7. κακοπάρθενος, mala et pernicioſa, ut γλυκυπάρθενοι ὦραι, Horae dulces, in ep. Meleagri p. 360. nr. 17. — V. 8. οπεῖρα γονάς. P. Σπειρογόνας. Pl. Br. quod pro matris nomine habebatur. Eleganter et vere correxit Graefius: στεῖρα γονᾶς στοργὴν ἔκτ. εἰς ἀνέμους. tu, quum sterilis sis, a materni amoris sensu alienissima es. V. 9. ὀμίλησας (sic) ποθεῖν. P. ὀμίλησασι ποθεῖν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. In Planudea hoc distichon desideratur. V. 11. ἀγνῶς. P. ἄλλως suspicatus eram; eodem fere sensu ἀπλῶς Boissonad. ad Philostr. Her. p. 563. Cf. ad p. 140. nr. 306. v. 4. Hoc mihi praeferendum videtur conjecturae Graefii, οἷς δ' ἀγνῶς scribentis: et quibus ignotus eras, si qui audiunt, miseratio.

Nr. 469. χαιρημῶνος εἰς εὐβουλον υἱὸν ἀθηναγόρου. Br. II. 55. nr. 3. An. II. 1. p. 175. V. 1. εὐβουλον δ' ἐτέκνωσεν. P. εὐβουλον ἐτέκνωσεν. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi: Εὐβουλον ἐτέκνωσεν. De particula δὲ temere sic inserta vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69.

Nr. 470. εἰς φίλαν^ο υἱὸν εὐκρατίδου ἐν παιδείᾳ ζήσαν. μελεάγρου. Br. I. 35. nr. 122. An. I. 1. p. 133. V. 1. εἶπον. P. εἰπόν. Pl. V. 2. παῖς εὐκρατίδew^{καὶ} ποδαπὸς δ' εὔχεται. P. in marg. γρ. παῖς εὐκρατίδew. Mutilum versum non ex integriori Cod., ut mihi quidem videtur, sed ex conjectura implevit Planudes: 'Εὐκρατίδew ποδαπὸς δ' εὔχεται ἔμεν; Θριασιεύς. quod Br. admisit. V. 3. τὸν ἀρότρου. Praepositio ex sequentibus assumenda. V. 5. αἶδαν. P. Pl. Br. ἄδην. Graefius. V. 6. αὐτοθελεῖ. P. αὐτοθελεῖ, Pl. Br. — κείνων. P. Pl. Br. quam lectionem

ex peculiari significatione pronominis *ἐκεῖνος* tueri conatur doctissimus Seidlerus ad Euripid. *Troad.* v. 1195. p. 130. *κοινῶν* tentabat Casaubon. in not. ms. *ἤλυθον ἔδην Αὐτός, κωνείου γενο. κίλ.* Graefius. Scripsi sine haesitatione: *αὐτοθελεί, Κείων γενο. κίλ.* quod illustravi in Praefat. p. LVII. Vid. Strabonem L. X. p. 745. A. Steph. Byz. in *Ἰουλίς*. utrumque Menandri versibus usum, qui sunt in ejus *Fragm.* nr. 202. p. 260. ubi cf. Cleric. et Bentlej. in *Emendatt.* p. 99. Aelian. V. H. L. III. c. 37. *νόμος ἐστὶ Κείων· οἱ πάνν παρ' αὐτοῖς γεγνηα-
κότας . . . πίνουσι κώνειον, ὅταν αὐτοῖς συνειδῶσιν, ὅτι πρὸς τὰ ἔργα
τὰ τῇ πατρίδι λυσιτελοῦντα ἀχρηστοί εἰσιν.*

Nr. 471. *καλλιμάχου εἰς κλεόμβρο τον ἀμβρακιώτην* Br. I. 474. nr. 60. An. I. 2. p. 308. V. 1. *ὠμβρακιώτας*. P. *ὠμβρακιώτης*. Br. V. 2. *ἤλατ'*. P. V. 3. *οὐδὲν ἰδών*. P. Pl. *οὔτε παθών*. Br. c. Schol. Dionys. Thrac. Vid. Valken. ad Ammon. p. 58. — *ἢ τὸ πλάτωνος*. P. *ἀλλὰ πλάτ*. Pl. Br. In membr. lectione subaudi *ἄλλο*. Vid. Schaefer. in *Indic.* ad L. Bos. v. *ἄλλος*. p. 847. Bast. ad Gregor. Cor. p. 360. — V. 4. *ἐν τωῖ*. P. *ἐν τό*. Pl. Br.

Nr. 472. *λεωνίδα εἰς τὸν βίον καὶ τὴν εὐτέλειαν τῶν πραγμά-
καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον*. ζτ. *διατασφάλμα*. Br. I. 238. nr. 70. An. I. 2. p. 125. V. 1. *ὠνθρωπε*. P. Pl. *ἄνθρωπε*. Br. Cf. Leonid. p. 324. nr. 736. 1. *Contrā* p. 309. nr. 648. v. 10. Cod. habet *ἄνθρωπ'*, Br. *ὠνθρωπ'*. V. 3. *ἐπὶ λείπ*. P. *ὕσσον ὕσσον*. P. *ὕσον ὅσσον*. quaedam edit. Plan. et Br. aliae *τόσον ὅσσον*. V. 4. *στιγμῆς ἢ τι*. P. *εἴ τι*. Pl. Br. V. 6. Post hunc versum, spatio relicto, sequitur distichon: *χειμέριον
ζωὴν κ. τ. λ.* quod in Var. Lectt. relegavi, cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ
λεωνίδα εἰς φρεῖδωνα τὸν Κρίτου*. Sed versus cancellati. Hoc distichon in Plan. et ap. Br. finem facit epigrammatis. In infima autem pagina Cod. Pal. cum signo ad vers. 6um remittente haec leguntur: *ἐπέρβα τοὺς δύο στίχους καὶ τότε σὺναφον τοὺς λοιποὺς στίχους τοῦ
ἐπιγράμματος· ἐκ τοίης, ὠνθρωπε ἀπ' ἡκριβωμένοι ὁσῶν*. unde apparet, illud distichon aut omnino non pertinere ad epigr. nostrum, aut certe non suo loco legi. Peculiare epigr. esse videtur. P. In superiore marg. novae pag. legitur: *ἔτι ἔστι τὸ ἐπίγραμμα μετὰ τοῦ
ὁ α.* et ad v. 7um: *ζτ. τὸν νοῦν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι ἐσφαλμένος (sic). εἰάν ἔχης νοῦν οὐκ ἐσφαλται ἀλλὰ μᾶλλον πεφώτισται*. Divei

sorum haec hominum esse apparet; quorum alter, qui sensum perspicuum esse affirmavit, utinam interpretatione addita has tenebras discussisset. Verba ipsa non valde videntur depravata, sed fortasse data opera in eum modum composita sunt, ut lectorem ludificentur, fere ut versus, quos excitat Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. 13. 316. p. 287. Caeterum haec omnia a versu 7mo usque ad finem neque Plan. habet, neque Br. V. 7. ἀπ' ἡκριβωμένοι. P. ἀπηκριβωμένος. Salm. Ut hiatus tolleretur, suspicabar: κατηκριβωμένος. Sed hiatum mora, quam distinctio facit, excusabilem reddit. Vid. ad p. 242. nr. 230. v. 3. V. 8. ὕψος. P. metro ruente. Num ἔθλεις, garris, legendum; aut ψιλοῖς, privas, orbas? Vid. Aeschyl. Choëph. 690. V. 10. ἐφ' ἔξομ. P. V. 13. ἢ οὖν. P. Scripsi: ἡοῦν ἐξ ἡοῦς. ut ap. Hedylum in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 765. ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς Εἰς ἡοῦν πίπει. ubi vid. not. V. 14. λειτῆι. P. Vid. ad p. 183. nr. 226. v. 2. p. 283. nr. 478. v. 4. V. 15. τοῦτον^ω σσι. P. V. 16. ἐξοίης. P.

Nr. 473. ἀριστοδίκον εἰς δαμῶ καὶ μάθυμναν ἑαυτὰς ἐκκερμάσας^τ ἡγο^τ αυθεν (i. e. ἡγονν αὐθεντία) χρησαμένας. Br. II. 260. nr. 1. An. II. 2. p. 264. V. 1. ἡρα. P. Ἡρας. Br. c. Salm. in Ap. G. R. De Junonis Trietericis an aliunde constet, ignoro equidem; Bacchi notissima. Probabiliter Reiskius, ἡρω, i. e. insignem, praecellentem. Alciph. L. III. 37. p. 354. ἅμα δὲ τὸν ἡρω Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. Heliodor. L. VII. 13. p. 167. τῇ πρὸς τὸν ἡρωα Καλάσιριν συντηχία χρησάμενοι. Defuncti passim in Inscriptionibus heroës appellantur. Pocock. Inscr. ant. p. 39. nr. 7. τῷ γλυκυτάτῳ ἀδελφῷ ἡρω ἐπιφανεῖ. Ib. p. 9. nr. 2. Ἡ γερονσία καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησαν Τερτύλλαν θυγατέρα Μηνοδώρον ... Ἡρωῖδα κατὰ τὰ ψηφισθέντα. Ib. p. 44. nr. 3. in mulierum epitaphio: Ἡρωῖναι χαίρετε. — V. 2. λυσσατάν. P. εὐφρονα Λυσσάταν. Br. qui poetam lusisse existimabat in hominis nomine et in epitheto eidem addito. Mihi Εὐφρων nomen proprium fuisse videtur, ut p. 280. nr. 465. v. 5. Xenoph. Hellen. L. VII. 1. 44. V. 4. χερσὶ δὲ διούχους. P. χεῖρεσι δειράγχεις. Br. c. Salm. in Ap. G. R. quod Br. pro lectione membranarum habebat. Δερειούχους corripbat Reiskius; δεραιούχους Toup. ad Suid. T. III. p. 495. quod lenissimum est, quum AI facile in AI abire potuerit.

Nr. 474. ἀδελον εἰς νικανδρον τιν τέκνα οἱ^δ θανον^υ. Br. III. 287.

nr. 645. An. III. 2. p. 224. V. 1. „Scriptum in Cod. *δοῖς*, quod mutanti Salmasio auscultare non debebam; genitivi flexus est doricus.“ Br. In textu *δοῖς* ediderat; neque aliter est in Ap. Goth. ceterisque, quae vidi, omnibus. Terminationis genitivi in *οῖς* exemplum olim erat in Pindar. Pyth. IV. 182. *Χαρικλοῖς*, quod nunc cum *Χαρικλοῦς* permutatum in novissima editione, ubi vid. Bökh. Not. crit. p. 464. V. 2. *αὔσιδικας*. P. *Αυσιδίκας*. Br. quod nomen passim in Anthologia obvium. — Nr. 475. *διοτίμων. εἰς εὐαγόραν εἶδὼν ἡγεμάχου νυμφίον σκυλλίδος*. Br. I. 251. nr. 7. An. I. 2. p. 165. V. 1. *πολυπένθερον*. P. *πολυπένθιον* sive *πολυπένθεα* corr. Salm. in Ap. G. R. Rectius *πολυπένθιμον* Br. cum Reiskio. Similiter confusae litterae ρ et μ in *κῶμος* et *κῶρος* p. 169. nr. 155. V. 3. *ἡγεμάχου ἐφέστιον*. P. posterius quidem vocabulum ductibus paulo obscurioribus. *ἡγεμάχου τὸν Ἐφέσιον*. Br. c. Reiskio, metro pessumdato, quem errorem agnovit in Lectt. — Hesych. *ἐφέστιος, ἀντόχθων ἢ πολίτης*. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. L. I. 909. p. 40. s. V. 4. *ἐς ἦλθε*. P. V. 5. *κατ' ἐφθιτο*. P.

Nr. 476. *μελεάγρου εἰς ἡλιοδώραν τὴν σύνευνον τοῦ αὐτοῦ μελεάγρου*. Br. I. 30. nr. 109. An. I. 1. p. 118. V. 1. Scr. *δάκρυά σοι*. ut est in Cod. *νέρθε διά*. P. Br. *νέρθεν ὑπό*. Pl. V. 4. *μνάμα πόθων*. P. Pl. Graef. *νάμα* Br. quod si non verum, certe est elegans. V. 7. In marg. P. *θανμαστόν καὶ πάθους μεστόν ὅλον τὸ ἐπίγραμμα*. V. 10. *ἐν ἀγκάλισαι*. P. — P. Nr. 477. *τύμνω εἰς φιλαινι τὴν πτ* *ἐξαιγν οὐτὴν σαμίαν*. Br. I. 506. nr. 5. An. I. 2. p. 413. Legitur etiam p. 257. in marg. — V. 1. *ἐπικαίριον*. P. 1. 2. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. *ἀποκαίριον*. Ald. 2. St. *ἐπικήριον*. Br. Schol. Lucian. T. III. p. 96. not. 6. *ἐπικήριον, ἐπιθανάτιον*. i. e. *fato obnoxium*. Hoc igitur ab h. l. alienum. Suspicebam, quod sensui melius convenit, *λίην ἐπικάρδιον*, quod aliis est *ποτικάρδιον*. ne tuum animum nimis hoc afficiat. Verbo *ἐπικαρδιάω* utitur Nicander Alexiph. v. 19. — V. 3. *ἐλευθερίας*. P. 1. 2. Pl. *Ἐλευθέρης*. Br. c. Reiskio. Loci nomen, ubi sepulta Philaenis, non necessario in epitaphio ponendum, quum locus, ubi cippus collocatus erat, illud suppleret. Quod si vera est vulgata lectio, sensus est hic: noli hoc aegre ferre, quod non sepulta es in patria Aegypto; at hic loci liberam sepulturam nacta es. Hoc tibi sit solatio; praesertim quum undique tantundem sit ad inferos viae. De libera sepultura dixi in Animadverss. T. II. 3. p. 352.

Nr. 478. λεωνίδου εἰς τίνος ἀνώνυμου τάφον ἐν οδοῦ ^κκειμ^ε καὶ ἀτιμελητον. Br. I. 237. nr. 67. An. I. 2. p. 123. V. 1. τίς ποτ' ἄρ' ἦ. P. ἄρ' εἰ. Pl. Alterum ἄρα depravatam videtur. Bene haberet versus sic lectus, τίνος οἶκτρά παρὰ τρ. ὅστέα ταῦτα. V. 2. τλή-
μον. P. Br. τλήμον'. Pl. γυμναμένη. corr. γυμνά μένει. P. V. 4. λιτά. P. λιτά. Pl. Br. Vid. ad nr. 472. v. 14. παρὰ ξέτας. P. V. 5. παρὰ τρ. P.

Nr. 479. Θεοδορίδα. εἰς ἡρακλεῖ τὸν μετ^τ τὸν ἐφέσιον. τὸν ἀγέ-
λαστον. τὸν σοφωτατ. Br. II. 45. nr. 18. An. II. 1. p. 133. V. 1.
πέτρος γυρή. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 2. τὴν ἡρα-
κλεῖτου ^δἐνδον ἔχω. P. τὴν ἡρ. ἐνδον ἔχων. Plan. ἔχω Br. omisso δ,
Dorvillii secutus sententiam ad Charit. p. 643. qui δὲ tum demum
inserendum censebat, si ἔχων legeretur. At ἔχων post ἡ πέτρος locum
non habet; et δὲ ob hiatum necessario interponi debet. Omnia bene
habent, verbis ita distinctis, ut fecimus, et verbo ἦν ad v. 1um
subaudito. V. 3. ἔτριψεν καλαῖς ἴσον. P. ἔτριψε προκάλας ἴσον. Br.
cum Plan. Prima syllaba excidit, ut nr. 457. v. 3. Quum copula
desideretur, scribendum existimo, αἰὼν δ' ἔτριψεν. Pronomine certe
facilius careas. Vid. ad nr. 321. v. 4. — V. 4. αἰζηῶν. P. Pl. αἰζήων.
Br. Quippe juventutis me rota multa premit. Grot. Non video, cur
juventutis magis, quam omnium. Et αἰζηοὶ pro ἄνθρωποι in univer-
sum reperitur ap. Apollon. Rhod. L. IV. 268. μήτηρ Αἰγυπτος προτε-
ρηγενέων αἰζηῶν. Quint. Smyrn. L. VI. 479. λαῖνεος κρητῆρες ...
Αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι. Ib. IX. 502. τῶν δὲ δι' αἰζηοὶ φορέονθ'
ὑπὸ δαίμονος αἶσαν. V. 5. ἀγγέλω. P.

Nr. 480. λεωνίδα εἰς ἀνωνυμ⁸ τίνος τὰφ^ο ἐν οδοῦ ^εκειμ^ε καὶ παρὰ
τωνοδιτ^{8 εν} καταπατμ. Br. I. 238. nr. 68. An. I. 2. p. 123. V. 1.
μεῦ. P. μεν. Pl. Br. ὑπεκκαλυμμένον. P. V. 2. ἀρμονίης. P. ἀρμο-
νίης. Pl. ἀρμονίη τ' Br. ἐπὶ κεκλ. P. V. 3. σκώληκες. P. Br. κωλήνες.
Pl. V. 4. ἐπὶ ἐνν. P. V. 5. πριν^κ τὴν. P. τὴν οὕτω πρηνῇ ὁδόν.
Pl. ex conjectura procul dubio; audacius etiam Br. τὴν οὕτω πάρος
ἀτραπόν. Ne littera quidem mutata, sed iis, quae male divisa erant,
junctis, scripsi: τὴν οὕτω πριν ἵτην ὁδόν. viam, quam non ibant
olim homines, nunc fecerunt. ἵτην, ἐπορεύοντο. Hesych. unde apparet,

illam dualis formam pluraliter usurpatam fuisse. Similiter ἵτον pro ἵτε est in Oraculo ap. Herodot. L. VII. 140. p. 567. ἀλλ' ἵτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν. De duali, pluralis locum interdum obtinente, dixit praeter alios Matthiae ad Hymn. Homer. p. 199. s. nec hodie de ea re dubitari censet doctissimus Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 360. V. 6. νιόμενοι. P. νεισοόμενοι. Pl. Br. Notandum νείομαι pro νέομαι et νείσομαι. In Schol. ad Nicandri Alex. 515. ναιομένην. ἦτοι πατουμένην, ὀδενομένην, ἰροτριωμένην. diversae lectiones ναιομένην et νειομένην confusae. Similiter ap. Hesych. νάειν, οἰκεῖν, ῥέειν. novissima vox pertinet ad νάειν. Νάισθαι. πορεύεσθαι. Scr. νείεσθαι.

Nr. 481. φιλιτᾶ σαμίλου. εἰς μικρ^Α τινα θυγατέρα θεοδότου καιαν^Τ θεοδότην καλουμ^Ε. Br. I. 189. nr. 2. An. I. 1. p. 388. V. 3. χάμμικᾶ. P. χά μικκᾶ. Br. V. 4. πολλά. P. πολλάκι. Br. c. Reiskio. Cf. Bast Diss. Palaeogr. p. 842. — In Cod. Pal. sequitur epigr. Callimachi, quod exhibuimus p. 231. nr. 170. — P. Nr. 482. ἄδηλον. εἰς κλεόδικον υἱόν νικασίδος. Br. III. 287. nr. 646. An. III. 2. p. 225. V. 3. κλεῦδικε. P. Quaedam apogr. κλεόδικε. σάν. P. ut exhibuit etiam Dorvill. ad Char. p. 350. σήν Br. in Cod. legi existimabat. V. 4. ἐβόα στεφάνῳ. P. Reisk. ἐβόα θανάτῳ. Br. c. Salm. Leni litterarum transpositione correxi: πόλλ' ἐβόασε τάφῳ. Frequens βοᾶν de lugentibus. p. 241. nr. 226. πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόασε πόλιν. p. 282. nr. 475. Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας. p. 284. nr. 486. μάτηρ παῖδ' ἐβόασε φίλαν. Bion. Eid. I. 28. Ὅξ' δὲ κωνόουσα εἰς ἄγκρα μακρὰ φορεῖται, Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν. — πόλλ'. P. πολλ'. Br. — περι . . . nomen mutilum in P. Περίκλειτος scripsit Salmasius in Ap. G. R. et sic est in omnibus apographis, quae ex ejus exemplo fluxerunt. — ἀγνώτωι. P. ἀγνώστῳ. Br. ut legitur in marg. Ap. G. Utraque forma proba.

Nr. 483. ἄδηλον ὁμοίως εἰς κάλλαισχρον νήπιον τελευτήσαντα. Br. III. 291. nr. 669. An. III. 2. p. 255. V. 1. αἶδη ἀλλ. P. ἄδη ἄλιτ. Pl. ἄδη ἀλλιτ. Br. Revocata lectione membr. hiatum sustuli. Sic p. 308. nr. 643. ἤρασας, ὧ ἄλλιστ' Αἶδη. — τίπτε τοιοῦτο. P. et sic Ald. 1. Asc. τοιοῦτον reliquae editt. Plan. τοι οὔτω. Br. quem sequi non dubitabam. Cf. ad p. 573. nr. 27. v. 4. — V. 2. ὀργάνισας. P. ὠρφάνισας. Pl. Br. quod restitui, quum augmenti defectus

magis librariorum negligentiae, quam ulli alii causae tribuendus videatur. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 3. ἔσται μάν. P. Br. μίν. Pl. ἐν δώμασι. P. ἐν δώμ. Pl. Br. φερσεφονείοις. P. φερσεφονείας. Pl. Περσεφονείοις. Br. sic in membr. esse existimans. V. 4. οἶκει. P.

Nr. 484. διοσκορίδου εἰς διδυμῶν^ωίδα (sic) δέκα τέκνον μητέρα, ἢ οὐδενὸς δὲ τοῦτ' τῷ τάφῳ δοθεῖσαν. Br. I. 500. nr. 21. An. I. 2. p. 394. V. 1. βίωι. P. Bw Br. c. Heringa in Obs. crit. p. 266. Βιτώ. Reisk. V. 2. ὠνόσατο. P. ὠνόσας. Ap. G. R. ὠνόσατο. Br. cum V. D. in Misc. Obs. Nov. T. I. P. III. p. 147. V. 3. ἀρίστη οὔσα. P. ἀριστεύουσα. Br. Lenius mihi videbatur et elegantius quod in textu posui: ἀρίστη ἐοῦσα. — εὔτεκος. P. εὔτεκνος. marg. Ap. G. εὔτοκος. Br. c. Reiskio. Non erat cur Cod. lectio repudiaretur. δόμος εὔτεκος est foecunda domus p. 289. nr. 517. εὔτεκνωτάτῃ πασῶν γυναικῶν ob uteri foecunditatem appellatur Hecuba ap. Eurip. Hec. v. 581. Priamus quoque εὔτεκνώτατος. Ibid. v. 620. V. 4. ἐτάφη. P. ἐτάφης. corr. Salm. frustra. βίωι. P. βιώ. Br.

Nr. 485. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀλεξιμένην ὀργιογάντην. Br. I. 503. nr. 38. An. I. 2. p. 405. V. 1. ἀλεξαμένους. P. Ἀναξιμένους. Pl. In optimo Pl. Cod. ap. Br. Ἀλεξιμένους. V. 3. περὶ διν. P. περιδιν. Pl. Br. Accusativus ἀμφίπολιν pendet a praepositione περὶ cum verbo cohaerente; sed malim profecto: Στρυμονίην ἄφετοι Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν. Urbem Strymoniam per se intelligitur Amphipolin esse. V. 5. ἢ γλυκ. P. Pl. Br. εἰ corr. Scaliger in not. mst. — πνεύσαντες. P. ut etiam Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. πνεύσαντος reliquae editt. Plan. et Br. ἡμετέροισιν ἀδάπταις. P. In marg. γρ. ἀήταις. ζτ. πῶς ὀφείλει. In Plan. ἡμετέροισιν ἀδάπταις. quod Br. in textu posuit. Quid sit ἀδάπταις, nemo dicere potuit. Suspica-bar: ἐν ἡμετέροις ἀλαλαγμοῖς (in variet. lectt. male excusum ἀλαλαγοῖς): quae urbs, quando ille ad festos clamores vestros tibiam suaviter inflaret, saepe ad ejus modos (τοῦδε νόμου legendum) choreas duxit. Fortasse tamen in ἀδάπταις peculiare festi, illis in regionibus celebrare soliti, nomen latet. Orellus V. cl. in Append. ad Isocr. Or. de ἀντιδ. p. 401. tentabat: ἢ γλυκερὰ πνεύσαντας ἐφ' ἡμετέροισιν ἐπόπταις. — V. 6. τοῦσδ'. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. τοῦδ'. reliquae editt. Pl. Br. ἐχόρευε. P. ἐχόρευσε. Pl. Br. ἐχόρευσα. Scaliger in not. mst.

Nr. 486. ἀντίης μελοποι^{ου} εἰς φιλαινίδα κόρην προγαμ^υ τελεντή-

σασαν. Br. I. 201. nr. 19. An. I. 1. p. 434. Legitur iterum in Pal. p. 257. in marg. V. 1. σήματι. P. 1. 2. σάματι. Pl. Br. Κλεινώ. P. 1. 2. Br. Κλεινά. Pl. V. 2. ὠκυμόρου. P. 1. Br. ὠκύμορον. P. 2. Pl. V. 3. Scr. Φιλαινίδος. — Nr. 487. ^οπέρσου μακέδ^{αι} εἰς τὴν αὐ-
τὴν ^{αι}φιλ^{αι} πέρσου. Nomen auctoris sine gentili legitur in Plan. p. 288. St. — Br. II. 5. nr. 6. An. II. 1. p. 14. V. 3. κατὰ δρ. P. V. 4. ^ατεσσερε παιδεκένιν. P.

Nr. 488. μνασάλκου εἰς ἀριστοκρατειαν κόρην προγάμου τελευτή-
σασαν. Br. I. 193. nr. 18. An. I. 1. p. 410. ἄδηλον est in Pl. p. 286. St. V. 2. κεκλιμένα, θυομένα malebat Br. Illud sincerum. De duabus mulieribus p. 285. nr. 493. οὐδ' ὑπὸ θυομένων δοῦρατι κεκλιμένα. Timon sepultus p. 253. nr. 315. ὡς . . ἐρημάζω ἥσυχά κεκλιμένος. Tryphiodor. v. 394. διὰ Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγυθι γαίης Κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι. V. 3. ἄσ ἐπὶ. P. ἄς ἐπὶ. Pl. ἄ σ' ἐπὶ. Br. V. 4. πολλάκι κεκλιμένα. P. κεκλιμένας. Pl. Repetitio ejusdem verbi in tam parvo poematio parum elegans. Suspiciabar, πολλὰ κινυρομένα. Callim. H. in Apoll. v. 20. οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἶλινα μάτηρ. Quint. Smyrn. L. XII. 485. ἀμφὶ δὲ μήτηρ Πολλὰ κινυρομένη κενεῶ ἐπαῦτε εὐμβῳ. Ib. L. XIV. 384. καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάσσκον. In nostro autem loco non magis tautologicum κινυρομένα κωκύνει, quam in illis Quinti versibus κινυρόμεναι γοάσσκον. et p. 280. nr. 466. κλαίω ὀδυρομένη. — Margini Cod. Pal. adscriptum: λείπει. At nihil deest.

¶ Nr. 489. εἰς τιμάδα ὁμοίως προγάμ^υ τελευτήσασαν. Br. I. 55. nr. 4. An. I. 1. p. 185. V. 1. θανοῦσαν. P. Pl. θανοῖσαν. Br. ἀπὸ φθ. P. νεοθαγεῖσι^α δηρῶν. P. νεοθηγέϊ χαλκῷ. Pl. Eadem est diversitas lectionis in Cod. nostro p. 233. nr. 181. πολλοὺς νεοθῆγι σιδάρῳ. ubi ille νεοθηγεῖ. Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 306. B. ὕρθῃ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ. Cod. Venet. νεοθηγεῖ. Illud restituit Casaubonus, comparans παραπλήξ^ε et βουπλήξ. — Nr. 490. ἀνύτης εἰς ἀντιβίαν προγάμ^υ τελευτήσας^ε. Br. I. 201. nr. 22. An. I. 1. p. 435. V. 1. κατ' ὁδ. P. ἐπὶ. Ib. ἄς ἐπι. Br. Rectius junxeris: ἄς ἐφιήμενοι. V. 3. πινύτατος. P. πινυτῆτος ἀγκλῆος. Pl. ἀνά κλῆος. P. Br. V. 4. ἐκύλισσε. P. Br. ἐκύλισε. Pl. Vid. ad p. 154. nr. 72.

Nr. 491. εἰς κλειῶ μνασάλξ. ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐν γ^ο (ἐστι) ἐπὶ^ο-
γραμμα τὸ παρ' ἀντιβίαν. καὶ τὸ αἰ' αἰ' παρθενίας ὀλοόφρον. Br. I.

193. nr. 17. An. I. 1. p. 408. Cf. Eichstaedt. in Specim. Quaest. Phil. p. 72. Brunkius depravatam hoc epigr. totum ad fidem membr. exhibuit. Vereor ne sit mutilum. V. 1. *παρθενίας*. Fortasse *παρ-θενικάς* scribendum. *ὀλοόφρονος*. Apollon. Lex. Homer. p. 496. *δύν-νεται δὲ καὶ τὸ ὀλοόφρων λέγεσθαι ὃ ὕμεις τὰς φρένας ἔχων*. ex Homer. Od. λ. 52. *Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος*. Ib. 521. *κούρη Μίνως ὀλοόφρονος*. Haec significatio in nostro quoque loco admissa sensum efficiet reliquis accommodatum. Tum paucis litteris mutatis legerim: *ὡς ἀπὸ φαιδρὰν Κέκλασαι ἀλικίαν, ἡμερόσσα Κλεοῖ*. Verbo *ἀποκλῆν* pro *defringere* utitur Leonid. p. 288. nr. 506. *ἡμῖν δὲ πρόστις ἀπεκλάσατο*. Hoc loco metaphora de flore ducta. Quint. Smyrn. L. XI. 88. *οὐδ' ἐρατεινὰ Θρόπτα* (scr. *θρόπτρα*) *τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεὶ ῥά νιν ἔκλασε δαίμων*. Frequentius usurpantur synonyma *ἀποκείρειν* et *ἀποδρέπειν*. V. 3. *περὶ δάκρυσιν*. P. Pl. *περιδάκρυες* corr. Jos. Scaliger in not. mst. Tentavi olim: *ἄμυσ ἀμνξάμεναι δὲ παρηΐδας αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ . . . ἔσταμες*. quod dicendi usui convenit. Facile autem fieri potuit, ut voce *παρηΐδας* aut distracta, aut nonnihil obscurata et detrita, librarius *περι δακ(ρυσιν)* ad versum implendum scriberet, cujus simile est exemplum p. 163. nr. 116. ubi est in Cod. Pal. *τὸν ἔβρεχμῳ κνυθισῶντα* pro *τὸν ἔβρε*. *Δάκρυσιν ἀμύσσειν* dici posse non videtur; *παρηΐδας ἀμύσσειν* rectissime dicitur. Eustath. ad 'Il. a. p. 71. 15. *ἀμύσσειν δὲ κυρίως τὸ ξέειν, ὡς καὶ αἶμα ῥνῶκεσθαι . . . ἀμύσσειν ἰοῦν τις λέγεται παρειάν*. Nonn. Dion. XL. p. 1026. 9. *Χειροβίη τίλλουσα κόμην ἡμνξε παρειάς*. Aeschyl. Choëph. v. 22. *παρηΐς φοίνισ' ἀμνγμοῖς Ὀνυχος ἄλοκι*. Apollon. Rhod. L. III. 672. *δρῦπεν δ' ἐκάτερθε παρειάς*. Philostr. Imagg. II. 4. p. 815. *δρῦπτοντας τὰς παρειάς ἐν εἶδει γυναικῶν*. Hesiod. Scut. Herc. 243. *κατὰ δ' ἐδρῦπτοντο παρειάς Ζωῆσιν Ἰκελαι*. Suidas T. I. p. 147. *ἀμύσσειν . . . ποτὲ μὲν τοῖς ὄννξιν ἀμύσσων τὰς παρειάς· ὅτε δὲ τῷ ῥύγχει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔνοπτεν*. Euripid. Troad. 280. *ἔλκ' ὀνίχουσιν* (i. e. *ἄμυσσε*) *διάπτυχον παρειάν*. — αἶδε tuetur Schaefer. Meletem. p. 78.

Nr. 492. *ἀντίης μιτυληνῆς* ^θ *εἰς τὰς Γ' παρ τὰς μιλησίας τὰς ἐπὶ γαλατῶν βιασθεΐσας*. Br. I. 200. nr. 17. An. I. 1. p. 453. *ἄδῃλον est in Plan. p. 263. St. V. 1. τῶν ἀθεμίστων. P. Pl. τὰν ἀθεμίστων. Br. V. 2. τὰν ἄνομον. P. τὴν ἄνομον. Pl. τῶν ἀνόμων. Br. Non ausus sum a membr. lectione recedere, quamvis et Br. lectio sit elegans, et ea, quae in variis lectt. in marg. posui, poetria non indigna*

videantur. Sophocl. Trachin. 1098. de Centauris: *διφυῆ στρατὸν
θηρῶν, ἰβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν.* — V. 3. ὢν ὁ βιάτος.
in marg. ἀντὶ ὁ βιαιότατος. P. ὁ βιαστός. Ald. 2. ἄς ὁ βιαστός. re-
liquae editt. Pl. ἄς ὁ βιαστής corr. Scaliger in not. mst. ὁ βίαιος. Br.
quod probabile. Doctius videbatur, ὁ βιατάς. Pindar. Pyth. I. 19.
καὶ γὰρ βιατάς Ἀρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν Ἐγγέων ἀκμάν. Ib. 82.
καὶ σοφοὶ καὶ χειροὶ βιαταί. Ib. Ol. IX. 114. Παιτρόκλου βιατὰν νόον.
V. 5. αἷμα si genuinum, de gente videtur accipiendum. Sed malim
ἄμμα τὸ δυσσεβές, nefandos scelestorum hominum amplexus. Ma-
cedon. p. 122. nr. 227. ἀλλὰ σὲ τὴν ῥοδόπηχυν . . . ὑγρόν ἐνιπλέξας
ἄμματι δεσμὸν ἔχω. — οὐδ' ὕμεναις. P. in marg. γρ. ὕμεναιον. In
Planud. quoque, ubi ὕμεναιον legitur, Scaliger ὕμεναιον corr. in not.
mst. V. 6. ^{νυμφίου} νυμφίον. P. νυμφίον. Pl. οὐδ' ὕμεναιον νυμφίον. Br. At
hoc ferri posse non videtur. Distinctione mutata junxi: νυμφίον ἀλλ'
'Αἶδην. Sed Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus.
Leonid. Alex. p. 293. nr. 547. κατέστνε θ' οὐχ' Ὑμεναίῳ, Ἄλλ'
'Αἶδα νύμφαν δωδεκέτιν κατὰγων. Meleager p. 233. nr. 182. οὐ
γάμον, ἀλλ' Ἀἶδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα Δέξατο.

Nr. 493. ἀντιπάρ^ο θεσσαλ^τ εἰς ῥοδόπην τὴν θυγατέρα βοῖσκη^τ
καὶ αὐ^τ βοῖσ^τ τας κορινθίας. Br. II. 29. nr. 84. An. I. 2. p. 79.
V. 1. ῥοδόπα^η. P. ῥοδόπα. Pl. Br. βοῖσκη. P. βοῖσκα. Pl. Br. V. 4.
εἰλόμεθα. P. V. 5. διὰ σφ. P. V. 6. φειδὼ βίον. Solon. Fragm. V.
46. φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος. Tyrtae. Eleg. I. 14. θνήσκειμεν,
ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι. V. 7. ἐν αὐχένιον δειρὰν βρόχῳ. P.
ἐναυχένιον δειρᾶ βρόχον. Pl. Br. Membran. lectionem restitui, ἐναυ-
χένιον mutans in ἐναυχενίῳ. Eurip. Alcest. 229. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ
πελάσαι. Id. Helen. 135. βρόχῳ γ' ἄψασαν ἐγγενῇ δέρην. Nonn.
Dion. XXXVI. p. 914. 24. ἀγχοσίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα
δεσμῷ. — ἦς. P. Br. ἦν. Pl. ἀμείνω. P. ἀμείνων. Pl. Br. V. 8.
ἄμιν. P. Br. ἄμιν. Pl.

Nr. 494. ἀδίσποτον εἰς σῶδαμ^τ τὸν κρη^τ ἐν θαλάσῃ τελευ^τ. Br. III.
293. nr. 669. An. III. 2. p. 242. V. 1. σῶδαμος. P. σῶδαμης. Pl. σῶ
Ἄμης. Br. c. Huetio p. 24. et vers. 2do ᾧ τὸ τε σὺν ἦς συν. cuius cor-
rectionis eum in Lectt. poenituit. — ᾧ φίλε νηρεῦ. P. ᾧ φίλε νηρεῦ.
Pl. ᾧ correxit Br. in Lectt. V. 3. ἰχθυβολεῦς. P. ἰχθυβολεῦς. Pl.

quam verissimam lectionem Br. nescio quare mutavit in *ἰχθυόλος*, non sine metri detrimento. V. 4. οὐδὲ διακρ. P. οὔτι. Pl. Br.

Nr. 495. ἀλκαίον μισσηνι εἰς ἀσπάσιον ναυγῇ ἢ τινὰ ἄλλον.
Br. I. 491. nr. 20. An. I. 2. p. 362. V. 1. ἀρκτουρων αυται σπλόος.
P. ἀρκτούρω ναύταις πλόος. Pl. — ἐκ δὲ βορείης. P. ἐκ δὲ βαρείης.
Pl. ἐκ τε βορ. Br. V. 2. ἀσπάσιος πικρὸν ἔτευξα μόρον. P. Ἀσπασίω
πικρὸν ἔτευξε μόρον. Pl. Br. quod foret: navigatio Areturi tempore
institutā Aspasio, opitulante Borea, interitum paravit. Τεύχειν sic
est ap. Pindar. Isthm. I. 96. τιμὰν Θήβαισι τεύχοντα. Eurip. An-
drom. 645. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Append. Epigr. nr. 334. T. II.
p. 863. ᾧ ἐνὶ χερσὶ . . . Παλλὰς ἔτευξε χάριν. At si membr. lectio
ἀσπάσιος sincera est, scripserim: Ἀσπάσιος πικρὸν ἔλεσσα μόρον.
tristem mortem expertus sum. λένσσειν, ut ιδεῖν, experiri ap. poetas.
Vid. Astius in Commentatt. Soc. Philol. II. 1. p. 24. — P. In su-
periore margine novae paginae scriptum: ὅτι διηρημένον ἔσθον τὸ ἐπι-
γραμμα τὸ στυγνὸς ἐπ' ἀρκτούρωι. καὶ τὸ οὗ στίχεις παρὰ τύμβον
πόντος
ᾠδοπόρε. V. 3. In marg. sigla σμ. — σῶμα δὲ τυμβος. atramento
inducta vox τύμβος. P. πόντος. Pl. Br. V. 4. ξαινόμενος. P. ξαινό-
μενον. Pl. ξαιόμενον. Br. Manetho L. III. 256. ἦτοι ναυθορίῃ γὰρ
ἢ ἐν πελάγεσσιν ἱόντες Κόμασιν ἐξήλαιοθησαν. Odyss. ζ. 325. ἐπεὶ
πάρος οὐπὸτ' ἄκουσας Ῥαιόμενον. Hoc mihi nunc probabilius videtur,
quam quod olim proposui, ξαινόμενον; quamvis hoc quoque ob simi-
litudinem litterarum ξ et ρ facile in ξαινόμενον transire potuit. Oppian.
Hal. L. III. 23. περιστυφελίζετο πάντῃ ξαινόμενος.

Nr. 496. σιμωνίδου εἰς τινὰ ναυγῇ ἐν γερανείᾳ καὶ τρσοικρονίαι
πέτραις ναυαγήσαντα. Br. I. 143. nr. 92. An. I. 1. p. 260. V. 1.
ὤφειλεν. P. ὤφειλες. Br. c. Salm. et Reiskio. — ἰστρον. P. ἰστρον. Br.
Accusativus pendet ab ὀράν. V. 3. μὴ δέ. P. V. 4. ἀγνεία. P. ἀγνεα.
Br. cum Salm. νευφομένας. P. Vid. ad p. 97. nr. 64. — ἀμφὶ μὲ
θυοριάδος. P. νυφομένην ἀμφὶ μεθυοριάδων. Br. Methurides quatuor
in sinu Megarico commemorantur ap. Plin. H. N. IV. 12. Praetuli
leniorem Hemsterhusii correctionem: ἀγνεα νυφομένας ἀμφὶ Μολου-
ριάδος, sive Μελουριάδος, nam sic quoque scribitur. Schol. Pindar.
in Prooem. ad Isthm. p. 428. ed. Oxon. σῶσα ἐπὶ τῆς καλουμένης
Μελουρίδος πέτρας. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 229. Praeterea νυ-
φομένης videtur corrigendum.

Nr. 497. *δαμαγήτου εἰς λίκον νῖόν θυμωδὺς ναυαγίσαν*^τ. Br. II. 38. nr. 4. An. II. 1. p. 108. V. 3. οὐδὲ γάρ. Fortasse legendum: οὐδὲ τάχ' ὀθνεῖην ἔλαχεν κύνων. Verisimile erat illum insepultum alicubi jacere, certum non erat. V. 4. νῆας^η. P. νηῖās Br. de littore interpretatus, ubi naves stationem habent. At hoc sensu νηῖās non usurpatur, sed longe diverso. Vid. Apollon. Rhod. I. 626. Nec littoris ab hominibus navibusque frequentati commemoratio h. l. satis apta videtur. Fortasse scribendum: ἀλλὰ τις ἀκτὴ, ἥ σπιλάς, (aut ἡ λέπας) ἣ νήσων ... quod paucis litteris extritis facile in νῆας depravari potuit. — νήσων ποντιάδων. Cf. Ruhnken. Epist. crit. p. 121. *) V. 5. ποῦ. P.

Nr. 498. *ἀντιπάρου εἰς δάμιδα τὸν νικαῖα ναυγῖ*^ο *ὑπὸ ψύχους*^τ *τέλει*^τ. Br. II. 36. nr. 106. An. II. 1. p. 100. V. 1. δάμις. P. δᾶμις. Pl. Br. ὁ νησαεύς. P. ὁ νικασεύς. Pl. νικαιεύς. Br. c. Cod. Lascaris. Una littera mutata scripsi νυσαεύς. Vid. Stephan. Byzant. in Νύσα. Recte uno σ scribi illud nomen, docuit Br. ad Eurip. Bacch. 72. ad Apollon. Rhod. L. II. 1214. V. 3. ἐπὶ β. P. V. 5. ἀσκηθεῖς. P. ἀσκηθεῖς. Br. c. Steph. ἀσκηθής. Vulg. V. 6. ψυχῶν. P. V. 7. ἡμέας ὁ πρ. P. ἡ μύσας ὁ πρ. Pl. ἡμυσας Steph. orationem ad Damidem converti existimans. Rectius Brodaeus: ἡμύσας ὁ πρ. de cuius verbi prosodia cf. ad p. 399. nr. 262. et p. 408. nr. 509. Versum corruptit Brunkius, qui prima littera omissa scripsit: μύσας ὁ πρὸς βυς· ἔδ' ὡς λ. — V. 8. ἔδυσ. P. Pl. editt. quaedam. ἔδν. Ald. 2. ex Lectt. Ald. 1. Br.

Nr. 499. *θεαυτήτου εἰς ἀρίστωνα τὸν κρηναῖον ναυγῖ*^ο. Br. II. 255. nr. 5. An. II. 2. p. 244. V. 2. ὕμμε. P. ὕμμε. Pl. Br. V. 3. μέωνι. P. μένωνι. Pl. Br. — Nr. 500. *ἀσκληπιάδου εἰς εὐῖπνον ναυγὸν νῖόν μελησαγόρου τον χῖον*. Br. I. 219. nr. 39. An. I. 2. p. 56. V. 3. ἐμπορίην. Sic Jo. Chrysost. T. XII. p. 340. E. *πλείονα τὸν φόρτον εἰργάσατο καὶ μείζονα τὴν ἐμπορίαν*. Attigit Schaefer. ad Julian. Or. Praef. p. X. — V. 4. εὐῖππου. P. — Nr. 501. *πέρσων εἰς φιλλὴν ναυαγίσαντα ἐν λεσβῳ*. Br. II. 5. nr. 8. An. II. 1. p. 15. V. 1. κατ' αἰγίδες. P. ἐξεκύλισσαν. Ib. Vid. ad p. 154. nr. 72. — P. V. 3. οὗτος ὁ φιλλίς ἐνμιτυλήνη ἐνανάγησεν.

*) In marg. P. ἕως ὧδε ἀντεβλήθη.

Nr. 502. νικανέτου εἰς βίτωνα τὸν ἀμφιπολίτην. Br. I. 417. nr. 5. An. I. 2. p. 233. V. 1. λειπών. P. λείπων. Pl. Br. Vid. ad p. 211. nr. 25. V. 5. εἰς αὐτήν. P. Pl. εἰς κλειτήν λείπων. Br. c. Reiskio, existimans Bitonem ad Strymonis ostium periisse, et haud procul ab Amphipoli sepultum fuisse. Qui error ortus ex prava interpretatione v. 4th, ubi στρυμονίης P. Pl. Στρεΐμων ἢ τ' ἐρίφων. Br. c. Reisk. πανδυσίη. P. quod reponendum. In edit. nostra me invito πανδυσίη excusum, ut in Pl. Br. De Cod. lectione restituenda monuit Schaefer. ad Longum p. 417. Sensus: Dic illi, unum ejus filium haedis occidentibus vento Borea mersum esse. Στρυμονίης vocatur Boreas ap. Herodot. L. VIII. 118. p. 675. πλώοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματήην. ubi Intrpp. comparant Callimach. H. in Del. v. 25. Στρυμονίου Βορέας. et Aeschyl. Agam. v. 200. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακὸςχολοι. — ἐρίφ. πανδυσίη. p. 310. nr. 653. ὥλεος .. Αἰψ' Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις. p. 552. nr. 336. ἔπλεσε Καρῖνος Ἥματι χειμερίφ, δυομένων ἐρίφων.

Nr. 503. λεωνίδα: εἰς γίντωνα τὸν ἐρμιονέα υἱὸν βαθυκλέους^ο νανηγ^η. Br. I. 244. nr. 92. An. I. 2. p. 144. V. 1. ἀρχαίας. P. ἀρχαίης. Pl. ἀρχαίας. Br. Quam vim hoc epitheton habeat, non satis apparet. Cogitabam de ἀκταίας. ut p. 393. nr. 227. ἀκταίην παρὰ θῖνα. Sed fieri possit, ut proprium nomen lateat, v. c. Αἰγαίας ὦ θινός. ut Euripid. Helen. 1129. Καθηρίσιν ἐμβαλὼν Αἰγαίαις τ' ἐνάλοις ἀκταῖς. V. 3. ποδαπός. P. ποδαπόν. Pl. Br. necessaria emendatio, praesertim ob sequentes accusativos. — Nr. 504. τοῦ αὐτοῦ^δ εἰς πάρμον ἀλίεα υἱὸν καλλιγνώ^τ ὃς καταπιὼν δέλεαρ ὄστρακω αὐτὸς^τ ὑπ' αὐτὴν ἀνῆρέθη. ὑπολαμβάνω δ' ὅτι ἱουλὶς ἢ λεγομένη καρκινάς ἐστιν. Br. I. 244. nr. 93. An. I. 2. p. 145. V. 1. ἐπακτεῖος καλ. P. ἐπακταῖος καλ. Br. ἐπάκτιος ὃς καλ. Pl. turbata verborum constructione. Forma ἐπακταῖος est ap. Oppian. Hal. L. IV. 273. sed frequentior multo est ἐπάκτιος, quod vel ob rhythmum versus praeferendum erat; praeterea scripsi, ὡς καλαμεντής, quod Planudem quoque voluisse suspicor. Adjectivum ἄκρος autem, quod Br. cum καλαμεντής junxit, equidem ad ἰχθυβολεὺς revocavi, quae oratio haud paulo evasit rotundior. V. 4. ἐμβυθίους. P. ἐμβυθίους. Pl. Br. V. 5. ὅτ' ἱουλ. P. Pl. ποτ'. Br. cum Scaligero, qui sic correxit in not. mst. — ἄγρης ἐκ πρώτης. ἐκ periphrasin videtur facere, ut ἀπό. Sic, ni fallor, accepit Grotius: coeruleas nobile spoliū cepit aquae. V. 6. ὀλοάν. sic P.

V. 8. παλλομένα. P. παλλομένη. Pl. Br. V. 11. ἐπὶ μοίριον. P. ἐπιμοίρια. Pl. Br. V. 12. γρίπωνος γριπεύς. P. Pl. Br. Vera videtur correctio Jos. Scaligeri in not. mst. Γρίπων ὁ γριπεύς. Quum in γριπεύς prior producatur, depravatum esse apparet versum ap. Maxim. περὶ κατ. v. 46. στειχόμεναι καὶ δ' ἂν κε γέροιο γριπεύσιν ὄνειαρ. Scr. φέροις.

Nr. 505. εἰς πελάγωνα συμφοῦς. Br. I. 55. nr. 3. An. I. 1. p. 184. V. 1. γριππεῖ. P. γριπεῖ. Pl. Br. ἐπέθηκε. P. ἀνέθηκε. Pl. Br. μερίσκος an μενίσκος ambiguum in P. Μενίσκος. Pl. Br. V. 2. κακοζωῶς. P. κακοζωῖας. Pl. κακοζοῖας. Br. c. Scaligero in not. mst. Vid. ad p. 459. nr. 600. v. 9. — Nr. 506. λεωνίδα εἰς θρασὺν τινὰ εἶδον χαρμίδ' ὃν χαλάσαν τὴν ἄγκυραν κίων θαλά/ καταβεβρωκε: πλην ο το. ἤμουν αὐ λαβόντες οἱ ναυτζ ἔθαψαν. Br. I. 245. nr. 95. An. I. 2. p. 146. V. 1. καὶ ποντωι. P. κῆν π. Pl. Br. Malis fortasse: Καὶ γῆ, κῆν πόντω. quae est elegantior praepositionis collocatio. V. 2. θρασούς. P. θάρους. Pl. Θραῖσις. Br. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 457. — ἡνύσατο. P. Pl. ἡνυσάμην. Br. c. Huetio p. 24. Frustra. Vide quae de transitu ab una persona ad alteram diximus ad p. 154. nr. 73. V. 4. ῥώνιον. P. Ἰόνιον. Pl. Br. κατ' ἐρχ. P. V. 7. ἐπ' ἄγριον. Br. quasi esset, ἐπ' ἐμοί. Sed rectius junges: ἐπῆλθέ μοι. — εὐμέγα. P. ἐς μέγα. Pl. εὐμέγα. Br. εὖ μέγα scripsi divisim cum Schaefero ad Apollon. Rh. T. II. p. 167. V. 8. ἀπ' ἔβροξεν. P. ἀπέβρουξεν. Pl. ἀπέβρωξε. Br. Scripsi ἀπέβρωξεν; sed Cod. lectio servari potuit, ἀπέβροξεν. Vid. ad p. 358. nr. 1. v. 4. ubi membr. ἔβροξε. Plan. ἔβρωξε. — ἄχρις. P. plures editt. Plan. ἄχρι. § V. 10. ἀπ' ἐκλάσατο. P. V. 11. θράσνος. P. θάρσνος. Pl. Θρασίδος. Br. quem secutus sum. Rectius scripsissem: Θρασίος, una littera mutata. Vid. Matthi. Gr. gr. §. 72. not. 1. p. 78. Sic Κύπριος ap. Theocr. Eid. XI. 16. ubi tamen Codd. nonnulli vulgarem formam exhibent, qua Syracusanus poeta alibi utitur. Plato de Rep. X. 3. p. 295. Ἀναχάριος. Cod. Monac. Ἀναχάριδος, probante Astio p. 613.

Nr. 507. εἰς γόργιππ ἐπιτύμβιον σιμωνίδου. Br. I. 145. nr. 103. An. I. 1. p. 264. In Plan. p. 209. St. prius tantum distichon legitur, idque Alexandro inscriptum. V. 1. λένσεις. P. λένσεις. Pl. Br. ἀλλὰ γάρ. Scaliger in not. mst. ἀλλὰ γ' ἄρ corrigit. Frustra. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. L. III. 17. p. 178. Hermann. ad Viger. p. 778. Apud Achillem Tat. L. I. p. 40. ἀλλ' ἐστὶ γὰρ ἐρωτικός. particula

causalis ab uncinis liberanda, quibus in edit. Bip. compescitur. V. 3. ^οἐπίδων. P. Ἐπίδον praeferebat Chardon. Mélang. T. I. p. 393. At sic asyndeton oritur minime ferendum. Quare ἐπιδούν posui c. Br. — V. 4. θάλαμος. P. θάλαμον. Br.

Nr. 508. σιμωνίδου εἰς πανσανίαν τὸν ἱατρὸν. Br. I. 165. nr. 2. tamquam *Empedoclis*, cui id tribuit Diogen. Laërt. L. VIII. p. 531. In Plan. p. 240. St. est ἄθλων. An. I. 1. p. 317. V. 1. πανσανίαν. P. Br. ἱητρὸν. P. Pl. Diog. ἱατρὸν. Br. ἀγγίττω. P. Pl. Diog. ἀγγίτου. Br. Formas ionicas, a plurimis testibus confirmatas, restitui, de *Πανσανίαν* securus, quum in nominibus propriis saepe dialecti ratio negligatur. V. 2. τόνδ' P. Pl. φῶτ' Diog. Br. ἔθαψε πέλας. P. κόνισ. Pl. Γέλα Br. ex Diogene, ubi praeterea ἔθραψε legitur. Malit fortasse aliquis: πατρὶς ἔθαψε Γέλας. ut genitivus circumlocutioni inserviat. De illo nomine vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. ὅς πλείστους. P. Pl. ὅς πολλούς. Diog. Br. κρυεραῖσι. P. Pl. μογεροῖσι. Diog. Br. ὑπὸ πούσοις. P. Pl. καμάτοις. Diog. Br. φερσεφόνης. P. Diog. φερσεφόνας. Br. περσεφόνας. Pl. — Nr. 509. τοῦ αὐτοῦ. εἰς θεογ^πν τον σινω. Br. I. 144. nr. 93. An. I. 1. p. 261. V. 1. σινωπέος. P. σινωπέως. Br. c. Reiskio. ἐπέθηκεν. P. quaedam apogr. ἐπέθηκεν.

Nr. 510. τοῦ αὐτοῦ εἰς κλεισθίνην ναυηγὸν χῖον. Br. I. 144. nr. 95. An. I. 1. p. 261. V. 1. σῆμα. P. σῶμα. Pl. Br. V. 2. μοῖρ^δ ἔκ. P. Br. κῆρ ἔκ. Pl. V. 4. ἐπ' ἀμφ. P. ἐς ἀμφ. Pl. Br. Haeremus in *Χῖον* (sic Cod. Pal. et Plan.), quod, ubi insulae nomen est, priorem corripit. De ἀμφιρύντῃ vid. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 559. — Nr. 511. τοῦ αὐτοῦ εἰς μεγακλέα. Br. I. 144. nr. 94. An. I. 1. p. 261. V. 1. μέγα κλέος. P. V. 2. οἱ' ἔπαθς. οἷς ἔπαθς imperite corr. Iensius. Passim haeserunt interpretes in illa locutione, de qua vid. Wyttenbach. ad Select. Hist. p. 347. Schaefer. ad L. Bos p. 252.

Nr. 512. τοῦ αὐτοῦ εἰς ³τ ³έλλην ³τ ³τέγειν ^θἔλεν ποιήσαντας. Br. I. 130 nr. 25. An. I. 1. p. 217. — Nr. 513. τοῦ αὐτοῦ εἰς πρόμα^πσιὸν τιμάνορος. Br. I. 145. nr. 100. An. I. 1. p. 265. V. 1. πρόμαχος. P. metro adversante. Τίμαρχος. Pl. Br. ex Planudis, ni fallor, conjectura. Propius esset: φῆ ποτε Τιμόμαχος. V. 2. ἀφ' P. ἀμφ' plures editt. Plan. ut etiam alibi. V. 3. vulgo post λήσῃ distinguitur. Sed λήσῃ cohaeret cum ποθέων.

Nr. 514. σιμωνίδου. εἰς πλεόδημον ὑπὸ θρακῶν ἀναιρεθίντα καὶ
Tom. III.

κλέεννον διφίλου νιόν. Br. I. 144. nr. 96. An. I. 1. p. 262. V. 1. αἰδῶς. P. κλεόδαμον. Br. V. 3. κλέεννόν. P. Inerte auctor lemmatis hanc vocem pro nomine proprio habuit. κλεινόν. Reisk. Formam κλεεννός Pindari auctoritas satis tuetur. Perperam ap. Hesychium scribitur: Κλεινόν, ὀνομαστόν. Κλεινῶν, ὀνομαστῶν, ἐνδύξων. pro κλεεννόν, et κλεεννῶν. — §. Nr. 515. σιμωνίδου εἰς τίμαρχον νεω. ἐν νόσῳ τελετήσαντα. Br. I. 145. nr. 101. An. I. 1. p. 264. V. 2. ἀρεταῖ. P. ἐρατῆ. Pl. Br. Rectius ἐρατῇ. V. 3. ἡ καί. P. ἡ καί. Pl. Br. γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας. ex Homeri 'Ιλ. χ. 58. φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς. vid. Eustath. pag. 1355. 1. V. 4. κουριδίην. P. Br. κουριδίαν. Pl.

Nr. 516. τοῦ αὐτοῦ εἰς τινὰ ὑπὸ ληοῦ ἀναιρεθέντα. Br. I. 137. nr. 59. An. I. 1. p. 238. Legitur etiam p. 219. P. in marg. V. 2. Ζεῷ ξένι. Apud Libanium T. IV. p. 19. 10. τίς γάρ οὐκ οἶδεν, ὥς ὁ ξένιος Ζεὺς. scribendum videtur: ὅσος ὁ ξέν. Ζ. paulo ante autem in verbis: πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ Διὸς οὕτως ὀλιγορουντας γαίνεσθαι. tollenda videtur glossa τοῦ Διός. V. 2. γᾶν. P. Br. in Lectt. In textu γῆν dederat. — βίον. P. 1. βίον. P. 2. Sequitur in membr. ep. ἀδέσποτον, quod suo loco dedimus p. 213. nr. 35. — Nr. 517. εἰς μελάνιππον καὶ τὴν ἀδελφ^ταν βασιλῶ. Καλλιμάχου. Br. I. 474. nr. 59. An. I. 2. p. 307. V. 2. δυομένον. P. Pl. δυομένου. Br. c. ed. Ern. de metro, ut videtur, sollicitus, ut ad Apollon. Rh. L. III. 325. τὸ μὲν ποτε δυομένην, minus recte de hujus verbi prosodia statuit, quod primam producit etiam L. I. 581. 925. invito Brunkio. Cf. Orph. Lith. v. 503. ubi vulgo δεομένη legitur; et in Anthol. nostra p. 307. nr. 653. v. 4. p. 310. nr. 655. V. 3. ζῶειν. P. V. 5. κατήγηρεν. P. κατήγησε. Pl. Br. V. 6. εὐτέκνον. P. Br. εὐτέκνων. Pl. Vid. ad p. 284. nr. 484.

Nr. 518. καλλιμάχου εἰς ἀστακίδην ἡ κρη ἀρπασθεν ὑπὸ νυμφῶν. Br. I. 471. nr. 46. An. I. 2. p. 300. V. 3. οὐκεί. P. οἰκέ. Pl. quod, ut auctoritate non destitutum, admisi: nunc ille, una cum Nymphis, ipse quoque sylvarum numinibus annumerandus, in sacris lucis habitat. — οἰκέτι Br. c. Salm. plena distinctione in fine prioris distichi posita. Quae elegans conjectura.

Nr. 519. καλλιμάχου εἰς χάριμιν νιὸν διοφῶντος ἀγῶ (ἀφνῶς) τελετήσαν. Br. I. 473. nr. 54. An. I. 1. p. 306. V. 1. τίς δ' εὔ

οἷδε. Particula δὲ interrogationi vim addit, non solum ubi enumeratione interrogativa alii subjicitur, sed etiam ab initio. Theogn. v. 949. τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐλέσθαι; Xenoph. Mem. II. 9. 2. εἰπέ μοι, κύνες δὲ τρέφεις; Oppian. Cyn. IV. 14. τίς δ' ἂν πάντ' ἐσίδοι; In Luciani Tim. §. 34. T. I. p. 163. τίνες ἐστέ, ὧ κατάρτοι; Cod. Parisin. τίνες δ' ἐστέ. quod verius. Ap. Liban. T. IV. p. 27. 19. τί νῦν ἐνοχλεῖτε; τί δὲ μεταφέρετε. Reiskius δὲ sublatum velit; sed frustra. Ib. p. 321. 1. τί με χεῖριστον (fort. ἀχέριστον), τί με θρασύν, τί δὲ με ἀναιδῆ ποιεῖς; Ib. p. 850. 3. τοῦτον δεῖ (δὲ malim) εἰς ἱερὰ φοιτᾶν; τοῦτον δὲ ἀγορᾶς ἐπιβαίνειν; τοῦτον δὲ μετέχειν ἐκκλησιῶν; quae minus recte tentavi in Addit. An. ad Athen. p. 92. — V. 2. ἀμετέροις. P. Br. ἡμετέροις. Pl. V. 3. τῇ ἐτέρῃ. Pl. ἐτέρῃ. P. Br. V. 4. ἀνηρότερον. P. Pl. Br. Expectabatur ἀναιρότερον.

Nr. 520. εἰς τίμαρ νῖον παυσανίου πτολεμαῖ τοῦ αὐτοῦ καλλιμά. Br. I. 472. nr. 50. An. I. 2. p. 303. V. 1. Scr. "Αἰδος. V. 2. ἔσαι. P. Br. ἔσεται. Pl. — Nr. 521. τοῦ αὐτοῦ καλλιμάχ. εἰς πύξικον καὶ διδύμην τινὰς οὐκ ἄφαν. Br. I. 473. nr. 52. An. I. 2. p. 304. V. 1. ἐθέλεις. P. ἐλθῃς. Pl. Br. Verba ὀλίγος πόνος parenthetice accipienda, ita ut εἶρεῖν vim imperativi habeat. V. 3. ἔμπα. posteriore correpta, ut p. 328. nr. 13. v. 2. Gregor. Naz. Carm. XXIV. 4. ἔμπα γε μὴν. Ib. XLVII. 343. p. 111. B. LIV. 134. p. 130. B. Vid. Boekh. not. crit. in Pindar. Pyth. V. 55. p. 477. — λέξαι. P. λέξον. Pl. Br. A membr. non recedo. Sic supra nr. 499. εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι. nr. 502. εἰπεῖν Νικαγόρῃ. nr. 520. διζέσθαι φυλῆς Πτολεμαῖδος. Vid. ad p. 576. nr. 53. v. 5. — V. 4. κείνων ἔχω. P. In marg. γρ. ὧδ' ἐπέχω κριτήν. — κείνων νῖον ἔχω Κριτίαν. Pl. Br. ὧδε, hīc, ut saepius ap. Theocritum. — ἐπέχω. Vid. ad p. 220. nr. 86.

Nr. 522. τοῦ αὐτοῦ εἰς τιμονίην θυγα τιμοθέου. τ μηθρυναῖς. Br. I. 473. nr. 55. An. I. 2. p. 306. V. 1. τιμονίη. P. τιμονόη. Pl. Br. τίς δ' ἐσσί. Vid. ad nr. 519. v. 1. V. 3. ἡ μέγα. P. ἡ μέγα. editt. Aldd. tres. μέθυμα. plures editt. Plan. — P. Nr. 523. καλλιμάχου εἰς κίμωνιαν τὸν ἱππαίου νῖον. Br. I. 470. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀλίοιο. P. Ἀλείοιο. corr. Heringa in Obs. crit. p. 282. Ἡλείοιο Br. c. Ernest. Recepi quod proximum erat; tum σῆμα Codicis mutavi in σᾶμα. — Nr. 524. τ αὐ. εἰς ἀρίμμα τοῦ κυρη-

ναλον υἱὸν χαρίδαν. Br. I. 475. nr. 53. An. I. 2. p. 305. V. 1. σοί. P. Pl. σοί. Br. V. 3. novum lemma in Cod. εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ. fortasse quod in autographo nova incipiebat pagina. — πολυσοκotos. P. πολὺ σοτός. Pl. Br. Vid. ad p. 210. nr. 17. — V. 7. ὕμιν. P. ὕμιν. ed. pr. Flor. ὕμιν reliquae editt. Plan. V. 8. βούλει. P. Pl. Br. Scr. βούλῃ. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. Sensus: quod si dulcem et jucundum, quam verum sermonem audire mavis. — εἰν αἰδῷ. P. εἰς αἰδῷ. Pl. Sensus horum verborum obscurissimus. Πελλαῖος corr. Jos. Scaliger in not. mst. οὐδέ, τὸν ἡδύν, Πωλείται χαλκοῦ βοῦς μέγας εἰν Ἀιδῷ. Fonteinus ap. Burmann. in Sicul. T. II. p. 449. neuter interpretatione addita. Vulgatam vertendo expressit Grotius: *Hasc tibi vera loquor, sed mavis suavia, magnus Pellaei campis bos it in Elysiis*. Docte de hoc loco disputavit juvenis eruditus Carol. Guil. Goettling in Anim. crit. ad Ἐπιγρ. Callimachi p. 10. qui comparato Polluce L. IX. 72. corrigere conatus est: εἰ δὲ τὸν ἡδύν, Κολλύβον ἐμπέπρταται β. μ. de sensu loci cum Fonteinio, ut videtur, conspirans. Obstat huic correctioni, quod in ἐμπέπρταται penultima producitur; nec βούλῃ commode abesse potest. Caeterum vilitatem rerum emendarum in Orco laudat Pherecrates ap. Athen. L. XIV. p. 646. C. λήπει δ' ἐν ἄδου κραπέταλλον τρωβόλου. Nihil hic locus difficultatis haberet, si constaret, Πελλαῖον parvi cujusdam numi, Pellae fortasse in Macedonia usitati, nomen fuisse. Illud autem nomen non magis notum, quam κῶπες, vel σκῶπες potius, quos commemorat Liban. T. III. p. 16. 7. διὰ μὲν κώπας (scr. σκῶπας) καὶ μνᾶς ὀλίγας οὐκ ὤκνον γράφεισθαι καὶ κατηγορεῖσθαι.

Nr. 525. τοῦ αὐτοῦ εἰς ^τεἶν. εἰς ^οκαλλίμαχ τὸν κυρηναῖον ποιητὴν ἔ γράψοντα (scr. γράψαντα) τὰ αἷτια. Br. I. 475. nr. 62. An. I. 2. p. 309. V. 1. ἡδείης. P. εἰδείης. Pl. Br. ὁ μὲν ποτὲν π. P. ὁ μὲν ποτε. Pl. Br. ποτε servavi ob ionicum epigrammatis characterem. V. 4. κρείσσονα. P. Br. κρείσσονα. Pl. V. 6. ἀκριβίου. P. ἄκρι βίου. Pl. Ap. Schol. ad Hesiodi Theogon. init. legitur: ἐντεῦθεν καὶ Καλλιμάχος ἔφη· Μοῦσαι γὰρ ὅσους βλέμματα εἶδον παῖδας Μῇ λοξῶς, πολιοὺς οὐκ ἀπέθειντο φίλους. unde Bentleyus correxit: ὅσους ἶδον ὄμματι παῖδας Μῇ λοξῶ. Valkenarius autem, μελιχίῳ. De neutra harum lectionum, quomodo in ἀκριβίου depravari potuerit, intelligitur. Dicam quod sentio. Vox ἀκριβίου leviter corrupta ex Ἀρχιβίου. Archibium autem novimus Callimachi epigrammata commentario in-

struxisse. Vid. Suid. in *Ἀρχίβιος*. T. I. p. 345. Götting. l. c. p. 1. sq. Hujus igitur enarratoris nomen cum interpretatione aliqua, aut varia lectione ex ejus commentariis petita, cum huic versui adscripta esset, facile fieri potuit, ut ab oscitante librario in textum relata, veram lectionem, quam *μη' λοξῶ* fuisse existimo, inde expelleret. Frequens est *λοξὸν ὀρεῖν* de iratis et invidis. Solon ap. Plutarch. in Vit. Solon. c. 16. *νῦν δὲ μοι χολούμενοι Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρεῖσι πάντες ὥστε δῆϊον*. Nicander Ther. 456. *πέριξ ἀτέλεστα διώκει Σπείρηθεις καὶ λοξὸν ὑποδράξ ὄμμασι λεύσσων*. Antip. Thess. in Pal. p. 291. nr. 531. *δεριομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις*. Damaget. in Planud. p. 95. T. II. nr. 652. *καταντίον ὄμμα βάλλοντες Λοξόν*. Cf. Ruhnck. Epist. crit. p. 146.

Nr. 526. *νικάνδρ' κολοφ. εἰς οἰκνύαδην. τὸν σπαρτία*. Br. II. 2. nr. 2. An. II. 1. p. 6. V. 3. *πλευράν*. P. *πλευρᾶν*. Br. *πλευρῶν*. Pl. V. 4. *ἰναχίδα*. P. *ἰναχιδᾶν*. Pl. Br. — Nr. 527. *θεοδώριδα. εἰς θεόδωτον νίον τέλει*. Br. II. 44. nr. 17. An. II. 1. p. 132. V. 1. *κηδεμόνων*. P. Br. *κηδεμόνες*. Pl. *ἑσὲ θανόντων*. P. *εἰς σὲ θανόντα*. Pl. Vere correxit Br. *οἱ σὲ θανόντα*. Passim permutantur litterae s et o. Hinc ap. Tzetz. (Posthomer. 120. *Ἥρη ὄνειρον ἔηκεν . . . Πότμον ἐπεσσυμένον μεγαθύμον Πενθесιλείης*. corrige: *ἐποσσύμενον*. qui imminentem Penthesileae mortem portendebat. V. 3. *αἰλινόλινε*. P. *θηνόλινε* et *δεινόλινε*. Pl. Etym. Magn. p. 238, ed. Lips. *δεινόλινος*. ὁ δεινῇ εἰμαρμένῃ ἐφθαρμένος, παρὰ τὸ λίνον τὸ τῶν μοιρῶν νῆμα, ᾧ τιμὴ τὸν βίον τῶν βροτῶν νήθουσι. Noli dubitare, in *αἰλινόλινε* latere *αἰνόλινε*, ut Scaliger correxit in not. ms. et Br. — Nr. 528. τοῦ αὐτοῦ εἰς φαιναρέτ' τὴν ἐκ λαρισσ. Br. II. 44. nr. 14. An. II. 1. p. 131.

Nr. 529. τοῦ αὐτοῦ εἰς θωρο νιὸν σωσάνδρον. Br. II. 44. nr. 13. An. II. 1. p. 131. V. 2. *πυρῆς*. P. *πυρᾶς*. Pl. Br. V. 4. *χιμέρας*. P. *χιμάρας*. Pl. Br. — Nr. 530. *ἀντιπάτρ' θεσσαλ' εἰς νιόβην* ἡ αὐτῆς παῖδας. Br. II. 123. nr. 55. V. 2. *τανταλίδης*. P. *τανταλίδος*. Pl. Br. Graeco lectio membr. videbatur verior. V. 4. *σκύλλα*. P. *σκύλα*. Pl. Br. — Nr. 531. *ἀντιπάτρ' θεσσαλονίξ εἰς δαμάτριον τὸν λάκωνα ὃν ἡ μηρ ὡς φρυγοπολεμ' ἀπέφαξ*. Br. II. 115. nr. 26. An. II. 1. p. 307. V. 2. *βαψαμμένα κοίλαν*. P. *βαψαμένη κοίλαν*. Suid. in

ἄρης. T. I. p. 319. V. 4. φόνον vulgo. ap. Suid. in φέρδην. T. III. p. 644. In Cod. Lugd. autem φέρδαν μ. ἔχουσαν φόνου legitur, V. 5. ἐπὶ πρίονσα. P. ἐπιπρίονσα. Suid. in ἀφριόν. T. I. p. 398, in κόναβος. T. II. p. 345. Frustra Wesselingius ἐπιβρίχονσα tentavit, V. 6. οἶα Λάκαινα, tuetur Suid. in λοξή. T. II. p. 456. Plures οἶα^σ Λάκαινα conjecerunt. Vid. Ruhnck. Ep. crit. p. 69. V. 8. τελέθει. P. φρυγὴν τελέθειν. Suid. in Εὐρώταν. T. I. p. 907.

Nr. 532. ἰσιδώρου αἰγεάτου εἰς ἑτεοκλέα ναυηγὸν ἐν τῷ τρινηννίῳ πελάγει ναυαγῆς† Br. II. 473. nr. 3. An. II. 3. p. 529. V. 1. ἐκ με γεωμορίης. P. ἐκ γαιωμορίης. Pl. qua forma veteres non videntur usi esse. V. 3. ἐπάτευν ἄλα. Oppian. Cyneg. II, 217. ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι· καὶ γὰρ τραφερὴν περὶ οἰσί, καὶ πόντον πατέουσιν. ubi cl. Schneiderus verborum seiles permutavit; fortasse citra necessitatem. Intrandi et transeundi sensu iterum ille Cyn. I. 66. οἷτε διερεῖν δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν. et III. 488. Callim. H. in Del. 247. ἀλλὰ μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο Δέμνιον οὐκ ἐπάτησι. ἀλλὰ με νηῖ. P. ἀλλ' ἄμα νηῖ. Pl. Br. V. 5. ἐμβρίσαντος. P. et vet. editt. Pl. ἐμβρίσαντος. Br. c. Steph. Sic quoque Jos. Scaliger in not. mst. Hoc compositum Lexicis addendum. Alibi ἐπιβρίθειν sic usurpatur. Apollon. Rhod. L. II. 1126. πόντῳ γὰρ τρυχέϊα ἐπιβρίσαντα ἄλλαι. Ib. L. III. 344. ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄλλαι. Coluth. 229. μὴ πλοκάμων κυνέηθεν ἐπιβρίσαντες ἐθείραις . . . ἐπαντίλλοιεν αἷται. Themist. Or. XXII. p. 274. B. ἡ χειμῶνος ἐπιβρίσαντος, ἡ πνεύματος ἐπιγενομένου. V. 5. ἀλώας. P. ἀλώας. Br. c. Plan. Maimon. αὐτὸς γὰρ ἀλώας. V. 6. αὐτός. P. ὠτός. Pl. Br. Nihil mutavi, quoniam αὐτός passim reperitur pro ὁ αὐτός. Infra p. 379. nr. 149. ἡματι δ' αὐτῷ Θῆρες οἶν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη. plane ut Apoll. Rhod. L. IV. 1502. αὐτῷ ἐν ἡματι Μύρον Νηλεΐης ἔλε πύτμος. Vid. Schaefer, Meletem. p. 65. ad Gregor. Cor. p. 57, et 304. Hinc fortasse tuearis vulgatam ap. Plutarch. Vit. Pelop. c. 21. T. II. p. 185. ed. Cor. καὶ ταύτην εἶδε τὴν ὄψιν ἐν Αὐλίδι κριμώμετος. ubi cl. editor malit: τὴν αὐτὴν εἶδεν ὄψιν.

Nr. 533. διοκυσίου ἀνδρίου εἰς μέδραον ὀλισθήσαν. Br. II. 254. nr. 3. An. II. p. 250. V. 2. βροτῶν. P. βροτόν. Br. — Nr. 534. αἰτωλοῦ αὐτομεδον^τ εἰς κλεόνικον ἐν θάσῳ ναυαγῆσαν. Fortasse scribendum ἀλεξ. αἰτωλοῦ ἢ αὐτομ. Automedon enim Cyzicenus fuit. Primum distichon Theocrito inscriptum legitur in Plan. p. 253. St.

unde illud inter Theocrítica exhibuit Br. I. 378. nr. 8. An. I. 2. p. 198. V. 1. παρώρην. P. παρ' ὥρην. Pl. V. 2. ἴσθι καὶ ὥς. P. ἴσθι ὥς. Pl. ναυτίλος· ἔστι καὶ ὥς. Br. ex Cod. Plan. At multo magis consentaneum est, ἔστι subaudiri quam γίνου ad ναυτίλος. V. 5. πληάδων αὐτήν. P. πλειάδος. Br. cum Graevio. V. 6. ποντοπόρῳ ναύτη. P. quod Graevius non mutavit; ποντοπορῶν αὐτῇ cum Piersono corr. Br. συγκατέδυσ. P. probante Piersono; συγκατέβηθς Br. c. Graevio. — Nr. 535. μελεάγρον εἰς δάφνιν τ' αἰπόλον τέλευθρῆνος πανός. Br. I. 15. nr. 47. An. I. 1. p. 64. V. 2. ὀρέων Πάν ἐθέλω. P. ἐθέλω Πάν ὀρέων. Pl. Br. V. 3. γλυκύ μοι. P. Br. μου. Pl. V. 5. ἐπ' ἄγρης, an ἐπ' ἄγρη ambiguous in P. ἐπ' ἄγρη. Pl. Br.

Nr. 536. ἀλκαίου μυτιλην³ εἰς ἐπώνοντα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν τὸν ἐφέσιον. Br. I. 490. nr. 18. An. I. 2. p. 360. V. 1. ἐπὶ εἰτροφε. P. ἐπιτέτροφε. Br. ἐνιτέτροφε. Pl. V. 2. οἰνάνθης. P. οἰνάνθης. Pl. Br. V. 3. ἀπὸ στνφ. P. ὀδιτῶν. P. Pl. in marg. Cod. Pal. γρ. ὀδόντων. Cf. p. 421. nr. 375. v. 3. P. V. 4. φάρυγα. P. ed. Flor. Plurimae editt. Pl. φάρυγα. Ap. Manethon. L. IV. 50. scribitur: ἥ διὰ λαιμοτόμον φάρυγγος βίον αἵματι λείψει. pro φάρυγγος. — Nr. 537. φανίον γραμμαξ. εἰς μαντίθειον υἱὸν λύσιδος ἐπὶ ξίνης τελευτήσαντα. Br. II. 54. nr. 8. An. II. 1. p. 173. In Plan. p. 216. St. Theophani inscribitur. V. 1. πολυκλαύτον. P. ed. Flor. pr. Aldin. tres; πολυκλαίστω ἐπὶ παιδὶ reliquae. V. 2. ἄχει. P. Br. ἔχων. Pl. — Nr. 538. ἀνύτης. εἰς μανν τινά. Br. I. 201. nr. 21. An. I. 1. p. 435. In Plan. p. 236. Steph. ἄδελον. V. 2. ἴσον. P.

Nr. 539. εἰς Θεότιμ υἱὸν ἐπύολιδος καὶ ἀριστοδία νανηγόν. πέρσον ποιητοῦ. Br. II. 5. nr. 5. An. II. 1. p. 14. In Plan. p. 257. etiam hoc epigr. inscriptum Theophani. V. 3. πολυκλήϊδι. P. πολυκλήϊδι. Plan. Br. Eadem est lectionis varietas in Homeri Codd. Sed πολυκλήϊς scribendum esse docet Eustath. ad 'Ιλ. β. p. 131. 52. p. 132. 1. Vid. Heyn. ad 'Ιλ. T. IV. p. 207. — Nr. 540. δαμαγήτον εἰς μῆνιν καὶ πολύνικον υἱὸς χαρίνον. Br. II. 40. nr. 10. An. II. 1. p. 114. V. 1. πρὸς δῖός. P. Flor. pr. Ald. 1. Asc. πρὸς Ζηνός. Lectt. Ald. pr. quod aliae editiones arripuerunt. πρὸς σε Διός. Br. c. Sahnasio. Scripsi πρὸς σὲ Διός: quia in ejusmodi obtestationibus pronomen paulo majore cum vi pronuntiatur. Etiam in Eurip. Phoen. γ. 957. Porsonus dedit: ὦ πρὸς σὲ γονάτων. in Medea 325. μὴ πρὸς σὲ γόνων.

Sophocl. Trachin. 437. πρὸς σὲ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰτάων νότος Διὸς καταστράπτοντος. Infra in ep. Melesagri p. 580. nr. 80. Cod. Pal. μῆ, μῆ, πρὸς σὲ Διός. ubi me nunc poenitet pronomen inclinasse. Vid. Br. ad Euripid. Mede. 526. p. 381. V. 5. πολύνικον. P. Pl. Πολύνεικον. Br. [In var. Lectt. perperam excusum: Πολύνεικον. P.] V. 4. ἄμμι. P. Pl. Br. ἄμμε. Brod. et Scaliger corrigunt. Hoc lenius quam ἀμφί, quod aliis in mentem venit. Illas voces supra vidimus permutatas p. 274. nr. 435. v. 3, V. 5. θρηκῶν, P. θνητῶν. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 541. εἰς χαιρωνίδην τὸν ἀριστία τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 40. nr. 9. An. II. 1. p. 113. V. 3. τάφον. P. τάφρον. Pl. Br. Fortasse maiore initiali Τάφρον scribendum, si vera est conjectura nostra de loco illius pugnae in Animadversionibus exposita. V. 5, ἀρετὴ σε δ. ἀλς. P. Pl. ἀρετῆς σε δ. Ἄλς ἀείδει. corr. Jos. Scaliger in not. mst. ἀρετᾶς Br. in Lectt. — ἀείδη. P, ἀείδει. Pl,

Nr. 542. φλέκκων εἰς παιδίαν διερχόμενον τὸν πόμ^τ ἐβρ^δ κρυσταλλῶ^δ καὶ τ^τ πᾶγ^τ περιραγεν^τ ἐξολισθεῖσαν (cf. ad p. 306. nr. 631.) διεκόνη^δ τ^δ κεφαλ^δ ὑπὸ του παγέτου καὶ τενηξ. *) Br. II. 264. nr. 12. An. II. 2. p. 274. V. 1. κρυμοῖσι δεθέντος. P. Br. πεδηθείς. Pl. V. 3. ἔκοψεν. P. ἔκοψε. Pl. Br. V. 6. τάφον. P. Pl. τάφω scripsi c. Br. ἐνερθε τάφον in mentem venerat Casaubono in not. mst. At ὑπερθε ad sensum videtur necessarium. V. 7. μυρομένα. P. μυρομένη. Pl. Br. — P. Nr. 543. ἀδίσποτον εἰς θεογένην ναυαγ^δ ἐν τ^δ λεβυκῷ πελάγε^δ ναυαγῶσαντ^δ Br. III. 294. nr. 671. An. III. 2. p. 243. V. 1. ἀρνήσαιτο. P. ἀρῆσαιτο, Pl, Br. — Nr. 544. ἀδέσποτον εἰς δερξίαν τὸν λάμπωνος τοῦ φθιώτου ὑπόληστ^τ ἀναιρεθέν. Br. III. 287. nr. 644. An. III. 2. p. 224. V. 2. θανμακίδαν. P, θανμακίαν. Br, c, Holstenio et aliis.

Nr. 545. ἡγήσικπον εἰς ἀριστόνοον τὸν χαιρεστράτον. Br. I. 255. nr. 7. An. I. 2. p. 176. V. 1. ἐπί. Casaub. in not. mst. ἀπὸ corrigit, quod fortasse praefendum. V. 2. εἰς Παδάμ. i. e. ad beatorum

*) In interiore marg. Cod. caractere recentiore scriptus versus: *Thrax puer astricto glacie dum ludit in ebri. qui est Germanici Caesaris in Anth. Lat. T. II. p. 62.*

aedes, ubi Rhadamanthus exercet imperium. Vid. ad Marcell. Inscr. v. 47. Virgil. Aen. L. VI. 540. sqq. V. 4. αἶδος. P. Scr. Ἰδός.

Nr. 546. εἰς ἀριστωνα πενή χῖνας ἀγρεύοντα ἀδέσποτον. Br. III. 293. nr. 667. An. III. 2. p. 240. V. 1. κόρων ὀβολόν. P. Flor. pr. Aldd. tres. κορωνοβόλον. Asc. Steph. Br. V. 2. χῖνας. P. χῆνας. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. κίχλας. Ald. 3. quod Grotius amplexus est. χῖας Asc. χῖνας. Steph. Br. χῆν χενός, pro χηνός, ut κτήν πτενός. Aliud tamen huius syncopes exemplum extare non videtur, nisi huc traxeris ξερὸν pro ξηρόν, πρεῶν pro περών. p. 190. nr. 253. — V. 3. παραστίχων. P. οἶος ἐκείνος. P. Pl. οἶον ἐκείνας. Br. οἶος ἐκείνας corr. Joa. Scaliger in not. mst. et Salm. probante Schaefero ad L. Bos p. 245. Cf. Bergler. ad Alciph. p. 89. In Fabul. Aesopii a Furia editis nr. 70. p. 32. ὡς ἐθεάσατο τὸν ὄνον, οἷός τε ἦν εἰσελθὼν ἡμελλε καταθoinήσασθαι. tolle glossema ἡμελλε, junctis verbis: οἷός τε ἦν καταθoinήσασθαι, ut nr. 158. οἷός τε καταφέρειν αὐτόν. Ap. Themist. Or. I. p. 9. A. μόνος γάρ ἐστι τὸ θαυμάζειν αὐτόν, nulla est lacuna, modo leni mutatione legas: μόνος γάρ οἷός τε θαυμάζειν αὐτόν. V. 5. ἤχον. P. ἤχον. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ πέντ. P.

Nr. 547. εἰς κόρην^θ παρ λεωνίδου ἀλεξανδρείως ἰσοψηφον. In marg. λεωνίδου ἀλεξάνδρ^ε εἰς τὴν βιάνωρος θυγατέρα παρ τελευταῖσ3. Br. II. 198. nr. 38. An. II. 2. p. 106. V. 2. πότμον. P. Br. τύμβον. Pl. — Nr. 548. ἰσοψηφον. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀργεῖον τινα συγγενῇ δικαιοτέλους^δ θαυμαστ. Br. II. 199. nr. 43. An. II. 2. p. 108. V. 1. ἄρα. P. ἡ ῥα. Pl. Br. V. 2. δικαιοτέλους. P. et plures editt. Pl. δικαιοτέλους c. aliis. — Nr. 549. ἰσοψηφον. τοῦ αὐτοῦ ἰσοψηφον εἰς νύβην^δ τὴν ἀπολιθωθεῖσαν διατο^ε ἐν μιαὶ ἡμέρᾳ ἰδ^δ τέκν^δ θάψαι. Br. II. 193. nr. 16. An. II. 2. p. 96. V. 1. αἰάζαι priore correpta; ut ap. Tyrtae. El. I. 20. φεύγετε τοὺς γεραίους. Oppian. Cyn. II. 511. ἤχι ναίσκεν. In Oraculo ap. Suid. T. I. p. 377. παῖς Ἐβραῖος πέλεται με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων. Kusterus frustra correctionem tentat. Versu sequi, autem corrige: τόνδε δόμον προλιπεῖν τε καὶ ἄδην αὐθις ἐκίεσθαι. pro προλ. καὶ αἰδην. Vid. supra p. 83. ad Prooem. Phil. v. 12. V. 3. γόον. P. γόου. Pl. Br. Accusativum tuetur Homer. Ἴλ. v. 424. Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα. ubi vid. Clark. Apollon. Rh. L. IV. 882. οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπανσαν αἰεθλους.

P. Nr. 550. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀνθίατον ναυηγὸν ὃν ἐκ τῆς

ε θ ο
 θαλασσ^ο σω λυκ/ ἀπέκτειν ἰσόψηφον. Inter epigr. Leonidae Tarentini edidit Br. I. 245. nr. 94. An. I. 2. p. 146. In Plan. p. 250. St. gentile non est additum. V. 4. ἔσχεν. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 182. ἔσχεσ. Plan. Br. — Nr. 551. εἰς παῦλον καὶ λητώιον ἀδελφούς ἐν βοσπορίῃ τῆ^τ ἀγαθίου σχολαστιξ. Br. III. 66. nr. 89. An. III. 1. p. 116. V. 1. λητώιος. P. λητόιος. Pl. Br. Cod. Pal. lectio fortasse non mutanda. V. 6. συνετρεχέτην. P. Br. ξυνετρ. Pl.

Nr. 552. ἀγαθίου σχολαστιξ εἰς περίκλειαν τὴν ἰδίαν μητέρα κειμένην ἐν βυζαντίῳ. In marg. siglae ω. σμ. Br. III. 66. nr. 88. An. III. 1. p. 115. V. 5. βοσπόρη. P. βοσπορίη. Pl. Br. V. 6. πάτρος. P. πάτρης. Pl. Br. V. 10. σταλάοι. P. Pl. σταλάη. Br. quem imitari non sum ausus. Vid. ad p. 97. nr. 58. Ibi laudatis adde Apollon. Rhod. L. IV. p. 766. καὶ δὲ τῷ εἰπόμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας Πάντας ἀπολήξειεν . . , μηδὲ τις αἶρη Τρηχύνου πέλαγος. — Nr. 553. δαμασκίου φιλοσοφ^ω εἰς ζωσίμην τινὰ δούλην. Br. II. 475. An. II. 3. p. 532. — Nr. 554. φιλέππου θεσσαλ^ο/ εἰς ἀγαθάνορα υἱὸν ἀρχιτέλους θαυμαστόν. Appictum ω, Br. II. 254. nr. 78. An. II. 2. p. 204. V. 5. ἀλλ' ἐτάκη. subaudi ὅς, ut ap. Homer, Od. δ. 736. δμῶ' ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο ἰκιοῖσθ, καὶ μοι κῆπον ἔχει. Saepe ex praecedente accusativo aliove casu obliquo subjectum orationis assumendum. Vid. ad p. 392. nr. 223. V. 4. πυνυνοῖς. P. Pl. πεκνίσις. Br. V. 2. φθιμένωι. P. et omnes quas vidi editt. Plan. praeter Steph. ubi φθιμένη.

Nr. 555. ἰωάννου ποιητοῦ εἰς τινὰ γυναῖκα σῶφρονα καὶ φίλανδρον. Br. III. 14. nr. 11. An. III. 1. p. 23. V. 1. ἔσχατις. P. ἔσχατης. Pl. Br. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 273. — P. V. 3. novum in Cod. lemma: μὴ ποτε ἡ γυνὴ αὐτῆ. et τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν. Ultimum distichon tamquam peculiare epigr. exhibetur in Plan. p. 229. St. Eisdem cippo ac praecedentes versus hoc distichum insculptum fuisse existima, sed in diversa ejus parte. V. 5. νόστω. P. νοστώ. Pl. Br. V. 6. δάκρυά σοι. P. Pl. δάκρυ' ὅ σοι. correxit Scaliger in not. mst. qua correctione opus esse non videtur.

Nr. 556. Θεόδωρου τ^τ ἀκτῦπα. εἰς σάτυρον τὸν μιμολόγον. Br. III. 6. nr. 2. An. III. 1. p. 12. μιμολόγος est μῦμος. Ἦχὼ μιμολόγος est in epigr. Euhodi in Plan. nr. 155. — Nr. 557. κίρου ποιητοῦ εἰς

μαίνην ^ττινα ⁶γυναῖκα τριακον καὶ ⁶τε χρόνους ζήσας. Br. II. 454. nr. 3. An. II. 3. p. 300. Nomen mulieris Μαρίην fuisse suspicatur Br. V. 1, μαύης. P. Μαίης, Pl. Br. — Nr. 558. ἀδέσποτον εἰς ρομφίον ^ττὸν νῖον αἰθερίου τὸν σοφῶ: ^τεὐρέθη δὲ ἐν προύση. Br. III. 294. nr. 673, An. III. 2. p. 244, In Cod. Jani Lascaris ap. Iriarten perperam tribuitur Callimacho, cujus ibi praecedit distichon. V. 2. παππαίωι. P. παππώ. Pl. Br. V. 5. παῖς. P. πάις. Pl. Br. fortasse rectius. V. 5. ἦγον ἐλ, P. Bz. ἄνθος, Plan. V. 8. ζωῶν. P. Br. ζωῶν Plan.

Nr. 559. Θεοσεβείας εἰς ἀβλάβιον τινὰ ἱατρὸν περιφνημον. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295, V. 4, μετὰ κείνον, P. Pl. μετ' ἐκείνον. Br. —

Nr. 560. παύλον σιλεντιαρι ^uεἰς λεοντιον ^uτινα ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα ^uἐπαίνουμένῳ ἀνδρα, Br. III. 102, nr. 82. An. III. 1. p. 192. V. 1. ἐπὶ ξείνης, P. Br. ἐπὶ ξένοις, Pl. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 63. V. 3. φλεφάρων. P. βλεφάρων, Pl. Br. V. 7. ἔπλεο P. et quaedam editt. Plan. Vulgo ἔπλετο, De permutatione harum terminationum vid ad p. 280. nr. 466. — Nr. 561. ἰουλιαν ^{πτ}ἀπὸ ^{πτ}ἐπ' αἶγν εἰς κρατερὸν τὸν σοφιστὴν νέον τελευτήσαντα. Br. II. 508. nr. 64. An. II. 3. p. 394. V. 4. γόφ. ut p. 297. nr. 575. ἡ δὲ κόμην τίλλουσα γόφ πληκτίζετο μήτηρ. — δάκρυα, P. δάκρυον, Pl. Br.

P. Nr. 562. ἰουλιαν ^{πτ}ἀπὸ ^{πτ}ἐπ' αἶγν εἰς ^{πτ}αὐτὸν κρατερ ^{πτ}θαυμαστὸν ^{πτ}ολον τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 508, nr. 65, An. II. 3, p. 394. V. 1. εἶτε καί. esse videtur in Pal, εἶγε καί. Pl. Br. — Nr. 563. παύλον σιλεντι ^aεἰς ζωγραφον τινὰ εὐφνῇ καλούμεν ^aχρυσόμαλλον. Br. III. 100, nr. 76. An. III. 1. p. 189, V. 1. χρυσεόμαλλε. P. Br. χρυσεόμαλε, Pl. — Nr. 564. εἰς λαοδίκην ¹τ ¹πριάμον θηγατέρα. ἀδέσποτον. Br. III. 281. nr. 614, An. III. 2. p. 207,

Nr. 565. ἰουλιαν ⁶ἀπὸ ⁶ἐπ' αἶτ εἰς ⁶θεοδότ ⁶εἰκόνα. Br. II. 502. nr. 40. An. II. 3. p. 385. — Nr. 566. μακηθονίου ^{πτ}ν ^{πτ}εἰς τὸ ^{πτ}τ ^{πτ}θανατ ^{πτ}ἄδηλον καὶ ⁸τοτ ⁸βίον ⁸δυσεχμαρτον, Br. III. 122, nr. 41, An. III. 1. p. 259. V. 1. εἰληθνια. P. Br. εἰλείθνια. Pl. V. 2. ἀμφοτέρας. P. ἀμφοτέρας. Pl. ἀμφοτέρας. Br. V. 5. πόθι. i. e. ποῖ, Apollon. Rhod. L. I. 242. πάθι τόσσον ὅμιλον ἡρώων γαίης Παναχαΐδος ἐκτοθι βάλλει. Vid.

Seidler. ad Eurip. Troad. v. 3. p. 6. — νίσομαι. P. νείσσομαι. Pl. νείσομαι. Br. Restituenda Cod. lectio. — εἰμί. P. εἶμι. Br. Idem praeterea corrigit: οὐ γὰρ ἐς ὑμέας Οἶδα τίς, ἢ τίνος ὦν, ἢ π. At praepositio abesse posse videtur (cf. Interpp. ad I. Bos p. 679. sq.), nec in verbis ἢ τίνος, ἢ τίς ὦν hysteronproteron offendere debet. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 258. sq.

Nr. 567. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς κανθαύλην ὃν ἀπέκτειν ἡ γυνὴ διὰ τὸ γυμνὸν ὑπο γυνῶρα ὄρασθαι. Br. III. 63. nr. 79. An. III. 1. p. 110. V. 5. ἦν δ' ἄρα. P. Pl. χρῆν ἄρα. Br. c. Opsopoeo. Sic quoque Cassanbon. in not. mst. Herodotus L. I. p. 5. 22. χρῆν γὰρ Κανθαύλη γενέσθαι κακῶς. ubi Wesseling. Opsopoei conjecturam probat. Apud Lucian. in Asin. §. 30. T. VI. p. 166. οὐ γὰρ ἦν καταβάς τοῦ χειρᾶ μοι ἐπιδοῦναι καὶ τὸ φορτίον ἀφελεῖν, ἅν ποτε καὶ δέοι· ὁ δὲ οὔτε κατήλθεν, οὔτε χεῖρα ἅν ποτε ἐπιδόκεν. Verba varium in modum tentata sic fortasse corrigi debent: οὐ γὰρ ἐχρῆν καταβάντα χεῖρά μοι ἐπιδ. καὶ τὸ φ. ἀφ. ὁ πότε καὶ δέοι; nonne oportuit eum descendere, manumque mihi porrigere, quando opus esset? At ille etc.

Nr. 568. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς τινὰ κόρην ἐπταετῇ τελευτήσασαν. Br. III. 68. nr. 94. An. III. 1. p. 117. In Plan. p. 262. St. est ἄθλον. V. 2. θάλειαν. P. θάλεια. Pl. Br. P. V. 3. αἰ. P. ὦ. Pl. ᾤ. Br. V. 4. ἦγετε. P. ἠγάγετ'. Pl. Br. V. 8. τακομένων. P. τηκομένων. Pl. Br. φθιμένας. P. φθιμένης. Pl. Br. — Nr. 569. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς γυναῖκα τινὰ θεσσαλὴν ἐν βοσπορίῃ τελευτήσασαν. Br. III. 67. nr. 90. An. III. 1. p. 116. V. 2. λεύση. P. λεύσης. Pl. λεύσης. Br. Recte. — Nr. 570. ἀδέσποτον εἰς δουλείτιον τὸν ἀνθύπατον. Br. III. 297. nr. 682. An. III. 2. p. 255. In edit. Asc. et Steph. Nicarcho inscriptum; in reliquis est ἀδέσποτον. V. 1. προσώλβον. P.

Nr. 571. λεοντίου σχολαστιῆς εἰς πλάτωνα τὸν κιθαρωδόν. Br. III. 108. nr. 22. An. III. 1. p. 203. V. 1. τις τότε. P. τίς ποτε. Pl. Br. Saepe τότε et alia temporis adverbia subiiciuntur participiis aliisque enuntiationibus, in quibus temporis significatio continetur. Hinc locus Apollodori L. II. 5. 12. leviter corruptus et interpolatus, mutata distinctione, sic videtur legendus: ἐπεὶ δὴ (vulgo ἐπειδήπερ) θεὸς Πυλίων παῖς γενόμενος (ἐμνείτο vulgo insertum), μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπεὶπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρου φόνον, ἐγκλισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπον, τότε ἐμνήθη. Sic omnia optime cohaerent.

Nr. 572. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα μοιχευομένους οὐς ἡ ὀροφή πεσοῦσα κατέκτεινε. Br. III. 68. nr. 95. An. III. 1. p. 117. V. 3. ἀλλαπίνης. P. ἐξαπίνης. Pl. Br. — Nr. 573. λεοντίου σχολαστιῆς εἰς χειρέδιον τὸν ῥήτορα ἐν ἀθήναις. Br. III. 107. nr. 19. An. III. 1. p. 201. — Nr. 574. εἰς ἀγαθόνικον τὸν δικολέκτην ἀγαθίου σχολαστιῆς. Br. III. 64. nr. 83. An. III. 1. p. 113. P. V. 5. novum lemma in Cod. εἰς ἀγαθόνικον δι νεώτερον νόμον μελέτην ποιοῦμενον. sed cancellatum. V. G. τὸν θιάσον. P. οὗ θιάσον. Pl. Br. V. 8. τῶν λαγ. P. τὸν λαγ. Pl. quod Br. in Lectt. magis probat.

Nr. 575. λεοντίου σχολαστιῆς εἰς ῥόδην τὴν γυναῖκα γεμέλλου τὴν τυρίαν ἐν βυζαντίῳ τελευτήσας. Br. III. 108. nr. 23. An. III. 1. p. 203. V. 5. γρηῦς. Pl. Br. γρηῦς. P. Vid. ad p. 176. nr. 203. — Nr. 576. εἰς πύρρωνα τὸν φιλόσοφον ἀμοιβαῖον: Ἰουλιαν. In marg. ^χἰουλιαν ἀπὸ ὑπᾶτ εἰς πύρρων φιλόσοφον τον ἀναξαρ ομιλητήν. Br. II. 509. nr. 68. An. II. 3. p. 396. V. 1. κάτθανεν. P. κίτθανες. Pl. Br. V. 2. ἐπέχη. P. ἐπέχω. Pl. Br. Vertit summus Grotius: *Mortuus es Pyrrhon? Dubito. Dubitare licetne post mortem? Dubito. Non sin- nit hoc tumultus.* In eandem sententiam hoc distichon explicui in Animadversionibus. Sed in alia omnia discedit cl. Passow in not. mst. cujus ipsa verba adscribam: „De hujus epigrammatis acumine ut tecum faciam, tantum abest, ut in omnes alias partes mihi discedendum videatur. Efficiunt hoc posteriora verba, σκέψιν ἔπαυσε τάφος, quae plane absurda sunt, si philosophus in praecedentibus dubitare perrexerat. De sceptica igitur potestate verbi ἐπέχω magnopere dubito, quae praeterea praepositionem περὶ genitivo junctam flagitare videtur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1342. D. Si vero significatum Stoicorum fortiter affirmantem admittimus, quem adhibuit Epictetus c. 29. extr. erudite exemplis illustravit Boissonadus ad Philostrati Her. p. 386. omnia bene cohaerent. Pyrrho, sitne revera mortuus, interrogatus, haud cunctanter hoc adfirmat: alter hanc sceptici fiduciam miratus exclamat: post ultima igitur fata non amplius dubitas, sed te mortuum esse pro certo adfirmas? (E tua interpretatione, nisi omnia me fallunt, καὶ addendum fuisset verbis πνύμᾶτην μετὰ μοῖραν.) Pyrrho iterum adfirmat, ipse causam addens: Sepulcrum dubitationi finem fecit. Haec enim philosopho ipsi, quam interlocutori tribuere malim.“ Haec quamvis docte et acute disputata, me tamen a pristina sententia retrahere non potuerunt. Primum enim verbum ἐπέχειν obtinendi

significatione usurpatum bene novi, quo sensu legitur ap. Epictetum loco a Passovio excitato c. 29. 7. p. 103. ἡ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν; ἡ ἰδιώτου; nec aliam significationem Boissonadus illustravit. Ubi affirmandi vim haberet illud, locum non vidi equidem. Jam quum nihil certius sit, quam Pyrrhonicos verbum ἐπέχειν longe diverso sensu usurpasse, quo se ab assensu sustinere significat, unde ἐποχὴ dicta, et ἐγκρατικοί (vid. Upton ad Arrian. Diss. Epict. I. 7. 5. p. 106. s. ed. Schw. et Fabric. ad Sext. Empir. Pyrrh. Hypot. L. I. c. 22. 196. p. 49. ibidemque Stephan. p. 203.), nostro quoque loco, ubi Pyrrho ipse loquitur, idem verbum non aliter accipi posse videtur, quam quo Lucianus accepit, Pyrrhonem loquentem sistens, in Vit. Auct. T. III. p. 116. ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασκέπτομαι. Quod si poeta Scepticum Stoicorum sermone utentem introduxisset, plures ob causas, ni fallor, merito reprehenderetur. At absurdam esse epigrammatis clausulam, Passovius ait. Absurdam non puto, sed non satis disertam, nec elegantem satis. Sed vide an lectio sit prorsus integra. Repetitum Pyrrhonis ἐπέχω displicet, et lectio Cod. Pal. ἐπέχη depravationis suspicionem movet. Nihil certe difficultatis esset, verbis sic scriptis: πνύατην μετὰ μοῖραν Φῆς ἐπέχειν; ἐποχῆς σκέψιν ἔπασσε τάφος. Si tamen vera est lectio vulgata, ultima verba sic explicanda videntur: μάτην ἐπέχεις, ὁ τάφος γὰρ ὄντως σε τεθνηῆναι δείξας, τῇ περὶ τῶν τοιούτων σκέψει τέλος ἐπέθηκεν. Ne autem verbo ἐπέχειν hoc sensu usurpato praepositionem addi debuisse existimes, cf. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. p. 216. §. 6. de Scepticis: καθὰ γὰρ ἐπὶ ταύτην (τὴν φιλοσοφίαν) ἤλθον πόθω τοῦ τυχεῖν τῆς ἀληθείας, ἰσοσθενεῖ δὲ μάχης ἀνωμαλίᾳ τῶν πραγμάτων ὑπαντήσαντες, ἐπέσχον. Id. in Pyrrh. Hypot. I. 12. 26. p. 8. ἐνέπεσεν εἰς τὴν ἰσοσθενῆ διαφωνίαν· ἣν ἐπικρῖναι μὴ δυνάμενος, ἐπέσχευ· ἐπισχόντι δὲ αὐτῷ τυχικῶς παρηκολούθησεν ἢ ἐν τοῖς δοξαστοῖς ἀταραξία. Cf. Ib. §. 29. p. 9. Ib. c. 14. §. 59. p. 17. ὁποῖον μὲν ἡμῖν θεωρεῖται τὸ ὑποκείμενον, ἔξομεν λέγειν· ὁποῖον δὲ ἐστὶ πρὸς τὴν φύσιν, ἐφέξομεν. Et sic saepissime, quamvis plenam locutionem ἐπέχειν περὶ τινος non ignoret. Cf. I. 14. §. 61. §. 128. §. 140. et aliis in locis.

Nr. 577. τοῦ αὐτοῦ εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριοδῷ κείμενον. Br. II. 504. nr. 50. An. II. 3. p. 388. Legitur etiam in marg. Cod. p. 253. ἄδηλον est in Plan. p. 219. St. V. 1. Scr. "Οστις.

V. 2. *τύχη*. P. hoc loco. *τύχη*^ο loco sec. *τύχοι*. Pl. Br. V. 3. *πάντ'* et *τίμων*. P. 1. *πάντες ἐτίμωνα*. P. 2. Pl. Br. *καλλέουσιν*. P. 1. Pl. Br. *πατίουσιν*. P. 2. Hoc mihi praeferendum videbatur. Apud Alciphron. L. III. 51. p. 394. *ἄμεινον γὰρ ἐκτάδην πατεῖσθαι νεκρὸν τύμβου περιχυθέντος*. vulgatam contra Berglerum, *κῆσθαι* tentantem, tuetur Valken. ad Eurip. Phoen. p. 566.

Nr. 578. *ἀγαθίου σχολ*^α / εἰς πανοπέα τὸν λεοντοφόρον καὶ παρ-
δαλιοκτόν^τ ὑπὸ σκορπίου δηχθέντ^τ καὶ τελευ. Br. III. 67. nr. 92.
An. III. 1. p. 117. V. 2. *παρδαλίων*. P. Pl. *πορδαλίων*. Br. Etiam
ap. Oppian. Cyn. II. 299. vulgatum *παρδαλλίων* in alteram formam
mutavit cl. editor. Inter utramque formam fluctuabant grammatici ap.
Hom. *Ἰλ.* v. 103. et aliis in locis, ubi hujus ferae fit mentio. Vid.
Eustath. ad *Ἰλ.* μ. p. 844. 29. et 889. 53. De diverso sexu *πόρ-*
δαλιον et *πάρδαλιον* usurpari, nonnullos existimasse, docet idem ad
Ἰλ. ρ. p. 1123. 10. Vid. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 388. — V. 5.
σίγυνα. P. *σίγυννα* unus Codd. Plan. ap. Br. quem vid. ad Apoll.
Rhod. L. II. 99. p. 61.

Nr. 579. *λεοντίου σχολ*^α / εἰς πέτρων ῥήτορα ἀπαστεγους πεσόντα^τ
καὶ τελευ. Br. III. 107. nr. 18. An. III. 1. p. 201. — Nr. 580.
ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τινα ὑποληστὴ πεφορευμένον καὶ ὑπ' αὐτ
θαπτόμενον. Br. II. 504. nr. 48. An. II. 3. p. 387. Male hoc di-
stichon cum sequente jungitur in Plan. p. 207. et a Br. in Anal. qui
in Lectt. errorem agnovit. — P. Nr. 581. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου ὁμοιον*
τῷ προτέρῳ. Br. 1. c. — Nr. 582. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιαν^υ εἰς νάνηγόν^τ
τινα ἀπο θαλάσσης ἐκβρασθῆν πρὸς τὴν ἐαυ πατρίδα. Br. II. 505.
nr. 53. An. II. 3. p. 389. V. 3. *ἐδάμασαν*. P. Flor. pr. Aldd. tres.
Nic. Seb. Asc. *ἐδάμασαν*. St. Br. V. 4. *ἐξεκύλισε*. plurimae editt.
vett. Plan. *ἐξεκύλισε*. P. St. Br. Vid. ad p. 154. 72.

Nr. 583. *ἐπινεκροτοκία*: *ἀγαθίου σχολαστικοῦ. εἰς γυναῖκα τί-*
κτους ἧς τὸ ἔμβρονον θανὸν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν γαστρὶ κατείχετο.
ως αν καὶ αὐ τετελευτηξ. Br. III. 62. nr. 78. An. III. 1. p. 109.
V. 5. *ἐξότε*. P. Lectt. in Ald. 1. unde id Ald. 2. recepit. *ἐξότου*
plures. V. 7. *ἀγχι δὲ κονίης*. P. δὲ temere a librario insertum, ut

p. 281. nr. 469. v. 1. et alibi passim. V. 7. τελέθει. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. τελέθει aliae.

Nr. 584. Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τινὰ εἰς τινὰ ναυαγῆσαν καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρὸ ἀναληφθῆναι καὶ ταφῇ εὐμνησθῆναι (i. e. εὐμοιρῆσαντα.) Br. II. 506. nr. 54. An. II. 3. p. 389. V. 1. σήματι. P. Pl. σήμά τι corr. Scaliger in not. mst. Frustra. Mox p. 300. nr. 592. γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι Σήματι. Eurip. Orest. 1585. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ. — V. 3. φέξει. P. V. 4. τούτων. P. τοίων. Pl. Br. quae faciliior lectio. Si τούτων verum est, naufragus videri debet quasi digitum intendere in illud, quo ipse mactatus fuerat, beneficium.

Nr. 585. τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς μύγδωνα τινὰ ἀλίαν ὃν σὺν τῇ ὁδίᾳ νηϊ κύνσαντες ἔθαψον. Br. II. 503. nr. 46. An. II. 3. p. 386. V. 1. ἦλθε. P. ἦλθεν. Pl. Br. V. 7. πέλεν σκ. P. πέλε. Pl. Br. Litteram paragogicam, etsi hoc loco non necessariam, membranis tamen offerentibus, restituere non dubitavi. V. 8. μύγδον. P. Μύγδον. Pl. Br. — Nr. 586. τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς τινὰ ἔμπορον φιλονεκρῆτα ναυαγῆσαντα. Br. II. 504. nr. 49. An. II. 3. p. 387. V. 1. οὔτε. Scr. οὔτε. ut est in Cod. Pal. et Plan. ὅλεσας καὶ οὐ. P. Pl. ἀπώλεσεν οὐ. Br. tacite in textu posuit. Nostrum satis tuetur ipse Julianus p. 303. nr. 598. οὔτε (οὐ τι Plan.) φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνον ἀδρανῆ. De καὶ οὐ cum vi adversativa vid. infra ad p. 565. nr. 408.

Nr. 587. εἰς πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίῳ τελευτήσαντα αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου. In marg. sigla σμ. Br. II. 506. nr. 55. An. II. 3. p. 390. V. 1. σε τέκν. P. Pl. σ' ἔτεκε. Br. P. V. 2. novum in Cod. lemma: εἰς πάμφιλον ναυηγόν. P. — Nr. 588. παύλον σιλεντιαρίῳ εἰς δαμόχαριν ἑ γραμματιξ τὸν κῶιον τὸν φίλον καὶ μαθητὴν ἀγαθίου. Br. III. 102. nr. 81. An. III. 1. p. 192. V. 1. ὑπεδύσατο γαῖαν. Pl. p. 231. St. ὑπ. σιγὴν. P. Pl. p. 281. V. 3. Suid. in ἀμφιρύντῃ. T. I. p. 154.

Nr. 589. εἰς εὐστόργιον τὸν ἀντιοχέα νόμοις ῥωμαῖκοῖς διαπρέποντα: ἀγαθίου σχολαστιξ. Br. III. 68. nr. 95. An. III. 1. p. 118. V. 1. ἀπαγγεῖλει λειασ. P. ἀπαγγεῖλειας. Pl. — Nr. 590. Ἰουλιανῷ

αἰγυπτίου εἰς ἰωάννην τὸν γαμβρὸν ἐφημίαις γυναῖκ ἰουστίν. In marg. σμ. Falsum est lemma, ut multa alia. Br. II. 509. nr. 69.

An. II. 3. p. 396. V. 3. βίου. P. βίον. Pl. Br. — Nr. 591. τ' αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς ὑπατίον τὸν ἀνεψιὸν ἀναστασίον τοῦ βασιλέως. Br. II. 509. nr. 70. An. II. 3. p. 396.

Nr. 592. Inter *Juliani* epigrammata edidit Br. II. 510. nr. 71. cui illud inscripsit Reisk. pag. 152. nr. 741. post *Jensium* nr. 90. In membr. nomen non adscriptum. Quum autem proximo epigrammati additum sit lemma: τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου. nostrum quoque a lemmatis auctore pro *Agathiae* poëmatio habitum fuisse existimabam. Quam recte, non dixerim. Lemma in membr. adscriptum, cum praecedente, ut videtur, cohaerens: οὗτος ὁ ταλαίπωρος παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀπιδράγη ἐν πριγκίπωνι· ἦν δὲ ἀνεψιὸς ἀναστασίον τοῦ πρώην βασιλεύσαντος· τοῦτον ἔστειψεν ὁ δῆμος καὶ μὴ βουλόμενον ἐν ταῷ ἱπποδρομίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἔπαθεν. Praeterea adscripta nota: ἐρρίφη δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπὸ προστάξεως Ἰουστινιανοῦ καὶ ταφῆς οὐκ ἔτυχεν. Vid. An. II. 3. p. 397. V. 1. πολυφλοίσβοισι. P. πολυφλοίσβοιο. Br. c. Salmasio, fortasse rectius, syllabis *οιο* et *οιο* confusis, ut in Schol. Parisin. Apoll. Rhod. L. III.

533. p. 243. μάγοιο et μάγοις. V. 2. καλυψάμενος. P. καλυψαμένοις. Br. c. Salm. V. 5. δειῖμα. P. δειγμα. Br. c. Salm. et Dorvill. ad Charit. p. 81. Sic apud Aratum Phaenom. v. 629, τὸ δὲ οἱ μέγα δειγμα Κήτεος. legendum δειμα. Ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 5. ὅσα ἄλλα δειγματα. Codd. Paris. δειματα. Iterum in Somn. T. VI. p. 329. τοὺς φόβους καὶ τὰ δῆγματα. Codd. Paris. δειματα.

Nr. 593. εἰς εὐγενσίαν τιν̄ θανμασίαν καὶ σοφῇ γυναῖκα. ἣν δὲ αὐτὴ ἀδελφὴ ἀγαθίου. τ' αὐτὴ ἀγαθ. σχολ/. Vide ad praecedens epigr. Fortasse haec verba nihil aliud significant, nisi ejusdem Agathiae epigr. esse, cujus Eugenia soror fuerit. Br. II. 66. nr. 87. An. III. 1. p. 115. V. 1. ἀγλαῖαι. P. ἀγλαῖη. Pl. Br. V. 4. παφίη. P. Pl. Br. Rectius *Παφία* scripseris. P. Nr. 594. ἰουλιανὸν αἰγυπτίον. εἰς τινὰ θεόδωρον σοφὸν ἄνδρα καὶ θανμαστὸν ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει. Br. II. 508. nr. 63. An. II. 3. p. 394. V. 1. οὐκ ἐπὶ. P. Br. οὐδ' ἐνί. Pl. V. 2. ἀλλ' ἐνί. P. ἀλλ' ἐν β. Plan. Br. V. 4. νοερῶν. P. Plan. νοιρόν. Br.

Tom. III.

24

Nr. 595. εἰς τὸν ^τ αὐ θεόδωρον τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ. Br. II. 508. nr. 62. An. II. 3. p. 393. In Plan. p. 281. St. ἄθλον. In optimo autem Cod. Plan. ap. Br. *Juliano* inscriptum. V. 3. πᾶσα γὰρ ἀποπνεύοντι. P. ἱμπνεύοντι. Pl. πᾶσα μὲν ἀμπνεύοντι. Br. γὰρ ex Cod. et Plan. restitui. ἀμπνεύειν *spirandi vivendique sensu* est p. 479. nr. 750. Sophocl. Aj. v. 416. οὐκέτ' ἀμπνοᾷς ἔχοντα. ζῶντα. Schol. ζῶντα, ἀναπνέοντα. Suid. T. I. p. 144. Color est ut ap. Polybium L. VI. 41. καὶ γὰρ σννηυξήθη καὶ σννήμασε καὶ σνγκατελύθη τὰ Θηβαίων ἔργα τῷ τε Ἐπαμινώνδου βίῳ προφανῶς. cui similia dedit Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 64. 11.

^δ
Nr. 596. ἀγα σχολαστικοῦ ἐπὶ Θεοδοῦ τῷ γαμβρῷ ἐπ' ἐχθρα τε-
τελευτηκο ^τ ^ε ἰδίας γαμετῆς ^τ αὐτ. -et in marg. εἰς εὐγενίαν τινὰ γυναῖκα
Θεοδοῦτον μαχεσαμῆν μετατ ^ε ἰδίου ἀνδρὸς καὶ πρ̂ διαλυθῆναι τελευτή-
σασαν. Alterum hoc lemma cancellatum. Br. III. 65. nr. 86. An. III. 1. p. 115. V. 1. οὐτ' ἔμ'. P. οὔτε μ' ἀκ. Pl. Br. Illud ob antithesin restitui. V. 5. κρηπίδα. P. κρηπίδα. Pl. Br. — Nr. 597. ἰουλιανοῦ
^π ^π
ἀπὸ υ αἰγν εἰς καλλιόπην τινὰ εὔφωνον γυναῖκα καὶ εὔμουσον. Br. II. 502. nr. 41. An. II. 3. p. 385. V. 1. Br. distinxit post μέλψασα. Veterem restitui distinctionem, quae non uma de causa est praestantior. μούνη *eximie* significat, quandoquidem illa quasi sola canoros ex pectore sonos ducere, sola canere videbatur. V. 2. θηλυτέρης. P. θηλυτέροις. Pl. Br. Quum utrumque bonum sit, membr. lectionem praetuli.

^π
Nr. 598. εἰς τὴν αὐτὴν καλλιο τὴν τραγωιδόν. τοῦ αὐτοῦ ἰου-
λιανοῦ. Br. II. 505. nr. 42. An. II. 3. p. 385. V. 1. οὔτε φ. P. οὔτε φ. Pl. Br. Vid. ad p. 299. nr. 586. v. 1. V. 4. φεῦ φεῦ Κ. σὴν κατίλ. P. Pl. ψυχῇ Κ. σνγκατ. Br. ex conj. Reiskii, quae elegans correctio, sed non necessaria. — Nr. 599. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς
καλὴν τινα γυναῖξ εὐπρόσωπον ^ς σωφρον. Br. II. 505. nr. 51. An. II. 3. p. 388. V. 3. παφίη. P. Παφίη. Pl. Br. V. 5. τίς λίθος. Apud Liban. T. IV. p. 930. 24. πράγματα γὰρ ὁρῶν ἃ καὶ λίθον ἐξεβιάσαντο πρὸς φωνήν. Scr. κᾶν λ. ἐξεβιάσαντο. ἐξήρπαξεν. P. Br. — ἐξήρπασεν et ἐξήρπασεν. edit. Plan. Post ἐγόησεν comma ponendum.

Nr. 600. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς ἀναστασίαν νέαν τελευτήσας
εκκαιδεκέτιν. Br. II. 506. nr. 56. An. II. 3. p. 390. In Plan. p. 259.

Paulo Silentario inscribitur. V. 1. εἰλέ σε. P. Br. εἰχέ σε. Pl. quae non spernenda correctio. Confusa haec vocabula p. 121. nr. 222. p. 191. nr. 259. p. 585. nr. 107. P. V. 6. ἐκκαίδεν. P. — Nr. 601. τοῦ ἀντοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀναστ. Br. II. 506. nr. 57. An. II. 3. p. 391. *Eratostheni* tribuitur in Plan. p. 259. St. V. 3. καὶ σὸ μὲν. P. ed. Flor. pr. καὶ σε μὲν. Br. cum plurimis editt. Plan. V. 5. ἀλάωσεν. P. Pl. ἀλάωσας. Br. temere correxit. Verbum pendet a τύμβος. — Nr. 602. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς εὐστάθιον τινα νέον πεντεκαίδεκε τελευτήσαντα ἣν δὲ οὗτος παῖς εὐστα ἀπὸ ἐπαρχῶν τ μεγαλ. Br. III. 47. nr. 39. An. III. 1. p. 78.

Nr. 603. ἰουλιανῶν ἀπο υ αἰγν εἰς ἰωάννην τινα τὸν νέον καὶ ἀτελῆ τελευτήσαντ. Br. II. 507. nr. 58. An. II. 3. p. 391. V. 3. δ' post τελεπωλῆς om. Pl. Br. — Nr. 604. παυλον σιλεντιαρί εἰς πόρην τινα μακεδονίαν δωδεκε τελευσαῖς ἣν δὲ θυγάτηρ τ αὐτῶν παυλῶς ἡ μακεδ. Br. III. 102. nr. 83. An. III. 1. p. 193. V. 3. ἀμπλακίαις. P. ἀμπλακίας. Pl. Br. — Nr. 605. ἰουλιανῶν α υπα αἰγν εἰς ῥοδῶ τὴν γυναικα διοφαν νέαν τελετήσας τωθαστικῶς. Br. II. 505. nr. 52. An. II. 3. p. 389.

Nr. 606. παυλῶν σιλεντιαρί εἰς θεόδωρον. Br. III. 101. nr. 79. An. III. 1. p. 191. P. V. 2. in marg. Cod. ἐν ἐστὶ τὸ ἐπιγράμμα εἰς θεόδωρον εὐσεβῆ ἄνδρα. V. 3. κρέσσονι. P. κρείσσονι. Pl. Br. — Nr. 607. καλλαδᾶ ἀλεξανδρῶ εἰς ψύλλῶν τὴν γραῦν παν κα φαγοῦσαν ὅντ τελευτήσας. Br. II. 438. nr. 145. An. II. 3. p. 266. V. 1. ψύλλων. P. Pl. V. 3. ἀλλομένη. P. V. 4. εὐρομένη. P. Br. εὐραμένη. Pl. quae frequens varietas. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 6. ἀπενεματίσεν. P. et plurimae editt. vett. Plan. ἀπενεματίσας. Br.

Nr. 608. εὐτολμίου σχολῶν ἑλλαστρί εἰς μενέππην πενθοῦς τὸν ἴδιον υἱὸν ὃν αὐτῶ θνήσκουσ. Br. III. 8. nr. 3. An. III. 1. p. 14. — Nr. 609. παύλου σιλεντι εἰς τάφον τινος ἀττικοῦ ζῶντος εαυ κατ σκευασαντες. Br. III. 101. nr. 78. An. III. 1. p. 190. V. 1. παναγρίαις. P. παναγρίαις. Br. cum plurimis apogrr. V. 4. μινμέντω ἡλίω. Porson. in *Adversar.* p. 276. corrigat: μέμνοι ἐπ' ἡλίω. sed diu, precor,

in superis maneat ille sapientiae sol. comparans Euripid. Alcest. 148. 397. Mihi vulgata eundem sensum videtur efficere.

Nr. 610. παλλαῖα ἀλεξανδρείῳ εἰς νυμφίον καὶ νύμφην οὗς ὁ θάλαμ^ο περὶ μετὰ ἡ ἐτέρων πε ἀπέκτειν. Br. II. 438. nr. 146. An. II. 3. p. 266. V. 4. νεκρῶν. P. Pl. νεκρῶν. Br. correxit. Locum defunctis sepeliendis destinatum sic appellatum fuisse, valde est probabile. Ad eandem analogiam ἀνδρῶν dicitur et ἀμπελών. Vid. Eustath. ad Od. η. p. 275. 49. His adde ἰστών, quae est pars domus, ubi mulieres texebant. Pollux I. 79. VII. 28. νυμφῶν. Infra p. 669. 19. et sp. Eustath. de Ism. Am. VII. pag. 294. ed. Teuch. ubi male νυμφῶν excusum. Alibi tamen illud vocabulum non reperi. —

Nr. 611. εὐτολμίου σχο^υ ἑλλουστρεῖ εἰς παρ τινὰ ἑλλήνην σὺν τῷ ἀδελφῷ θανουσαν. Br. III. 8. nr. 4. An. III. 1. p. 15.

Nr. 612. ἀγα σχολαστικοῦ εἰς ἰωάνναν τὴν μουσικὴν καὶ κίθαρωδόν. Br. III. 67. nr. 91. An. III. 1. p. 116. V. 3. Ante hunc versum exiguum est in Cod. spatium et nota in marg. ζτ. ἀρμόζει καὶ εἰς ἄνδρα ἰωάννην καὶ εἰς γυναῖκα. V. 4. ἰωαννη. P. ἰωάννη. Pl. ἰωάννη. Br. V. 5. ἔθηνεν. P. — P. Nr. 613. διογένο^υς ἐπισκόπου ἀμησοῦ ἐπὶ διογένει ἀδελφόπαιδι τελευτήσαντι. In marg. aliud lemma: τοῦτο τὸ ἐπιγράμ^μ ἐπισκόπου ἐστὶν τῆς ποντιξ ἀμησοῦ εἰς διογένην τὸν ἰδιον ἀνέψιον. Alterum hoc lemma cancellatum est. Br. II. 492. An. II. 3. p. 370.

Nr. 614. ἀγαθίου σχο^υ. εἰς ἑλλανίδα καὶ λάμαξιν λεσβίας ὧν ὁ πάχης ἐρασθεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτεινεν. αὐθις δ' ἐπ' ἐκείνων πάλιν^ο πειφόνε^λνται. Br. III. 64. nr. 82. An. III. 1. pag. 111.

Praeterea in Cod. superscriptum: ἐπὶ ἑλλάνιδι ἡ λαμάξι^δ ταῖς μνηστῆραις γυναῖξιν. V. 2. πάτρας. P. πάτρης. Br. V. 5. τὰν κούραν. P. τὰν κοῦραν. Br. τὰν κούραιν. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 6. ἔκτανε τήνας. P. καὶ τήνας. Br. c. Salm. τῇδε. P. τῷδε. Salm. στεῖλε aut εἶχε. Reisk. εἶλε. Br. Scripsi syllabā, quae excidit, revocatā: ἔκτανεν, ὡς τήνας τῇδε βησόμενος. maritos illarum mulierum interfecit, existimans, se illis hoc modo potiturum esse. τῇδε, οὕτως. V. 8. In marg. Cod. nota: ζτ. τὴν ἑννοίαν τοῦ ἐπιγράμματος, ὅτι δύσληπτός ἐστι καὶ ἰστορίας ἔχεται. V. 10. μέσσα μὲν P. μιν Br. c.

aliis. Easdem vuculas Br. permutavit, sed minore successu, in Apoll. Rhod. L. III. 741. τὴν δὲ μὲν αὐτὶς Αἰδῶς τε στυγερὸν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν. In edit. Br. τὴν δὲ μὲν αὐτὶς. Ibi autem scribendum: τὴν δὲ μίγ' αὐτὶς Αἰδῶς κ. τ. λ. Hoc adverbio Apollonius utitur IV. 1345. Orpheus in Argon. 342. 471. et alibi. Pro μίγα illud restituit Manethoni IV. 220. Dorvill. ad Charit. p. 595. Cf. Boekh. in not. crit. ad Pindar. Pyth. IV. 113. p. 465. — V. 12. αὐτῶ. P. αὐτῆ. Br. c. Salmasio, quod recipere non dubitavi. V. 13. πῶσις ἄμα. P. ποτὶ σᾶμα. Br. c. Salm. V. 15. ὑμνεῦσιν. P. ὑμνεῦσι. Br.

Nr. 615. ἀδέσποτον εἰς μουσαῖον τὸν εὐμόλπον νῖον. Br. III. 253. nr. 485. An. III. 2. p. 142. V. 1. μουσαιων φθιμένων. P. μουσαῖον φθίμενον. Pl. Br. et alii. Ingratum asyndeton, quod leni mutatione admissa mutataque distinctione mollire conatus sum. Certe inter syllabas *ον* et *ων* in Codd. minimum interest. — Nr. 616. ὁμοίως εἰς λῖνον τὸν νῖον μούσης τῆς οὐρανίας. Br. III. 253. nr. 481. An. III. 2. p. 141. V. 1. ὥδε. P. et Diogen. Laërt. Prooem. §. 4. p. 4. Br. ἧδε. Pl. quod probat Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. crit. p. 279. ed. sec. V. 2. ἐϋστεφάνου. P. Br. ἐϋστέφανον. Pl.

Nr. 617. ὁμοίως εἰς ὄρφεα τὸν θράξ. Br. III. 253. nr. 483. An. III. 2. p. 142. — Nr. 618. ὁμοίως εἰς κλέβονλον τὸν λινδιον. Br. III. 258. nr. 510. An. III. 2. p. 149. V. 1. κατὰ πενθεῖ. P. — Nr. 619. ὁμοίως εἰς περιανδρον τὸν κορίνθιον. Br. III. 258. nr. 511. An. III. 2. p. 150. V. 1. σοφίας. P. σοφίης. Br. V. 2. ἀγχιάλους γῆ. P. Diogen. Laert. I. 97. p. 60. ἀγχιάλου γῆς. Br. Quum vox γῆ in hac verborum compositione epitheto carere non posset, scripsi ἀγχιάλος γῆ. Sic iterum *οῖς* pro *οἷς* scriptum nr. 609. v. 1.

¶ Nr. 620. διογεν λαερτίου εἰς περιανδρον. In marg. διογεν λαερτίου εἰς τὸν αὐτὸν περιανδρ³ τὸν κορίνθιον. Diog. Laert. I. 97. p. 60. Suid. T. III. p. 81. V. 1. τίνος. P. V. 3. ἀπίσβει. P. ἀπίσβη. Diog. Su. Ap. Theodor. Prodrum. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 58. ἐξ οὗ τὰ κάλλος ἔσβετο Χρυσόχροτος. Scr. ἔσβη τὸ Χρ. V. 4. ἦν ἔθ. P. ἦς ἔθελεν. Diog. Su. — Nr. 621. ἀδέσποτον εἰς σοφοκλῆα οὐ τὸν τ³ τραγωδίας τὰ γράψαν ἄλλα τινὰ ἄλλον. Br. III. 287. nr. 645. An. III. 2. p. 224. V. 1. αἶδος ἔσβην. P. i. e. ἐξέβην, ut ἔσβαινον in Od. o. 548. αἶδος ἦλθον. Pl. Br. V. 2. εἶδατι σαρκῶω. P. εἰ δὲ τι σαρκῶω. Pl. εἰσέτι σαρκῶω.

Br. In Lectt. autem *εἶδατε σαρκῶς* corrigit, Restitui elegantiores Cod. Pal. lectionem, *εἶδατε σαρκῶν*. De orthographia vid. Schweigh. ad Polyb. T. V. p. 344. Notandum *σέλινον* media correpta.

Nr. 622. ἀντιπρὶν^τ βυζαν^ε εἰς βόρρον^ο τινὰ βονκόλον^ο κρημνηθέντα^ε διαμέλι. Br. II. 177. nr. 30. An. II. 1. p. 58. V. 1. ηρπεν. P. V. 3. τις. P. τις. Pl. δ καὶ βοοῖν. P. Pl. δ καὶ, βοοῖν ὥς, φάγῃ. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur. In βοοῖν pro βοοῖν posito syncope est, ut in βόλυσθι. Od. π. 387. in βόλεται. Ίλ. λ. 319. Illa forma alibi non occurrit; sed hinc non efficitur, ut mutanda sit. Hac enim ratione si veterum scriptorum editores quamcunque rariorem formam, aliunde non cognitam, mutassent, quantam partem sermonis graeci ignoraremus! Post τις comma ponendum. — V. 4. ἀνελκομένωι, P. Pl. ἐφαλκομένωι tacite correxit Br. V. 5. κάππισε δ' εἰς. P. Lectt. Ald. pr. κάππισεν εἰς, plurimae editt, Pl.

Nr. 623. αἰμιλιανὸν εἰς παῖδα της μὲν τεθνηκυίας θηλάζοντα. Br. II. 275. nr. 1. An. II. 2. p. 299. V. 1. ἀνέλξεις. P. ἀμέλξεις. Pl. Br. ἔλκε in ἔρπε mutandum censebat H. de Bosch T. IV. p. 162. Junge: ἔλκε μαζὸν παρὰ μητρὸς ὃν οὐκέτι ἀμέλξεις, circumscriptione genitivi, qualem cum praepositionibus ἐξ et ἀπὸ passim notavimus. V. 2. καταφθεμένης. P. V. 4. κῆν εἰς αἶδη παιδοτακίην ἔμαθεν. P. καὶ εἰν αἶδη παιδοπομεῖν ἔμαθον. Pl. quod Br. recepit, ἔμαθον mutato in ἔμαθε. Male olim φίλτρα κῆν . . ferri posse existimavi. Caeterum tabula picta Aristidis, de qua in Animadversionibus dixi, huic epigrammati occasionem dedisse videtur.

Nr. 624. διωδῶρον εἰς τινὰς ἐν τῷ ἰωνίῳ κόλπῳ ναυαγήσαντ. Br. II. 189. nr. 16. An. II. 2. p. 86. V. 2. νῆλης αἶδεω. P. νηλειῆς αἶδεω. Pl. Br. αἶδεω, quod apud Homerum semper est trisyllabum, ut monuit Porson, ad Var. Cod. Harlei. Od. γ. 634., tetrasyllabi mensuram habet p. 181. nr. 219. γ. 24. p. 269. nr. 417. γ. 8. p. 317. nr. 699. γ. 8. p. 319. nr. 711. γ. 8. — V. 5. ἄλγεια καὶ λα βέων οσον. P. Ἄλγεια καὶ λαβέων ὅσον. Pl. λαβέωνος ὃν ὠκ. correxit Scalliger in not. mst. Optime Br. Αἰγία καὶ λαβέωνα σὺν ὠκ. — Cum hoc epigrammate, quod versu 6to recte terminatur, in membr. Pal. cohaeret primum distichon epigrammatis Antipatri proxime sequentis, Quod quum Salmasius non animadvertisset, factum est, ut ex ejus

apographo Antipatri epigr. mutilum ederetur; de quo errore monuimus in *Animadvers.* T. II. 1. p. 93.

Nr. 625. ἀντιπάτρου σιδ^ω εἰς διωδωρὸν τὸν καλλιγένους ναυαγόν: τὸν ὀλύνθιον. Br. II. 33. p. 97. An. II. 1. p. 93. V. 1. 2. edidi in *Anim.* T. II. 1. p. 93. V. 3. Scr. *Καλλιγένους*. V. 5. ὅτ' ἤμμεν. P. ἀπήμμεν. Br. c. Reiskio. quod verum videtur. — ἃ πόσον. Haec verba, dum primum distichon aberat, sensu carebant.

Nr. 626. ἀδίσποτον ὅτι κῆσαρ ἑξακαθῆρε τὴν λιβύην τῶν ἐνοι-
μούντων θηρίων ἃ ἐποίησαν οἰκισθῆ. Br. III. 235. nr. 398. An. II. 2. p. 96. V. 2. ἔθνεσιν ἡπείρου. P. ἀνχμηρὰ Br. dedit ex conjectura minime probabili et vel ob brevem syllabam in caesura damnanda. Cogitabam de ἔθνεσι νηρίστοις, innumerabilibus. Vid. Stephan. Thes. T. I. p. 1257. C. D. Eustath. ad Od. p. 744. 46. οὕτω δὲ καὶ νή-
ριστον ὄρος, κατὰ τὸ ἀμφήριστον, καὶ ἐκδρομῇ τοῦ σίγμα, νήριτον. ut γνωτὸν et γνωστόν. Hesiod. Opp. et D. 510. καὶ πᾶσα βοῶ τότε νήριτος ὕλη. i. e. ἄπειρος. Ibycus in Schol. Pindar. Nem. I. 1. πίδαον νήριτον ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο. Apollon. Rh. L. III. 1288. νήριτα ταύρων ἰχθια. Schol. νήριτον. τὸ πολὺ καὶ ἀνάρηθμον. Jam si nostro loco glossator rariori voci νήριτος adscripsit ἄπειρος, facile apparet, quo modo hoc in ἡπείρου mutari potuerit. Ejusmodi correctionem si admittere nolueris, per me legas licet, ἡπείρου νῶτα βαρνόμενα, ut haec verba praecedentium, ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, appositionem constituent. — V. 3. ἤχοι ἐρ. P. οὔτοι. Br. c. Salm. litteris τ et χ, ut passim, confusis. — ἐρημιαῖαισιν ἐπιπτύσσεσθε. P. ἐρημαῖαισιν ἐπιπτύσσεσθε. Br. c. Salm. Idem tamen v. 5. ἰχνοπέδαις non attigit. P. V. 5. φύλον. P. ἐπεὶ ἀνίρηθμον. Ib. ἐπεὶ ἀνάρηθμον. Br. νήριθμον praeoptavi cum Salmasio, probante Hermannō ad Orph. p. 770. quamquam ἐπεὶ ante vocalem productum inscito auctori ignoscendum existimat Cerhard. in *Lection.* Apollon. p. 166. At membr. lectio Salmasianae correctioni magis favet, quam Brunkianae. V. 6. exhibui, ut legitur in P. nisi quod καῖσαρ in Καῖσαρ mutavi. εἰς μίαν dictum videtur pro εἰς ἓν. ut in ep. Meleagri p. 270. nr. 421. v. 14. καὶ Χάριτας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρμόσαο. Plures tamen in ὁ παῖς substantivum latere existimabant, quod ad εἰς μίαν pertineret. Hinc audacter Br. εἰς μίαν αἰχμητῆς Καῖσαρ ἔθηκε θίαν. Aliud quid olim lectum fuisse, dubitare noli. Frustra me olim hic locus exercuit, neque nunc aliquid reperio, quod satis sit probabile. Caeterum in Cod.

Pal. versui 51⁶ adscripta nota: ὅτι καὶ ἐσχάτας τῆς Λιβύης τὰς πλησίον Νασαμώνων ὁ καίσαρ ἡμέρωσεν.

Nr. 627. διοδώρου εἴτινα μελλον γάμω προσομιλεῖν τελευτήσαντα. Br. II. 187. nr. 9. An. II. 2. p. 81. V. 3. αὐτ. δὲ μάλ' P. αὐτ. τε μέγ' Pl. editt. plurimae. Nonnullae δέ. — ἥ σε. P. οἷ σε. vulgo. Puella, quam Hipparchus ducturus erat, Thonium appellabatur, Astacena. Θάμιον et Ἀσταχίην τε legendum existimabat Chardon in Mag. encl. an. V. T. V. p. 23. a θωμός et ἄσταχες, parentes Hipparchi sic appellatos fuisse existimans. Ob Cod. auctoritatem restitui μάλ' ἦκαχες, pro μέγ' ἦκαχες, quod ob μάλιστα in eodem versu a Planude videtur positum. V. 5. Spatium relictum in Palat. inter hunc versum et praecedentem, et in marg. nota: ζτ. εἰ ἐν ἔστι τὸ ἐπίγραμμα εἰς ἐμπάρον. V. 6. ἐπί. P. ἐπί. Pl. Br.

Nr. 628. κριναγόρου εἰς παιδίον εὐμορφότατ' ἐν νήσῳ τελευτήσαν
 ζ ταφ' εἶξον αἱ νῆσοι ἐρώτιδ'. ζτ. εἰ ἐν · (ἐστι) τὸ ἐπίγραμμα εἰς παι-
 δίον παρ' αἰγυιῶν τεθαμμένον. Br. II. 153. nr. 46. An. II. 1. p. 417.
 V. 2. εἰς δ' P. Pl. εἰς δ' Br. V. 3. ἄμμε. P. Flor. pr. Aldd. tres.
 Asc. ὕμμε. St. Br. V. 4. ἔξει ταύτην. P. ἔξει δὴ ταύτην. Pl. In ed.
 Flor. ἦξει, quod probat Scaliger in not. mst. In optimo Cod. Plan.
 ap. Br. δὴ omisum. ἦξει τοιαύτην κλ. Br. ex conjectura dedit. At
 νέμεσις ἦξει in hoc contextu vereor, ut pro genuino haberi possit.
 Scribendum videtur: οὐ νέμεσις τοι ἔσσειται ταύτην κλῆσιν ἀμ. ubi
 apparet, quam facile ται omitti potuerit ante ταν; quo facto ἔσσει
 in ἔξει mutatum est. Apud Moschum Eid. III. 130. ἔσσειτ' ἂ μοι πᾶ
 vulgo scribitur. Saltem ἔσσειτ' scribendum, aut potius: ἔσσειται
 μοι πᾶ. — V. 7. ὦ χθόν. P. Vid. ad p. 247. nr. 276. v. 5. —
 σηματοέσσα. vix significare potest terram in tumultum aggestam, ut
 p. 287. nr. 503. ὦ θινός ἐπεστηλωμένον ἄχθος. Est potius terra tu-
 mulorum et sepulcrorum plena. Quod epitheton quam vim h. l. habeat,
 videant alii. Suspiciatus sum ἡμαθόεσσα. Sed hoc in illud mutatum
 fuisse parum probabile.

Nr. 629. ἀντιπάτρου εἰς σωκράτην τὸν σωφρονισκὸν τὸν ἀθηναῖον.
 Br. II. 124. nr. 59. An. II. 1. p. 336. Cur Thessalonicensi poëtae
 Br. tribuerit, ignoro equidem. In Plan. p. 288^a. gentile non magis
 additur, quam in Cod. Pal. V. 3, ^{νηλεῖς ἐσ} νηλεῖς. P. νηλεῖς. Pl. Br. οὐδὲ ἐν
 ᾤδον, P. οὐδὲν ἐν ᾤδον. Pl. οὐδὲν αἰδῶ. Scaliger in not. mst. οὐδὲ

ἐν αἰδοῖ. Br. quod ut lenissimum recepi. αἰδοῖ τι δοῦναι dictum pro νέμειν. Atticum οὐδὲ ἐν, quo epici et elegiaci poëtae alibi non utuntur, ne quem offendant, occurrit p. 378. nr. 138. ὁπότ' οὐδὲ ἐν εἶχον. Crinagoras p. 394. nr. 254. θνητοῖς οὐδὲ ἐν αὐτόματον. Theocrit. Eid. XXIII. 3. καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε. V. 4. δόντες οἱ τοσοῦτοι. P. δόντες τοιοῦτοι. Pl. Br. quae probabilis correctio, praesertim si syllabam τοῖ bis in autographo scriptam fuisse statuas.

Nr. 630. ἀντιφίλον βυζαν ὅτι οὐ δεῖ λέγειν ἀνθρώποι τὸ αἶρε ποιήσω τὸ καὶ τὸ ἄθλον γὰρ τοῦτο καὶ ἄγνωστον: ὡς ὁ παθ' μαρτυρεῖται. Appictae siglae ω. ^P_μ i. e. ὥραιον. χρῆσιμον. Br. II. 181. nr. 43. An. II. 2. p. 68. V. 2. δυσπλοῖην. P. δυσπλοῖη. Pl. Br. V. 5. ἦν ἴσος αἰδὶ πόντος. Νηρέος ἄδης mare appellatur in Oracul. Sibyllin. p. 144. ubi legendum et distinguendum: ἀλλ' ὅτε κόσμον ἅπαντα θεὸς κατέκλυσε (κατέκλυσε vulgo) ὑετοῖσι, Καὶ τότε δ' αὖ Νῶε φρεσὶν ἔνθετο, ὅφρ' ἐσαθρήσῃ ('Αθανάτου βουλῇσιν), ἰδὴ (ἔδου vulg.) δὲ τε Νηρέος ἄδην (ἄδην vulgo). et post duos versus: καὶ λένσας ὑδάτων μὲν ἀπειρεσίῳ πολὺ πλῆθος Πάντοσε, Νῶε μόνον μόνον (Port. δοκῶν μόνον) ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι, Αἰῖμ' ἔχε. — V. 4. κατέτρυχε. P. κατέτρυχεν. Pl. Br.

Nr. 631. ἀπολλωνίδου, εἰς δίφιλον νῖον διογένους ναυαγὸν τὸν μιλήσιον. Br. II. 139. nr. 27. An. II. 1. p. 373. V. 1. ὄρμον om. P. suppeditat Pl. Br. V. 3. ὑποννηγός. P. V. 4. πελάγευς. P. Br. πελάγους. Pl. — Nr. 632. διοδώρου εἰς παιδίον ἐξολισθεῖσαν (vid. ad p. 292. nr. 542.) ἀπὸ κλίμακος. Br. II. 188. nr. 15. An. II. 2. p. 85. P. V. 3. ἐπεὶ ἴδε θεῖον. P. Pl. ἐπεὶ δ' ἴδεθ' εἰς ἀνακτα. Br. Male omnino. Restitui lectionem Cod. particula δὲ interposita, quae ad orationem vinciendam requirebatur. — Novae paginae novum lemma adscriptum: εἰς παιδίον πεσὸν ἀπὸ κλίμακος καὶ θανάον. P. V. 6. διετοῦς. P. Pl. διέτους. Br. Vide ad p. 230. nr. 164. Κόλαξ nomen hand raro obvium. Sunt qui κόλακος corrigant, sed frustra.

Nr. 633. κριναγόρου εἰς σελήνην τινὰ γυναῖξ ὁμώνυμον σελήν' διόπερβολ' καλλ'. Br. II. 150. nr. 38. An. II. 1. p. 411. V. 1. καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν. P. καὶ αὐτὴ δὴ ῥ' ἤχλυσεν. Br. Non poenitet scripsisse: καὶ ῥ' αὐτὴ, sed γ' ut interponeretur fortasse non tam necessarium erat. Littera ἦ cum ἦ apud optimos interdum concurret poëtas. Apollon. Rh. I. 602. θρηϊκίῃ ἦ τόσσον. Ib. I. 886. Τριπύλῃ ἡγήσατο. —

V. 2. *ἰόν*. P. *ἰόν*. Br. V. 5. *κείνη*. P. *κείνη*. Br. — V. 6. *μίξεν*. *junxit*. *δείξεν*. Jens. et Reisk. qui praeterea *νέφεῖ* exhibet.

Nr. 634. *ἀντιφίλον* *Βυζαν*^τ *εἰς γέροντα νεκροφόρον βασι^τζον τὸν*
κράβατον καὶ ἐξολίσ τεθνηκότα. Br. II. 179. nr. 35. An. II. 2. p. 61.
V. 2. *ἔνδον ὄφρα*. P. *ἔνδοθεν*. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio fluxisse, ne dubites. Rectius, ni fallor, leges et elegantius: *ἀείρων Ὠμαδὸν, ὄφρα λάβοι*. Christod. Ecphr. 94. *αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων*. Ep. ex Planud. nr. 279. *τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον λάα*. Apollon. Rhod. L. IV. 1770. *ἐνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφοφορῆς Ἀνθέμεναι*. — V. 4. *πρόφασις*. P. *πρόφασιν*. Pl. Br. Senectus externam quandam causam et quasi praetextum quaerebat, quo illum ad inferos praecipitaret. V. 5. *νεκροστόλον*. *νεκροστόλος* corr. Scaliger in not. mst. voce a Charonte ad vespillonem translata. Vulgata, tamen correctione non videtur indigere. Manetho L. IV. 405. *γενήτορα . . . εἰς αἶδην πέμπει νεκροστόλος αἶσα*. Initio versus τὸν δ' ἄλλ. P. ὃν δ' ἄλλ. Pl. Br. *ἐπ' αὐτῷ*. P. *ἐφ' αὐτῷ*. Pl. Br. V. 6. *ἔλαθεν*. P. Pl. *ἔλαθε*. Br.

Nr. 635. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς *ἱεροκλειδ^τ ἀλῖα θανόν ὃν κατέκτανε συντη^τ ἰδία νη^τ*. Br. II. 181. nr. 42. An. II. 2. p. 67. In Plan. p. 80. St. *Maecio* tribuitur. V. 1. *ἔσχεν*. P. Pl. *ἔσχε*. Br. V. 3. *οὐ τις ἐκείνος*. P. *οὔτις ἐκείνης*. Pl. Br. V. 5. *ποννευμένη*. P. Ald. 2. *πονησαμένη*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. *πονεύμενον*. Lectt. Ald. pr. Asc. St. Br. Recepi, quod membr. offerunt. Nec minus recte cymba laborare dicitur quam piscator. V. 6. *ἄχρῃς αἰδεω*. P. *ἄχρῃ καὶ εἰς αἰδην*. Pl. Br. qui in Lectt. praefert *ἄχρῃς ἐς αἰδεω*. Sed verum est procul dubio quod reposui, *ἄχρῃ καὶ αἰδεω*. Ortum est εἰ in vulgata ex § i. e. *καί*, quae sigla in Codd. illi litterae est simillima. Infra p. 309. nr. 645. *ἵνα κλαύσητ' ἄχρῃ καὶ αἰδεω*. Br. iterum εἰς inseruit contra Cod. fidem. Gregor. Nazianz. Carm. XVII. 28. T. II. p. 92. D. *τοὺς ἄχρῃ καὶ πολὺς αὐρα φέροι καμάτους*. De αἰδεω tetrasyllabo dixi ad p. 305. nr. 624.

Nr. 636. *πρωγόρου εἰς τινα ναγαγήσαν* § *μακαρίζοντα τοὺς ὀριπλάνους ποιμένας*. Br. II. 151. nr. 39. An. II. 1. p. 412. V. 1. *μάκαρ εἶθε*. ὃ *μακαριστί*, corrigit Gerhardus in Lectt. Apollon. p. 216. quae elegantior est procul dubio verborum distinctio; an necessaria sit, merito dubites. V. 2. *τοῦτ' ἀνά*. P. *τόνδ' ἀνά λευκόλοφον*. corr.

Ruhn. Epist. crit. p. 122. Reiskius etiam τὸ λευκόλοπον dictum fuisse existimat. V. 3. ποτεβληχήμενα βάζων. P. Audacter Br. κατὰ βληχὴν ἀκολουθῶν. Suspiciabar, quod propius a membr. ductibus abest: κριοῖς ἀγχιτῆροι μετὰ βλήχημα βαβάζων. *inter arietes gregem ducentes incedens et cum illis balando certans.* qui pastorum lusus. βαβάζειν τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾶν. Hesych. — V. 4. ἡ πιμικρῇ. P. ἡ πικρῇ. Br. c. Salmasio. Subaudi μᾶλλον. V. 6. ἐφῇ μίσωτο. P. ἀπημίσωτο Br. c. Salm. cui correctioni etiam Ruhnkenius favebat, quum antea ἐληῖσσωτο conjecisset. Scripsi una littera mutata, ἔδωκε ἐφωρμίσωτο. Discrimen, quo veteres ἐφορμίζων distinguunt et ἐφορμίζεσθαι, a senioribus negligitur. Alphens Mityl. p. 373. nr. 100. ἐερῇ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον Αἰγαίῃ Κρονίδης ὤρμισατ' ἐν πελάγει. Contra ἐφορμίζων passim vi media in epigrammatis occurrit.

Nr. 637. ἀντιπάτρου εἰς πῦρρον τὸν ἀλῆα κερανόβλητον γενόμενον. Br. II. 33. nr. 96. An. II. 1. p. 92. In Plan. p. 80. St. gentile non magis additur, quam in membr. Pal. V. 1. μουνρεῖτης. P. μουνρεῖτης. Pl. Br. νηῖ. P. Pl. Br. νεῖ corr. Scaliger in not. mst. Frustra. Prior in νηῖ corripitur, ut in δῆϊος saepissime, et in ἡῖων in Odyss. ε. 368. V. 2. ἐκ καθέτης. P. καθέτου. Pl. Br. ἡ καθέτη est etiam in Oppian. Hal. III. 77. et 138. sed utroque loco cl. Schneiderus nunc καθέτοισι exhibuit ex Cod. Pal. et Mosqu. καθέτη ex vulgarr. Lex. affert Steph. Thes. T. I. p. 1667. F. — P. V. 6. καὶ φράσεν. Haec verba post ἀγγελίην vix tuleris. Epitheton latere existimo, ut ἐμφανῇ vel simile quoddam. In Cod. lectione καὶ hyperbaton facit minime ferendum, quum scribi posset: καὶ φράσεν, ἀργῶν οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Huic incommodo mederi studuit Plannudes, qui dedit: καὶ φράσεν, ἀργῶν δ' οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Hac tamen correctione loci vitium non persanatur.

Nr. 638. κριναγόρου εἰς γυναῖκα δύο τέκνα ἔχουσαν ὣν τὸ ἕν ἡσθίνει, τὸ δ' ἕτερον ὕγιες ἦν. τοῦ μὲν οὖν ἀσθενούντος ἐγερθεῖν δ' ὕγιες τέθνηκεν ἡγεῖ .. γεγμένον (?). Br. II. 151. nr. 40. An. II. 1. p. 413. V. 4. οὐ σε. Br. οὐ σε postulabat antithesis. — Nr. 639. ἀντιπάτρου εἰς ἀρισταγόραν τινα ἐν τῷ σκαφαεῖ λιμένι ναυαγήσαν. In Plan. p. 252. St. sine gentili. Br. II. 37. nr. 108. An. II. 1. p. 102. V. 2. Ὀξείας scripsi initiali maiore, ut significarentur insulae Oxiae in mari Ionio. V. 3. τοῦτομ' ἔχουσιν. sensu deteriore. Plato in Apol.

Socr. p. 38. C. οὐ πολλοῦ γ' ἔνεκα χρόνον, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄνομα ἔξετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλευμένων τὴν πόλιν λοιδορεῖν. Philostr. Vit. Soph. I. 16. p. 501. κάκιστος ἀνθρώπων ἐμοὶ γε φαίνεται, ὧν ἐπὶ κακίᾳ ὄνομα.

Nr. 640. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρωνα τινὰ οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ να-
^τ ^{το}
 αἰγήσαν ἀλλύπο ληστῶν ἡγουν πειρα πεπονευμένον. Inter epigr. Anti-
 patri Thessalonicensis Br. II. 122. nr. 49. An. II. 1. p. 326. V. 2.
 πουλῆς. P. πουλὺ Br. c. Dorvillio, magis tamen pronus in πολλά.
 V. 3. ἀλεπλόη πεπεδημένην. P. τόνδε γὰρ εὐπλοῖῃ πεπεδημένον.
 Apogr. quae vidi. τόνδε γὰρ ἀπλοῖῃ πεπεδημένον Br. ex apogr.
 Buker. At longe facilius correctio Dorvillii, quam recepi: νῆα γὰρ
 ἀπλοῖῃ πεπεδημένου. Vid. ad Charit. p. 599. — ἔφθασε ναῦταις. P.
 νῆς Br. Vid. ad p. 279. nr. 457. v. 6. At si in versus capite νῆα
 genuinum est, haec correctio sponte cadit; nec δίκροτος ejusmodi
 additamento eget. Suspica-bar: ἔφθασε κώπαις Ἀχιλλέων ταχινῇ
 δίκροτος ἐσσυμένη. quo etiam intelligitur, quo modo factum sit, ut
 praedatoria illa navis alteram anteverteret. V. 4. ἐσσομένη. P. ἐσσυ-
 μένη. Br. c. aliis. V. 5. γαληναίῃ ὑπ' ὀλέθρῳ ἔκτανεν. P. Dorv.
 Sed sic ἡ δίκροτος orationis subjectum foret, quod mihi quidem ab-
 surdum videtur, Nec tamen ferenda Br. audacia scribentis: γαληναίῃ
 ὑπ' ὀλέθρον ἤγαγεν. Una littera mutata correxi: ἔκτανον· οἱ λησται
 scil. quod ex praecedentibus assumendum: *Illum praedones malacia
 deprehensum interfecerunt.*

Nr. 641. ἀντιφίλου. ζτ. τὴν τοῦ γράμματος ἔννοιαν ὅτι δύσλητος.
 Tum recentiore manu additum: εἰς ὠρολόγιον ἀρμόζει τὸ ἐπίγραμμα.
 Br. II. 173. nr. 17. An. II. 2. p. 50. In Plan. p. 382. St. est ἄδηλον.
 Caeterum non est sepulcrale, sed ἐπιθαικτικόν. V. 2. φθεγγόμενος.
 P. φθεγγόμενον. Pl. Br. τρισσάμης. P. Pl. Cur *ter* tantum? Num ad
 diei initium, ad meridiem et vespeream indicandam? Non puto. Sed
 legendum videtur: τοσσάμης ἀγλώσση φθ. στ. i. e. duodecies. —
 V. 3. ἀήρ. P. Br. ἀνήρ. Pl. ἄκρον Salm. in Ap. G. R. — Nr. 642.
 ἀπολλωνίδου εἰς μενοίτην τὸν σάμιον ναυῆν υἱὸν διοφάνους. Br. II.
 138. nr. 24. An. II. 1. p. 371. V. 1. δειλοιο. P. ^ητείλοιο corr. He-
 ringa. Δήλοιο. Br. V. 3. ὅσιον τάχος σπεύδειν bene dicitur, *sanctam
 ob causam festinare*; at εἰς ὅσιον τάχος habet, quod offendant. Hinc
 suspicabar: εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τέλος. Similiter haec verba

videbantur permutata pag. 95. nr. 49. — V. 4. *ἐπειγομένοις*. P. *ἐπειγόμενον*. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. epigramma in fine mutilum esse existimans. At omnia bene habent, modo comma post *ἐχθρῇ* tollas: mare iis quoque infestum, qui, ut Menoetes, ob patris morbum festinant. *νόσῳ* pro *ἐν νόσῳ*, vel *νόσον ἔνενα*.

Nr. 643. *κριναγόρου. εἰς παιδίσκην ὑμνίδα την παίστριαν τὴν σοάνδρου*. Br. II. 152. nr. 42. An. II. 1. p. 414. V. 2. *οἰνάετιν*. P. *εἰνάετιν*. Br. Cf. Ruhnck. in Epist. crit. p. 141. V. 3. *ἄλλιστ' esse* videtur in P. *ἄλῃστ'* et *ἄλλῃστ'* in editt. Plan. *ἄλλιστ'* Br. in textu. Idem in Lectt. praefert *ἄπλῃστ'*, quae est etiam Scaligeri correctio. Huic lectioni inprimis favet p. 313. nr. 671. *πάντα Χάρων ἄπλῃστε*. Interea *ἄλλιστ'* servavi, quia nihil a Cod. lectione propius abest. p. 284. nr. 483. *αἰδῶ ἀλλιτάνεντε καὶ ἄτροπε*. V. 4. *τὴν πάντως σοὶ ποθ' ἐσομένην*. P. *τὴν π. σοῖό ποτ' ἐσο*. Plan. *σεῖο* corr. Steph. *τῇ π. σεῖό ποτ' ἐσο*. Br. De mutatione accusativi in dativum dubitari non potest. Sed in ultima voce gravius vitium haerere videtur. Scribendum, ni fallor: *τῇ πάντως σοὶ ποτ' ἐφεσπομένην*. ubi apparet, quare, syllaba *ἐφ* forte omissa, *ποτ'* in *ποθ'* mutatum sit.

¶ Nr. 644. *Βιάνορος γραμματικῷ εἰς τινα γυναῖκα κλεαρίστην τὸν ἴδιον υἱὸν ὀδυρομένην ὧ δωλύγιον ἀνακράξασαν τὴν ψυχὴν ἀποφῆσαι*. In Plan. p. 231. St. *ἀδέσποτον, οἱ δὲ Βιάνορος*. Br. II. 158. nr. 17. An. II. 2. p. 16. V. 6. *ἄχρι καὶ αἰδεῖω*. P. *ἄχρι καὶ εἰς αἰδεῖω*. Pl. Br. Vid. ad p. 307. nr. 635. — Nr. 645. *κριναγόρου εἰς φιλόστρατόν τινα πλούσιον καὶ εὐτυχῇ ἐπὶ ξένης τελευτήσῃ*. Br. II. 152. nr. 44. An. II. 1. p. 145. V. 3. Hic versus sequenti postpositus est in P. sed litteris praefixis error emendatus. — *ἢ ἐπὶ*. P. *ἢ ἐπὶ*. Pl. *ἐπὶ*. Steph. *ἢ ῥ' ἐπὶ*. Br. quae probabilis correctio. Nihil tamen mutavi, quia obscurus est locus et fortasse mutilus. V. 4. Syllabae *καῖσαι 'Ιου* . . a recentiore manu sunt additae in P. In nullo Cod. reperiuntur, nec in ed. Flor. pr. Ald. pr. Commemorantur in Lectt. Ald. pr. indeque in ceteras editt. propagatae sunt. — *ὄροις*. P. *ὄροις*. Pl. Br.

Nr. 646. *ἀνύτης μελοποιῶ εἰς κόρην ἐρατῇ καλουμένην παρ τελευτήσασαν*. Br. I. 200. nr. 18. An. I. 1. p. 434. V. 1. *δὴ* omis- sum in P. recte adjecit Pl. Br. ut iterum nr. 647. v. 1. Sic p. 201. nr. 512. *ἦντα δὴ τοὶ παῖδες*. p. 165. nr. 119. *καῖσαι δὴ χρυσίαν*. V. 3. *μέλας*. P. Pl. *μέλαν*. Br. V. 4. *κνάνεος*. P. Pl. Br. Probabilius

est vocem *κνάνεος* proximae voci *θάνατος* a librario accommodatam fuisse, quam v. 3., si *μέλαν* a poeta fuisset positum, id in *μέλας* esse depravatum. Quare *κνάνεον* emendavi, quod ad *ὄμμα* referri debet. Homer. Hymn. in Diosc. 14. *ὁ δὲ μειδιάων ἐκάρθητο Ὀμματος κνανόισι.* Quintus Sm. L. XIV. 39. *ἀλλὰ οἱ αἰδῶς Ὀμματος κνανόισιν ἐφίζανε.*

Nr. 647. *σιμωνίδου, οἱ δὲ σιμμίον, εἰς γοργῶ τινὰ κόρην τελευ.*
Br. I. 204. nr. 3. inter epigr. Simmiae. An. I. 2. p. 4. In Planud. p. 260. St. Samii est. V. 1. *δὴ* in P. omissum supplet Pl. Br. Vid. ad nr. 646. v. 1. *φίλην ποτί.* P. *ποτί.* Pl. Br. *γοργῶ.* P. ed. Flor. pr. Plurimae editt. *ποργῶ.* In Stobaei Flor. T. VII. p. 88. 28. *Γοργόνη Λακκδαιμονία Λεωνίδου γυνή.* Scr. *Γοργῶ, ἡ Λακκδαιμονία.* V. 4. *παδομένην.* P. *καδομένην.* Aldd. tres. *κηδομένην.* aliae editt. Plan. *καδεμόνα.* Br. cum Salm. Et hoc requirebat sermonis proprietates. Caeterum dialectorum commistionem ut tolleret Br. legit *φίλαν ματέρα.* Equidem, vulgata lectione in his vacibus servata, *ἐφαπτομένη* legendum puto, ut Gorgus tantum, doricæ, ut videtur, mulieris, verba doricæ dialecti characterem gerant.

Nr. 648. *λεωνίδα ταραν εἰς ἀριστοκράτην τινὰ μισογύνην ἄτεκνον τελευτῆς δια το μη γῆμαι.* Br. I. 237. nr. 64. An. I. 2. p. 119. V. 4. *δάκνοι.* P. *δάκνει.* Pl. Br. V. 5. *στυλῆσαιτο.* P. *στυλώσαιτο.* Pl. Br. Neutrum alibi videtur occurrere. Ut a *στήλη* derivatur *στηλώω*, non *στηλάω*; sic hoc quoque loco *στυλώσαιτο* altero videtur verius. Apud Liban. T. IV. p. 909. 6. *καὶ ποιεῖται παῖδα ὁ Ἀπόλλων Ἀσκληπιών, δι' οὗ τὴν τέχνην ἐστελῶσαιτο.* fortasse scribendum *ἐστυλώσαιτο*, per quem artem a se inventam fulsit. — *κακὸς δ' ἄ. ἰδέσθω.* P. *κακὸν ... ἰδέσθαι.* Pl. Br. V. 6. *λωῖστος τάνερος.* P. Pl. Br. in Lectt. In textu enim *λωῖστος ἀνέρος* dedit. Est pro *τοῦ ἀνέρος*, ut *τάνερός* ap. Soph. Trach. 352. 388. 788. 1258. In edit. nostra non recte excusum *τ' ἀνέρος* pro *τάνερος*. V. 8. *ἐνστη.* Offendit hiatus, qui h. l. levem ab interpunctione excusationem habet. Corruptelae suspicionem auget diversorum modorum conjunctio. Sublato verbo, quo facile caremus, legere licet: *ἐν πολυκαίῃ ὄγκῃ, Εὐτελῇ αὐγάων θαλὸν ἐπεσφάριον.* Tibull. I. El. I. 6. *dum meus exiguo luceat igne focus.* ut multi quidem legunt pro veriore *assiduo*. V. 9. novum lemma in P. *εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως.* V. 10. *ἄνθρωπ' P. Pl. ὠνθρωπ' Br.* ut p. 324. nr. 736. p. 452. nr. 563. Cf. not. ad p. 281. nr. 472.

v. 1. — ἤχθαιρεν. P. Pl. ἤχθαιρε. Br. Ap. Maxim. π. κατ. v. 66, τὰ καὶ πινυτήν περ ἐοῦσαν Ἀνέρι καὶ ποθέοντι δοῦς ἤχθηρεν ἀκούειν. sc. ἤχθηρεν ab ἐχθραίνω. Vid. Coray. ad Heliodor. T. II. p. 292. — ἀλίσωφροσύνην. P. ἀλιτοφροσύνην. Pl. Br.

δ

Nr. 649. ἀνύτης μελοποιῶ εἰς κόρην τινὰ παρ τελευτήσασαν. Br. I. 200. nr. 16. An. I. 1. p. 432. V. 2. μαρμαρίνω. P. Br. μαρμαρίναν. Pl. P. V. 3. ἔχουσιν. P. Br. ἔχουσιν. Pl. θεωριποτιφθεγκτά. P. θεωρίποτι φθ. Pl. θέροι ποτιφθεγκτά. Br. c. Salm. — Nr. 650. φλάκκον ἢ φαλαίξ ναυηγού παραίνεσις φεύγειν τὸ πλεῖν ἐν θαλά/. Br. I. 422. nr. 4. An. I. 2. p. 249. In Plan. p. 252. St. φανέλλον inscribitur. V. 1. φεύγε θαλάσσια ἔργα. Non minus recte ille scripisset: ἔργα θαλάσσια φεύγε. Sed etiam in vulgata lectione salva res est. Vid. Animadverss. T. III. 3. p. 764. s. Infra p. 610. nr. 18. χάλκεια ἔργα λέγοισθε. Theocrit. Eid. XXII. 42. λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. Ib. 118. λιλαιόμενος μέγα ἔργον. Bion Eid. VI. 9. κρινεῖν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι. In Oppiani Cyn. I. 37. στιβίης εὐκερδέα ἔργα plurimi Codd. sine offensione exhibent: εὐκερδέος Schneiderus praetulit. — ἐπιβάλλετ' ἐχ. P. ἐπιβάλλον. ed. Ase. Steph. ἐπιβάλεν. ed. Flor. pr. Ald. tres. Br. V. 4. εἰς cum ἰδεῖν jungendum. Saep̄ εἰσιδεῖν ponitur pro verbo simplice. — Sequitur in Cod. Pal. distichon Simonidis, quod dedimus p. 246. nr. 270.

ο

Nr. 651. εὐφορίωνος εἰς ναυηγ ὁμοίως ἀνόνινυμον. ἐν τῷ ἱκαρίω πάλ/ ναναγήσαντ^α. Br. I. 256. nr. 2. An. I. 2. p. 178. V. 1. οὐχ-
τερηχὺς σέλι-θαιός. P. οὐχ ὁ λίθος τρηχὺς σε καί. marg. Ap. G. R. οὐ Τρηχὺς λιθιαῖος. Br. cum Toupio; quod nimis abhorret a membr. vestigiis. Vitium inesse videtur in syllabis σελιθαιος. Praeterea Toupius haerebat in κείνα, δεῖλὰ probans, quod in apogr. quodam reperit. V. 4. ῥησει. P. V. 5. πολυμηδεος ἢ κεινή χθ. P. πολυ-
κήδεος ἢ κενεή. Br. c. Salm. Nec hic versus videtur esse persanatus; quare nihil mutavi nisi κεινή. V. 6. ὠγκώθην. P. ὀγκώθην. Br.

τ

Nr. 652. λεωνίδα ταραν εἰς ναυηγὸν τελευταγόρην τὸν τιμάρεως ^{αναχ}εῖον. Br. I. 239. nr. 74. An. I. 2. p. 128. V. 1. καχέσσα. P. ἡχέσσα. Pl. Br. Corrector Cod. Pal. de παναχῆς cogitasse videtur. — Τιμάρεος P. Τιμάρεως quaedam editt. Plan. V. 3. κατὰ πρ. P. V. 5. καύηξιν καὶ ἰχθυόφοις. P. καὶ ἰχθυβόλοις. ed. Flor. ἢ ἰχθυβόροις

plurimae editt. Plan. V. 7. δὲ κενεόν. P. κενόν. Pl. Br. κεκλαυμένον. Pl. Fortasse et Cod. Pal. κεκλαυμένου. Br. At hoc friget, sequente δακρύει. Vide an κεκλουσμένου fuerit. — Nr. 653. παγκράτους εἰς ναυγῇ ἐπιηρείδην νῖδον τιμάνδρου. Br. I. 259. nr. 3. An. I. 2. p. 182. V. 2. νιάσι. P. νάσι. Pl. Br. V. 3. αὐτηοί. P. αὐτῇ οἱ plurimae editt. Pl. αὐτῇ Br. c. Huetio, improbante Hermannō ad Orph. p. 769. αὐτῇ τῇ (ibi) σὺν νῇ tentat Spitznerus in not. mst. — V. 4. ἔκαμεν. P. Pl. ἔκαμε. Br.

Nr. 654. λεωνίδα ταραν εἰς τιμόλυτον τινὰ ἐπὶ κρητῇ ληστῶν σὺν τῇ ἰδίᾳ νῇ διαφθαρέντα. Br. I. 242. nr. 82. An. I. 2. p. 137. V. 1. ἀλιφθόροι. Vid. Huschk. An. crit. p. 115. V. 3. ὡς καὶ ἐμὲ. P. Pl. recte. Naufragus, qui loquitur, suo exemplo generalem primi distichi sententiam illustrat. ὡς καὶ. Br. V. 4. κρηταί εἰς. P. κρηταιῆς. Pl. Br. Verum est Κρηταιεῖς. Cf. p. 278. nr. 448. V. 4. καθ' αἶδου. P. καθ' αἰός. Pl. Br. quae vera correctio. V. 5. In marg. Cod. Pal. λάροι τοὺς ναυαγούς κλαίουσιν. Parum recte λάροι commemorantur ap. Dion. Chr. Or. VII. p. 239. 24. καὶ τοὺς λάρους ἀπαξ εὐρόν ποτε ἐκβεβρασμένους. ubi etiam articulus molestus est. Fortasse scribendum: καὶ τοὶ τάρβους ἀπαξ. Hoc jam conspirat cum sequentibus: μὴ γὰρ εἴη ποτέ, ὦ Ζεῦ, λαβεῖν μηδὲ κερδᾶναι κέρδος τοιοῦτον ἀπὸ ἀνθρώπων δυστυχίας.

Nr. 655. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 198. nr. 37. inter epigr. Leonidae Alexandrīni. In Plan. p. 213. St. gentile non magis additur, quam in membr. Pal. An. II. 2. p. 105. P. V. 2. novum in Pal. lemma: τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἄλκανδρον καλλιτέλους. — πλουσία. P. πλούσια. Pl. Br. V. 4. γνῶ σονθ' ἄλκανδρῳ. P. γνῶσοντ' Ἀλκάνδρῳ. ed. St. Ἀλκανδρος. aliae. Ἀλκάνδρου corr. Scaliger in not. mst. quem vellem explicasse verba, οἱ μὲ θανόντα γνῶσονται. Grotius vertit: Pro cippo (quid onus Manes juvat?) hi mihi, notus Sum quibus Alcander de patre Callitele. Quem sensum ex graecis verbis exsculpere non possum. Ipse olim tentavi: οἱ μὲ φιλοῦντες, aut οἱ δ' ἔταροι μὲ. non ut has conjecturas pro genuina lectione haberem, sed ut ostenderem, quid sensum postulare existimarem.

Nr. 656. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδ⁸ εἰς ἀλκιμένην μαχητην. (Rusticus fuit Alcimenes, non bellator; quamquam Planudes quoque hoc epigr. retulit in caput εἰς ἀνδρείους.) Br. I. 242. nr. 83. An. I. 2. p. 137. V. 1. ὀλιγῆριον derivandum ab ὀλιγῆρης, ne cum viro doctissimo de

ἤρλον cogites. V. 3. καὶ πᾶν. P. εἰ praefixit Pl. Br. κέκρυπτε' ὑπ'. P. κέκρυπται ὑπ'. Pl. Br. V. 4. ἦν. P. ἦν. Pl. In abrupta hac sententia miror non haesisse Grotium, qui vertit: *me rubus et spinis quamvis paliurus acutis Obtegit, Alcimenes ille ego fortis eram.* ubi latina graecis multo elegantius vineta sunt. Ad sensum optime Br. αἷς ποτ' ἐγώ. Sed in ἦν Codicis latet potius: ἦ ποτ' ἐγώ. ubi pronomen ad βᾶτον refertur.

Nr. 657. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς κλειταγόρου τιν' τάφον παρὰ τινὰ ἀκρόρειαν κειμένου ἐν ᾗ ποιμένες μετὰ προβάτων διατροβερ. νομίζω δὲ ὅτι ἐν ἐφύω κεῖται ταῦτα. Br. I. 246. nr. 98. An. I. 2. p. 149. V. 2. κευήρους. P. κευείρους. Br. c. Salm. κευμάλους et κευμάλλους editt. Plan. Sophocl. Trachin. v. 678. ἀργῆτ' οἷος εὐείρου πόκον. ubi vid. Schaefer. T. II. p. 338. s. — V. 3. κλειταγόρη. P. κλειταγόρη. Pl. Br. V. 4. τινυτε. P. τίνουτε. Pl. Br. V. 6. βοσκομένοις. P. βοσκομέναις. Pl. Br. V. 7. ἀμέρσας. P. Pl. ἀμέρξας. Br. c. Scaligero. Hanc lectionem a Cod. oblatam praeferrem; nunc vulgatam non moveo. Quint. Smyrn. L. XIV. 75. ὥς ὅτε λήϊον αὖτον ἐπιβρίσασα χάλαζα Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχνας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ. Agamestor Pharsal. ap. Tzetz. ad Lycophr. v. 178. p. 460. κείμενον ἐν κονίῃ σποδιῆς ἐπὶ πῦρ ἀπάμερσε Χεῖλεος. ubi Codd. nonnulli ἀπάμερσε. V. 9. In marg. Cod. Pal. ἀπαρχὴ ἐκ τ' γαλακτος οἱ ποιμένες προσέφερ. V. 10. ἀνασχόμενος. P. V. 11. κρητὶδ' P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. — Huic epigrammati in Cod. Pal. adhaeret primum distichon sequi. epigr. ut nr. 624. et 625.

Nr. 658. Θεοκρίτου, οἱ δὲ λεωνίδου ταραν εἰς ἐνρυνμεδον τάφον ἀνδρος ἀγαθὸς υἱὸν ὁμῶνναι (L. ὁμῶννυμον) λειπέτεν τ' αὐτὰφ. Br. I. 379. nr. 14. An. I. 2. p. 202. Ut primum hujus epigr. distichon praecedenti adhaesit, sic alterum cum sequenti epigr. male copulatum est in P. Hoc auctorem lemmatis in errorem induxit. In editt. Theocriti et in Plan. p. 517. et 518. recte distinguuntur. Sunt enim diversa epigrammata, quamvis eidem cippo insculpta. V. 1. νέμοις. P. νέμεις. Br. c. Steph. — Nr. 659. cum praecedente cohaeret in P. V. 1. ἡλικίῃ. P. ἀλικίῃ. Steph. Br. V. 3. σοὶ μὲν. P. ἔδρῃ. Ib. ἔδρα. St. Br. παρ' ἀνδρ. P. μετ' ἀνδρ. St. Br. V. 4. τιμησεῦντι. P. τιμασεῦντι. Br. c. Steph.

Nr. 660. λεωνίδου ^τταραν ^αεἰς ^δὄρθων τὸν ^δσυρακώσιον ὑπὸ με ἐν
 δυσχειμέρῳ νυκτι ^ττε. (i. e. τεθνηκότα.) Br. I. 240. nr. 75. An. I. 2.
 p. 129. Theocrito inscribitur in Append. Plan. p. 517. St. V. 1.
 συρακώσιός τοι. P. Pl. σερηκ. Br. V. 2. χειμερίας. P. Br. χειμερίης.
 St. ἴσις. P. St. Br. ἴης edidit Schaeferus; nam ἐφετμήν esse, non
 εὐχὴν. V. 3. μύρον. P. Br. πότμον. Vulg. πολλῆς. P. πολλᾶς. Vulg.
 Vox variis conjecturis vexata. Vehementer languet, quod Br. dedit,
 ἀντὶ δὲ γαίης πνιτρ. Nihil fortasse mutandum. Cur enim ille non
 queratur, quod ab amplissimo patriae agro exulans, nullam ejus post
 fata partem obtineat?

Nr. 661. ^δτ' αὐτοῦ λεωνι ^αεἰς ^δεὐσθένην τὸν φυσιογνώμονα καὶ
 σοφιστήν. Br. I. 379. nr. 10. An. I. 2. p. 199. In Append. Plan.
 p. 518. St. Theocrito inscribitur. P. V. 3. prius lemma repetitur in
 Pal. V. 3. ἔθαπεν. P. V. 4. χυμοθέτας. P. χύμοθέτης. St. (in
 edit. nostra minus recte expressum χ' ὑμνοθ.) χύμοθέτης. Br. in qua
 lectione nec αὐτοῖς bene habet, nec omnino apparet, quodnam offi-
 cium poëtarum in illa re fuerit. Eusthenes quo minus poëta fuerit,
 nihil impedit; sophistae certe appellatio illam facultatem non excludit.
 δαιμονίσις. P. δαιμονίως. St. Br. φίλος ὢν. P. ἦς. St. ἦν. Br. Ser-
 vavi lectionem Codicis, distinctione mutata. V. 5. ὢν ἐπέοικεν ἔχει.
 P. Steph. ὢν ἐπέοικε τύχην. Br. c. Aurato, probantibus Stephano et
 Toupio. τεθνεώς. P. τεθναώς. alii. V. 6. ἄκις. P. ἄκις. Vulgo.
 ἄοικος Br. c. Heinsio. A lectione Cod. non sum ausus recedere.
 ἄκις. ἀσθενής. ἀδύρατος. Hesych. ubi vid. Albert. Plerumque
 debilem significat, ut νοῦσος ἄκις in Prooem. Lith. Orph. v. 22.
 ὄζος. Ib. v. 140. δειλὸς καὶ ἄκις ὁμιλος, Oppian. Hal. L. IV. 468.
 ἄκις εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω. Athen. L. III. p. 127. F. Hoc loco de
 homine opibus destituto accipi debet. Heinsii tamen correctio Val-
 kenarium et Toupium patronos nacta est.

Nr. 662. λεωνίδου εἰς παῖδα περιστέραν καλουμὲν ἐπὶ τέλευ-
 τήσας. τόδε περιστέρ ^δτ' ^δμρε ὄνομα. Br. II. 198. nr. 41. inter epigr.
 Leonidae Alexandrini. In Plan. p. 261. St. gentile non magis est
 additum, quam in Pal. — An. II. 2. p. 107. V. 1. Scr. ἔχει.
 V. 2. πολλῆς. P. et marg. ed. Wechel. ubi Θεοκρίτου Συρακουσίου
 adscriptum. πολῆς. Vulgo. Hoc sequitur Grotius, προτέρη non de

tempore, sed de virtute accipiens: *sed quae mente graves vincere posset anus*. At hoc alienum. Sensus est, illam obüsse diu ante, quam per naturae leges ei moriendum fuisset. V. 5. *περιστέρη*. P. et Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. *Περιστέρη*. plurimae editt. Plan. Br. De hiatu in hac sede ante distinctionem vid. ad p. 241. nr. 230. V. 6. *ἀνθρώπους*. P. *ἀνθρώποις*. Pl. Br. Ad *δεινότατα* marg. ed. Wechel. γρ. *λυγρότατα*.

δ

Nr. 663. *τοῦ αὐτοῦ λεωνι. εἰς θράσσαν τινὰ γυναῖκα ἐπὶ ἑνδεκά-σλλάβῳ τὸ μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τοῦ ηρώου τετραμέτρ.* Inter Theocritea Br. I. 381. nr. 17. An. I. 2. p. 206. V. 1. *θράσσα*. P. *θρεῖσα*. Br. c. ceteris. V. 3. *ἔξει*. P. *ἔξει*. Br. *ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων*. Vulgo. Formas *κείνος* et *ἐκείνος* a Dorienſium usu non abhorrrere constat. Theocrit. p. 204. nr. 336. *ἡ κατὰ πνευνοῦς ἐκείνα ἔρπυλλος*. Id. Eid. II. 32. *ὡς κείνος δινούτο*. Alcman in Fragm. ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 575. *ἃ μάκαρ ἐκείνος*. In *γυνὰ ἀντὶ* duplex *ᾱ* in unam syllabam coalescit. V. 4. *ἔθρεψε τιμᾶν ἔτι*. P. *ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι*. Vulg. *ἔθρεψε τί μὴν*; Br. cum Toupio. Cur non *τί μάν*; Vid. G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 236. ed. Lips. Sed vereor, ut hae particulae in nostro loco bene habeant. In fine epigr. *τελευταῖ*. P. *καλεῖται*. Vulg. Br. Illud exquisitius. Praesentis usum in talibus illustravimus ad p. 237. nr. 207. Quare hac lectione restituta, totum hunc locum paucis litteris leviter immutatis sic corrigere conatus sum: *ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψ' ἔτυμ' ὦν ἔτι Χρησίμα τελευτᾷ. revera nomine illo et laude, qua viva fruebatur, etiam nunc post fata fruitur; monumento sc., quod alumnus ei cum inscriptione Χρησίμα posuit. Particula ὦν etiam dorice usurpatur, ut ap. Theocrit. Eid. VIII. 11. Gregor. Cor. p. 273. §. XCI. ed. Lips. — Ut h. l. *ἔτυμα*, sic in Epigr. ex Plan. nr. 117. T. II. p. 660. *ἐτύμως* restitui. In Append. ad R. Porson. Advers. p. 315. *ἔτι τὰ* in *ἐτήτυμα* mutandum esse docui.*

Nr. 664. *εἰς ἀρχιλόχον ἐπὶ αὐτῷ τετραμέτρῳ τετράμετρον ἄρτι καὶ σκάζον τὸ ἀρχιλόχειον ὁμοίως*. Inter Theocritea exhibet Br. I. 581. nr. 18. An. I. 2. p. 206. In Pal. nomen auctoris huic epigrammati non adscriptum, sed ad proximum epigr. lemma est: *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου*. Unde ad *Leonidam* referendum esse apparet. Saepius autem in hoc Cod., pluribus sese epigrammatis ejusdem auctoris excipientibus, nomen in titulo omittitur. Vulgo nostrum tribuitur

Theocrito. V. 3. *πότ' αὖ*. P. *πρὸς αὖ*. Vulgo. Br. Scripsi: *ποτ' αὖ*. Sic p. 409. nr. 316. v. 2. *νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν*. ubi Cod. iterum *πότ'*. Et sic passim. V. 4. *ἦ ῥά νιν*. P. *ἦ ῥά μιν*. Br. c. vulg. Restitui *νιν*, qua pronominis forma et Pindarus saepe usus est, nec Theocritus dubitavit uti. Vid. Eid. IV. 30. Cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 228. ed. Lips. — *ἔγενετο κῆπιδ*. P. *ἔγεντο κᾶπιδ*. Br. c. vulg. — V. 6. *ἔπτεα τε*. P. *ἔπεά τε*. Vulg. Br.

Nr. 665. εἰς ^χ ^ο ^δ *πρόμα ναυαγ τοῦ αὐτοῦ λεωνι*. ζτ. *μήποτε δύο*
εἰσὶν ἐπὶ γράμμα ἀνθ' ἑνός. Br. I. 240. nr. 76. An. I. 2. p. 130.
V. 1. *ναυτίλεο*. P. *ναυτίλλεο*. Br. V. 2. *εἰς ἄνεμος*. P. Br. *εἰς non-*
nulla apogrr. quod ineptis conjecturis locum dedit. V. 3. *πνοιή ἄμα*.
P. *πνοιή μία*. Br. ex erroneis argumentis. Si quem hiatus offenderit,
quamquam in arsi non rarus, is legat: *πνοιή θ' ἄμα, κύμα τε ναύτας*. —
V. 4. *κοίλην*. P. *πολὴν* Br. tacite in textu posuit. Orpheus Argon.
1313. *κοίλου λιμένος μυχῶ*. Apollon. Rh. L. II. 595. *ἦ δ' ἄφαρ . .*
ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ Προπροκαταϊγδην κοίλης ἁλός. Polyb. L. I.
60. 6. *κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης*. — V. 5. *μηνοὶ*. P.
μήν οἱ. Br. c. Reiskio. V. 6. *ἔλαχες*. P. *ἔλαχε*. Br. *ἔλαχεν* scripsi.
V. 7. *ἐπὶ τρ*. P. *ἐπεί*. Br. c. Jensio. V. 8. *πεπταμένους . . αἰγιαλούς*.
P. quod Br. commendat in Lectt. quum in textu dedisset *πεπτα-*
μένοις . . αἰγιαλοῖς. Apud Lucian. in Fugit. §. 25. T. VIII. p. 325.
πεδίον δὲ ὑποπεπταμένον, παμφόρον. Belinus tentabat, *ὑποτετα-*
μένον. Vulgatâ nihil sincerius. Themist. Or. XVIII. p. 218. A.
θαυρόντα μὲν τοῖς λείοις καὶ ἀναπεπταμένοις δαπέδοις, εὐλαβούμεναν
δὲ τὰ δυσπόριστα καὶ στενόπορα. ubi Petavius suspicatur, *τὰ*
δυσπόρα. Minore mutatione legeris *τὰ δυσπόρευτα*.

Nr. 666. *ἀντιπατρ̃ Θεσσαλονιξ̃* ^τ ⁸ *εἰς λεανδρ̃ διάπλουν καὶ τῆς ἡρώς*.
Br. II. 123. nr. 54. An. II. 1. p. 333. V. 1. *λεάνδροιο*. P. *λειάνδροιο*.
Pl. Br. V. 3. *πύργον*. illustravi in Animadversæ, ubi verba Musæi
v. 32. *πύργον ἀπὸ προγόνων* non aliter accepi, quam Passovius v. cl.
in notis ad poëmation illud p. 174. Solitariam fuisse domum apparet
inprimis ex eodem poëmatio v. 187. ss. P. V. 5. novum in Cod.
lemma: *εἰς λεάνδρον καὶ τὴν ἡρῶ τὴν σιστιάδα*. P. *κοινούς*. Ib.
κοινός. Pl. Br. — Nr. 667. *ἀδίσποτον εἰς ἄμαζωνίδα τὴν θανμασίαν*
γυναικα. *ἐν τῷ ναῷ* ⁶ *τ̃ ἁγίας ἀναστασίας ἐν Θεσσαλ*. Br. III. 291.
nr. 661. An. III. 2. p. 237. V. 4. *μνήμων*. P. *μνήμην*. Pl. Br.

Nr. 668. εἰς ^στινα ἀπευχόμενον ναυτιλίαν. λεωνίδου. ὃ δὲ ἰσο-
ψηφον τὸ ἐπίγραμμα. Utrique disticho appicti numeri ζ φος.
Br. II. 1968 nr. 28. An. II. 2. p. 100. V. 1. γαλήνην. P. γαλήνη. Pl.
Br. V. 3. νηοβάτην ὄψ. P. μ' interposuit Br. Sed accusativus assu-
mendus ex μοι. Vid. ad p. 253. nr. 321. V. 4. ἀντιχορυσσόμενος. P.
et ed. Fl. pr. ἀντιχορυσσάμενος. Vulgo in Pl. — Nr. 669. εἰς ἀστέρα

^θ τὸν μα ^τ πλατωνος φιλοσοφ ^{ου} τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος. Br. I. 169. nr. 1.
An. I. 1. p. 336. In Plan. p. 210. St. hoc distichon cohaeret cum
proximo, ut etiam ap. Diogen. Laërt. L. III. p. 182. et Appul. in
Apolog. p. 416. V. 1. εἰσαῖθραϊ. P. εἰσαῖθραι. Pl. εἰσαῖθραις. Br. cum
Scalig. in not. mat. Ἀστήρ. Sic omnes. Secundum vulgarem de no-
minibus propriis regulam Ἀστηρ scribendum esset. Eustath. ad Od. ω.
p. 843. 28. καὶ εὐμάθης μὲν κύριον, εὐμαθὴς δὲ τὸ ἐπίθετον. καὶ
εὐσθένης μὲν κύριον, εὐσθένης δὲ ῥωμαλέος. καὶ ἄσστηρ μὲν πόλις·
ἄσστηρ δὲ ὁ κατ' οὐρανόν. — V. 2. εἰς σε. Br.

Nr. 670. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀστέρα τὸν μαθητῆ. Br. I. 173.
nr. 21. An. I. 1. p. 352. V. 1. ἐφός ... ἔσπερος. quae pulcherrimae
stellae scilicet. Plotin. de Pulcritud. p. 53. D. καὶ οὔτε ἔσπερος, οὔτε
ἐφός οὕτω καλὰ. ubi vid. Creuzerum, qui hunc Plotini libellum docto
instruxit Commentario, p. 208. s. — Nr. 671. εἰς ἀτταλ ^ο νεώτερον.
ἄθλον οἱ δὲ βιάνορος. Br. II. 158. nr. 16. An. II. 2. p. 16. In
Plan. p. 210. St. ἄθλον. V. 2. κᾶν θάνε. P. Br. κεί θάνε. Pl. κᾶν
cum indicativo reperiri docens Schaeferus in Append. ad Aristophan.
Plut. pag. XXXVIII in nostro tamen loco magis favet lectioni κεί
θάνε. Idem in Epimetro ad Epist. Bastii pag. 26. not. de κᾶν
θάνε dubitare non videtur. — Nr. 672. ἀδέσποτον ἐν κορινθῷ γέ-
γραπται. εἰς ἀνδρείαν τὸν ἐπὶ δικαιοσυνῇ μεγαλ ^χαν. Br. III. 298.
nr. 689. An. III. 2. p. 259. V. 1. χθῶν. P. V. 2. post Ἀνδρεῶ
comma ponendum. δικάσας. P. δικάσας. Br. — Nr. 673. ἄθλον εἰς
τὸν αὐτὸν ἀνδρῆ τὸν εὐσεβῆ. Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 255.
V. 2. θεσμόν. P. Br. θυμόν. Pl. Eadem vocabula confusa ap. Or-
pheum Arg. 888. et alibi. Cf. Lennep. ad Coluth. p. 103. V. 3.
Ἀνδρεία ut disyllabum legendum, quum α̃ in ejusmodi nominibus
necessario producat.

Nr. 674. ἀδριανού. εἰς ἀρχιλοχ ^ο τὸν παρὶ ποιητῆ ^α τῶν ἱάμβων.

Br. II. 286. nr. 5. An. II. 2. p. 526. V. 1. *λυσώντας*. P. — Nr. 675. *λεωνίδου ἰσόψηφον εἰς ναυηγὸν τινα ἀνώνυμον*. Br. II. 198. nr. 40. An. II. 2. p. 107. Ad utrumque versum appicti numeri, *Γ'ψε*. V. 2. *ἐνηπόρει*. P. Ald. 2. 3. ex Cod. in Lectt. Ald. pr. *ἐποντοπόρει*. ed. Flor. pr. Ald. 1. Asc. St.

Nr. 676. *ἄδηλον εἰς ἐπικτεῖτ' τὸν σοφόν*. Br. III. 272. nr. 576. An. III. 2. p. 187. In Plan. p. 289. St. *ἰσοψηφίσι* annumeratur; falso procul dubio. V. 1. *ἐπίκλητος*. P. *ἐπίκτητος*. Pl. Br. Litteras λ et τ passim vidimus permutatas. *σῶμ' ἀνάπηρος*. P. Pl. Br. *σώματι πηρός*. Gellius et Macrobius. V. 2. *ἀθανάτος*. P. *ἀθανάτοις*. Plan. Br. — Nr. 677. *ἐν τῇς ἱστορίας ἡροδότου εἰς τὸν τάφον μεγιστεως του μάντεως τ' ὑποπερσῶν ἀναιρεθέν*. *Simonidi* tribuitur auctore Herodoto L. VII. 228. p. 613. Br. I. 131. nr. 31. An. I. 1. p. 220. V. 1. *μεγιστίου*. P. *μεγιστία*. Br. ex Herodoto. V. 3. *σάφα εἰδώς*. Ne hiatu offendaris, sic saepe ap. Homerum *κεχαρισμένα, πεπνυμένα, ἀθεμίστια, ἡπια, ὀλοφώϊα* εἰδώς. — V. 4. *σπάρτης*. P. *σπάρτας*. Br. ex Herodot.

¶ Nr. 678. *ἀδέσποτον εἰς τινα σωτηρι' ἐπ' ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη⁸ μεγάλανχμενον*. Br. III. 296. nr. 681. An. III. 2. p. 254. V. 4. *τε πόνων*. P. *δὲ* Br. V. 6. *ὄρω φάος Ὀλύμπου*. P. *Οὐλύμποιο*, Br. Quum probabile sit, epitheton excidisse, *ἀγνόν* cum Reiskio interposui. *ἡμέρας ἀγνόν φάος*. Euripid. Hippol. Fr. XIV. 1. — Nr. 679. *τοῦ ἁγίου σωφρονίου πατριαρ⁸ εἰς τὸν ἅγιον ἰωαν⁸ τὸν πάπαν ἀλεξανδρείας τὸν ἐλεήμον^α*. Br. III. 125. nr. 2. An. III. 1. p. 244. V. 1. *ἦν δ' ἔτι*. P. *ἦν δ' ἔτι*. ed. Flor. pr. *ἦν δὲ τι*. Aldd. tres. *ἦν καὶ τί*. Asc. St. *ἦν, ἔτι παῖς τίνος*. Br. Nihil mutavi praeter distinctionem. Particula δὲ interrogationem continuat. (Infra p. 470. nr. 421. *πταγέ, τί σοι σιβίνης, τί δὲ καὶ σὺν εὔαδε δέρμα;* Apollon. Rhod. L. III. 52. *τίς δ' εὐρο νόος χραιώ τε νομίζει;* .. *τί δ' ἰκάνετον;* Cf. Wunderlich, Obsa. ad Aeschyl. p. 114. s. Quod autem interrogatio non, ut vulgo, particula interrogandi continuatur, sed verbo substantivo, id in hoc epigrammate, quod imperiti versificatoris esse hic ipse versus arguit, offendere non debet. — *ὄλβου*. P. *ὄλβαν*. Pl. Br. V. 2. *νεκρός*. P. Pl. *νεκροῦ*. Br. c. Scaligero, non librarii errori, sed versificatoris imperitiæ mederi conatus. Ille *νεκρός* ad interrogationem in v. 1mo retulisse videtur: *τίς ὁ νεκρός, καὶ πόθεν, καὶ*

τίς τὰ ἔργα ἦν καὶ τὸν ὄλβον; V. 5. κτήμασι. P. Br. κτήματα. Pl. ὄλβων πλέον. P. ὄλων. Pl. Br. recte pro πάντων. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 369. s. V. 8. νόον οὐδ' P. Pl. Br. Hiatus ut tollerem, κοῦδ' scripsi, quem usum copulae ante οὐδ' illustravit Schaeferus ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 183. Fortasse tamen in hoc scriptore rectius nihil mutassem. Similis certe hiatus p. 517. nr. 699. v. 8. πλώοιμι, στυγεροῦ ὅσον ἀπ' Ἀΐδεω. ubi nulla corruptelae suspicio. V. 9. novum in Pal. lemma: εἰς τὸν αὐτῶν σωφρ. πατριάρχου. φαινοτάταις. P. Plan. quod servavi, quamvis ἀρετῇσι sequatur. φαινοτάτης. Br. V. 12. ἀρειοτάτας. P. ἀρειοτάτης. Br. in Lectt. In textu ἀρειότατος cum Pl.

Nr. 680. εἰς τὸν αὐτῶν σωφρονίου πατριάρχου. Br. III. 126. nr. 3. An. III. 1. p. 245. V. 1. ἱερῶν. P. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Br. ἱερῶν. Asc. St. V. 3. ἔξει. P. ἔσχεν. Pl. Br. male omnino. Sensus est in lectione codicis: Obiit Joannes et sepultus est; corpus enim habebat mortale, quamquam nunc immortalē habiturus est vitam, et, dum viveret, immortalia facta peregit. καὶ εἰ sic usurpavit Artemidor. Onir. II. 37. p. 215. ἐπίμονος δὲ καὶ μοχθηρὸς γέγενετο ὁ τοῦ θεοῦ βίος, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, καὶ εἰ πάντ' λαμπρὸς ἦν καὶ ἔνδοξος. Cf. Br. ad Apollon. Rh. L. IV. 1655. In Luciani Timone §. 40. T. I. p. 109. καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο. summus interpres corrigit: καὶ εἰ καὶ χαλ. quod minime necessarium. V. 4. χθονὸς ῥέξιν. P. χθόνα ῥέξιν. Pl. Br. τε post πρήξεις Br. in γε mutatum velit. At τε necessarium, nec sedes post plura verba offendere debet. Vid. Herm. ad Orpheum p. 815.

Nr. 681. παλλαδᾶ ἀλεξ^α εἰς γέσσιον. τωθαστικά. Br. II. 421. nr. 67. An. II. 3. p. 255. V. 4. ἦς εἶχες. P. Pl. ἦν. Br. — Nr. 682. τοῦ αὐτῶν εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοῦ. Br. I. c. nr. 68. An. II. 3. p. 236. —

Nr. 683. εἰς γέσσιον παλλαδᾶ ἀλεξανδρῆ σκοπτικόν. Br. II. 420. nr. 62. An. II. 3. p. 232. Iterum legitur in membr. p. 544. V. 1. ὁ σοφώτατος. P. 1. σοφώτερος. P. 2. Br. Eadem est lectionis diversitas in Planudea. V. 2. ταῦτ' P. 1. τοῦτ' P. 2. Pl. Br. Hoc emendationis habet speciem. De ταῦτα ad unam rem relato vid. ad p. 208. nr. 5. §. V. 8. χέσειν a rec. manu additum P. 1. Paulo durior in his oratio tracta per participia, absolute posita, dum exspectabatur: ἀλλὰ τὸν μὲν ἵππον ἔχοντα, γεσσίου δὲ οὐδὲ χέσειν εὔτονον ἦτορ

ἔχοντος. Infinitivus *χέσειν* positus pro ὥστε *χέσειν*, vel εἰς τὸ *χέσειν* de quo usu dicemus ad p. 525. nr. 125.

Nr. 684. ^u τ ^o αὐτοῦ ^χ εἰς ^o αὐτον γέσσιον ^χ τον αρ. Iterum legitur p. 544. Br. l. c. nr. 63. An. l. c. p. 233. V. 1. ζητήσῃ. P. 1. ζητήσῃ. P. 2. Br. Eadem lectionis diversitas in Plan. V. 2. ἀρχὴν μεγάλην. P. 1. 2. ἀρχῆς μεγάλης. Pl. Br. Illud, quod a ζητήσῃ pendet, ut exquisitius recepi. V. 4. θνητοῖς. P. 1. θνητῆς. P. 2. Pl. Br. ^η ἀνασχόμενος. P. ἀνασχόμενος. P. 2. Pl. Br. μηκέτ'. P. 1. 2. Br. μηδέν. Pl. In altero loco Pal. huic tetrasticho adhaeret distichon, quod loco priore jungitur cum nr. 688. Et sic est in Plan. p. 181. St. Est illud distichon ejusmodi, ut utrique loco conveniat. — Nr. 685. τοῦ ^τ αὐ εἰς τὸν αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 438. nr. 147. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐξεῦρεν. P. ἐξεῦρες. Br. ex emend. Jensii. βίου. B. βιώτον ex apogr. suis ediderunt Jens. et Reiskius, Salmasio, ut videtur, sic emendante. V. 2. ζητήσας. P. τῆς ζωῆς. Br. ex emend. Reiskii. At nihil mutandum praeter distinctionem. Sensus est: „Quaerendo invenisti vitae finem et id quod in felicitate summum est (τέλος duplici significatione, ut Latinorum *finis*.), quod honorem quaesivisti ad extremum (summum) finem tendentem.“ Haec sunt perspicua et arguta, et Palladae ingenio unice digna.

Nr. 686. ^u τ ^u αὐτου εἰς ^u αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 420. nr. 64. An. II. 3. p. 254. Iterum legitur in Pal. p. 544. V. 2. χαλεπύοντα. P. 2. V. 3. αἶδος εἶσω. P. 1. εἰς αἶδαο. P. 2. Pl. Br. Illud recepi, quod paulo doctius. Vid. Valkenar. ad Phoen. p. 530. V. 4. κεινο τάφωι. P. 1. καινοτάφωι. P. 2. Pl. Br. V. 5. προσέφη καί. P. 1. καί om. P. 2. προσεφώνεε. Pl. Br. ex Planudis conjectura sine dubio. Quum seniores in usu conjunctionis καί luxuriari soleant, membr. lectionem restitui. Verbum προσέφη mutari non debere, apparet ex Homericis 'Il. α. 517. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς. 'Il. δ. 30. η. 454. θ. 208. ο. 184. etc.

Nr. 687. ^τ εἰς τὸν αὐ γέσσιον. Legitur iterum p. 545. Br. II. 421. nr. 66. An. II. 3. p. 235. V. 1. ἀμμωνιακὴν. P. Pl. Br. In marg. γρ. τὴν ἀμμωνιάκην. V. 3. ἰδίην. P. 1. Pl. Br. ἰδίαν. P. 2. τοῦ ἐμέμψ. P. 1. κατεμέμψατο. P. 2. Pl. Br. V. 4. πυνθομένους. P. 1. πειθομένους. P. 2. Pl. Br. ἀλόγους. Br. ἀλόγοις. P. 1. Pl. ἀλόγους. P. 2. Luditur in ἀστρολόγοις ἀλόγοις, qui lusus evanescit, si ἀλόγους

legitur. — Nr. 688. ^{8 τ} τ αὐ εἰστον αὐτόν, γεσσιον: οὗτος ὁ γέσσιος ἀρχ
 ἦν ἐν μέρει τινὶ ἀλεξανδρείας. ^ρ Br. l. c. nr. 65. An. l. c. V. 3. 4.
 In Plan. pag. 181. St. et in Pal. pag. 544. hoc distichon cohaeret
 cum nr. 685.

Nr. 689. ἀδελον εἰς ἀπελλανόν χριστιαν καὶ εὐσεβῆ. ^ο P. Br. III.
 298. nr. 688. An. III. 2. p. 259. V. 1. σῶμα ἔλειπεν. P. σῶμ' ἀπέ-
 λειπεν. in marg. Ap. G. σῶμα λέλοιπεν. Br. c. Ap. Ruhnck. Vid. su-
 pra ad p. 278. nr. 455. V. 2. παρακάτθεο. P. παρακάτθετο. Br. c.
 Apogr. G. R. — Nr. 690. εἰς πυθίαν τινὰ σοφιστὴν ἀδελον. Br. III.
 298. nr. 687. An. III. 2. p. 259. V. 3. ὡς. P. ὡς. Pl. ὅσο'. Br. τ' post
 ἔλαχες om. P. accessit ex Pl. Verba autem sic malim posita: ὅσο'
 ἔμαθες τ' ἔλαχες τε φύσει. quae naturae munere habes, quaeque
 discendo acquisivisti. Nolim enim jungi φύσει μῆτιν πανάριστο, ut
 est ap. Br. Post ἔβης comma ponendum.

Nr. 691. ἀδισποτον εἰς καλλικράτειαν γυναῖκα ζήνωνος ἥτις πρός
 ἄλκιστ' παρὰ βάλλεται. Br. III. 291. nr. 658. An. III. 2. p. 234.
 V. 1. ἄλκιστις. P. V. 2. στέρνοισιν ἐδέγμην. P. et optimus Cod.
 Plan. ap. Br. στέρνοις ἐδεδέγμην. Pl. vulgo. P. V. 3. προῦκρινεν
 ἐμόν. P. προῦκριν' ἐμ. Pl. Br. In marg. Pal. sigla σημ. — Nr. 692.
 ἀντιπάτρον αἱ δε φιλέπ' Θεσσαλονικίως: εἰς γλύκανα περγαμὴν
 ἀδλητήν. Br. II. 126. nr. 68. An. II. 1. p. 340. V. 4, 5. exhibui
 lectiones Cod. Pal. τῶν τε πρόσθεν, αἵτ' ἐν Ἱταλοῖς, Αἰθ' Ἑλλάδι τὸ
 πρῶτον, αἵτ' ἐν Ἀ. Br. cum Salmasio, cui hoc certe loco Diva Cri-
 tica non favit. Nihil hic depravati nisi τὸ πρῶτον. Hoc olim mutavi
 in τις ἔτρωσεν, quod exemplis adstruere nihil attinet. Legendum
 enim: οὗθ' Ἑλλάδι τις ἔτρωσεν, οὗτ' ἐν Ἀ. Theodorid. in Planud.
 nr. 132. T. II. p. 665. ἃς ἐπὶ γῆς ἔτρωσε δυωδεκάκαιδα λοχείην.
 ubi vulgo ἔτρωσε legitur. Eurip. Hercul. Fur. 1000. δάμαρτα καὶ
 παῖδ' ἐν κατέτρωσεν βίλει. Platarch. T. II. p. 545. τοὺς θρασυ-
 νομένους καταστορέσαι καὶ ποιῆσαι ταπεινοτέρους. Similiter ap.
 Apollodor. L. III. 10. 2. legitur ἐν πρώτοις, pro ἐν στρωτοῖς, ut
 correxerunt duumviri doctissimi Valkenar. ap. Clavierium p. 425. et
 Schaefer. Meletem. p. 88. Eandem confusionem vid. ad p. 449.
 nr. 546. v. 6. — V. 6. ἀνέτραπεν. P. ἀνέτραπε. Br.

Nr. 693. ἀπολλωνίδου ἱαμβικόν. Tum lemma: εἰς ναυαγόν τινα

ω
 γλῆνιν εἰς παρῶν τεταμμένον. sed hoc cancellatum, apposita sigla
 ζτ. Br. II. 138. nr. 26. An. II. 1. p. 372. V. 2. πικρή. P. πικρῇ.
 Br. c. Apogr. G. R. V. 3. ἀπὸ ρρῶγος. P. V. 4. συνεργίτης. P.
 συνεργέτης. Br. cum Reiskio, cujus lectionis eum in not. poenituit.
 Suspiciabar: ὅσος ἦν συνεργάτης λαός. haec enim forma genuina est.
 Vid. Paul. Sil. in Ecphr. S. Sophiae v. 62. p. 503. Sed probabilius
 est, poetam scripsisse: ὅσος λαός ἦν συνεργαστής. quod compositum,
 quamvis in Lexicis non comparet, rectae tamen analogiae optime re-
 spondet. — Nr. 694. ἀδδαίου εἰς φιλοπράγμον τινά, δυνόητον.
 Daemon fuisse videtur similis Πρηξιδίκη . . τῇ ὥσπερ τέλος ἐπιτε-
 θεῖσθαι τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. Hesych. Vid. Eschenb.
 ad Orph. Argon. 31. Meurs. de Regib. Attic. I. 5. Br. II. 242. nr. 7.
 An. II. 2. p. 234. V. 1. δὲ καλ. P. Br. τε quaedam Apogrr. V. 3.
 ποτ' ἰδαίης. P. ἐκεῖνο. Ib. ἐκεῖνος. Br. cum Salmasio. V. 4. σὺν σοί.
 P. σὺν σοι. Br.

Nr. 695. ἀδίσποτον εἰς Κασσίαν τὴν σάφρωνα. Br. III. 224.
 nr. 351. An. III. 2. p. 72. V. 1. κασίας. P. κασίης. Br. c. Plan.
 V. 2. post γνωρίζεται plenam distinctionem posuit Br. Mihi oratio
 continuanda videtur. V. 3. ἡ τοῦ προσώπου. P. ἡ τοῦ σώματος. Pl.
 ἡ τῆς ὄψεως. Br. tacite in textu posuit. Ad membr. lectionem pro-
 prius accedet, μᾶλλον ἢ προσωμάτων. In hac voce pluralis pro sin-
 gulari ponitur. Vid. p. 123. nr. 232. προσώπατα δ' ἄνθ' ἐσι βάλλει.
 Oppian. Cyn. I. 419. σιμότεροι μὲν ἔασι προσώπατα. Et jam Ho-
 merus 'Il. η. 212. Αἴας . . μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι. qui etiam
 πρόσωπα haud uno loco de unius hominis ore dixit *). Sensus est:
 Obiit quidem, sed animae ejus pulcritudo noscitur adhuc virtutibus
 (virtutum, quibus claruit, memoria), magis etiam quam oris formositas.

Nr. 696. ἀρχίου μυτλῇ εἰς σάτυρον κρεμασθέντα διατο ἐρίσαι
 ἀπόλλωνι ὅμοι τῷ μαρσύν. (Scr. ὁμοίως τῷ μαρσύν.) Br. II. 97.
 nr. 22. An. II. 1. p. 262. V. 1. αἰωρητὶ θηρίον. P. αἰωρῇ θήρειον.

*) Apud Coluthum v. 85. σήμερον ἀγλαῖαι με διακρίνουσι προσώπων.
 Lennepius novissimam vocem frustra sollicitat. Magis proban-
 dum, quod idem ἀγλαῖαι corrigit. Rectius tamen, ni fallor,
 scribes, ne littera quidem addita: σήμερον ἀγλαῖα με διακρίνουσι
 προσώπων.

Pl. Pr. *δέσμας*. P. *δέμας*. Pl. Br. V. 3. *αἰώρη*. P. V. 4. *κελαινήτην*. P. *κελαιωτίτην*. Pl. *κελαιντίτην*. Br. V. 6. *τῶς*. P. *ὠτ*. Pl. Br. *πεν-
θα* *σόμενον*. P. — Nr. 697. *χριστοδώρου εἰς ἰωάννην τὸν ἐξ ἐπιδάμνον
ἦγον δυραχι ἀπο πολ⁸ λυχνιδ⁸/*. Br. II. 472. nr. 3. An. II. 3. p. 328.
V. 2. *ἦν πρίν*. P. *ἦν δῆ*. Pl. Br. V. 3. *μέρμερον*. P. *μέρμερος*. Pl.
Br. *ἦρος est Joannes, malorum hominum, ceu alter Hercules, insecta-
tor*. V. 5. *εὐσεβῶν*. P. *εὐσεβέων*. Pl. Br. V. 6. *λυχνιδόν*. P. Br.
λύνναδον. Pl. P. V. 7. novum in Cod. lemma sed cancellatum: τοῦ
αὐ^τ *χριστοδῶ⁹ εἰς τὸν αὐτὸν ἰω⁶ τὸν καὶ ὑπατον γεγόμενον ἀρετ⁶ ἐνέκα*.
V. 8. *τύπον*. De litteris Jo. Lydus de Mensib. c. 3. p. 3. ὁ *Εὐανδρος*
πρῶτος γράμματα ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὰ λεγόμενα Κάδμου εἰς τὴν
Ἰταλίαν ἀνεκόμισεν· οὗτος αὐτὰ μὲν ὅσα νῦν ἐστίν ... μόνα δὲ ἐξ
πρὸς τοῖς δέκα. ubi Nic. Schow Cod. lectione mutata scripsit: οὗτοι
αὐτὰ μὲν. Tu corrige sine haesitatione: οὐ τοσαῦτα μὲν ὅσα. Obiter
corrige verba leviter depravata in versione graeca loci de Mnemonica
edita ad calcem Catalogi Mss. gr. Bibl. regiae Bavar. T. III. p. 416.
ubi nunc ex editoris ingenio exhibetur: οὗτον δὲ τὸν τρόπον ποιεῖν
ἡμῖν ἀρμόσει. In Cod. est: *ὅτον*. unde legendum: ὁ *τόνδε τὸν*
τρόπον. V. 9. *ἀμέλαμψε*. P. *ἀνέλαμψε*. Pl. Br.

Nr. 698. *εἰς⁰ αὐτὸν ἰωάν¹ ὅτι τεσσαράκον^τ ὅς¹ δύο μόνον ἐνι-
αυτοὺς ἐπεβίω*. Br. II. 472. nr. 2. An. II. 3. p. 326. V. 1. *αὐτός*.
P. *κλεινός*. Br. — *κεῖμαι*. P. *κεῖται*. Br. c. Reiskio, contextu jubente.
Causa erroris in oculos incurrit. V. 2. *ἀειφανέων*. P. *ἀριφανέων*. Br.
cum Reisk. metro reclamante. Nec est mutandi necessitas, quamquam
similia haec [epitheta *τηλεφανῆς*, et *ἀειφανέων* in eodem versu non satis
elegantèr junguntur. V. 3. *μουσάων*. P. *μουσέων*. Br. — *ὅς πλ.* P.
ὁ πλ. Br. c. Ap. G. V. 5. novum in Cod. lemma: τοῦ αὐτοῦ *χρι-
στοδώρου τοῦ μεγάλ⁸ ποιη^τ ὅς¹ περιωνύμ^υ*: οὗτος *αἰγύπτιος ἦν αποτινος*
πολεως ονομαζομέν⁶ κοπτ^υ. V. 6. *μέτριον ὀριζόμενον*. P. *μέτρον ὀρι-
ζομένην*. Br. c. Salmasio. Cod. lectionem *ὀριζόμενον* servari posse
existimo. Vulgaris ratio tulisset: *ἡ αὐτοῦ παλάμη μόνῃ οὐκ εἶδε*
μέτρον ὀριζόμενον (quod epitheton ad orationis copiam augendam
additum). Doctior est oratio sic conversa: *ὀριζόμενον μέτρον οὐκ*
εἶδε τὴν αὐτοῦ παλάμην. Pro *δωτίνης* autem haud scio an *δωτίνης*
legendum sit. V. 7. *ἠῤῥησε* *τριοισιν*. P. *νόμοις πατρίοισιν*.
Br. c. Reiskio. *ἐπήνην*. P. *ἀπήνην*. Br. c. Reiskio, quo consularis

significatur dignitas. V. Reisk. ad Const. Porphy. de Cerem. p. 116. V. 11. ἐάσας Br. in membr. esse ait. In Apogr. Goth. ἐάσας legitur. V. 12. γινομένων. P. γειναμένων. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. In marg. Cod. sigla ω .

Nr. 699. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ἐν τῷ ἱκαρῶι πελάγει κινδυνεύσαν
οὐ μὲν καὶ τελευτήσαν πλὴν ὅτι τὴν ἱκαρίην θάλασσαν ἰσχυρῶς
ἐπιμέμφεται. Br. III. 234. nr. 396. An. III. 2. p. 95. V. 1. ὠνε-
όφουτον. P. in marg. ζτ. — ὦ νεόφοιτον. Br. V. 2. post Ἱκαρίη
comma ponendum. κακοδρομῆς. P. νεφοδρομῆς. Reisk. πτεροδρομῆς.
Br. His correctionibus praestat lectio membr. quam probat etiam
Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 512. V. 3. κείνος. nau-
fragus, cujus nomen in cippo scriptum. Quaedam apogr. αὐτός.
V. 5. σοικεπανή. P. βόρειος. P. βόρειον Br. Notandum κλίτος, quam
vocem Lexic. Schneideri ex solis LXX Interpr. novit. Est etiam
ap. Lycophr. v. 600. 737. — ἄγειν. P. ἄγην Br. c. Salm. Apollon.
Rhod. I. 554. πολὴ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ. Ib. IV. 941. ὕψου ἐπ'
αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἄγῃ. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 367.
54. Restituenda haec vox Achilli Tatio L. I. i. p. 7. ed. Bip. —
V. 8. στυγεροῦ ὄσον. Vid. ad p. 314. nr. 679. v. 8.

Nr. 700. διοδώρου γραμματικ. εἰς ρουφίνου τινὸς γυναῖκα παύλαν
ταραντίνην. Br. II. 187. nr. 8. An. II. 2. p. 81. V. 1. ἔκρυψεν. P.
ἢ μ' ἔκρυψεν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. κωκυτοῦ. P. κωκύτου.
Br. V. 4. ρουφίνος. P. τί μάτην οὖνομα δ' ἐξερῶ. Br. c. Salm.
infelici correctione. Nec alii felicius. Una littera addita scripsi:
τί μάτην οὖνομα Ρουφίνιος; In hoc nomine ob versus commoditatem
antepenultima corripitur; quali licentia seriores potissimum in nomi-
bus propriis crebro sunt usi. Sic in Κυρίνος p. 388. nr. 200. in
Βιθυνῶν p. 338. nr. 93. media corripitur; in Λουκιανός in Append.
nr. 49. T. II. p. 772. (ubi Gesner. ad Lucian. T. IV. p. 286. not.
p. 581. ed. Bip. de illa licentia minus recte dubitat) in Ἀκίνδυνος
p. 567. nr. 429. in Ἰουστινιανός p. 58. nr. 90. penultima, De licentia
quorundam in nomine Θουκυδίδης monuit H. de Bosch in Not. ad
Anthol. T. IV. p. 300. quem consule etiam p. 297. similia ex latinis
potissimum scriptoribus congerentem. Sensus: cur frustra Rufinius
laborat infamia? Sic p. 308. nr. 639. τί Κικλάδας . . . μεμφόμεθα;
ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν. V. 5. ἀλλά με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br.

Nr. 701. τ αὐτοῦ διαδάρον εἰς ἀχαιὼν νικαῖα νῖον διομήδους.
Br. II. 188. nr. 14. An. II. 2. p. 85. V. 1. τωῖδ' P. τόδ' Plan. Br.
ἤνεσ' P. ἤνεσ' Pl. ἤνεσ' Br. c. Scaligero in not. mst. V. 3. δέ με. P.
δέ μιν. Pl. Br. V. 4. ὑψιφα^φ . . ἦ. P. ὑψιφαῖ. Pl. Br. P. V. 5. εἰς
ἀχαιὼν τὸν νικαῖα. P. V. 6. νίει φ. P. Pl. contra poëtae mentem.
νίεα οἱ. Br. c. Salm. et Casaub. in not. mst.

Nr. 702. ἀπολλωνίδ^τ εἰς μενεστρα ἀλεία ἀποπνηγέντα ὑποφυξ.
Br. II. 138. nr. 23. An. II. 1. p. 370. V. 2. ἐξαμίης. P. cum plurimia
editt. Plan. ἱππείης. Steph. Br. ἐξαμίτης, vel ἐξαμίτων, *līnea sex se-*
tarum, corr. Schneiderus, probante Brunkio ad Eurip. Medea. 1181.
p. 396. V. 3. εἰδᾶρ. P. εἰδαρ. Pl. Br. πλάνον. P. Pl. πλάνος Br.
frustra. Theocr. Eid. XXI. 42. ἐδόκεον ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ
πλάνον κατέσειον ἰδωδάν. Eodem sensu πλάνα δῶρα dixit Moschus
Eid. I. 28. V. 4. ἐρυθρήν. P. ἐρυθρή. Pl. Br. ἔφριξε πάγην. ῥάχιν
corr. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 215. not. ed. Oxon. an. 1790.
„Athen. VII. 20. p. 319. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν ἀκανθο-
„στεφῇ φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. ubi Casaubonus: ἀκανθο-
„στεφῇ vocat phycidem, respiciens ad pinnam, quae per dorsum huius
„piscis continua porrigitur. Vid. Suid. ad Voc. ῥάχιν.“ V. 5. ἀγρυ-
μένη δ' ἐπ' ὀδόντι. P. Br. Verbum ἄγρυμς alibi non occurrit. ἀγρυ-
μένη δ' ὑποδύντα. Pl. ubi fortasse ἀγρυμένη sincerum: dum Menestrati
dentibus frangitur. Cf. p. 287. nr. 504. v. 5. 6. ἀγρυμένη δ' ὀδέ-
ηται tentavit Casaub. in not. mst. ἐπ' ὀδόντα. Scaliger.

Nr. 703. μυρίνου εἰς θύραην τὸν κομήτ^α ὃν ἐπαινεῖ θεόκριτος ὁ
δαρι^υ. Br. II. 107. nr. 3. An. II. 1. p. 283. V. 3. οἰνοπότης. P.
οἰνοπέτης. Plan. Br. τάν. P. τήν. Plan. Br. V. 5. 6. Hoc distichon
omissum in P. accessit ex Plan. V. 6. γέννηθ' ὁ Ἔρως. Pl. γέννηται
Ἔρως. Br. βοσκὸς obvium in Aesopi Fab. nr. 12. ed. Fur. — Nr. 704.
ἄθλων ἐπὶ τι. Br. III. 286. nr. 637. An. III. 2. p. 221. — Nr. 705.
ἀντικαίτρον. ζτ. τὸ ἐπίγραμμα ὅτι δυσνοητὸν ἵ καὶ ἐσφαλμένον.
Br. II. 117. nr. 34. An. II. 1. p. 315. V. 1. πεπολησμένον. P. πε-
πολισμένη. Br. c. Bentl. Cod. lectionem retuli ad ἥριον. V. 2.
ἀμφιπέλει. P. ἀμφίπελι. Br. c. Bentl. V. 3. αἰθιόπης. P. αἰθοπίης.
Br. c. Bentl. Sappho p. 193. nr. 269. Αἰθοπία με πόρε Λατοῦς.
Cf. Stephan. Byz. in Αἰθίοπιον. Interpp. Hesychii in Αἰθιοπαιδα. —
νηωῖ. P. νηοῦ. Br. c. Wesseling. λοιπὰ in versus initio jejunum est

et vim sententiae nonnihil imminuit. *λεπτά τοι ἔχνια* fuisse suspicor. *magnae urbis tenue vestigium*. Plin. H. N. III. 4. Sic *βαῖα ἔχνια* Phan. p. 573. nr. 51. — Inter ultimum distichon et praecedentia spatium relictum est in Cod. cum nota in marg. ζτ. ἄθλον ἐν τίνι. — αἰγεΐδαισι. P. αἰγεΐδαις. Br. cum Bentejo et Toupio. Verba corruptissima ap. Liban. T. III. p. 428. in hunc modum videntur refingenda: ἐνθυ-
μεῖσθε τίνα γνώμην ἔξειν εἰς τοὺς Αἰγεΐδας (τοὺς ἀτρεΐδας vulg.)
πυθόμενους (διδόμενους vulg.) τοὺς ὅπερ δουλεύειν μανθάνοντας τοῖς
θανματοποιοῖς, οἷς (hoc vulgo abest) ἐν δαίπνῃ διανέμων τὰ ἀπ’
ὀλύνθου σύματα, τὸ ὁμότητος ἄθλον εἰληφε τὴν πυλαίαν. — V. 5.
ἄλιανθῆεις. P. ἄλιανθῆς. Br. c. Boivinio. Toupii commentum ὡς ἄλλ
ξανθὲν in metrum peccat. Eleganter oppidum in utraque fluminis
ripa positum cum purpureo panno comparatur. De voce ἄλιανθῆς
vid. Fischer. ad Anacr. pag. 38. et pag. 405. ἄλιανθῆι νόχλῳ. Paul.
Silent. in Ecphr. S. S. v. 354. p. 518.

Nr. 706. διογένους εἰς χροῖσιππ^ο τὸν φιλόσοφ^ο. adscriptum γ τὸ
μέτρον. (fort. ζῆπει τὸ μέτρον.) Est Diogen. Laërt. L. VII. 184.
p. 480. V. 1. εἰλιγγίας. P. ἰλιγγ. Diog. V. 2. οὐχης. P. οὐ δ’ ἦς.
Diogen. Fortasse rectius, οὐ τῆς πάτρας. De litteris χ et τ permutatis
vid. p. 505. nr. 626. v. 3. In fine versus comma ponendum. —

Nr. 707. διοσκορίδου εἰς σοσιθέου^ο τιν^ο τάφον ὑπὸ κρινομέν^ο τ^ε ἐν ταῖς
τραγωιδίαις φερόμενα: ἔσφαλται τὸ ἐπίγραμμα παντάπασιν. Ter
appicta sigla ζτ. Br. I. 501. nr. 29. An. I. 2. p. 597. Cf. Addenda
p. 450. et Hermann. in Comment. Societ. phil. Lips. T. I. P. II.
p. 254. V. 1. ἄστη. P. V. 2. ἄλλον et σοφοκλῆς. P. ἄλλος . . σο-
φοκλῆν. Br. quod recepi. V. 3. πυρρόγένοιος. P. πυρρόγένειος. Br.
V. 4. ne ἄξια penderet, junxi hanc vocem cum Σατύρων Φλιασίων.
V. 6. πατρίδ’ ἀναρχαΐδας. significare videtur, Sositheum, choris sa-
tyricis post longum intervallum restitutis, patriam vetusto hoc dramatis
genere instruxisse. V. 8. ad ἐλκόμενος subaudiendum videtur ἦν,
i. e. εἰλκόμεν. Vid. Dorvill. ad Char. p. 624. Schaefer ad L. Bos
p. 608. Hermannus haec verba cum sequentibus jungebat: πρὸς τ’
αὐτὸν ἐλκόμενος μεγάλην, Ἐὰδὲ μοι . . constructione mutata, ut
p. 529. nr. 148. καὶ γὰρ δ’ αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δίδεται. Homer.
’Ιλ. ο. 267. ὁ δ’ ἀγλαΐῃ πεποιθώς, ’Ρίμφα ἐ γούνα φέρει. V. 9.
ἔπτα δέ μοι ἔρσων τύπος. P. εὐαδεν ἡρώων τύπος. Br. ex conjectura
Salmasii, genuinam se Cod. scripturam repraesentare existimans. In

έρων latere *θύρων*, dubitare noli. Praeterea malim *κτύπος*, quamquam Hermannus in *τύπος* acquiescit.

§. Nr. 708. τοῦ αὐτοῦ ^δδισκορι εἰς τινὰ *κωμυδιογράφον*. ὑπολαμβάνει δ' ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν ^τσωσίθεον. ζτ. *κανταυθα την ἔννοιαν διατεσφάλματα*. Br. I. 501. nr. 30. An. I. 2. p. 400. Cf. Athen. L. VI. p. 241. F. V. 1. *φιλάγωνα*. P. Br. et sic est in praestantissimo Cod. Athenaei, ubi vulgo *φιλασιδὸν* legitur. V. 2. *ζῶντα μαχῶνα*. P. *ζῶντα μάχωνι*. editt. vett. Athen. et Cod. Venet. Huic lectioni frustra patrocinator doctissimus Deipnosophistarum editor. Ut in Cod. Pal. librarius *Μάχωνα* scripsit ob praecedens *ζῶντα*, pro *Μάχωνι*, sic in Cod. Veneto Athenaei casus participii nominis vicini casui accommodatus est. Verum est *κισσὸν ζῶντα*. V. 3. *ἔχει σφήναγε*. P. *ἔχει κηφήνα*. Br. c. Athen. De prodigiis Liban. T. IV. p. 828. 11. *κτῆσάμενοι διὰ τύχην τινὰ δεξιάν*, εἰδ' οἱ θεοὶ (Scr. εἰτ', ὧ θεοί) *καθάπερ ὕδαρ, ἀλλ' οὐ χρυσίον ἐκχέοντες, κἄπειθ' ὥς περ κηφήνες ζῶντες, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόνων παρατρεφόμενοι*. — *ἀλλὰ τι τέχνηαι*. P. *ἀλλ' ἄρα τέχνης*. Athen. *τέχνης* recepi c. Br. V. 4. *ἡμφίσσας*. P. Br. *ἀμφίσσας*. Athen. V. 5. *τοῦτο δὲ πρ. P. τοῦτο δ' ὁ πρ. Athen. quod praetuli. ἐρεῖ. P. Ath. ἐρεῖς*. Br. male distinguens post *πόλι*. V. 6. *θυμός*. P. *φυτόν*. Athen. *θυμόν*. Br. Ap. Lucian. T. IV. p. 176. *χαριστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν, καὶ θύμου τοῦ Ἀττικῷ ἀποπνέουσας*. olim *θυμοῦ* legebatur. Ibi vid. Interpp. p. 491. s.

Nr. 709. *Ἀλεξάνδρου*. ζτ. *οτι σφαλτῇ καὶ ἔστιν ἀδιανόητον*. Br. I. 418. nr. 3. An. I. 2. p. 255. Cf. Plutarch. T. II. p. 599. E. V. 1, ^{εε}*σαρδιαί*. P. *σάρδιες*. Plut. Br. *ἄρχαιαι*. P. *ἀρχαῖος*. Plut. Br. Causam non videbam, cur a membr. discederem, modo *ἀρχαῖαι* scriberetur. De se ipso, ut probabiliter suspicatur Welkerus in *Fragm. Alcmanis* p. 28., Alcman ap. Steph. Byz. V. *Ἐρνοίχη. Οὐκ εἰς ἀνὴρ ἄγριος, οὐδὲ σκαιός, Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν ... ἀλλὰ Σαρδίῳ ἀπ' ἀκράν*, Fortasse: *οὐδὲ παρασφοος*. quod vocabulum in Lexicis non magis comparet, quam *παρασόφισμα*, quod vide in Bekkeri *Anecd. T. I. p. 59. νόμος*. P. Plut. *νομός*. Br. V. 2. *κέρνας ἠοτίσαν ἢ μακίλας*. P. *κίλας ἢ τις ἀνὴρ μακίλας*. Plut. *κέρνας ἦν τις αὐτῇ ἢ βακίλας*. Br. c. Salm. et Reiskio, quam lectionem illustravi in *Animadverss. De βάκηλος*, quod ob versus commoditatem in *βάκελος* mutatum est, ut *ξηρός* in *ξερός*. p. 199. nr. 304. vid. Interpp. Sueton. Vit. Octavii c. 87.

T. I. p. 214. ed. Wolf. V. 3. ῥήσων. P. Br. De ῥήσων cogitabat Meziriac, quod, genuina lectione in vers. 2do restituta, locum non habet. V. 3. νῦν δέ μοι ἄλλο οὖνομ' ἐκ σπ. P. νῦν δέ μοι Ἀλκμάν Οὔνομα καὶ σπ. Plut. Br. V. 4. praeclare Cod. P. εἰμι πολυτρίποδος. Ap. Plut. versus exit in Σπάρτας πολίτης. V. 5. ἐλικωνίδας. P. ἐλλη-
νίδας. Plut. V. 6. δασκύλεω. Plut. Br. δυσκύλεω. P. Κανθαύλεω ma-
lebat Bentlejus. μείζονα. P. Br. πρείσσονα. Plut. In Γύγω prima
corripitur, quae longa est in Od. Anacr. XV. 1. ap. Bianor. in Palat.
p. 430. nr. 423. Leonid. Tar. p. 324. nr. 740. Vid. ad p. 162.
nr. 112. v. 3.

Nr. 710. ἡρίννης μιτυλ^η εἰς βρυκίδα την μιτυληναϊαν ἡρίννης
δὲ συνεταιριίδα. Appictum σμ. ^pω. Br. I. 58. nr. 2. An. I. 1. p. 187.
V. 2. αἶθα. P. Br. αἶθα. Reisk. σποδιαῖν. P. V. 3. τοῖς ἐμοῖς. P.
ἐμόν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. χαίρειν. P. χαίρην. Br. V. 4. τελέ-
θωντ' P. τελέθοντ' Br. Conjunctivus post εἶτε recte habet ap. eos,
qui particulae εἰ conjunctivum addunt. — ἑτεροὶ πόλιος. P. ἑτερο-
πτόλιος. Br. c. Heringa. Dedi equidem, quod proximum erat: αἶθ'
ἐτίρας πόλιος. Sic saepe litterae ω et α, ι et ε inter se permutantur.
V. 6. χῶτι. P. ὄττι. Br. quod non est necessarium, distinctione in
fine praecedentis versus posita, verbisque εἶπατε καὶ τὸ ad praece-
dentia relatis. — βρυκίδα. P. Ex nr. 712. abunde apparet, nomen
puellae Βαυκίς fuisse. V. 7. τηῷ δώσειδωντι. P. τήνφ δ' εὐγενὲς
ἐντί. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. quod non ob unam causam
improbandum. Rectius C. de Pauw in not. mst. τηρία ὡς εἰδῶντι. in
eo tamen errans, quod haec omnia ad Erinna referenda existimavit.
Hanc Τηρίαν ποιήτριαν fuisse vocatam, docet Stephan. Byz. in Τήνος.
non ab urbe Laconiae, sed ab insula Teno, ni fallor, unde vitae
sedes in Lesbum transtulisse videtur. At si Erinna Tenia fuit, nihil
impedit, quominus illius amicam ejusdem originis fuisse existimemus.
Scripsi itaque, paucis litteris immutatis: χῶτι γένος Τηρία· ὡς δ' εἰ-
δῶντι καὶ ὅττι μοι. . . Fac, ut hoc quoque sciant; conjunctione ὡς
elliptice posita, ut ὅπως, ἵνα, μὴ saepissime. Similiter Xenoph. Cyrop. V.
2. 33. εὐ δὲ ἴσθι, ὃ Γωβρύα· ἵνα καὶ τοῦτ' εἰδῇς· οἱ πολλοὶ ἄν-
θρωποι κ. τ. λ. ut ex optimo Cod. Guelph. Schneiderus edidit. —
In Cod. α' συνεταιρίς obscurum. In marg. γρ. ἀσυνεταιρίς.

Nr. 711. ἀντιπάτρον εἰς κλιναρῆτιν νικιππ καὶ δημ³ θυμαίρα

^θ παρ ^τ τελ/. Br. II. 34. nr. 98. An. II. 1. p. 93. V. 3. *πένκης*. P. *πένκας*. Br. V. 5. *δημῷ*. P. *δαμῷ*. Br. ἐφ' ἀρπάξασα. P. ἀφαρπ. Br. quod sine haesitatione recepi. V. 7. *ἐκάμαντο*. P. *ἐκάμοντο*. Br. V. 8. *θάλαμον*. P. *πάταγον*. Br. c. Musgravio. Sic etiam Salm. in marg. Ap. G. R. Nihil verius. De luctu Bion. Eid. I. 4. *καὶ πλατῆγσον Στάθεα*.

^δ Nr. 712. εἰς βανκι τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλαμῷ τελευτήσασαν ἡρίνης. Appietae siglae C ^ρ μ. Br. I. 58. nr. 3. An. I. 1. p. 188. Attigit hoc epigr. Chardon. Mélanges T. I. p. 110. s. V. 2. *αἶδα*. P. *αἶδα*. Br. V. 3. *βάσκανος*. *δαίμονα βάσκανον καὶ πονηρὸν* accusat aliquis ap. Liban. T. IV. p. 505. 11. apud quem p. 511. 4. verba, *φθόνε καὶ δαῖμον καὶ βασκανία, καὶ τύχη πονηρά*, frustra tentantur. — *τοικαλὰ τὰμεθ' ὀρῶντι*. P. *καλὰ μεν ποθοῶντι*. Br. c. Toupio, correctione parum probabili. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: *τὰ δὲ τοικαλὰ σάμαθ' ὀρῶντι* . . . quod aut de inscriptione ipsa accipiendum, aut de signis quibusdam symbolicis cippo insculptis. V. 4. *ὄμματα τὰ B. P. ὠμοτάταν*. Br. c. Salm. qui etiam alia hio tentavit parum feliciter. *ἀγγέλοντι* pro *ἀγγελοῦσι*. — *τύχαι*. P. *τύχαν*. Br. P. V. 5. novam lemma adscriptum: *εἰς τὴν αὐτὴν βανκῇ*. Siglae in marg.

C ^ρ μ. — *ὅς τάν*. P. *ὡς τάν*. Br. ἐφ' αἰσθήδετο *πένκας τάν δ' ἐπὶ*. P. ἐφ' ἄς *δόμον ἄγετο πένκας Τὰδ' ἐπὶ*. Br. praeunte Salmasio. Versus est mutilus, sed quae supersunt, leni unius vocabuli mutatione sic corrigi posse videntur: *ἐφ' αἷς [καλὸς] ἤδετο πένκας, ταῖςδ' ἐπὶ καδευτὰς ἐφλεγε πυρκαϊᾷ*. quibus facibus praelucentibus modo Hymenaeus canebatur, iisdem socer puellae corpus in rogo incendit. *πυρκαϊῆς*. P. Br. *πυρκαϊᾷ dedi*, ob crebram permutationem litterarum *ε* et *ς*. Ut h. l. *τὰν παῖδα ἐπέφλεγε πυρκαϊᾷ*. sic Homer. Ἰλ. ψ. 52. *ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ*. Idem h. l. *κηδευτῆς* quod *κηδεστῆς*, pro quo *κηδέτωρ* est ap. Manethon. L. IV. 514. In Cod. Pal. est *καδευτὰς*; fortasse etiam *καδεστὰς*; ambiguum enim. Formam *κηδευτῆς* ex Aristotele habet Schneider. in Lex. — V. 8. *γοερῶν*. P. *γοερὸν* Br. c. Reiskio, fortasse rectius.

Nr. 713. ἀντιπάτρον εἰς ἡρίναν τὴν λεοβίδα ποιήτριαν: ἥς οἱ τριακόσιοι ^χ ^α παραβάλλονται ὁμήρωι. Br. II. 19. nr. 47. An. II. 1. p. 48. V. 5. *ἀναριθμητοί*. P. *ἀναριθμητοί*. Pl. Br. V. 6. *λήθη*. P.

λήθη. Pl. Br. V. 7. ἡδὲ πολ. P. ἡέ. Pl. Suid. in λώϊον. T. II. p. 462. — Nr. 714. ἀδέσποτον εἰς ἴβυκον τὸν λυρικὸν ποιητὴν. ^{στε}
Br. III. 262. nr. 528. An. III. 2. p. 164. V. 1. ἰταλιη σταγανώδεος. P. ἰταλῆς τεναγώδεος. Pl. Br. Simile vitium sustulimus in ep. Posidippi in Append. nr. 64. T. II. p. 780. ἔστ' ἂν ἴκη Νείλου ναῦς ἔφαλος τεναγῇ. In Artiani Anab. VII. 7. 9. καὶ οὕτω ἐς οὐ πολὺ ἔδωρ ὁ Εὐγράτης τελευτῶν, καὶ τεναγώδης ἐς τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται. fortasse legendum, καὶ τεναγῶδες τοῦτο. — V. 2. θρινακίου. P. Br. et editt. vett. Plan. In nonnullis τρινακρίου. — γενομένην. P. Br. γενομένης. Vulgo. Cod. lectionem refer ad πόλιν, quod assumendum ex Πήγιον. V. 3. φιλέοντα δέ. P. (in var. lectt. τε male excusum.) φιλέοντά τε. Pl. Br. V. 5. ἡδέα πολλά. P. Br. τῇδὲ τε πολλά. Pl.

δ

Nr. 715. εἰς λεονὴν τὸν ταραντῖν ἐπιγραμματοφόρον τὸν τ^τ ἴσο-
ψηφα γράψαν τοῦ αὐτοῦ. ὦ. Auctor lemmatis Tarentinum Leonidam confudit cum Alexandrino. Leonidae inscriptum in vett. editt. Plan. p. 282. St. In recentioribus ἄθληον εἰς λεωνίδην. Inter epigr. Leonidae Tarentini edidit Br. I. 247. nr. 100. An. I. 2. p. 151. V. 2. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἀντί. P. Pl. ἄντι. Br. Haec praepositio non magis patitur anastrophēn, quam ἀμφί. — μελιχρῶν. P. μελιχρόν. Pl. Br. V. 5. αὐτὰ με. P. Pl. Br. ἀλλὰ με δῶρα corrigebat Schneiderus; et certe particula adversativa requiri videtur. Non minus recte scripseris, αὐτὰ δὲ δῶρα. Saepe δὲ pro ἀλλὰ ponitur post enuntiationes negativas. p. 269. nr. 413. οὐχὶ ἔργα γυναικῶν . . τῶν δὲ κυνῶν ἐλόμαν . . βίοτον. p. 284. nr. 484. οὐχ' ἐπὶ παίδων, Ὀθυνείαις δ' ἐτάφη χερσίν. Ad κηρύσσει aut οὔνομα subaudiendum, aut ἐμέ, quod ex praecedente Λεωνίδου assumi potest. Vid. ad pag. 253. nr. 321.

δ

Nr. 716. διονυσίου ῥο ἐπὶ τινι ῥοδίῳ νέῳι τελευτήσαν. μήποτε δὲ γαινόκριτος ἐπωνομάζετο. Appictum ζτ. Br. II. 255. nr. 9. An. II. 2. p. 253. V. 1. ἰαλύσοιο. P. Br. ἡλυσίοιο. Plan. V. 5. ἀοιδός. P. ἀοιδός. Plan. Br. quem miror postea in Lectt. ἀοιδοῖς magis probasse, ita ut φθιέγεται passive sumatur. Manifestum est, genuinam lectionem ἀοιδός ob proxime praecedens ἐπεσσομένοισιν ab oscitante librario depravatam esse. ἐπεσσομ. P. ed. Flor. pr. Br. ἐπ' ἐσσομεν. Vulgo. V. 6. ἄχρι φέρωσι. Quint. Smyrn. L. XIII. 341. ἄχρ' ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ. Herodot. L. IV. 119. μέγρε

δὲ τοῦτο ἰδωμεν. Sic ἕως quoque sine *ἄν* cum conjunctivo reperitur. p. 488. nr. 821. αὐδήσει ... ἕως πόλος ἀστέρας ἔλκη. p. 493. nr. 23. μέσσα θέει πελάγη ... ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων ἔλθῃ.

Nr. 717. ἀδέσποτον εἰς λευκίππον. εἰς λευκίππ γεροντα ἐν κνήμῃ^τ γεσίῳ τελευ. Br. III. 288. nr. 647. An. III. 2. p. 226. V. 2. ὑπείαρ. P. ἐπ' εἶαρ. Br. c. Reiskio. νῆσοις. P. νισσομέναις. Br. cum eodem. P. V. 5. οἱ νομέειν. P. Br. Quaedam apogr. οἱ νομέειν. αἶδε P. — Nr. 718. νοσιῖδος. εἰς νοσιῖδα τὴν ἐταῖραν σαπφοῦς τ' μιτυληνῆς. Falsum lemma. Br. I. 196. nr. 11. An. I. 1. p. 419. V. 1. μιτυλίαν. P. V. 2. τὰν σαπφοῦς et ἐναυσόμενος. (sic corrige in edit. nostra, ubi ἐναυσόμενος expressum.) P. τὰν Σαπφῶ χ. ἄ. ἐναυόμενος. Br. tacite recepit. Bentlej. in Dissert. Phalar. p. 198. nihil mutat nisi τὰν in τᾶν, de ἐναυσόμενος nihil monens, quam vocem Tourpius ad Hesych. T. III. p. 146. vertit, *participaturus*. Est potius, *sibi sumpturus, carpturus inde*. — V. 3. φίλα τῆναι τε λοκρίσσα τίκτειν ἰσας δ' ὅτι μοι. P. φίλαν τῆναι τε Λοκρίσς γὰρ Τίκτειν ἰσαν, ὅτι θ' οἱ τ. Br. φίλα τῆναι τε Λοκρίσσα Τίκτειν ἰσας (i. e. ἰσας) ὅτι θ' οἱ. Bentl. In utraque correctione manifesto falsum est θ' οἱ pro τέ οἱ. Nec necessaria mutatio, quum saepius epigrammatographi a tertia persona ad primam, a prima ad tertiam transeant. Vid. ad p. 154. nr. 73. Quare Bentleji vestigia premens, paucissimis mutatis, lego: εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα, τῆναι τε Λοκρίσσα Τίκτειν ἰσας, ᾧς μοι (sive ᾧς οἱ) τοῦνομα Νοσιῖς. ἴθι. i. e. εἰπέ, ὡς Λοκρίσσα (notanda haec forma pro Λοκρίς) ἐστὶ scil. καὶ ὡς ἔκτειν ἰσας ἐκείνη χάριτας (de qua brachylogia cf. ad p. 95. nr. 48.) καὶ ᾧς μοι (sive ᾧς οἱ) τοῦνομα Νοσιῖς. Leniore etiam mutatione correxeris: τίκτειν ἰσ', οἷς δ' ὅτι μοι τοῦνομα Ν. Junguntur enim interdum conjunctiones ὡς ὅτι, ut p. 448. nr. 530. ἵνα δείξῃ Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται. quem versum cum aliis excitant Intrpp. Gregor. Cor. p. 52. — ἰσα tam dictum ut p. 267. nr. 407. de Sappho: ἰσα πνέουσας ἐκείναις, ταῖς Μούσαις scil.

Nr. 719. λεωνίδα ταραντιν^τ εἰς τέλλην τὸν γελωποιεῖν πρῶτον^α ἀρξ/. Br. I. 240. nr. 77. An. I. 2. p. 131. V. 1. βώλειω. P. βώλει. Br. c. Salmasio. Sed nusquam τὸ βῶλος occurrit. Hac ex parte probabilius Reiskius βώλακι. Sed aliud quid latere suspicor. V. 2. πρῶτον. P. πρῶτον. Br. — Nr. 720. χαιρήμωνος. Br. II. 55. nr. 2.

An. II. 1. p. 175. V. 1. κλένας τοιμοικλεις. P. Κλένας Τιμοκλῆος. Br. cum Ruhnkenio. In Κλένας posterior syllaba corripitur potest, Doriensium more, ut in Αἶας ap. Alcmana: δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἶας αἵματά τε μίμων. Vide Dracon. de Metr. p. 12. 6. Unde ad Cod. vestigia scripsi: Κλεῦας ὁ Τιμοκλῆος. Similiter supra p. 313. nr. 673. in Ἀνδρέα ultima corripitur, nisi ibi est synizesis. — V. 2. ἀμφιλόγον γὰν ἀμφιτενόμενος. P. Ἀμφιλόχων γαῖαν ἐπεσάμενος. Ruhnk. ἀμφιλογον γὰν ἐπιεννόμενος. Br. c. Salmas. in Ap. G. R. ἀμφιλόγος verum videtur de agro, qui utrum Spartanorum esset, an Argivorum, ambigebatur. Tum scribendum videtur, γαῖαν ἐφεσάμενος. p. 251. nr. 299. πάτραν κείμεθ' ἐφεσάμενοι. De hac locutione fuso disputantem vid. Hemsterh. ad Hesych. T. I. p. 1352. Quod ap. Theognid. legitur v. 420. ed. Br. καὶ κῆσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσάμενον. Brunkii commentum est, quod Bekkerus vulgatae γῆν ἐπαμνησάμενος cedere jussit. Vid. ad p. 267. nr. 404. 1.

Nr. 721. τοῦ αὐτοῦ. ζτ. ὅτι ἀδιαγνωστὲς ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 55. nr. 1. An. II. 1. p. 174. V. 1. τοῖς ἄργει παρθενῖσαι. P. quod corrigere conatus Planud. dedit: τοῖς ἄργείοις χημῖν ἴσαι χέρες. Sic vulgo. In edit. Flor. pr. et Ald. 1. χημῖν omisum. Saltem scribendum: χημῖν ἴσαι χέρες. ut Br. exhibuit. Τοῖς Ἀργεὶ καὶ Σπάρτῃ ἴσαι χέρες. correxit Salmas. in marg. Ap. G. R. comparans Virgilianum, *hospes a Zacyntho*; quod factum nolit Schaefer. ad L. Bos p. 698. quem secutus sum emendantem: τοῖς Ἀργεὶ Σπάρτῃ τ' ἴσαι χέρες. V. 2. σύμβολαμέν. P. συμβάλομεν. Pl. Br. θυρεαί. P. θυρία. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. v. 4. — δόρυ. P. δορός. Pl. Br. — In Cod. Pal. sequitur ep. Dioscoridis, quod dedimus p. 241. nr. 229.

Nr. 722. Θεοδωρίδα εἰς τιμοσθένην υἱὸν μολοσσοῦ. Br. II. 44. nr. 12. An. II. 1. p. 130. V. 1. θηριφαγον. P. θηρίφατον. Br. — Nr. 723. ἀδέσποτον εἰς τὴν τῶν λακεδαιμονίων πολ. Br. III. 247. nr. 452. An. III. 2. p. 129. V. 1. ἄδμητος. P. Br. εὐδμητος. Pl. De ἄτμητος cogitabat Salm. V. 2. καπνόν. Locis olim laudatis adde Xenoph. Hellen. VI. 5. 28. quum in bello Thebano exercitus hostilis domos circa urbem incenderet, τῶν ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναικες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὀρώσαι ἤνεύχοντο, ἅτε οὐδέποτε ὀρώσαι πολεμίους. V. 4. λύνους. P. λύνκοι. Pl. Br.

Nr. 724. ἀνύτης μελοποιῦ εἰς προα^ζ ὑπερ^ς πατρίδος μαχομ^ς καὶ πεισόντα. Br. I. 199. nr. 13. An. I. 1. p. 430. V. 1. ἦβα μὲν σε

πρόαρχε ἔσαν παιδῶν ἄτε ματρὸς φειδία. P. quem versum misere corruptum sic exhibuit Br. "Ἦβᾱ μὲν σὺ, Πρόαρχε, πεσοῖν παιδῶν τάγε ματρὸς Στήθεα ἐν δν. plane ut legitur ap. Wolfium in Fragm. Poëtr. p. 114. in qua lectione et mutationis violentia et hiatus in verbis στήθεα ἐν offendit. Minus etiam feliciter cessit emendandi conatus Heringae in Obs. crit. p. 263. Quum ματρὸς non habeat unde pendeat, nullus dubito, δῶμά τε ματρὸς legendum esse, praesertim quum παιδῶν orationem turbet. Reliqua autem in hunc modum legerim: Ἦ ῥα μένος σε, Πρόαρχ', ὅλεσ' ἐν δαῖ', δῶμα δὲ ματρὸς Φαίδρας ἐν δν. Saepe sic ἡ ῥα est in epigrammatum initio. p. 134. nr. 280. ἡ ῥά γε καὶ σὺ, Φίλινα, φέρεις πόθον. p. 220. nr. 84. ἡ ῥ' ὀλίγον τόγε σῆμα. p. 499. nr. 64. ἡ ῥά γε ποῦ τὸ φρύγμα τὸ τηλικόν. p. 587. nr. 121. ἡ ῥά νύ τοι, Κλεόνικε, .. ἠντήσανθ' αἱ λιπαρὰ Χάριτες. Cf. Valken. Epist. ad Roever. p. L. An in nomine Φαίδρας verum attigerim, ignoro equidem. Sed hoc nihil refert. Alii, si hoc displicuerit, aliud substituant. — θνοφερῶ πένθει. ut Aeschyl. Pers. 534.

τ τ²
P. Nr. 725. εἰς μνεκρά ὄνωθεν (Scr. οἰνωθέντα) καὶ τελευτήσαντα. καλλιμάχου. Br. I. 471. nr. 44. An. I. 2. p. 298. et in Ad-dend. p. 442. V. 1. οὐκέτι πουλὺς. P. οὐδ' ἐπὶ πουλὺν scripsi: non diu vixisti; ut ἐπὶ δηρόν, ἐπὶ δὴν. p. 429. nr. 413. de spatio: αἱ δ' ἄγχου ... ἐπὶ πουλὺ Τρηχίᾳς. Verba καὶ σὺ γὰρ ὥδε, nam tu quoque hic (in sepulcro) jaces, orationem eleganter interrumpunt. V. 2. τί σε ξείνων ὥστε. P. λῶστε scripsi cum Zedelio. Sic hoc distichon paucis litteris mutatis corrigi posse existimabam. Br. dedit in textu: αἶλινε, καὶ σὺ γὰρ ὥδε M. οὐκέτι πουλὺς Ἦσθα· τίς ἀξείνων, τίς σε κατ. In Lectt. autem corrigit: Αἶνις, καὶ σὺ γὰρ ἦσθα, M. οἰνοποτάζειν Διός, τίς σ' οἶνος ὥδε κατ. quae non magis probanda sunt, quam quae ipse olim simili profudi audacia. V. 3. ἦρατο. P. ἡ ῥα τό. scripsi cum Zedelio. Viatoris etiam haec verba sunt, non, quod Br. existimabat, Menecratis. In fine versus restitui ordinem membr. ὕπνος ἦλθεν. pro Brunkiano: ἦλθεν ὕπνος.

δ ο
Nr. 726. λεωνε εἰς γραῦν πλατθίδα τὴν φιλαργυρην. Br. I. 240. nr. 78. An. I. 2. p. 133. V. 1. μ' ἡῶιον ἀνώσατο. P. κῆῶιον ἀπώσατο. Br. c. Toupio. V. 2. γεῆῶς. Rectius γεῆς P. V. 4. ἀγχιδυρον. P. ἄγχι θυρῶν. Br. c. Reiskio; necessaria correctio. V. 5. δεινευμένη. P. δινευμένη. Br. V. 6. τὸν χάρ. P. σὺν χάρ. Br. Post hunc versum spatium est in Cod. Pal. Sequenti autem versui novum lemma ad-

scriptum: τοῦ αὐτοῦ ^δλεωνι εἰς τὴν αὐτὴν πλατθίδα τὴν ὀγδοηκοντου. unde factum, ut hoc epigr. a nonnullis editoribus in duo divideretur. Vid. Toup. Epist. de Syrac. T. II. p. 336. — ἡ ῥικνή. P. ἡ ῥικνήν Br. quod cum πρόκην jungendum. Quamvis probabilis sit emendatio, non tamen a Cod. lectione recedendum putavi. — Scr. ἄρκιον pro sphalmate typographico ἄκριον. V. 8. στογγυλαονσ' ἡμερ. P. στοργγύλωνσ' ἡμερ. Br. quod procul dubio verum. — V. 10. ἡ καλά. quae pulchra opera pulchre et eleganter texuit.

Nr. 727. Θεατιτήτου ἐς φιλέαν τὸν αὐτάρεσκον καὶ δοκτῆσοφον. Falsum lemma. Br. II. 251. nr. 3. An. II. 2. p. 242. V. 1. ἄλλον, P. ἄλλων. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 3. αἶδα. P. αἶδα. Br. V. 4. ^{μὲν} ^ἦμειναι ^ἦθεροῖτας. P. εἰν αἶδα γὰρ μένων ^ἦθεροῖτης οὐδὲν ἀτιμότερος. Suid. T. I. p. 372. — μίνω. Br.

Nr. 728. καλλιμάχου εἰς ἑρμῆαν τὴν δῆμητρος γραῶν αἰσιῶς τε-
λεντήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ ^οτετραμέτρῳ ἐνδεκασύλλαβ. In marg. ζτ, Br. I. 471. nr. 45. An. I. 2. p. 500. Versus tres majores sunt asyn-arteti Archilochici, constantes ex tribus dactylis, duobus trochaeis et spondeo; tres minores Phalaecei hendecasyllabi. V. 1. πάλι. P. πάλιν. Br. ob metrum. V. 2. δινδυμένης. P. δινδυμήνης. Br. — V. 3. ἡ γρηῦς. Br. Verba sic jungenda: ἐγὼ ἡ γρηῦς ἐγενόμην ἑρέη. — ἦγο... (non ἦγο...) P. Laetnam sic impleveris: ἡ 'ν θεῶν ἐορταῖς. V. 4. ob praecedentis versus defectum obscurus. Suspicebam olim: προστασίην ἔχον (i. e. εἶχον. Male in Animadvers. ἔχων excusum.) γυναικῶν. quod cum praecedentibus bene coiret. — Sequitur in Cod. epigramma Dionysii, quod suo loco legitur p. 279. nr. 462.

Nr. 729. τύμνω εἰς ἀρτίτοκον τινὰ γυναῖκα τελευτ. Br. I. 506. nr. 6. An. I. 2. p. 414. In Plan. p. 234. est ἄθελον. V. 1. ἐνῆθῃ. P. Εὐῆθης Τριτωνίς corr. Scaliger in not. mst. ἐλοχέσθην. P. ἐλοχέσθη. Pl. Br. V. 2. ἄν omissum in P. supplet Pl. Br. V. 3. ἀρτίτοκος. P. καταγῆν. Ib. κατήγαγεν ἐν βρ. Pl. Br. Vitium esse in τὰ δὲ πολλὰ dubitare noli. De μοῖρα cogitabam olim cum aliis; nunc corruptae lectionis vestigiis accuratius perpensis, legendum suspicor: ἀρτίτοκος· μετὰ δ' οὐ πολὺ Κῆρ ἄγαγεν βρέφος ἄθην. ubi priore syllaba praepositionis μετὰ forte omissa, facile apparet, quid librarium impulerit, ut etiam πολλὰ scriberet. Similes priorum syllabarum omissiones attingi ad p. 279. nr. 457. Sic plane ap. Themist. Or. XXVIII.

p. 541. C. τὰ ἡδονῆς legitur pro μεστὰ ἡδονῆς. Vid. Additam. An. in Athen. p. 262. — ἄδαν. P. ἄδην. Pl. ἄδῃ. Br. praeter necessitatem. V. 4. σὺν κλεινῇ. P. σὺν κείνῃ. Pl. Br. δεκάτην οὐχ. P. δ' inserui cum Pl. Br. ὑπὲρ ἤσαν. P.

Nr. 730. πέρσων εἰς μνάσαλλον καὶ νεοτίμαντην αὐ θυγατέρα.
Br. II. 4. nr. 4. An. II. 1. p. 13. V. 2. μυρομένα κούρα. P. μυρο-
μένας κούρας. Br. c. Salm. quod auribus parum blanditur. Scripsi
quod epigrammatis argumentum suadebat: μυρομένας κούραν . . . τύπος,
Νευτίμας θ', ἄς . . . Conspiciebatur in cippo imago matris, filiam
plorantis, ipsiusque filiae moribundae, patris denique, caput sibi
dextra pulsantis. P. V. 3. novum in Cod. lemma: καὶ ταῦτα εἰς
μνασαλλ/. — θ' sensu postulante post Νευτίμας inserui. V. 5.
ἀχλύι. Apud Apollon. Rh. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος,
ἥτις τις ἄλλη 'Ωρώρει σκοτιή μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων. legendum
suspicio: ἥτις τις ἀχλὺς 'Ωρώρει σκοτιή. ut ap. Aeschyl. Pers. 665.
στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. — μητρός. P. ματρός. Br.
V. 7. ἐπεμασσάτο κῶ. P. ἐπεμάξατο κῶ μ. Br. c. Reiskio; quae inutilis
correctio, quum aoristi formam a Cod. repraesentatam satis tueantur
loca Homericā ap. Clarkium ad 'Il. ρ. 564. Cf. Heyn. T. VII. p. 372.
At omnino temporis aoristo nullus hic locus, nec καὶ ferri potest ante
ῶ. Quod dedi ἐπιμάσσεται. ῶ μέγα δειλοί. respondet praecedenti
κεῖται. Omnia enim in hoc epigr. ut praesentia describuntur.

Nr. 731. λεωνίδα εἰς γέροντα βάκτρ σθηριζόμενον. ὡς ἐπὶ καμάκω
ἀμποῖ γοργος δηναὺ τούνομ. Br. I. 241. nr. 79. An. I. 2. p. 134.
V. 1. καματωι. P. κάμακι. Br. cum Reiskio. Duae fortasse hic lectiones
confusae καλάμω et κάμακι. Arundinis enim plurimus usus in vi-
netis. — αὐτῷ. Vid. ad p. 191. nr. 255. V. 2. σκηπανίωι. P. V. 3.
ἢ τρεῖς . . θάλψαι. P. εἰ τρεῖς et θάλψη. Br. c. Salmasio. Nihil
muto. Ad θάλψαι subaudi σεαυτόν. Vid. Porson. ad Eurip. Orest.
288. Schaefer. ad L. Bos p. 433. V. 6. κῆς. P. κείς. Br. praeter ne-
cessitatem. — Nr. 732. Θεοδοριίδα. εἰς πρεσβυτην τινα. ἔστιν δὲ
δυερότητον διὰ τα σφαλματα. Br. II. 43. nr. 10. An. II. 1. p. 128.
V. 1. ὠχευς τάσκιπων. P. ὤχεο ἀσκ. Br. c. Toupio, quod propter
hiatum ferri nequit. Verius Piersonus: ὤχευ ἐτ' ἀσκήπων. ne littera
quidem mutata. — Ἐρμού ἄγρει. P. c. sigla ζτ. Ἐρμού λάτρεις. Br. c.

Toupio. Nec hoc probandum. "Εμειω ἄγρα suspicabatur Boekh. in not. crit. ad Pindar. p. 381. Gerhardus in Lection. Apollon. p. 146. una voce 'Εμειόλατρίς. Foeneratorem fuisse Cinesiam, non improbabile propter sequentia, quamquam id non necessarium. Aeschin. Axioch. p. 113. ed. Boekh. εἶτα λαθὼν ὑπείκειλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν εὐρῆει τὸ τῆς φύσεως ἐπικηραν καὶ δυναλθές· κἂν μὴ τις θάττον ὡς χρέος ἀποδιδῶ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτης ἡ φύσις ἐπιστάσα ἐνεχρῶσαι τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν· πολλάκις δὲ ἄμφω. — κινήσια. P. Κινήσια. Br. V. 2. ἐκ τίσων. P. V. 3. γηρασὲ τάρτια. P. γνία ἐτ' ἄρ. Br. cum Toupio, cujus correctionis eum in Lectionibus poenituisse videtur. Et Toupius ipse fluctuat in Em. ad Suid. T. II. p. 213. ed. Oxon. Verum vidit Reiskius, qui syllabis recte se junctis, legit: γῆρα ἐτ' ἄρτια. V. 4. ἄχεων (sic), P. ἀχέρων. Br. c. Piers. et Reiskio.

Nr. 733. διοτίμον εἰς γραῦς τινας ἀδελφάς ἀναξὼ καὶ κληνῶ θυγατέρ' ἐπικρατίας ὀδοηκοντούτιδας θανουσῶ. Br. I. 251. nr. 6. An. I. 2. p. 163. V. 1. αἱ νόμινοι. P. αἱ νόμιμοι. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vera videtur correctio. Sunt venerabiles, eximiae matronae. V. 2. κληνῶ. P. κλεινῶ. Br. c. Salm. fortasse rectius. ἐπικρατίας. P. 'Επικράτew. Br. 'Επικράτεος scripsi cum Reiskio. Vide Harpocr. in 'Επικράτης. ibique Maussac. p. 162. V. 3. κληνῶ. P. κλεινῶ. Br. — δῆμητρι δ' ἀν. P. Δῆμητρος ἀν. Br. c. Salmasio, vitium quaerente ubi non erat. V. 4. προπόλεως. P. πρόπολος. Br. c. Salm. quod ob brevem syllabam in caesura pentametri improbandum. Scripsi una littera mutata: Δῆμητρι δ' 'Αναξὼ 'Εν ζωῇ προπολεῦσ' ἐνν. a verbo προπολέω, ut ἀμφοπολέω et περιπολέω. V. 5. ἐπιλείπομεν. P. ἐλλείπομεν malebat Br. Sensus est, utramque octoginta annos vivendo implese, sed alteram novem diebus post sororem obiisse. — ἰσοσίη. P. ἰσοβίους. Br. In Ap. G. inveni ἰσόβιοι; in Ap. R. ἰσόβιος, utrumque ex Salmasii correctione ortum: Dixeris latere εἰς ὀσίην. hoc fortasse sensu: ἀφ' ὅθ' ὡς ἐδόθη τὰ ἔτη, ὥστε οὐκ εἶναι μέμψεσθαι. Sed exempla desidero locutionis in hunc modum usurpatae. V. 8. περῶν. P. περῶν. Br. Illud restituendum. ἀνιάμεθα. P. ἀφικόμεθα. Br. c. Salmasio; quod verum videtur. Propius quidem accesserit: ἔμ' ἰκόμεθα. sed an Salmasianae correctioni praeferendum sit, dubito.

Nr. 734. ἄθλον εἰς πρῶτον τιν τάφον ἀνώνυμον. Edidit Reiskius in Anthol. p. 159. nr. 763. In Anal. praetermissum. Exhibui in

Paralipom. T. III. 3. p. 650. V. 1. Prius hemistichium, quod misere corruptum est, ita dedi, ut in membr. legitur. Reiskius corrigebat: *ὦ ξέν' ὀδῖτα — τί δ' ἐστί; τί γάρ; νέκυσ* — ubi abruptus sermo displicet. Acutissimi viri vestigia premens, legerim: *μή, ξέν' ὀδῖτα, σπεῦδε; τί γάρ;* In syllabis *τυτεῖδε* nihil aliud latere, quam *σπεῦδε*, nullus equidem dubito, tam similes sunt in Codd. ductus *τυτ* et *σπ*. Adhaesit *τι* his scriptum. In marg. Cod. sigla ζτ. — *ὦ ποτὶ. P. ὦ ποτε.* Reisk. Scripsi *ὦ ποτὶ παιδων* i. e. *πρὸς παιδων*. V. 2. *ἡδ' ἦν. P. χορὸς ἦν.* Reisk. Suspicio fuisse: *ὦ ποτὶ παιδων Πάν ἀγαθῶν κήδευσ' (ἦν):* cui ab optimis liberis omnis cura contigit. — *ἀρχιγέρον ὁ γέρον. δ'* ante articulum videtur inserendum: *valde grandaeus ille, sed suis carus*. V. 3. Scr. *γένοιτό τοι.* Liberis tuis ob pietatem tibi praestitam contingat, ut et ipsi ad senectutem perveniant.

Nr. 735. *δαμαγήτου εἰς θεανῶ τινὰ γυναῖκα ἀπελλίχον τελευ.* Br. II. 40. nr. 11. An. II. 1. p. 114. In Plan. p. 231. St. *ἄθλον, οἱ δὲ δημάντου.* V. 1. *ὑστάτον φω. P. ὦ φώκ. Br. ὑστάτιον φω.* Plan. quod, ut lenius, recepi. V. 2. *εἶπες ἐς. P. εἶπεν ἐς. Pl. Br.* Malis fortasse: *εἶπ' ἔπος. p. 396. nr. 243. τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἐλεξαν. p. 477. nr. 732. τοῦτ' ἔπος αὐτῷ Ἐπὶόν. p. 584. nr. 101. τοῦτ' ἐβοήσεν ἔπος.* — V. 4. *οἰκείην ἡτέρε εἰς. P. ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῆς. Pl. Br.* Doricam verbi formam, ut alienam, cum *περῆς* commutavi; *οἰκείῃ* restitui. V. 5. novum lemma: *εἰς αὐτὴν τὴν θεανῶ.* et *ἕως ὧδε.* quae est nota ejus, qui Codicem cum autographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter *ὧδε.* — *μόνος. P. μόρος. Pl. Br. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. et p. 343. nr. 123.*

P. Nr. 736. *λεωνίδα ταραν παραινενικόν εἰς τὸ μὴ μεταβαῖν ἐκ τόπον εἰς τόπον ἀλλ' ἀρκεῖσθαι ἐνολῖγ.* Br. I. 234. nr. 55. An. I. 2. p. 112. V. 3. *μὴ φθείρ' ἐν κενεῇ. P. μὴ φθείρεν· κενεή σε. Br. V. 5. εἰ καί. ἦ καὶ* legendum videtur. V. 6. *φύστη ἐνί. P. φύστη. Br. Suid. in φύστη. T. III. p. 647. ubi vett. editt. ἐν ἰγρώνῃ μασσωμένη.* — In marg. Cod. not. γ' [Cf. supra p. 398. G. H. S.] *τάς λέξεις τί σημαίνουσι.* — V. 7. *ἦ καί. P. εἰ καί. Br. At h. l. sana Cod. lectio, quae v. 5to depravata.* V. 8. *ἀδυμυγῆς. P. Br. ἀλομυγῆς corr. Salmas. in marg. Ap. G. R. primâ, ut in ἀθάνατος, productâ.* Si vera est membr. lectio, sal debet intelligi per se quidem amarum (*πικρὸν*), opsonio autem adhibitum (*ἐπονιδιον*) in mistione cum aliis dulce videtur. Paulo aliter

Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 74. T. II. p. 52. C. αὐτὰρ ἔμοιγε
Μάξα φίλη, γλυκὺ δ' ὄψον ἄλλες.

Nr. 737. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶ περιφρονούμενον. Br. III.
288. nr. 648. V. 1. ληστῆος. P. ληστῆρος. Br. λησταῖος. Salmas. in
marg. Ap. G. In marg. Cod. ζτ. — Nr. 738. θεοδωρίδα εἰς τίμαρ^τ
ναγαγήσαν ἐν σαλαμ. Br. II. 44. nr. 15. An. II. 1. p. 132. In Plan.
p. 253. St. alterum distichon desideratur. V. 1. κληῖδες. P. κληῖδες.
Br. V. 3. δέ οὐ. P. In marg. δέ σου. quod recepi. Timarchi corpus
ab undis ejectum et a cognatis agnitum puta. Cf. nr. 739. et p. 609.
nr. 12. Frustra Br. κόνιν δ' οὐδ' ἀμφ. In verbis νηῖ δέ σὺν φόρτω
εε. vulgatam distinctionem vindicavit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 498. —
Nr. 739. παιδῖμου εἰς ναυαγον ἀρισταγόραν π^ε σκίαθον κινδυνεύσαν.
Br. I. 262. nr. 4. An. I. 2. p. 189. V. 2. ἀρισταγόρην. P. ἀριστα-
γόρη. Br. c. Heringa. V. 5. ὀρθρινοὶ μὲν. P. μιν. Br. V. 6. ἐς λιμ-
P. εἰς λιμ. Br.

Nr. 740. λεωνίδα εἰς κρίθωνα τινὰ πλουσιώτατον καὶ τῷ γύγῃ
παρισσάμενον. Br. I. 258. nr. 69. An. I. 2. p. 124. V. 1. ἐπέ. P.
ἐπί. Pl. Br. Κρήθωνος. P. Pl. Br. In uno Cod. Plan. Κρίθωνος,
quod Br. in Lectt. probat. Vid. ad p. 191. nr. 258. V. 2. σποδιάν.
P. σποδιά. Pl. Br. V. 4. βονπάμων. P. Br. βοιπάμων. Pl. V. 5.
μυθεῦμαι ὁ. P. Br. μυθεῦμ' ἐπί. Pl. V. 6. φεῦ γαίης ὅσσης ὅσον.
P. φεῦ οὗτος γαίης ὅσον. Pl. φεῦ τόσσης γαίης ὅσον. Br. Non erat
cur a lectione membr. recederetur.

Nr. 741. κρινάγορον εἰς ὀθρυάδην τὸν σπαρτιάτην. Br. II. 147.
nr. 25. An. II. 1. p. 400. V. 1. τὸ μέγα κλέος. P. Pl. Br. τί λίγω
κλέος corrigit van Eldick in Not. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 484.
qui quomodo secundum versum scribendum existimaverit, non apparet.
V. 2. κάλει πολέμων. P. Br. καλιπολέμων. Pl. unde fuit qui καλυ-
πτόμενος corrigendum putaret. Distinctione in fine versus sublata
scripsi: πάντων ἔργα κρατεῖ πολέμων. Arrius omnes, qui bello glo-
riam nacti sunt, omnia in bello egregie facta superat. Hoc sensu
κρατεῖν cum quarto casu conjungitur. Vid. Stephan. Thes. T. II.
p. 412. B. C. Matthiae ad Batrachom. p. 169. Br. ad Aristoph. Av.
418. V. 3. novum in Cod. incipit epigr. cum lemmate: ἄθλον εἰς
ῥωμαῖον στρατιώτην ἀριστεύσαντα ἐξαισιώς. P. In Plan. p. 9. St.
haec cum primo disticho recte cohaerent, quamvis aliter sentiente

Scaligero. Quod enim in membr. Palat. primum distichon a reliquis divulgatum est, id nullius est momenti, quum tot ibi sint ejusdem erroris exempla. Adde quod lemma primo distichon adscriptum manifesto falsum est. V. 3. Ἄρεος. P. Pl. Ἀρῆιος. Br. c. Scaligero. ^{γρ. ῥήνον}
 Hoc recepi, distinctione post Ἰταλός posita. — νεῖλον. P. Ῥήνον. Pl.
 Br. V. 6. αὐθις. P. αὐτις. Pl. Br. V. 7. ὄσφ'. P. — Secundum
 distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.

¶ Nr. 742. ἀπολλωνίδον εἰς τιμόκλειαν διδυμοτοκον. Br. II. 132.
 nr. 4. An. II. 1. p. 353. V. 1. τεόν. P. τεών. Br. c. Salm. in Ap.
 G. R. V. 2. δυοτόκωι. P. διοτόκωι. Br. c. Salm. Quum nulla extent
 composita ex διοός, scripsi διοσοτόκωι. V. 3. ἀθροῖς περιθαλπές. P.
 ἀθρεῖς περιθαλπές. Br. c. Salm. Verisimilis emendatio. περιθαλπές
 ὕδωρ est p. 464. nr. 632. περιθαλπείος ὑπόθι πέτρης. Apoll. Rhod.
 L. IV. 926. Ap. Nicandr. in Ther. v. 40. περιθαλπία ῥίζαν. Schol.
 τὴν θερμὴν ἣ περὶ θάλλουσαν. ita ut illo quoque περιθαλπία legisse
 videatur. De confusione syllabarum περι et πυρι vid. ad p. 580.
 nr. 76.

Nr. 743. ὦ. ἀντιπάτρον εἰς ἑρμοκρατειαν τινα γυναῖκα τεκονς
 πῦ τέκνα καὶ μηδὲν εωρακυνῖα θάνατον. ✕ σημειῶν θαναστ. Br. II.
 125. nr. 63. An. II. 1. p. 337. V. 2. ἀγασάμην. P. ηῖγας. Br.
 V. 4. βαρυπενθήτους. βελονεντήτους tentavit Salmas. in Ap. G. R.
 βαρυπένθητος active accipiendum; contra βαρύπενθος p. 398. nr. 254.
 in βαρὺ πένθος solvendum. In Schneideri Lex. gr. in his vocibus
 aliquid videtur turbatum. — ἦλε. P. εἶλε. Br. c. Salm. V. 5. ἀ μὲν.
 P. ἦ μὲν. Br. Dorismi vestigia delere non sum ausus propter νίκημι,
 formam doricam. Ad ἐμῶν Br. subaudit θυματέρων, qua ellipsi nihil
 durius. Proximum ἄρσενας disertam antithesin postulat. Fortasse
 scribendum, ἀ μὲν ἔλυσε κορῶν ὠδῖνα μολοῦσα. Non solum de vir-
 ginibus, sed de nuptis quoque mulieribus κόρη usurpari constat. Vid.
 Stephan. Thes. Gr. L. T. II. p. 373. E. F. ut ap. Latinos puella.
 V. 6. ἦβαν . . ἀγάγετο. P. ἦβην . . ἡγάγετο. Br. V. 8. παιοὶ καί.
 P. παισὶν καὶ Br. qui in Lectt. παιοὶ ες καὶ praefert. Illud ut lenius
 praetuli. ^{ασ} Τανταλίδη. P. Τανταλίδα. Br.

Nr. 744. εἰς εὐδοξον κνιναγρὸ τὸν κνίδιον συγγραφία π τ ἰδίας
 ζωῆς ^εμαντευσάμ ^{πτ}ἐναι'ν καὶ. ζ' (ὅτι) ἦν ^εἰτι (L. ἔτη) ἐπέζησαν.

Quomodo factum sit, ut hoc epigr. Crinagorae tribueretur, a cujus ingenio prorsus, abhorret ignoro equidem. Est potius Diogenis Laërtii, qui illud exhibet L. VIII. 91. p. 547. his verbis praemissis: *ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον*. Huic igitur versificatori tribuendum etiam ex sententia Scaligeri in not. mst. et Huschkii in An. cr. p. 217. s. Planudes p. 55. St. ex versibus galliambicis hexametros procudit pessimos, in quibus restituendis elaboravit Salmas. Exercitatt. Plin. p. 313. Adscribam poemation sic ut illud eleganter restituit Grotefendius in Novis Actis Societ. Lat. Jen. Vol. I. p. 167.

*Ἐν Μέλφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην
 Εὐδοξόν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλιπέρω
 ταύρου· κούδεν ἔλεξεν· βοῖ γὰρ πόθεν λόγος;
 Φύσις οὐκ ἔδωκε μόσῳ λάλον Ἀπιδι στόμα.
 παρὰ δ' αὐτὸν λέχριος σῆς ἐλιχμήσατο στολήν,
 προφανῶς τοῦτο διδάσκων, ἀποδύσει βιοτὴν
 ὅσον οὐπω· διὸ καὶ οἱ ταχέως ἤλθε μ῀ρος,
 δεκάμιν πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς ἐσιδόντι πλειάδας.*

Hic in verbis, ut ap. Diogenem leguntur versibus non distinctis, nihil plane mutatum est, nisi δὲ αὐτὸν v. 5. et πέντε ἐπὶ vers. 8. In eundem prorsus modum Diogenis verba metro adstrinxerat ante hos tredecim annos Buttmannus V. cl., cujus schedae penes me sunt; quique in hoc uno a Grotefendio discrepat, quod v. 8. hiatum in verbis πέντε ἐπὶ ferri posse existimabat. In Diogenis itaque editionibus hi versus in posterum sic legentur, ut a duumviris doctissimis emendati sunt; mihi autem, pro instituti mei ratione, illis correctionibus uti non licuit, quia in membr. Palat. totum poemation diversa ratione legitur, verbis scilicet in elegiacorum speciem compositis. Nihil hic mutavi, nisi v. 5. *στόλον* in *στόλον*. V. 8. qui concinnavit, trochaicum efficere voluisse videtur. Quem non *παῖδας* sed *ποῖας* scripsisse existimo. Leonid. p. 323. nr. 731. *τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς Ἡ πίνουρας ποῖας θάλαμαι ὑπ' ἡέλω*. Diodor. p. 306. nr. 627. *εἴκοσι ποῖας Μοῦνον ἐπεὶ βióτου πλήσαο καὶ πίνουρας*. Callimach. Fr. CLXXXII. *ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποῖας*. Rhian. ap. Pausan. L. IV. 17. *χείματά τε ποῖας τε δύο καὶ εἴκοσι πάσας*. Sed Diogenem ipsum πλειάδας scripsisse, metrum arguit.

Nr. 745. *ἀντιπάρου σιδωνίου εἰς ἔβυξ τὸν λυριξ ὑπὸ ληστῇ πεφρονεμένον*. Br. II. 27. nr. 78. An. II. 1. p. 72. V. 1. *ληῖσταί σε*. P. V. 2. *βάντες*. P. Pl. Br. *βάντ' ἐς* scripsi cum Stephano ad Ep.

Sel. p. 303. non quod praepositionem ad *ἡϊόνα* valde desideraverim, quippe quae ad verba eundi saepissime subauditur, sed ob sensum. In Ibycum enim lectorum oculi convertendi erant, non in latrones, quorum in hac tragoedia secundae sunt partes. Pro *νήσον* legendum videtur *νηός*, de quorum vocabulorum permutatione vid. ad p. 489. nr. 4. Verba sic jungenda: *ἐκβάντα ποτὲ ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἡϊόνα*. Sin *νήσον* sincerum sit, amplectenda videtur correctio Orellii in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 404. *νήσον ... ἐρημαίης*. V. 3. ἀλλ'. P. πόλλ'. Pl. Br. quod membr. lectioni praeferre non sum ausus. ἀλλὰ vi non caret: praedones Ibycum interfecerunt quidem, at non inultum, quippe qui, gruibus invocatis, testes sibi et ultores nefandi sceleris paravit. — *ἐπιβωσαμένων*. P. V. 4. ἄλγιστον. P. Ne brevis esset in caesura, Passovius corrigebat in notis mst. *ἀλγίστους ὀλλυμένω θανάτους*. Plurali sic utitur Plato de Rep. L. III. p. 399. A. ἢ εἰς τραύματα καὶ θανάτους ἰόντος, ἢ εἰς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος. Achill. Tat. L. VIII. 8. p. 332. *ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις ... τοὺς ... θανάτοις καὶ δεσμοῖς παραδοθέντας ἐξαρπάξεν*. In his tamen locis, ut etiam in Platon. Theaet. p. 176. D., cum alio substantivo pluralis numeri jungitur. In aliis locis *θάνατοι* mortis genera significant. Vid. ad p. 393. nr. 223. — V. 6. *ποινήτης*. P. et ed. Flor. pr. *ποινή τις* aliae editt. In hac de Ibyco historia Plutarch. T. II, p. 510. A. *ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσευχίας, ὥσπερ Ἐρινύος ἢ Ποινῆς, βιασθέντες ἐξαγορευῆσαι τὸν φόνον*. — *Ἐρινύς*. P. *Ἐριννύς*. Pl. Br. quod reponendum. Vid. ad p. 234. nr. 188. — Ante v. 7^{mum} spatium relictum in Cod. novo lemmate adscripto: *εἰς τὸν αὐτόν. εἰς Ἰβυκὸν τὸν ποιητὴν ὑπὸ ληστῶν ἀναιρεθέντα*. procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina. V. 8. *πιφόβησε*. P. *πεφόβησε*. Pl. Br. V. 9. *αἰδῶν*. P. *αἰδῶν*. Pl. Br.

Nr. 746. *εἰς τάφον τοῦ διὸς ἐν κρήτη*. In marg. bis scriptum: *εἰς τὸν τοῦ διὸς τάφον ἐν κρήτη πνυθαγόρου*. Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:

ὦδε μέγας κείται βούς ὃν Δία κικλήσκουσιν.

P. *) Nr. 747. *εἰς Ἰουλιανὸν τὸν βασι^s λιβανι*. Br. II. 404. An. II.

*) In superiore margine paginae leguntur haec: *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου μέρος τι τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων*, quae verba spectant pagin. sequentem,

3. p. 191. Cf. Zosimum L. III. 34. p. 274. ed. Reit. — Nr. 748. ἀντιπάρου σιδωνίου εἰς πόλιν ἡράκλει. De veritate lemmatis dubitare licet. De templo et turre Beli cogitabat cl. Buttmannus in not. mst. Br. II. 20. nr. 51. An. II. 1. p. 52. V. 2. σεμιράμεος. P. σεμιράμιος. Pl. Br. V. 6. φερηθεν. περγωθέν. legendum suspicor. Nonn. Dion. II. p. 62. 29. εἰσόκε πικναὶ Ἀρράγεις στοιχηδὸν ἐπεργώθησαν ἐρίπναι. Ib. p. 64. 17. αἵται Ἑερίην σκοτόεσαν ἐπεργώσαντο κονίην. Coluth. v. 272. Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων. V. 7. 8. desunt vulgo in Pl. In Cod. Mediceo autem apud Bandin. Catal. p. 102. legitur: δᾶμος αἰὲ μακάριστος ὥς ἄστεσιν Ἑρακλείης Οὐρανίων . . reliqua desunt. Exhibuimus lectiones cod. Pal. cum Br. qui v. 8. verba νεφείων τεῦξεν a recentiore manu adscripta esse ait. In Apogr. Goth. nihil monetur ejusmodi. μακάριστος. P. Br. μακαριστὸς correxi. Ἑρακλείης. P. In obscurissimis verbis Brunkius tentabat: οὐρανίων νεφείων νάσσατο πρὸς γνάλοις. ἄστεα Ἑρακλῆος corr. Buttmannus in not. mst. magnas alteque exstructas urbes intelligens, quarum fastigia nubes attingant. Vox εἰρυνάλων non tentanda. Fortasse autem scribendum: ὥς ἄστεσιν Ἑρακλῆος Ἀτραπιτὸν νεφείων τεῦξεν ἐπ' εἰρυνάλων. qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit. i. e. qui turribus in altum exstructis effecit, ut ex urbibus ad nubes ascendi posset.

VIII.

✕ ἐκ τῶν ἐπ' τ' αἰγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Nr. 1. ἐπιτέμβει εἰς τῶν καὶ θεοδόσι. Edidit Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 256. Gregorii non esse monuit Br. sed ob aliquam argumenti similitudinem his epigrammatis praelixum esse videtur. V. 3. ἀντῆρας. P. ἀντῆρας. Br. Eustath. ad Ἴλ. p. 483. 12. ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἀντῆρα ἐγέρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντῶν οὐρανίων. ἀντῆρας ἡερίας est ap. Nonn. Dion. I. p. 28. 27. ἐλικώδεας ἀντῆρας ἀστρων. V. 4. μετόχον. P. μετόχους. Br.

Sequitur novus titulus: † τοῦ ἐναγίους πρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεοῦ. In marg. τοῦ αἰγίου γρηγορίου τοῦ θεολ/ εἰς τὸν μέγαν βασιζ τὸν καισαρείας ἐπίσκοπον τῆς ἐν καππαδοκίᾳ. Nr. 2. legitur iterum p. 697. Haec epigrammata nr. 2. usque ad nr. 11. juncūm leguntur

in Opp. T. II. p. 152. s. V. 1. ζώην. P. 1. ζώνη. P. 2. V. 2. βασιλείε. P. 2. V. 3. οὐ μᾶν αἰείρας. P. 1. ἀναείρας. P. 2. V. 4. ἐήν τε. P. σήν τε. P. 2. V. 6. οὐδὲ . . λόγος, λήσεται σου sc. nunquam ultro sermo te meus obliviscetur. Sed vix dubito Gregorium scripsisse: οὐποτε σείο λήσομαι, οὐδὲ θανών· Γρηγορίω λόγος. Carm. LVII. Opp. T. II. p. 135. A. σείο μὲν οὐδὲ θανών ἐπιλήσομαι. Repetitur tamen idem distichon sine diversitate lectionis in Carm. LXIV.

5. 6. T. II. p. 152. D. — Nr. 3. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. V. 4. Καππαδοκῶν. recte a forma Καππαδόκης. Cf. nr. 5. 96. 100. Carm. LXI. 333. in Opp. T. II. p. 166. A. Ap. Lucian. Dial. Mort. XXVII. 3. T. II. p. 227. vulgo πρὸς τὸν Καππαδόκην. Cod. Paris. Καππάδοκα. Vid. Tzschucke ad Strabon. L. XII. 2. T. V. p. 6. — ἰστονάχισι. P. Scripsi ἰστονάχῃσι. Cf. nr. 106. v. 2. V. 5. ουκοῖον. P. V. 6. δεσμός. P. θεσμός dedi. Sic θεσμός ἐλευθερίας in Planud. nr. 9. T. II. p. 627. θεσμὸν δηϊοτήτος. Oppian. Hal. IV. 533.

Nr. 4. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν γρηγ^ο τ^ο θεολογ^ο. V. 1. ὑπαντιπάλωσιν. P. V. 5. ἴσον ἔφηνας καὶ βλοτον μίθῳ. Plato in Lachet. p. 188. D. κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμουςμένος, οὐ λύραν, οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμουςμένος οὐ αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἔμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. cui loco similia admovi in Socrate IX.

§. 39. p. 213. ed. sec. — P. Nr. 5. εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. Legitur etiam infra p. 697. V. 2. ἡμετέρῃ γενεῇ. P. 2. βασιλείε. Ib. V. 3. ἐριχηέα. P. 1. ἐριχηέα. P. 2. Hoc verum. Sic nr. 15. ἄγγελον ἀτρεκέως ἐριχηέα, ποιμένα λαῶν. Carm. LXI. 22. T. II. p. 141. A. V. 4. κάλλεσι. P. 1. κάλλεϊ. P. 2. Hoc recepi, ut amphibolia vitaretur. Per se etiam κάλλεσι bene habet. Carmen XLVII. 118. Opp. T. II. p. 107. D. κάλλεσιν οὐρανίοις ἀντεπιδεικνύμενον. Carm. LVIII. 139. p. 137. C. παρασήμοις κάλλεσιν ἀστράπτουσαν. Carm. LXII. 116. p. 149. B. Πανδῶρην ἐνέπουσιν . . ἀσκήσαι κάλλεσι δαιδαλίοις δαίμονας. Vid. Heinrich. ad Musae. p. 54. Graef. ad Meleagr. p. 126. V. 5. καππαδοκῶν. P. 1. καππαδόκων. P. 2. Vid. ad nr. 3.

Nr. 6. εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. Iterum legitur p. 697. V. 1. βασιλίσιο. P. βασιλίοι. P. 2. Ibid. statim βασιλίον. P. 2. γρηγορίω.

P. γρηγόριοι. P. 2. V. 3. περικήρι. P. περὶ κῆρι. P. 2. Scripsi πέρι κῆρι, ut semper apud Homerum legitur. Vid. Heyn. ad 'Il. δ. 46. T. IV. p. 562. V. 3. δειοι. P. δέιοι. P. 2. V. 5. ὄνειαρ. P. ὄνειαρ. P. 2. ^τδηνθίνοντα. P. δηνθίνοντα. P. 2. — Nr. 7. ^τεἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum legitur p. 697. V. 3. βοσίλι αχριστοῖο. P. βασίλιε. P. 2. ἔρμα. In Carm. XLVII. 117. Opp. T. II. p. 107. D. ἔρμα λόγον, λαοῦ τε κλέος, κόσμον δὲ θέμεθλον. — V. 4. πολυσχίστον ἀτρεκίης. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. τοιοῦτός τις ἦν ὁ Γρηγόριος τῇ τρικυμίας ἀδοκῆτῳ σωτηρίᾳ τοὺς πολυσχιδαῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρέβον.

^οNr. 8. ^οεἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum legitur p. 697. V. 1. ᾧ μῦθοι. P. ᾧ μῦθοι. P. 2. Notabilis correptio. Sed talia ap. Gregorium haud pauca. Sic in τυρός prior brevis est Carm. II. 228. Opp. T. II. p. 71. C. in μικρός Ib. 278. et Carm. XLVII. 214. In πᾶν Carm. III. 26. T. II. p. 56. A. in πάσης infra nr. 93. in στυλος Carm. XXIX. 1. T. II. p. 97. B. in συκῆν Carm. XXXIX. 32. p. 101. D. XLIV. 15. p. 103. D. XLV. 80. p. 105. A. Sic etiam mediam idem corripuit in δεικρινας Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. Ib. 581. p. 52. C. in ἔφρας Carm. XLIX. 1. p. 112. B. Carm. L. 21. pag. 116. B. μᾶστιγες in ep. 110. in σφρηγίδας penultimam Carm. XLVII. 207. T. II. p. 109. A. ultimam in αὔρα in Muratori Anecd. p. 197. Cf. infra ad nr. 93. Caeterum in Opp. T. II. p. 153. B. legitur: ᾧ λόγοι, ᾧ ξυνός φ. δόμος. fortasse ex Morelli correctione. — Respicitur commune litterarum et eloquentiae studium. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ παρωχηκός ἐκ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ μέγας Ἀθήναζε παρεγένετο, τῆς ἰσῆς χάριν παιδεύσεως, οὗσαιτοί τε ὁμοῦ καὶ ὁμορφόιοι καθίστανται ἀλλήλοις. — φίλ' Ἀθῆναι. i. e. φίλαι. In verbis et participiis αἰ passim eliditur, in φίλαι et similibus alibi elisum non reperi. V. 2. τηλόθε. P. τηλόθι. P. 2. V. 3. ἴστε. P. 1. 2. ὤς. P. 1. ὤς. P. 2. ἐς om. P. 2. V. 8. χεῖλ. δεσμά. Carm. XLVII. 67. p. 107. A. καὶ γλῶσσάν τις ἔδῃς λάλον, καὶ χεῖλεα σιγῇ.

^οNr. 9. ^οεἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Legitur etiam p. 697. V. 1. ἄισμα. P. ἄισμα. P. 2. — φαάντατε βασ. P. 2. V. 3. καὶ ὤς. P. καὶ ὤς. P. 2. — Nr. 10. ^οεἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum p. 697. V. 1. βένθεος ἅπαντ'. P. 2. Rectius fortasse legeretur: βένθεια πάντ'.

Et sic est Carm. LXIV. 43. — *ἔασσι*. P. *ἔασσιν*. P. 2. Littera sibilans frustra duplicatur; reliqui tamen ob consensum Codd. et quia Gregorius multa peculiariora habet. V. 2. *ἔης* om. P. 1. Post *σοφίης* pone colon. V. 4. *σῶν βασιλείς λόγων*. P. 1. *σῶν ὧ βασιλεῖ ὀλίγον*. P. 2. Vid. ad p. 427. nr. 404. v. 5. Sed praeterea scribendum videtur: *τοῦτο μόγων τῶν σῶν, ὧ Βασιλεῖ, ὀλίγον*.

Nr. 11. *εἰς αὐτὸν μέγαν βασιλεῖον: γρηγ τοῦ θεολόγου*. Iterum infra p. 698. V. 2. *τόδε σοι*, subaudi *ἔστι* vel *ἔστω*. V. 3. *ἔχῃς χερός*. P. 1. *χρός*. P. 2. *ἔχεις χρός*. Carm. LXIV. 49. Verba sic distinguenda: *μῦθος ὅδ' ὃν φιλέσκει· ἔχῃς χρός . . .* Deinde hoo distichon a praecedente sejungendum, tamquam peculiare epigramma, ut et sequens, quod infra p. 698. a praecedentibus separatur. Sic jam duodecim sunt in Basilium epigrammata, quot v. 6us numerat. In membr. Palat. p. 327. tria haec disticha junguntur. V. 4. *ἀπενκτατον*. P. *ἀπενκτότατον*. P. 2. Triste munus intelligit, defuncto scil. oblatum, quale nemo amico offerre velit. Verba *καὶ σοι* sincera non videntur. P. V. 5. *κόνι* posteriore correpta, ut iterum nr. 186. v. 2. in *πόσι* nr. 60. *λάτρι* nr. 80. v. 6. Vid. ad p. 374. nr. 113. — V. 6. *ἐπιγραμμάτων*. P. 1. *ἐπιγραμματίων*. P. 2.

Nr. 12. *τοῦ εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα*. Edidit Murator. in Anecd. p. 67. V. 1. *καθύπερθε*. P. Litteram paragogicam addidit Murat. qui male distinxit post *πνεύματι*. Junxi *πνεύματι καὶ θούκω*, Spiritui S. et muneri in ecclesia per quadraginta annos operam navans. Rotundus numerus pro quadraginta quinque annis. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 513. A. *ζήσας δὲ σχεδὸν τι περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πέρα τῶν Δαυιδικῶν ὅρων, περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου, καὶ τούτων αὐτῶν ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα, μέτρον τὸν ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἔπειτα ἐν γήρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον*. V. 4. *ἔχω. ἔχει* malebat Murat. V. 6. *ἄζόμενοι*. P. *ἐξόμενοι*. Mur. quem tamen vera lectio non latuit. Cf. nr. 116. v. 4. — *ἀμφιέπετε*. P. et Cod. Medic. *ἀμφέπετε*. Murat.

Nr. 13. *τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτ.* In Muratori Anecd. p. 68. V. 1. *πικρῆς ἀργιελαιῆς*. Respicitur Epist. Paul. ad Roman. c. XII. 17. Noster Or. X. p. 161. B. *πατὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀργιελαίου καλῶς ἐγενετρισθεὶς εἰς τὴν καλλιέλαιον*. Idem de patre Or. XIX. p. 289. A. *φίλῃς ἐγένετο βλάστημα οὐκ ἐπαινετῆς, οὐδὲ εὐφροῦς εἰς εὐσίβειαν*. et

paulo post de matre p. 293. A. οὐκ ἐκ τῆς ἀγριελαιίου, καθὼς ἐπεῖνος, ἐγκεντρισθεῖσα εἰς καλλιέλαιον. Idem in Carm. de Rebus suis v. 125. T. II. p. 33. C. ἀντάρ ὅγ' ἀγριέλαιος ὑπ' εἰδύλοις πάρος ἦεν, Ζώων, ἀλλ' ἐπάγη καλῆς ὑπὸ πνιθμέν' ἐλαίης. Fuse hanc allegoriam persequitur Clemens Alex. Strom. VI. p. 799. s. Cf. Celsum in Hierobotan. I. p. 220. s. V. 2. πολύνης ἡγεμόνα. Fortasse δ' inserendum, ut tollatur asyndeton. Caeterum Gregorius brevem syllabam saepissime ponit in caesura pentametri. V. 3. ἐκ πλεωρῆς. conjugī Nonnae debebat illi transitum ad Christi cultum. Vid. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 293. s. πλευρά pro conjugē dixit noster Carm. XLVII. 37. T. II. p. 106. C. — ὄλβον, πλοῦτον παίδων πολέτιμον explicat Schol. in Cod. Ambros. Sed est potius vera fides, quae ad beatitudinem ducit. V. 4. γῆρας ἐς λ. Etiam h. l. δ' inserendum videtur post γῆρας. Vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. λιπαρὸν γῆρας ductum ex Homer. Od. τ. 368. Noster Carm. XLVII. 325. λιπαροῦ γῆραος ἀντιάσαι. Or. X. p. 162. A. οὕτω τοι καὶ εἰς λιπαρὸν ἐφθασαν γῆρας, ὁμοῖτοι καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἡλικίαν.

Nr. 14. εἰς τὸν αὐτόν. In Murator. Anecd. p. 70. V. 1. ἀγνῆς P. V. 2. καὶ μεγ. Γρηγορίοιο νόος, μύστης ἐγένετο τῆς θεοῦ φωνῆς. sc. Cum Mose patrem comparat Carm. de Reb. suis v. 130. T. II. p. 33. C. V. 3. τηλόθ' ἔοντα. procul a vera fide stantem. Vid. Carm. LVII. 40. T. II. p. 135. A. — Nr. 15. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. V. 1. δῶκ' P. δῶχ' Mur. νηὸν ἔρεψα. Templum exstruxit Gregorii pater ei que filium praeposuit. Cf. Or. XIX. p. 313. C. p. 314. A. V. 4. σοφίης ἀμφοτέρης. et sacrae et profanae. Hoc verius quam de veteri et novo testamento cogitare cum Muratorio. Gregorium Athenis eloquentiae operam dedisse, satis constat. — Nr. 16. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. junctim cum praecedente. V. 2. ἀγανοφροσ. Hanc virtutem in patre laudat Gregorius Or. X. p. 161. C. Or. XIX. p. 303. B. V. 4. ἀντιάσας. P. ἀντιάσαις. Mur.

Nr. 17. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 72. qui hoc et sequentia epigrammata male divulsit, Cod. Ambrosiani errores secutus. V. 1. οὐκ οἷς. Cf. nr. 13. v. 2. Uterque versus repetitur Carm. IV. 217. s. p. 71. C. ubi ἐξ οἷων δὲ legitur pro ἀντάρ ἐπειτα. V. 2. In νομίας Cod. Medic. cum Palatino conspirat. καὶ νομῆως νομῆων. Cod. Ambros. νομῆως νομῆων corr. Murat. quae diaeresis non minus insolens quam forma νομίας. Hac tamen iterum utitur poëta Cappadox Carm. IV.

218. Etiam *νωμεύς* occurrit Carm. LI. 4. p. 120. D. *ὡς γὰρ ὁμοῦ πάντων γενέτης, νοιμεύς τε φέριστος*. Id. de Arcan. I. 34. T. II. p. 161. C. *κοσμοθέτης, νωμεύς τε πατρός*. V. 3. *εἰς ἐν ἀγέλων*. homines cum deo jungens, et utramque naturam quodammodo miscens, quod per mysterium eucharistiae efficitur. Minus recte haec accepit Muratorius. Cf. Carmen I. 152. sqq. T. II. p. 33. C. ubi idem versus occurrit. V. 5. Scr. *εὐγήρως*.

Nr. 18. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 73. qui prius distichon conjunxit cum ultimo praecedentis epigr. indeque unum effinxit epigr. tetrastichon. V. 1. *ὄρθριος*. Respicitur Evangel. Matth. c. 20. v. 1-16. Idem versus legitur Carm. IV. 219. p. 71. C. — P. V. 3. novum lemma in Cod. *εἰς τὸν αὐτόν πρᾶ*. — Nr. 19. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 74. V. 1. *οὐχ ὅς*. Vid. ad nr. 13. v. 1. V. 2. *κεφαλῇ* maritum et patrem familias significare videtur. V. 3. *ἡγεμονεύσα*. Metro violato *ἡγεμονεύσας* dedit Murator. ex conjectura. V. 4. *οὐρανίων ἐτέων*. Annos intellige in munere sacerdotali transactos. Cf. nr. 12. v. 2.

Nr. 20. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 74. V. 1. *τόδε*. P. τὸ δὲ Murat. rectius. Interjectionis haec vim habent; ut nr. 36. *λίσσομένην, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἐνδοθι νηοῦ*. — V. 2. *ρίψ'*. De Elia cogitasse videtur Gregorius. — Nr. 21. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 75. V. 1. *ἐν λιθάκισσιν*. Carm. XLVII. p. 207. D. *μάργαρος ἐν λάισσιν, ἐν ἀστράσι φοισφόρος ἄλλος*. V. 2. *βηθλέμ*. P. *βηθλεέμ*. Cod. Medic. Noster Or. XIX. p. 297. B. de ecclesia Nazianzena: *ὅσῃ πλήθει τῶν ἄλλων ἐλείπετο, τοσοῦτον εὐδοξία κρατοῦσαν, καὶ τὸ τῆς ἱερᾶς πάσχουσας Βηθλεέμ, ἣν οὐδὲν ἐκώλυσε καὶ μικρὰν εἶναι πόλιν καὶ τῆς οἰκουμένης μητρόπολιν, ὡς Χριστοῦ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα*. Carm. XLVII. 270. p. 110. A. *ἡ ῥ' ἐτεὸν τυτθοῖσι θεὸς χάριν αἰὲν ὀπάξει . . . Βηθλεέμ ἐν προτέροισιν, ἐμῷ νέον ἀστει τυτθῷ*. V. 4. *τὴν σύ*. P. Med. *τὴν σός*. Cod. Ambr. unde suspicaris: *τὴν σὼν, παῖ φίλε, λίσσομ', ἄγοις*.

Nr. 22. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 76. V. 1. *ἐν χηρσί*. P. *ἐνι χ*. Murat. — Nr. 23. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐ. addita nota: *ἔως δ* ω τὰ εἰς τὸν *πρᾶ* τοῦ θεολόγου ἐπιγράμματα. Apud Murat. p. 77. V. 1. *στράψε μὲν*. P. *στράψεν ἐν*. Murat. οὐρεῖ. De οὐρεσι cogitabam olim, sed frustra. Carmen XLVII. 75. p. 107. A. *θελοῖο πατ' οὐρεὸς ἐνθ' ἐν αἰρεθῇ Χριστός*, ubi male exesum Χριστῷ. Verba sic jungenda:

Χριστὸς ἔστραψε τούτοις, οἷς ποτε ἡμεῖς ἐν οὐρᾷ. quibus praesentibus de monte in coelum est sublatus. Carm. XXXIX. 25. T. II. p. 101. C. θεῖην ἡλλάξατο μορφὴν, Στράφας οἷσι φίλοις ἡελίοιο πλέον. Idem Arcanor. Carm. I. 11. T. II. p. 161. A. Χριστοῖο κατ' οὐρεος ἀκροτόμοιο λαμπομένον. — V. 2. στάψε. P. V. 3. τῆμοσ' P. τῆμος ὅτ' Murat. ut nr. 26. v. 10. Carm. LXIII. 63. τῆμος ὅτ' ἄγρα-
φός ἐστι μελῶν πλάσις. — ὥς δεκαθ. P. ὥς δὲ καθ. Mur. qui male distinxit post θυηπολίας.

Nr. 24. εἰς τὴν ^εμῖα ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς ληφθεῖσαν. In marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα νόνην καλοῦμ. Ap. Murat. p. 77. V. 1. ἄριστον. P. ἔρισμα. Cod. Murat. fortasse rectius. V. 3. ὑπόεικε. P. ὑπόεικε. Cod. Ambr. Solis festis diebus a luctu cessasse Nonnam ait. V. 6. πῆγγντο. Vitiose ap. Murator. πλήγγντο. Sensus esse debet, solam crucem vim habuisse, illos lacrymarum torrentes sistendi, consolatione scil. quam poenitentibus offert. — Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὴν ^τμῖα νόνην. Ap. Murat. p. 74. Insigniter hoc epigr. illustratur Or. XIX. p. 292. V. 4. μάκαιρα σεῖο. P. σεῖο μάκαιρα. Mur. V. 5. τοῖα δ' ἔκτοθι. Murat. In fine versus colon ponendum. V. 6. ἔδει. P.

P. Nr. 26. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murat. p. 81. V. 1. προ-
χέεις. P. προχέει. Cod. Ambros. unde προχέει dedit Murat. quod Palat. Cod. lectioni praeferendum videtur. V. 3. ἦδε. P. ἦδε. Mur. ἦ δὲ scripsi. V. 4. μεγάλη παλάμη displicebat Passovio, qui ἀπαλῆς corrigit in not. mst. Illud sensu mystico acceptum ad efficaciam in precibus referebam. De fortibus et potentibus simpliciter est in Carm. XLVII. 9. p. 106. A. ὣν ῥα πόλῃες Νομῶνται μεγάλης οἰάκει παλάμης. Infra nr. 37. ἀλλὰ σώω καὶ νῦν με, πάτερ, μεγάλης λιτῆς. quod de efficacibus precibus accipiendum. nr. 32. v. 4. Χριστοῦ βίβλος μεγάλη. venerabilis esse videtur. Ap. Oppian. Cyn. I. 10. τὸν ῥα πατὴρ μεγάλης πονησάμενος παλάμῃσι. vulgata fortasse non permutanda cum κρατερῆσι. V. 7. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτὴν. Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus, et junctim edidit Murat. V. 9. κάρτος. P. κράτος. Mur. Obscura verba et fortasse depravata. V. 10. ἐκ νηῶ. P. νηοῦ dedi. Sed rectius scripasissem cum Muratorio ἐν νηῶ. ut nr. 29. v. 7. ἐν νηῶ οὐμ' ἀποδυσαμένη. nr. 65. v. 2. ἐν νηῶ κἀνθάνεν εὐχομένη.

Nr. 27. εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murator. p. 82. V. 1. σοφῇ, ἦν sc. V. 2. χριστιανῶν. P. χριστιανόν. Codd. Murat. Nisi tot exempla essent ap. Nostrum brevis syllabae in caesura pentametri collocatae, h. l. scripsissem: καὶ θ' ἐρῇα. Sed correctione non est opus. V. 5. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτὴν. Res ipsa haec cohaerere docet, nec aliter est in Codd. Mur. — Σαμονήλ. γαμοῦσα Cod. Ambr. V. 6. ἡ δ' ἐτέρῃ. Anna junior, quae Christum in templo ulnis accepit. Vid. Evang. Lucae c. 2, 36. V. 7. ἀμφοτέρων. Nonna utriusque Annae laudem sibi vindicavit, quippe quae et filium dicavit templo, seque ipsam Christo, et corpus denique inter preces depositum templo mandavit. — Nr. 28. εἰς τὴν αὐτὴν. Apud Murator. p. 85. V. 1. 2. Ἐμπεδόκλεις. Leguntur hi versus etiam Carm. LXI. 281. s. p. 145. B. *Empedoclis* nomen perperam legitur ap. Hermiam in Irris. Gentil. Philos. §. 4. p. 217. ed. Gal. ἔρω, θέω, καθίζω· ἔστι δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ θάμνον με ποιεῖ. Deleto nomine philosophi, quod, ut multa in hoc tractatu, ex margine irrepsit, lege: ἔστι δὲ ὁ καὶ θάμνον με ποιεῖ. Cf. Ibid. §. 8. p. 220. ubi ἐμβριμούμενος est verissimum. Cf. Hephaest. Ench. p. 60. Aeli. H. A. XII. 32. — V. 2. ἴδειξαν. P. ἔδειξαν. Mur. V. 3. ἤλλατο. P. ἐσηλατο. Mur. ex Ambr. Cod. quod recepi. — καὶ δὲ τραπ. Mur. πρὸς δέ. P. V. 4. in fine hujus versus distinguendum.

Nr. 29. εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murator. p. 85. V. 1. 2. leguntur etiam Carm. LXI. 286. s. p. 145. C. ubi λήξατε μύθων pro εἴξατε. λήξατε μύθους. Cod. Ambros. μύθου corr. Salvin. quae non necessaria emendatio. Vid. ad p. 293. nr. 549. 3. λήξατε verum videtur. Noster Or. III. p. 73. A. ταῦτα μὲν παιζέτωσαν παρ' ἐκείνους Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἀρισταῖοι καὶ Ἐμπεδοτίμοι τινες, καὶ Τροφώνιοι, καὶ τοιούτων δυστυχῶν ἀριθμός· ὧν . . . οἱ δὲ ἀδύτοις τισιν ἐάντους ἐγκρύψαντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου καὶ φιλατίας, εἴτ' ἐλεγχθέντες, οὐ μᾶλλον ἐκ τῆς κλοπῆς ἐτιμύθησαν, ἢ ἐκ τοῦ μὴ λαθεῖν καθυβρίσθην. Cf. Suid. T. I. in Ἐμπεδοτίμος. p. 725. in Ἰουλιανός. T. II. p. 125. Clemens Alex. Strom. I. p. 399. A. — V. 2. ἀρισταίων. P. αἰδισταίων. Cod. Ambr. Ἀρισταῖον τὸν Κερηναῖον inter vates recenset Clem. Alex. l. c. p. 398. ubi Potterus Ἀριστίας corrigit, quem ex hominibus evanuisse narrat Herodotus, et post hunc Celsus ad Origen. III. 26. p. 462. s. At ille Proconnesius fuit. V. 4. βίον τε τμήξασα. P. βίον τμήξασα. Murat. V. 6. ἤλλατ' P. ἤλατ' Mur. V. 7. τριεμάκαρ et ἀποδυσσαμένη. Mur. πάντ' ἀποδ. Cod. Medic.

Nr. 30. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 88. V. 1. ἀλοιαῖς. sensu translato. Vid. Suicerus in Thes. Eccl. T. I. p. 201. P. V. 2. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτήν. — ξείνεις ἀπονέστομένοιαι. P. ξείνισσα πονησομένοιαι. Cod. Ambros. ξείνης ἀπο νευσομένοιαι. Mur. ex Cod. Medic. Sensus est, Nonnam in templo filiis ex peregrinatione redeuntibus occurriase, Gregorium nomine vocantem. V. 3. χεῖρας δ' ἄμπ. P. δ' om. Mur. V. 4. ἔξεν. ἔξεν in Cod. esse existimans Murat. dedit ἔρξεν. V. 5. θρέμματι θηλής. P. θρέμματι θηλῆς. Cod. Murat. ut nr. 32. τέκνον ἐμῆς θηλῆς. Nonna solum Gregorium, filiorum maximum, lacte suo aluisse videtur. — Nr. 31. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 89. V. 1. κληνὴ τις. P. κλεινὴ τις. Mur. ἐνοικιδίοισι πόνοισιν esse videtur in Cod. Pal. ἐν οἰκιδίοισι. Mur. V. 3. ἔργον. P. ἔργοις. Mur. — Nr. 32. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 89. V. 1. ὡς ἐπόθενσα. P. ἐπόθησα scripsi, ut nr. 29. v. 6. ὡς σε ποθοῦσα. Mur.

Nr. 33. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 91. qui sequens tetra-
stichon annexuit. V. 4. ἐσπομένην. P. — Nr. 34. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 91. junctim cum praecedente. V. 1. σκιοειδέα. Vid. ad p. 61. nr. 112. σκιὰν πέπαικε τοῦ παλαιτάτου νόμον. Damasc. Hymn. in Theogon. fin. τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας, ὧ μῆ-
τερ ἀγνὴ τοῦ λόγον, δεδοκότες. Noster Carm. LIII. 7. T. II. p. 127. D. εὐτε διέλαχε ὀταυρὸν ὑποσκιάων Μωσῆς χέρας. Est autem θυσία σκιοειδής, quae speciem tantum habet s. symbolica. Clemens Alex. Strom. VII. p. 849. 4. αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸν νόμον θυσίαι τὴν περὶ ἡμᾶς εὐσέβειαν ἀλληγοροῦσιν. — V. 3. νόμος. P. νόμοις. Mur. V. 4. ὅλην. P. ὅλη. Mur. Noster Or. I. p. 38. A. μηδαὶς ἄξιος τοῦ μεγάλου καὶ θεοῦ καὶ δύματος καὶ ἀρχιερέως, ὅστις μὴ πρότερον ἑαυτὸν παρέ-
στησε τῷ θεῷ θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν. — Nr. 35. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 92. V. 2. φωνὴ δ' ἔθηκε. P. φωνὴ δ' ἐδέθη. Murat.

Nr. 39. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. junctim cum praecedente. V. 1. πόντον ἐκόμισας, quum in navigatione gravi tempestate jactaretur Gregorius, ut narrat Or. XIX. p. 306. τοῦτο ἔπασχον μὲν ἐγώ, συνέπασχον δὲ οἱ γεννήτορες, νηπτερινῆς φαντασίας τοῦ κινδύνου μετέχοντες, καὶ ἀπὸ γῆς ἐβοήθουν, τῶν κυμάτων δι' εὐχῆς κατεπά-
δοντες. P. V. 2. novum lemma, εἰς τὴν αὐτήν. — οἷς. P. οἷς. Cod. Ambr. φίλοις. P. φίλοις. Mur. ἐκ περάτων. Ab Athenis Gregorius, ex Asia minore Caesarius Constantinopoli convenerunt, indeque ad pa-
rentes perrexerunt. Vid. Orat. X. p. 164. — μέγα κλέος. P. μεγα-

κλίας. Murat. quod recepi. V. 4. ἀποτέργαθον. P. ἀποτέργαθεν. Mur. De morbo illo Gregorii patris vid. Or. XIX. p. 304. s. V. 5. λισσομένη. P. λισσομένης. Cod. Ambr. τόκς θαῦμα. P. τὸ δέ. Mur. Vid. ad nr. 20. v. 1.

Nr. 37. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 94. V. 2. σισμῶν. P. V. 3. Ἰλαον. P. Post ἐξεσάσας comma ponendum. — V. 4. Scr. μεγάλῃσι. — Nr. 38. ἐλεγεία εἰς ᾧ μρ. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. pag. 90. — Nr. 39. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 91. V. 1. legitur etiam Carm. XLVII. 336. ubi sequitur. hic: καὶ πηγαὶ δακρῶν ἐνδοθεὶ λειβομένων. V. 3. νόνναν. P. νόννα. Mur.

Nr. 40. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 95. V. 1. νόννα φαεινή. ut nr. 66. v. 1. V. 2. πᾶν θ' ἄμυδις. P. Scr. πᾶνθ' ἄμυδις eum Cod. Ambr. ἄμυδις prae ἄμυδις nonnullis veterum placuisse, apparet ex Etymol. M. et Schol. Homer. Vid. Heyn. ad Ἰλ. ι. v. 6. T. V. p. 526. — μεγάλη. P. μεγάλοις. Mur. quod recepi. Non minus bene haberet ληνοῖς .. μεγάλης. Suid. ληνὸς καὶ προλήνιον, αἱ ἐκκλησῖαι παρὰ Δαβὶδ· καὶ ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. ex Theodoretō ad Psalm. VIII. 1. Noster Carm. XLVII. 153. p. 108. C. ἡμετέριοις χοροῖσιν ἐὼν στάχυν ἐγκαταλέξας Ἐλπομαι, ὡς ληνῶν ἄξιον οὐρανίων. Id. Carm. LXII. v. 33. T. II. p. 147. A. θέσθε νόον, βιώτῳ μὲν ὅσους γάμος ἀγνὸς ἔδησε, Ἀηνοῖς οὐρανίαις πλείονα καρπὸν ἄγειν.

Nr. 41. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 95. V. 1. οὐδὲ θάνεν. P. οὐδ' ἔθανεν. Murat. fortasse rectius. Post ἔκτοθι comma dele. — Nr. 42. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. apud quem prius distichon sequentis tetrastichi huic epigrammati adhaeret. V. 3. Scr. εὐχομένη. ut est in P. et Mur. — Nr. 43. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. V. 1. τῆς δέ. P. τῆςδε. Mur. V. 4. πᾶρ ποσὶ, τῆς τραπέζης. sc. ut nr. 50. ἀγνοῖς ὑπὸ ποσσὶ τραπέζης. — πόσι Murat. quod [pro πόσι] scriptum existimans vertit, apud conjugem. V. 5. μεγακλῆος. P. μεγακλῆες. Mur. V. 4. τοίαν ἐμοί. P. τοίην μοι. Mur. Scribe *τοίαν μοι*, nisi fortasse Gregorius *αὐ* in illa voce corripere ausus est.

P. Nr. 44. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 97. V. 3. ἐν δ' ἄρα. Scribe et distingue: ἐν δ' ἄρα μούνον, Παῖδ' ἐπόθει. quod me non statim reposuisse poenitet. V. 4. τὸν ἔτι. Fortasse: τὸν γ' ἔτι. — Nr. 45. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 98. V. 3. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Mur. V. 4. εὐσεβῆς. P. εὐσεβέες. Mur. — Nr. 46. εἰς τὴν

αὐτήν. Ap. Murat. p. 98. Ultima hujus epigrammatis verba mihi obscura videntur. — Nr. 47. Ap. Murator. p. 98. V. 4. ἐτι λισσομένη. P. ἐπιλίσσ. Mur.

Nr. 48. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 100. V. 1. εὐσεβέος. P. εὐσεβέος. Cod. Paris. εὐγενέος. Medic. De matre sua Gregorius Carm. IV. 221. p. 71. C. ἡ δ' ἱερῶν τοκέων ἱερὸν φυτόν, εὐαγλὸς τε Πύζης. V. 3. ἐκείνωσα. P. ἐκένωσα. Murat. Carm. XXVIII. 7. p. 97. A. δάκρυα πάντ' ἐκένωσα. — ἰσχατον. P. V. 4. νηῶ. P. νηόν. Cod. Paris. Vid. ad nr. 26. v. 10. — Nr. 49. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 101. V. 1. ἥλιαν. Sic etiam nr. 59. v. 2. Ἥλιος, ultima correpta. Mediam in eodem nomine producit Noster Carm. XXVII. 52. T. II. p. 96. D. Nonn. Paraphr. c. I. 21. p. 61. Ἥλιος ἐφάνης. et ὄψιμος Ἥλιος. Ib. ἄρπαγος Ἥλιος ἐλατήρ. V. 3. ἀναιμάκτοισιν. P. ἀναιμάκησιν. Cod. Paris. — ἀέρθη. P. ἀέρθην. Cod. Par. — Nr. 50. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 102. V. 1. ἀνείη. P. ἀνίη. Mur. — Nr. 51. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 102. V. 1. ἀβράαμ. P. V. 2. ἰσφθασ. P. et reliqui Codd. Ἰσφθάη vel Ἰσφθαῖος corrigit Murat. At Ἰσφθάς scribitur ap. LXX Interpp. sine lectionis diversitate. Noster autem neque brevem syllabam, neque hiatum in hac pentametri sede vitavit. Sic plane Carm. XLVIII. p. 111. D. κύδιμ' Ἰουλιανέ, ὡς τὸ πάροισι δίκης. V. 4. εἰχωλή. P. Cod. Medic. εὐχωλαῖς. Paris. quod altero videtur verius.

P. Nr. 52. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 99. V. 1. σάρξ. Noster in Or. Funebri XIX. p. 315. A. τί δεῖ λοιπόν; τῇ πνευματικῇ Σάρξ τῇ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ καὶ ὁμοζύγῃ καὶ ἰσοχρόνῃ συμφιλοσοφῆσαι τὰ ἐπικηδεῖα; — λίπες ποθ. P. λίπες ἡ ποθ. Mur. Scripsi ἡ ποθέουσα. V. 4. νηῶ. P. νηοῦ. Mur. νηῶν dedi, quod concinnius. V. 5. μόγοις γε μέν. P. μόγις μέν. Mur. V. 7. τελευτῆς. P. τελευτήν. Mur. — V. 8. εὐρομένη. Mur. εὐραμένη. P. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. — Nr. 53. ἡρωικά, εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 103. qui hoc epigr. in duo divisit. V. 1. Ad ὁμὸν Schol. Cod. Ambr. τὸ ὁμοοῖσιον φῶς, τὸ ἐν καὶ ὁμότιμον σέβασμα. — V. 4. Eandem severitatem in matre laudat Noster Or. XIX. p. 292. B. τὸ μήποτε δεξιὰν ἐμβληθῆναι ἢ χειρὶ μίγῃναι χερσὶν Ἑλληνικαῖς ἢ χεῖλεσι . . . ἀλλὰ μηδὲ ἁλῶν κοινωνῆσαι. — Nr. 54. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 105. V. 2. καθαρόν. Murat.

Nr. 55. ἐλεγία εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 105. V. 2.

φυγῆς εὐχομένης. P. δ' interponit Cod. Medic. Sed οἰχομένης restituendum ex Cod. Paris. quem Murat. recte sequitur. V. 3. ἐγρομένη. P. ἐργομένη. Mur. quem ἐγρομένη voluisse ex ejus interpretatione apparet. ἐργομένην. Cod. Par. ἀέροθη. P. ἀέρθη. Mur. At ἀέροθη cohaeret cum ἐνθεν. Junge: ἐγρομένη ἐν τῷ νηΐ ἐνθεν ἀέροθη. V. 4. ἐφεισσομένη. P. Paris. ἐφεισπομένη corrigendum existimabam. Sed restituenda potius lectio Cod. Medic. ἐφεισσαμένη. *misero corpori gloriam conciliatura, eamque quodammodo indutura.* — Nr. 56. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. junctim cum sequ. epigr. V. 1. ἄλλοις. P. ἄλλος. Mur. qui in notis veram lectionem vidit. — Nr. 57. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. uno versu auctius: ποῦ ποτ' ἔην, νηὸς μόχθων λύσε γῆρας ἄκαμπτον. Nr. 58. sine lemmate in Cod. Pal. Apud Murat. p. 106. ubi huic disticho vers. 1^{mus} sequentis epigr. adhaeret. — Nr. 59. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 106 et 107. V. 2. ἄρματι. P. ἡλίας. Ib. ἡλίας. Mur. Vid. ad nr. 49. v. 1.

Nr. 60. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 107. V. 2. πόσι, posteriore syllaba correpta, ut supra nr. 11. v. 5. ubi vide. — P. Nr. 61. Apud Murat. p. 107. V. 1. ἐνθεν ἀέροθη. ut nr. 55. — Nr. 62. Hoc distichon in Pal. cum praecedente cohaeret. Recte inde sejunctum dedit ex suis Codd. Mur. p. 107. V. 2. εὐχῆς. P. εὐχῇ. Paris. V. 2. post μάρτυς comma ponendum. — Nr. 63. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 108. — Nr. 64. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. V. 2. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Murat. Cod. — Post κατέθανεν comma ponendum. — Nr. 65. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108.

Nr. 66. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. — Nr. 67. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108. sq. in duo disticha divisum, fortasse rectius. V. 2. παρῇ λύθης. P. παρ' ἧς λύθης εὐχομένης. Cod. Paris. παρ' ἧ ἐλύθης. Murat. ex emendatione Boivinii. — πύματα. P. πύματον. Cod. Medic. — Nr. 68. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 109. V. 1. πέμψαι' ἐκ. P. πέμψατε ἐκ. Murat. Codd. V. 2. ἀειρομένη. P. ἀειρομένην. Murat. — Nr. 69. Sine lemmate in Pal. Apud Murator. p. 109. V. 1. καθαροῖσι. P. καθαροῖο. Codd. Murator. De harum terminationum permutatione dixi ad p. 229. nr. 158. — Nr. 70. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 109.

Nr. 71. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 109. V. 2. τηδ' ἐλύθη. P. τοῦδ' ἐλύθη. Mur. Supra nr. 42. v. 3. τηδε γὰρ εὐχομένη ζωὴν λίπε. — Nr. 72. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 110. —

Nr. 73. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 110. — *Nr. 74.* Sine lemmate; cōhaeret enim in Pal. cum praecedente disticho. Recte inde sejungitur in Codd. Murat. p. 111. ἦδε. P. ἥδε. Mur. — *Nr. 75.* εὐχὴ παρὰ τῶν γονέων εἰς τὸν μέγαν γρηγ.⁰ In marg. εἰς ἑαυτὸν παρὰ τῶν γονέων: εὐχὴ θαυμασία καὶ ἀξία τ⁶ ἀγιστῶν⁶ αὐτοῦ. Ap. Murator. p. 110. V. 1. εὐλογίαισιν. P. εὐλογίῃσιν. Codd. Mur. P. V. 3. Junge κοῦφης ὁοίης τε τελευταῖης βιώτοιο. ne cum Muratorio κοῦφου corrigas. — Novum in Cod. lemma: εἰς τὸν μέγαν γρηγ.⁰ V. 6. σκίπων. P. σκήπων. Murat. Vid. ad p. 197. nr. 293. v. 1.

Nr. 76. ἐλεγία παρατῶν γονέων τοῦ μεγάλου γρηγορίου συνεπαίνοις καὶ εὐχῇ. Legitur iterum p. 696. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν γονέων: εὐχαριστία. Apud Murator. p. 111. V. 1. χεῖροί. P. 1. χεῖρεσι. P. 2. Mur. V. 2. τοκίεες. Scholion in P. 2. οἱ γεννήτορες. V. 3. γῆρας ἐνέθηνεν. P. 1. γῆρας ἔθηνεν. P. 2. V. 4. θυσίαν. P. 1. θυσίαις. P. 2. Mur. Adscriptum in P. 2. ταῖς εὐχαῖς. V. 5. ἄμπνευς. P. 1. ἄμπνεε. P. 2. Mur. V. 6. γρηγορίου ἀγίας μάρτυρι παρθέμεθα. P. 1. γρηγόρι, εὐαγίας μάρτυροι παρθέμενος. P. 2. Murat. Supra nr. 35. σῶμα δ' ἄρ' ἐκ νηοῦ μάρτυροι παρθέμεθα.

Nr. 77. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὅτι ὁ μὲν γρηγόριος συν τῷ ἰδίῳ πρὶ τέθαπται καισάριος δὲ συντῇ μητρί. Ap. Murat. p. 113. cum lemmate: εἰς τὸν πάντων αὐτῶν τάφων. quod alteri praefendum duxi. V. 1. λάας. P. λᾶας. Mur. κυθήντας. P. κυθήντα. Cod. Paris. V. 2. γρηγορίου. P. γρηγορίους. Murat. — V. 3. ὅδ' Mur. — V. 5. τῶς. P. Scr. τῶς, ut est etiam ap. Murat. — *Nr. 78.* εἰς ὅλην τὴν γενεαν αὐ. Ap. Murat. p. 114. V. 1. ξυνὸν ἄχος. Brevis syllaba in caesura evitari poterat verbis transpositis: πρῶτος ξυνὸν ἄχος Καισάριος. V. 2. πατὴρ φίλος. P. Cod. Medic. πάτερ φίλε. Murat. — οὐ μετὰ. P. Cod. Medic. καὶ μετὰ. Cod. Paris. V. 5. γράμματα λυγρά. Medic. et unus Paris.

Nr. 79. εἰς ἑαυτὸν οἷω τρόπῳ γεγένηται· περιέχει τὸ ἐπιγραμμα κεφαλὰς ζ̄. Ap. Murator. p. 115. Conf. inprimis Carm. XXX. T. II. p. 97. D. V. 1. 2. Illustrantur haec Orat. XIX. p. 292. D. V. 4. λόγος. Fortasse rectius Λόγος initiali majore. Ad Christum enim Gregorius dicendi facultatem referre videtur. ἀμφῆκη μῦθον de eloquentia sacra et profana interpretatur Murat. ἀμφῆκεις γέρας, ἔς τε

γέλωτα καὶ σπουδάν similiter dixit Meleager in Pal. p. 270. nr. 421. v. 9. — V. 5. παρθενίη. Cf. Carm. IV. 229. ss. T. II. p. 71. C. D. Carm. XXX. 5. Ib. p. 97. D. V. 6. Gregorius et Basilius simul in presbyterorum ordinem recepti. V. 7. ἐκ βυθῶν. Vid. Or. XIX. p. 306. φερέσβιος h. l. deus. φερέσβιον βασιλῆα Paul. Silent. in Ecphr. S. Sophiae p. 505. A. V. 8. ἐξεκάθηρα. P. Mur. ἐξεκάθηρε. Cod. Par. V. 9. ὀπλοτ. Ῥώμη. Constantinopoli, haeticorum erroribus tum temporis infectae. Cf. Vit. Gregor. et Carm. I. T. II. p. 10. s. V. 10. λάειν. Carm. de Vita sua T. II. p. 11. B. λίθους παρήσω, τὴν ἐμὴν πανδαισίαν, ὣν ἔν τι μέμφομ'· οὐ γὰρ ἦσαν εὐστοχοί.

Nr. 80. εἰς ἑαυτὸν ἐπιδεικτιξ. Legitur etiam infra p. 696. Ap. Murat. p. 119. V. 1. πεπλέγμην. P. 1. πεπλάσμην. P. 2. Mur. De litteris γ et σ inter se permutatis vid. ad p. 144. nr. 21. p. 251. nr. 301. — V. 2. εἴξατε. P. 1. ἤξατε. P. 2. P. V. 3. novum lemma: εἰς ἑαυτὸν τοῦ αὐτοῦ. V. 6. λάτρι. P. 1. λάτρη. P. 2. Sic etiam Carm. XXVIII. 16. T. II. p. 97. B. ἡ ἄρα μόνῃ Οἶκτος ἀπεκλείσθη σὺ λάτρι Γρηγορίῳ. De correptione posterioris syllabae vid. ad nr. 11. v. 5. — Nr. 81. ἐπὶ τῷ ἰδίῳ τάφῳ τ μακαρί γρηγορίον. Apud Murat. p. 119. V. 3. σοφίη. P. σοφίη. Mur. σοφίης δεδραγμένος. ut Carm. XX. 13. Χριστοῦ δεδραγμένος οὐποτε λήξω Ἑλπίδος.

Nr. 82. (81. male in ed. nostra.) εἰς ἑαυτὸν. Legitur iterum infra p. 696. Ap. Murator. p. 120. — Nr. 83. (82.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum in Cod. p. 696. Ap. Murator. p. 121. V. 3. ἀλίξας. P. 1. 2. ἄλυξα. Mur. V. 4. συναρων sine accentu P. 1. συνάραων. P. 2. σὺν Ἀαρών. Cod. Paris. In Cod. Ambros. junctim Ἰσνααράων. patris in sacerdotis adjutor. Aron enim, qui ῥίξα καὶ κρηπίς τῶν ἱερέων vocatur ap. Theodoret. in Libr. Num. Quaest. XXIII. p. 154., pro sacerdote eximie ponitur. Vid. Nost. Or. VI. p. 137. B. XXVI. p. 453. B. — Nr. 84. (83.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum infra p. 696. Ap. Murat. p. 122. V. 2. μνώσο. P. 1. μνώσω. P. 2. Murat. V. 4. δῶκε δ' ἔρον. P. 1. 2. et unus Codd. regg. ap. Murat. alter δῶκεν ἔρον.

Nr. 85. εἰς καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Infra p. 705. Murator. p. 49. junctum cum sequente, quod Caesaris responsionem continet. V. 1. μιν. P. 2. V. 3. Scr. αὐτὰρ ὁ. i. e. οὗτος. V. 4. τῶν προτέρ. In ep. ἀδεσπ. p. 241. nr. 228. tumulus loquitur: δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους. Similia dedi in Animadversa. T. III. 2.

pag. 220. V. 5. ἱαμβικά εἰς τὸ αὐτὸ καيسάριον. Hi tres versus infra iterum leguntur p. 692. V. 8. εἰς ὄρων. P. 1. 2. εἰσορᾶν. Murator. Recte ἤνεγκεν cum participio jungitur. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 551. p. 797. s. Lucian. in Piscat. §. 33. T. III. p. 150. ταῦτα οὐκ ἤνεγκε ὄρων ἔγωγε. — Nr. 86. ἐλεγία εἰς τὸ αὐτὸ καيسάριον. Ap. Murator. p. 50. V. 1. ἔλλαχες. P. V. 4. ἦ μὴν. P. et plures Codd. ap. Mur. qui οὐ μὴν dedit ex Cod. Paris.

P. Nr. 87. εἰς τοὺς γόνεις τοῦ μεγάλου γρηγ καὶ εἰς καيسάριον. Apud Murator. p. 51. V. 2. ἡμετέρων. P. ἡμετέρω. Murat. Cod. V. 5. novum lemma in marg. εἰς τὸν αὐτὸν Καيسάριον. quasi novum epigr. inciperet. Sed lemma pertinet ad nr. 88. cui nihil adscriptum. — πανάποτμον. P. πανάποτμα. Mur. — Nr. 88. Ap. Murator. p. 52. V. 4. τοῦδε λύθη. P. et Cod. Medic. τοῦδ' ἐλύθη. Murat. ex Parisin. {

Nr. 89. εἰς τὸν αὐτὸν καيسάριον παρα τῷ γόνι. Murator. p. 52. V. 4. ὦ bis habet Murat. Sed hoc loco non est θανμαστικόν, sed σχελιστικόν. — Nr. 90. εἰς τὸν αὐτὸν Καيسάριον. Ap. Murator. p. 53. V. 1. male Murat. distinxit post ἄγαμαι, verba δῶρον τόδε cum τύμβον jungens. V. 4. ὦ ζωῆς. P. ὦ Murat. — πῆμασι, i. e. εἰς πῆματα. — Nr. 91. εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοὶ ἐγκωμιαστικῶς. Ap. Murat. p. 53. De eruditione Caesarii vid. Nostr. Or. X. p. 163. C. D. V. 4. ἰητορίην. P. V. 5. πτερόοντι νόψ. mente, quae ipsi quasi alas ad altiora tollentes dabat. πτερόοντι. Murat. V. 6. ὁμῶς. P. ὁμως. Mur. Idem versus recurrit cum eadem varietate nr. 107. v. 4. ὁμῶς h. l. idem quod ὁμοῦ. una cum his omnibus. ut ap. Theogn. 251. πᾶσι γάρ, οἷσι μέμλε καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδή, Ἔοση ὁμῶς.

Nr. 92. εἰς τὸν αὐτὸν. Ap. Murat. p. 55. V. 1. ἐοῖς. P. νεοῖς. Cod. Ambr. Frequens error. Vid. ad p. 376. nr. 125. v. 6. p. 563. nr. 401. v. 1. De ἐός pro σός monuimus ad p. 193. nr. 267. v. 2. — πααγνήτοισι πεῶς. Murat. ex Cod. Paris. — Nr. 93. Ap. Murator. p. 56. In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente epigr. Recte haec divisa ap. editorem Italum. — μέγα κλεα. P. μεγακλία. Murat. — τηλόθ' ἔοντα. P. τηλεθέοντα. Cod. Medic. τηλεθανόντα. Cod. Ambr. κηλεφανῆ. Cod. Paris. τηλεθόντα. Cod. Barocc. cujus lectiones quasdam in Carminibus a Muratorio editis exhibuit Io. Christ. Wolfius in Leipziger neuer Büchersaal. XIII. Oeffnung. an. 1712.

p. 27. *τηλόθ' ἔοντα* legendum esse, non fugit Salvinius. — V. 2. *πάσης*. priore correpta, ut iterum nr. rog. v. 3. Similia ex Gregorii nostri Carminibus collegimus ad Nr. 8. Haec et alia hujus generis ad Cappadocismum quendam referebat Muratorius. De Pausania, rhetoro Cappadoce, Philostrat. in Vit. Sophist. L. II. 13. p. 594. ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξένηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ ξύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηχανόμενα, καὶ μηχανῶν τὰ βραχέα. V. 3. Novi hic in Cod. Pal. epigrammatis initium cum lemmate: εἰς τὸν αὐτόν. — βασιλῆϊ. Cf. Nostr. Orat. X. p. 166. s. — V. 4. *βιθυνῶν*. duabus prioribus syllabis correptis. Vid. ad p. 486. nr. 808. v. 7. Primam in hoc gentili corripuit etiam Juvenal. Satyr. VII. 15. *equitesque Bithyni*. In Ἑλενσίνοσ penultimam corripuit Gregor. Carm. LXI. 261. p. 145. A. — δεξάμεθ' αὖ. P. δεξάμεθα. Cod. Paris.

Nr. 94. In Cod. Pal. hoc epigr. cohaeret cum praecedentis ultimo distichō. Rectius haec distincta ap. Murator. p. 57. V. 1. *σεισμῶν*. Cf. Nostr. Or. X. p. 167. A. V. 2. *νικαίης*. P. Mur. *νικαίας*. Cod. Barocc. P. V. 3. ὦ. P. ὦ hoc loco et v. 4. scripsi cum editore Italo. — *σοφίης*. P. Mur. *σοφίη*. Cod. Barocc. — Nr. 95. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 58. V. 2. *κατέχω*. P. Mur. *κατέχων*. Cod. Medic. — V. 3. *λογίοισιν ὑπ*. P. Mur. *λογίοις καὶ ὑπ*. Cod. Paris. V. 3. *βασιλῆοις*. P. *βασιλῆος*. Codd. Mur. qui ἀνλὴ subaudit. Scripsi *βασιλῆοις*. i. e. *βασιλῆϊοις*. — V. 4. *λαμπόμενον*. P. *λαμπομένην*. Murat. fortasse rectius. Sed membr. Pal. lectio per synesin explicari potest. — Nr. 96. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 59. V. 1. *καίσαριον*. P. *καισαρίον*. Mur. V. 2. *ἤμυσαν*. De mediae syllabae quantitate vid. ad p. 399. nr. 262. v. 4. — V. 3. *λέλειπτο*. P. *λέλειπτο*. Murat.

Nr. 97. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 59. V. 2. *πηγή*. P. Murat. *πηγὴν*. Cod. Medic. V. 5. *τετιμένος*. *τετιμημένος*. Cod. Barocc. — Nr. 98. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murat. p. 60. V. 1. *ποθέων τόν*. P. Murat. *ποθέοντος ἄρ*. Cod. Par. V. 2. *κηρύσσων*. Cod. Ambr. V. 6. *ἐξ ἀκανθῶν*. P. Murat. *ἐξ ἀνθίων*. Cod. Ambros. et Parisin. Hoc recepi. Quae ad suam lectionem tuendam Muratorius affert, ea parum sunt firma. Comparaverit tamen aliquis correptionem in ἀφέντων ap. Solon. Fragm. XVI. 6. in Poëtis Gnom. p. 80. Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων. et in Peplo Aristot. T. II. p. 753. ἥδ' ἰσὰ Προποντίς ἀμφὶς ἔχει παδίῳ. Similia dedimus ad p. 141. nr. 4.

Cf. Seidler. de Vers. Doctm. p. 25. sq. — Nr. 99. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 61. V. 2. ὑμετέρης. Cod. Ambros. — V. 3. μέγα κλέος. P. μεγακλέος. Mur. Cf. nr. 36. v. 3. nr. 93. v. 1. — V. 4. τύμβος. Cod. Ambros. V. 4. ἀγειρομένους. Sunt qui ἀγειρόμενοι et ἀγειρομένοις corrigant. Cod. Barocc. ἀγειρομένων. Nihil horum est, quod lectioni membr. Palat. et plurimorum Codd. praetulerim. ἀγειρομένους referendum ad αἷμα. Non in Caesarium solum epigramma scriptum, sed in illum et parentes ejus, qui omnes, ut pietate, ita tumultu conjuncti, in vicinia Martyrum sepulti erant.

Nr. 100. εἰς τὸν αὐτόν καὶ εἰς φιλαργί. Ap. Murator. p. 62. V. 1. De Philagrio Cappadoce vid. Nostr. Orat. XXI. pag. 390. C. Epistol. p. 802. s. — μορφῇ. P. μορφῆν. Mur. V. 3. φθόνος. Cf. nr. 85. In Cod. Barocc. νόσος ex glossemate. φθόνος mali daemonis invidiam significat. Vid. Vales. ad Euseb. Vit. Constantin. T. II. p. 220. A. — Nr. 101. εἰς γοργόνιον τὴν ἐαυ ἀδελφ^τ. Apud Murator. p. 63. V. 1. κείμεαι. P. et Cod. Medic. — P. Nr. 102. εἰς γοργονίαν τὴν ἐαυ ἀδελφ^τ. Ap. Murat. p. 65. V. 1. In obscuro hoc disticho Boivinus ap. Murat. corrigit: οὐδὲ σύ, Γοργόνιον, γαίῃ λίπεις δ. μ. Mihi ex comparatione cum sequ. epigr. legendum videtur: Οὐδὲν Γ. γαίῃ λίπεις· ὅστιά, σῶμα, Πάντ' ἀνέθηκεν ἄνω. — γαίῃ et ὅστια. P. — Nr. 103. Hoc epigr. cohaeret cum praecedente in membr. Pal., ubi versui 3to demum adscriptum lemma: καὶ εἰς ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα. Non dubitavi haec ita dare, ut leguntur ap. Murator. p. 65. V. 1. ἐθα. P. ἐθν. Mur. V. 5. τοῖρα. P. Cod. Ambr. τοῖς ῥα. Mur. ex Cod. Par. — λοετροῖς. baptismo, qui illis temporibus morte appropinquante sumebatur. Vid. Nostr. Or. XI. p. 188. A.

Nr. 104. ἐπιτάφιον εἰς μαρτινιανό. Ap. Murator. p. 4. V. 2. πέτρος. Vid. Porson ad Euripid. Orest. v. 5. V. 3. παραλιτροῦ. P. — Nr. 105. κατατυμβορὺν τ^χ μεγαλ^υ γρηγορι^υ. Iterum legitur infra p. 699. Apud Murator. p. 6. V. 3. χρυσοῦ τάλαντα. ex Theocrit. Eid. VIII. 53. qui locus frustra conjecturis vexatur. ἐγγενέες λαῖς. Noster Carm. IV. 235. Opp. T. II. p. 71. D. οὐ χρυσὸς δειρὴν κατέκασμεν, οὐδ' ὑάκινθος, Οὐδ' εἶχον σερῶν νήματα λεπταῖα. V. 6. χρεῖρα φέροις. P. 1. χεῖρα φέρεις. P. 2. φέρεις. Mur. V. 7. ὄντις ὀλέσσει. P. 1. 2. Cod. Medic. ὅστις ὀλέσσει. Mur. — Nr. 106. εἰς μαρτινιανόν. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 8. V. 2. ἐστονάχισα.

P. 2. V. 5. ἀμφιέποντες. P. et Murat. ex conjectura. ἀμφιέπονται. Cod. Ambros. — V. 6. δώσομεν. P. et Cod. Ambr. δειξομεν Murat. ex conjectura. At δώσομεν dictum pro παραδώσομεν. Posteris tumultum tuum, ut rem sanctam et venerandam, trademus.

Nr. 107. εἰς τὸν ^τ αὐ ^τ μαρ. Iterum legitur p. 699. Ap. Murator. p. 10. V. 3. βασιλῆα. P. 1. 2. βασιλεία. Murat. qui εὔχος ab ὑπάρχων sejungens, hoc cum πᾶσιν junxit. εὔχος ὑπάρχων dictum per periphrasin. Tum jungendum πᾶσιν ὁμῶς. ut nr. 91. v. 4. ὁμῶς. Murator. — P. V. 4. novum lemma: εἰς τὸν ^τ αὐ ^α μαρτινι. — Nr. 108. εἰς τὸν αὐτόν. Legitur iterum p. 699. Apud Murator. p. 10. — Nr. 109. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 700. Apud Murat. p. 11. V. 1. ἄλις ζῶντες ἀλιτροί. sat impiorum vivit, vertit Italus editor. Sed rectius distingues: ἄλις ζῶντες, ἀλιτροὶ τυμβωρύχους alloquitur. V. 3. πᾶσιν ζ. P. 1. 2. et Cod. Medic. πᾶσα τάδε Murat. ex Cod. Ambr. ut videtur. Nostrum priorem in πᾶσιν, πάσης, corripuisse, docuimus ad nr. 93. — Nr. 110. εἰς τὸν ^ο αὐτόν. Infra iterum p. 700. Ap. Murator. p. 11. V. 1. τῇσι πολοῖσιν. P. 1. τῆς πολλοῖσιν. P. 2. In marg. πολίων. τῇ πολίων ποτ'. Cod. Ambros. τῇ πολλῶν. Cod. Medic. Recepi τῆς πολλοῖσιν, quod sensum habet satis commodum. Malim tamen: τῆς πολίεσσιν ἐγὼ ν. τάλ. Cf. nr. 106. 1-4. — V. 2. μάστιγες, media perperam correpta, ut etiam in σφρηγίδας ap. Nostr. Carm. XLVIII. 207. T. II. p. 109. A.

Nr. 111. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum legitur infra p. 700. Apud Murator. p. 12. V. 1. ἐν βασιλῆος. P. 1. 2. Murat. ἐν βασιλείοις. Cod. Ambr. V. 2. πρῶτα φέρων. ut Parrhas. ap. Athenae. XIII. p. 543. D. E. Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης. In Ep. inedito, quod ad calcem harum notarum dabimus: ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς. Liban. T. IV. p. 86. 2. τοιγαροῦν ἀνδρείᾳ μὲν Ἀχιλλεὺς φέρει τὰ πρῶτα. Id. p. 105. 7. ἀλλ' ὅτι τὰ πρῶτα φέρει τοῦ τρωϊκοῦ στοχασάμενοι. Alii πρῶτα φέρεσθαι dixerunt. Vid. Valken. ad Herodot. p. 727. 21. — V. 3. ἀκούετε. omnes praeter Cod. Ambros. ubi ἀκούσατε. Vid. ad p. 264. nr. 396. v. 1. — ἀλλ' ἀπὸ τύμβου, ἔρρετε. sc. ut nr. 108. ἀλλ' ἀποτῆλε τάφου. — Nr. 112. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum est ^{τιν'} p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. ταν. P. 2. V. 2. λάας. P. 1. 2. — Nr. 113. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. καππαδοκῶν. P. 1. 2. Καππαδοκῶν scripsi constantiae causa. Vid. ad

P. 1. ἐφανέες. P. 2. Mur. V. 5. ἔδρανε. omnes, praeter Cod. Medic. ubi ἔδρασε. — Nr. 122. Iterum p. 701. Ap. Murat. p. 22. Primum distichon in Pal. 1. cohaeret cum praecedente epigrammate; rectius haec distincta P. 2. et ap. Murat. V. 1. δ' ἐν. P. 1. 2. ε' ἐν. Codd. Mur. V. 3. lemma in marg. P. 1. εἰς εὐφήμιον. — ἀρτιγενεῖ. Mur. — V. 5. τύμον. P. 1. τύμβον. P. 2. ἡδ' ὑμεναίων. omnes praeter Cod. Ambr. ubi ἐς δ' ὕμ. et v. 6. ῥήματα.

Nr. 123. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 702. Apud Murat. p. 23. V. 2. μοῦνος. P. 2. In marg. μοῦσαν. V. 4. μόρος. P. 1. 2. μόνος. Cod. Ambros. Eadem voces permutatae p. 323. nr. 735. φθόνος Murat. ex conjectura. Sic certe nr. 126. v. 4. Similiter pag. 259. nr. 361. ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος. — Nr. 124. εἰς τὸν αὐτόν. Infra legitur p. 702. Apud Murator. p. 24. V. 1. χρωίης. P. 1. 2. χρυσείης. Murat. V. 4. ἐπιδήν. P. Apoll. Rhod. L. I. 516. οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβάς.

Nr. 125. εἰς τὸν αὐτόν. Habetur etiam infra p. 702. Ap. Murat. p. 24. V. 2. καὶ στεροπῆς. P. 1. 2. ὑστεροπῆς. Codd. Murat. V. 3. σοφίη. P. καὶ post εἰδεῖ om. Cod. Ambr. V. 4. καππαδόκας ἦν. P. 1. ἦν. Mur. καππαδόκασσι κλέος. P. 2. De terminationibus ας et εσσι vid. ad p. 228. nr. 154. v. 1. — Nr. 126. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. — V. 4. ἀμφω θύρας. P. 1. ἀμφιθύρας. P. 2. — Nr. 127. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. V. 1. ἀμίμητον. P. 1. ἀμώμητον. P. 2. εἶαρ. P. 1. εἶαρ. P. 2. V. 2. πλείγμα. P. 1. 2. πλείγμα. Cod. Ambr. ἰοστεφών. Cod. Medic. Caeteri ἰοστεφάνων. V. 3. ἀνίσχεν. P. 1. 2. Cod. Ambr. ἀνίσχεν. Cod. Medic. quod reponendum. Aeschyl. Agam. v. 39. λαμπὰς ἀνίσχει. Euripid. Phaët. Fr. I. ἥλιος ἀνίσχων. Aelian. H. An. VII. 44. τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα προσκυνοῦσιν οἱ ἐλίξαντες . . . καὶ (hoc addendum) μάρτυς ἀγαθὺς ὁ Φιλοπάτωρ ἡμῖν Πτολεμαῖος ἔστω. — Nr. 128. ἡρώϊκά. εἰς τὸν αὐτόν Εὐφήμιον. Ap. Murator. p. 26. Color ductus ex epigr. p. 364. nr. 39.

¶ Nr. 129. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 26. V. 1. κρῆναι. ex Theocrit. Eid. VIII. 37. V. 3. αὐραιταί. P. τε. Mur. Scr. αὔρα τε. Syllaba brevis producitur ante με. V. 5. εὐφημίας. P. Cod. Medic. εὐφήμιος. Cod. Ambros. Regionem intelligit Muratorius, qua ab Euphemio ibi sepulto Euphemias appellata fuerit. — ὡς ἐθανό περ. P. ὡς σε θανών περ. Codd. Murat. — Nr. 130. εἰς τὸν αὐτόν

Ap. Murator. p. 27. hoc epigr. cohaeret cum praecedente. Rectius in nostris membr. sejunguntur. V. 1. εἴποι' ἔην γε. formula HomERICA, de qua Heyn. ad 'Il. γ. 190. T. IV. p. 484. sq. Hermann. ad Viger. p. 946. edit. sec. V. 3. οἷς ἐνάγεσθ' ἐν. P. εἰς ἐν ἄγ. Murat. Codd. quod verum, sed ab editore non recte accipitur. Sensus est, ob eximiam pulchritudinem et juvenem et locum inter se conjunctos esse. V. 4. δ' ἐν. P. δ' αὖ. Mur.

Nr. 131. εἰς ἀμφιλόχιον. Legitur iterum infra p. 702. Apud Murator. p. 28. V. 1. Scr. ἡ ἀμφιλόχοιο. i. e. καὶ Ἀμφιλόχοιο. V. 3. πηοῖς πάντα πέπασσο. quae habebas, non tibi habebas, sed necessariis. A vero sensu aberravit Murat. V. 4. καὶ τις. P. 1. 2. καὶ εἰ τις. Cod. Ambr. V. 5. 6. Hoc distichon in Cod. Pal. cum sequente cohaeret epigrammate, omnibus in tetrasticha divisio. φιλήν τε ἐπέδωκε. P. 1. τε om. P. 2. Mur. V. 6. τικίων. P. 1. Cod. Ambr. τοκίων. P. 2. Mur. Cf. nr. 120. v. 6. — τὸ πλέον. major et amplior felicitas in mortales non cadit. Versus sensus latuit Italum.

Nr. 132. Iterum legitur infra p. 702. Ap. Murator. p. 29. junctim cum sequente. In Cod. Pal. hoc loco primum distichon cohaeret cum praeced. epigr. Versui 3to additum lemma: εἰς τὸν αὐτόν. V. 1. ἦτε. P. 1. 2. Cod. Medic. ἦν τε. Cod. Ambr. ἦ τε. Murat. ex falsa conjectura. V. 5. περιώσιος ἦν. ἦδ' ἐτ. Murat. ἦνδ' P. 1. ἦνδ' P. 2. εἰταίρω. P. 2. V. 6. γράμματ' ἐπιτυμβ. P. 1. — Nr. 133. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 703. Ap. Murat. p. 29. junctim cum praecedente. V. 2. ἀρομένη. In P. 2. adscriptum, ἀντλουμ. V. 3. ἔσκετο. P. 1. 2. V. 4. ἀεὶ θαλέθον. P. θαλέθων. P. 2. θαλερόν. Murat. In marg. Cod. est σημείον ^p α.

Nr. 134. εἰς ἀμφιλόχιον ἔλεγιον ἄλλο. P. 1. εἰς τὸν αὐτόν ἀμφιλόχιον. P. 2. εἰς ἀμφιλόχιον ἄλλον. Murat. De uno eodemque Amphilochio haec omnia. V. 1. ἀμφιλόχοιος. P. 1. ἀμφιλόχος. P. 2. Mur. λέλειπτο. P. 1. 2. λέλειπτο. Mur. Vid. nr. 96. v. 4. — P. Nr. 135. εἰς τὸν αὐτόν ἀμφι. Infra legitur p. 703. Apud Murat. p. 32. V. 1. ῥῶνα. P. 1. 2. Murat. ῥῶκε. Cod. Medic. V. 2. ἰθουδίκη. Murat. ἰθουδικοις. reliqui.

Nr. 136. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 703. Apud Murator. p. 33. V. 2. γλυκίων. P. 1. 2. γλυκίω. Murat. γλυκείω. Cod. Medic. V. 3. τυτθὴ κόνις. parvus tumulus. Frustra hic haesit editor. —

Nr. 137. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum infra p. 703. Ap. Murat. p. 34. V. 2. *τύμβος δ' ὅδ'* P. 2. De δὲ sic temere a librariis inserto vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀμφὶς ἔχω. i. e. περιέχω. ut ap. Homer. Od. θ. 310. *δασμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν*. Mox infra nr. 170. *τύμβοι δὲ θυηπόλον ἀμφὶς ἔχουσιν*. Gregor. Naz. Carm. de Arcan. I. 26. T. II. p. 161. C. αἰῶν' ἀμφὶς ἔχων. — Nr. 138. Et hoc loco et infra p. 703, hoc distichon cohaeret cum praecedente. Sejuncta ea Murator. p. 34.

Nr. 139. εἰς νικομήδην. Infra iterum p. 703. Ap. Murat. p. 34. De Nicomede vid. Gregor. Carm. XLVII. 143. sqq. Opp. T. II. p. 108. B. V. 2. *τοκίων*. P. *τεκίων*. P. 2. Murat. Duos Nicomedem habuisse filios, apparet ex loco laudato. *καθαρῶν*. P. 1. *καθαρή*. P. 2. Mur. V. 4. *φρηνητελεην*. P. 1. *φρὴν τελέην*. P. 2. Murat. Hoc proscribere non sum ausus. Facile tamen crediderim, verius esse *φρικαλέην θυσίην*, quod de missae sacrificio accipiendum. [Cf. not. ad Aesop. Heusing. p. 139. G. H. S.] V. 6. *τλήμον*. P. 1. *τλήμον*. Murat. *τλήμων*. P. 2. Hoc ut metro convenientius praetuli.

Nr. 140. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum legitur p. 703. Ap. Murat. p. 36. V. 3. *αὐτόν*. omnes. Sed *αὐτόν* videtur scribendum. Nicomedes sacerdotii munus amplexus, se ipsum Deo dicasse dicitur, postea etiam filios. V. 6. *μεγάλην*. P. 1. *μεγάλη*. P. 2. Murat. — Nr. 141. εἰς τὸν αὐτόν ὁμοίως. Infra p. 704. Apud Murator. p. 37. V. 1. *ῥστατος*. P. 1. 2. *ῥστατον*. Murat. V. 4. *ἰθύνης*. P. 1. *ἰθύνη*. P. 2. Murat. Scripsi *ἰθύνο*is, unde illae lectiones videntur enatae. — *ὄν* *ἱερῇ*. Brevis in arsi, ut saepius ap. Gregorium. Facile tamen huic vitio medearis verbis transpositis: *ἰθύνο*is *ἱερῇ* *ὄν* *τεκίων* *δυάδι*. — Nr. 142. εἰς καρτέριον ἐταῖρον τοῦ μεγάλου γρηγορίου. Infra iterum p. 704. Ap. Murator. p. 37. De Carterio Gregorius in Carm. XLVII. 139. sqq. T. II. p. 108. A. V. 1. *πεῖ με*. P. 1. *πηῖ*. P. 2. V. 5. *βιότῳ ἐξήσας*. P. 1. *βιύτῳ μὲν ἐξήσας*. P. 2. *μ' ἐνέδησας* Codd. Mur. quod verum videtur. — *ἀσαρκῆ*. P. 1. *ἀσαρκῆ*. P. 2. — *ἐτέον σοι*. Scr. *ἐτέόν σοι*. — V. 6. *ὄν νύν*. P. Murat. Hoc quoque ad Cappadocismum Gregorii retuleris.

¶ Nr. 143. εἰς καρ. Infra iterum p. 704. Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente. V. 1. *μίγα κλέος*. P. 1. 2. *μεγακλέος*. Codd. Murat. Vid. ad nr. 99. v. 1. Gregor. Carm. LXI. 279. *πάντ' ἔθανε Χριστοῦ μεγακλέος αἵματι σπῆν*. Post hanc vocem comma ponendum.

V. 3. *μνώμιο*. P. 1. *μνώιο*. P. 2. Murat. V. 4. *ἦν ὅτε ἦν*. P. 1. 2. Mur. Rectius, *ἦν ὅτ' ἔην*. Obscura h. l. hujus φήσεως significatio. Aliter Carm. LXI. 231. T. H. p. 144. C. *τεῇ δὲ γλώσσ' ἀδάμαστος ἦν ὅτ' ἔην*. — Nr. 144. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra p. 704. Ap. Murator.

p. 39. V. 2. *ἀγνωτάταις*. P. 1. Cod. Ambr. *ἀγνωτατοῖς*. P. 2. *παλάμαις*. P. 2. V. 3. *λήξεν*. P. 1. *λήξας*. P. 2. *λήξαθ'* Mur. quod ut verum recepi. — *ὁμῶς*. P. 1. Murat. *ὁμῶς*. P. 2. *ὁμῶς*. Cod. Ambros. Illud verum est: cur cessastis haud secus ac caeteri mortales i. e. vulgus hominum. Vid. ad nr. 91. v. 6. — Nr. 145. *εἰς τὸν αν.* Iterum infra p. 704. Apud Murat. p. 40. V. 1. *ὦ ξώλων*. P. 1. 2. *ὦ ξωλῶν*. Mur. qui *ὦ Ζηλῶν* legendum esse suspicatur. Recurrit *ξώλων* nr. 150. ubi Cod. Pal. *ξόλων*. Locus aliunde non notus. — *ἔρισμα*. P. 1. *ἔρεισμα*. P. 2. V. 2. *σταυροφόρων*. P. 1. *σταυροφόρον*. P. 2. Murat. *κόλποις*. P. 1. 2. *καλλίσαις*. Murat.

Nr. 147. *εἰς βασσον τινα παρα ληστ ἀποκτανθεν*. Infra p. 704. Ap. Murat. p. 41. V. 1. Scr. *Βάσσε. φίλ' ὡς*. P. 1. 2. *φίλος*. Codd. Murat. V. 4. *πᾶσι*. P. 1. *πᾶσιν*. P. 2. Murat. *μέγ' οὔνομα*. P. 1. 2. Cod. Medic. *καὶ οὔνομα*. Cod. Ambros. *λέλιπται*. P. 1. *λέλιπται*. P. 2. Cf. nr. 134. v. 1. V. 5. columnae, quibus tu inscriptus es (animus scil. et memoria hominum) praestantiores sunt solidis illis (*τῶν παγίων*), quae aliis ponuntur. Cf. nr. 115. — *ἐνιγράφθης*. P. 1. 2. *ἐνι γράφθης*. Mur.

Nr. 148. *εἰς τὸν αν.* Infra iterum p. 705. Apud Murator. p. 41. V. 1. *τεθεῖς*. P. 1. 2. *τεοῖς*. Murat. quod recepi. — *Βᾶσσε*. Scr. *Βάσσε*. V. 2. *πνεύματι*. P. Mur. *πνεῦμά τε*. P. 2. V. 4. *στήσομαι συζυγίης*. P. 2. In marg. *στήσομ' ὁμοζυγίης*. ut est P. 1. et in Codd. Murat. — Nr. 149. *εἰς φιλάτιον*. Apud Murator. p. 42. — Nr. 150. *εἰς εὐσέβειαν καὶ βασιλίσσαν*. Infra p. 705. cum lemmate: *εἰς εὐσεβ'.* Ap. Murat. p. 42. V. 1. *εὐσέβιον*. P. 1. *εὐσέβιος*. Murat. *εὐσεβίων*. P. 2. *κεῖται*. P. 1. *κεῖται*. P. 2. *κεῖνται*. Codd. Murat. V. 2. *ξώλων*. P. 1. *ξώλων*. P. 2. Murat. *ἡγαθίων*. P. 1. — Nr. 151. *εἰς ἑλλάδιον καὶ εὐλάλιον ἀνταδελφούς*. Infra p. 705. Ap. Murator. p. 45. Helladius et Eulalius fratres commemorantur in Gregor. Carm. XLVII. 129. sqq. Opp. T. II. p. 108. A.

P. Nr. 152. *εἰς ἑλλάδιον*. Infra p. 705. Apud Murator. p. 44. V. 3. *ἀνέτλης*. P. 1. Ambros. *ἀνέτλην*. P. 2. *ἀνέτλη* correxit Murat.

recte; nisi fortasse v. 2. κατέχει fuit. — Nr. 153. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 705. Ap. Murator. p. 45. V. 3. *μεγα κλειος*. P. 1. *μεγακλειος*. P. 2. *μείγα κλειος*. Murat. quod ob *Χριστοῦ* praeferendum. — Nr. 154. εἰς *γεώργιον*. Infra p. 705. Ap. Murat. p. 45. V. 1. *κείσε*. P. 1. *κείσαι*. P. 2. Murat. V. 2. *πέμψας*. omnes, praeter Cod. Ambr. ubi *πέμψεν* legitur. V. 3. *κασιγνήτης*. P. 1. *κασιγνήτη*. P. 2. Murat. V. 4. *οἷς βιότων*. P. 1. *βιότον*. P. 2. — Nr. 155. εἰς *εὐπράξιον*. Iterum p. 705. Ap. Murat. p. 46. V. 2. *ἀριανζαίη*. Arianzum pagum Nazianzo subiectum fuisse existimat Muratorius, ubi Gregorius, postquam se episcopatu Constantinopolitano abdicaverat, vixisse videtur. V. 3. *συναδίτην*. Vid. Murat. ad h. l. et DuCang. in Gloss. p. 1487.

Nr. 156. εἰς ^τ_ο *ναυκρα ἀδελφ/ τοῦ μεγάλου βασιλ*. Infra legitur iterum p. 698. s. Ap. Murator. p. 123. V. 1. *ἔλσε*. P. 1. 2. Mur. *ἔλσσε*. Cod. Medic. V. 2. *βρύχιος*. P. 1. Mur. *βρυχίαις*. P. 2. quod dictum, ut ap. Apollon. Rh. I. 1310. *τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλὸς ἐξεφαάνθη βρυχώδους*. Schol. Archestrat. ap. Athen. VII. p. 302. B. *πολλὰ περᾶσαιτες πελάγη, βρυχίου διὰ πόντον*. Aeschyl. Pers. 325. *ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελύσματος*. quae ad strepitum maris referenda esse apparet ex Aeschyl. Prometh. 1090. *βρυχία ἦχῳ βροντῆς*. V. 3. *οὐκὰν ἔλυσεν*. P. 1. *οὐκ ἀνέλυσεν*. P. 2. Murat. V. 4. *εἶπε*. P. 1. *εἶπέ*. P. 2. V. 5. novum in marg. lemma utroque loco: *εἰς τὸν αὐτόν*. Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur. *ὥσπερ*. P. 1. *ὅπερ*. P. 2. V. 6. *ἐλθέμεναι*. omnes codd. ut videtur. *ἐλπέμεναι*. Murat. c. Boivinio. Lenior erit correctio: *Ναυκρατίῳ καθαροῦ βλον νόμον, ὥσπερ εἴσω, καὶ χάριν ἐλθέμεναι*. ex aqua Naucratis vitae sanctioris legem et gratiam divinam, ex aqua eidem mortem obvenisse existimo. Infinitivus pendet ab *εἴσω*, quamvis verbo secundariae enuntiationis. Sic Aeschyl. Pers. 187. *τούτω στάσιν τιν' ὥς ἐγὼ ὄρονον ὄρῳ, Τείχεϊν ἐν ἀλλήλοισιν*. Herodot. L. I. 199. *ὑπὸ δὲ μεγάρθιος τῆς πόλιος, ὥς λέγεται, τοὺς τὸ μέσον οἰκόντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκotas*. Vid. Erfurdt. ad Sophocl. Antig. 736. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 436.

Nr. 157. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 126. V. 3. *θνητά τε*. P. 1. *θνητα τὰ π*. P. 2. — Nr. 158. In Palat. 1. 2. hoc distichon cum praecedente epigrammate cohaeret. Rectius inde sejungitur ap. Murat. p. 126. V. 2. *ἐξαλλης*. P. 1. 2. *ἐξ ἀλλης*. Murat. dum praedae piscium inhiat; ut nr. 158. *ἀλιῶα εἶρυσεν ἀνθ' ἀλῆς*

Θεοσεβίαν τὴν ὄντως ἱεράν, καὶ ἱερίως αὐξυγεν καὶ ὁμότιμον, καὶ τῶν
 μεγάλων μυστηρίων ἀξίαν.

Nr. 165. εἰς γρηγόριον τῆς $\overline{\mu\rho\varsigma}$ ἀδελφῶ. Infra p. 698. Ap. Murat.
 p. 134. V. 1. μήτρως. P. 1. Murat. μήτρων. P. 2. V. 4. οὐδὲ κόνης.
 P. 1. εἶδε κόνης. P. 2. εἶσι κόνης. Cod. Paris. ἦδε κόνης suspicatur Mu-
 rator. — Nr. 166. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τροφῶντας. Ap. Murator.
 p. 203. quem vid. p. 245. de conviviis in martyrū honorem institutis.
 V. 2. In fine versus punctum ponendum. V. 3. οὐδὲ εἴθλ. P. Hiatum
 Gregorius reformidasse non videtur. V. 4. ἡ θρύψις. P. V. 5. no-
 vum in Pal. lemma: πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τροφῶντας. V. 6. post
 θυλάκους comma omissum. — Nr. 167. In Cod. Pal. primum distichon
 cohaeret cum epigr. praecedente. Rectius haec divisa ap. Murat. p. 204.
 V. 1. ἡμῖν. P. Metri causa scripsi ἡμῖν. Fortasse verba a librario
 transposita, quum esset: Μάρτυρες, ἡμῖν εἶπατ' ἀληθῶς. Nec tamen
 spernenda lectio, quam Murator. dedit ex Cod. Paris. et Ambros. —
 V. 3. ἀμείνους. Sic omnes, ut videtur. Non apparet, cur non scripserit
 Gregorius, πολλοὶ γὰρ ἀμείνονες ὥδε γέγονιντ' ἄν. numeris melioribus. —
 V. 6. ἄλλοις. Fortasse δούλους scribendum, verbis sic junctis: τοὺς
 θεραπευτὰς γαστροῖς ὑπάρχειν δούλους; quid autem hoc esse dicamus,
 quod cultores vestri sese inebriant, et ventri serviunt? Tum δ' post
 ἀθλοφόρων delendum, quod etiam in Murat. Codd. non habetur. τῇ
 κοιλίᾳ δουλεύειν dixit S. Paul. ad Rom. c. VI. 18. ubi vid. Wetsten.
 τοῦ πίνειν δούλος. Aelian. V. H. II. 41. Vid. Bergler. ad Alciph. I.
 13. p. 55. Euripid. in Autolyc. ap. Athen. X. p. 413. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 Ἰνάθου τε δούλος, νηδύος θ' ἡσσημένος.

Nr. 168. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 206. junctim cum se-
 quente. V. 2. ὦ γὰθῆ. P. et Cod. Ambr. ubi adscriptum glossema;
 ὦ ἄνθρωπε. — ὦ ἀγαθοί. Cod. Parisin. ὦ γὰθοι. Mur. — Nr. 169.
 εἰς τοὺς αὐτοὺς. V. 2. φιλογαστροῖδαι. In Cod. Ambros. φιλογαστρι-
 δίαι. — V. 4. οἱ δ' P. Mur. οὐδ' ἐρ. Cod. Ambr. — Nr. 170. εἰς
 τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρῶν^z. Ap. Murat. p. 138. cum lemmate:
 εἰς τοὺς ἀνορύττοντας τάφους προφάσει μαρτύρων. Idem hoc epigr.
 fusius explicavit in Disquisit. III. pag. 258. sqq. Edidit, tamquam
 Anonymi, Miabill. in Eusebii Romani ad Theophil. Gall. Epist.
 de culta SS. Ignotorum. V. 1. Scholion in Cod. Ambros. ὃ τρις-
 πατάρατοι καὶ τριςθάνατοι· πρῶτον μὲν ἐμίξατε σώματα ἀνάγων
 ἡδρῶν τοῖς τῶν ἁγίων μαρτύρων σώμασι· τύμβοι δὲ βεβήλων θυοπόλον

πολλὰς μέσων ἔχουσι κείμενον. V. 2. ἀμφὶς ἔχουσιν. Vid. ad nr. 137. — V. 4. αὐτοῖς εἶματ' ἔχοντες. P. αὐτοὶ σήματ' ἔχοντες. Mur. Cf. nr. 105. v. 7. — V. 4. ἀπέδουθαι. P. ἀπιδουθε. Murat. Erant igitur, qui sepulcra, ob martyrum communionem illustria, aliis venderent, idque saepius. V. 5. καὶ τοῖς δις scribendum videbatur Muratorio, probabiliter. — ἱεροσούλοις. P. ἱεροσολεῖς. Muratorius, quod verum videtur, nisi fortasse verba in hunc modum accipienda sunt: ἱεροσούλοις ἀποδύσθαι τοὺς μάρτυρας! Sed illud probabilius. — φιλέει. P. φιλλείει. Murat. De permutatione litterarum *π* et *ι* vid. Porson. Advers. p. 115. ed. Lips. εἰξατε. P. Mur. ἤξατε tentabat Salvinus, probante Muratorio. Scripsi ἤξατε, quae aoristi forma frequens est ap. Homer. ἔξεν cum ἤξεν permutatum 'Il. β. 667. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 356.

Nr. 171. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρίῃ. Ap. Murat. p. 139. junctim cum tribus sequentibus. In edit. nostra perperam excusum τυμβωρίων. quod vitium corrigendum etiam nr. 172. 176. 179. 180. V. 1. εἰδ' ἀκούσατε. P. τόδ' ἀκούσατ'. Mur. V. 5. Sensus: si dixeris, impune hoc fieri, quod mortui, quae hinc fiant, (τὰ ἐνθάδε) non noverint, hoc tum pro vero habebō, cum te filii defuncti contumeliam lento animo ferentem videro. — Nr. 172. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρίῃ. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedente. V. 1. ἐργεγόβιοι. P. et Cod. Medic. ἐργυόβιοι. Murat. V. 3. λαιμοῖς. P. λαιμούς. Murat. Hoc reponendum, ut etiam v. 4. ἦρα φέρειν, pro ἰρὰ φέρειν. Nr. 175. δαίμοσιν ἦρα φέρειν. Cf. Quint. Smyrn. IX. 29. X. 462. et Heyn. ad Homer. T. IV. p. 151.

P. Nr. 173. ³πρὸς ἀποτ' ἐκ τάφων λίθων ναοὺς οἰκοδομοῦν. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 2. ^vμνησιμένους. P. μνωμένους. Murat. V. 3. βήματα. sacraria, adyta. Vid. DuCang. Gloss. p. 190. ἡμῖν. P. ἡμιν. Cod. Medic. et Paris. ἡμιν aut ἡμιν scribere potuissem, ut nr. 167. ἄμμεν est ap. Mur. ex Cod. Ambr. — V. 4. μὴ δὲ τ. τύχη. P. μηδὲ τ. τύχοι. Murat. — Nr. 174. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τραφῶν. Ap. Murat. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 5. ἀμούς. P. λαούς. Mur. Cf. DuCang. Glossar. p. 788. ^{ων}V. 4. νεκροκόμοισι. P. νεκροκόμοι. Mur.

Nr. 175. πρὸς τοὺς αὐτοὺς, ὅτι οὐ δεῖ ἐν μαρτυρίοις τραφῆν. Ap. Murat. p. 205. V. 2. θαλίας. P. et Cod. Medic. θυσίας. Cod. Ambr.

V. 3. λύσιν. istis epulis nos finem fecimus. V. 5. οἱ φιλόκαμοι. P. ὦ φίλον. Mur. Etiam illud bene habet. — Nr. 176. κατὰ τυμβωρύχων τ' αὐτ' γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 141. — Nr. 177. θανμαστὸν περὶ τῶν ζ^τ θεαμα. πρῶτον τει τὸ ἐν βαβυλῶνι σεμηραμε^χ. B. ὁ ἐν ολυμπία ζεὺς χρυσοῦς σφραγῆλα. γ. αἰγύπτ' πυραμι. δ. οἱ ἐν κολοσσais κῆποι. ε. ὁ ἐν ἐφέσω ναος τ' αρ. ε. ὁ ἐν ῥόδω κολοσσ. ζ. ὁ μανουολῷ τάφος. Ap. Murat. p. 142. V. 2. τύμβος. P. τάφος. Mur. V. 3. ἔσχον. P. ἔσκον. Mur. quod reposui. V. 4. ἀποτῆλε. P. ἄπο πῆλε. Mur. procul me super hos scopulos attollens. θίων. Antip. Sid. p. 366. nr. 51. Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρη θίοντα δόμον.

Nr. 178. In Cod. Pal. a praecedente non distinguitur. Diversum tamen epigramma, quamvis ejusdem argumenti. Ap. Murator. p. 143. separatim exhibetur. V. 1. ὅτε ἦν. fortasse ὅτ' ἔην. ut nr. 143. v. 4. — V. 4. ὦδε. P. ὠδε. Mur. δὲ τινάχθην. P. δ' ἐτινάχθην. Mur. rectius. — Nr. 179. τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων. πάντα ταῦτα εἰς τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 143. V. 1. τόσου. P. τόσον. Cod. Medic. Vera lectio non fugit. Muratorium. P. Nr. 180. κατὰ τυμβωρύχων. Ap. Murator. p. 144. — Nr. 181. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 144. V. 1. ὀσοάτιον. P. ὀσοάτιον. Cod. Medic. De longiore spatio, ut saepe apud seniores. De numero majore p. 156. nr. 80. ubi vid. — V. 2. οὔλο- μένας. P. οὔλομένους. Murat.

Nr. 182. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 145. V. 1. τύμβον. P. τύμβων. Cod. Medic. V. 2. ἦν ἰδ' ὄσην. P. εἰ δὲ τόσην. Mur. V. 3. ἐρρηξυτε. P. ἐρρήξατο. Cod. Medic. Recte. Poëta se corrigit. V. 4. λάξεσθε. P. χάξεσθε. Murat. — ἀναραιοσάμεθα. P. ἂν ἀραιοσάμεθα. Murat. qui ἀραιοσάμεθα legendum suspicatur; nescio quare. — Nr. 183. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 145. V. 1. ὥς τε κακόν. P. ὦ τε κακόν. Murat. ex Cod. Medic. Neutra lectio vera. Vide an fuerit: αἶ, αἶ ἄχος τι κακόν προτ. — Nr. 184. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. μανουολῷ esse videtur in P. μανουίλου. Murat. Vid. ad p. 366. nr. 58. v. 5. Κάρεσοι. prima contra constantem veterum usum correpta. Vid. ad nr. 93. V. 2. τυμβολέτις. P. τυμβολέτης. Murat. V. 3. Scr. Καππαδόκεσιν. — Nr. 185. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. τεῖχος. P. Mur. τοῖχος scripsi ob ὄρθιος. Est autem pro muro, ut etiam alibi. — ὄρθιος. P. V. 2. λαγόνες, si vera est lectio, latera sunt muri, ut nr. 188. v. 4. latera sepulcri. Sed malim sane: ἐκ λαῶν δ' εἰς ἐν ἀγειρομένων. Murus fuerat ad montis

radices; illo diruto, ex saxis circumjacentibus sepulcrum in montis cacumine exstructum erat. V. 4. χρυσόφιλε σοι με τίναξονόλον. P. χρυσοφίλοις οἷ μ' ἐτίναξαν ὄλον. Mur. Hoc reposui. Sed perperam excusum ἐτίναξον.

Nr. 186. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 147. V. 1. νεκρῶν ἐκρὰ πέλοι. P. νεκρὰ πέλοι. Mur. πέλοι servari posse existimabam. — μνήματος δ' ἀνεγείρατο. P. μνήματα, ὅς δ' ἀνεγείρει. Mur. Error in Cod. Pal. ortus ex scribendi compendio, μνήμα ὅς. V. 2. τῇ κόνι. qui cineri, manibus sepultis, magnificum sepulcrum exstruit. De corruptione terminationis ex contractione ortae vid. ad nr. 11. v. 5. Post κόνι comma ponendum. V. 3. ἐξαλαπάξει. P. ἐξαλάπαξεν. Mur. V. 4. οὐ μή. P. εἰ μή. Murat. De harum particularum permutatione dixi in Append. ad Person. Advers. p. 311. s. ed. Lips.

Nr. 187. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 147. V. 1. πρὸς γὰρ ὦδε τό. P. πρὸ γὰρ ὤλετο. Murat. quod reposui. In praecedentibus verbis autem Cod. Pal. verissime, οὐκ ἐρεῖ. Cod. Paris. οὐκ ἐνέει. quod ab illo parvo apice differt. οὐ κενεῇ Murat. ex conjectura Salvini. V. 2. ἀρχαίης σῆμα τόδ' ἐργασίης. optima lectio, quam corrumpit Murat. cum Salvinio legens ἀρχαίη σήματος (hoc ex Cod.) ἐργασίη. V. 3. εἰς δέ σ' ἐνήρατο. P. σ' non comparet ap. Murat. Distinctione versum juvare conatus sum. τὸ δέ; ad σῆμα referendum. V. 4. ἔχοι σκοτήν. imprecatio est: pro auro habeat Orci tenebras! Distinctionis nota post χρυσὸν neglecta, absurdum sensum effecit Italus editor.

P. Nr. 188. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 148. V. 1. φέρετε. P. φέρει. Cod. Murat. πόδα σοι μετὰ ταῦτα. P. πόδα ἴσθι με ταῦτα. verissime Cod. Medic. V. 3. ἀλλεδοκήδη. P. ἔδοκήθην. Murat. — Nr. 189. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 148. V. 2. νῦν αὖτε τάφον. P. νῦν τε τάφον. Cod. Medic. νῦν τε τάφου. Murat. sensu parum expedito. Δηλήμονος non est miser, sed noxii et malevoli. Quare scribendum suspicor: νῦν ἀντὶ τάφου δηλήμονος ἀνδρὸς Σῆμα πέλω. nunc sum monumentum malitiae perniciosi hominis. V. 4. εἰ παλάμαισι φιλοχρῦσοισιν. P. ἢ παλάμῃσι φιλοχρῦσῃσιν. Murat. Cf. nr. 213. v. 3. λῶϊον ἢ παλάμῃσι φιλοχρῦσοισιν ὀλέσθαι.

Nr. 190. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 149. V. 1. κληνίδες. P. κληῖδες. Mur. V. 4. Alterum hemistichion, quod in Cod. Pal. omis- sum, supplevi ex Murat. — Nr. 191. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 149. V. 4. οἶον. P. οἶον. Murat. Illud verum. Irridentur enim οἱ τυμβωρύχοι, aurum quaserentes in sepulcro, quod nihil continebat

praeter ossa et cineres. — Nr. 192. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 150. prius tantum distichon legitur. V. 1. πρὸς γε θεοῦ. P. πρὸς τε. Mur. Fortasse scribendum: πρὸς σὲ θεοῦ ξενίου λιτάζομαι. Vid. ad p. 292. nr. 540. — V. 4. ὁ δράσας. priore male correpta, ut media in ἐφρασ ap. Nostrum Carm. XLIX. 1. T. II. p. 112. B. Carm. L. 21. p. 116. B. in ἐκρίνα passim, v. c. Carm. II. 65. p. 43. C. Alias correxeris: τοῖα πάθοις οἳ ἔδρας. De οἷα priore correpta vid. ad p. 139. nr. 501. v. 2. — Nr. 193. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 150. In Cod. Pal. v. 3^{tius} praepositus vers. 2do, sed error litteris appictis emendatus. V. 4. ταῦτ' εἰ λειψῇ. P. ταῦτα ληλομένῳ. Murat. quod emendanti librario deberi videtur. Legendum suspicor: ἦν τις ἐπέλθῃ, Ταῦτά τε ληψῇ; ὅσω. ἀσπ. si quis advenerit, corpusque sepultum et defuncti iram sibi rapere voluerit, libenter dabimus.

Nr. 194. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 150. V. 1. οὐκ ἐφύλ. P. Mur. Scribendum videtur: οὐδ' ἐφέλασσε. si solus soli aurum dedissem servandum, tuque illud non servasses, pessimus sane esses. Muratorius, interrogandi signo post εἰλήφεις posito, ἢ κακός ... edidit, hoc sensu: nonne servasses depositum? Servasses sane, aut scelestus esses. V. 2. voculas ταῦθ' ὅ, in Cod. Pal. omissas, suppediavit Cod. Medic. — V. 4. εἶπε. P. εἶπέ. Murat. — Nr. 195. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 151. V. 2. εἶασαν. media iterum male correpta. Vid. ad nr. 192. v. 2. — Nr. 196. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 151. ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret. V. 2. λέξει. P. δέξῃ. Murat. ἀγκαλίσσει. P. ἀγκαλέσει. Cod. Murat. qui ἀγκαλίσει edidit. Vera est lectio Cod. Palat. P. V. 3. post τάφον interrogandi signum pone; in fine tetrastichi punctum. V. 4. τάλαντα, τῆς δίκης sc. ut passim ap. Gregorium.

Nr. 197. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 151. V. 1. δίκη. P. δίκης. Murat. quem vera lectio non latuit. V. 2. ὠλεσας. P. ὤλεσας. Mur. Nostram lectionem veram esse, apparet ex v. 3^{tio}. V. 3. 4. Hi versus in Cod. Pal. cohaerent cum praecedentibus; ap. Muratorium cum sequente epigrammate. Peculiare epigr. efficiunt, ita tamen, ut ad praecedens distichon respondeant. Defunctus Terram a Justitia insimulatam excusat. V. 4. τοῦτον ἔχω. Haec commodum sensum non habent. Fortasse legendum: τοῦτ' ἀνέχω. hanc direptionem sc. et eversionem. Quamquam me non fugit, veteres et bonos scriptores hoc sensu ἀνέχεσθαι dixisse, ap. Gregorium tamen etiam ἀνέχειν ferendi et sustinendi significatione ferri posse existimo. Ad sensum bene haberet etiam: καὶ φιλονεικείης εἵνεκα λοίγον ἔχω.

Nr. 198. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 152. junctim cum praecedente. V. 1. πρόσθε τὰδ' P. πρόσθετα δ' Mur. — **Nr. 199.** Cohæret hoc distichon cum praecedente in P. Inde sejunctum ap. Murat. p. 153. Ἐρινύς. Vid. ad p. 234. nr. 188. v. 5. — **Nr. 200.** εἰς τοὺς αὐτοὺς. In duo divisum exhibetur ap. Murat. p. 153. V. 1. καὶ λήξατε. P. Quum καὶ omissum esset in suo Codice, Murat. καὶ inseruit. V. 2. κεύθω. P. et Cod. Medic. κεύθειν Mur. ex vera correctione Salvini. — τυμβολέται. P. et Cod. Medic. τυμβολέταις. Murat. c. Salvin. V. 3. 4. νεκρῶν καί. Sensus hujus distichi mihi minime expeditus. Suspicipari licet: νεκροκόμων τάδε γ' ἐστὶ σοφίσματα. Sed vereor, ut hoc sufficiat. — **Nr. 201.** εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 153. V. 1. τίς σ' ἀν. P. τί σ' ἀν. Murat. ἀντὶ τόσσου. P. ἀντιόοντος. Murat. Ducta haec ex ep. Platonis p. 246. nr. 268. τόσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος. — **Nr. 202.** In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente; alterum separatim exhibetur cum lemma: πρὸς τοὺς αὐτοὺς. V. 1. post νεκρῶν comma ponendum. V. 3. vocabulum τάγον omissum in Pal. accessit ex Murat.

Nr. 203. In duo epigrammata divisum in Pal. Junctim ap. Murat. p. 154. V. 1. βράσει ἐν εμοῖς. P. βράσειεν. Mur. V. 4. ἐπικειρολήθη. P. ἐπι χειρ ὀλοή. Murat. — **Nr. 204.** πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 154. V. 1. πνικα. P. ἡνίκα. Murat. V. 2. ὡς εἶδες. P. πῶς εἶδες. Mur. quod verum esse ex proximo versu apparet, ubi ὡς positum pro ἡνίκα. V. 3. ὡς δ' εἶδ' εὐτὼς. P. ὡς δ' εἶδες πῶς. Murat. Vestigia Cod. Palat. ὡς δ' εἶδες ostendunt. — ἡ τάχα κείν σε τί σκέθον. P. ἡ τ. μέν σε Τῇ σκέθον. Murat. Dedi, ἡ τάχα κείνα (τὰ ὁστέα) Τῇ σκέθον. subaudito ἄν, quod in talibus interdum omittitur. Sed scribendum procul dubio: ἡ τάχα κέν σε Τῇ σκέθον. sane te ibi retinuissent.

Nr. 205. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 155. V. 3. τίννοθε θεός. P. τίννοθε ὅς. Mur. V. 4. ἡμῖν ὅσον. P. ἔμμιν ὅσον. Mur. — **Nr. 206.** κατὰ τυμβωρόνων. Apud Murat. p. 155. P. V. 3. ἡκω. P. ἡχώ. Mur. πύμα τήγορος. P. πνμάτης ὁπός. Murat. ὑστερόφωνον Ἠχώ dixit Gregor. Carm. LXII. 155. T. II. p. 149. D. cum Satyrio Thyillo in Planud. nr. 153. T. II. p. 673. πνματηγόρος aliunde enotatum non invenio. — ἀντία χειρῶν. P. ἀντιαχείτω. Cod. Medic. quod nescio quomodo in editione nostra in duo vocabula divisum, ἀντία χεῖτω. Hoc per se non male habet; sed ἀντιαχείτω verius est. Ep. Theocr. p. 433. nr. 437. ἀηδονίδες μινυρίμασιν ἀντιαχεῖσθαι Μέλπουσι. — V. 4. κτίωνων omissum in Pal. suppletur a Cod. Medic.

Nr. 207. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 155. V. 2. ἐπισχῆσαι. P. ἔτι σχῆσαι. Cod. Medic. [In variis Lectt. editionis nostrae male excusum ἔτι σχῆσαι. P. Scr. Mur.] V. 3. χρυσός. P. χρυσοῦ. Cod. Medic. V. 4. ἐπέχειν. P. ἐπέχει. Cod. Medic. ἐπ' ἔχεις. Mur. ἐπέχειν vim habet imperativi: *jam omnibus rapaces intendē manus.* — Nr. 208. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 156. — V. 2. ἀπῆλθον ἔχων. quod ex omnibus bonis meis solum mecum abstuli, p. 527, nr. 99, καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων. V. 3. τοῦτον τις. P. τοῦτόν τις. Mur. hunc, qui tumultum meum diripuit.

Nr. 209. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 156. V. 2. τίς δ' ἄν. P. τῆς δ' Murat. ex Cod. Medic. De sepulcro alto in alto monte exstructo agitur. V. 5. cum novo lemmate: εἰς τοὺς αὐτοὺς. Sejunctum hoc distichon a praecedentibus in Pal. Ap. Murat. rectius cum iisdem cohaeret. καμῆ. P. καί με. Murat. πέρι καλλέα. P. περικαλλέα. Murat. V. 6. ἐλπισθίς. P. δεύτερα πάντα δίκους. P. δεύτερ' ἅπαντ' ἄδ. Mur. — Nr. 210. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 156. junctim cum praecedente. V. 1. ναυηγῶ. P. ναυηγοῖο. Mur. V. 3. novum in Cod. lemma: εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Nr. 211. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 157. V. 1. ἐπλεο θνητοῖς. P. ἐπλετο ἀνηλοῖς. Cod. Medic. ἐπλετ' ἀνηλοῦς. Murat. ex correctione Salvini. — V. 2. χεῖρα φέρεις. ut nr. 235. οὐποτ' ἔδει τοιγὴν χεῖρα φέρειν φθιμένοις. — ἀδικῶν. P. ἀδικων. Cod. Medic. ἄδικον. Mur. V. 4. Scr. τῶνδ' ὕπο. — ταῖς μιαιναῖς. P. ταῖς ἀλειτουργαῖς. Cod. Med. — Nr. 212. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 157. V. 1. παντὶ θανείς. P. πάντ' ἔθανεν. Cod. Medic. — τί παίζομεν. P. quod verius videtur, quam lectio Cod. Med. ap. Mur. πάντ' ἔθανεν· νεκρῶσιν ἐπαίζομεν. — οὐ τί σ' ἐτ' αἰδ' ὥς. P. οὐτίς ἔτ' αἰδοίς. Murat.

Nr. 213. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 158. V. 1. ἡέ. P. V. 2. δάψατε, vi transitiva: flammis consumendum date. Alibi flammæ dicuntur δάπτειν. φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν. Apoll. Rhod. IV. 666. Ἰλ. ψ. 182. Ἐκτορα δ' οὔτι δάσσω Πριαμίδην περὶ δαπτέμεν. Sed vide an fuerit: ἡέ περὶ δάψατε παντοφάγῳ. Philostr. Vit. Sophist. p. 601. ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις περὶ μὴ δάπτειν. et sic saepissime. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Ephes. p. 203. ed. Locell. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 570. Aelian. H. An. X. 22. Βαρκαῖοι . . τῶν ἀποθανόντων νόσῳ τοῖς νεκροῖς ὑβρίζοντες . . δάπτονται περὶ. In idem incidisse Wesselingium nunc video ad Diodor. Sic. L. III. 55. p. 223. 42. ubi vid. — V. 3. φιλοχρῆνσοισιν. P. φιλοχρήνσοισιν. Cod. Medic. Vid. ad nr. 189. v. 4.

P. Nr. 214. τοῦτο εἰς τὸν κύρ τάφῳ ἐγένετο ὡς Ἡρόδοτ. P. Ap. Murat. p. 158. V. 1. κούρος. P. κῆρος. Murat. V. 3. ὡς δέ. P. Mur. ὡς δὲ scripsi. Scribere potuisset Greg.: ὡς σὺ τοσοῦτον Σ. V. 4. οἷξας. P. οἷξας. Murat. Causa non erat, cur augmentum omitteretur. Et nr. 224. ἀνψῆς scriptum. — **Nr. 215.** εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 159. V. 1. τάχ' ἄν. P. τάχα. Murat. V. 3. ὡς δέ. P. Mur. Hoc quoque loco scripsi ὡς δέ. — **Nr. 216.** πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 159. V. 2. τίσης. P. ἀτίσης. Murat. V. 3. οὐ γὰρ οὗτος. P. metro vacillante. Recte Cod. Medic. οὐδὲ γὰρ οὗτος. V. 4. ἐνβατα. P. ἄμβατα. Murat. ἔμβατα scripsi. Planud. Epigr. nr. 125. T. II. p. 662. οὐποτε κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις. Ib. Damaget. nr. 95. T. II. p. 652. ἔμβατος ὡς ἄν τοι καὶ Νεμέα τελεῖθαι. Si ἄμβατα scripsit Gregorius, cogitasse videri potest de dicto Philippi Macedonis, quod refert Cicero ad Attic. I. Epist. XVI. Praeivit Sophocl. in Aload. fr. XI. δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλῆτος ἐς τε τᾶβατα καὶ πρὸς τὰ βατά.

Nr. 217. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. In Cod. duo haec disticha sejunguntur; quorum alteri adscriptum ὁμοίως. Ap. Murat. p. 160. eadem junguntur, quod mihi videtur verius. V. 2. λυσσῆσις. P. λυσσείης. Cod. Medic. V. 4. γαιαναφθείσα. P. γαῖαν ἀρεῖσα. Cod. Medic. Respiciatur Arat. in Phaenom. 132. s. — **Nr. 218.** ὁμοίως. Ap. Murat. p. 160. V. 2. πλεκτὸν νιῖ δῦμον. Media vox fortasse depravata. Equidem domum textilem, quam quis filio construxerit, non magis novi quam Muratorius. An scribendum: πλεκτὸν Νηρέϊ τεύξε δόμον. i. e. navem. πλέκειν ut texere. Hesiod. Scut. Hercul. v. 63. κόνις . . κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασιν. ubi vid. Heinrich. p. 126. et Graev. Lectt. Hesiod. c. XVII. Ovid. Heroid. XVI. 116. *Textitur et costis panda carina suis.* vid. Nic. Heins. ad Ovid. Metam. XIV. 531. Voces πλεκτοννηρεῖ, et πλεκτοννιῖ in Codd. minimum discrepant.

Nr. 219. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 161. V. 4. τύμβον θ' (sic) ἀναρῶ. P. θ' abest a Cod. Medic. — **Nr. 220.** πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 161. V. 1. Ποδίοισιν. ex Pindar. Ol. VII. 62. sqq. V. 2. φέρεις. P. φέρει. Murat. ὡς κακ. P. ὄς. Mur. V. 3. Inter hunc et praecedentem versum in Pal. spatium relictum, quasi novum epigramma inciperet. Sed jungenda haec esse apparet, ut est in Cod. Medic. V. 4. τέμβος κ' ἐξ. P. ἦ ἐξ. Murat. Ne quem offendant particulae ἄν et κέν in hunc modum junctae, sic etiam veteres usurpasse constat. Vid. Heyn. ad 'Il. XI. 187. T. VI. p. 156. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XXIV. — νεκύεσσι δ' ἀρηγός. P. ἀρήγοι. Mur. ex Cod. — **Nr. 221.**

εἰς τοὺς αὐτοὺς. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 162. V. 2. ποῖα Δίκη. Haec vix sincera, quum ποῖα esse deberet, posteriore syllaba producta. Hujus certe licentiae paucissima occurrunt exempla. Vid. ad p. 90. nr. 20. v. 4. Corrigere quis possit: ταῦτα φιλοχρήστοις εὐαδὲ ποῖα Δίκη; ἀνδάνει scil. quamvis sic particula adversativa aegre careas. Aut: ποῦ οὐ, Δίκη;

Nr. 222. cohaeret cum praecedente disticho in P. Rectius inde sejungitur in Cod. Medic. ap. Murat. p. 162. V. 2. ἔφυγον. Cod. Medic. ἔφυγον. P. Medic. — τίπτε. P. τί γε. Murat. τί με. Cod. Medic. Verum est τίπτε, pro τί ποτε. quid, quaeso, auro pejus? P. 615. nr. 3. τίπτε τοι, ὦ τίκος, ἄλγος ἐπέχραον; P. 667. nr. 12. τίπτε δέ μοι χρεὸς ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν. — P. Nr. 223. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. κατὰ τυμβωρύχων. Ap. Murator. p. 162. V. 1. ὑπέρ. P. ὑπερ. Murat. εἰς τις ἔτλην. P. εἰ σὶ τις ἔτλη. Murat.

Nr. 224. In Cod. Palat. cohaeret cum praecedente. Ap. Murat. p. 163. inde separatum. V. 2. ἴσον. P. — Nr. 225. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 163. — Nr. 226. Hoc distichon in Pal. iterum male cohaeret cum praecedente. A Muratorio omissum. — Nr. 227. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 163. V. 1. ἀποχάξω. P. ἄπο χάξω. Mur. Ὅδ. λ. 95. ἀλλ' ἀποχάξω βόθρου. — Nr. 228. In Pal. cohaeret cum praecedente. Peculiare est epigramma ap. Murator. p. 163. V. 1. δειλήμονα. P. δηλήμονα. Murat. Vid. ad nr. 189. v. 2. — τάγον. Medic. — ἐώλπειν. P. ἐόλπειν. Mur. — Nr. 229. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 163. Cum hoc disticho in Pal. cohaeret Nr. 230. quod ap. Murat. p. 164. cohaeret cum proximo tetrasticho, cui in Cod. Pal. adscriptum εἰς τοὺς αὐτοὺς. Secutus sum editorem Italum, re ipsa suadente. V. 1. ἀλλεμέ ωῖξεν. P. ἀλλὰ μ' ἔωξεν. Murat. quod verum. V. 5. διειρήτορες. P. διφήτορες. Cod. Medic. διζήτορες. corr. Murat. Oppian. Hal. II. 435. βυθῶν διφήτορες ἄνδρες.

Nr. 231. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 164. V. 1. ἔγειρα. P. ἔγειρε. Medic. Cod. V. 2. βάλλοι. P. βάλοι. Cod. Medic. — Nr. 232. In Cod. Pal. cohaeret cum praecedente; separatim exhibetur ap. Murat. p. 164. V. 1. ἐπέχραον. P. ἐπέχραον. Cod. Medic. V. 2. φεύγετε ἐκ. P. δ' interposuit Murat. quod non necessarium. Gregorii poemata ejusmodi hiatibus scatent. — Nr. 233. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 164. — Nr. 234. cohaeret cum praecedente in Pal. Peculiare est epigr. ap. Murator. p. 165.

Nr. 235. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 165. V. 2. χεῖρα φέρειν. pro ἐπιφέρειν. ut nr. 211. ζῶσιν καὶ φθιμένοις χεῖρα φέρεις ἀδικῶν. —

Nr. 236. cum praecedente cohaeret in Pal. Ap. Murator. p. 165. V. 1. *ώσαλαπαξας*. P. *ώς αλάπαξεν*. Cod. Murat. Scrib. *ὅς δ' αλάπαξεν*.

V. 2. *ἐμὸν θῆκεν πολλοῖς θῆκεν*. P. — Nr. 237. *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 165. V. 2. *φείδεο οὐ νέκνος*. P. *φείδεο σὺ νέκνος*. Cod. Medic. versu ruente. Scripsi, *φείδεο τοῦ νέκμος*. De litteris σ et τ permutationis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5.

P. Nr. 238. *πρὸς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 165. male distinctum. — *αὐτὸς ἔγωγε*. tumulus sum, quem eruis, nihil aliud. i. e. id quod scrutaris, tumulus est. — Nr. 239. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 165. — Nr. 240. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *εἰ λείην*. P. *εἰ λίην*. Murat.

Nr. 241. *ὁμοίως*. Apud Murator. p. 166. V. 1. *γύμνωσεν*. P. *γυμνώσει*. Cod. Medic. — Nr. 242. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *ἦέ*. P. *ἦε*. Cod. Medic. In Murat. Anecd. p. 182. in epigr. Gregorii in Philagrium: *Εἰ μὴ σοι δέμας ἦε, Φιλάργε, τόσσον ἀκιδνόν*. Apud Homerum *ἦεν* semper scribitur. V. 2. *ἄλλα*. P. — Nr. 243. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 166. — Nr. 244. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murat. p. 166. In fine distichi signum interrogandi ponendum. — Nr. 245. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *διέπερσας*. P. *διέπερσας*. Cod. Medic. — *ὥς*. P. Mur. *ὥς* scripsi, ut supra nr. 214. 215. — *διαρκέσαι*. P. *διακέρση*. Cod. Medic. — Nr. 246. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murat. p. 168. V. 1. *οὐκ ἀνέφωξεν*. P. *οὐκ ἀνέφωξεν*. Cod. Medic. Sensu iubente scripsi: *οὐκ ἂν ἔφωξεν*. non aperuisset.

Nr. 247. *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 168. junctim cum praecedente. — Nr. 248. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. — Nr. 249. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. V. 2. *τωσ ετεμόντι λίθον*. P. *λίθος*. Murat. — Nr. 250. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *τυμβῶ πολὺς*. tumulo dives i. e. magno sepulcro instructus. — Nr. 251. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *κἄν στῆς*. an scribendum potius: *κἄν τλῆς* ... *ὀρύσσων*. — V. 2. *ἔχει*. P. *ἔχω*. Cod. Medic. — Nr. 252. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *πολύχενσος* h. l. pro *πολυτελής*, largiter instructus. Iis, qui saxa sibi cupiunt, dives est tumulus; caeterum nihil nisi cineres continet. — Male explicatur ap. Muratorium. — Nr. 253. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. — Nr. 254. Sine lemmate in Cod. Pal. Ap. Murat. p. 168. V. 2. *εὐρε*. P. *ἡύρε*. Cod. Medic. — *Τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ Θεολόγου*.

NOTARUM CRITICARUM
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
SCRIPTORIBUS
SERVATA SUNT
PARS ALTÉRA..

ΙΧ.

ἀρχὴ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἐπιγραμμάτων.

Οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἡμέλῃται τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος, ἀλλ' ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εὐρεῖν καὶ ἐρμηνείας ἐπίδειξιν, καὶ πραγμάτων γενομένων ὄντως, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν.

δ
Nr. 1. πολυαῖνον σαρ. εἰς δορκάδα ἣν ἐθήλασεν ὄφις, ὅθεν πινὼν ὁ νεβρὸς ἐν ἀπέψιξεν. Br. II. 287. nr. 4. An. II. 2. p. 329. V. 2. εἰδοῦσα. P. Pl. οἰδοῦσης. Br. c. Scaligero in not. mst. qua correctione et versus juvatur et sensus. — πικρὸν. P. πικρός. Plan. fortasse rectius, ne ἔχῃ epitheto careat. λυγρὸς tacite recepit Br. sine dubio, quia πικρὸν versu 4to recurrit. V. 3. ἰομιγῇ. P. ἰομιγῇ. Pl. Br. θηλὴν. P. θηλύν. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. V. 4. ἔβρωξε. P. ἔβρωξε. Pl. Br. Eandem varietatem vidimus p. 287. nr. 506. v. 8. ἔβρωξε Schaefero monente restitui. ἀναβροχθὲν habetur ap. Homer. Od. λ. 585. ubi vid. Eustath. ad p. 458. 42. ἀναβρόξεις Od. μ. 240. ubi Eustath. p. 485. 14. θέμα βρύχῳ ἄχρηστον εἶναι monet; quod tamen non impedit, quominus aoristus verbi simplicis in usu fuerit. ἀναβρόξασα est etiam ap. Apollon. Rhod. IV. 826. ubi vid. Br. — V. 5. νηλαίη. P. νηλέϊ. Pl. Br.

Nr. 2. τιβερίου ἰλου. εἰς τὴν αὐτήν. Br. III. 7. nr. 1. An. III. 1. p. 15. V. 2. δακέτων. P. Br. δακετῶν. Pl. Sic scribitur ap. Aelian. H. An. I. 57. in Fragm. Nicandri Ib. L. X. 49. et in decem saltem aliis locis ap. eundem. Etiam alibi saepissime. Ap. Themist. Or. XXII. p. 282. A. μετὰ δὲ ἅπαντα δακετῶν θανάσιμων. scr. μετὰ . . . δακέτων. Structuram ἣ φορέη δακέτων illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 2. ἰόν. P. Sed v. 5to ἰωῖ idem Cod. V. 3. vulgo post ἀμέλξας distinguitur. Rectius Br. χεῖλεσι cum ἀμέλξας conjunxit.

ο
Nr. 3. ἀντιπάτρου, οἱ δὲ πλάτων εἰς καρὺν πεφνευμένην ἐνοδοῖ. Br. I. 173. nr. 20. inter epigr. Platonis. An. I. 1. p. 352. V. 3. ἀκρεμόνας. P. ut etiam nr. 21. v. 4. p. 367. nr. 64. p. 423. nr. 384. v. 12. p. 452. nr. 563. v. 6. V. 5. εἰ γάρ. P. ἦ γάρ. Pl. Br. V. 6. εἰς ἐμήν. P. Ald. 2. 3. ed. Nic. Sab. ἐπ' ἐμήν. Vulgo et Br. Eurip. Phoen. 622. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφνε' ἐγώ. ubi vid. Valkenar. — Nr. 4. κυλλινίου. εἰς ἀχράδα κεντριθεῖσαν εἰς ἄπιον ἡμερον. Καλλινίου.

Plan. p. 25. St. *Κυλληγίου*. Br. II. 282. nr. 1. An. II. 2. p. 316. V. 1. *νοθή*. P. *νόθης*. Pl. Br. Cf. Cuperi Obs. I. p. 117. sqq. V. 5. *πολλή σοι*. P. Pl. Pronomen acuendum videtur.

Nr. 5. *παλλαδά* εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 428. nr. 105. An. II. 3. p. 249. In Plan. p. 27. *ἄδηλον εἰς ἀναδενδράδα*. in quo lemmate *ἀχράδα* corrigendum esse non fugit Scaligerum. V. 1 et 4. *ὕχνη*. P. *ὄχνη*. Pl. Br. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem secutus sum. ἦ μὲν. P. ἦ μὲν. Pl. ἦς μὲν. Br. A membr. non recedo. Cf. ad p. 156. nr. 84. v. 6. V. 2. *φλοιῶ φῦλλον*. P. *φλοιῶ φλοιόν*. Pl. *φλοιῶ πτόρθον*. Br. Satis pro arbitrio. *φύλλον* si genuinum est, de germine accipi debet, quod cortici arboris inseritur. De floribus usurpari constat. — *πτόρθον* .. *ρίζωθεις*. P. *πτόρθον* ... *ρίζωθή*. Pl. *πτόρθος* ... *ρίζωθεις*. Br. quod recipere non dubitavi. — *τομή* .. *ἀμείψας*. P. *τομή* .. *ἄμειψεν*. Pl. *τομή* .. *ἄμειψεν*. Br. Non minus bene haberet: *πτόρθος* δ' ἐπὶ δένδρῳ *Ῥιζώθῃ*, δένδροιο *τομή* καὶ *καρπὸν ἀμείψας*.

Nr. 6. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 429. nr. 406. An. II. 3. p. 250. V. 1. *ἀχράς ἦν*. P. *ἔην*. Br. *ὕχνην ἔθηκας*. P. Loco vocabuli *ὕχνην*, quo metrum evertitur, *ὕζον* vel *ἔρνος* ponendum existimabam. Sed fortasse scribendum: *μυρίπνοον, ὠνερ, ἔθηκας*. — V. 2. *ἐρεῖς*. P. *ἐνεις* scripsi sine haesitatione. De litteris *ν* et *ρ* inter se permutatatis vid. ad p. 205. nr. 548. v. 4. *ἐνίεναι* idem quod *ἐμπήξαι*. Jam vide quomodo Br. totum hoc distichon immutaverit: *Ἀχράς ἦν ὄχνην σέο κλωσὶ μυρίπνοον ἦκα Δένδρῳ πτόρθος ἐρεῖ, τὴν χάριν εἰς σε φέρω*. maximam partem ex praeposteris conjecturis Salmasii, qui tamen *χερσὶ* intactum reliquerat. — P. Nr. 7. *Ιουλίου πολυαίνου εἰς τινα ἐπὶ ξενῆς εὐξάμενον ἐν τιῇ ἰδίᾳ πατρίδι τελευτῆσαι καὶ ζῆσθ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον*. Br. II. 287. nr. 1. An. II. 2. p. 327. V. 5. *δέ με*. P. Pl. *δ' ἐμέ*. Br. In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8. quod inde separatum dedit Plan. p. 33. St. cum inscriptione *Ἰουλίου Πολυαίνου*. Ad praecedens epigr. non pertinere satis apparet; sed suspicari quis possit, illud proximo praefigendum esse. V. 1. *βιώτον*. P. et quaedam editt. Plan. *βίοτοιο* Ald. tres, Junt. Nic. Sab. — *κλέπτει χρόνον*. P. et Codd. Plan. ap. Br. *νόον*. vulgo.

Nr. 9. τοῦ αὐτοῦ. ὁμοίως ἐπὶ τινι εὐξαμένῳ εὐπλοῖτῃν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὑποστροφίην. Br. II. 287. nr. 2. An. II. 2. p. 327. *Ἰουλιανοῦ* inscribitur ap. Plan. p. 41. St. V. 3. *δωίης*. P. *δοίης*. Pl.

Br. Vide de illa optativi forma ad p. 158. nr. 91. v. 6. — *σαώσοις*. P. Br. *σαώσαις*. plurimae editt. Plan. Nonnullae *σαώσοις*. Passim haec tempora inter se permutantur. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Tyr. 792 (785). Hoc loco *σαώσαις* videtur verius. V. 4. *καὶ καμάτων*. P. Br. *καῶ καμ*. Pl. Portus *καμάτων*, ubi aerumnae quiescunt. V. 5. 6. in membr. cum hoc nostro epigr. cohaerent, probantibus Grotio et Char-dono in *Mélanges* T. I. p. 390. Ap. Plan. p. 70. St. tamquam peculiare epigr. exhibentur, *Ἰουλιανοῦ* inscripti; unde Br. hoc distichon inter *Juliani Aegypt.* epigrammata exhibuit nr. 44. An. II. 3. p. 386. *Palladae* tribuitur in Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99.

Nr. 10. ἀντιπάτρου θρασυαλονικέως εἰς πολύπουν καὶ αἰτὸν διὰ
τὸ τὸν αἰτὸν δραξάμεν^τ αὐτὸν ὑπὸ ἐκείνου πλεκτάνων ἀγρευθῆναι. Br. II. 120. nr. 44. An. II. 1. p. 324. V. 1. εἰναλίη. P. εἰναλίη. Pl. Br. V. 2. ἡελίω. P. πολλόν. Frustra Scaliger in not. mst. *πελλόν* tentat. V. 3. *πέτρη* ἱκελος. Facile vocalium concursus tollas, scribens, *ἱκελος* *πέτρη* *χρόα*. sed non necessarium. Od. γ. 157. *νηῖ θοῇ ἱκελον*. Moschus Eid. II. 47. *νηχομένη ἱκέλη*. Obiter corrige Oracul. Sibyll. II. p. 252. *μηδ' ὡς πετρορρηγῆς πολύπους κατὰ χροῖαν ἀμείβειν*. vulgo, *κατὰ χώραν*. V. 5. *πλοχοῖς δ' εἰλ*. Pl. Br. *δ' om*. P. Post *ἄλλα* ut distinguatur, rhythmus suadet; sed ἡ *ῥα* nunquam nisi initio euuntiationis occurrit. Offendit hic etiam acutus artis metricae explorator Eduardus Gerhardus in Lectt. Apollon. p. 229. qui corrigit: *πέσεν εἰς ἄλα· δῦμορος, αἰ' αἰ', Ἄμφω*. . . . ubi poëtae lamentatio de raptore non satis placet. Suspicebam: *πλοχοῖς δ' εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἄλα*. *δῦμορος οἰκτρὰ Ἄμφω*. . . . quod ob summam similitudinem syllabarum *ῥα* et *κτα* satis lene videbitur. V. 6. *ἄμφω*. *ἀμφοῖν* tentabat Scaliger in not. mst. At vide Br. ad Apollon. Rhod. I. 1169. Sic etiam in *δύο* haerebat vir doctissimus ad Aelian. H. An. IV. 21. *καὶ δύο δ' ἂν ἐπιθεῖτο καὶ τριῶι*. ut Ib. IV. 31. *δύο ἐτῶν*. in quo praeivit Thucyd. I. 18. III. 89.

Nr. 11. φιλέππου οἱ δὲ ἰσιδώρου. εἰς τυφλὸν καὶ χωλὸν ἀλλήλοισι τὸ ἐλλειπές (Scr. τὸ ἐλλειπές) δανεισαμένων. Br. II. 231. nr. 69. inter epigr. *Philippi*. An. II. 2. pag. 196. V. 2. εἰς αὐτούς. i. e. ἀλλήλους. Lucian. Philops. §. 29. Tom. VII. pag. 291. *τί δέ, ἔφη, πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοσοφεῖτε*; Cod. Paris. *πρὸς αὐτούς*. quod restituendum. Ap. Liban. T. IV. p. 714. 24. *στάσις δέ ἐστιν, ὅταν τὸ διάφορον τῆς ἐπιθυμίας ταράττη πρὸς ἑαυτούς*. nihil cum Reiskio mutandum.

Vid. VV. DD. ad Xenoph. Ephes. p. 164. ed. Loccll. V. 4. ὀρθοβάτει. P. ὠρθοβάτει. Pl. Br. Item nr. 17. v. 4. libri fluctuant inter ὀργάνισεν et ὠργάνισεν; ut etiam p. 284. nr. 483. v. 2. At recentiores poëtae augmentum omisisse non videntur, nisi metri quadam necessitate coacti. Codicis in hac re nulla est, aut certe exigua auctoritas, quippe qui sexcentis in locis ὀ exhibeat, ubi ὠ necessario requiratur. Sic v. c. p. 404. nr. 290. 4. πᾶς ὄλισθεν, pro ὠλισθεν. p. 410. nr. 322. διοξίπποιο. p. 427. nr. 406. ἐκόμασα. p. 428. nr. 409. τροκτάς. p. 428. nr. 411. εἶκομεν, pro εἴκομεν. p. 433. nr. 433. ὀρφανίσουμες, pro ὀρφανίσουμες. p. 434. nr. 438. κροσσόν. p. 439. nr. 477. πράξομεν, pro πράξομεν. p. 444. nr. 507. ἀοιδόν pro ἀοιδών. Ib. nr. 509. κολιάδες. Haec omnia in triginta paginis. Similis est in verbis ab ὀ et ὠ incipientibus fluctuatio ap. Pindarum, ubi Boekhius nunquam non augmentum restituit. Vid. not. crit. p. 462. — V. 6. εἰς ἔλεον. P. Pl. Br. Verus sensus non latuit Stephan. in not. ad Epigr. Sel. p. 297. sed genuinam lectionem εἰς τέλεον primus invenit G. Canterus in Lamp. Crit. T. III. p. 585.

Nr. 12. λεωνίδου εἰς το ^ταν ἥγουν εἰς τυφλὸν καὶ χωλὸν. Br. II. 197. nr. 34. inter epigr. Leonidae Alexandr. An. II. 2. p. 104. — Nr. 13. ^οπλάτων ⁸νεωτέρ εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὁ τυφλὸς τὸν χωλὸν ἐπώμων ἐβόταζεν. Br. I. 175. nr. 1. An. I. 1. p. 359. V. 1. τίς. P. P. V. 3. novum in Pal. lemma: εἰς τὸ αὐτὸ περὶ τε ^ττυφλὸν καὶ τοῦ χωλοῦ ὅτι ἀλλήλοις τὸ ἐλλειπὲς ἐδάνειζον. Hinc factum, ut hoc epigr. in duo discinderetur in Plau. p. 4. St. ubi primum distichon Platoni, reliqua Antiphilo inscribuntur. V. 4. ὁ δέ. P. ὅς δέ. Br. c. Pl. V. 5. αἶρων. P. ἄρας. Pl. Br. Nemo tamen haesit nr. 11. v. 3. τυφλὸς γὰρ λιπόγειον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων .. ὠρθοβάτει. Similiter praesens est pro tempore praeterito p. 581. nr. 84. τὸν ἐπὶ γαῖαν Ἄργι με πρωτόπλου ἶχνος ἐρειδόμενον Ἐλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἐρως. V. 6. ἀκριβάτει. P. ἀκροβάτει. Pl. Br. Hic ὀρθοβάτει malit, aut ἰθιβάτει. Equidem acquiesco in vulgata, quae cocci gressum subtimidum, non plantae vestigium solo imponentis, sed digitis iter praetentantis pingit.

Nr. 14. ἀντιφίλου βυζαντίου. εἰς πολίπουν ἀγρευθὲν παρα αλιέως ^τκαὶ ^τριφέν ^τἐπιθαμνὲν ἐνῇ λαγῳ κοιμώμενοι παρα τοῦ πολίπου ηγρευ. Br. II. 175. nr. 23. An. II. 2. p. 54. V. 1. λαθραίη. P. λαθραίη. Pl. Br. V. 2. εἰρεσίη. P. εἰρεσίη. Pl. Br. πολυπόδη. P. πολυπόδην.

Plan. Br. V. 6. εἰληδόν. P. Br. εἰλιδόν. Plan. εἰληδά est ap. Arat. Phaen. 917.

Nr. 15. ἀδέσποτον. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλ' ἐρωτικόν ἐπιγράμμα. Br. III. 160. nr. 46. An. III. 1. p. 314. Inter Callimachea relatum p. 330. ed. Ernest. nescio qua auctoritate. V. 1. Distinxi post λογιζόμενος· οὗτος est loco vocativi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. Ruhnck. ad Timae. p. 279. V. 3. ἐνδοθι. Pl. ἐνδόθι. Br. minus recte. In Pal. accentus non appositus. — γάρ μιν. P. γάρ μοι. ed. Flor. Ald. 1. Junt. μου. Ald. 2. 3. Nicol. Sab. Steph. Br. Praetuli id, quod a membr. lectione proxime abest. Dativus cohaeret cum verbo. — Pro ἄφρον quaedam editt. vett. ἀναφρον.

Nr. 16. μελέαγρον. καὶ τοῦτο ὁμοίως ἐρωτικὸν διὰ τὰ φνίαν τ' ἐκλεξαμένον. Br. I. 17. nr. 54. An. I. 1. p. 70. V. 3. ἡ γὰρ τοι. P. Pl. ἡ γὰρ Ἐρως. Br. ὁ παῖς scribendum suspicabar equidem. Nominativum subaudiri posse existimat Graefius. — κατῆρυσεν. P. Plan. κατήρτισεν. Scaliger in not. mst. Rectius Br. κατείρυσεν. Nicand. Ther. 552. ἀσιόργωσιν κατείρυσεν οὐθ' αὖτα μόσχον. — Nr. 17. γερμανίζ γρ. ἀδριαν

ῥισαρος. εἰς λαγῶν ὑπὸ κυνῶν διοκόμενον ὃν ἐκπέσόντα εἰς θάλασσαν ἤρπασε κύων θαλάσσι. Br. II. 286. inter epigrammata Hadriani nr. 3. An. II. 2. p. 326. In Plan. p. 44. St. Germanico inscriptum. V. 1. ἐς ποτί. P. ἐς ποτε. Pl. Br. V. 3. ἀλλοῦδ'. P. V. 4. ὀρφάνισεν. P. ὠρφάνισεν. Pl. Br. Vid. ad nr. 11. v. 4. — V. 5. αἰνός. P. αἰνῶς. Pl. αἶνος. Vid. Valken. ad Ammon. p. 14. s.

Nr. 18. γερμανικὴ καίσαρ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως· ἔστι δὲ κρείττον τοῦ προτεροῦ ἐπιγράμματος. Br. II. 159. An. II. 2. p. 18. V. 2. πεζοὶ καὶ θ. P. καὶ om. Pl. — P. Nr. 19. ἀρχίον· μυτιλὴν εἰς ἵππον ἀθλοφόρον γηράσαντα καὶ ἀντι στεφάνων ζ' νίκης μύλ' ἀνταλλαξάμενον. Br. II. 98. nr. 24. An. II. 1. p. 264. V. 1. αἰετός. Avium nominibus eqñ interdu appellabantur, ut Αἰθῦια p. 238. nr. 212. In fr. Antimachi ap. Pausan. p. 650. in Schellenb. Reliqq. Antimachi p. 65. ἐπαινέτω ἥλασεν ἵππῳ, Καίρὸν τε κραπνὸν καὶ Ἀρίονα Θελπουσαῖον. cogitabam de Κίρκον. qui ἐλαφρότατος πετεηνῶν ap. Homer. Ἰλ. χ. 139. ἐλαφρὸς ἦν τε κίρκος. Antimach. in Schol. ad Lycophr. v. 245. — V. 5. γεμέη. P. γεμέη. Pl. Br. V. 6. ἡΐονας. P. V. 7. κλοιῶ δειρή. P. κλοιῶ δειρήν. Pl. Br. χαλινόν. P. χαλινῶ. Pl. Br.

V. 8. ἔλαῦ. P. ἔλαῦ. Pl. ἄλει. Br. c. Piers. ad Moer. p. 18. Vide an necessaria sit mutatio. Quum lapis molaris dicatur ἐλαύνεσθαι, etiam de equo saxum circumagente ἐλαύνειν usurpari posse videtur. — δηιῶς. P. Vid. ad p. 238. nr. 209. v. 3. — ὀκρυόεντι. P. Br. ὀκρυόεντι. Plan. Vid. ad p. 217, nr. 67. V. 9. ἴσαν. P. ἴσην. Pl. Br. ἡρακλεῖ. P. Pl. Br. Ἡρακλεῖ, scripsi ob rhythmum bucolicum.

Nr. 20. εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοίως. ὅτι ἐπιτ^τ ἀλφειῶι ἡγωνίζον καὶ ἐν τη^τ νεμέαι ὅ παρακασταλίαν ὅ ἐπι τ^τ ἰσθμῷ ὅ ἐν πυθοῖ ὅ ἐν πίσαι ὅ ἐπι-
ταπολν^τ θρύλλη ὀλυμπίαι. οἱ πωλοδάμνς. Inter Archiae epigrammata edidit Br. II. 98. nr. 25. An. II. 1. pag. 265. In Plan. pag. 48. St. *Λεοντίως* inscriptum. V. 1. ὁ πρίν. P. ὁ τὸ πρίν. Plan. ὁ πρίν δῆ. Br. nescio quare. V. 4. πτηνοῖς. P. Pl. πιανοῖς. Br. Duplicem esse crediderim comparationem, ut ap. Hesiod. Theog. 268. de Harpyis: αἱ δ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται. Unde legendum existimabam: πῶλος ὁ πρίν πτηνοῖς, ἴσα δραμών τ' ἀνέμοις. — Nr. 21. ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτὴν ὑτόθεσιν τ^τ ἵππ. φεῦ τῆς ὕβρεως. Br. III. 240. nr. 420. An. III. 1. p. 111. s. V. 1. πάτρι. P. πατρί. Br. V. 3. κῆν ἰσθμόν. P. κῆν Ἰσθμῷ. Br. c. Plan. κηπεινέμειον. P. κῆπινέμειον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Nic. Sab. κῆπὶ νέμειον. Asc. St. Br. V. 4. ζῆνα καὶ ἀρκαδικῶς. P. ζῆνα καὶ ἀρκαδικούς. Pl. Br. In lectione membr. Ἀρκαδίας latere suspiceris. — ἀκρεμόνας. P. ut nr. 3. v. 3. nr. 64. v. 4. — V. 5. νισυρήτιδος. P. Plan. Νισυρήτιδος. Br. Cf. Strabo L. X. p. 748. C. T. IV. p. 347. ed. Lips. — V. 6. δηιοῦς. P. ut nr. 19. v. 8.

Nr. 22. φιλίππου^ο θεσσαλ^ο εἰς δάμαλιν ἔγκυνον μέλλονσαν θύεσθαι τη^τ ἀρτέμιδι ὅ διατοπαρᾶ (παρὰ τὰ?) τεκεῖν ἀπολυθεῖσαν. Br. II. 219. nr. 26. An. II. 2. p. 167. V. 1. λητωῖδι. P. λητωῖδι. Pl. Br. V. 2. θαῦμα. P. θῦμα. Pl. Br. V. 5. ἐδίκαζεν. P. ἐδίκαζε. Pl. Br. Pro οὐδ' Scaliger in not. mst. οὐκ tentat; quod non necessarium. *Dea quum partibus praesit, neque parturientes caedendas esse iudicat.* — V. 6. ἔμαθεν. P. Pl. ἔμαθε. Br.

Nr. 23. ἀντιπάτρου εἰς γεηπονον^τ μέλλον θνήσκειν καὶ τοῖς νιόις παραινοῦντα ἔχεσθαι τῶν ἐπὶ γῆς ἔργων. φεύγειν δὲ τὴν ναυτηλίαν ὅ τὰ τῆς θαλάσσης ἔργα. Br. II. 121. nr. 47. inter epigr. Antipatri

Thessal. An. II. 1. p. 327. V. 2. αἶδαν. P. αἰδῶν. Pl. Br. Pro
 ἔρρεν Scaliger in not. mst. ἔρρεπεν corrigit, eleganter sane de mo-
 rituro. — V. 3. νίησιν ἰώ. P. Br. νίησιν ὦ. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2.
 νίησιν et νίησιν. aliae. De ἰώ cum ὦ confuso vid. ad p. 111.
 nr. 163. v. 5. — V. 4. ἀροτριήν. P. ἀροτριήν. Pl. Br. V. 6.
 ἀτειρῆς. P. ἀτηρῆς. Pl. Br. P. V. 7. 8. In marg. ση. ὠραῖον τὸ
 δίστιχον. — Nr. 24. λεωνίδα ταραν. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν θαυ-
 μάσιον ἐπίγραμμα. Br. I. 233. nr. 49. An. I. 2. p. 106.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα
 γράψαντα θαυμαστ. Br. II. 19. nr. 49. inter epigr. Antipatri Si-
 donii. An. II. 1. p. 51. V. 4. ὀλλόμενος. P. ἀλλόμενος. Pl. ἰλλόμενος.
 Br. ex uno Cod. Plan. In idem Scaliger inciderat in not. mst. —
 V. 5. εἶναι ab αἰνέισθω pendet, cui verbo dicendi vis inest, quasi
 dictum esset: καὶ λεγέσθω εἶναι Διὸς δεῦτερος. Aliter tamen haec
 expediebat vir doctissimus ad L. Bos p. 591. εἶναι imperativi loco
 habendum esse existimans. Et certe infinitivus passim imperativum
 comitatur. Od. κ. 404. κτήματα . . πελάσσετε . . αὐτὸς δ' αἰψ' εἶναι
 καὶ ἄγειν ἐρίφας ἐταίρους. Infra p. 412. nr. 330. v. 4. 5.

Nr. 26. ἀντιπάρ^ο θεσσαλ/ εἰς τὰς ἐννέα λυρικ^ο ποιητρίας ἦγουν
 πρήξιλλαν: μοιρῶ: ἀντήν: σαπφῶ: ἥρινναν: τελέσιλλαν: κόρινναν:
 νοσσίδα. μύρτιν. Br. II. 114. nr. 23. An. II. 1. p. 303. V. 3. μοιρῶ.
 P. μυρῶ. Pl. Br. Illud habet etiam Athenae. p. 490. E. et magis
 probat Salmas. de Modo Usur. p. 42. Vid. supra ad Meleagri Prooem.
 v. 5. p. 81. V. 4. σαπφῶ. P. V. 5. ἀγακλέα. Vid. ad Append.
 Epigramm. nr. 54. v. 7. V. 10. τέκεν. P. τέκε. Pl. Br. — Nr. 27.
 ἀρχίον οἰδὲ παρμενίωνος εἰς τὴν ἡχώ δια τὸ ὑστερόφων^ι ὅτι τὰ
 ἀροτέλει^τ ἀποκρίνεται. Br. II. 95. nr. 15. An. II. 1. p. 257. Soli
 Archiae inscribitur in Plan. p. 50. St. V. 3. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε.
 Br. — Nr. 28. εἰς μυκύνas τὴν ἀγαμεμνον πόλιν. ἔπαινος πομπητίου.
 οἱ δὲ μάρκου νεωτέρου. Br. II. 105. nr. 1. An. II. 1. p. 276. V. 3.
 τίς. P. V. 5. εἰ δέ με. P. Pl. εἰ δ' ἐμέ. Br.

Nr. 29. ἀντιφίλον βυζαν^τ. εἰς τὸλμαν τὴν ἀρχηγ^ι τῶν νεῶν ὅτι
 τὸλμ^ε ἔνεκα καὶ κέρδ³ θαλάσσης ἐγχειροῦσιν ἄνθρω^π. Br. II. 175. nr. 24.
 An. II. 2. p. 55. — V. 2. κέρδεσιν. De navigatione Liban. T. IV.
 p. 992. 11. τὸ γὰρ δὴ πλεῖν αὐτοὺς ἔρωε ἡνάγκαζε τοῦ πλείονος, καὶ

τοῦτο τολμᾷ. Scr. τολμᾷ. P. V. 3. novum in Cod. lemma: ὅτι κίρδος ὅς τολμῇ ναυτικὴν κατσκεύ^{ασ} ὅς τοῦτο μακάριον ἦν εἰ ἀπὸ τῆς χέρσου μὲν ἔζων οἱ ἄνθρωποι. — ἐνείκας. P. ἐνῆκας. Pl. Br. V. 5. εἰ ἀπό. P. εἰγ' ἀπό. Pl. Br. Haec lectio si vera esset, Archias diceret, auream hominum vitam fore, modo navigatione non uterentur; particulā ἄν ad ἤν subauditā. At hoc dicere non potuit, navigatione sublata statim omnia aureae aetatis bona adfore; sed hoc potius: aureum vere tempus fuisse illud, quum homines ab avaritia et scelerata audacia alieni, mare e longinquo spectarent. Quare leni mutatione scripsi: εὔτ' ἀπὸ χέρσου. Sic plane Theocrit. Eid. XII. 16. ἡ ῥα τότε ἦσαν Χρύσειοι πάλοι ἄνδρες, ὅπ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.

Nr. 30. ζηλωτοῦ, οἱ δὲ Βάσσου εἰς πένυκν ὑπὸ ἀνέμῳ κλασθεῖσαν ὅς μέλλουσιν ναῦν γίνεσθαι. Br. II. 400. nr. 1. An. II. 3. p. 185. —

Nr. 31. εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοίως ὑπο νοῦ ἐκριζωθεῖς καὶ μέλλονσαν κατ'σπενάζεσθαι ναῦν: ὅς διὰ τὸν μεμφομένην. Br. II. 400. tamquam *Zeloti* nr. 2. cui inscribitur in Plan. p. 78. St. An. II. 3. p. 185. —

Nr. 32. ἄθλων. εἰς ναῦν ἀρετὴ κατ'σπενασθεῖσαν ἦν ἐκ τ' αἰγιαλῷ ἤρπασε θαλασσὸ μίγ' τῆς κατασκευῆς δεξαμένην τὸ τέλος. Br. III. 243. nr. 454. An. III. 2. p. 120. V. 1. ῥοθίαισιν ἐπὶ προκάλαισι. P. Br. ῥοθίησιν et προκάλῃσι. Pl. V. 3. ἀνέμεινε. P. ἐπλήμνυρεν. Ib. ἐπλήμνυρεν. Pl. Br. V. 5. τὰν δειλῆσαν ἀεὶ κλόνος. P. τῇ δειλῆσας ἀεὶ κλόνος. Plan. ὀλκάδα τὰν δειλῆσαν, ἀεὶ κλονον. Br. Vera est lectio membr. ἀεὶ cum δειλῆσαν jungendum. κλόνος de undarum vi et impetu nr. 41. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤγαγε φωτὶ.

Nr. 33. εἰς ἑτέραν ναῦν ὁμοίως κυλληνίαν. Br. II. 282. nr. 2. An. II. 2. p. 317. V. 2. In hujus versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 36. πόντος κῆν χέρσω εἰς ἐμὲ μνηάμενος. Ibi autem nota appicta: ζτ. στιχ. κάτω. errore librarii, qui hanc notam nostro epigrammati adscribere debuisset. In inferiore paginae margine legitur: ζτ. ✕ ἐτλην· φεῦ πάσαις ὀλκάσι μοῦρα κλυδων. Haec omnia recte exhibentur in Plan. p. 78. St. — Nr. 34. εἰς ἑτέραν ναῦν ἦν οἷ (Scr. οἷχ' ἡ) θάλασσα κατέφθειρεν ἀλλὰ πῆρ ἀπὸ τινὲς ἀντιφίλ' βυζαν. Br. II. 176. nr. 26. An. II. 2. p. 56. V. 1. με τρέψασαν. P. et omnes editt. Plan. vett. μετρήσασαν. Asc. Steph. V. 6. χέρσω. P.

Nr. 35. τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἑτέραν ὁμοίως ατελεστον ὑποθαλάσ⁶ κατα-
σφραγισαν. Br. II. 176. nr. 25. An. II. 2. p. 55. In Plan. p. 78. St.
Cyllenio inscribitur. V. 2. Vid. ad nr. 35. — Nr. 36. σικούνδου. εἰς
ετέραν υποπυρος κατασφραγίσαν ἧς οὐκ ἐκυρίευσεν θάλασσα. Br. III.
6. nr. 3. An. III. 1. p. 11. V. 1. πελάγευς. P. Br. c. Steph. πολέμου.
editt. vett. Plan. V. 2. καὶ τοσσάκις. P. καὶ τοσάκις. Pl. Br. Ele-
ganter correxit Schaeferus in not. mst. τοσσάκι, καὶ χαρ. ubi τοσσάκι
jungendum cum ἀνύσσα. Littera σ nata ex ῥ i. e. καί. Vide Append.
ad Dionys. de Comp. Verb. ed. Gölleri p. 272. Hinc corrige ap.
Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. T. II. p. 86. D. θηρὶ λυγρῶς σαίνοντι
πυρὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα. pro πυρὶ καί. Ob illam similitudinem καί
omissum ap. Dion. Chr. Or. I. p. 46. 4. καὶ πόθεν ἂν εὔροιμεν. ubi
Codd. Monacenses duo copulam vulgo omissam suppeditant. Quum
illa sigla simillima sit etiam litterae ρ, ap. Aelian. H. An. I. 25. natum
lectionis monstrum: τὸν καινεαρον. pro τὸν Καινία καὶ τόν. Ibid. c. 26.
καὶ εἰσι ζηλότυποι. Cod. Monac. καὶ εἰσὶ καὶ ἡλότυποι. librarius
litteram ζ cum illa nota confudit. Saepissime autem permutari cum ὡς
docuit Schaefer. ad Gregor. Cor. ubi v. Indic. in καί. V. 6. ὕδα-
τος. P.

P. Nr. 37. τυλλίου φλάκκου εἰς πηγὴν ἐπάνωμ ἡσυχίας. Inter epigr.
Statyllii Flacci, cui inscribitur in Plan. p. 88. St. edidit Br. II. 263.
nr. 6. An. II. 2. p. 271. In Plan. discerptum est in duo disticha,
quorum alterum ἀδέσποτον. In tribus autem Codd. ap. Br. eadem
junguntur. V. 2. ἡσυχίης. P. ἡσυχίως. Pl. Br. Scripsi Ἡσυχίης, quod
nomen Nymphae est et fontis. V. 3. ἡ κρήνη. P. Br. cum edit. Flor.
pr. Ald. 1. εἰ κρήνη. Ald. 2. 3. Asc. St. V. 4. ὦ. Pl. Br. ὦ bis P. —
Nr. 38. ἀδέσποτον, εἰς ἑτέραν πηγὴν ἄρξεν ὕδωρ φέρονσαν καὶ τοὺς
μαλακούς ἀπελλέγχουσαν. Br. III. 190. nr. 197. An. III. 1. p. 403.

Nr. 39. μουσικίον. εἰς ἀφροδίτην ῥ τὰς ἐννέα μούσας χλευαστικόν.
Br. I. 175. nr. 30. inter epigr. Platonis. Ap. Plan. p. 11. St. in-
scribitur: Μουσικίον, οἱ δὲ Πλάτωνος. Huic tribuitur ap. Diogen.
Laërt. III. p. 184. ἄδελον est ap. Stobae. Flor. LXI. p. 388. 29.
Gesn. p. 251. Grot. V. 1. μούσαισι. P. Pl. μοῖσαισι. Br. Hinc colo-
rem duxit Gregor. Nazianz. supra p. 343. nr. 128. — V. 2. ἔρων. P.
ἔρον. Pl. Br. ἔρωτ'. Diogen. Membranarum lectionem reposui, Schae-
feri sententiam secutus. ἔρων commemorat Tzetza ad Hesiod. p. 136.

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διαπενίαν μέλλον ἀπάξασθαι· ὅς ἐν τ' δένδρῳ
ἐνῶ τὸν βρόχον ἀνάψειν ἔμελλεν χρυσὸν εὐρὼν κεκρυμμένον ἀπῆλθε κατ'
λείπει τ' βρο. Haec fortasse pertinent ad nr. 45. quod lemmate caret.
Prius distichon *Platoni* tribuit Diogen. Laert. L. III. p. 184. *Statylio* Planud. p. 116. St. ubi alterum *Platoni* inscriptum et *Antipatro*.
Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. V. 1. ἔλιπεν et
ἔλιπε. P. ἔλιπε. Pl. Br. I. 172. nr. 18. — Nr. 45. Br. II. 263. nr. 7.
An. II. 2. p. 272.

Nr. 46. ἀντιπάρῳ μακεδόνοσ. εἰς γυναῖκα τυφλήν. et iterum in
marg. εἰς γυναῖκα τυφλήν ἔγκυον οὖσαν ὃ τεκοῦσαν ἀναβλέψαι (fort.
ἢ ἀνέβλεψε) παρελπίδα. Br. II. 119. nr. 41. An. II. 1. p. 322. In
Plan. p. 40. St. *Καλλινίου* inscribitur ex Cod. Ald. 1. nam in ed.
Flor. pr. et Ald. 1. nomen auctoris desideratur. — V. 1. πηρὸς ἄπαις
junki: mulier coeca, quae liberis carebat. V. 3. εὐθύς. P. Pl. υἷόν.
Br. Inepte jungitur εὐθύς μετ' οὐ πολὺ· praeterea etiam nomine
mulieris aegre caremus. Quas ob causas suspicatus sum: τίποτε γὰρ
Ἀτθίς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ. quod nomen passim occurrit in Antho-
logia. Parum commode H. de Bosch Anth. Plan. T. IV. p. 267.
vulgatam tueri conatus, distinctionem post ἄελπτα posuit. At non
rectius μετ' οὐ πολὺ cum αὐτῆμαρ jungitur, quam cum εὐθύς. —
τριπόθητον φάος. P. τριπόθητον φάους. Pl. τριποθήτου φάους. Br.
quod unice verum. V. 5. ὑπήκοος. P. Pl. Br. In Lectt. Br. ἐπήκοος
corrigit, ut ap. Addaeum ep. 4. p. 407. nr. 303. μούναίς οὔτε γυναιξίν
ἐπήκοος. Sed ὑπήκοος eandem vim habere videtur, quae preces audit
et ad eas respondet. — V. 6. ἡσελάων. P. ἡ Ald. 1. in Lectt.
Ald. 2. Nic. Sah. εἰ Br. ἡ vulgo in Plan. quod restitui. Quod si
poëta articulum cum copula junxisset, καὶ ἡ ἀργεννῶν σελάων φωσφόρος,
nihil ille offensionis habiturus esset. Hoc quum in illa verborum serie
fieri non posset, eum in sede minus commoda collocavit.

Nr. 47. ἀδίσποτον εἰς αἶγα θηλάζονζ λύκον ὅς αὐξήθεις τὴν
τροφὸν καταβέβρωκεν. Br. III. 241. nr. 422. An. III. 2. p. 114.
V. 3. Θήριον. P. Θηρίον. Pl. Br. — Nr. 48. ἀδίσποτον, εἰς τὰς δι'
ἀσέλγειαν μεταμορφώσεις τοῦ διός. Br. III. 161. nr. 53. An. III. 1.
p. 370. V. 1. Similiter Greg. Naz. Carm. LXI. 95. T. II. p. 142. B.
ἄθρει δὴ πρῶτιστον ὅς' ἐπλετο μαργουσίνησιν, Ταῦρος, κύκνος, χρυσός,

ὄφεις, πόσις, ἄρκτος, ἅπαντα "Όσσα μιν ὠκὺς ἄνωγεν ἔρωσ. ubi πόσις videtur vitiosum. — Nr. 49. ἄδηλον εἰς τὴν ἐλπίδα ὅ τν^χ. Br. III. 286. nr. 659. An. III. 2. p. 222. V. 1. σὺ om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 50. μινύριμον. παραίνεις εἰς τὸ ἀρετ^τ ζῆν. Est ap. Planud. pag. 120. St. Br. I. 62. nr. 7. Inter Theognidea hoc distichon legitur vers. 773. (795. edit. Bekk.) — Nr. 51. πλάτωνος. ὅτι ὁ αἰὼν ἤγουν ο ὅ^ρ πάντα ἐξάλλασσει. Br. I. 172. nr. 19. An. I. 1. p. 352. Iterum legitur in membr. p. 568. V. 2. ἡδέ. P. ἡδέ. loco sec. — Nr. 52. καρπυλίδους. εἰς ἀλῖα τινὰ ἀντι ἰχθύος κεφαλὴν ἀνθρώπειον ἀγρεύσαν ὅ ἐντῷ μέλλειν αὐτὸν ἐξορύττειν πρ το θάψας αὐτὴν ἐντυχόντι θησαυρωτ^τ κεκρυμμένῳ. Br. II. 401. nr. 1. Καρφυλίδου. An. II. 3. p. 184. Καρπυλίδου inscribitur in Plan. p. 38. St. V. 1. ἰχθίς. P. ἰχθύας. Pl. Br. ἰχθύς scripsi, ut Od. ε. 53. μ. 331. et alibi. — τίς. P. ἀπ' ἡύονος. P. ἀπ' ἡόνος. Pl. Br. V. 2. ναυαγοῦ. P. Br. V. 3. νέκυν ἀσ. P. τὸν interpositum est in Pl. Br. V. 4. ἐπισκάπτων cohaeret cum τάφον; quare distinctionem delevi. V. 5. δικαίως. P. δικαίως. Pl. Br.

Nr. 53. εἰς ἵπποκράτην τὸν πῶν ἱατρὸν. τὸ ἐπαινούμεν ἐπίγραμμα ἀντιστρέφει. In marg. νικοδῆμ^υ (Sic corrige in edit. nostra, ubi, nescio quo errore, Planudis et Br. lectio νικομήδους repetita est, quam improbaveram in Animadversa. T. II. P. III. p. 129. vid. Catalog. Poëtar. Epigramm. p. 925. sq.) οἱ δὲ Βάσσου εἰς ἵπποκράτην τὸν ἱατρὸν ἀναστεφόμενον (L. ἀναστρεφόμενον) θαυμάσι. Br. II. 383. nr. 8. An. II. 3. p. 131. V. 1. λαών. P. V. 2. ἦν σπάνις. Idem dicit Inscr. ap. Murator. T. II. p. 696. 5. in medicum, ubi scribendum: ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει, Χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκίεσσιν. — Nr. 54. μενεκρατ. εἰς τὸ γῆρας ὅτι ἀπὸν μὲν ποθεῖν (scr. ποθεινόν), παρὸν δὲ λυπηρὸν διὰ τὰ συμβαινόντα. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. — Nr. 55. λυκιλλ^υ. In altero marg. λονκιλλ^υ. οἱ δὲ μενεκρατ³ σαμίον. Br. II. 342. nr. 120. An. II. 2. p. 511. V. 2. bis diversis manibus scriptus in P. πολλῶν. P. Pl. πολλὰς. Br. quae correctio minime necessaria.

P. Nr. 56. Φιλίππου Θεσσαλ^υ. τοῦτο δισσῶς κεῖται, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτυμβίοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιδικητικοῖς. (In Sepulcralibus non est.)

Br. II. 251. nr. 71. An. II. 2. p. 198. V. 2. *ἐκβαίνων*. P. Pl. *ἐμβαίνων*. ed. Nic. Sab. et Scaliger in not. mst. *εἰσβαίνων*. Br. Praetuli *ἐμβαίνων*, ut unius certe editionis auctoritate firmatum. *ἔδωκε ἐμβαίνων* pro *εἰς ἔδωκε*. ut Euripid. Heraclid. 840. *ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον*. Praepositio additur Ibid. 168. *παίδων δὲ τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσεις πόδα*. Caeterum tam pusillum est discrimen inter *ἐκ* et *εἰς* (v. Porson. Advers. p. 47.), ut Brunkium recte emendasse vix dubitem. — V. 2. *ἔφηνεν*. P. Pl. *ἔφηνε*. Br. V. 3. *ὀλοσθῶν*. P. V. 7. *διεῖλατο*. P. *διεῖλετο*. Pl. Br. Illam formam Grammatici improbant. Vid. Herodian. Fragm. ab Hermanno editum p. 314. Fischer. ad Velleri Gramm. T. III. 1. p. 24. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. not. 31. Non tamen propterea proscribere ausus sum, ut nec Dorvill. ad Charit. p. 334. nec fortasse Schaefer. ad Julian. Or. p. XXIII. — V. 8. *ὄλως*. P. *ὄλος*. Pl. Br. At hoc friget, dum alterum argutius est dictum. Nam nec caput sine trunco, nec truncus sine capite pro homine haberi potest. nr. 74. v. 4. *εἰμὶ δ' ὄλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης*. Contra ap. Lucian. Deor. Dial. XX. 15. T. II. p. 71. *καὶ ὁ μὲν Ἐρως, ὄλως παρελθὼν εἰς αὐτήν*. praeferendum *ὄλος* ex Cod. Paris. Ap. eund. in Diss. c. Hesiod. §. 2. T. VII. p. 148. *ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν, οὐχ ὥς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν*. fortasse scribendum: *οὐχ ὄλως ὑποσχ.* ut p. 210. *οὐδ' ἐώρακα ὄλως αὐτόν*. Palaeph. de Incred. c. 3, 5. *οἰκέτας δὲ εἶχον οὐδ' ὄλως*. Polyb. XX. 5. 10. T. IV. p. 127. *τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὄλως εὐδόκει τὸ γεγεγός*. Obiter corrige in Navig. §. 20. T. VIII. p. 173. *καὶ ὄλως εἴ που τι ἢ σννηρεφές, ἢ ἐνυδρον*. pro, *εἴ που τι ἢ*.

Nr. 57. *παμφίλον εἰς τὴν χελιδόνα τὸ μυθολογοῦν περὶ τ' τηρέως*. Br. I. 258. nr. 1. An. I. 2. p. 180. In Plan. p. 85. *Palladae* inscribitur. V. 3. *παρθενίης*. P. Pl. *Παρθενίας*. Br. quasi proprium nomen sit. — *ἢ τοι* scribendum existimat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 643. At *ἢ* bene habere videtur post interrogationem, hoc sensu: an hoc quidem manifestum est, quod pudicitiam tibi ereptam doles? — V. 4. *βησάμενος*. P. Br. *βιασάμενος* et *βιασάμενος*. Pl.

Nr. 58. *ἀντιπάτρου εἰς τὸν κολοσσὸν ρο. εἰς τὸν ἐνεφέσω ναὸν τῆς ἀρτεμιδος ὅτι πάντων τῶν θεαμάτων ὑπερεῖχεν: νῦν δε πάντων ἐστὶν ἐρημότερος: καὶ κακοδαιμον ἐστὶ ροστῆ τ' ἢ χάριτι δ' ἰωανν*

*) Scr. κακοδαιμονέστερος.

τ̃ θεολόγ⁸. Br. II. 20. nr. 52. An. II. 1. p. 53. V. 1. κρανάας. Scr. κραναᾶς. Laudatur hic versus ap. Dracon. de Metr. p. 31. 5. — V. 2. ζᾶνα. P. Br. ζῆνα. Pl. V. 3. πόντου ταῖ. P. κάπων τ' αἰ. Pl. Br. Membran. lectio orta ex mutilatione primi vocabuli: πων τ' αἰ. V. 4. landatur ap. Dracon. l. c. p. 78. 9. V. 5. Μανσώλοιο Br. c. Steph. Μανσωλοῖο plurimae editt. vett. et Pal. Μανσωλός. exhibetur ap. Lucian. Necyom. §. 17. T. III. p. 22. contra Μαύσωλε Ib. Dial. Mort. XXIV. §. 2. T. II. p. 216. Item Μαῖσωλος ap. Suid. T. II. p. 510. Μανσούλου. Ib. p. 152. at Μανσωλόν, in Δέξιππος. T. I. p. 524. Etiam ap. Strabon. L. XIV. p. 656. T. V. p. 615. codd. fluctuant inter Μανσωλός et Μαῖσωλος. Nec inter Grammaticos de tono constat. Eustath. quidem ad Ἰλ. β. p. 235. 31. quum monuisset de oxytonis in τωλός, nomen Μανσωλος ait προπαροξυτονεῖσθαι, quod σ haberet ante ωλός, non τ. Contra Stephan. Byz. in Αἰτωλία idem nomen tamquam exceptionem a regula ponit. Supra in epigr. Gregorii p. 351. nr. 184. Μανσωλοῦ dedimus cum membr. — δὲ κῆνιδε. P. τε κῆν ἰδε. Pl. τε κῆνιδε. Br. καὶ ἡνίδε tentabat Scaliger in not. mst. ἡμαύρωτο δὲ κῆριπε. Orell. in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 402. et similiter Ed. Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 139. κῆνα μὲν ἡμαύρωτο καὶ ἥριπε. His, ni fallor, praestat correctio V. D. (qui Bentlejus esse videtur) ad calcem Callimachi editi Londini. 1741. pag. ult. τί κῆνα δέ; quam commemoratam a Boschio T. IV. p. 493. in textu posui. — V. 8. ἐπανγᾶσατο. P. Pl. Quum ibid. v. 2do κατηνγασάμην exhibeatur, Brunkii correctionem recepi. Rectius fortasse v. 2do scripsissem κατανγασάμην. Sed sic supererat etiam αἰώρημα et ἡέλιος, quorum alterum saltem in ἀέλιος mutandum.

Nr. 59. ἀντιπάρου εἰς οἶκον τινα ἐν ρώμῃ ἔχον γραφήν ἐν ἡ^τ ἥσαν νῆξ ἐγεγράμειναι Δ ὃ τέσσαρες δαίμονες. ἀθηνᾶ ἀφροδι. ἡρακλῆς: ἄρης: καὶ δια μὲν τ̃ ἡρακλ^ε το τῆς ρωμ̃ ἀνίκητ̃ αἰνίττεται: δια δε τ̃ . . . reliqua erasa. Br. II. 113. nr. 19. An. II. 1. p. 300. V. 1. αἰωροῦσιν τὰν πτερίγων. P. αἰωροῦσι ταυμπτερ. Pl. Br. V. 2. νῆκα καὶ ἰοηρ. P. νῆκαι ἰοηρ. Pl. Br. V. 3. πολεμαδόκον. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. πολεμοδόκον. Ascens. St. Vid. ad p. 164. nr. 122. v. 1. V. 4. τὰν ἀλκ. P. ἀμφίβοτον ἄρη. Ib. librario cogitante de ἀμφίβοτον. ἀφόβητον. Pl. Br. V. 5. εὐόροφον. P. εὐόροφον. Pl. Br. V. 6. γαίαν πατρ. P. Γαῖε. Steph. Br. Reliquae editt. Γαῖς.

V. 7. ὁ μὲν ὁ βουφάγος ἃ δὲ κύπρις. P. Prius ὁ omnes omittunt. ἃ δὲ γε. Plan. ἃ δὲ σε. Br. quod verum. Hanc enim sedem pronomem se occupare solet. Vid. ad p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 60. διοδύρου. Br. II. 186. nr. 4. An. II. 2. p. 78. V. 2. σύμβολά εἰμι. P. σύμβολον. Br. c. Salm. — Nr. 61. ἀδέσποτον. εἰς γυναῖκα λάκαιναν τὸν ἴδιον υἱὸν κτείνασαν. Br. III. 247. nr. 455. An. III. 2. p. 151. Iterum est in Pal. p. 240. in marg. V. 2. ἐόντα. P. 2. ἰόντα. P. 1. Pl. Br. P. V. 3. novum lemma: ὅτι λάκαινα γυνή τὸν υἱὸν θρασυμένην ἐκ τῆς μάχης φεύγοντ^ς τὴν λόγχ^η ἐπασαμ^ε (L. σπασαμένην) ὡς δειλὸν ἀπεκτείνεν. — ἀντή. P. 1. 2. ἀντίον. Br. V. 4. ῥηξαμένα. P. 1. Br. ῥηξαμένη. P. 2. Pl. V. 5. προσᾶδαν. P. 2. πρὸς ᾶδαν. P. 1. Sic quoque Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. ποθ' ᾶδαν. Flor. pr. Asc. St. Br. — V. 6. ἔψευσα. P. 1. ἐψεύσω. P. 2. Pl. Br. γενέτην. P. 1. 2. γενέταν. Pl. Br.

Nr. 62. εὐήνου οικελιώτου. εἰς ἴλιον τὴν πολιν ἣν ἐπόρθησαν ἔλληνες ὅτι διατον ὕμηρον ἀειμνηστ^ς μᾶλλον ἢ αἰὼν^ο γέγονεν. Br. I. 166. nr. 14. An. I. 1. p. 526. V. 2. τάν. P. τήν. Pl. Br. ἐν πύργοις. P. εὐπύργοις. Pl. Br. κληῖζομένην. P. κληζομένην. Pl. Br. — Nr. 63. ἀσκληπιάδου εἰς τὴν πολιν ἣγουν πατρίδα ἀντιμάχου τ^ς κολοφωνίου ποιη. Br. I. 219. nr. 36. An. I. 2. p. 54. V. 1. λυδή. P. Gentile ὀξίτονεῖται. Αἶδη nomen est mulieris. Vitiose ap. Athen. L. XIII. p. 597. A. Κλῆαρχος . . τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς, ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δὲ ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδῆν. Scr. Λυδῆς et Αἶδην. V. 3. λυδῆν. P. Λύδην. Br.

Nr. 64. ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ ἀρχίον. εἰς ἥσιοδον τὸν ποιητὴν διατὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ ὅτι παρὰ τ^ς μουσῶν ἔλαβεν αὐτὴν τ^ς ἐλικωνιάδου. Br. I. 218. nr. 34. An. I. 2. p. 54. Asclepiadi soli inscribitur in Plan. p. 368. St. V. 1. μεσαμερινά. P. μεσημβρινά. Pl. Br. Hesiodus ap. Themist. Or. XIII. p. 170. C. ὁ αὐτοδίδακτος ποιητῆς vocatur. Rectius, ni fallor, ὁ μουσοδίδακτος. V. 4. ἀκρεμόνα. P. ut nr. 22. v. 4. Suid. T. I. p. 92. ἀκρεμόνες. κλάδοι. βλαστοί . . ὀξύνεται ἀκρεμοῖν, ὡς ἡγεμῶν. V. 5. κρήνας. P. κρήνης. Pl. κράνας. Br. V. 8. ἡῖθέων. P. Pl. ἡμιθέων. Br. c. Salm. et Davisio ad Maxim. Tyr. Diss. XXXVIII. 2. p. 219. ed. Reisk. De horum vocabulorum permutatione vid. ad p. 101. nr. 94. 4. p. 229. nr. 161. 4. — Nr. 65.

excusat distinctio. Eadem in sede ante ἐπεὶ Od. ν. 133. ξ. 69. hiatum admisit poëta. — κατόπιν δάκρυα. P. δάκρυα τὰ κατόπιν. Pl. δάκρυα καὶ κατόπιν. Br. qui hanc verborum collocationem ob inanem causam prætulit. Vid. ad p. 108. nr. 145.

Nr. 71. ἀντιφίλου βρίζαν εἰσδρὺν δια το εὔσκιον τ' δένδρον καὶ τὴν ἀναυπασιν (Scr. ἀνάπαισιν) τ' ἐπιεισερχομένων. Br. II. 172. nr. 12. An. II. 2. p. 46. V. 3. φωτῶν. P. Pl. Br. φωτῶν emendavi, quod ante me vidit V. D. in Addend. ad Callimach. ed. Londin. 1741. quod didici ex notis H. de Bosch, qui T. IV. p. 244. 487. 502. multa frustra molitur, ut vulgatam sinceram esse doceat. V. 4. ἔνδιον. quod Buhlius dicit ad Aratum ν. 224. ἔνδιον mediam semper producere, id hoc loco refellitur. Callim. H. in Cerer. 39. ποτὶ τῶνδιον ἐψιόωντο. V. 5. κῆμέ τὴν ὑμετέροισιν. P. κάμὲ τὸν ὑμετέρῃσι. Pl. κῆμέ τὸν ὑμετέραισιν. Br. κόμαισιν. P. κόμαισι. Br. κόμησι. Pl. V. 6. φρυγάδων. P. φρυγάδα. Pl. Br.

Nr. 72. ἀντιπάτρου ὅτι ἡ πρὸς ἐρμῆν θυσία εὐκολος. ἡ δὲ πρὸς ἥρακλεια δύσκολος βουφαγος γὰρ ἡ γαστρίμαργος. Br. II. 13. nr. 28. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἐν δέ. P. Pl. ἐν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. V. 5. τί δὲ πλέον esse videtur in P. τί δὲ τὸ πλέον. Pl. Br. V. 6. λύκος. P. λύκοις. Pl. λύκων. Br. genitivo ab ὑπὸ pendente. Sed genuinum est λύκοις. Sic variatur structura in Agathiae Prooem. ν. 119. p. 87. εἴτε καὶ ἐνποίητον ἐπὶ βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης Τέχνης... ἀέθλοισι. p. 375. nr. 116. καὶ παρὰ τύμβον.. ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ. Liban. T. III. p. 11. 29. διὰ γε τὴν ἀλήθειαν ἀθῶος, ἀλλ' οὐ ταῖς διαλλαγαῖς. Lucian. T. V. p. 258. εἰ γυναιξὶν ὠραῖαις, καὶ μετὰ παιδῶν τὸ καλὸν ἀνθούντων ὀμιλεῖς. Paulo diversum est hoc ap. Oppian. Cyn. II. 112. ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἐμῆλεν Οὐχ Ἥρῃ τελείν, οὐδ' Εὐρυσθέος ἐνιπαῖς. ubi quod vir doctissimus malit, Ἥρῃς, mihi quidem vulgatae non videtur praeferendum. — Nr. 73. ἀντιφίλου βρίζαν εἰς τὸ σύστρεμμα τῆς θαλάσσης τ' εὐβοϊκοῦ κόλπου τοκαδικαύτην ἡμ' ἐν τῷ εὐρίπω γινόμενον. Br. II. 178. nr. 32. An. II. 2. p. 59. V. 5. ματεύω. P. ματεύω. Pl. Br. Pro οὐδὲ rectius, ni fallor, scribes: οὐ δὲ ματεύω. non autem (ut Aristot. quondam fecit) in naturam inquiri tuam.

Nr. 74. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ἀγρὸν ἀχμενίδου ἀπαλλοῦν καὶ ἀλλοῦ μεταρχμενον. Br. III. 238. nr. 410. An. III. 2. p. 105. In Plan. p. 110. St. Luciano inscribitur. V. 2. ἐξέτερον et ἕτερον. P. V. 3.

με πότ' P. με ποτ' Br. c. Plan. unde etiam καὶ γὰρ κείνος sumsit, pro ἐκεῖνος, quod est in P. — Nr. 75. εὐήνου ἀσκαλωνι^τ εἰσαμπελον^α ἦν τραγὸς κατέφ/. Br. I. 165. nr. 7. An. I. 1. p. 322. Habetur ap. Suid. T. I. p. 354. V. 2. ἐπισπεῖσαι. Ex Cod. Lugd. Suidae ἐπι-λεῖψαι profert T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1152. not. 50. In exemplari Jacobi Gronovii nihil varietatis notatum. σοί. P. Suid. σοι. Pl. Br. — Nr. 76. ἀντιπάτρς. εἰς κόσσυφον καὶ κίχλιν ὑπὸ πάγης ἀγρευθέντ' ὅ τ' κοσσόφον διατίνα^χ τὴν ἢ καὶ τομοσυκὸν ἀποδράσαντ. Br. II. 23. nr. 62. An. II. 1. p. 59. V. 1. δισοῶν. P. δισοῶν. Pl. Br. V. 2. ἱππεῖα πάγα. P. ἱππεῖα πάγα. Pl. Br. V. 3. ἀλλὰ μὲν. P. τὸ inserit Pl. Br. κίχλας. Pl. Br. κίχλης. P. ῥοῖς. P. V. 4. δευριοπέδας. P. δεραιοπέδας. Pl. Br. P. V. 5. ἄδ' P. ἄ δ' Pl. Br. ἦν ἄρ'. P. Pl. ἦν γάρ. Br. frustra. Archias, qui hoc epigr. ante oculos habuit, pag. 414. nr. 343. ἦ ἄρα πολλὴν Καὶ κωφαὶ πτανῶν γροντιδ' ἔχουσι πάγαι.

Nr. 77. ἀντιπάτρων θεσσαλ' εἰς ἦραν καὶ εἰς γανυμι^δ τον ἀρπα-σθίντα ὑπο^ο δι^ο ζηλωτυπία θανμάσιος: ὅ βεπε^λ μοι τον σεμνὸν δία τον^ο τ' θεῶν ὑπατ^ο παιδικοῦ κάλλους ηττόμενον. Br. II. 120. nr. 43. An. II. 1. p. 324. In Plan. p. 116. St. inscriptum: Ἀρίστωνος ἢ Ἑρμιόδωρον. V. 1. πόθ' P. V. 2. θυμοβόρον. P. Br. θυμοβόρον. Pl. V. 3. ἔτεκεν. P. ἔτεκε. Pl. Br. τοὶ γάρ. P. V. 4. ἐπὶ τροία. P. Τροίαν. Pl. Τροία. Br. Saepe in Cod. Pal. ὠτα dativo adscribendum omittitur. Ἐπὶ etiam cum verbis motus dativum adsciscit interdum. Apoll. Rh. I. 1025. ἐπὶ σφισι χεῖρας ἄειραν. Aeschyl. Prom. 1088. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ στείχουσα. Id. VII c. Theb. 283. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσιν πολίταις Χερμαῖδα. Ib. 529. πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Vid. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 29. Abresch. Anim. ad Aesch. T. I. p. 68. s. — V. 5. αἰτός. P. αἰτός. Pl. Br. quod recepi, quamvis non ignarus, quid de prima hujus vocabuli syllaba doctissimi quidam viri ad Tragicos atticos statuerint.

Nr. 78. λειωνίδου ταφαν^τ. εἰς ἀγράδα το φντὸν δια το πάντοτε βρι^δ καρποῖς ὡμοῖς τε ὅ πεπεῖροις. Br. I. 231. nr. 44. An. I. 2. p. 102. V. 3. κλάδοισι. P. Pl. Br. Metro claudicante. Hermann. ad Orph. p. 824. κλαδεῶσι vel κλαδόνεσαι tentabat; ὅπποῦα μῆλα κλάδοισι, H. de Bouch. At γάρ abesse non potest. Vere et eleganter Lobeckius

κλαδίῳσι, ad Soph. Ajac. p. 360. — ἐφέλκει. P. Br. ὑφέλκει. Pl. — Nr. 79. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς τὴν αὐτὴν διατο πολλὰκις παρα τον (Scr. τῶν) διερχομένων λιθάζεσθαι. Br. I. 232. nr. 46. An. I. 2. p. 104. V. 1. αὐτοθελῆς. P. αὐτοθελῆς. Pl. αὐτοθελῆς. Br. V. 2. τύπτε με. P. Br. τύπτε τε. Pl. — Nr. 80. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου. εἰς ἀστρονόμους χλευαστικὸν διατομηδὲν ἐπίστασθαι αὐτοὺς μητὲ τ ἐπιγ μητὲ τ ἐν οὐρανοῖς. Br. II. 190. nr. 2. An. II. 2. p. 88. V. 3. ἔτικτεν. P. ἔτικτε. Pl. Br.

Nr. 81. κριναγόρου. ὅτι καὶ νεκροὶ πολλὰκ πάσχουσιν ἀναλίσθῃ μὲν ἄλλοιως πάσχουσιν ὅ βλέπε τὸν μαυρικίον τάφον ὅ τὸν ἀμαντίου ὠν ὁ μὲν ἐξεβλή ὅ κατεσκάφη ὁ δεξερρίφη ὅ κατεσπάρη. ὁ μὲν ἐπι- λσον οδε πιρ ὅ ταν βασιλέων. τί δ' ἂν εἴπ περιτ λοιπ ἄνων. Br. II. 149. nr. 34. An. II. 1. p. 407. V. 1. μὴ εἴπηις. P. Br. εἴποις. Pl. βιότου. P. Br. βιωτῆς. Pl. quod praetuli, ne hiatus praeter necessitatem cumularentur. Sic p. 374. nr. 113. τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιωτῆς ὄρος. — V. 2. ἔτεραι. P. ἐτέρων. Pl. Br. A membr. lectione non recedo. V. 5. μετοχλίσσαντες. P. μετοχλίσσαντες. Pl. Br. — Appictae sunt in Cod. siglae σμ. ὦ ῥ.

Nr. 82. ἀντιπάτρου θεσσαλονιξ εἰς ναηγὸν ἐν τοῖς λιμ ναναγήσαν διαμέθην. παραίνει οὖν ο γράψ μὴ πιστεύειν θαλάσση. Br. II. 122. nr. 51. An. II. 1. p. 331. V. 1. ἐπ' ἀγκύρη. P. Pl. Br. ἐπ' ἀγκύρης scripsi, quo et hiatus vitatur, et ejusdem terminationis repetitio. Eurip. Helen. 1077. εἰάν περ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω. Lucian. T. IV. p. 261. καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὀρμισάμενοι. Pollux I. 103. ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμισάμεθα. — V. 2. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. Br. Saep̄ ei optativo jungitur, praecedente imperativo aut futuro. — Nr. 83. φιλίπκ. Br. II. 232. nr. 72. An. II. 2. p. 199. Post v. 1. sequitur in Cod. titulus: Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα. Tum P in nova pagina novum in marg. lemma: Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα: ὅτι κυνὸς ἐν νητ̄ ἐν ὑπάρχον καὶ τοὺς δελφίνας θεασαμενον χορευοντ̄ ερριψεν ἑαυτὸν ἐν τῇ θαλάσση ὡς ἐπιθηρὰν ὅ ἀπώλε. Br. II. 232. nr. 72. An. II. 2.

*) ἐπὶ ὥμανοῦ.

p. 199. V. 2. πελάγους. P. Br. πελάγευς. Pl. V. 3. θηροσίν. P. θηροσί. Pl. Br.

Nr. 84. ἀντιφάνους εἰς τινὰ νομέα θεασάμενον θραῦσμα νηὸς ἐν
θαλάσῃ καὶ βουλήθεν ἐξελκυσθαι ἵππεσπας εἰσὶν βν καὶ ἀπώλε.
Br. II. 205. nr. 6. An. II. 2. p. 124. V. 1. πλακτόν. P. πλαγκτόν.
Pl. Br. ἐπακτῆς. P. ἀπ' ἀκτῆς. Pl. Br. ἐπ' ἀκτῆς, *prope littus*, *junge*
cum πλαγκτόν. V. 2. βλοσυρῆς. P. βλοσυροῖς. Pl. Br. V. 5. ἔσχεν.
P. et edit. St. ἔσχε Br. c. plurimis editt. — ὦδε ἐκείνην. P. ὦ δι' ἐκ.
Ald. 3. Asc. St. Br. Reliquae minus recte ὦ δι'. — Nr. 85. φιλίππου
θεσσαλ' εἰς τινὰ ναυαγίσαντα μετα ἰδὲ πρὸς ὅ τ' μεν πρεσβυτελευ-
τήσαντος ὁ τοῦ υἱὸς ἐπὶ τ' σωματι τ' πρὸς βασταζόμεν δεισώθη ἐν τῇ
χέρῃ: Br. II. 229. nr. 63. An. II. 2. p. 193. V. 2. φύσεως. P. Br.
φύσιος. Pl. V. 5. ἤγαγεν εἰς λιμ. δέ. P. ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με. Pl.
quod c. Br. ob commodiorem particulae adversativae sedem praetuli.

Nr. 86. ἀντιφίλου. εἰς μὲν ἐνδακοντὶ ὀστρεον ὅ τοῦ ὀστρείου συμ-
πτύξαντος ὅ ἀποπνήξαν αὐτόν. Br. II. 175. nr. 22. An. II. 2. p. 54.
V. 2. δῶμα. P. δώματα. Pl. Br. Distinxi post hanc vocem, *παμ-*
φάγος ἐρπηστῆς *jungens*. *ἐρπυστῆς*. Asc. Steph. *ἐρπηστῆς* reliquae editt.
ut P. Br. Ad Nonni Dion. p. 142. 1. Falkenburgius notavit: „In
archetypo *ἐρπηστῆρ* per *ῆ* in medio invenitur, nusquam per *ῠ*.“
Vid. ad p. 407. nr. 302. — λιγνοβόρος. P. Br. cum plurimis editt.
Plan. *λυγνοβόρος*. Asc. Steph. correctore fortasse cogitante de *Batra-*
chomyom. v. 179. V. 3. διεριοιο. P. διεροῖο. Pl. Br. νωθήν. P. νόθην.
Pl. Br. νόθη σὰρξ, et supra nr. 4. νόθης ὀπώρης. V. 5. ἀρμόσθη.
P. Pl. quod ob duplicem auctoritatem servavi. *ἡρμόσθη*. Br. fortasse
rectius. Cf. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 6. τύμβον. P. Br. ed. Flor.
pr. Ald. 1. Asc. πότμον. Cod. Ald. in Lectt. 1. Ald. 2. 5. Nicol.
Sab. Steph.

Nr. 87. ⁸μάρκον ἀργενταρι. εἰς κόσσυφον παραινεῖς μὴ καθίζεσθαι
αὐτόν παραδρῦν διατοιξοφόρον εἶναι τοδενδρον ὅ ἀλίσκεσθαι τὸν κόσ-
συφον υποτ' ἔχον. μαλλον μὲν οὖν ἐν ἀμπελῷ καθίζεσθαι. Br. II.
273. nr. 28. An. II. 2. p. 295. V. 1. νῦν lineae superscriptum. V. 5.
τ' ἐκείνη. esse videtur in P. *τε κείνη*. Br. c. Plan. V. 6. στοματων.
P. στομάτος. Pl. στομάτων. Br. Vid. ad p. 236. nr. 203. v. 2. —

V. 8. α δέ. P. η δέ. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς ἀγδονα ὑπ' ἀνέμου
ἐμπροσθῶσαν εἰς θάλασσαν ὃ σωθεῖσαν ὑπὸ δελφίνος. φιλίππου θεσσα-
λονιξ. Br. II. 220. nr. 32. An. II. 2. p. 171. V. 2. πνεῖ γάρ. P.
Pl. ἐκ γάρ. Br. tacite in textu posuit. πνεῖ positum est pro ἔρχεται,
verbo ad proximum ἄνεμος accommodato. P. V. 3. Superscriptum:
Φιλίππου. In marg. ὅτι πεισούσης τῆς ἀγδόνος ἐν θαλάσῃ, δελφίς
τοῖς νῶτος ἐδέξατο. ἠδεκλαδοῦσα τουτον ἑτερεῖ ἕως εἰς τὴν γῆν ἐξ-
έπασεν. V. 3. μελίγερν. P. μελίγερν. Br. V. 6. στομάτων. P. Br.
στόματος. Pl. ut nr. 88. v. 6. — V. 8. ἀρειόνιος. P. ἀριόνιος. Pl. Br.

Nr. 89. φιλίππου θεσσαλ^o. εἰς γραῦν τινὰ ταλαπῳρον καὶ πενι-
χρὰν ἣτις συνέλεγεν τ³ ἀπὸ τ⁸ θεριζόντ^θ πίπτοντ^θ ἀσταχὺ ἢ καὶ ἑτε-
λεύτησεν ἐκ τ⁸ καύματος καὶ κατεκαν μεθῶν συνήγαγεν ἀσταχύν.
ὧ της πενίας. Br. II. 234. nr. 80. An. II. 2. p. 205. V. 1. λιμόν
ὀξυρῆν. De genere vocis λιμός vid. ad p. 59. nr. 99. v. 4. V. 3.
ἐκ καλάμης. parum placet, sequente ἐκ σταχύνων. Fortasse scribendum:
τῇ δ' αἰ καλάμης συνέριθου. quae olim cum ea stipulam collegerant.
Similiter ap. Theophyl. Simoc. in Prooem. ἀπορ. φνοικ. ὥσπερ παρὰ
τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελωδίας τέττιξ ὁ συνέριθος. Epigr.
ἀδίσπ. in Append. nr. 298. T. II. p. 851. πίστιν ἔχων . . ἐμῶν
μενίων συνέριθον. Apoll. Rh. III. 942. ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
ἴσσοται. V. 4. πῦρ καὶ ἦν. P. et plurimae editt. Plan. περκαῖην.
Ald. 2. 3. Br. Ap. Themist. Or. V. p. 68. B. καὶ τοῦτον οὐ χρη-
μάτων ἀφαίρεσις, οὐ πῦρ κατὰ τὸν νόμον πώποτε ἐβιάσατο. Optime
Harduinus: οὐ πυρκαϊά. νῆσαν in hac re solemne. Liban. T. IV.
p. 53. 8. ἐπιθήσας τοῖς νεκροῖς τὰς συνεχεῖς πυράς. Marg. edit. Morell.
ἐπιθεῖς καὶ ἐπιούσας. Scr. ἐπινῆσας τοῖς νεκροῖς. Fortasse Ibid.
p. 1049. 13. ἄτε οὖν οὐκ ἀκριβῶς καταλύσαντες τὸ φορτίον, ἀλλὰ
θαδύμως. legendum κατανῆσαντες. quod opus in plaustris non bene
exstruxerant, sed negligenter.

Nr. 90. ἀλφείου μυτιληναῖον εὐχὴ πρὸς τὸν ποσειδῶ παρὰ τινῶν
πλεοντ⁸ ἀποσυρίας. Br. II, 129. nr. 6. An. II. 1. p. 346. V. 2. εὐ-
βοίβης. P. — Nr. 91. εἰς ἐρμῆν τὸν ἐν κορυξ^z ἐν. ἀρχίον νεωτέρων.
Br. II. 97. nr. 20. An. II. 1. p. 261. V. 1. κωρύκιον. P. κωρυκίων.
Br. V. 2. πρὸς γελ. P. οσιη. Ib. In marg. τῇ: θισίαι. i. e. ἡν τῇ
θυσίᾳ. quam glossam textus Reiskianus exhibet.

Nr. 92. ἀντιπατρ^ο θεσσαλ^ο/ ἐπι φιλοξενία τινος σοφοῦ ὃς τω ξενί-
 τσαν ταῦτα προς εἶπε τὰ μέλιτος γλυκερωτερὰ ἐπι: προοίμι^ο ὃ τέττιξ.
 Br. II. 116. nr. 30. An. II. 1. p. 311. V. 5. Scr. τοῦνεκά σοι. Sic P.
 et plures editt. Plan. τοῦνεκα σὺ. St. Asc. ἀμειβομένην δ' ἐθέλ. P. Pl.
 τοῦνεκά σε πρώτως μὲν ἀμείβομαι· ἦν δ' ἐθ. Br. ad mentem Salm.
 Malim: τοῦνεκα νῦν. Facilius enim, ut mihi quidem videtur, pro-
 nomine in hoc contextu careas, quam temporis significatione. Quod
 dedi ex correctione Scaligeri in not. mst. ἀμειβομεν, quamvis ad
 Cod. lectionem proxime accedat, vereor tamen, ne remunerandi signi-
 ficatione soloecum sit. Verum videtur ἀμείβομαι. — ἐθέλωσιν. P.
 ἐθέλουσι. Pl. ἐθέλωσι. Br. V. 6. κείσεται. P. et plurimae editt. Plan.
 κείσεται. Asc. St. Br. De harum terminationum permutatione dixi ad
 p. 174. nr. 191. 7. — σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Br.

θεσσαλ^ο/ u
 Nr. 93. ἀντιπάτρου σιδωνι^ο προς πείσωνα γενεθλιακή βιβλος
 θ
 θῶρον ἐκπονη ἐν μιᾷ νυκτί. Br. II. 113. nr. 17. An. II. 1. p. 299.
 V. 3. αἰοδόν. P. Pl. αἰοδήν. Br. Illud verum: nec dedignetur poetam.
 V. 4. σπεισόμενος. P. πειθόμενος. Pl. Br. — Nr. 94. εἰς πολυπονν
 θ
 καὶ λαγων προεγράφη ἐν τοῖς ἐμπρος. κίται διςσῶς. ἰσιδώρον
 αἰγιάτου. Br. II. 473. nr. 1. An. II. 3. p. 329. Cf. nr. 14. Caeterum
 quod lemmatis auctor ait, hoc epigr. etiam in superioribus legi, in eo
 fallitur. V. 1. τύννιχος. P. Br. γύννιχος. Pl. Cf. p. 241. nr. 229.
 V. 3. ἀλλ' ὄγ' ἐφ'. P. Br. ἀλλ' ὁ δ' ἐφ. Pl. συνέδησε. P. Br. ἐνέδησε.
 Plan. V. 5. δ' post ἀγρευθεῖς addit Pl. Br. omittit P. nec necessarium.
 V. 6. ζωόν. P. quod restitui cum ἰχθύν junctum. ζωῆς λύτρα. Pl. Br.

P. Nr. 95. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. εἰς ὄρνιν τρέφουσαν νεοττοὺς καὶ
 ἐν χειμῶνι τουτους ταῖς πτέρυξι σκεπάσασαν ὑπὸ χιῶνος καλυφθεῖσαν
 ὡς
 ἀπεθαν. μέμφεται οὖν πρόκνην } μήθειαν τ' ἴδια τέκνα ἀπεκτονίας.
 Br. II. 131. nr. 12. An. II. 1. p. 351. V. 1. χειμερίοις. P. Br. χει-
 μερίαις. Pl. παλιννομένη τιτθάς. P. παλιννομένα τιθάς. Pl. Br. Arat.
 Diosem. v. 228. τιθαῖ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορες ἐξεγένοντο. V. 3.
 οὐράνιος. P. V. 4. αἰθέρος οὐρανίων. P. Pl. αἰθέρος ἥδ' αἰγῶν tacite
 correxit Br. Facile tulerim οὐρανίων νεφείων. ut p. 386. nr. 187.
 οὐρανίων ἀπτόμερον νεφείων. quamvis idem adjectivum v. 3to legatur.
 Sed αἰθέρος in αἰθριος mutandum videtur; quam correctionem nostram

unice probat V. D. in Annal. Heidelberg. ann. 1811. nr. 25. p. 400. Similem tautologiam ap. Alciphron. I. 10. p. 40. καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι ἄρι, νοστήσομεν. sustulit Berglerus, περινοστήσομεν corrigens.

Nr. 96. εἰς ἀντιγένην τὸν γελωτοποιὸν παραίνεσις ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ βιοφελῆς. ἀντιπάτρου. Br. II. 121. nr. 46. An. II. 1. p. 527. In Plan. p. 108. St. ἀντιπάτρου θετταλοῦ. V. 1. ὁ γελωῖος. P. γελῖος. Pl. Br. *Gelous* fuit ille, non γελωτοποιός. Vid. Interprtr. Steph. Byz. in Ἰγλα. Gentile γελῖος frequens ap. historicos. V. 2. νεύματος εἰς αἶδαν. P. νεύμενος εἰς αἶδην. Pl. Stob. Tit. V. p. 64. Gesn. p. 39. Gr. et Br. — Nr. 97. ἀλφειοῦ μυτυληναίου. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν ὅτι διὰ τὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ πᾶσα πο) ἀντίχεται αὐτοῦ ὡς ἰδίου πολίτου. Br. II. 129. nr. 5. An. II. 1. p. 346. V. 2. βαράθρων. P. βάθρων. Pl. Br. Ap. Apollon. in Lex. Homer. ἐπακόθην . . . ἐπὰ ποδῶν βάραθρον. recte βάθρον correxit Heynius ad Homer. T. VII. p. 126. Libanii loca, in eundem modum corrupta, emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 322. — V. 4. ἡδε τόν. P. Pl. ob quam lectionem Steph. vers. 5¹¹ scripsit: καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃσι πόλῃος. merito improbante Brunkio, qui eleganti emendatione correxit ἔκδετον. V. 6. γαίης ἀμφ. κλίματα. universus terrarum orbis.

Nr. 98. στατυλλίου φλακκ. εἰς σοφοκλέα τὸν τῶν τραγωδιῶν ποιητὴν ἔπαινος διόλου ἔπιγραφματος. Br. II. 264. nr. 9. An. II. 2. p. 275. V. 1. διισοί τε. P. σε. Br. V. 4. βύβλαχαροι τυπίης. P. χοροτυπίης. Br. V. 5. ἐπεὶ. P. ἐπὶ. Br. Vid. ad p. 524. nr. 74. v. 1. Ap. Maneth. L. IV. 262. πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει. fortasse scribendum: πάντ' ἐπεὶ ἐκ γαίης. Quae Dorvill. conjecit ad Charit. p. 749. non satisfaciunt. V. 6. φθεγξόμενον. P. φθεγγόμενον. Br. nescio quare. — στόμασιν. P. στόμασι. Br. — Nr. 99. λεωνίδου παραντιν. εἰς τράγον καταβεβρωκότα ἄμπελον πρὸς ὃν ἐκείνη ὅτι πάλιν ἡ ῥίζα ἀνηση ετερον κλημα βοτρυφορον ἵνα σοι θυομένῳ σπείσῃ ἐπιβώμι. Br. I. 236. nr. 61. An. I. 2. p. 117. V. 1. ἐν ποθ' ἄλωιῃ. P. ἐν ποτ' ἄλωῃ. Br. et certe κατ' ἄλωῃν scribitur ap. Homerum, observante Eustathio ad Ἰλ. p. 925. 12. Erant tamen, qui distinguerent inter ἄλωῃ et ἄλωῃ. Vid. Ibid. p. 1299. 7. Nec ipse Br. ἄλωας dubitavit scribere in ep. Isidori p. 291. nr. 532. v. 5. ubi nulla est in codd. lectionis diversitas. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. I. p. 328. F. G.

V. 3. τῷ δ' ἔπος, ἡ οἶνη sc. Sed malim certe: ἡ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπνε. — πεῖρε. P. Br. τεῖρε. Pl. V. 5. γλυκὺ in P. omissum accessit ex Pl. Br.

Nr. 100. ἀλφειοῦ ^τμιτυληναίου. εἰς δῆλον τὴν νῆσον αἰπενος (Scr. ἔπαι-
νος) ὅτι ἐν αὐτῇ ^δγεννη ὅτε ἀπόλων καὶ ἡ ἄρτεμις. Br. II. 130. nr. 10. An. II. 1.

p. 350. P. V. 3. novum lemma: εἰς δῆλον τὴν νῆσον τὴν τροφ' ἀρτέμιδος ὁ ἀπόλλωνος. — μὰ . . τίου. P. τεούς . . δαίμονας. editt. Plan. praeter Steph. ubi θεούς. V. 6. ἄρτεμι' . . . λέγει. P. ἄρτεμις λέγει. Pl. Br.

ἡ σέ. P. ἡ σε. Pl. Br. — Nr. 101. εἰς μυκήνην τὴν ἀγαμέμνονος ὁ

μενελάου ποὶ τὴν ποτὲ πολύχρυσον: νυνὶ δὲ ἔρημον οὖσαν ὁ μηδε ἔχρος πόλεως σώζουσαν: ἀλφειοῦ ^δμιτυληναίου. Br. II. 130. nr. 8. An. II. 1.

p. 347. In Plan. p. 66. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur.

V. 1. μὲν ὀνόματι. P. ἐν ὄμμασιν. Pl. Br. Ap. Themist. Or. XX.

p. 240. C. εἰ δύνатаί μοι στίγειν τὰ ὄμματα. Cod. Monac. τὰ ὀνόματα.

Crebra utriusque vocis permutatio. V. 2. πολλῶν. P. Pl. πολλόν. Br. metro claudicante. οὐ πολλόν γ' corrigebat Hermann. ad Orph. p. 767.

Lenius videbatur, οὐ πολλῶ γ'. Ap. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 21.

ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κάρηνας. vett. editt. πολλῶν. Oppian.

Cyneg. II. 327. οὐ πολλῶ τούτων μείζονες. Ib. 552. οὐ πολλῶ μείζων.

utroque loco in editt. ante Schneiderum πολλόν, quod etiam bene habet. Homer. *Il.* ζ. 479. πολλόν ἀμείνων.

Similiter in Orat. Herod. Att. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 36. 32. τοσούτων μέγιστον. Reiskius

cum Stephano τοσούτῳ corrigit. V. 3. καὶ σέ. P. Pl. καὶ σε. Br.

παρερχόμενός τε. P. Aldd. tres. Asc. γε. St. Br. Μυκήνην omnes.

Μυκήνη Br. c. Scaligero in not. mst. Librorum lectio servari posse

videbatur. — V. 4. αἰπολίου. Ob sequens αἰπολικόν μῆνιμα malim:

ἔγνωκα, σκοπέλου παντός ἐρημοτέρην. p. 362. nr. 29. ἐρημαίη . . .

Μυκήνη, Εἰ καὶ ἀμανροτέρη παντός ἰδεῖν σκοπέλου.

Nr. 102. ἀντωνίου ἀργείου εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν μυκῆν ὅτι πρὸ

τ' ἀτρειδῶν περσεως ἐχηματίζε. (i. e. ὀνομάζετο.) Br. II. 240.

An. II. 2. p. 225. V. 1. ἀκρέπτολις. P. V. 3. ἀνείσα. P. ἀνεῖμαι.

Pl. Br. quae vera correctio. — Nr. 103. μούνδου μουνατίου. εἰς τὴν

αὐτὴν ποὶ μυκῆν καὶ ὅτι τὴν τύχην ἀλλάξασα μηλόνομος γίγνεαι καὶ

βοένομος ἢ τὴν πολυθρύλητον ἔλιον ἐκπορθήσασα. Br. II. 240.

An. II. 2. p. 225. V. 1. τῶν ἀτρείδων. P. τὸν Ἀτρείδων. Pl. Br. V. 2. γενεῆς. P. V. 4. πότ' ἡμιθ. P. ποθ' ἡμιθ. Pl. Br. V. 7. 8. omissi in Plan. accesserunt ex Pal. ubi ἰλάον ἀναμέσει με μελημένον. Praeclare haec emendavit Salmas. cujus lectiones Br. recepit. V. 8. μῆκ' ἐθ'. P. οὐκέθ'. Br. Vid. ad p. 224. nr. 121.

Nr. 104. ἀλφειοῦ μυτυληναίου εἰς τὴν αὐτὴν πολ^ῆ εἰς τε ἄργος
 ὃ τὴν ὅλην Ἑλλάδα ὅτι ἐσβες τὰ τ' ἡρώων οὔτινας τὴν τροίαν ἐξ-
 επόρθης. Br. II. 130. nr. 9. An. II. 1. p. 348. V. 3. ἐσβείσθ'. P.
 Pl. Br. ἐσβεςθ' Scaliger in not. mst. ἔσβηθ' voluisse videtur, aut
 σβίσθηθ' ἦρ. *extinctae estis*. Vulgatam expressit Grotius: *Perdita
 per vos est Heroum gloria*. At verisimilius est, poetam voluisse di-
 cere, urbes illas, heroum patriam, quarum illi et splendore et opibus
 gloriabantur, extinctas i. e. eversas et vastatas esse. V. 4. ἤρειψαν. P.
 ἤρειψαν. Pl. Br. θειοδόμον. P. Pl. θειοδόμον scripsi cum Br. V. 5.
 ἔστιν πόλις. P. ἐστὶ πόλις. Pl. Br. V. 6. εὐμήκων αὐλεια. P. et
 quaedam editt. Plan. εὐμήκων. Br. c. aliis. — Nr. 105. εἰς πῖττον
 κλασθεῖσαν ὑπ' ἀνέμων ἐνόρσει μελλ' δε κατασπενάξασθαι ναῦν.
 Br. III. 232. nr. 383. An. III. 2. p. 89. V. 2. γευσάμεναν. P. γε-
 σάμενην. Pl. Br.

Nr. 106. εἰς ναῦν πυρποληθείσαν ἐν γῇ ἣν οὐ διεφθειρε θάλασσα.
 λεωνίδ^ῃ ταραντιν^ῃ. Br. I. 236. nr. 62. An. I. 2. p. 118. V. 1. μ'
 ἐφλέξε. P. μ' ἀνέφλεξε. Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli.
 V. 2. κειρομένη esse videtur in P. κειραμένη. Pl. Br. Diversa est
 ratio praesentis p. 360. nr. 13. v. 5. — V. 3. ἡῖνος. P. ῥῖνος. Pl.
 ῥῖνος. Br. — V. 4. γεινομένην. P. γειναμένην. Pl. Br.

P. Nr. 107. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς μικρὰν ναῦν ἐρίζουσαν ἐπ' εὐ-
 πλοῖν ταις μεγάλαις ναυσίν. Br. I. 232. nr. 48. An. I. 2. p. 105.
 In Plan. p. 80. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur. V. 4. πον-
 τοπορεῦσαι. P. πεντοπορεῦσαι. Pl. Br. V. 2. δι' ἰθύνην. P. V. 3.
 θαλάσση. P. ut v. 5. ἐτέρη. — Nr. 108. ἀδέσποτον εἰς τὸν δια τω-
 θαστικὸν ως αποτ' ἔρωτος. Br. III. 161. nr. 54. An. III. 1. p. 317. —
 Nr. 109. εἰς ἀσπίδα στρατιῶ ἐν τῇ ὃ ἐν πολέμῳ ἐσώθη ὃ ναυαγῆς^ς
 ἐπλενσε μεταυτῆς ὡς ἐπισχεδίδης νηξ^ς ἰουλίῳ διοκλέους. Br. II. 182.
 nr. 3. An. II. 2. p. 73. V. 4. ὀλλυμένους. P. V. 5. ἐν τε. P. ἐν δι. Pl. Br.

14. (Cf. Bast in Epist. crit. p. 81. ed. sec.) et στρέφουσι cum τρέφουσι. Ib. p. 810. 19.

Nr. 115. ἀδέσποτον εἰς τὴν ἀσπίδα ἀχιλλ^ς ἦν ἔλαβεν ὀδυσσεὺς παρῳσάμενος αἶαν^τ. Br. III. 233. nr. 390. An. III. 2. p. 92. V. 1. ἔκτορος. P. V. 2. ἦρε. P. εἴλε. Pl. Br. ἦρε revocavi: scutum, quod Ulysses abstulit, i. e. ἔλαχε, εἶχε. Vid. Stephan. Thes. Gr. L. I. p. 206. s. V. 4. ὤμισεν. P. ὥρμισεν. Pl. Br. Post hunc vers. in Pal. legitur v. 1^{mus} epigrammatis sequentis, tum ultimum distichon hujus epigr. Post illud tres reliqui versus nr. 116. Hic error ita propagatus est in Planud. p. 28. St. ut postremum nostri epigr. distichon h. l. omissum sit, versus 5us autem legatur post v. 1. epigrammatis proximo loco sequentis. — Nr. 116. εἰς^Α αὐτὴν ἀσπίδα. ὁμοίως ὅτι τοῦ ὀδυσσεὺς ναυαγήσαντος ἐν τῷ τάφῳ τοῦ αἶαν^τ ἢ θάλασσα αὐτήν ἐξήνεγκε δείξασα τὸν ταύτης ἄξιον ἀσπιδιώτην. Br. III. 233. nr. 391. An. III. 2. p. 93. V. 3. αὐτόν σε καλέουσα. P. σ' ἐκκαλ. Pl. Br.

Nr. 117. στατυλλίου φλάκκ^υ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀχι^ο ὅτι πύρρος τὴν πολυξένην ἐσφαγίασεν ἥνικα ἢ ταλαίπωρ^ο ἐκάβη ἐπὶ τοῦ ἰδίου πόλπου τὸ αἶμα τῆς θυγατρὸς ἐπέδεξατο. Br. II. 264. nr. 10. An. II. 2. p. 273. V. 3. πολυκλαύτοιο. P. πολυκλαύστοιο. Pl. Br. De his formis crebro confusis vid. Heinr. ad Musae. v. 236. p. 132. Astius in Addit. ad Platon. Phaedr. p. 665. ad calcem Platon. de Rep. — V. 5. εὐξενίοις. P. ἀξονίοις. Pl. Br. Sic etiam nr. 122. v. 4. εὐξείνα et εἰ ξείνα confusa. Minus recte cogites de ἀξείνοις δεισμοῖς, ut Hectoris zona intelligatur, quam ab Ajace acceperat. Vid. p. 228. nr. 152. v. 5. V. 6. φθίμενης. P. φθίμενος. Pl. Br. quod membr. lectioni procul dubio praeferendum. V. 7. ὠδύσας. P. ὠδύσσαο. Pl. Br. Quum verbum ὠδύσασθαι accusativum non ferat, Schaeferus Meletem. p. 109. probabiliter correxit: ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυνί, ut νέκυι ap. Homer. Ἰλ. XVI. 526. ubi Cod. Lips. νέκυν. Ejusdem contractionis exempla sunt ἰξυνί. Od. ε. 231. οἰξυνί. Ib. η. 270. πληθυνί. Ib. λ. 514. π. 105. ὀρχηστυνί καὶ αἰοιδῇ. Ib. ρ. 605. Hujus generis quaedam excitavit Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 425. Mihi in mentem venerat: τί τοσοῦτον ἐμῇ ὠνύσσαο νηδύν; quid erat, quod tantopere in mea vituperares sobole? Dionys. Perieg. v. 994. οὐ μέντοι κείνης γε νομοῖς ὠνύσσατο βούτης. Facile tamen huic conjecturae praestantissimi viri correctionem

praetulerim. — *αἰανίδη*. Br. conjunxit cum superioribus, ut est etiam in Plan. Mihi elegantius cum sequentibus videbatur cohaerere.

Nr. 118. *βησαντίνου. ἐπὶ το ταχὺ τον βιον παρίρχεσθαι*. Inter Theognidea legitur v. 539. (527. ed. Bekk.) Cum Theognidis et Besantini nomine in Stobaei Flor. Tit. CXVIII. p. 589. 1. V. 2. *ἀπο-νισσομένης*. Vulgo. *ἀπονισαμένης*. P. quod restituendum. In edit. nostra minus recte littera sibilans duplicatur. *νίσσμαι* prima producta est ap. Homer. Ἰλ. ψ. 76. Hinc descendit *ἐνισάμην*. — Nr. 119.

τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τινι ἄρχον παραίνεις φεύγειν τοὺς κόλακας παλλαδά. In Plan. p. 63. St. *Βησαντίνου* inscribitur. Br. *Palladae* tribuit II.

436. nr. 134. An. II. 3. p. 262. — Nr. 120. *λονικιαν σαμωσατὲ εἰς φαῦλον καὶ ἀχάριστον τοῦ αὐτοῦ*. Sic Pal. *Luciano* tribuit Plan. p. 40. St. Br. II. 315. nr. 32. An. II. 2. p. 432. V. 2. *χάριτας*. Brevis syllaba in caesura, ut passim in epigr. Luciani et Lucillii. —

Nr. 124. *ἄθλον ἐπὶ τίνι ἢ τίος ἐστίν*. Legitur iterum pag. 413. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. VI. 1. p. 334. nos in Paralip. nr. 43. p. 652. V. 1. *σπάρτας*. P. 2. *σπάρτης*. P. 1. V. 2. *κλειώ*. P. 1. *κλαίω*. P. 2. — ἡ προμάχων. utroque loco. Vitiosa lectio, pro qua fortasse legendum ἐν προμάχοις.

Nr. 122. *ἀδέσποτον εἰς χελιδόνα τέττιγα καταπιούσαν τὸν μου-σικὸν μέμψις*. Iterum legitur p. 413. cum lemme: *εὐήνον εἰς χελιδόνα τέττιγα κατεσθίουσαν*. Hinc inter Eveni epigr. exhibuit Br. I. 166. nr. 13. An. I. 1. p. 325. V. 1. *λάλος λάλον. καλὸς καλόν*, suspicabatur Wakefield. in Silv. crit. T. II. p. 145. V. 2. post *τέττιγ* . . lacuna est in P. 1. *τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεις*. P. 2. *τέττιγα πτανοῖς*. Pl. Quod librarium Cod. Pal. voluisse ex accentu fit probabile. Quae si sincera est lectio, nihil amplius indicat quam aviculae pullos, aviculas ipsas. Jejunum epitheton non ferens Br. *τέττιγ* ἀπτήσιν correxit. *ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί*. Apoll. Rhod. IV. 1299. *κηρύλον ἀπτήνα σπύρον*. Lycophr. 250. *ὅπότε ἀπτήνεσσι φέρη βόσιν ὀρεαλίχοισι Μήτηρ*. P. V. 3. novum lemma: *μέμψεται τὴν χελιδόνα ὡς κατπιούσαν τὸν τέττιγα δικαίως. ἀμφοτέρω γὰρ ὠδεῖ*. Huc facit Plutarch. T. II. p. 727. E. de hirundine: *σαρκοφάγος ἐστὶ, καὶ μάλιστα τοὺς τέττιγας ἱερὸς καὶ μουσικοῦς ὄντας ἀποντίνυνναι καὶ σιτεῖται*. Clemens Alex. Strom. V. p. 660. 33. *διώκει δὲ ἄρα καὶ τέττιγας τοὺς μουσικοῦς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος*. V. 4. *εὐξείνα*. P. 1. *ἄ ξείνα*. P. 2. Vid. ad nr. 117. v. 5. In Eudociae Martyrio

S. Cypriani in Bandin. Catal. T. I. p. 251. ἐρχομαι ἀπτερέως καὶ μοι τάχος ἀνδανε. scr. εἰπτερέως. Lucian. Jup. Confut. §. 19. T. VI. p. 221. ἐπίτονον γάρ τινα καὶ οὐκ ἄμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον. Cod. Paris. ἐπίτονον et οὐκ εἴμοιρον. quod editor Halensis recte in textu posuit. Ap. Liban. T. IV. p. 852. 10. οὐ δένδρα ὕψεται μακρὰ καὶ εὐκαρπα στοιχηδὸν ἐστῶτα. scr. ἄκαρπα. Ibid. p. 1070. 15. ἔγωγε οὖν ἐξ ἀπορίας ἠπόρημαι. scr. ἐνπορίας. ob abundantiam egeo. — Caeterum in fine alterius distichi Schaefero monente interrogandi signum posui. V. 5. κοῦχι. P. 1. 2. οὐχι. Pl. Br. Copula non sine gravitate quadam interrogationi additur. p. 126. nr. 246. καὶ τίς ὑποτλαίη; ut etiam imperativo. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 280. — V. 6. ὅλλυθ'. P. 1. ὅλλυσθαι. P. 2. — Pro ὑπνοπόλους scr. ὑμνοπόλους. — στόμασι. P. 1. Br. στόμασιν. P. 2. Pl.

Nr. 123. ἀδέσποτον. εἰς αἶγα τυφλώττονος. ἣν ἐκέντησεν ἀχράδος ἄκαν καὶ ἀνέβλεψ. Iterum legitur p. 415. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ. (λεωνίδου scil.) ἐπὶ αἰγὶ τετυγλωμένῃ κεντηθείσῃ ὑπ' ἀχράδος καὶ βλεψάσῃ. Hinc Leonidae nomen adscribi debuisse existimes. Sed in Plan. p. 39. St. Antiphilo inscribitur. Inter ἀδέσποτα exhibuit Br. III. 240. nr. 421. An. III. 2. p. 113. Ad historiam cf. Aelian. H. An. XIV. 27. V. 1. εἰχθονίης aut ἐκχθονίης. P. 1. ἐκ θοίνης. P. 2. Pl. Br. ἐν θοίνης corr. Jos. Scaliger in not. mst. ἐξ ἀλαῆς Br. Non temere spernenda videtur lectio ἐκ θοίνης, eo sensu, quem aperuit Stephan. ad Epigr. Select. p. 298. capellam ex victu pyri sylvestris visum recepissee, quum spina ipsi oculum vulnerasset. V. 3. ἐτέρην. P. 1. 2. Pl. ἐτέραν. Br. qui tamen κόρην non mutavit.

Nr. 124. ἄδηλον ὑποτίν εἰς δάφνην το ^οφν. Br. III. 251. nr. 382. An. III. 2. pag. 89. In Plan. pag. 26. St. lemma: εἰς δάφνην ἀξίνη κοπτομένην. — πορεύεται et ἀναμίγνεται. P. πεπόρευτο et ὅτ' ἐμίγντο. Pl. Br. Ex utraque lectione hunc versum concinnavi: ποτὶ Φοῖβος πεπόρευται; Ἄρης ἀνεμίγντο Δάφνη. hoc sensu: dum Phoebus abest, Mars cum Daphne rem habuit. — Nr. 125. ἄδηλον ὅτι οἱ κελτοὶ ^τπαρὰ τῷ ποταμῷ ἔρηναι δοκιμάζουσι τὰ ἐὰν τέκνα γεννώμενα. ἀν γὰρ ἀποπύσῃ ταῦτα τὸ ὕδωρ ὡς νόθα (scr. νόθα) ταῦτα καὶ οὐ γνήσια ἀποπέμπουσι. Br. III. 150. nr. 32. An. III. 1. p. 285. Ad illam vim Rheno tributam respexit Georg. Pisid. de Expedit. Heracl. I. v. 41. γένου δικαστῆς· Κέλτικου Πήγης πλέον Γένου δικαστῆς. (sic distingue).

quorum verborum sensus fallebat Jos. Mar. Quercium in Append. Nov. Scriptt. Byzant. p. 25. Cf. Gregor. Nazianz. T. II. p. 114. C. Liban. T. IV. p. 1110. — V. 4. ὀλισθήσης ^{κόλπων} διαλωπων. P. ὀλισθήσας διὰ κόλπων. Pl. Br. Gregor. Naz. Carm. XIII. 45. T. II. p. 86. C. ἐξότε κόλπων Μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ. Ib. Carm. XVI. 11. p. 88. B. ἐπὶν διὰ γαστρὸς ὀλισθῆ. — V. 5. νηπίαχον. P. νηπίαχος. Pl. Br. Hoc verum. προχέει. P. προχέη. Cod. in Lectt. Ald. 1. unde Ald. 2. Nic. Sab. probante Schaefero ad Theocrit. p. 222. Si ὀλισθήσῃ genuinum est, scribendum esse apparet πρῶτόν τε χέη δάκρυ. De conjunctivo post conjunctiones temporales vid. ad p. 119. nr. 210. — V. 6. θῆκε νέον. Pl. θῆκεν ἐόν. P. Br. Cf. ad p. 338. nr. 92. p. 563. nr. 401. Gregor. Naz. Carm. XIX. 7. T. II. p. 88. B. πόρτις μὲν διάλυξεν ἐὼν κενθμῶνα τικούσης. Scr. διάλυξε νέον. *νῆξ reliquerat.* Ap. Manethon. II. 279. οὐ γὰρ τοῦτε' ἰους οὐδ' αὖ φιλέουσι συνενόνες. scr. οὐ γὰρ ἰοὺς τίουσ'. ubi minus recte Dorvill. ad Char. p. 729. οὐ γὰρ τοὺς τίουσ'. μοιχοὺς subaudiens. — V. 8. κερυμένον. P. κερμένον. Pl. Br. ἐλιγγιάμον. P. Pl. ἐλιγξιάμον. Br. c. Scalig. in not. mst. — V. 10. ἀληθία οἶδε. Hunc hiatum Homeri tuetur auctoritas. V. 11. μῆσετο. P. μῆσεται. Pl. Br.

Nr. 126. *τίνας ἂν εἴποι λόγους κλυταιμίστρε ὄρεστ' μέλλον αὐτὴν σφάζαι.* In marg. ἀδέσποτον. εἰς κλυταιμίστρε ^υ υπο ὀρέστων ^υ αναϊρμέν-
νην. Br. III. 145. nr. 16. An. III. 1. p. 277. V. 2. γαστήρ ἤ. P. Pl. Iisdem verbis, sed in structura diversa, utitur Musaeus v. 139. γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχευσε, μακαράτη. ἢ γαστήρ σ' ἐλ. Scaliger in not. mst. γαστέρος ἢ σ' ἐλ. Br. Quamvis interdum fiat, ut substantivum, ante pronomen relativum collocatum, in casu pronominis ponatur (vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 47. sq.), nominativi tamen sic usurpati exemplum non novi. Quare vide, an scribendum sit: γαστήρ *ἐκ* σ' ἐλόχευσεν. Even. p. 459. nr. 402. μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Orph. Argon. 43. ἢ ὅσον Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. — Nr. 127. εἰς ³ πρεσβύτας δια το εἶναι αὐτοὺς ὀξύχολους καὶ ³ μικρ. ἀδέσποτον. Iterum legitur p. 568. εἰς γέροντα ὀξύχολον. Br. III. 237. nr. 404. An. III. 2. p. 102. V. 1. ἂν περιλειφθῇ μικρόν. Elumbibus numeris quodammodo medearis, voce μικρόν post ἂν posita. V. 3. οὕτως ἀπαντλ. P. 1. οὕτω ἀπαντλ. P. 2. οὕτως ἀντλήσας. Pl. Br. V. 4. γίνεται. P. Br. γίγνεται. Pl. — Nr. 128. ἄδηλον εἰς δράκοντα ἐκπίοντα ^ο ποταμ

ῥλον. Br. III. 146. nr. 20. An. III. 2. p. 278. In Plan. p. 126. St. hi versus cohaerent cum proximis p. 129.

Nr. 129. νέστορος εἰς τον αὐ^τ ὁμοίως. Br. II. 344. nr. 3. An. II. 3. p. 6. V. 1. τὸ δ' ἔτι. P. ἦν additum in Pl. Br. V. 2. γένον. P. γένειον. Pl. Br. V. 3. in marg. ἡ αὐτὴ ἔννοια. P. κηφισούς. Ib. κηφισὸς plures editt. vett. Plan. quam formam praetuli cum Schaefero ad L. Bos p. 467. Altera magis probabatur Wesselingio ad Diodor. T. II. p. 110. 34. — εἰσω ῥέεν. P. Pl. ῥέεν εἰσω. Br. quo versus hiatus oneratur, et numeri corrumpuntur. In Κηφισὸς ultima vi arseos producitur; nisi fortasse scribendum: πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς οἱ ἔσω ῥέεν. P. V. 4. novus in Pal. praefigitur titulus: εἰς τὸν ἐν πυθελί (Scr. πυθοῖ) δράκοντα. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν δράκοντα. V. 5. κηφισόν. P.

Nr. 130. ἄδηλον: εἰς ἐλαῖαν βαστάζουσαν ἄμπελον ἐ θλιβομένη. Br. III. 231. nr. 581. An. III. 2. p. 88. V. 2. ἄρατε. P. αἵρετε. Pl. Br. Imperativum aoristi restitui, qui recte sic ponitur. — Nr. 131. εἰς πένυην ὑπὸ ἀνέμῳ κλασθεῖσαν ἐν ὄρεσιν ἐ μετ' ταῦν γεγνουῖαν. V. 2. ἐξεκύλισε. P. Pl. ἐξεκύλισε. Br. cum tribus Plan. Codd. — Nr. 132. ἀδέσποτον εἰς ἱππόλυτον ἐ παιδὶ τὴν Θησέως γυναῖκα: ἐ ὅτε ὁ μὲν διασωφροσύνην ἡ δὲ δι' ἐρωτ' ἐτελεύτησαν. Br. III. 249. nr. 464. An. III. 2. p. 136. V. 1. κατεναντιον. P. et quaedam editt. Plan. κατ' ἐναντίον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. V. 3. κτείνεν. P. Pl. Stob. p. 64. ed. Gesn. κτεῖνε. Br. V. 4. ἀγανὴ πέφνε σωφροσύνα. P. ἀγνή πέφνε σωφροσύνη. Pl. ἀγανῆς et ἀγνῆς confusa etiam p. 473. nr. 688. v. 3.

Nr. 133. ἀδέσποτον. ἄδηλον εἰς τὸν μέλλον δις γαμεῖν παραίνεσις. Br. III. 237. nr. 406. An. III. 2. p. 103. V. 1. εἰ τίς. P. —

Nr. 134. ἄδηλον εἰς τὴν τέχνην ἐ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀβέβαια πράγματα ἀμφοτέρω ἐ ὅτι οἱ πρὸς ταῦτα κεχηρότεροι ἑαυτοὺς διαπαίζουσιν ὥσπερ ὀνειρόσποντες ἀποτρέπεται οὖν ἀμφοτέρω δια τῆςδε τῆς παραινήσεως. Recentiore manu adscriptum: ἀδέσποτ' νομίζω δ' ὅτι παλλαδᾶ ἐστὶ τ' ἀλεξανδρέως. Inter Palladae epigr. exhibuit Br. II. 437. nr. 140. An. II. 3. p. 264. In Plan. p. 33. St. est ἄδηλον. V. 2. σφετέροις. pronomen possessivum pro personali; fere ut ἐς ἡμετέρου dicitur pro ἐς ἡμᾶς. Vid. Wessel. ad Herodot. I. 55. VII. 8. Bekker. in Ephem.

Jen. an. 1809. nr. 247. p. 159. — V. 3. πολυπλανέες. significatione transitiva, ut ap. Musae. 175. τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους. ubi vid. Heinr. p. 175. μερόπεις. P. V. 6. ὡς ὕπνωι. P. ὡς ἐν ὕπνῳ. Pl. Br. Praepositionem, ut non necessariam, non admisi. V. 6. πολυνοῖδινε. P. πολυνοῖδυνε. Pl. Br. V. 7. παίζετε ἴτε θέλοτε οὐς. P. παίζετε, στροφίετε ὄσους. Pl. Br. ex Planudis conjectura procul dubio. Sed aliud quid latet. Suspiscabar: παίζετε, τείρετε (hoc quidem, ni fallor, ad membr. vestigia satis probabiliter.) φλάτε (vel θλάτε), ὕσους ἐμῷ. i. e. συντρίβετε, contundite. Vid. Interpp. ad Aristoph. Plut. 694. Eustath. ad Ἰλ. ε. p. 409. 46. Hiatus in hoc poëmatio non debet offendere. Possis etiam θλίβετε suspicari pro θέλοτε; sed θλάτε videtur verius. Caeterum cf. Inscr. in Anthol. Lat. Burm. T. II. p. 256. *Effugi tumidam vitam. Spes, forma, valete. Nil mihi vobiscum est: alios deludite quaeso.*

Nr. 135. In Pal. hi versus cohaerent cum praecedente epigr. In Plan. p. 33. St. desiderantur. Separatim eos exhibuit Br. l. c. nr. 141. V. 3. prorsus alienus; et fortasse a sciolo additus, qui hos versus ἀδήλους esse et obscuros indicare voluit. — Nr. 136. κίρον τ' ^τμεγα ποιη ἦνίκα ἐμελλεν ἐξορίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως θρηῆνος ὃν εἶπε πρὸς αὐτῇ τῇ πύλῃ τῆς ἀκροπόλ. Br. II. 454. nr. 1. An. II. 3. p. 299. In Plan. p. 110. St. ἀδελον. Tamquam Moschi hos versus Theocriteis subjunxit Valkenar. p. 380. Vid. Catal. Poët. epigramm. p. 878. s. Prioribus versus expressi sunt ex Nonni Dion. L. XX. 372. p. 552. 23. Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης, ὧς κεν ἀεθλεύσοιμι καὶ ἰχθυβολεῖν ἐς ἀγῶνα. quod cl. Passovius me monuit. — Sequitur in Pal. initium Eidyllii Theocritei XX. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε. cum nota in marg. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ ἐρωτικόν. κακῶς οὖν ἐνταῦθα κεῖται. Omisi hos quatuor versus ab hoc loco alienos.

P. Nr. 137. ἡμίξηρος αἰτήσας ἀδριανὶ τ' βασιλεῖ τροφίῳ. In marg. γραμματικοῦ τινὸς ἡμιξήρου πρὸς ἀδριανὶ τὸν βασιλέα. Br. II. 286. nr. 4. An. II. 2. p. 526. V. 1. μου. P. Pl. μεν. Br. Male. In eo ipso enim malum versificatorem se praestiterat ille, quod syllabam μου ter intra duos versus iteraverat. V. 2. ἡμίτομον. P. ed. Flor. Ald. 1. ἡμίτονον. reliquae. V. 4. εἰς ὁρόων. P. — Nr. 138. εἰς τινὰ νέον μὲν ὄντα πένητα γηράσσαντα δὲ πλούσιον γενόμενον. ἀδέσποτον. Br. III. 243. An. III. 2. p. 121. V. 3. οὐδὲν εἶχον. P. οὐδέιν. Pl. οὐδὲ ἔν. Br. Vid. ad p. 306. nr. 629.

Nr. 139. κλανδιανού εἰς μιμάδα γηράσασαν. In marg. εἰς μιμάδα γηράσασαν καὶ καλλωπιζομένην. ἤγονν ἀλειφομένην τῶν γυναικῶν μαγγανεύματα. Br. II. 447. nr. 2. An. II. 3. p. 290. Ante v. 5um aliquid intercidisse recte monuit Reiskius. V. 4. αὔρη. P. αὐρήν. Gesner. αὐγή. Br. V. 4. χαράσσεται. Conspirat Theophyl. Simoc. nr. 3. ὁ φρενικός σοι κόσμος παρῴχηκε, καὶ ὀντίδων ἐγγὺς ἡ εὐπρέπεια, σὺ δὲ χαράττειν ἐπιπρέπεις τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστω κόσμῳ τοὺς ἐραστὰς ἐκφανλίζουσα . . . μέμνησο καὶ θανάτον· τοῦτ' γὰρ ἐγχεινιάσω.

Nr. 140. τοῦ αὐτοῦ εἰς δοῦλον τυπτηθέντα παρ' αὐτοῦ. In marg. κλανδιανού εἰς δοῦλο/ τινὰ τυπτηθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει. Notanda in his forma τυπτηθείς, a futuro ionico τυπτήσω derivata. Br. II. 447. nr. 3. An. II. 3. p. 291. V. 1. χαλκίοπεζαν. P. χαλκίοπεζον. Br. V. 3. plures, etiam Ruhnkenius, Στελιχῶνος. quod minime necessarium. Ut οἶκος Ἑλικῶνος de bibliotheca est in ep. ἄδσοπ. 70. inter Planud. nr. 70. T. II. p. 644. sic h. l. πρόθτρα Ἑλικῶνος de auditorio possunt accipi, ubi recitationes fiebant. Vid. Catal. Poët. p. 872. — V. 2. τίς. P. V. 4. ἰόν. P. Br. θώρηξ νόον. corrigebat Reiskius, quod recepi, quum Cod. lectio metrum jugularet. Mutillum esse hoc epigr. Brunkio asseveranti non credo.

Nr. 141. εἰς ληθαργικὸν καὶ φρενοπλήγη ὅτι μαχεσάμενοι ἀλλήλους ἴασαντο. ἀδέσποτον. Br. III. 258. nr. 411. An. III. 2. p. 105. V. 1. παρακλ. P. παρ κλ. Pl. Br. V. 2. ἀπεικίδεσαν. P. ἀπεικίδασαν. Pl. Br. V. 3. ἐποτολίσεως. P. V. 4. ἔτυπτε. P. Pl. ἔτυψε. Br. Vid. ad p. 274. nr. 434. v. 2. — V. 6. ἔπνω. P. Br. i. e. εἰς ἔπνον. Vid. ad p. 79. nr. 12. ἔπνον. Pl. — Nr. 142. ἀδέσποτον. εἰς πᾶνα παρα ὁδοιπόρων ἐστώτα ἐπὶ τινι πηγῇ. Br. III. 204. nr. 261. An. III. 2. p. 21. V. 1. νυμφῶν. P. Pl. νυμφέων. Br. V. 2. κέκευθε. P. Pl. λέλογχε tentabat Br. Frustra. κέκευθε passive significat. Aesch. VII c. Th. 589. μάντις κέκευθὺς πολεμίας ὑπὸ χθονός. quam lectionem tnetur Hermann. in Comment. in Pindar. p. 291. Cf. Musgrav. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 987. pag. 439. ed. Erf. — V. 3. ἄμμι. P. ἄμμιν. Pl. Br.

P. Nr. 143. ἀντιπάτρου εἰς πρίηπον ἢ καὶ πᾶνα ἐστώτας ἐπ' αἰγιαλοῦ· μᾶλλον δ' εἰς ἀφροδίτης ἀγαλμα. Br. II. 21. nr. 53. An. II. 1. p. 54. — Nr. 144. ἀντήης. εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ἀφροδίτης ἀγαλμα ^τ εἰς ἐπ' αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦντος πρὸς τὸ πέλαιος. Br. I. 198.

nr. 5. An. I. 1. p. 425. V. 2. ὀρῆν. P. Br. ὀρᾶν. Pl. V. 3. ναύτησι. P. Pl. ναύταισι. Br. fortasse rectius. V. 4. δειμαίνε. P. Br. δειμαίνη. plurimae editt. Plan. V. 4. λαμπρόν. P. et Plan. p. 57. St. At iōid. p. 340. ubi hoc epigr. iterum legitur, λιπαρόν. Hoc cum Br. recepi, quum λαμπρόν a librario ex vers. 2do repetitum esse appareat. — Nr. 145. εἰς διογένην τὸν κύνα καὶ προῖσον τὸν λυδόν. γνώμη θαυμαστος. ἀδέσποτον. Br. III. 248. nr. 458. An. III. 2. p. 133. V. 5. πλείω. P. πλείων. Pl. Br.

Nr. 146. εἰς ἐλπίδα καὶ νέμεσιν: ἀδέσποτον. Br. III. 173. nr. 117. An. III. 1. p. 355. V. 1. ἔτενξα. P. Pl. ἔτενξε. Br. sine causa idonea. V. 2. μηδὲν ἔχης. P. Pl. μηδὲν ἄγαν. Br. c. Graevio in Lectt. Hesiod. c. 14. Quae probabilis emendatio, non tamen omnino certa. Nemesis enim secundum vulgarem opinionem, fructum bonorum hominibus invidens, impedire videtur, ne, quae nos adepturos esse speremus, nanciscamur. Cf. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123.

Nr. 147. ἀνταγόρου ῥοδίου εἰς γέφυραν ἣν ἐποίησε ξεινοκλῆσολιν. Br. I. 138. nr. 62. tamquam *Simonidis*, cui inscribitur in Plan. p. 373. St. An. I. 1. p. 240. V. 3. τοῖον γὰρ ξεινοκλῆς. P. τοῖον Ξεινοκλῆς γάρ. Pl. ubi Brodaeus Ξεινοκλῆς emendavit, quod Br. recepit. At Plan. sedem conjunctionis mutasse videtur, quia ὁ produci posse non putabat. Sic tamen Leonidas p. 489. nr. 1. ὁ λιμενίτας. p. 490. nr. 5. ὁ λιμενορμήτης. Aratus Phaen. 719. ταῖρω συμφορέντας, ὅτε λοφίη τε καὶ οὐρή. Anyte infra p. 478. nr. 745. ὄμμα πατὰ λασίαν. — V. 3. ἀσφαλῶς ἔμμιν. P. ἀσφαλῆς ἔμμιν. Pl. Br. — V. 4. ποταμοῖο. P. ποταμοῦ. Pl. Br. — Nr. 148. ἀδέσποτον εἰς ηῤάκλατον τὸν φιλόσοφον καὶ δημόκριτον. Br. III. 237. nr. 408. An. III. 2. p. 105. V. 2. νῦν ὁ βίος ἔστ'. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, si scripsisset poëta: νῦν ὁ βίος πολλὸν ἐλείνότερος. Sed nihil videtur mutandum. V. 5. αὐτούς. P. αὐτός. Pl. Br. μεριμνων. P. μεριμνῶ. Pl. Br. V. 6. σοί. bis. P. Pl. σοί. Br.

Nr. 149. ἀντιπάτρου εἰς ἀριστείδην πένητα οὗ βίος ὅλος ἦν ἐπὶ δάμαλιν ἑ^τ προβά: ἄπερ ἐν ἡμέρα μιᾷ ἀπώλεσεν. Br. II. 33. p. 95. An. II. 1. p. 91. V. 3. ἡματι δ' αὐτῷ. i. e. τῷ αὐτῷ. Vid. ad p. 291. nr. 532. v. 6. V. 4. Θῆρες οἶν. P. Plan. Θῆρ τις οἶν. Br. frustra. V. 6. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br.

P. Nr. 150. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐ ἀριστείδην τὸν ἐλείνóτατον. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Legitur iterum in Cod. p. 398.

Philippo Thessalonicensi inscriptum. Eadem est varietas in Plan. pag. 31. et 52. St. ubi in primo tantum disticho pauca sunt mutata. V. 1. ἀριστείδη. P. V. 3. ἔκτανεν ὠδὶς. P. 1. Pl. ἔκτανε δ' ὠδὶς. P. 2. Br. V. 4. πενίης δ' ὦλ. P. 1. 2. δ' om. Br. V. 5. δ' ὧ' ἰμάντι. P. 1. Pl. Br. πεδ. δ' ἰμάντι. P. 2. λυγώσας. P. 1. Pl. Br. πεδήσας. P. 2. — Nr. 151. ἀντιπάρχου εἰς κόρινθον τὴν πόλιν ἥνικα ταύτ^η οἱ ῥωμαῖοι ἐπόρ. Br. II. 20. nr. 50. An. II. 1. p. 52. V. 6. ἐξέμαγεν πόλ. P. ἐξέφαγε πτόλεμος. Pl. Br. — V. 8. ἀλκύνες. P. ἀλκύνες. Pl. Br. In aliis locis Cod. Pal. ἀλκῶν et ἀλκωνίς exhibet.

Nr. 152. εἰς ἴλιον τὴν πόλιν ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Br. III. 55. nr. 65. An. III. 1. p. 93. V. 1. πόθ'. P. V. 2. ἐτάλασεν. Pl. Br. ἐτάλασεν. P. δεκίτης. P. et plurimae editt. Plan. ζαμηνής ed. Flor. pr. Ald. 1. — V. 6. ἐριπτόμαν. P. ἡριπόμαν. Pl. Br. — Nr. 153. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν τὴν πολυθρηλλή. ἴλ/. Br. III. 54. nr. 61. An. III. 1. p. 91. V. 1. ὦ πόλι. in nostro est Apogr. et in Plan. ὦ πτόλι in membr. Palat. esse ait Br. πῆ in hoc disticho semel scribitur sine jota, bis jota adscripto. Sic v. 3. πῆ. v. 4. πῆ. V. 2. κρασστα esse videtur in P. — Nr. 154. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθῆν^{ης} τῆς ἐν ἰλίωι. Br. III. 54. nr. 60. An. III. 1. p. 91. Bis legitur in Plan. p. 40. tamquam *Agathias*; p. 102. ἀδέσποτον. Secundo loco eodem dorismos exhibet, quos Palat. V. 2. ἀ τλάμων. P. ἡ κλήμων. Pl. 1. Br. V. 4. ἀπ' ἐδρέψω. P. P. V. 5. θνάσκειν. P. — ἄθισμον. P. ἄθισμος. Pl. Br. V. 6. τὰς πάτρας. P. τῆς πάτρης. Pl. Br.

Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν: ὅτι ῥωμαῖοι ἐκεῖ ἀνέστησαντες ἀνταπεδῶκαν τὴν ὕβριν ταῖς ἐλλήν^{ων} πόλεσιν. Br. III. 55. nr. 62. An. III. 1. p. 92. V. 1. τίς. P. γελάσῃς. P. et quaedam editt. Plan. γελάσῃς. Br. c. plurimis. V. 2. ταῦτα τέλεισσε τύχα. P. ταῦτ' ἐτέλεισσε τίχη. Pl. Br. Hoc loco *Agathias* augmentum ob pleniorē sonum videtur neglexisse. V. 3. δὲ τίς. P. μὴ πεύθεο δαρδανικῆς. P. μὴ πεύθεο δαρδανικοῖς. Pl. μὴ πένθεε. tacite recepit Br. Vera procul dubio correctio. — V. 4. αἰνεάδων esse videtur in P.

Nr. 156. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς τὸν δοῦριον ἵππον ὃν ἐπικρὺς κατέσπειρε. Br. II. 174. nr. 10. An. II. 2. p. 44. De equo Trojano locus

est Jo. Lydi de Mensib. p. 124. in hunc modum corrigendus: *περὶ τοῦ δουρείου* (*δουρίου* ed. Schow.) *ἵππον ὁ Εὐφορίων φησί, πλοῖον γενέσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἵππον λεγόμενον· ἕτεροί φασι, πύλην* (*πόλιν* vulg.) *γενέσθαι οὕτω προσαγορευομένην ἐν τῇ Τροίᾳ, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ Ἕλληνες.* V. 2. *ἡσυχίης. ἡλικίης* corrigit Medenh. Amoenit. litt. p. 44. praeter necessitatem. V. 4. *ὑπὲρ νώτου.* P. Pl. *ὑπαὶ νῶτον.* Br. Scripsi *ὑπὲκ νώτου.* ex equo emergunt, prodeunt, sub cuius tergo latuerant. Sic dicitur *ὑπεκδύεσθαι, ὑπεξέρχεσθαι.* Similiter Apoll. Rh. I. 912. *πρηνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος ἄσεν ὑπὲκ πέτρης.* Ib. 1165. *ἡρίον Αἰγαίωτος Τυτθὸν ὑπὲκ Φοργίης παρεμέτρειν.* De *ὑπὲρ* et *ὑπὲκ* confusis vid. Br. ad Apollon. Rh. III. 608. 1519.

Nr. 157. *ἀδίσποτον.* ^τ *εἰς ἔρω ὅτι οὐ θίος ἀλλὰ πάθος μανίας ἐμπλυν.* Br. III. 249. nr. 465. An. III. 2. p. 137. V. 4. *θεοδμήτον.*

P. *θεοδλήτον.* Pl. Stob. Tit. LXI. p. 390. Br. *μιαυφονίης.* P. *μιαυφονίης.* Pl. Br. V. 5. *αὐτοῖς.* P. *αὐταῖς.* Pl. Stob. Br. Si mater cum filio periit, *αὐτοῖς* bene habet. V. 6. *ποιμένος.* P. *ποίνιμος.* P. Pl. Stob. Br. *ἐκτεινεν.* omnes. *ἐκτεινε.* Br. V. 7. *οὐτ' αἶδος.* brevi syllaba in caesura producta. *αἶδεω* corrigebat Herm. ad Orph. p. 768. Possit etiam scribi: *οὐτ' Ἀρεως, οὐτ' Αἶδος.* V. 8. *λεύσομεν.* P. *λεύσομεν.* Pl. Br.

Nr. 158. *ἀδίσποτον εἰς κόρας τρεῖς κλήρω λαχούσας ποία προ* ^τ *τεθνηξ.* Br. III. 249. nr. 463. An. III. 2. p. 136. V. 1. *τρισσαί ποτί.* P. *τρισσαί ποτε.* Pl. Br. *ἀλλήλοισιν.* P. *ἀλλήλησιν.* Pl. *ἀλλήλαισιν.* Br. V. 3. *τρεῖς.* P. et plures editt. Pl. *τρεις* Br. c. reliquis. ^{χειρῶν} Vid. nr. 112. v. 1. — *χρεων.* P. *χειρῶν.* Pl. Br. i. e. *ἐκ χειρῶν.* Sed malim sane: *καὶ τρεῖς μὲν Κηρῶν ἔβαλον κύβον.* i. e. *Μοιρῶν.* Cf. supra nr. 111. v. 4. Sic p. 400. nr. 269. v. 6. *κηρῶν* est in Cod. pro *κηρῶν.* Ap. Themist. Or. XXXI. p. 360. A. *ἔχειν τὰς κῆρας.* erat qui corrigeret *τὴν χρεῖαν.* Vulgatam tueri conatus sum in Appendice ad Gölleri ed. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 252. *πασῶν.* P. *πασίων.* Pl. Br. V. 4. *εἰπώλισθε πίσημα.* P. in marg. ζτ. *ἀπωλίσθησε.* Pl. Br. V. 6. *ἐς δ' αἶδην.* P. *εἰς αἶδην δ'.* Pl. Br. — ^ο *ἤλυθεν.* P. *ἤλυθεν.* Pl. Br. Correctorem in membr. errasse suspicor, quum ^ο *ἔλαχεν* scribere vellet; *ἔλαχον* certe suavius. V. 7. *ἀψευδῆς.* P.

Nr. 159. *ἀδίσποτον εἰς κρανίον ἀνθρώπων.* Br. III. 249. nr. 462.

An. III. 2. p. 134. Cf. de hoc epigr. Huschk. in Anal. cr. p. 140. V. 1. κατ' οἰχομένον. P. ἐσάθρων. P. P. V. 3. novum in Cod. lemma. ἀδέσποτον ἐπὶ κρανίῳ ἀνθρῳ ριφθέντι παράτιος καὶ τὸν ῥίψαν ἀπὸ τινος τύχης τυφλώσαντ· — δεξιτερήν. P. Pl. Br. quod Huschk. sic accipit, ut dextram ille in terram extenderit, saxum sublaturus. Similiter Eurip. Helen. 1101. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ρίπτουντε. Vulgaris dicendi ratio tulisset, χεῖρα τῇ χθονὶ ἐπέρριψε. In vulgata tamen non acquieverunt viri doctissimi Scaliger in not. mst. et Hub. van Eldick ap. H. de Bosch. T. IV. p. 488. s. δεξιτερῇ legentes, probante Hermanno. Hac lectione admissa, improbus ille cranium in terram projecisse, illudque insuper saxo petivisse putandus est. Mihi alterum horum videbatur sufficere. Similiter ap. Philostr. Imagg. I. 2. p. 765. τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ τὰ στέρνα ῥίψας. quod item depravatam videbatur Wyttenbachio in Epist. cr. p. 276. κύψας aut τρέψας corrigente. V. 4. δοκίων. P. δοκίοντ'. Pl. Br. Illud existimandi sensu accipiebat Hermannus, δοκίων ad orationis subjectum referens. Tum vero, ni fallor, dicendum erat: κωφὸν μὲν δοκίων, ἀλλ' ὃδ' ἔπνευσε δίκης. V. 6. πήρωσεν. P. πήρωσε. Pl. Br. V. 5. κολάζετο. P. ἐκολάζετο. Pl. Br. — εἰς αἶδην. ὡς ἄλιτεν Lobeck ad Soph. Ajac. p. 284. cui correctioni obstat brevis syllaba. Mihi in mentem venerat: καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο. Reisigius ad Xenophont. Oecon. c. XVIII. p. 208. corrigendum existimabat: καὶ πάλιν εἰς αἶδην ἐκολάζετο. Postea idem, quod Hermannus me perquam humaniter per litteras docuit, lectionem vulgatam εἰς αἶδην ad hominis coecitatem retulit. Dici enim κολάζεσθαι εἰς αἶδην, ut τύπτεσθαι εἰς ... et similia. Idem tamen malebat, εἰς αἶδην κωμάζετο i. e. ὑβρίζετο, ἐκφωιδεῖτο; aut etiam κοιλάζετο, ut significaretur, illum, oculo excusso, αἶδην i. e. coecum esse redditum. — V. 8. ἐκλαυσεν. P. Pl. ἐκλαυσε. Br.

Nr. 160. ἀδέσποτον εἰρηρόδοτον τὸν ιστορικόν. Br. III. 265. nr. 532. An. III. 2. p. 166. V. 1. ἐκάστη. P. ἐκάστη. Pl. Br. — Nr. 161. μάρκον ἀργενταρίον εἰσησὶ τὸν ποιητήν. Br. II. 268. nr. 9. An. II. 2. p. 282. Ap. Plan. est ἀδέσποτον. V. 1. et 3. βέβλον. P. βίβλον. Pl. Br. — ταῦτ' ἐβ. P. τοῦτ' Br. c. Pl. Praetuli pluralem. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. p. 602. nr. 218. — Nr. 162. ἀδέσποτον. εἰς κάλαμον γραφέα. Br. III. 252. nr. 387. An. III. 2. p. 90. V. 2. οὐ σῦκον, οὐ μῆλον. P. οὐ σῦκ' οὐ. Pl. quod Br. recepit, etiam οὐ μῆλα

corrigens, non sine metri detrimento. Diversi numeri, crebro conjunguntur. Vid. Schaefer, ad L. Bos p. 559. In Orphei Argon. v, 642. ἡ σῶας, ἡ πόρτιν κερᾶν. non erat cur cl. Vossius corrigeret: ἡ σῶα δ' ἡ πόρτιν. V. 3. ἀνὴρ ἐμύησ' ἐλικωνίδα, cum similibus latinis comparavit V. D. ad L. Bos in Indic. V. διδάσκειν p. 862. Eleganter μυεῖσθαι pro διδάσκεισθαι. Alciph. L. II. Ep. IV. pag. 272. κυβερνᾶν ἡ πρωρατεύειν ἕως δεῦρο παραγίνῃ . . . μυηθήσομαι. Heliodor. L. II. 32. p. 158. τὰ σαφέστερα δὲ εἰς αὐριον μυηθήσῃ. — V. 5. ἐνθεον. P. ἐνθεος. Pl. Br. — V. 6. λαλῶ. P. Br. λέγω. Pl.

Nr. 163. ἀδέσποτον εἰς αἰνείαν τὸν ἥρωα ὅτι τὸν ἑαυτῷ ^υπρὸ ^υἑβαστῶ. Br. III. 244. nr. 458. An. III. 2. p. 121. V. 1. ἥρων. P. ἥρος. Pl. Br. V. 4. τωῖδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. — Nr. 164. ἀθλον. εἰς δικαιοσύνης ἀγαλμα. In marg. ^ρ. Br. III. 194. nr. 217. An. III. 1. p. 415. Sequitur in membr. epigr. Antonii Sidonii, quod dedimus p. 197. nr. 291.

δρ.

P. Nr. 165. παλλαδᾷ ἀλεξαν εἰς τὰς γυναῖκας ψόγος θαυμάσιος. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἥρας τῆς τοῦ διὸς χαμετῆς. Br. II. 408. nr. 11. An. II. 3. p. 205. V. 1. ἔστι. P. ἐστι. Pl. Br. V. 2. Vulgo distinguatur post ἀντιδοθεῖσα et ἀνιηρόν, unde fiebat, ut verba τοῦ πρὸς ἀντιδοτον tautologica essent primi versus repetitio. V. 3. ἡ ἐμαρ. P. ἡδέ. Pl. Br. Cf. p. 520. nr. 713. v. 7. V. 5. ἀμέριμον. P. ἀμεριμος. Pl. Br. V. 1. μιγνυμένη. P. μιγνυμένη. Pl. Br. — Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ παλλ/ ^{αδ} ὁμοίως εἰς τὰς αὐτὰς ^υγυναῖκας ψόγος. Br. II. 409. nr. 12. An. II. 3. p. 206. V. 6. ὀδυσσειη ^απηνελόπεια. P. ὀδυσσειη ^{αδ}πηνελόπη. Pl. Br. — Nr. 167. τοῦ αὐτοῦ παλλ/ ^{αδ} ὁμοίως εἰς τὰς αὐτὰς ^{αδ}γυναῖκας ψόγος. Br. II. 408. nr. 10. An. II. 3. p. 204. V. 1. γυναικος. P. V. 4. πάντοτ' ἀναπτ. P. Pl. πάντοθ' malit Br. ex quavis materia accensum.

Nr. 168. ὁμοίως τοῦ αὐτῷ εἰς τὴν ἑαυτῷ ^υγαμετὴν ἀνδρομά. Idem lemma in marg. repetitur. Br. II. 408. nr. 9. An. II. 3. p. 203. V. 1. μῆνιν τ' οὐλ. Pl. In μῆνιν posterior syllaba producitur, quare in thesi, ut in ep. Lucillii p. 520. nr. 80. Ἄπιν' οὐδένα γάρ. ubi vno. Br. in Lectt. p. 202. Facile hoc evitari potuisset verbis transpositis οὐλομένην μῆνιν γαμ. Sed cave credas, Palladam sic scripsisse, qui

ad initium Iliadis respiciens, verba eodem ordine collocavit, quo ibi sunt posita. V. 3. πολίμῃνος. P. πολίμῃνις. Pl. Br. τριχόλωτον. P. διχόλωτον. Plan. Br. fortasse rectius. V. 4. γυναικός. P. γαμετῆς. Pl. Br.

Nr. 169. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐ. νομίζω ὅτι κερα ἦν παράξενος. Falsum lemma. Br. II. 415. nr. 41. An. II. 3. p. 222. V. 3. εἶθε σὺν δαν. P. δὲ interposuit Pl. Br. Sic nr. 167. εἶθε δὲ μῆτε γυνή. V. 4. ὀλέσει. P. ὀλέσῃ. Pl. Br. Bene habet indicativus. Aelian. V. II. I. 15. μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἀρῶνα τῇ θηλείᾳ, πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν. Lucian. Dial. Mort. VI. p. 146. μὴ γε πρότερον σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας. — V. 5. πρὶν pro- ducitur, ut Od. o. 594. πρὶν ὥρῃ καταλέχθαι. Vid. Schütz. ad Aesch. Prom. v. 481. Herm. ad Orph. p. 700. s. — V. 6. τὴν ἐλένην δ' ὁ π. P. τὴν δ' Ἑλέν. ὁ. Pl. Br. — Nr. 170. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν γαστέρα παραίνεσις ἀρίστη. Br. II. 427. nr. 96. An. II. 3. p. 245. V. 1. ἥισχνα. P. Pl. Br. ἴσχνα corrig. Scaliger in not. mst. Propius etiam accederet ad vulgatam, ἴσχνα. vid. Porson. ad Eurip. Orest. 292. Si vera est vulgata, αἰσχύνειν significat h. l. pudorem incutere. V. 2. σωφροσύνη. P. ἀργεναον. P. In marg. ἀργαλέον. Sic Pl. Br. P. V. 4. ἐπὶ τασσεμένην. P.

Nr. 171. τοῦ αὐτοῦ παλλ/ ^{ad} διὰ τὸ καταφρονεῖσθαι τὴν παιδείαν. Br. II. 416. nr. 43. An. II. 3. p. 222. V. 2. τέχνης. Pl. Br. — V. 4. ἐμοί. P. Pl. Br. ἐμῇ. Scaliger in not. mst. — Nr. 172. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐλευθέρῳ ζῆν: μετ' ὀλιγαρκείας. Br. II. 429. nr. 108. An. II. 3. p. 251. V. 1. μέλλει. P. μέλει. Pl. Br. Apud Liban. T. IV. pag. 543. 9. ἀλλ' ἐπειδὴ μοι προσδοκώμενος αὐθις ἐμελλε πόλεμος. Reiskius ἤξειν excidisse censebat. Tu scribe: ἐμελε πόλεμος. quia bellum denuo imminens cordi erat. Sic quoque ap. Dion. Chrys. Or. VII. p. 275. 5. ἀλλ' ἴσως γε οὐδὲν ἦττον ἐμελεν (vulgo ἐμαλλεν) ἐκείνῃ τῇ πόλει παῖδας προσδοκᾶν ἐσομένους. V. 3. ἐλευθερίῃ. P. συνοικῶ. Rectius, ni fallor, scribes et distingues: ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν, Ἵβριστὴν πενήτης πλοῦτον ἀποστρέφομαι. — Nr. 173. ^τ αὐτοῦ τωθαστιξ εἰς τοὺς γραμμα ^{τ3} δια το ^χ τὴν ἀρ ^χ ἀποκατάρ ^χ ἄρχεσθαι. Br. II. 416. nr. 42. An. II. 3. p. 222. V. 5. πάλιν om. P. supplet Pl. Br. V. 5. ἐλώρια. P.

Nr. 174. τοῦ αὐτοῦ τωθαστι ^ξ ὁμοίως εἰς τοὺς γραμματιξ ^ξ ὅτι πέ-

πονται (fort. πίνονται) καὶ μισθὸν ὀλίγ' ^ὑ π' ^ε παιδων λαμβάνειν (λαμβάνουσιν?). Br. II. 417. nr. 46. An. II. 3. p. 224. In Plan. p. 23. St. tria priora tantum disticha leguntur. V. 1. κεχόλωται. P. κεχόλωτο. Pl. Br. V. 4. βύβλωι. P. Br. βίβλω. Pl. ut nr. 161. v. 1. Cf. de hoc loco cl. Wyttenbach. Bibl. crit. P. XII. p. 24. V. 5. τιθεῖ. P. Pl. φέρει. Br. — τὸν θρόνον. Vid. p. 667. nr. 14. θρόνον pro ὄρον scribendum ap. Liban. T. III. pag. 204. 5. Vid. Append. ad Gölleri edit. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 244. V. 8. τὸ ἔθος. P. ἔτος corr. Br. Non liquet. Codicis lectionem acceperis de munusculo (dem *Herkömmlichen*), paedagogis nutricibusque a ludimagistris tribui solito. V. 9. ἄγοι. P. ἄγη. Br. Scr. εἰ δέ τις . . ἄγοι. quamvis ap. scriptores recentioris commatis ἦν cum optativo reperiatur. Vid. Schaefer. Meletem. p. 87. Etiam apud Alciphronem L. III. 65. p. 436. καὶ ἦν μοι ρεύσεις τοῦ χρόνου προϋόντος θαυσιλέστερος. malim sane: καὶ εἰ μοι ρεύσεις . . . θαυσιλεστέρας.

Nr. 175. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως τωθαστικόν. Hec loco in Cod. non-nisi primum distichon exhibetur; integrum infra p. 440. Br. II. 416. nr. 44. An. II. 3. p. 223. V. 3. ἔλυσσ. P. ἔλυσεν. Pl. Br. V. 4. Hunc versum omittunt vett. editt. Plan. In ejus locum hic substitutus in Ald. 3. ὥστε με τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν. quem sequentes editt. inde arripuerunt. V. 5. σύ μοι. P. σύ μου. Pl. Br. — θιωῖ φίλε. P. Plan. Θεόφιλε. Br. metro pessumdato. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ. κληθέντι ἐπ' ἄριστον. Br. II. 427. nr. 98. An. II. 3. pag. 246. P. V. 2. novum lemma: τοῦ αὐτοῦ κληθέντι ἐπ' ἄριστ' καὶ ὑστερήσαντι. V. 4. αἰσθομένη γέγηθεν. P. τρέφεται. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. Malim: ἀλλὰ μόνον τιμῆς τίρεται αἰσθομένη.

Nr. 177. ἀδείποτον εἰς τὸν τάφ' αἶαντος ^ῥ τ' τελαμωνίου. Br. III. 248. nr. 456. An. III. 2. p. 131. V. 2. ἐπέων κακῆς. P. Pl. ἀκάκης corr. Toup. in Cur. nov. p. 207. ἐπέων δεδαώς. Br. χαλεπῆς. Ruhnk. ad Timae. p. 16. probante Wyttenbachio in Bibl. cr. T. III. 2. p. 110. Cf. H. de Bosch. T. IV. p. 136. Non liquet. V. 5. οὐκέτ' ἐμ. P. et duo Codd. Pl. ap. Br. οὐκέτι μίμν. Illud est ap. Homer. Ἰλ. o. 727. — V. 4. μίμνεν δ' οὐκέτ' ἔτλη. P. μίμνεν δ' οὐκ ἔτλη. Pl. Br. Non dubitavi reponere: μίμνεν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη . . . Nam et per se probabile est, quid Ajax responderit, ab auctore fuisse commemoratum,

et plane id docet Philostrate in Heroic. c. II. 9. p. 682. ὁ δὲ ἀσελγέ-
στατος τῶν ποιμένων· Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· μέχρι τοῦδε τὸ ἔπος
αὐτῷ ἐπεῖράψωδαι, ὡς δειλῷ· ὁ δέ, ἀλλ' ἔμιμνον, εἰπε βοήσας
ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδεις τι καὶ ὄρθιον. Non minus bene haberet:
μίμνον. Membranarum autem lectio magis favere videtur correctioni,
quam in textu posui.

Nr. 178. εἰς ῥόδον τὴν νῆσον ἀντιφίλου βυζαν. ὅτε νέρων ἐν αὐτῇ
παρ' ἐγένετο δια τὸν πολ/^ο (i. e. κολοσσόν.) Br. II. 174. nr. 19. An. II.
2. p. 51. V. 1. ἀελίου. P. ἀ ῥόδος. P. ἡ ῥόδ. Pl. Br. in ἀελίου tamen
et ἄλλε nihil mutans. V. 3. γενεάν. P. με νέα. Pl. Br. V. 6. ὅς δ'
Pl. Br. ὁδ' ἦδη. P. — Nr. 179. λεωνίδα ταραντίν εἰς τὸν ἔρωτα.
Br. I. 231. nr. 43. An. I. 2. p. 165. V. 1. λιβανώτον. P. λιβανωτοῦ.
Pl. Br. V. 3. ὀψὲ πόθ'. P. — Nr. 180. παλλαδᾶ εἰς τὴν τύχην γε-
νομένην καπηλείον. Legitur iterum p. 669. Br. II. 422. nr. 72.
An. II. 3. nr. 237. Ad hoc epigr. et proxime sequentia facit inprimis
Jo. Lydus de Mensibus p. 52. ὅτι τὴν ἰσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ
στήλην τῆς Τύχης Πομπηΐος ὁ μέγας ἔστησεν, ἐνταῦθα τὸν Μιθρι-
δάτην συγκλείσας μετὰ τῶν Γότθων, καὶ τούτους διασκεδάσας τὸ
Βυζάντιον εἰλε· καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς σπείρας τοῦ κίονος ἐπι-
γραμμά Λατίνοις γραμμασι, ὃ δηλοῖ τάδε· Τῇ Τύχῃ τῇ ἐπαναστατικῇ
διὰ τοὺς νικηθέντας Γότθους· ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλείον
ἐγένετο. — V. 3. μεταντλοῦσα πάλιν. P. 1. Pl. Br. μεταντλώσα π.
P. 2. Ut metrum constaret, Scaliger correxit in not. ms. μεταντλοῦσ'
ἔμπαλιν. Praetuli quod proximum erat: μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν.
Sic etiam p. 589. nr. 130. pro εἶπα καὶ πάλιν εἶπα. scripsi: εἶπα
καὶ αὖ πάλιν εἶπα. De his adverbis juxta positis vid. Davis. ad
Maxim. Tyr. p. 114. ed. R. et Schaefer. Meletem. p. 39. In Oracul.
Sibyll. L. III. p. 427. ἄλλος ἀπ' Ἰταλῆς λυμητῆς πάλιν ἦξει. scri-
bendum videtur: λυμαντῆς αὖ πάλιν ἦξει. et proximo versu, κατα-
πρηγῆς ἐριποῦσα, pro ἔρπουσα. In Eudociae Martyr. S. Cypr. p. 229.
v. 75. εὐδένδροιο πίδοιο λιασθέντα πάλιν αὐτὸς Διζόμενος ἐσάσας.
scr. λιασθέντ' αὖ πάλιν.

Nr. 181. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς τὴν τυ. Br. II. 422. nr. 73.
An. II. 3. p. 238. In Cod. iterum legitur p. 669. junctim cum prae-
cedente. — Nr. 182. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τυ. Br. I. c. nr. 74.
An. I. c. V. 3. δίδαξον. P. διδάσκον. Pl. Br. Lenius videbatur διδάξο,

α δειδῶμαι, ut δέξο α δέδεμαι. — V. 4. ἀποτυχεῖς. P. ἀτυχεῖς. Pl. Br. Hoc restitue Libanio T. IV. p. 1097. 7. τεχνίτης καλεῖσθαι βουλούμενος ἀγαθός, ἐραστής ἀτυχῆς ὀνομάζομαι. pro vulgato εὐτυχῆς. Ap. Themist. Or. II. p. 26. D. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀτεχεῖς καὶ ἀνήκοος Ἀριστοτέλους. H. Stephanus tentabat οὕτως ἀτυχῆς, vel οὕτω παχὺς. Prius praetulerim. Sed verum fortasse servavit Cod. Monac. nr. 113. οὕτως ἀτελής. pro ἀτέλειος; ut ἀρτιτελής. Sic Hom. Hymn. in Cerer. 486. ὅς τ' ἀτελής, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος.

Nr. 183. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τῆς τύχης ναὸν γενόμενῃ καπη). Br. II. 423. nr. 75. An. II. 3. p. 238. V. 5. στένε. vitiose in Anal. σθένε. — P. Nr. 184. ἀδέσποτον εἰς πίνδαρον τὸν ποιητὴν εἰς τοὺς λοιποὺς λυρικοὺς: εἰσὶ δὲ λυρικοὶ τόσοι· πίνδαρος: βακχυλῖ. σαπφῶ: ἀνακρέων: στησίχορ. σιμωνιδῆς: ἔβηκος: ἀλκαῖος. ἀλκμαῖον. ὁμοῦ θ. Br. III. 260. nr. 519. An. III. 2. p. 154. V. 3. ἀπορεῦμα. P. ἀπὸ ῥέτωμα. Vulgo. ἀπόρευμα tentabat Scalig. in not. mst. V. 8. ἔσπεισεν. P. Pl. ἔσπεισε. Br. V. 9. θηλυμελεῖς. P. et omnes editt. vett. Pl. praeter Flor. et Ald. 1. ubi θηλυμανεῖς. Illustrat hoc epitheton Welker. in Fragm. Alcmæan. p. 8. V. 10. ἀρχὴν οἶ. P. οἶ. Br. ἀρχὴν τῆς. Pl. — Nr. 185. ἀδέσποτον εἰς ἀρχίλοχον. Br. III. 257. nr. 503. An. III. 2. p. 147.

Nr. 186. ἀντιπάτρον θεσσαλονικὶ εἰς ἀριστοφάνην τὸν κωμικόν. Br. II. 115. nr. 25. An. II. 1. p. 506. V. 2. ἔσεισε. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi ἔπεισε. V. 3. ἡνιδῶ. P. διώνυσος. P. διώνυσον. Plan. Br. V. 5. ἐλλάδος ἡθεοιν. P. et omnes editt. Plan. ἡθεοιν Ἑλλάδος. Br. V. 6. στίξας. P. Br. στίξας. Pl. ἄξις. P. ἄξια. Pl. Br. Mihi Antipater scripsisse videtur ἀοτικά, i. e. ἀστείως. Vid. Ruhnck. ad Longin. p. 259.

Nr. 187. ἀδέσποτον εἰς μένανδρον τὸν κωμικόν. Br. III. 268. nr. 560. An. III. 2. p. 178. V. 1. στομάττειν. P. V. 4. εὐτυχίην. P. εἰστοχίην. Pl. Br. A membr. lectione recedere non sum ausus, quamvis Planudeam exemplis egregie adstruxit Dorvill. ad Char. p. 343. Ut enim δεστυχῆς opponitur τῷ εὐφρεῖ, hebes et stolidus ingenioso, ap. Libanium T. IV. p. 46. 2. quod Demostheni debet Or. de Symm. T. I. p. 187. 6. apud quem in Or. Olynth. III. p. 34. 12. ἀτυχῆς et ἄφρων junguntur; utque ἐπετυχῆς nihil differt ab εὔστοχος ap. Arrian. Exped. Alex. VII. p. 502. ita εὐτυχία etiam de eo usurpari posse

videtur, qui peculiari ingenii felicitate utitur. Facit huc Isocrat. in Arcopag. c. 18. T. I. p. 147. καὶ τοὺς ἐντραπέλους δέ, καὶ σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφρυνεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκείνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον. ubi vid. Coray. T. II. p. 112. — V. 5. ζώεις εἰς. P. Br. ζώεις δ' εἰς. Pl. ἐστ' ἐν, A. ἐκ σέθεν. P. ἐστὶν Ἀ. τοὺκ σέθεν. Pl. Br. quod Planudis conjecturae deberi existimo. κλέος ἐκ σέθεν est gloria a te orta et profecta, civitati per te conciliata. Jam si poeta dicere voluit, Athenarum gloriam per Menandrum nubes attingere, ἐν Ἀθήναις locum non habere apparet. Suspiscabar, αἰὲν Ἀθήναις, ubi ἐστὶ subaudiendum; aut ἔσσετ' Ἀθήναις. At sic tamen articulus ante κλέος parum commodus. — V. 6. περάτων. Pl. Br. νεφέων. P. οὐρανίων νεφέων. p. 372. nr. 95. v. 4.

Nr. 188. ἀδέσποτον εἰς πλάτωνα τὸν μέγ' ἀθηναῖον ἱερὸν φιλόσοφον. Br. III. 265. nr. 543. An. III. 2. p. 171. V. 1. ἐγγλῶντων. P. Br. ἐγγλώσσον. Pl. V. 2. σελῖς. P. Br. πόλῖς. Pl. V. 3. εἰς θεόν. P. sine τε, quod interposuit Pl. Br. V. 5. μνητῆροι. P. μνητῆρι. Br. c. Salm. κρητῆρι. Pl. Diogen. Laërt. L. III. 8. p. 169. de Platone: μίξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν. — V. 6. σῆμα sincerum non videtur. Vide an fuerit: κάλλιστον σεμνῆς κραῖμα διχוסτασίης. Facile κραμα in ἡμα depravari potuit; σ autem a praecedente adhaesit vocabulo.

Nr. 189. ἄδηλον εἰς σαπφὴ τὴν μυτιληναῖαν. Br. III. 260. nr. 21. An. III. 2. p. 157. V. 1. ἥρης. P. V. 2. ἀβροπόδων. P. Br. αὐροπόδων. quaedam editt. vett. ἀβρὰ ποδῶν ceterae, quod merito probat Schneider. in Lex. Gr. T. I. p. 3. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 826. not. — βήματ' ἔλισσ. P. βήματ' ἐρεισάμεναι. Pl. βήμαθ' ἔλισσ. Br. ¶ V. 3. novum lemma: εἰς σαπφὴ τὴν μυτιληναῖαν μέλο. — στήσασθε ηχορόν. P. θεῇ χορόν. Pl. Br. — ὕμι. P. ἀπάρξει. P. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. ἐπάρξει. reliquae editt. Pl. V. 4. post χρυσείην lacuna est in P. χρερσιν supplet Pl. Br. V. 6. εἰσαῖεν. P.

Nr. 190. ἄδηλον εἰς ἥρινναν τὴν λεσβίδα. εἰ εἰς τὸ ποιημάτιον αὐτῆς τὸ θαυμάσιον. Br. III. 261. nr. 523. An. III. 2. p. 161. V. 1. ἀδύ τοι (sic) μικρ. P. ἀδύ τι. Pl. Br. Scabra et hiulca oratio, cui mederi conatus scripsi, εἰ δέ τι μικρόν. Recte nunc se excipiunt particulae, εἰ .. ἀλλά. Sic Sappho ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δέ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει. Herodot. VII. 16. p. 518. εἰ σέ τοι οὕτω δεδόκηται ... ἀλλ' ἤδη ἴημι. Plat. in Lach. p. 183. A. εἰ δέ ἐκείνους ἐλελήθει, ἀλλ' οὐ τούτους γε τοὺς διδασκάλους αὐτὸν

λέληθεν αὐτὸ τοῦτο. De Aeschlylo dicere solebat Sophocles, ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. ap. Athen. L. I. p. 22. A. — V. 3. οἱ δέ. veteres 'quaedam editt. οὐδέ. unde Scaliger in not. mst. 'Ομήρου Τοῖς δέκα παρθ. Bene habet οἱ δέ et 'Ομήρω. — ἴσοι ὁμήρωι. P. Propert. I. 9. 11. *plus in amore valet Mimnermi versus Homero.* Vid. de hac breviloquentia in comparationibus ad pag. 95. nr. 48. p. 130. nr. 262. *τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς, Οἷα πολὺγληνον βουκόλον Ἰναχίης.* ubi Scaliger βουκόλου tentabat. V. 4. *ἐννεα καὶ δεκάτεν.* P. *ἐννεακαίδεκάτεν.* Pl. Br. V. 5. *ἐπηλεκάτη.* P. V. 8. *ἤριννα.* Notanda ultimae in hac voce productio ante σ. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. Herm. ad Orph. p. 714.

Nr. 191. ἄδελον εἰς τὴν βιβλ^ο λυκόφρονος τὴν καλομένην ἀλεξάνδραν. Br. III. 269. nr. 564. An. III. 2. p. 180. Cf. Lycophron. v. 1467. sqq. — V. 2. αἶκε τύχοις. ed. Flor. Aldd. tres. τύχης. P. τύχης reliquae editt. Pl. V. 3. *κασάνδρη.* P. V. 4. οὐς. omnes. P. ὦν. Br. nescio quare. V. 5. ἦν δέ. P. et nonnullae editt. vett. Plan. εἰ δέ. Asc. St. Br. Versus male tornatus. V. 6. νῆϊς. Pl. Br. νηῖς. P. Vid. Toll. ad Apoll. Lex. Homer. p. 476.

Nr. 192. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς τὰς ὁμήρου βιβλ³ ἦγον εἰς τὴν ἰλιάδ^α καὶ ὀδύσσειαν. θαυμαστὸν ὅλον τὸ ἐπιγράμμα. Br. II. 172. nr. 11. An. II. 2. p. 45. V. 1. *τίνας.* P. Br. qui in Lectt. probat *τίνος*, nolente Schaefero, cujus iudicium secutus sum. V. 2. *μαιονίδου.* P. Pl. *μαιονίδεω.* Br. Carmina cum puellis comparata, qualis imago obversabatur Pindaro Isthm. II. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι Μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ... ἀοιδαί. non venales prostabant, a Terpsichora venum expositae, meretricio cultu, pretiosis metallis exornatae, ut emtores allicerent scil. V. 3. *χειρῶν ἐκτορέαις.* P. *χειρὸς ἐκτορέας.* Plan. *χειρῶν ἐκτορέαν.* Br. Restitui^ο lectionem Plan. in qua *χειρ* facile pro *χειρ* haberi potuit; praecipuo in versus exitu. V. 4. *δεκάτους ἄθλα.* P. *τ' ἄθλα.* Pl. *δεκάτεν τ' ἄθλα.* Br. Copula requiri non videtur. Verba *ἄθλα πολέμου* habenda sunt pro appositione eorum, quae praecedunt. — V. 8. αἰών. Non poenitet correxisse: *εἶπεν ἔχειν Ἑλικῶν ἔνδεκα Πιριδάς.* — Nr. 193. εἰς τὴν ἱστορίαν ^υ καὶ φιλοστοργίον τοῦ ἐκ καππαδοκίας εὐνομianoῦ. Br. III. 275. nr. 587. An. III. 2. p. 192. ubi de εὐνομianoῦ dixi.

Nr. 194. εἰς τὴν αὐτὴν ^τ αὐ φιλοστοργίου τοῦ ἀρειανοῦ ἢ πάς
^{ως} κακίας πεπλημ: οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἵστόμεν: ^{η<} η ψόγον ^τ ὀρθοδόξ. Br. III.
 275. nr. 588. An. III. 2. p. 193. V. 3. τοὺτους ἀνεγράψατο λόγους.
 P. verba transposui cum Br. et Salm. Fortasse tamen praeterea scri-
 bendum: λόγους ἀνεγράψατο τόσσους i. e. τοσούτους. Vid. Steph. Thes.
 T. III. p. 498. C. D. Ap. Liban. T. IV. p. 816. 21. τοῦ τόσου τὸ
 ξίφος. scr. τοῦτό σου τὸ ξ. Ibid. post paucas lineas lege: τί δὲ τού-
 τους ὑφορᾷ; pro ὑφορᾷ. V. 3. εἶπεν ἐφ. P. ἐνθεν ἐφεξῆς. Br. εἶτ'
 ἐν. corr. Godofr. in Prolegg. ad Philost. Histor. Scripsi εἶτα δ' ἐφεξῆς.
 Cujus correctionis me nunc poenitet. Unice enim vera est emendatio
 Schaeferi, εἶπεν ἐφεξῆς. Vide virum eximium ad Apollon. Rhod.
 T. II. p. 262. et Reiz. Praef. ad Herodot. p. XVI. Eadem conjunctio
 restituenda in Append. Epigr. nr. 152. v. 2.

P. Nr. 195. ἀδέσποτον εἰς: ^τ πάρτια (πάρτια) ἀναξαρχ. Br. III.
 278. nr. 589. An. III. 2. p. 198. De moribus Anazarbae interpretatur
 Schaefer. ad L. Bos p. 134. Mihi de originibus videtur explicandum.
 Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 449. Bast. Epist. crit. p. 52. ed.
 sec. — V. 1. ἀσκληπιᾶδης. P. terminatione praecedentis vocabuli
 perperam repetita. Ἀσκληπιός. Br. Vid. Musgr. ad Euripid. Suppl.
 v. 715.

Nr. 196. μαρίνου νεαποῦτ εἰς τὸν βίον πρόκλ. Iterum legitur
 p. 674. Br. II. 446. An. II. 3. p. 289. V. 1. κεχαρισμένε. P. 1.
 κεχαρισμένα. P. 2. Br. — Nr. 197. μαρίνου νεαποῦτ καὶ διαδόχου
 τῆς σχολῆς πρόκλ τοῦ φιλοσόφου ἐν ἀθήναις. Iterum p. 674. cum
 lemmate: εἰς πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρίνου τοῦ γράψαντος τὸν τοῦ
 φιλοσόφου βίον. Br. III. 277. nr. 594. An. III. 2. p. 196. Hoc cum
 praecedente epigrammate jungendum existimabat Boissonadus V. cl. ad
 Marini Vit. Procl. p. 143. s. secutus auctoritatem Cod. Coislin. et
 Taurin. Duo esse epigrammata eaque recte distingui in Pal. mihi
 persuasum habeo; quod autem hos versus non Marini, sed alius cu-
 jusdam scholae Platonicae versificatoris esse censet vir doctissimus, id
 verissimum existimo. V. 2. ὅτι. P. 1. ὅτι. P. 2. Pl. Br. V. 3.
 βοηθῶν. P. 1. βοηθῶν. P. 2. Pl. Br. V. 6. ἐσσομένοι. P. 2.

Nr. 198. ἀδέσποτον εἰς νόνον τὸν ποιητ. Br. III. 276. nr. 591.
 An. III. 2. p. 195. V. 1. ἐμῇ lineae superscriptum in P. γαρίη. Ib.

V. 2. *φωνήεντι*. P. Br. *φονήεντι*. Pl. — Nr. 199. *εἰς ὀρειβάσιον τὸν ἱατρὸν*. Br. III. 275. nr. 586. An. III. 2. p. 192. V. 1. *laudat* Draco de Metr. p. 67. 11. — Nr. 200. *λέοντος φιλοσοφ^α εἰς βιβλον παύ^α ἀστρολογ^α*. Br. III. 128. nr. 1. An. III. 1. p. 246. V. 1. *κυρίνος*. P. *κυρίνος*. Br. *mediâ correptâ*, ut in similibus passim. Vid. ad p. 317. nr. 700. v. 4. — Nr. 201. *τοῦ αὐτοῦ λέοντος φιλοσόφου εἰς τὴν βιβλον παύ^α ἀστρολογ^α*. Br. III. 128. nr. 2. An. III. 1. p. 247.

Nr. 202. *τοῦ αὐτοῦ λέοντος εἰς τὰς βιβλους πρόκλον καὶ θέωνος*: *τῆς μὲν θέωνος ἀστρονομικῆς / τῆς δὲ πρόκλ^α γεωμετρικῆς*. paulo inferius: *ἀμφότεροι τ^α τ^α χριστιαν^α πίστεως ἀλλότριοι*. Br. III. 128. nr. 3. An. III. 1. p. 247. V. 3. Hunc versum delendum existimabant Reisk. et Purgold. in Obs. crit. p. 281. V. 6. *τετεύχατε*. P. *τετευχάτην* excidit Brunkio. *τετεύχατον* C. de Pauw. Schaefer. in not. mst. comparabat Xenoph. Anab. IV. 1. 19. ubi *τεθνάτην. τέθνατον* in Cod. Paris. invenit Gailius Oeuvres compl. de Xenoph. T. VII. p. 232. V. 7. *πρόκλον γάρ*. P. *μὲν*. Br. V. 9. post *λαμβάνων* comma ponendum. V. 15. *τοῖς ὅλοις*. P. *λόγοις* suspicabatur Salm. in marg. Ap. Guy. In eadem cherda erravi in Animadverss. T. III. 1. p. 345. Liban. T. IV. p. 38. 2. *εἰ δ' ὑμεῖς τι πταίοτε* (male Reisk. *πταίσητε*), *τοῖς ὅλοις ἐπταικότες ἂν εἴητε*. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IV. p. 592. Schaefer. ad L. Bos p. 409. 3.

P. Nr. 203. *φωτίου π^αρια^α κωνσταν^α εἰς τὴν βιβλον λευκίππ^α ἄλλοι δὲ φασὶν λεόν^α τουφιλοσόφου*. Br. III. 129. nr. 4. An. III. 1. p. 249. Cf. Chardon. de la Roch. Mélanges T. II. p. 26. V. 1. *σώφρονα βίον*. Metrum vacillat fortasse auctoris culpa. Fieri tamen possit, ut ille scripserit: *ἀλλὰ σώφρονας βίους*. V. 2. *ὥσπερ*. P. Audacter Br. ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος, Reiskio praeunte. Scripsi ὥσπερ, una littera mutata. Verba sic ordinanda: Ὁ Κλειτοφῶντος λόγος ὥσπερ ἐμφαίνει ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ βίον σώφρονα (aut βίους σωφρονας), Λευκίππης δὲ βίος σωφρονέστατος πάντων, πάντας ἐξίστησι. Lenior foret oratio, si versus 2^{dus} primum praecederet. — In Λευκίππης auctor mediam imperite corripuit. V. 7. *εἰ . . . θέλεις φίλος*. P. *θέλεις, φίλε*. Br. c. Salm. Illud restituere non dubitavi. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 8. *μὴ τήν*. noli ea tantum contemplari, quae ornatus causa historiae sunt addita, sed praeterea ejus finem

disce. V. 9. ^{πρῶτα} προστην. P. πρόσθε marg. Ap. Guy. Nihil horum videtur verum; quare depravatam lectionem, quamvis metro reluctantem, in textu retinui. Malin: τὴν τοῦ λόγου δὲ πρὸς τί συνδρομὴν μάθε. i. e. πρὸς τί τείνει. *historiae quo tendat cursum vide.* Lectioni πρὸς τὴν Chardonem patrocinari miror. V. 10. νυμφοστολεῖ. In Oratione Themistii, quam nuper ex Cod. Ambrosiano edidit A. Majus (Mediolani. 1816.) p. 64. legendum: Ἡμεῖς δὲ . . . παιδοτροφοῦμεν αὐτῶν τοὺς υἱούς, καὶ νυμφοστολοῦμεν τὰς θυγατέρας, οὐχ ὡς Σκίθας μισοῦντες, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους φειδοῦς ἀξιοῦντες. In Cod. vitiose, νυμφοτροφοῦμεν.

Nr. 204. εἰς τὸν αἶαντος λίθον ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν ἀγαθίου σχολαστιξ. Br. III. 62. nr. 67. An. III. 1. p. 108. V. 1. ἀνοχμάσεας. P. et plurimae editt. Plan. Litteram sibilantem duplicavit Steph. Br. V. 2. ἀκοντιστήν. P. Pl. ἀκοντίστην. Br. — ἐκτορίου. P. — V. 4. ἐξεκίλισα. P. ἐξεκίλισσα. Pl. Br. Vid. ad p. 154. nr. 72. — V. 6. λειψαλίης αἰσχα. P. sed litteris appictis error librarii emendatus. V. 7. μέ τι κρ. P. τις. Pl. Br. ἐπὶ χθ. P. et editt. Pl. In marg. Wech. ὑπό, quod Br. reposuit. V. 8. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Plan. — Nr. 205. ἀρτεμιδώρου γραμματικῇ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βοηολικῶν ποιημάτων. Br. I. 263. nr. 2. An. I. 2. p. 191. V. 1. πόκα. P. — Nr. 206. εὐπιθίου ἀθηναίου στίξαντος τὴν καθο^α. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. V. 2. ξυσμάων λεπτὸς τὰςδ. P. ξυσμάτων λεπτὸς τὰς ἐχ. Pl. Br. quae vera lectio. In Pal. δ temere additum, ut saepe. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — V. 3. ^{τε}κεκμηγε νων. P.

Nr. 207. ἄδηλον εἰς τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτητο τοῦ φιλοσόφου. Br. III. 272. nr. 574. An. III. 2. p. 186. V. 1. τεὸν ἐπὶ κατθεο. P. τεῷ ἐνικάτθ. Pl. Br. Simonid. in Append. nr. 83. p. 786. παῦροι μὲν θνητῶν στέργοις ἐγκατέθεντο. Musae. de Her. et Leandr. v. 271. δεῦρο, τεοὺς ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις. Theocr. Eid. XVII. 14. ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο Βουλάν. — V. 2. εἰς ἀφίχθαι καί. P. εἰσαφίχοιο καί. Pl. εἰσαφίχθαι ἐς. Br. Facile καὶ et ἐς permutantur. — οὐραν. κενεῶν. Nonu. Dion. XIV. p. 386. 3. ἡερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῃ. V. 3. ἐλαφρίζειν. P. ἐλαφρίζων. Pl. Br. — Nr. 208. τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτητο παραινέ^υ εχει βιοφελῇ. Br. III. 272. nr. 575. An. III. 2. p. 186. V. 3. εἰς ἀφ. P. V. 4. ἀψίδα. P.

P. Nr. 209. ἄδῃλον ἀπὸ ἵξευτ πρὸς στρουθίον. Br. III. 235. nr. 397. An. III. 2. p. 96. V. 1. μετοκλάζεις. P. μέγα κλάζεις. Br. c. Ruhnkenio. Vereor, ne alti clamoris commemoratio ab h. l. aliena sit. Nec mutatione opus. 'Il. v. 280. οὐδέ οἱ ἀτρίμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμῷ, Ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵξει. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 418. Ap. Philostr. Imagg. II. 22. p. 846. legitur: ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε, κερτουμένη καὶ μετοκλάζουσα, ὅτε ἐκινεῖτο. Vett. edit. μετοκλίζουσα. quam lectionem tuetur Heyn. Opusc. Acad. T. V. p. 152. nescio quam bene. — πετομένη. P. πωτομένη. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. — V. 2. ἐρρεξεν. P. ἐρεξε. Br. ut ἐρηξε. p. 137. nr. 287. ἐρυψε. p. 578. nr. 141.

Nr. 210. εἰς βιβλον τακτιξ οὐρβικίου ἀποῦπα^τ. ἦν δὲ ἡ βιβλος πόνῃ^μ ἀδριανοῦ βασιλ^ε/ ἢ ὡς ἄλλοι τινὲς τραϊανοῦ καίσαρος. Br. III. 276. nr. 590. An. III. 2. p. 194. V. 1. ἐγκύμονα βιβλον. P. ἐγκύμονι βιβλῳ. Br. c. Salm. ob τέρετό μοι. At vide, ne in hoc ipso verbo vitium haereat. Quid res postularet, vidit Grotius: *Armigeris foetum sudoribus accipe librum*. Suspicebam: τῇ πολέμον κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βιβλον. i. e. λάβε. Quamvis enim apud antiquissimos poetas τῇ casum adjunctum habuisse non videtur, inter recentiores tamen fuerunt, qui accusativum adderent. Leonid. Tarent. p. 409. nr. 316. τῇ τοῦθ', Ἡράκλειε, ἄλλο τὸ τοῦτο, Ἐρμᾶ. Simm. Ov. v. 3. τῇ τοῦτ' ὡν νίον ἀγναῖς ἀηδόνας, πρόφρων δὲ θυμῷ διέξο. Sic etiam ii, qui ap. Homer. Od. κ. 287. exhibebant et distinguebant: Τῇ τὸδε φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης ἔρχεν. ubi vid. Eustath. p. 396. 42. cui similis est locus 'Il. ξ. 219. τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ. Utroque loco nunc δ' in altero membro omititur. Vid. Clark. l. c. T. II. p. 74. ed. Ern. Heyne ad 'Il. T. VI. p. 571. In hac lectione nec πολέμον videbitur supervacaneum, quum sic appareat, quod genus καμάτων significetur. V. 3. ἀεργίη. P. ἀεργίη. Br. V. 5. στρατήσιον. P. V. 6. οἶδα. Grotius hoc versu et sequente οἶδε videtur legisse: *Ille scit et pugnas et Martia facta docere, Ille scit occiduo positas in littore gentes . . . mecum perdere*. V. 8. καὶ ante vocalem productum auctoris negligentiae tribuit Herm. ad Orph. p. 729. V. 10. πετράων θ' ἐφ. P. — V. 12. ἡώς. P.

Nr. 211. εἰς νικαν. ἄδη). Br. III. 271. nr. 569. An. III. 2. p. 183. V. 2. verba ἔλλαχεν εἶχος a recentiore manu sunt addita in P. —

Nr. 212, εἰς τὸν ^ταν ὁμοίως. Br. I. c. nr. 568. An. III. 2. p. 182. V. 2. περι. P. περι. Br. περί scripsi. Apollon. Rhod. I. 65. ὃν ^τπύρι πάντων ^τΑητοῖδης ἐδίδαξε. ubi vid. Henr. Steph. et Br. ad v. 670. —

Nr. 213. εἰς ^ταν ὁμοίως. Br. III. 270. nr. 567. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἐνὶ ^τποτολέμοισι. P. ἐνὶ ^τποτολίεσσι. Pl. Br. quod sensus unice postulat. — Nr. 214. ^ολέοντ ^υφιλοσοφ. ^οεὐστ ^υχιλοιοφ ^οπορφύριον. Br. III. 129. nr. 5. An. III. 1. p. 250. V. 1. κογχύλη. P.

Nr. 215. ἀντιπάρου μακεδόνος εἰς κλεονίκην. Br. II. 122. nr. 52. An. II. 1. p. 351. V. 1. αἰε. P. αἰε. Pl. Br. V. 2. κλεονίχης. P. κλεωνίχης. Pl. Br. nescio quam bene. Ille fortasse Κλεωνίχας scripserat, ut ap. Theocr. Eid. XIV. 13. Ἄπιδ καὶ Κλεωνίχας. Vid. Koen. ad Gregor. p. 358. ed. Lips. — V. 3. μελαίνη. P. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἀπεσπάσατο. Hinc Br. ἐπεσπάσατο. Codicis tamen lectio servari posse videbatur, quum Cleonice in Hellespontū fluctibus mersa Helles mortem, quamvis invita, quodammodo imitata sit et effinxerit. De puella altius praeciuncta Paul. Sil. p. 128. nr. 255. Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο. Callimachi Fr. 194. τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξεν ἀπεπλάσατο. V. 5. ἦροϊ an ἦροϊ ambiguum in P. Ἡρω. Pl. Ἡροϊ. Br. — §. Nr. 216. ὀνέστον κορινθίου εἰς θήβας τὴν πολιν ἣν ἔκτισε κάδμος. Br. II. 290. nr. 7. An. II. 2. p. 358. V. 1. ἀθέμιτος. P. ἀθέμιτον. Pl. V. 5. ἐκεράσατο. P. ἐκεράσσατο. Pl. Br. V. 6. δ' εἰς. Vix dubito, Onesten scripsisse κείς, verbis in hunc modum distinctis: ἰδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβη ^αΔαίμων ἐσθλὰ κακοῖς, κείς ἐν ἔμμεζεν ἴσα.

Nr. 217. ^αμονικίον σκενὸλ/ εἰς αἰγῶν πολυμνιον δια τὸ σκιρτᾶν ἐν ταῖς νομαῖς. Br. II. 265. An. II. 2. p. 275. V. 1. αἰ χιμ. P. V. 3. γυρά. P. Br. πικνά malebat Ruhnk. Ep. cr. pag. 120. ἀλλήλαισι. P. ἀλλήλαις. Br. cum Salm. V. 4. ἐλιβάτην. P. ὑλοβάτην. Br. Antiphan. ap. Athen. L. IX. p. 402. E. βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἐλιβάτης. in membr. Venet. ὑληβάτας. in Msc. Epitom. ἐλιβάτας. editt. vett. ἐλιβάτης probabat Casaubonus ad L. IX. p. 374. E. ubi ὑληβάτας δέλφακας. Formam ὑλοβάτης, quae dubia videbatur Schneidero in Lex. Gr., praestat Agathias p. 146. nr. 32. v. 2. Theaetet. Schol. in Planud. nr. 233. T. II. p. 233. — V. 5. ἀποπαύσατε. Br. c. Reiskio, interrogandi signo post *πιγμαχίης* posito. Servavi lectionem Codic. ἀποπαύσατε, distinctione mutata.

Nr. 218. αἰμιλιανὸν νικαέως εἰς ναῦν ἀπολούσας τοὺς πλωτῆρας. Br. II. 275. nr. 3. An. II. 2. p. 301. V. 4. λυσομένων. P. Pl. Br. Probabiliter Stephan. cum edit. Ascens. δημομένων. Idque expressit Grotius: *quum desint religent qui mea vincla viri*. Ap. Lucian. in Lucio §. 7. Tom. VI. p. 159. ῥόδα ... τὰ μὲν οὕτω γυμνά καθ' αὐτά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεγάνοις συμπεπλεγμένα. ubi merito haesit Gronovius, nihil difficultatis erit, si legeris: τὰ δὲ δεδεμένα. *rosae in fasciculos collectae*.

Nr. 219. διοδώρου σαρδιαν. εἰς νέρωνα τὸν βασι) [ὅτι ἀπέπλεε ἀπὸ σκύρου πρὸς τὴν ἑλιον]. Verba unciniis inclusa in Cod. cancellata sunt. Br. II. 186. nr. 6. An. II. 2. p. 79. V. 1. ἐπλυν. P. Ald. 2. 3. Nic. Sab. ἐπλω. ed. pr. Flor. Ald. 1. Junt. Br. V. 2. μενεπτόλεμος. P. νεοπτόλεμος. Pl. Br. fortasse rectius. Cod. tamen lectio defendi posse videtur. Neoptoleum significari satis apparet cum ex reliquis, tum ex patronymico Ἀχιλλεΐδης; epitheton autem μενεπτολέμον non vacat, sed ad Neronis quoque laudem nonnihil facit.

Nr. 220. θαλοῦ μιλησίου εἰστινας ἐπιπλατάνω φιλοντ. Br. II. 165. nr. 4. An. II. 2. p. 30. V. 3. δ' ἄν. P. δ' ἄρ. Br. c. Salm. δ' αῦ. Reisk. De ἄν et ἄρ' confusis vid. ad p. 215. nr. 48. v. 2. V. 6. Παφίης ἐτάρους. Vix sincera lectio; ὅρους coniecisse non poenitet. Agath. p. 499. nr. 68. κυπριδίους ὅρους. Leontius in Planud. nr. 272. T. II. p. 708. ἄγνός Κυπριδίων ὅρων. Item p. 417. nr. 362. εὐναίων ὅρων βεβημένος ὄρη. Orph. Argou. v. 1355. εἰ δ' αὔ νυμφιδίους ὅροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα Παρθενίην ἤσχυεν. Musae. 131. Κυπριδίων ὅρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί. Ib. 230. παννυχίων δ' ὅρων κριπίους ποθέοντες ἀέθλους. Hesiod. Theog. v. 205. παρθε- νίους τ' ὅρους. Apoll. Rhod. III. 1102. ὡς φασ, μελιχίοισι κατα- ψήγων ὅροις. — Nr. 221. μάρκον ἀργενταρι. ἐπισφραγίδι ἐχούση ^τ ἔρω ^τ ἡνιοχὸν λέοντ. Br. II. 272. nr. 27. An. II. 2. pag. 294. V. 3. ὡς τὰ μὲν. P. ὡς τὰ μὲν. Pl. Stob. Tit. 61. p. 388. P. V. 5. δαμάζων. P. duo codd. Plan. ap. Br. δαμάσδων. Vulg. V. 6. ὀλίγων. P. edit. Flor. Aldi et Codd. duo Plan. ὀλίγον. Vulg.

Nr. 222. ἀντιφίλου βεζαν ^τ εἰς δελφίνα βουστᾶσαντα ἄνδρα ναηγὸν ^τ καὶ διασώσαν αὐτὸν ἐωστῆς χέρσου. Br. II. 178. nr. 34. An. II. 2.

p. 61. V. 2. *λοφίης*. P. *λοφιῆς*. Pl. Br. V. 3. *εἰς ψαμ*. P. *ἐς*. Pl. Br. *ἐκόμισα*. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. *reliquae et Br. ἐκόμισσα*. — τὸ δὲ πλείον. P. Pl. Br. *τί δὲ πλείον*; corrigendum existimat Schaefer. in not. mst. idque mihi quoque videtur verum. — *ἐς γῆν*. P. *εἰς*. Pl. Br. ut initio versus membr. Pal. — Nr. 223. *βιάνορος εἰς ἀετὸν τοξευθέντα ὑπὸ κρητὸς καὶ τὸν τοξεύσαντα διατοῦ αὐτοῦ βέλους κτείναντ'*. Br. II. 156. nr. 10. An. II. 2. p. 10. V. 3. *θοῆν δ' ἐπετείνατο*. i. e. *ἀλλ' ὁ Κρηῆς ἐπετείνατο νευρήν*. nominativo ex praecedente accusativo aesumendo, fere ut ap. Apollodor. I. p. 21. *ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ (οἱ παῖδες) ἐπιτοξεύουσιν αὐτὸν*. Infra p. 430. nr. 420. *χρυσὸς ἔρωτος αἰὲ παμῖνιος· ἐοβέσθη δὲ (ὁ Ἔρως) Οὐδὲ τὸτ' ἐν πολλῷ τικτόμενός πελάγει*. V. 5. *ἔλαθεν μόνος*. P. *νόμος*. Pl. Male haec olim tentavi. Vid. Addend. T. III. 3. p. 2. Codicis lectio tamen genuina non videbatur Cracchio in Epist. cr. in Bucol. p. 107. ubi *φόνος* corrigit. — V. 8. *ἐισσῶν θανάτων*. pro *θανόντων*, si sincera est lectio. De plurali *θανάτοι* dixi ad p. 325. nr. 745. v. 4. Apud Lucian. in Lucio §. 23. T. VI. p. 158. *ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν εἶναι τὸ ὑπὸ γραίας ἀλῶνας*. vehementer friget ἄλλων. Scribendum videtur, *θανάτων πολλῶν*. Sic in Judic. Vocal. §. 12. *πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε*; Aeschil. in Axiocho §. 12. *τὴν ἀπότευξιν ἀλγεινὴν καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω*. Aristoph. Plut. 483. *θανάτους εἰκοσιν*.

Nr. 224. *κριναγόρου ἐπὶ τηῖ αἰγῇ ἧς ὁ καίσαρ τὸ γάλα ἡσθιεν καὶ πλείων σύμπλουν ταύτην ἐκόμιζεν*. Br. II. 147. nr. 26. An. II. 1. p. 402. V. 3. *ἐπεὶ τ' ἐφρ*. P. *ἔπειτ' ἐφρ*. Pl. *ἐπεὶ sine τ'* Br. Cf. Herm. ad Orph. p. 770. — *ἐφράσατο*. P. et quaedam editt. Pl. *reliquae ἐφράσατο*. V. 4. *καίσαρ*. P. ut in lemmate. *νησοῖν*. P. *νησί*. Pl. Br. *εἰργάσατο*. P. *ἡγάγετο*. Pl. Br. Illud restituui. — Nr. 225. *ὀνέστον εἰς ἀσωπὶ τὴν κρήνην καὶ πηγασίδα*. Br. II. 289. nr. 4. An. II. 2. p. 334.

Nr. 226. *ζωνᾷ σαρδιανῇ εἰς σίμβλα μελισσῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ μελισσοκόμου*. Br. II. 81. nr. 6. An. II. 1. p. 206. V. 1. *αἱ δ' ἔχετε*. P. Br. *εἰ δ' ἔχετε*. Pl. V. 2. *ἡ θυμίων*. P. *ἡ θύμων*. Pl. metro reclamante. *ἡ δὲ θύμων*. Br. Rariorem genitivi formam, quam membr. repraesentant, recipere non dubitavi. ἀπὸ πυρέων est ap. Herodot. II. 36. p. 120. ubi vid. Wesseling. qui similem formam *πεσσεῶν* L. I. 94. p. 48, 69. in variis lectt. latere passus est. Plura vid. ap. Interpp.

Gregor. Cor. p. 380. s. ed. Lips. — V. 3. μάκωνος. P. μάκωνας. Pl. Br. — ἀσταφείτιδι καρῶγα. P. ἀσταφίτιδα ῥᾶγα. Pl. Br. De ῥᾶγα et ῥῶγα dixi ad p. 144. nr. 22. Schol. ad Nicandri Ther. 716. p. 41. φαλάγγιον ῥῶξ καλεῖται, διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς εἰκέναι. In epigr. Philippi p. 452. nr. 561. membr. ὀμφακοραγας. Contra p. 185. nr. 238. πίδακα ῥιγός. Hesych. ῥάξ, ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Id. p. 1131. ῥῶξ, κόκκος. et p. 601. μικροῦρῶξ. μικροβότερες, laudatum inveni ex Platon. de LL. VIII. V. 6. μελισσοσυνας. P. μελισσοσός. Pl. Br. P. V. 7. τὸ μὲν αὐτός, ὃ δέ. Accuratus dixisset: τὸ δὲ καὶ ἑμὶν λίπη. Frustra tamen Salmasius in Ap. G. idē tentat. Ita p. 406. nr. 303. ὃ μὲν (ταῦρος) ὠρμήθη πρῶν ἄτε· τοῦ δ' (eiusdem tauri) ἀπάλτο . . . λόγην ἦκε διὰ προτάφον. Et passim sic Homerus et Herodotus, ex quibus exempla collegit Bekkerus in Ephemer. Jenens. au. 1809. nr. 248. p. 63. V. 8. λίπει. P. λίπη. Br. c. Plan.

Nr. 227. βιάνορος εἰς ἀλῖα ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν καὶ διὰ τοῦ ὀκτάποδος λαγῶν. Adscripta sigla ζτ. Br. II. 154. nr. 2. An. II. 2. p. 5. V. 2. ἰχθύα. P. ἰχθύν. Br. c. Salm. in Ap. G. De illa forma hodie non dubitatur. In Anthologia occurrit ὄφρυα p. 597. nr. 186. V. 1. ὄσφύα. p. 601. nr. 213. Vid. Herm. ad Orph. p. 814. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — V. 5. δισκηθείς. P. δισκευθείς. Br. Mutandi causa non erat. Eustath. ad Od. θ. p. 301. 22. ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τοῖτε, δισκῶ ἐνταῦθα· ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκειον ἀλλήλοισι. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ δισκεύειν. Hesych. δισκεῖν, δῖμειν, ὑπερβάλλειν. V. 6. παχυσχοίνω. P. Br. βαθυσχοίνω tentaveram, assentiente H. de Bosch T. IV. p. 292. nolente Schneidero, qui lepores in juncis latere negat. At quid vetat, quominus ille e solitis lustris excitatus, ibi perfugium quaesiverit prae lassitudine somno oppressus? Hub. van Eldick malebat μυχῷ σχοίνων. Quanto felicius cl. Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. p. 115. ἔμπεισε δειλῷ Πτωκὶ ταχύς· σχοίνω κῆτο γ. ὕπν. — V. 7. τόνδε. P. τὸν δέ. Br. — ὑπ' ἄγρην. P. ἐπ' ἄγρ. malebat Reiskius. Fortasse ὑπ' ἄγρης ἐμβυθίης, simul cum praeda ex mari. Vid. Abresch. in Dilucid. p. 697. Annot. ad Nov. Test. p. 576. Hermann. ad Hec. p. 97. — Post ἐμβυθίην Br. commate distinxit. — ἡντίασε. P. Br.

Nr. 228. ἀπολλωνίδου εἰς μελίτειάν τινα γυναικα τὸν ἴδιον νῦν ἀκούσανσαν ναυαγῆσαι ἔξενον τινός ὡς τὸ ἐκεῖν σῶμα θάψασαν:

εἰτα ^δ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³

228. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. ἀδριακοῖο κύτους. de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. τρυφερὴν καλίσβην. accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. αἰεὶ τι. P. αἰεὶ τι. Pl. Br. ἢ γεραὸν δέ. P. γάρ. Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; verior est Cod. Par. lectio, ὁ Ἄρης δέ.

Nr. 233. ἐρυκνίου (sic) ἐπὶ τινι ἀνθρώπῳ τέμνον^{τα} δρὺν ὃν ἔτυψε δῶξ ἦτονν (ἦγουν) φαλάγγιον καὶ ἐξεκόπη τὸν πο. Br. II. 297. nr. 9. An. II. 2. p. 359. V. 1. μίνδων. P. μείδων. Pl. μίδων. Br. Μείδων est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. μελαίνη σηπεδόνι. P. μελαίνη σηπεδόνη. Pl. Br. σηπεδόνι tamen est in Ald. 1. 2. Nec μελαίνη graecum est, nec σηπεδόνη alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero, μελαίνη σηπεδόνι. V. 4. σαρην καταστραγάλους. P. σάρκα καὶ ἀστραγ. Pl. Br. κατ' servari posse videbatur. V. 5. ἀπὸ τῆς. P. Pl. Br. ἀπὸ τεῦ corr. Jos. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191. ὑπὸ γῆς. Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, ἀπὸ τεῦ (ἀπὸ τεῦ), de te amputatum est, et H. van Eldick, ἐτμήθη δίποδος, legentium. At mihi nunc verba ἀπὸ τῆς h. l. non magis videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 505. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ. i. e. ἀπὸ τούτου. Simile est ἐκ ταύτης ap. Herodot. IV. 43. ἐπὶ ταύτης. ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer. ad L. Bos p. 43. — V. 6. μοννόποδα. Habet Manetho L. I. 137. χῳλοί, μοννόποδες, ξύλινον προκείμενοι ἄρθρον. — σκηπάνιον. P. σκηπάνιον. Pl. Br.

Nr. 234. κριναγόρου π φιλοσοφίας εἴ ὅτι μόνῃ ἀρετῇ τίμιον κτῆμα. Br. II. 149. nr. 35. An. II. 1. p. 406. V. 1. αἰ δέιλ. P. Br. ὦ δέιλ. Pl. κεναις ἐπ' ἐλπ. P. κεναις ἐπὶ ἐλπίσι. Br. c. Plan. hiatus molesto. Inserui ἔτ', quod ante ἐπ' facile potuit excidere. — V. 3. ἐπ' scripsi ob anastrophe. V. 4. οὐδὲ ἔν. P. Br. οὐδέεν. Pl. Vid. ad p. 306. nr. 629. — V. 5. ἀμυδρά. P. V. 6. μέθαις. P. μέθες. Pl. Br. —

Nr. 235. τοῦ αὐτοῦ εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ λεβύης ὅτι τὸ τ βασιλίων κῆδος ἀμφοτέρας συνῆψεν (τ πτολεμαίων δη). Br. II. 145. nr. 19. An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris adscriptis emendatus.

Nr. 236. βάσσου λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τρωῆα ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη

ἡ *μεγας πόλ* ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 5. σέ. P. ed. Flor. Ald. 1. σοι reliquae e-litt. Br. In *Ἰταλός* prima h. l. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. *Ἰταλός ἀνθήσει πόλεμος μέγας*. Quod quum tantum in *Ἰταλίδης*, *Ἰταλία*, et in casibus obliquis vocis *Ἰταλῆς* fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, *Αἰνείας*, *Ἰταλὸν στόλος* ἱερὸς ἦδη. Verum in *Ἰταλῆς* quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. *Ἰταλῆς ὠκυμόρους*. Quare modus primae syllabae in *Ἰταλός* etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur; ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. *quibus Itala jam tum Floruerit terra alma viris*. Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tene-rum*. — V. 5. ἡ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρκίου εἰς ἄγαλμα φήγινον ἡρακλίου. Br. II. 296. nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. ^{του} πρὸς τῷ. P. V. 2. ὅτῳ. Vid. ad p. 155. nr. 76. P. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντων πάλα. P. λειοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τά. P. Pl. οὐ τὸ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit.

Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα. P. — Nr. 238. ἀντιπάτρον εἰς ἀπόλλωνα καὶ λη τὴν αὐ μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ὀπόλλων. P. ὠπόλλων. Pl. Br. ἐν ἄτα. P. ὀνατᾶ. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαίης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὐθ' ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῆςδε Ζεὺς οὐ μάτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ἡρη νέμεση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

Nr. 239. Κριναγόρου εἰς βιβλ^ο λυρικὴν ἀνακρεον. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 590. V. 2. post *Χαρίτων* incidit Br. Junxi hanc vocem cum *Ἀνακρέοντος*; carmina Teji poetæ intelliguntur. V. 3. αἶς ὁ τήϊος ἡδὺς πρέσβυς. P. Dorvillius quum in apogr. interpolato invenisset scriptum: αἶς *Ἀνακρέων* ἡδὺς πρέσβυς ὁ τήϊος, verba transposuit: αἶς πρέσβυς ἡδὺς *Ἀνακρέων* ὁ Τήϊος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: αἶς ὁ Τήϊος κύνος — glossator πρέσβυς, aut ἡδὺς πρέσβυς adscribere potuit; nisi ἡδὺς fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυν^ο. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίεντ' *Ἀλκμᾶνα*, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμναίων Κύνων. Antipater p. 212. nr. 30. τύμβος *Ἀνακρέιοντος* ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύνος Εὐδα. Priore correpta κύνος legitur p. 107. nr. 154. v. 5.

apud Tragicos saepius. V. 4. in marg. ἱαμβικόν. V. 5. ἀντωνίη. P. ἀντωνίη. Br. c. Dorvill. V. 6. ἡνεγκαμένην. P. Nomini ἀντωνίη participium accommodavit Br.

Nr. 240. φιλιππον ἐπὶ κρωῖ ^τμελλον ^ττύψαι ^τπαιδὶ (L. παιδίον) ἔχον ^οκορύψαι. ὃν ^τκαπρ ^ττύψαστῶ ^τὁδον ^τἀπέκτειν. Br. II. 231. nr. 70. An. II. 2. p. 197. V. 1. ἀπὸ ^τπλαν. P. καλύπτρης. Ib. Calyptrae filium interpretor. κορύπτων. Br. cum nonnullis. edit. Plan. κορύπτης. Cod. Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. Nic. Sab. In marg. edit. Wech. γρ. καὶ κορύπτης. ἔν' ἢ τὸν ^τπαῖδα ^ττῆς ^τκορύπτης· ἢ ^τκορύπτων ^τκίρασι, ^τπαῖσας ^τκαὶ ^τκοπτῶν ^τκαὶ ^τὠθῶν. V. 3. ἀπορύψας. Malim, ἐπιρύψας, irrumpens, vinculis ruptis; vi neutra, ut Soph. Aj. 774. οὔ ποτ' ἐκρήξει μάχη. — V. 5. δεχαρίσατο. P. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ἐχαρίσσατο. reliquae edit. et Br. — ζωάν. P. ζωήν. Pl. Br. ἄρ' ἀπὸ ^τἩρ^της. Hiatus sustulit Herm. ad Orph. p. 770. ἄρα γ' ἀφ' ^τἩρ^της corrigens. Quum sic tamen hiatus relinquatur (quamvis ille minus molestus. vid. ad p. 241. nr. 230.), correxerim: καὶ γὰρ ἀφ' ^τἩρ^της ^τἩρακλέης . . . qua emendatione etiam oratio melius vincitur: Junonis enim odiis exercitatus Hercules puerilis aetatis didicit misereri. P. 587. nr. 124. καὶ γὰρ ^τμοι ^τἐνύπνιος ἦλθε. p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ ^τδὴ ^ττὰ ^τσά, ^τκοῦρε. p. 612. nr. 25. καὶ γὰρ ^τεὔξαθ' ^τοὔτως. Theogn. 179. καὶ γὰρ ^τἀνὴρ ^τπενίῃ ^τδεδημημένος ^τοὔτε ^ττι ^τεἰπεῖν, ^τοὔτ' ^τἐρξαι ^τδύναιται.

Nr. 241. ἀντιπάτρον εἰς ἀπόλλ' ^ωε' ^τποσειδῶνα ^τε' ^ττὸν ^τδία ^τε' ^τἄμω-
να: ἀρμόττει δὲ ^τμᾶλλ' ^τεἰς ^ττὸν ^τεὐαγόραν. ^ττωδαστικόν. Br. II. 6. nr. 2. An. II. 1. p. 16. V. 1. καβάλλης. P. adscriptum ἱππόφορβος. V. 3. παιδικός. P. Pl. παιδικά. Br. versum hiatus onerans. Notanda potius significatio vocis παιδικός, de puerilis amoris sectatore; ut παιδικῶς ὁμιλεῖν, more eorum, qui pueros sectantur, ap. Lucian. in Amor. §. 17. — V. 5. ὦν ^τχαλκός. P. et fere omnes edit. Plan. ὦν ^τκαλός. Steph. ex prava Brodae correctione. — αὐτὸς ^τἐναργής. P. ἀλίσκει. Plan. quae lectio altera est paulo verecundior.

Nr. 242. ἀντιφίλον ^τβυζαν ^τεἰς ^τγλαῦκον ^ττινὰ ^τπέννητα ^τἐν ^τἀκατίῳ ^τπλέοντα ^τε' ^ττὰ ^ττ' ^τβίον ^τἀποριζόμενον ^τε' ^τἐν ^ταυ ^ττ' ^τἀκατίῳ ^τθνήξαν. Br. II. 180. nr. 41. An. II. 2. p. 65. V. 1. νησαίοιο. P. Br. fretum inter insulam et continentem intelligens. Νησσαίοιο. Pl. de flumine Nesso sive Nesto interpretabar equidem, assentiente II. de Bosch T. IV.

p. 315. s. *Nέσσος* vulgo scribitur ap. Aristotel. Hist. An. VI. c. 31. Vid. Schneider. T. III. p. 517. Etiamnum *Νεσταιοιο* legendum existimo. Perperam legitur in Theophyl. Inst. reg. II. 19. *ἂν δὲ φίλιππος νομινοῦν, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς. equis insularibus vertunt.* Tu scribe: *νισαίοις*. Vid. Interpp. Hesych. V. *νησαίας ἵππων*. T. II. p. 679. — V. 3. *ἐντροος*. P. V. 3. *ἡδ' ὅτ' ἐκν*. Br. cum editt. Plan. ante Steph. qui *οὐποτ'* exhibuit. *οὐδ' ὅτ' ἐκν*. P. ut legendum esse docui in Emendatt. in Epigr. p. 34. Cod. Palatino nondum comparato. *ἐκνωσεν*. P. *ἐκνωσε*. Pl. Br. V. 5. *αἰλίοιο*. P. *ἀλίοιο*. Pl. Br. *οὐδ' ἄρ' ἔμ*. P. *οὐδ' ὅτ' ἔμ*. Pl. Br. sensu jubente. — P. V. 6. In marg. *ὅτι τὸν ἐλεεινὸν γέροντα μετὰ τῆς ἰδίας νῆος κατέκλυσαν*. V. 7. *ἐκλυσαν*. P. *ἐκλείσαν*. Pl. ex editorum correctione. In Ald. 2. est *ἐκλυσαν*, et sic, aut *ἐκλυσσαν* in Codd. De *ἐκείσαν* cogitabat Br. Verum procul dubio *ἐκλυσαν*, quod in textu posui. Similiter ap. Phleg. Trall. de Mir. p. 18. ed. Fr. scribitur, *τὴν μὲν ἀνθρωπον κατακλείειν*, pro *κατακαίειν*. Vid. Bast. Epist. ad Boisson. p. 62. ed. sec. — *τοφραγεραῖος*. P. *τόφρα γεραῖος*. Pl. *τόφρ' ὁ γερ.* correxit Br. De *τόφρα* pro *ὑφρα* posito vid. Br. ad Apoll. Rh. IV. 1487.

Nr. 243. *ἀπολλωνίδου εἰς ἀρίστιππον ἐκ πυρὸς σωθέντα εἰς ἑπὶ περανοῦ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπαλλάξαν*. Br. II. 137. nr. 20. An. II. 1. p. 363. — Nr. 244. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλάφους ἐν ποταμῷ κρυσταλλοῖς πεδηθεῖσας εἰς ἑποκνηγεῖ ἐναυ ἀγρευθεῖς*. Br. II. 135. nr. 15. An. II. 1. p. 368. Cf. Virgil. Georg. L. III. 569. sqq. V. 3. *ἐφόρμιον*. P. *ἐφώρμιον*. Pl. Br. Vid. ad ip. 359. nr. 12. — *ἐλπιδὶ φροῦδοι*. P. *ἐλπίσι χρησταῖς*. Pl. *ἐλπίσι φροῦδαῖς*. Br. c. Pierson. Restitui lectionem membr. monente Schaefero; hoc sensu, montes reliquerant illi (*φροῦδοι*, *abierant*), sperantes fore, ut aqua genua foveret. — Sic etiam in seqq. melius procedit narratio, quam si jam ante significatur, spem cervorum vanam fuisse. V. 4. *ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ*. P. *ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ*. Pl. *νάμασιν* Br. c. Ruhnkenio; quod mihi non videtur necessarium. *ἄσθματα ποταμοῦ*, aura est calidior, vel calor ipse, qui aquis continetur. P. 49. nr. 12. *φρυγόντες ὀπωρινὸν κενὸς ἄσθμα*. Nonn. Dion. 1. 2. *μογοστόκον ἄσθμα περανοῦ*. Manetho IV. 274. *ἄσθματόκοιο λέοντος*. V. 6. *χειμερίησ*. P. *χειμερίη*. Pl. Br. Graefius ad Meleagr. p. 62. corrigit: *χειμερίου στυγερῇ δῖος πάγοιο πέδη*.

Mihi vulgata non videtur sollicitanda. V. 8. στάλικα. P. στάλικας. Pl. Br. fortasse rectius.

Nr. 245. ἀντιγανους εἰς νύμφην κόρην φηγοῦσαν ἐκ τ' θαλάμου εἰς ὑπὸ πηνῶν διασπας. Br. II. 206. nr. 9. An. II. 2. p. 126. V. 1. ἐπὶ παρὰστασιν. P. ἐπὶ πασάσιν. Pl. Br. Syllabarum temere insertarum exempla collegimus ad pag. 73. in Christ. Ecphr. vers. 310. Panca huius generis addam. Ap. Liban. T. IV. p. 227. 16. λῶν ἐμαντῶ τὴν ἐπὶ τοῖς παρελθοῦσι λήπην. scr. ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Ib. T. III. p. 400. 10. ἀντὶ τῶν ἀπολογουμένων τῶν ἐν Πυλαίᾳ διοικεῖν. Scr. τῶν ἀπολομένων τὰ ἐν Πυλ. ut loco Phocensium, qui per eum perierant, res Amphictyonicas administraret. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 781. τὰ στιγάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου. in στάζοντα recte mutaverunt Wytttenbach. et Koen. Vid. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 155. Ibidem pro εἰζας γὰρ βαλομένη ταῖς κορυφαῖς. legendum ταῖς κόραις c. Heynio in Opusc. Academ. T. V. p. 44. Heliadibus sc. Obiter ibidem corrige cum Cod. Guelph. αἴραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδίδωσι, λιθουργήσει. pro λειτουργήσει. — V. 3. μοῖνην. P. Br. μόβοῖν. Pl. mira aberratione. V. 4. παρθενικαῖσι. P. παρθενικῆσι. Pl. Br. V. 6. ἄφνω. ἔσχ. P. Br. αἴφνης. Pl. probante Hermannō ad Orph. p. 770. Mihi ἄφνω videbatur lenius. Apollon. Rhod. L. IV. 580. αὐτίκα δ' ἄφνω ἴαχεν. — Nr. 246. μαρὰ ἀργενταρίῳ εἰς οἶνηρὴν λάγνονον κλασθεῖσαν ὑποβοῶ λίθον. Adscripta sigla ω. Br. II. 272. nr. 26. An. II. 2. p. 294. V. 1. ἡλεῖα. P. ἡλεῖα. Pl. ἡδεῖα Br. cum Scaligero in not. mst. V. 3. τηλύθι. P. τηλύθε. Pl. Br. — εἰς σε. Br. εἰς σί. P. et plurimae editt. Plan. V. 5. πικνά. P. Br. πολλά. Pl. V. 6. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Pl. Br. — Nr. 247. φιλίππ^υ εἰς πλάτανον ἐκρίζωθησαν ὑπὸ ἀνέμων. Br. II. 229. nr. 64. An. II. 2. p. 193. V. 1. εὐθαλή. P. Una littera mutata scripsi εὐθηλή. εὐθαλία Br. cum Plan. In εὐθαλίᾳ media ubique corripitur, Anytes loco excepto p. 409. nr. 513. εὐθαλία φύλλα. Sed ibi quoque εὐθηλία legendum videtur. P. V. 3. In marg. Cod. ὑπολαμβάνω ὅτι ὕτικνεοι οἶνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν. fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἶνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασεν. Prava conjectura, ducta ex nr. 252. — V. 6. κλινομ. vinum, quod alios dejecit, me erexit.

Nr. 248. βοήθον τ' ἐλεγειογραφῶ εἰς πυλάδην τὸν ὄρχιστ' ὑποκρινομένον τὸν εἰόνεσον. Br. II. 127. An. II. 1. p. 545. V. 3. ὄρχίσατο.

P. *ὠρχήσατο*. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. — Nr. 249. μακκίον (Sic sacpe; *μαικίον*. Plan.) εἰς ἀναδενδρα ὑπὸ πανὸς φυλάττομένην. Br. II. 239. nr. 10. An. II. 2. p. 222. V. 1. γλαυκὰν et τὰνδε. P. Pl. Br. in seqq. tamen nullum dorismi vestigium. V. 2. ἰδρυνθείς. P. ἰδρυνθείς. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. III. 1269. IV. 532. — πᾶν. P. et ed. pr. Flor. V. 5. ἦν δὲ χειρὶ η ψαυσισ. P. ἦν δὲ χειρὶ ψαύσης. Pl. Br. — κλοπή. P. κλοπή. Pl. κλοπίμη. Br. citra necessitatem. Od. XIII. 298. μύθων κλοπίων. Ep. ad. in Plan. nr. 123. T. II. p. 662. στείχειν κλοπὴν ὁδόν. — V. 6. ὀζαλήν. P. Br. ὀζαλήν. Pl. — τήνδε. P. Pl. τοῖδε. Br. Quum καρηβαρίη βύκτρον eircumscriptio sit βάκτρον καρηβαρόντος, baculi, ejus pars superior crassior est et nodosior, bene habet τήνδε, et eleganter jungitur cum ea voce, quae periphrasin facit.

Nr. 250. ὀνέστον εἰς θήβας τας ἐπταπύλους ἄς ἀμφίων καὶ ζη μετακισθᾶν ὠκοδόμησαν. Br. II. 290. nr. 6. An. II. 2. p. 336. V. 1. κατ' ἡριφίην. P. κατηρείφθην. Pl. Br. V. 2. θήβη. P. θήβη. Pl. Br. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. πέτροις . . . αὐτομόλοις. P. Pl. πέτροι . . . αὐτόμολοι. Br. verissime. V. 5. ἀμφίων. P. Pl. ἀμφίον. Br. metro vacillante. — ἐπτάμιτον. P. ἐπτάπυλον. Pl. Br. Philostr. Imagg. L. I. 11. p. 779. φιλότιμοι καὶ ἡδεῖς οἱ λίθοι καὶ θητεύοντες μοσιικῇ· τὸ δὲ τεῖχος ἐπτάπυλον, ὅσοι τῆς λέρας οἱ τόνοι. Ibid. paulo ante vulgo legitur: ἄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέ- τεира καὶ μήτηρ, καὶ αὐτόματα ἡδε τεῖχη διδώσιν. Restitue οὔσα, quod Olearius deleuit post μήτηρ, et scr. καὶ αὐτόματα ἡδη τεῖχη διδώσιν.

Nr. 251. εὐήνου γραμματιξ εἰς τοὺς σκώληκας τοὺς τὰς βιβλ³ βι- βρωσκούσας ἥγουν σῆτας. Br. I. 167. nr. 16. An. I. 1. p. 328. V. 2. κλέμματα. P. Br. κτήματα tentabat Br. κλήματα Jensius. In hoc nuper etiam incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. idque calamistrato hujus epigr. stilo convenire existimat. Fortasse recte. Ipse incideram in κλέμματα, sapientiae corticem, i. e. chartas, quibus doctrinae thesauri quasi involuti tenentur. Sic etiam appellari potuit involucrum, quod scripta volumina circumdabat. Vid. Interpp. Hesych. T. II. p. 449. 10. Nec displicuerit, σοφίης σκέμματα, co- gitata sapientiae i. e. sapientum. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. III. p. 822. D. E. In Theodos. Exp. Cret. V. 32. ὦ χορὸς νέων, "Οσοῖς

Ὁμήρου γρόντις ἦν (Vulgo ἦ) τῶν σκευμάτων. V. 4. πλαττομένη pro ἀποπλαττομένη. V. 6. ἐν ψήφῳ δύξαν ἐπεισαγάγη. P. ἐνψήφῳ δῆξιν ἐπεισαγάγης. Br. c. Salm. quod minime est perspicuum. Suspicabar: βάσκενε, τὸν σίφων ὅξεν ἐπεισαγάγης. ne acutum admoveas rostrum. Culices αἵματος σίφοντας appellat Meleag. p. 109. nr. 151. Sic autem tineae rostrum appellari potuit, quod eo chartae pertunduntur; fere ut alia quaedam pars in Eurip. Cycl. 4·8. ubi vid. Musgr. Non multum autem differt σιφωνοξεν a lect. membr. ψηφωδοξαν.

Nr. 252. ἀδέσποτον εἰς ὃν τινὰ ἐπὶ λύκων διωκόμενον καὶ εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν ῥίψαν ὃν οἱ λύκοι εἰς αὐτὸν ὕδωρ ἐδίωξ. Br. III. 240. nr. 418. An. III. 2. p. 110. V. 1. ἐς βοθ. P. εἰς. Pl. Br. V. 2. λύκων εἶδεν. P. εἶδε λύκων. Pl. Br. V. 3. ἀγείσαντο. P. ἀγρεύσαντο. Pl. Br. Sic infra nr. 334. v. 4. συναγέτω. — δαΐδατος. P. ἐβρυχε. P. Pl. ἐβρυχε tacite scripsit Br. At βρύχειν quoque mordendi sensu fuisse usurpatum, docet βρυχηδόν. p. 420. nr. 371. εἰνάλιος τὸνδ' αἶψα κίων βρυχηδὸν ὁδοῦσι μάρψε. ἀλλήλους ὁδᾶξ βρίζουσιν ap. Lycophr. 545. ad utrumvis verbum referre licet. Facit huc βρυχμός, morsus, ap. Nicandr. Ther. 716. σήματα τ' ἐν βρυχμοῖσιν. Schol. τὰ ἐν τοῖς δήγμασι γινόμενα σημεῖα. — V. 4. δραξάμενος. P. Br. πλεξάμενος. Pl.

P. Nr. 253. φιλίππου Θεσσαλ^ο/ εἰστας ἐπταπύλους θήβας αὖ ἐπολισε κάδμος. Br. II. 220. nr. 51. An. II. 2. p. 171. V. 3. πένθευς. P. οἰκτρὸν αἰὲ πτολιέθρον. lectio sincera non videtur. Nam urbs, in qua bona malis compensabantur, non semper, nec in omnibus miserranda erat. — Nr. 254. τοῦ αὐτοῦ φιλίππου εἰς φιλαίνιον γυναιξ^ς ἦε πάντα τα τεκνὰ ἐτεθνήκεισαν. Br. II. 229. nr. 65. An. II. 2. p. 194. V. 1. βαρυπενθος. P. Pl. et codd. Plan. quod analogiae adversatur. Hinc βαρυπενθής Br. c. Scaligero. Scripsi, distractis, quae temere coaluerant, βαρὺ πένθος, quod cum ἰδοῦσα cohaeret. V. 3. ἐφόρμισα. P. et plures editt. vett. Plan. ἐφόρμισα reliquae et Br. Sane, qui ἐώλπειν scripsit, non ἐώλπειν, eum verisimile est etiam ἐφόρμισα scripsisse. Vid. ad p. 359. nr. 11. 4. — ἦ γάρ. καὶ γάρ legendum suspicabar; sed hoc quoque loco hiatus excusationem habet ab interpunctione post quartum pedem. — Nr. 255. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀριστεὶ τὸν πένητα οὐ πασακτῆσις βοῦς καὶ προβατὸν ἔν. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Praeter primum distichon hoc epigr. conspirat cum

epigrammate Antipatri Sidonii p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. ἀμφοτέρων. supra. V. 5. δ' ἰμάντι. P. δ' ὄγ' ἰμ. supra. — καταυχένος ἄμμα. P.

Nr. 256. ἀντιφάνους εἰς μὴλ' τὸ δεινὸν οὐ τον καρπὸν αἱ κάμπαι κατέφαγον. Br. II. 206. nr. 8. An. II. 2. p. 124. V. 2. ἀκρεμόνος. P. Vide ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 5. καρποφόρος. P. καρποφόρος Br. c. Salm. emendavit. V. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. non videtur sincerum. Scribendum videtur, εἰς πολὺν ὄλβον. divites et beatos invidia persequitur. ὄχλον depravatam in Fabul. Aesop. nr. 104. ed. Haupt. in ὄρβον mutandum suspicabar in Addit. ad Athen. p. 208. in κύλον Schaefer. in Aesopo Heusinger. pag. 131. in ἀρχὸν denique Schneiderus in Fab. Aesop. ex Cod. Aug. nr. 108. omnes eodem sensu. — V. 6. πορθεῖ καὶ τοῖτους γηραν' αἰετ' ἔλεγεν. P. Temere Br. τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος, ἀλλὰ φθόρος. Aliquanto melius Salm. in Ap. Guy. καὶ τούτοις κῆρας ἄγει μελέας. sensu tamen parum commendabili. Fortasse scribendum: ὥς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον κῆρα κάλει μεγάλην. Κῆρ de quavis re pernicioosa obvium. Od. p. 500. Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. Sphinx κῆρ ἀναρπαξάνδρα. Aeschyl. VII. c. Th. 761. Furiae φθειρογενεῖς κῆρες. Ib. 1033. Eleganter Br. ap. Oppian. Cyn. II. 288. de serpentibus: πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν Ἐξέπτε. pro θηρῶν. Facile tamen illi emendandi conatui meo praetulerim lenem Graecii correctionem in Epistr. cr. in Bucol. gr. p. 125. ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄχλον ἀποβλέπει. ὥς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τούτου χείρονα δεῖ με λέγειν.

Nr. 257. ἀπολλωνίδου εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην καθαρὴν. Br. II. 134. nr. 11. An. II. 1. p. 359. V. 1. ἡ καθαρὴ. P. Pl. ἦν καθ. Br. Male. Junge: (ἐγὼ) ἡ καθαρὴ οὐκέτι βλέζω. V. 3. παρακλίντορος. P. — τορας. Pl. Br. V. 5. Scr. γλυκύν. — P. Nr. 258. εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν ἀντιφάνους μεγαλοπόλιτου. Br. II. 205. nr. 7. An. II. 2. p. 124. V. 4. ἀνδροφώνον. P. ἀνδροφόνος. Pl. Br. κηλίδ'. P. Br. κηλίδ' plures editt. vett. Plan. — Nr. 259. βιάτορος εἰς δόμ' καταπίσον ἐνῷ ἦν βρέφος καὶ διεσιν. Br. II. 155. nr. 7. An. II. 2. p. 10. V. 2. ξεφύρου ἔλαφρ. Quint. Smyrn. VII. 559. de Minerva, γέρει δὲ μιν ἱερὸς ἀῆρ Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἔλαφροτέρην ἀνέμοιο. V. 3. ἐρείπιον. P. ἐρείπιον. Pl. Br.

Nr. 260. σκυῖνδον ταρὰν εἰς λαῖδα τὴν ἑταῖρ' δια το γιγρᾶσκειν.

Br. II. 306. nr. 2. inter epigr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est poëtae. An. II. 2. p. 406. V. 3. τί δὲ Κύπρις ἐμοῦ ἔτι. P. In Plan. omnino male: οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος γνῶριμος. quaedam editt. vett. γνῶριμον. In marg. Wechel. γρ. τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλεον, ἢ ὅσον ὄρκος. quod membr. lectioni facile praetulerim. Saltem scribe: ἐμοὶ γ' ἔτι. V. 4. γνῶριμον. P. γνῶριμος. Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequant, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invitis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus.“ Verba sunt praestantissimi Schaeferi ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. ἐπιγόνον Θεσσαλ^ο/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ παρ^π. Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. τετανῶν. P. Pl. πεπλῶνων Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. τετανοὶ βότρυες, ut φιαροί, acini esse videntur succosi, quo sit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „τετανὸς opponitur rugoso, faciesque hominis τετανὸς dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoremque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. τῶν κατὰ τόπους dicit, τετανὸν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον.“ Nicand. Alex. 343. ἀμφὶ δὲ οἱ γνῖοις τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος. Ib. 464. αἶμ' ἀναλνόμενος τετανὸν τ' ἐσκληκῶτα ῥινόν. — κομησαμένη. P. κομισσαμένη. Pl. Br. — V. 3. ἰδ' ὁ χρ. P. Br. ἰδ' ὡς χρ. Pl.

Nr. 262. φιλίππου Θεσσαλ^ο/ εἰς ἀριστοδίχην εἰς τινος (L. ἧς τινος) τὰ τέκνα τὰ μὲν νόσος τὰ δὲ πέλαγ ἀπώλεσεν. Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. νούσω. P. — ἤμυσαν. media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 339. nr. 96. Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης. Alibi producit. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. αἰεί. P. αἰὲ omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — Nr. 263. ἀντιπίλου βνζαν^τ εἰς γραῦν τινα εἰβον^ι οἰωνιζομένην ἐπι^θλι. Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. περιζουσα. P. πεiràζουσα. Pl. Br. καὶ εἰ β. P. καὶ ἦν. Pl. Br. V. 5. ἦν ποθ' ἁμαρτοι. P. et editt. Plan. ἦν ποθ' ἁμάρτη. Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἴποθ' ἁμάρτοι Schaeferus corrigebat in not. mst. idque videtur verius.

δ

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φίλιππου εἰς τέττιγα ἔξενθεντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens*. πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaei p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνον respoudet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλῶνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσου. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἔξενθεντα παρὰ Κρίτωνος ἔξεντοῦ. — ῥαντίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαίδαλον. P. δαίδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata, auctore Schaefero, δαίδαλα junxi cum κατωργάνιζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pendet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaeen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεχέατο φωριαμοῖο i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmasius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὕταν καταφωνῶσι τὰ ἄλση. — V. 6. Hunc versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκον νῶτα δουννακ. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκον τέττιγος. nec opus scribatur cum Br. ἄσαρκα. Recepi tamen ejusdem νῶτ' ἐδοννακεύσατο, quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀετὸν τοξενθεντα ὑπὸ κρη ε' τὸν τοξεῦσαντα ἐν τῷ πιπτ' ἀπὸ κτείναντα. Br. II. 137. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπείς. P. ἰοτυπής. Pl. Br. V. 3. ξένον. P. κείνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντι κατέκτα. Br. c. Plan. V. 4. ἡερίον. P. ἡερόθαν. Pl. Br. ἡερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. ἀ'χεῖσοθ' P. ἀ'χεῖθ' Pl. Br. — Nr. 266. ἀντιπάτρου εἰς μωρούαν τὸν αὐλητὴν διατε γλαφυρόν καὶ ἐμμελες αὐλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. Philippo inscribitur. V. 2. γλαφυρωῖ. P. γλαφύρα. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρα. reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φίλιππον θεσσαξ εἰς δάμιν τινὰ ἐν τῷ ἱκαρίῳ πελάγει καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἱκαρίην τὸ πάρος πλώων. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἐμπορος Ἱκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae H. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in

Addendis p. 493. rem non conficiunt. Sensui et numeris satisfaceret: *Ἰκαρίην πλώων ἔτι παῖς ἄλα*. V. 5. οἰκτίστωι. P. οἰκτίστως. Pl. Br.

Nr. 268. ἀντιπάρου θεσσαλ^ο εἰς κύνα θηρευτῆ^τ ἐν αὐτῇ ἄγραι τεκνοῦσαν ἐννέασκίλακας. Br. II. 118. nr. 38. An. II. 1. p. 319. V. 1. κατ' ἰχνοσ. P. κατ' ἰχνεος. Br. male omnino; semper enim scribitur κατ' ἰχνοσ. ut Eurip. Hec. 1059. Rhés. 690. Aelian. H. An. XIII. 11. ἡ δὲ ἀλώπηξ καὶ αὐτὴ κατ' ἰχνοσ ἐστὶ. Fortasse, ἄττει. Reiskius corr. κατίχνιος. Veram lectionem restitui ex Clem. Alex. Strom. IV. p. 592. 7. qui h. v. sic laudat: κρηῖσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἰχνιον ἐδραμε γοργῶς. Sic Quint. Smyrn. VIII. 361. χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἰχνιον. Apoll. Rhod. I. 675. ὥς δ' ὁπότε ἀγραύλοιο κατ' ἰχνιῳ σημαντῆρος Μυρία μῆλ' ἐφέπονται. Frequens est μετ' ἰχνια. Matro ap. Athen. IV. p. 135. C. τῷ δὲ μετ' ἰχνια βαῖνε θεά. Apoll. Rh. I. 741. In Od. β. 406. γ. 30. et alibi. ἰχνη et ἰχνια permutata in Hymn. Homer. in Mercur. v. 76. ubi vid. Hermann. p. 51. et ap. Xenoph. Anab. I. 6. 1. — γοργῇ. P. γοργή. Br. Ex γοργῶς ap. Clementem feci Γοργῶ, quod canis nomen ap. Hygin. Fab. CXXXI. p. 253. — V. 4. ἀμφῶ, εὐαγρ. Nisi distinctio hiatum tolerabilem reddit, legendum: ἀμφότερ, εὐαγρ. V. 6. τοκάδων. P. τοκάδος. Br. Illud generali sententiae convenit. Caeterum poeta scripsisse videtur: φεύγετε Κρησσῶν, Κεμμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα. aut: Κρησσας . . . ἐκ τοκάδος. Sic non Creticae tantum ferae, sed omnes, monentur, ut Creticae matris catulos timeant. Quanta autem Creticorum canum praestantia fuerit, nemo ignorat. — διδασκόμεναι. P. Br. διδασκόμενα. Reisk.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ εἰς ναιηγοῦς τινὰ μαχομένους ἐνεκεν σάνι. Br. II. 120. nr. 42. An. II. 1. p. 323. In Plan. p. 74. St. Philippo inscribitur. P. V. 3. ὦν τὸν μὲν κύων θαλάσσιος καταβέβρωκεν,

ὁ δὲ διεσω. marg. P. τίψε. P. Pl. Br. Verbum rei vix satis convenit; quare *ρίψε* tentavit H. van Eldick in Not. Boschii T. IV. p. 494. Minore etiam mutatione scripseris: *δύψε μὲν*. quo verbo transitive usus est Apollon. Rhod. I. 1007. ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθροοὶ ἴδωρ Δίπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα. ubi versum Antimachi in Scholiis commemoratum: ἥντε τις καίηξ δύνῃ ἐς ἀλμυρὸν πέλαγος. sic fortasse correxeris: ἥντε τις καίηξ ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος Δύνῃ. sive Δύντῃ. Cf. Schollenberg ad Antim. Reliqq. p. 95. s. Neutra significatione illud verbum est ap. Apoll. Rh. I. 1326. Lycophr. 164. 715. — V. 4. δίκη. P. et editt. vett. Plan. usque ad Ascens. quae δίκη dedit. Sic

Br. — V. 5. νῆξε δ' ὁ P. νήξεθ' ὁ μὲν. Pl. Br. — ἄλός παναλάστωρ. P. ἄλιος παναλ. Pl. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur, quod ferendum tamen existimabat Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 223. Non dubitavi corrigere: τὸν δ' εἶλε κύων ἄλός· ἡ παναλάστωρ K. quo rhythmus bucolicus restituitur, sensus erigitur. — V. 6. χηρον. P. Pl. Κηρῶν. Br. c. Brodaeο. Vid. ad p. 351. nr. 158. v. 2. p. 198. nr. 256. In Theodosii Expugn. Cretae II. 52. (In Append. Corp. Scr. Byzant. Romae. 1777. p. 363.) ἀλλ' εἶχε κηρὸν ἡ φάρετρα καὶ βέλος. Interpres κηρὸν accepit pro κῆρα. Tu scribe: εἶχε καιρὸν. Ib. 130. ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ κρατῶν Νικηφόρος Οὐκ εἶχε καιρὸν ἀγνοεῖν ... τὰς στροφοργίας. Ib. III. 166. πλὴν εἶχε καιρὸν ἐμποδῶν τῶν πραγμάτων. Diodor. Sic. XV. I. p. 4. τὸ μῖσος τῶν ἀδικουμένων ἔλαβε καιρὸν ἀμύνασθαι τοῖς προηδικηκότας.

Nr. 270. μάρκον ἀργενταρί⁸ ἐπὶ τινι ἐν νυκτὶ μετα κυθαῖ⁹ κωμαζόν. Br. II. 271. nr. 23. An. II. 2. p. 292. V. 1. ἄστρον. P. ἄστρον. Pl. Br. V. 2. λεύσων. P. ἐβαρυναύρος. P. ἐβάρυνα χορούς. Pl. Br. quod sensum expeditum non habet. Probabiliter et ingeniose Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 404. tentavit: ἐβάρυν' ὄρους. Schaeferus in not. mst. ἐβάρυν' ὄρους. nec aliorum turbavi somnos. Docta emendatio, quam veram dicerem, si de forma ἄρος satis constaret, ex qua ὦρος contractum videri potest. Etym. Magn. p. 106. ed. Lips. in ἄωροι. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· πολλὰκι καὶ πανθῶν ἤλασεν ὦρον ἄπο. (Vid. Fragm. Callim. nr. CL. p. 501.) καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χύτ' ἄωρος. — V. 3. στρέψας. P. στέψας. Pl. Br. Sic in epigr. ex Planud. T. II. p. 731. nr. 350. κατέστρεφε. edit. pr. κατέστρεφε. Infra p. 550. nr. 163. καταστέψη. Cod. Pal. καταστρέψη. Plan. In Fragm. Antimachi ap. Etym. M. p. 443. l. 55. πλῆσεν δ' αἶρ' ἐπιστρέψας τὸ δέπαστρον. scribe: ἐπιστέψας.

Nr. 271. ἀπολλωνίδου εἰστ' ἐν βοσπόρῳ θάλασσ' ὅτι ἐν αὐταῖς ται¹⁰ καλμῆναις (scr. ταῖς καλονμέναις) ἀλκυνονίδες¹¹ ἡ ἀριστομενην κατεπον. Br. II. 135. nr. 13. An. II. 1. p. 361. V. 1. καὶ ποτε. P. καὶ πότε. Pl. Br. δινήεις¹² ἀφοβος¹³ P. δινήης. edit. vett. Plan. δινήεις. Steph. καὶ πότε δὴ νάεις. Br. ex conjectura. Erat quum ναύταις desiderari suspicarer. Sed vide, an varians lectio in membr. superscripta, sive glossam vocare malis, eo ducat, ut legamus: καὶ πότε δὴ δινεῖς (aut, πότε δινεύεις) ἀφοβος πόρος. num unquam

non timendus undas volvis? „Verbum *δινεῖν* et *δινεύειν* instar multorum similium vim habet activam vel neutram: significans vel aliud rotare, vel semetipsam, sive vagari, currere, versari, quod plerumque forma media *δινεῖσθαι* dicebatur.“ Verba sunt Valkenarii ad Theocr. Adon. p. 376. A. B. Vid. supra ad p. 119. nr. 212. V. 2. *εἰ καὶ ἄλλ.* P. *εἰ καὶ ἐν ἄλλ.* Pl. Br. Etiam *εἰ πῆν* bene haberet et *κεῖν*. V. 5. *γαῖα*. P. Pl. *μαῖα* scripsi auctore Munkero ad Hygin. p. 133. probante Br. Eadem verba permutata ap. Aeschyl. Choëph. v. 41.

Nr. 272. *βιάνορος εἰς ἀπολλῶ^ω ἱερῷ ὄρνει ἐν τύμβῳ γεγλυμμένον ἄγγος θεασάμεν^ε ἔζητῶ^τ ἐν αὐ^τ ὕδωρ*. Br. II. 155. nr. 4. An. II. 2. p. 7. V. 2. *κρώσσιον*. P. *κρώσιον*. Br. *ὀμβροδόκην*. P. *ὀμβροδόκον*. Br. c. Salm. in marg. Ap. Guy. analogia sic postulante. V. 4. *ἐκαιρομέναις*. P. Br. *ἐκαιρονόμεναις* corrigit Schneider. in Lex. Gr. Ex plurimis verbis a *μαίνω* derivatis, et in *-μανεω* exeuntibus nullum est, quod vim transitivam habeat. — V. 5. *ψαλμῶν σφαῖρον ποτον*. P. *χερμάδας ἐκ ψάμμων αἶρων ποθῖν*. Br. quae nimia est mutatio. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: *χερμάδα δὲ ψάμμων σφαιρῶν*. *glaream conglobans, stipans*. V. 6. *λαοτίανκτον*. P. Audaci iterum mutatione Br. *ἐφθακ' ἀνιμάσσων λαοτίανκτον ὕδωρ*. ubi nihil verum, praeter *λαοτίανκτον ὕδωρ*, quod per *epexegesin* junctum cum *πότον*. Verba *ἐφθανεν ὕδωρ ἄρπαγε χεῖλει* significant, aquam glaream injecta sublientem rostro raptim occupavit; pro: *ὕδωρ λάσει τιναχθὲν χεῖλεσιν ἤρπασε* (πρὶν πάλιν καταπεσεῖν) *εἰς πότον*. Sic Bianor p. 278. *ἀντὶ δὲ τούτων αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεῦματος ἐφθάνετο*. i. e. *ἀφηρπάσθη*. — In verbo *μαιμάσσων*, quod festinantis corvi cupiditatem bene significat, nulla mutandi causa apparet.

Nr. 273. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τεττιγῶ^ω ὃν ἱξοεργος τις κρεῖτ' ὥσπερ στρουθίον ἐθήρασεν*. Br. II. 154. nr. 3. An. II. 2. p. 6. V. 2. *φθίγξατο διγλώσσω*. Simmias p. 255. nr. 193. *τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθειγγομένα στόματος*. Hinc suspicabar legendum esse: *φθίγξατ' ἐν ἀγλώσσῳ*. Sed vide Schneider. ad Aristotel. Hist. An. IV. 9. p. 245. V. 4. *ἔξοβολῶν*. P. *ἰξόβολῶν*. Br. c. Salm. V. 6. *ἄγρην. ἄρην* suspicabar, quod de *instrumentis* artis aucupatoriae aptius quam *ἄγρα*. De *artificio* supra p. 397. nr. 252. *ἐφθανε δ' ἄνδρα ... θηρῶν ἀντιοδιδάσκας ἄρης*. — Nr. 274. *φελίππου εἰς δαμαλ^δ ἀροτρεῖονσαν ἧς ἔ' ὁμοιχος* (L. *μόςχος*) *ἐπικολον μυκώμενος*. Br. II. 228. nr. 59. An. II. 2.

p. 189. V. 1. γυρητόμοι. P. Pl. In edit. Nic. Sab. γυητόμον, quod metro adversatur, sensui satisfacit, Apoll. Rhod. I 1215. ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρω. Sed vide an fuerit, τὸν ἀρουραῖον γυητόμον. Quod Porson. dicit ad Eurip. Phoen. 655. semper γύας scribendum esse, id procul dubio verum est, ubi prior corripitur. In Platon. Epist. I. pag. 310. A. legitur sine lectionis diversitate: οὐδὲ γαίᾳς εὐρυπέδου γόνιμοι βρόθοντες αὐτάρκεις γυῖαι (a γυῖης), ex poeta nescio quo. Gregor. Naz. Carm. de Reb. Suis v. 78. Opp. T. II. p. 32. C. οὐ γῆς πυροφόρον γυῖαι καὶ ἄλσα καλὰ. Hesych. γυῖη. ὀργυῖα. Caeterum quod Steph. in Thes. Gr. T. I. p. 892. ait αὐλακα γυρητόμον dici, quia aratrum in fine agri vertatur, id non satisfacit. — V. 3. ἀροτροπόρου. P. Pl. ἀροτροπόνους. Br. c. Scalig. in not. mst.

P. Nr. 275. μακεδονίου εἰς κόδρον τιτὰ κνηγέτην ἄριστ. Br. III. 121. nr. 36. An. III. 1. p. 236. In Plan. p. 96. St. inscriptum Μακεδονος. V. 1. ἔκατανεν. P. V. 3. αἰθρι. P. αἰθρη. Br. ἀν' αἰθρην ed. Steph. οὐδ' ἂν αἰθέρα. ed. pr. Flor. A. 1. Asc. ἀν' inseritur in Lectt. Ald. 1. unde sic A. 2. 5. ἐν αἰθρα Jos. Scaliger in not. mst. — Ptolemae. epigr. in Append. T. II. p. 782. nr. 70. τὰ κατ' αἰθρην τεῖρεα. Lycophr. v. 700. τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα. τὸν αἰθέρα λέγει. Schol. Quint. Smyrn. XIV. 197. μακροὶ δὲ οἱ ἄχρει ἐπ' αἰθρην Ὅζοι ἀπηέξηντο. — Nr. 276. κριναγόρου ἐς γραῦν πενηχρὲ ἐν τωτ' ἀποπλυνειν τὰ ἐαντῆς ῥάκη ἀποπνηγσαν. Br. II. 148. nr. 31. An. II. 1. p. 405. V. 1. ἀπό κλ. P. κροκάλοι. P. Br. κροκάλοι. Pl. V. 5. πενίη. P. Pl. πενίη. Br. V. 6. θαροῖσαι. P. θαροῖσαι. Pl. Br. De constructione verbi θαρῶειν cum accusativo rei, cui quis confidit, vid. Heindorf. ad Platon. p. 228. Boisson. ad Philostr. Her. p. 364.

Nr. 277. ἀντιφίλου εἰς χειμάρρον ῥαγδίως καταφερμενον τωθαστιξ. Br. II. 177. nr. 31. An. II. 2. p. 59. V. 3. ὕμβροισι. P. ὕμβροιο. Pl. Br. frequenti terminationum οῖσι et οῖο permutatione. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. Non recessi a Cod. Homer. 'Il. p. 389. βοὸς μεγάλοιο βοεῖην . . . μεθύουσαν ἀλοιφῇ. Oppian. Cyneg. II. 576. δέμας ὑπνοῖσιν μεθύοντες. Id. Halieut. V. 603. αἱ δ' ὅταν ἐμπελάσσωσι βορῆς μεθύουσαι ἔρωτι. Nonn. Dion. II. p. 74. 18. ἤρεπεν οὐρανίῳ μεθύων φλογόεντι βελέμνω. V. 4. θολεραῖς ἡράνισ' ἐν νεφέλαις. P. Plan. θολεραὶ δ' ἡράνισαν νεφέλαι. Br. tacite recepit. Scripsi ἡράνισαι, praecedente Huetio. θολεραῖς νεφέλαις pro παρὰ τῶν

νεφελῶν, a nubibus accepisti mutuo. — V. 5. ἡέλιω. P. V. 6. ποταμῶν. P. ποταμόν. Pl. Br. Cod. lectio elegantior.

Nr. 278. βιάνορος εἰς λάρνακα λείψανα φέρονσαν ἀνδρός, ἣν χει-
μάρζους κατέσυρεν. Br. II. 155. nr. 5. An. II. 2. p. 9. V. 1. πα-
τρῶν. P. πατρῶων. Pl. Br. κομίζουσιν. P. κοιμίζουσιν. Pl. Br.
V. 4. εἰς ἐθ. P. — Nr. 279. βάσσου εἰς τοὺς τριακοσίους ἀνδρας
τοὺς σπαρτια. Br. II. 162. nr. 7. An. II. 2. p. 24. V. 4. καὶ στέρνοις.
P. κῆν στ. Pl. Br. Praepositione nihil opus. V. 5. εἰς ἐμόν. P. Pl.
Br. Somnus aut quies, qua manes fruuntur, vix dici potest Charontis
sompnus; nec bene habet ἀναπαύεσθαι εἰς ὕπνον. Quare scripsi mu-
tatione lenissima: καὶ αἰοῖμον ἀμπαύοασθαι ὕπνον. jam debito somno
frui mini. V. 6. ἀνικάτου. P. ἀνικήτου. Pl. Br. Hoc recepi propter
δῆμος.

Nr. 280. ἀπολλωνίδου εἰς λαίλιον ὑπ᾽ ῥωμαίων. Br. II. 137.
nr. 22. An. II. 1. p. 368. V. 1. λαίλιος. P. Αἰλῖος. St. c. ed. Ascens.
Prius verum esse litterarum initialium ordo docet. Vid. ad p. 400.
nr. 267. — ὑπάτων. P. ὑπάτων. Pl. Br. V. 2. εὐρώτα. P. εὐρώταν.
Pl. Br. V. 4. In marg. ζτ. τὴν ἔννοιαν τῆς γραφῆς. P. V. 5. ζτ.
τὴν τοῦ γράμματος ἔννοιαν. marg. P. Obscurum epigr. in quo pri-
mum distichon non bene coit cum sequentibus. Fortasse ex duobus
diversi argumenti epigrammatis conflatum. — κίττε. P. κίτται. Br.
κίττας. Pl. V. 7. ταῖσι. P. Br. ταῖδε. Pl. V. 8. post ποθεῖ lacuna
est in P. Verba γάρνος ἡμετέρης ex Plan. addidi Br.

Nr. 281. τοῦ αὐτοῦ εἰς πῶλ/ σάρκαν ἀνθρωπίας σιτιζόμενον.
Br. II. 136. nr. 18. An. II. 1. p. 366. V. 1. ξενόν. P. ξείνον. Pl.
μασσόμενον
Br. V. 2. ἐπ' ἀνδρ. P. ἐπ' ἀνδρ. Pl. Br. φρισσομένον. P. φρασσό-
μενον. Pl. Br. De horum verborum permutatione egit Schaeferus ad
Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 195. s. nostro loco non omisso. De
equo Mich. Psell. in Append. nr. 52. T. II. p. 776. ἐμπνοὺς ἀληθῶς
καὶ φριμάζεται τάχα. Aelian. H. An. VI. 44. οὐκοῦν ἐρᾷ τοῦ δεσπό-
του δριμύτατα, καὶ προσιώντος ἐφριμάττετο, καὶ ἐπικροτοῦντος ἐφριμά-
τετο. qui locus notandus. V. 3. παλεός. P. i. e. παλαιός, quod olim
non satis circumspecte damnavi. Exempla huius correptionis dedi
in Addit. ad Athen. p. 113. et supra ad Philippi Cor. v. 12. p. 45. Cf.
Gaisf. ad Hephaest. p. 216. — πολίος. Pl. Br. quod et ipsum est elegans.

δ

Nr. 282. ἀντιπάτρου μακε εἰς δάφνην τὸ φυτὸν ὑποτιν κοπτόμε-.

Br. II. 119. nr. 40. An. II. 1. p. 321. V. 1. δένδρον. P. δένδρεον.
Br. V. 2. φείσασθε δμ. χερσὶν ἰτοιμοτόμοις. P. φείσασθαι scripsi
cum Reiskio, qua tam leni correctione sensus egregie restituitur.
Minus feliciter Salm. ejus correctionem recepit Br. τὸ δένδρεον, ἥ
ποτε δάφνη· φείσασθε δμῶων χεῖρες ἰτοιμοτόμοι. V. 3. τίς. P.
V. 4. χθαμαλήν. P. χθαμάλην. Br. — ἐς χύσιν. P. εἰς. Br. — V. 5.
ὑπ' ἐμεῦ. P. ἀπ' ἐμεῦ. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. V. 6.
πανθήλης. P. πανθηλής. Br.

Nr. 283. κριναγόρου εἰς γερμανικόν· τὸν $\overline{\text{πρα}}$ νέρωνος ὅτε τοὺς
3 κελτ κατεπολέμησεν. Br. II. 148. nr. 28. An. II. 1. p. 403. In Plan.
p. 6. St. Basso inscribitur. V. 1. πυρῶναῖα. P. πυρηναῖα. Pl. et
Draco de Metris p. 78. 7. — βαθυάγρεις. P. Br. βαθυαγγεῖες Draco
cum edit. Flor. Aldd. 3. Junt. Nic. Sab. — De litterarum $\overline{\gamma\kappa}$ et $\overline{\gamma\gamma}$
permutatione dixi ad p. 113. nr. 179. v. 8. — Nr. 284. κριναγόρου
εἰσὶν κατὰπτωσιν τῆς κορίνθου. Br. II. 145. nr. 20. An. II. 1.
pag. 394. V. 2. ἀμμορίη. P. ἀμμορίης. Br. V. 3. καὶ γὰρ ἡ χθα-
μαλωτέρη. P. αὐτίκα καὶ πόντου. Br. qui in Lectt. audacius etiam
corrigit: ὥφελος ἡ πόντου· χθαμ. εἶθε Κόρωνθε Κεῖσθαι, ἡ Λιβ. hiatu
pentametrum onerans. In marg. Ap. G. et R. corrigitur: αὐτίκα καὶ
Γάζης χθ. probante Hermanno ad Viger. p. 757. ed. sec. Huic cor-
rectioni favet, quod Gaza paulo ante Crinagorae aetatem ab Alexandro
Judaeorum rege diruta erat. Vid. Joseph. Antiqq. XIII. 21. Equidem
suspicabar: αὐτίκα δ' Αἰγείρης χθαμ. quod nec ipsum longe abest a
membr. lectione. Philo Opp. T. II. p. 514. κατὰ Πελοπόννησόν φασὶ
τρῆς πόλεις Αἰγείραν, Βοῦράν τε καὶ ὑψηλὴν Ἑλίκειαν, εὐδαίμονας
τὸ πάλαι γενομένας, πολλῇ τοῦ πελάγους ἐπικλυοθῆναι φορᾷ. —
εἶθε κείσθαι. ut Antipat. p. 427. nr. 408. εἶθε με παντολοῖσιν ἔτι
πλάξωσθαι αἰήταις. Vid. Hermann. ad Orph. p. 213. ad Viger. p. 757.
ed. sec. V. 5. δεθεῖσα. P. δοθεῖσα. Br. cum Reiskio. Junge δια-
δοθεῖσα.

ο

Nr. 285. φιλίππου θεσσαλ/ εἰς τὸν καίσαρος ἑλλερντα τὸν θαν-
μάσι. Br. II. 220. nr. 29. An. II. 2. p. 169. V. 1. γαλαγγομάχος.
P. — μάχας. Pl. Br. Per se utraque forma bona. Vid. Interpp. ad
Moer. p. 260. Hoc loco metrum alteram commendat. Cf. ad p. 529.
nr. 155. v. 1. — V. 2. μυριόδους. ad magnitudinem referendum.

Obiter corrige Oppian. Cyn. II. 491. de elephante: κείνοις (sic Cod. reg. κείνα vulg.) γὰρ γενύεσιν ὑπέρβια τεύχεα τοῖα Εἴκελα χαλκιδουοῖν ἐπ' οὐρανὸν ἀντέλλοντα· Ἀλλ' οἱ μὲν πείθουσ' ὁλοοὺς ἐνέπειν περ ὀδόντας. Sic scribe cum Cod. reg. ubi πείθους. *Sunt qui nobis persuadere conentur, ut, quae cornua sunt, ea dentes vocemus.* Vulgata sensu caret. — V. 3. φωιστεῖλας. P. φρόβω στείλας. Pl. Br. ζυγοδέσμοις. P. ζυγοδέσμονς. Pl. Br.

Nr. 286. μάρκων ἀργενταρι. Br. II. 267. nr. 8. An. II. 2. p. 281. V. 1. ὕπνον ἀφ' ἥρπασας. P. P. V. 2. εἰς ἀλέκταρα τὸν ὄρνιν τινὰ ἀφνυπνίσαντα ἠδέως κοιμ. marg. P. V. 4. ὠτοτόκον ... ἀγέλην. P. ὠτοτόκον ... ἀγέλης. Pl. Br. Sic olim fuisse πάσης docet. V. 5. ναί. P. Br. μά. Pl. V. 6. ἀλλ' ἔξεις. Nondum poenitet coniecisse αἰμάξας, quod exemplis adstruxi in Animadverss. Similiter Ruhnken. ap. II. de Bosch. T. IV. p. 329. αἰμάξεις tentavit, quod propter asyndeton minus probabat Eldikius ib. p. 495. ἀλλ' ἔξεις volebat Huschk. in Anal. crit. p. 78. Orellius denique in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 404. ἀλλ' ἔξεις ὦνον. *mercedem habebis.* V. 7. ὠμόσαμεν. P. Pl. ὠμοσάμεν. Br. Nulla emendandi necessitas.

Nr. 287. ἀπολλωνι εἰς αἰτὸν ἐν ῥόδῳ παραγινόμενον ὅτε εἰ νέρων ἡκμαζ. Minoribus litteris adscriptum γ' τὴν ἱστορίαν. Br. II. 135. nr. 14. An. II. 1. p. 362. V. 3. ἀερθης. P. — Nr. 288. γεμίνου εἰς φιλιππον τὸν βασι μακεδονίας ὅτε τοὺς ἐλλήν ἐταπεινέ. Br. II. 280. nr. 5. An. II. 2. p. 312. V. 1. κεκροπίδεσσι. P. κεκροπιδάιοι. Pl. Br. Propius erat κεκροπιδῆσι. Sic p. 228. nr. 154. ἱναχίδεσσι scriptum pro ἱναχίδῆσι. V. 2. φιλιππίης. P. φιλιππίτης. Pl. Br. V. 4. μακηδονίης. P. μακηδονίος. Pl. Br.

Nr. 289. βάσσον εἰς τὰς καφηρίδας πέτρας ἐναῖς ἦψε τὰ πικρὰ ναύπλειος. εἰ τοὺς ἐλλήν μετ' τ' νεῖ εθρυνσεν. Br. II. 161. nr. 5. An. II. 2. p. 22. V. 1. νόστον. P. et editt. Plan. usque ad Plan. ubi νόστον. Sic Br. V. 3. ψεύστας. P. ψεύστης. Pl. Br. fortasse rectius. Illud tamen ob terminationum varietatem suavius ad aures accidit. V. 4. σέλας. P. σέλα. Pl. Br. Vid. Hesiod. Theog. v. 867. V. 7. ἀνίκατος. P. ἀνίκητος. Pl. Br. V. 8. σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλάς. P. Pl. Br. qui sic interpretatur: *propter te Graecia omnigenas lacrimas fudit.* At πᾶν δάκρυ sic graeco non dicitur. H. de Bosch. T. IV. p. 513.

tentabat: σὴν δ' ἀπάτην Ἑλλ. sive σοὶ γὰρ πᾶσ' Ἑλλάς ἔδουκε δίκην. Eldikius autem ib. p. 494. σοὶ χαρμὴν Ἑλλάς ἔχενος δάκρυ. quas *Graecia profudit lacrimas, eas tibi laetitiae fuere.* Bene ad sensum; sed γὰρ abesse nequit. Scripsi, una littera addita, altera leviter immutata: σοὶ γὰρ ἄποιν' Ἑλλάς ἔκλανε δάκρυ. *Graecia tibi poenas solvens lacrimas fudit;* ob filium injusto judicio oppressum scilicet. Sic ἄποινα est ap. Aeschyl. Pers. 805. κακῶν ὕψισι' ἐπαμμένει παθεῖν, Ἵβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων. Ap. Pindar. Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . . αἰνέσω, πνυμᾶς ἄποινα. Pyth. II. 24. ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχέα βασιλεύειν ὕμνον, πνυμᾶς ἄποινα. et alibi. Vid. Bökh. Not. crit. ad Pindar. p. 564. Apollon. Rhod. II. 967. καὶ οἱ ἄποινα Ἱππολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγγυάλιζεν. Est autem ἄποινα ambiguae significationis vocabulum de retributione quacunque. Mosch. Eid. VI. 6. τύσσον ὅμως φιλέων ἐχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα. Vid. Matth. Animadverss. ad Homer. Hymn. p. 332.

Nr. 290. φιλίππου θεσοῖ εἰς λυσίστρατον τινα νεοκορον ἐν ναυαγίῳ μόν' σωθέντα. Br. II. 214. nr. 12. An. II. 2. p. 153. V. 1. αἰξασοῦ. P. ἐκ ζαοῦς. Br. c. Pl. ἄνεμος ζαῆς. Ἰλ. μ. 157. Od. ε. 368. ὄρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον. Od. μ. 313. Quint. Smyrn. III. 619. V. 3. μυχίων. P. βυθίτης. Ib. βυθίτης. Pl. Br. Similiter peccatum p. 273. nr. 429. v. 1. p. 420. nr. 373. v. 3. in παροδίτην. — ἐξηρεύετο. P. ἐξηρεύετο. Pl. Br. V. 4. ὤλισθεν. P. ὤλισθεν. Pl. Br. Qui ἐξηρεύετο scripsit, nec ὤλισθεν scribere non potuit. Et sic jucundior existit pedum varietas. Cf. ad nr. 254. v. 3. — πτίσας, *spumam excoitans* interpretatur H. de Bosch. Depravatam esse lectionem dubitare noli. εἰς ἀλὸς πτύχας tentavit G. Wakefield, cujus simile exemplum desidero. Nam οὐρανοῦ et αἰθέρος πτυχαί, quod ap. tragicos occurrit, huc non facit. Suspiscabar: εἰς ἀλὸς πλάκας. Pindar. Pyth. I. 45. ἐς βαθεῖαν πόντου πλάκα. Epigr. in Append. nr. 285. T. II. p. 847. κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα. Arionis Hymn. v. 18. ἄλοκα Νηρείας πλακός. et ne de plurali dubites, Oppian. Hal. II. 186. ὄστρακον αὖ βυθίας μὲν ἔχει πλάκας. — V. 5. φορτὶς δὲ σῶρεν αἰδαὶ πλανώμενον. P. φ. δ' εἰσῶρετ' ἐς αἰδαὶν πλανώμενος. Pl. cui lectioni succurrit Br. distinguens post αἰδαὶν. Vestigia membr. magis premens suspiscabar legendum: φορτὶς δ' εἰσῶρετ', ἐν αἰδαὶ πλανωμένων Ἀρωγονάτας δαίμονας λ. ἐλ. i. e. δαίμονας ἀρωγοὺς τῶν ναυτῶν ἐν ἄδη (in Orci faucibus) πλανωμένων. Mare tempestatibus commotum cum Orco

comparatur p. 306. nr. 630. οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος αἶδα πόντος. — V. 7. νεγκύρωι. P. νεωκόρω. Pl. Br. V. 8. ἐκοίμισεν. P. ἐκοίμισαν. Pl. Br.

P. Nr. 291. κρηναγόρου εἰς ῥώμην τὴν πο^τ διὰ τὸ ἀγέρτερον αὐ^τ τότε εἶναι. νυνὶ δὲ πάσης δρυὸς ἐστὶν ἐλεειν^τ. Br. II. 148. nr. 29. An. II. 1. p. 403. V. 1. πλημῦ^μραν. P. Vid. p. 363. nr. 32. — ἐγείρη. si Oceanus omnes suas copias (i. e. populos ad Oceanum habitantes) emisit, Germaniaque turba sua emissa Rhenum siccaverit, ut Persarum olim copiae flumina Graeciae. Huic meae interpretationi favet H. de Bosch T. IV. p. 482. Cf. Tristan. T. I. p. 166. ἐγείρειν in hac re proprium vocabulum. Dionysius Perieg. v. 202. ἄλλοτε μὲν πλημῦρ^μρις ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὐτὲς Ἀμπωτις ξηρῶσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν. Vitiosa tamen videbatur lectio Wytttenbachio V. cl. qui in Bibl. crit. III. 12. p. 36. ἀνείρηγ^μ legendum suspicatur: „si oceanus omnem aestus accessum in se collegerit; quo facto hostibus fines romanos aggredi tentantibus, siccum litus et vadum praeberetur.“ Contra Eldikius ap. Boschium l. c. malit: πᾶσαν πλημῦ^μραν ἐρεύγη. ut antithesis magis apparent. V. 2. ῥῆνον πάντα π^μρη. P. V. 3. ῥώμης δ' οὐδ' P. δ' om. Pl. Br. Interdum δὲ sic ponitur in antithesi, praesertim praecedente conjunctione εἰ aut ἦν. Od. π. 274. εἰ δέ μ' ἀτιμίσουσιν δόμον κᾶτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω ἐν στήθεσσι. et iterum v. 276. ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε, Ἡ βίλειον βάλλωσι, σὺ δ' εἰσορώων ἀνέχεσθαι. Timocr. ap. Plutarch. Vit. Them. c. 21. ἀλλ' εἰ τίγ^με Πανσανίαν αἰνεῖς . . . ἐγὼ δ' Ἀριστείδην αἰνέω. Aeschyl. Eumenid. 873. ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι Πειθεύς σέβας . . . Σὺ δ' οὖν μένο^μις ἄν. Cum οὖν etiam in Platon. Menon. p. 98. B. ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι (ὀλίγα δ' ἂν φαίην), ἐν δ' οὖν καὶ τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὦν οἶδα. Alia vid. ad p. 52. nr. 12. v. 7. Quum tamen h. l. δὲ in Plan. omitteretur, (quae particula etiam aliis in locis temere inserta est. Vid. ad p. 52. nr. 11. v. 69.) illud in varias lectiones relegandum putavi. — V. 5. καὶ ἐφαί. Ne καὶ in hac sede ante vocalem produceretur, ῥ' interponendum suspicabar. Vide tamen, an hiatus ille tolerabilior inde fiat, quod καὶ etiam significans paulo majore cum vocis elatione pronuntiatur. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 165. s. — V. 6. αὖ^α χεουσ'. P.

Nr. 292. οὐρίστον εἰς ἀρίστον γυναικα, ἧς ἐν μιαῖ ἡμέραι δύο

παῖδες τεθνήκασιν ὁ μὲν ἐν γῇ, ὁ δ' ἐν θαλάσσῃ. Br. II. 290. nr. 8. An. II. 2. p. 338. V. 1. ἐσάκονσε. P. ἐσάκουε. Pl. Br. — Nr. 293. ^οφιλίππυ θεσσαλ/ εἰς λεωνίδα^ον τὸν σπαρτιάτην ὅτε ξέρξης αὐ^τ ὑπερ-
^δαγασ^δ νεκρὸν ὄντα μετ^τ τῆς πορφύ^ορ^ο χλανίδος ἐσκέπασ^τ. Br. II. 228. nr. 60. An. II. 2. p. 189. V. 2. ἐχλαίνον. P. et Lectt. Ald. pr. unde Ald. 2. 3. ἐχλαίνου reliquae. V. 3. ἤχησεν. P. Pl. ἤυσεν. Br. nescio quare. Caeterum καὶ ... δέ hoc loco sibi valde displicere monebat Schaeferus in not. mst. suspicatus, aut δέ delendum, aut ἐκ νεκίων δ' ἤχ. legendum esse. Prius equidem malim. V. 5. ἀσπίς ἐμοί. P. ἀσπίς μοι. Pl. Br. minus bene. — αἶρε. P. ed. Flor. Ald. 1. Br. ἔρρε reliquae. Ap. Aelian. H. An. XIV. 11. καὶ εἶγε τις ὑπάρξουτο τούτων διώκειν τινά, προσπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ. Schneiderus, Abreschio praeunte, scripsit, προσπερεῖ. Fortasse scribendum: πάρος ἀπερεῖ. prius quam illum assequatur sc. V. 6. κῆξω. P. ἤξω. Br. cum Plan. Scripsi κῆξω. καὶ h. l. consequentiam significat.

Nr. 294. ἀντιφίλον^τ βυζαν^δ εἰς τὸν αὐτὸν λεωνι^ο παρὰ ξέρξον πορ-
 φυρῇ^ο χλανίδι σκεπαζμ^ο εἰς μηδεχόμενον. Br. II. 179. nr. 38. An. II. 2. p. 63. V. 1. λεωνίδη. P. λεωνίδα. Pl. Br. V. 2. ταρβήσας. P. Pl. θαμβήσας tentabat Scalig. in not. mst. Suid. ταρβεῖ, φοβεῖται, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμῆν. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Colon. v. 293. — V. 3. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. Br. Membr. lectio procul dubio verior. V. 6. θνάσκει. P. ἐλευθερίας. P. ἐλευθερίας. Pl. Br. —
 Nr. 295. βιάνορος ἐπὶ ἵπποι^ο ὠκνᾷται μὴ βουλ/λομένῳ εἰσελθεῖν ἐν νηϊ. Br. II. 156. nr. 11. An. II. 2. p. 11. V. 3. πῶλον . . χρε-
 μέθοντα. Orpian. Cyn. I. 234. καὶ χρεμέθων ποτὲ πῶλος. Brodaeus χρεμετῶν corrigebat. Ap. Tzetz. in Posthom. 142. σὺν δ' ἵππος χρε-
 μέτις πανεῖκελος μυρομένοισιν. scribe: χρεμέτης (aut χρεμέτισσε) πανεῖκελα μυρομένοισιν.

Nr. 296. ἀπολλωνίδου εἰς ὀκύλλ^τ τοντας ἀγνὸν τῶν περσιῶν^ο νεῶν νυκτὸς ἀποκείραν. Br. II. 136. nr. 16. An. II. 1. p. 563. V. 1. σκύλλος. P. Pl. Σκύλλης. Br. sine causa idonea. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 622. V. 2. ἤλυνεν. P. Steph. ἤλυνε. Br. c. plurimis edit. Plan. — εὔρετο. P. εὔρατο. Pl. Br. Vid. ad p. 224. nr. 119. v. 1. — V. 3. νηρῆος. P. νηρῆος. Pl. Br. Vid. p. 170. nr. 164.

v. 1. — ὑποπλέσας. P. ὑποπλώσας. Pl. Br. V. 5. ἐπὶ γῆν. P. ἐπὶ γῆς. Pl. Br. ad, prope terram.

P. Nr. 297. ἀντιπάρ⁸ εἰς τὸν καίσαρα μέλλοντα ἀπαίρ⁸ ἐπὶ τοὺς παρ³ ἤδη ὑποσπόνδ³ γινομένους. Br. II. 113. nr. 20. An. II. 1. p. 301. V. 1. ἀπ' εὐφρήτην. P. ἐπ' Br. c. Salm. Ap. Tzetz. Posthom. v. 77. ἀτ' ὄμμασι πῦρ ἀμαρύσσων. scr. cum Niclasio, ἐπ' ὄμμασι. — V. 3. δῆμιε. P. δῆμιε. Br. V. 6. ἡλένωι. P. ἡλίω. Br. c. Salmas. — Nr. 298. ἀντιφίλον εἰς τινα τυφλὸν ὅς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐλεευσίνοι ἱερὸν τῆς τελετῆς γινομένης ἀνέβλεψέ⁸ ὁμοῦ δὲ μετέϊχε τῶν μυστηρίων.

In marg. οὕτως καὶ σὺ βλέψαις νύ⁸ τ' ἐξανασπάφ⁸ (?) ὥς ὁ ἐν ἔλευσινι τυφλός. Br. II. 178. nr. 33. An. II. 2. p. 60. V. 1. ἀντιφίλον εἰς τυφλὸν ψεῦσμα παράδοξον. marg. P. Excitatur hic versus ap. Dracon. de Metris p. 84. 16. V. 2. οὐ μόνον. P. οὐ μούνον. Pl. Br. V. 5. δηιοῦς. P. Vid. ad p. 361. nr. 19. v. 8. — V. 6. ὄμμασι τρανότερον. P. ὄμματι τρανοτέρῳ. Pl. ὄμμασι τρανοτέροις. Br. Membran. lectioni inhaesi, quum κρηόσων τρανότερον bene dicatur. Philodem. in Plan. nr. 234. T. II. p. 696. ἃ κεφαλὰ γὰρ μανύει τρανώς Πᾶνα τὸν αἰγόκτερον.

Nr. 299. Φιλίππου Θεσσαλ⁰/ εἰς ταῖρους ἔλκον ναῦν παρα τὸ ρεῖ^αμ τοῦ ποταμοῦ. Br. II. 219. nr. 27. An. II. 2. p. 168. V. 4. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτερῶν. P. quod ex μακροτενῶν, ni fallor, depravatam. V. 6. κέν. P. κάν. Pl. κήν. Br. — Nr. 300. ἀδαίου εἰς πευκέστην ταῦρον τὸν καλούμενον ζόμβρον λοχεύσαντα. τις δὲ ὁ πευκέστης οὐκοῖδα. Br. II. 241. nr. 2. An. II. 2. p. 228. V. 2. ἵππων. P. V. 3. πρεῖων ἄτε. P. πρεῖων ἄτε. Br. qui tamen πρηστήρ malit cum Dorvillio. πρηῶν scripsi cum Ruhkenio. Iis, quae in Animadversionibus ad hanc lectionem stabiliendam attuli, adde Opp. Cyn. I. 417. κίνες .. ζατρεφείες, προΐνεσαι ἐοικότες ἀρχολόφοισιν. Ib. II. 516. γαίης κεν ἰδὼν ἐλέγαντα "Ἢ κορυφήν ὄρεος παναπερίτον, ἧ νέφος αἰνόν . . . ἐπὶ χέρσον ὁδεύειν. — τοῦ δ' ἀπ. Expectabatur, ὁ δὲ (Πευκέστης) διὰ κροτάφων αὐτοῦ etc. Sed vid. ad p. 393. nr. 226. v. 7. V. 4. παιονίδα λόγχην. Brevis syllaba producta ob sequens λ. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. — κροτάφων. P. κροτάφου. Br. c. Salm. V. 6. κόμπον μή. P. cum nota γ in marg. κόμπον ἔχει. Br. cum Heringa et Dorvillio.

Nr. 301. σεκοῖνδον εἰοῦον ἐνάλωνι ἀνακαζόμενον μετα ἵππων

συμπατεῖν τ' ἀσταχ³. Br. III. 5. p. 2. An. III. 1. p. 10. V. 1. ὀγκιστήν. P. ὀγκησθήν. Pl. Br. De hac voce doctissimus Schaeferus haec monuit in not. mst. „Ὀγκηστής non videtur graecum; ab ὀγκάομαι „debet esse ὀγκητής; ut κανχητής a καιχάομαι, βρυχητής a βρυχάομαι, μυκητής a μυκάομαι. Obiter Lexicis addatur μυκήτωρ e „Nonno notatum a Musgravio ad Eurip. Bacch. 1155. (1157.). In „ὀγκιστής Codicis Pal. ortum ex ἡ, ut innumeris in locis. Vid. „Ind. ad Gregor. Cor. p. 993. In Schol. Townl. ad Homer. ap. „Heyn. T. VII. p. 658. scribe: ἀντιμαχητὺς pro ἀντιμαχιστὺς. ubi „Victoriana ib. p. 806. (cf. Heyn. Praef. ad T. III. p. CII.) ἀντι- „μαχηστής habent, quod non minus falsum, quam ὀγκηστής. Etiam „in Schol. ad Nicandri Ther. p. 74. ὄνου τοῦ βρωμήτορος, ἤγουν τοῦ „ὀγκαστικοῦ (sic vulgo), ὀγκητικοῦ scribendum erat, non cum viro „doctissimo, τοῦ ὀγκηστικοῦ. Certe in lectione Cod. Gotting. ὀγκιστι- „κοῦ nihil aliud latet.“ Haec viri eximii observatio, ex instructissima accuratae eruditionis penu prolata, nisi sero ad me pervenisset, ὀγκη- „τῆς in textu legeretur, non ὀγκηστής. — V. 2. δρόμωι. P. δρόμον. Pl. Br. Inter ὦι et ὦν in Codd. perparum interest. V. 5. πάλοισιν. P. πώ- „λοισιν. Pl. Br. V. 6. νῦν μοι. P. Br. ἦν μοι. Pl. — σκολιήν. Fortasse „εκληρήν. Certe quo sensu h. l. dictum sit σκολιήν, non video.

τ δ
P. Nr. 302. ἀντιπα εἰς παι ἔρπον ὅπερ διεχρήσαντο μέλισσαι. Br. II. 123. nr. 53. An. II. 1. p. 332. V. 2. ἐρπονστήν. P. Pl. ἐρ- „πηστήν. Br. nescio quare. Vid. ad p. 370. nr. 86. et p. 511. nr. 33. In Oppian. Cyneg. II. 235. θρασὺν ἐρπονστήρα. edit. Aldin. ἐρπηστήρα. Ib. II. 270. ἀθέσφατος ὄχλος ἐρπονστήρων. nonnulli ἐρπηστήρων. ζῶα „ἐρποντικά. Gregor. Naz. Opp. T. I. p. 553. F. V. 3. ἐπισμμένον. P. „ἐστιμμένον. Pl. Br. ex prava correctione. Illud sincerum: qui saepe melle vestro nutritus fuerat, cum nunc aculeis confecistis. ψίω. τὸ „ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖν, τραφεῖν διὰ ψιχῶν. Suid. Ap. Lycophr. v. 639. Codd. fluctuant inter ψίσεται, ψίσεται, „ψήσεται, quorum novissimum magis probat Müllerus T. I. p. 113. — „αἰσί. P. αἰ, αἰ. Pl. Br. Vid. ad p. 214. nr. 40. v. 3. — V. 4. „κέντροις δ' οἷδ' ὄφ. P. κέντροις οἷδ' ὄφ. Pl. Mutata distinctione Br. c. Brodaeo: εἰτ' ὄφίων φωλεὰ μεμφόμεθα; Scripsi, una littera mutata: „εἰ δ' ὄφίων φ. μεμφόμεθα, Πείθεο ... qua admissa, ultimum disti- „chon, quod antea male pendebat, nunc cum reliquis optime jun- „gitur. — V. 5. λυσιδίκη. P. λυσιδίχη. Pl. Br. — μὴ δὲ μελίσσαις. P.

μηδὲ μελίσσας. Pl. Br. In plurimis editt. vett. Plan. *μη' δέ*. — V. 6. *μέλι*. Quae vulgo de *melle amaro* tradunt (Vid. Animadverss. T. I. 1. p. 7. et 35.), nihil huc faciunt. Comparatio cum serpentibus efficit, ut scribendum existimem: *κάκιναις πικρὸν ἔνεστι βέλος*.

Nr. 303. *ἀδαίου εἰς κίνα ἔγκυμον οὔσαν* (Scr. *ἔγκυμονοῦσαν*) *σκύλακας*. Br. II. 241. nr. 4. An. II. 2. p. 252. V. 1. *τῇ*. P. V. 2. *ἔπορεν*. P. Pl. *ἔπορε*. Br. V. 4. *σώζειν*. P. — Nr. 304. *παρμενίαν εἰς ξέρην ἔ τούς τριακοσίους σπαράτ*. Br. II. 202. nr. 9. An. II. 2. p. 114. V. 2. *ναύτην*. Saepe sic de illa expeditione veteres. Duobus locis Libanii in Additam, ad Athen. p. 554. excitatis adde tertium T. III. p. 424. l. 15. *τί τῶν κακῶν εἶναι δοκούντων πρότερον ἐπεῖδεν ὁ ἥλιος; ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης; ποῖον δ' ἠπείρου πλοῦν;* ubi fortasse scribendum: *ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης πόρον; ποῖον δ' ἠπείρου πλοῦν;* — V. 3. *τρισαοῖς*. P. *τρισααῖς*. Plan. Br. *ἔτσεγν*. Ruhnkenium *ἔσβεσεν* margini allevisse monet H. de Bosch. T. IV. pag. 195.

Nr. 305. *ἀντιπα εἰς εαν διατοῦδροποι κακῶς διατεθεν ἔ πάλιν τὸν οὖν ἀπαάσασθαι*. B. II. 7. nr. 7. An. II. 1. p. 19. V. 1. *ἀκρίτον*. P. *ἀκρήτον*. Pl. Br. *ῥδατος ἀκρήτου*. ut *ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων*. Homer. Od. IX. 297. V. 2. *λεχίων*. P. *κοτίων*. Pl. Br. ex diversa fortasse hujus epigrammatis recensione. V. 3. *ἀπεχθομένην ἀφροδίτην*. P. *ἀπεχθομένων ἀφροδίτη*. Pl. Br. V. 4. *πενύθεσθαι*. P. *πενύθειαι*. Pl. Br. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 339. 12. *ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ συμφορὰν ἐτέραν ... τοῦτο ἐκείνος ἡγήσασθαι*. Cod. Bavar. *ἡγήσεται*. Distingue: *ἀλλ', ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ συμφορὰν ἐτέραν ... τοῦτο ἐκ. ἡγήσεται*. Contra ap. Aelian. H. An. VII. 9. *ἐν ἄλλοι γὰρ ἰερῷ τρέφεται*. scr. *τρέφεσθαι*. qui infinitivus a praecedente λέγονσι pendet. — V. 6. *ἀπὸ τῆς*. *ab eo inde tempore*. Vid. Schaefer. ad L. Bos pag. 547. coll. pag. 443. et quae supra diximus ad pag. 594. nr. 233. v. 5.

Nr. 306. *ἀνταρὶ εἰς μονοξυ) ἐκ δέρματος κατεσκευασμένα ὑπο τιν σαβίνου στρατηγού*. Br. II. 176. nr. 27. An. II. 2. p. 56. De navigiis coriaceis vid. Wernsdorf. ad Avien. Orb. marit. v. 107. Poët. Lat. min. T. V. P. III. p. 1184. V. 1. *ύλοτόμου*. P. *ύλοτόμοι*. Pl. Br. V. 6. *πυκτόν*. P. Br. et tres Codd. Plan. ap. Br. *πηκτόν*. Pl. *πυκνόν* malebat H. van Eldick ap. Bosch. T. IV. p. 494. Mihi cymbae illae

coriaceae, quod complicatae in plaustis vehebantur, πτυκτὸς φόρτος appellatae fuisse videntur. — ἀειρομένας. P. Pl. ἀειραμένας. Br. qui in sensu hujus distichi a vero aberravit. — ἀμαξίτην. P. ἀμαξείτην. Plan. Br.

Nr. 307. φιλίπ⁸ εἰς τὸν καισα⁰ρ βωμὸν διὰ τὸ ἀναβλαστῆς ἐν αὐτῷ δάφνην. Br. II. 228. p. 61. An. II. 2. p. 190. V. 1. δάφνη ποτί. P. ποτε δάφνη. Pl. Br. rhythmō versis vitiato. — ἀνέτειλε. P. ἀνέτειλε. Pl. Br. V. 2. μελαμπέτιλον. P. quod ex μελαμπέτηλον depravatum. μελαμπέταλον. Pl. Br. Sic εὔπεταλον ap. Pallad. p. 515. nr. 54. v. 5. Anacr. XVIII. 16. ἐκπέταλον ap. Polluc. X. 82. Athen. p. 468. E. p. 494. E. V. 4. θέλει. P. φιλεῖ. Pl. Br. P. V. 6. μὴ τίπτειν. μὴ οὐ corrigit Scaliger in not. mst. quod non necessarium. — Nr. 308. βιάναρος εἰς ἀρίων^a τὸν μινυμαῖον καὶ τὸν δελφίνα. Br. II. 156. nr. 8. An. II. 2. p. 8. V. 2. ὑπερβύθιον. P. Pl. Br. ὑποβρέχιον corr. Schneiderus in Lex. Gr. Interim divisi vocem; sed scribendum videtur: θῆκαν ὑπὲρ βύθιον. De qua voce cum ὑπὲρ confusa vid. ad p. 381. nr. 156. et p. 535. nr. 200. — V. 4. σύνθρονον. P. Pl. σύνθροον. Br. ex duobus Codd. Plan. Sic Nonnus Dion. I. p. 38. 20. θῆλν μέλος πλέξωσιw ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ. — νήχετ' ἐλίσσ. P. νήχεθ' ἐλ. Pl. Br. V. 5. ἄρα. P. ἡ ἔα. Pl. Br. Vid. p. 273. nr. 429. v. 3. — V. 6. ἰχθῦς. Cur non ἰχθύας?

Nr. 309. ἀντιπάτρον εἰς γραῦν περνανακίονσαν καὶ ὑπόφορον^τ βρον^τ θανουσάν. Br. II. 37. p. 109. V. 1. χειμέριον. P. Pl. χειμερίην. Br. qui tamen p. 572. nr. 59. non haesit in χειμερίοις νικέδασιν. — ἀνθρακι. P. ἀνθρακα. Pl. Br. γοργῶ. P. γοργώ. Pl. Br. V. 2. γρηῖν. Pl. Br. In Cod. γρηῖν est, quod nunc magis probō. Vid. ad p. 176. nr. 203. V. 3. κατήμυσεν. Errantem circa hanc vocem in viam deduxit Schaefer ad L. Bos p. 369. Vid. p. 286. nr. 498. Apollon. Rhod. II. 862. κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι. De prosodia penultima syllabae vid. ad p. 399. nr. 262.

Nr. 310. ἀντιφι^τλ^τ βυζάν^τ εἰς μῦν φαγόντα ῥίνημα χρυσοῦ^τ ἔ^τ ὑποβαροῦς κρατηθεῖν ἔ^τ ἀνατμηθεῖν. Br. II. 175. nr. 21. An. II. 2. p. 53. V. 1. ψηγμα πτρον. P. ψῆγμα πτρον. Pl. ψῆγμ' ἄπτρον. Br. c. Scalligero, magis tamen pronus in ἀπέρων. Scolia nr. 19. ἄπτρον καλὸν χρυσίον. Euripid. Danaë v. 30. ὡς ἄπτρος χρυσοῦς γεγώς. Jam ad sensum nihil interest, utri substantivo epitheton jungatur. ψηγματίον

χρυσοῖο Gracchus tentabat in not. mst. In ἔπει· χρυσοῖς ap. Bandin. in Cat. Bibl. Laurent. T. I. p. 106. ἢ μὲν ἀποψῶν τὰς χρυσαῖς πάντων ψύχας, quod ridicule vertitur: *vel aureas mus omnium vorans animas.* scr. ψίχας. *ramenta.* In Luciani Somn. s. Gallo §. 16. T. VI. p. 313. εἶτα ὤκνον ὁ κακοδαίμων κἄν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἤκειν εἰς τόνδε τὸν βίον. melius sic Cod. Paris. quam vulgo, non tamen integre. Fortasse, ne accusativus pendeat, scribendum: κἄν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἔλκειν. — V. 4. ἔθηκε. P. θῆκε. Plan. Br. V. 5. δ' om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 311. φιλίππου θεσσαλ εἰς κυνηγετικὴν κῆνα ἐλκωθεῖσαν τοαῖ-
δοῖον εἰς μέλλουσαν τίττειν σιδήρῳι τμηθεῖς τέκεῖν. Br. II. 221. nr. 34. An. II. 2. p. 172. V. 2. εἰλκώθη. P. ἡλκώθη. Pl. Br. V. 3. συ-
κατέμυσσε. Joann. Lydus de Mens. p. 110. Caesarem nomen accepisse
narrat ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστρὸς Ἀνδρῆλλας τῆς αὐτοῦ μητρὸς,
ὡς δῆθεν ἀπομειούσης ἐγκύμονος, αὐτὸν ἀποτμηθείσης ἐκείνης
ληφθῆναι. Pro voce depravata editor scriptori ἀποπνευσούσης, formam
ionicam, obtrusit. Scr. ἀπομνούσης. Haec verba et active et neutra-
liter significant. — V. 5. εἰσδαροτόμησεν. P. εἰσδηροτόμ. Pl. Br.
V. 8. γαστέρας ἡμετέρας. vix sincerum. Num scribendum: γαστέρα
θηλυτέρας, aut, quod etiam lenius, θηλυτέραν?

Nr. 312. ζωνᾷ σαρδιαν εἰς δρυνήμερον παραίνεις μηκόπ^τ δια-
τὸν μν τὸν φάσκον ἀπο δρυός εἰς πέτρ^τ τὰ τ^τ ἀνθρώπων γενέσεις. Br. II.
81. nr. 5. An. II. 1. p. 205. V. 1. τῶν βαλ. P. Pl. τῶν βαλ. Br.
V. 4. πρίνον. P. Pl. πρίνον. Br. Sic autem brevis syllaba est in
caesura. Scribendum videtur: ἢ πρίνον, καὶ τὰν αὐαλ. V. 5. κοκναι.
P. κοκναί. Pl. κοκναι. Br. V. 6. ἦντι. P. ἐντί. Pl. Br. — P. Nr. 313.
ἀνύτης μελοποι^{ου} εἰς δάφνην εἰς πηγὴν παραίνεις ἡδεῖα. Br. I. 198.
nr. 6. An. I. 1. p. 425. In Plan. p. 27. St. est ἀδέσποτον. V. 1.
ὑπὸ καλὰ δάφ. P. ὑπὸ τῆςδε. Pl. ὑπὸ τᾶςδε. Br. Fortasse: ἔξο τᾶςδ'
ὑπὸ καλὰ δάφνας. — δάφνης. Pl. In εὐθαλῆς alibi media corripitur;
at hoc loco dorica esse videtur forma pro εὐθηλῆς. ut νεοθαλῇ in
Meleagri Prooem. v. 55. νεοθαλεῖ in Eurip. Iphig. Aul. 188. et in
versu paroemiacο, εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεῖα in Ej. Troad. 221. ubi vid.
Seidler. p. 32. — V. 4. τυπτόμενα. In Apogr. Ruhnken. adscripta
conjectura ψυχόμενα, quam probat Bosch. T. IV. p. 249.

Nr. 314. τῆς αὐτῆς εἰς ἐρμ³ ἐν τριόδῳ παρ αἰγία ὑσταμένον ὁμοίως.

Br. I. 198. nr. 9. An. I. 1. p. 427. V. 4. ἀκραῖς κράνα. P. εὐκραεῖ
κράνα. Pl. ἀχραῖς κράνα. Br. prins verum. ἀχραῖς ἀδιαντον. Nicand.
Ther. 846. — ὑποῖάχει. P. Pl. Br. κράνα ὑποπροχέει eleganter omen-
dabat Schaeferus ad L. Bos. p. 505. — Nr. 315. νικίον. καὶ του
παρ' αἰνετικὸν ἐπὶ τὸ καθῆσθαι ἐπαιγεῖρ¹ ἢ πηγαῖς ὥρα θέρ.³ Br. I.
248. nr. 4. An. I. 2. p. 154. V. 3. μνᾶσε. P. μνᾶσαι. Pl. Br. ἀπο-
πρόθι. P. ἀπόπροθεν. Pl. Br. Illud restitui, proximo ἂν in τὰν mu-
tato; quamquam fortasse nec hoc necessarium, quum hiatus in hac
parte versus heroici post intercapedinem nihil offensionis habuisse
videatur. — ἐπιγγίλλω. P. ἐπὶ Γίλλω. Pl. Br. — V. 4. σίμος. P. Pl.
Br. Σίμος scripsi, ut p. 201. nr. 310.

Nr. 316. λεωνίδου ταραν^τ ἐκ' ἀγάλμασιν. ἐρμ^υ ἔ' ἡρακλέους κειμένιοις
ἐν παρόδῳ παραίνεσις ἐλληνικῆ: — ὥστε ἀπαρ^τ φέρειν ἐνάστωι ἀπό
τε τ' ἀγραδων ἔ' τ' βοτρυ: Br. I. 227. nr. 29. An. I. 2. p. 87. V. 1.
στίχοντες. P. στείχοντες. Pl. Br. — αἴτε. P. Br. οἴτε. Pl. — πόντ'. P.
Vid. ad p. 312. nr. 664. V. 2. οἴτε. Pl. αἴτε. P. Br. V. 6. αἰτῶμαι-
παραθῆς. P. αὐτῷ μοι παραθεῖς. Pl. αἰτ' ὡμὰς παραθῆς. Br. c. Salm.
αἴτε servavi. Caeterum quantopere hoc distichon criticos exercuerit,
vide in Animadversionibus. Adde conjecturam Eldikii ap. H. de
Bosch. T. IV. pag. 492. ἀλλ' ὅδε δ' αἰ τις Ἄμφοῖν νῦν παραθῆτ'
ἀχράδας. Nihil facile ad sensum desideraretur, si scriptum reperiretur:
ἀλλ' ὁ λαφύκτας, Κῆν ὁμὰς παραθῆς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν. sive etiam
αἰ κωμάς. i. e. εἰ καὶ ὡμὰς. Casaubonus aliquid excidiasse arbitra-
batur. — ἐν κέκαφεν. P. V. 7. ὡς αὐτως. P. τοὺς. P. Pl. τῶς. Br.
αἴτε h. l. et versu sequi. P. οἴτε bis Pl. χύλαν. P. χύθαν. Br. χύδην.
Pl. Leonid. in Planud. nr. 306. T. II. p. 718. χύθαν. σσαλαγαμένον
οἶνω. — V. 8. εὐτρέπικεν. Ex h. l. Schneiderus verbo εὐτρέπίζειν
devorandi significationem tribuit. De sinceritate lectionis dubito cum
Casaubono, qui ἐξέπικεν tentabat in not. mst. non satis feliciter.
V. 10. ἄμφο μὴ κοινά. P. κοινῇ. Pl. κοινᾷ. Br. ἄμφοῖ si sincerum
esset, pro ἄμφοῖν acciperes. Vid. ad p. 359. nr. 10. v. 6. Sed recte
me emendasse existimo, praesente Eldikio l. c. ἀλλ' ὁ φέρων τε,
Ἄμφις, μὴ κοινᾷ, τοῖς δνοὶ παρτιθέτω. quod et sensui est accom-
modatissimum, et elegantem facit repetitionem, similem illi, μισῶ
τὰν μετοχάν, οὐδ' ἥδομαι. V. 11. τὴν τοῦθ'. P. τῇ τοῦθ'. Pl. Br.
Vid. ad p. 390. nr. 210. v. 1. — ἄλλοτε τοῦτο. P. ἄλλοτε τοῦτο. Pl.

ἄλλο τὸ τοῦτο. Br. Malim cum Casaubono, ἀλλὰ τὸ τοῦτο. V. 12. ἔρμαϊ. P. ἔρμα. Pl. Br. λύοι. P. Br. λύει. Pl.

Nr. 317. ἄδηλον. μιὰρὸν τὸ ἐπίγραμμα ὀλ^ο καὶ αἰσχρονοργότατον. Br. III. 159. nr. 40. An. III. 1. p. 510. V. 1. λακόνρον. P. λακόν-
πύγον. Br. λακόνρον dedi cum Toupio in Add. in Theocr. p. 392. λακόνρον πορώνη notum ex Hesiod. E. κ. VII. 747. unde λακόνρον κίων
ap. Platon. de Rep. X. 8. p. 607. B. T. VII. p. 308. λακόνρον, λοιδορος, φλύαρος. Hesych. quod de Satyro commode dicitur. Ma-
sculae terminationis aliud exemplum reperiri non videtur. V. 2. τὰν
ὄχαν, P. i. e. τὰν ὄχνα. Satyrum tibi finge sub piro collocatum,
in ejus calvum caput arbor poma decutit. Eleganter tamen Br. ἐπὶ
τὰν αἰγῶν. — V. 4. χιμέρας ἔβλεπον. P. τὰς χιμάρας ἐβάτευν. Br.
quod recepi, quum a me impetrare non possem, ut jejunum ἔβλεπον
in textu relinquerem, praesertim cum manifesta sit imitatio loci Theo-
criti Eid. V. 41. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλλες· αἱ δὲ χιμαῖραι
Αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρέπη. — V. 5. ὄντως et
οὐ μα. P. V. 6. καὶ τόν. P. val scripsi cum Ap. Guy., nihil prae-
terea in hoc disticho mutans, nisi accentus et spiritus perperam in
Cod. positos. — Ἐρμαφρόδιτε. ut ap. Theocrit. Eid. XXVII. 3. μὴ
πανχῶ, σατυρίσας. Etymol. M. p. 340. ed. Lips. Ἐρμαφρόδιτος . . .
τὸν αἰσχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα. Item Suid. T. II. p. 857.
Jam tres hoc disticho videntur loqui, duo caprarii et Satyrus, qui se
turpia possum esse negat. Fortasse legendum: ὄντως σ', Ἐρμαφρόδιτε,
πεπύγιεν; — κάπυγελῶν, idque ridens, referendum ab πεπύγια,
quod ex praecedentibus subaudiri debet. Jam vide, quomodo Toupius
in membr. lectionem grassatus sit: οὕτω σ', Ἐρμαφρόδιτε, πεπύγια·
καὶ μὰ τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλε, καὶ σαντόν, αἰπόλε, κάπυγελῶν. et Brun-
k^aius, illo tamen modestior: ὄντως Ἐρμαφρόδιτον ἐπύγισας; οὐ μὰ
τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλε. ^β καὶ τὸν Πᾶν, αἰπόλε, κάπυγελῶν. — V. 6.
Scr. Πᾶν.

Nr. 318. λεωνίδου εἰς ἐρμῶν ἄγαλμα ἵσταμέν^ο ἐπίτινος πρῶν πα-
φαινεῖς ἢ εὐκτικόν. Br. I. 234. nr. 56. An. I. 2. p. 113. V. 1.
πρίωνα. P. πρηῶνα Br. c. Heringa. πρῶν erat in Cod. supra nr. 500.
v. 3. — P. Nr. 319. φιλοξέν^ο εἰς ἐρμού^ο ἀγαλμα σπεραν^ο ἐθξ^ο τηλεπολεμ^ο
μυρ. Br. II. 58. An. II. 1. p. 181. V. 1. ἔρμα. P. Ἐρμᾶ malit Dor-
vill. ad Char. p. 453. Mihi poeta in alliteratione eleganciam videtur

νιμφάδιον. P. νιμφίδιον. Pl. Br. V. 9. διοξίπποιο. P. διωξίπποιο. Plan. Br.

Nr. 323. ἀντίπα ὁμοίως εἰς ὄπλα ανατεθέν τῷ ἄρει ἀναίμακτα. Br. II. 14. nr. 29. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἀφόρυνκτα. οὐχ αἰμοφόρυνκτα i. e. αἵματι μεμολυσμένα. ut est in Od. v. 348. ἀλχῆ φορυνκτοὺς πέπλους. Lycophr. 863. V. 3. ἀνκρεμάσας. P. ut nr. 316. v. 6. ἐνκίκαφεν. — κόσμον ἄκοσμον. Clem. Alex. in Paedag. p. 514. ὅλον δὲ κόσμον ἐξ ἀκοσμίας κτίσας, Ἰλῆς ἀμύργον τὸδε τὸ πᾶν καταρτίσας. Sic haec scribenda videntur. Paulo ante scribe: καὶ τὸν πόλον σὺν ἀστράσι νημερτῇ δρόμον. pro πολοῦσιν ἄστρα. V. 6. πλάθιν. P. πλάθειν. Ald. 1. Jhnt. κείσθαι. reliquas. V. 7. ὅδε. P. ἄδε. Pl. Br. ἄδε Draco de Metr. p. 82, 26. — P. Nr. 324. μνασάλκου εἰς σύριγγα κειμέν ἀνάθημα τητῇ ἀφρο. Br. I. 191. nr. 7. An. I. 1. p. 401. V. 2. πάρη. P. πάρει. Pl. Br. V. 3. ὦδε οὐτ' P. ὦδ' οὐδ' Pl. Br. V. 4. μένεται. P. μενέτω. Br. νέμεται. Pl. quod Schaefero monente restitui: *agrestis Musa in sylvis errat*. Vid. Ernest. ad Od. v. 164. p. 245.

Nr. 325. ἄθληον ἐπὶ τινι αρμόττει το ἐπὶ γράμμα. Br. III. 235. nr. 399. An. III. 2. p. 99. V. 1. ἀλικλαύστον. P. ἀλικλύστοιο. Br. In terminatione nihil videbatur mutandum. — ἐν βένθ. P. ἐν praetuli c. Br. ob rhythmum bucolicum. — V. 2. ἀπαίνυνμένα. concha algis circumdata et involuta dici poterat τὸ φῦκος ἀπαίνυσθαι, sibi sumsisse et decerpisse. Mosch. Eid. II. 66. ἢ δ' ὑάκινθον, ἢ δ' ἴον, ἢ δ' ἔρπνλλον ἀπαίνυτο. Similiter ap. Apoll. Rh. IV. 679. terra dicitur βολαῖς ἡελίοιο Ἰκμάδας αἰνυμένη. Br. cum Salmasio ἀναινομένα. — V. 3. κόλποις. P. κόλπων. Br. ἐντοθεν. P. ἐντοσθεν. Br. V. 4. ἀβρός. P.

Nr. 326. λεωνίδ' ταραντί' εἰς πηγὴν καὶ νόμφ' τὰς ὑδριάδας. Br. I. 233. nr. 58. An. I. 2. p. 114. V. 3. κρηναίων. P. κρηνίων. Br. Malim fere: πέτρα τε κρηνίων (in Var. Lect. male κρηνάων exhibitum). ut illa ipsa rupes intelligatur, unde aqua desiliebat. V. 4. κοῦραι μερία τεγγόμενα. P. κοῦραι μερία τεγγόμεναι. Br. c. Heringa. At frigent μερία ταῦτα, quasi nunquam non conspicua essent venusta p.ellarum ibi lavantium femina. Nihil mutandum videtur. Poëta pergit in locorum recensu: καὶ κόσμια ταῦτα (et pulchra haec loca circumjacentia) ἐν ὕδασι ὑμέων (pro ἐν ὑμετέροις ὕδασι) οἳ κοῦραι (Νύμφαι sc.) τεγγόμενα. — V. 5. ἀριστοκλή σε δ' ὁδοπόρος ὡπτερ ἀπῶσα. P. Ἀριστοκλήης δὲ σ' (pro σοι) ὁδοπόρε, ὥπτερ ἀπ. Br. Quid

vetat, quominus ipse Aristocles ὁδοιπόρον nomine significetur? Quare una littera leviter immutata scripsi: Ἀριστοκλήης δ' ἰδ' ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπῶσα Δ. V. 6. τοῦτ' δ. γέρας. P. τοῦτο δίδ. κίρας. Br. cum Salm. quod recepi. Aristocles ecce hic cornu hic dedico, quo itēr per haec loca faciens, aqua hausta sitim depuli. — Nr. 327. ἐρμιο-
πρόντος ὁμοὶ εἰς πηγὴν καὶ νύμφ' τὰς ὑδριάδας. Br. II. 252. nr. 1. An. II. 2. p. 245. V. 2. εἶσατο. P. Br. εἶσατο. Pl. ἀντιτυχῶν. P. Br. ἀντιάσας. Pl.

Nr. 328. δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Br. II. 259. An. II. 2. p. 262. Non satis constat, an poëta fuerit Damostratus. — V. 1. νηϊάδες. P. et Dorv. ναϊάδες. Br. V. 3. ὕμιν. P. ὕμιν. Br. — V. 4. καπρωναλάσια. P. κάπρων λάσια. Br. c. Heringa. — Sequitur in Cod. ep. Leonidae Tar. quod exhibuimus p. 203. nr. 334. — Nr. 329. τοῦ αὐτοῦ (Λεωνίδου sc.) εἰς τὰς νύμφας παρὰ τιμοκλέους κηπούρον. Edidit Huschke in An. crit. p. 202. nos in Paralip. I. nr. 44. p. 652. V. 1. δώρον γένος. nomen fortasse proprium. Plurimis tamen videbatur depravatum. κοῦραι Διός, volebat cl. editor. διερὸν γένος, Graecus in not. ad Nonni Hymn. p. 37. Certe vox γένος ex hac sede non debet expelli. Ἰλ. ε. 538. ἧ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα. Callim. H. in Del. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἶπατε πατρί. Ib. 256. Νύμφαι Ἀηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. V. 2. ἐπεσσομέναι. P. Huschk. in Apogr. sui marg. invenit, ἐποσσομέναι. ε. ἐπεδονμέναι. Hoc recepi. In Tzetzae Post-homericis v. 119. corrupte exhibetur: Πενθεσιλείη Ἥρη ὄνειρον ἔηκεν ἀτερπεία δακρύνοντα, Πότμον ἐπεσσομένον μεγαθύμον Πενθεσιλείης. Legendum videtur: ἐποσσομένον. somnium, quo imminens Penthesileae fatum portendebatur.* — V. 3. ὕμι. P. ὕμιν scripsi. V. 4. ὦρια. P. ὠρια. Huschk.

¶ Nr. 330. νικάρχου εἰς πανὸς ἄγαλμα ἱστάμενον ἐπὶ πηγῇ πόλη^τ (L. πολλῇ) δένσσι φλυαρία ἐν τοῖ γράμμα. Br. II. 351. nr. 8. An. II. 3. p. 27. V. 2. αἰγιπόδην. P. αἰγιβάτην. Br. nescio quare. αἰγιπόδη Πάν. p. 151. nr. 57. v. 3. Homer. Hymn. in Pan. XIX. 2. αἰγιπόδην, διέκρωτα. — V. 5. νῆπτρα. P. νίπτρα. Br. c. Ap. G. — κρυ-
στάλινα νύμφαν. P. V. 7. σεμνοῦ. P. σέμν' οὐ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 9. πίνης. P. ποιῆς. Reisk. probante Brunkio. Hoc mihi quoque videtur verissimum. — Nr. 331. μελεάργου εἰς ἐφύδατι καὶ

* Sic nunc Bekkerus V. cl. dedit ex Cod. Vatic.

οἶνον κερναμένοις. Br. I. 32. nr. 113. An. I. 1. p. 124. V. 1. ἤλατ' οκῶρος. P. Scripsi, ἤλατο κοῦρος, i. e. κοῦρος ὦν. Hoc mihi verius videtur, quam ἤλαθ' ὁ κοῦρος. Pl. Br. — V. 2. κυλιόμενον. P. Pl. κυλινδόμενον. Br. causa mutationis non reddita. V. 3. σὺν νύμφαις. cum Nymphis i. e. aqua mistus. Sensum hujus loci recte aperuit Graecius.

Nr. 332. νοσοῖδος λισβὶ εἰς χρυσοῦν ἀγαλμ̃ ἀφροδίτης ὅπερ ἀνέ-
θηκε πολέαρ. Br. I. 194. nr. 4. An. I. 1. p. 415. In Plan. p. 341. St. est ἄθλον. V. 1. ἐλθοῦσαι. P. Br. ἐλθοιμεν. Plan. ἰδοίμεθα. ἰδόμεθα videtur scribendum. V. 2. ὠχρυσωῖ. sive ὠσχρυσωῖ. P. ὡς χρυσῷ. Pl. quod non erat cur repudiaretur. δ χρυσῷ. Br. — V. 3. ποιήσας. Pl. et lemma Cod. nostri. Rectius πολυαρχίς P. Br. ἐπαρρομένα. P. Pl. ἀπαρρομένα nonnulli. Haec verba quum genitivum adsciscere soleant, suspicatus sum in marg. ἀπαρρυνμένα, ut de re adhuc durante. Sed frustra. Addendus potius hic locus exemplis rarioris structurae, de qua monuit Stephan. in Thes. L. Cr. T. V. p. 907. G. De ejusdem generis verbo ἀπολαύειν diximus in Additam. ad Athen. p. 12. s.

Nr. 333. μνασάλκου εἰς τὸν ἀφροδίτης ναὸν τὸν ἐν κνίδ~. Br. I. 191. nr. 8. An. I. 1. p. 401. V. 1. χθαμαλόν. P. χθαμαλὴν χθ. Pl. Br. V. 3. αἰγείροισι. P. αἰγείροισι. Pl. Br. recte. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. — ἦς. P. ἄς. Pl. p. 71. et 341. St. Br. — Nr. 334. πέρσ̃ εἰς σατυρ̃ ἢ παν̃ ἀγαλμ̃ ἢ καὶ πριήπου. Br. II. 4. nr. 3. An. II. 1. p. 12. V. 1. ἐπιβώσης. P. Br. ἐπιβώση. Pl. V. 2. μεγάλωι. P. μεγάλων. Pl. Br. litteris $\bar{\epsilon}$ et $\bar{\nu}$, ut saepe, confusis. Doricum μεγάλω, de quo Salm. cogitabat in Ap. G. et R., ab h. l. alienum. — V. 3. ὡς ὅτε. P. Pl. ὡς ἃ γε. Br. quod recepi, ὡς corrigens. Nunc fero malim minore etiam mutatione: ὡς ὁ γε. Singulari pronominis plurale τούτων recte respondere, apparet ex Xenoph. Cyr. I. 6. 11. ὁ $\tau\epsilon$ δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνη τις, ταῦτα καὶ τιμὴν νομοῦσι. Ib. VIII. 3. 46. ἀρκέσει γάρ μοι, ὁ $\tau\epsilon$ ἂν καὶ σὺ ἔχης, τούτων μετέχειν. ubi Stobae. τούτων. De plurali eodem modo ad εἴ $\tau\epsilon$ relato vid. Abresch. ad Aesch. T. I. p. 186. Boisson. ad Philostr. p. 450. — πέννητι. P. Br. πέννητι. Pl. — V. 4. κύριός εἰμι. P. Pl. κύριός ἐστι. Br. in textu; in Lectt. vulgatam probat. — τυχών. P. τυχόν. Plan. Τύχων. Br. cum Reiskio. De Tychōne loca veterum congressi in Animadversionibus.

Nr. 335. ^τλεωνίδου ταραν. εἰσαγαλμαεργμον. Br. I. 224. nr. 16. An. I. 2. p. 79. V. 1. τῶγαλμαθ'. P. τῶγαλμα ὁδ'. Salm. in Ap. G. R. τόδ' ἄγαλμα ὁδ. Pl. Br. quae hiatus damnat. Si sincera est lectio membr., duo ille simulacra posuisse putandus est; quod cur non habeat locum? — μικαλλίωνος. P. μικαλίωνος. Pl. μικκαλίωνος. Br. quae est forma productior nominis Μίκκος. pag. 167. nr. 151. pag. 201. nr. 510. — V. 2. ἐρμῆς δ' ἀλιδετον. P. ἐρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τόν. Pl. quod verum, modo δ' deleas. Codicis ΑΑΑΙΔΕ quid aliud est, quam ΑΑΑ' ΙΔΕ? Frustra Br. verbis transpositis: ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἐρμῆ, sive Ἐρμῆς. ἀλλὰ saepe post unum alterumve vocabulum collocatur. Cf. p. 89. nr. 9. v. 7. p. 168. nr. 158. v. 3. p. 175. nr. 198. v. 5. p. 371. nr. 93. v. 3. et multis aliis in locis. Articulus autem h. l. est in caesura pentametri, ut p. 592. nr. 149. p. 594. nr. 162. οὐμός ἔρως παρὰ τὴν Κύνριν ὑποτρέφεται. In Append. nr. 106. αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Plura vide ap. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 135. s. De pronomine relativo et possessivo eadem ratione interdum in caesura posito vid. ad Append. Epigr. nr. 151. Ejusdem est licentiae, quod Tragici interdum et Lyrici articulum aut praepositionem in versus exitu collocant. Vid. Boekh. Not. crit. ad Pindar. p. 377. — V. 3. ἐξ οἰζυρῆς. P. Pl. ὡς ἀπ' οἰζυρῆς. Br. cum Salm. Vid. ad p. 248. nr. 282. v. 1. p. 255. nr. 536. v. 4. — ἡπίστασο esse videtur in P. ἡπίστατο. Pl. Br. V. 4. αἰέν. P. Pl. αἰεὶ corrigit Hermann. ad Orph. p. 725.

Nr. 336. καλλιμάχου εἰς ἀγαλμάτιον μικρονεπι προθύρῳ ἱστῶμενον. Br. I. 468. nr. 32. An. I. 2. p. 285. V. 1. αἰετίωνος. P. ἡετίωνος. Pl. Br. ἐπίσταθμος. P. Br. ἐπὶ σταθμόν. Pl. V. 2. μικροῦ. P. V. 3. μοῦνον. P. Pl. γυνόν malim cum Br. ἀνδρὶ ἱπείῳ. P. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ. Pl. Br. Sed tum scripsisset Callimachus: ἀνδρὶ δ' ἱππεῖ. Verisimile autem illum dedisse: ἀνδρὶ δὲ πεζῷ . . . πεζὸν καμὲ παρηνότατο. Sic certe καμὲ vim suam habet. Quum autem totius epigrammatis sensus obscurus sit, de singulorum verborum lectione difficile est statuere. Nec θυμωθεις fortasse sincerum.

^τP. Nr. 337. λεωνίδου ταραν ἐπὶ ἔξεντῇ παρὰ τοῦ πανός. Br. I. 224. nr. 17. An. I. 2. p. 80. V. 1. λαθόγηρα. P. λαγόθηρα. Br. cum Salm. in marg. Ap. G. R. — πετεεινά. P. πετεηνά. Br. Sic iterum p. 418. nr. 562. v. 22. Nec minus fluctuant libri inter πετεινά et πετηνά. Vid. ad p. 143. nr. 16. v. 3. ubi Br. non haesit in πετεινῶν,

ut nec ap. Theognid. 1055. (1096.) — V. 3. ὑλειωρόν. P. ὑληωρόν. Br. c. Salm. Apollon. Rh. I. 1227. de Nymphis: αἶ γε μὲν ὑληωροὶ ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο. Nicand. Ther. 55. κοῖλα καὶ ὑληωρίας εἰνάε. V. 4. συναγεύω. P. συναγρεύω scripsi. Sic p. 397. nr. 252. ἀγεύσαντο scriptum pro ἀγρεύσαντο. συναγρεύσω Br. c. Salm. Praesens tempus bene habet.

Nr. 338. Θεοκρίτου συρακ εἰς δάφνιν τὸν αἶπολ' ον ἐν τοῖς βεν-
πολικοῖς ἀδει ποιήμασιν. Br. I. 376. nr. 3. An. I. 2. p. 192. V. 1.
φυλλοστρωτί. P. φυλλοστρωῖτι. Br. c. Steph. Notanda forma adjectivi.
φυλλοστρώτους χαμεύνας est in Rheso v. 9. — κεκμακός. P. κεκμακός.
Br. c. Steph. V. 2. ἀμπαύω. P. ἀμπαύων. Br. c. Steph. ἀρτιπαγῆς
δ' ἄν. P. ἀρτιπαγείς δ' ἄν' Br. c. St. V. 3. δ' ὅτε πᾶν. P. δέ τε
πάν. Br. Scripsi δὲ τύ, i. e. σέ. Pronomen est in antithesi. V. 5.
ἄντρον εἶσω. P. ἄντρον ἔσω. Br. c. St. Odyss. XI. 578. δέτρον ἔσω
δύνοντες. Et sic in Hymn. Homer. in Mercur. v. 6. Hermannus
correxuit p. 47. ἄντρον ἔσω δύνουσα, pro ναίουσα. — V. 6. καταγό-
μενον. P. καταγρόμενον. Vulgo. unde Brod. καταγρόμενος. καταρχόμενον
Br. c. Toupio, qui etiam κατεγρόμενος tentat. Non liquet.

Nr. 339. ἀρχίου μετυληναίου εἰς κόρακ' αὖ καὶ σκορ' ὃν ο κόραξ
μελλ' ἐοθεῖν ὑπαντ' πλῆγ' ἀνηρεθῇ. Br. II. 97. nr. 21. An. II. 1.
p. 261. V. 1. μελάντερον. P. μελάντερος. Pl. μελάμπτερος in Stobaeo
Grot. p. 59. fortasse ex emendatione Scaligeri; nam vulgo ibi με-
λαίντερος. Μελανόπτερος ὄρνις corvus est in Orac. Sibyll. p. 152.
Grotiana lectio si vera esset, νωμῶν intransitive significaret, ut h. l.
accepit Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 310. At lenissima est Br. cor-
rectio μέλαν πτερόν, probata illa etiam Erfurdio ad Sophocl. Phil.
v. 710. p. 248. Verbum νωμῶν movendi, agitandi significatione
ubique obvium. — V. 4. ἐνκέντρῳ. P. εὐκέντρῳ. Pl. Br. V. 5. ζωᾶς
μὲν. P. ζωῆς μιν. Pl. Br. — ἰδ' ὅσον. P. Pl. ἰδ' ὡς ὄν. Br. cum
Scaliger. in not. mst. Saepissime sic ἰδ' ὡς occurrit in Anthologia.
Vid. ad ep. ex Planud. nr. 182. — Sequitur in Cod. distichon, quod
dedimus p. 375. nr. 122. et epigr. Eveni, quod extat p. 375. nr. 122.

Nr. 340. διοςκορίδου εἰς τοὺς ἀλούς τοῦ φοργός ὑάγνι. Br. I.
496. nr. 15. An. I. 2. p. 380. V. 3. ἐνεδύσατο. P. ἀνελύσατο. Br. c.
Reiskio. — V. 4. οὐπερ αἰέτας ἐγνώθη φοῖβον κείνον ἔδειξεν ἐμῆς.
P. οὐ παραδείσας ἐγνώσθη, Φοῖβον τοῦτον. Br. c. Reiskio. In Lectt.

idem corrigit: πάρος οἷος ἀοιδᾶς Ἐγνώσθη, Φοῖβον τοῦτον ἔδ. ἔρ. quae conjectura nec sensu, nec facilitate commendatur. Emendavi olim: εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πατρός εὔρεμ' Ἀθήνης Ἔργον ἔφη, Φοῖβον κείνον ἔλεγεν ἔρις. Si Marsyas patris Hyagnidis inventum Minervae opus esse dixit, illum contentio cum Apolline mendacii arguit. Quod sensum habet minime absurdum. Sed minore fortasse mutatione legendum: οὐ δὲ Κελ. ποιμὴν, πατρός οὐνεκ', αἰέσας Ἐγνώσθη. Φοῖβον κείνον ἔδειξεν ἔρις. nec tamen Marsyas, quod ad patrem attinet inventumque patris, cantu innotuit: Apollinis contentione demum celebritatem nactus est. Hic paucae tantum litterae leviter immutatae. De εἰ δὲ et οὐ δὲ inter se permutatis dixi ad p. 243. nr. 238. v. 3. nec de πάρος in πατρός (πρός) mutato dubitari potest. In verbis πατρός οὐνεκα ironia est haud inelegans. Vid. Schaefer. ad Longum p. 421.

Nr. 341. γλαῦκον εἰς δάφν' τὸν αἰπύλον. Br. II. 347. nr. 2. An. II. 3. p. 14. V. 2. ἐρίφους. P. ἐρίφως. ed. Flor. Ald. 1. Br. Reliquae ἐρίφους. Non erat, cur ob leviores quosdam dorismos etiam ἐρίφως huic epigr. obtruderetur. P. V. 3. γλαφυρὸν τὸ γράμμα. marg. P. — V. 5. ψωφιδιον. P. Pl. ψωφιδιον. Br. Vid. Luc. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 361. — Nr. 342. παρμενίωνος μακεδόνας π τῆς τάξεως τ ἐπιγραμμάτων. Appicta sigla Cμ. Br. II. 201. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 1. φαμί πολυστυχίην. P. φημί πολυστιχ. Pl. Br. V. 2. σταδίων. P. et sic iterum v. 3. — V. 3. ἀνακνυλοῦται. P. ἀνακνυλεῖται. Pl. Br. Utrumque probum.

Nr. 343. ἀρχίου εἰς κότυπον δίκτυον ὑπαλύξαντα. Br. II. 98. nr. 23. V. 1. αὐταῖς. P. Pl. δισσαῖς. Br. αὐτὸς sic usurpatur p. 323. nr. 731. ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ σκηπανίῳ. et sequente σύν, ap. Homer. Ἴλ. ι. 194. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. unde Orpheus Argon. 111. ἡδ' ἐπέρησα Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. et alibi. V. 3. θώμιξ. P. θώμιγξ. Pl. Br. fortasse rectius. Sed illud quoque reperitur, ut γάρνιξ. Etym. M. p. 417. ed. Lips. θώμιξ. λεπτὸν σχοινίον. Cf. Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1753. 14. — V. 4. πλεκτών. P. pag. 420. nr. 370. πλεκται δικτυόλων παγίδες. Artemidor. II. 14. p. 164. σαγήνη, καὶ γρίπος, καὶ ἀμφιβληστρον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ λίνων πλέκεται. Cod. Venet. πέπλεκται. — αὐθι μεθ. P. αὐθι. Pl. αὐ μεθέηκε. Br. At αὐθι doctior est lectio, quo adverbio etiam Callimachus usus est pro αὐθις. Lav. Pall. 105.

τὸ μὲν οὐ παλιναγρετον αὐθι γένοιτο. Hym. in Del. 44. οἱ μὲν ἐτ' οἶκ' ἔδον αὐθι. Vid. Bentley. ad Fragm. 286. p. 559. ed. Ern. — V. 5. ἱερόν. P. ἱρόν. Pl. Br. ἔτυμον. P. ἔτυμον. editt. ante St. qui ἐτύμως exhibet. — πολλή. P. πολλήν. Plan. Br. πτανῶν. P. Br. πτηνῶν. Pl.

δ

Nr. 344. λεωνίδα ἰσόψηφον. οὗτος ἀλέξαν ἦν. In marg. λεωνίδα ἀλεξανδρίως. εἰς* ἐαντὸν δια το ποιεῖν ἐπιδεξιῶς τε ἐπιγράμματα. Br. II. 195. nr. 27. An. II. 2. p. 100. V. 4. οὐρανίην. P. Pl. οὐρανίης. Br. c. Scaligero, constantem tamen librorum lectionem per latinismum defendi posse existimans. In marg. notae numerales, εχ. —

δ

Nr. 345. τοῦ αὐτοῦ λεωνι εἰς μηδεῖαν τὴν κολχίδα. Br. II. 196. nr. 31. An. II. 2. p. 103. In Plan. p. 119. St. *Archiae* inscribitur. V. 1. οὐ τόσον Ἀ. P. et plurimae editt. Plan. οὐδ' inseruit Steph. Οὐχί τόσον malit Br. V. 5. φονεῖοι. P. Pl. Br. Agitur de re certa, non de supposita. Quare φονεῖς scripsi auctore Schaefero.

θ

Nr. 346. τ' αὐτοῦ ὅμοι' ἐπι τηῖ ἀντῇ ὑπο. Br. II. 99. nr. 26. inter epigr. *Archiae*, cui tribuitur in Plan. p. 120. St. An. II. 1. p. 266. V. 2. γραπτῆς νοσοτροφεῖς πυκτίδι. P. γραπτῇ πυκτίδι νοσοτροφεῖς. Pl. Br. Ordo verborum, quem membr. praestant, defendi possit similibus locis, ubi correptiones sunt non minus durae, ut in ἐπίκμητος p. 115. nr. 187. v. 1. ubi vid. Non tamen poenitet lenem verborum transpositionem adoptasse. — Nr. 347. τοῦ αὐτοῦ

μ

εἰς βοας ἐλκοντας ταῦν ἐν ποτα. Br. II. 197. nr. 36. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 43. St. hoc quoque epigr. *Archiae* tribuitur. V. 2. κῆν πύντου. P. κᾶκ. Pl. κῆκ. Br. ἐφέλκόμεθα. P. Br. ἀφέλκόμεθα. Pl. V. 5. εἰρήνης. P. Pl. Br. Scripsi εἰρεσίης, quod sensus flagitat. Apud Libanum T. IV. p. 961. ε. boum usus εἰς τὰ τοῦ πολέμου commemoratur: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν ἐξ αὐτῶν ἄγοντες· τοῦτο δὲ τὰς ἀσπίδας ποιαῦντες. quae verba audaci conjectura sollicitat Reiskius. Scribendum suspicor: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν, ἐξ ἀγρῶν ἄγοντες· τοῦτο δὲ, τὰς ἀσπίδας ποραῦντες. — V. 4. δελγίνας γαίης. P. δελγίνας γαίῃ. Pl. Br.

Nr. 348. τ' αὐτοῦ ἐπισταφυλονκλέπτης. Br. II. 199. nr. 42. An. II. 2. p. 107. *Archiae* inscriptum in Plan. p. 103. St. V. 2. φωριδίω. P. P. In superiore paginae margine: ζτ. ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα λεωνίδου ἰσόψηφα: ζτ. οἱ δύο στίχοι ἓνα ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν, καὶ

οἱ δύο ὁμοίως. — Nr. 349. τοῦ αὐτοῦ ^δλεωνι ἐπιτοῖς γενεθλίοις νέρωνος καίσαρος. Br. II. 192. nr. 10. An. II. 2. p. 91. V. 2. σωρὸν ἀκισφο-
ρίης. P. ζωρὸν ἀκιστορίην. Br. cum Ruhnkensio et Toupio. δῶρον
Ἀκιστορίης suspicabatur Graef. in not. mst. Illam tamen catachresin
in nostro poëta damnare non ausim. Non multum abhorret, σωρὸν
γὰρ εἶχε ῥημάτων in ep. Theocriti p. 459. nr. 607. v. 6. et Libanii
T. IV. p. 139. 19. φέται γὰρ ἐξ ἐκατέρου λόγων σωρός. Similiter
ἰσμός γάλακτος in Eurip. Bacch. 709. τοσοῦτος σωρός καὶ ἰσμός σοφίας.
Themist. Or. XXIX. p. 345. D. Cf. Porson. Advers. p. 266. (255. ed.
Lips.). — V. 3. post /πάππον ad versum implendum Br. iuseruit
τριὸν c. Toupio.

Nr. 350. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδῶρ ^τσταλεῖσιν αὐ παρὰ διονυσίου ἥγονν
καλαμ̄ καὶ χάρσιαι. Br. II. 195. nr. 25. An. II. 2. p. 98. V. 1.
ιτρια. P. ἥτρια. Br. c. Heringa, i. e. ὕφασμα λεπτόν, aptum ad pa-
pyri texturam significandam vocabulum. — ἀτονώδεα. P. χιονώδεα.
Br. c. Toupio. Alii aliter, nemo eventu salis prospero. Fortasse:
ἀτομώδεα, atomis similia, i. e. tam tenuia, ut dividi nequeant. Aut,
si hoc epitheton fortasse magis exiguitatem, quam tenuitatem significare
posse videatur, corrigas licet, ἥτριά μοι βύβλων ὕμενώδεα. — κα-
λάμοισιν. P. καλάμοισι. Br. V. 2. πέμπει. P. πέμπεις. Br.

Nr. 351. τοῦ αὐτοῦ εἰς παιδὶ ^ομέλλῃ κρημνίζεσθαι ὅπερ ἡ μῆρ
τὸν μαστ̄ δείξασα τοῦ κρημν̄ ἐλυτρώσατο. Br. II. 196. nr. 29. An. II.
2. p. 101. In Plan. p. 19. Archiae est. V. 1. ἀπὸ κρ. P. ἐπὶ κρ.
Pl. Br. Nec illud sensu caret. V. 2. ἤρχετο. ἦντετο Vir doctus ten-
tabat ap. H. de Bosch. T. IV. p. 229. — V. 3. μεθ' ὠδήγησεν.
P. — V. 4. ῥύτορα. P. Br. λύτορα. Pl. et ap. Dracon. de Metr.
p. 63, 21. Membranis adhaesi. ῥύτορι βουκολίων. p. 147. nr. 37. —
Nr. 352. τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέρωνα τὸν καίσαρα. Br. II. 191. nr. 9.
An. II. 2. p. 90. V. 4. βωμοῖς. P. βωμον̄ς tentabat Abresch. et
Jensius. Hunc tamen in Corrigend. pag. ult. huius conjecturae poe-
nituit, βωμοῖς est pro ἐν βωμοῖς, παρὰ τοὺς βωμούς. Br. ad ineptam
confugit enallagen.

Nr. 353. τοῦ αὐτοῦ εἰς πάππον τινα σοφὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ γενεθλί.
Br. II. 195. nr. 26. An. II. 2. p. 100. V. 2. βεβαιότατε. P. βεβαιότα-
τον. Br. c. Reiskio. Rectius Ruhnkenius βεβαιωτάτη. Sed si jungas
βεβαιότατε ἐν φιλίῃ, nihil mutandum esse apparet. Bene autem

dicitur, καὶ λόγον ἀκριβοῦν καὶ βίον, de eo, qui et orationem diligenter efformat, et vitam ad elegantiam expolire studet. — V. 4. αἰδοπόλων. P. αἰδοπόλος. Br. c. Heringa. Illud restitui: εἰς τις αἰδοπόλων. de quo genere vide VV. DD. ad L. Bos p. 691. — Sequitur in Cod. epigr. quod dedimus p. 376. nr. 124. — Nr. 354. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ νόσω θλιβομένῳ ἢ ἀσχαλλόντι. Br. II. 197. nr. 35. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 7. St. est *Archiaë*. V. 2. θλίβομ' ἐν δ'. P. θλίβομαι, ἐν δ'. Pl. Br. Saepe sic ultimae verborum syllabae a librariis neglectae.

Nr. 355. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ὀργάνῳ τινὶ μαθηματικῷ δῶρον στ' ^ωλεν παππ τῷ νέρῳ. (Scr. σταλέντε ποπκαίῃ τῇ νέρ.) Br. II. 191. nr. 8. An. II. 2. p. 89. V. 5. σεβαστίας. P. σεβαστιάς. Br. —

Nr. 356. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τ' ποιημάτων. Br. II. 193. nr. 14. An. II. 2. p. 95. In Plan. p. 65. St. ἄθλων. P. V. 2. ἕως ^δ ω τὰ ἰοίψηγα λεωνίδου ἀλέξαν. marg. P. — Nr. 357. ἀδέσποτον εἰς τοὺς δ' ἀγῶνας τοὺς ἐπιτελουμέν³ ἐν τῇ ἐλλάδι. Br. III. 247. nr. 453. An. III. 2. p. 129. V. 4. ἄθλα. P. κότινος. Liban. T. IV. p. 634. 26. in Declamatione Anari: τοῦτο καὶ τοὺς ἀθλίους ἀθλητὰς ἀπολώλεκεν· οὐκ πυθόμενοι τὸν Ὀλυμπιάσι κότινον ἄλλο τι ἢ κότινον εἶναι, οἰδημάτων μὲν καὶ τραυμάτων ἐπανιᾶσι γέμοντες. Scr. παιθόμενοι.

Nr. 358. ἐν τῷ παιδὶνι τῷ διαλόγῳ πλάτων^ο νοθευομένῳ ὑπὸ παναιτίου τοῦ ῥοδίου. — In marg. ἄθλων: ὅτι ὁ πλα^τ διάλογος ὁ ἐν τῷ παιδὶνι νοθεύεται ὑπὸ παναιτίου τοῦ φιλοσόφου ἣν δὲ ὁ παναιτίος ῥόδιος. Br. III. 266. nr. 548. An. III. 2. p. 175. Secundum Fabric. Bibl. gr. T. III. p. 73. hoc epigr. in Codice quodam *Leonidae Alexandrino* tribuitur. Mihi *Diogenis Laërtii* ingenium sapit. V. 1. δύο. Vulgo. δύνω. editt. vett. Plan. et P. πλάτωνος. P. πλάτωνε. Pl. Br. Manifestum est, membr. lectionem ex πλάτωνε depravatam esse. Bene habet δύνω *Πλάτωνε*, ut in Platon. Euthyd. p. 273. D. ἐγλασάτην οὖν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλῳ. ubi vid. Heindorf. T. III. p. 307. Sic etiam ap. Homerum in optimis Codd. pluralis cum duali jungitur. Vid. Bekker. in Ephem. Jenens. an. 1809. nr. 243. p. 124. Hinc ap. Oppian. Cyn. I. 407. probaverim lectionem Cod. Veneti: τοὶ πρόσθεν δὲ τ' ὀλιγοτέρῳ πόδες (vulgo πόδε) ἔστιον. Sic fere idem II. 165. βλοσυροὶ θηρῶν μεδέοντε λείοντες. — V. 3. μετέλτεσε.

P. μ' ἐτέλεσσε. Pl. Br. — παραιτίος. P. παναίτιος. Pl. Br. — ὅς ῥ' ἐτέλεσσε. P. ἐτάλασσε. Pl. Br. V. 4. καὶ μὲ νόθον τέλλσαι. P. Pl. τέλλσαι scripsi. At Panaetius me inter spurios retulit dialogos! Non mirum. Qui enim animam mortalem esse demonstrat, is me quoque spurium dicere poterit. — Fortasse tamen τέλλσαι mutari non debuit, subaudito ἄν. Audacius Br. ὅς ῥ' ἐτάλασσε καὶ ψ. θν. καὶ νόθον ἐκτέλλσαι. Repetitio ejusdem verbi Diogene Laërtio, vel simili versificatore, qui in talibus argutam quandam elegantiam aucupabatur, dignissima. Grotius hoc distichon sic vertit: *Quid dicat non curo Panaetius: illius haec sunt, Mortales animos dicere, meque nothum.*

Nr. 359. ποσειδίππου, οἱ δὲ πλάτωνος τ' κωμικοῦ· παραινεῖς
εἰς τὸν βίον χρήσιμ/ αποτρεπτική. Br. II. 49. nr. 16. An. II. 1.
p. 149. In Plan. p. 16. St. tribuitur *Crateti Cynico*. Sic quoque ap.
Stobae. Tit. XCVI. p. 530. Gesn. Conf. Auson. Eid. XV. et Gregor.
Naz. Carm. XIV. 59. sqq. Opp. T. II. p. 89. Carm. XV. p. 90. s. —
V. 1. τάμοι. P. Pl. Br. qui in not. ad Aristoph. Plut. p. 291. τάμη
emendat ex cod. reg. Stobaei. Vid. ad p. 126. nr. 246. v. 5. ad
p. 139. nr. 302. v. 1. V. 4. ἔχεις. P. ἔχης. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἀμέ-
ριμος. non sine aegumnis eris. Aliter cl. Lobeck. ad Soph. Aj.
p. 401. — V. 6. ζῆς ἔτ'. P. Pl. ζήση. Br. Vulgatam tuetur parodia
nr. 360. v. 6. — ἐρημότερος. P. et plurimae editt. Plan. ἐρημότερον.
aliae. — V. 9. τοῖν δυοῖν. P. Pl. τοῖνδε δυοῖν. Br. Facile δὲ ante δυν
potuit excidere. — ἢ τὸν esse videtur in P. ἢ τό. Pl. — V. 10.
μήποτε ἢ τὸ θανεῖν. P. μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν. Pl. Br. Valde dis-
crepat lectio hujus distichii ap. Stobae. quam in var. lectt. posui. —
Nr. 360. ἐκτου ἐναντίου προτρεπτικῆς εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μητρο-
δώρου. Br. II. 476. nr. 1. An. II. 3. p. 434. V. 1. ἀγορῇ. P. V. 2.
κῆδεα. P. et plurimae editt. Plan. κήδεα. St. Ap. Gregor. Naz. de
Reb. Suis v. 29. Opp. T. II. p. 31. D. καὶ κῆδεα λυγρὰ Σείο, ἀναξ,
θεράπωντος ἐκὰς βάλλε. scr. κήδεα. — V. 3. θαλάσση. P. ἔχης. Ib.
V. 10. βίω. i. e. βίω. P. βίον. Pl. Br. Cod. lect. praetuli.

Nr. 361. ^ολεοντ^θ φιλοσόφου εις παρ ψθαρισ^θ ὀμηρόκεντρα. Br. III. 129. nr. 6. An. III. 1. p. 250. — P. Nr. 362. ^οεις ἀλφειὸν ποταμ^θ δια τὸ περὶ αὐτοῦ μυθολογούμενον καὶ τῆς πηγ^ς ἀρεθουσ^{τς}ης ἐν σικελίαις. Br. III. 146. nr. 21. An. III. 1. p. 279. Majoris poëmatis fragmentum esse videbatur Huetio, assentiente Brunkio. Vix crediderim. Inter

μελετήματα referendum, qualia recentioris aevi poëtae stili exercendi causa componebant. Non optimae aetatis esse censebat Grotius. Vide H. de Bosch Tom. IV. pag. 160. Caeterum cf. Nonn. Dion. XIII. p. 370. 13—17. Ib. XXXVII. p. 928. 7—10. Versus istos ad Nonni exemplum factos esse censet Hermann. de Sectis Poetar. Epicbr. p. 690. V. 2. *πισαίων*. P. Br. *πισαίων*. Pl. V. 3. *ἐκ δ' ἐς*. P. *ἐπὴν δ' ἐς*. Pl. Br. V. 4. *ἀμετρήτοιο*. P. *ἀμετρήτοιο*. Pl. Br. V. 6. *ἀγρὸς οἰκίτης*. P. *ἰγρὸς ἀκοίτης*. Pl. Br. ex Musaeo v. 207. V. 8. *ἀποτμήξασα*. P. *ἀποσμήξασα*. Pl. ex Od. ζ. 226. *ἄνθος πικρά*. de spuma maris. *ἄνθος* de spuma vini Archestratus ap. Athen. I. p. 29. B. *ἤδη χερὶ γεραόν, πολὺν σφόδρα κραῖτα φοροῦντα Ὀϊνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ* (f. *λευκῷ χαίταν*) *πεπνυκασμένον ἄνθει*. — V. 11. Post h. v. Brunkius lacunae signum posuit. V. 12. *γονίη*. P. *γονίη*. Pl. Br. V. 15. *πότμον*. P. *πόντον*. Pl. Br. Similiter *πόντος* et *ποταμὸς* confusa videntur in Append. nr. 67. T. II. p. 781. — *μιγῆναι*. P. Pl. *μιῆναι*. Br. quod verum, modo *μιῆναι* scribas. De littera γ temere sic inserta dixi ad p. 260. nr. 367. — V. 16. *ὄρμη*. P. *ἐν. ὄαρ*. Callimach. Fr. CXVIII. *ἐνναίους ὀαρισμοὺς ἔχθειν*. — V. 21. *εὐειδέης*. P. *εὐειδής*. Pl. Br. *ἀνεκώπτετο*. Fortasse: *ἄμ' ἐκώπτετο*. — V. 22. *μυρομένω*. P. qui etiam versu sequ. jota adscribendum bis omittit. — V. 23. Post hunc versum apud Br. iterum est lacuna, quae est etiam in Cod. Lascaris. — V. 24. *ἔλαθεν*. P. Pl. *ἔλαθε*. Br. — V. 25. *ἀγάμων*. P. Pl. *ἄγαμον*. Br. c. Scaligero in not. mst.

Nr. 363. *εἰς ἔαρ. μελεάγρον*. Br. I. 31. nr. 110. An. I. 1. p. 119. In Plan. p. 124. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *ἀπαιδέρος*. P. P. Nova inscriptio: *εἰς ἔαρ χειμῶνος λήγον*. In marg. *εἰς το ἔαρ χειμῶν λήξαντος*. ἐπόθεο ἀρίστη *ἔαρ ὅλον μιμουμένη. καὶ κάλλος λειμώνων ζωγράφουσα τοῖς ἔπεσιν. ἄδουσιν χειλιδόνες ἐ τέτιγ τερετίζουσιν. ἀηδῶν ἡδυτέρων λυγρὸν ἐ μοικώτερον φθίγγεται χέλυσ ἐ τ: λοι ομοίως*. Plura in hoc Eidyllio conspirant cum Ἡθοποιῶν Προκοπίου, quam ex Cod. edidit Boisson, ad Marin. p. 76. ubi inter alia scribendum: *σκιρτᾷτε νῦν, αἴγες, καὶ τοῖς πηδήμασι πρὸς οὐρανὸν ἐγείρεσθε μέσον· ἐμπέπλασθε κ. τ. λ.* Tum fortasse: *ἔξω τὰ πολλὰ τῶν κηρίων*. pro *ἄξω*. Denique: *αἶρε τὸ ξίφος καὶ προσεγλᾷ τὴν τεκοῦσαν; καὶ βέλους* (scr. *βέλος*) *τι μικρὸν ἐγκατέθηκες*. aut fallor, aut scribendum: *αἶρε τόξον ἐπόσε*. quod in Cod. sic scriptum: *τοξέψου*. Arcus Amorem decet, non gla-

dius. ὅπως αἶρειν saepius est ap. Homerum. Ἰλ. κ. 465. 505. τ. 525. Od. θ. 575. ι. 240. et alibi. — V. 2. πορφυρέη ὥρη. Opp. Cyn. I. 401. de vere: ἀμφὶ δὲ πάντα Εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφυρέουσι. quae lectio non videtur permutanda cum πορφύρουσι. ut nec II. 592. χαρτῇ πορφυρέοντι. Cf. Arat. 158. εἰν ἀλλὴ πορφυρέουση. Diōnys. Perieg. 1122. ἀμύθιστον ὑπερήμα πορφυρέουσαν. — V. 4. ἐκόμισσε πετῆλοισ. P. ἐκόμισσε πετῆλοισ. Pl. ἐκόμισε. Br. c. Huetio. In Cod. Plan. ap. Br. ἐκόμασε. Erat, qui ἐκόσμησεν ederet. Ap. Liban. T. IV. p. 885. 6. μισθὸν δὲ ἔθηκεν ἐς μέσον τῷ κεκομηκότι τὰ ὅπλα. Reisk. corr. τῷ κεκοσμηκότι. Scr. κεκομικότι. ei, qui Achillis occisi corpus portasset. V. 10. ζεφύρωι. P. ζεφύρου. Pl. Br. — V. 11. φερεσταγέλω διστάσω. P. V. 13. τεχνήεντα. P. τεχνήεντα. Pl. Br. μελίσαιοις. P. V. 14. μέλη. P. μέλει. Pl. Br. σίμβλω. P. V. 17. χελιδόνες δ' ἀμφί. P. δ' om. Pl. Br. et sic iterum v. 18. κύνος δ' ἐπ' ὄχθραι. P. κύνος ἐπ' ὄχθραισιν. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀηιδῶν. P. V. 19. ἐκ δέ. P. εἰ δέ. Pl. Br. — τέθηλεν. P. τέθηλε. Pl. Br. V. 20. εὔκομα. P. Br. εὔκολα. Pl. V. 21. καὶ ναῦται δὲ πλώουσιν διστάσας. P. καὶ ναῦται πλώουσι διστάσας. Pl. Br. V. 22. πετεινά. P. πετεινά. Pl. Br. Vid. ad p. 415. nr. 337. v. 1.

Nr. 364. νέστορος λαρανδῆ εἰς τὰς μούσας. Br. II. 344. nr. 1. An. II. 3. p. 5. V. 1. μούσαι. P. V. 3. dedi lectionem Cod. Pal. ὅσοις γὰρ προχέουσιν αἰδοτόκοι πόμα πηγαί. Br. quae nimia est mutatio. ποθέουσιν probabiliter corr. Reiskius. — V. 4. λιγυρῇ. P. — Nr. 365. ἰονλιαν^ο καισαρ. τοῦ παραβάτου εἰς ὄργανον μουσικόν· τοῦτο δὲ π^ο πολλὴ ἐπαινεῖται τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 403. nr. 2. An. II. 5. p. 189. V. 4. ὑπὸ ταρ. P. Pl. ἀπό. Br. quem secutus sum. V. 6. χειρῶν. P. χειρός. Pl. Br. ¶ V. 8. οἱ δ' P. οἱ δ' Pl. Similiter Nonn. Dion. III. p. 98, 15. de tibicine: σύνδροον ἐκρούσαντο μέλος μικήτορος αὐλοῦ δίντυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες αἰοιδῇν. — Sequitur in Cod. epigr. Antipatri Thessal. quod dedimus p. 178. nr. 208.

Nr. 366. ἀποφθίγμα^τ τ^ζ σοφ^ο: κλεόβουλος μέτρον ἄριστ^τ. χίλων. γυνῶθι^ο σαρτόν. περιάνδρ. ὀργῆς^ο κρα. πιττακό^τ. μηδὲν ἄγαν. σόλων. τέλος³ ὀρᾶν βίου. βίας. τοὺς πλεον³ κακ. θαλῆς ἐγγύην φεγγ^α. Br. III. 149. nr. 30. An. III. 1. p. 284. Cf. Hygin. Fab. CCXXI. et Scholion ad Dion. Chrys. quod ex Cod. Paris. edidit Boisson. ad Mar. Vit. Procli p. 99. a. V. 3. κοίλῃ. P. σαρτόν. Ib. σεαυτόν. Pl. Br. V. 4.

ἐναίεν γ. P. ἐναίε. Pl. Br. V. 5. μυτιλῶνς. P. μυτιλῶνς. Pl. Br. — V. 7. Βίας. Ap. Liban. T. III. p. 56. 18. Βιαντος . . . τοῦ Σύλωνος ἐταίρου, φίλου τῷ Πυθίῳ, τοῦ πάντας ἀνθρώπους ἐκ Δελφῶν νομοθετοῦντος. Reiskius novissima verba ad Apollinem Pythium referenda esse existimans, τῷ . . . νομοθετοῦντι corrigit. At cur non Bias, sicuti et caeteri illius aevi sapientes, quorum sententiae in templo Delphico omnium oculis erant propositae, hanc ipsam ob causam mortales docere et monere dicatur?

Nr. 367. λουκιανοῦ σαμοσατίως το ἐπικλ' ἀθέλον. εἰς θήρωνα τὸν νῖον μενίππ' ἀσώτως βιοῦντα ὑπόθεσις ἀρίστη. Br. II. 314. nr. 10. An. II. 2. p. 430. V. 2. δαπάναις. P. δαπάνας. Pl. Br. V. 4. πενίη. P. V. 6. ἐπὶ μῆλια δούς. P. ἐπιμῆλια. Pl. ἐπὶ μελία. Br. ex duobus Codd. Plan. Vid. Heyn. ad 'Il. ε. 147. T. V. p. 557. Br. ad Apoll. Rhod. L. IV. 1549. V. 7. θήρωνα περιφρένας ἤλυθε πλοῦτος. P. θήρωνε παρ' ἐλπίδας. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. In φρένας latere φερνῆς non dubito; sed quod in marg. conjeci: θήρωνα περὶ φερνῆς κλύσε πλοῦτος, eo laborat incommodo, quod sic brevis syllaba in caesura relinquitur. Scribe itaque minore mutatione: αὐτὰρ ἐπεὶ θήρων' ἐπὶ φερνῆς ἤλυθε πλοῦτος. i. e. ἐπ' ἤλυθε. inopinato accesserunt opes. Frequens permutatio praepositionum ἐπὶ et περὶ. V. 9. κοῖμον. P. κόσμον. Pl. Br. V. 11. οὔτως. P. Br. οὔτω. Pl. V. 13. ἐδάκρυε. P. Pl. ἐδάκρυσε. Br. ex tribus Codd. Plan.

Nr. 368. εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς ἵον) βασι) τ' παραβᾶτ. Br. II. 403. nr. 1. An. II. 3. p. 403. P. V. 3. In marg. ἱουλιανοῦ καίσαρος
εἰς οἶνον αποκρι. — ἥ ῥά νύ σε κελτοί. P. ἥ ῥά σε. Pl. Br. V. 4. τῇ πενίῃ. P. V. 6. βρόμον. P. Pl. βρόμον. Br. sic in membr. esse existimans, deceptus per Salm. Ex. Plin. p. 154. G. Sincerum jest βρόμον. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 769. 1. — Nr. 369. κυρίλλου. Br. II. 491. nr. 1. An. II. 3. p. 369. V. 1. πᾶν καλόν. P. et plurimae editt. Plan. πᾶν κακόν. aliae. πάγκαλον. Br. recte. Non enim quodvis epigramma, quum est δίστιχον, continuo pulchrum est. Passim sic γ pro γ scriptum. Vid. supra ad p. 410. nr. 323.

Nr. 370. τιβερί ἵλον εἰς δορκάδα ἐν θαλάσῃ πεσοῦς εἰς ὑπὸ δι-
κτύων σαγηνεσθεῖσαν. Br. III. 7. nr. 2. An. III. 1. p. 13. V. 3. πόντω. P. ἐνέδραμον. P. ἐπέδραμον. Pl. Br. — εἰτά με. P. Pl. εἰτ' ἐμέ. Br. V. 6. οὐδ' αὖδ. P. οὐκ αὖδ. Pl. Br. V. 7. ἄγερην. P. ἄγρης.

Pl. Br. — Nr. 371. ἄδηλον εἰς λαγῶν ἐμπεσον εἰς θάλασσαν ὃν κύνων θαλάσσιος ἤρπασεν. Br. III. 239. nr. 417. An. III. 2. p. 109. In Planud. p. 44. St. *Tiberio* inscribitur. V. 1. δίκτυον. P. Pl. Br. δίκτυον . . πολυπλόκου corr. Jos. Scaliger in not. mst. Et hoc bene haberet, nec vulgata male. δίκτυον ἐκθρώσκειν est ἄλματι δίκτυον φεῖγειν. Sic *Sophocl. Trach.* 506. πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξήλθον ἄεθλ' ἀγώνων. ubi cf. Musgrav. Vid. Matth. Gr. gr. p. 585. — V. 3. Scr. ὁ δ' pro ὃ δ'. — ταχινῶς. P. ταχινῶς. Pl. Br. Num ad ταχινῶς subaudiendum ποσί, ut ad ἀμφοτέροις ap. Lucian. in Lucio §. 28? Non puto. — ἀλυσκάζων. ἀλυσκάζων nonnullae editt. Plan. — V. 6. κυσί. P. κυσί. Pl. Br.

Nr. 372. ἀδηλὸ εἰς τέττιγα ἔπαρᾶν κρατηθέντα. Br. III. 240. nr. 419. An. III. 2. p. 111. V. 1. ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσίν. Non poenitet coniecisse: ῥαδινοῖς ποσὶν ἰστόν. Bacchylid. fr. IX. 6. αἰθᾶν ἀραγνᾶν ἰστοί. Philostr. Imagg. II. 29. p. 854. in descriptione telae araneae: περιῆπται δὲ τῇ μνηρίθῳ λεπτὸς ἰστός. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 554. D. αἱ δὲ ἀράχαι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ ἀερίων σχεδὸν τῶν νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἰστοὺς ἐξ-υφαίνουσι. — V. 2. ἔνδετον εἶχε. P. Br. ἔνδον ἔχεσκε. Pl. V. 3. ἀλλοίμιν. P. ἀλλ' οὐ μιν. Pl. οὐ μὴν librarium voluisse, non dubito. Scripsi οὐ μὰν c. Br. — ἐπαιάζοντα ποδιόστραις. P. ὑπαιάζοντα πο-θάγραις. Pl. Br. ποδιόστρας νευροπλεκεῖς habet Philipp. p. 161. nr. 107. v. 6. — V. 5. καὶ τόδ' Pl. Br. καὶ τότ' P. quod friget.

Nr. 373. ἀδηλὸ εἰς τέττιγα παρα ποιμένῳ μωρῷ ἀργενθεῖν: οὐ (οὐ) μῆδεῖς δύνатаι ἀπογείσασθαι. Br. III. 239. nr. 416. An. III. 2. p. 109. V. 1. τίπτεμε. P. τίπτ' ἐμέ. Br. Rectius fortassé, τίπτε με. V. 3. νυμφῶν. P. Pl. νυμφέων. Br. quod ob ionicum epigr. characterem non repudiavi. — παροδίτην. P. παροδίτιν. Pl. Br. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 6. ψάρας. P. ψᾶρας. Pl. Br. P. V. 8. τί φθόνος. P. τίς φθ. Pl. Br.

Nr. 374. ἄδηλον εἰς πηγὴν. ἔχουσαν πλατάνους καὶ εὐθαλίεθ δάφνας. Br. III. 227. nr. 363. An. III. 2. p. 79. V. 1. καθαρηνμε. P. τε. Pl. Cf. p. 398. nr. 257. V. 2. ἀμβλύζει. P. Br. Steph. ἀναβλύζει vett. editt. Plan. V. 3. δ' αὖ πλ. P. Pl. δὲ πλ. Br. δ' εὖ malit Passov. in not. mst. — ἡμεροθάλλει. P. et edit. pr. Flor. ἡμεροθαλλοί. Vulgo. ἡμεροθαλλοί probabiliter corrigit Graef. ad Meleagr. p. 50.

ἀθαλλῆς habetur ap. Plutarch Vit. Pompeji. c. 31. T. IV. p. 129. ed. Cor. et in Orac. ap. Athen. L. XII. p. 524. B. καὶ δένδρεον αἰὲν ἀθαλλέι. ut Schweigh. edidit pro αἰεθαλλέι. Sed ibi legi possit etiam: δένδρεον αἰὲν ἀθηλές. πρίνου ἄνθει ἐριθάλλου ex Simonide excitat Plutarch. V. Thes. c. 17. T. I. p. 12. ed. Cor. Hesych. ἐριθαλλέα. μεγάλως θάλλουσιν. — V. 4. σκιερὴν ψ. κλισίην. P. σκιερῇ .. κλισίῃ. Pl. Br. Si membr. lectio sincera est, sic accipi debet, ut ipsa fontis ripa, quae sedem gelidam offert, σκιερὴ κλισίῃ dicatur; quasi esset: ἔχουσα σκιερὰν καὶ ψυχρὰν κλισίαν. — V. 5. οὔνεκα. P. τοὔνεκα. Pl. Br. — ἀλάλκω. P. ἀλαλκῶν. Pl. Br. ἀλαλκεῖν dedimus supra p. 208. nr. 8. v. 7. pro ἀλάλκω. ἀλαλκῶν est ap. Hom. Ἴλ. ι. 605. ubi Codd. nonnulli ἀνάλκων. — V. 6. κόπον. P. πόνον. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 199. ὀππότε θηλυτέρῃ γὰρ ἔχει τόκον Εἰλειθυίῃ. Br. conjecit, μόγον. Propius aberit, κόπον aut πόνον. Bion. Fragm. XV. 16. εἴρια δ' ἀνδ' ὀπλῶν ἐδιδάσκειτο, καὶ χειρὶ λευκῇ Παρθενικὸν κόπον εἶχεν.

Nr. 375. ἄδηλον, εἰς βότρων ἄωρον κοπέντ^τ: παρὰ τινος ὁδίτου ἀδηγάου καὶ απορριφέν. Br. III. 232. nr. 386. An. III. 2. p. 89. V. 2. ἐξέταμεν. P. Pl. ἐξέταμε. Br. V. 3. ἄπο μιν. P. ἀπό μιν. plurimae editt. Plan. χαμάδις. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ut Ἴλ. η. 190. τὸν μὲν παρ' πόδ' ἰὸν χαμάδις βάλε. Od. δ. 114. δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε. V. 4. νισομένοις. P. νισομένοις et νεισομένοις. editt. Plan. V. 5. λυκούργος. P. Λυκούργω. Pl. Br. quod leniorem structuram habet. V. 6. legendum videtur: ὅτι οἱ αὐξ. verbis sic junctis: Διονύσιος αὐτῷ ἀνάρσιος εἶη, ὅτι οἱ, οἷα Λυκούργος (ceu alter Lycurgus), αὐξομένην εὐφροσύνην ἔσβησε. — αὐξομένην εὐφροσύνην. Br. Doricae terminationes sunt in P. Pl. — V. 8. κάδεος. P. κήδεος. Pl. quod praecedenti ἀκηδέστως melius respondet.

Nr. 376. ἄδηλον εἰς πέν^ς ὑπ' ἀνέμων βλισθί^ς (Scr. βληθεῖσαν) καὶ μέλλονσαν γίνεσθαι ναῦν παραινεσις. Br. III. 231. nr. 385. An. III. 2. p. 89. V. 1. τίπτε με. P. Pl. τίπτε' ἐμέ. Br. Illud videtur verius. Vide, nr. 375. v. 1. — ἀλώσιμον. P. τέκτον. P. Br. τέκτον. ed. pr. Flor. τέκτων. reliquae editt. Plan. — V. 3. ὁ τοι. P. ὅτι. Pl. Br. interrogandi signo post χθονὶ posito. Sed sic metrum vacillat. Ex membranar. lectione locus sic videtur restituendus: ὅτ' εἰ Βορέης μ' ἐδίωξεν ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγῃ; pro: εἰ γὰρ B... πῶς φεύξομαι ἀνέμους; Similia quaedam, ubi enuntiatio interrogativa cum ὅτι conjuncta est, vid. ap. Erfurdt. ad Soph. Antig. 2. p. 7.

Nr. 377. παλλαδᾶ σκοπτιξ̄ εις τραπιζαν. μαλλον δε τωθαστιξ̄. ἔστιν δὲ πᾶναριστον. In marg. siglae σμ. $\overset{\rho}{\omega}$. et ad ultimum distinction $\frac{\rho}{\mu}$ (i. e. χρήσιμον) bis. Br. II. 411. nr. 21. An. II. 3. p. 210. In Plan. p. 17^a. St. est ἄθλων. V. 1. ὑπερθε. P. ὑπερθεν. Pl. Br. V. 2. αὐτῶν. P. αὐτόν. Pl. Br. V. 5. βαρβίβλους. P. βραβίλους. Pl. βραβύλους. Br. τιληκον. P. in marg. γρ. τιλῆκον ἄρ' ἀνδράσι νε-
προῖς. — τί τηλίκον. Pl. Br. — V. 6. γίνεται. P. γίννεται. Pl. V. 7. κικλόμενοι. P. κικλημένοι. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. p. 174. — V. 9. ὄρβια καὶ μόσχεια. P. ὄρνια καὶ μόσχεια. Pl. Br. — μίαν δ' ἐπιπίνομεν. ut ap. Theogn. 484. (492.) ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ. Cf. VV. DD. ad L. Bos p. 240. s. Ap. Aelian. H. An. XVII. 37. οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον (Scr. ἐξῆς ἐπιον), καὶ ἀμυστί, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ. κύλικας non addendum cum Gesnero, sed subaudiendum. — V. 10. σιῦ. P. σεν. Pl. Br.

Nr. 378. τ̄ αὐτοῦ εἰς ἀνδροφόνον: ὥραϊον. Br. II. 436. nr. 139. An. II. 3. p. 264. V. 1. ἀνδροφόνῳ et παραστείχιον. P. παρὰ τειχίον. Pl. Br. V. 2. σαραπίονα. P. V. 3. κατακαιμενοῦ. P. — κείμενος. Pl. Br. ἀνίστω. P. ἀνίστω. Pl. Br. Corrector membr. Pal. cogitabat de ἀνάστα, pro quo ἄνστα est ap. Theocr. Eid. XXIV. 56. — V. 4. μετὰ βίας. P. — ὦ τάλας. Sic omnes, correpta syllaba posteriore, ut ap. Theocr. II. 4. invito Graeco, qui τάλαν corrigit in notis mss. et in Epist. crit. in Buc. gr. p. 11. P. V. 5. θαυμαστον ὁλ/ το επι-
γραμμα. marg. P. — V. 6. τείχιον. P. τειχίον. Pl. Br. V. 7. ἔθυσεν. P. ἔθυσ. Pl. Br. V. 9. ἀπέχρησε. P. ἔχρησε. Pl. Br. ubi ante πάλιν distinguitur. Sed rectius hoc adverbium jungitur cum ἔχρησε, quod verbum alias nimis nudum. Graecus l. c. servata lectione Cod. in ἀπέχρησε, corrigit: ἀλλ' ὁ Σάραπης ἀπέχρησεν, πάλι νυκτὺς ἐπιστάς. Vel sic distinxerim: ἀλλ' ὁ Σ. ἀπέχρησεν πάλιν, νυκτὺς ἐπιστάς. V. 12. δ' εὖ ἴσθι. P. δ' ἴσθι. Pl. Br.

Nr. 379. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἄθλ/ εἰς πονηροὺς καὶ κα-
κούς. Br. II. 414. nr. 36. An. II. 3. pag. 219. In Plan. pag. 103. ἄθλων. — V. 1. et 3. κᾶν ὕς. P. et plurimae editt. Pl. Quaedam μῦς. Nimis argute Br. v. 1. ὕς. v. 3^{uo} μῦς exhibuit. Si quid mutan-
dum, utroque loco malim μῦς. Sed membr. lectio bene habere vi-

detur. — V. 2. προῖηκε. P. προῖηκε. Pl. Br. Sic nr. 367. v. 9. κοιμον pro κόσμον. V. 3. ἄν ᾗς. P. κᾶν ᾗς. Pl. Br.

Nr. 380. γραμματιξ τῶν ἐπὶ το μὴ δύνασθαι τοῖς ποιήμασι παλ-
λαδᾶ ἐξισοῦσθαι. Br. III. 250. nr. 458. An. III. 2. p. 138. V. 1.
εἰ δύνатаι . . . τολμῶεν. Sic diversi modi iterum junguntur p. 455.
nr. 518. εἰ δ' αὖ κενβιστήσει τις . . . καὶ πᾶν μεταλλένσειεν ἀκριβῶς
βυθός. p. 599. nr. 201. εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἴτα παρήη
αὔριον. — V. 2. ἀηιδονίσιν. P. Ad hunc vers. cf. Huschik. in Anal.
crit. pag. 75. s: — V. 4. ποιεῖν. P. ποιεῖν. Pl. Br. — Nr. 381.
ὁμηροκέντρ^ο εἰς λῆανδρον ἔηρῶ τὴν αἰστιάχ. (σησιτιάδα. Br.) Br. III.
148. nr. 28. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἀκτῇ et προχοῦσῃ. P. προεχούσῃ.
Br. Scripsi ἐπὶ προχούσῃ. ex Od. ω. 82. Sic etiam ap. Demosthen.
Bithyn. ap. Steph. Byz. p. 384. ἄκρη Ἡραία τηροῦσα πολυσπιλάς.
legendum videtur: προχούσα. (Ib. v. 4. lego: φαίης κεν ἰδῶν βαθυ-
δινέα πάντη ἔμμεναι.) Arat. 949. παρ' ἡτόνι προχούσῃ. Orphi.
Argon. 379. ἀθρεῖτε σκοπιῆς προχόντα κολωνόν. Ib. 501. πορεύοντες
ἐπὶ κροκάλαις προχούσαις Λεῖπνα. — V. 2. εἰς ἀναβῦσα. P. V. 3.
πύργω ἐφ' ἑστήκει. P. ἐφιστήκει. Br. ex Ἰλ. ζ. 375. Sed ibi Ari-
starchus ἐφιστήκει, quod etiam h. l. restituendum ob auctoritatem Cod.
Cf. Heyne ad Ἰλ. T. IV. p. 624. T. V. p. 267. — V. 4. περὶ καλλέε.
P. V. 5. οἰεμένη. P. οἰομένη. Br. Od. β. 351. V. 6. ἐκπεράσκει. P.
ἐκπεραάσκει. Br. ἐκπεραάσκων. Reisk. Brunkiana lectio omnino verior.
Ductum videtur hoc hemistichium ex Od. ι. 323. ἦτ' ἐκπεράα μέγα
λαῖτμα. V. 8. ποτιξερόν. P.

Nr. 382. ὁ πρῶτος ἔχουε ηκουσας ὁμηροκέντρων. Br. III. 149.
nr. 29. An. III. 1. p. 284. V. 2. ἔνυμον ἐρέω. P. ἔνυμον ἐρέω. Pl. Br.
Cf. Ἰλ. κ. 534. Od. δ. 140. — δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. P. V. 5.
ὁμηροκέντρων ὁμοίως τῆς αὐτῆς ὑποθίσεως. marg. P. ἡὲ θεός. P.
ἡ θεός. Pl. Br. τοὶ δέ. P. Pl. τοὶ δ' ἐφθ. Br. — V. 6. εἰ δῆ. P. Pl.
εἰ δέ. Br. ut est Od. ι. 497. τοῦ καί. P. τε καί. Pl. τευ ἦ. Br. ut est
Od. ι. 497. Ibi vulgo τεῦ scribitur, male, quum pro του sit positum,
quod ipsum ille fortasse in suo Odysseae invenit Codice. — ἀκούση.
P. ἀκούσοι. Pl. Br. Ap. Homer. vulgo est ἀκουσε, in Codd. autem
nonnullis ἀκούσῃ. Cf. p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 7. αὐθις. P.
αὐτις. Pl. Br. — V. 8. διεξέρχασθαι. P. διεξέρχασθαι. Pl. Br. Cf.
Ἰλ. κ. 432. V. 10. ἐπακούσαις. P. et plurimae editt. Pl. et Br. Sic
Ἰλ. ν. 250. ἐπακούσῃ. edit. Flor. Ald. 1.

Nr. 383. *μήνες αἰγυπτίων ἐν τάξει διεπών.* Br. II. 510. An. II. 3. p. 398. V. 2. *φωφί.* P. *φωφί.* Pl. *παφί.* Br. Sic ut est in Cod. legendum esse statuebat Scaliger in not. mst. — V. 6. omissus in Pal. suppletur in Plan. In marg. Pal. *λείπει ὁ παγόμενος μήν.* — V. 7. *ἄρεως.* P. *ἄρεος.* Pl. Br. Vid. ad p. 113. nr. 180. Ap. Herodotum passim librarii atticam formam substituerunt ionicae. Vid. Werfer. in Act. phil. Monac. I. p. 85. "*Ἀρεω* dixit Archilochus ap. Eustath. *Ἰλ. ε.* p. 518. *παῖδα Ἀρεω μνηρόνον.* Vid. Liebel. Reliqu. Archil. p. 99. — V. 9. *δρεπάνησι φυλάττει.* P. *δρεπάνοισι φυλάσσει.* Pl. In marg. ed. Wechel. *γρ. χαράσσει.* Servaxi *δρεπάνησι.* quae forma est v. 1mo et iterum nr. 384. v. 14. — V. 11. *ἐπηγί.* P. Pl. *ἐπιγί.* Br. V. 12. *φρσίζων.* P. *φρσίζον.* Pl. Br.

Nr. 384. *μήνες ῥωμαίων.* Br. II. 519. An. II. 3. p. 413. Haec disticha mensium imaginibus adscripta fuisse videntur. Singuli menses loquuntur. In Pal. unicuique disticho mensis, ad quem pertinet, nomen adscriptum. V. 1. *ὑπνελιοιο.* P. *ὑπ' ἡέλιοιο.* Pl. *ὑπ' ἡώοιο* corr. Jos. Scaliger, *ἀνοιγομένοιο θυρέτρον.* Br. insigni audacia. — *θύρετρα.* Lucian. T. VIII. p. 72. *ἐν ἀρχῇ δέ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ . . . τοῦ ἔτους.* V. 2. *αὔσονίοις.* P. Pl. *αὔσονίης.* Br. verissime. — *ἡέλιος.* P. V. 3. *θαμινῆσι γήν.* P. Br. *θαμινῆς γαίην.* Pl. quod ex *γείην* ortum. Vid. ad p. 401. nr. 274. v. 1. V. 5. *γλάγος ἦδη.* P. Pl. *ἡδύ.* Br. c. Huctio. Et sic Scaliger in not. mst. V. 7. *τῆμος.* P. *τῆμος δέ.* Plan. *τῆμοςδε.* Br. *τῆμόςδε* scripsi. i. e. *τότε.* Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 49. — V. 8. *ζίξη ἐπακροτάτη.* P. *ἐπ' ἀκροτάτη.* Plan. *ἀκροτέρη.* Br. quod sensu flagitante recepi. — V. 10. *ἔγειν.* P. *ἄγειν.* Pl. Br. V. 12. *ἀκρεμόσιν.* P. Vid. ad p. 558. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 13. *καρκίνος.* P. *καρκίνον.* Pl. Br. *μετὰ νίσσεται.* P. *μετανεύσεται.* Pl. Br. Codic. lectio fortasse non mutanda. Ap. Maxim. π. κατ. v. 163. male excusum *μετ' ἀνεισομίνης*, pro *μετανισσομένης.* V. 14. *καρφαλίας.* P. *καρφαλλούς.* Pl. Br. V. 15. *δὴν* esse videtur in P. Scripsi *δηώ.* Vulgo *πυρόν.* in Plan. *πυρόν* Br. c. Scalig. P. V. 17. *ἐπὶ πᾶσι.* P. *ἐπὶ πάσῃ.* Pl. *ἔτι πάσῃ.* Br. Scripsi *ἐπὶ πᾶσιν* cum Cod. *praeterea;* sed *πάσῃ* videtur verius. V. 18. *γίνεται.* P. Br. *γύγνεται.* Pl. V. 19. *πέλει.* P. Pl. *πέλοι.* Br. c. Scalig. — *ὅς μέθρ ληνῷ ἐπικατάγω.* P. *ὅς μέθρ ληνῷ Ἡδὲ ἐπικατάγω.* Pl. metro claudicante, cui succurrebat Scaliger corrigens, *ἡδὲ ἐπισταλάω.* Secutus sum Br. verissime emendantem: *ὅς μέθρ ληνῷ*

ἡδυεπὴ κατὰ γω. V. 21. ἀθηναίη. P. ἀθηναίης. Pl. Br. V. 22. ἔχειν. Ingratum asyndeton. Alter infinitivorum pro imperativo videtur positus, junctis vocibus ὥριον καρπὸν. Tum scribere licet: ἀποθλίβων μνηστὶν ἔχειν (i. o. ἔχε) καμάτων. aut ἀποθλίβειν (pro ἀπόθλιβε) μνηστὶν ἔχων. — V. 24. ῥήγε δανή. P. ῥυγε δανή. Pl. Br.

Nr. 385. στεφαν^z γραμματι^zξ ἀκροσ^zτι εἰς τὴν ἰλιάδα. Supra scriptum: ἀκροσ^zτι εἰς τὴν ἰλιάδα καταραψωδία^αν στεφ/. Sunt eadem, quae in vulgaribus Homeri editionibus singulis Iliadis libris praefixa leguntur. V. 5. Scr. Eἴ. Vid. Eustath. ad Ἴλ. p. 386. 45. — ἄρη τε ὁ. P. ἄρηά τε. Vulg. V. 7. Prior in Αἴας corripitur. Vid. ad p. 236. nr. 200. vers. 3. — V. 14. λεχέσσοι τε ὕπνωι. P. ὕπνω λεχέσσοι τε. Vulg. V. 18. ἀχελλήϊ. P. ἀχελῆϊ. Vulg. V. 19. ἔκτορε. P. ἐκθορε. Vulg. V. 20. κρατερῶς, quod in Pal. deest, addidi ex Cod. Iliad. Vratisl. ubi hic versus sic legitur, ut dedi. In editis habetur sic: ΦΙ, μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

P. Nr. 386. εἰς εὐμορφ^o/ κολυμβῶσαν εἰς τὸν νεῖλ^o/ Br. III, 163. nr. 63. An. III. 1. p. 323. Cf. Nonn. Dion. VII. p. 214. 18—24. V. 1. πρώϊαν. P. Etiam in ed. pr. Flor. πρώαν. — σ' ἐβόασεν. P. Sic est in membr. non σ' ἐβόασσεν, ut olim, oculis fallentibus, scribi existimabam, σε βόασεν. P. Br. — Nr. 387. 388. 389. ἀδριανού^o καίσαρ. εἰς τὸν ἔκτορα. οἱ δὲ γερμανικοῦ. ἡσυχίος δὲ εἰς τιβέριον τὸν καίσαρα ἀναφέρει αὐτό. Br. II, 285. nr. 2. An. II. 2. p. 324. V. 1. ἀκούοις. P. ἀκούεις. Pl. Br. Vid. ad p. 444. nr. 508. — V. 2. ὑπὲρ πατρίδος βαιόν. P. βαιὼν ὑπὲρ πατρίδος. Pl. Br. — V. 5. μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. Aldus invenit in Cod. quodam: Θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι. quod ex Lectt. Ald. pr. in quasdam editt. vett. transiit. — V. 6. αἰνεάδας. P. In seqq. lemma est in Planudea: τοῖτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιάτης Δημάρατος· θάρσυνοι· οὐ. . . Recte. Significatur Trojani. — λεύσσοι. P. λεύσσοισι. Pl. Tum in Plan. Ζητηθεὶς δ' ἐπὶ τοῦ βασιλέως, αὐθις προσέθηκεν· εἰμί. . . V. 3. om. Plan.

Nr. 390. μενεκράτους συμρναίου εἰς γυναῖκα τίκτσαν καὶ ταχέως^τ τὰ ἐὰν τέκνα θύπτονσαν ἢ καλονσαν. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. V. 3. ἀν ἔμεινεν. P. ἐν δὲ περὶ. Sic avarus ap. Liban. T. IV. p. 659. 17. καὶ τὸ βρέφος ἀρπάσας θύειν ἐσπούδαζον. ubi Reiskius rhetoris mentem non cepit. — ἔθηκε. ἔηκε suspicabatur

Wakefield. in Sylv. crit. T. II. p. 153. V. 5. Vulgo distinguitur: *τί γάρ πλέον Ἰδιδε μαστοὶ Κάμνετε*; aliter distinxi ad mentem Schaeferi. — Nr. 391. *δοτίμου* (sic) *εἰς τὴν πάλην ἀνταίου καὶ ἡρακλ/ τὴν μυθολογούμενην*. Br. I. 251. nr. 5. An. I. 2. p. 161. Quidam hoc epigr. retulerunt ad Callimachum. In Plan. *Διοτίμου*. V. 1. *πάλης*. P. *πάλας*. Pl. Br. V. 2. *ἄδε*. P. Br. *ἄτε*. Pl. V. 3. *χαλκεος ἀμφί*. P. *χαλκεὺν ἀντί*. Pl. *χαλκεὺν ἀμφί*. Br. V. 4. *εἴσεται*. P. quam lectionem frustra commendat Dorvill. ad Char. p. 514. *οἴσεται*. Pl. Br. V. 5. *Ἀνταίου τὸ πτώμα*· *πρέπει δ' Ἡρ.* P. Pl. δὲ Br. inseruit ante *τί*, delevit post *πρέπει*. Genuinam Cod. lectionem restitui. [Cf. Hand. praefat. ad Gronov. Diatr. p. XIII. sq. G. H. S.]

Nr. 392. *ἄθλων εἰς πηγὴν*. Br. III. 190. nr. 196. An. III. 1. p. 403. V. 2. *ἱερᾶς πόλεως*. P. Pl. *Ἱεραπόλεως*. Br. quae non necessaria correctio. Steph. Byz. *Ἱερὰ πόλις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Αἰδίας*. ubi vid. L. Holsten. p. 143. Ut calidae illius urbis aquae nobilissimae, ita frigida aqua deterrima videtur fuisse. — Nr. 393. *παλλαδα εἰς τ³ ἐν αἰγύπτῳ ἄρχοντας*. Br. II. 435. nr. 135. An. II. 3. p. 262. V. 4. *ἀρετῆς*. P. Pl. „Provinciae quos vidit in Aegypto praesides, feroces et rapaces innuit, quae animi vitia vocat *instrumenta imperii, ὄργανα τῆς ἀρχῆς*. Quod vulgo legitur, *τῆς ἀρετῆς* ineptum est.“ Br. Horum vocabulorum permutationem attigi in Additam. ad Athen. p. 184. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 10. T. III. p. 92. *κατάλυσαι γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς*. Belinus corrigit, *τῆς ἀρετῆς*. Plutarch. Vit. Marcelli T. II. p. 232. 4. Coray dedit cum Vulcob. *πεῖραν ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀπὸ τῶ Μαρκέλλῳ δεδοκότες*. pro *ἀρχῆς*.

P. Nr. 394. *τον αὐτοῦ εἰς φιλαργύρους*. Br. II. 429. nr. 110. An. II. 3. p. 252. V. 2. *τὸ ἔχειν*. ut in praecedente epigr. v. 3. *τὸ ἀγνόν*, nullam ob hiatum offensionem habet. Vid. Herm. ad Orph. p. 733. — V. 2. *καὶ τὸ μὴ ἔχειν σε λύπη*. P. *καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη*.

Pl. Br. — Nr. 395. *εἰς σκευασίαν ποτοῦ ἐκχ^τ τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 412. nr. 25. An. II. 3. p. 213. V. 1. *ὄμηρος*. P. Pl. *Ὀδυσσεύς*. tacite recepit Br. Sic Grotius: *Dulcius ut patria nihil est, eum dixit Ulysses, Enchyta Circaeae non habuere dapes*. Vera emendatio.

Error ortus ex similitudine compendiorum μ et σ . — *ῆς πατρίδος*. P. γ' *ῆς*. Pl. unde γῆς fecit Scaliger in not. mst. Membr. lectionem tumentur optimae editt. Odyss. IX. 34. Cf. infra nr. 458. v. 5. — V. 2. *ἐκχ^οτον*. P. Pl. *ἐκχ^οτον* certatim corrigunt. Vid. Pierson ad

Moer. p. 85. Idem placentae genus ἐπιχτυον appellabatur. Athen. L. XIV. p. 645. B. C. Pollux VI. 77. et Palladae aetate fortasse ἔκχτυον. De veritate lectionis non dubitasse videtur Stephan. Thes. L. Gr. T. IV. p. 499. G. — ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης. P. Pl. τῆς Κίρκης. Br. quod magis probat etiam Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 45. Cf. eundem ad L. Bos p. 337. — V. 4. πηνελόπας. P. Pl. πηνελόπαις. Br. c. Brod. et Stephan. Veteres nunquam aliter sunt locuti.

Nr. 396. παῖλον σελεντιαρίου. εἰς κότυπον ἱμπεπτοκίτα εἰς δίκτυον καὶ ἐξολισθήσαντα. Br. III. 95. nr. 72. An. III. 1. p. 174. V. 2. συγκίχη. P. σὺν κίχλη. Pl. Br. V. 4. ἐρημοφίλος. P. ἐρημόφλος. ed. Asc. St. Vetustissimae editt. ἐρημοφίλας et omnes Planud. eodd. ap. Br. Nec aliud quid vult lectio P. ἐρημοφίλας καὶ ἀγέιτων. ep. in Plan. nr. 256. Ejusdem generis est γυναικοφίλας ap. Theocrit. Eid. VIII. 60. V. 6. εὐμόλπω i. e. εὐμόλπῃ. P. εὐμόλπον. Plan. Doricum εὐμόλπω, quod Br. dedit, ab hoc epigr. alienum.

Nr. 397. παλλαδᾶ εἰς λάκονα γυγοπόλεμ ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀποφαῖε. Legitur iterum pag. 240. in marg. — Br. II. 427. nr. 99. An. II. 3. p. 246. — V. 1. Suid. in δῆριν. T. I. p. 548. V. 1. 2. Idem in ἄορ. T. I. p. 241. V. 2. 3. Idem in ζῶων. T. II. p. 14. V. 3. μητρί. P. 1. 2. ματρί. Suid. Pl. Br. Hic tamen v. 1. μήτηρ. v. 2. ἀνασχομένη non mutavit. V. 4. κρατερῆς. P. 1. 2. Σπάρτης. P. 2. κρατερᾶς σπάρτας. Suid. Pl. Br. Sed κρατερᾶς πατρὸς πατρία δευμὰ legitur in Cod. Lugd. ap. Suid. in ζῶων. T. II. p. 14. V. 5. μήτηρ. P. 1. 2. μάτηρ. Pl. Br. — ἀκούσει. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. L. not. 49. Rectius Theocrit. Eid. XXIX. 21. ἀγαθὸς ἀκούσας ἐξ ἀστῶν. et Eid. XVI. 30. ὄφρα καὶ εἰν αἰδῶο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης. Ap. Lucian. Bis Accus. §. 17. T. VII. p. 71. εἰ δὲ κάμωδ μετ' εὐνοίας ἀκούσετε. nemo haesit. Probatus usus ἀκούσαιτε requirit. Ap. Eundem T. VI. p. 157. οὐδ' αὐτὸν ἴσως συνέντα ὃ τι ἀκούσει. male Belinius tentavit ἀκούσει. Ibid. in Vitar. Auct. §. 26. T. III. p. 115. τί δέ, εἰ ἀκούσοι; ἄλλα πολλά. pronum erat ἀκούσαις corrigere. Sed recte Cod. Par. ἀκούσεας. Ap. Theophyl. Simocatt. Ep. 21. σειρήνων γὰρ ἡ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν. adde ἄν. Cod. Par. ἀκούσομεν, probante cl. Boissonade ad Marin. Vit. Procl. p. 79. — V. 6. σωζομένη. P. 1. 2. σωζόμενα. Pl. Br. σωζαμένα corr. Johnson in Delect. Epigr. p. 2. frustra.

Nr. 398. ζουλιανού απονπα αἰγυπτίου εἰς ναὺν ἐμπρισθίσαν.

Br. II. 503. nr. 45. An. II. 3. p. 386. V. 2. *δημιρίας*. P. *μητερίας*. Pl. *μητριάσιν*. Br. quod verum. — Nr. 399. ^ο*εἰς γνωστικῶς*. In membr. nomen auctoris non adscriptum; sed quum in proximo epigr. lemma sit: τοῦ αὐτοῦ παλλαδᾶ. non dubitavi *Palladæ* nomen praefigere. Inter ἀδίσποτα retulit Br. III. 278. nr. 597. An. III. 2. p. 198. V. 3. *ἐπιστραπτουσαν ἀδύτως*. P. *ἀποστᾶζουσαν ἀλήκτως*. Br. c. Salm. *ἀπαιγᾶζουσαν ἀλήκτως* malebat Ruhnk. Epist. cr. p. 117. *ἀδέτων* Bernard. in Epist. ad Reisk. p. 506. *ἀδούπως* fuisse suspicor, ut fulgur significetur, quod coruscum quidem, sed sine tremendo fragore cadat; aut *ἀλίπως*, quod etiam lenius et argutius. Suspectum tamen etiam *ἀποστράπτουσαν*, quod ex v. 2do repetitum videri potest.

Nr. 400. τοῦ αὐτοῦ παλλα^δ. ^ο*εἰς τὴν φιλοσοφίαν ὑπάτιαν τὴν θείωνος θυγατέρα*. Br. II. 430. nr. 115. An. II. 3. p. 254. Legitur iterum p. 669. sine auctoris nomine. In Plan. p. 108. St. *ἄδηλον*. V. 4. loco altero in marg. γρ. *ὑπάτια σεμνὰ τῶν λόγων εἰφορβία*. In textu autem, *σεμνὴ εὐφημία*. — Nr. 401. *ἄδηλον εἰς ἐπιστολήν*. Tum additum: *καὶ τοῦτο παλλαδᾶ*. Br. II. 435. nr. 125. An. II. 3. p. 258. In Plan. p. 119. *ἄδηλον* est. In marg. Cod. Pal. sigla ^Pω.

P. Nr. 402. ^ο*Ἀδριανοῦ καίσαρ. εἰς τὸν τάφον πομπηίου ἐν αἰγύπτῳ*. Br. II. 286. nr. 6. An. II. 2. p. 326. — *τωίνβοισ*. P. *τωῖ ναοῖς*. Plan. et ap. Appian. II. de Bell. Civil. p. 481. T. II. p. 293. ed. Schweigh. qui scriptor auctoris nomen ignorat, Hadrianum autem Pompeji sepulcrum renovasse et ornasse narrat. Vid. sibi Schweigh. p. 767. Dio Cassius autem L. LXIX. 11. p. 1159. Hadrianum, dum parentaret Pompejo, *καὶ τουτὶ τὸ ἔπος ἀπορρίψαι* narrat. — *βρίθειν* et genitivo jungitur et dativo. Ap. Maxim. π. κατ. v. 86. scribe: *ἔδνοις βρίθουσαν χλιδανήν, ἐλικώνπιδα νέμφην*. pro *ἔδνοισιν* et *χλιδάνη*.

Nr. 403. *μακκίου εἰς ληνόν*. Br. II. 259. nr. 11. An. II. 2. p. 225. V. 2. *ηγχο*. P. *ἡγχο*. Br. *ἡγχο* scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Schol. Apoll. Rhod. p. 176. et in Indic. v. *Imperativ.* p. 663^b. V. 3. *λεγκῶσαι* et *ἐπιρρῶσαι*. P. *λέγκωσαι* et *ἐπιρρῶσαι*. Br. — *γαίρον*. P. *γαῦρον*. Br. V. 4. *λάτρην*. P. *χλαῖναν* ex conjectura, cui ipse non satis confidebat, Br. Junxi interim *χορεῖν λάτρην, choream operi inservientem*; aliud quid tamen ab auctore scriptum fuisse suspicatus. V. 6. *λασίη*. P. *λασίη*. Br. — Nr. 404. *ἀντιγίλον εἰς σμήνος μελισσῶν*. Br. II. 177. nr. 29. An. II. 2. p. 53. V. 1. *ᾧ καλόν*. P.

Ἰ. Br. Quaedam exemplaria ἄ habere monet Stephan. in Thes. Gr. T. I. p. XIX. C. ἄσκαλον tentabat Scaliger in not. mst. — V. 2. αἱ πλασται. P. Pl. ἄπλαστοι. Br. vere, modo καπ्लाστοι legas. Bene haberet etiam, ἄπλαστοι δὲ χειρῶν. Sed illud lenius, et facilius apparet, quomodo ex καὶ πλαστοι vulgata originem ceperit. — χειρῶν. P. et omnes editt. vett. Plan. κηρῶν. ed. St. χειῶν tentabat Scaliger. — V. 3. ἀνθρώποι. P. ἀνθρώπων. Pl. Br. μακέλλαι. P. μακέλλας. Pl. Br. V. 5. γλαυκοῦ. P. γαυλοῦ. Pl. Br. — V. 6. post πηγάζει delo comma. — σκήνες. P. σκήνευς. Pl. Br. Vid. ad epigr. Plan. nr. 265. — δαψηλῆς. P. in marg. γρ. δαψαλῆς. δαψιλῆς. Pl. Br. ἐξ ὀλόγου. P. ἐξ ὀλίγου. Pl. Br. Sic in Lex. Zonarae p. 1441. οἱ λόγοι legitur pro ὀλίγοι. Ex hoc fonte correxi locum Luciani adv. Indoct. §. 25. in Append. ad Porson. Advers. p. 301. Supra etiam p. 327. nr. 10. v. 4. λόγων et ὀλίγον confusa. Ap. Pausan. I. 19. 2. T. I. p. 69. siue haesitatione scribendum cum Kühnio: ἐν ὀλίγοις θέας ἄξιον. pro ἐν λόγοις. Vid. T. Hemsterh. ad Luci. T. I. p. 172. ed. Bip. De horum vocabulorum permutatione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. pag. 44. et pag. 119. — V. 7. ποιμαίνεσθε. P. Ἰ. Br. ποιμαίνουσθε. Plan. De conjunctione imperativi cum optativo dixi ad pag. 264. nr. 391. v. 1.

Nr. 405. διωδύρου εἰς δροῦσον τινὰ εὐχὴ ὁμοία τῷ ^ππροσώ ^υαυτοῦ νέμεις εἰς ἀδράστεια. Obscurum lemma. Br. II. 186. nr. 5. An. II. 2. p. 78. V. 1. φυλάσσει. P. φυλάσσοι. Pl. Br. V. 3. ἡ δὲ σὰ κοῦρα. P. ἡ δὲ σα κοῦρε. Pl. Br. — Nr. 406. ἀντιγόνου καρατίον (L. καρυστίου). εἰς βάτραχον ἀποπνηγέντα ἐν οἴνω. Falsum lemma. Br. II. 244. An. II. 2. p. 239. In Plan. p. 82. St. ἐπιγόνου θετταλοῦ inscriptum. V. 1. κρήνη ἐμέ. P. κρηνίς με. Pl. κρήνη με. Br. V. 2. ἔσχεν. in marg. γρ. χεῦεν. P. Correctionem exhibuit Br. ἔσχεν. Pl. Hoc ut pro veriore lectione habeam, efficiunt verba ἐπὶ σταγόνιν. V. 3. his legitur, et quidem primum φίλος κείνος. P. tum κείναις φίλος, ut in Pl. Br. V. 4. λούμενος. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi λυόμενος. V. 5. ἐκόμασα. P. ἐκώμασα. Pl. Br. i. e. παρῆλθον. Nonn. Dion. V. p. 172. 27. μετὰ προτέρους ἱμεναίους Εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ. — V. 6. πίνουσιν. P. πίνουσι. Pl. Br.

δ
Nr. 407. ἀντιπάτρων σι εἰς βρέφος ἀπὸ πνηγὲν ἐν θαλάσῃ.

(In edit. nostra gentile *Καρυστίου*, nescio quo errore, ex praecedente epigr. perperam repetitum.) Br. II. 35. nr. 103. An. II. 1. p. 98. — Nr. 408. ἀπολλωνίδου οἱ δὲ ἀντιπάτρου εἰς δῆλον τὴν νῆσον. Br. II. 118. nr. 35. inter epigr. Antipatri Thess. An. II. 1. p. 316. *Antipatri* esse apparet ex ep. Alphei p. 372. nr. 10. V. 1. εἶθε με. P. εἶθε με πλάζεσθαι. De constructione vid. Hermann. ad Orph. p. 213. V. 2. ἀλωομένην. P. ἀλωομένη. Pl. Br. Hanc verbi formam attigit Bekker in Ephem. Jenens. 1^o9. nr. 245. p. 138. Est ap. Quint. Sm. XIV. 63. ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης. Simile est *μνωομένη* ap. Homer. Od. δ. 106. — πλάζεσθαι. Quum Athenienses Delum vendituri essent, Lollianus Sophista dixisse fertur: *λύσον, ὃ Ποσειδῶν, τὴν ἐπὶ Δῆλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλονμένην φυγεῖν.* ap. Philostr. Vit. Soph. I. 24. p. 527. in quo dicto nihil est memorabile. Sed ille dixisse videtur: *λύσον ... τὸν ἐπὶ Δῆλῳ χαλινόν.* quod de insulae radicibus argute dicitur, ut de anchora (vid. Rittersh. ad Oppian. Hal. I. 191. p. 186.), et de quovis retinaculo. Aeschyl. Prom. v. 564. *τίνα φῶ λεύσσειν Τύνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν Χεῖμαζόμενον.* — P. Novum lemma: ἀντιπάτρου εἰς δῆλον τὴν νῆσον. In marg. δῆλον ἐκκυλίσαντο καὶ οὐνομα κυκλάδες εἰσίν. — V. 5. ὄψεποι ηῤῥῃ. P. ὄψε πη ἤρη. Pl. ὄψέ μοι ἤρη. Br. quae vera videtur emendatio.

Nr. 409. ἀντιφάνους εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν ἔ μετὰ μουσικῇ ἔ πίνειν ἰστέφανωμένον. Br. II. 204. nr. 5. An. II. 2. p. 119. V. 1. λωτοῦ χέλυσ. P. λωτός, χέλυσ. Br. c. Ruhnkenio; in qua lectione asyndeton displicet. λωτοῦ μέλος corr. Toup. Em. in Suid. T. II. p. 278. ed. Oxon. quod velim inveniri in Cod. aut χέλυσ κρότος, aut ejusmodi quid. — V. 3. ἡ πεύκαις κοῦροι. P. ἡ πεῦκαι. Ruhnk. παρθενικαί, κοῦροι. Br. ab interpolato apographo deceptus. — λειτά. P. ut p. 283. nr. 478. v. 4. — V. 4. λαθροπόδας. P. quod est α λαθροπόδης. λαθρόποδας. Br. — τρώκτας. P. τρώκταις. Br. τρώκτης, ὁ ἐκ παντός κερδαίων. Suid. Vid. Boisson. ad Philostr. Her. p. 660. V. 5. περιμνηστιν. P. αἰνηστιν. Br. c. Toupio. Mihi in mentem venit: οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ παρ. V. 6. φάρυγα. P. φάρυγας. Br.

Nr. 410. ^β ^τ *τυλλίου σαβὴν εἰς μὲν φαγον κιθάρας χορδὴν καὶ περιπλακεντῖ: ἐν αὐτῇ ἔ ἀποπνηγέτα.* Br. II. 281. nr. 9. An. II. 2. p. 315. γεμίονσιν inscribitur ap. Plan. p. 30. St. V. 2. ληξόμενος. P. ληξόμενος. Pl. Br. — V. 3. νευρολάλον. Habet hanc vocem Etym.

M. p. 545. ed. Lips. cum explicatione εὔφανος. — V. 4. ἀπεβρόχησεν. P. ἀπεβρόχιθεν. Pl. Br. V. 5. τόξων. Suspensus eram, Λοξίου εὐστοχίην θαυμάζομεν, ὅς γε ... probante Boschin T. IV. p. 252. sed vera est vulgata: solemus mirari arcus scopum recte ferientes; at Phoebus etiam cithara ad inimicos puniendos utitur. In fabula Gabriæ ap. Bandin. Catal. Msc. gr. T. I. p. 30. πρὸς τοξικὴν ἔριζε περὶ λοξίας. scribe: πατρὶ Λοξίας. Cf. Fabul. Aesop. nr. 351. ed. Fur. Babriæ fab. nr. 17. p. 125. ed. Schneid, V. 6. ἄστοχον. P. εὐστοχον. Pl. Br.

Nr. 411. μακκίου παραινετικὸν εἰς τινὰ φιλ^ο/ ἤγονν κορηλι^ο/ τὴν αὐτοῦ φιλλαν ἀντ' ἀλλαξάμν. Br. III. 332. (ed. Lips. II. 220. nr. 1^a). An. II. 2. p. 211. In Plan. p. 114: St. est ἄδελφον. In Musam puerilem referendum. V. 1. οὐδ' ἐπὶ. P. et plurimæ edit. vett. Plan. ἔτι. Steph. Br. quod sensui videtur accommodatius. Verbum τέρπεσθαι cum dativo solet jungi, nulla intercedente praepositione; interdum etiam cum ἐπὶ. Vid. Jensium ad Lucian. T. I. p. 238. V. 2. μουσοχαρῇ. P. μουσοχαρεῖ. Pl. Br. — V. 3. ἀπ' ἐλπίδος. P. Pl. ἐπ' ἐλπ. Br. ἐπ' ἐλπίδος malebat Schaefer. Meletem. p. 92. ut ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδος. V. 5. εἴκομεν. P. εἴκωμεν. Pl. Br. — Nr. 412. φιλοδήμου ὁμοίως εἰς σῶσυλον τινὰ φιλ. Br. II. 91. nr. 30. An. II. 1. p. 240. V. 2. καυλοῖτο. P. καυλοῖ. Pl. Br. — σῶσυλε. P. Pl. Br. Σωσύλε scripsi, ut est ap. Lucian. in Somn. §, 29. T. VI. p. 336. Cf. Bast. Ep. crit. p. 243. s. ed. 2^{dae}. — V. 3. ζαλαγεῦσα. P. Pl. λαλαγεῦσα. Br. ex conj. Stephani. σελαγεῦσα. Scaliger in not. mst. Quum non satis constet de natura τῆς μαινῆς, difficile est de epitheto statuere. — V. 4. ἀφροφνῇ. πέταλα intelligebam ἀφρώδη, δροσερά. i. e. tenerrima, spumæ et rori comparanda; fere ut δρόσοισιν εἰσπομένην κώδειαν in Nicandri Georg. ap. Athen. XV. p. 684. A. ubi vide Schneiderum ad calc. Theriac. p. 297. Schuciderus tamen malebat ἀρτιφνῇ in Lex. Gr. ἀβροφνῇ Meineckius in Cur. Crit. in Fragm. Comic. p. 19. not. — V. 5. ἀκτις. Cf. Plutarch. T. II. p. 668. B. In fine huius distichi interrogandi signum posui, quo sensus iuvatur et illustratur. — V. 6. σῶσυλε. P. Bl. Br.

Nr. 413. ἀντιτίλου βυζαν^τ εἰς νῆσον τερέβινθον. ἐνῇ τιματ^τ ὁ ὄγιος μαρ^τ ἀλ^ο:ξανδρ. Br. II. 177. nr. 28. An. H. 2. p. 57. V. 2. νήσις. P. νησίς. Pl. Br. V. 3. ἐπὶ πολὺ. P. ἐπὶ πούλυ. Pl. Br. —

ἀγχοῦ. Vid. Jac. Gronov. ad Herodot. p. 191. 26. (p. 119. ed. Wess.) In Sophocl. Trach. 962. recentiores quaedam editt. ἄγχον exhibent scriptum, fortasse casu. P. Εἰς τὴν τερέβινθον. marg. Pal. et siglae $\frac{\sigma}{\mu}$ $\frac{\rho}{\omega}$ et θαυμαστόν. Superscriptum: ἡ τερέβινθος νηϊδίων ἔστι σὺν-εγγος πριγκήπον. Vid. DuCang. in Glossar. V. πρίγκιπος. p. 1227. — V. 4. τοῦτο, μόνον sc. ὅτι μελιχρὲς εἰσιν. V. 6. ψάμμου ἐπιστρέφεται. Haec est legitima hujus verbi rectio. Unde corrigendus Theognis v. 432. (440.) τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται, pro τὸν ἰδίων. In Cod. Mutin. τῶν δ' αὐτοῦ κιδίων. Philostr. Iunior. Imag. V. p. 869. ἐκάτερον ἐκατέρᾳ χειρὶ προλαβὼν (Scr. προβαλὼν), οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς. Ib. VI. p. 870. ὁ δὲ ... δτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει, οὐδ' (malim οὐδὲν) ἐπιστρεφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος. Vid. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 634.

Nr. 414. γαιμίνου εἰς παλιούρον θαμν'. Br. II. 281. nr. 8. An. II. 2. p. 315. V. 1. ἦος ἐν. P. οἶος corr. Scaliger. οἶον. Reisk. ἀλλ' ἔμ' ἐν ἔρκει. Br. V. 2. ἀφορῶν. P. ἄφορον. Salm. τίς γ' ἄφορον. Br. nihil monens de correctionibus suis. Sensui satisfaceret: εἰμὶ δ' ἐν ἔρκει. Τίς μ' ἄφορον λέξει... Sed aliud quid latere puto. — Nr. 415. ἀντιφίλου βύζαν. εἰς ναῦν ἐταιρικὴν ἐν ἣ πόρνοι διεπέρ^ω τὴν θάλασσαν τὴν κακὴν ἐμπορείαν μετερχόμεναι. Br. II. 169. nr. 1. An. II. 2. p. 36. V. 1. σὺν ἐμπορος. P. συνέμπορος. Br. V. 2. ἐναυστολόγει. P. ἐναυτολόγει. Br. c. Jens. — V. 3. κεύθεν est pro, ἐκ τούτου τοῦ κέρδους. Navis loquitur, appellata meretrix. Ea se ex lucro, quem herus lenocinium exercendo fecerit, exstructam esse narrat. Hinc etiam Veneri cara. Quod vero v. 1. 2. se olim συνέμπορον ἀνέρι κέρδους fuisse ait, id non de nave, sed de ipsis meretricibus accipiendum. — λεύσει. P. λεύση. Br. c. Jens. curandi et prospiciend^{οι}i sensu accipe. V. 5. ἐταίρειος. in marg. ἐταιρειοῖος ἐμοὶ στόλος. P. — ἐταίρειος μὲν. Br. c. Salm. — Repetitum λεπτά et λεπτόν me quidem non offendit; quamvis facile λευκά κάρπασα correxeris. — κάρβασα. Br. c. Jensio. quod non necessarium. Strabo L. VII. 2. 3. T. II. p. 356. ἰέρεται λευχεύμενες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημέναι. Suid. T. I. p. 142. ἄμοργις ... ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν ἐπὶ τὴν βύσσον, ἣ τὴν κάρπασον. Vid. Salmas. de Hyl. Iatr. Hom. c. 81. p. 111.

Nr. 416. γιλίππον θασσαλ^ο εἰς ναῦν ὁμοίως καὶ αὐτὴν πόρ^ν

μετάγουσαν τὴν σφαλὴν ἔργασίαν. Br. II. 219. nr. 28. An. II. 2. p. 168. In Plan. p. 80. ἄδηλον. V. 1. ἱαμβικὸν τὸ μέτρον. marg. P. — V. 4. εἰμι τάν. P. γάρ. Br. c. Plan. Etiam ap. Liban. T. III. p. 35. 12. οὐτ' ἂν οὗτος ἂν ἔχρηζε τῶν ποιητῶν εἰς τὸ πείθειν. scribendum videtur: οὐ γὰρ οὗτος. — V. 5. οὐκέτι. in marg. οὐκ αἰτῶ βαρύν. P. V. 6. βασιτάζω ξένον ὥς ποτ' ἐπὶ. P. βασιτάζω ξένον ὥς ποτ'. Pl. Br. ubi etiam πάντα ξένον jungitur. In hac lectione primum displicet hoc, quod navis illa τοὺς ξένους tantum dicitur recipere; tum quod verbis ὥς ποτε ... meretrix in navem mutata esse significatur. Utrique incommodo medetur correctio nostra: ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βασιτάζω ξένον, Ἀστών τ' ἐπὶ γαίης. . . Sic ξένος et ἀστός jungi solet. Infra p. 433. nr. 455. ἀστοῖς καὶ ξεινοῖσιν ἴσον νέμει ἄθε τραπέζα. Philippo nostro obversatum esse dixeris epigr. Anacr. p. 166. nr. 143. τὸν δ' ἐθέλοντα Ἀστών καὶ ξεινων γυμνασίῳ δέχομαι. p. 213. nr. 35. ἄρμενος ἦν ξεινοῖσιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς. Pindar. Ol. VII. 90. καὶ ποτ' ἀστών καὶ ποτὶ ξεινων. Ib. XIII. 2. ἄμερον ἀστοῖς, ξεινοῖσι δὲ θεράποντα. Oppian. Hal. V. 469. θάμβος ἔην ξεινοῖσι καὶ ἐνναέτησιν ἰδέσθαι. Vid. Boisson. ad Marini Vit. Prool. p. 95. Innumeris in locis autem *ā* et *ō* inter se permutantur. Ap. Apollodor. II. 7. 2. ἀστών ex praecedentibus syllabis *ās* τῶν natum, idque ut supervacaneum recte delevit Heynius. Cf. ad p. 511. nr. 27. v. 2. — V. 7. ἐρέσσετε. P. ἐρίσσετε. Pl. Br.

Nr. 417. ἀντιπάτρον εἰς κῆνα μίδου διψήσαντα καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλάξαν. Br. II. 23. nr. 64. An. II. 1. p. 60. V. 3. ὥρυσσεν. P. Pl. Hoc quum Br. dedisset in textu, in Lectt. ὥρυσσε corrigit. — V. 5. πίπτειν δ'. P. πίπτε. Pl. Br. αἰ δ' ἐβλυσαν παρὰ νύμφαι. P. Pl. εἰτ' ἐβλυσεν ἢ ἄρα. Br. Leniore mutatione scripsi: ἢ δ' ἐβλυσεν ἢ πίδαξ sc. — παρὰ verissime mutatum in ἢ ἄρα. V. 6. κταμένωσι. P. Pl. κταμένων. Br. c. Steph. et Scaligero.

Nr. 418. τ' αὐτοῦ εἰς μὲν ὅτι το παλαιὸν γυναῖκες ἡλότερον προὐν τὴν ἐξόδατος τέχ' φανῆναι. ως δηλοῖ τὰ ἐπιγράμμα. Br. II. 119. nr. 39. tamquam Thessalonicensis, et cum eo H. de Bosch. T. III. pag. 426. Praecedens epigr. Br. pro arbitrio retulit ad Sidonium. An. II. 2. p. 320. Illustravit J. C. Schwarz in Nov. Miscell. Lips. T. IV. p. 96. V. 2. προλέγει. P. προλέγη. Br. c. Salm. V. 3. χορῶν.

P. *χερῶν*. Br. c. Boivin. Non haesit in lectione membr. Grotius, quum *verteret: flava Ceres choreas en Nymphis imperat*. Eadem vocabula permutata videntur p. 449. nr. 542. v. 4. — V. 4. *ἀλόμενον προχρήν*. marg. *τροχήν*. P. — V. 5. *δινεύσιν*. P. *δινεύουσιν*. Br. cum apogrr. — V. 6. *στρωφᾷ πισύρων*. P. syllaba *ταί* sequente *πι* absorpta. — V. 7. *εἰ δίχα*. Frustra haec tentavit Bernardus in Epist. ad Reisk. p. 506. *εἰ* causam reddit; quod non solum post verba affectuum locum habere constat. Vid. ad p. 541. nr. 249. v. 2.

P. Nr. 419. *κριναγόρου εἰς τὸν σεβαστὸν καίσαρα τὸν αἰγυπτον θανμα*. Br. II. 145. nr. 21. An. II. 1. p. 396. V. 1. *ὀρκυναῖον*. P. *Ὀρκυναῖον* scripsi. Alii *Ἐρκυναῖον* magis probabant. V. 2. *ἐλθῃς*. P. *ἔλθῃ*. Br. c. Dorvill. ad Charit. p. 423. V. 3. *εἶσιν*. P. *εἰσιν*. Br. V. 5. Verbum *ἀποφαιδρύνεσθαι*, quo Lexica nostra carent, legitur etiam ap. Quint. Sm. VIII. 487. et ap. Polluc. IV. 31. VII. 124. — V. 6. *ἡπείρων ἀμφ.* totius orbis terrarum. Vide ad Christod. Ecphr. v. 379. p. 32. — Nr. 420. *ἀντιπάτρον εἰς ἐρῶντα πρὸς κλεομβρο*. Br. II. 7. nr. 5. An. II. 1. p. 18. V. 1. *τελέμβροτε*. P. *τηλέμβροτε*. Pl. Br. Non apparet, unde auctor lemmatis *κλεομβροτον* suum sumserit. V. 3. *παιώνιος*. Eadem vox margini adscripta Cod. P. — V. 4. *τικτόμενος*. P. Pl. Br. *τεγγόμενος* corr. Huetius, probante Wyttenbachio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489.

Nr. 421. *ἀντιπατρὶς μακίδ^ο εἰς τὰς κυκλάδ^ο νήσους. ὅτι ἐκ παλαιῆς ἀνερχμ^{οι} δια τὴν τ^{οι} πολέμ^{οι} συνέχειαν*. Br. II. 118. nr. 37. An. II. 2. p. 318. V. 4. *δ' ὠλέσατ'*. P. Reisk. *τ' ὠλέσατ'*. Br. — V. 5. *ἐνα τρόπον*. P. *ἐὼν τρόπον*. Br. c. Heringa. Si quid mutandum, praeferam, *ἐδίδαξε νέον τρόπον*. Sed nihil temere novandum. Omnes illae insulae ejusdem erant conditionis et sortis, qua prima Delus fuit, insula olim omnium beatissima. — *ἡ τότε λευκή*. P. *ἡ ποτε κλεινή*. Br. cum Heringa et Reiskio. Si sincera est membr. lectio, *τότε* olim significat. Vid. Abr. Diluc. Thuc. p. 313. 420. Br. ad Aristoph. Lysistr. 1023. Facile tamen adducar, ut *ἡ ποτε* praeferam. Sic etiam ap. Aratum Phaen. v. 32. *οἱ μὲν τότε κουρίζοντα Δίκτω ἐν εὐώδει . . ἐγκατέθεντο*, rectius Codd. *οἱ μὲν ποτε*. — *λευκή* est *λαμπρά*. Callimach. Hymn.

*) Scr. ὅτι ἑκπαλαι ἦσαν ἑρημοί.

In Cer. 123. λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος. Schol. λαμπρόν. Apollon. Rhod. IV. 113. λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσιν. Vide Pierson. ad Moer. p. 477.

Nr. 422. ἀπολλωνίδ⁸ παρα γυναικὸς φίλ¹ προστ¹ ἄνδρα διογένην. Br. II. 136. nr. 19. An. II. 1. p. 566. V. 1. εἶπεν. P. Pl. εἶπε. Br. V. 2. σπεῖσαι. P. Br. σπείσαις. Pl. V. 3. ἐταίρην. P. ἐτέρην. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 45, 20. καὶ τοι τί τῆς ἰσχύος αὐτῶν εἰς ἐταῖρον ἂν διαβαίῃ. scribendum videtur, εἰς ἕτερον. Contra Ibid. T. IV. p. 1045. 3. τάχα τῶν ἐτέρων ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον. scr. τάχ' ἂν τῶν ἐταιρῶν ἀνέλω. — V. 4. διογένην. P. Br. διογένη. Pl. — V. 5. μῆνις tamquam persona et daemon *Irae*, qua Philinna perjurum persequabatur maritum. Caeterum de ruina thalami hoc disticho agi etiam nunc existimo, licet Boschius, Grotii interpretationem secutus, grave recens nuptorum dissidium significari arbitretur.

Nr. 423. βιάνορος εἰς σάρδεις τὴν πο¹ διὰ τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν πρὸς τὴν νῦν ἐρήμοσιν. (scr. ἐρήμωσιν). Br. II. 157. nr. 12. An. II. 2. p. 11. V. 1. τὸ πάλαι. P. τοπάλαι. Pl. Br. V. 2. αἰ βασιλεῖ π. ἐν αἰσίδι. P. α βασιλεῖ π. ἐν αἰσιάδι. Pl. αἰς βασιλεῖ. Br. Membr. lectionem teneri posse putabam: Sardes, quae in Asia regi Persarum alterius Persidis instar eratis. Ἀσιὰς accipiendum de Asia Lydiana proconsulari, quae a Caria, Bithynia et Phrygia distincta, sic a Romanis appellabatur. Vid. Salmas. in Plin. p. 564. Selden. ad Marm. Oxon. p. 61. — V. 3. κρησῶ. P. κροισῶ. Pl. κρησῶ. Br. quae vera correctio. — τὸ παλαιόν. P. ut quaedam editt. Plan. Aliae τοπάλαιον. V. 5. δὲ ὅλαι. P. Pl. Br. Hiatus sustuleris scribendo: νῦν δ' ὅλαι, ὦ δόστηνοι. aut, νῦν δ' ἄρ' ὅλαι. Graecus in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 107. corrigit: νῦν δὲ τόσαι. V. 6. ἐξ ἀφανοῦς. P. ἐξ ἀχανοῦς. Pl. Br. terra immensum in modum hiantē, in profundum cecidistis. ἀχανεῖς, τὸ πολὺ κεχηνός. Lexic. Darmstad. in Addend. ad Greg. Cor. p. 893. Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 332. D. E. ὡς τὸν πηλὸν εἰς ἀχανεῖς ἐκπίπτειν βάθος. Suid. in ἀνέχει. T. I. p. 202. οἱ πρὸς ἀχανεῖς θύοντες ἰστίοις πέλαγος. Plutarch. T. II. p. 76. C. At vide, an non etiam ἀφανοῦς eodem sensu dicatur. Certe Suidas in ἀχανεῖς πέλαγος . . . ἀχανεῖς, ἀφανεῖς, ἀφεργεῖς. Lycophron v. 1277. de flumine Titone (ὃ οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς καταπίπτει, ut est in Schol. p. 986.) Τιτώνιον τε χεῦμα τοῦ κατὰ χθονὸς Ἀόνοντος εἰς ἀφαντα κευθμώνος βύθη. — V. 7. Βούρα καὶ εἰς Ἑλλάκην.

P. Pl. Βούρα κ' ἰδ' Ἑλίη. Br. κεκλασμένα. P. κεκλωσμένα. Br. c. edit. Flor. et tribus Aldd. κεκλωσμένοι. Asc. Steph. Dura Brunkii ratio, nec contextui satis accommodata, qui antithesin postulat; etiam hiatus, quamvis in caesura, molestior. Suspica-bar: Βούρα κάθησ' (i. e. κάθησαι), Ἑλίη τε, κεκλωσμένα. ubi dualis participii ultimam producit. Quod si quis tamen malit, ob singularem verbi praecedentis, κεκλωσμένη, non refragabor. De κάθησαι, quin recte jungatur cum duobus substantivis, dubitari non potest. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 487. De locis et regionibus καθῆσθαι usurpatur ap. Callim. H. in Del. 168. ἀμφοτέρη μεσούγεια, καὶ αἱ πελάγεςσι κάθηνται. Diodor. Sic. V. 50. ἡ χώρα ἐγκάθηται πεδίοις. Usus hujus verbi de locis depressioribus illustravit Dorvill. ad Char. p. 489. — V. 8. ἐν βυθίοις. P. Pl. ἐμβυθίοις. Br. verissime.

Nr. 424. δοῦριδος τ' ἐλαῖτον εἰς τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἐφίσου. Legitur iterum p. 432. cum lem-mate: δοῦριδος εἰς τὸν κατακλυσμὸν ἐφίσου ὃν ἔπαθεν ἐπὶ λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ἐνὸς τῶν διαδόχων (L. διαδόχων). et supra scriptum: ἐλαῖτης καὶ ἐλεάτης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ ἀσίας πόλις, ἡ δὲ εὐρώπης. δὴ τῷ πορφύριος· ὁ δοῦρις ἐλαῖτης ἦν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐλαίας, ὅθεν καὶ κόλπος ὁ ἐλαιατικὸς ὀνομάζεται. — Br. II. 59. An. II. 1. p. 182. Cf. Steph. Byz. in Ἐφεσος. P. V. 4. εἰς τὴν καλὴν καὶ τριπόδητον ἔφεσον. marg. Pal. μακάρων. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. μακρῶν. Br. cum Salmas. Membranarum lectionem damnare non audeo, quum μάκαρ αἶτη annos significare possint in beata tranquillitate transactos, intra quod tempus cives plurimas opea collegisse probabile fit; vel simpliciter opulentos annos: ut ἀνδρὸς μάκαρος Homer. Ἰλ. λ. 68. Ὀδ. α. 217. Rarior quidem usus hujus adjectivi ad res tran-elati, non tamen propterea damnandus. — In-^{δε}teriori margini adscriptum: θαυμαστόν. V. 5. ποῦ σωτ. P. Scr. ποῦ, quod Bothius monuit. ἔτρεπον. P. 1. 2. ἔτραπον. Br. c. Steph. quam correctionem temporum requirebat ratio. — ὄμμα. P. 1. 2. Steph. Byz. ἄμμα. Plan. V. 7. Dactylos in hoc versu poëta de industria cumulasse videtur. V. 8. πεπταμένοις. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. πεπταμένα. Br. c. Salm. At ποταμοὶ πεπταμένοι flumina sunt late effusa et extra ripas vagantia; ut πέλαγος πεπταμένον, latum mare, ap. Arat. v. 288.

Nr. 425. ἰωάννου ποιητ' τοῦ βαρβονκάλου εἰς τὴν κατάπτωσιν
Tom. IV.

βηρύτον ὑπὸ σεισμῷ. Br. III. 13. nr. 8. An. III. 1. p. 21. V. 1. ἀδ
 ἐγώ. Similiter in epigr. ap. Liban. Tom. IV. p. 778. 30. quod sic
 emendandum: ἥδ' ἐγὼ ἢ τλήμων ὀλοφύρομαι οὐνεκα πούρης· Τῇ γ' ἐπι
 πόλλ' ἔπαθον ποθέουσά τε μαρναμένη τε. V. 2. κείμαι α. Hiatus
 negligentiae videtur tribuendus. κείσθαι de urbibus dirutis passim.
 Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 11. καθήστο γυνὴ κειμένη, σημαίνουσα
 πόλιν. In Cod. Bavar. καθεῖται α κειμένην. unde scribendum: κάθηται
 γυνή, κειμένην σημαίνουσα πόλιν. Mox: τὸ πρόσωπον ἐγκαρίον τε
 ἐστὶ, καὶ εἰς ἕτερα νέεσκεν, ὥσπερ κειμένην μαθεῖν τὴν πατρίδα
 μὴ ἀνεχομένην. Scr. μὴ ἀνεχομένης. V. 5. στοναχῆσατε. P. Pl. στο-
 ναχῆσατε. Br.

Nr. 426. ⁸ τ ⁸ αὐτ εἰστο αὐτὸ ὁμοῖ ³ διαντὸ ὑπὸ σεισμοῦ καταπεσεῖν
 ἕως ἰδαφ. Br. III. 13. nr. 9. An. III. 1. p. 21. Inter primum et
 secundum distichon spatium est relictum in P. In Plan. p. 102. St.
 in duo epigr. divisum est. V. 1. Χαρίτων scripsi initiali majore.
 V. 5. γράψασθ'. P. γράψαθ'. Pl. Br. V. 6. βήρυτος. P. βηρυτός. Pl.
 Br. — Nr. 427. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ διὰ τὴν ταύτην ὑπόθεσιν ὅτι
 ἡ βηρυτός ἄσικος ἔμεινεν ἕως νῦν. Br. III. 13. nr. 10. An. III. 1.
 p. 22. V. 4. δουνήσεις κώπην. P. Br. δουνήσει κώπη. Pl. δουνεῖν
 κώπην dici posse non videtur. Scripsi κώπη. i. e. σὺν δούπῳ κώπις
 εἰς ἄλλην πλεύσῃ πόλιν. — Nr. 428. ἀντιπάρου Θεσσαλονικ^ε εἰς τὴν
 καταπτωσὶ τῶν βεσσοῶν. Br. II. 112. nr. 114. An. II. 1. p. 296.
 V. 5. ἀλλά μοι. P. Pl. ἀλλ' ἐμοί. Br.

Nr. 429. κριναγόρου εἰς τον ἐν ναυπλ² σκοπόν. Br. II. 140. nr. 2.
 An. II. 1. p. 378. V. 1. ἀρίστω. P. ἀριστώ. Br. — V. 3. ἐπὶ
 νύκτα. P. ὑπὸ Br. cum omnibus, qui hoc epigr. ediderunt. — ταφη-
 ρείης. P. καφηρείης. Br. — V. 4. δύεμορος. P. δύεμορον. Br. c.
 Salm. pronus tamen magis in δυεμόραν. Hoc mihi quoque videtur
 elegantius. Servavi tamen lectionem Cod. quum Nauplii πνεσός vocari
 possit δύεμορος ab effectu. P. Sequitur in Cod. epigr. Duridis, quod
 dedimus p. 430. nr. 424.

Nr. 430. κριναγόρου εἰς προβατ τρίτον καὶ νῦν εἰσὶ τοιαῦτ² πρό-
 βατα οὐκ ἐν ἀρμενία μόνον ἀλλὰ εἰς ἐν σκεθία. Br. II. 146. nr. 22.
 An. II. 1. p. 397. Musmones describi existimat Belin de Ballu ad
 Oppian. Cyneg. II. 377. quem vide p. 292. sq. V. 1. ἐντὸς ἀράξιο.

Ρ. ἔνθα γ' ἀράξω. Br. c. Pierson. ad Mœt. p. 422. In marg. Ap. G. R. ἔνθ' ὃ θ' Ἀρ. Possit etiam scribi: οὗ τό γ' Ἀράξω. . . V. 3. χεῖται. P. χαῖται. Br. c. Salm. — μήλοισ ἄτε ποῦ. P. μίλων ἄτε ποῦ. Br. c. Salm. Hic versus nondum persanatus. Num scribendum: χαῖται δ' οὐ μήλοισ γένους? — μάλλοις. Br. Scripsi μαλλοῖς cum Codice. ἐπὶ μαλλοῖς videtur dictum, ut ap. Oppian. Cyn. II. 519. de elephantis: ἰφθιμον δὲ κάρηνον (ἔχει), ἐπ' οὔσσι βαιοτέροισι. Homer. Od. ρ. 308. εἰ δὲ καὶ ταχὺς ἔσσι θείην, ἐπὶ εἰδῆι τῷδε. Hesiod. Theog. 153. ἰσχνὲς δ' ἄπλτος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει. — V. 5. τριτοκεῖ ἀνά. Ut hiatus tolleretur, τριτόκει' ἀνά correxit Hermann. ad Orph. p. 771. quam formam utinam exemplis firmasset. Nunc vocalium concursus nihil offensionis habere videtur, quum diphthongus sit in arsi. — V. 6. θηλή. Ap. Liban. T. IV. p. 812. 23. ἔπειτα τεκοῦσα τὴν μισοτέραννον θήλην ὑπανέτεινε. scr. θηλήν. Mox l. 35. τερανοντόνον οὐκ οὔσι μητέρα. scr. ἔχουσι μητέρα. V. 8. θαρμαστόν in marg.

Nr. 431. εἰς κλέπτην εὐρον σπάθην χρυσήν. Br. III. 234. fr. 436. An. III. 2. p. 121. ἀνέρα. P. ἄρεα. Pl. Br. — Nr. 432. Θεοκρίτου εἰς Θύρῳ τὸν αἰτόλον ὀδινόμενον αἶμα ἦν λνξ (i. e. λύνει) κατέφαγεν. Tum paulo post: οὗτος δ' Θεοκρίτ' ὁ τ' βουκολικὰ γράψ. Br. I. 378. nr. 6. An. I. 2. p. 197. V. 1. ὦ δειλ. P. ᾶ. Br. c. vulg. τί τοι πλέον. P. et iterum in marg. τί τὸ πλέον. Br. c. vulg. Cf. Valken. pag. 150. A. B. Schaefer. ad L. Bos pag. 776. Supra etiam p. 232. nr. 176. τί τοι πλέον est in Cod. Pal. — κατὰ ταξεῖς. P. V. 2. διγλήνως. P. διγλήνως. Vulg. Br. — ὀδυρόμενος. P. — V. 4. ἀμφὶ πιάξε. P. — V. 5. καλεῦντι. P. κλαγγεῦντι. Br. c. vulg. De cane Nicaëder Ther. 674. καὶ τὴν μὲν κλάγξας ἀφεικὰς βάλε. Leonidas ep. p. 192. nr. 262. κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν. Pollux V. 86. ubi vid. Jungerm. T. I. p. 523. Schneider. ad Xenophont. de Venat. V. 5. p. 342. Verbi κλαγγίω aliud exemplum non novi. — V. 5. τί τοι πλέον. P. τί τὸ πλ. Br. c. editt. — τήνας. P. — V. 6. ὅστιον. P. ὅστιον. Vulg. ὅστιων. Br. cum Reisk. Saepe ante οὐδὲ negationem omitti docuit Schaeferus l. c. nec nostro loco neglecto. Hinc ap. Artemidor. Onir. II. 12. p. 154. fortasse probanda lectio Cod. Veneti, αἶγες δὲ λευκαί, οὐτὲ μέλαινας ἀγαθόν. Caeterum vide, an fortasse probum sit ὅστιον, quod quamvis alibi non occurrat, multa tamen similia habet. — λείπετ' ἀποικομένας. P. λείπεται οἰχομένας. Br. cum

editt. Vid. Steph. Thes. Gr. L. II. p. 1257. B. — Sequitur in Cod. vers. 7—12. epigrammatis Theocritei, quod dedimus integrum p. 433. nr. 438. Tum spatio relicto ejusdem epigr. v. 13—18. cum novo lemmate.

P. Nr. 433. τοῦ αὐτοῦ θεοκριτ^υ παίγνιον εἰς δάφν^υ τοῦ αὐτοῦ. *δορικὰ ὥσπερ καὶ τὰ βοηκολικά· οὐντος γὰρ κακείνα εἴραψε.* Br. I. 577. nr. 5. An. I. 2. p. 196. V. 1. λής. P. τὰν μοισᾶν. P. τὰν νυμφᾶν. Br. c. editt. — V. 2. κηγῶ. P. κηγῶν. Br. c. editt. κᾶγῶ. Dorvill. ad Char. p. 177. — ἀειρόμενος. P. ἀειράμενος. Br. c. editt. Illud fortasse tuearis. Cf. ad p. 360. nr. 13. v. 5. Sed nolui repugnare auctoritati aliorum Codd. praesertim in tanta erroris facilitate. — V. 3. ταξεῦμαι. P. probante Dorvillio l. c. ἀρξεῦμαι Br. c. editt. Eid. VII. 95. ὧ^ω τυ γεραίρειν ἀρξεῦμ'. Hoc praetuli, Toupio etiam assentiente. — βοηκόλος. P. βοικόλος. Br. — ἐγγύθεν ἄσει. P. ut est Eid. VII. 72. ἄμμιγα θελξῆι. Br. cum editt. — V. 4. κηροδίτω. P. κηροδίτω. Br. c. editt. — V. 5. λασιαύχενος. P. λασίας δρυός. Br. c. editt. ἐγγύθεν ἄντρον. P. ἄντρον ὀπισθεν. Br. cum editt. Certe in membr. lectione nec ἐγγίς ... ἐγγύθεν in eodem versu ferri posse videtur, nec ἐγγύθεν intra tres versus ter recurrens. Fortasse scribendum: στάντες λασιαύχενος ἔμπροθεν ἄντρον. ex Theocr. Eid. IX. 5. ἐμὴν δὲ τὸ βοηκολιάσδεν ἔμπροθεν. aut cum vulgatis: λασιαύχενος ἄντρον ὀπισθεν. — V. 6. αἰγιβάταν. P. Br. αἰγιβόταν. Vulgo. — ὀρφανίσουμες. P. ὀρφανίσωμες. Br. — In Cod. Pal. cum hoc epigrammate junguntur duo disticha (v. 3—6.) epigr. Theocritei, quod dedimus p. 204. nr. 340.

Nr. 434. τ^υ αὐτοῦ εἰς ἑαντ^ο ὅτι θεόκριτος συρακούσιος ἦν. Br. I. 265. tamquam *Artemidori Grammatici*, cui inscribitur in edit. Theocriti Aldina. An. I. 2. p. 190. — V. 1. χῖος. P. χῖος. Br. Theocritum Chium cum Syracusano confudit Tzetzta in Chil. I. 67. v. 1065. Theognidis nomen eundem expulit ex Athen. I. p. 14. E. Vid. Additam. An. in Athen. p. 9. — V. 1. τόδ' ἔγρ. P. τάδε γρ. Vulgo. τὰδ' ἔγραφα. Br. quod recepi. V. 2. συρακούσιων. P. et ed. Flor. συρηκούσιων. Br. c. vulgat. — V. 3. περικλητῆς. P. περικλητῆς. in Argum. Carm. Theocr. De περικλητῶς vid. Schaefer. ad Theocr. p. 210. et in Indic. crit. ad Apollon. Rh. T. II. p. 673. — φιλίνης. P. ed. Flor. Br. φιλίνης. Vulg. Sine lectionis diversitate Φιλίνα est

supra nr. 422. p. 631. nr. 116. et alibi. — V. 4. ὀθνεῖαν οὐτὴν ἐφελκυσάμαν. P. ὀθνεῖην οὐποτ' ἐφελκυσάμην. Br. c. vulg.

Nr. 435. ⁸ τ αὐτ εἰς ^ττραπέξῃ καίικον διασφριξῇ η μάλλον τωθαστιξ. et paulo post: ταῦτα τὰ ἐπιγραμμ ^{τα} ἐν συρακούσαις ἐγράφησαν. Br. I. 382. nr. 21. An. I. 2. p. 208. In Plan. p. 28. St. Leonidae inscribitur. V. 2. ἀρχομένης. P. ἐρχομένης. Pl. Br. Ap. Liban. T. IV. p. 1065. 17. ἀλλ' ἀπέρχονται μὲν τῆς θήρας θεοῖς. Scr. ἀπάρχονται. — V. 3. ποφασιν. P. Caeterum hoc epigramma neque διασφρικόν est, neque τωθαστικόν. Cohæret cum eo in Cod. Pal. nr. 436. nec spatio relicto, neque lemmate apposito. Edidi in Paralip. I. nr. 45. p. 653. Sensus et argumentum obscurum. V. 1. τῷπολλανος. P. Scripsi τῷ πόλλωνος. Codicis tamen lectionem pro genuina habere videtur doctissimus Welker in Fragm. Alcmæan. p. 43. ubi θᾶκος, πρᾶτος, ὀπάρα et πολύφανος comparat. Cum hoc tamen Dorismo caetera in his versibus non conspirant, et incerta omnino hujus versus, si modo versus est, lectio. Nomen videtur depravatum, verborum sedes permutatae. Trimetrum habebis integrum, verbis in hunc modum scriptis: Ἀρχυῖα Πόλλωνος ταῦτα τὰναθήματα. Reliquæ aliis tentanda et corrigenda relinquo.

Nr. 437. ⁸ τ αὐτοῦ εἰς ^τφαλῇ παίγνιον. Leguntur hoc loco sex priores versus epigrammatis Theocritei, cujus fragmenta leguntur p. 432. Etiam Plan. p. 27. St. nihil nisi fragmenta exhibet. Omnia conjunxi h. l. sicuti in editionibus Theocriti, etiam antiquissimis, habetur. Br. I. 377. nr. 4. An. I. 2. p. 194. V. 1. τόθι ταί. P. τῶς αἰ. Br. c. editt. quæ lectio depravata videbatur Valkenario. τῶς tuetur Hermannus. Membran. lectionem restitui. τόθι pro οὐ, ubi, est ap. Antiphil. p. 427. nr. 404. v. 5. Callimach. H. in Jov. 32. in Nicandri Alex. 9. 13. 123. 270. 603. (590.) et alibi. Vid. Hermann. ad Orph. Argon. 631. ad Homer. Hymn. in Vener. 158. p. 97. — V. 2. εἰρήσεις. P. εὐρησεις. Br. c. editt. V. 4. παιδογόννοι. P. Br. παιδογόννω. nonnulli. — V. 5. ἔρκος δ' ἐνθ' ἑρέον. P. κᾶπος δὲ σκιερός. ed. Flor.

*) i. e. φάλητα. quod φαλλόν significat. In illa voce vehementer trepidant Interpp. Luciani Jovæ Trag. §. 42. T. VI. p. 275. Σκύνθαι μὲν ἀκινάκη θύοντες . . . καὶ Κυλλήνιοι φάλητι. Cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 262.

Alii αἶνος. σῆκος δ' εὖ ἱερός. Br. c. Salm. caeterum non improbanda correctionem Toupii, σῆκος δ' εὖ ἱερός. Equidem membranis inhaerens duabus litteris leviter immutatis scripsi: ἔρκος δὲ σκικρόν. Litterae δει et δει in Codd. minimum discrepant. Liebelius ad Archilochi Reliqq. p. 90. malit: ἔρκος δ' εὖ ἱερόν. comparans θύρας ἐνερκίος αὐλῆς. Od. φ. 388. — περὶ δέδρομεν. P. V. 7—12. leguntur p. 452. c. lemmate: ταῦ αὐτοῦ εἰς ἀμπελονα (scr. ἀμπελῶνα) δευδράδα καὶ ἄλσος. V. 10. ἀχεῦσιν. P. ἀχεῦσι. Br. V. 11. ξουθαὶ δ' ἀηδονίδες. P. δ' Br. omittit c. vulg. ἀντιαχεῦσαι μέλπουσι. marg. μέλποιτε. P. alterum fortasse pro μέλποντι. μελποῦσαι. Vulg. ἀνταχεῦσαι μελποῦσαι. Br. c. Scaligero. Lenius mihi videbatur, ἀντιαχεῦσαι μέλπουσι, aut μέλποντι. ἰαχῇ et ἰαχεῖν de cantu est in Eurip. Iph. Aul. 1039. Ion. 499. compositum ἀντιαχῶν ap. Orph. Argonaut. 831. et ap. Nonn. Paraphr. p. 86, 5. καὶ χορὸς ἀντιάχου θεμιστοπόλων Φαρσαίων. — στόμασι. P. στόμασιν. editt. στόμασι. Br. — V. 13—17, spatio in Cod. relicto tamquam peculiare epigramma leguntur cum lemmate: εὐχῇ, τοῦ αὐτοῦ εἰς κρίνον ἐπὶ ἐρωτικῇ ὑπαθέσει· διὸ τὸν δάφνιδος ἔρωτας ὡς ἀπὸ τοῦ πανός, et ad v. 17. ubi nova incipit pagina: τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. παῖγνιον εἰς δάφνιν. V. 15. ἔξο, P. et editt. ἔσδεο. Br. πριάπω. P. πριήψ. Br. c. vulg. quod doricis formis in praecedentibus non respondet. — V. 14. εἶχον ἀπὸ στρέψαι. P. εὐχέ' ἀποστέρξαι. Br. c. vulg. Illud non muto: Priapus roga, ut mihi Daphnidis amorem deponere liceat. — V. 15. ἀπορρέξαι. P. ἐπιρρέξιν. Br. c. vulg. Compositum ἀπορρέξιν in Lexicis nostris non comparet, sed non minus sincerum videri debet, quam ἀποθύειν et ἀποσπένδειν. Caeterum infinitivus aoristi bene habet post verba optandi, promittendi, cupiendi. Vid. Br. ad Aeschyl. Pers. v. 738, p. 333. ad Apollon. Rh. III. 972. Hinc ap. Apollod. I. 3. p. 17, συνθέμενος, ἃν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις. recte Clavierius πλησιάσαι restituit ex Codd. Cf. infra ad p. 625. nr. 67. — καλαν. P. καλόν. Br. c. editt. — ἀνανεύσι. P. ἀνανεύσθ. Vulg. Br. ἐπινεύσθ in uno alterove inventum Codice malebat Valkenarius, Sensus est in vulgata: Si Priapus me a pueri amore liberaverit, haecum ei mactabo; sin renuerit, (aut: sin pueri amorem mihi annuerit, δπινεύσθ.) atque ut Daphnide potiar effecerit, tres victimas ei immolabo. — V. 16. τρισσὰ θύη. P. et sic Steph. Schaef. τρισσοθύην. Br. c. aliis editt. De triplici huiusmodi sacrificio locus est Aeliani in H. An. X. 50. sic corrigendus et distinguendus: εἰ γοῦν ἐθέλοις θῦσαι

ὄν, ἰδοῦ σοι τῷ βωμῷ παρέστηκεν ὄϊς, καὶ δὴ χέρονίβες, καὶ κατάρ-
 ξασθαι (subaudi πάρεστι), εἴτε αἶγα, εἴτε ἔριπον, εἰ δὲ εἴης τῶν
 ἀδροτέρων, καὶ ἐθέλοις, βοῦν θήλειαν ἢ καὶ ἔτι πλείονες. — V. 17.
 τᾶρνα. D. ἄρνα. Br. c. editt. V. 18. νένοι. P. αἰοι. Br. cum vulg.
 Margini Cod. adscriptum, σαπρὸν καὶ μυσαρὸν.

P. Nr. 438. Φιλίππου εἰς μύρμηκας. Br. II. 232. nr. 73. An. II.
 2. p. 199. V. 1. In marg. Cod. σφάλμα. quod refertur, ni fallor, ad
 versus exitum, ἡνίκα τήνδε. Sic P. ἡνίκ' ἐγύλων. Pl. Br. ex Plaquidia
 procul dubio correctione. Scribe: ἡνίκ' ἔτενον. ligurriebant, gustabant.
 Hesych. τένδει, ἐσθίει ἢ λιχνεῖ. ex Hesiod. Opp. et Dieb. v. 524:
 ὅτ' ἀνόσπεος ὦν πόδα τένδει. De permutatione litterarum δ et θ.
 agens Eustath. ad Odys. τ. p. 709. 13. ἡ τοιαύτη δὲ τῶν εἰρημένων
 συμψύων φιλία ἐκ τοῦ τένδειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν, κατὰ τὸ, ὦν
 πόδα τένδει, τὸν προτείνθη ἐποίησεν, ὅς ἐστι προγείστης. — V. 3.
 Φιλίππου θεσσαλ εἰς μύρμηκας διαπλεύσαν ὕδωρ μετ' ἀχέρων ἐνεκα
 τ' φαγεῖν με). marg. P. κροσσόν. P. Pl. κρωσσόν. Br. V. 5. νέας
 ἀχνυτίδας. P. versu manco. νέας κούφας ἀχ. Pl. νεῶν κάρφας ἀχνυτί-
 δας. Br. i. e. οἱ δὲ φέροντες κάρφας ἀντὶ νεῶν. In Xenophont.
 Anab. I. 5. 10. pro κάρφης in nonnullis Codd. legitur κορυφῆς, quod
 quasi transitum facit ad κορυφῆς. At νέας non videtur mutandum esse:
 Illae senis agricolae strategemati aliud opposcentes, naves sibi parabant,
 paleas scilic. — V. 6. αὐτοκνβερνῆται. P. αὐτοκνβερνῆτι. Pian. Br.
 Illud compositum Lexicis addendum, sicut etiam ἀρχικνβερνῆτης, quo
 usus est Diodor. Sic. XX. 51. — πρὸς κύτας. P. πρὸς τάχος. Pl. quod
 fortasse ortum ex glossa τεῦχος. Pessimam lectionem non tueri debe-
 bat Boschius. — V. 7. ἀνέπεισαν. c. duplici accusativo ad analogiam
 verborum διδάσκειν et παιδεύειν. Addaeus p. 449. nr. 544. Ἰνδὴν
 βήρυλλον με Τρίγων ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι.

Nr. 439. κρηγόρου εἰς κρανίον ἀνθρώπου κείμεν ἀτημελη-
 Br. II. 150. nr. 35. An. II. 1. p. 407. In Plan. p. 53. St. Antiphilo
 inscribitur. V. 2. ἀρμονίην. P. ἀρμονίη. Pl. Br. V. 3. θανάτοιο.
 cadaveris. Vid. ad p. 267. nr. 404. v. 4. V. 5. κῆσο πέλας κατα-
 πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν ὄφρα. P. Sic quoque Plan. nisi quod Ascens.
 et St. οὐ inseruerunt post πέλας, et παρὰ τρόπον (πρόπον Steph.)
 exhibent editt. κῆσο πέλας οὐ κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν, ὄφρα.
 Br. quem tam elumbes numeros patienter tulisse miror. Vitium ubi
 lateat, docet rhythmus verborum πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν, qui totus

est bucolicus, tum v. 6. verbum ἀθρήσας, quod, ut cum ὄφρα quodammodo conveniret, Plan. mutavit in ἀθρήσας, Br. in ἀθρήσης. Deleto κατά, quod male abundat in hac constructione, versus rhythmum restitui; post ὄφρα autem excidit μάθη τις, vel ejusmodi quid, quod cum ἀθρήσας cohaeret. Haec expedita sunt, nec elegantia carent. — παρὰ τρόπον. Plan. παρ' ἀτραπὸν. P. Ap. Aelian. Hist. An. XII. 15. τῖνα τρόπον Gesnerus recte mutavit in τὴν ἀτραπὸν. Sed vel sic dubito, an omnia in illo loco jam satis emendate legantur.

Nr. 440. μούσχου συραξ ἔρωις δραπέτης. οὗτος ὁ μούσχος ποιητῆς ἐστὶ τῶν καλουμένων βουκολιῶν ποιημάτων. ὧν πρῶτος θεόκριτος. δεύτερος αὐτός ὁ μούσχος. τρίτος βίων σμυρναῖος. et paulo post: οὗτος τὸν χρόν' καθορῶν ὁ μὸς γινώσκω οὗτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἐτέρους ἐνέτυχεν. (Scr. ἐνέτυχον.) Br. I. 404. nr. 3. Cf. Plan. p. 37. St. Stobaei Flor. p. 391. Gesn. p. 255. Grot. V. 3. ἐστὶ ὁ. P. V. 4. μισθόν τοι. P. V. 5. τοι δ' ὦ ξένη. P. τί δ', ὦ ξ. Br. c. Grot. τὸ δ', ὦ ξ. Valken. cum Vulcanio et Heinsio. V. 6. ἐστὶ. P. ἐντί. Br. μάθεις. P. V. 7. αὐτοῦ. P. αὐτῶ. Br. c. al. V. 10. ἣν δὲ χολαῖ. P. Ingeniose H. van Eldik. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489. φρὴν δὲ χολά. mel in ore, fel in corde. Cf. Plaut. in Trucul. I. 2. 76. V. 13. μήκνλλα. P. μακνύλα. Valk. cum aliis, τήνω. P. τήνω. Br. et alii. V. 14. καὶ αἰδῶ. P. καὶ εἰς αἰδῶ. Vulg. Praepositione nihil opus, quum αἰδῶ etiam quadrisyllabum sit. Vid. ad p. 305. nr. 624. v. 2. — V. 16. ὄσον. P. ὡς. alii. — ἐπ' ἄλλω. P. quod ex ἄλλως depravatum est. ἄλλους. Vulg. V. 17. σπλάγχνοισι δέ. P. V. 18. ἐπὲρ τόξῳ. P. Valk. et al. ἐπὶ τόξῳ. Br. metro claudicante. V. 19. τετθὼν ἐεῖ. P. ἐοῖ. Br. ἐνί. alii. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 58. p. 25. — P. V. 22. ὁ μούσχος καὶ αὐτὸς συρακούσιος ἦν, ὡς λόγος. marg. Pal. — πάντα μὲν. P. ταῦτα Br. c. auctoritatem Codd. Eadem vocabula tamen interdum permutantur. V. 22. δέ οἱ αὐτῶ. P. ἐνι αὐτῶ corr. Schaeferus p. 234. illa pronomina junctim ferri posse negans. [Cf. quae monui ad Gregor. Corinth. p. 86. et p. 872. sq. G. H. S.] — V. 23. ἐνοῖσα. P. ἐοῖσα. Vulg. ἐναίθει. P. ἀναίθει. vulg. Mihi illud quoque bene habere videtur. V. 25. πότ'. P. κλάοντα esse videtur in Pal. In marg. bis κλαίοντα. V. 26. γελάα. P. γελάη. Br. et Valk. ex Codd. V. 27. φαρμακοντα. P. in marg. φάρμακονεντί. Hoc in editt. φαρμακόνεντα genuinum videbatur Valken. V. 29. μὴ τὸ θίγη. P. Scripsi μὴ τὸ. Id Valkenario quoque praestare videbatur vulgato μὴ

τε, dissentiente Schaefero. Pro meo sensu pronomen vi non destituitur. — *πλαναῖ*. P. *πλάνα*. Vulg.

Nr. 441. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ^ς εἰς ἡρακλε^α*. Br. II. 435. nr. 33. An. II. 3. p. 261. V. 3. *μη δέ ποτ' ἡττηθείς*. P. et ed. Flor. *μη-δίποθ' ἡττ*. Br. c. vulg. V. 5. *προς εἰπε*. P. — Nr. 442. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ μυριναίου εἰς ἀλίεα πενή οὔτινος ἡράσθη πόρη πλουσία*. Br. III. 55. nr. 64. An. III. 1. p. 94. V. 1. *τίς*. P. V. 3. *μιν θῆκε*. Causa non erat, cur poeta augmentum omitteret; ἔθηκε videtur scripsisse. V. 4. *ὄγκον*. P. — Nr. 443. *παύλον οἰλεν^τ κ πυρον εἰς ἔρωτα^ο ως περ τὴν ἀφροδίτην*. Br. III. 85. nr. 43. An. III. 1. p. 155. V. 1. *κοιλίῃης*. Vid. H. de Bosch. T. IV. p. 260. Ap. Aelian. H. An. I. 45. *καὶ ἐνταῦθα κοιλάνας τὸν τόπον*. scr. cum Cod. Monac. οἱ κοιλάνας. — *παφίη*. P. unde error ejus, qui lemma concinnavit. *παφίη*. Pl. Br. Stob. Flor. p. 390. 53. V. 4. *φλογεροῦ*. P. *φλογέον*. Pl. Br. Utrumque probum. Theocr. Eid. II. 133. *Ἔρως . . πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθε*. — V. 5. *μαχάδι*. P. *μαχλάδι*. Pl. Br. *γυσιόρον* an *γυσιβόρον* ambiguum in P. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 81. V. 6. *ἐπὶ ῥηπίζει* et *ἐφ' ἐλκομένη*. P. Verbum *ὑπορπίζειν* Lexicis addendum.

Nr. 444. *ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ. εἰς παρθένιον*. Br. III. 93. nr. 73. inter epigr. Pauli Silentiar. An. III. 1. p. 174. *Paulo tribuitur in Plan.* p. 20. St. et in Stob. Flor. p. 64. Gesn. V. 2. *ᾤλεσθ' ἐν*. P. *ᾤλεσεν ἄν*. Pl. Stob. quod verius videtur. V. 3. *ἐν-θιςμως*. P. *ἐνθιςμως*. Pl. Stob. Br. Utrumque bene habet, ut *ἐννόμως* et *ἐννόμως*. — Nr. 445. *ἰουλιαν αἰγυπτ^ς εἰς τατιανον τινα θαυμάσιον ἄνθρωπον*. Br. II. 502. nr. 39. An. II. 3. p. 384. V. 3. *τητιανέ*. P. *Τιτιανέ*. P. *Τατιανέ*. Br. cum auctore lemmatis. — *βίοιο γαλήνη*. P. *βιότοιο γαλήνη*. Pl. Br. P. V. 5. *αὔξων*. P. *αὔξων*. Pl. Br. *πρίν*. in marg. *πλήν*. P. *γάρ*. Pl. Br. quod sensus postulat. V. 6. *πλούτος*. P. *πλούτον*. Pl. Br.

Nr. 446. *τ^ς αὐτ^ς εἰς βίον παραινετικ^ο*. εἰς τὸν βίον ὅτε καλός. Br. II. 503. nr. 43. An. II. 3. p. 386. V. 2. *ἄχη*. P. Br. *ἄκη*. Pl. quod tueri conatur Bosch. T. IV. p. 226. V. 7. *ὀπάσαι*. P. Br. *ὀπάξαι*. Pl. — Nr. 447. *τ^ς αὐτου εἰς λακαίνα γυν^ς τὸν ἴδιον νιὸν ἀποκτείνασα*. Br. II. 504. nr. 47. An. II. 3. p. 387. Legitur etiam supra p. 241.

in margine. V. 1. 2. Suid. T. II. p. 569. — Nr. 448. ἐρώτησις ὁμήρου. Br. III. 148. nr. 27. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἡ ῥ' ἐχομέναι. P. ἡ ῥ' ἔχειτ' ἰχθῦς. Br. ex Certam. Hom. et Hesiod. p. 497. ed. Lips. θηρήτορες ἡ ῥ' ἔχειτ' ἰχθῦς. in Vit. Homeri Pseudo-Plutarchi, V. 2. ἀντ' ἀποκρισις. P. λιπόμεθα ὅσος, P. ἄσος ἔλομεν, λιπόμεσθα ἃ δ' οὐχ. Br. ex Vit. Homer. in Opp. Herodoti p. 760.

Nr. 449. τιν' ἂν εἴποι λογ³ ἔρως ἐρῶν. Br. III. 141. nr. 1. An. III. 1. p. 273. V. 3. ἰσοφαρίζει. P. — Nr. 450. στί οὐς εἶπεν Φιλημων εἰς εὐρεῖν. Br. II. 61. An. II. 1. p. 187. V. 1. in marg. θαυμαστον. V. 2. αἰσθησιν. P. φασὶ τινές. P. ὡς φασιν τινές. Pl. V. 3. ἀπ' ἡγξ. P. — Nr. 451. τιν' ἂν εἴποι λόγους πρὸς προκν¹ τ' ἀδελφῇν φιλομηλ/. Br. III. 141. nr. 2. An. III. 1. p. 273. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. ἔδνα. P. — γλῶσσαν ἐθέρισσε. Soph. Aj. 273. τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν Πιπτεῖ θερίσας. — Nr. 452. εἰς το αὐτο. Br. I. c. V. 3. ὥπασε. P. V. 4. ἐρξας, P. ἔρξας. Pl. et statim ἔρκεισι. P. — V. 5. δ' ἐνόσφησε. P. δὲ νόσφισε. Pl. δ' ἐνόσφιος. Br. — Nr. 453. τιν' ἀνείποι λόγ³ μελέαγρ⁰ μελλοντ⁰ βοὸς θίεσθαι τ' διτ' ε' μνησκόμενον. Idem lemma in Plan. p. 33. St. Meleagro poëtae hoc epigr. tribnit Br. I. 33. nr. 116. An. I. 1. p. 127. quod probabile. Nihil est in hoc tetrasticho, quod Meleagrum, Althaeae filium, loqui fidem faciat. V. 1. θαυμαστόν. in marg. P.

P. Nr. 454. τινὰς ἂν εἴποι λογ³ καλλιόπη εἰς γεωργίαν. In marg. οἰραίων. Dedi in Paralip. I. nr. 46. p. 654. Scriptus videtur versus in Georgium Pisidam, nobilissimum suae aetatis poëtam. — Nr. 455. τιν' εἴποι λόγ³ ἀπολλων περι ομηρου. ἂν in lemmae omisum, ut infra nr. 477. 8. 9. Br. III. 146. nr. 19. An. III. 1. p. 278. ἐγώ. P. ἐγών. Pl. Br. — Nr. 456. πασιγᾶς δια τ' ἐρωτα του ταυρου. Br. III. 141. nr. 3. An. III. 1. p. 274. — Nr. 457. τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς τρωθεντ⁰ αγαμν¹/. Br. III. 142. nr. 7. An. III. 1. p. 275. V. 1. ἐμόν. P. Pl. Br. ἐόν. Draco de Metr. p. 96, 25. V. 2. σταδίουσιν. P. σταδῆσιν. Plan. Br. Veteres eodem sensu etiam dixisse ἐν σταδίῳ μάχεσθαι, suspicatur Schaefer. ad L. Bos. p. 266. V. 3. βλάβη. P. et ita in marg. λῶβη. Pl. Br. — V. 4. πῆμα φανει. P. πῆμ' ἦκει. Pl. Br. μέγα πῆμα. Ap. Apollon. Rhod. IV. 4. ἡέ μιν ἄτης πῆμα δρεμεῖεν.

scribendum videtur: ἡδὲ μέγ' αἴτης πῆμα. Certe μιν c. Brunkio ad remotum κάματος referri posse non videtur. — V. 5. πένθεα πάσχεις. P. πῆματα π. Pl. Br. V. 6. πᾶσιν. P. Pl. πᾶσι. Br.

Nr. 438. τί ἄν εἴποι ὀδυσσεὺς ἐπιβ^υ τ' ἰθάκης. Br. III. 146, nr. 18, An. III. 1. p. 278. V. 2. οὐδας. P. V. 5. γλύνκιον ἦς. P. γλύνκιον γ' ἦς. Pl. Vid. ad p. 426. nr. 395. v. 1. — Nr. 439. τί ἄν εἴποι ἀχιλλεὺς οῤῥῶν τ' ὀδυσσεῖα ἐναδην. Br. III. 145. nr. 17. An. III. 1. p. 278. V. 2. ἄμῃ an οὐ μῃ obscurum in P. — Nr. 460. τι αν εἰποι ἀχιλλεὺς οῤῥῶν τα οπλα κείμενα. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 285. nos in Paralip. I. nr. 47. p. 654. V. 3. οἶδα γυν ὅτι πολλα τ' ἐφ'. P. Scripsi certa emendatione: οἶδα δὲ γυν ὅτι Παλλὰς ἐφ'. — V. 4. ἡμετέρης. P. ἡμετέρην scripsi cum cl. editore. *) — Nr. 461. τίνες ανειποι λογ³ ο^ο πύρρ^ο ἐπιβας τροίας. Br. III. 144. nr. 12. An. III. 1. p. 276. V. 5. ὀλεῦσαι. P. ὀλέσσαι, Plan. Br. V. 7. ἀνύσσει. P. ἀνύσει. Pl. quod in ἀνύσει mutat Brodaeus, assentiente Scaligero in not. mst. Recte, modo σ duplicetur.

Nr. 462. τίν^ο αν εἰποι λόγους δηιανηρα τ^ο πικρ^ο πορ^ο την τροίαν. Br. III. 144. nr. 13. An. III. 1. p. 277. P. V. 2. ὡς ἐκ προσώπου δηιανείρας τὸ ὄλον. marg. P. ἀχιλλέως. P. ἀχιλλέος. Pl. Br. V. 6. ἀνύσσαι. P. et vett. editt. Pl. ἀνύσσαι. Steph. — Nr. 463. τιανείπαι εκτωρ οῤ^ο τον ἀχιλλεα εν τοῖς απλαις. Scripsi "Ελενας c. edit. Flor. Ald. 1. et Nic. Sab. Br. III. 144. nr. 10. An. III. 1, p. 276. V. 2. τι ῥήγιον. P. τί ῥήγιον. Pl. cum interrogandi signo in fine, τι Br. Hoc quum molestum sit initio ῥήσεως, vide an corrigi debeat: ἔντεσιν ἀθανάτοις· ἡ ῥήγιον ἔσσεται ἄλγος.. — ἄλγος. P. V. 4. ὡς ποτ' ἄν. P. in marg. ὡς. ὀππόταν. Pl. Br. Ne in ὀππόταν πόρεν haereas, indicativum sic posuit etiam Paul. Sil. p. 466. nr. 651. προκόπτεπλος ὕταν περικίδνεται Ἥως. Vid. supra ad p. 94. nr. 41. v. 5. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XII. corrigit: καὶ γενετῆρι, "Ὅσομ' (auguror), ὅτ' ἔντεα ταῦτα. Si emendatione opus est, malim sane: οἷς πότμον ἔντεα ταῦτα θεὸς π. α. τ. in quorum perniciem dea

*) In marg. ἕως ᾗδε ἀντεβλήθη, i. e. hucusque codex cum autographo comparatus est. Quae nota in pluribus Cod. Pal. partibus recurrit.

Achilli arma tribuit. In πότμος priorem corripuit Soph. in Antig. v. 83. Oed. Tyr. 271. Orpheus Argon. 1298. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πόντον παράμειψε θείουσα Ἀργῶ. et v. 1294. si vera est correctio Hermannii: δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν ἐπεί, πότμος ἦλνθε λυγρός. Bion Eid. I. 45. δύσποτμε, μέινον. Ep. in Palat. p. 255. nr. 334. δύσποτμος ἐκ χενεῖς. Ep. in Append. T. II. p. 820. nr. 201. ἧ μάλα δὴ περιεῖτο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα.

Nr. 464. ^ττιανσκοι παρις τρωθεν μενελ/. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 285. nos in Paralip. I. nr. 48. p. 654. In lemmate pro παρις videtur scribendum Πάνδαρος. — V. 1. ἔρρετε οἱ. Fortasse ἔρρετε δὴ. Proxima ducta ex Ἰλ. ω. 239. ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες. αἰγιαλῆες. Hesych. Αἰγιαλεῖς. οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι. Vid. Valken. ad Herodot. p. 406. 83. —

Nr. 465. ^δτίναν εἶποι λόγους ἀλθεα παρακαλ/ τὸν μελέαγον. Edidit Huschk. An. cr. p. 283. Paralip. I. nr. 49. p. 655. Locus de Althaea ap. Apollodor. I. 8. 2. p. 5. mutilus est, et sic, ni fallor, scribendus: ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδας (sic Codd.) ἐξ Οἰνῶς * * * καὶ Μελέαγον, ὃν ἐξ Ἀρεως γεγενῆσθαι φασί. Nomen alterius filiorum excidit, una cum copula, quae in Codd. desideratur. V. 1. ἀλεγιζέτι. P. ἀλεγιζέις scripsi, quum ἀλεγιζεσθαι non usurpetur.

Nr. 466. ³τίνας ἂν εἶποι λόγ³ αλκιστ⁶ τ⁶ ἀδμητ⁶ ζευξαν⁶ λεοντ⁶ κ/⁶ καπρ⁶ εἰστοοχημα. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 284. nos in Paralip. I. nr. 50. p. 655. V. 1. ἔστρεψαν. P. ἔστρεψαν videtur legendum. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 2. Comparat cl. editor Eurip. Helen. 1449. πᾶσαν δὲ χρῆν γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις Ἰμέναιον Ἑλένης. — Nr. 467. τίνας ἂν εἶποι λόγους ὁ πηλεὺς ἀκούων ὁ ἀπο-⁶μαχος εστιν αχιλλ/. Edidit Huschk. l. c. p. 285. Paralip. I. nr. 51. p. 656. V. 2. ὑριστεύειν. Ductum ex Ἰλ. λ. 782. V. 3. Cf. Ἰλ. π. 281.

Nr. 468. ³τίναν ἂν εἶποι λόγ³ η³ ηρα αποθεωθεν ηρακλέους. Br. III. 142. nr. 4. An. III. 1. p. 274. V. 2. πόνον. P. πόνος. Pl. Br. — Nr. 469. ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. Br. l. c. V. 1. χάριν ἐτέλεσε. P. ἐξετέλεσε. Pl. Br. — Nr. 470. ^ετι ^οαν ^οεἶποι ^οαχιλλ/ ^οπρ^ο ^οτ^ο ^οαἶντα ^οφιλον^οθη^οναι. Edidit Huschke Anal. cr. p. 282. qui in lemmate φίλον θῆναι exhibit uncinis inclusum. φιλονθῆναι sincerum est, modo Ὀδυσσεῖ addas.

Cf. Suid. in *φιλωθέντες*. T. III. p. 612. — Paralip. I. nr. 52. p. 656. V. 3. *ἤλτεν*. P. V. 4. *Ζεὺς δέ*. P. Scripsi *τε*. — In fine versus *ἱρινός*. P. Vid. ad p. 234. nr. 88. *Ἴλ. τ. 87. ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφῶτες Ἑρινός*. V. 5. *αἶθε*. P. *αἶθε*. Huschke.

Nr. 471. *τὴν ἂν εἴποι λόγ³ νίστωρ ἀκούσ² ὁδὸς² ἐπανέλθον^τ*. Edidit Huschke in An. cr. p. 285. Paralip. I. nr. 53. p. 657. V. 2. *ἀφίκανε*. P. Addidi litteram paragoricam. V. 3. *ἔθνεα*. Brat qui *ἦθεα* mallet. Membr. lectionem tuetur cl. editor, quamquam illi conjecturae speciem conciliet Heliodor. II. p. 97. *πολλὰ μὲν αἰ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἦθη τε καὶ νοῦς εἰς πείραν ἤκουσιν*. Orpheus Argon. 1280. *γινῶναι τε πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν*. De illorum vocabulorum permutatione dixi ad Christodor. Ecphr. v. 406. p. 35. — P. Nr. 472. *εἰς τὸν αὖ ὁδυσσεά*. Edidit Huschke l. c. p. 286. Paralip. I. nr. 54. p. 657. — Nr. 473. *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἀγαμέμνων καθοπισθέν^τ ἀχιλλ²*. Br. III. 145. nr. 9. An. III. 1. p. 276. V. 3. Junxi *φθισήνορα χεῖρα*.

Nr. 474. *τίνας ἂν εἴποι λόγ³ εἰδοθία οῤῥωσα² ἑλάν¹ εἰς τὴν φάρον*. In marg. *θανμαστόν*. Br. III. 145. nr. 14. An. III. 1. p. 277. V. 1. *γενέθλη*. P. Br. *γενέθλης*. Pl. Cf. Lennep. ad Coluth. v. 246. *ἰλήκοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διὸς ἔσσι γενέθλης*. — *σόν*. P. Br. *σέο*. Pl. — V. 2. *εἰς ὁρώ*. P. — *ἀτρεκ. γάρ*. P. Pl. *δέ*. Br. qua correctione carere possumus, si haec enuntiatio interrogative accipitur. Coluth. v. 306. ed. Bekkeri: *ἀτρεκίως, ὧ ξεῖνε, τῆς ποτὲ πνυθμένα πάτρης Τὸ πρὶν ἰδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων*; De γὰρ in interrogatione vid. Herm. ad Aristoph. Nub. v. 192. p. 36. — Nr. 475. *τίνας ἂν εἴποι λόγ³ ἰλένη οῤῥωσα τονμεν καὶ τονπαρ⁶ μονομαχ²*. In marg. *θανμαστόν*. Br. III. 142. nr. 6. An. III. 1. p. 275. V. 1. *δορισθενές*. P. *δορυσθενές*. Pl. *δορισθενές*. Br. — V. 2. *ἀκμής*. P. Br. *ἀκμή*. Pl. V. 3. *ἔλη*. P. *ἔλοι*. Pl. Br.

Nr. 476. *τί εἴποι ἔκτωρ τοῦ πατρόκλου μη δυνήθεντος βαστασθ² το δορυ ἀχιλλ²*. (τοῦ ἀχιλλ. Plan. Scripsi τὸ ἀχιλλ.) Br. III. 145. nr. 8. An. III. 1. p. 275. V. 1. *ἀσθενῶν*. P. Br. *οὐ σθένων*. Plan. Ibid. p. 8. St. additur: *τοῦ πατρόκλου ἀπόκρισις*. Ὠνησα. *θαῖττόν σ' εἶλε Πήλσιον δόρυ*. quod in Ascens. primum, ni fallor, legitur. In marg. Wechel. etiam alia reperitur *ἀπόκρισις*.

ἀλλ' εἰ τὸ δοῦρας κτεῖνο πάλλειν ἔσθινον,
οὐδ' ἂν τὰδ' ἔκτωρ ἔσθεν· ἀλλ' ἡμῖν δαμείς
πάντ' ἂν τάγ' αὐτοῦ σκόλ' ἀφ' ἧ' ἀνελλιπῇ.

Nr. 477. τί εἶποι ἡ θεῖς του τηλεφονος κελισθέντος ὑπο τῆς ἀμπέλου. Br. III. 142. nr. 5. An. III. 1. p. 274. V. 1. πράξομεν. P. πρήξωμεν. Pl. Br. V. 2. κλίνῃ ἐξ ἀλ. P. ἐν Ἀλ. βελέμοις. Pl. Br. Scripsi κλίνῃ ἔξ Ἀλεξ. In Ἀλέξανδρος prima producitur, littera λ pronuntiando duplicata; ut in Αἰόλου sp. Homer. Od. κ. 56. 60. ubi erant, qui Αἰόλου scriberent. — Nr. 478. τί εἶποι ο πριαμος του ελενου διδοντ' βουλ' τ' ἑλλῃσιν ἔναληφθητροισι. In marg. θαυμαστόν. Ed. Mit. Hirsch. Anal. cr. pag. 287. Paralip. I. nr. 55. pag. 658. — Nr. 479. τι εἶποι περσεῖς μετὰ τὴν ἀναίρουν τ' κητ' τ' ἀνδραμς μῆ' θελοσ' αὐ' λαβ'. Hirschke I. c. Paralip. I. nr. 56. pag. 658. — Nr. 480. τί εἶποι ἱπποδαμεία με τ' ἀναίρουν τ' οἰνομάου πειλοπ θελησαντ' αὐ' λαβ'. Hirschke I. c. Paralip. I. nr. 57, p. 659. V. 2. ταίτη. P. ταίτη. Hirschke.

P. Nr. 481. ἰουλιαν' σχο) τοῦ μετεωρ' βραδετορ' παρελθόντος. Epitheto τοῦ μετεώρου ornatur etiam Palladas p. 447. nr. 529. — Br. III. 243. nr. 433. tamquam ἄδηλον. ut est in Plan. p. 70. St. An. III. 2. p. 119. Cf. Addenda T. III. 3. p. 131. V. 1. ἐσπίριος. P. ἐνστέριος. Pl. Br. quod famuli nomen. At famulus nihil impedit quominus Hesperius appellatus fuerit; quo admissio, argutior etiam evadit sensus. V. 2. ὅς μὲν, ὁ ἔπνος sc. ὅς δέ, servus Hesperius. — ἐπὶ βρίας. P. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ὁ δέ. P. ὅς δέ. Pl. Br. Subaudi ἵππος. V. 4. margini adscriptum Ὠραῖον. — Sequitur in Cod. epigr. Palladae, quod dedimus p. 384. nr. 178. In fine adscriptum: ἀγαθόν.

Nr. 482. ἀγα σχολαστιξ εἰς τὰ λυτὰ ζῳων τ βασιλέως. Br. III. 60. nr. 72. An. III. 1. p. 99. In lemmate Br. εἰς τὰβλαν dedit c. Salm. Codicis lectioni, quam habet etiam Plan., patrocinator Dorvill. in Vann. crit. p. 252. — V. 1. ῥέξαμεν. P. ῥέξομεν. Pl. Br. In generalioribus enuntiationibus saepe εἰ futuro jungitur, sed plerumque ita, ut futurum sequatur, aut optativus cum ἄν. Causam satis gravem non videbam, cur a membr. lectione recederem. Augmentum poetā omisit in rhythmī bucolici gratiam. V. 2. εἶς. P. ἐς. Pl. Br. V. 4. ἀναπνέουσιν. in marg. πνέουσιν. P. ἀναπνέουσιν. Pl. Br. μόνον. P.

μοῦνον. Pl. Br. — V. 4. λόβος. P. λῆβος. Pl. Br. V. 6. κύβον. P. κύβων. Pl. Br. V. 7. ποιηλότευκτος. P. ποιηλ. Pl. Br. — Θέτις. P. θέσις. Pl. Br. V. 8. ὀπισθιδίκην εἰσοδον. P. ὀπισθιδίην εἰς ὁδόν. Pl. Br. — V. 9. ἔχεν. P. Pl. ἔχε. Br. V. 11. ὅς τε. P. ὅς δέ. Pl. Br. μονάδα. P. μονάδα. Pl. Br. — V. 12. πομάτην. P. πυμάτην. Pl. Br. V. 13. ἐν omissum in P. supplet Pl. Br. V. 14. ἐνδεκάτην. P. Br. ἐνδεκάτης. Pl. — V. 18. πεντ' ἐπὶ καὶ δεκάτωι. P. junctim Pl. Br. Sic et v. 18. ὅκτ' καὶ δεκ. P. πανομοιῶς. P. παρομοιῶς. Pl. Br. Illud revocare non dubitavi. Eadem varietas occurrit p. 558. nr. 367. Sic etiam παναίτιος et παραίτιος permittantur p. 416. nr. 358. πα- νέσχατον et παρέσχατον ap. Apoll. Rhod. IV. 308. πατέγκλος et παρέγκλος Ib. III. 1196. — εἰσέτι ἄλλας. P. δ' inserit Pl. Br. — V. 23. ψηφάδα γὰρ ἰσθμοῦ. P. ψηφίδας ἀριθμοῦ. Pl. ἀπ' ἡθμοῦ. Br. c. Salm. Hoc recepi. Error inde ortus videtur, quod scriptum esset, ἀπ' ἡθμοῦ, unde ἀρισθμον factum et ἀριθμοῦ, frequenti permutatione litterarum ρ et φ, η et ις. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 429. [ἡθμός et ἰσθμός confusa etiam in Xenoph. Mem. I. 4. 6. G. H. S.] — P. V. 24. ἀγαθίου μυριναίου. marg. P. κευθομένη. P. ed. pr. Flor. Aldd. tres. κευθομένην, Steph. κευθομένης. Br. c. Salm. κευθομένη malebat Dorvill, quod ut lenissimum recepi. V. 26. πρόσθε μεριζομένης. Sensus videtur requirere, ut scribatur: πρόσθεν ἐριζομένης. octo disjunctae sunt continuo, quae antea junctae erant; aut: πρόσθ' ὁμῇ ἰζομένης. De ὁμῇ vid. Bentley. ad Callimach. Fr. CCXCIII. Intrpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 27. ἐπεὶ κοίρανος αὐτός. P. καὶ post ἐπεὶ suppeditat Plan. κοίρανος ἀνδρῶν. Br. nescio unde, nec fortasse consulto.

Nr. 483. εἰς τίνα ἀπὸ περσέας πεσόντα. Br. III. 248. nr. 461. An. III. 1. p. 134. In Plan. p. 27. St. lemma est: εἰς τίνα θανόντα ἐπὶ πληρομονῆς περιστῶν μήλων. V. 2. Scr. Θεογνωστόν. — Nr. 484. ^ω ^τ παλλαδᾶ εἰς τίνα αὐτ' πεμψαν σιτενσιμ/. V. 1. ἔλαβεν ποτί. P. Pl. V. 2. πόντον ἐπιπλείων. P. πόντον ἐπιπλώων. Pl. Br. Etiam in Od. ε. 284. εἴσατο γὰρ οἱ πόντον ἐπιπλώων. vulgo ἐπιπλείων legitur. ut Od. ο. 34. πλείειν. Verbum itaque servavi, πόντον in πόντον mutato. Od. δ. 842. ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα. 'Ιλ. γ. 47. ἐν ποντοπόροις νέεσαι πόντον ἐπιπλώσας. 'Ιλ. ζ. 291. ἐπιπλώεις εὐρεῖα πόντον. Genitivum junxisse videri possit Arat. Phaen. 922. κωφῆς ἀλὸς ὀππότε πολλοὶ Ἄνθρωποι ἐπιπλείωσι. sed recte ibi Scholastes: κωφῆς καὶ ἀν-

αισθήτου ούσης τῆς θαλάσσης. — ἦται. P. ἦν τι. Plan. Br. V. 3. αἰόλος. P. Vulgo αἰόλος. Sed vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 300. — ἀνεμώλιον ἦτορ. P. ἦτρον. Br. c. Salm. ἀνέμων πλῆον ἦτρον. Pl. A membr. non recedo, nec Grotius recessit vertens: *Aeolus at meus hic, vento cui, credo, tumet cor*. Stolidi significatur superbia. Coluth. 177. αἶα δὲ κυδιάει ἀνεμώλιος. Oppian. Hal. V. 95. ἀλκή δ' ἀνεμώλιος ἄφρων. — V. 5. καὶ πνεύματα. P. Pl. Br. val tentabat Scaliger in not. mat. πούκ ὄρνεα. Casaub. Suspica-bar, πνεύματα.

Nr. 485. ἐκ τῶν ἡλιοδωρ^{ου} αἰθιοπικῶν. Heliodor. L. III. 2. p. 175. ed. Bip: p. 109. ed. Coray. In Cod. Pal. versus non distincti. V. 1. θέτιν. P. θέτι. Vulg. V. 2. νιρέος. P. νηρέως. vulg. Vid. ad p. 169. nr. 164. v. 1. In Cod. Monacensi Heliodori nr. 157. duo versus in unum contracti; τὰν θέτιν ἀθανάταν εἰναλίω κόραν. V. 4. Παφίην. Rectius scripseris Παφίαν. ut v. 10. θυηπολίαν. V. 5. ἂ τόν. P. ἦ τόν. Vulg. δουρομανῆ. Cod. Mon. δουριμανῆ. Vulg. Utrumque bonum. Illud est p. 450. nr. 553. — τόν δ' ἄ. P. τόν τ'. Vulg. πτολέμωι. P. πτολέμων. Vulg. V. 6. ἐξέτεκεν λογόνων. P. λαγόνων. Vulg. ἐξέτεκε. Cod. Monac. et sic v. 8. τέκε. V. 11. πυθιάδη. P. πυθιάδι. Vulg. ὄλβια πυθιάδη χθονὶ κευθόμεναι. Cod. Monac. V. 12. ὑμεναίων. Vulg. et in Cod. Monac. nr. 157. εὐμενέων. P. ut editor Bipont. correxit, consentiente optimo Salmasii Codice. Vid. Coray T. II. p. 378. Nec aliter est in altero Cod. Monacensi nr. 96. — τάνδε. P. et alter Cod. Monac. τῶνδε. Vulg. V. 14. θέτιν. P. θέτι. Vulg. — Nr. 486. παλλαδᾶ εἰστο σιτενσιμον. Br. II. 410. nr. 18. An. II. 3. p. 208. V. 1. λιπαράν. P. πήραν. Pl. λαπάραν. Br. c. Salm. procul dubio vere. — ἀπὸ σφάξας. P. ἀποσφάξας. Br. ἀποσφίγξας. Plan. Grotius: *quod mihi mittebas clausum isiciumque vocabas*. Membran. lectio ferri posse non videtur. ἀποσφίγξας. ut in ep. Lucill. p. 536. nr. 210. ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.

Nr. 487. εἰς τινα πεμψαν^τ αὐτῷ ἰσχαδῶ. Iterum legitur cum eodem lemmate, quamvis falso, p. 549. Br. II. 411. nr. 23. 'An. II. 3. p. 211. V. 1. σῆκαζομένων. P. 1. συκιζομένων. P. 2. Pl. (ubi in Ald. 1. et Asc. σῆκιζομένων.) Br. προῦθηκας. P. 2. προίθηκας. P. 1. Pl. Br. — V. 2. γυφαλίων. P. 1. διψαλίων. P. 2. Pl. Br. V. 3. συκαθίντα. In Ald. 1. et Asc. σῆκαθίντα. — μαθών. omnes, praeter Br. qui Μάθων dedit ut nomen proprium. Frustra. V. 4. σβέσον ἐκ

δίψης. post illam, quam carne suilla excitasti, sitim, vino me Cyprio reficias, sitimque restinguas. Durius dictum, σβέσον με ἐκ δίψης, pro δίσπαν ἐμὴν σβέσον.

Nr. 488. τρέφονος εἰς τερτὴν τὴν κιθαρω τελευτήσασαν ὑπο πλῆγ^ς σκον. Inepte. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. V. 1. τέρπην. P. In marg. ουσ', librario fortasse cogitante de τέρπουσ'. Τέρπη. Pl. Br. Vid. Suid. T. I. p. 486. ubi nunc non dubito, quin legendum sit: Τέρπου (vulgo τρεπάνδρον) ἄδοντος καὶ κεχηγνύτος πρὸς τὴν ψῆδην, ἐμβalόντες εἰς τὸν φάρυγγα οἶκον ἀπέπνιξεν. — σκιάδεσιν αἰδων. P. σκιάδῃσιν αἰδός. Pl. σκιάδεσιν (in Carneorum festo) αἰδιάν. Br. posterius cum Salm. quam correctionem ἐφόρμιγγα postulabat. Licet tamen scribere minore mutatione: Τέρπη εὐ φόρμιγγα κρέκων, σκιάδεσιν αἰδων. Et hoc fortasse verum, quamvis Brunkiana lectio elegantior. V. 2. κάτθαν' ἐνοστήσας. P. κάτθανεν ἐξαπίνης. Br. ex Planudis, ni fallor, correctione. Reconditiorem lectionem latere non dubito. Suspiscabar ὀχθήσας, suspirio edito, exspiravit. ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάξας. Etym. M. p. 585. ed. Lips.

P. Nr. 489. παλλαδᾷ ἐπιβρεφ' δυο αμα τεχθεῖσι εἰς παρ' χρημ^ε ἄπο. Br. II. 415. nr. 37. An. II. 3. p. 220. V. 1. ἔτεκεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — Nr. 490. τῆς χαρικλ' ἠλιοδοίρου. Apud Heliodor. VIII. 11. T. II. p. 250. Exhibuit Huschke An. cr. p. 288. nos in Paralip. I. nr. 58. p. 659. V. 2. τὰ δόκητα. P. τὰδόκητα. Vulgo. quod quomodo cum metro conciliari possit, non video. In fr. Hermippi ap. Athen. I. p. 28. A. male excusum: τὰ γὰρ τὰναθήματα δαιτός. pro γάρ τ' ἀν. ut recte in editt. Homerī Od. α. 152. Ibid. versu proximo: Φοινίκη αὖ (Codd. δ' αὖ) καρπὸν φοίνικος delendum αὖ, quod metrum pessumdat. — Pro πέλει Huschk. μέλει corrigit. — Nr. 491. μονοστι εἰς ἐβδομαδ' θίωρος. Separatim legitur hic versus etiam ap. Plan. p. 125. St. in Anal. T. II. p. 405. Idem insertus poematio, quod vulgo sine auctoris nomine legitur. Vid. An. II. 3. p. 196. — Nr. 492. 493. 494. στρα. Fortasse στρατιώτων. Tamquam Stratonis hos versus edidit Huschk. An. cr. p. 288. V. 1. post θώρηξ fortasse ἄορ excidit.

Nr. 495. εἰς ἀγαμέμνονα. Esse deberet, ὡς ἀγαμέμνονος. Br. III. 145. nr. 15. An. III. 1. p. 277. V. 2. μὴ κίτι. P. δολοφρονέουσι γυναιξί. P. γυναιξί δολοφρονεούσαις. Pl. Br. Quum post Homerum
Tom. IV.

plures participia masculinae terminationis cum substantivis feminini generis conjunxerint (vid. Clark. ad *Il.* ε. 778. Herm. ad Orph. p. 346.), nihil in textu ausus sum mutare. Disputaverunt de illa generis enallage Dorvill. ad Char. p. 153. ad Coluth. v. 81. p. 27. Musgrav. ad Soph. Trach. 794. Ap. Manethon. V. 23. ὁ δὲ χρυσὸς Κοσμήται (L. κοσμεῖται) κοχλάδεσσιν ἄλως περιποφύροντος. pro περιποφύρουσης. fortasse locum habuerit observatio Schaeferi ad Apollon. Rh. T. II. p. 306.

Nr. 496. εἰς τὴν αἵρεσιν. τῶν στοίκων καὶ τῶν ἐπικουρείων. τίνος δὲ τὸ ἐπιγράμμα ζτ. τίον. (i. e. ζητητέον.) Br. II. 257. nr. 1. *Athenaeo* id tribuens cum Diogene Laërt. VI. 14. VII. 30. In Plan. p. 11.

St. est ἀδέσποτον. An. II. 2. p. 256. — V. 1. πανάρισται. P. πανάριστα. Pl. Br. — V. 2. σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Diog. Br. V. 3. τὰν ἀρίστον ἀρετὰν ψ. P. ex διττογραφίᾳ. ἀρίστον in reliquis non reperitur. V. 4. βίότον et πόλιος. P. βίοτον. Pl. βιοτάν. Diog. Br. πόλιος. omnes. In marg. Cod. adscriptum, ὥραϊον. V. 5. ἡδὺ πάθ. P. ἀδυπάθημα. Diog. loco sec. Br. V. 6. ἡ μία τῆς. P. ἡ μία τῶν. Pl. ἡ μία τῶν. Diog. ἦνυσε. omnes. ἦνυσε. Br. c. Meibomio; quae verba confusa in Palat. p. 317. nr. 701. Vulgatam sic explica: doctrinam de voluptate una Musarum sibi sumsit elaborandam et perficiendam. ἀνύειν de artifice est p. 710. nr. 51.

Nr. 497. κράτητος εἰς ἔρωτα. Br. I. 186. nr. 1. An. I. 1. p. 378. Eidem hos versus tribuit Diogen. Laërt. VI. p. 356. et Suid. in Κρά-^{δὲ}της. T. II. p. 370. In Plan. p. 58. St. ἄθλον. — V. 2. μὴ ταῦτα. P. V. 3. θεραπείᾳ. P. θεραπεία. Br. ἡρτῆσθω. P. ἡρτήσθω. Br. Duos versus contraxit Suidas: εἰ δὲ μὴ (Scr. μηδὲ) τοῦτο δύνανται, βρόχος. — Nr. 498. εἰς πέρσιν μητροφθορον. Br. III. 285. nr. 635. An. III. 2. p. 219. V. 1. μὴ θάπτε. P. θάψης. Pl. Br. μὴ θάπτειν suspicabar, qui infinitivus cum imperativo junctus nihil offensionis habet. *Ὀδ.* κ. 404. κτήματα δ' ἐν σπῆρσι πελάσσετε, ὕπλα τε πάντα· Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι. Apollon. Rh. IV. 760. αὐτὰρ ἔπειτα Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς . . . εἰπέ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς . . . ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθεῖν. Opp. Cyn. I. 35. μέλπε μόθους . . . μέλπε γένη σκυλάκων . . . Ἐχθιά μοι θήρεια λέγειν, φιλοτητας αἰδεῖν. Apud Eundem I. v. 28. μὴ γένος ἡρώων εἶπης . . . μὴ μοι βροτολογὸν αἰδεῖς. soloecismum sustuleris, αἰδεῖν corrigens, quo ducit etiam lectio Cod. Vatic. αἰεῖν. — V. 2. πάντων μήτηρ. P. μήτηρ πάντων. Pl. Br.

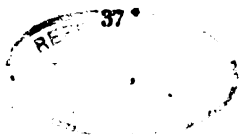
Nr. 499. εἰς τὸν χρόνον ἄδηλον. Br. II. 244. nr. 440. An. III. 2. p. 122. In Plan. p. 121. St. hoc epigr. cum duobus sequentibus coaluit. V. 1. ἀργαλῆως. P. Pl. *aegre progreditur et lento gressu.* ἀργαλῆως tacite scripsit Br. — πατέρων. P. πατέρων. Pl. Br. — V. 5. ἄριστος. P. ἀόριστος. Pl. Br. V. 6. αἰ^ω om. in P. accessit ex τ Pl. Br. — Nr. 500. ἀλλ. εἰς τὴν καταπτειν βην. (Scr. in edit. Βηρυτου.) Br. III. 244. nr. 441. An. III. 2. p. 123. V. 2. ἀπό θν. P. — Nr. 501. εἰς τὴν πο^τ. βην. (Scr. Βηρυτόν. Vid. ad p. 431. nr. 425. v. 6.) Iterum legitur p. 548. tamquam *Palladae*, qui illum Beryti casum non vidit. V. 1. οἱ νέκνεις πρότερον. P. 1. Pl. Br. οἱ πρότεροι νέκνεις. P. 2. V. 2. δὲ ζῶντες. P. 1. Pl. Br. δ' οἱ ζῶντες. P. 2.

P. Nr. 502. παλλαδᾶ πρὸς τινα φι^τ). In interiore marg. ξένονπερι κονδ^τ. fortasse pro, ζητητέον περὶ κονδίτου. Br. II. 412. nr. 26. An. II. 3. p. 214. V. 1. ἔσχεν. P. ἔσχε. Pl. Br. — V. 4. ῥωμαϊκώ-
τατος. P. Pl. ῥωμαϊκώτερος. Br. praeter necessitatem. V. 5. σκεύασον μοι οἶν μοι. P. V. 6. χρηρίζει. P. χρηρίζειν. Pl. Br. Causa satis gravis non videbatur, cur a Cod. lectione recederem. λέγονσι orationi inter-
jectum, ut φασί, οἶμαι et similia. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 60. — Nr. 503. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 429. nr. 109. An. II. 3. p. 252. V. 1. διζυφοῖς. P. Pl. Sic etiam v. 2do διζυφον. quod quid esset, nemo dicere potuit. ζωφίοις et ζωφί ἐν. Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 242. qui *pediculos* intelligit. Correctio parum firma. — V. 4. γέγονα. in marg. καὶ γέγονεν. P. Sic Pl. Br. „Interpolatum videtur a librariis hoc epigr., in cuius versu 3to ἡπιάλω κάμων ... περιῆψα olim lectum fuisse probabile est. Addita caetera ad supplen-
dam lacunam.“ Br. parum probabiliter. — Sequitur in Cod. versus:

ἔπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

sine auctoris nomine, aliove lemmate. Est is Nicandri in Ther. v. 741. ubi vid. Schneider. in Cur. posterior. p. 263. Legitur in Plan. L. I. p. 85. St. Νικάνδρον inscriptum. In vett. editt. omnibus, etiam in Cod. ap. Bandin. Catal. Mssc. Bibl. Laur. T. I. p. 100. Παλλαδᾶ.

Nr. 504. εἰς τὰς μούσας ἄδηλον. Br. II. 513. An. II. 3. p. 403. V. 4. εἶρε. in marg. ἡῖρε. P. εἶρε. Br. ἡῖρε. Pl. V. 8. Hunc versum, qui in P. et Pl. legitur, ut supervacaneum, uncinis compescui. V. 9. βίον τε καί. Pl. Br. το om. P. Senioris poetæ hi versus sunt, apud quos καὶ saepissime producitur ante vocalem, contra legem a veteribus

observatam. Vid. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 36. et de Versu heroico p. 108. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 167.

Nr. 505. εἰς τὰς αὐτάς. Br. II. 520. An. II. 5. p. 415. De Musarum imaginibus earumque attributis consule Viscont. in Mus. Pio-Clement. T. I. p. 39. sqq. ubi hoc poëmation saepe in testimonium vocat. V. 2. εἵκελον ἀτρεκίη. P. εἵκελος ἀτρεκίη. Pl. δαίκελον tacite correxit Br. 'Πεῖης δαίκελον est p. 129.' nr. 260. Agath. in Planud. nr. 532. p. 725. Idem in Pal. p. 380. nr. 153. Τητογενουῶς δαίκελον. — V. 3. ἀκούσης. P. unde ἀκούσης scripsi. Vid. ad p. 222. nr. 227. v. 7. ἀκούσεις. Pl. Br. quod in serioribus ferri posse, docui in Praefat. ad T. I. p. L. nr. 49. Vid. supra ad p. 426. nr. 397. V. 4. ἐριτήμονα. P. εῖρήτορα. Pl. Br. εῖρήμονα Salm. in in not. inedit. Dedi quod proximum erat, εἰδήμονα. Supra nr. 496. ὃ στοῖκων μύθων εἰδήμονες. In Appendic. nr. 354. T. II. p. 869. τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα. — V. 5. λιγαινει. P. λιγαίνει. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ σπείρουσά με λίσσης. P. ἐπισπείρουσα μελίσσης. Plan. Br. Christod. Ecphr. v. 109. de Erinna: ἐνὶ σιγῇ περικτῆς ῥαθάμιγγας ἐπισταλάουσα μελίσσης. μελείς malit Viscont. l. c. p. 36. me non probante. — V. 7. θάλεια. P. et omnes editt. vett. Pl. θαλίη. Steph. Illud cum Br. restitui. Media in θάλεια corripitur, ut in ἐπειή. Vid. ad p. 224. nr. 120. ad p. 246. nr. 265. ultima producitur ante μ. Vid. ad p. 213. nr. 31. Spitzn. de Product. Brev. Syll. p. 16. — V. 8. ὤσιων θηλυτέρησι. P. θυμέλῃσι. Pl. Br. V. 9. σῆς. P. et quaedam editt. Pl. τῆς reliquae et Br. — P. V. 14. ἀστρώην παλ. ἀν. Sic αἰθέρος παλινδίνητον ἀνάγκην est in Nonni Dion. II. p. 56. 19. Supra Claudian. p. 53. nr. 19. ἐμβεβαῶς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην. — V. 15. σκέπτο. P. σκέπτεο. Pl. Br. — V. 17. φθεγγομένη. P. Br. φθεγγομένης. Pl. θελξίφρονα παλμόν. P. Pl. θελξίφρονη παλμῶ. Br. φθέγγεσθαι παλμόν argute dictum, ut φθέγγεσθαι φθογγήν. vocis loco jucundo manuum motu utor. Ad sensum facit Nonnus Dion. V. p. 146. 3. καὶ παλάμας ἐλίλιξε Πολύμνια, μαῖα χορείης, Μιμηλὴν δ' ἐχάραξεν ἀναυδῖος εἰκόνα φωνῆς· Φθεγγομένη παλάμησι σοφὸν τύπον ἔμφρονη σιγῇ. De eadem re Idem IV. p. 110. 33. ὄρθια διενέουσα νοῦμονι δάκτυλα παλμῶ. L. XIX. p. 522. 21. πολυστρέπτοις δὲ τέχνης Σῶμβολα τεχνήεντα κατέγραψε σιγαλή χεῖρ. V. 18. νεύματι. Nonn. Dion. L. XIX. p. 520. 29. σιγὴν ποικιλόμνητον ἀναυδέϊ χειρὶ χαρίσασθαι Νεύματι τεχνήεντι νοῦμόνα ῥεθμόν ἐφαίνων.

Nr. 506. *πλάτωνος εἰς τὰς μούσας*. Br. I. 171. nr. 12. An. I. 1. p. 346. — Nr. 507. *καλλιμα^ζ εἰς τον^τ αρα*. In fine adscriptum, *ὠραῖον*. Br. I. 469. nr. 35. An. I. 2. p. 287. V. 1. *ἀοιδῶν*. P. *ἀοιδῶν*. Br. c. Scalig. et Benth. V. 2. *ἀλλ' ὀκνέω μὴ*. P. quod Benth. comparat cum Latinorum, *haud scio an*. Proprie est: *Cunctor, an non dicere debeam*. . . Quod Victor. in suo Cod. reperit, *οκαιω μὴ*, id facile apparet, ex *ὀκνέω μὴ* depravatam esse. ἀλλ' ὅχ' ἄκρον. Br. c. Ernestio. V. 4. *ἀρρήτων*, in marg. *ἀρήτων, ἀντὶ ἀράτου*. P. *σύντονος ἀργυπνίη*. P. *σύμβολον ἀργυπνίης*. Br. c. Ruhnken. quae elegans correctio, non item necessaria. Est autem h. l. *σύντονος ἀργυπνίη*, *opus indefesso studio vigilatum*. Theophyl. Sim. Ep. LIV. *ἡ σύντονος ἀργυπνία παρώχηκε*. Plutarch. T. II. p. 36. B. *ὁ μίγας καὶ σύντονος πόνος*. Pratin. ap. Athen. L. XIV. p. 624. F. *μὴ σύντονον δῖως ἀλλ' ἀντιμέλιναν ἴαστὶ μοῦσαν*. quod fortasse observabatur Aeliano H. An. XII. 46. *καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πειρᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλῶν, καὶ ὅ τι ποτέ ἐστι τῆς μουσῆς σύντονον ἐᾷ*.

Nr. 508. *παλλαδᾶ εἰσινα φη*. Br. II. 457. nr. 143. An. II. 3. p. 265. In Plan. p. 39. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *τίς*. P. V. 2. *γίνεται*. P. *γίγνεται*. Pl. — V. 3. *εἰ θέλοι*. P. *εἰ μέλλει*. Pl. Br. Illud restitui, sed *θέλει* videtur corrigendum. Ap. Lucian. T. IX. p. 1. *εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα*. recte Cod. reg. *ἐθέλεις*. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 56. Ap. Aeschyl. Choëph. 102. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον*. sensus non est: *si quid haberes melius*, id dicerēs. sed potius: *si quid habes melius*, id proferas, quaeso. Quare scribendum: *εἴ τι τῶνδ' ἔχεις*. Sic Ibid. v. 663. *εἶνοι, λέγουτ' ἄν, εἴ τι δεῖ*. — V. 4. *κακήμερος*. P. *καχήμερος*. Pl. Br. Cod. lectionem restituui monente Schaefero in not. mst. ubi haec addiderat vir eruditissimus: „Nota sunt composita ex ἵππος. Cf. Io. „Mich. Heusinger Emendatt. p. 340. ad Ciceron. Offic. init. p. 2. „Perperam Eustath. ad Ἰλ. p. 524. 7. ed. Rom. tantum in nominibus „propriis id fieri statuit. Rectius Tzetz. ad Lycophr. p. 837. ed. Müll. „Hujus generis sunt *κακομιλία*. Vid. Hemsterh. Add. ad Hesych. „T. II. c. 112. *προκίφαντος*, vox saepe ap. Grammaticos et Lexicographos obvia, ut ap. Suid. T. II. p. 378. Etym. M. p. 539. 46. „*λενεχηπατίας*. Plutarch. T. V. P. III. p. 1266. ed. Wyttēnb. *γοιμ* „*κρίμων* denique, a Lexicographis omissum, quod certa emendatione „Epicharmo Athenaei p. 398. D. restituit Porson. in Advers. p. 113.“

Haec ille. Quaedam hujus generis vid. ap. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 345. s. In fine epigr. adscriptum ἀστεῖον.

Nr. 509. ἐνταῖ ηροδο. Herodot. L. VIII. 96. p. 664. κολιάδες et φρίζουσιν. P. φρύξουσι correxit Kuhn. ad Pausan. I. pag. 2. — Nr. 510. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 62. p. 660. V. 1. κριτωνίαν ὅς με σόλον. P. quod leni mutatione correxi. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam Critonianus statuarius sua manu fictam posuerat. De penultima in Κριτωνιανός ob metri commoditatem correpta vid. ad p. 517. nr. 700. Sic Ἴουλιανός. p. 527. nr. 747. p. 708. nr. 45. Λουκιανός. in Append. Epigr. nr. 49. T. II. p. 772. Κυπριανός. Eudocia de S. Cypri. II. 361. in Bandin. Catal. Mss. T. I. p. 239. — ἐτέκνωσεν θηλήθην. P. Notanda syllaba $\overline{\theta\eta}$ ex $\overline{\epsilon\kappa}$ enata; quod non mirabuntur, qui Codd. tractarunt. Nam ἐκλήθην corrigendum esse, dubitare noli. Caeterum malim τέκνωσεν, ut πλάσθην, ubi Cod. ἐπλάσθην. — Nr. 511. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 63. p. 660. Argumentum obscurum.

Nr. 512. ἄδηλον. εἰς βιβλ/. Paralip. I. nr. 64. p. 660. V. 1. εὐμενές. P. εὐμενέως correxi. Scripti sunt versus ad praeceptorem quendam imperatoris nescio cujus. V. 1. πρώτοιου depravatam videtur ex nomine proprio, ut Πρώκλοιου, aut simili. V. 2. δεδογμένα. Scr. δεδειγμένα. quod cum ὄργια bene conspirat. Cf. Aristoph. Ran. 1064. Supra Dioscorid. p. 413. nr. 340. v. 2. — V. 3. διδάσκαλε Ἰλαος. De hiatu vid. ad p. 241. nr. 230. — Nr. 513. κριναγόρ. Edidi in Paralip. I. nr. 65. p. 661. Est fragmentum epigrammatis in comœdum. — Nr. 514. ἄλλο. Dedi Ibid. p. 661. nr. 66. V. 1. ἔξευξέ με. P. ubi librarium voluisse ἔξευξέν με, non dubito. Sed sensus minime expeditus. Fortasse agitur de statua Hymenaei, in domo Praxillae recens nuptae dicata. Tum legeris: ἐς δόμον ἔξευξέν με. Ludere videtur poeta in verbis ἔξευξε et νεόξευκτος. — V. 2. θαλαμους. P.

Nr. 515. ἄδηλον. Br. III. 160. nr. 50, An. III. 1. p. 316. V. 1. τρεῖς εἰσιν αἱ Χάριτες. P. αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσι. Pl. Br. Bene habet membran. lectio, modo inutilem articulum deleas. — σὺ δὲ μία. P. σὺ δὲ ἓ μία. Pl. σὺ δὲ δὴ ἓ μία scripsi. Vid. ad p. 100. nr. 83. v. 1. In Arriani Anab. Alex. M. V. 11. p. 313. ed. Schm. σὺ δὲ δικαίως μένειν κατὰ χώραν. praeclare Coray ad Plutarch. Vit. T. V. p. 452. correxit: σὺ δὲ καὶ ὥς μένειν. Lenius fuerit etiam: σὺ δὲ δὴ καὶ ὥς.

In Eudociae Martyr. S. Cypr. v. 306. in Band. Catal. T. I. p. 232. ἀλλ' ὅτ' λυκάβας τίλος ἔλλαβε. scr. ἀλλ' ὅτε δὴ λυκ. In Alciphron. L. II. ep. IV. p. 248. ed. Bergl. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τὰμὰ πεπυσμένος. Wagnerus alterum δῆλος delēvit, quum prius depravatum sit. Scribendum videtur: ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δὴ ἐκ τῶν ἐπ. ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασ. τ. π.

P. Nr. 516. κριναγόρον, ἀδιανόητον παντελῶς. Br. II. 149. nr. 32. An. II. 1. p. 405, Nönnisi ultimum distichon legitur in Plan. p. 87. St. V. 1. ὅπον, causam reddit. Vid. Reitz. ad Lucian. T. IV. p. 435. Coray ad Plutarch, T. I, p. 376. Werfer. in Actis Philol. Monac. T. I. p. 118. — V. 4. πῖαρ ἄπεισι ὄσον. P. Br. ἄπιστον ὄσον. tentabat Jos. Scaliger in Ep. ad Salmas. nr. 248, p. 536. ed. an. 1627. probante Chard. de la R. in Mag. encycl. an. V. T. II. p. 29, Lenis correctio, sed vide, an non illud ἄπιστον ὄσον pro rei, de qua agitur, natura nimium videntur. Schneiderus ad Aelian. H. An. I. 37. p. 41. corrigit: νεφρῶν vel νεβρῶν πῖαρ ἀκισσίνουσιν, unde vocem ἀκισσίνουσι in Lexicon retulit. ἀκισσίνουσι est ap. Nonn. Dion. VII. p. 206. 10. XII. p. 348. 22. ubi ἀκισσινύταιο excusum. Heyn. in Ephem. Goett. an. 1812. nr. 80. p. 809. χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπεισιν ὄσον. i. e. ὄσον πῖαρ ἔπεισι νεφροῖς. adipe illo, quo renes obducuntur; quod vulgo est λίπος ἐπινεφριδίων. Mihi νεφρῶν πῖαρ ἀπὸ στέατος in mentem venerat, pinguedinem sevi renium. Ἰλ. λ. 550. οἳ τε (κύνες) μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλίσθαι. Sevo ex bobus ducto facillime canes decipi posse apparet, ut boves, non homines, appropinquare existiment. Nihil harum emendationum satis certum. — V. 5. ὦ καλόν. P. ὦ κακόν. Pl. Br. V. 6. ἐρήτεροι. P. ἐρήτεραι. Pl. Br. ἀγαθῶν. P. in marg. ἡ ἀγαθόν. ζτ. — ἀγαθόν. Plan. Br.

Nr. 517. ἀντιπατρὶ θεσσαλ/. Br. II. 116. nr. 28. An. II. 2. p. 310. V. 2. σὺ δὴ καὶ μελπομένα. P. σοὶ δ' εἶκει μελπομένη. Pl. Br. Sic ἦκε et εἶκε confusa p. 159. nr. 97. v. 4. — γλάφυρε. P. Br. γλαφύρα. Pl. De Glaphyro tibicine vid. ad Juven. Sat. VI. 77. — V. 3. οὐκ ἐν ἀθήνῃ. P. οὐκ ἐν ἀθήνῃ. Pl. Br. V. 4. ἐρῶμεν. P. Pl. ἐρῶμε. Br. Ad λοιτοὺς in marg. Cod. notatum, γρ. αὐλοῖς. V. 5. ποικιλότερπε σάφ' ὑπνώσα κεν. P. ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνώσαι. Pl. ποικιλότερπε· ἀρπυνώσαι κεν. Br. cum Eldikio, quem vide inventum

suum explicantem, ap. H. de Bosch T. IV. p. 485. Verbum ἀφρνύω nonnisi Lucae auctoritate munitum in Lexicis prostat. Simile ἀφρνίζειν est ap. Athenae. in fr. Phylarchi L. X. p. 438. D. in Bekkeri Anecd. I. p. 473. Caeterum ad analogiam aliorum adjectivorum, quae a τέρπεσθαι derivantur, scripsi ποικιλοτερπείς. Inter haec παντερπήης, quod dubium videbatur Schneidero, legitur ap. Plutarch. T. II. p. 1104. F. ἰαχᾶς τε παντερπέος ἀλλῶν. — ἀγκαλίσιν. P. Pl. ἀγκαλίσι. Br. —

Nr. 518. ἀλκαίον μεσσηνί. Br. I. 489. nr. 15. An. I. 2. p. 356. Iterum legitur in Cod. post nr. 520. distichorum ordine permutato, V. 1. τειγίζεν. P. 1. 2. τείχη ζεῦ. Pl. Br. — πάντα φιλίπποι. P. ῥέξε φιλίππου. Pl. Br. qui in Lectt. illud praeferit, — V. 3. χθών μὲν δὴ. P. καὶ γὰρ χθών. Pl. Br. σκήπτροισι. P. σκάπτροισι. Pl. Br. V. 4. δέδμηται. P. δίδμανται. Pl. Br. Etiam Cod. lectio bene habet,

Nr. 519. εἰσὶν αὐτὸν οὔτε ἡναγκαζέτο πιεῖν κόνιον. (κόνειον.) Legitur iterum p. 508. cum lemmate: ἀλκαίου εἰς Φίλιππον. Hinc auctoris nomen (quod etiam Planud. habet. p. 172. St.) et tertium distichon addidi, quo membr. loco priore carent. Br. I. 489. nr. 14. An. I. 2. p. 356. V. 1. πίομαι. Ἕλληνες. P. 1. ὦ ληναῖς. P. 2. Br. Ἕλληνες passim in similium vocabulorum locum irrepsit. Vid. Additam. An. in Athen. p. 137. V. 2. νηδύν. ἀνδρομέων νηδύν, verbis transpositis, Graefius Ep. crit. in Bucol. gr. p. 46. Sed vid. ad p. 519. nr. 75. p. 555. nr. 199. — V. 3. ἐγκαρον. in marg. ἐκχερον. P. 1. ἔγκαρον. P. 2. Pl. Br. V. 5. 6. om. P. 1. supplet P. 2. Pl. Br. — Nr. 520. εἰς τὸν αὐτὸν. Br. III. 271. nr. 570. An. III. 2. p. 183. In Cod. sequitur epigr. quod dedimus nr. 518.

Nr. 521. εἰς σαπφῶ παρα τῶν μονῶν κημωμένης. (L. κοιμωμένης, αὐτῆς sc.) Br. III. 261. nr. 522. An. III. 2. p. 158. V. 1. γε ὀλίγον. Poëta, priscum dicendi genus aemulatus, hiatum vitare noluit. — V. 2. τῷ πρώτῳ. P. τῷ πρώτῳ. Br. Sed illud dictum videri potest pro ᾧ πρώτῳ. — V. 3. σαπφοί. P. κρίσιν ἐνοῦμεν ἄφθιτον εἶμεν. P. σοὶ θῆν χρυσὸν ἐνείμαμεν. Br. c. Toupio, in Lectionibus tamen magis probans, σοὶ γάρ. Auri aliena mentio. Quare reposui: σοὶ γάρ κισσὸν ἐνείμαμεν . . . praeterea εἶμεν fortasse mutandum in ἄμμες; quamvis hoc non omnino necessarium. Hederá quodvis poëticae facultatis genus significari, constat ex Horat. I. Carm. I. 29. Ibyci, poëtae lyrici, tumulus πολὺν χεῖατο κισσὸν in ep. p. 320. nr. 714. Catullus hedera juvenilia cinctus Tempora. ap. Ovid. III. Amor. X. 61. —

V. 4. *ἐρισφάραγος*. P. *ἐρισμάραγος*. Br. Illud restitui. Homer. Hymn. in Merc. v. 187. ἄλλος *ἐρισφαράγου γαιήρχον*. Pind. Isthm. VIII. 48. *βαρυσφαράγῳ πατρί*. — *σὺν δὲ πατὴρ*. P. *σὺν τε*. Br. — V. 5. *μέλψαι*. P. idque Toupius servavit cum Reiskio. *μέλψη*. Br. — V. 6. *ἔσσεαι ἡπεδανά*. P. in qua lectione primus haesit Br. qui dedit' *ἔσσεται ἡπανία*. quod elegans et fortasse verum. Cf. ad p. 152. nr. 239. n. 6. Non tamen ausus sum lectionem membr. proscribere, quum *ἡπεδανός*, (*imbecillus*, *debilis*, i. e. robore *carens* et viribus), simpliciter pro *ἐνδεής* usurpari potuerit. Ut h. l. *ἡπεδανή*, sic *ἡπεδαναι κύραι* in Adag. Andr. Schotti p. 502. nr. 31. Versus, qui sequitur in Cod., ineptum est commentum Grammatici: *μ . . . μαθεῖς ὅς μοι ἐν ὕπνιον*. Scr. *μαῖα ἐμά, θεῖός μοι ἐνὶ πνιον*. ex 'Il. β. 55. *κλύτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνὶ πνιον ἦλθεν ὄνευρος*. et 'Od. ξ. 495.

P. Nr. 522. *εἰσομηρ*. Br. III. 247. nr. 451. An. III. 2. p. 128. V. 1. *μέγα ἔργον*. Vid. ad p. 310. nr. 650. v. 1. — V. 3. *γέροντα αἰῶνιτε ἀεὶ νέον*. P. *γέροντ' αὔξουσ' ἐς ἀεὶ νέον*. Br. c. Reiskio, quod sine dubio verum. V. 4. *ἡμετέρων*. Br. c. Jens. et Reisk. Restitui *ἡμετέρων* ex Cod. Pal. — Nr. 523. *εἰς^Α μοῦσαν*. Br. II. 255. nr. 7. inter epigrammata Dionysii, cui inscribitur in Plan. p. 8. St. An. II. 2. p. 255.

Nr. 524. *εἰς διονυσῶ ὕμνος ἀδίσποτον: μέλπωμεν βασιλῆα φιλεῖον ἐραφιώτην*. (Novissimum hoc epitheton explicat Nonn. IX. p. 250. 13.) Br. II. 517. An. II. 3. p. 408. V. 6. *εὐάπελον*. P. *εὐάμπελον*. Pl. Br. *ἔγρεσίκωμον*. in marg. *ἔγρεσίκωμον*. P. *ἔγρεσίκωμον*. Pl. Br. V. 8. *ἡπεροπῆα*. P. V. 9. *θυρσοφόρον, θρηῖκα*. P. Pl. Eudocia p. 123. *θρηῖκα, θυρσοφόρον*. Br. quem non ausus sum imitari. In *θρηῖκα* media producitur. Vid. Dorvill. in Vann. cr. p. 386. Tum in *θιασώτην* i mutum esse videtur, ut p. 530. nr. 146. in *διαχοσίους*. Idem fit in *πόλιας* ap. Homer. θ. 560. in *Αἰθιόπιον* ap. Dion. Perieg. v. 38. in *διανεικῶς* in versu Corinnae ap. Hephaest. p. 9. l. 7. — V. 13. *μαινολίον*. Maxim. π. κατ. v. 83. *ἢ καὶ μαιονίησιν ἐφ' Ἵάσιν ἰνδάλληται*. Scr. *μαινολίησιν*. quod lenius quam *μαιομένησιν* Dorvillii ad Char. p. 745. *μεθιδώτην*. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi *μεθιδότην*. Simile est illi nr. 525. v. 25. *ᾠρεσιδώτης*. v. 2. *βιοδώτης* et *βιοδώτης*. Hymn. Orphic. XXVIII. 2. *ὀλβιοδώτης*. Ib. in Prooem. v. 55. *μεθιδώτας* legitur etiam ap. Anacr. XXVII. 4. ubi quaedam

editt. μεθυδότης exhibent; sine diversitate lectionis Orph., Hym. XXVII.
 1. — V. 14. νεβρώδεα. P. νεβρώδεα. Pl. Br. V. 15. ξενოდότην. in
 marg. ξενιδότην. P. ξενοδώτην. Pl. et Draco de Metr. p. 70. 16.
 ξενιδότην non deterius, iudice Brunkio. V. 16. ὀρέσκιον. P. ὀρέσκοον
 malit Lobeck. ad Ajac. p. 244. — V. 18. ῥηνώδεα. P. ῥικνώδεα,
 Pl. Br. ῥ^φνοχορῆα. in marg. ῥ^φνοφορῆα. P. ῥ^φνοχορῆα. Pl. ῥ^φνοτορῆα.
 corr. Scaliger in not. mst. — V. 19. σεμελιγενέτην. P. σεμεληγενέτην.
 Pl. Br. V. 20. τυρηνολέτην. P. τυῖρηνολ. Pl. Br. — V. 22. γηρο-
 μανῆ. in marg. φωρομανῆ. P. φηρομανῆ. Pl. Br. V. 23. χαλῖφρονα.
 P. χαλῖφρονα. Pl. Br. V. 24. ψυχοπλανῆ. P. Pl. Eudoc. ψυχοπλάνην.
 Br. quod me invito in textu remansit. — V. 25. ὠρινομιστήν, ὠρεσ-
 σίτροφον, ὠρεσσίλοιπον. P. ὠριον, ὠμηστήν, ὠρεσίτροφον, ὠρεσίλοιπον.
 Pl. Eud. Sic etiam p. 543. nr. 271. v. 2. ὠμιστήν scriptum in Cod.
 pro ὠμηστήν. — ὠρεσίτροφον plures editt. Plan. Scripsi ὠρεσίτροφον
 c. J. Scaligero. Idem in novissima voce tentavit ὠρεσίδουπον, quod
 Br. dedit. Hoc mihi verius videtur quam ὠρεσμοφῶτην. In fine ultimus
 versus ter repetitur in Pal. aut mystico quodam usu, aut librario ludente.

P. Nr. 525. εἰς ἀπόλλωνα ἀδέσποτον. In marg. ἕμνος εἰς ἀπόλ-
 λωνα κατα στοιχεῖον ἀποτ' ἀβ. μέχρι τοῦ ὦ. ἡρώϊκ/ τὸ μέτρον.
 Br. II. 518. An. II. 3. p. 411. V. 1. obscurum, utrum ὑμνέομεν sit
 in Pal., an ὑμνέωμεν. Hoc in ultimo versu diserte exhibetur. ὑμνείω.
 Pl. — ἀβροχαίτην. P. V. 12. λυροθηγία. P. λυρογηθία. Pl. Br. —
 V. 13. μυστιπόλον. P. Br. μυστοπόλον. Pl. V. 14. νεβροχαρῆ. P. Pl.
 νευροχαρῆ. Br. Hinnuli nihil ad Apollinem. Sed νευροχαρῆς dicitur,
 ut v. 3. βελεσσιχαρῆς. In νευ et νεβ permutandis error est librarii,
 ut in αῦρα et ἄβρα (v. Dorvill. ad Char. p. 45.) καλαῦρον et κα-
 λάβρον. vid. Lennep. ad Coluth. v. 107. p. 54. Br. ad Apoll. Rh. IV.
 974. [Add. Jo. Mich. Heusinger. not. ad Aesop. XXXIX. 1. p. 114. ed.
 Lips. G. H. S.] — νηφαλιῆα. P. νηφαλέοντε. Pl. V. 15. excitatur ap.
 Dracon. de Metr. p. 70, 18. — V. 21. ὑφοεντα. P. unde Br. in Lectt.
 ὑψήεντα, aut ὑψιμίδοντα legendum existimat. ὑτόεντα, Pl. ὑτόωντα
 Codd. Plan. ap. Br. Hae lectiones a lectione membr. Pal. parum
 discrepant, cum litterae ψ et τ tam inter se similes sint in Codd., ut
 interdum vix discerni queant. — V. 23. χρημαγύρην. P. χρησμ. Pl. Br.
 χρυσόχροον. P. χρυσόχρου. Pl. Br. V. 25. ὠκίπορον. P. ὠκίπον. Pl. Br.
 Syllabarum sic temere insertarum exempla dedi ad p. 396. nr. 245. v. 1. —

ὠρεσιδύτην. P. Pl. Br. ὠρεσικοίτην. Scaliger in not. mst. — V. 6. om. in Plan. et Br.

Nr. 526. ἀλφειου μειτυ) εις ^χ τῷ ῥώμαίων. Br. II. 129. nr. 7. An. II. 1. p. 347. V. 4. δ' ὁμῶς. P. in marg. οὐρανίη δ' οἶμος. Sic Pl. Br. — Nr. 527. ἐκ ^τ ηροδο. Br. III. 248. nr. 457. An. III. 2. p. 155. Oraculum Hipparcho per somnium datum ap. Herodot. V. 56. p. 398. — V. 2. ἀδικῶν. P. Pl. ἀδικῶν. ap. Herod. Br. — ἀποτίση. P. ἀποτίσει. Pl. Br. — Nr. 528. παλλαδᾶ. Edidit Reisk. inter Jensiāna p. 144. nr. 723. nos in Paralip. I. nr. 67. p. 661. ¶ V. 2. παλλαδᾶ τοῦ μετεώρου (vid. ad p. 440. nr. 481.) εις τὸν οἶκον μαρίνης. V. 3. φόλλην. P. φόλλιν. dedi c. Reisk.

Nr. 529. εις κλινάριον πορν^ς αποδαφνης. Br. III. 164. nr. 71. An. III. 1. p. 326. λέκτρον ... ἐτύχθη. P. λέχος .. ἐτύχθη. Pl. Br. qui tamen ἐτύχθη non improbat. Etiam λέκτρον fortasse defendas. Apollon. Rh. I. 748. Τηλεβόαι μάρναντο καὶ νίκες Ἡλεκτρώωνος. praeunte Hesiod. in Scut. Herc. v. 3. quamquam in nomine proprio talis correptio excusabilior. Color ut ap. Nonn. Dion. XLII. p. 1100. 29. de Daphne: Φοῖβον λέκτρα φρυγούσα, κόμην ἐστίφατο Φοῖβος. — Nr. 530. εις ^χ ἀρ' ἀνάξιον. Br. III. 168. nr. 88. An. III. 1. p. 357. V. 2. ὡς ὅτι. Vid. ad p. 521. nr. 718. v. 4. — ὅτι μέχρι σοῦ. P. ὅτι καὶ μ. Pl. Br. Minore mutatione scripsi: ὡς ὅτι μέχρις σοῦ. In his particulis, μέχρις, ἄχρις, οὕτως similibusque librarii saepe numero litteram finalem omittunt, praesertim sequente consonante. Adjecto καὶ non opus esse, docet locus Plutarch. T. II. p. 799. C. de Atheniensibus: φοβερός ἐστιν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἴτα φιλάνθρωπος ἄχρι τῶν πολέμιων. Quod si quis tamen Planudeam lectionem ob sensum minus ambiguum praetulerit, equidem non refragabor.

Nr. 531. εις ἱσαίρους διατο ταχος. Post Reiskium p. 144. nr. 724. dedi in Paralip. I. nr. 68. p. 662. — Nr. 532. εις ^θ κολοκυν. Reisk. l. c. nr. 725. Paralip. I. nr. 69. p. 662. V. 1. κολόκυντε. P. κολόκυνθε. ^θ Reisk. Versu sequ. κολοκυντων. Vid. Plan. nr. 257. T. II. p. 697. Utroque modo scribitur. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 519. — οὐ σικύων γένος ἐφάνη διερὸν γένος. P. prius γένος om. Reisk.

Nr. 533. εις ^τ τον απο κον (κοντοῦ scr.) κατερχομεν/ θηριομάχ. Reisk. p. 144. nr. 726. Paralip. I. nr. 70. p. 663. V. 1. δ' ἐς. P. εις.

Reisk. V. 2. ἀνεγρομέγοιο δ' ὑπερθεῖν. P. ἐπαίθειν. Reisk. quod *subtus* significare censet. Scripsi: ἀνεγρομένου δ' ὑπέρθευ. Haec permutata in Coluth. 119. et alibi. Vid. ad p. 270. nr. 421. v. 7. — V. 4. οὐδὲ λάβειν, ὃ Θῆρ τὸν ἄνδρα sc. Nominativus ex praecedente casu obliquo assumendus. Vid. ad p. 392. nr. 223. v. 3. — μετῖαχον. P. μίγ' ἱαχον. Reisk. Ἀργεῖοι δὲ μίγ' ἱαχον. Ἰλ. β. 333. 394. 506. οἱ δὲ μίγα ἱάχοντες. Ἰλ. ξ. 421. βῆ ῥα μέγα ἱάχων. Ἰλ. ρ. 215. — Nr. 534. ἄσθλον εἰς ἀρτεμιν. Br. III. 148. nr. 24. An. III. 1. p. 282.

Nr. 535. εἰς δῶνυσον. Alteri versui in Cod. adscriptum: εἰς³ οδοιπορ. utrumque inepte. Recte hi versus junguntur in Plan. p. 116. St. Br. III. 241. nr. 427. An. II. 2. p. 115. V. 2. ξείνους. P. ξείνοισ. Pl. Br. ναέτας. P. ναέταις. Pl. Br. Huic versui adscriptum ὠραῖον in P. — Nr. 536. εἰς ἀλφειὸν ποταμόν. Br. II. 344. nr. 2. tamquam Nestoris, cui hic versus inscribitur in Plan. p. 106. St. An. II. 3. pag. 5. Similiter Nonn. Dion. XIII. pag. 370. 15. καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντον ἔλκει δοῦλον ἔρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ, θερμὸν ἔχον ψυχροῦ δι' ὕδατος ἀπτόμενον πῦρ. — Nr. 537. εἰς ἡνιόχ³ (i. e. ἡνιόχους.) νέτορος νικαίως. Br. II. 344. nr. 4. An. II. 3. p. 6. V. 1. θρυλῆσαντες. P. θρυλλήσαντες. Pl. Br. Vid. de hac orthographia Ernest. ad Homer. T. II. p. 465, s. Heyn. ad Ἰλ. T. VIII. p. 440. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 122. — ἐπεπαύσατ'. P. ἀπεπαύσατ'. Pl. Br. V. 3. καὶ δέ τις. P. ἦν δέ τις. Pl. Facile ἦν in καὶ corripitur. καὶν δέ τις. Br.

Nr. 538. ἔχει τὰ καὶ γράμματα. — Nr. 539. ὅμοιον. Habet Plan. p. 25. St. cum lemmate: στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα. V. 2. φθογγάζεται. P. φθογγάζεται. Pl. — Nr. 540. εἰς ἡρακλεῖ τον εφεισιον. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. V. 1. εἰλεε. P. et Hesych. Miles. p. 21. εἶλε. Pl. Br. εἰλέω nihil ab εἰλέω discrepat. Strato p. 600. nr. 208. βιβλίδιον, ἧ ῥά σ' ἀναγνοῦς . . . κατὰ μνηρῶν εἰλήσει δροσερῶν. Vid. Valken. ad Theocr. Adon. p. 247. C. In εἰλέω media producitur ap. Sophocl. Philoct. 698. ut etiam in εἰλνός apud Nicand. Ther. 143. Apoll. Rhod. I. 1144. Contra corripitur ὦ in εἰλνός Nic. Ther. 568. in εἰλνέται ap. Eund. Alex. v. 17. et ap. Arat. Phaen. 432. — V. 2. μάλα το. P. τοι. Pl. Br. ἀτραπητός. P. et quaedam editt. Plan. ἀτραπιτός reliquae et Br. — V. 4. εἰσάγαγι. P. — ἡέλιον. P.

Nr. 541. ἀντιπάρου εἰς ποτηρ/. Br. II. 112. nr. 15. An. II. 1. p. 297. V. 1. διογενε. P. θειογένε. Pl. Br. Refert haec Br. ad Theogenem Apolloniatem mathematicum, de quo Sueton. in Vit. Aug. c. 94. Vid. Salm. ad Scr. Histor. Aug. T. II. p. 733. V. 3. σφαίρη. P. σφαίρε. Pl. Br. — ἡμῶν. P. Pl. ἡμέων. Br. V. 4. τὰ βορέη. P. τάν. Pl. Br. P. V. 5. μὴ κέτ'. P. ἄρητον. Ib. ἄρκτον. Pl. — δισοᾶ γάρ. P. δοῖα δ' ἐν. Pl. δισοᾶ δ' ἐν. Br. Restitui γάρ, quod orationem non minus bene vincit, quam δέ; quamquam hoc ob sequentem imperativum lenius est. Sed ἄθρεῖ idem hoc loco valet, quod ἀθρήσεις.

Nr. 542. κριναγόρου. Br. III. in Lection. p. 164. (ed. Lips. T. II. p. 140. nr. 47.) An. II. 1. p. 418. Vid. Porson. in Advers. p. 274. V. 1. θάρσει sic accipi posse videtur. Confide fabulae, vel quatuor personis scriptae, i. e. noli dubitare, ejusmodi quoque fabulam a pantomimis repraesentari posse. Sed licet etiam conjungere: γράψον μῦθον τέτταροι προσώποις διαπλοσθέντα, καὶ ἔτι πλέουσιν. — τέτταροι. P. τέταροι. Jens. τετόρεσαι corr. Porson. — μῦθων. P. μῦθον. Reisk. in Anth. p. 145. nr. 727. — γράψα ἐνί. P. γράψον ἔτι. Reisk. Syllabae ὄν et ᾠ passim permutantur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 771. Sed verior videtur correctio Porsonis γράψαι, quod cum θάρσει cohaeret. Idem corrigit: μῦθον καὶ τοῦτον. Sed τούτων non mutaverim. — V. 3. φιλωνίδι. P. Φιλωνίδη scripsi c. Schneidero; nec aliter Porson. Poëtam Crinagoras alloquitur, auctorem fabulae. Φιλωνίδου οὔτε Βαθύλλου Reisk. qui etiam v. 4. τοῦ μέν ... τοῦ δέ corrigit. V. 5. βάθυλλον. Sic Cod. Pal. Βαθύλλον. Br. V. 4. χορῶν. P. χορῶν. Schneiderus et Porson. χερῶν. Reisk. χερῶν dedi; de loquacibus pantomimorum manibus agitur. χορῶν et χερῶν confusa vidimus p. 429. nr. 418.

Nr. 543. Φιλίππου. Br. II. 229. nr. 62. An. II. 2. p. 191. Comparandus inprimis Heliodor. L. X. 29. 30. p. 590-593. Boettiger. de pugna cum tauris in Enchiridio Gothan. an. 1804. p. 52. V. 3. δεινροτεπέις πώλους ζεύξει. P. Br. quod mire vertit summus Grotius: sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor, Sic jacere in frontem fortia vincla parat. quasi legisset, δεινροτεπέις πολλῶν ... Verum existimo, quod Schneiderus conjecit, κεντροτεπέις πώλους, et mox Reiskii correctionem ζεύξε, quam proximum ἐξενύλισε postulat. Equi dicuntur tauris ζευχθῆναι, dum ita adiguntur, ut juxta tauros per arenam decurrant, donec equiti desiliendi opportunitas offeratur. V. 4.

πλέγμα. Accedo nunc ad Is. Vossii sententiam, πλέγμα de manuum vinculo explicantis. Heliodor. l. c. p. 392. de Thessalo: ἐπιπρίπτει δὲ ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου. Oppian. Hal. II. 516. αὐτὰρ δ' χεῖρας πλέγδην οὐκ ἀνίσχιν ἀπ' αὐχένος. De arctiore complexu πλέγματα dixit Paul. Silent. p. 135. nr. 186. v. 4. — V. 6. τόσσην ἐξεκύλισε. P. τόσσην ἐξεκύλισσε. Salm. ἐξεκῦλισε. Lr. in Lectt. ad Theocr. XXI. 70. Vid. supra ad p. 154. nr. 72.

Nr. 544. ἀδδαιου εἰς λιθὸν βηρυλλ. Br. II. 242. nr. 6. An. II. 2. p. 233. V. 3. πλείοντα. *labia per mare navigantia aut natantia mihi nunquam non offensioni fuerunt. Non poenitet, quod olim conieci: χεῖλη νοτιερὴν λειοῦντα θάλασσαν.* Leonid. p. 313. nr. 668. οὐδ' εἰ μοι γελώσῃ καταστορέσειε Γαλήνη κύματα. Aelian. H. An. I. 41. ὅταν μὲν ᾗ ὑπεύδρια καὶ λεία ἢ θάλαττα. *) Ib. X. 13. εἰήμερίας τε οὕσης καὶ τῆς θαλάττης λείας. De Glauco Philostr. II. 15. p. 853. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμπίπτων αἰε τοῖς κύμασι, καὶ λειάνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. — νεύσει. P. νεύση. Br. — Nr. 545. κριναγόρον. Br. II. 144. nr. 15. An. II. 1. p. 591. V. 1. 2. laudat Schol. Aristoph. Eqq. 753. V. 2. κάλων. P. κάλως. Pl. Br. Codicis lectio restituenda, quam tuetur Homer. Od. ε. 260. ubi Eustath. p. 222. 12. ὅρα ὅτι ὁ κάλος οὐκ ἔκτεινει τὴν λήγονσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ ὕστερον ἀττικῶς μεγαθύνεται. Eadem forma seniores quoque passim utuntur. Vid. Achill. T. III. 3. p. 111. Ib. c. 4. p. 112. λαμβάνεται τοῦ κάλω. Cod. Monac. κάλων. Ib. V. 9. p. 202. πίμπει μοι κάλων. alii κάλων. — V. 3. δ' ἅ ἐκάληστε. P. V. 4. οὕς. P. Br. τοὺς ἐπέθ. Pl. — V. 5. τοῖς οἱ καὶ νεαρόν. P. τοῦ σοὶ καὶ νεαρών. Plan. νεαρόν. Br. — εἴη ἀρτίσθαι. in marg. εἰνάρεσθαι. P.

Nr. 546. ἀντιφίλ. Br. III. in Lectt. p. 172. (ed. Lips. II. p. 166.) An. II. 2. p. 68. Cf. Huschk. An. cr. p. 120. s. V. 1. αὐτήν. P. αὐτῆς tanquam Cod. lectionem exhibet Br. quae est Salmasii correctio. V. 2. τύμματα. P. τύμματι. Reisk. V. 5. καὶ κῆ ὑπτοντα ἰδ ἴδοιμι. in marg. ἴδοιμι διήκονον ἤδη τράπεζαν. et in infima pagina: καὶ κε ὑπτοντα εἴδοιμι διήκονον ἤδη τράπεζαν. Prohabat Huschk. apographorum

*) Ibid. in fin. ἐν γαλήνῃ δὲ ἐπὶ τῆς ἄμμου μόντης ἀλισιόνουσι. Scr. σαλειόνουσι.

quorundam lectionem: καὶ κε ὑπῶντ' εἶδοιμι . . . quae mihi quoque vera videtur, modo εἰδοιμι corrigas. Saepe ᾱ et ε̄s permutantur. — Mox scripsi ἥδ' ἐπάπεξα cum Jensio et Huschkio. — V. 6. ἔστωμαι πρώτη. P. Versui adscriptum ζτ. — ἔστω μοι Reisk. et Huschk. — πρώτη in στρωτή videtur mutandum, quod etiam Meineckio in mentem venit in Cur. crit. ad Comicor. Fr. p. 19. not. 1. De similitudine litterarum στ et π dixit Bastius in Comment. Palaeogr. p. 931. et nos ad p. 316. nr. 692. v. 4. — V. 7. εἰ καὶ. P. εἰς. Reisk.

XX

Nr. 547. τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοι. μονοστιχον. Edidi in Paralip. nr. 73. p. 664. — P. Nr. 548. βιάνορος. Br. II. 158. nr. 15. An. II. 2. p. 15. V. 1. ὁ δειλός. P. ὁ δειλαιός. Pl. μελίσας. P. Br. μελίσσαις plures editt. Plan. Frustra hunc versum olim tentavi. Elegans est lectio et sensus perspicuus: vos non ut apes (i. e. beneficas, ut mellis decebat artifices) expertus est, sed yperis infestiores. Sed αἱ δ' depravatum. Suspicabar καὶ δ' ἔχων (melius foret, καὶ γὰρ ἔχων); sed, ni fallor, legendum: ἀλλ' ἔχων ἢτε χειρώτεραι. Refertur ἀλλὰ ad negationem in verbo ἀγνοίησε latentem. — V. 5. ἐναιμάξατε. P. ἐνεμάξατε. Br. c. tribus codd. Plan. Vulgo ἐσεμάξατε. — Nr. 549. ἀντιφίλ. Br. II. 180. nr. 39. An. II. 2. p. 64. V. 2. ἡέλιον. P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. qui ἀέλιον dedit. In Plan. bis legitur hoc epigr. p. 55. St. Antiphilo, p. 89. Antipatro inscriptum. V. 3. ἀγρικόλας τετρώμεθα. P. ἀγρικύλα τετρώμεθα et τετρίμεθα. editt. Plan. ἀγρικόλου τετρώμεθα. Br.

B

Nr. 550. ἀντιπατρ. Br. II. 118. nr. 36. An. II. 1. p. 317. V. 1. κείνην. P. et editt. vett. Plan. usque ad Asc. ubi κλείνειν. κλεινήν Steph. Br. V. 2. πτηνοὶ δῆλε. P. In marg. πτηνοὶ τῆνε. Sic Pl. Br. — Βορηιάδα. P. et sic Scaliger in not. mst. Vulgo βορηιάδα. In Cod. Pal. adscriptum ὠραῖον, et in fine ζτ. — V. 5. ζῶης. P. ζώεις. Pl. Br.

B

Nr. 551. ἀντιφίλ. Edidit Br. in Lectt. p. 173. (ed. Lips. T. II. p. 167.) An. II. 2. p. 70. „Agit auctor de urbe quadam mari adiacente, quam hostes, recedente aestu, vi adorti erant, posteaquam ardeae conchulas quaerentes ipsis indicassent, undam nunc esse vadosam et transitum sinus meabilem.“ Verba sunt Huschkii in Anal. crit. p. 181. qui inprimis consulendus. V. 1. κολλάδων. quaedam apogr. κιλλάδων. Apogr. Vossian. κοχλιδίων. Populi cujusdam nomen

latere, dubitare noli. V. 2. 3. nec oratio bene vincta, nec articulus locum habere videtur ante *προδότης*. Fortasse igitur scribendum: *τεῦ δὲ χάριν προδότης ὕρνις ἀεὶ λέγεται, Φοῖβος ἐρεῖ. qua de causa autem illa avis semper vocetur proditor, Phoebus indicabit.* V. 3. *τ' ἐναγειτονοτ'.* P. Corruptius etiam Apogrr. Dedi ex certa correctione Ruhnkenii: *τεναγῖτιν ὅτ' εἰς ἄλλα.* Apollon. Rhod. IV. 1264. *ἐπεὶ τεναγῶδεα λείψω, Τῆλῃ περισκοπέων, ἄλλα πάντοθεν.* — V. 4. *ψαμμεῖτην.* P. *ψαμμίτην.* Ruhnk. Praeterea etiam *ἐθημολόγει* depravatum. Num scribendum *δύρπον ἐθονολόγει?* ut *σιτολογεῖν* et similia. — V. 6. *πεζοβατεῖ* aut *πεζοβατεῖ.* P. Verbo *πεζοβατεῖν* augenda Lexica. *πεζοπορεῖν* dixerunt alii, et *πεζεῦσαι*. Sic Xerxis exercitus dicitur *πεζεῦσαι διὰ θαλάσσης* ap. Liban. T. IV. p. 242. Cf. Additam. ad Athen. p. 354. Dio Chrys. Or. III. p. 41. 15. (T. I. p. 110.) *εἰ βούλοιντο μὲν ποιῆσαι πεζεῦεσθαι θάλασσαν.* Philostrate. Imagg. I. 7. p. 774. *πεζεῦοντι τὴν θάλασσαν τῷ Ποσειδῶνι ἐντε- τέχνηκας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ.* Ibid. I. 29. p. 806. *κῆτος ἐν Αἰθιοπία, πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοῖς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους.* — V. 8. *ἐκ δηῶν.* P. *ἐκδηῶν.* Jens. — *κόλχους καὶ βριων.* P. *κόλχους καὶ βρόν.* Ap. Voss. quam lectionem, ab Huschkio probatam, recepi. Sic ap. Oppian. Cyn. II. 568. *κόλχων τε γένεθλα.* Cod. Vat. *κόλχων.* Haec quoque forma in usu fuisse videtur Schaefero ad Apoll. Rhod. T. II. p. 249. Quae in hoc epigr. obscura sunt, ea fortasse historia, ad quam refertur, aliquando inventa illustrabit.

Nr. 552. *ἀντιπάτρον.* Br. II. 111. nr. 12. An. II. 2. p. 295. V. 3. *φωνῶ.* P. *φωνέω.* Br. — Nr. 553. Nec auctoris nomen adscriptum in membr. nec aliud lemma; *Antipatro* tamen recte tribuisse videtur Br. Factum est enim interdum in membr. Pal. ut, quum ejusdem auctoris epigrammata se excipiant, nomen ejus nonnisi semel adscriberetur. — V. 2. In marg. *ώραῖον.* — V. 4. *δουρομανίς.* Vid. ad p. 441. nr. 485. v. 5. — *δείχννται.* P. *δείκννται.* Br. cum Holstenio ad Steph. Byz. p. 225. Membr. lectionem sine haesitatione restitui. Nicopolis Apollini Actiaco tamquam *ἀνάθημα* dicatum. Vide Fabric. ad Dion. Cass. T. I. p. 632. 5.

P. Nr. 554. *ἀργενταρίου.* Br. II. 529. (ed. Lips. II. p. 245.) An. II. 2. p. 286. — V. 1. *καλῶς.* P. *καλοῖς.* Br. c. Reiskio. V. 2. *τοῦτ'.* Reisk. mutavit in *πᾶσ'.* Certe *κεῖνο* et *τοῦτο* in una enuntiatione jungi non potest. Suspicebam olim: *οἶδα· πάλα κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε*

πόλις. Nunc una littera mutata sensum restitui, scribens καλῶν pro καλῶς. Hoc cum v. 6to eximie conspirat; κείνο autem partem obscoenam significat. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 95. T. III. 1. p. 319. V. 3. bis legitur in P. vocabulo αλσος primum omisso. Hinc Reiskius versum in Ap. Lips. mutilum sic implevit: τόσσον ῥέξαι κακόν. — V. 6. ησοι. P. ἢ σοί scripsi.

Nr. 555. κριναγόρον. Br. II. 146. nr. 25. An. II. 1. p. 399. V. 1. εἰ καὶ με. P. εἰ χοῖ με π. ἐροῦσι. Reisk. εἰ χοῖ με π. ἔχουσι. Br. c. Toupio. Interrupta oratio, enuntiatione conditionali interposita, pro: νῆσον τὴν μετρεῖσαι μὲν βαιήν, ἐπὶ τὰ μόνον σταδίου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔχουσαν. — περὶ γράψαντες. P. V. 2. σταδίους. P. σταδίου. Br. — ἐπ' αὐλακα πῖταρ ἀρότρον. P. ἐν αὐλακι π. ἀρούρης. Br. c. Toupio. Scripsi ἐπ' αὐλακι. Passim enim ἐπὶ reperitur cum dativo loci. Theocr. Eid. I. 150. Ὡρᾶν πεπλυσθαι μιν ἐπὶ κρήναισι δοκασεῖς. Oppian. Hal. V. 369. αἰεὶ κυμαίνουσιν ἐπὶ φρεσὶ λύσαν ἔχοντες. Nonn. Dion. IV. p. 116. 5. οἶον ἔχεις ἐπὶ δόμασι καλὸν ἀλήτην. Argum. Medea Eurip. φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐπὶ χρυσαίοισι λέβησιν. — Recte repositum πῖταρ ἀρούρης, ut est ap. Lycophr. v. 1060. Sic etiam ap. Hesych. T. I. p. 545. ἄρουρα legitur pro ἄρουρα, ubi vid. Intrpp. — V. 4. ὄψι. Eadem forma Philodemus videtur usus esse p. 513. nr. 44. v. 5. — V. 5. ἐπ' ἰχθύσι. P. ἐπ' ἰχθύσι. Br. cum Toupio. — καὶ ὑπὸ μαίρη. P. μαίρην. Br. c. Reiskio. Etiam dativus locum habere videtur, ut in ὑπὸ νυκτί, ὑφ' ἡλίῳ et similibus. — Si quem offendat καὶ productum ante vocalem, is legat: ἐπ' ἰχθύσιν, ἡδ' ὑπὸ μ. — V. 6. ε' ἥπιον. P. δ' ἥπιον. Br. — ἀτρεμῖ. P. V. 8. τῷ ἐπεωρίσθην. P. τῷ ἐπὶ ὠρίσθην. Br. c. Reiskio. Membrarum lectionem intactam reliqui, donec certius quid reperiat. Sensus esse debuit: nomen accepi, quo risui facta sum obnoxia.

Nr. 556. ζῶνα. Br. III. 331. (In ed. Lips. II. p. 69. nr. VI^a.) An. II. 1. p. 206. V. 1. νηρηίδες. P. In marg. δινηίδες. Orta depravatio ex praecedentibus syllabis διαί. — νύμφαι ἐποχθ. πιδαιτίδες. Br. V. 2. χθιζόν. P. χθιζός. Br. Distinctione mutata χθιζόν junxi cum εἶδετε. — κόμην. P. In marg. κόνιν, quod cum Br. praetuli. V. 4. ἡρέμα. P. — μάλα παρηῖδα. P. In marg. ὠραῖον. — μάλα παρηῖδων. Br. quod mihi elegantius videbatur, quam alius V. D. conjectura; καλὰ παρηῖδια. κύκλα παρειῶν dixit Musae. 58. παρειῆς Christodor. Ecphr. v. 14. κύκλα προσώπων Coluth. 73. — V. 5.

ἐγώ. P. ἐγών. Br. — οὐκάρᾳ. P. οὐκ ἄρα. Br. — V. 6. μούνον ἐγνώθην. P. Metri defectum resarcivit Br. ἐπεγνώθην. Eleganter Schaeferus in not. mst. ἐγεννάθην. — κραδίην. P. κραδίαν. Br. — Nr. 557. ἀντι-
πάτρ⁸/. Br. II. 16. nr. 59. An. II. 1. p. 44. V. 2. τὸν πτ. P. σόν.
Pl. Br. V. 5. ὑσπλήγγων. P. Br. ὑσπλήγγων. Pl. Vid. ad p. 191.
nr. 259. — Nr. 559. ἐρυκίου. Br. II. 297. nr. 7. An. II. 2. p. 358.
V. 1. παννυχόσ. P. πάννυχον. Br. Pleonasmum in verbis ὅλαν πάν-
νυχον illustravit Passov. ad Theogn. v. 441. p. 94. ed. Bekkeri, com-
parans inter alia epigr. ἀδ. 543. (Palat. p. 386. nr. 188.) φθέγμα
Πανελλήνων πᾶσα κίκενθε σελίσ. — V. 3. χιμαρόσφακτος. P. χιμα-
ροσφακτῆρος probabiliter correxit Br. quamvis hoc compositum alibi
non occurrat. Nec σφακτῆρ reperiri videtur, sed, quod a σφακτῆρ^ε
derivatum est, σφακτρία ap. Suidam T. III. p. 415. — V. 4. τηλόθι.
P. τηλόθι. Br. V. 6. τραγίνου. P. τραγίνας. Br. Nec hoc vocabulum
alibi obvium. Τραγικὸς pro hircino usurpatum illustravit Schaefer. ad
Longum p. 415. Meletem. p. 128. Adde Plutarch. V. Pyrrh. c. 11.
ubi τραγικοῖς κέρασι. Sed ibi Coray T. III. p. 12. ex Cod. SanGerm.
στρατηγικοῖς edidit.

P. Nr. 559. κριναγὰρ: διατὸν πλοῦν τὸν ἐπ' ἰταλίας. Br. II. 146.
nr. 24. An. II. 1. p. 400. V. 3. δηγέω. P. διφέω. Br. Alibi est
διφάω. — V. 5. λάβε φίλος. Br. In Cod. ductus sunt obscuriores,
sed λάβου fuisse videtur, quod et versus requirit, et sensus. De
verbo συλλαμβάνεσθαι vid. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 385.

Nr. 560. τ αὐτον. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl.
an. V. 4. p. 317. Mélanges T. II. p. 313. Nos in Paralip. I. nr. 74.
p. 664. V. 1. πασῶν ἐνοσίχθονος. P. Aut fluminis nomen latere
existimabat cl. editor in ῥιγλή, aut legendum: ῥιγλήs πᾶς ὢν Ἐνο-
σίχθονος, fili timende Neptuni. Sejunxi voces, ἔνοσι χθονός scribens.
Ne etiam πασῶν mutarem in πάντως, prohibuit Schaeferus, quem vid.
ad L. Bos p. 189. Idem addebat in not. mst. „Sic etiam ἀριδείκτος
ἀνδρῶν ap. Homerum, ubi nollem Heynius subaudisset κατὰ. T. VI.
p. 103. Nulla enim in talibus ellipsis est.“ Vid. supra ad p. 114.
nr. 181. In Fab. Aesop. nr. 25. p. 13. ed. Fur. ἄρκτος ἐκανχᾶτο,
ὅτι φιλόανθρωπος ἐστι πάντων τῶν ζώων. Ib. nr. 186. ὅτι πάντων
τετραπόδων ταχέως ἀποκύνει. V. 2. ἐρρεῖ. P. αἶρει. Chard. Cf. ad
p. 405. nr. 295. v. 5. — V. 3. οἰκία. P. οὔπω. Malim οὐ τι.

V. 4. *εἰδελειζομένης*. P. οἰδ' scripsi cum Chard. Duo haec verba in numeris in locis permutantur, editoribus interdum non advertentibus, interdum vulgatam male defendentibus. Vid. ad p. 192. nr. 263. p. 242. nr. 233. Ap. Alciphronem L. I. 33. p. 138. εἰ γὰρ οἶδεν αὐτὴν χρωμα σαναδράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλᾶς-φῆμι. Berglerus monuit, posse etiam εἶδεν legi; quam notam Wagnerus simpliciter repetivit. Nihil certius, quam εἶδεν scribendum esse, Ap. Coluthum v. 190. ἰμείρων δ' ἔπ' ἔρωτι καὶ ἦν οὐκ οἶδε διώκων Δέσπαρις. scr. εἶδε c. Cod. Paris. quam lectionem neglexit Harlesius, restituit Bekkerus. Liban. T. IV. p. 114. 19. ὡς γάρ ... ὁ Πάρις ἀδικοῖς ὁμασὶν οἶδεν Ἑλένην. Scr. ὡς γάρ ... εἶδεν Ἑλένην. Ib. p. 689. 15. πάντα δὴ τὸν χρόνον τοῦτον οὐδὲ ἐν εἶδεν ἐν ἐκείνῳ. Morell. οἶδεν. Scr. εἶδον. Ib. p. 1133. 2. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μόνην ἐν τοῖς τοιοῦτοις καταφυγὴν οἶδε τοὺς βωμοὺς. Scr. εἶδε. ille unum illud, quod in talibus patet, perfugium, aras respexit.

Nr. 561. φιλιππου. εἰς ἀμπελον σκωπτικον. Br. II. 230. nr. 68. An. II. 2. p. 195. V. 2. βορραῖον. P. Br. ἢ βορέιον. Pl. Βορραῖον malebat Br. Sed vid. ad p. 186. nr. 245. V. 3. νιφόβλητος. P. νιφοβλήτες. Pl. Br. κρυμωδεις. P. κρυμώδεις. Pl. Br. V. 5, ὁμφοκω^ωραγας. P. ὁμφοκοῤῥαγας. Pl. Br. Vid. ad p. 392. nr. 226. v. 3. — ἐγείνατο. P. ἐγείναο. Pl. Br. De his terminationibus permutatis vid. ad p. 54^b. nr. 34. — ἐπὶ πάντους. P. Superscriptum ἀπεπάντους, et in marg. τοὺς ἀπεπάντους, ut est in Pl. Br. — V. 8. θερίσεις. P. θερίσης. Pl. Br. — Nr. 562. κριναγύρον εἰς τὸν καίσαρος ψιττανόν. Br. II. 147. nr. 27. An. II. 1. p. 403. In Plan. p. 84. St. Philippo tribuitur. V. 6. δαίμονι. P. Pl. In marg. membr. Καίσαρι. sive ut varians lectio, sive ut glossa. Malim sane etiam nunc: δέσποτα χαῖρ ἐνέπειν. V. 7. αἶσαι δέ. P. ἐς δέ σε. Pl. vulgo. Rectius ed. Flor. ἐς δέ σέ. Br. ἀλλά σε. Saltem ἀλλά σέ. Recepi lectionem Planudæam, quae nec a Cod. Pal. lectione multum abhorret. ἀναρξέσθαι εἰς τινα dictum fere ut apud Plutarch. T. II. p. 525. C. Δημάδης εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει. Aelian. H. An. V. 36. εἰς τὸ ἀγεννὲς σκωπτόμενος, καὶ εἰς ἀργίαν εὐθυνόμενος. Liban. T. IV. p. 706. 8. πολλοὶ ἐθανμάσθησαν εἰς ἀρετάς. In his omnibus praepositio designat objectum, quod vocant, ad quod actio dirigitur. — V. 8. ἀκέλευτος. P. ἀκέλευστος. Pl. Br. — Nr. 563. λεωνίδα εἰς δημόκριτον φντοκόμον.

Br. I. 232. nr. 45. An. I. 2. p. 103. In Plan. p. 25. St. *Philippo* inscriptum. V. 3. *λευκοπρωος*. P. *λευκοόπρωος*. Pl. Br. — *ἐγώδιος*. P. *ἐφώριος*. Pl. Br. V. 5. *ἐχυρήν*. P. Br. *ἐχυρήν*. Pl. quae crebro permutata. Vid. Coray ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 531. Wasse ad Thucyd. I. 35. Eadem cum *ἰσχυρῶ* permutantur. Cf. Eund. ad Thucyd. VIII. 10. — V. 6. *ἀκρήτου*. P. Pl. *ἀχράντου* Br. tacite recepit. Vera videtur correctio. Sic Grotius: *Si vis Arboris intactae carpere primus opes. ἄχραντον, ἀμόλυντον . . . ἀχίραντον, οὐ μηδέπω χειρ ἤψατο*. Etym. M. p. 165. ed. Lips. — *ἀκρεμόνος*. P. Vid. ad p. 423. nr. 384. v. 12. — V. 5. iterum scriptus in infima pagina.

P. Nr. 564. *νικίον*. Br. I. 249. nr. 7. An. I. 2. p. 155. V. 1. *αἰόλον*. P. Pl. *αἰόλε*. Br. quam correctionem hiatus damnat. *ἔαρ αἰόλον* est *ver varium, floribus pictum*. Callimach. ap. Etym. M. in *βεῦδος*. p. 177. ed. Lips. *καλὰ τε καὶ αἰόλα βεῦδε ἔχουσαι. σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾷ ἵμάτια*. Vid. Spanh. ad Callim. p. 235. — *ἡμεροθαλές*. P. *ἡμεροθαλλές*. Pl. Br. *ἡμεροθαλλές* legitur p. 421. nr. 374. ubi vide. *ἐνθαλῆς* dorice pro *ἐνθηλῆς*, media producta, est p. 409. nr. 313. — V. 2. *ἐσφορέουσ*. P. In marg. *ῥωραίοις. ἐφ' ὥραίοις*. Pl. Br. V. 3. *ἡδύπνοον*. Rectius fuisse *ἀδύπνοον* scripseris. — *τίθεωσω*. P. *τίθεωσο*. Pl. Br. — Nr. 565. *καλλιμάχον*. Br. I. 469. nr. 36. An. I. 1. p. 292. V. 1. *ἐπικισσοῦ*. P. *ἐπικισσόν*. Pl. Br. — Nr. 566. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. 465. nr. 17. An. I. 2. p. 272. V. 2. *μακρότατον*. P. et plurimae editt. Pl. Br. *μικρότατον*. ed. Asc. Steph. — V. 3. *ῥ' δέ*. P. Br. *ὡς δέ*. editt. vett. usque ad Steph. V. 6. *δὲ ὠναξ*. P. *δ' ὠναξ*. Pl. Br.

Nr. 567. *ἀντιπάτρου*. Br. II. 117. nr. 32. An. II. 1. p. 312. V. 1. *ἀντιόδημις*. P. *ἀντιοδημῖς*. Pl. Br. De hac mima disputatur in Memoires de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 245. V. 2. *προκίδων*. P. *προκίδων*. Pl. Br. qui illud tamen magis probat. Eadem est lectionis diversitas ap. Lucian. T. VIII. p. 328. 10. Vid. inprimis Schaefer. ad Greg. Cor. p. 541. V. 4. *ἀλκυνών*. Quum in hac voce media constanter corripiatur, corrigendum cum Bothio in not. mss. *Λύσιδος ἀλκυνόνις*. Vid. Philipp. p. 399. nr. 262. *ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδών, Μεμφομένη δὲ βυθοῖς ἀλκυνόνις βλέπεται*. Apollon. Rhod. I. 1085. *πρωτὰτ' ἀλκυνόνις λυγρῇ ὅπῃ θεσπίζουσα Ἀἴξιν ὀρινομένων ἀνέμων*. — Nr. 568. *διοσκορίδου*. Br. I. 498. nr. 22. An. I. 2. p. 388. V. 5. *ἐπ' αὐλίον*. P. Br. *ἐπαύλιον*. omnes editt. vett. Pl. usque ad Steph. — V. 6. *πᾶν ἐγέν*. P. et editt. vett. Plan. *πάντ'*. Steph. Br. — *γεωγος*. P. *γεωργοῦς*. Plan. Br.

Nr. 569. ³ ἐμπεδοκλῆς. Dedi in Paralip. I. nr. 75. p. 665. Diversas lectiones recensuit Sturzius in Comment. de Empedocle p. 466. s. V. 1. 2. Plan. p. 117. ex Diog. Laërt. VIII. 77. Cf. Clem. Alex. VI. p. 627. D. V. 3—7. Plan. l. c. cum lemmate, εἰς τὸν αὐτόν. ed. Flor. Diog. Laërt. VIII. 62. ubi et quinque alii versus adduntur, qui omnes positi erant in initio τῶν καθαρμῶν. V. 4. ἀνακραπολῆος. P. ἄκρην πόλιος. Diog. πόλιος etiam editt. vett. Plan. usque ad Steph. qui πόλεως exhibet. Restitui πόλιος, in qua voce 7 interdum obmutescit. Vid. supra ad p. 446. nr. 524. v. g. Brunk. in Lectt. p. 216. — P. V. 7. περιστρεπτος. P. περιστρέπτος. Diogen. Vid. supra ad p. 197. nr. 293. v. 6. et ad p. 401. nr. 270. — θαλαίσις. P. Pl. θαλαίσις. ed. Flor. θαλαίης. Diog. στίφειν τε τεθαλῶς. corr. Scalig. in not. mst. Sequuntur in edit. Steph. quinque versus, ex Diog. Laërt. l. c., qui in antiquioribus editt. desiderantur.

Nr. 570. φιλοδήμων. Br. III. in Lectt. p. 144. (In ed. Lips. T. II. p. 79.) An. II. 1. p. 244. Addend. T. III. 2. p. 472. s. Cf. inprimis Prolegomena ad Philodem. de Musica in Volum. Herculan. T. I. p. 5. 6. Huschk. Anal. crit. p. 149. Chard. de la Roch. Mélanges. T. I. p. 210. V. 1. ξανθοκηρόπλαστε. P. ξάνθ', ὃ κηρόπλαστα. editor Philodemi, assentiente Chardono; parum commode. Ξανθῶ, scripsi cum Huschkio, ob Ξανθάριον v. 6to. ut in alio Philodemi epigr. p. 595. nr. 173. Δημῶ et Δημάριον. — μυρόχορος. P. μυρόφόρος. Italus. De μυρόπνοος cogitabat Br. — μουσοπρόσωπε. Non satis probans hanc lectionem editor Italus, cerebrosο tamen ποιῆται eam condonandam existimat, σιμοπρόσωπε, ut aptius de ape, tentabat Ruhnck. assentiente Eldikio in Bibl. Crit. P. XII. p. 88. μυρόφόρος, μονοιοπρόσωπε Bastius in Epist. crit. p. 76. not. 29. ed. sec. caeterum de sensu totius epigrammatis ambigens. — V. 3. ψίλον μοι. P. ψάλλον . . μύρον suspicabatur Schneiderus, quod dici posse dubitabat Huschkius. ψίλον corr. editor Italus, qui ψιλοῦν μύρον interpretatur, attenuare unguentum. De σπείσον cogitabat Br. In Ap. Gothano margini appictum Η, quod indicare videtur, ψήλον esse legendum, quod in textu posui, a ψάλλω. Tum μύρον idem fuerit, quod paulo post τὸ γλυκὺ μέλιος; nam de suavis rebus et jucundis usurpari solet. Vid. Animadverss. T. II. 2. p. 285. Sed valde suspicor, Philodemum scripsisse: ψήλόν μοι χερσὶν δροσινᾶς μύρον. psalle mīhi manibus unguentum stillantibus. Pro δροσινᾶς (sic Ruhnck. In Cod. [haec vox accentu caret])

δροσίμῃς malebat Italus, non improbante Huschkio. — V. 4. δὲ ποτι. P. δεῖ ποτι Schneiderus, δὲ ποτι Huschk. δὲ ποτι Italus, metro vacillante. — V. 7. 8. separatim exhibuit Br. in Lectt. p. 144. ex Salm. Exercitt. Plin. p. 850. A. — οὐ καὶ εἰς. P. οὐκ αἰεὶ scripsi cum Salmasio. In edit. nostra autem vitiose excusum οὐκ αἰετ. — ἀνθρωποτοκονλύφος. P. ἀνθρωπος τόκων γλύφος Salm. Una littera leviter immutata Chardonus: ἀνθρωφ', ὁ τοκογλύφος. Sic passim nominativus cum vocativo jungitur. τοκογλύφος et τοκογλυφεῖν fere in contumeliam videtur dictum. Plutarch. T. II. p. 18. E. μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδαῖς . . . τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες. Vid. Bergler. ad Alciph. I. 26. p. 102. τοκογλύφον et ὀβολοστάτην jungit Jö. Lydus de Mensib. c. 3. p. 3. — V. 8. δεῖ σε βίον αἰεῖ. P. δεῖ σ' ἄβιον ναλεῖν. Salm. quod utroque pollice probat Italus editor, aliam quorundam conjecturam, δεῖ σε βιοῦν αἰεῖ, majoribus premi difficultatibus censens.

Nr. 571. εἰς τοὺς ἑννεα λυρικούς. Br. III. 260. nr. 520. An. III. 2. p. 156. V. 2. ἡδὺ μελὶ φθόγγου. P. junotim Pl. Br. — V. 3. ἄλκαρ. P. ἀλκμάν. Pl. Br. V. 5. ἀνακρέοντι. P. ἀνακρείοντι. Pl. Br. V. 6. κύνῳ. P. κύνῳ omnes editt. vett. κύνος ed. Steph. De σαπφοῖ cogitabat Scaliger in not. met. καθάρῃ Br. c. Reiskio. In Codd. nonnullis Plan. ap. Br. αἰολίδῃ legitur pro αἰολίδι. Hinc suspiceris scribendum esse: Ἀλκαῖος κύνῳ Ἀεσβίος Αἰολίδῃ. ubi de festis et solemnibus inter Aeeleenses Lesbi celebratis cogitandum. V. 7. ἀνδρῶν. P. ἀνδρῶν. Pl. Br. ἐνάτα. P. ἐνάτῃ. Pl. Br. — Nr. 572. λουκιλλίου. Br. II. 194. nr. 23. inter epigrammata Leonidas Alexandrini. In Plan. p. 34. St. est ἄθῃλον. In Cod. Bibl. Laur. T. I. p. 99. etiam Lucillio inscribitur. An. II. 2. p. 98. V. 5. καὶ με. P. καμὲ. Pl. Br.

Nr. 573. ἀρμυανού. Br. II. 389. nr. 25. An. II. 3. p. 147. In Plan. p. 15. St. inscribitur Lucillio. V. 1. ἀνθρωπε ἴζοιο. P. ἀνθρωφ' ἴζοιο. Pl. Br. — V. 2. ὀνειδειον. Maxim. π. καταρχ. v. 108. μύθῳ ὀνειδίῳ καὶ τε πληγῇσιν ἰάπτοι. Scr. ὀνειδίῳ καὶ τοι. Cf. Dorrill. ad Char. p. 765. In Eudoc. Martyr. S. Cyp. v. 180. ὀνειδείῳς βάλε μύθοις. Cod. ὀνειδίῳις. — V. 3. ἐστιγγωμένῳ. P. ἐστιγγωμένη. Pl. Br. — V. 4. συγκαλῶν . . γελῶν. Liban. in Epist. DLXI. p. 271. Πουφῖνος ὁ πολλὰ δὴ παρὰ τοῦ δαιμονίου πεπληγμένος, οὗτος νῦν ἐκκρίμαται τῶν ἀγγείων (scr. ἀγγέλων, ne cum Wolfio de

proverbiali locutione cogites, nec τῶν ὧτων corrigas cum Wetstenio ad Lucian. T. VII. p. 373.) καὶ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν ἀπὸ φοιτῶντᾶ λόγον τρεπόμενον. Ap. Eund. T. IV. p. 219. 1. ἱκανὸς παραμυθῆσασθαι, παραγαγεῖν τῷ λυπουμενῷ μὲν, συνησθῆναι, mutila verba in hunc fere modum resarcienda videntur: περιαλεγεῖν τῷ λυπουμενῷ, τῷ ἡδομένῳ συνησθῆναι. V. 4. συγγελῶντι. P. Pl. σὺν γελῶντι. Br. quod verum. P. V. 5. κλανθμοῦ. P. Br. κλανθμοῖο. Pl. οὐδὲ γέλ. P. οὔτε. Pl. Br. V. 6. κλαιωμιλή et γελωμιλή. P. Jota subscripsit Br. καὶ κλαίω μιλή καὶ γελῶ μιλή. Vulg. Notanda duplex participii κερημένους constructio; primum cum genitivo (ut in Eurip. Cycl. v. 88. τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κερημένα. Ion. 1199. κςὶς αὐτὸ χεῖλη πώματος κερημένα καθῆκαν.) : quum nihil opus habeas nec fletu, nec risu; tum cum dativo: et risu et fletu in alterius gratiam usus.

Nr. 574. nomine auctoris caret in membr. Fortasse Ammiani est. Lucillio inscribitur, ut praecedens, in Plan. p. 54. St. Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 290. nr. 653. An. III. 2. p. 231. V. 1. ὁ τριδυσσηνος ἀναξ. P. τριδύστηνος. Vulg. τριεδύστηνος. Br. Ἀγανάξ. Pl. Br. ἀγάνωρ. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. κοὺ βίοτον. P. κᾶβίοτον. Pl. Br. ἀβίωτον requirebatur. In Cod. lectione, οὐ βίοτον βίοτον, nihil est, quod desideres. Similia vid. ap. Valkenar. ad Phoen. p. 599. Koen. ad Gregor. Cor. p. 98. ed. Lips. — Nr. 575. φιλίππου εἰς ὄμηρον. Br. II. 218. nr. 24. An. II. 2. p. 166. V. 1. οὐρανόν. P. οὐρανός. Pl. Br. V. 3. γλυκὺν ἄμα. P. γλυκὺ νᾶμα. Pl. Br. — ἀροτήσιμον. P. Pl. ἀρυτήσιμον. Br. c. Dorvillio, frustra renitente Boschio T. IV. p. 337. et p. 496. V. 5. βαθὺ κλέος. P. et vett. editt. Plan. βα-
θνκλέες. ed. Steph. Br.

Nr. 576. νικαρ^χ. Br. II. 352. nr. 11. An. II. 3. p. 30. V. 2. τοῦμόν ἀρπάξασα δῶρον. P. ἀρπάξασα δ' ἐμόν δοῖρον. Pl. Br. quod Planudis commentum esse, dubitare noli. Τοῦμόν primo loco collocandum erat. Scripsi itaque minima mutatione: τοῦμόν δ' ἀρπαλέη δῶρον ἔχεις παλάμη. Ne de mobilitate illius adjectivi dubites, Oppian. Hal. II. 388. καράβῳ ἀρπαλή τε καὶ ἐνάντητος ἔδωδῃ. Ib. III. 234. παρίσχει φορβὴν ἀρπαλήν. — V. 4. οὐ σε. Pl. Br. Accentus omisit h. l. Pal. Sed οὐ σε scribendum ob antithesin. — ἔδογματίσεν.
P. sine littera paragogica Pl. Br. — Nr. 577. πτολεμαίου εισαν.
Br. II. 66. nr. 2. An. II. 1. p. 196. V. 1. θνητὸς ἐγώ. P. θνατὸς

ἐγώ. Pl. Br. ἔφην pro ἐγώ. Cod. Laur. ap. Bandin. T. I. p. 489. V. 3. ποσὶ γαίης. P. Pl. Br. γαίης ποσίν. Cod. Laur. l. c. et Synes. ad Paeon. p. 311. D. ed. Pat. quod alteri merito praefert Hermann. ad Orph. p. 730. V. 4. θειτροφίης. P. Br. θειτροφέος. Cod. Laur. θειτροφέος. Plan. Mira in hoc tetrasticho commistio dialectorum.

Nr. 578. ^ολίοντ ^τφιλοσόφον εἰς ^τκωνικα ἀπολλωνίου. Br. III. 130. nr. 8. An. III. 1. p. 252. V. 2. περικελής. Vid. de hac voce Lo-beck. ad Soph. Aj. p. 317. V. 4. εἰ δ' αὖ. P. ἄν. Br. εἰ κυβιστήσῃ καὶ μεταλλεύσειεν. Ne quis corrigendum existimet, κυβιστήσῃ τις ἐς ἔμοις μ., sic diversos modos junxit Musaeus v. 203. σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω, Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ. Liban. T. III. p. 273. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν ἀτοποτάτων ἂν ᾔην, εἰ βασιλεῖς μὲν τοῖς αὐτῶν σώμασιν οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀσφάλειαν ἡμῖν κατακτώμενοι, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὦν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐργαζόμεθα λόγων. τὸ μέρος ἐκείνοις ἀναθείημεν, ἀλλ' οὕτω πόρρω κεισόμεθα τοῦ προσήκοντος, ὥστ' οὐδὲ πολλοστὸν συνθήσομεν λόγον. . . Cf. ad p. 156. nr. 183. V. 7. εὐκριθήσεται. P. εἰς ἐκηθήσεται. Br.

Nr. 579. ^υτ αὐτ' εἰς ^υκρυπτον. Br. III. 130. nr. 9. An. III. 1. p. 253. V. 2. θριδακίης. P. θρινακίης. Br. — P. Nr. 580. εἰς ^τμην. ^υεἰ αὐτῶν ἕκαστος ἔλαχεν: ἡγουν ὁ ^υμ ^υἡ ὑπάτων: ὁ ^ββ ἐπισπόρον: ὁ ^γγ ἐπιπόλεμον. ὁ ^δδ ἐπὶ τὸ ἔαρ: καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοῦ. Br. III. 130. nr. 7. inter Leonis Philosophi poemata; nescio qua auctoritate. In Plan. enim p. 124. St. auctoris nomen non magis adscriptum, quam in membr. P. An. III. 1. p. 251. V. 1. ὑπάτων πρῶτος· ὁ δὲ δ. P. Pl. ὁ πρῶτος· ὁ δευτ. Br. fortasse recte. Si tamen δὲ in altero hemistichio bene habet, metro vacillanti medearis verbis transpositis: πρῶτος μὲν ὑπάτων· ὁ δὲ δευτέρος. Nisi fortasse brevis syllaba in caesura ob interpunctionem ferri debet. V. 3. ῥοδοδάκτυλον. P. et editt. quaedam vett. ῥοδοδάκτυλο. Ald. 1. 3. et Cod. Lasc. Hanc insolentio rem genitivi formam Br. tueri conatur in Lectt. p. 160. Sed si voci εἶαρος epitheton addere volebat poeta, cur non ῥοδοδακτύλου scripsit, vitata ejusdem terminationis repetitione? V. 6. ἐρισταφύλω et βακχω. P. ἀρισταφύλω. Vulg. Vera lectio non fugit Huetium. Eandem lectionis varietatem notavimus ad p. 176. nr. 195. v. 2.

Nr. 581. εἰς ^τμονημέριον. ἡγ' οὐκ ^τκνηγέσιον ἐν ^ωω ἀγωνίζοντες

ἄνδρ' πρὸς θῆρας. Br. III. 131. nr. 10. inter Leonis poemata, cui inscribitur in Plan. p. 1. An. III. 1. p. 253. V. 2. κασιγνήτη. P. κασιγνήτη. Pl. Br. V. 4. μὴ δέ. P. μηδέ. ed. St. Br. — Nr. 582. ^{τ3} εἰς ἱβήρας ἑ ἀρμενίους ὅτε ὑπετάγησαν τῷ τῶν ξωμάτων βασιλεῖ. Edidi et illustravi in Paralip. I. nr. 76. p. 666. — Nr. 583. εἰς θουκυδίδου βιβλίον. In marg. εἰς θουκυδίδην: τὸν γράψαντα τὸν πελοποννησιακὸν πολέμ. Br. III. 265. nr. 539. An. III. 2. p. 169. V. 1. εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφνε μουσίων. P. Pl. εἰ δέ πέφικας Νῆϊς μουσίων. Br. cum Cod. Mediceo ap. Bandin. T. II. pag. 622. Codicis lectionem restitui, (quam tæctur imitatio supra p. 387. nr. 191. εἰ δέ νῆϊς ἔφνε Μουσίων. His praeivit Poëta, quem Callimachum esse censet Hemsterh. ad Fragm. Call. CXI. νῆϊδες οὐ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.) quamvis πάμπαν mihi hodie non magis quam olim placeat. Per se bene dici πάμπαν νῆϊς nunquam dubitavi (sic ap. Orphe. Arg. 958. πάμπαν ἐπιστάμενος; ubi φάρμακα non videtur necessarium); sed exempla a Boschio prolata T. IV. p. 301. non efficiunt, ut hoc loco πάμπαν commodè videatur positum. Qui enim Musarum prorsus expertes sunt, iis non a Thucydide tantum, sed a multis aliis, qui longissimo intervallo ab historicorum principe distant, abstinendum est. Sensus talè quid videtur requirere: εἰ δέ γε σεμνῶν (aut εἰ δ' ἀγλαίστων) Νῆϊς ἔφνε Μουσίων. — V. 2. ἃ μὴ νοήης. quas non intelligas. νοήεις. Pl. Br.

Nr. 584. εἰς τὸ ἄγαλμα εὐνόμου τοῦ κιθαρώιδ' ἰσιώτος etc. Br. III. 185. nr. 175. An. III. 1. p. 388. V. 1. ποτενικῶ. P. ποτ' ἐνίκων. Pl. Br. V. 6. σπάρτην ὁ λοκρός. P. σπάρτιν ὁ λοκρός. Pl. Πάρθιν. Br. De diversitate circa nomina in hac historia dixi in Animadvers. T. III. 1. p. 159. Σπάρτιν servavi ob auctoritatem membr. V. 3. μεσούσα. P. μεσύσα. Plan. Br. V. 4. ἀπεκρέμασιν. P. Plan. — μασ. Br. — ἔμενεν. P. Pl. ἔμενε. Br. Suspicebam ἔμολεν. Sed nunc ἐνεμεν legendum existimo, ἡ χορδὴ scil. Cf. ad p. 122. nr. 227. v. 6. — V. 7. ἀπ' αὐτομάτου. P. αὐτομάτω. Pl. Br. ἐπ' αὐτομάτῳ. ed. pr. Flor. — ἐπιστάς. P. Pl. Br. Scripsi ἐπιπτάς ex verissima emendatione Schaeferi. Ap. Antigon. Car. c. 1. in eadem historia: ἄδοντας αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λίραν ἐπιπτάς ᾗδεν. Sic Cod. Vulgo ἐπιστάς. Canon c. 5. τέττιξ ἐπιπτάς τῇ κιθάρᾳ, τὸ λεῖπον ἐπεπλήρωσε τῆς ᾠδῆς. Vid. Bast. Epist. cr. p. 80. ed. sec. V. 8. τῶτρενός. P. Pl. Ibrarii oculis ad v. 6um aberrantibus. τοῦλλιπὶς

dedi cum Br. Clem. Alex. in Cohort. p. 2, 18. καὶ τοῦ τέττιγος τῷ ἄσματος ἀρμολύμενος ὁ ᾠδὸς τὴν λείπουσαν ἀνεπλήρωσε χορδὴν. Julian. Epist. XLI. p. 421. καθαρθῶ τὸν ὄρθιον ἄδοντι, πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορδῆς ὑπὸ τῷ τέττιγι τὸ ἴσον ὁ Πύθιος ἀντεφθίγγετο. Theoph. Simoc. in ἀπορ. φνο. Prooem. εἰ δέ τι καὶ τῶν ᾠδικῶν ἔξω γενοίμην ῥυθμῶν, ὑπηγεῖτε φιλοτίμως μοι τὰ λειπόμεινα· ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Δοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελωδίας τέττιξ συνέριθος. — V. 9. ἐξετίνασσον. P. Pl. Br. Scripsi sensu flagitante: ἔξ ἐτίνασσον. *sex chordas pulsabam*; septima ubi opus esset, cicada utebar. Numerales ἔξ saepe in compositione editores fefollisse, recte monuit Br. ad Mede. 1181. — ὅτ' ἰβδ. δέ μ' ἰλοῖμαν. P. ὅθ' ἰβ. δέ μελοῖμαν. Pl. Br. P. V. 10. τὰν τούτων. P. τὰν τούτῳ. ed. Flor. Aldd. tres. Asc. κὰν τούτῳ. Steph. τὰν τούτῳ. Br. τούτου scripsi, ut v. 7. αὐτομάτου. V. 11. μεσαμβρινός. P. μεσαμβρινός. Pl. Br. μεσημβριος malebat Panson. in not. mst. ut etiam in ep. ex Plan. nr. 227. v. 5. in Append. nr. 100. v. 1. De hoc adjectivorum genere dixit Ruhnck. Ep. cr. p. 165. qui recte observat, in θαμινός, ὀπωρινός, ὄρθρινός, penultimam modo contrahi, modo porrigi; quod de reliquis concedens Graefius ad Meleagr. ep. 73. v. 1. in ὄρθρινός mediam corripere non vult. In μεσημβρινός eadem est quantitatis ambiguitas; nec pauca sunt loca, ubi media contrahatur sine suspitione depravatae lectionis. Orph. Argon. 1130. ἄσσον ἐπισκιάουσα μεσημβρινὸν ἦμα Φλέγγη. Apollon. Rhod. IV. 1505. μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλίσκων. Nicander. Ther. 401. μεσημβρινὸν αἰξάντος. Theocr. Eid. I. 16. οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις. Meleager in Pal. p. 235. nr. 196. μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω. Manetho II. 47. ὅς δὲ μεσημβρινός ὑποῦ. V. 13. ὅτε φθίγγ. P. ὅκα. Pl. Br. fortasse recte, quum τόκα sequatur. Sed v. 9. etiam ὅτε legitur. V. 15. συμφωνῶν. P. συμφώνων. Pl. συμφώνῳ. Br. quod verum. — ἐγώ. P. Pl. ἔχω. Br. cum pluribus. V. 15. ἐξεθ'. P. ἔζεθ'. Pl. Br.

Nr. 585. εἰς μεσῳρίον ἔχον ἀφροδι^τ καὶ ἔρωτα. Br. III. 231. nr. 378. An. III. 2. p. 88. V. 3. παρίχνησιν. P. παρ' ἔχην, Pl. Br. V. 4. μηρῷ. P. μηρῷ. Pl. Br. ἀφροδίτας. P. ἀφροδίτης. Pl. Br. — Nr. 586. κομμητὰ χαρτουλαρίον ἀμοιβαῖον. Br. III. 15. nr. 3. An. III. 1. p. 25. V. 1. φντῶν στίχης. Nonn. Dion. XIV. 386. 8. ἀγριάδας στίχας ὕλης. V. 4. ἱρις. P. Ἥρης. Pl. Br. V. 5. παμφίλι. P. πὰν φίλι. Pl. Br. — Nr. 587. εὐτολμίον ἰλλουστρίον εἰς θερμοχ^τον. Br. III.

8. nr. 2. An. III. 1. p. 14. In Plan. p. 579. St. est ἄθλον. — Nr. 588. ἀλκαίου. Br. I. 488. nr. 9. An. I. 2. p. 351. V. 1. ὄρης. P. ὄρης. Pl. ὄρης. Br. Jota addendum videtur. — τὸν χαλ. P. τὸ χ. Pl. Br. λῆμα. P. λῆμμα editt. vett. λῆμα. Steph. λᾶμα. Br. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 3. παρ' αἰμ. P. Pl. γάρ. Br. quae necessaria emendatio. — παλεύσας. P. παλαίσας. P. Br. Obiter corrige Proclum de Pulcrit. p. 82. ed. Creuz. φενκτίον τὰς συντρόφους ἡμῶν αἰσθήσεις, τὰς τὴν διάνοιαν ἀπαλευούσας. Cod. Darmstad. ἀπατώσας ex glossa. Werfero ἀπαλαιώσας in mentem venit. Scribendum: τὰς — παλευούσας. quod vocabulum illustravi in Addit. ad Athen. p. 123. s. Add. Coray ad Plutarch. V. Syll. c. 28. T. III. p. 385. ubi inter alia vir doctissimus: ὅτι δὲ τὸ Παλεύειν συγγενές ἐστιν ὄνομα τῇ Πάλη καὶ τῷ Παλαίειν, δηλοῖ μὲν καὶ Φώτιος λέγων „Παλεύσαι, ἵπταγ- γέοθαι, ἀπὸ τῆς Πάλης ἢ τοῦ Παλαίειν“ δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῶν συνήθεια, Παλεύω λέγουσα τὸ Παλαίω. quae imprimis ad nostrum locum faciunt. V. 5. ἐκόνισσεν. ἐκόνισι scribendum, si recte judicat Bekker. in Ephemer. Jen. an. 1809. nr. 247, p. 152. — V. 7. μῶνος. P. Pl. μῶνος. Br. quae inutilis correctio.

Nr. 589. εἰς ἄγαλμα ἥρας θηλαζούσ τὸν Ἡρακλέα. Br. III. 202. nr. 254. An. III. 2. p. 19. — P. Nr. 590. εἰς ἄγαλμα ἤφαιστ^ς εἰς ἀθηνᾶς καὶ ἐρεχθεῖ. Br. III. 199. nr. 243. An. III. 2. p. 14. — Nr. 591. εἰς ἄγαλμα ἀφροδιτ^ς καὶ ἄρε. Br. III. 260. nr. 244. An. III. 2. p. 14. V. 1. εἰς. P. εἰς. Pl. Br. V. 3. μολῶν. P. μολῶν. Pl. Br. αἶγῃ. P. αἶγλῃ. Pl. Br. V. 4. σκοπίων. P. σκοπίων. Pl. Br. — V. 5. κήρη. P. κηροῦ. Pl. Br. Philipp. ep. 42. ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδο- κτόνε. — Nr. 592. εἰς ἀσπίδα περιεχ^{ου} τ^{ον} γένναν τ^{ον} σαρ. Br. III. 251. nr. 379. An. III. 2. p. 88. — Nr. 593. εἰς ἀγαλμ^{ον} μηδείας. Br. III. 215. nr. 303. An. III. 2. p. 51. V. 2. μαρμάρω. P. — Nr. 594. εἰς αὐ. Br. III. 12. nr. 7. An. III. 1. p. 21. Joanni Barbucallae tribuit Plan. p. 380. St. ubi praecedat illius in Socratem distichon. Idem in illo quoque Codice, unde Anth. Palatina derivata est, praecessisse, ex lemmate nostro huic disticho adscripto probabile fit. — Nr. 595. εἰς εἰκ^{ον} ἀπείλλ^{ει}. Br. III. 218. nr. 314. An. III. 2. p. 62. ἄριστος in marg. legitur cum signo referente ad eum locum, quo nos hanc vocem posuimus cum Br. Sed non dubito, legendum esse: αὐτὸς ἐαυτὸν ἄριστος

ἐν εἰκόνι γράψαν ἀπελλῆς. — Sequitur in Pal. distichon in Solonem, quod dedimus p. 220. nr. 86.

Nr. 596. εἰς εἰ^ο χεῖλωνος. Br. III. 257. nr. 507. An. III. 2. p. 149. V. 1. δοριστεφανος. P. δορυστεφανος. Diog. Laert. I. 73. Br. Utrumque bene habet. χεῖλωνα φῖντ. P. χεῖλων' ἐφύτ. Br. c. Diog. V. 2. σοφία. P. σοφίη. Br. c. Diog. — Nr. 597. κομητᾶ σχο' ἐνα-
ζαρβῷ. (ἐν ἀναξααρβῷ. Plan.) V. 6. ζώγησεν. P. ζώγησε. Pl. Br. V. 8. ὄλος. P. ὅλος. Pl. Br. καὶ producitur ante ὄλος, quod in hoc versificatore ferendum existimat Gerhard. Lectt. Apollon. p. 166.

Nr. 598. θεοκρί εἰς ἀνδριαν πεισανδρ^τ. Br. I. 381. nr. 19. An. I. 2. p. 206. V. 1. τὸν τωῖ. P. τοῦ. Br. c. editt. vulg. Scripsi τῷ. — ζηνός. P. ζανός. Vulg. Br. — ὕμιν, P. ὕμιν. Br. ὕμιν scripsi cum editt. Theocr. V. 2. λειοντομ. P. λειοντομ. Br. c. editt. P. V. 3. εἴτ' ἀνωθεν. P. ἐπάνωθε. Br. c. editt. Theocr. Eid. VII. 4. εἴ τί περ ἐσθλὸν Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν. ὠκαμίρον. P. ὠκ Καμίρον. Br. cum editt. — V. 5. χῶσους. P. χῶσους. Br. c. editt. V. 7. ἔσταεν ἐνθ. P. ἔστασ' ἐνθ. Br. ποιήσας. P. ποιήσας. Vulg. Illud, quod Atticerum esse dicit Hermann. in Praef. ad Hecub. p. XXV., Dorienibus alii tribuunt. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 75. ed. Lips. μῆσιν. P. μασίν. Br. c. editt. Additur in Pal. versus: ὅτι δεξιὸς ἦε πᾶσι ποιῆσαι. qui huc traductus est ex epigr. quod dedimus p. 312. nr. 664. — Nr. 599. τ' αὐτ' εἰς ἀνακρεον ἀνδριάντα. Br. I. 380. nr. 15. An. I. 2. p. 202. V. 4. ἐντὶ π. οἰδοποιού. P. εἴ τι π. ψδοποιού. Br. c. editt. V. 5. χῶτι καὶ τοῖς. P. καὶ vulgo recte abest. ἦδετο. P. ἄδετο. Br. c. editt.

Nr. 600. τ' αὐτ' εἰς ἐπιχαρ ἀνδράν^μ. Br. I. 380. nr. 16. An. I. 2. p. 203. V. 5. οἱ συρακούσσαις. P. τὸν συρακούσσαις. Vulg. τοὶ Συρα-
κούσσαις. Br. c. Scalig. — πελωρὶ σταῖ πόλει. P. πελωριστᾶ. Vulg. πελωρεῖς τᾶ πόλει. Br. c. Scal. ut intelligantur Pelorenses, qui Syra-
cusis vitae sedem fixerint. De his autem nihil aliunde constat. πε-
δωριστᾶ scripsi cum Tyrwhitto, de urbe magnifica accipiens verba. πεδωριστής. ἵππος φρουραγματος, καὶ μετεωριστής. Hesych. Vid. Valken. ad Phoeniss. v. 1034. V. 6. ὅσ'. P. οἱ. vulgo. ὡς scripsi cum Salmasio. — V. 7. σωρὸν εἶχε ῥημάτων. P. σωρὸν γὰρ εἶχε
ρημάτων. Vulgo, unde γὰρ restitui. Σωρὸς ῥημάτων de eloquentiae
copia, qua Epicharmus instructus fuit, accipiendum. Cf. ad p. 415.
nr. 349. — μεμναμένους. P. μεμναμένοις. Vulg. μεμναμένοι. Br. c.

Scalig. V. 8. ἐπίχειρα. Errorem nostrum circa hanc vocem humaniter castigavit Schaefer. ad L. Bos p. 304. Ap. Liban. T. IV. p. 815. 23. ταῦτά σοι τῆς καλῆς τ' ἐπίχειρα τυραννίδος. Scr. τὰπίχειρα. V. 9. πολλά γάρ. P. et vulg. πολλά καί. Br. c. Toupio, non adstipulante Valkenario. Et cur non haec quoque causam praecedentium continent? — ζώαν. P. Br. c. plurimis. ζοάν. editt. vett. ζοάν unice probat Schaeferus in not. ad Theocr. p. 229. Vid. Porson. ad Eurip. Hec. v. 1098. In edit. nostra in var. lect. corrige: *Fort. ζοάν. pro ζοάν.* — τοῖς παῖσιν. P. παισίν. Vulg. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 6. Mihi ad Epicharmi laudem gravius, et ad genus poësius, quod illustravit, accommodatius esse videtur, si ea scripsisse dicitur, quae non pueris tantum, sed omnino omnibus prodesse.

Nr. 601. εἰς ἀγαλμ^τ ἀφροδι. Br. III. 175. nr. 127. An. III. 1. p. 362. V. 1. ἀξιμένης. P. ἀλεξιμένης. Br. ἀφροδίτα. P. ἀφροδίτα. Valken. ad Hippol. p. 166. ἀφροδίτας. Br. V. 2. εἰσατο. P. ναυτηλῆς. Id. φύλακα Codicis servavit Br. et Valk. quae ratio post ἀφροδίτα est durissima. Non enim simulacrum illud, quod Aëximenēs Veneri dedicat, sed Venus ipsa navigationem tueri dicenda est. Quare φύλακα scripsi. Praeterea autem corrigo: τῇ πάσης ναυτιλῆς φύλακα. Non minus bene haec haberent sic scripta: τὸ ζοάνον . . . Ἀφροδίτας . . . τῆς π. ν. φύλακος. — V. 3. χαίρω πότνια. P. χαίρω. Br. parum feliciter. Scripsi: χαῖρ', ὦ πότνια.

Nr. 602. εὐνὸν ἀθηναῖ^υ. Br. I. 165. nr. 12. An. I. 1. p. 323. V. 1. ἀ ποτέ. P. V. 3. θαλάμων. P. θαλάμω. Br. solemnī confusione litterarum ῥ et ι. V. 4. ἄφαρ. P. τύπον. Orph. ap. Clem. Alex. p. 17. ὡς εἰποῦσα πέπλους ἀνεύρετο, δεῖξε δὲ πάντα Σώματος οὐδὲ πρόποντα τύπον. — ἐξελόχενσα. edidī. fere ut Orph. Argon. v. 43. ἱερὸν λόγον ἐξελόχενσα. Ib. 253. ἀπὸ στηθίων ὅπα λείριον ἐξελόχενσα. ubi V. D. ἐξανέχενσα proposuit. V. 5. ἀφροδίτης, quod in P. non comparet, c. Br. restitui. P. V. 7. τειρεσίην pro τειρεσίαν. ut Odys. λ. 32. 139. — χαλκος. P. χαλκίς. Br. quod verisimile. Chalcis, urbs Euboeae, opponitur Thebis; exemplum mutati sexus in puella Chalcidica, historiae de Tiresia, cui idem acciderat Thebis. Haec historia ridetur in Dialogo inter Lucianos XXVIII. T. II. p. 229. qui Luciani esse non videtur. Ibi p. 230. l. 7. 8. restituenda personarum distinctio, quam Cod. Paris. habet.

Nr. 603. ἀντιπατρ^υ. Br. in Lectt. p. 155. (Ed. Lips. T. II. p. 114.)

Αν. II. 1. p. 342. V. 1. *διονύσοιο*. P. *διωνύσοιο*. Br. *θεράπνιδες*. P. *θεραπνίδες*. Br. Addenda haec forma Lexicis. Ap. Hesych. *θεραπαινίδες*. *ἔριθοι*. Isaac. Voss. ob litterarum ordinem corrigit, *θεραπνίδες*. Ibid. *θεραπνις* reperitur. — *αἰδὲ σαω τσω*. P. *σαώτσει* corr. Br. *Διονύσου μάντευμα σαώτον*. Pausan. II. 31. p. 184. II. 37. p. 198. — V. 2. *ἐντύνουσι*. P. *ἐντύνουσι* scripsi c. Schneidero. Vid. Bekker. ad Coluth. v. 5. ubi nunc ex doctissimi editoris emendatione legitur: *ἐς χορὸν Ἰδαίην ἐπεντύεσθε χορσαίε*. — *θεᾶς*. P. *θεᾶ*. Br. *Dedi θεᾶς*; praeterea *χοροστασίας* scribendum videtur. Similiter infra p. 639. nr. 153. *θεοὶ ποταμοὶ* legitur in Cod. pro *θουλ*. — V. 3. *ἀεργάζουσα*. P. *ἀεργάζουσα*. Br. V. 5. *εὔπτερον*. P. V. 6. *ἀ δὲ πεμπτα*. P. Delevi particulam metro adversantem. V. 7. *δὲ ὄνομα ἐκπλαγῆς λύσαι*. P. *τε νόημα ἐκπλαγῆς λύσαι* Br. correxit verissime. Sic fore Sophocl. Trach. 630. *ὥς ἐκπλαγῆναι τοῦ μὲν ἡδογῇ κίαρ*. Eurip. Troad. 183. *φυγὰν ἐκπληχθεῖς ἤλθον φρίδα*.

Nr. 604. *νοσσιδος*. Br. I. 195. nr. 9. An. I. 1. p. 418. In Plan. p. 301. St. *ἄθλον*. — V. 1. *θαῦμ' ἀρετᾶς*. P. Pl. *θυμαρέτας*. Br. c. Scaligero, pronior tamen in *Τιμαρέτας*. V. 2. *τὸ δ' ὦρ*. P. Pl. *εὐδ' ὦρ*. Br. V. 3. *ἐσιδοῖσα*. P. Br. *ἐσιδοῦσα*. Pl. V. 4. *ποθ' ὀρῇν*. P. — Nr. 605. *τ' αὐτ.* Br. I. 196. nr. 10. An. I. 1. p. 419. V. 2. *ῖσα* est in apogr. fortasse tamen *ῖσᾶ* in P. habetur. — Nr. 606. *εἰς τοπ.* ³ *εἰς λουτρ.* Br. III. 220. nr. 323. An. III. 2. p. 65. V. 1. *κυθείρην*. P. *κυθήρην*. Pl. Br. Forma *κυθείρη* habetur iterum p. 480. nr. 762. In Planudeis nr. 173. T. II. p. 678. nr. 210. T. II. p. 689. Oppian. Cyn. I. 39. 258. utroque loco Cod. Venet. *κυθείρης*. — Nr. 607. *εἰς λουτρ.* Br. III. 220. nr. 324. An. III. 2. p. 65. V. 1. Hiatus interpunctione excusatur. — Nr. 608. *εἰς αὐτό*. Br. I. c. nr. 325. An. I. c. p. 66. V. 1. *ἢ τοῖον*. P. Pl. *ἢ τότε τήν*. Br. V. 1. *τοῖον τεύξεν*. P. *ἔτευξεν*. Pl. Br. quod verius videtur.

Nr. 609. *εἰς αὐτό*. Br. III. 220. nr. 327. 328. An. III. 2. p. 66. Junctim exhibentur duo haec disticha in P. separatim in Plan. et ap. Br. Hoc verius. Idem in utroque acumen. V. 1. *ἐκείνας*. P. Pl. *ἐκεῖνο*. Br. V. 2. *μούνας εἶσω*. P. *μούνας*. editt. vett. Pl. *μοῦνον*. Asc. St. *μοῦνας*. Br. De correptione syllabae *ας* vid. ad p. 89. nr. 15. ubi adde Clark. ad Homer. *Ἰλ. B. 43*. Gaisford ad Poët. gr. minor. T. I. p. 44. — *ἔσω*. Pl. Br. — Nr. 610. *εἰς αὐτό*. Br. III. 221. nr. 330. An. III. 2. pag. 66. V. 1. *ὁδωδῆν*. P. *ὁπωπήν*. Plan. —

Nr. 611. εἰς αὐτό. Br. III. 221. nr. 531. An. III. 2. p. 66. V. 1. λουτροῦ. P. λουτρῷ. Pl. Br. — P. Nr. 612. εἰς αὐτό. Br. l. c. nr. 332. An. l. c. p. 67. V. 1. ὡς δένδρον. Vide, an haec sint integra. Certum quoddam arborum fruticumve genus commemorandum erat, brevibus foliis suavique odore. Fortasse scribendum: 'Ροῦς δένδρον. cf. Plin. H. N. XXIV. 11. s. 54. Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 319. ὡς μὲν Ἴον βραχύφ. — ὀδωδὴν. P. Br. ὀπωπὴν. Pl. ut nr. 610. V. 2. τὰδε. Ne brevis syllaba in caesura relinqueretur, Passovius in not. mst. τὰδι corrigendum censebat. Malim: τὰδε σμικρά. qua adjectivi forma praeter alios utitur Agathias p. 481. nr. 767. Et sic est in Planud. p. 352. St.

Nr. 613. εἰς λουτὸν μαρί. (Mariae, Stilichonis filiae, Honorii Augusti conjugis.) Br. l. c. nr. 334. An. III. 2. p. 67. — Nr. 614. εἰς λουτὸν μικρὸν παρακίτμ τ ζυξιπῆ λειοντῖ σχο) τ μνηω. i. e. τοῦ μνηωταύρου. Vid. in Catal. Poët. p. 911. — Br. III. 106. nr. 15. An. III. 1. p. 199. V. 2. Obscurus versus propter rei, ad quam alludit, ignorantiam. — Nr. 615. εἰς λουτρον ἐν σμύρνη. Edidit Huschk. in An. cr. p. 275. Paralip. I. nr. 77. p. 666. s. V. 3. ῥύπω. P. V. 5. φρηνοο φρος πᾶσι. P. παῖς latere suspicabatur Huschk. quod et mihi in mentem venerat, quum in corruptis syllabis, quae praecedunt, nomen proprium latere existimarem. Nunc me recte correxissae arbitror: φρην σοφή ὡς πᾶσιν Θ. ὡς ἐπεὶ δὴ καὶ τούτω. Littera σ depravata in o, ut p. 473. nr. 687. v. 2. Nomen hominis corruptum. Prudentia Theodor... hoc effecit, quae, ut in omnibus, ita in hoc quoque opere conspicua, integrum ejus animum probavit. πᾶσι est pro ἐν πᾶσι, praepositione ex altero membro orationis assumenda. V. 6. δεικνύμενος fortasse in δεικνυμένου mutandum. V. 9. Scr. φιλόπατριν, littera minuscula. V. 10. αὐτὸν incommodum est post φιλόπατριν. Malis αἰέν, vel ejusmodi quid.

Nr. 616. εἰς ἔτ λουτρ. Br. III. 223. nr. 343. An. III. 2. p. 69. — Nr. 617. εἰς βαλανεῖον ψυχρόν. Br. III. 167. nr. 84. An. III. 1. p. 335. V. 3. αἰόλος. P. Pl. Vid. ad p. 441. nr. 484. v. 3. V. 4. μετακίτας. P. μετακίτας, Pl. Br. V. 8. μισωρί. P. μισορί. Pl. Br. — Nr. 618. εἰς ἔτ λουτρ ἐν βυζαντίω. Br. III. 221. nr. 335. An. III. 2. p. 67. P. Nr. 619. εἰς ἐτ λουτρ ἐχ ἀφροδι λουομ ἐν βυζαν ἀγαθῖ σχο). Br. III. 49. nr. 47. An. III. 1. p. 82. V. 2. τὴν πρὶν ἀλεξάνδρον.

P. et plures editt. Plan. τὴν πρὶν ἐπ' ἀλεξάνδρῳ. ed. pr. Flor. — ὑπαρπαμένη. P. ὑφαρπαμένη. Pl. Br. Illud fortasse defendas. Vid. supra ad pag. 444. nr. 508. Reisk. ad Constant. Porphyrg. pag. 138. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 345. — V. 5. βοώση. P. βοώση. Pl. λε-^αγούση. Br. nescio quare. V. 6. παφίη. P. — Nr. 620. παυ^α σιλεντι. εἰς λουτρὸν δίδυμον ἐνῶ^{τ3} λούον ε' γυναῖξ ε' ἀνδρ'. Br. III. 91. nr. 63. An. III. 1. p. 169. V. 2. ἦρξε. P. εἰρξε. Pl. Br.

Nr. 621. εἰσετ λουτρὸν ἀδεσποτ'. Br. III. 222. nr. 337. An. III. 2. p. 68. V. 2. τευξόμενοι. P. τευξόμεναι. Pl. Br. — V. 4. ἔδνα πορεῖν. Obiter corrige Maxim. π. καταρχ. v. 69. οὐνεκεν ἡμασι τοῖςδε πόρων περικαλλία ἔδνα Κορυδίην οἰκοῖσιν τοῖς εἰσῆται ἀνασσα. Scr. πορῶν περικαλλε' ἔδνα et εἰσῆγαγ' ἀνασσα. quia illis diebus, splendidis datis muneribus, dominam domum duxit. V. 6. ἦξει. P. ἔξει. Pl. Br. — Nr. 622. εἰς αὐ. Br. III. 222. nr. 338. An. III. 2. p. 68. V. 4. λήψη. P. λήψη. Pl. Br. — Nr. 623. εἰς ἕτερον εὐμορφον κύπρου (sic) ποιητοῦ. κυροῦ Plan. p. 353. St. Br. II. 455. nr. 4. V. 1. χρυσοβελίμνω. P. — Nr. 624. λειντι σχο). εἰς ἔτ λουτρὸν παρα-^ω κείμ τ δημόσι ἐνβυζαν. Br. III. 106. nr. 16. An. III. 1. p. 200. V. 2. εἵνεκεν. P. Br. οὐνεκα. Pl. V. 3. ἐκίνο. P. κίνο. Pl. Br.

Nr. 625. εἰσετ λουτρὸν ἐνλυκίμα κη v. Recte Br. ἐν Λυκίᾳ. Lineola enim transversa vocali imposita aut v significat, aut α. In Plan. legitur λυκίω, quod Brod. mutat in λυκίω. Br. III. 119. nr. 30. An. III. 1. p. 230. V. 1. τίς. P. πυλωρός. P. πυλωρός. Pl. Br. P. V. 3. τίς. P. ἐνὶ χεῖμ. Ib. Br. ἐπὶ χεῖμασι. Pl. V. 4. ἴδοι. P. ἴδη. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. Infra p. 472. nr. 685. μὴ κίνει Καμαρίναν . . . μὴ ποτε κινήσας τὴν μέiona μελζονα θείης. quamvis h. l. formam conjunctivi homerici θείης restituere liceat. Achill. Tat. VI. 7. p. 254. ὥστε ὑπεκοτήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἶην. Ib. VI. 9. p. 256. ἀλλ' οὐκ ἔπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐ- τὸν ἴδοις (fort. ἴδης) σταῖρότεροις δεσμοῖς δεδεμένον. — V. 6. τίς γὰρ ἀντιφέροιτο. Vid. ad p. 159. nr. 302. v. 1.

Nr. 626. εἰσετ λουτρον ὀνομαζόμερωτα μαριαν^υ σχο). Br. II. 512. nr. 4. An. II. 3. p. 401. — Nr. 627. εἰς αὐ τ αὐ. Br. I. c. nr. 5. An. I. c. p. 402. V. 1. ταῖδ'. P. τᾶςδ'. Pl. τετυμμένος. P. πεπεδη- μένος. Pl. τετυμμένος. Br. quod recipere non dubitavi. Anyte in Plan..

p. 228. ὑπὸ τὰν πέτρων τετρυνμένα γὰρ ἀνάπανσον. V. 3. αἶθε δὲ . . τοῦτο. P. αἶθε . . τούτῳ. Pl. Br. Junge: τούτῳ ὁμοῦ. *simul cum hac face.* αἶθε σβίσσαμεν. ut mox nr. 629. αἶθε σέ, Πίνδαρε, μᾶλλον ἑμοῖς ἐκάθηρα λοστροῖς. Vid. Abresch. in Lectt. Aristaeon. p. 35. — V. 6. λωτροχεῦσιν. P. λουτροχοεῦσιν. Pl. Br.

Nr. 628. εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ καλούμ^δ ἵππον ἐναλεξ^δαν ἰὼ γραμματεῖς. Edidit Huschk. in An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 78. p. 667. V. 1. χρόνῃ et χρυσείῳ . . χαλινῶ. P. χαλινὼν intellige parietes auro coruscos, aediumque, quibus balneum illud circumdabatur, splendorem, quo illud, per longum tempus neglectum (χρόνῃ μᾶστιγι δαμέντα), denuo exsurgere videbatur. — Nr. 629. εἰς^ε ἐτ^ε λουτρὸν ἔχον πίνδαρον τ^{ου} αὐτ^{ου}. An verum sit lemma, auctor ejus viderit. Iterum hoc distichon legitur p. 472. cum lemmate: ἰὼ ποιητοῦ τοῦ βαρβονᾶ εἰς λουτρὸν ἔχον πίνδαρον. Br. III. 12. p. 5. An. III. 1. p. 20. — Nr. 630. εἰς^τ θερματὰ βασιλικά λεοντὶ σχο^τ. Br. III. 107. nr. 17. An. III. 1. p. 200. V. 5. ποτιδέεται. P. Pl. ποτιδέεται. Br. quod sequentia requirunt. Sic mox nr. 657. δέρκεται scriptum pro δέρκεαι. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 7.

Nr. 631. εἰς τα θερμὰ τα αγαμεμόνια ἐν σμύρῃ ἀγαθίου σχο^τ. Br. III. 50. nr. 48. An. III. 1. p. 83. Cf. Boissonade ad Philostr. Her. p. 462. V. 1. μολοῦντες. P. μολόντες. Pl. Br. Vid. ad p. 67. in Christ. Ecphr. v. 128. Illa forma legitur etiam in Orac. Sibyll. p. 82. εἰν αἶδαο μολοῦντες. — V. 2. ποδαλειρείης. P. et editt. vett. ποδαλειρείης. ed. St. P. V. 5. ὀρηγηφόρος. P. ὀροφηφόρος. Pl. Br. Hesych. ὀρογηφόρος. ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον. — Nr. 632. εἰς^ε θερμὴ ἀδηλα. Br. III. 251. nr. 472. An. III. 2. p. 139. — V. 2. φλοξίν. P. Pl. φλοξί. Br. V. 3. ἐνερθεν. P. Pl. ἐνερθε. Br.

Nr. 633. εἰς λουτρὸν δαμοχάριδ^ο/ γραμματικῶ. Br. III. 70. nr. 5. An. III. 1. p. 119. V. 1. ἤρη. P. τοῦτο τὸ λοστρόν. P. τὸ λουτρὸν. Pl. τοῦτο λοστρόν. Br. Bene habet lectio Planudea. Forma λουτρὸν obvia nr. 609. 611. 612. p. 483. nr. 783. — V. 2. τὸν χρ. P. τὸ χρυσ. Pl. Br. — V. 4. ἀργυφείοις. P. ἀργυρείοις. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 307. optimi Codd. habent, χροιῇ δ' ἀργυρέῃ. pro vulg. ἀργυρέῃ. et iterum v. 329. ἀργυφείοις νῶτοις. Cf. Br. ad Apollon. Rhod. III. 835. IV. 474. — Nr. 634. ἄλλ/. Br. III. 222. nr. 359.

An. III. 2. p. 68. V. 1. *φεραιγέα*. P. *φερειανγέα*. Pl. Br. quod formatum ut *φερέοικος* ap. Hesiod. "E. κατ' II. 572. Athen. II. p. 63. A.

Nr. 635. *ἀλλ*/. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. p. 668. nr. 79. — Nr. 636. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 356. An. III. 2. p. 67. V. 1. *τοῦτ' ἰδών*. P. *τοῦτο ἰδών*. Pl. Br. Non dubitavi scribere: *τοῦτ' ἐσιδών*. quamvis epicos poetas hiatum in verbo *ἰδεῖν* admisisse non ignorem. Vid. Hermann. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. p. 27. De *εἰσορᾶν* vid. ad p. 179. nr. 210. — *εἶπεν*. Si vera est lectio, poeta hoc dicit: Homerum, illo balneo viso, revera verba *ἠγπενθίε, ἄχολόν τε* etc. in ejus laudem dixisse. Schaeferus malit: *εἶπ' ἄν*. V. 2. *ἐπὶ ληθρον*. P. Br. *ἐπὶ ληθρες*. Pl. Eadem est lectionis diversitas in Od. δ. 221. — Nr. 637. *ἀλλ*/. Br. III. 220. nr. 326. An. III. 2. p. 66. V. 2. *ἀλεξάνδρω*. P. — Nr. 638. *ἀλλ*/. Br. I. c. nr. 329. An. I. c. V. 1. *ὀρχοῦμεναι*. P. *ὀρχομενοῦ*. Pl. Br. — Nr. 639. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 340. An. III. 2. p. 69. V. 2. *ἀλλήλων*. P. *ἀλλήλοισ*. Pl. Br. — Nr. 640. *ἀλλ*/. Br. I. c. nr. 341. An. I. c. V. 1. *πέμπτη*. P. V. 2. *πύματα*. P. Br. *ῥήματα*. Pl. Faecem plebis per *πύματα* significavit auctor. Idem foret *λύματα*.

Nr. 641. *εἰς γέφυρ' τ' σαγγαρίον. ἀγαθὶ σχ*°. Br. III. 53. nr. 56. An. III. 1. p. 88. Vid. de hoc ponte Paul. Sil. in Descr. S. Sophiae v. 513. sqq. V. 1. *δήμων*. P. *μήδων*. Pl. Br. vera correctio. Sic quoque in loco Libanii de Themistocle T. IV. p. 952. 1. *καὶ ὁ μὲν ἐκολάκνευε τὸν βάρβαρον, καὶ ἐνεχείρισεν αὐτὸν τῷ δήμῳ, καὶ δεσπότην ἐποίησατο τὸν δευμένῃ*. scribendum: *ἐνεχείρισεν αὐτὸν τῷ Μήδῳ*. — V. 3. *κρατερῆσι*. P. et plures editt. Pl. *κρατεροῖσι*. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. — *ἀψῖσι*. P. Br. *ἀγῖσι*. editt. vett. ante St. — V. 4. *οὕτως ἐδονλ*. P. *αὐτός*. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correptione. Scripsi: *οὕτω ἐδουλώθης*. Cf. ad p. 376. nr. 127. v. 3. — P. Nr. 642. *εἰς σωτήρι' ἐν σμύρνῃ ἐν προαστείῳ ἀγαθὶ σχο*°. Br. III. 51. nr. 53. An. III. 1. p. 85. — V. 2. *ὀλεσεχάριν*. P. V. 3. *φασσιανοὶ τε*. P. Br. *φασσιανοί*. Pl. Duplicata littera sibilante in hac voce non magis opus est, quam in *Φᾶσις*. V. 4. *βρωματόμιξαπάτη*. P. Br. *βρώματος ἐξαπάτη*. P. V. 5. *γίνεται*. P. *γίγνεται*. Plan. V. 7. *γινώσκει*. P. *γερνώσκει*. Pl.

Nr. 643. *τ' αν εἰς αὐτό*. Br. III. 57. nr. 54. An. III. 1. p. 86. V. 4. *ἐπολίψεται*. P. *ἐπολίψαι*. Pl. Br. V. 6. *πολύ*. P. *πυνλύ*. Pl. Br.

V. 9. ἐνθά ^{δα} δ' ἀσχ. P. V. 10. τείνει. P. τίνει. Pl. Br. τείνας et τίνας permutata p. 595. gr. 171. — Nr. 644. ^τ τ' αὖ εἰς αὐτό. Br. III. 52. nr. 55. An. III. 1. p. 87. V. 5. ἀρτίπος. P. Pl. ἄρτιπος. Br. — V. 9. οἱ πλουτοῦντες ποικινοῖσι συνόντες. P. οἱ πλουτοῦσι καὶ οἱ κείνοισι συνόντες. Pl. quae est importuna Planudis correctio. οἱ πλουτοῦντες, ἰδ' οἱ κείνοισι συνόντες. Br. quod nec ipsum satisfacit. In lectione membr. nihil aliud latet, quam πυκινόφρονι. Sic p. 554. nr. 351. Cod. ποικινόφρονι pro πυκινόφρονι. Jam si ἀεὶ inserueris ante πυκινόφρονι, versum habebis integrum. V. 10. εἰς πλέον. P. οἷς. Pl. Br. quod verum videtur: *miseri, qui mensis, larga dapium copia onustis, assidentes, copiosas epulas integrae valetudini praeferunt. ἀρτεμῖη* ut ap. Maxim. π. κατ. 184. ἦτοι ἂν ὠκείησιν ὑπ' ἀρτεμῖησιν ἐχοιτο. ubi pusillus error, ὠκοίησιν ridiculam versionem peperit. Ib. v. 234. ἀρτεμῖην ὀπάσειε φίλην καὶ εὐήρεα γυνῆα. fortasse: κειμήρεα.

Nr. 645. ^ο ^τ μῆδ' ὑπα. Br. III. 120. nr. 32. An. III. 1. p. 232. V. 1. τμῶλω. P. ἀνθεμόεντι. P. ἡνεμόεντι. Pl. Br. Utrumque habet, quo se tueatur. Eurip. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον. Tmolus croco florentissimus et vitibus consitus dicitur ap. Plin. H. N. V. 29. Cf. Virgil. Georg. I. 56. Alteri lectioni quodammodo patrocinator Homer. Ἰλ. XX. 385. Τμῶλῳ ὑπο νηρόεντι. Nonn. Dion. XXVII. p. 712. 12. Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα. — V. 2. σαρδιεληδῶν. P. σαρδαλίη Λυδ. Pl. Σάρδιες ἢ Λυδ. Br. c. Salm. V. 3. μάρτυς . . Διός. Facit huc Schol. ad Ἰλ. σ. 615. quod Heynius edidit T. VIII. p. 725. 'Ρέα φοβηθεῖσα τὰς ἀπειλὰς Κρόνου σὺν ταῖς θνηγατράσιν ὥκησε Σίπυλον κρυφίως. Jo. Lydus autem de Mensib. p. 96. post alia de Jovis incunabulis: ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως, μέρεϊ (sic scr. pro μένει) ἐπ' ἀκρωρείας τοῦ Τμῶλον τόπος ἐστίν (male hoc ejecit editor), ὅς πάλαι μὲν γὰρ γοναὶ Διὸς ἕτερον, νῦν δέ . . . Δείσιον προσαγορεύεται. quae loca latuerunt virum eruditissimum, qui nuper Alcmanis fragmenta collegit et illustravit p. 87. — V. 4. νῆα. P. νῆα. Pl. Br. P. V. 6. εὐρυτέρῳ τι. P. εὐρυτέρῳ φωτὶ. Pl. Br. Manifestum est in Cod. syllabam *φω* a praecedente *ρῳ* absorptam esse. V. 9. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 646. εἰσηρα^ν κλ^ιε^τ ^π ποντ^ι ἀδ^εο. Br. III. 228. nr. 368. An. III. 2. p. 81. — Nr. 647. εἰς ῥῶμ^ι ἀδ^εο. Br. III. 208. nr. 279. An. III. 2.

p. 34. *Pompejo* inscribitur in Plan. p. 357. cum lemmate: εἰς ἀγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεγλήχθη. Vicioriam interdum boni ominis causa sine alis representatam esse, satis constat. Pausan. I. 22. 4. III. 15. 5. Athenienses Νίκην ἄπτερον finxisse dicit, sperantes, τὴν Νίκην αὐτόθι μένειν οὐκ ὄντων πτερῶν. Cf. Ib. V. 26. 5. Cuperi Apoth. Homer. p. 170. — V. 1. τὸ σόν. P. τείον. Pl. Br. — Nr. 648. μακηδονίου ἑπα εἰς οἶκον ἐν κιστρῶ. Br. III. 226. nr. 357. inter ἀδέσποτα, ut Plan. p. 357. St. An. III. 2. pag. 75.

Nr. 649. τ^τ αὐ εἰς αὐ. Br. III. 119. nr. 31. An. III. 1. p. 251. V. 1. Θεμεῖλον. P. Θεμεῖθλον. Pl. Br. Θέμεϊλα. Θεμέλια. Hesych. frustra tentatus a Toupio T. IV. p. 229. Infra p. 632. nr. 115. v. 1. Cod. ἐπὶ τμηθέντι Θεμεῖλῳ. Huschkus An. cr. p. 294. correxit Θεμεῖλῳ. Paul. Sil. in Descr. S. Soph. p. 507. v. 52. ἤδη μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβανῖα Θεμεῖλοις. Ib. v. 55. βάθρα Θεμεῖλων. v. 142. ἀλλ' ἀδύνητον (sic Cod.) ἐκκρήπιδι Θεμεῖλῳ. In Eudociae Mart. S. Cypr. in Band. Cat. Bibl. Laur. T. I. p. 228. v. 34. πόλον καθαρῶο θέμεθλα Ταῦτὸς ἐμῇ κακίῃ γε διάνδιχα θήκατα ῥέξας. scribe: παντὸς ἐμῇ κ. γε δ. θήκα ταράξας. A Θεμεῖλον compositum εἶρυν-θέμεῖλον in Paul. Sil. Ecphr. 203. p. 515. idem quod εἶρυνθέμεθλον ap. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 167. C. Carm. v. 1. quorum neutrum in Lexicis comparet.

Nr. 650. λεοντι εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ξενεπ^τ ἐπ^τ ἵππι^τκοῦ. Br. III. 105. nr. 11. An. III. 1. p. 198. V. 6. θαλάμων. P. Br. θανάτου. Pl. — Nr. 651. παύλου σιλεντι^α εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν βρυζαντίῳ. Br. III. 91. nr. 64. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἱματίῳ. P. ἡματίῳ. Pl. Br. V. 3. ὅταν περικίδνται. Vid. ad p. 94. nr. 41. Paulum hoc soloecismo usum esse dubito. Vide an scribendum sit: εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅτ' ἀνθεῖ κίδνται 'Ηὼς Τετροπέμνη. splendore meo gavisā et ornamentis. De Herode Attico Philostr. Vit. Soph. II. 8. p. 556. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ἐπῆλλαξε, μελαίνων τὰ τῶν οἰκῶν ἄνθη παραπετάσασσι. Simplex κίδνται de Aurora usurpat Homer. 'Il. θ. 1. 'Ηὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδναιτο παῖσαν ἐπ' αἶαν. — P. Nr. 652. ἰουλιαν^π ἀπὸ ἑπαρ^π αἰγῶν εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Br. II. 501. nr. 35. An. II. 3. p. 383. — Nr. 653. ἀγαθίον^τ σχο εἰς οἶκον κείμενον ἐν ὑψει ἐν βρυζαν. Br. III. 50. nr. 50.

An. III. 1. p. 84. V. 6. πιστότατον θάλαμος. P. πιστότατος θάλαμος. Pl. Br. Hic malebat πιστότατον θάλαμον. Vertit Grotius: *aequoream summo speculam sed vertice vidi: Virtuti fidus scilicet iste locus.* Acumen in nulla harum lectionum perspicuum. Corrigendum suspicor: *ναὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς αἰπύτατον θάλαμος.* sane hic thalamus non solum ut virtutis sedes ardua est, sed pro summo illius vertice habendus videtur. — Sic finis hujus epigrammatis bene respondet initio.

Nr. 654. ^{α π π χ τ} ζουλι α υ αρ αἰγνπ εἰς ἀφνλακτ τ οἰκ τωθαστικῶς. Br. II. 501. nr. 36. An. II. 3. p. 383. — Nr. 655. εἰς τὸν τρίκλινον τ μαεναρας. Scr. μαγναίρας. Br. III. 139. nr. 32. An. III. 1. p. 269. V. 3. *κωνσταντίνω.* P. *κωνσταντίω.* Br. In nomine *Κωνσταντίνος* penultima saepe a senioribus corripitur. Vid. p. 668. nr. 16. In Planud. nr. 384. T. II. p. 741. nr. 385. p. 742. — Nr. 656. εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐπιλεγόμεν^τ χαλκ^τ ἐν παλα^τ ὃ ἐκ τί αναστ^α βασι^τ ἐν κωνσταντ. In editione nostra χαλκὸν muta in χαλκῇ, ut est in Plan. Br. III. 135. nr. 15. An. III. 1. p. 260. V. 6. *πολυμήτοιο.* P. quod conjectura assecutus est Huetius. *πολημήτοιο.* Pl. Br. V. 8. *ἀχράντω.* P. V. 14. *ῥονφήνιον.* P. *ῥονφίνιον.* Pl. Br. V. 16. *ἀείσεις.* P. *ἀείσης.* Pl. Br. Illud restitui auctore Schaefero. De μὴ vetante cum indicativo futuri juncto vid. Locell. ad Xenoph. Eph. p. 204. P. V. 18. *μεγάλην μούνος ὃ ὑπ.* Particula adversativa facile careas. Meliore ordine haec sic legerentur: *μούνος μεγάλην ὑπερέδραμον αἰγλήν.* V. 20. *μετίλειπεν.* P. *μ' ἐτέλειπεν.* Pl. Br. Hoc reponendum. Vid. ad p. 559. nr. 11. v. 4.

Nr. 657. ^{ο)} μαριανῶ σχ εἰστο παλάτιον σοφρανῶν. Br. III. 50. nr. 49. An. III. 1. p. 83. *Agathiae* tribuit *Zonaras* T. II. p. 70. fortasse quia illud in *Agathiae Anthologia* legerat. V. 2. *πορμός.* P. V. 5. *μεγυλόκρατες.* P. *μεγαλοκρατές.* Pl. Br. V. 6. *δέρεται.* P. *Zonar. ἔερκεαι.* Pl. Br. Vid. ad p. 463. nr. 630. v. 5. — *ἀσίην.* P. *ἀσίην.* Pl. Br. — Nr. 658. ^τπαῖλου σιλεν ἐντω μεγὰ πραιτοῦρῃ καλλωπισθέν. Br. III. 91. nr. 65. An. III. 1. p. 170. V. 1. post καθήρα; pone comma. V. 3. *διώκει.* *διώκει* videtur scribendum, ut haec omnia referantur ad Justinum. V. 4. *ἐκ βιοτῆς μερόπων.* Br. malebat verbis transpositis: *ἐκ μερόπων βιοτῆς.* At Paulus studiose quaesisse videtur τὸ ὁμοιοτέλετον. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 268. s.

^{τ ο)}
 Nr. 659. ^τθιαυτη σχ εἰς αὐτό. Br. II. 516. nr. 5. An. II. 3. p. 407.
 V. 4. ἀλλήλους esse videtur in P. — Nr. 660. εἰς βασιλῆ^τ τῶν παι-
 δευτηρίων ἐν βυζαν^τ. Br. III. 139. nr. 28. An. III. 1. p. 268. V. 3.
 ηἱ. P. ἡ. Br. — Nr. 661. ἰουλιανὸς ἀπὸ υπα^χρ αἰγυπτί^τ εἰς βῆμα τοῦ
 σοφιστοῦ κρατεροῦ. Br. II. 501. nr. 37. An. II. 3. p. 383. V. 4.
 ἐτμήγην. P. ἐτμήθην. Pl. Br. Callimach. fr. CCC. ἐτμήγη δὲ κύφελλα,
 Apollon. Rh. IV. 1052. ὅτε μόνον ἀποτμηγέντες ἔασιν. — P. Nr. 662.
^{ο)}
 ἀγαθίου σχ ἐν σμύρνη. Br. III. 51. nr. 52. An. III. 1. p. 85. V. 4.
 ἐπεγδούπει. *alvus sordes egerebat cum crepitu*. Ductum verbum ex
 Homer. 'Il. 2. 45. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, ubi vid.
 Eustath. p. 761. 32. et ad Od. p. 489. 14. — Nr. 663. παύλου σιλευ
 εἰς κῆπον παραλίον. Br. III. 90. nr. 61. An. III. 1. p. 168. V. 1.
 ἔδραν ἀπλωτά. P. Pl. ἔδραν πλωτά. Br. Recepi praeclaram Her-
 manni emendationem ad Orph. p. 730. Nonnus Dion. II. p. 54. 1.
 ἥδη γὰρ σταθεροῖο τινάσσεται ἔδρανα κόσμον. — Nr. 664. ^ταὐ^τ
 εἰς αὐ. Br. III. 90. nr. 62. An. III. 1. p. 169. V. 1. ἔπλετο. P. Pl.
 ἔπλετ' ὁ (sic) χ. Br. V. 2. νηρεῖς ἀδρυάδες, P. νηρίδες, ἀδρυάδες. Pl.
 νηριῖδες, δρυάδες. Br. c. Huetio, probante Valken. ad Ammon,
 p. 163. Codicis vestigiis inhaerens scripsi: νηρεῖς, ἀδρυάδες, prae-
 sente Graefio in not. mst. Diversorum numerorum conjunctio nihil
 difficultatis habet.

^{ο)}
 Nr. 665. ἀγαθίου σχ εἰς αὐτό. Br. III. 49. nr. 46. An. III. 1.
 p. 81. V. 2. ἐρημοσύνης. P. ἐρημοσύνας. Pl. Br. — Nr. 666. In
 membr. Pal. neque nomen auctoris, neque aliud lemma additum,
 Br. III. 224. nr. 346, An. III. 2. p. 71, — Nr. 667. ἀραβί^{ο)} σχ εἰς
 προαστεῖ. Br. III. 110. nr. 7. An. III. 1. p. 206. V. 1. διονύσω.
 P. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 5. τίς. P. — Nr. 668.
^{ο)}
 μαριαν^{ο)} σχ εἰς προάστιον ὀνομαζόμε^ς ἔρωτα ἐν αμασειά. Br. II. 511,
 nr. 2. An. II. 3. p. 399. P. V. 3. ἐρσεῖς. P. ἐρσήεις. Pl. Br. —
 V. 4. πολύν. P. παυλύν. Pl. Br. V. 5. τρίστοιχος. i. e. τρισσός.
 Ap. Nicandr. Ther. 442. τρίστοιχοι ἐκότερθε περισπινόμενοι ὁδόντες,
^{scr.} τρίστοιχοι. *) Homer. 'Od. μ. 91. ἐν δὲ τρίστοιχοι ὁδόντες.

*) Sic nunc Schneiderus v. cl. edidit.

Philostr. Jun. Imag. XII. p. 885. *καρχάρους καὶ τριστοίχους ὀδόντας ἐκφαίνουσα*. In Orac. ap. Io. Lydum de Mens. c. 4. p. 54. *τριστίχου φύσεως συνδήματα τρεῖς ἀφαιροῦσα*. quem versum sine nota praetermisit editor, scr. *τριστοίχου φύσεως συνδήματα τρισσὰ φέρονσα*. *τρίστοιχος φύσις* est Ib. c. 9. p. 46. et *τρίκαρνον ἀντὶ τοῦ τριστοίχου*. ut *τρίστοιχοι κεφαλὰι* in Hermesian. Eleg. v. 12. Ap. Lycophr. v. 414. *βρωθεῖς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις*. plurimi Codd. *πολυστοίχοισι*. Alium illius Oraculi versum emendare conati sumus ad p. 142. nr. 10. — ἄλλος. P. ἄλλος. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. — V. 6. *ναϊάδος*. *νηϊάδος*. Pl. Br. — V. 7. *δενδρήντι*. P. *δενδρήντα*. Pl. Br. — γέρον. P. Pl. *ῥέων* corrigit Scaliger in not. mst. — V. 8. *ἄβροκόμον*. P. *ἄβροκόμων*. Pl. Br. V. 10. *θειλοπέδων*. P. Br. *θηλοπέδων*. Pl. Vid. ad p. 149. nr. 45.

Nr. 669. *τ' αὐτ' εἰς α' /*. Br. II. 512. nr. 3. An. II. 3. p. 409. V. 3. *χλωρόν*. P. *χωρόν*. Pl. Br. Bene habet *χλωρόν ὕδωρ*. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 767. F. *ὑδατι χλωρῷ κατακλιζόμενον προλιποῦσ' Ἀγκοκόρινθον*. quae Euripidi vindicat Strabo L. VIII. 21. T. III. p. 267. Id. in Phoen. 669. *νάματ' ἐννδρα καὶ ῥέεθρα χλοερά*. — V. 6. *κρινάμενον*. P. *κιρνάμενον*. Pl. Br. V. 7. *ἔρεψεν*. P. Pl. *ἐρέψας*. Br. tacite emendavit. Et recte quidem. Asyndeton enim in vulgata non ferendum. — V. 11. *καὶ* interrogationi vim addit. Vid. ad p. 255. nr. 334. v. 1. — Nr. 670. *ἀδεσποῦ ἐν σμίρνη εἰς μόλον τη* *θαλα ἐπιτεῖμι ἐνῶς ἑ ὑδρεῖ*. i. e. *ὑδρεῖον*. Br. III. 229. nr. 370. A. III. 2. p. 82. V. 4. *ἀρχομένους*. P. *ἀρνομένους*. Pl. Br. — V. 5. In *Βενέτιος* penultima producitur, nescio quo jure.

Nr. 671. *εἰς φαρ ἐν α' / πόλει*. Br. III. 229. nr. 371. An. III. 2. p. 83. V. 2. *μυσαλείς*. P. *μυλασεῖς*. Pl. Br. Vid. L. Holsten, ad Steph. Byz. p. 214. P. Nr. 672. *εἰς αὐ π*. Br. III. 228. nr. 369. An. III. 2. p. 81. V. 1. *εἰ .. ὀδεύσης*. P. *ὀδεύσεις*. Pl. Br. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 4. *τερπωλήν*. De sinu Astaceno, ad quem Nicomedia erat sita, Themist. Or. XXIV. p. 307. A. οὗτ' εἰ πολλῷ στενότερος ὑμῖν ὁ κόλπος ἦν ἅμα καὶ καθαρότερος. Angustias nihil ad loci commendationem facere, recte monuit Petavius. Legendum videtur: οὗτ' εἰ πολλῷ *τερπνότερος* ὑμῖν ὁ *κόλπος* ἦν.

Nr. 673. *εἰς αὐτ' πόλιν εἰς τόπον τινά*. Hic versus nondum videtur editus; etiam a nobis, nescio quomodo, praetermissus in Para-

lipomenis. Obscura sunt verba; in quibus aut ὅπασαν legendum, aut Ἰππολύτη. Intelligitur fortasse Hippolyte illa, quae cum Amazonibus in Atticam venit, cui Aesculapius (insigni ap. Smyrnaeos cultu celebratus. Vid. Anim. T. III. 2. p. 83.) nescio quod munus (ἔργον) tribuisse dicitur, praeter aliud, quo eandem prius mactaverat. Intelligere licet curam ab Aesculapio Amazonis filio praestitam. — Nr. 674.

ἀδέσποτον ἐντὶ γάρῳ ἀλεξάνδρειας. Br. III. 229. nr. 373. An. III. 2. p. 84. V. 2. ποσειδάωνος ἀπενθήα. Suspiscabar olim: Ποσειδῶνος κατὰ βένθεα. Ἰλ. σ. 38. πᾶσαι ὕσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν. Sed πυρρὸς ἀπενθήης dictus esse potest ab effectu, quod nautas a naufragio tutos praestat. V. 5. κείνω. P. μετ' ἄγρια κύματα. maris et undarum discrimine superato. — V. 6. κλυτῷ ἐννοσιγαίῳ. P. — Nr. 675. εἰς αὐ ἐν σμυρνῇ. Br. III. 229. nr. 372. An. III. 2. p. 83. V. 1. ἀφεγγέα. P. ἀμεμφέα. Pl. Ap. Themist. Or. XIII. p. 175. A. καὶ οὐδὲ αἱ νύκτες αὐτῷ σκοτεῖναι καὶ ἀφεγγεῖς τοῖς ἀνθρώποις. fortasse scribendum: καὶ ἀφεγγεῖς ὡς τοῖς ἄλλοις.

Nr. 676. ἀδέσπο εἰς πῆγ ἐν τῷ ὀλυμπῷ ὕρει. Br. III. 190. nr. 195. An. III. 1. p. 403. V. 2. κρείσσονες. P. κρείσσονες. Vulg. — Nr. 677. ἀγασχὲν ἐν βυζαν. Br. III. 51. nr. 51. An. III. 1. p. 84. Male in Plan. p. 361. St. εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολ. ἐν βυζαντίῳ. — V. 3. ἀπέλειπεν. P. Br. ἀπέλειπεν. Pl. — Nr. 678. ἀδέσποτον ἐν κώμῃ τῆς σμύρνης. Edidit, Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 80. p. 668. V. 3. βάσσης. Fortasse loci nomen a Nympha, in illis regionibus coli solita, ductum. Ibi quum aqua coepisset deficere, Agaclides eam revocavit, locumque et aqua instruxit et balneis. — πολυκαγκέος. πολυξήρον. πολυκαγκέα. ἄγαν ξηραντικόν. μεγάλως κατὰξήρον. Hesych. Cf. Homer. Ἰλ. λ. 641.

P. Nr. 679. ἀδέσπο ἐν ασσω. Br. III. 228. nr. 366. An. III. 2. p. 81. V. 1. πᾶσα. nulla non Asiae urbs est, quam Asiochus non beneficiis affecerit; inprimis autem urbs Assus ei gratias debet. V. 6. πλημύρῳ. P. — Nr. 680. ἀδέσπο εἰς παραθαλάσσι κῆπ ἐνῷ ἦν ἐ λουτρὸν ἐν ἀντιό. Br. III. 223. nr. 344. An. III. 2. p. 70. V. 1. χάριτας λείσσεις. P. λείσσεις χάριτας. Pl. Br. — Sequitur in Cod. iō ποιη τοῦ βαρβαρῆ εἰς λουτρὸν ἔχον πινδαρ. quod dedi p. 463. nr. 629. —

Nr. 681. ^{ο)}λεοντι^ο σχ^ο τοῦ μινωταῦ^ο εἰς κόγχ^ο ἔχουσ^ο ἀφροδιτ^ο. Edidit Hirsch, in An. cr. p. 273. Paralip. I. nr. 81. p. 668. — Nr. 682. εἰς τ^ο τετραπλεῖ^ορ κίον^ο ἐν ἵπποδ^ορ. Br. III. 132. nr. 2. An. III. 1. p. 254. V. 3. πρόκλον. P. πρόκλω. Pl. Br. V. 4. τριακονταδύο. Notanda correptio secundae syllabae. Sic iterum p. 546. nr. 298. v. 5. ξίστας γὰρ τριάκοντα μόνας. Vid. ad p. 630. nr. 101. v. 2. Eudocia in Mart. S. Cypr. L. II. 179. in Band. Catal. T. I. p. 236. ἀλλ' ἔτι καὶ τὸδ' ἐρῶ· ὅτε δὴ τριακονταετῆρος.

Nr. 683. εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρίθονσαν. Br. III. 234. nr. 392. An. III. 2. p. 93. V. 1. ἀλφειός. P. ἀλφεός. Pl. Br. Illud fortasse tuearis. Vid. ad p. 445. nr. 505. v. 7. — V. 2. ποταμόν. P. ποτόν. Plan. Br. Auctor fortasse scripsit, καὶ ΓΑΜΟΝ εὔρεν Ἐρω. —

Nr. 684. εἰς ἐν παφῶ (Τάφω corr. Br.) τη νήσω κρήνην. Br. III. 227. nr. 364. An. III. 2. p. 80. V. 2. τὸδ' ὠνόμασαν. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 352. Achill. Tat. VII. 15. p. 308. καὶ μάλα, ἔφη, καλεῖσθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτήν. V. 4. δέ με. P. Pl. δ' ἐμί. Br. —

Nr. 685. παροιμιῶδες εἰς καμαριναν τ^ο ἐν αἰκ^οι λιμ^ον. Br. III. 148. nr. 23. An. III. 1. p. 282. V. 1. καμαρίναν. P. καμαρίναν. Pl. Br. Sic ubique. V. 2. θείης. De optativo post imperativum vid. ad p. 465. nr. 625. Hoc tamen loco θείης licet corrigas; ut Od. x. 340.

P. Nr. 686. εἰς πύλ^ο τ^ο ἀνατολ^οικ^ο τ^ο θεσσαλον^οικ^ο. Br. III. 227. nr. 361. An. III. 2. p. 78. V. 1. ὀλετῆρα ὑπερφ. In poematiis illius aetatis hiatus suspectus esse non debet. — Nr. 687. εἰς αὐτό. Br. III. 227. nr. 362. An. III. 2. p. 79. In Plan. p. 294. St. cum lemmate: εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλ^οην θεσσαλον^οικ^οης. quod non melius lemmate membr. Pal. V. 2. ἀνεσεύρασαν. P. ἀνεσεύρασε. Pl. Br. V. 3. Fortasse post Ἀλέξανδρον articulus excidit; quamquam in nominibus propriis seriores poëtas negligentissimos fuisse constat. — Nr. 688. εἰς πύλ^ο τ^ο ἀργ^ο. Br. III. 230. nr. 375. An. III. 2. p. 85. V. 3. κλέης κλεάδος. P. κλεάδης. Pl. κλεάδας legendum esse ducit Br. ex Marm. Οἰου. p. 111. ubi Cleadas occurrit sacrorum Lenacorum antistes. Maritus Κλεάδας, uxor Κλέη. — ἀγν^οης. P. ἀγανῆς. Pl. ἀγνῆς. Br. Cf. ad p. 377. nr. 132. v. 4. In dubia lectione praeferre debui id, in quo Planudea cum Pal. conspirat. V. 4. ἀργιοφάντης. P. ἀργεοφάντης. Plan.

ὀργισθάντης. Br. quod recipere non dubitavi. λερνέων. P. λερναιών. Plan. Br.

Nr. 989. ^τεἰς εὐγενίου πόρταν ἐν βυζαντιῳ. Br. III. 132. nr. 1. An. III. 1. p. 254. V. 4. ἡ πόλεως προπάροιθε κροτεῖν πολέμους. P. ἡ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους. Pl. Br. Hunc versum Planudes fortasse emendatiorem ex ipso marmore habuit, Sed fieri potest etiam, ut eum ex conjectura sic emendaverit. Tum sane malim: ἡ προπάροιθε πόλεως συγκροτεῖν πολέμους. Verbi compositi usus in hac re perquam obviuus. Simplici utitur Themist. Or. XXXII. p. 362. B. οὐ δέδοικε κροτῆσαι τὴν δίκην. Fortasse etiam Or. II. p. 31. A. καὶ οὐ κροτῶ τὴν μηχανήν. pro οὐκ ἐρωτῶ. Vid. Animadverss. T. III, 3. p. 685. Ap. Lucian. in Tox. §. 13. T. VI. p. 72. γυνὴ πανταχόθεν συγκροτημένη est mulier ex omnibus dolis artibusque conflata. Caeterum in epigrammate nostro suspicatus sum olim (Animadverss. T. XIII, p. 106.) ἡ πόλεως προπάρος συγκροτεῖν πολ. idque verum censet Friedem. de Med. Pentam. Syll. p. 326.

Nr. 690. εἰς πόρτ' ^εἐπιλεγομ ^τξυλόκερκον ἐν βυζαν. Br. III. 133, nr. 5. An. III. 1. p. 256. V. 1. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. Sic iterum nr. 691. et p. 486. nr. 804. Vid. Br. ad Aesch. Pers. 325, p. 322. — Nr. 691. ἐν πόρταν του ῥησίου ἐν βυζαντιῳ. Pro ῥησίου in Plan. est ῥηγίου. Cf. DuCang. CP. chr. p. 53. et 59. Br. III. 133, nr. 6. An. III. 1. p. 257. V. 2. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. ἐθειματο. P. ἐδεματο. Pl. Br. — Nr. 692. ἄλλ/. Edidi in Paralip. I, nr. 82. p. 669. Cf. Chardon. Mélanges T. I. p. 136. s. V. 2. γεραῶς. P. γεραῦς fuisse videtur, aut γεραῆς. — Nr. 693. ἄλλ/. Edidit Huschk. An. cr. p. 279. Paralip. I. nr. 83. p. 669. V. 4. οὐτ' ἐτι. P. οὐτ' ἐτι dedi cum cl. editore. Sed fuisse videtur, οὐτε τι' δημ. ut epici solent.

¶ Nr. 694. εἰς καμάρ. Edidit Idem l. c. p. 271. Paralip. I. nr. 84. p. 669. — Nr. 695. εἰς ^θἀκοίτονον. Ap. Plan. p. 349. St. ἀκοίτωνον. In lapidem Aquitanum inscripsit Grotius. Br. III. 219. nr. 319. An. III. 2. p. 64. — Nr. 696. εἰς ^ταψίδα ἐν βασιλεῖ ^τἐν βυζαν. Br. III. 132. nr. 3. An. III. 1. p. 255. V. 1. πόλιν. P. Pl. πύλιν. Br. c. DuCang. quod mihi ab auctoris mente alienum videtur. ἑγείρας idem est, quod ἀνξήσας, κοσμήσας. — ἀψῖσι. P. et plurimae editt. vett. ἀψίσι aliae.

Nr. 697. εἰς ἐτεῖρ^ε μέγος^ε τ^ε αὐτ^ε ἀφιδ^ο. — Br. III. 133. nr. 4. An. III. 1. p. 256. V. 1. ἐϋκίονα. Br. Restitue *εὐκίονα*, ut est in P. Pl. V. 2. θαύματι. P. et plurimae editt. veti. θαύμασι Br. c. Steph. Non est cur Cod. lectio relinquatur. — V. 4. τεῦξεν. P. Pl. τεῦξε. Br. ὄρη. P. ὄρα. Pl. Br. — Nr. 698. εἰς. Br. III. 228. nr. 367. An. III. 2. pag. 81, V. 1. ἐσόραϊς. P. V. 2. τῷ ποταμῷ. P. — Nr. 699. εἰς πηγ^ε ὀνομαζόμ^ε ολυμπιάδα. Br. III. 228, nr. 365. An. III. 2. p. 80. V. 1. πῖν. P. V. 2. παγᾶς. P. πηγῆς. Pl. Br. V. 13. σῆμα δὲ τοῦτο. P. μητέρος ἐσθλῆς. Pl. Br. — Nr. 700. σιμωνιδ^ε. Br. I. 142. nr. 82. An. I. 1. p. 255. V. 1. γράψεν ἀρίγνωτος. P. γράψε πολύγνωτος. Paus. X. 27. p. 866. Cf. Suid. in Πολύγνωτος. T. III. p. 143. Harpocrat. in Πολύγν. p. 294. quem corrigit Valken. ad Theocr. Adon. p. 374. A. Dio Chrys. Or. LV. T. II. p. 282. 6. In re tam manifesta a membr. recedere non dubitavi. V. 2. ἡλίον. P. ἰλίον. Paus.

Nr. 701. εἰς ναὸν τοῦ διός κτισθέν^ε παρατ^ε κεκοπιδ^ε. Br. III. 225. nr. 355. An. III. 2. p. 74. — Nr. 702. εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 356. An. I. c. p. 75. V. 1. τόνδε θέσαν. P. τόνδ' ἔθεσαν. Pl. Br. — νισόμενος. P. νεισόμενος. Pl. νισόμ. Br. γᾶν. P. γῆν. Pl. Br. ἔχει. P. ἔχη. Pl. Br. Quum membr. lectio manifesto falsa esset, altera autem Planudis esse videretur emendatio, non dubitavi scribere ἔχει, quod grammaticorum praeceptis magis est consentaneum. — Nr. 703. ἐν ἡροδο^ε. Est ibi L. IV. 91. ubi vid. Interpp. Aliud exemplum inscriptionis prosaicae in Anthologiam receptae est p. 629. nr. 95. Vtramque ita dedi, ut in membr. Pal. reperiuntur. — Lin. 4. ἀνὴρ ἄριστός τε καὶ κάλλιστος. Vulgo.

Nr. 704. ἄδηλον. Br. III. 230. nr. 374, An. III. 2. p. 84. V. 1. πέτρην. P. Pl. πέτραν. Br. — V. 3. καὶ οἱ^α πορρεν. P. καὶ οἷα πόρρεν. Pl. Br. — P. Nr. 705. ἄδηλον. Edidit L. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 320. Huschk. in An. crit. p. 320. Paralip. I. nr. 85. p. 670. V. 2. εἰσέβιος. P. ξέσεβίης dedit Spanhem. de Vsu et Praest. Num. T. II. pag. 27. Mutatione minime opus. — Θεῷ. P. — Nr. 706. ἀντιπατρ^ε. Edidi in Exercit. cr. T. II. p. 81. Chardon de la R. Mag. enc. an. V. Tom. IV. p. 332, Mélanges. Tom. II. p. 292. sqq.

Huschk. An. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 86. p. 670. V. 1. φ λάσσειν. P. V. 3. μέμνηο. P. quam lectionem tuetur Chardon, vertens: *tacta sum, meminervis quaceso, cortice virginali*. Sic scripsisse Antipatrum, verbis tam parum eleganter vinctis, mihi persuadere non possum. Scripsi μίμνει, quam correctionem insigniter probabat Huschk. — ἐπιφλους. P. ἔτι φλόος correxi. — V. 4. αἰρων τις. P. αἰγείρων, τίς ... scripsi ex praeclara emendatione Schneideri. πολύνκλαντοι αἰγέροι sunt ap. Orph. Argon. 953. — V. 5. περιδρόψης. Vid. ad p. 471. nr. 672. v. 1. — παρατραπήν. P. Correxi παρ' ἀτραπιτόν. plorabis, licet me ad viam esse positam (ubi generosiores arbores non solent plantari) praetexere possis. Codicis lectionem in hac quoque voce tueri conatur Chardon l. c. Recte fortasse. Sic certe παρόδιος dicitur; ut τοῖχος παρόδιος, *paries ad viam exstructus*. Hyperides ap. Polluc. VII. 121. — Sic haec lecta nihil offensionis habent.

Nr. 707. τῆλίου γεμίνον. Br. II. 280. nr. 7. An. II. 2. p. 313. — Nr. 708. φιλίππου. Br. II. 232. nr. 74. An. II. 2. p. 200. V. 1. τόλμη. P. et ed. pr. Fl. τόλμα. Vulg. V. 2. ἔλυσε χρόνος. Non tempore, quod omnia solvit, sed tempestatum undarumque furore ille pons solutus est. Quare malim: τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε νότος. Cf. Herodot. VII. 34. p. 526. 87. — V. 3. δίκαιορχία. P. et edit. Flor. Δικαιορχία. Vulgo. V. 5. βαθυστήριγμα. P. βαθυστήριγγα. Br. ex Planudis correctione. Vox alibi non obvia. Vera est Cod. lectio, modo, accentu restituto, conjuncta dividas: λᾱα, βαθὺ στήριγμα. — V. 7. ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλ. P. ἦν δ' αἰεὶ πλώειν. Pl. In marg. Wech. ἦν δὲ διαπλώειν. Recte emendavit Salm. ἦν δ' ἄλ' αἰεὶ πλώειν. Fortasse tamen, quod olim suspicatus sum, δ' post ἦν tollendum. ἀλλὰ pro ἄλλα scriptum ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 111. Opp. T. II. p. 87. C. — ἐπὶ ναύταις. P. Pl. ἐπὶ ναύταις. Br.

Nr. 709. τοῦ αὐτοῦ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 205. Chardon. Mag. enc. an. V. T. VI. p. 176. Mélanges T. II. p. 293. Paralip. I. nr. 87. p. 671. Est in statuam fluminis, cum ipsa aqua certantem mollitiei. V. 2. τεχνίτης. P. τεχνίτης. Husch. Verba ἐν τε ῥέεθροις dicta sunt per periphrasin, pro, *ὡς ἔτι ῥέοντα. λουσάμενον. λουσόμενον* corrigit Chardon. V. 4. εἰς ἄ. P. ἐγχοράων. P. ἐγρὸς ἐὼν suspicabar olim, non improbante Huschkio. ἐγχοραγῶν tentabat Chard. *aquam destillans* interpretatus. „Ludere videtur Philippus in ambigua verbi ἐγρὸς significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam

rebus dicitur, quae flexibiles sunt, et ad sensum molles.“ Verba sunt Huschkii. Rufin. p. 97. nr. 60. *πυγαί . . . ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι*. Nicetas Chon. de Statu. ap. Bandur. Antiqq. CP. L. VI. p. 317. *καὶ δροσώδης ὀρωμένη καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραينوμένη πρὸς ἔρωτα*. De illa statuarum ὑγρότητι dixi in Exercitatt. crit. T. II. p. 28. s. Nostro autem loco ὑγροβατῶν legendum suspicor, quod ab ὑγροβάτης derivatum, ambiguitatem continuat, *undigradum* significans, et *molliter incedentem*. — V. 5. *ποταμῷ*. P. *συνεπήρικεν*, a verbo *συνεπερίζειν*, quod lexicis addendum. — *ἀτλιοπέσας*. P. quod Huschkius emendavit.

Nr. 710. *εἰς τὰς ἐν μεμνη πυραμίδ’*. Br. III. 219. nr. 318. An. III. 2. p. 63. V. 1. *ὀλύμπω*. P. *ὀλύμπω* etiam editt. nonnullae vett. Pl. — *ὑψωθέντα*. P. Br. *ὑψι τεθέντα*. Pl. V. 2. *χεῖσις*. P. *ἔῃσις*. Plan. Br. Cod. lectionem defendi posse non puto, quamvis doctiorem usum vocabuli *χεῖσις* non ignorem. V. 3. *ἔστι νῦν*. P. *ἔτι νῦν*. Pl. Br. *νελιοῖδες*, P. *νελιωῖδες*. Pl. Br. — P. V. 4. *κυροῦσιν*. P. *κυροῦσι*. Pl. *κύρονσι*. Br. Vid. Valkenar. ad Hippol. p. 244. — In superiore margine paginae diverso a reliquis caractere scriptum epigr. nr. 711. *ζηνοβίου γραμματικοῦ*. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. In Cod. v. 4us praecedentis epigrammatis post hoc distichon sequitur.

Nr. 712. *μητροδώρ γραμματικοῦ ἐν βυζ’*. Br. II. 476. nr. 2. An. II. 3. p. 334. In Cod. sequitur titulus: *εἰς ἔργα. εἰς τὸν Μύρωνος βουῖν*. — Nr. 713. Br. III. 195. nr. 219. An. II. 1. p. 415. V. 1. *ἐπὶ στήλης*. P. Br. *στήλῃν*. Vulg. — Nr. 714. Br. I. c. nr. 220. An. I. c. p. 416. V. 1. Versus male concinnatus. V. 2. *ἔστασας*. P. *ἔδρασας*. Br. ex uno Cod. reg. Plan. *ἔδρασας*. Pl. Cf. ad pag. 225. nr. 109. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem mutare nolui, in qua haud scio an *ἔστασας* lateat, quod ap. seriores transitive usurpatur, media correpta. Vid. Matth. Gr. gr. §. 205. 3. p. 268. — Nr. 715. *ἀνακρίων*. Br. III. 196. nr. 227. inter *τὰ ἀδέσποτα*. Ap. Plan. p. 502. St. recte *Anacreonti* inscriptum. An. III. 1. p. 417. — Nr. 716. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 228. ut *ἀδέσποτον*. Hoc quoque distichon in Plan. *Anacreontis* nomen prae se fert. An. I. c. — Nr. 717. *εὐνουν*. Br. I. 165. nr. 10. An. I. 1. p. 523. — Nr. 718. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 11. An. I. c. V. 2. *ἀνεπλάσάμην*. P. et plurimae editt. Pl. *ἀνεπλάσάμην*. Br. ex Ald. 1. Ep. *ἀδ.* in Plan. nr. 265. *τίς τὸν . . . τριτάστον Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο*; Ib. nr. 127. *τίς*

τὸν Θρήϊκα τόνδε . . Λυκούργον . . ἀνεπλάσατο; Ib. nr. 142. ὦ τίς
 ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν; — Nr. 719. λεωνι. Br. I. 231. nr. 42.
 An. I. 2. p. 102. V. 2. βάσει λιθίνωι. P. λιθίνῃ. Pl. Br. Illud
 praetuli, monente Schaefero in not. mst. qui conferebat Diogen.
 Laërt. II. 53. τῶν τὰς λιθίνους εἰκόνας κατασκευαζομένων. Sylburg.
 ad Dion. Halic. Antiqq. Rom. II. 23. p. 283. ed. Reisk.

Nr. 720. ἀντιπατρ σιδονίου. Br. II. 21. nr. 57. An. II. 1. p. 55. —
 οὐ
 Nr. 721. τοῦ αὐτ. Br. I. c. nr. 58. An. I. c. V. 1. προσέρχεται pro
 trisyllabo habendum; sed fortasse in verbis τίπτει δὲ μυκᾷ; mendum
 haeret, et legendum: προσέρχεται ἥλιθα μυκᾷ; — Nr. 722. τ' αὐτ.
 Br. III. 195. nr. 221. ut ἀδέσποτον. In Plan. (p. 303.) vett. editt.
 lemma omittunt, ut fit interdum, pluribus epigrammatis ejusdem
 auctoris continnatis. An. III. 1. p. 416. V. 1. μηδ' ἅπαν. σφρίσσης.
 P. Pl. Br. Ex praeceptis grammaticorum σφρίξης scribendum. Ab illis
 tamen in usu aoristorum haud raro discessit Homerus, de quo monuit
 Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248. Nec recentiores ab usu
 imperativi praesentis prorsus abhorruisse videntur. Vid. ad p. 571.
 nr. 16. v. 1. Orac. Sibyll. II. p. 221. μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν
 (scr. αὖ) ἀδικούντ' ἄ γ' ἐάσῃς. Fortasse etiam p. 244. ubi vulgatur: μὴ
 δὲ θέλεις πλουτεῖν. Ib. p. 251. μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον,
 ἀλλ' ἀγορεύων. — ἀπεκδέχεται. P. ὑπεκδ. Pl. Br. Cod. lectio videtur
 restituenda. — Nr. 723. τ' αὐτ. Hoc quoque epigr. ἀδέσποτον ap.
 Br. III. 195. nr. 222. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἁ μόλιβος. P. Pl.
 ὁ μόλιβος Br. in Lectt. salvo metro legi posse existimabat. Notandus
 potius rarior feminini usus. V. 2. θρύον. P. θρίον. Pl. Br. qui in
 Lectt. θρύον commendat. θρύον et μαλάχην jungit Lucill. p. 506.
 nr. 122. Vid. Schol. ad Nicandr. Ther. v. 200. qui ex Orphei Argon.
 919. excitat verba, ἧ θρύον ἧ κίπειρον. Sic etiam hodie legitur
 ap. Theocr. Eid. XIII. 43. περὶ δὲ θρύα πολλά πεφύκη, ubi vulgg.
 editt. θρία.

Nr. 724. τ' αὐτ. Br. II. 21. nr. 55. An. II. 1. p. 55. — Nr. 725.
 ἀδηλῶ. Br. III. 195. nr. 223. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἐξήτει. P.
 ἐρεῖνα. Pl. Br. fortasse ex conjectura Planudis, qui non minus pro-
 babiliter scripsisset, ἐδίξει. Poëtam enim primam in ἐξήτει corripuisse
 (vid. ad p. 478. nr. 742. v. 4.), in hac quidem hexametri parte parum
 est verisimile. — Nr. 726. sine nomine et lemmate. Br. III. 195.

nr. 224. An. III. 1. pag. 417. V. 2. ἔτεκεν. P. Plan. ἔτεκε. Br. —
 Nr. 727. ^τ εἰς αὐτό. Br. III. 196. nr. 225. An. I. c. p. 417. — P.
 Nr. 728. ἀντιπατρ^υ. Br. II. 21. nr. 54. An. II. 1. p. 55. V. 1.
 βραδύνη. P. — Nr. 729. εἰς αὐτό. Antipatro Sidonio cum Plan.
 p. 304. St. tribuit Br. I. c. nr. 56. V. 1. τίς. P. — ζύγα. Sic Br.
 Sed scr. ζυγά. — Nr. 730. δημητρίου βιθυνοῦ. Br. II. 65. nr. 1.
 An. II. 1. p. 194. V. 2. ἀγέλαν. P. ἀγέλην. Pl. Br. — Nr. 731.
 ἀλλ/. In Plan. p. 304. St. hoc quoque distichon Demetrio inscribitur.
 Et sic Br. I. c. nr. 2. An. I. c. — V. 2. βάλλουσι. P. Pl. Br. βά-
 λουσιν scripsi.

Nr. 732. μαρκ ἀργενταρίου. Br. II. 272. nr. 25. An. II. 2. p. 293.
 V. 2. εἶπον. P. et Aldd. tres. Asc. εἰπόν. St. Br. — Nr. 733. ἄδῃλον.
 Br. III. 195. nr. 218. An. III. 1. p. 415. V. 1. τάνδε μ. P. τάνδ' ὁ μ.
 Pl. Br. Articulo carere possumus. — Nr. 734. διοκριδ^ο. Sic P.
 διοκριδος. Pl. quod ex διοκριδον depravatum. Huic tribuit Br. I.
 497. nr. 18. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἐπὶ μόσχον. P. ἐπὶ πόρτιν. Pl.
 Br. Nusquam alibi in tot epigrammatis vacca Myronis appellatur
 μόσχος. — ἐπείγεται. P. et plurimae editt. vett. ἐγείρεται. ed. Flor.
 V. 2. ἡπάτησε. P. ἐξαπάτησε. Pl. Br. — Nr. 735. ἀλλ/. In Plan.
 lemma: εἰς τὸ αὐτό. Nomen auctoris nusquam comparet. Br. tamen
 hoc quoque distichon Dioscoridi tribuit. I. 497. nr. 19. An. I. 2.
 p. 386. V. 1. ἀλασθείς. P. ἀλαθείς. Pl. Br. — Nr. 736. nihil in
 membr. adscriptum. Br. III. 196. nr. 226. An. III. 1. p. 417. V. 1.
 φεῦ μίρων πλάσας. P. φεῦ ὁ μίρ. πλάσας. Pl. Audacter Br. οὐχὶ
 Μίρων οὐ πλάσας τόνδ' ἐφθασας. Pronomine οὐ interposito, quod
 ob praecedens ἐν facile omitti potuit, hunc versum sanavi; πλάσας
 mutavi in πλάσας.

Nr. 737. εἰστοαυτό. Br. II. 496. nr. 14. An. II. 3. p. 377. Hoc
 distichon, quod ἄδῃλον est in Plan.; Br. Juliano Aeg. tribuit. V. 1.
 χαλκείην. χαλκείαν videtur scribendum. τέχνα. P. τέχνη. Pl. Br. V. 2.
 τὰν ψυχάν. P. τὴν ψυχὴν. Pl. Br. — Nr. 738. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.
 Br. II. 497. nr. 21. An. II. 3. p. 378. — Nr. 739. ^τ αὐτ^ο. Br. I. c.
 nr. 23. An. I. c. V. 1. καὶ σε. P. Pl. καὶ σε. Br. V. 2. χαλκοτύτοις.
 P. χαλκοτύποις. Pl. Br. quod oscitantiae librarii tribuendum. V. 3.
 Vulgo distinguitur: οὐ νέμεις δὲ μύωπι. τί γὰρ τόσον, εἴ γε. Sed
 manifestum est, verba sic jungi debere: μύωπι δὲ οὐ τόσον νέμεις,

interposita formula interrogandi, *τί γάρ*. — *αὐτός*. P. *αὐτοῖς*. Pl. Br. V. 4. *ἡπερύπειε*. P. *ἡπερύπεισε*. Pl. Br. Facile σ in syllaba *εῦ*, quae in Codd. parum discrepat ab *εσ*, excidere potuit.

Nr. 740. *γεμίνον*. Br. II. 280. nr. 6. An. II. 2. p. 313. V. 1. *ἢ πεπέδ*. P. Pl. *ἢ βάσις, ἢ κατέχονσα τὸ βοίδιον; ἢ πεπέδηται*. Br. At nihil vulgata lectione sincerius: basis, cui bucula alligata est, eam retinet, quominus et ipsa ad gregem properet. V. 2. *ἦν δ' ἀφεθῆ*. P. *ἦν ἀφεθῆ*. Pl. — P. Nr. 741. *ἄδελον*. In Plan. *Gemino* inscriptum. Br. III. 196. nr. 229. An. III. 1. p. 418. V. 2. *γέρων*. P. Pl. *γέρε*. Br. quae inutilis correctio. — *ψευδομένα δάμαλι*. P. *ψευδομένη δαμάλει*. Plan. Br. Membr. lectioni inhaereo. — V. 4. *ἔμπνοον*. P. *ἔμπνοον*. Pl. Br. — Nr. 742. nomen auctoris non adscriptum in membr. *Philippo* tribuitur in Plan. p. 306. St. quam sequitur Br. II. 225. nr. 49. An. II. 2. p. 182. V. 2. *αὐλακίργατα*. P. *αὐλακεργάτα*. Br. — *γάτην*. Pl. V. 4. *τέχνα*. P. *τέχνα*. Pl. Br. Illud argutius: ars vitam et animatam tribuit speciem. *ἐζωπύνησεν*. P. Br. *ἐξεπύνησεν*. Pl. *τέχνα μιν ἐκπύνησεν* corr. Jos. Scalig. in not. mst. De sinceritate lectionis membr. non dubitaturus esset Dorvillius, qui ad Charit. p. 769. optimos poëtas hoc sibi permisisse affirmavit, ut vocales ante ζ corripere; nec dubitavit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. Ap. Opp. Cyn. III. 169. *εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναΐδεια τονθορύζωσι*. Codd. lectionem revocavit Schneiderus in ed. 2da, quum in priore *τονθορύσωσι* dedisset; et II. 541. *φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηῖδα τονθορύζοντες*. Vulgo *τονθορύζοντες*. Sed hoc omnino videtur verius, sicut loco priore *τονθορύζωσι*. Vid. Phrynich. Ecl. Attic. p. 66. et inprimis Interpp. Thom. Mag. pag. 856. s. — V. 5. *θέλειν*. Malim *δοκεῖν*. Animata species, quam ars buculae tribuerat, non efficiebat, ut mugire *vellet*, sed ut *videretur* mugire. Philostr. Jun. Imag. X. p. 880. de tauro picto: *ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δοκῶν καὶ σπαίρειν σπαράττεται*.

δ

Nr. 743. *εἰς βόας χαλκῶ θεοδωρι*. Edidit L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 151. Huschk. in Anal. cr. p. 205. Paralip. I. nr. 88. p. 672. V. 1. *προθύροις*. P. Holst. *προθύροισι*. Huschk. V. 3. *γράδμονος*. V. Jun. Catal. pag. 164. — V. 4. *σκύλων*. P. *σκῆλον*. Huschk. —
α δ
Nr. 744. *εἰς τργον χαλκοῦν λεωνι*. Edidi in Paralip. I. nr. 741. p. 675. V. 1. *ωγινόμοι*. P. Scripsi *ωγινόμοι* i. e. *οἱ αἰγινόμοι*. — *πολέαιγοι* formatum ut *πολέαρος*. Vid. Eustath., ad *Ἰλ.* p. 204. 52.

πολύτρεχος, (Philonid. ap. Polluc. II. 24.) ἄτριχος. Callim. H. in Dian. 77. — V. 2. βαθυσχίνων. Cf. Theocr. Eid. V. 128. ibique Schol. ἄξενε. P. ὦ ξένε — scripsi. Depravatum παρολκίδαν metrum arguit. Loci, ubi capellae pascuntur, nomen desiderari apparet. — V. 3. ἐρμᾶ. P. εὐγλαγνόν. P. εὐγλαγι τὸν χ. exhibuit Schneider. in Lex. Gr. v. εὐγλαγής. V. 4. εὐπωγωνωδ'. P. Scripsi, εὐπώγων' ὠδ'. — Nr. 745. εἰς ^τ αὐ ^τ ανυτ. Br. I. 199. nr. 10. An. I. 1. p. 428. V. 2. κατὰ λασίαν. Vid. ad p. 190. nr. 255. v. 3. — V. 3. ὅτι οἱ θαμ'. Br. pro οὐ Cod. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br.

Nr. 746. εἰς δακτύλιον πολέμ^ον βασιλῆ. Br. II. 184. nr. 3. An. II. 2. p. 76. V. 3. ἀπέρεψε. Verbum ἀπορέπειν, abrepere, graeco sermone ignotum. Schneiderus tentabat, τάχα μὲν κεν ἀφείρπε. Equidem euspicabar: ἢ τάχα κἂν ἀπέρευσε. i. e. ἀπέρρευσσε, ut ἀπέριψε, ἔρεξε, ἔρηξε et similia apud poëtas. ἀπορρέειν, dilabi, paulatim abscedere, abire. Soph. Electr. 994. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν, 'Ημῖν δ' ἀπορρέει. Epictet. Enchir. c. 4. πρόβαλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ· τοὺς ἀπορρέοντας, τοὺς ἐγκρονομένους, τοὺς λοιδοροῦντας. ubi vid. Heyn. p. 19. s. Themist. Or. XXI. p. 245. D. ἡλιγίασέ ποτε ὁ πολὺς ὄμιλος, καὶ ἀπέρρυνσαν τοῦ χοροῦ. Plutarch. T. II. p. 769. D. ὅπως εὐμενῆς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ . . . καὶ μὴ πρὸς ἐτέραν ἀπορρέυεις ὁ ἀνὴρ. — V. 3. κέκλειται. P. Br. κέκλεισται. Pl. Ap. Herodot. II. 121. p. 160. 59. τοῦ οἰκήματος κέκλειμένου. plures κέκλεισμένον, et κατακέκλεισμένον. Ib. VII. 129. p. 561. 56. συγκεκλημένην. quidam Codd. συγκεκλησμένην.

Nr. 747. πλατῖν ^ο ἐπὶ ^ε βοῶν ἄλλως. Br. I. 172. nr. 17. An. I. 1. p. 351. Cf. Heliodor. V. 14. T. II. p. 33. ed. Bip. V. 3. καὶ τάχα. P. Pl. ναί. Br. frustra. ἀπέφυγε. P. ἀπέφευγε. Pl. Br. P. Nr. 748. εἰς διόνυσσον γεγλυμ^εμ ἑναμεθύσσει ^ο πλατῖν ^ε νεωτ. Iterum legitur p. 568. Br. I. 175. nr. 2. An. I. 1. p. 360. V. 1. ἀμέθυσος. P. ἀμέθυστος. Pl. Br. Scripturam ἀμέθυσος damnat Stephan. Thes. L. Gr. T. II. p. 1607. 2. — V. 2. ἢ νείφειν πείσει μ'. P. 1. ἢ πεισάτω νήφειν. P. 2. ἢ πιθέτω νήφειν. Pl. Schol. ad Euripid. Orest. 593. Hoc rotundius, et facile cum corrupta lectione πεισάτω conciliari potest. — Nr. 749. εἰσέρωτα ἐν καννίκῳ γεγλυμ^εμ οἰνομάου. Br. II. 402. An. II. 3. p. 187.

Nr. 750. εἰς βόας ἐν δακτυλίῳ ἀρχίου. Br. II. 97. nr. 19. An. II. 1. p. 261. V. 1. τὴν ἰασπιν. P. τὸν. Pl. Br. V. 2. χλόη κομῆειν. P. — Tom. IV.

Nr. 751. εἰς ἀπολλωνῶν ἐν δακτυλίῳ πλάτν^ο νεωτέρου. Br. I. 175. nr. 3. An. I. 1. p. 361. V. 1. οἰάκινθος. P. ἰάκινθος. Pl. Br. — Nr. 752. ἀσκληπιάδων, τινὲς δὲ ἀντιπάτρ⁸ θεσσαλονικεῖς. Soli Asclepiadi inscripsit Plan. p. 350. St. Br. I. 218. nr. 33. An. I. 2. p. 53. V. 1. μέθυ. P. et vett. editt. omnes. μέθυ. St. — V. 3. κλειοπάτρης. P. ed. Flor. κλειοπάτρης. reliquae editt. Plan. quod mihi verius esse videtur, quam κλειοπάτρης Br. — Nr. 753. εἰς κρύσταλλον ἔνδον⁸ ὄρωρ ἔχ⁸ κλαυδιαν. Br. II. 447. nr. 4. An. II. 3. p. 292. — Nr. 754. εἰς αὐτοῦ ταυτ^τ. Br. I. c. nr. 5. An. I. c. Sequitur in membr. ep. Antipatri, quod dedi p. 186. nr. 241.

Nr. 755. εἰς σκελλᾶ χαλκ^α. Br. III. 207. nr. 275. An. III. 2. p. 32. V. 1. ἐμάννε. P. ἐμίννε. Pl. Br. — V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl. Br. — V. 3. τηλόθι. P. τηλόθε. Pl. Br. Theocr. Eid. XXIV. 114. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσων θαρσαλέως τις ἔμιννε. — V. 4. ἀμειψαμέναν. P. — μένην. Pl. Br. — V. 5. τόσον. Junge: τόσον κότον ἐπισείει, τόσον δὲ ἀντία φαίνει. ἐπισείειν φόβον et simil. illustravit Wyttenb. Ep. crit. p. 244. ed. Lips. V. 6. ἀπό. fortasse ἀπαι πελάγεις. ut quando naves ex undis sublatae concutit. — P. Nr. 756. εἰς αἰμίλι^α. lemma mutilum. Scr. εἰς σειληγνούς. αἰμιλιανοῦ. Aemiliano inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. II. 275. nr. 2. An. II. 2. p. 300. V. 1. οἶδε βρονάζειν. P. Br. ἄδε βρονάζει. Pl. V. 2. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. κομάσομαι. P. Br. κομάσεται. Pl. V. 3. πεδοντας. P. πεδητής. Pl. πεδητάς. Br. V. 4. σίληνους. P. κομῶν. Ib. κώμων. Pl. Br. ἔσται. P. ἐστι. Pl. Br.

Nr. 757. εἰς. . . Iterum mutilum lemma. Simonidi inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. I. 142. nr. 85. An. I. 1. p. 256. V. 1. οὐκ ἔνι μῶμος. Dionys. Perieg. 341. οὐκ ἂν ἐκείνο Ἴδρις μωμήσαιο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης. — Nr. 758. εἰς θυτ^τ αὐτ^τ. i. e. Simonidis, cujus nomen ad praecedens epigr. exciderat. Br. I. 142. nr. 84. An. I. 1. p. 256. — Nr. 759. εἰσάγμα λίθινον ἀδέσποτον. In Plan. p. 351. St. Platoni inscribitur. Br. III. 219. nr. 521. An. III. 2. p. 65. ζυγον. P. Pl. ζυγός. Br. — Nr. 760. ἀλλ^λ. Br. I. c. nr. 322. An. I. c. Dedimus lectiones codicis. In Anal. legitur nescio unde: εἰς λίθος, ἄρμ', ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡνρία, νίκη. — Nr. 761. εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων. Br. III. 219. nr. 517. An. III. 2. p. 63. V. 2. τῇ θία. P.

Nr. 762. εἰσδιόνκον ἀκληπιαδου ζωμαῖον ἀβλαβίου ἰλονοστρίον. In Plan. p. 379. St. *Asclepiadae* inscriptum ex lemmate male accepto. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. — V. 1. χρόνον. P. χρόνῳ. Pl. Br. Fortasse restituenda lectio Codicis. Homer. Od. δ. 599. σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις. ubi paulo ante v. 594. μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε. Herodot. I. 175. p. 83. 97. οὔτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μούνοι ἀντίσχον χρόνον Ἀρπάγῳ. — Κυθσίρη. P. et editt. vett. Pl. Κυθήρη. St. Br. Vid. ad p. 461. nr. 606. — V. 3. ἀγχίση δ' ἔπορεν. P. ἀγχίσῃ δ' ἔπορε. Pl. Br. — Nr. 763. εἰς ἀρχοντι πέλεον λουλιανού ἀπὸ ὑπαρχ⁸ αἰγυπτι. Br. II. 502. nr. 38. An. II. 3. p. 384. Cf. DuCang. ad Comnen. Alex. not. p. 227. sq. et 599. — Nr. 764. εἰς κονωπεῶν παν^α σιλεντι/. Br. III. 91. nr. 66. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἀγρεύω . . ἡμετέροις. Sic saepe senior praesertim aetas. Paul. Sil. p. 137. nr. 293. βαιὺς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζειν σὸν χροῶ παρ-θενικῆς τηλόθεν ὑμετέρῃς. Nonn. Dion. V. p. 160. 7. οὐ θάνεις, οἷ' ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ Ὑμετέρῳ προβλήτες ἐπη-ώρηγτο κεραῖαι. Ib. VI. p. 196. 2. πρὸς Παφίης λίτομαί σε καὶ ὑμε-τέρου Πολυμήμον. Eudoc. in Mart. S. Cyp. v. 247. πῶς δ' ἂν θεὸν εὐλογέοιμι Ὑμετέροις στομάτεσσιν. Et jam Theocr. Eid. VIII. 75. ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.

Nr. 765. τ^τ αὐ εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. pag. 171. P. Nr. 766. εἰς τὸ αὐτὸ ἀγαθὶ σχ^ο. In Plan. p. 377. St. est ἄδελον. V. 5. οὐδὲ με. P. Pl. οὐδ' ἐμέ. Br. V. 8. ἡ ῥα τίς. P. Pl. Br. Inclinaui pronomen, Schaefero auctore: *num quis me justior?* Si Agathias dicere voluisset: *quis me justior est?* scripsisset: τίς ἄρα . . . Nr. 767. εἰς ταβλᾶ τ^τ αὐ. Etiam hoc ἄδελον in Plan. p. 377. St. Inter *Pauli Silentiarii* epigr. exhibuit Br. III. 92. nr. 68. An. III. 1. p. 171. — Nr. 768. εἰς αὐτό τ^τ αὐτῶ. Br. I. c. nr. 69. An. I. c. V. 2. βολλοῖν. P. Pl. βολίαι. Br. — V. 6. λύπη. P. — Nr. 769. εἰς αὐ τ^τ αὐτ. Ut praecedentia, ita hoc quoque *Paulo* tribuit Br. I. c. nr. 70. An. I. c. p. 172. V. 1. πρηϋνόοις. P. πρηϋνόμοις. Pl. Br.

Nr. 770. παῦ σιλεν εἰς ποτήριον οἶκει θυγατρὸς παρῆς. Edidit Huschkus in Anal. cr. pp. 272. qui de sinceritate nominis ἀνικήτεια

dubitat. Paralip. I. nr. 90. p. 674. — Nr. 771. εἰς φιάλ¹ ἔχονσαν
 κινουμέν³ ἰχθύας ἰονλίαν ἀπο ὑπαρ². Br. II. 501. nr. 35. An. II. 3.
 p. 383. Pisces in phiala repraesentatos fuisse puta ita, ut tamquam in
 mari natate et moveri viderentur. Pro οὕτω malis in Cod. exhiberi
 κόλπῳ. Homer. 'Ιλ. ζ. 156. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς Ἀνσεῖθ' ἄλως κατὰ
 κῆμα· Θέτις δ' ἐπιδέξατο κόλπῳ Λειδιότα. Nonn. Dion. XX. p. 552.
 6. τὸν δὲ Θέτις βυθίῃ φιλίῳ πῆχυνεν ἀγοστῶ. Hoc autem quum
 longius absit, legendum videtur: "Οὕτως Βάκχ. ἔδεκτο Θέτις. quod cum
 sequentibus optime conspirat. Apud Lucian. in Somn. §. 25. T. VI.
 p. 528. ὡς τὸ γε ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον . . . ἔοικεν οὕτως Κολοσ-
 σιαίῳ παραδείγματι. recte Cuyetus, ὅντως, quod editores neglexerunt.
 Contra in Gregor. Naz. Epist. LXXXI. p. 839. D. οὐ γὰρ οὕτως ὁ
 λόγος πείθει τοὺς πολλούς, ὡς ἡ πρᾶξις, ἡ σιωπῶσα παραινέσις. scr.
 οὐ γὰρ οὕτως. Vide de harum vocularum confusione doctissimum
 Friedemann. de media syllaba pentametri gr. p. 341. not. et p. 372. —

P. Nr. 772. εἰς γιάλην ἐνῇ συνάγοντι τὰ περιττα ῥωπ² διακόν³. Edidit
 Huschk. in Anal. cr. p. 272. Paralip. I. nr. 91. p. 974. Est in
 Anthol. Grot. T. III. p. 438. — Nr. 773. εἰς ἔρωτα παλλυδά. Br. II.
 426. nr. 95. An. II. 3. p. 245. In Plan. p. 379. est ἀδέσποτον. V. 1.
 χαλκότεπος. P. χαλκοτέπος. Pl. Br. ἐπόησε. P. Br. ἐποίησε. Pl. V. 2.
 ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθει. P. ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει. Pl. Br. ex Pla-
 nudis, ut videtur, correctione. At φλεγέθει vitiosum non videtur, et
 ὅτι δὴ prodit versum hexametrum. Quare vide, an corrigendum sit:
 τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταυτό. quod eundem in
 modum urit.

Nr. 774. εἰς βάκχην. γλαῖκου ἀθηναίου. Br. II. 517. nr. 3.
 An. II. 3. p. 15. V. 1. παρινα. P. παρία. Pl. Br. V. 5. ἐμήσατο
 μήσατο. P. Pl. ᾧ Σκόπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνα. Br.
 metro reclamante; nam in Σκόπα posterior producitur. Scribendum
 suspicabar: ᾧ Σκόπα, ᾧ θεοποιὸς ὕσεν ὕδρ²ο μῆσαιο τέχνα Θαῖμα,
 χιμαίροφόνον Θειάδα μαινομένην. Sed alii fortasse melius quid et argutius
 invenient. — Nr. 775. εἰς αὐ² τ² αὐ². Br. II. 517. nr. 4. An. II. 3.
 p. 15. V. 1. σάττερον ἔθετο. P. θέτο. Pl. Br. V. 2. θρωίσκει. P.
 μαινόμενος. Versus laborat ob brevem in caesura syllabam. — Nr. 776.
 εἰς κρεσταλλ¹ γεγλυμ²μ² διοδώρον. Vulgo γεγλυμμένην. γεγλυμμένον
 est in ed. Flor. pr. Br. II. 185. nr. 5. An. II. 2. pag. 78. V. 1.

ἐν δέ με. P. Pl. ἐν δ' ἐμέ. Br. V. 2. κρυστάλλω. P. V. 3. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br.

Nr. 777. εἰς ἵππον χαλκοῦν φιλίππου. Br. II. 225. nr. 50. An. II. 2. p. 183. Cf. Nicet. Chon. de statuis igne consumtis in CP. incendio ap. Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀρίστη τὸ οἶα, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν ἀνχίνα, τὰς ὄψεις δοριμίς, καὶ τὸν ἐκ τῆ θυμοῦ δρόμον φαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεγείροντο ἀέριοι, τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. V. 1. χαλκοδαίδαλω. P. V. 5. ἡνιοστρόφους. P. ἡνιοστρόφος. Pl. Br. V. 6. ἐναρμόσει γενναὶ κἀπικεντρίσει. P. ἐναρμόσει et κἀπικεντρίσει. Br. c. Plan. ubi vitiose, κἀπικεντρίσει. Codicis lectionem restitui, quam plurima Anthologiae loca tuentur. Vid. ad p. 475. nr. 706. v. 7.

Nr. 778. φιλιππ. Br. in Lectt. p. 186. (In ed. Lips. II. p. 219. nr. 85.) An. II. 2. p. 210. V. 1. ὄση. P. ὄσην. Br. — ἐξωκε περιχθών. P. ἐξωκε περίχθων. Br. quod pro περιχθόνιος poni posse existimabat vir doctissimus. Apud Homerum erant, qui hanc vocem pro ipsa terra circumjacente positam fuisse existimarent 'Il. XIX. 362. γέλασσε δὲ πᾶσα περίχθων. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 685. Scripsi περισχών ὤκεαρος, ut ἀήρ, αἰθήρ περιέχων. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 11. — V. 3. καρπος. P. Καρπῷ corr. Br. mulieris texendi peritae nomen esse arbitratus. — V. 4. ἀπομαξαμένη. Quaedam apogrr. ἀπεμαξαμένη. Vera lectio non latuit Br. V. 5. δ' αἰκινον. P. ἐκ κείνης, et mox ἀνακτι corr. Br. Καίσαρι δ' ἀρείῳ aut κλεινῷ tentabat Corn. de Pauw in not. mst. Suspiciatus sum olim: ἐξ ἀλόχου. quod ad sensum non absurdum; sed nimium recedit a membr. vestigiis. Propius foret: Καίσαρι δ' ἔκ γε νοῦ χάρις ἡλθομεν. nurus donum. Vid. Casaub. Lectt. Theocr. c. XXII. Nurus. Caesaris, quaecunque illa fuerit, ἀνάσσης nomine ornari potuit.

P. Nr. 779. εἰς βασιλ^ς τ^ς ὥρολογι^ς τ^ς εἰς ἀψιδ^ς τ^ς κειμ^ς εἰς βασιλ^ς. Br. III. 138. nr. 27. An. III. 1. p. 267. — Nr. 780. εἰς ὥρολόγιον ἀδέσποτον. Br. III. 199. nr. 241. An. III. 2. p. 11. V. 1. ὥρανὸν ἁ χωροῖσα. P. ὥρανὸν ἁ χωρεῖσα. Pl. Br. V. 2. αελίω. P. — Nr. 781. εἰς καγκε^ς οικ^ς. Br. III. 230. nr. 376. An. III. 2. p. 86. V. 1. κλείση. P. κλείσης. Pl. Br. οἷξης με. κλείσεις με. P. οἷξης κλείσεις με. Pl. κλείσεις. Br. qui in Lectt. corrigit cum Salmasio: οἷξης σὺ με κλείσεις. Lenius videbatur, ἐμὲ κλείσεις. — Nr. 782. εἰς ὥρολογι^ς παύ^ς οἰλεν^ς.

Br. III. 89. nr. 56. An. III. 1. p. 166. V. 2. δωδεκάδι. P. δνωδεκάδι. Br.

Nr. 783. εἰς ἐρμαφροδιτ. Br. III. 202. nr. 252. An. III. 2. p. 18. V. 1. γυναιξὶ δὲ Κύπρις. Venus ipsa apud veteres Theologos ἀρρέ- νόθηλος, τὴν τοῦ ἄρρέθενος καὶ τοῦ θήλεος ἔχουσα φύσιν. docente Jo. Lydo de Mensib. P. II. c. 8. ubi post paucos versus scribe: ὁ ἔξ ἀριθμὸς ψυχογονικός ἐστὶ . . καὶ τὰ ἐναντία δὲ καταπεραννὺς (κατα- περάννυσι editum) εἰς ὁμόνοϊαν καὶ φιλίαν ἄγει. — Nr. 784. εἰς λουμικρ. Br. III. 221. nr. 333. An. III. 2. p. 67. — Nr. 785. εἰς κα- μάραν τοῦ φόρου πρὸ τ' ^οθρς. Cf. DuCang. CP. chr. p. 75. Edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 92. p. 674. Excipit hoc distichon in Cod. titulus: εἰς ἐτέραν καμάραν. lacuna relicta. Excidit epigramma. Nam id, quod sequitur Nr. 786. non est in fornicem, sed in aram. Servatum illud in Or. de Haloneso, quae inter Demosthenicas legitur, T. I. p. 87. ed. Reisk. Χεῖρόνῃσον οἱ ὄροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διωρυχὴ ἐμελλε Χεῖρόνῃσου ἔσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρίου δηλοῖ. Ἐστὶ δὲ τουτί· Τόνδε κ. τ. λ. Ex Apogr. suo edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 93. p. 675. V. 5. ἀμμορίης pro ὁμορίης ex hoc loco in Lexic. retulit Schneiderus.

P. Nr. 787. εἰς τὸν ἐπιξενουμένῳ σῶφρ/ πατριξ. — Accentus nomini impositus docet, librarium voluisse Σῶφρονος. Sed verius est ap. Planud. p. 357. St. Σωφρονίου πατριάρχου. V. 2. ἀπ' ὁδοιπ. P. ἀφ' ὁδοιπ. Pl. Br. Vid. ad p. 462. nr. 619. v. 2. στῆσον ξεῖνε πόδα. P. versu truncato. στῆσον, ξεῖνε, τὸν σέο πόδα. Pl. quae pessima monachi correctio. In uno Codicum regg. Br. invenit: ξεῖνε σὸν πόδα δεῦρο. Ultima voce admissa legendum existimabam: ἐνθάδε νῦν προσιών, ξεῖνε, στῆσον πόδα δεῦρο. ubi δεῦρο cum στῆσον cohaeret. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 250. — V. 4. ἔχων. P. Pl. ἔχεις. Br. Illud restitui. Participium cohaeret cum στῆσον δεῦρο, vim futuri habens: οἶκον ἔτοιμον ἔχων, εἰ ἐνθάδε ναίειν ἐθέλεις. Vid. Huschk. An. cr. p. 104. nos supra ad p. 199. nr. 302. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμὲ. Br. — ἀνακρινέοις. P. Br. ἀνακρινέεις. Pl. πολιῆτα. P. πολιήτης. Pl. Br. Cod. lectio bene habet. Post peregrinos, cives epigramma alloquitur.

Nr. 788. ἀδεσποτ. Br. III. 242. nr. 428. An. III. 2. p. 115. In Plan. p. 113. St. sex priores versus leguntur; reliqui accesserunt ex Pal. V. 2. ἐννεοίῃσιν. P. ἐννεοίαις. Pl. ἐννεοίῃς. Br. — εὐγενέτειρα. P. Pl. In hoc epitheto non offendit Grotius, qui vertit *inclyta*. εὐμενέτειρα dedit Br. probabiliter. Formas εὐμενέτης et ὑπερμενέτης offert poësis homerica; unde etiam εὐμενετήρ in usu fuisse suspicari licet. — V. 3. ὁπότε. P. et plurimae editt. Pl. ὃ ποτε ed. Flor. Ald. 1: Asc. Br. V. 4. παρέχοις. P. παρέχεις. Pl. παρέχῃς. Br. hoc verum. — V. 5. τούτω. P. V. 7. σωότερος. P. σωότεραι. Br. cum Salm. Lenius videbatur σωότερον. Euripid. Cycl. 578. ἀναπαύσομαι Κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. V. 5. ἀκύνονες. P. ἀκύνονες. Br. quae elegans correctio. ἄκνυμον βίωτον dixit Eurip. Herc. Fur. 687. ἄφοβον καὶ ἄκνυμον διεξαγαγεῖν, βίον sc. Plutarch. T. II. p. 1090. B. Ib. T. II. p. 465. A. πρὸς ἀλυσίαν ψυχῆς καὶ βίον ἀκύνου. ἀκύνων βίος καὶ γαληνὸς jungitur ap. Eund. p. 8. A. Non minus bene haberet πόλις ἀπήμονες. — V. 10. λειμῶνες. P. λειμᾶνες. Br. λειμᾶδες. Salm. corrigunt. Utrumque bene; sed prius lenius. — In Cod. est lacuna unius versus, qui periit.

Nr. 789. ἀδέσποτ. Edidit Huschke Anal. cr. pag. 280. nos in Paralip. I. nr. 94. p. 675. Rhetoris cujusdam imagini adscriptum. — Nr. 790. ἀντιπάτρ. Br. II. 16. nr. 36. An. II. 1. p. 42. In Plan. p. 357. est ἄδηλον. V. 1. τίς ποτ'. P. Br. τίς ποτ'. Pl. V. 6. ἐν ταῦται. P. ἐντανθοί. Pl. Br. — Nr. 791. ἀπολλωνιδ'. Br. in Lectt. p. 159. (ed. Lips. T. II. p. 126.) An. II. 1. p. 375. V. 1. περιστρεφει. P. περιστρεφείας (Sic. In var. lectt. nostris vitiose excusum περιστρεφείας.) σηκοῦ . . . κρηπίδας. corr. Herm. ad Orph. p. 767. Vera videtur correctionis. Vid. ad p. 374. nr. 114. v. 3. — V. 2. κρηπίδας. P. V. 3. χαίρει δ'. P. τ' corr. Herm. χαίρει ἰδ' α'. malim. V. 4. ἀφρὸν ὑπ. ν. κνανέον γελάσας. P. Scripsi κεδάσας. Rectius fortasse scripsissem cum Hermanno, quod ipse olim proposui: ἀφρὸν ὑπὲρ νώτου κνανέου γελάσας. quod in Animadversionibus adstruxi. Certe κνανέου legendum. — V. 8. νηοῦ θ' ὃν ἐγένετο σέω. P. ἐδείματο. Br. Totum distichon sic refinxit Hermannus: εἰνὲκά τ' εὐσεβίης, νηοῦ θ' ὃν ἐδείματο, σοῖο Πόστουμος ἀνχῆσειν μείζονά φησι Πάφον. Πόστουμος scriptum ut ποπούλος, *populus*, κωνσούλας, *consules*, et similia, in quibus media corripitur. Aliud tamen ejusmodi orthographiae in versibus exemplum

non novi. Caeterum hoc distichon sic restituendum suspicabar: *εἵνεκα δ' εὐσεβείης νηοῦ, τὸν ἐδείματο, σείο, Πόστουμος ἀνήξει μῆζον ἐργῶν σε Πάφον.* *Posthumus aliquando gloriabitur, te illud, quod exstruxit, templum tuum ob conditoris pietatem magis etiam amare quam Paphum.*

P. Nr. 792. ἀντιπάρ.⁸ Br. II. in Addend. p. 528. (Ed. Lips. II. p. 21.) An. II. 1. p. 54. V. 1. νίκηω. P. νικίω. Br. recte. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 1093. E. ἀεὶ ζῶει ὅς. P. ἀειζῶοιο νεκρία. Br. Scribo potius, ἀείζωος δὲ Νεκρία. *opus nunquam perituum.* P. 209. nr. 14. ἀείζων Περσίδων στέφανον. Hoc quum in Cod. ἀείζωιος scriptum esset, facile inde ἀειζωιος fieri potuit. V. 3. αἰδωνῆος. P. αἰδωνῆος. Br.

Nr. 793. ^{χ τ τ ο} τοῦ ἀπὸ ὑπαρ αἰγυπ εἰς μυρων βοῦν. Br. II. 497. nr. 15. An. II. 3. p. 377. — Nr. 794. ^{τ τ} τ αὐτ εἰσαντό. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. V. 1. πηζ. P. ποῖ. Plan. Br. Bene habet lectio membr. Vid. Hermann. ad Eurip. Herc. Fur. p. 78. V. 2. ὅπασσεν. P. Br. ἔδωκεν. Pl. — Nr. 795. ^{τ τ} τ αὐ εἰσαν. Br. l. c. nr. 17. An. l. c. — Nr. 796. ^{τ τ} τ αὐ εἰσαν. V. 1. πλάστα. ultima corrèpta. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. — Nr. 797. ^{τ τ} τ αὐ εἰσαν. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 378. V. 1. εἰθ' ὀρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. V. 2. γειοπόνους. P. γειοπόνος. Plan. Br. ἀγρονόμος τ' ὀδύνην. P. κορύνην. Plan. Br. — Nr. 798. ^{τ τ τ} τ αὐ εἰς αὐ. Br. II. 497. nr. 20. An. II. 3. p. 378. Sensus est: Quicquid moliaris, Myron, ut operi tuo etiam animam tribuas et spiritum, frustra agis; artis fines te ulterius progredi non patiuntur; naturae legibus ars obtemperat, unde genita est; non enim ars naturam invenit et procreavit, sed contra. — Br. hos versus sensum habere negans, corrigit: ^{α β} τλήθι, φύσις, τέχνη σε βιάζεσθαι. ἄπνοον ἔργον. Species, quam haec correctio in primis verbis habet, reliquis percipiens evane cit.

Nr. 799. ἐν ^τ τ πορφυρῶ κίονι (τὸ ὄν Pal. addit; quae verba desunt in Plan. p. 375. St.) εἰς φιλαδέλφιον. Br. III. 133. nr. 7. An. III. 1. p. 257. V. 1. μονσίλιος. P. μονσήλιος. Pl. Br. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 856. βοῶσιν. P. βοῶσι. Pl. Br. V. 5. δὲ χαρίσσατο. P. δ' ἐχαρίσσατο. Pl. Br. V. 5. 6. cohaerent cum praecedentibus in Pal.

In Plan. inde sejunguntur tamquam peculiare epigramma. Br. eos cum sequ. epigr. copulavit, Huetii auctoritatem secutus. — V. 5. *κνρων*. P. *κνρῶν*. Pl. *κούρων*. Br. c. Huetio. V. 6. *τῆς ἀρετῆς*. P. Br. *ταῖς ἀρεταῖς*. Pl. Vertit Grotius: *Spem pueris urbiq̄ue decus, laudemq̄ue poētis, Armaque virtuti divitiasque bonis*. Haec omnia referenda ad *Musei* instaurationem^τ, quae omnes bonos totamque civitatem spe et laetitia impleverat. — Nr. 800. *εν αὐτῷ*. Br. l. c. nr. 8. An. l. c. V. 1. *μονοίλιος*. P. *μονοήλιος*. Pl. Br. — Nr. 801. *εν αὐτῷ*. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. V. 2. *ἰδρυσεν*. P. *ῥῥασεν*. Br. ob metrum; fortasse praeter necessitatem. Vid. ad p. 154. nr. 70. v. 6. p. 223. nr. 109. v. 4.

Nr. 802. *εἰς εἰκόνα μαρκιαν βασιλέως*. Edidit Huschk. An. cr. p. 280. Paralip. I. nr. 95. p. 676. Cf. Bandur. Antiqq. CPol. nr. 255. Codin. nr. 41. Heyn. Commentatt. Soc. reg. T. XI. p. 49. — V. 4. *ὄστις*. P. *ὅτις*. Huschk. Apud Homerum quoque Od. a. 47. *ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι*. erant qui ὄστις legerent. Infra p. 602. nr. 217. *ὦ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτέ*. Cod. *ὄστις*. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 104. Carm. XLV. 46. *μῖμοι δ' ἔκτοθι κείνος, ὅστις πρὸ γάμοιο τίθῃσιν*. etiam accinente Cod. Palat.

P. Nr. 803. *εἰς εἰκ^ο σοφίας αἰγούστ^ς ἐν εισόδῳ τοῦ ξειξίππου*. Br. III. 133. nr. 25. An. III. 1. p. 266. — Nr. 804. *εἰς στήλην Ἰουστίνου βασιῆ*. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 1. *καταχρεως*. P. *κατὰ χρέος*. Pl. Br. V. 2. *ἔπαρχος*. P. Pl. *ἔπαρχος*. Br. Vid. p. 474. nr. 690. — Nr. 805. *εἰς στήλ^α ἀρεως κερωσ^ς ἐν θρακη. κατακεχωσμένην* correxit Br. — Br. III. 224. nr. 349. An. III. 2. p. 71. V. 1. *θοῦρος οὔτος*. P. *θοῦριος οὔτος*. Pl. *οὔτος ὁ θοῦρος*. Br. sic in membr. esse existimans. Vera videtur lectio Planudea. Orph. Arg. v. 860. *ἔθνος ἀμαιομακίτων Κόλγων καὶ θούριον Ἀρην*. — *ἐπιχρονὶ κέκληται*. P. *ἐπὶ χθονὶ κέκληται*. Pl. Br.

Nr. 806. *εἰς ὠρολό^γ*. Br. III. 140. nr. 33. An. III. 1. p. 269. V. 3. *τελέσας*. P. *τελέσαι*. Plan. Br. V. 5. *ἀειδίνητον ἀνάγκην*. Supra p. 444. nr. 505. v. 14. *ἀστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην*. — Nr. 807. *ἄλλο*. Br. III. 140. nr. 34. An. III. 1. p. 271. V. 4. *ὠρονόμων σοφίη*. P. *ὠρονόμω σοφίη*. Pl. — Nr. 808. *εἰς μαξιμίν^τ οἰμίαν κύρον ἀπὸ^π ν*. Br. II. 455. nr. 6. An. II. 3. p. 301. V. 1.

μαξιμίνοσ. P. μαξιμίνοσ. Pl. Br. penultimâ correptâ, ut in *Κωνσταν-
τινοσ*, *Ρουφίνιοσ* et similibus. V. ad p. 388. nr. 199. v. 1. p. 317.
nr. 700. v. 4. — *ἐνδοθι*. P. ἐνδόθι. Br. — V. 3. *δέ μοι*. P. Pl.
δ' ἐμοί. Br. — *ἀγλαίη* . . *ἀπειρεσίη*. P. ἀγλαίη . . *ἀπειρεσίη*. Pl. Br.
V. 5. *Βιθυνήδοσ*. Secunda syllaba contra probatum usum correpta, ut
supra apud Gregorium p. 338. nr. 93. *φεῦ κόνιν ἐκ Βιθυνῶν δεξάμεθ'*
αὖ σε πίδου. Rectius scripsisset noster *Βιθυνίδοσ*. Ap. Apollon.
Rh. II. 177. *ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν*. Codd. non-
nulli *Βιθυνήδι*, ubi Br. nostri loci non memor fuit. In Pauli Sil.
Descr. S. Sophiae v. 513. editum: *τὸν πρὶν ἀνικητοῖσιν ἀγνηρόντα
ῥεῖθροισ Μίγδονα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίτιδι γαίῃ, Νῶτα
λιθοτμήτοιο διαζωσθέντα γεφύρας*. Cod. Palat. rectius habet *βιθυνίδι*.
In Orac. Sibyll. p. 568. *Βιθύνιοι κλαύσουσιν ἐὴν χθόνα* fortasse le-
gendum *Βιθυνοί*. V. 6. *ὑπεν ἐρθενέεσαι*. P. *ὑπένερθεν ἐρισθενέεσοι*.
Pl. Br. — *ἡμετέρησ*. P. *ἡμετέροισ*. Pl. Br. *θεμίθλοισ*. P. *θεμίθλοισ*.
Pl. Br. — V. 7. *διά*. P.

P. Nr. 809. *εἰς ἄγαλμα πινδάρου τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 455. nr. 7.
An. II. 3. p. 302. V. 1. *κῦρος ἔχει*. P. *ἐγείρει*. Pl. Br. — Nr. 810.
εἰς ἰουστίνον καὶ τ αὐτοῦ γυναῖκα. Edidit Huschke An. cr. p. 281.
Paralip. I. 96. nr. 676. V. 1. *σοφίη σχεδόν*. P. *Σοφίης* scripsi. —
Nr. 811. *εἰς* . . mutilum lemma, ab ipso, ut videtur, lemmatis auctore
non absolutum. Br. III. 137. nr. 22. An. III. 1. p. 265. — Nr. 812.
εἰς ἰουστίνν. Edidit Huschk. An. cr. pag. 281. Paralip. I. nr. 97.
p. 677. V. 2. *καθαραῖς ἐνί*. P. — Nr. 813. *εἰς σοφίαν τ αὐ γυναῖκα*.
Br. II. 455. nr. 5. An. II. 3. p. 301. Cur Br. hoc distichon ad Cyrum
poëtam retulerit, ignoro equidem. V. 2. *τὴν σοφίην*. P. *ἡ σοφίη*. Br.
Videtur hoc epigramma, quod vulgo in Planudea desideratur, in non-
nullis ejus Codd. extare. Certe Br. se in uno Codd. regg. *τὴν σοφίην*
reperisse narrat in Lectt. p. 227.

Nr. 814. *εἰς λοντῆ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I.
nr. 98. p. 677. Epigramma ob depravatas lectiones obscurum. V. 1.
μετανάστοι. idem quod *μετανάστριαι*, qua forma Agathias utitur
p. 237. nr. 204. v. 1. Nonn. in Dionys. I. p. 14. 18. *ταῦρε παρε-
πλάγχθης μετανάστιοσ*. Ibid. II. p. 70. 24. *ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων με-
τανάστιον ἀτμίδα γαίης*. Suspiciari licet, illud balneum, nemoribus
fortasse circumdatum, vivis olim undis abundasse, illos autem fontes

subito defecisse. Hinc Νύμφαι μετανάστοι. — V. 2. ἤξεν. P. γείξεν corrigebat V. D. ap. Huschkium, et ὑμέτεροις. Mihi εἴξεν in mentem venit. — V. 4. ἀπέλειπον. ἀπέειπον suspicabar: *etiamsi Nymphae omnem aquam denegarent*. Totius distichi sensus: *τοσαύτης τοῦ λοστροῦ χάριτος οὔσης, οὐδὲν ὁ φθόνος ὀνήσει τὰς Νύμφας, εἰ καὶ τὰ ἑαυτῶν ὕδατα διακωλύσουσιν ὥστε μὴ ἐπιβρέυσαι*.

Nr. 815. εἰς αὐτό. i. e. εἰς λοστρόν. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 99. p. 678. V. 2. ἀπορρίπτει. P. ἀπορρύπτει legendum esse non dubito. In Luciani Somn. s. Gallo §. 9. T. VI. p. 503. πρὸς τάχος ἑμαυτὸν ἀπορρίψας ἀπέρχομαι. verissime Solanus ἀπορρύψας, assentientibus Codd. Paris. Corruptum ῥίψης in Oracul. Sibyll. L. II. p. 212. μὴ ῥίψης πενίην ἀδίκως. Scr. θλίψης. ut p. 221. μὴ θλίβε πένητα. — V. 3. μισαήλ. P. Μιχαήλ scripsi cum cl. editore. V. 4. Meliores forent numeri, qui nunc pessimi sunt, verbis hoc ordine positis: ὁς κρατερῆς αὐλῆς βασιληίδος ἡγεμονεύει.

Nr. 816. εἰς μινωῖριον τῶν Εὐβούλου. Ap. Huschk. An. cr. p. 278. Paralip. I. nr. 100. p. 678. V. 1. τηλέμαχοι. P. Τηλεμάχοιο scripsi cum cl. editore. — πινελοπειῆς. P. — Nr. 817. εἰς ἐνδυ σαυ. Fortasse ἐν αὐτῷ, i. e. in Eubuli Xenodochio, quod in lemmate praecedentis epigrammatis commemoratur. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 163. Edidi in Paralip. I. nr. 101. p. 679. V. 2. παθῶν τυθίντας. Fortasse corrigendum: πάθη τυθίντων τῶν ὑπέρ... passiones eorum, qui pro Christo immolati sunt, i. e. Sanctorum Martyrum. — V. 4. γρικτοῦ τόπου. ἀρας, ob mysteria ibi celebrata sanctum horrorem excitantis. Vid. supra p. 435. ad L. VIII. nr. 139. — Nr. 818. εἰς διοκ ἀλλ' ἐν αυ. Paralip. I. nr. 102. p. 679. V. 2. εἰσιδεῖν. Scripsi εἰσιδεῖν. Proxima quoque sincera esse non videntur. V. 4. ἐνῶ. P. — P. Nr. 819. εἰς ποτηρὶ ἐν αυ. Paralip. I. nr. 103. p. 680.

Nr. 820. εἰς εἰσο τ ηρίας. τῆς ἱερείας. Planud. p. 293. St. 'τοῦ 'Ηραίου. Br. V. 2. ἐπικρεμάσας. Cf. p. 474. nr. 698. — Nr. 821. εἰς αυ. Br. III. 224. nr. 348. An. III. 2. p. 71. V. 1. ἀρετὴν in contextu omissum supplet margo P. — Nr. 822. εἰς μινωῖρι ἐχ ἰβ ζώδια καὶ ἑτέρα. Br. III. 230. nr. 377. An. III. 2. p. 87. V. 3. ἀλλῆται. P. ἀλλῆται. Pl. Br.

Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli,

ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita. — Nr. 823.

^{οι τ α} πλάτ εις πᾶν. Br. I. 171. nr. 14. An. I. 1. p. 349. V. 1. βληχί. P. Br. βληχά. Pl. V. 3. ἐπί. P. ἐπέι. Pl. Br. — V. 4. ἰγρόν. γερὸν tentabat Ruhnken. Epist. crit. p. 63. κερτόν Heinrich. in Obs. crit. p. 97. Nulla esse videtur corrigendi necessitas. — Nr. 824. ^{8.} ἐρύκί. Br. II. 296. nr. 5. An. II. 2. p. 356. ὀρειώτα. P. Br. ὀρειβάτω. Pl. Illa forma ex hoc solo loco in Lexica relata. — νισόμενοι. P. νεισόμενοι. Pl. νισόμενοι. Br. V. 4. ἰξενταί. P. ἰξεντᾶ. Pl. Br. Membr. lectionem restitui. V. 5. ^ω ἐπιβασάτω. P. — ποτ' ἄγαν. P. Pl. Br. Probabiliter Schneiderus, ποδάγαν. Cf. p. 198. nr. 296. v. 1. V. 6. post κοσμεῖν comma ponendum.

Nr. 825. εις ὅλκ ^{ω τ σ ι} ὑδά ἡρ ε δὶζ ^υ ἡχ φερόμ ἐν ὧ ἄγαλμα παν ἴστατο. Scr. δίχα ἡχον. In Plan. p. 535. ἀποφητὶ ἑλόντος. Br. III. 203. nr. 258. An. III. 2. p. 20. — Nr. 826. εις σᾶτ' ^{υ η} κρήν ἐφεστῶ ^{τ ι} ε ἔρω ^τ καθεύδοντα. Br. I. 172. nr. 15. inter epigrammata Platonis, cui in Planudea tribuitur p. 339. An. I. 1. p. 350. V. 2. μούνη. P. Pl. κωφῶ. Br. nimis pro arbitrio. V. 5. νύμφαις ὀμέσιος. P. νύμφαισιν. Pl. Br. ὀμέσιος. Pl. quod nec ipsum male habet. Empedocl. ap. Clem. Alex. p. 722. 29. ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὀμέσιος. Quint. Sm. L. XIV. 186. ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν Ἡδὴ ὀμέσιός εἰμι. Altera tamen lectio vel ob membran. auctoritatem praeferenda. Cf. ad p. 135. nr. 288. — Nr. 827. ^{ω τ τ} ἀμμ εἰς αν. Br. II. 448. nr. 2. An. II. 5. p. 293. In Plan. p. 339. St. Platoni tribuitur.

* * *

X.

ἀρχὴ τῶν προτρεπτικῶν.

Οὐδὲ οὗτος ξένος οἶδ' ὅτι τῶν ῥηθισομένων ἐπιγραμμάτων ὁ τρόπος τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν ἐπισημαινομένων πολλάκις· προτρεπτικά δὲ τοῦ πρακτείου τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὄντα, οὐ τέρψιν μόνην, ἀλλὰ καὶ ὕψιλος οὐ μικρὸν ἔχει, καιρὸν τε καὶ τύπον καὶ πράξιν ὑψηλοῦμενα.

Nr. 1. *λεωνίδου*. Br. I. 235. nr. 57. An. I. 2. p. 114. V. 3. *οσειγήκε δέ*. P. V. 5. *ἐκλύσαιο*. P. Br. *ἐκλύσαιο*. Pl. V. 7. *ὁ λιμενίτας*. ut mox nr. 5. v. 8. *ὁ λιμενορμίτης*. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. Non necessaria correctio Jos. Scaligeri in not. mst. *ὁ ἄλλιμενίτας*. — V. 3. *ἄνθρωψ' οἷς πλώοις*. P. Br. *ἄνθρωφ' ὅς πλώεις*, et *πλώοις* editt. Plan. Vera lectio non latuit Scaligerum. — Nr. 2. *ἀντιπάρου σιδωνίου*. Br. II. 16. nr. 37. An. II. 1. p. 43. V. 6. *φωλάδος*. P. *φωλάδας*. Pl. Br. V. 8. *ἐνορμήτας*. P. *ἐνορμίταις*. Pl. *ἐνορμίτας*. Br. c. Jos. Scalig. in not. mst. Infra nr. 14. v. 9. *ἐνορμίταιο παραι βωμοῖσι Πριήπου*.

Nr. 3. *ἄθλων*. Br. III. 245. nr. 443. An. III. 2. p. 123. V. 2. *νίσσαι*. P. *νείσαι*. Pl. Br. Scripsi *νίσσαι*. Sic paulo ante p. 488. nr. 824. v. 2. membr. *νισόμενοι* exhibent pro *νισσόμενοι*. et iterum p. 474. nr. 702. Sed restituenda Cod. lectio, *νίσσαι*. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 55. Solet autem futurum cum optativo conjungi. Vid. ad p. 156. nr. 83. — Nr. 4. *μαρκ ἀργεντ*. Br. II. 271. nr. 24. An. II. 2. pag. 293. V. 1. *νηῶν*. P. Pl. Br. *νήσων* corr. Pierson Verisim. p. 116. improbante Brunkio, qui epitheton *εὐόρμων* navibus quoque convenire existimabat, quod exemplis probandum erat. Locorum et portuum epitheton esse solet. Infra nr. 10. *τὸν εὐόρμων τῇ ἔφορον λιμένων*. Homer. *Ἰλ. φ. 23. τιμπλάσι μυχὸς λιμένος εὐόρμου*. Apoll. Rh. IV. 900. *αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς*. Sophocle. Phil. v. 220. *γῆν τήνδε . . οὐτ' εὐορμον, οὐτ' οἰκουμένην*. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 317. Voces *νηῶν* et *νήσων* facili inter se permutari possunt. Vid. ad p. 325. nr. 745. v. 1. Nec ap. Orpheum Arg. 1552. pro *τοὶ τ' ὄκα λύνοντ' ἐκ πείσματα νηός*, Hermannus dubitavit *νήσου* edere. — V. 7. *τῷ*. P.

¶ Nr. 5. *θυῖλον*. In Plan. p. 76. St. *σατύρου θυῖλλον*. Br. II. 277. nr. 5. An. II. 2. p. 305. V. 1. *ἀνα οἶδμα*. P. *ἀν' οἶδμα*. Pl. Br. V. 5. *ἐπ' ὀλκάδα*. P. Sic p. 58. nr. 92. *ἐπ' ὀλκάδος*. ubi vid. not. *ἐφ' ὀλκάδα*. Pl. Br. Hiatus sustuleris legens: *μηρύεσθ', ἐπὶ θ' ὀλκάδα φορτίζεσθε*. V. 6. *ὑφεσθε*. P. Br. Verior esse videtur lectio Plan. *ἔγεσθε* a Br. in Lectt. probata. Certe *ὑφεσθαι τὰ λαίφη* est *vela submittere et contrahere*, quod fieri solet vento nimium increbrescente. Vid. Kuater. ad Aristoph. Ran. 1251. *ἐγείτο et ὑφεῖτο* confusa etiam in Plutarch. Vit. Lycurg. c. 6. T. I. p. 77. ed. Cor. — V. 7. *ταῦτ' ὕμιν*. P. *ταῦθ' ἑμῖν*. Pl. Br. V. 8. *ὀλιμενορμίτης*. P.

ὁ λιμενορμίτης. Pl. Br. Vid. ad nr. 1. v. 7. — ναυτιλίην. P. Br. ναυτιλίη. Pl.

Nr. 6. σατύρου. Sic etiam in Plan. p. 76. ubi Σατύρου Θυῖλλον praecedit. Br. II. 277. nr. 6. An. II. 2. p. 306. V. 1. ποντοτόκον. P. πλοητόκον. Pl. Br. V. 2. πιτνεῖ. P. Br. πνεῖσι. Pl. — V. 3. γαληναίη. P. Pl. γαληναίη malit Passov. in not. mst. comparans Br. ad Apoll. Rhod. IV. 1171. Ruhnken. ad Homer. Hymn. in Cer. 13. ubi tamen, ni fallor, ὀδμῇ et ὀπὶ γελῆν nonnihil diversa sunt. — V. 5. 6. λύετε ναῦται. P. Pl. λύετε, νηῶν πιτ. corr. Br. convenienter ad εὐπτερέγων, sed verborum structura nimis ambigua. Suspiciabar: πίτνατε δὲ σπείρων λ. στολίδας. quod a vulgata non tantum abest, quantum primo adspectu videtur. Pro velis σπεῖρα sunt ap. Homer. Od. ε. 318. ζ. 269. An dicamus, librarios, ut saepe alibi, terminationes vicinorum vocabulorum inter se permutasse, quum poëta scripsisset: πίτνατε δὲ πτέρυγας λεπταλέων στολίδων? Vela πτέρυγας et πτερά νηὸς dici, notum. Cf. Ruhnken. Ep. cr. p. 110. s. — Nr. 7. ἀρχίον. Br. II. 96. nr. 16. An. II. 1. p. 257. V. 1. κυματοπλήγος. P. κυματοπλήγος. Pl. Br. V. 5. ἄκνισον. P. ἄκνισσον. Pl. Vide Br. in Lectt. pag. 146. Heyn. ad Homer. Ἴλ. Tom. IV. pag. 36. — V. 6. ἐμῶν. P. ἐμόν. Plan. Br. V. 7. οὐδ' ἐκ. P. Br. ἐν δ' ἐκατόμβῃ. Pl.

Nr. 8. ^υ ^τ ^τ αυ. Br. II. 96. nr. 17. An. II. 1. p. 258. V. 1. ἐπ' αἰγιαλίτιδα. P. Pl. ἐπαιγιαλίτιδα. Br. Vulgata defendi posse videtur, quum ἐπὶ sic passim reperiatur cum accusativo post verbum quietis. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. ubi addendus Hesiod. Theog. 94. ἐκ γὰρ Μουσάων . . . "Ἄνδρες ἀοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ καθαρισταί. ubi Guyetus frustra corrigit, ἐπὶ χθονί. Ib. "Ε. καὶ 'Η. v. 11. οὐκ ἄρα μούνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν εἰσι δύοι. — V. 2. αἰθρίας, . . ἀντιβίας. P. Pl. αἰθρίαῖς οὐποτε ἀντίβιος. Br. ἀντιβίην corr. Jos. Scaliger in not. mst. Ut αἰνοβίας p. 241. nr. 226. v. 1. sic etiam ἀντιβίας dici potuisse videtur. Hiatus sustulit Hermann. ad Orph. p. 769. corrigens: οὐποτ' ἐναντίβιος. — V. 3. ἄτπου. P. ἄτπου. Pl. Br. οἶονκεν. P. οἶον κεν. Pl. Br. — V. 4. ξέσσεια. P. omissa lineola transversa, qua ν indicari solet.

P. Nr. 9. Nec nomen poëtae, nec lemma adscriptum. *Archiae* esse videtur. Edidit Huschk. An. crit. p. 228. Paralip. I. nr. 104. p. 680. V. 2. ἀκάταν. P. ἄκατον corr. cl. editor. Post hunc versum

distichon unum aut alterum excidit. V. 3. *δίκινα τ' ἀπλ.* P. — *βῶκα.* Vid. nr. 14. — V. 5. *γλανκον.* P. Vide an sincera sit lectio. Vulgo Priapus *minio* pictus. — Nr. 10. *ἀρχι νεωτ.* Edidit Huschke An. cr. p. 226. Paralip. I. 105. p. 681. V. 1. *τόνδ' ἰερῆς ἐπὶ δισσαῶδος.* P. *τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσαῶδος* corrigit cl. editor. Cf. Aeschyl. Suppl. 807. Euripid. Androm. 554. Hercul. Fur. 1148. Theocr. Eid. XXII. 37. Fortasse lenius: *τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσαῶδος.* Suid. *δειρά, καὶ δειράδες, οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὄρων.* Pindar. Ol. III. 49. *Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.* Hesych. *θέρα* (idem quod *δειρά*). Vid. Eustath. ad Ἰλ. p. 75. 37.) *ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρίων.* Dosiadae Ara I. v. 11. *λίσσαῶσιν ἀμφὶ δειράσιν.* — *αἰγιαλίτης.* P. *αἰγιαλίτην.* Huschk. — V. 6. *ἐνπλοῖης* non intelligo. Fortasse scribendum: *οὐνεκα ταύτης ἐντοίης* aut *ἐνποιῆς*, ob illam piscatorum pietatem, qui me in hoc promontorio collocaverunt.

Nr. 11. *σατύρου.* Br. III. 184. nr. 173. tamquam *ἀδέσποτον.* Vid. in Lectt. p. 267. *Satyri* nomen addidit Grotius in Mantissa IV. T. III. p. 423. An. III. 1. p. 385. V. 2. *λαγοντενέεις.* P. *λαγοντο- θέεις* correxi cum Schaefero in not. ms. Cf. Schneider. Lex. Gr. V. — V. 4. *ἀνθεσιν ἀκλινῶν πᾶν ἄγει.* P. *σύνθεσιν ἀκλινῶν Πᾶν ἀνάγει.* Br. cum Salmasio. In his repetitum *Πᾶν* copulae defectum supplet. Caeterum repono *ἀκλινῶν*, in qua voce ῖ corripitur. — Nr. 12. *ἀδέσποτον.* Edidit Huschk. An. cr. p. 252. Ipse exhibui Animadverss. III. 2. p. 21. in Paralip. I. nr. 106. p. 682. Cf. epigr. in Append. ex Plan. nr. 227. T. II. p. 694. — V. 3. *μη φέρδαν οσσον.* P. *ὅσσοι* emendavit cl. editor. *μὴ φέρδαν.* non omnes sine discrimine. Philostratus in Append. ex Plan. nr. 110. T. II. p. 657. *φέρδαν νεῦνται ἀπ' ἡϊόνος.* Alciph. L. I. 23. p. 92. *φέρδαν φερόμενοι κατεκτύπουν οἱ ἄνεμοι.* Oppian. Hal. I. 483. *ὡὰ μετ' ἀλλήλοισιν ἀρηρότα νηδύος εἶσω, Φύρδην συμπεφιῶτα.* Suid. I. p. 602. in *Διονυσίων σκαυμάτων*· *ὁ τριεβδέλυρος καὶ κυκῶν, καὶ φύρδην καὶ μίγδην ἅπαντα ποιῶν.* — *βαρηγονν.* P. *βαρεῖ γόνυ.* Huschk. V. 4. *δίψα.* P. V. 5. *σύσκιος.* P. Emendavi *ἐῦσκιος*, assentiente Huschkio. — *αἱ θ' ὑπό.* P. *αἱ δ' ὑπό* correxi cum cl. editore.

Nr. 13. *σατύρου.* Br. II. 276. nr. 3. An. II. 2. p. 304. V. 2. *πηδύει.* P. *πιδύει.* Pl. Br. *πυκινού.* P. *πυκινάν.* Pl. Br. — Nr. 14. *ἀγα σχο).* Br. III. 53. nr. 57. An. III. 1. p. 89. V. 1. *εὐδεια.* P. *εὐδία.* Pl. Br. V. 2. *φρίκα.* P. *φρικί.* Pl. Br. P. V. 8. *σιελικὴν.*

P. Br. *οικελίην* quaedam editt. Plan. — *ποντοπορεῖς*. P. *ποντοπορήτ*.

Pl. Br. — Nr. 15. *παν^τ σιλεν*. Br. III. 89. nr. 57. 'An. III. 1. p. 167. V. 2. *ἄλλος*. P. in marg. *εἰ. εἴαρος*. Pl. Br. V. 4. *ἀπ' ἡϊόνων*. P. et editt. Pl. usque ad Steph. qui *ἐπ'* habet. — Nr. 16.

θταιτητ σχο). Br. II. 514. nr. 2. An. II. 3. p. 404. V. 2. *κυλίκων*. P. *καλίκων*. Pl. Br. V. 5. *γεῖσα*. P. Br. *γεῖσσα*. Pl. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 808. not. 28. Ap. Aratum v. 971. vulgo legitur: *ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσσα*. vett. editt. rectius *γεῖσα*. Sic etiam Person in Euripide. In Theodori Prodromi Am. Rhod. et Dos. L. III. p. 110. scr. *Οἱ τὸν πόθον γεῖσσοῦντες* (*γεωοῦντες* vulg.) *ἐν μέσαις μέθαις, Σαθροῖς θεμέθλοις, εὐδιαστροφωτέροις Καὶ τῶν ἐν ἄμυν παιδικῶν ἀθιρμάτων*. — V. 10. *οὐκ ἐπὶ*. Ne copula desideretur, scribam, *οὐτ' ἐπὶ*. V. 11. *παντομίδοντι*. P. *ποντομίδ*. Pl. Br. V. 13. *παραί*. P. et Codd. Pl. ap. Br. *παρά* vulg. V. 14. *ἄτρεμος*. P. *ἄτρομος*. Pl. Br.

Nr. 17. *ἀντιφίλ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 222. Paralip. I. 107. p. 683. V. 1. *ἀρχελεως*. P. Conditorem urbis, coloniae ducem, in portu collocatum, intelligebat cl. Huschkus, assentiente Heynio, qui de Apolline cogitabat. Mihi Pan aut Priapus *λιμενίτης* invocari videtur. Cod. lectionem *ἀρχελεως* muto in *Ἀρχέλειω*, genitivo cum *ὀθόνη* conjuncto. Dioscorid. supra p. 251. nr. 167. *Ἀρχέλειώ με δάμαρτα*. ubi vid. de nominis forma. Tum v. 2. *οἰχομένην ὀθόνην* mutaverim in *οἰχομένη γ' ὀθόνη*. *Archelai velis propitium mitte ventum. κατὰ σταθερῆς, θαλάσσης* sc. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. I. 71. p. 179. *διαλειπούσης τῆς λίμνης . . ὅταν ὑπονοστήσῃ τὸ νᾶμα καὶ σταθερὸς ὁ βεθὸς γένηται*. Gregor. Nazianz. Carm. XII. 32. T. II. p. 83. D. *ἐν σταθερῷ πῆῤμα βάλλον λιμένι*. Sensus itaque: O Pan (qui, ut *λιμενίτης* et *ἀκρολογίτης*, in promontorio collocatus, portum et quae portui proxima sunt, tueris), dum navis in tranquillo navigat (*ἐν σταθερῇ τοῦ λιμένος θαλάσῃ*), velis Archelai (navis domini aut gubernatoris) lenem mitte ventum, ut portum bonis relinquat auspiciis, et in altum (*ἐπὶ Τρίτωνα*. Vid. Huschk. l. c.) perveniat: tum vero navigationem porro dirige usque ad Pythéum (Apollinis templum. *Πυθεῖον· τὸ μαρτεῖον*. Suid.) unde, ut a loco Apollini sacro, secundo vento usus reliquum iter perficiam. — V. 3. *ἡϊόνος*. P. V. 5. *ἀοιδήν*. P. *ἀοιδοὶ* scripsi, adstipulante Huschkio. V. 6. *εὐαῖ*. P. Scripai *εὐαῖ*, in qua voce media producitur. Cf. inprimis Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 364.

P. Nr. 18. ἀργεν^α/. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. nr. 108. p. 684. V. 1. γωβρυ. depravatum vocabulum. — φιλελάστρια. P. φιλεράστρια emendavi cum Huschkio. Philodemus supra p. 88. nr. 4. ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις. De litteris ρ et λ inter se permutatis vid. ad p. 179. nr. 211. v. 7. Hinc ap. Aelian. H. An. VI. 5. νεαροῖς οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἔλκεσιν. recte me emendasse puto, ἔρνεσιν. quae vocabula etiam permutata ap. Nicandr. Ther. 687. Infra p. 551. nr. 332. πλωρεῖς est in Cod. pro πρωρεῖς. V. 3. ἐσέρωτας. P. — Nr. 19. ἀπολλωνίδου. Br. II. 133. nr. 8. An. II. 1. pag. 357. V. 1. παρειδων. P. παρηῖδων. Pl. παρηιάδων. Br. Una littera leviter immutata scripsi, παρειάων. Ap. Tzetzam in Posthom. 569. scr. παρήϊα εἶχε γελῶντα. pro παρηῖδα. Et sic fere nunc Bekkerus dedit. πρῶτον. P. Br. πρᾶτον. Pl. V. 2. ἡϊθέλους ἔλικας. Aelian. H. An. XVI. 30. εὐτρίχας δεινῶς τὰς αἶγας, ὡς εἰπεῖν βοστρύχους, ὡς τινας ἔλικας κόμης, ἐξηρτηῖσθαι αὐτῶν. fortasse scripsit: ὡς εἰπεῖν βοστρυχῶδεις τινὰς ἔλικας κόμης ἐξ. αὐτ. — V. 4. λένκιον. P. et quaedam editt. Plan. Λένκιος ed. Nic. Sab. Asc. St. Br.

Nr. 20. ἀδαίου. Edidit Huschk. An. crit. pag. 260. Paralip. I. nr. 109. p. 685. V. 2. βάζε ᾧ. P. V. 2. ὄρκων. Durum, ὄρκων δρᾶσσεσθαι χειρῖν, nec contextui aptum. Nam iusjurandum quoque simplex ille et expeditus puerorum sectator nugis accensere debebat. Suspiciari possis, ἔργων, quod de re venerea usurpatur, ut statim v. 4°. Achill. Tat. I. p. 28. οὐ δὲ μηδὲν εἶπης πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζητεῖ. et mox: ἐὰν δὲ αἰτήσης τὸ ἔργον. Fortasse tamen verius, quod nec aliis displicuit: ὄρχεων δρᾶσσεο χειρῖν ὄλαις. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 105. — V. 4. ἐπιτοργον. P.

Nr. 21. φιλοδήμον. Br. II. 89. nr. 24. An. II. 1. p. 235. V. 1. γαληναίη. P. Br. γαλαναίη. Pl. δικαίων. P. δικαίοις. Pl. — V. 3. προκαίων. P. προκίων. Pl. Br. ῥοδέων corr. Jos. Scalig. in not. mst. Antip. Sidon. p. 319. nr. 711. ἥδη μὲν προκόεις . . πίννато νυμφᾷ Κλειναρέτα χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων. — V. 4. νεφόμενον. P. V. 5. κωφά. P. Pl. κοῦφα. Br. corr. in Lectt. Haec verba permutata etiam p. 572. nr. 25. In Philostr. Vit. Apollon. II. 13. p. 64. de varia elephantorum indole: τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἐλῶν ἀλίσκομένους, ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κοῦφους Ἴνδοί. Fortasse κωφούς, hebetes. Etiam ap. Apollon. Rh. IV. 1238. κοῦφη δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη.

facile praetulerim lectionem Codd. quorundam *κωφή. κῆμα κωφὸν καὶ ἄβρομον*. Ib. IV. 153. — *οὐδένι*. P. Br. *οὐδέν*. Pl. V. 8. *ναῖκακούς*. P. *δωμαίκοις*. Pl. Br. ex arbitraria conjectura Planudis. In apogr. Gruteriano habetur, *ναῖ κακοίς*, teste H. de Bosch. T. IV. p. 270. Scripsi, una littera deleta, *ναῖκακούς*. fac, ut *salvus ad Naïdem red-eam*. Naïdem Philodemo amatam fuisse, constat ex ejus epigr. p. 102. nr. 107. Illius amplexus, quibus per Callicam illam peregrinationem acgre caruerat, per *λιμένας ναῖκακούς* facete significat. Usum vocum *λιμὴν* et *ἄρμος* ap. poëtas eroticos illustravi in *Animadversa*. T. I. 1. p. 64. T. III. 1. p. 210. Hac lectione admissa omnia bene cohaerent, et finis respondet initio. — V. 8. *δεσπότη*. P. *δεσπότι*. Pl. Br.

Nr. 22. *βιαρορ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 235. Paralip. I. nr. 110. p. 686. V. 2. *διεξοφίων*. P. *φεῦγε δ' ἐπ' ἐξ ὄφ*. corr. Huschk. Verbis recte distinctis nihil praeterea mutandum existimavi. In loco conclamato Orphei Argonaut. 1291. *αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειπε θίονσα Ἀργῶ, κῆμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἴκανε*. fortasse scribendum: *θίονσα Ἀργῶ κῆμα διὰ πόντου, καὶ κ. ἴκ*. Bene jungitur *θίονσα κῆμα*, ut *Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγους* p. 247. nr. 273. et statim nr. 23. *μέσσα θέει πελάγη*. Sic saepe etiam *πλεῖν θάλασσαν*, quod alibi illustravimus. — V. 3. *δονακοδηφατον*. P. *δονακόφοιτα*² *τὸν* correxi c. Huschkio. — Nr. 23. *αὐτομέδον*. Br. II. 210. nr. 11. An. II. 2. p. 136. V. 6. *ἐμπροσθεν*. P. *ἐμπροσ*. Pl. Br. sensu homerico. Vid. Clark. ad Homer. Od. β. 319.

P. Nr. 24. *κριναγόρ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 218. Paral. I. nr. 111. p. 686. V. 3. *Θρηῖκι*. media producta. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 386. — V. 4. *πρηεῖ ἀσπασιω*. P. Scripsi *πρηεῖς Ἀσπασίω* cum cl. editore. Nomen *Aspasii* naufragi occurrit p. 285. nr. 495. *πρηεῖς αἰγυαλοί*. p. 118. nr. 209. — Nr. 25. *ἀντιπάτρ*. Br. II. 113. nr. 18. An. II. 1. p. 299. — Nr. 26. *λονκι*.^α Br. II. 314. nr. 28. An. II. 2. p. 429. Ad sensum cf. inprimis Isocrat. ad Demonic. T. I. p. 21. ed. Beatt. *ἀπήλας μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἀθάνατος*. et Inscript. ex Pocock. Sylloge Sect. VII. nr. 38. quam dedi in Append. nr. 121. T. II. P. 798. V. 4. *δαπάνη*. P. — Nr. 27. *τ*^τ *αν*. Br. II. 515. nr. 53.

An. II. 2. p. 432. V. 1. ποιήσας. Pl. et Ap. Goth. Dorvillius in membr. Palat. ποιήσας esse ait. V. 2. θεόν. P. θεούς. Pl. Br.

Nr. 28. ^τ ^υ αυ. Br. II. 314. nr. 29. An. II. 2. p. 430. V. 1. εν πράττουσιν πᾶς ὁ β. P. εὖ πράσσουσι πᾶς. Pl. versu elumbi. ἅπας Br. cum Dorvillio in Vann. crit. pag. 328. nec aliter Scaliger in not. mst. — Nr. 29. ^τ ^υ αυ. Br. II. 314. nr. 31. An. II. 2. p. 431. — Nr. 30. ἀδελῶ. Br. III. 238. nr. 409. An. III. 2. p. 104. Iterum legitur in Cod. p. 568. sine lemmate. In Plan. p. 39. St. Luciano tribuitur. Ad sensum cf. Apollon. Rhod. III. 143. μηδέ τις ἔστω Ἀμβολίη· δὴ γὰρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.

Nr. 31. ^α λονκι/. Br. II. 342. nr. 118. tamquam Lucillii. In Plan. p. 17. ed. St. Luciano inscriptum. V. 2. ἀλλ' om. P. suppeditat Pl. Br. Vid. ad p. 387. nr. 190. v. 1. — Nr. 32. παλλαδᾶ. Br. III. 148. nr. 26. ut ἀδέσποτον. Recte. Laudatur enim hic versus a scriptoribus Palladā longe vetustioribus. An. III. 1. p. 283. Expressit eum Lycophr. v. 489. ὡς πολλὰ χεῖλες καὶ δεπαστραίων ποτῶν Μέσφ κυλίνδει μοῖρα παμμήστορ βροτῶν. — κῆλικος. κοτύλης habet Athen. L. XI. p. 478. E. — Nr. 33. ἀδελῶ. Sic etiam in Plan. p. 35. St. Br. II. 437. nr. 142. inter epigr. Palladae. An. II. 3. p. 265. V. 1. αἰεί. P. αἰεί. Pl. Br. δὲ ante δεινὸν om. P. supplet Pl. Br. Ante αἰεί inserui μέν, quod per compendium scriptum facile excidere potuit. — Nr. 34. ^α παλλαδα. Br. II. 433. nr. 126. An. II. 2. p. 258. — Nr. 35. ^α λονκι/. Br. II. 316. nr. 38. An. II. 2. p. 455. V. 1. εὖ πράττων. P. Br. μὴ πταίων. Pl. — V. 2. καὶ σευ. P. σου. Pl. — V. 3. ἦν παίσῃς. P. ἄν παίσῃς. Pl. οὐδεὶς ἐστι. P. οὐδεὶς ἔτι. Pl. Br. V. 4. τύχης ῥοπαῖς. P. τύχης τε ῥοπαῖς. Pl. quod friget. τύχης ῥιπαῖς. Br. c. Dorvillio, qui se hoc in duobus Codd. invenisse testatur. Etiam membran. lectionem facile accommodaveris versui scribens: ἐχθρά, ῥοπαῖαι Τύχης συμμεταβαλλόμενα. Sed ῥιπαῖς videtur verius, praesertim ob usum pluralis numeri.

P. Nr. 36. ^τ ^υ αυ. Br. II. 315. nr. 34. An. II. 2. p. 432. V. 2. καθορᾶν. P. καθαρᾶν. Pl. Br. ὥσπερ ὁ τὰν καθαρὰν ψευδόμενας φιλίαν. p. 506. nr. 121. V. 4. πλείονα βλάπτομεν. P. πλείονα βλαπτόμεθα. Pl. Br. — Nr. 37. ^τ ^υ αυ. Br. II. 316. nr. 39. An. II. 2. p. 436. V. 2. ἐφελκομένη. P. quod a Salmasio probatum recepit Br. ἐφελκομένην. Pl. Active usurpari ἐφέλκεσθαι constat. Pollux I. 124.

αἰχμαλώτους λαβεῖν, ἐφέλκεσθαι. Infra p. 592. nr. 152. πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. Leontius in Planud. nr. 288. κάλλει καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκόμενῃ. — Nr. 38. διοῦνσι. Est ap. Planud. p. 20. St. quod Br. fugit. — Nr. 39. ἄδῃλ. Br. III. 241. nr. 425. An. III. 2. p. 114.

Nr. 40. ἀδῃλ. ut etiam in Plan. p. 116. St. et ap. Br. III. 241. nr. 424. An. III. 2. p. 114. Legitur inter gnomas Theognidis v. 1147. ubi μεθεῖς φίλον. — Nr. 41. λουκιαν. Br. II. 515. nr. 36. 37. primum distichon, ut peculiare epigr., a sequentibus separavit, sententiam secutus Rittershusii ad Porph. Vit. Pythag. p. 43. qui haec nihil inter ae commune habere existimabat. At v. 1. 2. sententiam in universum enuntiant, quae in sequentibus pertractatur. An. II. 2. p. 433. V. 2. αὐτήν. P. et editt. vett. Plan. αὐτή. Steph. λύπης verissime emendavit Br. quamvis dissentiente Boschio T. IV. p. 554. Ap. Achill. Tat. II. 35. p. 97. βουλούμενος αὐτοὺς τῆς λύπης ἀπαγαγεῖν. Cod. Monac. nr. 96. τῆς αὐτῆς. — τῶν κτεάνων. P. Pl. τῶν ἀγαθῶν. Br. nimis pro arbitrio. τὰλλα, τὰ τῆς τέχνης sc. κτεῖνα μὲν ἔχει τινά, ἀλλ' ὀλίγα ταῦτα καὶ πολλῶ πλείονα λύπῃν τίκοντα. V. 3. τὸν δὲ P. et ed. St. Plurimae editt. τόνδε, cum quibus facit Br. qui hoc versu novum epigramma incipit. V. 6. αἰεί. P. ut in Lectt. Ald. 1. corrigitur. Tamen dei per plurimas editt. propagatum. V. 7. πολυτρήτοις ἐν (ἐν Pl. Br.) σίμβλοις. Nonn. Dion. XIII. p. 366. 11. μέλιτος γλυκεροῦ πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων. — V. 8. δρεπομένων. Pl. Br. Sic in Oppian. Cyn. II. 39. vulgo: δρεπομένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὁπώρης. Br. cum Guyeto δρεψαμένοις corrigit, δρεπομένοις verius esse postea intelligens. Etiam infra in Planud. nr. 231. T. II. p. 696. edit. pr. δρεπόμεναι habet pro δρεπτόμεναι.

Nr. 42. τ^υ αυ. Br. II. 515. nr. 35. An. II. 2. p. 433. — Nr. 43. ἄδῃλ. Br. III. 199. nr. 242. An. II. 2. p. 12. — Nr. 44. sine auctoris nomine. Quum sequenti epigrammati adscriptum sit, τοῦ αὐτοῦ, sponte intelligitur, hoc quoque epigr. non esse ἀδέσποτον, sed auctoris nomen librarii oscitantia omissum esse. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St. cujus ingenium sapit. Br. II. 413. nr. 31. An. II. 3. p. 217. V. 1. ἔγραψεν. ἔγραξεν malit Gracius in not. mst. V. 2. λάβοι. P. λάβῃ. Pl. Br. V. 3. ἑήματα αὐτάρ. Hiati *Palladas* minime infestus, qui etiam v. 4. in δόμινε ultimam ante vocalem producere ausus est.

Respexit hunc lusum Eustathius ad 'Ιλ. τ. p. 1240. 18. τὸ δὲ δόμεναι πέπαικται τοι τινὶ παλαιῷ ἀτιμουμένῳ διὰ πενίαν ἐν τῷ εἰπεῖν· οὐκ ἐθέλω δόμεναι, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι. — Nr. 45. ^υτ ^ταν. Br. II. 432. nr. 122. An. II. 3. p. 257. V. 1. μνήμης quaedam editt. Plan. τι ποιῶν. P. V. 3. ἐν ἔφυσεν. P. ἐνέφυσεν. Pl. Br. V. 4. φυτὸν οὐράνιον. Themist. Or. XIII. p. 170. A. ὁ θεὸς δὲ δυνάμει διὰ τοῦτο πάντων ὑπερτερεῖ, (ὅτι videtur inserendum) καὶ ἀρετῇ· καὶ ὅστις ἐκείνῳ παραπλήσιος ἐν τῇ γῇ, οὗτος φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Idem Or. I. p. 3. B. de rege: θείας δὲ ὄντως δῆ τινας καὶ ἀτίφον μοίρας φύσει μετέχον, ζῶον οὐράνιον. Synesius de Provid. p. 100. D. θεῖον οὖν οὕτως καὶ ἐν ὅλῳ τὸ ζῶον ὄντως τοῦτο γίνεται· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον. V. 6. κοσμῶ. P. κοσμῶν. Pl. Br. P. V. 7. τὸν om. P. supplet Pl. Br. Similiter Callimachus p. 290. nr. 524. οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμνῳ ἀληθινός, εἰ δὲ τὸν ἡδὺν ^δ

βούλει κ. τ. λ. — Nr. 46. παλλα. Br. II. 423. nr. 77. An. II. 3. p. 239. V. 3. ἐτέρους. ἐτάρους malebat Br. quod equidem vulgatae non praeferrem. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 339. 22. εἰ δὲ ἕτερος ἐτέραν τριηραρχίαν ἀφείς, αὐτὸς ἡξίου δαπανᾶσθαι. Reiskius corrigit: ἐταῖρος ἐταῖρον τριηραρχίας ἀφείς. Suffecerit scripsisse: εἰ δὲ ἕτερος ἕτερον τριηραρχίας ἀφείς. V. 4. εὐρόμενος. P. εὐράμενος. Pl. Br. Vid. p. 182. nr. 224. p. 224. nr. 119. p. 503. nr. 607. p. 334. nr. 52.

Nr. 47. ^υτ ^ταν. Br. II. 410. nr. 16. An. II. 3. p. 208. V. 1. ἔοικεν. P. ἔοικε. Pl. Br. — Nr. 48. ^υτ ^ταν. Br. II. 436. nr. 137. An. II. 3. p. 263. V. 2. τῷ δέτ' ὅμοιον. P. τῷδ' ἔθ' ὅμ. Pl. τῷ δέθ' ὅμ. Br. Scripsi quod lenissimum est: τῷδε δ' ὅμοιον. V. 4. ὅταν Ἰσοκράτους. P. μῆδ' ἂν Ἰσοκράτους. Pl. Br. In nomine Isocratis prima syllaba est ambigua. Producitur in Christodori Ecphr. v. 256. et in epigr. Append. nr. 347. T. II. p. 867. et nr. 216. T. II. p. 825. V. 5. ἐν ἐταίρῳ. i. e. ἐν ἐταίρου δίκῃ. In Pal. οὐδὲν esse videtur. Ingeniose lusit Casaubonus in not. mst. οὐδὲν ἐταίρας σεμνότερον δικάσαι τῆς ῥυπαρᾶς δύναται.

Nr. 49. ^υτ ^ταν. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 261. Nos in Paralip. I. nr. 112. p. 687. V. 1. καὶ ἐρίφωι. P. praeclare editor καὶ σέρφωι. Schol. ad Aristoph. Vesp. 351. Κρατῖνος μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωῦφιον κωνοπιῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι κὰν μύρμηκι καὶ σέρφωι χολή. Cf. Suid. in σέρφος. Diogen. Proverb. I. 12.

Plutarchum T. II. p. 982. D. eodem vitio laborantem liberavit P. Leopardus in Emend. L. V. 21. Qui Plutarchum exscripsit Aelian. H. An. IX. 3. veram lectionem dedit; in edit. Wytttenbachiana T. IV. P. II. p. 983. *σέριφον* excusum. — V. 3. *δέ με. P. δ' ἐμέ* scripsi ob antithesin. V. 5. *τοῖς ἔργοις. P. τοὺς ἔργοις* emendavi, probante cl. editore. — *ὀλοσχοίνῳ*. Respexit noster locum Aeschinis Or. π. παραπρ. p. 206. *καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἔρειν ἔφη, ὥστε ἀπορῥάξαι τὸ Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ*. ubi Palladas ἀποφράξαι videtur legisse. Schol. in Oratt. gr. T. III. p. 753. *ὀλοσχοίνῳ . . τοῦτο τινες λέγουσιν εἶδος εἶναι τινος φυτοῦ ἱμαντώδους, ὡς περὶ τῶν λύγων λέγει ὁ ποιητής*. Vid. Bast. in Comment. Palae. p. 743.

Nr. 50. ^υ ^τ *αν.* Br. II. 430. nr. 113. An. II. 3. p. 253. Ethicam fabulae de Circe interpretationem erudite persecutus est Creuzer in Prolegg. ad Plotin. de Pulcrit. p. LXX. sqq. V. 3. *ἀντῆ. P. V. 8. ὀδυσεύς. P. ὀδυσεύς. Pl. Br. — τὴν νεότητα. P. Pl. τὴν φιλότητα. Br. c. Opsopoeo. Suspiscabar: τὴν κενότητα. levem futilemque libidinem. Κενός* interdum id quod *μάταιος*, quam vocem de libidinosi usurpatam illustravit Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. Huc facit *κενοφωνία, ματαιολογία*. Hesych. quam vocem per *μυσαρά καὶ μάταια δόγματα* interpretatur Theodoret. in Suic. Thes. T. II. p. 87. — V. 9. *ἐμφορὰ λογισμόν*. P. et vett. editt. omnes usque ad Steph. qui *δωρήμα* dedit. Hoc amplexus est Br. Aliud quid latere, dubitare noli. *φρονέοντα* suspicabatur Scaliger in not. mst. Ipse de *στερέωμα* cogitabam, respectu habito ad *στερεὸν λογισμόν*. Propius accesserit etiam: *φύσεως δ' ἰδίας ἄμβωνα λογισμόν. ἄμβωνα, ἀσπίδα, σάκος, i. e. praesidium*. Aeschyl. Suppl. 193. *κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἀλόηκταν σάκος*. Nec hoc a Palladae ingenio abhorreret.

Nr. 51. ^υ ^τ *αν.* Br. II. 433. nr. 124. An. II. 3. p. 258. P. V. 3. *ἀλλὰ τίς. P. V. 5. πέφυκεν. P. πέφυκε. Pl. Br. — Nr. 52. ^υ ^τ αν.* Br. II. 431. nr. 118. An. II. 3. p. 256. V. 2. *ὡς ἀνὴρ. Ne in ἀνὴρ prior in thesi producat, scribendum suspicor: ὡς ἄρ' ἀνὴρ*. Non minus bene haberet: *οἶον ἀνὴρ*. — Nr. 53. ^υ ^τ *αν.* Br. II. 414. nr. 35. An. II. 3. p. 218. V. 1. *ἀνδροφόνους. P. Pl. πατροφόνους* Br. ex conjectura minime absurda. Parricidae tamen inter *τοὺς ἀνδροφόνους* comprehendi posse videntur. — Nr. 54. ^υ ^τ *αν.* Br. II. 434. nr. 132.

An. II. 3. p. 260. V. 1. ἡ φύσις. P. Pl. ἡ φύσις. Br. c. Salm. Nec aliter Grotius: *non tantum vitae finem facit arida tabes*. V. 3. τοῦτ' ὁ τυρ. P. τοῦδ' ὁ τυρ. Pl. Br. V. 4. τῷ πόντῳ. P.

Nr. 55. ^υ τ αυ. Br. II. 409. nr. 13. An. II. 3. p. 206. V. 1. κομπάζεις. P. κομπάζης. Pl. Br. προστάγμασι. P. Br. προστάγματι. Pl. V. 5. ἀπὸ πέτρης. In Oppian. Cyneg. II. 562. εἰτ' οὖν ἐκ πέτρης ὁλοὸν τύδς γῦλον ἐπῆλθεν, Εἰτ' αὐτόχθονές εἰσιν. Cod. Paris. ἐκ προτέρης . . . ἔθηλεν. ubi ἔθηλεν vulgatae fortasse praeferendum. [Ibid. v. 566. scribe: ἡ δὴ (ἡδη vulgo) καὶ διεροῦσιν ἐν ὑδροπόροιῳ θαλάσσης βένθεσι.] — φηαίν. P. et plurimae editt. vott. φασί. Ald. 1. Steph. Br. A membr. non recedo. Usum verbi φηοῖν in locutionibus paroemiasticis attigit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 29. Cf. Schoettgen. ad L. Bos p. 92. — V. 4. εἰ πάντες. P. Pl. ἡ Br. quem sequor. Grotius: *Sunt cuncti, quidni tu quoque sub domina*. V. 5. φῆς. P. τύπτομαι. De muliere rixosa Maxim. π. κατ. v. 106. sic corrigendus: οὐδὲ κεν εὐπειθῆ μιν ἔχοι πόσις, οὐδ' ἐπέσσειν, Οὐδ' ἔργοις· αἰεὶ δὲ (vulg. ἀλλ' αἰεὶ κε) πανήμερον ὀρσοπολεῖοι . . . καὶ τοι (κε τε vulg.) πληγῇσιν ἰάπτοι. Paulo aliter haec correxit Dorvill. ad Char. p. 765.

Nr. 56. ^υ τ αυ. Br. II. 407. nr. 5. An. II. 3. p. 201. P. V. 7. ὀπλιζομένας. P. Pl. ὀπνιομένας certatim corrigunt. Grotius: *Sunt et deformes, quibus insatiata libido est*. Cf. Pierson. ad Moer. p. 278. Ap. Dion. Chrys. Or. XIII. p. 429. non ὀπνίειν ἐν τῷ θανερωῷ, sed πτύειν legendum esse docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. — ^{τις} V. 9. εἰσινάγει. P. V. 15—18. ob corruptelas, quibus scatent, a Planudo omissi. Edidit illos, nullo emendandi conatu facto, Br. in Lectt. p. 220. nos in edit. Lips. T. III. p. 115. — ἡδε κρινε τ' ἀλλ' ἀφρ. οἷστρον εἰρήνης οὐδὲ τι γῆρας αἰε. Scribendum suspicor: τὰδε κρίνετε· ἀλλ' Ἀφροδίτης Οἷστρον εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει. De hiatus in κρίνετε nihil est, quod timeas, praesertim ante colon. Vid. supra ad nr. 44. Gracius tamen in not. mst. τὰδε κρινέτω corripbat, in reliquis mecum faciens. — V. 17. αἰεὶ τε πεποίθαμεν. P. Scripsi αἰεὶ τι. Gracius praeterea, πεποίθαμεν, propter λοιπόν. — μεθορκον. P. Sensus esse debet: at si qua iuraverit, deos etiam circumspiciamus oportet, qui perjuriam puniant. Pro καινερεου Cod. Pal. suspicabar καινοτρόπους, novos deos, sanctiores illos et castiores, quam veteres fuerunt. Haud absimilis locus Euphorionis ap. Stobae. Flor. XXVIII. p. 196. 35. καινὸς πορίζου πρὸς με πρὸς θεῶν θεούς, ἵνα τοὺς

Nr. 72. παλλαδά. Br. II. 427. nr. 100. An. II. 3. p. 246. V. 1. παίγνιον. Synes. de Provid. pag. 120. D. καὶ μοι δοκεῖ πάγκαλον εἰρῆσθαι, θεοῦ παίγνιον ἄνθρωπον εἶναι, παίζοντος ἀεὶ τοῖς πράγμασι καὶ πεττείνοντος. Zeno imperator, τοῖς συνοῦσι στενάξας, θεοῦ παίγνιον ἄρα, εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος. ap. Suid. in Ζήνων. T. II. p. 9. — Nr. 73. τ^τ av. Br. II. 428. nr. 101. An. II. 3. p. 247. — Nr. 74. παν) σιλεντιαρίου. Br. III. 93. nr. 71. An. III. 1. p. 173. V. 3. πολεμίζεται. P. Pl. In uno Cod. regio ap. Br. πελεμίζεται. nec aliter Scaliger in not. mst. Macedonius p. 124. nr. 235. κραδίης δὲ θυθὸς πελεμίζεται οἰστρω. Homeri et Hesiodi loca indicat Stephan. Ind. in Thes. Gr. L. p. 1623. D. Ap. Hesych. T. II. p. 905. scribebatur πολεμίζειν et πολεμίχθη, ubi litterarum ordo πελεμίζειν et πελεμίχθη postulabat. Vid. Böckh. Not. crit. ad Pindar. p. 547. s. — V. 4. καὶ τη καὶ τη. P. καὶ om. Pl. Br. — θαμιναῖς. P. θαμινῶς. Pl. Br.

Nr. 75. παλλαδά. Br. II. 432. nr. 123. An. II. 3. p. 258. P. V. 5. παλάμη ὀλίγη. P. ὀλίγην παλάμη. Pl. Br. Ejusmodi transpositiones in Cod. Palat. frequentissimae. V. 6. κατάγει. P. Pl. κατάγει corrigendum censebat Br. Vulgata bene habet. V. 7. ἀγνηροῖη τρεφόμεθα. P. ἀγνηροῖη τρεφόμεσθα. Pl. Vid. nr. 81. v. 3. — Nr. 76. τ^τ παύλου σιλεν. Br. III. 100. nr. 75. An. III. 1. p. 189. V. 6. καὶ βίωτον θανάτου. P. βιότου θάνατον. Codd. Plan. ap. Br. Vulgo θάνατον βιότου. V. 7. γινώσκων. P. γιγνώσκων. Pl. Br. V. 8. εἰς μίαν ὁρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. — Nr. 77. παλλαδά. Br. II. 435. nr. 127. An. II. 3. p. 140. V. 2. κλήρω et τῷ. V. 3. τούτῳ et τῷ. P.

Nr. 78. τ^τ αὐτοῦ. Br. II. 437. nr. 144. An. II. 3. p. 265. V. 1. μίμνων. P. μίμνεις. Pl. Br. plena distinctione post κάμνε posita. Hac deleta, Cod. lectionem restitui. V. 3. σκώληκα βαλεῖν. P. Pl. σκώληξι βορὴν tacite correxit Br. λαβεῖν corr. Graefius in not. mst. Equidem de βοτεῖν cogitabam. Hesych. βοτεῖν, βόσκειν. Nicand. Ther. 394. ἀπ' εἰκαίης δὲ βοτεῖται γαίης. ubi Schneiderus excitat fr. ejusdem poetæ ex Georg. ap. Athen. XV. p. 683. τὴν δὲ δρόσοισιν εἰσκομένην βοτάνονται Κώδειαν. Sed vide an σκώληκα βάλλειν sit pro ἐπβάλλειν, ἀναζέειν, ut loquitur Plutarch. Vit. Artax. c. 16. T. V. p. 294. ed. Cor. — Nr. 79. τ^τ αὐτοῦ. Br. II. 434. nr. 128. An. II. 3. p. 259. V. 2. προτέρων βίου. P. προτέροιο βίου. Br. βιότου scripsi

cum Pl. Sic βίος et βίωτος inter se permutata p. 435. nr. 445. Etiam ap. Aeschyl. Pers. 705. ὁ μάσσων βίωτος ex bonis Codd. restitutum pro βίος. — ἔδντες. P. ἔχοντες. Pl. Br.

Nr. 80. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 431. nr. 120. An. II. 3. p. 256. P. V. 3. σφαιρηδὸν ἀείρει. Opp. Cyn. III. 387. αἰψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδρα-
μεν αἰθομένη θρίξ. — Nr. 81. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 434. nr. 129. An. II. 3. p. 259. V. 3. καθεζόμεθα. P. καθεζόμεσθα. Pl. Br. ut nr. 75. v. 6. — V. 6. τῷ βίῳ. P. — Nr. 82. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 421. nr. 69. An. II. 3. p. 236. V. 1. ἄρα μὴ θ. τὸ δοκεῖν. P. μὴ που θ. τῷ δο-
κεῖν. Pl. μὴπω. Br. Suspiciabar, membr. inhaerens vestigiis: ἀρμοῖ
θανόντες i. e. νεωστί. Vid. Hesych. in ἀρμοῖ. ibique interpp. Non
longius abesset: ἀκμὴν θανόντες, eo sensu, quo est ap. Theocr.
Eid. IV. 60. — V. 4. εἰ ζῶμεν. P. Pl. ἔζῳμεν. Br. male omnino.
Scr. οὐ ζῶμεν. Saep̃ εἰ et οὐ confusa. Vid. ad p. 243. nr. 238. v. 3.
Ap. Liban. T. IV. p. 249. 24. εἰ γὰρ τὰ βασιλείῃς πρὸς Θεμιστοκλῆα
μιμήσαιο, γῆν διδούς πολλήν περὶ τὴν Βόλβην· οὐ γὰρ πᾶσαν τὴν
Μυγδονίαν· εἰ γὰρ Ἀνθεμουῖντα ὅλον. Scr. εἰ γὰρ πᾶσαν. *) Ib.
p. 304. 11. τῶν οὐ μὲν τι γένηται χρηστὸν ἀπόντων, εἰ δέ τι συμβῇ
κακὸν πάλιν παρόντων. scr. c. Cod. Bavar. εἰ μὲν τι γένοιτο, et εἰ
δὲ τι συμβαίῃ κακόν.

Nr. 83. τ̃ αὐτ̃. Edidi in Paralip. I. nr. 113. p. 688. V. 1. πε-
ρίστασις, θλίψις, ἀνάγκη. Hesych. Vid. Gatacker ad Marc. Anton. IX.
15. p. 271. V. 2. pro κολάκων ἀνάγκη fortasse legendum ἀγέλη.
Reliqua non expedit. — Nr. 84. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 428. nr. 102. An. II.
3. p. 248. V. 4. φερόμενον. P. συρόμενον. Pl. Br. Lucian. Catapl.
§. 13. T. III. p. 191. ed. Bip. σύρετ' αὐτὸν εἶσω τοῦ ποδός, οὐ γὰρ
ἂν ἐμβαίῃ ἐκῶν. — Nr. 85. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 434. nr. 130. An. II. 3.
p. 259. Nr. 86. τ̃ αὐτ̃. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 263. Paralip. I.

*) In eadem pag. l. 9. scr. οὐ γὰρ ἀθροίσει τοὺς προδόντας pro
ἀθρήσει; nonne Philippus convocabit proditores? Ib. l. 18. δια-
σπάσασθε pro διασπᾶσασθαι. et l. 23. οὐ φοβερὸν μοι τὸ κύνειον
πρὸ (hoc vulgo abest) τῆς παρ' ἐκείνου (ἐκείνης vulg.) φιλο-
τησίας.

nr. 114. pag. 688. — Nr. 87. τ ^τ $\alpha\nu$. Iterum legitur infra pag. 669. Br. II. 431. nr. 117. An. II. 3. p. 255. V. 2. πόρνην. P. 2. — Nr. 88. τ ^τ $\alpha\nu$. Br. II. 434. nr. 131. An. II. 3. p. 260. V. 2. δῆμος. P. Pl. δεσμός scripsi c. Br. et Brodaeο, idque in Animadv. adstruxi. — Nr. 89. τ ^τ $\alpha\nu$. Br. II. 436. nr. 138. An. II. 3. p. 263. P. V. 3. ἀντιπαθῆς. P. ἀντιπαθῆς. Pl. et omnes codd. ἄν τι παθῆς. Br. cum Dorvill. ad Charit. p. 217.

Nr. 90. τ ^τ $\alpha\nu\tau\epsilon$. Br. II. 422. nr. 70. An. II. 3. p. 236. V. 6. τεθαμμένας. P. Pl. τεθαμμένων tacite correxit Br. *Spes sepultas* Palladas appellat eas, quae in sepulto et defuncto ponuntur. Christianos ridet hoc epigrammate, ut alibi passim. Cf. Reiskium in Notit. Poët. p. 255. — Nr. 91. $\tau\epsilon$ ^τ $\alpha\nu\tau$. Br. I. c. nr. 71. An. I. c. p. 237. V. 3. $\tau\omega$ $\theta\omega$. P. — Nr. 92. τ ^τ $\alpha\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\alpha\rho\chi\omicron\nu$. Edidi in Animadverss. T. II. 3. p. 251. Paralip. I. nr. 115. p. 689. V. 1. σοφιστεύεις λόγοις, in bonum sensum videtur accipiendum de homine eloquente et disertio. Vid. Ernest. Lex. Techn. p. 311. — V. 4. οὐ γάρ σε μέλπων τῆς δίκης ὕπνους ἔχει. Scribendum videtur: ὁ γάρ σε μέλπων τῆς δίκης ὕμνους ἔχει. qui te canit, justitiam canit. Ap. Liban. T. IV. p. 1106. 4. καὶ δέχεται μὲν τοὺς γάμους τὸ Πήλιον, καὶ θεῶν ὕπνον. Scr. ὕμνον. Similiter ὕμνους et εὐπνους confusa ap. Hesych. in εὐρινος. Vid. Toup. ad Hesych. T. III. p. 225. De verbis ἔχειν et χεῖν inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 330.

Nr. 93. τὸ ἐπίγραμμα, quod praecedentes versus expectari iubent. Hoc si voluit Palladas, in praecedente epigr. amara ironia dominatur. Br. II. 429. nr. 107. An. II. 3. p. 251. V. 1. θλιβομένοις. P. θλιβομένης. Pl. Br. θλιβομένους corr. Salm. Non esse, cur a membr. recederetur, monuit Schaeferus in not. mst. — Nr. 94. τ ^τ $\alpha\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\kappa\rho\iota\delta$. Br. II. 435. nr. 136. An. II. 3. p. 262. — Nr. 95. τ ^τ $\alpha\nu\tau$. Br. III. 332. In edit. Lips. T. III. p. 135. nr. 101^a. An. II. 3. p. 247. Legitur iterum in Cod. p. 669. — Nr. 96. τ ^τ $\alpha\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\alpha\nu$. Br. II. 432. nr. 121. An. II. 3. p. 257. In Plan. p. 113. St. ἄθλον. V. 2. μεταβολὰς τὰς τοῦ βίω. P. Br. τοῦ βίου μεταστροφάς. Pl. P. V. 8. οἶψ τρόπῳ. P. Pl. Br. ποίῳ τρόπῳ correxit Scaliger in not. mst. quod reponendum. V. 9. φαινομένης ἐν τῷ βίῳ. P. τῷ βίῳ φανερομένης. Pl.

Nr. 97. τ $\alpha\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\alpha\nu$. Br. II. 416. nr. 45. An. II. 3. p. 224.
Cum hoc disticho in membr. Pal. cohaeret Nr. 98. quod distichon
recte a superiore distinxit Plan. pag. 107. St. Br. II. 423. nr. 76.

An. Π. 3. p. 239. — Nr. 99. τ αὐτοῦ. Br. Π. 431. nr. 116. An. Π. 3. p. 255. V. 1. ἐξέστησας τήν. P. ἐξέστησα τετήν. Pl. Br. In marg. Wechel. ἴσως γραπτέον· ἐξήτησα. ἐξήτασσα voluisse videtur: *trutina exploravi*. Lucian. Tom. IV. p. 170. ἀργυραμοιβικῶς τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας. Vid. Kuster. ad Aristoph. Thesm. v. 443.

Nr. 100. ἀντιφαν. Br. II. 204. nr. 2. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 178. St. est ἀδηλον. V. 2. μένει. P. μένη. Pl. Br. V. 3. post ἡμῖν comma ponendum. V. 5. γήρως βαρύ. P. βάρος. Pl. Br. Scripsi βαρύς. — οὐδε δὲ καμνῶν. P. V. 6. στίσεις. P. Br. στήσεις. Pl. ὀρχιπέδη, ut γυιοπέδη ap. Oppian. Hal. II. 85. — Nr. 101. βιάνορος. Edidit Huschk. An. cr. p. 233. Paralip. I. nr. 116. p. 689. V. 2. ὑπουθατιανμόςχει. P. ὑπουθάτιον Huschk. in notis. — V. 5. ἰσχεῖς ἄρ. P. Scripsi, ἰσχεῖ ἄροτρον. Quum autem rarissima sit elisio in ejusmodi verborum formis, rectius, ni fallor, scribetur: ἰσχον, ἄρ. — V. 6. διπλά. De hac forma vid. Schaefer. ad Apoll. Rhod. T. II. pag. XV.

Nr. 102. βάσσουν. Br. II. 161. nr. 6. An. II. 2. p. 24. V. 1. ἄγει. P. Br. ἄγοι. Pl. quod restitui, monente Schaefero in Meletem. p. 91. γαλήνης. P. Br. γαλήνην. Pl. — V. 2. ἀργᾶς. P. ἀργῆς. Br. ἀργήν. Pl. τὴν παλιννημείην. P. πολυννημείην. Pl. Br. τοῦμπαλι ννημείην scribendum proposui in Animadversionibus; τᾶμπαλι probabat Schaeferus l. c. Idem tamen postea in cod. lectione acquievit. Πάλιν in compositis vim ἐπιτατικὴν habet, ut in παλίσκιος, παλίκραιπνος et similibus. V. 3. ἄριστοι. plurimae editt. Plan. ἄρισται. P. Asc. Steph. Br. Distinctionem emendavit V. D. quem modo laudavi, qui etiam ὅπη δέ τε corrigendum existimabat. V. 4. καὶ πάλα. P. καὶ μάλα. Pl. Br. Sed vide an non potius scribendum sit, καὶ πάλι. — V. 6. πρῆξις. Aelian. H. An. VI. 56. πνεῦμα πρῶν καὶ ἥσυχον. Hinc scribe Ib. II. 2. τίκτεσθαι μὲν πυρὶ, ἀέρι δὲ ἀπόλυσθαι πρῶν. pro πρῶως.

Nr. 103. ⁸φιλοδοῖμ. Br. II. 91. nr. 29. An. II. 1. p. 259. In Plan. p. 122. St. est ἄθλον. V. 1. θυμὴν. quo sensu accipiendum sit, non apparet. Priorem luxuriam, delicias sibi antea usitatas signi-

ficare voluisse videtur poeta. Huc fortasse retuleris, quod *θυμέλη* explicatur per *τράπεζαν*. Vid. Alberti ad Hesych. Tom. I. p. 1743. not. 2. Aut etiam glossam in Bekkeri Anecdotis Tom. I. p. 42. *Φερεκράτης τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιστα οἶνον καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ θυμέλην*. Jos. Scaliger *Θυμέλην* scribens in not. mst. de meretrice videtur cogitasse. V. 2. *κολοκορδύμολα. intestina, omasa* cum Jano Lascari interpretatur Steph. in Thes. Gr. L. Indic. p. 1259. — V. 3. *ἐγγίνεται*. P. Br. *ἐγγίγνεται*. Pl. *ἐν γίγνεται* scripsi cum Stephano et Scaligero. Fortasse praeterea legendum, *νῦν σῦκον δραχμῆς*.

^δ
P. Nr. 104. *κρατῆ φιλοσόφου εἰς ευτελειαν*. Br. I. 186. nr. 4. Legitur etiam in primis codicis foliis. Cf. Iuliani Or. VI. p. 199. V. 2. *ἔγγονε*. P. Julian. *ἐκγονε*. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. pag. 209. V. 3. *τιμόσιν*. P. 1. 2. *τιμῶσιν*. Pl. Br. — Nr. 105. *σιμωνίδου*. Br. I. 145. nr. 99. An. I. 1. p. 263. In Plan. p. 52. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *τίς*. P. *αὐτῷ* et *θανάτω*. Ib. — Nr. 106. *παροιμία ἐπὶ τῶν*
^τ
ψευδῇ δόξαν ἔχον. Br. III. 148. nr. 25. An. III. 1. p. 283. *πολλοί* *τοι*. P. Pl. Zenob. V. 77. Diogen. VII. 86. *πολλοὶ μὲν*. Plato in Phaedon. p. 69. C. Cf. Heindorf. T. IV. p. 61. — Nr. 107. *εὐριπίδου*. Luciano hi versus inscripti in Plan. p. 114. St. V. 1. *οὐδείς*. P. Pl. metro reclamante. οὕτως scripsi c. Scaligero. Metrum restitueris etiam verbis transpositis: *θεοῦ μὲν οὐδείς ἐκτὸς εὐτυχεῖ βροτῶν*. Sed haec structura minus videtur commoda. V. 2. 3. 4. sunt ap. Stobae. in Flor. Tit. CV. p. 435. ed. Gr. 591. 8. Gesn. Cf. Gatacker. Advers. posthum. p. 534. — V. 4. *πρὸς θεούς*. P. Pl. εἰς. Stobae. Sophocl. Antig. 724. *οὐδ' ἂν κελύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς*. Demosth. in Neaer. T. II. p. 1549. *τὴν περιφανῶς εἰς τοὺς θεούς ἀσεβοῦσαν*.

Nr. 108. *ἄδηλον*. Br. III. 250. nr. 466. An. III. 2. p. 137. Cf. Epigr. christ. p. 54b. nr. 30. In Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. *τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν*. infinitivum, ut in ejusmodi formulis solemniorem, imperativo praefert Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 424. assentiente Buttmanno ad Platon. Dial. IV. p. 188. nr. 2. — Nr. 109. *ἄδηλον*. Br. III. 246. nr. 446. An. III. 2. p. 125. V. 1. *ἔργω*. P. V. 2. obscurus versus. Wyttenbach. in Bibl. crit. III. 4. p. 9. corrigit: *καὶ πᾶσαι πράξεις, ἣ λόγον ἔργον ἔχει*. *omnis actio, cujus effectus in verbis subsistit*. At sic brevis syllaba in caesura remanet.

Nr. 110. αἰσχύνου. Servati versus ap. Aristoph. in Ran. 1478. V. 2. μὴ πόλει. P. μὴ ἔν πόλει. ap. Aristoph. et Plutarch. Vit. Alcib. c. 16. ubi primus horum versuum non commemoratur. — V. 3. ὑπηρετεῖ. P. ὑπηρετεῖν. Arist. Plut. — Nr. 111. sine lemmate. Br. III. 242. nr. 430. An. III. 2. p. 117. — Nr. 112. ἀδέσποτον. Br. III. 245. nr. 444. An. III. 2. p. 124. — Nr. 113. ἀδέσποτον. In Plan. p. 16. St. Theognidi inscriptum, inter cujus gnomas legitur v. 1110. V. 1. οὐκ ἔραμαι. Theogn. οὐδ' εὖχ. Ib. quod verius. οὐκ εὖχ. P. Pl. οὐτ' ἔραμαι πλ. οὐτ' εὖχ. editum in Poetis Minoribus Gaisfordii T. I. p. 273. V. 2. ζῆν ἐκ. P. et quaedam editt. Plan. ζῆν ἀπό. Theogn. et vulgo in Plan.

Nr. 114. εἰς πενιᾶ. Br. III. 239. nr. 414. An. III. 2. p. 108. V. 1. ἡ κρίσις. P. εἰ κρ. Pl. Br. Membranarum lectioni inhaerens scripsi, ἡ κρίσις. certe *judicium est apud inferos*. — Nr. 115. ἀδέσποτος. Br. III. 248. nr. 459. An. III. 2. p. 134. μένεις. P. μενεῖς. Pl. Br. Futurum praecedenti imperativo melius respondet. — Nr. 116. sine lemmate. Br. III. 237. nr. 405. An. III. 2. p. 105. — Nr. 117. ἡμικυλίδ. Br. I. 77. nr. 1. An. I. 1. p. 195. In Plan. p. 117. St. ἄδελον. V. 3. ποθεύω. P. θωπεύω. Pl. Br. οὐς δ' ἄρ' ἀτιμᾶσω. sic P. οὐς δ' ἄρα τιμῶ. Pl.

Nr. 118. ἄδελον. Br. III. 166. nr. 80. An. III. 1. p. 332. In Plan. p. 179. ἄδελον, οἱ δὲ Παλλαδαῖ. Cf. p. 256. nr. 339. unde nostrum epigr. expressum. §. V. 5. ἀλλ' ἄγε μοι. P. Br. ἀλλὰ σὺ μοι. Steph. ἀλλὰ μοι. omnes editt. Plan. ante St. ἔντες. P. Br. et plurimae editt. Plan. ἔντενε. ed. Asc. St. Eundem errorem sustulit Br. ap. Theognid. v. 198. Cf. Schaefer. ad Mosch. II. 160. p. 237. — Nr. 119. ἄδελον. Br. III. 248. nr. 460. An. III. 2. p. 134.

Nr. 120. ἄδελον. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. 117. p. 690. Versus sunt Nonni Dion. XLII. p. 1086. 21. In versibus ex Melampodia ap. Apollodor. III. 6. p. 286. de voluptate in usu venereo, οἶην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνήρ· τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα, Heynium nūror, ἐννέα δ' ἐμπίμπλ. corrigentem, quod de decem partibus, una detracta, novem relinquuntur. Nihil vulgata verius. In nostro disticho erat, qui πτος ἀνέρος corrigeret, non felicius eo, qui ap. Lucian. in Lucio §. 10. T. VI.

p. 142. τὸ λοιπὸν mutabat in τὸ αἰδοῖον. — Nr. 121. ῥάρον. ῥιανὸς corrigendum censebat Salmasius. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St. nec aliter Br. II. 414. nr. 33. An. II. 3. p. 218. V. 3. ἐκτρεπόμεθα. P. ἐκτρεπόμεσθα. Pl. Br. ut supra nr. 75. v. 7. Ap. Liban. T. IV. p. 1119. 9. εἶτα ἀλλήλους πολεμοῦντες ἐντρέπονται. scr. ἐκτρέπονται. V. 5. κρίνω κείνον. P. κείνον κρίνω. Pl. Br.

Nr. 122. λουκιλλίου. Br. II. 342. nr. 119. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 114. St. *Luciano* inscriptum. V. 3. τύφον. P. τῦφον. Pl. Br. καταπαύει. P. καταπαύσει. Pl. Br. Saepe sic σ excidit post αὐ et ἐν. V. 4. παρέχει. P. παρέχη. Pl. Br. — Nr. 123. αἰούπων. Br. I. 76. An. I. 1. pag. 194. ἄδηλον est in Plan. pag. 18. St. et ap. Stobae. Tit. XCVI. pag. 531. Gesn. V. 1. φύγοι. omnes. φύγη. Schaefer. Meletem. p. 97. Vid. ad p. 126. nr. 246. p. 139. nr. 302. — Nr. 124. γλύκωνος. Br. II. 278. An. II. 2. p. 308. In Plan. p. 18. St. ubi sine auctoris nomine prostat, in duo epigrammata divisum est. Etiam ap. Stobaeum primum distichon legitur p. 413. reliqua duo p. 331. V. 2. γινόμενα. P. γιγνόμενα. Pl. V. 5. ἐν αὐτῇ. P. Br. ἐς αὐτήν. Vulg. — In Cod. sequitur novi libri inscriptio: ἀρχὴ σκοπευκῶν. tum a recentiore manu duo disticha junctim exhibentur, quae h. l. subjecimus.

P. Nr. 125. sine lemmate. Br. III. 241. nr. 426. An. III. 2. p. 114. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. μέν. Pl. Br. Apud Aelian. H. An. II. 6. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον μὲν καὶ μάλα ὑπέρασμενον ἀντέρως ἐτιμᾶτο ἐν τοῖς προειρημένοις. scribendum videtur: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον, ὃ μέγας καὶ μάλα ὑπέρασμενος (sic Cod. Monac.). Tum scribe ex eodem Codice: Ὁ τοίνυν δελφίν. ubi vulgo articulus desideratur. Ap. Dion. Chrysost. Or. VII. p. 238. 4. ὅταν μὲν ποτε ἔλωμεν θηρίον, μοῖραν δώσομεν. legendum videtur: μέγα ποτὲ ἔ. θηρίον. In Oppian. Cyn. I. 82. θορεῖν μέγ' ὑπείροχον ἵππον. cl. editor ex uno Cod. Parisino μὲν edidit. Sed Oppiano Homericum μέγ' ἄριστος, μέγα φέρετατος obversatum videtur. — Nr. 126. cum praecedente cohaeret in Pal. Edidit Br. in Lectt. p. 279. Ed. Lips. T. IV. p. 208. not. V. 2. κακὸν τῶνδ' ὃ πονηρότερος. P. Scribendum censebat Br. κακῶν ἐστὶν ἀπειρότερος. qui sibi ipse sufficit, qui alterius famulatu non indiget, malorum magis est expers. Aliud quid olim lectum fuisse non dubito; quod, quale sit, sagacioribus indagandum relinquo.

XI.

^χ
ἀρ σκοπτικῶν. (Sic Cod. fere semper. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 855. 33. Cod. Monac. nr. 96. ἔσκοπτε. Ap. Hesych. λεσχῆρεϊ. κόπτει. scr. σκόπτει i. e. σκώπτει. Cf. Toup. Em. in Hesych. T. III. p. 498.) Τὸ συμποτικὸν εἶδος ἐκ σκωμμάτων σύγκειται ὡς συμβουλῆς τῶν παλαιῶ ἀεὶ παρὰ τὸν πότον ἀλλήλους ἀποσχεδιαζόντων· ἔν' οὖν μὴ δὲ τούτων ἀμοιρῆς ὡς ἐξ αὐτῶν ὑπέταξα τὰ ἐμπεσόν. — Nr. 1. νικάρχου. Br. II. 354. nr. 22. An. II. 3. p. 36. V. 1. χοάς. P. χοάς. Pl. Br. — Nr. 2. καλλικτηρος. Edidi in Paralip. I. nr. 118. p. 690. V. 1. οἱ ἄριστοι. P. Articulum delevi. V. 2. ἔχουσι λίθους. ambiguitas studiose quaesita. Significantur λιθιῶντες, morbo calculi laborantes. Vid. Athen. L. XIII. p. 578. E.

Nr. 3. ἀδέσποτ. Br. III. 246. nr. 448. An. III. 2. p. 126. Addend. in T. III. 3. p. 152. V. 1. πάσας. P. et sic Scaliger in not. mst. πάσας. Pl. Br. *Tunc litus foliis spargens*. Grotius. V. 6. Ἀσίην. P. Ἀσίαν. Pl. Br. — Nr. 4. παρμενίων. Br. in Lectt. p. 177. Edit. Lips. II. 187. nr. 15. An. II. 2. p. 116. Addend. T. III. 3. p. 14. V. 1. αὐτῷ τις. P. αὐτῷ τις. Acron ad Horat. Od. VI. 29. αὐτῷ τῇ. Br. quo totius epigr. sensus obscuratur. Agitur enim de marito, conjugis lenone, admodum commodae, πιθανῆς (nisi Πιθάνην fuit, nomine ad mulieris indolem ficto), qui non sibi, sed vicino illam duxisse videbatur; qua facilitate auream sibi vitam comparaverat. Vid. Interpp. Juven. Sat. I. 55. — V. 4. ἀλλοτριῶδαπάνη, P. ἀλλοτρίῃ δαπάνη scripsi cum Br.

Nr. 5. καλλικτηρ^ο μαντισίου. Br. II. 294. nr. 3. An. II. 2. p. 35e. V. 2. ἀμαλθαίας. P. ἀμαλθείας. Pl. Br. De Dione Philostrate. Vit. Soph. I. 7. p. 487. Ἀμαλθείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου ἐνγυκνέμενος μὲν τῶν ἄριστα εἰρημένων τοῖς ἀρίστοις. male vertitur: quod ad dicendi attinet facultatem. Distingue: κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ἐνγ. ut est in proverbio. Haud aliter erravit in eadem formula cl. Majus in Or. Themistii ex Cod. Ambrosiano nuper edita p. 40. l. 5. οὐκ ἀνίπτοις χερσὶ τὸ τοῦ λόγου. vertens: neque imparatus ab eloquentia. — ἀ γυνά. P. ἡ γυνή. Br. — Nr. 6. Edidi in Paralip. I. nr. 119. p. 691. V. 1. πτωχοῦ ἐστι. Verbis transpositis hiatum sustuleris:

Tom. IV.

42

ἔστι γάμος πτωχοῦ. — *κυνέα μάχα*. P. Suspiscabar olim, *σκυλμός*, *μάχα*. Nunc praetuli leniorem correctionem: *κυνέα μάχα*. *pugna canina*, de iis, qui impudenter rixantur. Sic etiam ap. Coluth. 34. Codd. nonnulli *κυνέη* habent pro *κυνέη*.

Nr. 7. *νικάνδρ*. Br. II. 2. nr. 1. An. II. 1. p. 5. *Nicarcho* tribuit Plan. p. 172. St. fortasse verius. Vid. ad p. 531. nr. 161. V. 2. *κινεῖν*. P. Br. *αἰνεῖν*. Plan. V. 3. *ἡ ῥύσις*. P. quam lectionem Salmasius se aliquando adstructurum promisit. Verum est *φύσις*. Pl. Br. De permutatione litterarum ρ et φ dixi supra ad p. 145. nr. 23. v. 8. — *ἀλλότριος χροῖς*. P. Pl. *ἀλλοτριώχρως*. Br. c. Toup. ad Suid. p. 268. Ep. crit. p. 16. Schneiderus in Lexico gr. V. *φιλόκνισος*, hanc quoque vocem cum proximis iungendam existimat, *φιλοκνισοσ-αλλοτριώχρως*.

P. Nr. 8. *ἀδέσποτ*. Br. III. 165. nr. 78. An. III. 1. p. 329. Cum varietate quadam ex Marmore dedit Murator. Thes. p. 1321. quem Br. sequitur. Solebant autem seniores vetusta epigrammata in cippis repetere, mutationibus interdum factis, non semper magno cum iudicio. V. 1. *λιθιναις στήλαις χαρίζον*. P. *στήλῃ χαρίση, λίθος ἐστί*. Br. V. 2. *φλέξης*. Certatim corrigunt, *βρέξης*, cui correctioni verba *τέφρην μεθύσκων* magnam conciliant speciem. Per se enim vulgata ferri possit: *noli solemnem rogi ignem accendere*; ita ut articulus non frustra sit additus. V. 3. *εἴ τι θέλεις*. P. quod parum, aut nihil discrepat a lectione Marm. *EITICEXEIC*. ubi C in Θ, X in A mutandum, non autem c. Br. scribendum: *εἴ τί γ' ἔχεις*. — *τέφρην*. P. Pl. *τέφραν*. Br. — Nr. 9. *λεωνίδ*. Br. II. 197. nr. 32. An. II. 2. p. 105. V. 2. *ἄρτα*. *suspensa* interpretabatur Salm. *ἄρτι*. Pl. Br. quod alienum. Suspiscabar: *χαίρων λαρὰ τεμάχη*. *grata et palato jucunda*. ut *λαρὸν δεῖπνον* ap. Homer. *Ἰλ. τ. 316*. Inde derivatum *λαρινὸν* de suilla carne nonnulli usurpaverunt. Vid. Athen. L. IX. p. 376. B. ubi Casaubonus: „Graecis *λαρὸν* et *λαρινὸν* dicitur τὸ ἡδί, quod placet et gratum est.“ V. 3. *μέγαν στ*. P. *μετὰ στ*. Pl. Br. — Sequitur in Cod. epigr. Simonidis, quod supra exhibuimus p. 110. nr. 161. tamquam Hedyli.

Nr. 10. *λουκιλλί*. Br. II. 323. nr. 29. An. II. 2. p. 459. In Plan. p. 479. est *Luciani*. — Nr. 11. *τ' αντ*. Br. II. 322. nr. 23. An. II. 2. p. 454. V. 2. *ἄλλον οὐδὲν ὧς χορὸν ἐστιν*. P. *ἀλλ' οὐδὲν*

ὥλως ὦν χορός ἐστιν. Br. cum Salm. quam παραδιόρθωσιν miror a Boschio fuisse receptam T. III. p. 430. quum Grotius recte verterit: *aut cujus mos sit habere chorum*. Dio Chrys. Or. IV. p. 147. οὐδὲ γάρ . . τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ὄχλον εἶχεν, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ καὶ αὐλῆται, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν χορῶν. — V. 3. ἔκεις. P. ἤκεις. Br. V. 6. αὐτοῦ σοι. P. αὐτοί σοι. Br. quo vitium non tollitur. Scribe mutatione lenissima: ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. i. e. τοῖς δούλοις. Similes passim errores sustulimus in Append. ad Porson. Adversar. p. 283. et p. 286.

Nr. 12. ἀλκαὶ εἰς φίλιππον. Br. I. 490. nr. 15. An. I. 2. p. 358. V. 1. οἶνος. De Alexandro Gregor. Nazianz. Carm. XIV. Opp. T. II. p. 89. καὶ σὲ Δρακοντιάδῃ, μένος ἄσχετε, ὥλυσεν οἶνος. — οὐχὶ σε. P. οὐχὶ σε. Pl. Br. σὲ scripsi, ob antithesin et sequens μοῦνον. V. 3. οἶνοχάρων. Sic parasitus πατελλοχάρων ap. Alciph. III. 54. τραπεζοχάρων. Ib. III. 46. λεβητοχάρων Οὐλπιανός. Athen. L. VIII. p. 347. D. Appulej. de Sicinio Aemiliano in Apolog. p. 497. *Igitur agnomen- ta ei duo indita, Charon, ut jam dixi, ob oris et animi duri- tatem: sed alterum libentius audit, ob deorum contemptum, Mezentius*. Theodos. in Expugn. Cret. c. III. v. 133. de Cretac praefecto: ὡς δὲ τραπέντας εἶδεν ὁ πρῶτος Χάρων Κρήτης, Ἀμτράς. — Sequitur in Cod. epigr. τοῦ αὐτοῦ, quod dedi p. 445. nr. 519.

P. Nr. 13. ἀμμιανού. In Plan. p. 52. St. est ἀββιανού. Br. II. 389. nr. 26. An. II. 3. p. 147. — Nr. 14. τ' αὐτοῦ. Iterum ἀββιανού in Plan. p. 172. St. Br. II. 388. nr. 19. An. II. 3. p. 142. V. 1. ἐπὶ ξενίαν. usitatius ἐπὶ ξενίᾳ. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 494. Illud habet etiam Achill. Tat. V. p. 190. ἐπὶ ξενίαν ἡμᾶς εἰς τὴν Φάρον καλεῖ. ubi Cod. Monac. ἐπὶ ξενίας. voluit ξενίᾳ. V. 2. ἐπεκλίθην. P. ἐπεκλίνθην. Pl. Br. V. 3. οὐδεὶς ἴγηνεν. P. et omnes editt. vett. usque ad St. qui μὲν inseruit, assentiente Br. At ἴγηνεν prima pro- ducta reperitur in ep. Nossidis p. 192. nr. 265. ubi vide not. Facit huc Homericum αἰόλον ὄφιν, ubi in priore producta non parum tre- pidaverunt interpretes. Τήνου δ' ὀφιοέσσης Antimachi (Fragm. LXX. ap. Schellenberg. quem vide p. 104.) comparavit Wolf. Praef. ad Edit. Iliad. an. 1804. p. LXXI. versum Hipponactis alii ap. Schol. Lycophr. v. 234. Cf. Spitzner. de versu gr. heroico p. 78. s. et Herm. Elem. Doctr. metric. p. 57. ed. altera. — Nr. 15. τ' αὐτοῦ. In Plan. p. 42. St. ἀββιανού. Br. II. 389. nr. 24. An. II. 3. p. 145. V. 4. ἤδη σοι.

P. Pl. ἤδη καί. Br. nescio quare. Vulgatam restitui, junctis verbis, ἤδη Ὡριγένους λέγομαι. — Nr. 16. nomen non adscriptum in Cod. Pal. Ἀββιανοῦ inscribitur in Plan. p. 129. Br. II. 389. nr. 23. An. II. 3. p. 145. V. 2. ἔγχεσι μωρότερος. P.

Nr. 17. νικάρχον. In Plan. p. 179. St. est ἄδηλον. Scholiastes in Wecheliano. Luciano tribuendum esse suspicabatur. Br. II. 354. nr. 21. An. II. 3. p. 34. — V. 1. καὶ παῖς ἄμα. Fortasse scribendum: Ἦν Στέφανος πτωχὸς κηπεύς θ' ἄμα. *pauper et olitor*. κηπεύς est in epigr. Leonidae Tar. p. 411. nr. 332. et ap. Polluc. VII. 110. qua emendatione admissa, sponte apparet, cur poeta Stephano, qui opulentior factus, nomen produxerat, ridiculum nomen Διονυσιοπηγανοδώρον affluerit, quidve rei illi cum ἀγορανόμοις fuerit. V. 2. ἱπποκρατιπιδιάης. P. Br. ἱπποκρατιπιδίας. Pl.

Nr. 18. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 350. nr. 6. An. II. 3. p. 25. V. 1. οὐκ ἐν γ. P. Br. τῇ μὲν. Pl. V. 2. ἀπαντομάτων. P. ἀπὸ ταύτομ. Pl. Br. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτων. Herodot. II. 66. — V. 5. οὕτως βουβ. P. οὕτω. Pl. Br. Illud recipere non dubitavi. Vid. ad p. 169. nr. 161. — V. 6. τεύξεται. P. τέξεται. Pl. Br. — Nr. 19. στρατῶν. Br. II. 331. nr. 96. An. II. 3. p. 127. Varia in hoc epigr. tentavit G. Wakefield ad Lucret. T. II. p. 149. — V. 1. καὶ πίνει νῦν καὶ ἔρα. P. καὶ πίνει καὶ τέρπον. Pl. πῖε in Lectt. corrigit Br. — V. 2. πνόμεθα. priore producta. Vid. Athen. L. X. p. 446. D. E. et Herm. de Emend. Rat. Gr. gr. p. 276. sq. — V. 2. αἰέ. P. αἰέ. Pl. Br. παῖοι συνεσόμεθα. P. τέρψιος ἐξόμεθα. Pl. συνεσόμεθα. Br. P. V. 5. νῦν ἐμοί. P. νῦν ἐν ἐμοί. Pl. Br. νῦν μὲν. corr. Salmasius. νυνὶ μοι. corr. Both. in not. mst. V. 6. κατακλασάτω. P. κατακλυσάτω. Pl. Br.

Nr. 20. ἀντιπάτρον Θεσσαξ. Br. II. 120. nr. 45. An. II. 1. p. 525. V. 1. φεύγετ' ὅσοι. P. φεύγεθ'. Pl. Br. καμασῆνας. P. καμισῆνας et καμασύνας. Pl. Empedoclis vox καμασῆνη. Athen. L. VIII. p. 334. B. Plutarch. T. II. p. 685. F. V. 3. λελογισμένον. P. λελογισμένον. Pl. Br. Suid. T. I. p. 13. in ἀβρός. ἐπὶ μαλακίας τοῦ σώματος κατεργῶς καὶ λελογισμένος. Hoc ad cantus vocisque flexiones translatum. Philostr. Vit. Apoll. IV. 39. p. 180. καὶ ῥῥὰς ἔκαμπτειν ὀπόσας Νέρων ἐλέγιξέ τε καὶ κακῶς ἔστρεψε. — V. 5. ἡμαρ. De natalibus utriusque poetae eodem apud veteres diē celebratis interpretatur cl. Boissonade Vit. Procl. p. 114. s. praeunte Viscontio Iconograph. Tom. I. pag. 62. s. — V. 6. κρατήρ. P. κρητήρ. Pl. Br. —

ὕδροπότας. Demosthen. Or. Phil. II. T. I. p. 73. λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύνετροπός εἰμι τις ἄνθρωπος. quae respexit Philostrate. in Vit. Soph. I. p. 507.

Nr. 21. ^oστράτων. Br. II. 377. nr. 81. An. II. 3. p. 118. Iterum legitur cum insigni varietate p. 605. nr. 242. V. 1. *πρώην*. P. *σαῦραν*. P. Br. *σαῦραν* scripsi, ut *αῖραν*. Vid. Canon. prosod. ap. Hermann. p. 426. — Nr. 22. ^υτ' αὐτοῦ. Br. II. 381. nr. 97. An. II. 3. p. 127. — Nr. 23. ^υἀντιπάρ. Br. H. G. nr. 1. An. H. 1. p. 15. In Plan. p. 179. St. est ἄθλων. V. 3. *μια πᾶσι*. P. Br. *πάντεσαι*. Br. *τάχειον*. P. *τάχιον*. Pl. Br. *ταχίων* corrigit Both. in not. mst. Fortasse *ταχεῖα* latet in lectione membr. V. 4. *μῆνω*. P. *μίνω*. Pl. Br. V. 5. *πίνομεν*. P. *πίνωμεν*. Pl. Br. *καὶ δὴ γάρ*. P. *καὶ γὰρ δὴ*. Pl. Br. Hoc ordine Callimach. in L. P. 49. *καὶ γὰρ δὴ χερσῶ*. et infra p. 593. nr. 159. *καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῖρε*. — Nr. 24. ^υτ' αὐτ'. Br. II. 109. nr. 1. An. II. 1. p. 287. V. 2. *ἡσιώδω*. P.

Nr. 25. ^υἀπολλωνιδ'. Br. II. 132. nr. 1. An. II. 1. p. 352. V. 1. *ὑπνώης*. P. *ὑπνώεις*. Pl. Br. *ὦ ἑταῖρε*. P. Pl. *ὦ ταῖρε*. Br. c. Casaub. in not. mst. V. 5. *ὅθ' οὐ*. Br. *ὅτ' οὐ*. P. Pl. *πολὺς χρόνος*. Pl. Br. *πολὺς πολὺς*. P. Vid. Schaefer ad L. Bos p. 543. — V. 5. *πτόμεσθ'*. prima correpta, ut ap. Theognid. v. 1085. *εἰ πτόμαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω*. Cf. ad nr. 19. — *ἀλλ' ἄγ'*. P. Br. *ἀλλά γ'*. Pl. — Nr. 26. ⁸ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 17. An. II. 2. p. 288. V. 2. *με ἐκ*. P. *μ' ἐκ*. Pl. Br. V. 5. *ὅτ' εἵνεκεν*. P. *ὅθ' οὔνεκεν*. Pl. Br. *εἵνεκεν* praeiuli. p. 565. nr. 411. v. 4. p. 573. nr. 27. v. 4. Oppian. Hal. I. 502. — *ἐγωγε*. P. *ἐγὼ σε*. Pl. Br. Erexi pronomen ob antithesin. — V. 4. *πᾶμπαλι*. P. *τοῦμπαλι*. Br. c. Pl. Illud verum. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 372. et 376.

P. Nr. 27. ^υμακηδονί. Br. III. 120. nr. 33. An. III. 1. p. 233. V. 1. *μυρίπνοε*. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 3. — *συχέντων*. P. *συχῆέντων*. Br. — V. 3. *αἴσαι θ' αἰ τρ*. P. *ἐστὶ γὰρ αἰ*. Br. c. Salm. temere spreta emendatione Lucao Holstenii ad Steph. Byz. p. 308. *ἄσαι θ' αἰ τρ*. Plin. H. N. L. XXXV. 12. 46. de fictilibus: *Samia* (vasa) etiamnum in esculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem et Arretium in Italia: et calicum tantum Surrentum, *'Asta*, Pollentia, in Hispania Saguntum, in Asia Pergamum. — *ἀφῆς*. P.

ἀφ' ὧν. Br. Hoc loco si vera est membr. lectio, corrigendum: Ἄσση θ' ἡ τριπύθητος, ἀφ' ἧς. . Et certe apud Geographos *Asta*, *as* tantum reperitur, non *Astae*, *arum*. — Nr. 28. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 19. An. II. 2. p. 288. In Plan. p. 180. St. ἄδελον. V. 3. ζωρός. P. ζωρόν. Pl. Br. V. 4. ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον. P. Pl. Br. In nonnullis Plan. Codd. ἀγκὰς ἔχων ἄκοιτιν. quod in ἀγκὰς ἄκοιτιν ἔχων mutatum vulgatae praeferebat Br.

Nr. 29. αὐτομεδοντ. Br. III. 331. Edit. Lips. T. II. p. 191. An. II. 2. p. 130. V. 3. λαχάνου σισαρωτίρη. P. λαχάνου χαλαρωτίρη, ἦ. Br. aliud quid lectum fuisse apparet. Quod olim suspicatus sum, λαχάνου σιβρωτίρη, sola Hesychii auctoritate nititur. Fortasse scribendum: αὐτή γὰρ λαχάνου σικαλωτίρη. haec enim languidior tenera *beta*, ut de eadem parte Catull. LXVII. 2. Poeta ap. Etymol. M. p. 647. ed. Lips. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλος τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος. Usitatus σιφλός, quod ex σίπαλος contractum: κυρίως ὁ εἰσιωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Etymol. I. c. p. 648. Cf. Heyn. ad 'Il. ξ. 142. Tom. VI. p. 548. Ruhnken. in Epist. cr. p. 166. Ipsi nonnulla huc pertinentia dedimus in Additam. ad Athen. p. 52. — V. 4. ζῶσα. P. σαῦρα scripsit Br. pēperant. Vid. ad nr. 21. Ad rem obscenam significandam, pronomen abunde sufficit. Junge: ἡ πρὶν ζῶσα (*dum viveret*; nunc enim jam mortua est) ἀκαμπῆς οὖσα. — V. 5. ἐπὶ σοι. Br. ἀνάρμενος ^{αν} παρ. P.

Nr. 30. φιλοδήμον. Br. II. 86. nr. 12. An. II. 1. p. 221. V. 3. οἶμοι καὶ τοῦτο καταβραχύ. P. φθίνει μοι καὶ τ. Br. cum Reiskio. Verbo non est opus; quin ejus omissio peculiarem quandam elegantiam habet. Ad metrum implendum scribe: οἶμοι, καὶ τοῦτ' αὐτό. Frequens hujus pronominis omissio post τοῦτο. Ap. Lucian. Quom. Hist. Scr. §. 8. T. IV. p. 168. καὶ δι' αὐτὸ ἐπίσημοίτησαν. et ap. Liban. T. IV. p. 562. 16. καὶ δι' αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἤρεσκε. fortasse scribendum, δι' αὐτὸ τοῦτο. aut, διὰ τοῦτο. — Mox κατάβραχυν scribendum sit, an κατὰ βραχύ, dubitatur. Vid. Kiesling. ad Jamblich. Protrept. p. 10. Idem est ἐπόβραχυν, quo Lexica carent, ap. Aelian. II. An. IV. 31. ἡσυχῇ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ, βλέπων ἀντίος, καὶ ἐπόβραχυν. ubi novissima verba cohaerent cum ἡσυχῇ. — V. 4. ἡμιθανὲς θνήσκει. mihi quidem videtur ineptum. Suspicebam, ἡμιφανὲς. quum vix dimidia apparuerit, subito concidit. Brunkii ἡμιτελὲς longius recedit.

τερμόριον. P. *τερμόνιον*. Br. *τερμέριον*. corr. Corn. de Pauw in not. mst. Suid. *τερμέρια κακά, τὰ μεγάλα*. Ad Plutarch. V. Thes. c. 11. Parisinus editor p. 358. *τερμέρειον κακόν. ἢ τερμέριον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ. "Ἐστι δὲ παροιμιῶδες, τοῖς μεγίστοις, ὡς ἔοικε, κακοῖς ἐπιλεγόμενον*. In proverbialibus autem locutionibus saepenumero, non sine venustate quadam, pars tantum locutionis exprimitur. *Τερμέρια κακά* corrigebat Petavius ap. Themist. Or. XXI. p. 261. R. ubi vulgo: *τριῶν ἢ τεττάρων πόλεων (βοίων ἔνεκα Cod. Monac.) μερμέρια κακὰ ἐργαζόμενον*. At *μερμέριον κακόν* est etiam in Luciani Lexiphan. §. 11. T. V. p. 190. et *κακῷ μερμέρῳ* in Tragoedia de Rheso vers. 590. Etiam in Philodemi loco, unde progressi sumus, Graefius in Epist. crit. p. 126. tentavit: *τοῦτο τὸ μερμέριον*, aut *τοῦτο, τὸ περ*, vel *τοῦθ' ὃ τι περ μόριον*. *membrum hoc, quantum et qualecunque*. — V. 5. post *τί ποθ'* distinxit Br. Rectius ἔσσεσθαι conjunges cum *ποιήσεις*.

Nr. 31. *ἀντιπαῖρ*. Br. II. 7. nr. 8. An. II. 1. p. 20. V. 2. *ὠρμον*. P. *ὀρνόμενον*. Plan. *ὀρνον*. Br. c. Salm. Dionys. Perieg. v. 85. *ὠρίζεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης*. — *στυφέλω σκοπέλω*. P. V. 3. *ἀσπράπτῃ*. P. Br. *ἀσπράπτει*. editt. Plan. ante Steph. — Nr. 32. *όνέστον*. Br. II. 289. nr. 2. An. II. 2. p. 331. Cf. Hermann. ad Aristotel. Poët. p. 104. V. 2. *ἐν σοι*. Br. V. 4. *ἀστόν*. Antithesis expectabatur; quare *νῆστιν* suspicabar; minus recte. Orell. in Append. ad Isocr. Or. *περὶ ἀντιδ.* p. 405. *αἶον* correxit, quod Latinorum *sicco* respondet. Hoc probandum, si emendatione eget locus.

¶ Nr. 33. *φιλίππ*. Br. II. 224. nr. 45. An. II. 2. p. 180. V. 1. *ἐρπηστήν*. P. Pl. Br. *ἐρπυστήν*. Casaub. ad Pers. Prolog. adsentiente H. de Bosch. T. IV. p. 456. Utraque lectio bene habet. Vid. ad p. 407. nr. 302. — V. 3. *δέ σε*. Pl. Br. Pronomen erexi cum P. — *τίς γὰρ ὀλεῖται*. P. *ἔλοιτο*. Pl. Br. Fortasse scribendum, *ἔλοιτ' ἄν*, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum, et a membr. lectione propius abest. — Nr. 34. *φιλοδήμον*. Br. II. 89. nr. 22. An. II. 1. p. 232. V. 1. *λευκοίνους*. P. *λευκοῖους, στεφάνους* sc. suspicabatur Schneiderus. Mihi Philodemus scripsisse videtur: *Λευκοῦ ἃ δὲ πάλι δῆ*. Depravatum *αν* in *οῦ*, ut ap. Maxim. Tyr. Dissert. VII. 6. p. 114. in *οὖν*, ubi vid. Davis. *αὖ πάλιν* hoc ordine Sophocl. in Trachin. v. 1090. Vid. Schaefer. Meletem. p. 39. Heindorf. ad Platon. Dial. Sel. T. II. p. 47. Inter praestantissimos et pretiosissimos

florum coronariorum numeratur τὸ λευκόιον. Vid. Theocr. Eid. VII. 62. Athen. L. XV. p. 680. E. — πάλι δεῖ. P. Br. πάλι δὴ scripsi c. Apogr. Vossiano, ut iterum v. 2. ubi etiam Br. πάλι δὴ edidit. Vid. ad p. 97. nr. 59. p. 243. nr. 241. v. 11. — ἔχειν. P. ἰδεῖν. Br. cum Salm. in Plin. p. 745. E. 747. F. Repetito ejusdem verbi nihil offensionis habet. V. 3. ἔχει. P. ἔχειν. Br. V. 5. πλαγιάλων γεύσατε. suspecta verba. Num legendum, πλαγιάλων κροῦσατε? Κροῦμα et κρούειν de tibicinibus usurpata illustravi in Animadverss. T. I. 2. p. 553. V. 7. βάκχω. P.

Nr. 35. τ' αὐτ. Br. II. 29. nr. 23. An. II. 1. p. 254. V. 1. ωῖόν. P. Vid. ad p. 563. nr. 568. — στέφανος. P. στεφάνους. Br. V. 5. σάμβαλα. Vid. ad p. 193. nr. 267. v. 6. — V. 6. καὶ δεκάτης. P. τῆς δεκάτης. Br. c. Reiskio. Articulo facile caremus. Sic p. 513. nr. 44. αὔριον εἰς λιτὴν σε καλιάδα . . ἐξ ἐνάτης ἔλκει μουσοφιλῆς ἔταρος. — Nr. 36. φιλίππον. Br. II. 212. nr. 3. An. II. 2. p. 140. V. 2. οἶνωπαῖς. P. οἶνωπός. Br. fortasse recte. Quae autem olim ad tuendam lectionem Cod. scripsi, eorum nunc partem deletam velim. οἶνωπὸν γένον illustrat Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 1167. Cf. Porson. ad Mede. v. 1363. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 516. Si vera est Cod. lectio, ἀμφὶ causam significat. Apoll. Rh. IV. 1066. ἦτορ . . εἰλεῖται πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνησιν. Vid. Br. ad L. II. 96. p. 61. Hesiod. "Ε. καὶ 'Η. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχουσι. Pindar. Pyth. I. 22. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων διέλγει φρένας, ἀμφὶ τε Λατοῖδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. V. 5. φίλον ἔλκων. P. φίλος ἔλθων. Br. c. Toupio. Cave quid mutes. Cf. Philodemus p. 513. nr. 44. in loco paulo ante laudato ad nr. 35. Strato p. 596. nr. 175. κἀκεῖ Τειρεσίην ἣ Τάνταλον εἰς πότον ἔλκε. Philostr. Imagg. I. 4. p. 769. ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄματι, καὶ οἶον ἔπνον ἔλκοντι. In his invitandi sensu gaudet hoc verbum; ap. nostrum pro allidere et tentare usurpatum. Lysias in Or. de Eratosth. Caede in Oratt. Gr. T. V. p. 14. ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾶς τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθυσὼν εἴλκες αὐτήν.

Nr. 37. ἀντιπάτῳ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 120. p. 691. V. 5. θέρμη κροκναῖ οὐτε. P. θερμὴ κρόκνος, οὐτε. . correxit cl. editor, probante Schaefero ad Gregor. Cor. p. 541. not. Cf. Hesiod. "Ε. καὶ 'Ημ. 534. — V. 6. ἀποσκήλη. Vid. de hac voce T. H. ad Lucian. T. I. p. 442. ed. Bip. — Nr. 38. πολέμῳ

βασιλεῖ. Br. II. 184. nr. 1. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 180. St. est ἀδέσποτον. P. V. 6. γινόμεθ'. P. γιγνόμεθ'. Pl. — Nr. 39. μακηδονίου θεσσαλονικεῖ. Br. III. 115. nr. 17. An. III. 1. p. 221. — Nr. 40. ἀντιστίου. Br. in Lectt. p. 195. Edit. Lips. T. II. p. 259. An. II. 2. p. 320. V. 1. εὐμενέος. P. Εὐμένεος scripsi. Vid. ad p. 76. ad Titul. Epigr. Cyzicenororum. — V. 3. ἐξώσατο. P. ἐζώσατο. Br. c. Dorvill. ad Char. p. 57. — V. 5. ωνας ὑμῖν καδμε. P. ὦνα σύ μιν, Καδμεῖε. Br. c. Dorv. V. 6. ἡβήτας. Hesych. ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας. Ap. Callim. L. P. 109. παῖδα τὸν ἀβατάν, ubi ὄξυτονεῖται, ut etiam alibi. — ἄγει. P. ἄγοι. Br. cum Dorv. Scripsi ἄγη, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum.

Nr. 41. φιλοδίμ. Br. II. 86. nr. 14. An. II. 1. p. 223. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον est et mutilum. V. 1. τριηκόντεσσιν. ut p. 615. nr. 3. τριηκόντων μῆλων. p. 635. nr. 123. τριηκόντων ταλάντων. Ap. Hesiodum *E. κ. H.* 694. μήτε τριήκοντα ἐτέων. vulgo; meliores τριηκόντων. Vide Gaisford. ad Poëtas gr. minor. T. I. p. 52. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 154. V. 2. βρότον. P. βιότον. Pl. Br. V. 3. om. in Plan. V. 4. συνετῆς. Supra nr. 25. ἡ ουνετὴ κροτάφων ἄπτεται ἡμετέρων. Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 4. ed. R. ἀκμαζούσης γὰρ ἤδη συνείσεώς ἐστι, καὶ πολιαῖς κατηρτυμένης ἡλικίας ἡ τούτων γνώσις. ubi vid. Fr. Gölherum. — ξανθίπην. P. ξανθίπην. Pl. ξανθίπην. Br. Ex membr. lectione subnata suspicio, poëtam scripsisse: Ξανθοῖ, τῆς ουνετῆς . . . ubi articulus vi non caret. Xantho Philodemum amatam fuisse constat ex p. 88. nr. 4. p. 454. nr. 570. Idem tamen Xanthippen celebrat p. 106. nr. 131. Quare nihil mutandum. — V. 6. τέφει' ἐν κρ. P. τέφει' ἐνὶ κρ, Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate nixum. Sed Philodemum scripsisse arbitror: καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τέφεται ἐν κραδίῳ. ut p. 105. nr. 124. καὶ πῦρ τέφεται ἐγκρόφιον. — κραδίην. P. Pl. κραδίᾳ. Br. V. 7. 8. absunt a Plan. αὐτήν. P. αὐταί. Br. quam correctionem hiatus falsam esse arguit. Aliquid tamen in his versibus ad scripturae sensusque integritatem desiderari, facile apparet.

Nr. 42. κριναγόρ. Br. II. 148. nr. 30. An. II. 1. p. 404. V. 1. εἰ καὶ σοὶ ἰδραῖος. Dura productio enclitici pronominis; quam facile vitasset poëta, si scripsisset: εἰ καὶ αἰεὶ σοὶ ἰδραῖος ἔην βίος. V. 3. ὄφρ' ἂν ἐκείναις. P. ἐν ἐκείναις. Plan. ὄφρ' ἂν ἐκείνας. Br. ὄφρα κ' ἐπαινῆς Διήμητρος, corr. Scaliger ad Tibull. p. 168. unde Boschius

T. IV. p. 264. fecit, ὅφρ' ἂν ἐπαινῇς Δ. Variis his emendandi conatibus meum quoque addere liceat: ὅφρ' ἂν ἐκείνη. i. e. ἐκεῖ. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. Boisson. ad Philostr. Her. p. 355. Ap. Liban. T. IV. p. 319. 22. ad vestigia Cod. Monac. nr. 96. scribendum: ἄπιθι μὲν, ἀλλ' ὡς ἐμός, ἀλλ' ὡς εἰς κακίην (εἰς κακίην Cod.) Μακεδόνων. — V. 4. δημήτριος. P. δῆμητρος. Pl. Br. μεγάλας. P. Pl. μεγάλων. Br. qui quum ἐκείνας scripsisset, duo epitheta cumulari nolebat. — V. 5. τῶν ἀπό. P. ἄπο. Pl. Br. κῆν. P. κῆν. Br. κῆν. Pl.

Nr. 43. ζωνᾶ. Br. II. 80. nr. 1. An. II. 1. p. 201. In Plan. p. 180. St. ἄθλον est. V. 2. γενόμεν. P. Pl. γενόμεν. Br. qui tamen in γαίης et πεπονημένον nihil novavit. — ὅφ' ὦ. P. ὅφ' ἄ. Pl. Br. — Nr. 44. φιλοδήμου. Duos priores versus cum parte 3^{ui} edidit Br. in Lectt. p. 145. ex Salmas. Not. in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 633. integrum primus dedit Editor Philodemi de Music. in Praef. pag. 10. Vid. in Paralip. I. nr. 121. p. 692. s. V. 2. ἔταρις. P. ἔταρος. Br. c. Salm. V. 3. εἰ δ' ἀπολείψης. Vid. ad p. 122. nr. 227. De enuntiationum conjunctione per εἰ . . . ἀλλά cf. ad p. 387. nr. 190. — V. 5. ὅψει . . . ἐπακούσῃ. Sic Lucian. T. V. p. 125. ὅθεν καὶ ὅψει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. ὅψει utitur Crinag. p. 451. nr. 555. v. 4. — V. 6. πολὺ. P. V. 6. στρέψης ὄμματα. Ob haec verba nescio quid paederastici in hoc epigr. suspicabatur editor Neapolitanus; sine causa idonea. Obiter corrige anapaestos Cratini ap. Schol. Aristoph. Vesp. 1021. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν. qui sic videntur restituendi: μισεῖς γὰρ τὰς γε γυναῖκας· Πρὸς παιδικὰ δ' αἶτε τρέπεις τὸν νοῦν. . . .

P. Nr. 45. ὀνέστου. Br. II. 290. nr. 5. An. II. 2. p. 355. V. 1. ὅς δὲ κ' ἀνάγκη. P. Pl. ὅς δ' ἐπ' ἀνάγκη. Br. nescio quare. V. 5. πολλὸ μεθεῖς. P. πολλυμεθεῖς. Pl. Br. τὰ δ'. P. τὸ δ'. Pl. Br. In Plan. vulgo post μέτρον distinguitur; rectius post ποθῆνας Br. Ultimum hoc distichon pro peculiari epigr. habebat Scaliger in not. mst. — Nr. 46. ἀντιμεδον κνζικηνοῦ. P. ἀντομέδοντος κνζικηνοῦ. Planud. Br. II. 208. nr. 4. An. II. 2. p. 131. V. 1. ὅτε πίνομεν. P. Br. ὅτ' ἐπίνομεν. Pl. — Nr. 47. ἀνακρέοντ. In Anacreont. editt. nr. 15. Plan. p. 174. St. V. 1. μέλει γύγσω. P. γίγσω. Pl. τὰ Γύγσω. vulgo ap. Anacr. V. 4. οὐκ ἀρνέω. P. οὐκ αἰνέω. Vulg. οὐδὲ φθορῶ. Pl. De litteris ρ et ι confusis vid. p. 201. nr. 315. v. 4. p. 261. nr. 374. v. 5. — Nr. 48. sine lemmate. Est in Plan. l. c. In editt. Anacr.

Od. XVII. V. 3. quo Pal. caret, addidi ex Pl. et editt. ubi praeterea hic versus legitur: *τί γάρ μάχαισι κἄμοί;* quo carere possumus, dum alterum sensus et particula adversativa addi jubebat. V. 6. *κατ' αὐτοῦ.* P. Pl. *κατ' αὐτό.* vulgo. Rarior structura praepositionis in hac significatione. Anacr. Od. VI. 10. *κατὰ πηκτίδων ἀθύρων.* Ib. Od. X. 16. *οὐ κατὰ φλογὸς τακίση.* V. 7. *μὴ ἀμάξας.* P. *μὴδ' ἀμάξας.* Pl. *μὴδ' ἀμάξας* et *ἄμαξαν* vulgo. In Cod. Palat. Od. Anacr. *μὴτ' ἄμαξαν.* Hesiod. "E. καὶ 'H. 637. ed. Br. *εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν.* Cod. Gothan. *ἐπ' ἄμαξαν.* Vid. Gaisford in Poet. Minor. T. I. p. 52. V. 10—12. Sic hi versus etiam in Plan. exhibentur. In editt. Anacr. longe aliter.

Nr. 49. *εὖνον.* i. e. *εὐνον.* Br. I. 166. nr. 15. An. I. 1. p. 327. In Plan. p. 180. St. *ἄδῃλον.* De justa vini mensura insignis est locus Panyasidis ap. Athen. L. II. p. 36. D. E. ubi v. 13. s. Codd. sic habent: *μὴ σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέροη 'Εοθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσει τελευτήν.* Minus recte h. l. tractavit cl. editor. Scr. *'Εοθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν.* V. 3. *χαίρει κ. δὲ τρισὶν Ν. τ. P. χαίρει κ. τρισὶ νυμφαῖς τέταρτος αὐτός.* P. Br. In lectione Cod. parum commoda est sedes particulae adversativae. Hanc in suum locum restitues verbis in hunc modum collocatis: *χαίρει δὲ τρισὶ κινῆμενος Νύμφαισι τέταρτος.* V. 5. *ἀπέστρα μὲν.* P. *ἀπέστραπται μὲν.* Pl. Br. V. 6. *βαπτίζει.* P. Br. *βαπτίζεται δ'.* Pl. ubi Scaliger *βάπτισται* corr. in not. mst. Sic sensu translato Heliodor. L. IV. 17. p. 255. *ἐπειδὴ μέσαι νύκτες ὕπνω τὴν πόλιν ἐβάπτιζον.* Ib. L. II. pag. 90. *ὁ δὲ Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει μαθὼν, καὶ τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένον.* Liban. T. IV. p. 142. 21. *μήκισιν ἀπείροις λόγων βέβλημαι* (fort. *ἐμβέβλημαι*), *ἀδολεσχίαις βεβάπτιομαι.* Cf. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. T. I. p. 61. Obiter corrigam distichon Alcibiadis, si vera est fabula, quod ex Schol. Platon. inedito exhibuit Cruzerus ad calcem Plotini de Pulcrit. p. 465.

*Βάπτεις μ' ἐν (βάπτε μ' ἐν Cod.) θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σὲ
νύμασι πόντου*

βαπτίζων ὀλέσω νύμασι πικροτάτοις.

V. 6. *τῷ θανάτῳ.* P. *τῷ.* Br. *τοῦ.* Plan. — Nr. 50. *αἰτομίδον.* Br. II. 209. nr. 10. An. II. 2. p. 136. — Nr. 51. *ἄδῃλον.* Br. III. 158. nr. 38. An. III. 1. p. 309.

P. Nr. 52. *ἄδῃλον.* Br. III. 157. nr. 32. An. III. 1. p. 305. V. 1. *παιδεῖω θρασίδουλε.* P. *παρθενικῇ θρασίδουλε.* Pl. *Θρασίβουλε.*

Br. c. Dorvill. ad Char. p. 555. Alterum nomen graecum esse non videtur. — Nr. 53. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 39. An. III. 1. p. 309. V. 1. τὸ ῥόδον. Locis in Animadversionibus laudatis adde epigr. Gregor. Nazianz. nr. 98. ἀλλ' ἔπατο ἐκ βιώτοιο, ὧς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν (Cod. ἀκανθῶν), ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. — Nr. 54. παλλαδα. Br. II. 407. nr. 4. An. II. 3. p. 200. V. 1. λέγουσαι . . . ὄρεῖν. Iis, quae in Animadversionibus dixi, adde Schaefer. ad L. Bos p. 596. V. 3. εἰ λευκὰς φέρω τρίχας. P. φορέω. Pl. Br. qui tamen malebat, εἴ τε φέρω λευκὰς τρίχας. Lenius etiam foret: εἰ λευκὰς φέρω τρίχας i. e. τριφω, ἔχω. ut Oppian. Hal. III. 643. Κεστρέα . . . ἀκούει Φέρβειν πρηῦτάτον τε δικαιοτάτον τε νόημα. fere ut Pindar. Pyth. V. 146. κρέσσονα μὲν ἀλικίας νόον φέρεται. Τρέφειν τρίχας etiam apud prosaicos occurrit. V. 5. μύροις καί. P. μύροις καί. Pl. Br.

Nr. 55. τ' αὐτοῦ. Br. II. 412. nr. 24. An. II. 3. p. 212. Hoc distichon cum praecedente epigr. videtur jungendum. Pro peculiari enim epigrammate vix potest haberi. V. 2. exhibui lectionem P. In Lectt. Ald. 1. legitur: αἰψα δ' ἀναθερμαίνων ψυχρομένην κραδίην. quod Ald. 2. 3. repetunt. Reliquae: ὀγγυμένης καθαυαῖς εὐύλοις τιάλοις. — Nr. 56. ἄδηλον. Br. III. 166. nr. 81. An. III. 1. p. 352. V. 2. γινώσκει. P. γινώσκει. Pl. V. 5. ῥοπήν μόνον. P. Pl. ῥοπή. Br. recte. σόν. P. σοῦ. Br. c. Salm. τις. Pl. — Nr. 57. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 43. nr. 26. An. III. 1. p. 70. Cf. quae de Isidoro quodam narrat Suid. in Ἀπίκιος. T. I. p. 266. s. V. 7. γέρων. P. γέρον. Pl. Br.

Nr. 58. μακηδονίου ὕπα. Br. IH. 116. nr. 18. An. III. 1. p. 221. P. V. 5. ἄλος χορός. P. φίλων χορός. Pl. Br. V. 6. κάμνον pendet ab ὕπα, ut συνέπινε. Severioribus poeta vini, quod ipse potaret, culturam committit. Grotius vertit: Qui volet, in crassa sudet ephemeride. legens itaque ἐφημερίσιν, quod mihi argutius videtur esse quam verius. — Nr. 59. τ' αὐτ. Br. III. 116. nr. 19. An. III. 1. p. 225. V. 3. σπένδοντες. P. σπένδοντες. Pl. Br. Sic ap. Liban. Tom. IV. p. 811. 2. ἡμεῖς δὲ εὐθυμέϊτε καὶ σπενδετε τὴν ἐκείνου καθαιρέσιν. scr. καὶ σπένδετε. Ibid. post paucos versus: διὰ ταύτην οἶν, γησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν δὲ καὶ μάλα δικαίως. scr. διὰ ταύτην οἶν, γησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν; λύσομεν δὲ καὶ μ. δ. — V. 4. ἄλλοισιν. P. Pl. ἄλλοισι. Br. V. 5. καὶ ante ἐχέτλη om. P. supplet

Pl. Br. V. 8. ἀσταφίς. Sic Bacchus gloriatur ap. Nonn. Dion. XII. 338. 29. εἰδαρ ἐγὼ μερόπεισαι, καὶ οὐ πόμα μούνον ὀπάσσω.

Nr. 60. παύλου σιλεντι^{ον}. Br. III. 83. nr. 40. An. III. 1. p. 153. V. 1. 2. σπείσαμεν et ὤσαμεν. P. σπείσομεν et ὤσομεν. Pl. Br. ut mox v. 6. λείψομεν. Futurum vi adhortandi gaudet. Homer. Od. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλυθμόν μὲν ἑάσομεν . . . δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα. Ap. Achillem Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσομεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσομεν. frustra Bodenius cogitabat de παρασκευάσωμεν. V. 2. ἀνδρογόων. P. ἀνδρογόον. Pl. Br. Non satis causae esse videbatur, cur a membr. recederem. V. 4. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 5. αἰμαλίᾱ. P. αἰμαλίων. Pl. Br. V. 7. γὰρ ἐπύδων. P. δ' αὖ νεπύδων. Pl. In membr. error ortus e permutatione litterarum γ et ν, de qua vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. V. γ. αἰ καὶ μέθο. P. καὶ om. Pl. Br. ἔστιν. P. ἔστω. Pl. Br. Ap. Liban. Tom. IV. pag. 342. 13. οὐκουν οὐδεὶς Ἀθηναίων μετ' Ἐρετριέων ἐδέθη· τοῦτ' ἔστιν ἡ χάρις, ἄδειον αὐτὸν ἀποθανεῖν. sensum restitues scribens: τοῦτου ἔστω ἡ χάρις. huius beneficii retributio esto, ut Miltiadem vinculis solutum mori sinatis. V. 10. ἐθέλει. P. ἐθέλοι. Pl. Br. — Nr. 61. μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 116. nr. 20. An. III. 1. p. 223. V. 5. οὐδεδιδάχθη. P. οὐδ' ἐδ. Pl. Br. — Nr. 62. παλλαδα. Br. II. 415. nr. 29. An. II. 3. p. 216. V. 5. παφίη. P. τέρπειο καὶ σκίρτα. Pl. V. 6. τύχη. P.

Nr. 63. μακηδονίου ὑπάτ. Br. III. 116. nr. 21. An. III. 1. p. 224. P. V. 4. ἀντι πίθον. P. ἄγχι πίθος. Pl. Br. Strenuis potatoribus convenit ληνὸς ἀντι πίθον. Nec tamen vulgata commendatione caret. Nonnus Dion. XX. p. 538. 16. Πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ Ἰσταται εὖϊα δῶρα δεδεγμένος. Et paulo post: Εἰμι Πίθος προτέρωιο συνώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ Δέχνημαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόνον. V. 6. παναστρέοις. P. παναστραίοις. Pl. Br. μαρναμένην ἐθέλης. P. μαρναμένην optimus Plan. codex ap. Br. Vulgo μαρναμένειν ἐθέλω. Pl. μαρνάμεναι. Br. cum Scaligero in not. mst. Dedi, quod etiam Hermannō in mentem venit ad Orph. p. 771. μάρναμαι, ἣν ἐθέλης. — V. 8. ἀταρβήτου Βρομίον. Vid. Mitscherl. ad Horat. III. Od. 21. 16. T. II. p. 215. Huc retulerim fr. Panyasidis ap. Athen. II. p. 37. Λ. οἶνος . . . ἀλεξίκακον, πάση συνοπηδὸν ἀνίη. ubi paulo melius Stobae. Tit. XVIII. p. 101. ed. Gr. πάσης συν. αἰοιδῆς, quod fortasse tuearis, adhibito alio ejusdem poetæ versu: ᾧ (οἶνω) πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν

αοιδαί, πάντες ὀρχησμοί. ita tamen, ut legatur, πάση συνοπηθὸν αοιδῇ. Sed utramque lectionem conciliare licet, scribendo: πάση συν. αδείῃ. quod vinum aerumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit, securitatemque tribuit. Diphil. ap. Athen. L. II. p. 35. D. Bacchum laudat: ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ μύθος . . Τὸν τ' ἀσθενῇ τολμᾷν τι, τὸν δειλὸν θρασσεῖν.

Nr. 61. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 42. nr. 24. An. III. 1. p. 67. V. 4. νήχετ' ὑπέρ. P. νήχεθ'. Pl. Br. V. 5. ἀρυσσάμενοι. P. Pl. ἀρυσσάμενοι. Br. ἀρυσσάμενοι requirebatur. Sed vulgata mutatione prorsus non eget. — ἤνομεν. P. Br. quaedam editt. Pl. ἤνομεν. Euripid. Androm. 1132. ἀλλ' οὐδὲν ἤνευ. Herodot. I. 189. ἤνετο μὲν τὸ ἔργον. ubi vid. Wesseling. p. 89. 35. Plurimae editt. ἤνιετο. V. 8. κατηγλάισεν. P. Pl. κατηγλάισε. Br. V. 10. βάνχω et πασίη. P. V. 12. τοῖς δ'. P. τῆς δ'. Pl. Br. ἐλπωρή. P. ἐλπωρῇ. Pl. Br. — In fine paginae novi tituli initium: πολλή κατὰ τὸν βίον τῶν σκωπτικῶν ἐπι. . . In nova pagina sic habetur:

Ρ. Πολλή κατὰ τὸν βίον τῶν σκωπτικῶν ἐπιγραμμαμάτων ἢ χρησίων. φιλεῖ γάρ πως ἄνους ἢ αὐτὸς εἰς τινὰς παίζειν, ἢ ἑτέρον πρὸς τοῖς πλησίον ἀποσκώπτοντας ἀκούειν ὅπερ οἶμαι διὰ τῶν ἐξῆς τοῖς παλαιοῖς γινόμενον ἐπιδειξόμεν. Quae sequuntur epigrammata, mere sunt scoptica, quum in praecedentibus pauca tantum hujus generis cum συμποτικαῖς mixta essent.

Nr. 65. παρμενίων. Br. II. 201. nr. 4. An. II. 2. p. 112. V. 2. κοίτη δ' εἰ τὸ δυνηροτέρα. P. ἔστ' ὀδυνηροτέρα. Br. c. Reisk. — V. 2. εὔχετο bis P. Brunkius primum εὔχετο, tum ἡέχετο dedit. Illud magis probant Grammatici. Vid. Herod. ab Hermann. editum §. XXXVIII. p. 314. V. 4. γιλίς. P. γίλλις. Br. φυλλίς. Reisk. — Nr. 66. εἰς γραῖαν ἀντιφίλου βιζ. Edidi in Animadverss. II. 2. p. 412. Huschk. Anal. cr. p. 225. Paralip. I. nr. 122. p. 693. V. 2. ἐπ' ἀνθρακίῃ. ἐπὶ de causa efficiente rarius obvium. Sic tamen Agath. pag. 153. nr. 289. καὶ θίλεται οὗτ' ἐπὶ χρυσῷ, Οὕτε ζωροτέρω μέζονι κισσόνβιφ. Apollon. Rhod. IV. 1659. καὶ τοὶ μὲν ἵπτεκ βελήων ἱρίσαντο Νῆ' ἐπ' ἱερσμοῖσιν. — ἀνθρακίῃ. minus recte excusum pro ἀνθρακίῃ. De carbone accipe, ut p. 591. nr. 166. τέττην θέσθε με κἀνθρακίην. V. 3. βάψεις. P. βάψης scribendum erat. V. 5. ταῦτα γελοῖα. vix sincera lectio. Non magni tamen facio, quod suspicatus sum: οὐδὲν ταῦτ' ἀγαλῖ os. nihil te haec ornabunt. Orellus in Append. ad

Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrigit: οὐδὲν ταῦτα· γελοῖο, καὶ ἦν . . . ubi particula ἄν aegre caremus. Apud Manethon. V. 21. μύθοις οὐρανίοις φέρων παρέθθη γελοῖα, fortasse scribendum, παρέθθη ἀγελαῖα. vilia et communia bene opponuntur divinis et coelestibus; et bene jam respondent proxima, χρόσεα χαλκείοισιν. — καὶ ἦν τι πλείον ῥέξ. P. ἦν ἔτι πλείονα ῥέξης correxi cum Huschkio. Caeterum hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis antiquo tamen.

P. Nr. 67. εἰς γραῖαν μνρίνον. Br. II. 108. nr. 4. An. II. 1. p. 285. V. 1. ὅ τετρακῦσί. P. ὅ τετρακῦσί. Pl. Br. Scripsi τετρηκῦσί. V. 2. λαῖ κορων ἐκάβη. P. πεντακῶρων Ἐκάβη. Plan. Λαῖ κορωνεκάβη. Br. V. 3. μάμη. P. μάμμη. Pl. Br. V. 4. βάπτε τάς. P. βάπτε δὲ τάς. Pl. Br. λίγε πᾶσι. P. Pl. Br. παιοι malebat Heraldus in Anim. ad Martial. X. 67. p. 206. — Nr. 68. εἰς γαῖαν λουκίλλον. Br. II. 323. nr. 31. An. II. 2. p. 461. V. 1. λέγουσι. P. λέγουσιν. Pl. Br. V. 2. μελανωτάτας. P. μελαινοτάτας. Pl. Br. — Nr. 69. εἰς γραῖαν τ' αὐτοῦ. Br. II. 323. nr. 32. An. II. 2. p. 461.

Nr. 70. εἰς . . . λεωνίδα ὑόψιμον. Br. II. 191. nr. 7. An. II. 2. p. 89. V. 3. τὸν γάρ. P. καὶ γάρ. Pl. Br. Membr. lectionem ex τοιγάρ depravatam esse apparet. ποτέ. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui. Saepe ποτέ refertur ad νῦν. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. I. 18. — εἰς ἄκ. P. ἐς ἄκ. Pl. Br. — Nr. 71. εἰς γραῖαν νικάρ. Br. II. 352. nr. 12. An. II. 2. p. 30. In Plan. p. 136. St. ἄδηλον est. V. 1. νεικονόη. P. νικονόη. Pl. Br. V. 2. ἰδεν. P. εἶδεν. Pl. Br. — Nr. 72. εἰς γραῖαν βάσσου σμυρνάιον. Br. II. 160. nr. 2. An. II. 2. p. 19. In Plan. p. 154. St. Nirarcho inscribitur. V. 1. κοτύταρις. P. κοτιτταρις. Pl. κοτύταρις. Br. ex Theocriti, ut videtur, Eid. VI. 40. V. 2. γαῖα. P. V. 3. ἐλάφος. P. ἐλάφου. Plan. Br. V. 5. ζώει αἰ κλεπουσα. P. καὶ λείσσουνσα. Pl. Br. In lectione membr. duae confluerunt lectiones, λείσσουνσα et βλέπουσα.

Nr. 73. εἰς γραῖαν νικάρ. Br. II. 549. nr. 4. An. II. 3. p. 22. V. 1. τί γάρ οἶσθα ὅτ' ἡ νέα. P. σὺ γάρ οἶδας ὅτ' ἦν νέα. Br. τὸ πάροιθεν ὅτ' ἦν νέα. correxit V. D. in marg. Ap. Lennep. σὺ γάρ οἶσθα, et τί γάρ οἶσθα Corn. de Pauw in not. mst. Scripsi mutatione lenissima: τί γάρ; οἶσθ' ὅτ' ἦν νέα. Saepe sic τί γάρ; orationi interjicitur. Vid. ad p. 91. nr. 25. et mox p. 521. nr. 85. et nr. 91.

Heindorf. ad Platon. Dialog. T. IV. p. 328. Etymol. Magn. p. 687. ed. Lips. τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ· ἀντί τοῦ; πῶς γάρ οὐ; διατί γάρ οὐ; — V. 3. εἰρήσει τεχνίτην. P. εὐρήσεις omnia, quae vidi apographa; etiam τεχνίτην est in pluribus. Frequentem errorem in terminationibus ῆς et ῖς attigimus ad pag. 404. nr. 293. pag. 420. nr. 373. V. 4. εὐεπίτακτον. P. verissime. εἰς ἐπίτακτον. Br. V. 5. ἦν θελήσει. P. In marg. Ap. Voss. ἦν γε θελήσει. Rectius Br. ἦν ἐθελήσῃ. Putabam olim legendum esse: ἦν ἐθέλῃ τις, nec fortasse inepte, quum syllabae ῖσ et ῑσ facile inter se permutantur. Sed accensus in Cod. sedes efficit, ut scribendum existimem, ἦν ἐθελήσῃς. V. 6. ἐκ τούτου. P. καὶ τούτου. Br. Copula abesse non potest. V. 8. ἦν μη διδῶ. P. ἦν μηδέν, verbo deleto, Br. nec aliter C. de Pauw in not. mst. Recte me scripsisse existimo, ἦν μὴ δῶ.

P. Nr. 74. εἰς γραῖ καφ^υ τ^υ αν^τ. Br. III. 160. nr. 3. inter epigr. Bassi, nescio quo errore. In Planud. enim p. 135. St. Nicarcho inscriptam. An. II. 20. nr. 20. V. 1. ὀνήσιμε. P. ὀνήσιμε. Pl. Br. V. 3. εἴπωμεν. P. Pl. εἴπω μὲν. malebat Br. Mutatione non opus. Saepe enim transitus fit a plurali ad singularem, et contra. — V. 6. ἔφερον. P. Pl. ἔφερε. Br. V. 7. ἀνοπον. P. ἦν ὀπόν. Pl. Br. πόκον corrigi Scaliger in not. mst. quod proximo δοκόν melius convenit. Tum legendum erit, ἂν πόκον. V. 8. πινῶν εὐθύς. P. πεινῶν εὐθύ. Pl. Br. V. 9. ἂν δὲ τύξον. P. ἂν δὲ γε τ. Pl. Br. V. 10. ὁσλως. P. ὅλως. Pl. Br. λέγω, οὐ ποτ'. Hiatus mora in legendo excusabilem reddit. Eidem Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 307. mederi conatur sic: ὅξος ἐπαισθάνεται δ' οὐποθ' ὅλως, ἃ λέγω. Veteres tamen longiora vocabula in fine pentametri collocare solent. — Nr. 75. εἰς πύκτας λουκίλλου. Br. II. 320. nr. 17. An. II. 2. p. 449. V. 1. τοιοῦτος. P. Pro hac voce omissa in ed. pr. Flor. et Ald. 1. βέλτιστος suppletur in Ald. 2. 3. Asc. St. τοιοῦτος restituit Br. Sic etiam Σιβαστὲ rediit in locum vulgatae τὸ πρόσθεν. V. 2. ὀφρῶν. P. ὀφρύν. Pl. Br. Ne brevis esset syllaba in caesura, pentametri Graec. Ep. cr. in Bucol. gr. p. 46. ὀφρῶς corrigi. Quod necessarium non videbitur Spitznerum consulentibus de Versu Graec. Heroico pag. 67. sq. V. 4. μηδετό λαβεῖν. P. τὸ abest a Pl. Br. — πατρικῶν. Euripid. Ion. 1304. ἡμῖν δὲ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 363. — V. 6. Aelian. H. An. VIII. 10. de elephantis locutus, ut de pugilibus: τὰ πρόσωπα δὲ ἐκθλιβομένων τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ῥινὸς συνθλίω-

P. 480. nr. 762. ἀλλὰ Κυθείρη Ἄνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἴλετο λαθριδίως. pag. 615. nr. 3. Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν . . . αἰνόμεναι κόλποιο.

Nr. 82. εἰς δρομέας νικάρχον. Br. II. 352. nr. 13. An. II. 3. p. 31. V. 1. ἀρκαδία. P. V. 3. εἰς φίλος, ὁ παρακελεόμενος. Vid. Wyttenb. ad Platon. Phaed. p. 126. Boisson. ad Marin. V. Procl. p. 95. V. 5. παραγίνεται. P. παραγίνεται. Pl. — Nr. 83. λουκίλλον. Br. II. 320. nr. 15. An. II. 2. p. 448. V. 1. τὸν σταδίην. omnes. τὸν σταδιῇ scripsi c. Scaligero in not. mst. quam correctionem probat Schneider. in Lex. Gr. V. σταδίας. Noster p. 531. nr. 163. καὶ σταδευς Μενεκλῆς. Themist. Or. XV. p. 196. A. εἰκέναι δολιχοδρόμῳ μᾶλλον ἢ σταδιεῖ.

Nr. 84. του αν. Br. II. 319. nr. 11. An. II. 2. p. 446. V. 1. τις. P. V. 2. ὅλως. P. Pl. ὅμως. Br. non inepte. Aelian. H. An. X. 50. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν παρούσάν μοι χρῆσιαν σεμνὰ ὄντα ὅλως οὐχ ὀρᾷ πω. scripsit, ni fallor: καὶ ταῦτα μὲν . . . σεμνὰ ὄντα ὅμως οὐχ ὀρᾷ πω. at haec, licet per se speciosa, ad praesentem tamen rem fortasse non faciunt. Contra ap. Liban. T. IV. p. 897. 21. ὅμως δ' ἐπ' ἐκείνων ἀκόλαστος μὲν ἡ γνώμη. scr. ὅλως. et omnino in illo crimine animus impudicus est, nulla autem feritas. — V. 3. δίσκω μὲν γάρ. P. μὲν γάρ etiam Plan. μὲν τοι. Br. Vulgata bene habet. Luctae certamen ille susceperat; etiam in stadio nonnihil progressus fuerat; disci autem et saltus ne mentio quidem poterat fieri: nam illi ὅλως οὐκ ἤγγισε κ. τ. λ. Saepe particulae μὲν γάρ junguntur. Od. α. 173. 392. Theogn. 285. Infra p. 601. nr. 211. p. 569. nr. 3. V. 5. ἡκόντιζον. P. ἡκόντιζεν. Pl. Br. Sensus postulare videtur, ut scribatur, ἡκόντιζ ἄν. V. 6. πέντε τριαζ. P. junctim Pl. Br.

Nr. 85. του αν. Br. II. 320. nr. 16. An. II. 2. p. 449. V. 2. πάντοθεν. P. πάντοθε. Pl. Br. V. 3. κείσθαι τινά. P. V. 4. λιθίνων. Liban. T. IV. p. 717. 7. καὶ νῦν ἔστηκεν ἴσα τοῖς λιθίνοις ἄφωνος. Marg. ed. Morell. τοῖς λιθίνοις. fortasse rectius. Xenoph. de Rep. Laced. c. 3, 5. p. 29. ἐκείνων γοῦν ἦττον ἂν φωνὴν ἀκούσαις ἢ τῶν λιθίνων. P. V. 5. καὶ τί γάρ. Scaliger in not. mst. καὶ τὸ γάρ εἰς ὥρας ἡνολέγετο. Vera est vulgata lectio. Vid. ad nr. 91. v. 3. — Nr. 86. ἄδηλον. Br. III. 171. nr. 106. An. III. 1. p. 344. V. 2. εἶδεν. P. οἶδεν. Pl. Br. Vid. ad p. 452. nr. 560. v. 4. V. 3. ὑσπληγος. P. ὑσπληγγος. Pl. Br. Illa forma non minus proba. Vid.

ad pag. 191. nr. 259. pag. 451. nr. 557. Ad sensum conf. Lucian. Timon. §. 20.

Nr. 87. εἰς μακρὸ λονκίλλον. Br. II. 331. nr. 71. An. II. 2. p. 484. V. 1. πεντόργυιος. Pl. Br. πεντόργυος. P. V. 2. οἴκοσι, P. οἶκος. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς μὲν κλεπῶν τ' αἰτοῦ. Br. II. 328. nr. 53. An. II. 2. p. 474. V. 1. ἤρπασεν. P. sed *v* atramento inductum. V. 2. φησὶ δὲ Ζεῦ. P. Plan. ἰδοὺ Ζεῦ. Br. Similiter Scaliger in not. inst. ἰδ' ὦ Ζεῦ. Recte me emendasse existimo: ἢ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις; *quid, ait, faciam, si me habere cupis? τί πάθω;* p. 103. nr. 111. καὶ τί πάθω; Vide Kuster. ad Aristoph. Plut. 603. Brunk. ad Lysistr. 884. Matthi. in Misc. philol. II. p. 3. sq. In πάθω prior syllaba excidit, ut p. 603. nr. 225. in μητέρος pro δημήτερος p. 609. nr. 8. τορασφ. pro τὸ γέρας σφ. et alibi. — Nr. 89. τοῦ αὐ. Br. II. 171. nr. 108. tamquam ἀδίσποτον. In antiquioribus editionibus nihil adscriptum est, aliis nimirum Lucillii epigrammatis praecedentibus. Postea ἀδελον praefixum est. An. III. 1. p. 345.

Nr. 90. τ' αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 54. An. II. 2. p. 475. V. 2. ἀρῶνα. P. Br. πρὸ ῥῶνα. Pl. — αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγχόνισεν. P. Litteram paragiegiam omisit Br. — Nr. 91. τ' αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 55. An. II. 2. p. 479. V. 2. αὐτόν ἀπηγχόνισεν. P. ut in praecedente. — καὶ τί γάρ; Cf. nr. 85. Post βαρὺς interrogandi signum posuit Br. minus recte. Sensus est: Quidnam tum factum? non id quod quis existimet; non enim pondere suo degravavit calamus etc. — Nr. 92. τ' αὐ. Br. II. 328. nr. 56. An. II. 2. p. 476. V. 3. καταβάς οἶος ὅτ' ἔζη. P. οἶος περ' ἔτ' ἔζη. Plan. quo versus impletur, non restituitur. Optime Br. ὄλος inseruit, quod ante οἶος facile excidere potuit. Both. in not. mst. corrigit, οἶος περ' ὅτ' ἔζη. Idem v. 4. ὑπὸ γῆς. — καὶ πέρασ. τέρας tentabat Brodaeus. Illud bene habet. Pro tandem est infra p. 537. nr. 212. καὶ πέρασ ἔξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος . . . εὐὸν Ἄνουβιν ἔχω. Alciph. II. 2. p. 212. καὶ πέρασ ἀναστᾶσα ὅπη ποτὲ γῆν πρὸ γῆς γείρομαι. V. 4. λεπτότατος. P. Br. λεπτότερος. Pl.

Nr. 93. τοῦ αὐ. Br. II. 328. nr. 57. An. II. 2. p. 477. V. 1. ἐπικούρων ἀτόμων. P. ἐπικουρέων ἀτόμων. Pl. ἄτομον. Br. c. Scaligero in not. mst. fortasse recte. Vide tamen, an genitivus explicari

possit subaudito *μίαν*, aut *τινά*. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 414. et VV. DD. ad L. Bos p. 157. et p. 687. V. 2. εἰς τὸ μέσον, τῆς ἀτόμου sc. — Nr. 94. τοῦ ^ταυ. Br. II. 329. nr. 59. An. II. 2. p. 477. V. 1. σαλπίζων ἐπνευσεν. P. Br. εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν. Pl. V. 2. ἀπῆλθεν. P. ὀρθός. P. Br. εὐθύς. Pl. — Nr. 95. ^ταυ. Br. II. 387. nr. 16. tamquam *Ammiani*, cui inscribitur in Plan. p. 157. St. V. 1. μάκρωνα. P. μάκρωνα. Pl. Br. Manifestus lusus in μικρὸς *Μάκρων*. V. 2. εἰλκυσεν μύς. P. Pro μικροῦ Salmasius malebat μικρός, non improbabiliter. V. 3. ψιλός. P. ψιλός. Pl. Br.

P. Nr. 96. νικα^ζρ. Br. II. 357. nr. 56. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 159. est ἄδηλον. V. 1. στυμφαλίδες οὐχ οὕτως ὡς ἐμέ. P. litteris superscriptis, quibus verus ordo restituitur. οὕτω. Pl. Br. V. 4. ἐτοίμως. P. ἐτέμως. Pl. Br. Vid. ad p. 109. nr. 49. v. 3. — Nr. 97. ἀμ-^τμianoῦ. Br. II. 387. nr. 18. An. II. 3. p. 142. — Nr. 98. τοῦ ^ταυ. Br. II. 386. nr. 7. An. II. 3. p. 158. In Plan. p. 157. ἄδηλον. V. 1. εἶτα. P. — Nr. 99. λουκίλλον. Br. II. 329. nr. 60. An. II. 2. p. 478. V. 2. ἀπῆλθεν ἔχων. P. ἐλὼν corrigit Hermann. ad Viger. p. 758. nr. 228. non assentiente Schaefero ad Sophocl. T. I. p. 256. Sic certe Gregor. Nazianz. nr. 208. T. I. p. 595. ὃν μοῦνον κτεάνων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.

Nr. 100. τοῦ ^ταυ. Br. II. 329. nr. 61. An. II. 2. p. 478. V. 1. πέλεν. P. πέλε. Pl. ὥστε κολυμβᾶν. P. ὥστ' ἐκολύμβα. Pl. Br. quod sequentia postulant. V. 2. μόλιβδον. P. μόλιβον. Pl. Br. — Nr. 101. τοῦ ^ταυ. Br. II. 330. nr. 67. An. II. 2. p. 480. V. 1. ῥήπιζων. P. ῥιπιζων. Pl. Br. Sic ap. Alciphron. L. III. 2. p. 276. καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε. Cod. Vindob. ῥήπιζε. qui locus leui medicina, qualem Ba- stius adhibuit, non potest restitui; mutilus enim. V. 2. ἐξέβαλεν. P. Pl. Litteram paragogicam omisit Br. — Nr. 102. ἀμμια^ν οἱ δὲ νικα^ρρ. Br. II. 387. nr. 17. ut *Ammiani*. An. II. 3. p. 142. V. 2. ἐκρέπησεν. P. ἐτρέπησε. Pl. Br. — Nr. 103. λουκίλλ^ν. Br. II. 329. nr. 62. An. II. 2. p. 478. V. 2. τοῦτο. refertur ad τὰς ἀτόμους. Sic p. 531. nr. 170. v. 3. τοῦτ' αὐτῷ χάρισσασθε. i. e. τὰς πέντε μνάς. Cf. ad p. 133. nr. 276. v. 7. V. 3. δὲ τοτ'. P. δὲ τότ'. Pl. Br. V. 4. πολὺ τι. P. πολὺ τι. Pl. Br.

Nr. 104. τ̃ αυτ̃. Br. II. 329. nr. 63. An. II. 2. pag. 478. —
 Nr. 105. τ̃ αυτ̃. Br. II. 330. nr. 64. An. II. 2. pag. 479. V. 1.
 ἐξήτουν. omnes, usque ad Stephan. p. 158. ubi ἐξήτουν. — ἐκάθενδεν.
 P. Pl. ἐκάθενδε. Br. V. 2. ὀξυιαφω. P. ὀξυβάφω. Pl. Br. — Nr. 106.
 τ̃ αυτ̃. Br. II. 330. nr. 65. An. II. 2. p. 479. P. V. 3. ἐρύζητο. P.
 ἐρύοιζοιτο. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. ἐρύοιζητο. vulgo, V. 5. ἡματα.
 P. — Nr. 107. In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente, a
 quo recte sejungitur in Plan. p. 158. St. Br. II. 330. nr. 68. An. II.
 2. p. 481. V. 1. φυλλω πεφορημένος. P. πεφορημένω. Pl. Br. V. 3.
 παλικάμπη. P. Pl. ἢ πιτυκάμπη. Br. c. Steph. sic pro πιτυκάμπης
 dici posse existimans. Quem imitari non sum ausus. Adjectivi forma
 παλικαμπῆς est ap. Schol. Apoll. Rh. IV. 1315. p. 324. Inter varia
 Scironis nomina etiam hoc fuisse potuit. V. 4. ἀπλώσας. Artemidor.
 Onirocr. I. 76. p. 105. ὀρχοῦνται καὶ ἀπλοῦσι τὰ σώματα. Aelian.
 H. An. VIII. 10. τὰς πτέρυγας ἀπλώσασαι. Ap. Alciph. L. III. 3.
 p. 278. ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην ἀπλώσας ἠπόρουν ὃ τι πράξαιμι. frustra
 fortasse vexatur vulgata lectio in loco, ut mihi quidem videtur, mutilo.
 V. 4. κανάβιον. P. καννάβιον et κανάβιον editt. Pl. quod restituen-
 dum videtur. De κάναβος ejusque usu dixi in Animadversionibus.

Nr. 108. ἄδηλῶ. Edidi in Paralip. I. nr. 123. p. 695. V. 2.
 κλίνη. V. 3. ποῦ τὸ χεῖλος. Scr. ποῦ. Cf. nr. 133. v. 5. — Nr. 109.
 in membr. cum praecedente cohaeret. V. 2. ἀλλ' ἐρύπται χαμαί.
 Fortasse ἐρύπται δὲ χαμαί. — Nr. 110. νικαρ̃. Br. II. 353. nr. 16.
 An. II. 3. p. 32. V. 6. ἀπεκρέμασε. P. Br. ἀπεκρέμασεν. Pl. —
 Nr. 111. Sine lemmate. Sed quum praecedat epigr. Nicarchi, et se-
 quenti tetrasticho adscriptum sit τοῦ αὐτοῦ, vix dubitari potest, hoc
 quoque distichon cum sequentibus eidem poëtae tribuendum esse. In
 Plan. p. 158. St. Lucillii nomen praefixum. Br. III. 172. nr. 109. ut
 ἀδέσποτον. An. III. 1. pag. 346. V. 2. ἀπηγχόνησεν. P. Plan. ἀ-
 πηγχόνιος. Br.

Nr. 112. εἰς ἱατρ̃ τ̃ αυτ̃. Br. II. 324. nr. 38. tamquam Lucillii,
 cui cum seqq. tribuitur in Plan. p. 147. St. An. II. 2. p. 465. V. 2.
 εἰπὲ τάλας. P. τάλαν. Pl. Br. metro claudicante. Nominativus pro
 vocativo bene habet. οὔτω εὐσκοπος. P. οὔτως εὐσκοπος. Pl. Br. εὐσκοπος
 restitui; idem quod εὐστοχος. Apollon. Rh. IV. 1716. Αἰγλήτην μὲν

εὐσκόπον εἵνεκεν αἴγλης Φοῖβον κεκλόμενοι. Christodor. Ecphr. 368. πᾶσιν μὲν εὐσκοπος εἶδετο μάντις. Philostr. Vit. Soph. p. 556. εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων. V. 3. Ὀλυμπικόν. P. Pl. Br. Ὀλυμπιχόν corr. Scaliger in not. mst. Ὀλυμπικός μάντις recurrit in ep. Nicarchi nr. 162. De utraque nominis forma dixit Wytttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 19. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 292. Hic Ὀλιμπικός scribendum existimat. — ἀλλὰ διαττοῦ. P. ἀλλὰ δι' αὐτῆ. Plan. δι' αὐτῆς. Br. pro arbitrio. Acute Scaliger, ἀλλὰ διανοοῦς. Rectius tamen, ni fallor, scripseris: ἀλλὰ διανοῇ . . βλέφαρα. oculos pellucidos (non, ut Olympici, obscuratos) ex gemma pellucida factos. Quint. Smyrn. L. XII. 144. in descriptione fabricae equi duratei: οὐατα δ', ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα τε πάντα. Furti insimulari medicum existimabat Lessingius. Longe aliam viam ingressus Graelius Epist. cr. in Bucol. gr. pag. 11. corrigat: οὐ μόνον ἐκτύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλ' ἀδιάντου Εἰκόνος . . . quod ob similitudinem cum vestigiis membr. blanditur; sed exempla desidero verbi διαίνειν pro ἀλείφειν, et ἀδιάντος pro ἀνηλιφῆς usurpati. V. 4. ἐξέβαλεν. P. Pl. ἐξέβαλε. Br.

Nr. 113. τοῦ ^ταν. Br. II. 324. nr. 36. ut Lucillii ex Plan. p. 147.

An. II. 2. p. 465. — Nr. 114. τοῦ ^ταν. Br. II. 325. nr. 41. item ut Lucillii. An. II. 2. p. 467. V. 1. ἐρμολύνην. P. ἐρμολύνη. Pl. Br. Cf. p. 534. nr. 190. V. 3. ὁ Κρόνος. P. Pl. Recte de sidere infesto Grotius: *Ridens ille, mihi Saturnus tarda minatur. ὁ χρόνος*. Br. Vulgata tamen in hoc disticho non videtur integra; praesertim verba σὺ νόει, si sensum habent, certe frigent. Saltem distinctione post λέγει deleta, jünge, σὺ νόει τί ὁ Κρόνος λέγει. Suspiciabatur Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννεαμήνης, φησί, λέγεις σὺ, ποιεῖ· τάμα δέ . . . tu quidem narras, quae Saturnus post decem menses factururus sit. Nondum me poenitet conjecisse: τί μέγ', εἰ Κρόνος ἐννέα μηνῶν, φησί, λέγει σύνοδον; quid tam magnum, si Saturnus mihi novem mensium portendit terminum? σύνοδος μηνῶν dictum per periphrasin, ut in Append. T. II, p. 802. nr. 136. διασὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων. In his saltem probabile: τί μέγ', εἰ . . . Lucian. T. VIII. p. 291. οὗτος δέ, τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνηξεται συναρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ πινός. Plutarch. Vit. I. lycurg. c. 20. καὶ τί μέγα, ἔφη, Ἥλειοι ποιοῦνται, δι' ἐτῶν πέντε ἀμύρα μὴ χροῖμενοι τῇ δικαιοσύνῃ; Liban. T. IV. p. 499. 17. καὶ

γὰρ εἰ μὲν ἐμέλλετε στρατηγοῦ στερίσσεσθαι μόνον, τάχ' ἂν ἦν οὐ μέγα. Sed ap. Eund. T. IV. p. 178. 28. τί τοῦτο τῇ πόλει, καίθεταί με νοσοῦντα. Reiskius sine causa idonea tentat, τί μέγα τοῦτο. P. V. 6. ἀπεσκάρισεν. P. Pl. sine ν Br.

Nr. 115. του αν. Br. II. 325. nr. 39. An. II. 2. p. 466. tamquam Lucillii cum Pl. V. 1. ἔχης. P. ἔχεις editt. ante St. V. 2. ἱάσιν. P. Ἰσιν. Pl. Br. ἀλφικράτη. P. ἀμφικράτη. Pl. ἀρποκράτην. Br. pluribus praeceuntibus. V. 3. θεός. P. Br. θεόν. Pl. — Nr. 116. τ' αυτ. Br. II. 325. nr. 40. An. II. 2. p. 466. ut Lucillii. — Nr. 117. στρατών. Br. II. 389. nr. 99. An. II. 3. p. 128. V. 1. χρούσην. ἔχρισεν. P. ἔχρισεν. Br. ἐνέχρισεν. Pl. ut mox nr. 122. πέντ' ἐνέχρισε πάλιν. nr. 126. ἂν δὲ δις ἐγχρίσῃ με. V. 2. μακρόν. P. Pl. μακρῶν, quod in nonnullis codd. legi observavit Orsopoeus, recepit Br. V. 5. διπλεθρῶ. P. διπλέθρου. Pl. Br. V. 10. οὐκίτε μήποτ' ἴδῃ. sic omnes. Br. suspicatur, οὐκίτ' ἂν οὐποτ' ἴδοι. Vulgatam sic accipe: φοβητέον, μὴ οὐκίτε ἴδῃ ποτ' οὐδ' ἐλέγαντα. — Cum hoc epigrammate in membr. cohaeret

Nr. 118. quod infra p. 552. Callicteri inscribitur; in Planud. p. 148. St. Nicarcho. Ut Nicarchi exhibuit Br. II. 355. nr. 27. An. II. 3. p. 40. V. 1. οὐ μ' ἐκλυσ Φειδῶν, οὐθ' ἤψατο malebat Br. — Nr. 119. τ' αυτ. Infra p. 552. Callicteris; in Plan. Nicarchi. Br. II. 355. nr. 26. An. II. 3. p. 39. V. 1. ὁ ἱατρός. P. 1. ἱητρός. P. 2. Pl. Br. V. 2. γινώσκει. P. 1. γιγνώσκει. P. 2. Pl. V. 4. τὸν φακόν. P. 1. Br. τὸν τάφον. P. 2. Pl. — Nr. 120. τ' αυτ. Br. II. 356. nr. 28. An. II. 3. p. 40. V. 2. τετραπέδοις. omnes. τετραπόδοις Scaliger in not. mst. Alio sensu τῆς τετραπόδου λείας dixit Polyb. I. 29. p. 76. Nihil tamen prohibet, quominus idem vocabulum de mensura usurpatum fuerit. Commemoratur etiam ἐξάπρδος ap. Steph. Th. L. Gr. T. III. p. 514. F. G. Inter ἑκατόμποδον et ἑκατόμπεδον fluctuant libri ap. Homer. Ἰλ. ψ. 161. ubi vid. Heyn. T. VIII. p. 391. qui ἑκατομπεδον praetulit cum Wolfio. V. 4. τέθνηκεν, γέγονεν. P. Pl. τέθνηκε, γέγονε. Br.

Nr. 121. τ' αυτ. Br. II. 356. nr. 29. An. II. 3. p. 40. — Nr. 122. τ' αυτ. Br. II. 356. nr. 30. An. II. 3. p. 40. V. 1. πέντε ἱητρός. P. πέντ' ἱητρ. Pl. Br. ἱατρός primam in thesi producit etiam alibi, ut

ap. Theocr. Eid. XI. 5. In hiatu non haeserunt Plan. et Br. infra nr. 188. ubi omnes *ἄν δὲ ἱατρειῇ*. V. 2. *πάλιν*, ut *rursus*, orationi continuandae inservit. *ἄμα* suspicabatur Casanb. in not. mst. P. V. 4. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. — Nr. 123. *ἡδύλον*. Br. I. 484, nr. 5. (9.) An. I. 2. p. 539. In Plan. ed. Flor. pr. et Ald. 1. *ἄδηλον*, quod fortasse ex *ἡδύλον* natum. V. 2. *εἰςῆλθεν*. P. Pl. *εἰςῆλθε*. Br. V. 3. *ἀκόνιτος*. P. *ἀκόνιτον*. Pl. Br. Illud restitui: ubi venenum est, ait, quod tam pestiferam naturam habeat? Dicitur τὸ *ἀκόνιτον* et ἡ *ἀκόνιτος*. Etymol. M. p. 46. ed. Lips. *ἀκόνιτον*, βοτάνη δηλητηριώδης. . . *Εὐφορίων* δὲ *θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην*. — V. 4. *μίτραις*. P. *μήτραις*. Plan. editt. vett. usque ad Ascens. — Nr. 124. *νικαρ*. Br. II. 356. nr. 31. An. II. 3. p. 41. V. 2. *ἐστέρησεν*. P. et ed. Flor. Aldd. tres. *ἐστέρισεν*. Asc. St. *ἐστέρισε*. Br. Hinc et ex epigr. *ἄδεσπ.* p. 551. nr. 335. v. 4. *στερίζω* venit in Lexica. Scripsi *ἐστέρησεν* cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. — V. 5. *κῆρυκιον γάρ*. Quum in *κῆρυκος* media syllaba producat, Bothius in not. mst. corrigit: *κῆρύκειον ἔχων*. Fuisse tamen inter veteres grammaticos, qui ὦ in hac voce interdum corripī posse existimarent, apparet ex Etym. M. p. 511. 45. (464. ed. Lips.) Eustath. ad Ἰλ. ρ. p. 1145. 50. Hos igitur Nicarchus secutus esse videtur. Antimachi locum, ubi in *κῆρυκας* media vulgo corripitur, emendare conati sumus in Addit. ad Athen. p. 257. *ἔχω*. P. *ἔχων*. Pl. Br.

Nr. 125. *ἀδέσποτ.* Br. III. 169. nr. 96. An. III. 1. p. 340. V. 3. *ἀπενταφόων*. P. *ἀπ' ἐνταφίων*. Pl. Br. V. 4. *εἰσπεριδεσμεῖν*. P. Pl. *εἰς ἐπιδ.* Br. V. 5. *εἰς ἐνταφιάζειν*. P. Br. *εἰσενταφ.* Pl. Recte praepositio in utroque versu a verbo sejungitur. Notanda articuli ellipsis ante infinitivum, modo praecedente praepositione, modo sine ea. Sic p. 548. nr. 16. *τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει*. p. 551. nr. 332. *οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εἰκάνδρος ὁ πρωρεὺς Εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας*. p. 572. nr. 22. *καὶ πρὸς ἀναγνώναι φωνὴν μέλι*. p. 596. nr. 175. *τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μούρον ἰδεῖν*. Liban. T. IV. p. 1061. 9. *ἄνδρες δὲ ἄρτι πόλεως ᾗσαν (scr. ἐξῆσαν), οἷς βίος πρὸς θήραν ἐπαγόμενοι θήρας (scr. κύνας) ἄμα καὶ στάλικας, οἷς ἐστι (scr. καὶ ἵππους ἐς τὸ) θηρᾶν καὶ διώκειν μὲν ἵππους, ἰχθυεῖν δὲ κύνας*.

Nr. 126. *ἄδηλο*. Br. III. 169. nr. 95. An. III. 1. p. 340. V. 2. *καινόν*. P. Br. *κενόν*. Pl. Ap. Achill. Tat. L. VII. 11. p. 302. *οὐ*

παύσεσθε φληγάφων, καινῶν καὶ τηλικούτων ἔργων τιθέμενοι παιδιάν.
scr. cum Bodenio φληγάφων κενῶν. quod in edit. Bip. neglectum. —
των γναφικῶν. P. Pl. γραφικῶν Br. cum pluribus. Vera videtur cor-
rectio. Quum tamen multa sint in talibus, quae ignoremus, et fieri
possit, ut etiam fullones spongiis usi sint, a membr. recedere non sum
ausus. — Nr. 127. εἰς ποιητάς. πολλιανοῦ. Br. II. 439. nr. 2. An. II.
3. p. 269. V. 3. τοῖνυν raro initio orationis collocatur, nec sine
corruptelae suspicione. Vide igitur, an τοιγὰρ scribendum sit. Ap.
Plutarch. Vit. Rom. c. 17. scr. ex codd. τοῦτο τοῖνυν καὶ πρὸς τὴν
Ταρπηϊὰν τότε παθῶν.

Nr. 128. τ' αὐτ. Br. II. 439. nr. 3. An. II. 3. p. 269. V. 4.
χοιρείας. P. χηρείας et χειρείας editt. Pl. χοιρείης. Br. „Florus, ob
acceptam in agone musico coronam celebrato convivio, Polliano, qui
invitatus non adfuerat, frustum suillae carnis miserat.“ §. V. 5.
τοὶ γὰρ θάρσει. P. τοιγὰρ θάρσει. Pl. Br. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br.
γίνου. P. γίγνου. Pl. — Nr. 129. κεραλίου. Br. II. 345. nr. 1. An. II.
3. pag. 7. In Plan. pag. 165. St. λουκιανοῦ. — Nr. 130. πολλιανῶ.
Br. II. 439. nr. 1. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐπέῖτα. P. V. 4. πάλιν.
P. πάλι. Plan. Br. V. 6. χελιδόnea. P. et editt. usque ad Steph.
qui χελιδόnea dedit. Sic Br. Theocr. Eid. XIII. 140. κυάνειόν τε
χελιδόνιον.

Nr. 131. λουκίλλῳ. Br. II. 332. nr. 76. An. II. 2. p. 487. V. 1.
πάντ' ἐγενήθη. omnes usque ad Br. qui ἐπεκλήσθη tacite correxit.
Durius in vulgata oratio, nec nisi per anacoluthiam explicanda. Junctae
sunt enim duae locutiones, altera per passivum elata: οὔτε ἐπὶ Δευ-
καλίωνος τοσοῦτοι ἀπώλοντο. altera per activum: οὔτε Φαίθων
καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς τοσοῦτους ἀπέκτεινεν. De forma ἐγενήθη,
bis in hoc epigr. obvia, dixit Heyn. ad Apollod. T. I. p. 7. — V. 5.
κατὰ τεσσα. P. κακά. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 40. 11. τί γὰρ ἂν
τοῦ διαφθείρεσθαι τοὺς νέους . . . δεινότερον καταγένοιτο. scribendum
videtur, δεινότερον κακὸν γένοιτο. — Nr. 132. τ' αὐτ. Br. II. 533.
nr. 80. An. II. 2. p. 490. In Plan. p. 164. St. ἄδηλον. V. 2. ἤρεσε.
P. et ed. St. antea in omnibus editt. erat ἤρεσκε. — εἶπη. P. εἶπη.
Br. εἶποι. vulg. — V. 4. ἄγαν, posteriore producta. Vid. Br. ad
Soph. Oedip. T. 439. ad Aristoph. Nub. 199. 1120. V. 5. οὔτως. P.
Br. οὔτω. Pl. quod suavius ad aures accidit. ἔχων. P. ἔχον. Pl. Br.

Nr. 133. τ $\alpha\upsilon\tau$. Br. II. 333. nr. 77. An. II. 2. p. 488. V. 2. *εὐτυχίδας*. P. *εὐτεχνίδης*. Pl. Br. V. 5. *αὐτῶ*. P. *αὐτῷ*. Pl. Br. V. 5. *ποῦ*. P. Pl. *ποῖ* scripsi c. Schaefero Melet. p. 98. Contra ap. Achill. Tat. III. 17. p. 137. scr. *εἰ διάκονος θεοῦ τις* (sic codd.) *εἰ, δέομαι σου, ποῦ* (*ποῖ* vulg.) *γῆς εἰμι*. At Ib. L. VIII. 2. pag. 312. *ποῦ φέρωμεν τοὺς βιταίους*; scr. *ποῖ. ἀπέλθει*. P. *ἀπέλθῃ*. Pl. *ἀπέλθοι* corr. Br. quod minime probandum. V. 6. *γῆν κατέχειν* miror dici eum, qui *apud inferos* versatur. Longe alio sensu Xenoph. Cyrop. II. 1. 1. *προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι, τοῖς Περσίδα γῆν κατέχοναι*. et alii in similibus. Quare vide, an scribendum sit: *ἐπεὶ χάδην Εὐ-τεχνίδης κατέχει*.

P. Nr. 134. τ $\alpha\upsilon$. Br. II. 332. nr. 74. An. II. 2. p. 486. V. 2. *ταῦτα*. P. Pl. *στάντες* tacite correxit Br. Cogitari possit de *ἅντα πρὸς ἀλλήλους*, respectu habito ad Homericum, *ἅντα μάχεσθαι*. 'Il. τ. 163. *ἅντα τιτύσκεσθαι*. 'Od. α. 181. — Nr. 135. τ $\alpha\upsilon$. Br. II. 333. nr. 78. An. II. 2. p. 487. V. 1. *μὴ κέτι*. P. V. 2. *παρὰ σοί*. P. et Schol. Wechel. Br. *παρὰ σοῦ*. Vulg. V. 3. *πάλιν* in P. omissum supplet Pl. Br. V. 4. *σταζόμενον*. P. *σφαζόμενον*. Pl. Br. Sic supra p. 415. nr. 349. *ἀκιστοφίης*, in Cod. scriptum *ἀκισφοφίης*. V. 5. *πάσγων*. P. *πάσχω*. Pl. Br. V. 6. *οἱ καταδείξαντες*. P. Pl. Br. *οἱ καταλείξαντες* corr. Scaliger ad Sueton. T. I. p. 638. ed. Burm. idque ad legem quandam Caligulae refert. Doctior conjectura quam verior. Vulgatam tuetur Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 401. poetam iudicans iis imprecari, qui scribendi artem in lucem protulerint, papyri et calamorum inventoribus. In hunc sensum etiam Huetius accipiebat haec verba. Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. *ἀντιδ*. p. 406. corrig. *σοὶ καταδείξαντες*. qui te legere et scribere docuerunt. Sed in hac sententia articulum abesse posse dubito.

Nr. 136. τ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$. Br. II. 333. nr. 79. An. II. 2. p. 490. V. 3. *προσελθὼν*. P. *προελθῶν*. Pl. Br. Illud restitui, *me petens*. — V. 6. *ἡμερίων*. II. de Bosch, vulgatae patrocinio suscepto, *ἡμερίους mortales* significare multis exemplis docuit, de quo nemo dubitabat; sed quomodo haec significatio cum totius enuntiationis sensu conciliari posset, non docuit. Grotius vertit: *Jam si quid miserere, canant tua signa receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus*. Suspicabar *ἡμερίους*, quod de induciis accipiebam, quas Priamus precibus apud Achillem

obtinuit. Sed quum sic tautologia quaedam insit in verbis εἰς ἀνοχάς et ἡρεμίας, aliud quid latere facile crediderim. — ἔτυχε. P. Pl. ἔτυχε. Br. — Nr. 137. τ' αὐτ'. Br. II. 332. πτ. 73. -An. II. 2. p. 485. In Plan. p. 165. est ἄδελον. V. 6. ἔνθεν μακράν ἄρας. P. Pl. μακράν ἔνθεν ἄρας. Br. In ἄρας prior syllaba non magis potest corripī, quam posterior in μακράν. Quare scripsi: ἔνθεν μάκρ', ἄρας. . . Est etiam in μακρά spatii significatio, ut in μακρά βιβάς, μακρά αὔσας. Vid. Kuhn. ad Aelian. V. Hist. I. 25. Malim tamen in Cod. reperiri: εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῆμα Μακράν, ἀλλ' ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε. Friedemannus de Med. Syll. Pent. p. 326. ἔνθε μακράν ἄρας corrigendum censet, comparans adverbia ἔνερθε, ὄπισθε, et similia, quorum exempla conguessit Bast. ad Gregor. Cor. p. 166. s.

Nr. 138. εἰς γραμματικούς. λονκίλλον. Br. II. 527. nr. 48. An. II. 2. p. 472. V. 2. σολοικίζων. P. σολοικίζον. Pl. Br. qui σολοικισμόν δέχεται suspicatur. De magicis defixionibus usurpatum verbum δέω illustravi in Animadverss. Mox nr. 148. κάγω τοῦτον ἰδὼν τὸ στόμα μου δέδεται. Adde Harpocr. in καταδεδέσθαι. Vales. ad Euseb. de Laudib. Const. p. 532. C. (T. I. p. 255. C. ed. Parisin. 1678.) Valken. ad Herodot. IV. p. 512. 65. Astium ad Platon. de Rep. p. 406. σολοικίζον dictum per prolepsin, quam vocant.

Nr. 139. τ' αὐτοῦ. Br. II. 317. nr. 4. An. II. 2. p. 458. In Plan. p. 138. ἄδελον. V. 1. γραμματικὸν ζήνωνις ἔχει πώγωνα μένανδρον. P. γραμματικὸς Ζήνων ὅς ἔχει π. μ. Pl. Melius Br. γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πώγωνα Μένανδρος. At nec hoc cum sequentibus satis vinctum, et barba Zenonis ad Stoicorum sapientiam significandam non valde apta. Nec quod ipse in margine conjeci satis firmum. V. 2. φῆς συνεστ. P. φῆσι συν. Plan. φῆς σὺ συν. Br. V. 3. αὕτη μελέτη. P. αὐτῇ μελέτη. Pl. αὐτῷ μελετῶν. Br. cum Salm. αὐτὸς μελετῶν. Scaliger in not. mst. οὕτως. P. Pl. οὗτος. Br. cum Huetio. Membr. Palatin. lectionibus denuo perpensis, totum hoc epigr. non in Grammaticum paediconem, quod vulgo existimant, compositum esse existimo, sed in mulierem Grammatici moecham. Sic enim, una duabusve litteris leviter immutatis, legendum videtur:

Γραμματικὸν Ζήνωνις ἔχει πώγωνα Μένανδρον·

τὸν δ' εἰδὼν τούτῳ φησὶ συνεστακέναι·

ταῖς νύκτας δ' αὐτῇ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος,

πτώσει, συνδέσμονε, σχήματα, συζυγίας.

Sic haec satis faceta. Mulieris nomen *Ζηνωνίς* (V. Suid. in *ἀρμάτιος*. T. I. p. 352. et T. II. p. 9.) fictum fortasse ad significandam mulierem philosophiae et eruditionis studiosam. Illa Menandrum alebat quendam, quod ad barbam, Grammaticum, eique se filium in disciplinam tradidisse narrabat. Sed ille Zenonidem exercebat per noctem, casus, copulas, conjugationes et schemata illi tradens.

Nr. 140. τ αὐτῶ. Br. II. 323. nr. 28. An. II. 2. p. 257. V. 1. ταύταις ταις . . . αἰδομαχαίς. P. τούτοις τοῖς αἰδομαχαίς. Pl. Br. V. 2. τοῖς. P. Br. ταῖς. Pl. V. 3. πείν. P. πίν. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli Ex plebejo sermone Lucillium hoc adoptasse suspicatur Buttmanus in Mus. Stud. Antiqq. I. 1. p. 247. sq. P. V. 4. *πριάμω*. P. — Nr. 141. εἰς ῥήτορ^ς λονκίλλου. Br. II. 334. nr. 84. An. II. 2. p. 493. V. 3. *δέ μοι*. P. *δ' ἐμοί*. Br. V. 8. Sen- sus est: non convenit inter orationem Meneclis et rem, de qua dicere instituit. — Nr. 142. τ αὐτῶ. Br. II. 335. nr. 87. An. II. 2. p. 496. Ap. Plan. p. 170. St. *Ammiano* tribuitur. V. 3. ταύτη. P. ταυτί. Pl. Br. V. 4. *σκεψάμενος*. P. Pl. *σκηψάμενος*. Br. nescio quare. *Σκέπτεσθαι* usurpatur de oratore, qui dicenda dispicit et meditatur; unde *ἐσκεμμένος ῥήτωρ*, *probe meditatus*, ap. Polluc. IV. 20. Demosth. Or. in Mid. T. I. p. 576. 15. *τάχα τοίνυν ἴσως καὶ ταῦτ' ἐρεῖ, ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν ἐγώ. ἐγὼ δὲ γ' ἐσκεψάμην, ὃ ἄνδρες ἀθηναῖοι, φημί, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθεῖην, καὶ μεμελετημένα*. Vid. Ernest. Techn. Rhet. p. 308. Verus orator res et orationem, Criton voculas tantum et vocularum formas circumspiciebat.

Nr. 143. τοῦ αν^τ. Br. II. 335. nr. 85. An. II. 2. p. 494. V. 3. *ἐθέλεις*. margini adscriptum *ἦν* i. e. *ἐθέλης*. P. V. 4. *μελίται*. P. *μελέτω*. Pl. *μελέτα*. Br. c. Brodaeo. V. 5. *γὰρ σοῦ*. P. *γὰρ σου*. Pl. Br. Illud antithesis rectius esse ostendit. V. 6. *σολοικίζει*. quaedam editt. Plan. — Nr. 144. *περσελίων*. Br. II. 345. nr. 2. An. II. 3. pag. 8. V. 1. *παράσημα*. Vid. de hac voce ad Themist. Or. XXI. p. 255. D. in Append. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. a Fr. Göllero edit. p. 271. 2. Insolentius de infantibus male natis Gregor. Naz. Carm. II. T. II. p. 54. A. *ῥλιτόμνηνα, καὶ ἔκφορνα, καὶ παράσημα, Λώβην ἀνδρομέης γενεῆς*. V. 2. *ἐστίν*. P. Pl. *ἐστί*. Br. V. 3. *κάρκερε*. P. *κάρκαιρε*. Pl. Br. Vid. Homer. *Il.* v. 157, et Heyn. T. VIII. p. 40.

Non sine causa Cerealius exempla verborum *inanem strepitum* significantium cumulat. V. 5. τοῖς πράγμασι. P. et editt. vett. τοῖς γράμμασι. ed. Asc. St. Br. Hoc sine dubio verius. De illorum vocabulorum confusione vid. Bastium ad Gregor. Cor. pag. 185. not. *** Schaefer. ib. p. 284. — V. 6. ὡς γε. P. ὥστε. Pl. Br.

Nr. 145. ἄδηλον. Br. III. 171. nr. 104. An. III. 1. p. 344. V. 2. ῥήτωρ ἦν εἰκὼν. P. Pl. Br. Si sincera est lectio, ἦν pro ἐστὶ positum, qui usus non apud Atticos tantum obtinet (vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 328. T. IV. p. 54.), sed apud alios quoque, ut Theocrit. Eid. V. 79. ἡ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα. ubi vid. Schaefer. p. 220. Theognis v. 519. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε, Πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὕφελος. Herodot. IV. 64. δέριμα δὲ ἀνθρώπου ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. Ap. Aelian. autem H. A. XI. 11. οὐκ ἦν δὲ ἄρα, οὐ. certe voculae οὐκ ἦν non sunt depravata; nec ap. Liban. T. IV. p. 898. 12. τοῦτο δὲ ἦν ἀποστερησάι ταφῆς. lectio vulgata sollicitari debet. In nostro epigr. Scaliger in not. mss. corrigit: ῥήτορος ἥδ' εἰκὼν. Ipse malim: ῥήτωρ ἢ γ' εἰκὼν. imago quidem orator est; menditari enim videtur; orator autem nonnisi imago imaginis. Saltem transponenda vocabula: εἰκὼν ἦν ῥήτωρ.

Nr. 146. ἀμμιαῦ. Br. II. 385. nr. 2. An. II. 3. p. 135. In Plan. p. 170. St. Ἀββιανοῦ, ut supra p. 509. nr. 13. 14. 15. 16. V. 2. πεντάκι διακοσίους. P. ed. pr. Flor. Ald. pr. Asc. πέντε διακοσίους. Ald. 2. 3. Membr. lectionem cum Br. restitui. In διακοσίους duae priores syllabae in unam coalescunt. Vid. Br. in not. ad h. l. et supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Adde Hermann. Elem. Doctrinae Metr. p. 54. s. et p. 86. ed. sec. — V. 3. μέν, φησίν. P. Junge νῦν μέν φησιν autem orationi interjectum. P. Nr. 147. τ' αὖ. Br. II. 385. nr. 3. An. II. 3. p. 136. — Nr. 148. λογκίλλυ. Br. II. 335. nr. 86. An. II. 2. p. 495. V. 1. πρώην. P. V. 2. ἐβαρβάρισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 4. καγὼ ... ἰδὼν .. τὸ στόμα μου δέδεται. Vid. not. ad p. 518. nr. 707. v. 8.

Nr. 149. ἄδηλον. Br. III. 171. nr. 105. An. III. 1. p. 344. In Plan. p. 170. St. Ammiano inscribitur. V. 1. μέδον. P. Br. μέδων. Pl. — Nr. 150. ἀμμιαῦ. Br. II. 385. nr. 1. An. II. 3. p. 133. V. 1. κατ' ἐνύπνιον. Dicendum fuerat ἐνύπνιον ἰδὼν aut ἐξ ὀνείρου

ὄψεως. Illud enim *somniantem* Athenagoram dedicasse pileum significat. Vid. Phrynich. Eclog. p. 186. V. 3. οἶσομεν Ἐμῆ. *Mercurio* dedicabimus, *cujus favore Athenagorae ars*, sicut ἐρμαῖον aliquod, forte per somnium obtigit. — Nr. 151. ἀδέσπο. Br. III. 170. nr. 101. An. III. 1. p. 343. V. 1. ῥήτορος εἰκῶν. P. Pl. εἰκόνος εἰκῶν. Br. c. Casaubono ex nr. 145. De rhetore Rufo Ausonius epigr. 51. *Diceret sed ipse vellem, rhetor hoc mi: non potest. Cur? ipse rhetor est imago imaginis.* V. 2. λαλῆει οὐδέν. Hiatus interpunctio excusabilem

reddit. — Nr. 152. ἀμμιαῦ. Br. II. 385. nr. 4. An. II. 3. p. 136.

Nr. 153. εἰς φιλοσόφους. λουκίλλον. B. II. 325. nr. 50. An. II. 2. p. 460. V. 1. κἀντιποδ. καὶ ῥιγοῦν. Parasitus in philosophos invecus ap. Liban. Tom. IV. p. 223. 13. οἷς ἔργον οὐδέν, ἢ τὸ τιμωρεῖσθαι σφᾶς αὐτοῖς, ὡς ἀδικούντας, καὶ πιέζειν ἀγρυπνία, καὶ λιμῶ καὶ πόνοις τοὺς ὠχρῶντάς γε (fortass. ὠχρῶντας λέγω), τοὺς ἀντιποδητοὺς, τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἡμισείας. V. 4. καὶ σὲ λέγονσι Κῆνα. et ego fustem gero, et tu Canis audis; ut recte igitur fuste in te usurus sim. — Nr. 154. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 326. nr. 47. An. II. 2. p. 471. V. 3. ἐκ τριώδου. ἐν τριώδῳ malebat Casaub. in not. mst.

Nr. 155. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 318. nr. 6. An. II. 2. p. 441. In Plan. p. 187. *Ammiano* inscribitur. V. 2. ῥιγομάχος. P. ῥιγομάχας. Pl. Br. utraque forma proba. Vid. ad p. 403. nr. 285. V. 4. κακοστομάχων. nunc non magis quam olim intelligo. Fortasse scribendum, ἔργα κακοστομάτων, in quo vocabulo arguta est ambiguitas, quum et de fellatore, et de eo, qui oris foetore laborat, accipi possit. — Nr. 156. ἀμμιανοῦ. Br. II. 388. nr. 21. An. II. 5. p. 143. V. 1. οἷε. ut ὄψει. nr. 191. v. 6. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. p. 290. nr. 524. v. 6. P. V. 3. κείρων. P. κείρον. Pl. Br. De philosopho Alciphro. L. III. 55. p. 404. οὗτος ὁ πρεσβύτερος, ὁ κουρεῶν τὸ γένειον. Scr. ὁ κουρεῶν. V. 4. γέγονε. P. Pl. γέγονε. Br.

Nr. 157. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 383. nr. 22. An. II. 3. p. 144. V. 1. ποῦ δὴ καὶ πόθεν. Vid. de hac formula, perperam olim in duas discerpta, Ruhnck. ad Xenoph. Memor. p. 231. (p. 306. ed. Schneid.) Schaefer. ad Dion. Hal. p. 99. — Nr. 158. ἀντιπάτρ̃. Br. II. 22. nr. 61. An. II. 1. p. 57. V. 2. βριθὺ σινωπίου. P. βριθοσινωπίου. Pl. βριθὺ σινωπίου. Br. Forma σινώπειος non occurrit, sed σινωπέος, et σινωπίτης. V. 2. διογένους. P. διογένους. Pl. Br. V. 5.

ῥυπόεντι. P. Br. ῥυπόωντι. Pl. Ap. Homer. Od. ν. 435. χιτῶνα ῥυ-
πόωντα. quidam ῥυπόεντα. — πεπαλαγμένον. P. et sic Lectt. Ald. 1.
cni St. obtemperavit. Reliquae fluctuant inter πεπλασμένον, πεπλάγ-
μένον, πεπλαμένον. His, quae in Animadverss. attulimus, adde Orph.
Argon. 568. αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον. Ib. 1241. τοίῳ σφι λύτρῳ
πεπαλαγμένοι ἐστέ. Apollon. Rhod. III. 1046. σάκος πεπαλαγμένον
ἔστω Καὶ ξίφος. V. 4. διπλάδιον. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr.
Vulgo διπλάσιον. Illam formam ex hoc uno loco novi. V. 5. ἦ γάρ.
P. Aldinae tres. Br. ἦν γάρ. Asc. St. V. 6. οὖν. P. οὖν. Pl. Br.
V. 8. ὅπλατ' ἢ μή. P. ὅπλα τὰ μή. Pl. Br.

Nr. 159. εἰς μάντεϊς λουκίλλον. Br. II. 326. nr. 45. An. II. 2.
p. 470. — Nr. 160. τ' αὐτ'. Br. II. 325. nr. 42. An. II. 2. p. 468.
V. 4. ποιῇ. P. ποιῇ. Pl. Br. Vid. p. 422. nr. 380. v. 4. p. 458.
nr. 598. v. 7. — Nr. 161. τ' αὐτ'. Br. II. 325. nr. 43. An. II. 2.
p. 469. V. 5. εἰάν ᾗδῃ. P. Pl. εἰάν γ' ᾗδῃ. corr. Hermann. ad Orph.
p. 767. — Nr. 162. νικαρ'. Br. II. 352. nr. 14. An. II. 3. p. 31.
V. 1. εἰ πλεῖσει. P. Br. πλεῖσοι, τὶς Ὀλ. Pl. V. 6. βάλλῃ. P. λάβῃ.
Pl. Br. quod amplexus sum.

P. Nr. 163. λουκίλλον. Br. II. 526. nr. 44. An. II. 2. p. 469.
Cf. Ausonii ep. 93. V. 4. τοῖς ἱεροῖς. De commentariis sacris acci-
piebam olim; sed linguae usus victimas jubet intelligi. V. 5. μή τις
σε. Sic omnes. Pronomen acuendum esse apparet. V. 6. καταστέρῃ.
P. καταστρέψῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 401. nr. 270. — Nr. 164. τ' αὐτ'.
Br. II. 326. nr. 46. An. II. 2. p. 470. V. 4. εἰς πέμπτην. P. ἡ
πέμπτη. Pl. Br. Cod. lectio exquisitor. V. 5. πετόσειριν. P. πε-
τόσειριν. Pl. Br. V. 6. θνήσκει. bis. P. — Nr. 165. εἰς μικρολόγους
τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 358. nr. 98. An. II. 2. p. 501. V. 1. γλήχωνι. P.
γλήχωνι. Pl. Br. cf. Salmas. de Cruce ad calcem Dissertat. Th. Bar-
tholini de latere Christi. Lugd. Batav. 1646. 12.

Nr. 166. ἄδηλον. Br. III. 246. nr. 449. An. III. 2. p. 126. V. 1.
δὲ σε φημι. vulgo. V. 3. et 4. γίνεται. P. γίνεταί. Pl. — Nr. 167.
πωλλίαν. Br. II. 440. nr. 4. An. II. 3. p. 270. V. 1. ἔχεις; μάθε.
Br. Vulgarem distinctionem restitui. Ap. Achill. Tat. I. 10. p. 28.
in simili verborum compositione distinguendum videtur: ὅσα δὲ ἐσσι
κοινά, καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούεις μάθε. —

Nr. 168. ἀντιγάν.³ Br. II. 205. nr. 4. An. II. 2. p. 122. V. 2. ἐπερχόμενος. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 4. γνούς ποτ' ἐρωμένιον. P. Br. γνούς τι μελισμάτιον. Pl. V. 6. ὀβολόν. P. ὀβολῶν. Pl.

Nr. 169. νικαρ.⁷ Br. II. 353. nr. 18. An. II. 3. p. 33. Nicandro inscribitur ap. Stobae. Tit. X. p. 126. et in nonnullis editt. vett. Plan. Cf. p. 507. nr. 7. V. 1. δίναρχος. P. Br. δειναρχος. Pl. ὀφείλων. P. ὀφείδων. Pl. Br. emendatione non minus leni, quam necessaria. V. 4. ἴσος. P. ἴσως. Pl. Br. ὅς κ' ἀπο. P. Br. ὅς γ'. Pl. Stob. i. e. εἴ γέ τις ἀποθνήσκων. In talibus ubi ἄν aut κεν additur pronomini, conjunctivus sequi solet; ut in Platon. Hipp. Maj. §. 6. πολλοῖς συνδοκεῖ, ὅτε τὸν σοφὸν αὐτὸν αὐτῷ μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι. τούτου δὲ ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὅς ἂν πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσῃται. qui locus nostro est simillimus. Ap. Oppian. Hal. I. 277. οἱδ' ἀλεγειότερον καὶ κίντερον, ὅς κεν ἀνάγκη Φυξίπολιν πάτρης τέλει βίον ἀλγινόμεντα. Br. τέλλσει ex Cod. Parisino dederat, quod cl. editor nunc rectius repudiavit. — ἀποθνήσκων. P. ut nr. 164. vers. 6. — V. 6. ἔθανεν. P. Plan. ἔθανε. Br.

P. Nr. 170. τ' αὐτοῦ.^υ Br. II. 354. nr. 19. An. II. 5. p. 35. In ed. Flor. pr. Ald. pr. Nicandro inscribitur; in Stobae. T. X. p. 127. Platoni et Antipatro. V. 1. θνήσκει. P. V. 3. τοῦτ' αὐτῷ. P. ταῦτ' αὐτῷ. Pl. Stob. et Cod. Nicandri Götting. ταύτην οἱ χαρ. Br. tacite emendavit. Bene habet τοῦτο. Vid. ad p. 522. nr. 103. — V. 4. τεκνίων. P. Pl. Br. τέκνων. Cod. Nicandri. — Nr. 171. λογκίλλου. Br. II. 358. nr. 99. An. II. 2. p. 502. V. 2. ἔγραψε. P. ἔγραφε. Pl. Br. V. 3. ψηφ. ἀνέκειτο. P. omisso δ', quam particulam supplet Pl. Br. V. 4. μισθοῦ. P. Pl. μισθόν. Br. c. Scaligero in not. mst. quem imitari non sum ausus. Fit interdum, ut genitivus ab adjectivis pendens periphrasin faciat; ut ap. Platon. Protag. p. 529. Α. οἱ ῥήτορες . . . δολεχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου. i. e. δολεχὸν λόγον. Vid. Astius ad Platon. de Rep. I. 2, p. 328. — V. 6. λυσιτελῆ. P. λυσιτελεῖ. Pl. Br. V. 7. δὲ οὐδέν. P. δέ γ' οὐδέν. Pl. δ' ὅ γ' οὐδέν. Br. Fortasse scribendum: κείτο δ' ἄρ' οὐδέν ἔχων. quamquam sciores poëtae non tam sollicitè abstinerunt ab hiatibus. Cf. nr. 188. v. 2. — Ultimus epigrammatis versus desideratur in P. et in omnibus Plan. Codd. Prima Ald. 2. lacunam explevit, hoc versu addito: χρίματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσπασίου. Voluit ἀσπάσιοι, aut ἀσπασίως, ut

Brodacus et Br. Hunc versum, ut recentioris commatis, relegavi in marginem. — Nr. 172. τ' αὐτ. Br. II. 558. nr. 100. An. II. 2. p. 502. V. 1. τὸ τέκνον. Pl. Br. Articulum omisi cum P.

Nr. 173. φιλέππον. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 174. — Nr. 174. εἰς κλέπτας λουκίλλον. cujus nomen etiam in Plan. p. 152. St. praefixum. *Philippo* perperam tribuitur ap. Br. II. 222. nr. 36. An. II. 2. p. 174. Probabile est, Dionem, de quo in hoc epigr. agitur, non furem ex vulgo, sed magistratum aliquem fuisse. Tum certe argutior in versu ultimo sensus. V. 3. ὁλοσφύρητον. P. Br. ὁλοσφύριστον. Pl. De syllabis *τς* et *η* saepe in Codd. inter se permutatis, vid. supra ad pag. 406. nr. 301. v. 1. Hesych. ὁλόσφυροι, ὁλοσφύρατοι. Phrynichus in Eclog. p. 86. ὁλοσφύρατον damnans, σφρηγῆλατον dicendum esse existimat. V. 5. αὐτοὶ τοίνυν. P. Sic etiam Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. et Ald. 2. Reliquae c. Br. αὐτοὶ νῦν. ἄριστα. P. ἄριστοι. Pl. Br. V. 6. οὐκέτι σοι. Vulg. Postremum hoc distichon expressum ex epigr. Antipatri in Plan. pag. 178. Tom. II. pag. 679.

Nr. 175. τ' αὐτ. Br. II. 222. nr. 38. tamquam *Philippi*. An. II. 2. p. 174. In v. 2. frustra olim haesi. Ille non poterat jurare deum, qui, furto ablati, non amplius aderat. — Nr. 176. τ' αὐτ. Br. II. 223. nr. 41. ut *Philippi*. An. II. 2. p. 175. V. 1. τῶν θεῶν. P. τὸν θεόν. Pl. Br. V. 2. τῶν ἀρκ. P. τὸν ἀρκ. Pl. Br. V. 4. νυκτικλέπτας. P. νυκτοκλέπτης. Pl. νυκτοκλέπτας. Br. Utraque forma proba.

Nr. 177. τ' αὐτ. Br. II. 222. nr. 39. An. II. 2. p. 175. V. 1. μανίτορα. P. Br. μηνύτορα. Pl. P. V. 3. τεχνην τέχνη. P. τέχνη τέχνην. Pl. τέχνα τέχναν. Br. V. 5. δ' post τῶν omisum in P. supplet Pl. Br. Theophyl. Epist. 67. οὐκ εἰδὼς ἀχαλίνωτον γλῶτταν μεῖζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν πόλιν. — Nr. 178. τ' αὐτοῦ. Br. II. 222. nr. 40. An. II. 2. p. 175. V. 2. κλέπτης. P. Pl. κλέπτας. Br. — Nr. 179. sine lemmate in P. In Plan. p. 89. St. τοῦ αὐτοῦ. i. e. *Lucillii*. *Philippo* tribuit Br. II. 222. nr. 37. An. II. 2. p. 174. — Nr. 180. ἀμμιαν. Edidit Huschk. An. cr. p. 251. Paralip. I. nr. 125. p. 695. V. 1. εἰδούς. P. εἰδοῖς, *Idibus*, corrigit cl. editor, quod fere sonat εἰ δῶς, in qua similitudine soni totum hujus distichi acumen vertitur. V. 2. δῶς et δῶς. P.

Nr. 181. ^υ τ av. Br. III. 159. nr. 42. ut ἀδίσποτον. An. III. 1. p. 314. Etiam in Plan. p. 153. St. est ἄδηλον. Scriptum est hoc distichum, ut superius quoque, in Polemonem Sophistam, qui Antonii etiam nomen gerebat. Vid. Tristan. T. I. p. 553. V. 2. τρία γρ. Ex Ἀντώνιος factus es ὦνιος. — Nr. 182. διανυσσιον. Br. II. 529. Edit. Lips. II. p. 233. nr. 11. An. II. 2. p. 255. In Plan. p. 153. St. est ἄδηλον. — Nr. 183. λουκίλλου. Br. II. 327. nr. 51. An. II. 2. p. 474. V. 5. ἄλλω et ἰώ. P. — Nr. 184. ^υ τ αὐτοῦ. Br. II. 327. nr. 50. An. II. 2. p. 473. V. 2. μῆλα τρία. Totidem mala Hercules ex hortis Hesperidum surripuerat, secundum Comicos ap. Athen. L. III. 8. p. 84. B. V. 3. καὶ τί γάρ; Casaub. in not. mst. εἶτα δ' αὐρ. cui cave credas. Vid. p. 520. nr. 85. v. 5. p. 521. nr. 91. v. 2.

Nr. 185. εἰς κίθαρωιδοὺς λογιῖλλον ἀλλὰ^δ (μὴν) καὶ τραγω καὶ
^{δ3} ποιῶν . Edidit Huschk. An. cr. p. 239. Paralip. I. nr. 126. p. 696.
 V. 1. ἀπλυνε. P. ἀπόλυνε. corr. cl. editor. Mihi ἐπέκλυνσε in mentem
 venerat, aut κατέκλυνσε, quod in notis conatus sum adstruere. Hoc
 verbum ad Nauplii historiam non male conveniret. ἀπάμνε, quod
 margini allevi, pro ἀπόμενε accipiebam, puniebat, ut alter Nauplius.
 Sic p. 89. nr. 7. τὴν δολίην ἀπάμνονον, puni. V. 2. αιο3 P. quod
 ἔσαι esse videtur. ἔσαι corrigebat Huschk. V. 2. ἡ κίθαρ. P. Fortasse,
 ἡ κίθαρ. quamvis de lectione mutili versus difficile sit statuere. —
 Nr. 186. νικαρ^z. Br. II. 356. nr. 32. An. II. 3. p. 42. In vett. Plan.
 editt. Leonidae inscribitur; in reliquis Lucillio. V. 2. θνήσκει καὶ
^δ αὐτός. P. θνήσκει καὐτός. Pl. Br. — Nr. 187. λεωνί. Br. II. 191.
 nr. 6. An. II. 2. p. 89.

Γ. Nr. 188. ἀμμιαν. Br. II. 389. nr. 27. An. II. 3. p. 148.
V. 1. αἰδῶν. P. ᾠδῶν. P. Pl. ᾠτῶν. Br. cum Brodaeο et Opso-
 poeo. Hanc lectionem Grotius expressit. Sed commodè dicitur
 Ἀπόλλων τῶν ᾠδῶν de parente carminum et destructore eorum.
 Primus, quod novimus, hac paronomasia usus est Archilochus ap.
 Macrobi. in Saturn. I. 17. Ἀναξ Ἀπόλλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
 Πῆμαινε, καὶ σφὰς ἄλλν', ὥσπερ ὀλλύεις. Vid. Liebel. Reliqq. Archil.
 p. 65. s. et Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 370. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 11,
 23. ὡς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ φοβερώτερον
 ὀνομάζεσθαι. V. 2. δὲ ἱατρειή. omnes. Cf. p. 525. nr. 122. Fortasse

scribendum: *ἄν' ὃ ἱατρῶῃ*. In hoc verbo enim prima syllaba produci posse videtur, ut in *ἱατρός*. Et sic sine haesitatione scribendum esse pronuntiat Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 308.

Nr. 189. *λουκίλλον*. Br. II. 534. nr. 81. An. II. 2. p. 491. V. 3. *τριόδοντα*. P. quod restitui. Ποσ. δὲ *τρίαιναν*. Pl. Br. *τριόδοντα* de Neptuni tridente Pindar. Ol. IX. 44. Isthm. VIII. 73. — Nr. 190. *εἰς κορυφᾶς λουκίλλον*. Br. II. 356. nr. 91. An. II. 2. p. 498. V. 1. *ἐρμολύην*. P. Br. *ἐρμολύην*. Pl. Cf. p. 523. nr. 114. — Nr. 191. *ἄντ*. Br. II. 336. nr. 92. An. II. 2. p. 499. Vide an ultimum distichon cum praecedentibus bene cohaereat. V. 2. *τέμεις*. P. *τάμης*. Pl. *τεμείς*. Br. V. 4. *τῶν γονάτων*. Fortasse haec lectio non sincera. — Nr. 192. *εἰς φθονεῖ³ λουκίλλον*. Br. II. 339. nr. 107. An. II. 2. pag. 505.

Nr. 193. *ἀδέσποτ*. Br. III. 242. nr. 429. An. III. 2. p. 117. Ductum hoc distichon ex Isocrat. Euag. T. II. p. 274. ed. Auger. *τοῦτων δ' αἴτιος ὁ φθόρος, ὃ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον πᾶν τοῖς ἔχουσιν ἐστίν*. V. 1. *κάκιστος*. P. Br. *κάκιστον*. Pl. *ἐν ἑαυτῷ*. P. *ἐν αὐτῷ*. Pl. Br. *ἐν αὐτῷ*. Stobae. Tit. XXXVIII. p. 221. ed. Gesn. — Nr. 194. *εἰς θηρατ⁴ λουκίλλον*. Br. II. 317. nr. 1. An. II. 2. p. 437. V. 2. *ἀμαθριάσιν*. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 3. Versus in fine mutilus. *ταῖς πρὶν* post *λόγχαῖς* inseruit primum Ald. 2. quam aliae editt. postea secutae sunt. At *ανοφόντισε* tertiam et quartam sedem in hexametro occupasse, vix est quod dubites. Et nimis friget Aldinae additamentum, *ταῖς πρὶν*. Lacunam explet Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 309. *Μάρκος ὁ ἀργός* scribens. Cf. infra nr. 276. *εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός*. et nr. 277. *ἐν ὕπνοις τροχάσας ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός*. Ingeniosa suspicio, quam veram dicerem, si causa appareret, cur *venatoris* in nostro epigrammate desidia notaretur. V. 4. *αὐτός*. P. et plurimae editt. Plan. *αὐτοῦς*. Steph. Br. probabiliter. *ἐκρέμασε*. P. Br. *ἐκρέμασεν*. Pl.

δ

Nr. 195. *διοσκορι*. Br. I. 197. nr. 20. An. I. 2. p. 386. Iterum est in Cod. p. 557. V. 2. *τιμενίδας*. P. 1. Pl. *τημενίδας*. P. 2. Br. V. 3. *τιμηθείς*. P. 1. Pl. Br. *τιμήεις*. P. 2. V. 4. *εἰς ψόφος*. P. 1. *εἰς φόβος*. P. 2. *εἰς ψόφος*. Pl. Br. V. 5. *ἔτε πρήξεις*. P. 1. Pl.

ὁ πολὺς πόνος. P. 2. Br. V. 6. φθίγγει. P. 1. Br. φθίγγει. P. 2. φθίγγει. Pl. Futuro patrocinator Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 204. ubi comparatur etiam epigr. Arcesilai in Append. nr. 10. T. II. p. 757. ἔσεται εἰσαῦτις πολλὸν αἰδοτέρῃ. — Nr. 196. εἰς αἰσχροῖς. λουκίλλον. Br. II. 524. nr. 35. An. II. 2. p. 462. V. 2. αὐτὴν. omissum a P. suppeditat Pl. Br. Sensus est simpliciter: qualem speciem si Hecate se habere vidisset, (aqua inspecta aut speculo), guttur sibi prae tantae deformitatis odio fregisset. P. V. 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ. P. ὅς δὲ λέγει μισεῖν. Pl. Br. quod recepi, quum cod. lectio sensum non habeat. At nec sic poëtae manum restitutam esse existimo. In λέγεις adverbium videtur latere, v. c. ὅς δ' ἀλόγως μισεῖ, i. e. μάτην, ἄλλως, vel simile quid. — τοιοῦτον. P. τοιοῦτο. Pl. Br. Ap. Aelian. II. An. I. 34. τοιοῦτό τι καὶ τῷ Δινεῖα νέφος περιβαλὼν. rectius Cod. Monac. τοιοῦτόν τι. — Nr. 197. ἔ αὐτ. Br. II. 518. nr. 8. An. II. 2. p. 443. V. 1. ἱερώνυμος. P. ἱερώνυμος. Pl. Br. V. 2. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. — Nr. 198. Θεοδώρ. Br. III. 6. nr. 1. An. III. 1. p. 11. V. 1. τάς. P. τῆς. Pl. Br. τάν. P. τήν. Pl. Br. — Nr. 199. λεωνίδ. Br. II. 190. nr. 3. An. II. 2. p. 88. V. 1. ἰχθύν. Br. Veteres poëtae terminationem ἑς, ἑν, pro ambigua habuisse videntur. Plurima certe loca sunt, in quibus κλειῦς, νηδύς, ὄφρυς, ἰχθύν et similia posteriorem producant; multo rariora, in quibus eandem corripunt. ἰχθύν pro spondeo usurpavit Oppian. Hal. II. 200. IV. 219. pro trochaeo Theocr. Eid. XXI. 49. Sed vide inprimis Spitzner. Diss. de Brev. Syllab. Product. p. 32. sqq. et de versu graeco heroico p. 67. s. Aliter de his syllabis statuit Graecus in Epist. cr. ad Bucol. gr. p. 46.

Nr. 200. ἔ αὐτ. Br. II. 190. nr. 4. An. II. 2. p. 88. V. 2. αὐτόν. P. Br. αὐτόν. Vulg. ὑπερχαλάσαι. P. Pl. Br. ὑπερχαλάσαι. corrigi Scaliger in not. mst. quod verum videtur. De ὑπὲρ et ὑπὲν confusis vid. ad p. 381. nr. 156. v. 4. — V. 4. ἐγγγεν. P. Pl. ἐγγγε. Br. — Nr. 201. ἀμμονίδ. Sic etiam in Plan. p. 141. St. Ἀμμωνίου. Br. II. 448. nr. 1. An. II. 3. p. 293. — Nr. 202. ἄθλων. Br. III. 168. nr. 86. An. III. 1. p. 336. V. 3. ὠνῆσαι. P. αἰνῆσαι. Pl. Br. V. 4. τίνα δῆ. P. δεῖ. Pl. Br. Hic de κινεῖν in βινεῖν mutando frustra cogitabat. — Nr. 203. In marg. ἡρα. In Plan. p. 140. ἄθλων. Br. III. 168. nr. 90. An. III. 1. p. 338. V. 1. τί. P. V. 2. σάλπιγγ

άν. P. σάλπιγξ δ' άν. Pl. Br. V. 4. ἄγκιστρον ταύταις. P. Pl. Quum de usu nautico jam dictum sit v. 3. nec hamus nautarum sit instrumentum, sed piscatorium, Br. legit, ἄγκιστρον γραπεῖ, quod hiatus falsum esse arguit. ἄγκιστρον δ' ἄλειψ', όψ. H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 500. Aliud quid latere non dubito. — ὀφοράγῳ malebat Br. procul dubio ob γραπεῖ. — V. 5. κενδυλα. P. Pl. σχένδυλα. Br. Hesych. σχενδυλόληπτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις (σταυροῖς corrigunt)· ἀπὸ τοῦ χαλκνευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λεγεται. σχένδυλα, ultima brevi, alibi non reperi. V. 8. ἐργασίης. P. ἐργασίας. Pl. Br.

Nr. 204. εἰς αἰγύπτιον ῥήτορα παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 39. An. II. 3. p. 221. In Plan. p. 142. ἄθλον. V. 1. ἐτεθήπεια. Sic πεποιθεια ap. Homer. Od. θ. 181. πεποιθήκεια et τετύπεια excitat Eustath ad 'Ιλ. α. p. 38. 10. V. 2. λιτραίοις. P. Br. τριτταίοις. Pl. ῥόντα. P. ἰέντα. Pl. Br. φόνον. Luditur in similibus vocabulis φόνον et φθόγγον. Scaligero in not. mst. φάρδος in mentem venerat.

P. Nr. 205. εἰς ἀπλήστους λονκίλλον. Br. II. 321. nr. 22. An. II. 2. p. 453. V. 3. μέγα δειπνον. Sic avarus ille ap. Liban. T. IV. p. 833. 34. in loco depravato, qui sic corrigendus videtur: πολλάκις δ' ἄν, ὡ βουλή, καὶ τῶν κρεῶν μοῖραν οὐκ ὀλίγην λαβοῖν, καὶ ἄρτων πλειόνων, ἔδωκα τῷ παιδί, καὶ εἶπον μὲν φαγεῖν, ἔνευσα δὲ τηρεῖν, καὶ ἅτα ἐτρώφων (κατατρυφῶν vulg.) πολλῶν ἑξῆς ἡμερῶν, μέγα (μυθὲν vulg.) ζημιούμενος, καὶ μὴ δοκῶν (καὶ μοι δοκῶ vulg.)· νῦν μὲν γὰρ ἡσθόμην ἐκ τῶν τοιούτων, ὡ βουλευταί, δειπνων, διεφθάρθαι τὸν νοῦν. — Nr. 206. τ' αντ. Br. II. 322. nr. 25. An. II. 2. p. 455. V. 1. πέμψαι. P. πέψαι. Pl. Br. V. 6. οὕτως τηρ. P. Br. οὕτω. Pl. λαθόντι. P. λαθών τι. Pl. Br.

Nr. 207. τ' αντ. Br. II. 322. nr. 24. An. II. 2. p. 455. —

Nr. 208. τ' αντ. Br. II. 321. nr. 21. An. II. 2. p. 452. — Nr. 209. εἰς παροριστάς. ἀμμιανού. Br. II. 387. nr. 14. An. II. 3. p. 141. V. 3. κείσῃ δ' ὁμοίως. P. lacuna relicta. In marg. γρί. Ἰρῳ ὁμοίως. Pl. Ἰρῳ ὁμοίως. Br. ἔχων βολού. P. ὀβολού. Pl. ὀβόλου. Br. minus recte. — Nr. 210. εἰς δειλούς. λονκίλλον. Br. II. 341. nr. 114. An. II. 2. p. 508. — Nr. 211. τ' αν. Br. I. c. nr. 115. An. I. c. p. 509. V. 5. καὶ μὴ τέτρωται. P. Pl. καὶ μὴ τέτρ. Br. probante olim Hermanno ad Viger. p. 777. nr. 270. ed. pr. In altera editione

p. 810. haec tamquam ex persona praesentis dici monuit, assensus Schaefero in Meletem. p. 116. qui κατεμάνθανε interpretatur, ἀκριβῶς ἐξήταξε. Vid. Abresch. ad Cattier. Gazophyl. p. 80. — V. 6. ὅτε. P. τότε, Pl. Br. Illud restitui: vix tandem se vivere intellexit, postquam parieti redemtionis pretium promisit.

P. Nr. 212. αἰς (ζωγρ/ λουκι). Edidi in Actis Philolog. Monac. T. I. p. 301. ubi of. p. 406. in Paralip. I. nr. 127. p. 697. V. 1, lacuna est in Cod. Sensus esse debuit versus omitti: Filii imaginem a te fieri postulaveram. V. 3. με καλεῖν. P. Fortasse scribendum: ὥστα με κάμνειν i. e. ἀπορεῖν. V. 5. πέρας. Vid. ad p. 521. nr. 92. V. 6. τῶν ἰσιων. Scripsi: ἐκ τῶν ἰσικίων. ex ipsiciis, quae ille vendebat. Hoc autem vocabulo Lucianus usus esse videtur ob similitudinem quandam cum nomine Isidis, quae Anubin adoptaverat. De ἰσικίοις vid. Athen. L. IX, p. 376. D, Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 830. — Nr. 213. λεωνίδου. Br. II. 191. nr. 5. An. II. 2, pag. 89. V. 1. ἔθηνεν. P. ἔθηνε. Pl. Br. — Nr. 214. λουκιλλου. Br. II. 337. nr. 93. An. II. 2. p. 500. In Plan. p. 146. Leonidae inscribitur. V. 2, τινός. P. Br. τίγος. Pl. quod monente Schaefero restitui.

Nr. 215. τ' αὐτ'. Br. II. 337. nr. 94. An. II. 2. p. 500. V. 2. οὐδ' ἀπὸ τῶν. P. ἐπὶ. Pl. Br. ἀπὸ verum videtur: ne ex liberis quidem, quos procreavit, similitudinis exprimendae laudem habet. —

Nr. 216. εἰς ἀσελγ. λουκιλλου. Br. II. 318. nr. 5. An. II. 2. p. 439. V. 3. γένος τι. P. γένος: τι. Pl. Br. Interrogandi pronomen, sic nude in versus exitu positum, ferri non potest. Quare scripsi: ἀνέυρομεν ἄλλο γένος τι. i. e. ἄλλο τι γένος, ὄντα. sc. ad alias partes transiisse, castra mutasse videbatur Cratippus. De meretricibus pathicis Asclepiad. p. 118. nr. 207. εἰς ἕτερ' ἀντομολοῦσιν ἂ μὴ κινῶ. Hinc explicandus Lucian. in Rhetor. Praecept. §. 23. T. VII. p. 242. καὶ τὰ δεῖνα μὴ αἰδεσθῆς, κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης. V. 5. vulgo post Κράτιππης signum interrogandi ponitur. Hoc deleui. Poëta sibi respondet: Certe futurum speravi: non enim subito factus es cinaedus, sed jam tum fuisti, quum te paederastam solebas dicere.

Nr. 217. τ' αὐτ'. Br. II. 318. nr. 7. An. II. 2. p. 443. In Plan. p. 130. St. ἄθλον est. — Nr. 218. κράτητος. Br. II. 3. An. II. 1. p. 7. V. 1, πᾶσιν. P. πᾶσι. Br. V. 3. κατὰ γλωσσ' ἐπὶ ταῖς πόματα. P.

κατάγλωττ' ἐποίει τὰ ποιήματα. Br. Certe si ποιεῖν et ποιήματα atticae dialecto sunt propria, quod nonnulli existimant, etiam κατάγλωττα scribendum est. Sed vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 75. s. τὸ κατάγλωσσον τῆς λέξεως καὶ ξένον est ap. Dion. Halic. de Thucyd. c. 53. T. VI. p. 944. — φίλιτρα. P. φίλητρα. Br. cum Toupio. Furta amantium esse videntur. — Nr. 219. ἀντιπάτρ. Br. II. 110. nr. 7. An. II. 1. p. 292. — Nr. 220. ἄδηλον. Br. III. 165. nr. 75. An. II. 1. p. 327.

P. Nr. 221. ἀμμιαῦ. Br. II. 386. nr. 6. An. II. 3. p. 133. — Nr. 222. ἀδέσποτ. Br. III. 165. nr. 76. An. III. 1. p. 327. V. 1. χίλων καὶ λίγων. P. etiam v. 2. λίχει καὶ χίλων. P. Χεῖλων, λείγων et λείχει. Pl. Br. λείχει γάρ. Pl. καὶ. Br. — Nr. 223. μελεάγρ. Edidi in Animadverss. Tom. III. 1. p. 327. Huschk. An. cr. p. 245. Paralip. I. nr. 128. p. 698. V. 1. βεινει, et βεινειν. P. — Nr. 224. ἀντιπάτρ. Br. II. 7. nr. 4. An. II. 1. p. 13. V. 1. ἐστηκός. P. Pl. ἐστυκός. Br. Vulgata lectio cur repudianda sit, non video. Vir arri-gens ἐστυκίνας dicitur, ut in Aristoph. Av. 558. Cf. Suid. in ἐστυκός. De parte virili autem ἐστάνας et στήνας usurpatur. Infra pag. 604. nr. 232. ὀρθὸν τὸν ἐστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαράνη· ἐντέτασαι ὃ ὡς αὖν μῆποτε πανσόμενον.

Nr. 225. στρατῶν. Br. II. 380. nr. 95. An. II. 3. p. 126. Cf. Ausonii epigr. nr. 119. V. 3. τὸ ἐν μέσῳ. P. τὸν ἐν μέσῳ. Pl. Br. — Nr. 226. εἰς πονηρ³ ἀμμιάνον. Br. II. 387. nr. 13. An. II. 3. p. 140. — Nr. 227. τ' αὐτ'. Br. II. 386. nr. 10. An. II. 3. p. 139. V. 3. ἐκοντί, P. ἐκὼν τι. Pl. ἐκοντί. Br. ἀφίεις^η. P. ἀφίης. Pl. Br. — Nr. 228. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 11. An. II. 3. p. 140. — Nr. 229. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 12. An. I. c. V. 2. πρὸ ἐτῶν. Ne hiatus offendet, vid. Hermann. ad Orph. p. 737.

Nr. 230. τ' αὐτ'. Br. II. 386. nr. 8. An. I. c. pag. 139. V. 1. μασταύρων. P. Pl. λασταύρων. Br. cum Brodaeo, qui tamen bene monuit, Marcum fortasse Mastautreussem fuisse. — Nr. 231. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 9. An. II. 3. p. 139. V. 1. παρὰ γράμμα. una littera detracta. Vid. Hermann. ad Viger. pag. 862. ed. alt. ἀρκος enim

dicebatur pro ἄρκτος. In Proverb. ap. Suid, T. I. p. 331. ἄρκτον παρούσης τὰ ἔχνη ζητεῖς. et p. 331. ἡ ἄρκτος φιλεῖν ἀνθρώπον ἐκτόπως ἡῖχει. Cf. Eustath. ad Od. s. p. 223. 35. Schaefer. ad Fabul. Aesop. nr. XI. p. 147. s. Hinc ἄρκιος, septentrionalis, et ἀπαρκίας ἄνεμος. Eustath. ad 'Ιλ. σ. p. 1212. Cf. Bekkeri Anecdota T. I. p. 445. 14. — Nr. 232. καλλίου ἀργείου. In Plan. pag. 167. καλλίου. Br. II. 3. An. II. 1. p. 9. V. 1. χρυσίου. P. Br. θηρίον. Pl. δεῦρο νῦν, ὃ χρυσίου, blandientis est ap. Aristoph. Lysistr. 929. quem locum perperam admoverunt glossae Hesychii: χρυσίου, τὸ αἰδοῖον τῶν παίδων.

Nr. 233. εἰς νομικ³. λουκίλλ^υ. Br. II. 339. nr. 105. An. II. 2. p. 503. V. 1. παιδρός. P. παῖδρος. Pl. Br. V. 3. ὕσω et ἔμελλεν. P. ἔμελλε. Pl. Br. P. V. 4. ἔγραψεν. P. εἰκονικὴν ἀποχὴν, apocham esse dixeris, in qua creditoris manus ita sit expressa, ut nihil discriminis appareat. Qualem apocham qui habeat, pecuniam debitam se solvisse contendere poterit. Similiter dicitur ἀντίγραφον εἰκονικόν, quod sic interpretatur Coray ad Plutarch. Vit. Tom. III. p. 364. εἰκονικὸν ἀντίγραφον φαίη τις ἂν τὸ τοῖς Γάλλοις καλούμενον διὰ ταυτοσήμου λέξεως copio figurée, τουτέστιν ἐν ᾧ ἡ τοῦ πρωτοτύπου μίμησις τοιαύτη ἐστὶν ὥστε καὶ τὰ διαγεγραμμένα, εἴ τί που ἐν ἐκείνῳ, διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς γεγράφθαι, διαγέγραπται, εἰκονίζειν. Caeterum in hac voce, ab εἰκὼν derivata, et in ambiguitate lectionis ὁμοιώτερον γράφειν, omne hujus epigrammatis acumen vertitur.

Nr. 234. τ^υ αὐτ^υ. Br. II. 339. nr. 106. An. II. 2. p. 504. V. 2. οὐχ ὀλονκ. P. εἰχ^υ. Pl. Br. V. 2. οὐκ ἄν. P. Pl. Br. ἄν alienum ab hoc loco. Scripsi ἄρ', probante Schaefero. Sic etiam ap. Liban. T. IV. p. 22. 9. ἄν οὖν ἀποχρήσονται πρὸς τι τῶν δυσχερῶν τῇ παρ' ἐμοὶ διατριβῇ. scr. ἄρ' οὖν. — Nr. 235. δημοδόκ^υ. Br. II. 56. nr. 1. An. II. 1. p. 176. V. 2. πρ. δὲ χίος. P. Χίος. Pl. πρόκλος χίος. Br. cui conjecturae nonnihil favet epigr. Phocylidis in An. T. II. p. 522. καὶ Προκλῆς Αἰτίας. minus autem proximi distichi exitus: καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ. Vulgo gentile ὁ χίος producitur. Corripitur tamen etiam in epigr. Posidippi p. 114. nr. 183. ὁπῶ γιγνομένοις ἐν χίον οὐκ ἰκανόν. ubi vid. not. In utroque loco Brunkianas correctiones probat Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 354. s. Obiter corrigo Aelianum H. An. VIII. 11. καὶ βουκολεῖν μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Ὀσση φησὶν, ὡς ἔδειξε τῇ Ἰδῇ τὸν Ἀγχίσην. Fortasse scribendum: αἰς

Ο ΧΙΟΣ ἐν τῇ Ἰδῇ. i. e. Homerus. — Nr. 236. ^υ ^τ *τ* *αυ*. Edidi in Animadverss. II. 1. pag. 176. Paralipom. I. 129. p. 698. V. 2. *δὲ κινύρης*. P. Scripsi *καί*; de quarum particularum similitudine in Codd, dixit Schaefer. ad Dion. Halic. p. 158. et 294.

Nr. 237. ^υ ^τ *τ* *αυτ*. Br. II. 56. nr. 2. An. II. 1. p. 176. V. 2. *γυνσαμένη αἷμ*. Hiatus in hac sede non ferens Friedemann. de Media Syll. Pent. p. 291. s. verba transponenda censet: *αἵματος ἰοβόλου κάτθανε γυνσαμένη*. — Nr. 238. ^υ ^τ *τ* *αυ*. Br. II. 56. nr. 3. An. I. c. V. 1. *ζώνης*. Vid. Petav. ad Themist. Or. XXIII. p. 292. D. p. 526. Wolf. ad Liban. Epist. DCXVI. not. 6. p. 296. et CMXIV. not. 4. p. 426. In loco Anonymi ap. Suid. *Ζώνη, οἱ ἐπὶ ζώνην* opponuntur *τοῖς ἰδιώταις*. V. 4. *γίνονται*. P. *γίγονται*. Pl. — Nr. 239. *εἰς βαρυοδμ λονκίλλον*. Br. II. 356. nr. 88. An. II. 2. p. 496. In Plan. p. 145. St. *λονκιανοῦ* inscribitur. V. 2. *οὐκ ἀγ*. P. Pl. *οὐτ' ἀγ*. Br. praeter necessitatem. V. 3. *σύμπασα καί*. P. Br. *σύμπας, οὐχ*. Pl. *καί* praecedente negatione negat, ut *et* saepe post *neque*. Vid. Wytenbach. Curae sec. in Bibl. cr. Part. XII. p. 4. s. — *τὰ περισσά*. i. e. *περισσώματα*. quod notandum. — V. 4. *πούς*. P. Pl. Br. ut nr. 128. v. 1. et alibi. Vid. Etym. M. p. 622. ed. Lips.

Nr. 240. ^υ ^τ *τ* *αυτ*. Br. II. 356. nr. 89. An. II. 3. p. 498. Vulgo in Plan. *ἄδηλον*. In ed. Flor. pr. lemmate caret. V. 1. *δι' αὐτῆς*. P. Pl. ubi *διὰ* causam efficientem significat. *καὶ αὐτῆς* Br. c. Casaubono, quod ob articulum interpositum displicet. — Nr. 241. ^ζ *νικαρ*. Br. II. 355. nr. 24. An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 143. *ἄδηλον*. V. 2. *καλὸν ἦν*. ἄν subaudiendum, ut passim; aut *ἦν* pro *ἐστὶν* est positum. Vid. ad nr. 145. Plutarch. Quaest. Gr. p. 297. *ἀλλ' ἀλιτήριος μὲν καλεῖται, ὃν ἀλεύεσθαι καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε*. Sensus itaque: laudi fuerit physicis, ut res difficultatis plenissima. *χαλεπὸν* corrigit H. van Eldik ap. Bosch. T. IV. p. 501. V. 3. *σε ἔδει*. P. Pl. Br. Num hic quoque hiatus negligentiae tribuendus, an scribendum, *ἦ γράψαι σέ γ' ἔδει*? Hermannus ad Orph. p. 770. *σ' ἔδει* corrigebat. — *ποῖος ὁ πρ*. P. *ποῖον*. Aldinae tres. Br. necessaria emendatio. V. 4. mutilus versus in P. Verba *ἁμμιγα περδομένου*, quae Aldin. sec. adjecit, in nullo Codice reperiuntur. — Cum hoc epigrammate, cuius finis desideratur, Planudes conjunxit proximum distichon Nr. 242.

eumque sequitur Br. In membr. Pal. inde sejungitur, addito lemmate, τοῦ αὐτοῦ. Hunc secutus sum, praesertim ob diversitatem nominis in utroque. V. 1. πότερον χαμαὶ διόδωρος, P. πότερον ἔχανεν Θεόδωρος. Pl. πότερον χαίνεις Θεόδωρε. Br. Scripsi χαίνει. V. 2. ἡβδησεν ἔχει γὰρ πνεῦμα. P. ἡ βδέσ· ἔχει γὰρ ἔχει πν. Pl. ἡ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πν. Br. ex conjectura. Grotius vertit: *discere non valeo, quid venerit inde vel inde: Vipera namque infra sibilat atque supra.* Unde Huschk. Anal. cr. p. 67. legendum existimat: ἡ βδέσ· ἔχει γὰρ ἔχει πν. κ. καὶ ἄνω. quam ingeniosam conjecturam stabilire conatur Bosch. T. IV. p. 421. Facit huc Nonn. Dion. V. p. 148. 11. οἶα γὰρ αὐτὴ Δίστομος ἀμφίσβαινα μίσω μηρύεται ὀλέῳ, Ἴὸν ἀποπτύουσα δὲ ἀμφοτέροιο καρήνου. Recepi ἔχεις, quod post ἔχει facile omitti poterat. Aliter Eldikius p. 501. ἡ βδέσεν· ἐν γὰρ ἔχει. ἐν interdum pro τὸ αὐτὸ dici monens.

Nr. 243. εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν νικαρχον. εἰς βραδεῖς potius inscribendum fuisse existimabat Scaliger in not. mst. Br. II. 353. nr. 15. An. II. 3. p. 32. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων. Pl. Br. V. 6. πυρίαν καθελεῖν. Haec verba vereor ut recto explicaverim. De sicca sudatione in vaporariis agitur, in quibus ad excitandum calorem silices calefacti, fortasse etiam ferri massae candentes cumulabantur. Quibus quum tepidarium satis calefactum esset, ἡ πυρία remota est. Hoc dicitur τὴν πυρίαν καθελεῖν. Strabo L. III. p. 232. ἐνίοις δὲ τῶν προσοικούντων τῇ Δουρίῳ ποταμῷ Λακωνικῶς διάγειν φασίν, ἀλειπτηρίοις χρωμένους δὲ, καὶ πυρίαῖς ἐκ λίθων διαπύρων, ubi vid. Casaubon. Cf. Foes. Oecon. Hippocr. p. 330. Vitruv. L. V. 10. fin. — Nr. 244. εἰς μίλι^a ψυχρὸν. nomine auctoris non addito. Nicarcho id probabiliter tribuit Planud. et Br. II. 257. nr. 34. An. II. 3. p. 43. Etiam de Lucillio auctore cogites, cujus alia quoque sunt in Heliodorum epigrammata. Vid. p. 527. nr. 154. 157. 138. p. 541. nr. 256. V. 3. μὴ κάμνε, μὴ φύσα. P. et omnes editt. vett. μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην. Steph. μὴ κάμνε, μὴ φύσα· τί μάτην. Br. c. Scaligero, qui etiam suspicabatur, μὴ κάμε. At hoc soloecum existimatur. Secutus sum Stephanum, qui hunc versum lenissima vocum transpositione sanavit.

Nr. 245. εἰς πλοῖα σαθρὰ καὶ βαρεὰ. λουκίλλων. Br. II. 340. nr. 113. An. II. 2. p. 507. V. 1. διόφαντες. P. διόφαντε. Pl. Br. V. 5. πλείους· τάχα καὶ τις. P. Br. τάχα πλείους καὶ. Pl. rhythmō

versus depravato. V. 6. οὐ γὰρ ἐν ἐστίν. P. οὐ γὰρ ἔνεστιν. Br. οὐδὲ γὰρ ἐστίν. Pl. — Nr. 246. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 111. An. II. 2. p. 505. V. 1. ἔτεμες. P. ἔταμες. Pl. Br. V. 5. ἔσομαι. P. Br. ἔσεται. Pl. Ipsa navis loquitur; nec obstat v. 2do σκάφος ἐστί, quibus verbis non tota navis, sed carina tantum significatur.

Nr. 247. τ' αὐτ'. Br. II. 340, nr. 112. An. II. 2. p. 506. V. 1. εἰ πελ. P. Scripsi ἐς ob crebram permutationem litterarum ἰ et ε. εἰς. Pl. Br. V. 3. ἀδρείας. P. ἀδρίας. Pl. Br. τυρρηνικόν. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. Τυρρηνικός. ed. Asc. St. αἰγῶν. P. Pl. αἰγῶν. Br. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 378. Ἰστρικός. P. Pl. ἰστρικόν. Br. De hac lectione disputavit Letronne Recherches géographiques sur le Livre de Mensura Orbis par Dicuil p. 205. nr. 1. qui sinum Istricum, partem maris Adriatici, male post Adriam poni monuit; praesertim quum Lucillius quatuor partes majores maris mediterranei commemorare voluisse videretur. Praeterea vocem Ἰστρικόν hoc uno in loco reperiri. Hinc Ἰοισκόν legendum suspicatur, ut intelligatur mare Issicum, qui sinus est maris Syriaci. Eundem errorem observavit idem ap. Aethicum in Geogr. Gronov. p. 732. ab oriente mare Syrium, quod Histricum sinum vocant. — V. 5. ἄρχεται. P. et Lectt. Ald. pr. unde id in Ald. sec. receptum est, Reliquae ἔρχεται. Vide pag. 433. nr. 435.

Nr. 248. βιάνορ. Br. II. 156. nr. 9. An. II. 2. p. 10. et Addend, T. III. 2. p. 2. V. 5. πιστήν. omnes. Sed πίστιν corrigit Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 116. hac interpretatione addita: „Pix incensa ostendit, id quod fidem facere debebat in aquis, minus fidum esse in terra. i. e. incendio intelligebatur, picis inductionem contra aquas tutum esse praesidium, sed ambiguum in terra. Ita sensus oritur multo subtilior, quam vulgatae inest.“ — Nr. 249. εἰς ἀγρ³ λουπιλίου. Br. II. 331. nr. 70. An. II. 2. p. 483. P. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγγόνισεν. P. Pl. sine littera paragoga Br.

Nr. 250. εἰς παχὺν ἀδέσποτον. Br. III. 170, nr. 100. An. III. 1. p. 343. V. 1. εὖ ἔγραψεν. Fortasse legendum: εὖ μὲν ἔγραψεν. Notandus articulus ante ζ correptus. Sed corrigendum videtur cum Boethio: ἔγραψ' ὁ ζωγράφος. V. 2. εἰ causam reddit, ut p. 429. nr. 418. v. 7. p. 548. nr. 316. v. 4. p. 564. nr. 403. v. 3. — Nr. 251. εἰς³ δυσκωφ³ νικαρ³. Br. II. 357, nr. 33. An. II. 3. p. 42. V. 1. μᾶλλον

κωφότερος. De hac abundantia vid. ad p. 93. nr. 35. V. 2. τούτων δύο. P. τούτων τῶν δύο. Pl. probabiliter. τούτων δὲ δύο κωφ. Br. c. Salm. ut ait *δυεκωφότερος*, cujusmodi *tmesios* vereor ut alibi exemplum extet. — Nr. 252. εἰς βαρυοδμ' τ' αὐτοῦ. Br. II. 355. nr. 25. An. II. 3. p. 38. V. 1. εἰ μισεῖς σέ, φιλεῖς με. Sic vulgo distinguitur. Rotundius mihi videbatur, pronomen secundae personae jungi cum φιλεῖς. Sed malim sane: καὶ εἰ μισεῖς, φιλεῖς με. V. 2. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. μισεῖς. quaedam editt. vett. μισῆς.

Nr. 253. εἰς ἀφραῖς ορχηστ' λουκίλλου. Br. II. 334. nr. 83. An. II. 2. p. 492. V. 6. ἦς. Br. ἦς. P. et Pl. — Nr. 254. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 82. An. l. c. p. 491. V. 1. ἔπευα. P. ἔπεσες. Pl. Br. V. 5. Indignatur poeta, quod mimus, quem perstringit, se, cum Canacen saltarct, non percusserit gladio scenamque ab inepto actore liberaverit. In hac solum parte eum ab historiae veritate recessisse, cui in cetera ita inhaeserit, ut in Niobe saltanda saxum esse videretur, in Capaneo autem subito (nec justo tempore) concideret. Aliter accepit hunc locum doctissimus Lobeck. ad Soph. Aj. p. 350. ejus interpretationem dedi in Addend. T. III. 3. p. 45. s. — Nr. 255. παλλαδα. Br. II. 419. nr. 57. An. II. 3. p. 231. Cf. Auson. Epigr. LXXXV. Iterum legitur in membr. pag. 568. ubi Πέτρος habetur pro Μέμφει. — Nr. 256. εἰς γραῖαν λουκίλλου. Br. II. 336. nr. 90. An. II. 2. p. 498. V. 4. ἐφομένη. P.

P. Nr. 257. εἰς ἱατρ' τ' αὐτ'. Br. II. 324. nr. 37. An. II. 2. p. 464. V. 1. ἐρμουγένη. Supra p. 523. nr. 114. p. 534. nr. 190. ἐρμουγένην. — Nr. 258. εἰς αὐλον πικτ' λουκίλλου. Br. II. 317. nr. 2. An. II. 2. p. 437. V. 1. τῷ πίσης. Pl. Cf. p. 520. nr. 81. v. 3. — Nr. 259. εἰς τινὰ ἔχον ἵππον ἄργον. λουκίλλου. — Nr. 260. ἄθλον. Br. III. 169. nr. 93. An. III. 1. p. 339. V. 1. βουλευεῖν. P. Pl. Br. Hic tamen ad Aristoph. Eccl. v. 443. T. II. p. 27. cum Salmasio corrigit: τοῦτο τὸ οὐ λεισεῖν. Recte. Is, qui hoc epigrammate perstringitur, τὸ βουλευεῖν habuisse negatur, quippe qui nihil didicerit nisi δουλεύειν. In simili sono utriusque vocabuli ludit Lysias p. 498. ed. Tayl. καὶ τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερώς, ὥσπερ οὗτος, προῖδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλευεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ... ἐκκλησιάζεται. V. 2. ἐπιγινώσκω. P. ἐπιγινώσκω. Pl.

Nr. 261. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 41. An. III. 1. p. 312. —
 Nr. 262. ἄδηλον. Edidi et illustravi in Paralip. I. 130. p. 699. V. 2.
 τεμνομένην. P. — Nr. 263. παλλαδᾶ. Br. II. 418. nr. 54. An. II. 3.
 p. 230. — Nr. 264. εἰς φιλο^γρ λουκιλλίου. Br. II. 539. nr. 103.
 An. II. 2. p. 503. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. — Nr. 265. εἰς
 λεπτ^τ ^τ ^τ αν. Br. II. 531. nr. 69. An. II. 2. p. 482. V. 2. μυίας. P.
 et multae editt. vett. quod vitium sustulit Asc. St. Br. V. 3. σέ τις
 καταλίξιμι. P. σέ τις ἐγκαταλίξιη. Pl. Br. V. 5. ἀλλό τι παῖς. P.
 quod Salmasius probabat. Paroemiacae locutionis speciem habet. Quod
 in vulgaribus editt. legitur, ἀτρέμας ἦσο, abest ab ed. Flor. pr. et
 Ald. pr. nec in ullo Planudese cod. reperitur. Br. recepit emenda-
 tionem in marg. Cod. Iani Lascaris notatam, ἄτρομος ἦσο. — Nr. 266.
 εἰς αἰσχρὸν λουκιλλίου. Br. II. 324. nr. 33. An. II. 2. p. 461. V. 1.
 ἔσωπτρον. P. δημοσθένης. P. δημοσθενίς. Pl. Br. — Nr. 267. ἄδηλον.
 Br. II. 169. nr. 91. An. III. 1. p. 339.

P. Nr. 268. sine lemmate. Ammiano tribuit Plan. p. 141. St.
 Br. II. 387. nr. 15. An. II. 3. p. 141. V. 3. πτάρη. P. παρῆ. Pl. Br.
 V. 4. τὰς ἀκοάς. P. τῆς ἀκοῆς. Pl. Br. — Nr. 269. εἰς ναόν του
 ἡρακλῆ γενόμεν^τ ^τ ^τ αἰγίου λουκίου. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 699.
 V. 2. λουκίς. P. Scripsi λούκιος. Non solum de templo, sed etiam
 de statua Herculis videtur agi. — Nr. 270. εἰς εἰκόνα ἀναστασίου
 βασιλῆως ἐν τ^ε ευρέπῃ. Scripsi εὐρέπῃ, ut est in Plan. p. 185. —
 Nr. 271. Sejunctum a praecedente, sed sine lemmate. In Plan. εἰς τὸ
 αὐτό. Br. utrumque dedit in ἀδήλοις III. 136. nr. 16. 17. An. III. 1.
 p. 262. V. 2. ὠμιστήν. P. ὠμηστήν. Pl. Br. Cf. ad p. 447. nr. 524.
 vers. 25.

Nr. 272. εἰς κιναιδ³. Br. III. 150. nr. 31. An. III. 1. p. 281.
 Similiter de cinaedis Amphilocheus in Epist. Iamb. 93. p. 120. ἄνδρες,
 γυναῖκες, ἄρῶνες, θηλυδραῖαι, οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες "Ο μὲν
 γάρ εἰσιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ. "Ο δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσιν
 φύσει. — V. 1. ἀνέρας ἡρνήσαντο. Similiter τὴν φύσιν ἀρνεῖσθαι
 dixit Liban. T. IV. p. 117. 20. qui locus sic debet restitui maximam
 partem ex Cod. Monac. nr. 96. πῶς γὰρ ἂν παῖς ὑπάρχων παριδεῖν
 ὄλως ἐπεχειρουν τὴν ἐπ' ἐμοὶ τὰς ὠδῖνας ἀνασχομένην, εἰ μὴ τοῖς
 ἔργοις τὴν φύσιν ἡρνήσατο, καὶ ἀντὶ τῆς μητρὸς ἐταίρας τὴν
 προσηγορίαν ἠλλάξατο· ἐπεὶ δὲ δὴ τὰς ἡμετέρας συμφορὰς οὐδὲ

σιωπᾶν ἀρῆκεν ἢ τύχη, τί οὖν τὴν αἰτίαν σιωπῶν, γυμνὴν καὶ ἡμῶν
προφέρεις τὴν πρᾶξιν.

Nr. 273. εἰς ζωλῶ. Palladae tribuit Planud. p. 189. St. Br. II. 425. nr. 88. An. II. 3. p. 242. V. 2. εἰκόνας τῶν ἐντὸς ἢ φύσις ἔξω φέρεi. P. εἰκόνα τ. ἐ. σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει. Pl. Br. quae arbitraria Planudis videtur correctio. Brevis syllaba in caesura pentametri in ejusmodi epigrammatis, quae serioris sunt aetatis, minime certum est depravationis indicium. Quare omne vitium haerere videtur in φέρεi. Scribendum suspicor: εἰκόνα τῶν ἐντὸς ἢ φύσις ἔξω ἄγει. ut p. 566. nr. 412. τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα Ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις εἰργάσατο. — Nr. 274. λουκίαν. Br. II. 313. nr. 25. An. II. 2. p. 426. V. 2. κατέβαινε. P. κατέβαινε. Br. κατέδυε. Pl. V. 3. καί σε: fortasse non solum garriebat, sed te etiam docere voluit. — Nr. 275. ἀπολλωνιον γραμματικῶν. Legitur etiam in marg. p. 214. ad nr. 43. Br. II. 358. An. II. 3. p. 47. In Plan. p. 95. est ἄδελον. V. 2. Καλλιμάχου. P. Pl. Eustath. ad Odys. α. p. 63. 21. Recte Bentleyus corrigebat Καλλιμάχος, probante Schaefero et Gerhardo in Lectt. Apollon. p. 5. — Nr. 276. λουκίλλον. Br. II. 579. nr. 108. An. II. 2. p. 505. — Nr. 277. τ' αὐτῶν. Br. II. 340. nr. 109. An. II. 2. p. 505. V. 2. πάλιν. P.

P. Nr. 278. εἰς γραμματικὴν περασφορὶ λουκίλλιον. Br. II. 318. nr. 9. An. II. 2. p. 444. V. 2. πολλῶν. P. πολλούς. Plan. Br. — Nr. 279. τ' αὐτῶν. Br. II. 527. nr. 49. An. II. 2. p. 473. V. 1. δύναται ποτὲ εἶναι. P. δύναται νόον ἄρτιος εἶναι. Br. tacite correxit. Recepi, quod Plan. offerebat, δύναται ποτὲ ἄρτιος εἶναι, quamquam suspectum ob hiatum. Non male haberet μέτριος, aequus et humanus. V. 2. εὐθὺς si sincerum est, eo referri debet, quod ὀργῇ et μῆνις se statim ab initio in Iliade legentibus offerunt. Grammaticorum autem professio primis Iliadis verbis significari solet.

Nr. 280. εἰς γεννάδιον χειρουργὸν παλλαδᾶ. Br. II. 418. nr. 51. An. II. 3. p. 229. V. 2. παλάμαις. P. παλάμας. Pl. Br. V. 3. φονέας ὁσίως. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis transpositis: ὅς μὲν γὰρ φονέας στιγῶν ὁσίως κατατέμνει. — Nr. 281. εἰς μαγνον ἰατροσοφιστὴν τ' αὐτοῦ. Lucillio tribuitur in Plan. p. 60. St. Br. II. 343. nr. 124. An. II. 2. p. 512. Vid. Catalog. Poëtar. in

Lucillius. p. 912. V. 1. μάγνος. P. μάγνον. Pl. Br. Illud restituī.
V. 2. ἤλθε καί. P. ἤλυθε καί. Pl. Br. — Nr. 282. In membr. hoc
distichon cohaeret cum praecedente; rectius inde se junctum est in
Plan. p. 60. St. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ (i. e. Lucillii) εἰς τοῖς ἀεὶ
νοσοῦντας. Br. II. 343. nr. 125. An. II. 2. p. 512. V. 2. προσδοκίην.
P. προσδοκίη. Pl. Br. Sequuntur in Cod. Pal. epigrammata *Palladae*
quinque, quae dedimus p. 314. nr. 685. p. 315. nr. 684. Ibid. nr. 686.
Ibid. nr. 688. et nr. 687.

P. Nr. 283. εἰς δαμόνικον ἵπαρ τοῦ ^χαν. Br. II. 417. nr. 48.
An. II. 3. p. 228. V. 3. ἐπὶ σοῦ. P. ἐπὶ σοί. Pl. Br. Cod. lectionem
tuetur Schaefer. ad Julian. Or. p. XVII. V. 5. ἀπεχάλκισε. De sin-
ceritate hujus lectionis dubitabat Huetius, quod secunda persona prae-
cessit. Frustra. Vid. ad p. 165. nr. 128. v. 4. — V. 6. καὶ κλέπτων.
P. καὶ κλαίων. Pl. Br. A Cod. lectione recedere non sum ausus. καὶ
pro καὶ τοῦτο accipi potest. Vid. Schaefer. ad Longum p. 351. ad
Gregor. Cor. pag. 985. sq. — Nr. 284. ^τεἰς ^ταν ^ταν. Br. II. 418.
nr. 49. An. II. 3. p. 228. — Nr. 285. ^τεἰς ^ταν ^ταν. Br. I. c. nr. 50.
An. I. c. p. 229. V. 2. ἐκλαίεν. P. ἐκλαίε. Pl. Br.

Nr. 286. ^ταν. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 263. Paralip. I.
nr. 132. p. 699. V. 5. 6. non bene cohaerent cum praecedentibus,
nec per se sensum habent expeditum. In exitu saltem metri causa
legendum: δοῦλος ὁ τὰ σκέλη κλάσας. aut verbis transpositis: καλὸς
δ' αὖν εἶη τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας. — Nr. 287. ^ταν. Br. II. 408.
nr. 8. An. II. 5. p. 203. V. 1. γυναῖκα τὴν ἄμορφον δεστυχῶν. Sic
fere Achill. Tat. I. 7. p. 21. πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἄν εὐμορφος
ᾗ· εἰς δὲ καὶ ἄμορφιαν δεστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Id. II. 15. p. 69.
βοῦς γὰρ Αἰγύπτιος, οὐ τὸ μέγεθος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χροιάν εὐ-
τυχεῖ. Heliodor. VII. 3. ὁ παρὰ τοσοῦτον τὸν τῶν τέκνων θάνατον
ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς γεννήσας δεστυχῆσαι κινδυνεύσας. Aristae. I.
Ep. XI. p. 29. εὐδαίμων ἢ τὸν νέον εὐτεχοῦσα ἐπίσης, ἐραστὴν ὁμοῦ
καὶ ἐρώμενον. ubi cf. Abresch. in Lectt. p. 122. V. 2. λήχων. P.
λήχονος. Pl. Br. — Nr. 288. εἰς τραγῳδ³ ^ταν. Ap. Plan. p. 154.
St. relatum est in caput, εἰς κορυφάς. Br. II. 418. nr. 52. An. II. 3.
p. 229. In Plan. est ἄδελον. V. 2. νικῶσιν. P. Pl. νικῶσι. Br. τὸ
ἐξερῶν. P. τόν. Pl. Br. quod me invito in textu remanet. Cf. Pollux X.

177. — Nr. 289. εἰς τραπέζι τ' αὐτ'. Br. II. 425. nr. 86. An. II. 3. p. 241. V. 3. εὐρώπης. P. ἐν ῥοπῆς. Pl. Br. V. 4. ἐν δακτύλοισι. Alciphro. I. Ep. XXVI. p. 108. μέγα τι κακὸν εἶσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰληνδοῦμενοι· μὴ μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ (scr. μηδὲ) δανειστήν ἰδεῖν.

P. Nr. 290. εἰς αὐτ' αὐτ'. Br. II. 425. nr. 87. An. II. 3. p. 242. V. 1. ψήφον. P. περὶ. P. Pl. Br. Scripsi πέρι, jungens: ἔχων τις τὰ δάκτυλα χειρῶν περὶ τὴν δακτυλικὴν ψήφον. V. 3. ἐρήμη. P. ἑταίρη. Pl. Br. Sensus in lectione Cod. Pal. argutior. — Nr. 291. εἰς τιαν τ' αὐτ'. Br. II. 420. nr. 60. An. II. 3. p. 232. In Plan. p. 165. est ἀδηλον. — Nr. 292. εἰς τὴν φιλοσοφ' γενόμεν' παλλα. Supra scriptum: ὑπάρ' πόλεως ἐπιβαλεντινιαὺ καὶ βάλεντος. In Plan. p. 188. παλλαδᾷ εἰς Θεμιστίων τὸν φιλόσοφον γενόμενον ὑπαρχον κωνσταντίνου πόλεως ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. In editione Aldina Themistii idem extat tetrastichon cum lemmate: Θεμιστίων στίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ὑπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός. Cf. Harduin. ad Themist. p. 488. et Angelum Majum, Virum doctissimum, ad Orationem Themistii in Vituperatores quosdam, nuper ex Codice Ambros. editam Mediolani 1816. p. 74. quam totam in Palladam scriptam esse existimat cl. editor. V. 1. οὐρανίης. P. Pl. αἰθερίης. Br. ex Codd. Themistii. V. 3. exhibui lectionem Pal. Plan. ἡσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου. Br. c. codd. Them. Argutior procul dubio haec lectio; sed mihi a membr. Pal. recedere non licebat.

Nr. 293. τ' αὐτ'. Br. II. 337. nr. 96. tamquam Lucillii, cui inscriptum in Plan. p. 151. St. An. II. 2. p. 501. V. 1. οὐράν. P. οὐρήν. Pl. Br. — Nr. 294. λουκιλλίων. Br. II. 338. nr. 101. An. II. 2. p. 502. Iterum legitur p. 568. ut Lucillii. In Plan. p. 184. St. Palladae inscriptum. — Nr. 295. εἰς οἶδον φαῦλον ἀποσταλέντα αὐτῷ τ' αὐτ'. Br. II. 342. nr. 117. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 144. hoc quoque Palladae. V. 2. ἐν μεγάροισι. ut Od. δ. 734. et 765. V. 2. κισσὸν ἀφελών. γ' inserendum censet Hermann. ad Orph. p. 767. — Nr. 296. εἰς κλεανθ' τιμῶν. Est in Planud. pag. 133. St. ex Diogen. Laërt. VII. 170. V. 1. ductus ex 'Il. γ. 196. V. 2. μωλίτης hoc

loco videtur occurrere. Quid significet, intelligi potest ex Hesych. *Μωλύον, πωθρόν, βαρύ. ὁ ἄμαθής. Μωλύτερον, ἀμβλύτερον.* Epist. Socraticae XXX. 39. ed. Orell. ubi nunc legitur: εἰ καὶ ποιεῖ ἀναγνῶ (lege ἀναγνῶντες a Ruhnkensio) ὁ Ποντικός ἀμβλύτερον καὶ φαϊλότερον ποιῶν γενεῖσθαι τὸν λόγον. In Cod. Allatii autem *μωλύτερον*, probante Maefero et Ruhnkensio in Hist. Orat. Gr. p. LXXXV. Descendunt ex omnia a verbo *μολύνω*, unde *μωλύον κρέας, τὸ διαχεύμενον καὶ σπυγνέον.* Bekker. in Anecd. Tom. I. pag. 52. Cf. Schol. ad Andr. Ther. 52. ὄλμος ob ingenii duritiem et laborem indefessum.

^δ
Nr. 297. εἰς γυναῖκα μεθυστρε. (notanda forma μεθυστρεῖς. μεθυστρεῖα ex Theopompo Comico excitavit Pollux VI. 25.) Br. III. 97. An. III. 1. p. 341. V. 2. γάλα μοι τὸ πρὶν. P. μοι om. V. 4. παῖεο δίψαν σείω. P. καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν. Vulgo et Br. Restitui lectionem Cod. σείω mutans in εἰσείω. De εἰσείω, secundae personae vicem gerente, vid. ad p. 193. nr. 267. Cum his versibus membr. cohaeret Nr. 298. Separatim illa habentur ap. Plan. p. 160. St. III. 170. nr. 98. An. III. 1. p. 342. V. 1. μητέρα. P. μητέρα. Br. V. 3. ἰδοῖσα. P. V. 4. ἐκ βρόχθου ὀλίγον τί σοι δώσω. P. δὴ βρόχθου ἐμείο τί σοι δῶ τέκνον. Pl. Br. Restitui lectionem ὀλίγοιο corrigens et δῶ. Obiter corrige in Aesop. Fab. nr. 36. Fur, ἄφετέ με καὶ ἐπιδίδωμι (ἐπιδιδῶ editum) ἐμὴν χρυσίου τάλαντα. — βρόχθος ὀλίγος. Etym. M. pag. 196. ed. Lips. χρῆς, τὸ ὀλίγον πόμα καὶ ἡ φάρμακ' δι' ἧς καταπίνουμεν. V. 5. ας. P. μόνους. Pl. μόνον. Br. Quum totus hic versus depravatus non ausus sum a membr. lectionibus recedere. λαγύνη τόδε. P. γένος τόδε. Pl. λάνγνος ὅδε. Br. metro vacillante. Fortasse scribenda verbis transpositis: ξίστας γὰρ λάνγνος τριάκοντα μόνους ὅδε εἶ. In λάνγνος media, in τριάκοντα antepenultima contra bonorum statum usum corripitur. Sic etiam v. 3. ἐν λαγύνῃ πίνουσα. De τριάκοντα vid. ad p. 472. nr. 682. — V. 6. 7. Br. post v. 1um pro arbitrio. χαλεπού. P. χαλεπόν. Pl. Br. V. 7. ἡδύτατα. P. ατάτης. Pl. Br. Haec superlativi forma ex duobus Codd. Parisin. restituenda videtur Luciano T. IV. p. 253. 16. ἀμπέλους ἀφ' ὧν ἡδύος οἶνος γεννᾶται. Vulgo, ἡδιστος οἶνος γίγνεται. V. 8. 9. addidi ex membr. Paralip. I. nr. 153. p. 700. V. 9. τι post με adjeci ad numeros implendos. Sed praeterea videtur scribendum: εἰ φιλέεις σὺ τὸν υἱά. Tom. IV.

¶ Nr. 299. *παλλαδά εἰς ὕβριστ'*. Br. II. 423. nr. 78. An. II. 3. p. 239. — Nr. 300. *τ' αὐτ'*. Br. I. c. nr. 79. An. I. c. V. 1. *τιθηῖ*. P. *τίθη*. Pl. Br. — Nr. 301. *τ' αὐτ'*. Br. I. c. nr. 80. An. I. c. p. 240. V. 2. Ad *ἐπόθουν* subaudi *ἄν*, ut mox nr. 502. ad *ἐπασχεν*. Vid. ad p. 55. nr. 16. — Nr. 302. *τ' αὐτ'*. Br. I. c. nr. 81. An. I. c. V. 2. *καὶ αὐτός*. P. *καὐτός*. Pl. Br. — Nr. 303. *τ' αὐτ'*. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. — Nr. 304. Br. II. 425. nr. 90. An. II. 3. p. 245. V. 1. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 225. *πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, εἰσὶ καὶ, εἴ τι 'Ὑν τοῖς . . his additis: „in hoc poëta non sum adeo sollicitus de numeris; magis de verbis, quia, ut vulgo positum est, εἰσὶ admodum languet.“ Non persuadet vir acutissimus. Si quid mutandum sit, scripserim: πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, οἷδα, καὶ εἴ τι 'Ὑν τ. sed vulgatam et lectionem et distinctionem genuinam existimo. — V. 3. οὐδὲν φαίνει. P. οὐκ ἀναφαίνει. P.*

Nr. 305. *τ' αὐτ'*. Br. II. 419. nr. 58. An. II. 3. p. 231. In Plan. p. 166. distichon adhaeret, quod dabimus p. 555. nr. 355. V. 1. *μορίης*. P. Pl. notabilis syncope pro *μορίης*, cujus aliud exemplum non novi. V. 3. *ὁ πλατωνικός*. P. Pl. *σὺ πλ.* Br. Illud unice probabat Schaeferus in not. mst. ut gravius et *σκαπτικώτερον* lectione Brunkiana. Ironicum articuli usum illustravit Matthiae Gr. gr. p. 383. s. — V. 4. *ζητεῖ*. P. *ζητῇ*. Pl. Br. — Nr. 306. *εἰς πορν'*. P. Br. II. 408. nr. 7. An. II. 3. p. 203. In Plan. p. 131. St. est *ἄδολον*. V. 1. *εἰς ἀντ'*. P. *ἐς ἀντ'*. Pl. Br. V. 2. *συρίαν*. P. *συρίην*. Pl. Br. — Nr. 307. *τ' αὐτ'*. Br. II. 425. nr. 89. An. II. 3. p. 243.

Nr. 308. *λουκιλλίου*. Br. II. 328. nr. 58. An. II. 2. p. 477. V. 2. *τὸν πόδα τηῖ βελόνῃ*. P. prorsus inepte. *τῷ ποδὶ τὴν βελόνην*. Br. c. Salm. Cf. Ammiani epigr. p. 522. nr. 102. *ἐτρώπησε*. P. Br. — Nr. 309. *τ' αὐτ'*. Br. II. 338. nr. 102. V. 1. *θρασύμαχε*. P. et plurimae editt. veteres. *Θαροσύμαχε*. Br. c. Flor. et Ald. pr. ¶ V. 3. *δανείσας*. P. *δανίσας*. Pl. Br. Vid. ad p. 90. nr. 14. v. 3. V. 4. *πλέον*. P. *πλείον*. Pl. Br. V. 5. *εἰμολογίαιο*. P. *τὸ πινεῖν*. P. *πίνειν*. Pl. *πεινῇν*. Br. c. Jos. Scaligero in not. mst. Similiter infra nr. 341. v. 3. *πίνης* pro *πείνης*, et ap. Plutarch Vit. Lycurg. c. 17. *πληγαὶ καὶ πεινῇν*. vett. editt. *πείνειν*.

Nr. 310. τ̃ αντ̃. Br. II. 524. nr. 34. An. II. 2. p. 461. In Plan. p. 141. St. est *Palladae*. V. 2. αν superscriptum in P. — Nr. 311. τ̃ αντ̃. Br. II. 540. nr. 110. An. II. 2. p. 505. V. 1. οὐτω. P. οὐτω. Pl. Br. V. 3. ἔγείρεται δ' ἐνιαυτῷ. P. ἔγείρεται ἐν δ' ἐνιαυτῷ. vett. editt. ἐν δέ οἱ αὐτῷ Steph. et Br. c. Brodaeo. *Intus vituperat deos, vocem attollere prae pigritya nolens. Facile permutantur syllabae* τ̃ et ο̃. Vid. Herm. ad Orph. Argon. v. 781. 941. — Nr. 312. εἰς ποιητ̃ τ̃ αντ̃. Br. II. 352. nr. 75. An. II. 2. p. 487. V. 2. ὠκοδόμηκε. P. Br. ὠκοδόμησε. Pl. V. 4. δωδεκ' ἔτη. P. δωδεκέτη. Pl. Br. V. 6. λέγω. P. Br. λέγει. Pl.

Nr. 313. τ̃ αντ̃. Br. II. 522. nr. 26. An. II. 2. p. 455. In Pl. p. 186. St. ἀδηλον. In Cod. Pal. et in vett. editt. Pl. hoc epigr. cohaeret cum sequ. Sed rectius distinguuntur. V. 2. πινάλεως. P. πειναλέως. Pl. Br. V. 4. χορτασίη. Ad hiatum vitandum Herm. ad Orph. p. 771. verbis transpositis corrigit: ὀστρακίνη ποῦ μοι χορτασίη πινάκων; Sed vide an fuerit: ποῦ μοι χορτασίην ὀστρακίων πινάκων; fere ut nr. 347. ποῦ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν; Phaeder in Fabul. III. 18. 9. *quo mē, inquit, mutat speciem, si vincor sono?* Ut in nostro loco nominativus a librariis praelatus est accusativo, sic etiam ap. Horat. I. Epist. V. 12. *quo mihi fortunam, si non conceditur uti?* vett. editt. *fortuna* exhibent. Ovid. II. Amor. II. 19. *quo mihi fortunam, quae nunquam fallere curet?* quem locum cum similibus comparat Bentlejus ad Horat. I. c. χορτασίην nobiscum probat Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 308. — Nr. 314. cum praecedente cohaeret in P. Separatim post alios dedit Br. II. 522. nr. 27. An. II. 2. p. 457. V. 1. καλίσω. P. V. 3. πίνης. P. πείνης. Pl. Br. V. 4. πινάλεως. P. πειναλέως. Pl. Br.

Nr. 315. εἰς κλέπτ̃ τοῦ αντ̃. Br. II. 327. nr. 52. An. II. 2. p. 474. — Nr. 316. εἰς ἀθλητ̃. Auctoris nomen non adscriptum. *Lucillio* tribuitur ap. Plan. p. 128. St. Br. II. 521. nr. 20. An. II. 2. p. 452. V. 1. Μίλων. Notanda prioris correptio, quae alibi longa esse solet. Cf. Theocr. Eid. IV. 6. 11. VIII. 46. IX. 7. et al. V. 3. ἐπισκον. P. ἐπ' ἰσχίον. Pl. Br. V. 5. μέσσοισιν ἀντέκραγεν. P. ἀνέκραγεν. Pl. Br. Hoc in textu servavi, licet vehementer blandiretur Schaeferi correctio: ἐν μέσσοις ἀντέκραγεν. verbo relato ad praecedens

ἀνεβόησαν. p. 385. nr. 177. ὁ δ' ἀντεγίγωνεν ἐνερθεν. Ap. Libanium T. IV. p. 796. 23. ἡ μὲν ἡρέμα ὑπεδάκρυε καὶ μετεστρέφετο τὴν μητέρα πειρωμένη λαθεῖν· ἡ δὲ μέγα καὶ δεινὸν ἀντεβύησεν. scr. ἀνεβύησεν. V. 6. ἐνκειμαι. P. ἐν κέμαι. Pl. Br. Sic saepe peccatum. Ap. Liban. T. IV. p. 839. 8. ὡς ἐν τοσοῦτοις κακοῖς ἀγαθὸν ἔχων μισῶ τὴν τροφήν. scr. ὡς ἐν ἐν τοσ. Ibid. p. 1085. 34. ἐν δὲ ἀμφοτέροις βάθρον ἔχει. scr. ἐν δὲ ἀμφοτέροις. — βλέτω. P. Sequitur in Cod. epigr. *Palladae*, quod dedi p. 442. nr. 501. et aliud Ejusd. p. 441. nr. 487.

P. Nr. 317. τ' αὐτ'. (Palladae scil.) Br. II. 417. nr. 47. An. II. 3. p. 227. V. 1. τίς. P. ut saepe. ἔδωκεν. P. Pl. ἔδωκε. Br. V. 3. βραδυτήτος. P. Pl. βραδύτης. Br. Dedi quod Codd. offerebant, licet non ignorarem, apud seriores hanc vocem plerumque παροξυτονεῖσθαι. — Nr. 318. φιλοδήμων. Br. II. 90. nr. 26. An. II. 1. p. 237. In Plan. p. 132. St. est ἄθλων. V. 6. μαλακῶς ἐστὶ. P. μαλακός τ' ἐστὶ. Pl. Br. — Nr. 319. ἀντομέδον. Br. II. 208. nr. 6. An. II. 2. p. 132. In Plan. pag. 146. St. est ἄθλων. De Atheniensium in civitate tribuenda levitate vid. Isocrat. in Symmach. c. 17. p. 168. ibique Coray. T. II. p. 128. V. 2. αὐτὸς τε. P. αὐτὸς ὁ τε. Pl. Br. V. 3. ἡρακλειδὴ ἐφηγήτορι. P. ἡρακλειδὴ ἐφηγητῆρι. Pl. Br.

Nr. 320. ἀργεντέρον. Br. II. 267. nr. 6. An. II. 2. p. 280. V. 1. obscurum, sitne in Cod. καί, an ἦν, de quarum syllabarum similitudine diximus ad p. 54b. nr. 32. — Nr. 321. φιλίππον. Br. II. 223. nr. 43. An. II. 2. p. 177. V. 1. γραμματικοῦ. P. γραμματικοί. Pl. Br. quod sine haesitatione praetuli. — σῆτες ἀπάντων. P. Pl. qui omnia, ut tineae, arroditis. Probabiliter tamen Scaliger in not. mst. σῆτες ἀκανθῶν, ex epigr. Antiphanis p. 550. nr. 322. ἀτρεχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται. Ipse Philippus p. 553. nr. 347. οἳ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι. Vid. Casaub. ad Athen. I. III. p. 97. D. T. II. p. 154. ed. Schweigh. V. 3. ὃν ὥς. P. V. 6. εἰκόνας. P. εἰ κύνας. Pl. Br.

P. Nr. 322. ἀντιφ/. Br. II. 205. nr. 5. An. II. 2. p. 122. V. 1. ῥιζώνηα. P. ῥιζώρηα. Pl. Br. V. 3. ἐπ' Ἡρίννη. Erinna ob exiguum, sed doctum poema, a quibusdam cum summis poetis (τοῖς μεγάλοις) componebatur. Cf. p. 587. nr. 190. Grammatici igitur, qui haud raro summa ingenia calumniabantur, Erinnam supra modum laudabant, ob nullam aliam, ut videtur, causam, quam quod largam illis doctrinae

proferendae et ostentandae occasionem praebebat. Hoc monendum duxi, quod eruditissimum virum in *Ἡρίνῃ* haesisse, idque nomen pro depravato habuisse noveram. V. 4. *πρόκινες*. Vid. Schweigh. ad Athenae. Tom. III. p. 532. V. 5. *ποιητῶν . . . βασιποσί*. P. lacuna relictā. *ποιητῶν λῶβαι, παισί*. Pl. Br. — Nr. 323. εἰς *κόλακ παλλαδά*. Br. II. 413. nr. 52. An. II. 3. p. 217. V. 1. *διορίζει*. P. Br. *κόλακας τε δίστα*. Pl. V. 3. *ζῶιον*. P. Obiter corrige Dion. Chrys. Or. III. p. 106. de adulatione: *καὶ μὴν οὐδὲ ἐνδοξον, οὐδὲ καλὸν εἶναι δοκεῖ τὸ κολακεῖν, ὅστις (in Venet. ἵνα) τιμῆς ἐνεκεν ἢ δι' ἀρετὴν τοῦτο ἐπιτηδεύει*. Scr. *οὔτε τις τιμῆς*. Paulo post scribe: *καὶ τό γε πάντων δεινότατον*. pro ἢ τό γε.

Nr. 324. *ἀντομέδον*. Br. II. 209. nr. 8. An. II. 2. p. 154. V. 2. *καὶ σύ τι*. P. Br. *καὶ σύ γε*. Pl. V. 5. *ἀκνίσον*. P. *ἀκνίσσον*. Pl. Br. Vid. p. 490. nr. 7. v. 5. V. 7. *ἐν διός*. P. Pl. *τῇ διός*. Br. Emendatione non opus, quum praepositio haud raro sic abundet. Prooem. Agath. vers. 27. *ἐν τοῖς ἐκείνων πέμμασι φρονάττομαι*. Alciph. I. Ep. XXXIII. p. 138. *ἀμυνοῦμαι αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται*. — εἰς γὰρ ἑμέων. *unus vestrum*, i. e. *Θνήτος*. — Nr. 325. *τ' αὖ*. Br. II. 209. nr. 7. An. II. 2. pag. 153. V. 4. *καλέσας*. P. ultima littera atramento inducta.

Nr. 326. *τ' αὖ*. Br. II. 207. nr. 2. An. II. 2. p. 127. V. 2. *ἀλλάσει*. P. *ἀλλάσσει*. Br. V. 4. *εἶναι καὶ*. P. *γίγνε καὶ*. Br. ex conjectura, quum in apogr. suo invenisset, *ἐν ναὶ καὶ*. V. 5. *ὅτε*. P. *ὅτι*. Br. Sic ap. Liban. T. IV. p. 542. 19. *ὅτε τοὺς ἀμύοντας οὐκ εἶχεν ὁ δῆμος, ὅτε τῶν διωκόντων πλείους ἦσαν οἱ γηγόντες*. scr. *ὅτι τῶν*. Contra Ibid. p. 808. 14. *ἦν ὅτε νόμοις ὑπέκνυτε, κατὰ νόμους ἡγάγετο*. Scr. *ἦν ὅτε νόμοις*. quum adhuc legibus obtemperaret. Iterum p. 859. 12. *πῶς ἂν ὁ τοιοῦτος ἢ πολεμήσειεν, ὅτε ἄμεινον, ἢ ποιήσειεν τὴν εἰρήνην ὅτι, βέλτιον ἔχει*. scr. *ὅτε β. ἔχει*. — Nr. 327. *ἀντιπάρου Θεσσαλονικῆ*. Br. II. 110. nr. 4. An. II. 1. p. 290. *Sidonii* esse probabiliter suspicatur Br. ob versum 4um. — V. 4. *γοῖ*, *γοῖ*. Vid. Addenda nostra T. III. 2. p. 476.

Nr. 328. *νικαρχ*. Br. II. 350. nr. 5. An. II. 3. p. 24. Describitur *τριπορνεία*, quam vocat Athen. L. XIII. p. 587. B. Conf. Homer. *Ἰλ.* o. 190. P. V. 5. *εὐρώεντα*. P. *εὐρώεντα*. Br. Homer. Od. χ. 512.

εἰς αὐτῶν εἶναι δόμον εὐρώεντα. Ἰλ. v. 64. οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στργέουσι θεοὶ περ. V. 6. ὕστατον. P. ὕστατος. Br. Fortasse recte. Interim ὕστατον junxi cum praecedentibus. V. 7. ἐρμηναῖοι ἡνεμόεντες δινεῦνται. P. ἐρημίαι ἡερόεσσαί Τύπτονται. Br. audaci conjectura, sed ad sensum valde commendabili. Certe ἡνεμόεντες verum videri nequit, quum sequatur, πνοιῇ ἀνέμων. Suspiscabar equidem, ἐρμηναῖοι ἡερόεντες, subaudito τόποι, quod substantivum subauditur etiam ad ἐρήμῳ et ἐρήμοις. De prosodia non est quod timeas. Vid. ad Prooem. Philipp. v. 12. p. 83. Certius tamen quid ab aliis allatum iri spero. V. 9. ζῆνα δεσθεε κλεόβουλον. P. Ζηνὶ δ' ἴσος. Κλεόβουλος. Br. Quanto lenior correctio in marg. Apogr. Voss. Ζῆνα δὲ θεε Κλεόβουλον. quod reposui. — εἰσαναβαίνειν. P. V. 10. ἔλαχεν. P. ἔλαχε. Br. V. 11. ψιάθων. P. ψιάθον. Br.

Nr. 329. τ' αὐτ'. Ut ἀδέσποτον dedit Br. III. 534. Edit. Lips. IV. p. 152. An. III. 1. p. 527. V. 1. μὴ δέ. P. V. 2. χοῖράς. P. χοῖρος. Br. Vid. Steph. Thes. Gr. L. Tom. IV. p. 546. E. F. V. 3. Non optime alterum distichon cohaeret cum praecedente, nec integra videntur verba, καὶ σὺ ζῆς ἡμῖν. Junctim συζῆς. Br. ζῆν quidem sensu emphatico licet accipias, pro suaviter vivere, genio indulgere; sed utrumque pronomen friget. V. 4. κουκαν. P. κουκ ὦν Br. cum Salmasio.

Nr. 330. τ' αὐτ'. Br. II. 357. nr. 35. An. II. 3. p. 44. In Plan. p. 161. Lucillio inscriptum. V. 1. χθίς. P. ἐχθίς. Pl. Br. V. 3. πεποίηκα. P. Br. Optimam lectionem corrumpit Stephanus, πεπόνηκα recipiens ex conjectura Brodae. Iis, quae attuli in Animadverss. adde Sturzium de Dial. Maced. p. 189. s. et Schaefer. ad L. Bos p. 413. qui locutionem ποιεῖν χρόνον ad citeriorem Graecitatem relegant. Usus est ea praeter alios Atticistas Liban. T. IV. p. 833. 18. ὅσον ποιῶ χρόνον ἐν ἀγρῷ, ποιῶ δ' ἀμέλει συχρόν. V. 4. κίρκον. P. κέρκον. Pl. Br. V. 5 . . . 8. in Plan. omissos primus edidit Br. ἦψαι. P. φαίεις. Br. Mutato accentu scripsi, ἦψαι, astra attigisti, tam alta domus parte occupata. — ζεῦ et γαννυμίδην. P. Ζεὺς et Γαννυμίδην. Br. V. 6. φαίνεται ἔχων. P. οἶμαι. Br. de brevi syllaba in caesura securus. Codicis lectionem probat Hermann. ad Orph. p. 765. Νότα dum autem φαίνεται orationi interpositum, ut φησὶν et φασὶν, ἔλπομαι, οἶμαι et similia. V. 7. εἰς αὐτὴν ποτ' ἀφίξεται. P. τίς ἀφίξεται. Br.

qui etiam ἐφορώση corrigit. Quod verum videtur. Membranarum lectionem interim sic accipias licet: οὗτος δὲ ἐφορώσης αὐτῆς ὅμως ᾤχετο, καὶ (idque. Vid. ad p. 545. nr. 283. v. 6.) ἐγγελάσας τοῖς δαίμοσιν.

Nr. 337. ἀδέσπο. ^τ Br. III. 169. nr. 94. An. III. 1. p. 340. Cf. p. 542. nr. 260. V. 1. τὸ βῆτα. P. Apud Br. plena distinctio ponitur in fine versus. Sed verba sic iungenda: εἰπέ, πόσης τιμῆς ἐπρίω τοῦτο τὸ βῆτα; — Nr. 338. ἀδέσπο. ^τ Br. III. 165. nr. 74. An. III. 1. p. 326. V. 2. ἐνοπήν. P. ed. Flor. pr. Br. ἐν ὀπῇ. multae editt. vett. — Nr. 339. ἀδέσπο. ^τ Edidit Huschk. Anal. crit. pag. 246. Paralip. I. nr. 156. p. 702.

Nr. 340. παλλαδαῖ. Br. II. 401. nr. 15. An. II. 3. p. 208. V. 4. στέρξαι. P. editt. vett. plures, στέξαι. Ald. 2. St. Br. Strato p. 596. nr. 179. ψυχὴ . . . πεπότηται ἥξει, καὶ στέξαι τὰ γὰρ οὐ δύναται. Ap. Soph. Trachin. 993. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λείψων. vulgo στέρξαιμι legitur. Vid. Valkenar. ad Euripid. Hippol. p. 257. A. δύμαμαι. P. δύναμαι. Pl. — Nr. 341. ^τ ^υ αν. Br. II. 424. nr. 83. An. II. 3. pag. 240. V. 1. αἰνίζειν. Activa haec forma in Lexicis desideratur; αἰνίζομαι ap. Homerum occurrit, et alios. V. 2. κακῶς. P. et plurimae editt. vett. καλῶς. Ald. 2. Asc. St. contra poëtae mentem.

Nr. 342. ἀδέσπο. ^τ Br. III. 169. nr. 92. An. III. 1. p. 339. V. 1. προτετέθηκας. P. προτίθηκας. ed. Flor. pr. Ald. pr. προτίθεικας. Ald. 2. et reliquae editt. V. 2. μή μοι τὴν κήλην. P. Aristoph. Nub. 85. μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Liban. T. IV. p. 106. 19. μή μοι τὸν Κάλχαντα. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 636. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 494. — αὐτὸν ἰδεῖν δύναμαι. P. ἰδεῖν ἐθέλω. Pl. σ' ἐθέλω. Br. Pronomine non est opus. ἐθέλω Planudis commentum esse videtur. P. Nr. 343. εἰς σίλβαν μέθυσον. Palladae tribuitur in Plan. p. 160. St. Br. II. 419. nr. 56. An. II. 3. p. 231. V. 1. οἶνόν τε. P. V. 2. φίλον. P. φίλονς. Pl. Br. V. 3. ὁ μὲν . . . ἄλλος δέ. Sic p. 202. nr. 329. ἄλλος μὲν χρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, οἱ δὲ τοπάζους Πέρμυσον. Vid. Erfurd. ad Soph. Antig. p. 22. ed. sec. Hoc loco ἄλλος est pro ὁ ἕτερος. de quo usu dixit Reisk. ad Theocr. Eid. VI. 6. Schaefer. ad Theocr. p. 214. — ἐς θαλάμους. P. ἐν θαλάμοις. Pl. Br. Vid. ad p. 87. cp. Agath. v. 10. p. 472. nr. 681.

εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. Aelian. H. An. III. 82. εἰσιν εἰς σοβαράς οἰκίας ἄθνημα εἶναι. Cf. Acta Phil. Monac. T. I. p. 65. T. II. p. 47.

Nr. 344. εἰς μητροδοτὸν βένετον ἔχοντα πρῶτον τραπεζῶν. *Palladae esse videtur*. Edidi in Paralip. I. nr. 137. p. 702. — Nr. 345. εἰς μητροφ^α/. Paralip. I. nr. 138. V. 1. κύννοψι. Ab ὄψις esse debet κύννοψι. V. 3. καράκαλλον. Num idem, quod *καρακάλλιον*? Vid. DuCange in Gloss. Gr. p. 590. et in Gloss. Latin. v. *Caracalia*. An latet *κάρα*? Alii videant. — Nr. 346. αὐτομέδον. Br. II. 208. nr. 5. An. II. 2. p. 151. In Plan. p. 144. St. *Apollinario* tribuitur. V. 2. λήσσι. P. λήσεις. Pl. Br. Codicis lectionem, *σιγματισμῶ* in hoc versu medentem, probat Schaefer. ad Dionys. Halic. p. 430. *χρώμενος ἄλλοτριῖς*. P. Br. *ψευδόμεν' ἄλλοτρ*. Pl. V. 4. ποῦ σε φέρωσι. Rectius, ni fallor, legetur: *ποῖ σε φέρωσι πόδες*; Sic etiam Bothe corrigit in not. mst. V. 5. τὸ σὸν αἶριον. P. Br. *ἀργύριον* omnes editt. vett. praeter St. V. 7. πέλαζε. P. *πελάζοι* malebat Br. *πέλασεν*. Pl. quam lectionem confirmat locus Homeri, unde haec ducta sunt, Od. ι. 39. Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν.

Nr. 347. φιλιππ. Br. II. 225. nr. 44. An. II. 2. p. 179. In Plan. p. 158. St. ἄδελον. V. 3. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν. Cf. supra ad nr. 313. Idem significat, *τί γὰρ ἐμοί*; p. 578. nr. 68. Vid. L. Bos p. 598. s. V. 5. γινώσκειμ'. P. V. 6. περικαλλιμάχους. P. Br. *παρακαλλιμάχους*. Pl. — Nr. 348. ἀντιφάν. Br. III. 331. Edit. Lips. II. p. 187. nr. 1^a. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 19. est *ἀδέσποτον*. Comparanda inprimis Aesopi Fabul. XXXII. pag. 18. ed. Schn. XXIX. ed. Fur. V. 2. παντολέτωρ. P. *παντολίτωρ*. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. — Nr. 349. παλλαδᾶ. Br. II. 426. nr. 91. An. II. 3. p. 243. P. V. 5. οὐ καταριθμεῖς. P. Plan. οὐκ ἀπαριθμεῖς. Br. sine causa idonea.

Nr. 350. ἀγαθίου σχολ' εἰς δικολογ' ἀδικοῦντα. Br. III. 62. nr. 76. An. III. 1. p. 107. V. 1. ζυγόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. ζυγὸς reliquae et Br. Vera est Cod. lectio, etiam secundum observationem Valkenarii ad Ammon. p. 65. cum quo cf. Passov. ad Longum p. LXXVI. V. 3. ποικινόφρονι. P. *πυκινόφρονι*. Pl. Br. ut p. 197. nr. 291. p. 465. nr. 644. V. 5. ἐλπίζειν ἔξεστι. P. Br. δ' interponit Pl. Caeterum haec verba contextum turbant, nec, quo sensu accipienda sint, satis apparet. Scribendum suspicor: *ἐμπαιζ' οἷς ἔξεστι*. Illud aliis, quibus

licet; sed Justitiam ludibria tua immutare non poterunt. V. 6. ἡλεμάτου παίγνιον. P. κλεμματικῆς παίγνια. Pl. ἡλεμάτου παίγνια. Br. — Nr. 351. παλλαδᾶ. Br. II. 424. nr. 85. An. II. 3. p. 241. V. 6. πτισάναν. P. πτισάνην. Pl. πτισανᾶν. Br. ptisanæ venditorem sic, ut videtur, appellari posse existimans. Sed vera videtur correctio Scaligeri, τὸν πιστὴν πύκτην. quae etiam alliteratione commendatur. ὁ πιστὴς, ὁ πτίσων τὰς κριθάς, alibi non videtur occurrere; sed analogiae respondet. V. 7. ἦδ' καὶ αὐτοῖς. P. ἦδ' καὶ αὐτοῦ. Pl. Br.

Nr. 352. ἀγαθίου σχοῶ. Br. III. 57. nr. 68. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 68. St. ἀδέσποτον. V. 2. εἶρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. V. 3. πλήκτροισι δονήσας. P. δονήσω. Pl. πλήκτροις ἐδόνησας. Br. De δονήσας etiam cogitare licet. Interim accentu mutato scripsi δόνησας. V. 5. ὑποτρίζουσα. P. Br. ὑποτρίζουσα. Pl. fortasse rectius. Eustath. ad 'Il. β. 173. 40. τὸ δὲ τετριγῶτας μίμησις ἐστὶ φωνῆς τῶν νεοττῶν, ἧτις ἀπαλωτέρα τοῦ τρέζειν ἐστίν, ἀφ' οὗ γίνεται ἡ τρυγῶν . . . ἐστὶ δὲ τὸ τρίζειν λεπτόν ἢ εἶν κατὰ τὰς νυκτερίδας . . . τὸ μέντοι τρέζειν, ἀφ' οὗ ἡ τρυγῶν, τραχυφωνότερόν ἐστιν. Id. ad 'Il. ψ. p. 1399. 47. ἰστίον δὲ ὅτι λέγεται καὶ χιὼν τετριγῆναι, ὅτε πλατεῖ ποδὶ καταπαταῖται. Cf. ad Od. ω. p. 820. 31. Hesych. τρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι. τρέζει, γογγίζει, ψιθυρίζει. Chorda pulsata τρίζει in epigr. Pauli Sil. p. 150. nr. 54. v. 5. ἐπιτρέζειν dicitur cicada ap. eund. p. 150. nr. 54. v. 7. τρέζουσα χελιδὼν ap. Nonn. Dion. II. p. 84. 22. XII. p. 330. 26. ὑποτρέζειν de gallo et gallina Aelian. H. A. VII. 7. De lamentantis sono Quint. Smyrn. X. 326. τρέζειν παρ' λεχέσσει, πεπαρμένον ἄλγει λυγρῷ. Notus Homeri locus Od. ω. 5. de animabus procorum: ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο· ὧς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον θεσπεσίῳ Τρίζουσαι ποτίονται. Ap. Philostr. Imagg. I. 4. p. 768. καὶ ἡ ψυχὴ ἤδη ἄπεισι, καὶ τετρυγίας αὐτῆς ἀκούσῃ. Cod. Guelph. τετρηγίας. Scr. τετριγίας. uti etiam in Vit. Apollon. II. 4. p. 52. καὶ τὸ φάσμα φυγῇ ᾗχετο τετριγὸς (sic Codd. ap. Olear.) ὥσπερ τὰ εἰδωλα. Heliodor. VI. 15. T. II. p. 125. ὁ νεκρὸς βαρὺ τι καὶ δεσηχὲς ὑποτρέζων. vulgo legitur. Sed ὑποτρίζων correxit Coray. Eadem est confusio ap. Herodot. III. 110. p. 252. 92. ubi vid. Valkenarium. — V. 7. ὥστε με. P. ὥστε με. Pl. ὥστ' ἐμέ. Br. ἄπνοια. P. ἄπνοα. Pl. Br. V. 9. οἱ δέ. P. ὅς δέ. Pl. Br. πλήκτροισιν. P. ¶ V. 18. ἄμματι. P. ὄμματι. Pl. Br.

Nr. 353. παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 40. An. II. 3. p. 221. In

Plan. p. 142. St. ἄδηλον. V. 4. Scr. Ἀήδης. V. 6. ἔτεκεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — Nr. 354. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 58. nr. 70. An. III. 1. p. 97. In Plan. p. 188. *Palladae* inscriptum. V. 2. σκινδαλαμοφράστην. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. σκινδαλμοφραστήν. Br. ex vulgatis editt. Pl. Formam σκινδάλαμος tuetur Hesychius. Cf. L. Bos in Obs. cr. p. 186. Accentum posui in penultima, ubi Cod. eum habet et Steph. Thes. Gr. L. T. III. p. 199. D. E. V. 3. ἀνείρετο. P. Br. ἀνήρετο. Pl. ut nr. 352. v. 2. V. 8. ἔργον. opus, librum. Cf. Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 404. V. 11. εἶτα γενείου ἄκρα καταψήγων. P. Pl. καὶ τὰ γενείου ἄκρα. Br. in textu cum gravi versus detrimento; in Lectt. ἡδὲ γεν. τᾶκρα corrigit. τᾶκρα non magis necessarium h. l. quam nr. 365. v. 9. nec repetitum εἶτα mutatione indiget. De ἔπειτα sic post πρῶτον μὲν iterato, exempla vide ap. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 144. καταψύγων. quaedam editt. vett. ut in Callimach. Fr. LXXXVI. γέρων ἀλαζῶν ἄδικα βιβλία ψήχει. vulgo ψύχει. Vitiose ap. Clement. Alex. in Paedag. L. III. 2. p. 254. 11. de mulieribus: φεράμασι τισι καταπλαττόμεναι, ψύχουσι μὲν τὸν χροῶτα (refrigerant colorem vertunt), ὀρύττουσι δὲ τὴν σάρκα. Scr. ψήχουσι. radunt cutem. Themist. Or. XV. p. 190. B. πῶλον ἤμερον . . . καταψύχειν ἐπιχειρῶν. scr. καταψήχειν. V. 13. ἐστὶ ψυχῆς φύσις. P. ἐστὶ ψυχῆ φύς. Pl. Br. Restitui lectionem Cod. ἐστὶ corrigens. φύσις periphrasi inservit. Vid. Markl. ad Maxim. Tyr. T. II. p. 243. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 174.

Nr. 355. παλλαδαῖ. Br. II. 419. nr. 59. An. II. 2. p. 232. Hoc distichon in Plan. p. 166. St. cohaeret cum epigrammate, quod legitur p. 547. nr. 305. — P. Nr. 356. ἀδέσποτ. Br. III. 244. nr. 459. An. III. 2. p. 121. Ex Stobaeo Tit. III. p. 57, 59. Br. addidit lemma: εἰς νέον φρόνιμον. Cf. Homer. Ἴλ. γ. 108. V. 1. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε. Br. — Nr. 357. παλλαδαῖ. Br. II. 419. nr. 55. An. II. 3. p. 250. In Plan. p. 156. est *Agathiae*. V. 2. τίς . . φάγη. P. φάγοι. Pl. Br. Coniunctivum in oratione indirecta etiam post tempus praeteritum locum habere, ubi de re incerta agitur, exempla docent a Werfero collecta in Act. Philol. Monac. T. I. p. 233. s.

Nr. 358. εἰς ῥουφινιανον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 264. Paralip. I. nr. 159. p. 703. V. 2. συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς. re sceleribus aucta nomen porrexit. Vid. Animadverss. Tom. II. 3. pag. 34. V. 5. ὦν ἔν ποτε. P. ὡς ἦν ποτε. Huschkius. — Cum his versibus

Nr. 359. cohaeret, appicta tamen nota $\frac{1}{2}$, qua novi epigrammatis initium indicatur. Edidit Huschke l. c. p. 266. Paralip. I. nr. 140. p. 703. V. 1—8. per amaram ironiam hominis praeparatur accusatio, quam ultimi duo versus continent. V. 4. διπλήν. P. V. 9. πρίσκιπα. Quid sit, ignoro. Novimus πρίσκειν, inflare, tumefacere; unde suspiceris, per πρίσκιπα hominem tumidum significari; sed vereor, ut hoc contextui respondeat. V. 10. οἴμην. P. οἴμην fuisse suspicor. χόλον. P. χ' ὄλον corr. cl. editor. Fortasse: χρυσοκόλλητον κύλον, ut homo spurcissimus intelligatur, sed tam dives, ut ex auro videretur esse conflatus. Est autem ὁ κύλος id quod πρωκτός, πνιγή, unde πλυνόκοι in convicium dicebatur. Vid. DuCang. Glossar. p. 685. Luditur in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητον κύλον.

Nr. 360. εἰς στρατῆγ. Edidit Huschk. An. cr. p. 267. Paralip. I. nr. 141. p. 704. V. 1. Ἐρμανούβης. Rectius Ἐρμάνουβις. In ἐγένου metrum vacillat. Num ἐγένετο fuit? V. 5. 6. Hi versus cum praecedentibus non cohaerent. — Nr. 361. αὐτομέδοντ. Br. II. 209. nr. 9. An. II. 2. p. 135. V. 1. κοιμέουσιν. P. κοιέουσι. Br. V. 3. ἱνυαί. P. Br. Vid. ad p. 94. nr. 58. v. 4. ὀφθαλμῶν. P. ὀφθαλμῷ. Br. ex Homer. Ἴλ. ε. 499. P. V. 6. In membr. haec tantum leguntur: νενῆν ἱερὰ βοσκόμεναι. lacuna in versus initio relicta. ἡμίονοι κενεῆν ἡέρα βοσκ. Br. cum Toupio, magis tamen in Lectt. probans correctionem Dorvillii in Sicul. p. 271. ἡ ἐλάφον, κενεῆν ἡέρα. Lucill. p. 562. nr. 389. εἰ μὲν ζῆς ἐλάφον ταναὸν χρόνον ἢ πορώνης. Cf. Hesiod. ap. Plutarch. T. II. p. 415. C. — Sequitur in Cod. epigr. Dioscoridis, quod legitur p. 534. nr. 195.

Nr. 362. καλλιμα. Br. I. 464. nr. 10. An. I. 2. p. 261. V. 1. ταλαμανεῖς. P. τᾶλλα μανεῖς. Br. c. Ernestio. V. 2. λευκαρετανμαν οἷα. P. Vox vexatissima. Plurimi hoc epigr. παιδικὸν esse existimantes, aliquid quaesiverunt, quod ejusmodi argumento conveniret. λευκο-πρωκτομανῶν. Heusinger in Act. Eruditor. an. 1768. p. 366. αὐτὰρ ἔταιρομανῶν. Eldikius: λευκαρέταν μῶναν. Br. qui in Lectt. etiam corrigit, λευκοχρῶαν πνυᾶν. — Zedelius: λευκαδερωτομανῶν. Ipse olim in primis syllabis nomen latere suspicabar. Sic Lennepius quoque in Exercitatt. Amstelod. Specimine l. c. 3. p. 18. Orestem beatum censeri existimans, quod cetera insaniens, non ita tamen insaniverit, ut Pyladi formosam dominam conspiciendam daret, corrigendum suspicatur:

*Νικαρέτης μόναν οὐκ ἐμάνη μανίαν. amore puellae Nicaretæ, quo poëta se correptum fateatur adeo, ut ad hunc suum furorem nihil habenda sit illa Orestis insania. Lucem autem huic Callimachi loco Vir doctissimus affulgere existimat ex Propert. L. II. El. XXV. init. Haec mihi non valde arridere fateor; sed ut olim, ita nunc quoque existimo, de iis agi, qui nimium suspicaces, dum amicorum animos novis semper periculis explorare conantur, iis privantur denique. In depravata lectione autem fortasse latet adjectivum ad comicorum licentiam compositum, *λενκαρεταινομανῶν*, ab *αἰνομανῆς*, eos significans, qui virtutem omnibus numeris absolutam, nullisque ne minimis quidem naevis dehonestatam in amicis inesse volunt. — V. 4. *ἀλλαι χ' ἐν*. P. *ἀλλὰ καὶ ἐν*. Br. In apogr. Voss. *ἀλλ' αἰσχρόν*. Sincerum est *ἐν μόνον δρᾶμα*. Cf. Schaefer. Meletem. p. 19. *ἀλλαι* mutavi in *ἄλλαν*. nec denuo amicum exploravit novo experimento, uno illo contentus dramate, quo Pylades sponte fidem erga amicum probavit. V. 5. *τάχα καί*. Rectius fortasse *κεν* scribes: *fortasse amisisset amicum*. Sic haec omnia in hoc epigr. ita cohaerent, ut ad sensus integritatem nihil desideres; in v. 2do autem emendando alii fortasse certius quid aliquando invenient.*

Nr. 363. *διοςκορίδ^v*. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 24. Huschk. An. cr. p. 237. Paralip. I. nr. 142. p. 706. V. 4. *πάνδημοί τ'*. P. *πανδήμου* scripsi. *τέγος πάνδημον* est *vile lupanar*, quod omnibus patet. Valken. ad Ammon. p. 177. s. — V. 5. Lacunam Cod. post *ποῦ* δὲ sic explebat Chardonius: *ποῦ δὲ κασαίρια*, *ποῦ δὲ σιφόρβια* ex Aristoph. Eqq. v. 1282. *ἐν κασαυρίοισι λείπων τὴν κατάπτυστον δρόσον*. Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοισιν*. Hesychius: *κασαυρίοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἐταῖραι ἐκαθίζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον*. Ib. *κασαυρίον, πορνεῖον*. Ceterum color in his, ut ap. Callim. II. in Del. v. 240. — Nr. 364. *βιάνορος*. Br. II. 155. nr. 6. An. II. 2. p. 9. *ἀδέσποτον* est in Plan. p. 107. St. V. 1. *λειτός*. P. *λιτός*. Pl. Br. *ὀρᾶτε*. P. Br. *ὀρᾶται*. Pl. *ἐρᾶται* corr. Scalig. in not. mst. Br. junxit, *ὁ καὶ λάτρεις οὗτος*. Mihi vulgaris distinctio multo videtur elegantior. V. 2. *ἐστὶ τινος*. P. *ἐστὶ τίνος*. Pl. Br. Scripsi cum Scaligero, *ἐστὶ τινος*, deleto interrogandi signo, quod Br. posuit post *κίριος*, Plan. post *ἄλλοτρίης*.

Nr. 365. *ἀγαθίων σχολ*. Br. III. 59. nr. 71. An. III. 1. p. 98. in Plan. p. 133. *ἄθλων*. V. 2. *οἶκον*. P. V. 3. *ἤϊτες δ' ἐξερεεῖν*.

εἴπερ P. ἐξερεῖνων εἰ θέρος. Pl. Br. qui in Lectt. corrigit: αἰτέων
 δ' ἐξερέειν' εἴπερ θέρ. male omnino. Sincera est membr. lectio, modo
 scribas accentu mutato, ἥτε δ' ἐξερέειν. rogavit eum, ut investigaret.
 (Vid. Stephan. Thes. Gr. T. V. p. 891. A. Eustath. ad Od. δ. p. 171.
 τὸ δὲ ἐξερέειν ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶ . . . ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἐξερευνᾶ· πρω-
 τόντων γὰρ τὸ ἐρέειν τοῦ ἐρευνᾶν.) Sive simpliciter: rogavit eum,
 ut sibi diceret. ἐξερέειν, λέγειν. Od. γ. 616. V. 5. ψηφίδας. P. et vett.
 editt. ψηφίδας. Asc. St. Br. V. 7. εἴπερ ἐπομβρηθῆ. P. Pl. εἶκεν ἐπομ-
 βρηθῆ. Br. in Lectt. qua correctione non indigemus. Vid. ad p. 122.
 nr. 227. V. 8. ἀντοσύνην. P. ἀνθοσύνην. Pl. Br. V. 9. μὴ δέ. P.
 V. 10. ἄκρον. P. τᾶκρον malebat Br. Cf. nr. 354. v. 11. P. V. 11.
 μηδὲ κεμάδες. P. μηδὲ νεβροί. Pl. Br. ex Planudis conjectura, ni
 fallor. Si κεμάδες scripsit Agathias, corrigere licet: μὴ κεμάδες δὲ
 κερουσι τὰ λήϊα. In tota hac narratione futura cum conjunctivis
 miscentur. V. 12. ὄψεται, τὰ λήϊα sc. Sed ὄψεται scribendum videtur
 cum Scāligero. V. 13. εὖ δ' ἀποκόψεις. Languent haec. Quare di-
 stinctione mutata legerim: ἐσθλὸν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι· εἰ δ'
 ἀποκόψεις τοὺς στάχνας, μούνας δειδιδι τ. ἀ. Hoc verisimile videbi-
 tur comparantibus p. 559. nr. 376. v. 11. 12. p. 530. nr. 162. v. 6.

Nr. 366. μακεδονί^π v. Br. III. 121. nr. 34. An. III. 1. p. 235.
 V. 2. ἀποθνήσκειν. P. ἀποθρώσκειν. Br. Sed Cod. lectio fortasse sic
 accipi debet: prae gaudio mori cupiebat, ut hujus somnii felicitatem
 integram servaret et illibatam. Quum autem experrectus eandem, quam
 antea, circa se videret pauperiem, somno se iterum commisit, sperans,
 ut videtur, eandem ipsi fortunam denuo per somnium eventuram esse.
 V. 4. ἀντικάθειδε. P. Pl. ἀντεκάθειδε. Br. In hoc verbo augmentum
 etiam ab Atticis recte omitti satis constat. — Nr. 367. ἰονλί^α/ ἀντι-
 κένσορος. Br. III. 9. nr. 1. An. III. 1. p. 15. V. 1. παρομοίον. P.
 πανομοίον. Pl. Br. Eadem est varietas p. 440. nr. 482. v. 18. Pla-
 nudeā lectio poetæ consilio accommodatior. V. 2. μετέθηκε. P.
 μετέθηκε. Pl. Br. — Nr. 386. τ^τ αὐτ^τ. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. —
 Nr. 369. εἰς κονδ^τ τ^τ αὐ^τ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. κονδύς, μικρός.
 DuCang. Glossar. Gr. p. 702.

Nr. 370. μακεδονί^π v. Br. III. 115. nr. 15. An. III. 1. p. 219.
 V. 1. ἐγὼ δὲ σε πάλιν ἐλέγξω. P. et editt. omnes usque ad Stephanum,
 qui dedit: ἐγὼ δὲ πάλιν σε ἐλ. rhythmum corrumpens, dum metro

mederi conabatur. Hac quidem ex parte rectius legeris: ἐγὼ δὲ σευ αὐτίκ' ἐλ. Propius ad ductus Codd. Scaliger in not. mst. ἐγὼ δὲ σ' ἐπὴλυν ἐλ. quae correctio vereor, ne tautologiam inferat. V. 3. post Πίνδαρος vocabulum excidit in Pal. Et sic est in vett. editt. αὐτὸς inseruerunt nonnullae; αἶσχος Br. ex Schol. ed. Wechel. Malim, εἶδος ἐλέγχων. quapropter (τοῦτο) Pindarus aquam, quae coloris sinceritatem explorat, appellavit optimam.

Nr. 371. παλλαδᾶ. Br. II. 412. nr. 27. An. II. 2. p. 214. V. 2. βρωτὶν μοι. P. et codd. Plan. βρωτὴν vulgo. V. 3. οὐ τρωγομένην. P. et sic in libris nonnullis Plan. reperiri monuit Br. qui se ab hac lectione non alienum fatetur. Praetuli sine haesitatione vulgatam, οὐ τρώγομεν, ἣν παρ. quae et ob sensum, et ob rhythmum praestantior. V. 5. εἰς ἀργαλήν. P. ἐς ἀργαλήν. Pl. Br. Recte emendasse videtur Jos. Scaliger, ἐς ἀργυρέην ἐπιδειξιν, quam correctionem probat etiam Br. in Lectt. V. 6. θαυμάζη. P. θαυμάσῃ et θαυμάσῃ editt. Plan. Secutus sum Br. θαυμάζον corrigentem. — Nr. 372. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 61. nr. 75. An. III. 1. p. 106. In Plan. p. 158. Lucillio tribuitur. V. 1. ἀδερχέϊ. P. Br. αἰδεϊ. Pl. V. 4. ἀφανρότερον. P. ἐλαφρότερον. Pl. Br. Lectionem Cod. praetuli. Hesych. ἀφανρότερος, ἀσθενέστερος. Infra p. 708. nr. 43. γηραλῆος δὲ νέους δεῖξεν ἀφανροτέρους. — Nr. 373. παλλαδᾶ εἰς ποιητὴ κβενοντ. Br. II. 418. nr. 53. An. II. 3. p. 230. V. 2. ἡ σὴ K. Quanto rectius scripsisset: σὴ δ' αὖ Καλλιόπη.

Nr. 374. μακεδονίου v. Br. III. 115. nr. 16. An. III. 1. p. 219. V. 1. τῷ suo loco in membr. omissum, margini adscriptum. — τεῖνε. P. Pl. τέγγε. V. D. ap. H. de Bosch T. IV. p. 407. Cave audias. Antiphil. p. 517. nr. 66. κῆν τείνης ῥακόντα πολυτμήτοιο παρειῆς χρῶτα. Lucian. p. 565. nr. 408. οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥντίδας. Clemens Alex. Paedag. L. III. p. 254. 16. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ . . . ἀποτεινόμεναι καὶ φεράμασι τισι καταπλαττόμεναι. P. V. 3. ὀδόντων ὄρχατον. ut κίωνων ὄρχατος ap. Achill. Tat. V. 1. p. 187. Ap. Opprian. Cyn. III. 370. αὐτὰρ ὀδόντων Πολλὸν ἐπικροτέει λευκόχροον ἄσθματι θερμῷ. Schneiderus v. cl. ex Brunkii conjectura dedit, ὀδόντων ἔρκος. ad sensum verissime. Sed lenius erit: ὀδόντων ὄρχον ἐπικροτέει. Ibidem in proximo versu, καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺν πλεόν ἤπερ αἰδώς. vulgata mihi perquam videtur inepta. Scribe: πολὺν πλεόν ἤπερ ἦδος. ira magis quam voluptate concitatus ad coitum ruit. —

V. 5. ἀπὸ γαίης. P. Pl. ἀπὸ πηγῆς. Br. c. Scalig., cujus correctionis veritatem epitheton ἀένδου demonstrat. Contra ap. Eustath. in Amor. Ism. IV. p. 144. ed. Lips. τέλος κρατῆρες πῦρὸς ἐγγράφατο καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ πηγῆς, μέχρις ἐς αὐτὸν οὐρανόν. scr. cum Cod. Monac. nr. 96. μετὰ δὲ ταῦτα κρατῆρες . . . καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ γῆς. quod sequentia confirmant et locus similis L. III. p. 80. de Amore, ὁ δ' ὅλους κρατῆρας πῦρὸς ὡς ἀπὸ γῆς ὑπανάπτει μοι. *)

Nr. 375. τ' αὐτ. Br. III. 121. nr. 37. An. III. 1. p. 237. V. 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. εὐθὺς malebat Reiskius. Si quid mutandum, legerim potius: καὶ ἤθελον ἀντεσκούσαι . . . Ille, qui loquitur, sepulcrum praeteriens, forte de conjugis morte tacite apud animum suum vota fecerat. Ad haec cum sternutasset, se jam voto damnatum iri speraverat. V. 5. δ' ἐμοί. Br. V. 4. λύτρον. P. λυγρόν. Plan. Br. — Nr. 376. ἀγαθὶ σχο). Br. III. 56. nr. 67. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 171. Ammiano inscriptum. V. 2. εἶρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. Vid. supra nr. 352. v. 2. V. 9. ἥ initio versus excidit in Pal. supplet Pl. Br. Sed corrigendum, ἥ ἐ σοί, ἥ τῷ. quod monuit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 159. V. 10. κείνων. P. κείνους. Pl. Br. V. 11. ἀποιόσεις. P. ἀποίσῃ. Pl. Br. Illud damnare non sum ausus. Vid. ad p. 311. nr. 111. v. 2. epigr. Parrhasii in Append. epigr. nr. 59. p. 779. V. 12. λέγεις. P. λέγοις. Pl. Br. — Nr. 377. παλλαδα. Br. II. 411. nr. 20. An. II. 3. p. 209. In Plan. p. 156. est Agathiae. V. 2. γιγνόμενοι. P. Pl. γινόμενοι. Br. — Nr. 378. τ' αὐτ. Br. II. 409. nr. 14. An. II. 3. p. 207. V. 2. ἀδίκον. P. μαχίμον. Pl. Br. In Lectt. idem magis probat lectionem membr. V. 4. καὶ om. P. suppeditat Pl. Malim sane: τὴν οὖν γραμματικὴν νῦν μύλις ἐξέφυγον. V. 6. χάρις γάρ. Rectius, γάρ χάρις. Sed Palladas illud fortasse praetulit ut ἐφωνότερον.

*) Ibi paucis versibus ante p. 78. legitur vulgo corruptissime: ὁ μὲν δὴ (οὖν Cod. Monac.) Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ μέγαν (μέγαλα Cod.) βροντᾷ (adde cum Cod. καὶ καταβροντᾷ), ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὕλης ἐπολέμει (ὅλας κλέπτουσι Cod.) κινεῖ καὶ κατασείει μου τὴν ἀκρόπολιν. Corrige: ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὕλας ἐλεπόλει κινεῖ. fere ut L. IX. p. 424. ἐλεπόλει σὴ τὴν πατρίδα (πᾶσαν adde ex Cod.) οὖν αὐτοῖς τοκεῦσιν ἀφῆρημαι.

P. Nr. 379. ἀγαθίου ὄχοι εἰς πολυφάγ. Br. III. 61, nr. 74. An. III. 1. p. 105. V. 2. σῆς. P. σοῖς. Pl. Br. Sed hoc hemistichion vereor, ut sincere sit scriptum. Certe oratio non bene vincta. V. 3. ἔχει. P. ἔχεις. Pl. Br. V. 5. μέλαθρα δεδίξεται. P. με δέξεται. Pl. Br. V. 6. βήσομαι ἔμ. γ. φυλαζόμενος. P. βήσομ' ὑφ' ἔμ. γαστρὶ λαφιζόμενος. Pl. Br. A membranis non recedo. φυλαζόμενος positum pro φυλαχθήσόμενος. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 91. Pierson. ad Moer. p. 13. et 367. Loquitur de se ut de victima, quae arae destinata nutritur. Recte praeterea βήσομαι γαστρὶ, pro εἰς γαστέρα. V. 7. ἄνυσεν. P. Pl. ἄνυσσε. Br. V. 8. λαερτιάδης. P. λαρτιάδης. Pl. Br. χήμασιν. P. χάσμασιν. Pl. Br. V. 9. εἰ σὲ περήσω. P. εἴ σε περήσω. Pl. εἰς σε (saltem εἰς οὐ) περήσας tacite correxit Br. Cod. lectionem, a Plan. confirmatam, restitui. εἰ σὲ περήσω, si te evasero; ut haec explicat Stephan. in Thes. Gr. T. III. p. 238. A.

Nr. 380. μακεδονίου ^π ^ο πρὸ τὸν ἐπὶ οὐκ εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσοῦν ἀπεστρέφετο. Br. III. 121. nr. 38. An. III. 1. p. 238. Respicitur epigr. Arabii in Append. ex Planud. nr. 314. T. II. p. 721. V. 2. αὐτόν. P. οὐτόν. Pl. Br. — Nr. 381. παλλαῖα. Br. II. 407. nr. 6. An. II. 3. p. 203. V. 1. δύο ὥρας. P. Br. δύο. ap. Steph. quo ad-
misso hiatus tollitur. — Nr. 382. ἀγαθὶ ὄχοι. Br. III. 57. nr. 6.

An. III. 1. p. 96. V. 1. πυρετοο. P. V. 2. λανκανίην. P. λευκανίην. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem restitui. Vid. Br. in Append. Not. ad Apoll. Rh. II. 192. p. 220. Id. ad IV. 18. Heyn. ad Homer. Il. T. VIII. p. 507. V. 5. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Cf. p. 88. nr. 6. p. 287. nr. 504. — πλατυλέσχης. Timon ap. Diog. Laërt. IV. 67. p. 267. οὐδ' ἀκαδημαϊκῶν πλατυρρημοσύνης ἀναλίστου. quem locum comparavit Toup. Em. in Suid. T. II. p. 189. ed. Oxon. V. 6. παιωνιάδος. P. Br. παιώνιδος. Plan. V. 9. ἐκ τοῦ πρ. P. ἐκ τοῦ πρ. Pl. Br. P. V. 14. σεμνοπροσωπήσας. Cf. Aristoph. Nub. 363. Artemidor. Onir. Prooem. p. 3. οἱ σεμνοπροσωποῦντες καὶ τὰς ὄφρ' ἀνεσπακότες. Synesius Epist. CLIII. p. 291. B. ἥ τε γὰρ ὄφρ' ἐς, βα-
σαι τῆς ἀνατάσεως! εἰς ὅσον ἔρται· καὶ ἡ χεὶρ ἐπερείδει τὸ γένειον·
τά τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ἐπὶ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας. —
σοβαρευόμενος. P. Br. σοβαρευόμενος. Pl. V. 16. λήξῃ. P. λήξει. Pl. Br. Bene habet membr. lectio, ubi conjunctivus aoristi vim futuri praeteriti habere videtur. Vid. ad p. 222. π. 227. V. 17. τεθνήξῃ.

P. Br. *τεθνήξῃ*. Pl. Ut in superioribus ὄψει et βούλει, sic forma *τεθνήξει* quoque, qua utitur Aristoph. Nub. 1440. (1427.), scrivari posse videbatur. V. 22. *κάλλιπες*. P. *κάλλιπε*. Pl. Br.

Nr. 383. *παλλαδά*. Br. II. 413. nr. 30. An. II. 3. p. 216. In Plan. p. 139. St. *ἄδηλον*. V. 3. *ἔσχε*. P. *ἔσχεν*. Pl. Br. V. 4. *ἐξ ἀλαβαρχείης*. interpretatus eram, *ex figuli taberna*, secutus Schol. Wechel. Rectius Sturz. de Dial. Alex. p. 68. qui tamen, quod illam interpretationem unice a me probatam esse ait, fallitur. Quid *Alabarcha* sit, docet Valesius ad Euseb. Hist. Eccles. II. 5. p. 24. A. B. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. V. 5. *λοιπόν*. *λιμὸν* tentabat Casaubonus, quae correctio ut non mala, ita non necessaria est. *κανθίλια*. P. Pl. *κανθήλιε*. Br. c. Grotio. *γραμματικοῖς*. P. Br. *γραμματικῶς*. Plan. V. 6. *οὐδὲ τέλος κριθῆ*. P. *οὐδὲ τέλος κριθή*. Pl. *τελέως* corr. Casaub. in not. mst. Sic Br. quoque, *οὐ τελέως κριθή*. quod verum esse arbitror. Obiter corrige Babrium Fab. VIII. 1—3. "*Ὅνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὠραῖον (κίνα πάνυ ὠραῖον vulgo)*. *Ὁ μὲν ἦν ἐν (καὶ ὅς ἐν vulg.) αὐλῇ παρὰ γάτραισι δεσμοῦτης Κᾄτρωγῆ* κριθάς. —

Nr. 384. *τ' αὐτ'*. Br. II. 424. nr. 34. An. II. 3. p. 240. V. 1. *τοσοῖδε γε*. P. Br. *τόσοι δέ τε*. Pl. Scripsi quod sensus postulabat, *τοσοῖδε δέ*. — *πάλιν*. P. *πάλη*. Pl. Br. V. 2. *πλήθους*. P. *πλήθ'ς*. Pl.

Nr. 385. *τ' αὐτ'*. Br. II. 414. nr. 34. An. II. 3. p. 218. In Plan. p. 218. *ἄδηλον*. — Nr. 386. *τ' αὐτ'*. Br. II. 415. nr. 38. An. II. 3. p. 220. V. 5. *δίκη*. P. *νίκη*. Pl. Br. — Nr. 387. Br. II. 413. nr. 28. An. II. 2. p. 215. V. 2. *ἀριστῶμεν*. priore contra vulgarem usum correpta, ut ap. Homer. *Ἰλ. ω. 124. ἔσονται ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον*. ubi sunt qui *ἐντύνοντ'* ἄριστον corrigant. Vid. Clark. et Heyn. T. VIII. p. 616. qui nostri loci non meminuerant. Cf. Od. π. v. 2. — Nr. 388. *λονκιλλίου*. Br. II. 342. nr. 121. An. II. 2. p. 511. In Plan. p. 20. *ἄδηλον*. V. 2. *τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά*. P. *τάγαθὰ τῶν ἀγαθῶν*. Pl. Br. V. 5. *ἔξεις*. Anonym. Bibl. Bodl. *στέρξεις*, quam correctionem immerito a me probatam esse docuit Boschius T. IV. p. 232. *ἔξεις τέκνα*, liberos, si non genuinos, at ex alienis uxoribus genitos; aut, quod Boschius existimat, adulatores, qui genuinos liberos desiderari non patiantur. V. 6. *πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα*. P. *τὰ τέκνα*. Pl. δ' om. Br.

P. Nr. 389. *τ' αὐτ'*. Br. II. 337. nr. 97. An. II. 2. p. 501. V. 5. *μὴ σὺ μὲν ... ὀλέσσης*. P. Pl. *καὶ σὺ γάρ ... ὀλέσσεις, χρήσονται*.

Br. tacite correxit. *χρήσονται*. P. *χρήσωνται*. Pl. Hoc recepi, in reliquis a vulgata lectione non recedens. *ἀπόνως*. P. Br. *ἀνέδην*. Pl.

Nr. 390. ^υ ^υ *αὐτ.* Br. II. 343. nr. 122. An. II. 2. p. 512. V. 1. *ἔργω*. P. *μή μ' ἀδικήσης*. P. Br. *μή μ' ἀδίκει σὺ*. Pl. — Nr. 391.

^υ ^υ *αὐτ.* *εἰς φειδωλ.* Br. II. 339. nr. 104. An. II. 2. p. 503. V. 3. *ἡδὺν γελάσας*. Vid. ad p. 590. nr. 137. et p. 632. nr. 116. 7. Quod ap. Lucian. T. IV. p. 43. Cod. Paris. habet: *οὐχ ἡδέα γελάσαντας ἀν εἰπεῖν*. pro *οὐχι δὲ ἀναγελάσαντας*. id pro librarii errore habendum, quum *ἡδέα γελᾶν* veteres dixisse non videantur. — Nr. 392. ^υ ^τ *αὐ.*

Br. II. 330. nr. 66. An. II. 2. p. 480. V. 2. *ἄδραστος*. P. Br. *ἄδρηστος*. Pl. V. 5. *βελλεροφ.* De Bellerophonte Liban. T. IV. p. 1095. 24. *ἡγωνίζετο δὲ πρὸς ταύτην ἀνὴρ παραλογώτερος ἐχούμενος*. ἵππου πρὸς τὰς ἀπὸ γῆς ἐξ αἴρος ἐμάχετο. Scr. *ἀνὴρ παραλογωτέως ὀχοόμενος ἵππου* (cf. nr. 399. v. 7: nisi malis ἐφ' ἵππου) πρὸς τὰ ἀπὸ γῆς. — Nr. 393. ^υ ^υ *αὐτ.* Br. II. 341. nr. 116. An. II. 2. p. 510. V. 1. *οὐκίεστιν*. P. *οὐκ ἔστι*. Pl. Br.

Nr. 394. sine lemmate. In Plan. p. 164. St. *Lucillii* nomine inscriptum. Br. II. 331. nr. 72. An. II. 2. p. 484. V. 3. *ἀναγινώσκη*. P. Br. *ἀναγιννώσκη*. Pl. *πέμπει*. P. *πέμπη*. Pl. Br. V. 4. *αὐτόν*. P. *αὐτόν*. Pl. Br. *ἰδιαν*. P. *ἰδίην μανίην*. Pl. Br. Cod. lectionem servavi, quia molesta ejusdem syllabae repetitio vitatur. — Nr. 395. ^χ *νικαρ.* Br. II. 354. nr. 20. An. II. 3. p. 34. V. 1. et 3. *ἀποκτέννει*. P. Br. *ἀποκτείνει*. Pl. *κτέννεις* aeolicis formis annumerat Gregor. Cor. p. 588. 597. In Versione LXX Interpp. *ἀποκτέννειν* passim obvium. Vid. Maittaire de Dial. p. 154. A. B. V. 5. *καὶ σώζει*. P. *εἰ σώζει*. Pl. Br. *πάλιν*. P. *πάλι*. Br. Pl.

^α
P. Nr. 396. *λονει*. Br. II. 412. nr. 22. An. II. 3. p. 211. inter epigrammata Palladae, cui id ex conjectura tribuit Br. Inter Lucianea legitur in Opp. Luciani T. X. p. 57. ed. Bip. V. 1. *ἐμοί*, quod in Pal. desideratur, addidit Br. c. Salm. in apogr. Ruhnk. — Nr. 397. ^υ ^υ *αὐτ.* Br. II. 353. nr. 17. tamquam *Nicarchi*; nescio quare. In Plan. enim p. 186. St. est *ἄδην*. An. II. 3. p. 35. V. 1. *ψηφίζων*. P. Br. *ψηφίζει*. Pl. — Nr. 398. *νικίον*. fortasse *Νικάρχον*. Br. I. 219. nr. 9. An. I. 2. p. 157. V. 1. *εἰς*. P. V. 2. *ωἶόν*. P. Vid. ad p. 512. nr. 35. Hanc orthographiam commemorans Etymol. M. p. 746.

ed. Lips. excitat versum Sapphus, *φασὶ δὴ ποτε Αἴδαν ὑακίνθινον πεπνυκαμένον εὐρῆν ᾤον*. qui est etiam ap. Athen. L. II. p. 57. D. Eustathium quoque *ᾤον* scripsisse, idque in vulgus fuisse receptum, apparet ex ejus verbis ad Od. λ. p. 437. 45. — *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. V. 3. *ἐβόησε*. P. Pl. *ἐπόησε*. Br. ex conjectura. Idem Grotium voluisse probabile est, qui vertit: *Sic opera tinctoris agit miser otia tonsor*. — Nr. 399. *ἀπολιναρι*.⁸ Br. II. 283. nr. 1. An. II. 2. p. 317. V. 5. *ἐπαθεν*. P. *ἐπαθε*. Br. cum pluribus edit. Pl. V. 8. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br.

Nr. 400. *λουκίαν*.⁹ Br. II. 310. nr. 12. An. II. 2. p. 419. V. 1. *φρσιζος*. P. Br. *φρσιζωε*. edit. vett. ante St. Hiatus excusat distinctio et caesura rhythmī bucolici. — *Ἰλαθι μοῦσα*. P. Pl. quod h. l. sensum non habet. Verissime Br. *Ἰλαθι λιμεῦ φάρμακον εὐρ*. Vulgata quomodo q̄rta sit, facile apparet. V. 2. *εὐρομένα*. P. *εὐρομένη*. Pl. Br. V. 5. *καὶ γὰρ σου*. P. *σοῦ*. Pl. Br. Minus recte, quum pronomen non pendeat a *καὶ*. — *μεσταί*. Locus Arateus obversabatur etiam Libanio Tom. IV. p. 296. *μεστὸν γὰρ τὸ μητρῶν τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων καὶ νόμων· μεστοὶ δὲ οἱ λιμένες τῶν τριηράρχων καὶ νεῶν*. Cod. Monac. nr. 96. *τριηραρχῶν*. V. 6. *λέκτρια*. P. et edit. vett. omnes ante St. qui *δέκτρια* dedit ex emendatione Opsopoei. Manifesta imitatio Archilochi ap. Athen. L. XIII. p. 594. D. *εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασσιφίλη*.

Nr. 401. *τ' αὐτ'*.¹⁰ Br. II. 312. nr. 24. An. II. 2. p. 426. In Plan. pag. 150. tribuitur *Agathiae*. V. 1. *τὸν νέον*. P. *τὸν ἐόν*. Pl. Br. Eadem est varietas p. 376. nr. 125. v. 6. — V. 6. *πρὸς με*. Cf. Praefat. ad T. I. p. XXXII. not. 31. P. V. 9. *προΐαψεν*. eo sensu, ni fallor, quo nonnulli id accipiebant ap. Homerum, *ante tempus*. Medici enim *φθάνουσι τὴν Μοῖραν τῇ τέχνῃ*, ut ille ap. Liban. T. IV. p. 661. 5. — Nr. 402. *τ' αὐτ'*.¹¹ Br. II. 309. nr. 7. An. II. 2. p. 414. In Plan. p. 156. St. duo priora tantum leguntur disticha, *Agathiae* inscripta. V. 5. *ἢ πρὶν ἐπείνων*. P. Salmasius alleverat apogr. suo: *ἢ παρ' ἐκείνῳ sive ἐκείνοισι*. Ex interpolato apogr., ni fallor, Br. *ἢ πρὶν, ἐκείνης* *Ἐ* χορτ. Lectionem membr. restitui. Ad *πεινάσαιμε* subaudi *μᾶλλον*. *Fame potius vexer (etiam majore quam olim), priusquam apud te coenem*. V. 6. *ἢ χορ*. P. *εἰ χ*. Br. *παρὰ σοί*. P. *παρὰ σοι*. Br.

Nr. 403. ^{υ υ}τ' αὐτ' εἰς ποδαγρ. Br. II. 313. nr. 27. An. II. 2. p. 427. In Plan. p. 189. St. ἄθηλον. V. 2. ἦ. P. ἦ. Br. V. 5. εἰ causam reddit. Vid. ad p. 540. nr. 250. v. 2. V. 4. „In ὀπλοφορεῖν, eo praesertim sensu, quo exponunt interpretes (de baculo podagrici gressum fulciente), Luciani ingenium non agnosco. Aliud quid olim scriptum fuisse suspicor.“ Br. Recte. Baculi enim gestatio spectat ad necessitatem, reliqua, quae h. l. commemorantur, ad mollitiem. Quare me recte emendasse existimo: *πιλοφορεῖν τ' οἶδας*. Pedes *πίλοις* involvere, mollius est. Vid. Graev. ad Hesiod. "Ε. καὶ II. v. 541. Valken. ad Herodot. III. p. 199. 95. Inprimis huc facit Muson. ap. Stobae. T. I. p. 17. 51. διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθῆσιν πολλὰς κατακίπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατελεῖν, οὔτε χειρὰς τε καὶ πόδας περιδέσει πύλων ἢ ὑφασμάτων τινῶν μαλακῶν εἶναι, τοὺς γε μὴ ποιοῦντας. — τ' ante οἶδας om. P. et editt. Pl. ante Steph. μοῖρά σοι. P. μίρα σοί. Pl. μίρα σοι. Br. V. 7. τοῦνεκα νῦν. P. καί. Pl. νυν. Br. quem secutus sum. ἀχάλκεον. P. Br. χάλκεον. Pl. In ἀχάλκεον Salmasius existimabat respici ad ἀχαλκεῖν, pecunia carere. Certius est Lucianum παραφθεῖν Homer. Od. η. 82. de Ulysse ad opulentam Alcinoi domum stante: πολλὰ δέ οἱ κῆρ "Ωρμαιν' ἰσταμένῳ, πρὶν χάλκεον εὐδὸν ἰκίεσθαι. V. 8. ἀντιπλούτου. P. εἰς πλούτου. Pl. εὐπλούτου. Br. cum Dorvillio. Deleta syllaba *τι*, ex proximo *π* orta, scripsi: ἐρπη δ' αὖ πλούτου πρὸς π. εἰ. ubi πλούτου pro πλουτούντων accipi debet.

Nr. 404. ^{υ υ}τ' αὐτ'. Br. II. 311. nr. 19. An. II. 2. p. 423. In Plan. p. 142. ἀδίσποτον. V. 1. πορθμίον. P. πορθμίον. Pl. Br. V. 2. ἐπίνειν. Phrynich. in Eclog. p. 6. ἐπίνειν, κατίνειν, προσίνειν, ἐξίνειν, πάντα ἀδόκιμα. Hae igitur formae, quamvis ἀδόκιμοι, in usu tamen fuerunt. Perperam hoc distichon immutavit Plan. ὁ κηλῆτης ἐμβάινει, ἑλλῶν εἰς τὸ πέραν ἀπίνειν Διοφῶν. ubi Scaliger in not. mst. ἐξέειναι. V. 3. ἐπάνωθε. P. ἐπάνωθι. Pl. Br. πάντα om. in P. supplet Pl. Br. V. 4. σινδόνα (sic) ἐπαρ. P. σινδόν' ἐπ. Pl. Br. — Nr. 405. ^{υ υ}τ' αὐτ'. Br. II. 312. nr. 20. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 142. tres priores tantum versus sine auctoris nomine exhibentur. V. 5. ἐν τρισὶν ὥραις ἀρ' θερναῖς μόλις. Molesta verborum collocatio, quam emendavit Wetstenius scribens: ἐν τρισὶ γὰρ θερναῖς ὥραις. V. 6. τοῦτον. P. τοῦτον. Br. cum Salmas. — Nr. 406. ^ζνικαρ. Br. II. 335. nr. 23.

deis nr. 136. T. II. p. 667. αἷμα δὲ τέκνων Ἐπρεπε Μηδείῃ, καὶ χειρὶ Τιμομάχου. Aeschyl. Agam. v. 38. ὡς ἐκὼν ἐγὼ Μαθοῦσιν ἀνδῶ, καὶ μαθοῦσι λήθουμαι. Soph. Trach. v. 161. ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶπε, καὶ θανούμενος. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 218.

^{ου}
Nr. 409. γαιτουλίκι. Br. II. 168, nr. 9. An. II. 2. p. 36. In Plan. p. 136. St. γαιτουλίου. V. 1. σηληνίς. P. et vett. editt. σεληνίς. Steph. Br. Nomen mulieris historiae accommodatum. ἐξεφόρησε. P. Pl. ἐξεφόρησε. Br. c. Huetio et Scaligero in not. mst. V. 2. οἴης. P. οἴος. Pl. Br. V. 5. ἀφειδεῖς ἄγγος ἔχουσα. P. Br. ἀφειδὲς ἐς. Pl. unde Br. in Lectt. corrigit: ἀφειδὲς ἐς ἄγγος ἐλοῦσα. Nihil horum probabile. Scripsi, quod sensui accommodatum: ἀειφλεγὲς ἄλγος ἔχουσα, ardeute morbo i. e. siti perpetua et nunquam non urente cruciata. In ἀφειδεῖς litterae sunt transpositae, fere ut p. 127. nr. 250. v. 3. — V. 7. ἤλθεν ἐπὶ ψάμαθον. P. Br. ἤλθ' ἐπὶ συμμορίην. Pl. Eldikius ap. Boschium T. IV. p. 500. tentabat: ἤλθεν ἐπ' εἰς ἄκατον, aut, ἤλθ' ἐπιβᾶς ἄκατον. Alius: ἤλυθεν εἰς ἄκατον. At νεκίων ψάματος mihi dictum videtur ut νεκίων ἀκται supra p. 550. nr. 328. ubi umbrae vagantur. ψάματος autem pro littore est ap. Sophocl. Aj. 1053. Vid. Lennep. ad Coluth. v. 1. p. 10.

^α
Nr. 410. λουκι/. Br. II. 310, nr. 9. An. II. 2. p. 415. Plan. p. 189. ἄδηλον. V. 1. πωγωνοφόραν. P. Pl. πωγωνοτόραν. Br. cum Salm. Plutarch. T. II. p. 250. B. πυθόμενον τινός, διὰ τί νομῶσι καὶ πωγωνοτροφοῦσι. Ib. p. 352. C. αὖτε γὰρ φιλοσόφους πωγωνοτροφαί καὶ τριβωνοφορίαι ποιοῦσιν. Diodor. Sic. XX. 63. Tom. II. p. 453. 15. νομᾶν καὶ πωγωνοτροφεῖν. Verum nec Cod. lectio analogiae adversatur. — βακτροπροσαίτου. Etym. Magn. p. 168. ed. Lips. βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μετὰ τοῦ βάντρου προσαίτων. V. 2. εἶδωμεν. P. εἶδομεν. Pl. Br. V. 3. ἀπέσχετο. P. Pl. ἀπείχετο. Br. c. Salm. V. 5. βόλβαν. P. Br. βόλβον. Pl. V. 6. στρυφνήν. P. Pl. στρυφνήν malebat Br. quod vulgatae non praefero equidem. Muson. ap. Stob. T. XVII. p. 160. 52. οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἐν τῷ ἐσθίειν συνεχὲς στομοῦσθαι θέλουσιν ἢ ὑπὸ ἀκράτου, ἢ ὑπὸ ὄξους, ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνοῦ. Jam vulvam cum aceto fuisse appositam constat. Vid. Athen. L. III. p. 101. B. Contra ap. Oppian. Cyn. I. 411. non legerim cum viro doctissimo: στρυφνή τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή. pro στρυφνή, nec στυφρή cum Belinio. Vid. Piers. ad Moer. p. 342. Ruhnck. ad Timae. p. 238. Ap. Themist. Or. XX. p. 237. C.

οὐ γὰρ αἱ ἄμπελοι μὲν αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος ἡμεροὶ τε καὶ ἔγκαρποι ἦσαν, τυφλὴ δὲ ἢ διάνοια καὶ ἀγρία. Petavius corrigit στρυφνὴ. Lepsius fuerit στρυγλὴ ἢ διάνοια. — στρυφνὴν πινυτόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. οὐ πινυτόν. reliquae editt. τὸν πινυτόν. Br. Scripsi ἢ πινυτόν, in quod incidit etiam Hermann. ad Orph. p. 768. qui praeterea, ne brevis syllaba remaneret in caesura, corrigendum existimabat: ἢ πινυτόν δὴ οἱ ἐκλεπτε νόον. At ab illa licentia Lucianus non abstinuit. Cf. p. 567. nr. 431. v. 2. nr. 435. v. 2. p. 375. nr. 120. v. 2. Cf. Friedemann. de media syllaba pentametri p. 311. V. 8. βόλβον. Pl.

Nr. 411. εἰς βαλανεῖον ἐκ πιν^ο. Br. III. 167. nr. 83. An. III. 1. p. 334. V. 1. μᾶλλον κλήζειν. P. κλήξειν μᾶλλον. Br. c. Salmasio ad Scriptt. H. Aug. T. I. p. 474. V. 2. ἦν. P. ἦν. Pl. Br. V. 3. μὴ δειγῆς. P. τὸν γείτονα ἱρυνος. P. τὸν γείτον' Ἐριννίς. Salm. Audacter Br. τὸν ὕφηνεν Ἐριννύς. Fortasse eodem sensu, sed mutatione lenioris: τὸν γ' εἶρεν Ἐριννίς. Aristoph. Acharn. 1005. ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρεται. Hesych. εἶραι, συνάψαι, συρράψαι. V. 4. αἰσονίδου. P. αἰσονίδεω. Br. — P. Nr. 412. ἀντι^ο εἰς τὴν διστραμμενον. Br. II. 305. nr. 2. An. II. 2. p. 404. V. 1. laudatur ap. Dracon. de Metr. p. 104. 2. — χαράξας. *pingere*. Gregor. Naz. Carm. de Virgin. v. 189. T. II. p. 46. A. ὡς δ' ἄπνοα πινάξεσιν ἀνὴρ εἰδῶλα χαράσσων. In marg. is. ἄπνοα δ' ὡς πιν. Scribe potius: ὡς δ' ἄπνο' ἐν πινάξεσιν. Id. Carm. X. 1. p. 79. D. ζωγράφος . . . ὃς ἐν πινάξεσσιν χαράσσει Μορφᾶς ἀντικείας. — V. 2. ἀμφοτέρων. P. ἀμφοτέρα. Pl. Br. V. 3. ἄκουσα. P. ἄγουσα. Pl. Br. V. 6. γραψαι. P. γράψῃ. Pl. γράψος. Br. Membranarum lectionem restitui. — εἰς ἰδεῖν. P.

Nr. 413. ἀμμια^ν. Br. II. 388. nr. 20. An. II. 3. p. 143. V. 1. τεθυκῶς. δεῖπον. P. V. 3. σερεῖς τῆλεις. P. ἦν inseruit Pl. Br. τῆλεις vulgo. σερεῖς, non σερεῖς, scribi solet. V. 4. ἡδίσσμον. durissima correptio, cui similia profert Hephaest. Enchir. p. 5. Oppian. Cyn. IV. 248. κλανθυρισμῶν. Cf. Toup. Praef. ad Em. in Suid. P. II. Opp. T. I. p. 227. s. Seidler. de Verss. dochm. p. 25. s. — Nr. 414. ἰδέλ^ν εἰς ποδαγῆ. Br. I. 484. nr. 6. (10.) An. I. 2. p. 339. In Plan. p. 190. ἀθῆλον. — Nr. 415. ἀντιπατ^ρ ἢ νικα^ρ. Br. II. 110. nr. 8. An. II. 1. p. 292. In Plan. p. 143. ἀδίσποτον. Nicarchi sapit in-

genium. V. 1. μετέθηκεν. P. Pl. μετέθηκε. Br. V. 3. κατογείων. P. καταγείων. Pl. Br. V. 4. γίγονεν. P. Pl. γίγνε. Br.

Nr. 416. ^τεἰς πλοῦτ'. Br. III. 259. nr. 415. An. III. 2. p. 108. V. 2. πορνοφίλας. P. Pl. πορνοφίλος. Br. in textu; in Lectionibus alterum praefert. — Nr. 417. ἐπὶ γυναῖκα πρεσβυτέρα νέω ἐνοχλήσαντι (ἐνοχλησάσῃ potius). Br. III. 162. nr. 60. An. III. 1. p. 321. V. 2. ἔκκαισρον. editt. nonnullae ἔκκαρον. V. 4. ἰδών. P. ἰδεῖν. Pl. Br. — Nr. 418. τραῖαν βασι. Br. II. 265. An. II. 2. p. 276. V. 1. ῥίνα. P. ῥίνα. Pl. Br. Notabilis syncope, quum ῥίνα priorem producere soleat. Vid. ad p. 114. nr. 183. χάσκον. P. χάσκων. Pl. Br. fortasse rectius. Vid. Steph. Thes. Gr. T. IV. p. 534. C. D. — Nr. 419. γίλωνος. Br. II. 401. An. II. 3. p. 185.

P. Nr. 420. sine lemmate. In Plan. p. 21. St. cohaeret cum praecedentibus. In nonnullis Codd. *Luciani* nomen adscriptum, cui tribuitur etiam ap. Br. II. 309. nr. 8. An. II. 2. p. 415. — Nr. 421. ἀπολναρι. Br. II. 283. nr. 2. An. II. 2. p. 318. V. 1. με in versus exitu omittit P. addit Pl. Br. οὐδὲν ἀδικεῖς με. qua correctione brevis syllaba remanet in caesura. Quare me recte emendasse arbitror: οὐδὲν μ' ἀδικεῖς σύ. — Nr. 422. ἀντιὸ εἰς ἀπαιδεντ' ἐπιδειξάμεν. Br. II. 305. nr. 1. An. II. 2. p. 1. V. 1. ἀπὶ γχετο, ἄν sc. Vid. supra ad nr. 302. — Nr. 423. ελλαδίου. Br. II. 438. An. II. 3. p. 267. In Plan. p. 90. est ἄδηλον.

Nr. 424. πίσωνος. Br. II. 108. An. II. 1. p. 286. In Planud. p. 168. inscriptum *Antiocho*. V. 1. ἄνθεα ἦς. Correctio, in marg. a me proposita, τῆς ἀπὸ κόλπ. non necessaria. Vid. ad p. 563. nr. 400. v. 1. — V. 2. ἀνθρώπους. P. ἀνθρώπων. Pl. ἀνθρώποις. Br. — Nr. 425. εἰς πλαγκιαν' γραϊαν γα. Br. III. 168. nr. 87. An. III. 1. p. 337. V. 1. σε θέλω. P. σε θέλω. Pl. σ' ἐθέλω. Br. πλαγκιανί. P. πλακιανί. Pl. Br. — Nr. 426. εἰσοπιανὸν ἡγεμόνα πότην. Br. III. 170. nr. 99. An. III. 1. p. 343. In lemmate Plan. p. 160. St. et Br. ἀπιανόν. V. 1. ἄν ἀφ. τίς. P. ἦν ἀφέλη τίς. Pl. Br. V. 2. κτήση ἀκριβῶς ὄνομα. P. ἀπλῶς. Pl. Br. — Nr. 427. λουκι. Br. II. 310. nr. 13. An. II. 2. p. 420. — Nr. 428. εἰς ἰνδόν. Nomen auctoris non adscriptum. Sed quum proximo epigrammati additum sit lemma, τοῦ αἰτού, et in Plan. p. 128. *Luciano* diserte tribuatur, hujus poetae

esse non dubito. V. 1. ^{τε} εἰς μάτην. P. — Nr. 429. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 16. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. est ἄδελον. V. 1. ἐν πᾶσιν. εἰ π. vett. editt. nonnullae. V. 2. ἤθελε μόνος. P. ἔδοξε μόνος. Pl. Br. In nomine Ἀκίνδυνος penultima correpta, ut in *Κωνσταντίνος* et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700.

Nr. 430. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 23. An. II. 2. p. 425. In Plan. p. 188. est *Palladae*; in Ald. pr. et Asc. ἄδελον. V. 1. δοκεῖς. P. Br. δοκεῖ. Pl. Cod. lectionem restitue: *si existimas*. V. 2. αἰπόλος. P. εὐστολος. Pl. εὐστοχος. Br. c. Valken. ad Ammon. p. 88. In summa similitudine litterarum π et στ, αἰ et εὑ, voces εὐστολος et αἰπόλος facile inter se permutari potuerunt. Non tamen poenitet, αἰμόςλος coniecisse. Timon in Sill. fr. XVIII. καὶ τις Ἀρίστωνος γέννης ἄπο αἰμόςλος ἔλκων. Cf. Ernest. Techn. Rhet. p. 8. — Nr. 431. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 310. nr. 10. An. II. 2. p. 418. V. 2. τοῖς ποσὶ σου τρώγε. P. Pl. τοῖς σου τρώγε ποσὶ. Br. Saltem ποσὶν scribendum erat, τρωῶξον Scaliger in not. mst. At sic perit ludicra alliteratio in verbis τρώγε et τρέχε, quae non sine causâ idonea tam prope sibi invicem colloca'ta sunt. Lucianum autem a brevibus syllabis in caesura pentametri non abstinuisse, docui ad nr. 410. v. 6. Adde nr. 435.

Nr. 432. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 17. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδελον. — Nr. 433. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 309. nr. 4. An. II. 2. p. 411. Plan. p. 146. ἄδελον. V. 2. πειθόμενος. P. Br. πειθομένην. Pl. quod sic explicari debet: συλῆσαι φωνήν, ὥστε πείθεσθαι αὐτήν τῷ χρωματι. — Nr. 434. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 18. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδελον. V. 1. μαδαράν. Ap. Liban. T. IV. p. 1056. 14. καὶ ὁ Νέστωρ ἐγγράπτο μετὰ τῶν βασιλέων καθήμενος, οὐ μᾶλλον κομῶν τε τὴν κεφαλὴν. Aliquid excidisse existimat Reiskius. Non absurde legeris: οὐ μαδαρός, κομῶν δὲ τὴν κεφαλὴν. quod robustae sc. viridisque senectutis documentum. — Nr. 435. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 21. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 171. Ἀμμιανοῦ. V. 1. βύτος. P. Pl. Βίτος. Br. cum Cod. Dorvillii,

P. Nr. 436. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 22. An. II. 2. p. 424. V. 1. θᾶττον ἦν. P. ἔην. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate non destitutum. Sed ille fortasse scripsit: θᾶττον ἂν ἦν. — Nr. 437. εἰς

διοτιμ ποιητ ἀράτ ποιητοῦ. Legitur ap. Stephan. Byz. in *Γέγραφα*. Ap. Eustath. ad *Ίλ.* ξ. p. 978. 41. Br. I. 253. nr. 2. An. I. 2. p. 170. V. 2. *παισι*. P. *παισιν* scripsi. — Nr. 438. 439. 440. 441. Quatuor hos senarios edidit Huschk. An. crit. p. 290. Nos in Paralip. I. p. 707. nr. 144—147. Philisci senarium jam ediderat Salmas. Exerc. Plin. p. 425. C. In *Πειραιεύς* mediam recte corripit, exempla docent allata in Additam. ad Athen. p. 113. Cf. Gaisford. ad Hephaest. Enchir. pag. 216.

Sequuntur in Cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis Cod. partibus supplementa addidit. Sunt autem haec: *ἀδέσποτον*. quod legitur pag. 376, nr. 128. Palladae p. 541. nr. 255. *ἀδέσποτον*. p. 494. nr. 30. Lucillii p. 546. nr. 294. Platonis p. 365. nr. 52. Platon. jun. p. 479. nr. 748.

Nr. 442, sine lemmate, Br. III, 216. nr. 308. An. III. 2. p. 55. V. 1. *τρὶς με τυρ*. P. Plan. Allat. in Vit. Homeri p. 28. *δὲς με τιρ*. Br. c, Barnesio, cujus rationes in Animadverss. examinavimus. Pisi- stratus bis patria pulsus, ter tyrannidem exercuit. *ἔξειδιωξεν*. P. Pl. Alii *ἔξεκύντισε* et *ἔξετίναξε*. V. 2. *ἐρεχθῆος*. P. *ἐρεχθειδῶν*. Pl. καὶ *τρὶς ἐπηγάγετο*. P. Pl. *τρὶς δ' ἐπανηγάγετο*. Tzetza in Exegesi Homeri p. 8. ed. Herm. (ubi etiam *ἔξειδιωξε* et *Ἐρεχθῆος*.) alii *ἐπε- σπείσατο*. — *δὲς δ' ἐπανηγάγετο*. Br. quae poëtae correctio, non erroris a librario commissi. Vid. Ed. Simson. in Chron. an. Mundi 3454. — V. 3. *ἐν βουλῇ*. P. Pl. *ἐν βουλαῖς*. alii. V. 5. *κεῖνος*. P. Br. Alii *κεῖνος*. V. 6. *ἀποκρίσασμεν*. P. Pl. quod cur Br. in *ἐπικρίσασμεν* mutaverit, non apparet. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 339.

* * *

XII.

P. Στράτωνος τοῦ Σαρδιανοῦ.

Καὶ τίς ἂν εἶην εἰ πάντ' σοι τ' εἰρημένων τ' γυνῶσιν ἐκθέμεν τοῖν
στράτων^ο τ' σαρδιαν^ο παιδι^ο μούσων ἐπεκρυψάμεν ἦν αὐτ' παῖζον^ο πρ

τοὺς πλησίον ἐπεδείκνυτο τέρψιν οἰκείαν τὴν ἀπαγγελίαν τ' ἐπιγραμματ' οὐτ' νοῦν ποιούμεν^ο. ἔχον τοίνυν τ' εἰ^ε ἐν χορείαις γὰρ ἦγε σῶφρων κα' τ' τραγικ' οὐ διαφθαρήσεται. Nr. 1. Br. II. 359. nr. 1. An. II. 3. p. 48. V. 1. καθὼς εἶρηκεν. P. ἐκρινεν. Br. apographo suo nimis fidens, εἶρηκεν pro inutili correctione habebat. Pallad. p. 496. nr. 50. τὴν Κίρκην οὐ φημι, καθὼς εἶρηκεν Ὅμηρος. V. 2. ἱμῖν . . οὐκ ἐνοχλῶ. Fragm. Lex. Gramm. ab Hermanno editum ad calcem libri de Emend. gr. Gr. p. 342. §. 154. τὸ ἐνοχλῶ καὶ διενοχλῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται παρ' Ἀριστείδη· οἱ ποιηταὶ αἰεὶ καὶ περὶ παντὸς τὰς Μούσας ἐνοχλοῦσι. Interdum Codd. fluctuant inter utrumque casum. Ap. Liban. T. IV. p. 101. 5. τοιούτων ἐμελλε δέος αὐτοὺς ἐνοχλεῖν. plures Codd. αὐτοῖς. Ib. pag. 128. 25. οὐ τὸ δικαστήριον ἐνοχλεῖν προσῆκον ἡγοῦμην. Cod. Monac. δικαστηρίοις. Ib. p. 318. 10. πάλιν ἡμῖν ἐνοχλήσω. sine lectionis diversitate, ut etiam p. 292. 18. καιρὸς ἦν παύσασθαι πολὺν χρόνον ὑμᾶς ἡνοχληκόσιν. Ap. Plutarch. Vit. Agesil. c. 35. ἀναγκαζόμενος ἐνοχλεῖν τοῖς κατὰ πόλιν φίλοις. male M. Solanus τοὺς φίλους corrigit. Vid. Coray T. IV. p. 356. Xenoph. Ephes. IV. 6. p. 84. ὅπως τε οἱ κύνες αὐτῇ μηδὲν ἐνοχλήσωσι. ubi vid. Abresch. p. 256. Casus ambiguus ap. Bion. Fr. XVI. 7. οὐδ' ἵνα νεκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω.

Nr. 2. στρατῶν^ο. Br. II. 359. nr. 2. An. II. 3. pag. 51. V. 1. δέλοισιν ἐμαῖς. P. δέλοισ ἐν ἐμαῖς. Br. ex interpolato apogr. V. 2. μὴ δέ. P. V. 3. μὴδ' Ἴτ. Ib. — Nr. 3. τ^υ αυ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 51. V. 3. ἀκμὴν λάλον. P. ἀλάλον. Br. cum Salm. quod *metum* potius significat, quam *infantem*. Oracul. ap. Clem. Alex. p. 44. 11. εἰδώλοισ ἀλάλοισι, λιθοξέστοισι ὁμοῖοι. Plutarch. T. II. pag. 438. B. ἀλάλον καὶ κακοῦ πνεύματος οὐσα πλήρης. Recte ap. nostrum ἀταλοῦ correxisse videtur Pierson. V. 3. κωκοτὴν φῦσαν. P. κοκκωτὴν φρυγᾶν. Br. Nec hoc vocabulum occurrit alibi, neque illud. Sed quum articulus necessario requiratur, saltem scribendum: κωκῶ, τὴν φρυγᾶν. . . V. 5. λέγε, quod in Pal. deest, a Salmasio adjectum fuisse videtur, quum in plurimis reperiatur apographis. — σαῦραν. Scr. σαύραν. Vid. ad p. 510. nr. 21. v. 1. — V. 6. ἀχρησε. P. ἄ χρη σε. Br. — Nr. 4. τ^υ αυτ. Br. l. c. pag. 360. nr. 4. An. l. c. pag. 53. Vers. 1. δωδεκέτορς. P. δωδεκέτερς. Br. De accentu ambigitur.

V. 4. ἀρχόμενος. P. Br. quaedam apogr. ἀπτόμενος. V. 6. ζητεῖν οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. Parodia versus, quem servavit Plutarch. Tom. II. pag. 54. D. βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. quod ob- servavit Gaisfordius in Addend. ad Hephaest. Enchir. pag. 93. ubi τίπτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. V. 8. τὸν δ' ἀπαμει- βόμενος. Erat, qui tentaret: τοὺς ἀπαμειβομένους. Frustra. Verba homerica absolute sunt posita, ut in talibus fieri solet. — Nr. 5. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 53.

P. Nr. 6. τ' αὐτ'. Hoc distichon in nonnullis apographis cum se- quentibus jungitur, quibus deceptus Br. l. c. nr. 6. conjunxit, quae necessario dirimenda sunt. Si quis tamen ad epigrammatis integri- tatem aliquid deesse existimaverit, non refragabor equidem. V. 1. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br.

Nr. 7. τ' αὐτοῦ. Br. II. 360. nr. 6. An. II. 3. p. 55. V. 1. σφιγκτῆρ. σπινθῆρ tentabat Br. ejus correctionis falsitatem docuit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. 4. p. 335. V. 3. ὁ πορνικός. verba lasciva et juvantia. παιδικός. Br. cum Salm. οὐδ' ἀκαί... P. ultimis syllabis omissis. οὐδ' ἀκέραιον. Br. cum Salm. Sic nr. 99. ἀκέραιον σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα. Paulo propius abesse existima- bam, quod in textu posui: οὐδ' ἀκάκητον βλέμμα. sensu nihil diverso. Philostr. ad Delicias Epist. XXXIX. p. 930. ὁ μὲν γὰρ καλῶπιςμός, ἑταιρικόν. Καὶ πάντ' δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν, ὡς πανουργίας ἐγγὺς· τὸ δὲ ἀκέραιον, καὶ ἄκακον, καὶ ἀνεπιβού- λευτον μόνον ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. ἀκάκῳ βλέμματι est ap. Eund. II. Imagg. 2. pag. 812. Cf. Ruhk. ad Timae. pag. 16. Forma ἀκάκητος est ap. Suid. Tom. I. pag. 76. Hesiodicum ἀκάκητα (Theogon. v. 614.) ἀγαθὸν καὶ πραῖν interpretatur Etym. M. p. 41. ed. Lips. Idem autem ἀκάκητος et ἀκακήτης secundum eundem p. 40. — V. 4. κακιοτέρα. P. χειριοτέρα. Br. ut est etiam in Sche- dis Tryll. κακιοτέρα dedi cum Schaefero Meletem. p. 102. Ejusdem generis est γλυκιοτερον in Append. nr. 153. T. II. p. 807. ubi vulgo γλυκισιότερον. Hujusmodi comparativorum formas a comparativis deri- vatas, ut ἀμεινότερος, καλλιότερος, κρεισσότερος, excitat Phrynich. in Eclog. p. 54. ubi vid. Hoeschel. Fischer. ad Veller. T. II. p. 90. s. V. 5. ὀπισθεν. P. ὀπιθεν. Br. Sic iterum peccatum p. 606. nr. 251. v. 3. et ap. Arat. v. 344. ὀπιθεν φέρεται. Cod. Vratisl. ὀπισθεν.

Nr. 8. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 359. nr. 7. An. II. 3. p. 57. V. 1. παῖδα ἐπαρθ. P. Br. Hiatus non ferendus. Fortasse scribendum: παῖδά ποτ' ἀνθολ. Neutrum horum compositorum in Lexicis comparet. κόρυμβον. P. Br. κορύμβους apogr. nonnulla; quod membr. lectioni facile praetulerim. V. 5. καλύκων δ' ἐρυσθαινέτο.] P. δ' om. Br. fortasse ob sedem minus commodam. Sed vid. ad p. 223. nr. 112. — ἐρυσθαινέτο. imperfectum inter aoristos; quamquam facile corrigas. ἐρυσθήνατο. Ap. Aratum Diosem. v. 105. οἶά τε πολλὰ ἐρυσθαινέται. praefendum ἐρυσθαινέται ex optimis codd. ut etiam ap. Oppian. Hal. V. 271. V. 7. καὶ οἰκαδ'. In hac sede καὶ haud raro produci, docuit Hermann. ad Orph. p. 728. Facile tamen hiatum tollas scribens: πάλι δ' οἰκαδ' ἀπελθών. — Nr. 9. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 360. nr. 8. An. II. 3. p. 58. — Nr. 10. τ̃ αὐτ̃. Br. I. c. nr. 9. An. I. c. p. 59. V. 1. εἰ καὶ σοι. οὐδ' εἰ καὶ τρ. corrigit Br. generalem esse sententiam existimans. Alias enim poetam non dixisse τοῦτον. At in hoc pronomine vitium esse videtur. Scr. ἀλλὰ τὸ κάλλος τοῦτό γε, κἄν.

Nr. 11. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 360. nr. 10. An. II. 3. p. 59. V. 2. πῶς εἶπω. cum interrogandi signo Br. Hoc deleui. Vid. Br. ad Aristoph. Plut. v. 742. T. I. p. 265. Hermann. ad Arist. Nub. v. 878. V. 4. ῥίψατ' ἐπέι. P. βάλλετ' ἐπέι. Br. ex interpolato apographo. — Nr. 12. φλακκ. Br. II. 262. nr. 1. An. II. 2. p. 268. V. 1. στεῖρρός. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 705. 14. ὁ δέῖνα βλαιος, ἄλλος ὠμός, ἄλλος στεῖρρός (ἐτέρως vulg.), ἐγὼ φιλάνθρωπος. — Nr. 13. στρατῶν. Br. II. 361. nr. 11. An. II. 3. p. 61. V. 2. φυσικῆς. φύσεως φάρμακον ἀντιδοτον corr. Graef. in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 22. V. 4. καὶ θεραπεύσατέ με. Quod olim conjoci, εἰ θεραπεύσατέ με. versum hiatu onerat. Sed vide an fuerit: ἀγὼ ἔφην, σιγῶντ' εἰ θεραπεύσατέ με. ubi ex praecedentibus assumendum: ἤσυχον ἔξω. Graefius I. c. corrigit: σιγῶ, ναί· θεραπεύσατ' ἐμέ. quae correctio vereor, ut probari possit.

P. Nr. 14. διοςκοριδ̃. Br. I. 493. nr. 2. An. I. 2. p. 366. V. 2. κύπρι. P. κύπρι. Br. V. 4. μένει esse videtur in P. μενεῖ Br. rectius. προδιρα. ubi amantes excubias agunt. Theocr. Eid. VII. 22. μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προδιύροισιν, ἄρατε. Ap. Aelian. H. An. I. 14. αἱ μὲν γὰρ ὠδίνων ἤδη πειρώμεναι, ἡρεμοῦσι τε καὶ ἔνδον μένουσιν· ὁ δὲ ἄρῃην, οἷα δὴ πον γαμέτης, πρὸ θυρῶν τὰς ἐπιβουλὰς φυλάττει

τὰς ἔξαθεν. scr. cum Cod. Monac. περιθερῶν. ut Ib. c. 11. περι-
 ποτῶνται τοῖς σμήρεσι καὶ οἰονεὶ περιθεροῦσιν. — Nr. 15. στρατῶνος.
 Br. II. 362. nr. 14. An. II. 3. p. 63. V. 1. γραφικοῦ. P. γραμικοῦ.
 Br. σανὶς δέδαν' ἐν β. Quum σανὶς priorem constanter corripiat,
 Br. dedit: σανὶς ἐκδέδαν' ἐν β. quod parum placet. Vocibus transpo-
 sitis scribendum videtur: εἰ Γραφικοῦ πυχὴν δέδανεν σανίς. aut:
 σανίδες δάχον.

Nr. 16. τ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 15. An. II. 3. p. 63. V. 1. μὴ
 κρύπτῃς. P. μὴ κρύψῃς. Br. c. Apogr. Lennep. cf. p. 476. nr. 722. ubi μὴ
 σιρίσθῃς. [Add. p. 578. nr. 66. v. 6. p. 626. nr. 70. v. 1. it. Append.
 T. II. p. 762. nr. 25. v. 7-9. G. H. S.] Ab hac structura seniores saltem
 non abstinuisse, recte Schaeferus statuit. Sed ap. Liban. T. IV. p. 215.
 12. μὴ διαβάλλῃ τέ μου τὸν βίον. procul dubio corrigendum, μὴ διαβάλ-
 λετε, aut μὴ διαβάλλετε. Ib. p. 363. 18. μὴ τοίνυν νομίζετε. Cod. Monac.
 νομίζετε. Ib. p. 456. 5. καὶ νῦν μὴ μοι στρέψῃς ἄνω καὶ κάτω τοῦ
 νομοῦ τὰς συλλαβάς. scr. στρέψῃς. — V. 4. χαρίτων. P. χάριτα.
 Br. cum plurimis apographis. — Nr. 17. ἄδηλον. Br. III. 151. nr. 3.
 An. III. 1. p. 286. V. 1. θήλυν. Br. ἀλλά με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br. V. 2.
 ἄρσενος. P. ἄρσενες. Br. ut in Sched. Tryll. Meleager p. 581. nr. 86.
 ἄρσενα δ' αὐτὸς ἔρως ἴμερον ἡνιοχεῖ. p. 584. nr. 99. ἄρσενα ποιμαίνειν
 θεσμόν. V. 2. ἐπ' ἀνδρακινή. P. ἐπ' ἀνδρ. Br. c. Cod. Lips. V. 3.
 πλειότερον. Cf. Etymol. M. p. 612. ed. Lips. Schneider. Cur. Poster.
 ad Nicandri Ther. 119. p. 219. — V. 4. τόσσω χ'ό. P. τόσσον χ'ώ.
 Br. c. Apogr. Lennepiano.

Nr. 18. ἀλφειοῦ μετεληγαιον. Br. II. 128. nr. 1. An. II. 1. p. 343.
 V. 4. ξεινόφιλον. P. Ζηρόφιλον. Br. Xenophili nomen est ap. Simo-
 nidem in Append. Epigr. nr. 79. T. II. p. 785. — Nr. 19. ἄδηλον.
 Br. III. 155. nr. 2. An. III. 1. p. 299. V. 1. φίλον. P. Br. φίλην.
 Pl. — Nr. 19^a. μελεαγ'. Cf. p. 120. nr. 215. ubi est in puellam.
 V. 2. οἰκέτιν. P. ἰκέτιν. P. loco pr. Cf. ad p. 78. nr. 10. v. 2. V. 5.
 εἰ καὶ ἐμέ. P. Rectius, puto, loco superiore, εἰ καὶ με πτείναις. —
 φωνεῦντ' ἐπὶ τῷ μῶβωι hoc loco. φωνῆν προϋέοντα loco priore. —
 Nr. 20. ἰλίον λεωνι. Br. II. 190. nr. 1. An. II. 2. p. 87. V. 1.
 πάλιν τ. εἰλαπίναισι. P. πάλι τ. εἰλαπίναισιν. Br. V. 4. ἦ. P. ἦ. Br.
 Praetuli ἦ, ut habet Burmann. ad Propert. p. 251. Sic tertia causa affertur.

P. Nr. 21. στρατῶν. Br. II. 362. nr. 16. An. II. 3. p. 63. V. 1.

ἄχρη τινος. P. V. 2. ὄμμασι. P. Br. νύμασι. apogr. nonnulla. V. 4. ζευγνύντες. P. Br. ζεύξαντες. apogr. quaedam. V. 6. λόγοις. P. et sic legendum esse vidit Br. in Lectt. quum in textu dedisset λόγους. — Nr. 22. σκυθίου. (Σκυθίου Br.) Br. II. 104. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 1. ἦλθεν μοι. P. ἦλθεν ἐμοί. Br. V. 2. ἤλισσος. P. Br. qui Ἰλισσοῦς malit ad Apollon. Rhod. I. 215. p. 14. V. 4. πάσας καί. P. πάσας τάς. Br. V. 5. πρὸς ἀναγνῶναι. Cf. ad p. 525. nr. 125. V. 7. φασὶν .. ὄρεῖν. jubent me illum spectare tantum. — Nr. 23. μελεαγρ^s. Br. I. 12. nr. 36. An. I. 1. p. 55. V. 1. ἡγρεῖσθην πρόσθεν. P. καὶ inseruit Br. cum Salm. Rectius Schneiderus, ὁ πρόσθεν, quod praecedente Graecio recepi.

Nr. 24. λαυρεά. Br. II. 102. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 2. οἶος ἔην ἐπ' ἐμοῦ. Br. c. Salmasio. Elegantius, ut mihi quidem videtur, Schneiderus: οἶος ἔην, Δῆλον κοίρανε. At οἶος non in prima versus sede lectum fuisse, apparet ex Cod. nec ad κοίρανε loci commemoratio requiritur. P. 578. nr. 64. ad Jovem: μηδὲ ... μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου. Suspicebam itaque: ἀνέλθου Οἶκαδ', ὁποῖος ἔην (aut ὁποῖος ἄρ' ἦν), κοίρανε, πεμπόμενος. Caeterum Br. in modis verborum haerebat, ἀνῆλθεν scribendum esse existimans, et v. 3. ῥίξειν. v. 6. ἦλθεν ἔχων. In quo fallitur. Poëta narrat, quid ipse, dimittens puerum, Apollini voverit. Verba, οἷα ἀπόφημι parenthetice sunt accipienda. Deinde v. 4. pro τεαῖς, quod est in Cod., τεοῖς emendavi cum Schneidero, et ἐν εὐχολαῖς pro ὃν εὐχ. Jam omnia sunt perspicua, oratione pendente ab ὠμολόγησα. — V. 5. τότε πλίων. P. τότε ἢ πλίων. Br. quod hiatus damnat. Hermann. ad Orph. p. 76⁹, corrigit: εἰ δέ κε τῶν ὄντων τότε τι πλίων ἢ καὶ ἔλασσον ἔλθῃ. Quum εἰ κε apud epigrammaticarios rarissime occurrat, et nunquam, si recte memini, in epigr. scrioris aevi, minore mutatione scribendum duxi: εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλίων. Junge: τῶν οἱ ὄντων τότε. V. 6. λέλγεται. Ex oratione obliqua in rectam transitur. Vid. Matthiae Miscell. Phil. II. p. 37. Heindorf. ad Platon. T. IV. pag. 510. sq. — V. 8. πρόσσε. P. πράσσε. Br. felici emendatione. Scripsi πράσσε, monente Schaefero, ut πρᾶξις, πρᾶγμα.

Nr. 25. στατυλλίον γλάκκου. Br. II. 262. nr. 2. An. II. 2. p. 268. V. 1. σῶν μοι. P. σῶν ἐμοί. Br. ἀπόλλω. P. i, c. Ἀπόλλωνα. Ἀπολλόν. Br. At poëta v. 5to demum orationem convertit ad deum. V. 3. οὐ μὰ σε. Fortasse rectius: οὐ μὰ σέ. V. 4. ἦλθε δέ μοι. P.

ἡλθιν ἐμοί. Br. recte. V. 6. κωφὴν. P. κούφην. Br. ex Ap. Guy. Non ausus sum a Cod. lectione recedere, in qua etiam fortior esse videtur contemptus significatio. Κωφὰ de rebus nullius pretii et unde nihil effici queat, illustrat Coray ad Heliodor. T. II. p. 152.

Nr. 26. ὅτ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 12. tamquam *Stratonis*. An. II. 3. p. 61. P. V. 2. lacuna in Cod. cum ἐκλίπει. V. 3. αὐτῷ. P. αὐτῷ. Br. οὐκ ἔτ' ἀφῆσαι. P. οὐκ ἔτ' ἀφῖκται. Br. c. Salmasio, quod vehementer friget. Scripsi, paucis litteris mutatis, οὐκ ἀπαγήσεις. non me decipies; ut nr. 25. μὴ με σοφίζον. V. 5. ἴωσο κιασαι. P. σκιάσαι. Br. — Nr. 27. ὅτ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 12. iterum ut *Stratonis*. An. II. 3. p. 62. V. 3. ονδεμοχαί. P. ὅν δέχομαι. Br. cum Salmasio. V. 4. οὐ τοιούτον. P. οὐ τούτου. Br. c. Salm. — Nr. 28. νομηνι παρσέως. Br. II. 346. An. II. 3. p. 12. In Plan. p. 484. ἄδῃλον. V. 1. ἔστιν μοι μέλλει. P. ἔστι· τί μοι μέλει. Pl. Br. Sic τί post ἔστιν excidisse vidimus p. 91. nr. 25. v. 5. — V. 2. ἀναγιγνώσκω. P. Pl. ἀναγιγνώσκω. Br. τὸν κάλαμον. P. τὸν καλόν. Pl. Br. Vid. ad p. 396. nr. 345. v. 1. — Nr. 29. ἀλκαίον. Br. I. 486. nr. 1. An. I. 2. p. 345.

Nr. 30. ὅτ' αὐτ'. Br. I. 486. nr. 2. An. I. 3. p. 345. V. 1. νίκανδρε. Vid. ad p. 594. nr. 160. V. 3. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν. P. Br. ἀλλά τι καὶ νῦν scribendum suspicor, quod etiam sequentibus magis accommodatum. V. 4. ἀμεταβλήτου. P. ἀμετακλήτου corr. Br. cum Buherio, qua correctione nihil lenius, si reputas similitudinem litterarum β et α. Ap. Heliodor. II. 10. p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμετάκλητος ὀργή. duo Codd. Monac. ἀμετάβλητος. quod suspicatus est etiam Coray Tom. II. p. 64. In nostro tamen epigrammate codicis lectionem tuearis quodammodo, ἡλικίαν accipiens non de flore aetatis, qui semel amissus revocari nequit; sed de adultiore aetate, pueris formosis et paediconibus odiosa. — Nr. 31. φανίον. scr. φανίου. Br. II. 52. nr. 1. An. II. 1. p. 158. V. 3. ὑπὸ τρίχα. P. Br. ὑπόθριξ corr. Salm. Frustra. V. 5. ὅτε σπινθ. P. δὴ ad metrum fulciendum interposuit Br. c. Dorvill. Sed verior videtur Schaeferi correctio: ἀλλ' ὅτε σοι σπινθῆρος.

Nr. 32. θυμοκλήους. Br. II. 259. An. II. 2. p. 261. V. 1. μέμνητον. P. quod restitui. μου Br. c. Dorvill. ad Char. p. 602. qui an consulto sic scripserit, dubitare licet. ἱερός. P. ἱερός. Br. cum Dorvill. Tom. IV.

V. 3. ὦρην οὐδ' ὁ τάχ. P. ὦρην οὐδὲ τ. Br. c. Dorvill. Articulum restitui. — παρφθῶσαι. metro reluctantante, quum in θ'ῶ prior necessario producatur. De παρφθῶσαι cogitabant Pierson. et Dorvill. V. 4. γυνίδα. P. γύν ἰδα. Br. c. Piers. ἄνθεα σεῦ. P. ἄνθαά σευ. Br. — Nr. 33. μελεάγρον. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 41. V. 1. ὅτ' ἦν. Schaefer. ad L. Bos p. 543. jungit: ἦν ποτε ὅτε Ἡράκλειτος καλὸς ἦν. multa ex largissima penu similia excitans. Verborum tamen structura in nostro loco peculiaris efficit, ut etiamnum priori meae interpretationi inhaeream. Puer exoletus, barba pilisque hirsutus, paediconi *ne esse quidem* videtur. Similiter infra nr. 39. ἐσβέσθη Νικάνδρος de puero, qui florere desiderat. Facit huc vox miserorum in tragoediis, οὔκ εἰμ' ἔτι, quia, vitae jucunditatibus amissis, sibi jam vivere desiisse videbantur. Unum addam Bellerophontis Euripidei, μεγαλοψύχως se ad mortem parantis ap. Aelian. H. An. V. 54. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ. quod nostro loco ad amussim respondet, si distinguas: ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν, ποτεί.

Nr. 34. αὐτομέδον. Br. II. 207. nr. 1. An. II. 2. p. 127. P. V. 3. εἰς αὐτοῦ. P. Br. εἰς αὐτῷ corr. Corn. de Pauw in not. mst. ut Theocr. Eid. XIV. 37. ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος. Sed genitivum tuetur Philodem. p. 91. nr. 25. ὁσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος. V. 3. ὑπὲρ ὤμων. P. Br. Dubitabam, an ὤμου corrigerem, an ὤμων cum Toupio in Addend. ad Theocr. p. 398. Nonn. Dion. VIII. p. 238. 20. Εὐρώπη; ἦν ὑπὲρ ὤμων Ζεὺς κερύεις ὑνάεργε. Ap. Philostr. Iun. Imag. XIV. p. 885. ὑπὲρ κύκνον αὐτὸν ὀχούμενον περιπολεῖν. scr. κύκνου. V. 4. τὸ φαγεῖν. P. Br. ἐφερέν τι φαγεῖν corr. Schaefer. ad Theocr. p. 217. quod verum videtur.

Nr. 35. διοκλέους. Br. II. 182. nr. 1. An. II. 2. p. 72. V. 2. κάλλει. P. κάλλει. Br. V. 4. ἄρχει. P. ἄρξη. Br. vera correctio. Notandus orationis de tertia persona ad secundam transitus. — Nr. 36. ἀσκληπιῷδ' ἀδραμνντίν. Br. I. 211. nr. 1. An. I. 2. p. 21. V. 2. χρώος esse videtur in P. χνόος apogr. V. 3. ἦδειον. P. ἦδιον. Br. ut etiam nr. 153. vers. 4. et in Epistolis graecis Cornellii Frontonis p. 384. lin. ult. — καὶ τίς. P. καὶ τις. Br. V. 4. ἀνχημρᾶς. P. —
 Nr. 37. διοσχορι. Br. I. 493. nr. 1. An. I. 2. p. 366. V. 1. ἀμφι-
 πονίτω. P. ἀμφιπολίτω. Br. cum plurimis apogr. V. 3. ἐρεθίζαι.
 P. ἐρεθίσαι. Br. in textu; in Lectionibus ἐρεθίσσαι corrigit. Codicis

lectionem non muto. Ut a παιζω formatur παῖσω et παιζω, a σπρίζω, σπρίσω et σπρίξω, ab ἀρπάζω, ἀρπάσω et ἀρπάξω, ab ἀθεριζω, ἀθερισω et ἀθεριξω, sic ab ἐρεθίζω quoque ἐρεθίσειν et ἐρεθίσαι formari potest. — Nr. 38. ῥιανοῦ. Br. I. 480. nr. 2. An. I. 2. p. 321. V. 1. ὦραί σοι. P. ὦραί τοι. Br. V. 2. δ' post κνώσσειν om. Br. — Nr. 39. ἄθελον. Br. III. 155. nr. 19. An. III. 1. p. 297. Alcaei Messenii esse suspicatur Reiskius, quod ob nomen Nicandri pueri verisimile. Cf. nr. 30.

Nr. 40. ἄθελον. Br. III. 155. nr. 20. An. III. 1. p. 298. V. 3. γυνὴν ἀντιφ. P. δ' interposuit Br. cum Salmas. Sic est in marg. Apogr. R. — Nr. 41. μελίσσας. Br. I. 15. nr. 49. An. I. 1. p. 65. V. 1. οἰδὲ πρ. P. Br. Articulum restitui cum Reiskio et Graefio. V. 4. αἰγοβάταις. Panis epitheton αἰγισβότης, et hirci ap. Philipp. p. 159. nr. 99. v. 5. θύσας αἰγισβήτην πολλὸν τράγον. praeunte Pindaro ap. Strabon. L. XVII. p. 801. (Tom. VI. p. 540.) αἰγισβᾶται ὅθι τράγοι γενναῖα μίσγονται. ubi vulgo αἰγισβοτοί. Vid. Fragm. Pindari in ed. Heyn. T. III. 1. p. 122. In nostro quoque epigrammate Passovius, quem illa loca non latebant, malebat tamen ποιμένοιν αἰγοβόταις, i. e. αἰπόλοις. Alienum esse ab h. l. abusum illum caprarum; et in verbis δασυτρ. πίεσμα λαοταύρων satis jam expressam esse oppositionem, quae requiratur. Illud igitur poetam γυναιχομανῇ caprariis relinquere, non iis tantum, qui capras ineant, sed omnino omnibus. Amorem puerilem caprariis vulgo objici. Haec quamvis acute disputata non tamen efficiunt, ut a cod. lectione recedendum esse existimemus. Non tam puerilis amor caprariis objicitur, sed turpis libido, quae, modo se effundat, non curat, quam deforme illud sit, in quo se restinguit. Hoc itaque Meleager dicit: pueri exoleti pilisque foedati amorem jam dignum caprariis, qui tantum abest, ut pilos oderint, ut ne a capris quidem villosis ineundis abstineant.

δ

P. Nr. 42. διοσκορε. Br. I. 493. nr. 3. An. I. 2. p. 367. V. 1. πλήρη χειρ. P. πλήρει. Br. c. Toupio. V. 2. ὦν σοι. P. ὦ τι σοι. Br. c. Salm. in apogr. Ruhnk. ὦσα σοι. Toupius. Scripsi mutatione lenissima: ὦν σοι . . ὀνειροπολῇ. ὀνειροπολεῖ. P. Br. — V. 5. ἀλιθίη. P. ἀλιεύς. Br. c. apogr. Lips. quae correctio multum praestat commento Salmasii et Toupii, ἀλλ' ὀύση. In Apogr. R. ἀλιδύση. — V. 5. ἐκ λιμένος πολλὴν δούσον. P. ἐκ λίμνης πολλὴν δούσον corr. Br. Vitium latere videtur in verbis, ἐκ λιμένος. Sensus requirit πολλὰ

καμῶν, μογήσας, vel tale quid. Acutiores videant. — Nr. 43. καλ-
 λῖμα. Br. I. 461. nr. 1. An. I. 2. p. 252. V. 2. τις. P. Br. De hoc
 usu pronominis τις pro ὅστις, ἥτις, dixi ad p. 112. nr. 170. τινὰ δ' αὖ
 Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν. Schol. ad Soph. Oed. Col. v. 3. τις οὐ πνο-
 ματικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄρθρου· ὅτι δὲ τῷ τις ἀντὶ τοῦ ἄρθρου
 χρῶνται, Καλλίμαχος φησιν οὕτως· ὑπεὶρ ἅλα κείνος ἐνάσθη, Ἀλκά-
 θοον τις ἄπυστος. Vid. Fragm. Callimach. nr. CCLXXII. p. 536.
 Quare non dubitandum videtur de integritate scripturae in poëta prae-
 sertim, qui rariora aucupari solet, quamquam facile corrigas: οὐδὲ
 κελεύθῳ χαίρων, ἢ πολλούς... quippe qui nec via gaudeam, quae
 multos huc illuc euntes habet. Passovius, non dubitans de usu illo
 pronominis, sed τίς scribendum existimans, ubi illud relativi fungitur
 vice, de hoc loco ita ad me scripsit: „Apodosis a pronomine τίς in-
 „cipiens, certum quoddam indicatura videtur viarum genus, poëtae
 „invisum; sed quae sequuntur praeter expectationem omnibus viis
 „sunt communia. Lenissima igitur mutatione lego et distinguo:
 „ἐχθαίρω τὸ πείνημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω· τοὺς πολλοὺς
 „ὥδε καὶ ὥδε φέρει. Κέλειςθος per se translata admittit signifi-
 „cationem, de qua Tu copiose egisti, sicuti ὁδός. Vid. Steph. Thes.
 „T. II. p. 1160. E. et compita ap. Horat. Sat. II. 6. 50. nec in seqq.
 „quidquam additum videmus verbis ἀπὸ κρήνης, similiter per se satis
 „perspicuis. Videbis praeterea, hac emendatione admissa, primum
 „distichon secundo ad syllabas fere respondere, eoque artem prorsus
 „Callimacheam exhibere.“ Haec vir eruditissimus docte et ingeniose.
 At difficultas, quae in vulgata esse videtur, evanescet, ni fallor, si re-
 putaveris, Callimachum expressisse sententiam Pythagorae, φεύγειν τὰς
 λεωφόρους. Neque sane omnibus viis commune est, quod poëta dicit:
 κελεύθῳ, ἥτις πολλοὺς ὥδε καὶ ὥδε φέρει, sed iis tantum, quae quovis
 tempore euntium redeuntium frequentia calcantur. Hinc intelligitur,
 poëtam (Theaeteto similem; cf. p. 453. nr. 565. et Animadversa. T. I.
 2. p. 293.) sectari καθάραν ὁδόν, semitam puram nullisque antea
 calcatam. Nostrum locum respexit Propert. III. El. I. 14. non datur
 ad Musas currere lata via. i. e. κέλειςθος πολλοὺς φέρουσα. Quare
 de se carminibusque suis gloriatur v. 17. opus hoc de monte Soro-
 rum Detulit intacta pagina nostra via. Idem, ne de imitatione
 Callimachi dubites, v. 3. primus ego ingredior puro de fonte sa-
 cerdos. — V. 5. σικχάτω. P. σικχαίτω. Br. V. 5. λυσανίη. P. Br.
 Λυσανία corr. Anna Fabri a nomine Λυσανίας. — οὐ δέ. P. Br. οὐ γε

corr. Valkenar. ad Callim. Eleg. p. 19. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 614. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 428. V. 6. τοῦτο. P. quaedam apogrr. τόδε. unde Bentl. et Br. ὦδε.

Nr. 44. γλανκ. Br. II. 347. nr. 1. An. II. 3. p. 13. V. 3. κέρματα παίγν. P. κέρμα τά. Br. — Nr. 45. ποσιδίππου. Br. II. 46. nr. 1. An. II. 1. p. 133. V. 1. ἅμα βάλλοις. P. πολλοῖς. Br. c. Salm. — Nr. 46. ἀσκληπία. Br. I. 212. nr. 8. An. I. 2. p. 27. — Nr. 47. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 73. An. I. 1. p. 89. V. 1. ὀρθρινά. P. Br. ὀρθρία. Graef. Vid. ad p. 113. nr. 177. v. 2. — V. 2. τοῦμόν. bis scriptum in P. — Nr. 48. τ' αὐτ. Br. I. 11. nr. 28. An. I. 1. p. 49. V. 4. Graefius, distinctione post φλέξεις posita, ἤδη conjunxit cum sequentibus. Et certe γὰρ interdum post secundum vocabulum collocatur. In hoc autem loco vulgata mihi distinctio praeplacet: οὐ φλέξεις ἤδη. res jam eo pervenit, ut me urere nequeas, quum totus in cinerem mutatus sim. — Nr. 49. τ' αὐτ. Br. I. 4. nr. 6. An. I. 1. p. 22. V. 1. ζωγροπότει. P. ζωροπότει. Br.

P. Nr. 50. ἀσκληπιῶδ. Br. I. 212. nr. 9. An. I. 2. p. 27. Mutatum est in Plan. p. 485. V. 2. οὐ σε Br. et iterum v. 3. ἐπὶ σοι. V. 7. πίνωμεν οὐ γὰρ ἔρως. P. πίνωμεν χαλερῶς. Br. ex Salmasii, ni fallor, emendatione. Et sic dedit Majus in Obs. sacris p. 119. Vera videtur correctio verborum γὰρ ἔρως. Hesych. χαλερόν, γαλήνόν, ἰλαρόν. Caeterum recte me correxisse puto: πίνωμεν οὖν χαλερῶς. Indicativus pro conjunctivo, ut antea μένομεν pro μίνωμεν. Sic Lucillius p. 527. nr. 134. ἀρχόμεθ', Ἠλιόδωρε, ποιήματα· παίζομεν οὕτω. Rufin. p. 99. nr. 45. ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μίνωμεν; Enripid. Iphig. Aul. v. 16. στείχομεν εἴσω. Theocr. Eid. XXV. 60. ἀλλ' ἴωμεν μάλα πρὸς μιν. Vid. ad epigrr. ex Plan. nr. 174. T. II. p. 678. Particulae οὐ et οὖν crebro confusae. Apud Liban. T. IV. p. 243. 27. νόμος ἐστὶ ... ὃν οὕτω λέλυκε Φίλιππος· ἔως οὐ κρατῇ, τοῦδε τῆς βοηθείας ἀπολαύσω. scr. ἔως οὖν κρατῇ. Ibid. p. 627. 22. τί δ' οὐ μέλλω, ἔφην. scr. τί δ' οὖν. Etiam p. 679. 20. διὰ τοῦθ' ὅπερ οὐκ ἐξῆν ὕστερον, δωρεὰν δίδοναι ... non delenda est negatio cum Reiskio, sed scribendum: ὅπερ οὖν ἐξῆν ὕστερον.

Nr. 51. καλλιμα. Br. I. 461. nr. 2. An. I. 2. p. 255. V. 1. 2. excitantur. ap. Schol. Theocr. II. 147. V. 1. δίοκλες. P. Διοκλῆος.

Br. ex Schol. Sic Meleager p. 107. nr. 136. ἔγχει καὶ πάλιν εἰπέ, πάλιν, πάλιν, Ἑλιοδώρας. — ἀχελῷος. P. V. 3. 4. leguntur ap. Plan. p. 485. St. — Nr. 52. μελσαγο. Br. I. 5. nr. 7. An. I. 1. p. 23. V. 2. ἡμιον. P. Br. ἄμιον. Graef. V. 3. τρισμάκαρες junctim P. τρις μάκαρες. Br. Antiphan. ap. Athen. L. III. p. 108. F. ὁ τρισμακαρίτης. Aristoph. Nub. 166. τρισμακάριος. In Od. ε. 306. τρισμακάρες Δαναοί, καὶ τετράκις. alii τρις μάκαρες. ut etiam Od. ζ. 154. Ad utrumque locum vid. Clark. — τρεῖς. P. V. 4. παιδοφόρων esse videtur in P. παιδοφορῶν. Br. V. 6, εἰδῆ. P. γλυκόπαιδα. P. γλυκύνπαιδα. Br. γλυκυνπαρθενοί. Ωραι Meleager p. 360. nr. 16.

Nr. 53. τ αἰτ. Br. I. 23. nr. 80. An. I. 1. p. 94. V. 1. πελαγεῖτιδες. P. πελαγίτιδες. Br. — V. 2. βορέην. P. βορέαν. Br. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br. V. 5. τοῦτ' ἔπος ἀγγείλατε. P. ἀγγείλασθε. Br. τοῦτ' ἀγγείλατ' ἔπος. Graef. quod recepissem, nisi lenior succurrisset correctio: τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλαι. Infinitivi usus pro imperativo in verbis dicendi inprimis est frequens. P. 316. nr. 694. ἦν παρής ἦρωα . . . εἰπεῖν, οἷον ἐπ' ἔργων ἄγεις πόδας. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τὺ γὰρ πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλήναν . . . Εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα. Apollon. Rh. IV. 764. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἐλθεῖν . . . καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον. Vid. ad p. 289. nr. 521. v. 3. — καλὴ νοεῖα ὡς με. P. καλὴ νυέ, σὺς με κομίζει. Br. Haec pro Meleagri verbis habenda sunt, quae a navibus ita vult reddi, ut ipse loqui videatur. Sic nr. 66. Ἐρωτες . . ἐν φανερῷ φανεῖσιν· ἐμὴ χάρις. non Amorum, sed ποῦται. Graefius dedit: καλὴ νυέ, σὺς ἐ κομίζει. improbante Viro docto in Ephem. Jen. an. 1812. p. 444. V. 6. παιζοπόρον. P. πεζοπόρον. Br. V. 7. εἰποῖτ' εὐ τέλοι. P. εὐ ἐς τέλος. Br. εὐ στέλλουσθ'. Graef. Censor editionis Graefianae l. c. εἰ γὰρ τοῦτ' εἰποῖτ' ἔπος, εὐ τέλοι. Mihi in mentem venit: εἰποῖτ', ἀεὶ εὐ τέλοι· αὐτίκα καὶ Ζεὺς. semper vobis bene sit; et nunc statim auram propitiam vobis spirabit Jupiter. In epigr. Homerico nr. X. p. 191. ed. Herm. Τυίας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν· Ἄλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ἔμμιν. fortasse scr. καὶ εὐ πλ.

Nr. 54. τ αὐτ. Br. I. 5. nr. 8. An. I. 1. p. 23. V. 3. στέργοιτε εὖν. P. νίον. Br. V. 4. εἴρηται. P. Br. εἴρηται corr. Graef. cum Wytttenbachio, quod recipere non dubitavi. — Nr. 55. ἀδὴλ' οἱ δὲ ἀρτ' μωτος. Artemoni tribuit Br. II. 79. nr. 1. An. II. 1. p. 198.

V. 3. ἐχεδῆμος. P. Cf. epigr. Artemonis p. 587. nr. 124. ἔχε Δῆμος. Br. Buherii sententiam secutus, qui Δῆμον puerum celebrari existimabat. P. V. 6. ὑπαιγάγετο. P. ὑπηγάγετο. Br. — Nr. 56. μελεάγρου. Br. I. 6. nr. 11. An. I. 1. p. 27. V. 1. ζωγλύφος. P. ζωογλύφος. Br. Vox Lexicis addenda. V. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. P. αὐτὸν ἀπεικονίσας. Br. praeceunte Salmasio. V. 5. βραβεύει. P. βραβείη. Br. ἔθγατοῖς. P. V. 6. γῆς et σκηπτρ. P. γᾶς. Br. σκαπτροφ. Graef. δ' ἄμα. P. θ' ἄμα. Br. V. 7. ὀλβίστα. Br. V. 8. νέον. P. νέων. Br.

Nr. 57. τ' αὐτ. Br. I. 6. nr. 12. An. I. 1. p. 28. V. 1. 2. Codicis lectionem restitui. ἄβρον ἄγαλμα. Br. cum Salmasio. V. 2. ἀψύχον. Br. Recte Cod. ἄγαλμα ἄψυχον. V. 3. πέτρων ἐν εἰδοφόρων. P. ἐνειδοφορῶν. Br. in Lectt. quum in textu dedisset, πέτρῳ ἐν τρυφερῷ. V. 4. ἔρωσ. P. ἔρωτ'. Br. c. Salm. De permutatione litterarum σ et τ dixi ad p. 265. nr. 594. V. 5. κρέσσω. P. κρέσσων. Br. quod mihi omnino videtur verius. Lineola, qua ν indicari solet, facile deleri aut negligi potuit. V. 6. μεταρῶ-θυμίας. P. μεταρῶ-θυμίας. Br. V. 8. ἐμὴν ψυχὴν τοῦ Ἐρωτος ἔχει. P. ἐμῆς ψυχῆς τοῦ Ἐ. ἔχει. Br. plura citra necessitatem mutans. ἐντὸς absolute positum. — Nr. 58. ρίανου. Br. I. 480. nr. 3. An. I. 2. p. 522. V. 2. δονήσας. P. αἰνῆσας. Br. c. Salm. in Lectt. autem βινῆσας. Neutrum valde probabile. Sensui accommodatum fuerit: νέυσας εἰς παιδῶν οὐδὲ τὸν ἰστίαιον. in quemcumque demum ibi puerum inclinaveris, formosus ille erit. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 34. et p. 766. F. πρὸς Θῆλν νέει μάλλον, ἢ πλ' ἑρῶνα. — Nr. 59. μελεάγρου. Br. I. 12. nr. 35. An. I. 1. p. 54.

Nr. 60. τ' αὐτ. Br. I. 12. nr. 33. An. I. 1. p. 53. V. 1. ἐς ἴδω. P. -V. 2. τονδε δέ. P. τὸν δέ γε. Br. τᾶμπυλιν. P. τοῦμπαλιν. Br. Utrumque codd. exhibent in Aeschyl. Pers. 221. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 371. sq. — Nr. 61. 62. ἀδελον. In membr. haec disticha cohaerent. Divisit ea, Dorvillii secutus sententiam, Br. III. 155. nr. 22. An. III. 1. p. 299. V. 1. ἀθρε μοι διαπαντός. P. διὰ πάντα. Br. cum Dorv. hiatus inferens, in hac sede non facile ferendum. ἀρίβαζε. P. ἀρίβαζος. Br. c. Dorv. Non poenitet coniecisse: ἀνθρακὶ διὰ παντός, ἢ Κνίδος ἐστὶ scil. quod ex seqq. subaudiendum: tota regio nil nisi carbonum strues. Asclepiad. p. 594. nr. 166. ad Amores: ναὶ πάντως τέφρην θίσεις με ἀνθρακίην. V. 2. φέρεται. P.

θίρεται. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. Hoc etiam probabat Dorvillius prae sua ipsius conjectura *φλίγεται*. Antipater Sidon. in Planud. nr. 167. T. II. p. 676. *ἵνα μὴ διισσῇ πάντα θίροιτο πυρί*. Apollon. Rhod. IV. 1312. *περὶ δ' ὀξύταται θίρον ἀνγαί Ἡελίου Λιβύην*.

Nr. 63. *μελεδγρον*. Br. I. 6. nr. 13. An. I. 1. p. 30. P. V. 3. *στέρνοις θ' ὁ δ' ἐφώνει*. P. *τόδε φωνεῖ*. Br. *Λοδωρος ἐνὶ στέρνοις δ' ὅδε φωνεῖ*. Graef. quod mihi non videtur vulgatae praeferendum. — Nr. 64. *ἀλκαίων*. Br. I. 486. nr. 3. An. I. 2. p. 346. V. 1. *Ζεὺς*. P. *Ζεῦ*. Br. Mutatio non necessaria. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 2. — V. 2. *αἶπινῃ* . . *κρονία*. P. *αἶπεινῷ* . . *κρονίῳ*. Br. c. Salm. In Lectt. autem magis probat lectionem Cod. *Κρονία, πέτρα* sc. Pindar. Ol. VI. 109. *πέτραν ἡλίβατον Κρονίου*. — V. 3. *οἶνοχόων*. P. *οἶνοχόον*. Br. *αἰτός*. P. *αἰετός*. Br. V. 5. *εἰ δ' ἐτι*. P. *εἰ δέ τι*. Br.

Nr. 65. *μελεάγρον*. Br. I. 13. nr. 40. An. I. 1. p. 59. V. 1. *ὁ καὶ*. P. *ὁ δὴ* malebat Br. Frustra. Vid. ad p. 32. in Meleagri Prooem. v. 2. Nec apud Orpheum Argon. v. 692. *τοῦ δὲ καὶ εἰκαῖοντος ἐπαγνώθη φίλον ἦτορ*. damnaverim *καὶ* cum viris doctissimis. V. 2. *ἦν ἔχη*. P. *ἔχοι*. Br. quod non necessarium, praesertim in re durante. V. 3. *κῆμοι τὸν κ. ἐστι σπλάγγν*. P. ὑπὸ interposuit Br. cum aliis. Theocr. Eid. VII. 99. *παιδὸς ὑπὸ σπλάγγνοισιν ἔχων πόθον*. Hoc tamen ad versum persanandum sufficere non videtur. *κῆμοι τοι καλὸν ἐστὶν ὑπὸ* . . . tentabat Wytttenbachius. *πῇ μοι τὸν καλὸν ἐστὶν ὑπὸ σπ.* Gracchus cum Hermanno. Vide tamen an, una voce interposita, res profligari possit: *κῆμοι τὸν καλὸν ἐστι θέμις σπλάγγνοισι Μυῖσκον κρέπτειν*. Facile *θέμις* excidere potuit post *ἐστίν*. Contra in versu Impedoclis ap. Plutarch. T. II. p. 820. *ἐστὶν excidisse* videtur post *θέμις*. *Ἦν θέμις [ἐστὶ] καλοῦσιν ὅμως ἐπὶ ἡμῖ καὶ αὐτός*. V. 4. *μὴ καὶ λάθῃ*. P. *μὴ με λ.* Br. c. apogr. Voss.

Nr. 66. *ᾄδηλον*. Br. III. 152. nr. 7. An. II. 1. p. 288. Meleagri esse videtur, cujus plura extant in Dorotheum epigrammata. V. 3. *ἠδῶτε*. P. *εἰ δ' ἐτι*. Br. ut nr. 64. v. 5. Argutius mihi videbatur: *εἰ δέ τι*. V. 5. *φονεῦσαν*. P. *φωχεύαν*. Br. *ἀποχωρεῖ*. P. *ἀποχωρεῖ*. Br. At ille nihilo minus ad superos abit. V. 6. *μηκέτι* et *μάταια*. P. *μίμνε τί; πρὸς τὸ καλὸν καὶ οὐ μάταιε φέρῃ*; Br. c. Salmasio; sensu nec commodo, nec perspicuo. Suspiciatus sum: *μηκέτι πρὸς τὸ καλόν, θνιμέ, μάταια φέρου, noli amplius frustra sectari formosos!* quum

sic contra ipsorum Amorum sententiam puerum dilectum amiseris. *Θυμόν* alloquitur Meleager p. 586. nr. 117. *πῆ, θυμέ, τρέπη*; p. 591. nr. 141. *ὦ μέγα τολμᾶν, Θυμέ, μαθών*. Plato pag. 222. nr. 100. *θυμέ, τί μηνύεις κισίν ὁστίον;* Callim. H. in Del. v. 1. *τὴν ἐσρήν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' αἰεῖσεις Ἀχιλῶν*. Archiloch. ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 106. 8. ed. Reisk. *θυμέ, θύμ', ἀμηχάνοισι κήδεσι κνυόμενε*. Aristot. Polit. VII. 7. p. 28. ed. Schu. *διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν*. Pindar. Ol. II. 160. Nem. III. 45. In Fragm. p. 22. *χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν Ἑρώτων δρέπεσθαι, Θυμέ, ξὺν ἡλικίᾳ*.

Nr. 67. *ἄδηλον*. Br. III. 152. nr. 6. An. III. 1. p. 287. V. 1. *ἀγ' ἀν. P. ἄρά γ' ἀν. Br. Malim: ἡ ῥά γ' ἀναρθεῖς . . interrogationis signo deleto*. Sic p. 591. nr. 144. *ἡ ῥά γε καὶ σὲ Μνῆσκος ὁ δέσμαχος ὄμμασιν αἶθει*. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. V. 2. *πάτερ δεύτερος*. P. *ἀθαράτοις* Br. interposuit c. Toupio. V. 4. *ἔχει*. P. *ἔχη*. Br. sine interrogatione, quam restitui. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 595. — Nr. 68. *μελεάχρον*. Br. I. 7. nr. 14. An. I. 1. p. 30. V. 1. *ὅς γάρ. P. ὁ γάρ. Br. c. Salm. V. 2. τῷ θεῷ νέκταρ. P. νέκταρ τῷ θεῷ. Br. c. Salm. V. 3. τίς δέ μοι. P. τί δ' ἐμοί. Br. Scripsi, τί δέ μοι*. Vid. ad p. 555. nr. 347. — *τῶν ἐποικ. P. τὸν Br. c. Salm. V. 5. αἰροῦμαι δὴ. P. αἰροῦμαι τάδε μόνον. Br. αἰροῦμαι δ', ἣν μόνον . . λάβη*. Vir Doct. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 438. quod recepi. Sed malim praeterca, *ἀρκοῦμαι*. V. 6. *νίπτρα ποδῶν*. Cf. Pollux VII. 40. *λάβη*. P. *λάβοι*. Br. V. 7. *μναμόσνον*. P. Br. *μνημ*. Graef. *στοργῆς*. P. Graef. *στοργᾶς*. Br. P. V. 9. *εἰ δ' ἐθελήσοι*. P. *δὲ θελήσοι*. Br. *εἰ δ' ἐθελήσῃ*. Graef. quod fortasse nimis calide recepi. Plura exempla optativi sic positi, futuro sequente, dedimus ad p. 120. nr. 215. v. 5. Quamquam in formulis, *εἰ ἐθελῆς, ἐθελήσεις* indicativus dominatur. Vid. Heindorf. T. III. p. 166. —

Nr. 69. *ἄδηλ.* Br. III. 151. nr. 5. An. III. 1. p. 287. V. 1. *γανυμήδει*. P. V. 3. *ἀποίσσεται*. P. *ἀποίσει*. Br. c. Salm. Cf. ad p. 551. nr. 330. v. 7. V. 4. *καὶ βιοῦν*. P. *καὶ τὸ βιοῦν*. Br. c. Salm. qui sic interpretatur in marg. Ap. G. et R. *ut sub Saturno scil. ὡς τὸ βιοῦν ἐπὶ Κρόνου ἀπῆλθεν*.

Nr. 70. *μελεάχρον*. Br. I. 13. nr. 41. An. I. 1. p. 60. V. 1. *εἰς ἐμὲ μνῆσκει*. P. *εἰ σε*. Br. V. 4. *βάλλω*. P. *βαλῶ*. Br. V. 5. *παράπτει*. P. *παρᾶπτει*. Br. V. 6. *ψευστὴς* Br. qui in aliis locis *ψεύστης*

rectius exhibuit. — Nr. 71. καλλιμά^z. Br. I. 462. nr. 3. An. I. 2. p. 254. V. 2. οὐκ ἔγνω. P. οὐ σ' ἔγνω. Br. et Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 23. An pronomē interponendum sit, ambigo. V. 3. ὅστιά σοι καὶ μούρον ἔτι τρίχες. Corrigit Valken. l. c. ὅστιά σοι καὶ ῥινός ἔτ', οὐ τρίχες, quod parum elegans, quamquam tale quid, ut ῥινός, a Cod. offerri velis. Apoll. Rh. II. 200. πίνω δέ οἱ ἀνσταλός χρώς Ἑσκήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὅστιά μῶνον ἔργον. Quint. Smyrn. IX. 371. περὶ δ' ὅστιά μούρον ῥινός ἔην. Fortasse tamen nihil mutandum. Similis ille Aeschini ap. Theocr. Eid. XIV. 3. in eadem Charvdydi laboranti: ταῦτ' ἄρα λεπτός, Χω' μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀνσταλός δὲ κίκιννος. In illo autem squalore macilenti hominis fere nihil praeter ossa et capilli apparebant. V. 4. οὐμός. P. ut nr. 156. v. 2. ὠμός Br. c. Anna Fabri; correctione inutili. V. 5. εὐξίθεός με συν. P. σε συν. Br. cum omnibus, quas vidi, editionibus et apographis. καὶ σὺ γὰρ ἔλθῃ. P. παρελθών. Br. c. Plesono. At καὶ γὰρ genuinum est. ἔλθῃν autem interdum sic ponitur, ut celerem actionum consecutionem significet.

Nr. 72. μελεάγρον. Br. I. 7. nr. 15. An. I. 1. p. 32. V. 4. ἀνθρακίην. P. ἀνθρακίην. Br. Sic idem in ep. Asclepiad. XIII. 4. In Apollonidae autem epigr. VII. 1. ἀνθρακίης. Eadem est in prosodia huius vocabuli discrepantia editionum Hymn. Homer. in Merc. v. 140. 238. Nihil autem discrepare videntur Ἰλ. ι. 213. ἀνθρακίην στορέσας. ubi Eustath. p. 647. 35. comparat μυρμηκία, πυρκακία, ἀχρυμιά. V. 6. δακρυχίων. P. δακρυχίω. Br. — Nr. 73. καλλιμά^z. Br. I. 462. nr. 4. An. I. 2. p. 255. V. 1. οὐκ οἶδ'. Notanda elisio, cuius in hexametrorum exitu non multa exempla extant. Vid. Homer. Ἰλ. θ. 206. ξ. 265. De ejusmodi elisionibus in senariorum fine vid. Erfurdt. ad Soph. Antig. p. 117. ed. min. V. 2. ἔρις. P. ἔρος. Br. c. Salin. Vid. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 608, ed. Lips. V. 4. μὴ ἐπεχέσθε. P. μὴ ἐπόδεσθε. Br. c. Bentlejo. V. 5. ουκισνιφησον. P. οὐκ εἰς κηφισσόν· ἐκέῃς γάρ. Br. syllaba forte omissa. Scaliger enim in Epist. ad Divers. p. 321. de hoc loco sic scribit: „Illud ἥμισυ μὲν „ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον totum expressit Porcius Licinus: Aufugit mi „animus: credo, ut solet, ad Theotimum. Tantum pueri nomen „mutavit, qui in Graeco est Κηφισσός. οὐκ εἰς εἰς Κηφισσόν; ita enim „legimus.“ quae nec Valkenar. recte exhibuit in Callim. Eleg. Fr. p. 235. ubi nomen puerile Κηφισσός alibi reperiri negans, corrigit:

οὐκ εἰς *Εὐξείθεον*; καὶ κείως γὰρ ἡ λιθ. *Τεῖνει*, καὶ . . nam et illuc solet tendere pessima. Οὐκ εἰς ἐς τὸν ἔφηβον; Bentlejus. οὐ συνίεις τὸν ἔφηβον. Doederlein, in Specim. novae edit. Trag. Soph. p. 72. At litterarum vestigia proxime accedit, quod posui in margine: οἱ κίε εὔν, δίφρησον. Eodem verbo Callimachus utitur pag. 585. nr. 102. Cratinus ap. Clemp. Alex. Strom. I. p. 329. 18. οἶον σοφιστῶν σμῆνος ἀναδιφῆσατε. ubi vulgo: ἀναδιφῆσατε. Tum verba ἐκείως γὰρ referenda sunt ad ea, quae praecedunt v. 3^{11a}: ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὥχετο. — V. 6. ὅτι πον στρέφεται. P. ὅτ' ἐπιστρέφεται. Br. cum Valkenario.

Nr. 74. μελεαγρ. Br. I. 7. nr. 16. An. I. 1. p. 32. V. 1. ἦν τε πάθω. Liceat obiter tentare locum Apollodori L. III. 3. 1. de Polyido: δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτο συμπαῖθοι. τούτῳ corrigunt Heynius et Clavierius. Sed scribendum, ni fallor: δέισας μὴ καὶ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι. timebat, ne Minos ipsum interficeret, si filii Glauci cadaver laederetur. — τὸ γὰρ πλέον. P. Br. τί γὰρ πλέον; Graef. quid enim sperem amplius? Sic quaedam apogr. et G. Wakefield. Fortasse tamen vulgatam tucaris, ea ratione explicatam, qua usus sum in Animadversionibus. — V. 2. σποδιῇ. P. σποδίη. Br. Rectius idem in Asclepiad. epigr. LX. 3. et Antip. Sidon. ep. LXI. 6.

δ

P. Nr. 75. ἀσκληπία. Br. I. 211. nr. 2. An. I. 2. p. 22. V. 2. σὺ παῖς. P. σὺ, παῖ. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Quae non videtur necessaria emendatio. — Nr. 76. μελεαγρον. Br. I. 7. nr. 17, An. I. 1. p. 34. V. 1. μὴ δέ. P. ut etiam in seqq. V. 2. πυριβλήτους. P. idque Br. in Lectt. praetulit lectioni in textu exhibitae, περιβλήτους. πυριπλήθεις corr. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 252. s. Alii πυριγλήκτους, et, metri lege reclamante, πυριβάπτους. Schaeferus denique ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. περικλειτάς. Habes quod eligas. Vide tamen, an vulgata defendi possit, active sumta; ut ap. Manethon. IV. 420. Ἡελίος εἴ ἀνάμας ὅπότεν Κύπριν Ἀρεῖ κοινῶς Ἀκτινηβολήσῃ περιβλήτοισι καταθρῆ. Etiam ap. Nonn. Dion. VII. 208. ποθοβλήτος φαρέτη active significat; et in epigr. Platon. p. 358. nr. 3. λιθοβλήτον παίγνιον εὐστοχίης. Caeterum permutationem syllabarum *πυρι* et *περι* attigimus ad p. 90. nr. 16. Ap. Oppian. Cyn. II. 166. πυριγλωχίνεσσι ἀκνωαί. cl. editor ex cod. reg. περιγλωχίνεσσι. ne cio quam bene. Certe ap. Nonn. Dion. II. p. 70, 7. ἡερύθεν πέμποντα

πυριγλώχινες οἶστοι. Ib. I. p. 26, 7. Ζεὺς νόθος ὤπλισε χεῖρα πυριγλώχινι κεραυνῷ. In Orac. Sibyll. pag. 37. περιλαμπέσιν ἄστροις. Codd. περιλαμπέσιν. perperam. In illa voce, unde progressi sumus, eadem varietas in Jo. Gazaei Cosm. v. 336. ἡέρος ὕψος ἔχουσα πυρι-
^{πυ}
 βλήτοιςι προσώποις. Cod. Palat. περιβλήτοιςι. — V. 3. ἐπομνμαι. P. ἐπόμνμαι. Br.

Nr. 77. ἀσκληπιῶδ' ἢ ποσειδέπ. Br. I. 211. nr. 3. An. I. 2. p. 22. V. 1. σεῦ. P. σευ. Br. V. 2. ἀργυρέων. Aptius fuerit ἀργυρέων, de quorum vocabulorum permutatione vide supra ad p. 464. nr. 633. v. 4. — V. 3. φιλ' ἀγλαον. P. φιλάγλαον. Br. V. 4. τέτοκε. P. τέτοκεν. Br. — Nr. 78. μελεάγρ. Br. I. 5. nr. 9. An. I. 1. p. 24. V. 1. χλαμύδ'. P. χλανιδ'. Br. corrigit in Lectionibus, quam falsam esse correctionem, in Animadverss. docuimus. In Luciani Amorr. §. 44. T. V. p. 294. ubi nunc legitur: καὶ χιτωνίσκον καὶ χλανίδα ταῖς ἐπωμίαις περόναις συζῶσας, olim edebatur: καὶ ἱερὴν χλαμύδα, quam lectionem unus Codd. Parisinorum confirmat. Perperam ibi Gesnerus vulgatam impugnat, quod *chlamys* militaris sit vestis, non puerilis; quaeritque, cur ἱερὰ? Ob puerilis aetatis sanctimoniam, procul dubio. ἔρως εἶχεν. P. εἶχεν ἔρως. Br. V. 2. ἐφ' ὄρεσι. P. V. 3. καὶ τόν. P. καὶ μὴ τόν. Br. cum aliis. V. 4. ἦν ἀρ' ἔρως. P. ἦν ἂν ἔρως scripsi cum Schaefero in Meletem. pag. 50. — τὰμπαλιν. P. τοῦμπαλιν. Br. Vid. ad nr. 60. Athen. VI. p. 268. A. ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τὰμπαλιν. — Nr. 79. ἄδελον. Br. III. 154. nr. 17. An. III. 1. p. 296. V. 3. οἷς μς. P. οἷς δέ. Br.

Nr. 80. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 55. An. I. 1. p. 71. V. 2. αἵθις. P. αἴτις. Br. Cf. p. 386. nr. 114. p. 585. nr. 107. V. 3. πρὸς σέ Διός. P. πρὸς σε Διός. Br. Idem ad Apoll. Rh. IV. 985. p. 128. hoc distichon excitans, πρὸς σέ Διός edidit. Fortasse rectius. Vid. ad p. 292. nr. 540. — V. 4. ἵπολαμπόμενον. P. ἵποθαλπόμενον. Br. c. Piersono. ut p. 582. nr. 92. ὡς τίγρη πῦρ ἵποθαλπόμενον. Cod. lectio explicari potest de igne, qui sub cinere latens interdum se emittendo prodit. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 89. V. 5. εἰσέ. P. εἴ σε. Br. — Nr. 81. τοῦ ἀνέ. Br. I. 8. nr. 18. An. I. 1. p. 35. V. 1. ψυχαπάται. P. ψυχροπάται. Br. c. Salm. in Ap. G. & R. ψυχαπάτην corr. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 459. quod verum videtur. ψυχαπάτης ὕμνος est pag. 111. nr. 166. pag. 607. nr. 256. παιδων

ψυχαπάτην στίφανον. Clemens Alex. p. 183. 20. μεθύουσιν ὄλισθος
 Οἶνος ψυχαπάτης. — τὰν φιλ. P. τήν. Br. V. 3. νίψζ ψυχρόν τάχος.
 P. Br. Acute Schneiderus: νιγάδος ψυχρόν τέκος. quam correctionem
 tandem, ut audacissimam, repudiat Graefius. Ipse τάχος mutavit in
 πάγος, reliquis sic junctis: χεῖτε ἔδωρ περὶ τῇ ἐμῇ κραδίῃ, νίψαι
 αὐτήν. Quae ratio mihi videtur duriuscula. Lenius V. D. in Ephem.
 Jen. I. c. ψυχρόν ἔδωρ νίψαι ψυχρὴν τάχος. quamquam hoc quoque,
 ni fallor, orationis vim et vigorem imminuit. Repetitum ψυχρόν festi-
 nationis significationem habet; ut. ἔδωρ, ἔδωρ, quod in talibus frequens.
 Vid. Addit. ad Athen. p. 127. ibique Ind. in "Τδωρ. Nec τάχος inutile.
 Meleager p. 585. nr. 92. αὐτομολεῖτε τάχος. p. 586. nr. 117. ἄπτε
 τάχος. Superest νίψαι, quod Br. in αἰψα mutavit c. Buherio, parum
 eleganter. Dedi νιγάδος, quod in Cod. νιγα scriptum, facile in νίψαι
 depravari potuit. Leonid. Tar. in Planud. nr. 230. νᾶμα, βορειαιῆς
 ψυχρότερον νιγάδος. χιώνει νιγάδες Apollonid. in Palat. p. 396.
 nr. 244. — V. 4. χεῖται. P. χεῖτε. Br. V. 5. εἰ γάρ. P. καὶ γάρ.
 Br. in textu; in Lectt. ἦ γάρ. recte. V. 6. Male Br. distinxit post
 παῦσαι.

Nr. 82. τ' αὐτ'. Br. I. 23. nr. 79. An. I. 1. p. 93. Hoc epigr.
 non est puerile; nam Φανίον puellae nomen est. P. V. 3. ἀκρώνηχα
 δισσά. P. Br. δισσὸν corrigit V. D. in Ephem. Jen. I. c. p. 444. Cf.
 p. 588. nr. 126. Vera videtur emendatio. Suid. ἀκρώνηξ, καὶ ἀκρω-
 νηχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὕνυχος καὶ τοῦ ὄρους. Vid. Schaefer. ad Apoll.
 Rh. Tom. II. p. 232. ἀκρώνηχι δισσῶ Graefius, ob causas non satis
 graves. Recte enim digiti, velut arcus, incurvari dicuntur. Aristoph.
 Av. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὕνυχας ἡγκνλωμένος. V. 4. τῷ δὲ λαθών.
 Pl. εἰς μὲ λαθών. P. εἰς με. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 1. —
 V. 5. ἐκ δὲ φλόγος . . . ἐπιδραμεν. P. Br. Scripsi, ἐκ δὲ φλόγος π.
 μοι ἐπιδραμον, probante Hermanno. Orph. Argon. 330. ἐπὶ δ' ἔδραμς
 θεοπεσιῇ φλόξ. Liban. T. IV. p. 775. 10. ὃν γὰρ ἐνέβαλεν σπινθήρα
 ἢ φήμη, τοῦτον ἢ θία πολλὴν ἐποίησε φλόγα. — ὃ βαρὺ φέγγος.
 P. Br. Probabiliter Graefius in not. mst. ὃ βαρυφεγγὲς λάμπαν ἐμοὶ
 μέγα πῶρ.

Nr. 83. τ' αὐτ'. Br. I. 23. nr. 78. An. I. 1. p. 92. V. 2. αἰθο-
 μέναν. P. αἰθομένην. Br. κραδία. P. V. 3. μυροεγγής. P. μορο-
 φεγγής. Br. cum Apogr. C. et R. Cod. lectionem restituit Graefius.
 fax quae unguentis alitur. V. 6. πῶρ ψυχῆς mihi hodie non magis

placet, quam olim. — Nr. 84. τ' αὐτ. Br. I. 8. nr. 19. An. I. 1. p. 36. V. 2. ἐρειδόμενον. P. Br. ἐρεισάμενον. Graef. Nec illud damnandum. Vid. ad p. 360. nr. 13. v. 5. V. 4. ἀπεστῆπτε. P. ἀπαστράπτει. Br. cum Salm. in Ap. G. et R. Recte quidem de puella Musae. v. 56. μαρμαρυγὴν ἀπαστράπτουσα προσώπων. Sed Amor dici nequit κάλλος ἀπαστράπτειν pueri. Graefius in not. mst. suspicatur, ἀποστῆλλει, aut ἀποσκήπτει, tamquam fulmen oculis objicit. ἀποστῆχει V. D. in Ephemer. Jen. l. c. — V. 5. τέπωσεν. P. τεπωθῆν. Br. ex apogr. V. 6. εἶδος ἀγαρπάζων. Soph. Trach. 549. ὁρῶ γὰρ ἥβην, τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν ὧν ἀφαρπάξειν φιλεῖ Ὀφθαλμὸς ἄνδρος, τῶν ὑπεκτρέπει πόδα. — ἡδὲ φίλω. P. ἡδυφιλῶ. Br. Cf. p. 93. nr. 32. ἡδὲ φίλῳ magis probabat V. D. in Ephemer. Jen. p. 440. V. 7. ἄρα. P. Br. ἡ ῥα corr., interrogandi nota deleta, Wakefieldius; quod non displicet.

Nr. 85. τ' αὐτ. Br. I. 8. nr. 20. An. I. 1. p. 39. V. 1. πελάγους. P. πελάγους. Br. qui vulgarem formam in praecedente epigr. reliquit. V. 5. διαστίχοντ'. P. διαστειχοντ'. Br. V. 6. αὐτόματος. P. Br. Scripsi αὐτομάτοις ex Huschkii emendatione in An. cr. p. 71. Apoll. Rhod. L. III. v. 651. ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν, ἃς δ' ἀλείεινεν Εἵω· τῆρσι δὲ πόδες φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα. Ib. v. 1152. αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι Θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης. Tibull. II. 6. 15. Juravi quoties, rediturum ad limina nunquam! Cum bene juravi, pes tamen ipse redit. V. 8. φίλω ξείνω. P. ἀλλά, φίλοι, ξείνῳ. Br. Verius procul dubio: ἀλλὰ φίλῳ, ξείνοι, βαίον ἐπ. V. 9. ἀρκεσάτω ξεῖνοι. P. ἀρκέσατε, ξεῖνοι. Br. Scripsi: ἀρκέσατ', ὦ ξεῖνοι. Interjectionis perperam omissae exempla vid. ap. Boekh. not. cr. in Pindar. p. 533. Apud Alciphron. II. 1. p. 196. καὶ ἀπιστῶ ἐμαντῇ καὶ λέγω· Λάμια, σὺ μετὰ τοῦδε παθεύσεις. ad ordiendam orationem aptius fuerit: ὦ Λάμια. Ap. Liban. T. IV. p. 783. 25. ἀλλ' ἴσως, παρόντες νῦν, ὅτε δουλείας ὁ φόβος ἑμῶν ἐκποδῶν. scr. ἀλλ' ἴσως, ὦ παρόντες, νῦν .. ut p. 724. 1. marg. Morell. ὦ παρόντες. Ib. l. 22. p. 727. 6. p. 797. 6. Ibid. p. 799. 22. εἶθε μὲν, ὦ τρωῆς, τὴν οὕτω fuisse videtur: ὦ παρόντες. Nulla certe causa apparet, cur illa oratio ad Trojanos habita fuisse videri debeat.

Nr. 86. τ' αὐτ. Br. I. 3. nr. 5. An. II. 1. p. 17. V. 3. παῖδα τῇ μητρί. P. παῖδ' ἡ μ. Br. c. nonnullis apogr. — Nr. 87. ἄδηλον.

Br. III. 152. nr. 8. An. III. 1. p. 289. V. 1. ἐμοῦ. P. ἐμοί. Br. V. 2. δινεύει στ. P. δινεύεις. Br. c. Salm. in Ap. G. R. κύματος. P. καύματος. Br. Vid. ad p. 197. nr. 291. v. 3. P. V. 4. ἰσμήνον. P. Ἰσμηνόν. Br. Sic hoc nomen scribitur in praestantissimis Codd. Apollodori III. 5. 6. non Ἰσμηνος, ut in textu dedit Heynius; rectius idem III. 12. 6. p. 337. — V. 5. οὐ μόνον δ' ἐπὶ τοῖσι. P. οὐδὲ μόνον ἐπὶ τοῖσι. Br. V. 6. δάκρυσι πολυμανῇ. P. κάλλει πολυμανῇ. Br. Lenissima mutatione scripsi: ἄγκυσι . . ἐφελκόμεθα. Dioscorid. pag. 96. nr. 56. καὶ γλῆναι λασίασιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι, Σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Philostr. Epist. L. p. 938. φέρωσι πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις. Heliodor. II. 25. p. 140. de muliere formosa: ἄγκυόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἰταίας σάγγην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεσύρετο.

Nr. 88. ἄδελ. Br. III. 153. nr. 10. An. III. 1. p. 291. V. 3. ἡμενεπασανδρου. P. ἥ μὲν ἐπ' ἀσάνδρου. Br. ἡδὲ πάλιν. P. ἥ δὲ π. Br. V. 5. τμήξατέ μου τοῦθ'. P. τμήξατ' ἐμοί. Br. rectius quam Dorrill. qui dedit, τμήξατέ μοι. ἐμοὶ τοῦθ' ἡδύ. sic placet. Herodot. VII. 101. ὦ Δημάργετε, νῦν μοὶ σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι. ubi vid. Valkenar. p. 550. 75. — πλάστιγγα. Theophyl. Sim. Epist. XLV. καὶ εἰ δράσαιμι ἂν ὁ τριτάθλιος; οὐκ ἰσόρροπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα· ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. — Nr. 89. ἰδῆλον. Br. III. 159. nr. 43. An. III. 1. p. 313. V. 3. ἣν δ' ἀπονεύσω. P. Pl. ἥ corr. Lr. quem sequor.

Nr. 90. ἄδελον. Br. III. 153. nr. 11. An. III. 1. p. 292. V. 1. εἶς. P. V. 2. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ἡλγηκα bis scriptum in P. V. 5. ἐπίσταδος. P. ἐπὶ παστάδος. Br. c. Salm. V. 6. ἐντυποθεῖν. P. ἐν τὸ ποθ. Br. — Nr. 91. πολυστρατ. Br. II. 1. nr. 1. An. II. 1. p. 3. V. 8. ἔλγτε. P. ἔλονται. Br. c. Salm. in Apogr. G. et R. ubi etiam ἔλοισθε conjicitur. τῷ δύο γὰρ ψυχὴ οὐκ ἂν ἔλοιτο μία. Toup. in Em. in Hesych. T. III. p. 308. ed. Oxon. quod et ob hiatum repudiari debet, et ob sensum. Non enim de duobus illis amoribus agitur, qui poëtae animum occupaverint, sed de oculis. Quare scripsi: οὐκ ἂν ἔλοιτε. quamvis enim duo sitis, non tamen fiet, ut unam animam superetis. ἐλσῖν pro debellare, expugnare illustravit Perizon. ad Aeljan. V. H. III. 23. Wernsdorf. ad Himer. p. 263.

Nr. 92. μελεάγ. Br. I. 4. nr. 4. An. I. 1. p. 18. V. 1. αἰὲν ἰζῶι. P. ἐν interposuit Br. P. V. 4. ὡς τέτταρη πῦρ ὑπὸ θαλπ. P.

τέφρη πῦρ ὑποθαλπ. Schneiderus et Graefius, quod ob maiorem concinnitatem recepi. V. 5. ὃ τι καὶ βούλεσθε. P. ὃ τι κεν βούλησθε. Br. in Lectt. Membranarum lectionem servavi cum Graefio. Vid. ad nr. 65. v. 1. V. 6. πρὸς δ' ἰκέτην. P. εἰρκτὴν Br. c. Buherio. Cogitabam de πέδην. At nec hoc caeteris convenit. Scribe: πρὸς δ' ἀκτῖν' αὐτομολεῖτε τάχος. radii et splendor pulcritudinis ubi lucent, eo convertimini. Jam bene habent proxima: ὀπτασθ' ἐν κάλλει. Meleager pag. 586. nr. 110. χαῖρε Πόθων ἀκτίνα φέρων θνατοῖσι, Μυῖσκε. Id. p. 588. nr. 127. διπλαῖ δ' ἀκτίνες με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἐρωτος, Παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡλίου. P. 599. nr. 196. ὀφθαλμοὺς σπινθήρας ἔχεις . . . μᾶλλον δ' ἀκτίνας, δέσποτα, πυρσοβόλους. Nonn. Dion. XXXV. p. 874. 22. καὶ βλεφάρων ἀκτίνες ἐμοὶ γυγιάσιν οἷστοι. Ib. VIII. p. 244. 9. οὐ βλεφάρων ἀκτίνα σπασφόρον, οὐδὲ προσώπου μαρμαρυγὰς ἐνόησα. Musaeus v. 90. σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων. Philostrate. Epist. LXXII. p. 949. ad mulierem: ἦν (γαλήνην) εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν αἰθέρι βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κακεῖνό που κατὰ Πίνδαρον, τὸ τὴν ἀκτίνα, τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν, εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Quae respiciunt locum nobilissimum Pindari de Theoxeno ap. Athen. XIII. p. 564. D. E. p. 601. C. D. τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας ὄσων μαρμαριζοῦσας Δρακίς, ὅς μὴ πρόθῃ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ ἐκ σιδάρου κεχάλευται. — V. 7. ὀπτασεν. P. ὀπτασθ' ἐν. Br. cum Scalig. ὑποκαύμενοι. P. ὑποκαυόμενοι. Br. Meleager ab Atticis formis abstinuisse non videtur.

Nr. 93. ζιανοῦ. Br. I. 480. nr. 4. An. I. 2. p. 322. V. 2. ῥίψω ἰξῶ. P. ῥίψῃς ὡς ἰξῶ. Br. c. Reiskio. V. 5. χρύσειον. P. χρύσειον. Br. V. 6. οὐρανίης. P. οὐρανίη. Br. V. 7. λεπτήν γε. P. λεπτίν γε. Br. V. 8. μένεις. P. μενεῖς. Br. Quod vide an sit necessarium. Cf. ad p. 122. nr. 228. p. 257. nr. 206. v. 4. V. 10. καὶ νεάτορας. P. κέε νεάτορας. Br. c. Reiskio. Praepositione carere posse videmur. Dionysius ap. Stephan. Byz. p. 258. ὅσων ἀνὴρ ἀντίσει . . . Ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπιεγομένους ποσὶν οἶσιν. i. e. ἐξ ἡούς εἰς τέτα. Et sic passim reperitur ἡμίραν ἐξ ἡμέρας. — μολεῖτε. Vid. ad Christodori Ecphr. v. 128. p. 67. μόλοιτε corrigit Schaefer. ad Sophocl. Tom. II. p. 329. Sic optativus legitur inter duos imperativos in Eurip. Med. v. 514. Fors. et passim alibi. Vid. ad pag. 204. nr. 391. v. 1. — V. 10. ἀμφιέσσεθε. P. ἀμφιέσασθε. Br.

Nr. 91. μελεαγρῷ. Br. I. 14. nr. 46. An. I. 1. p. 64. V. 1. *τερπνός μιν*. P. Br. Acute monuit Graefius, dicendum fuisse, ob quamnam rem Diodorus poëtae jucundus fuerit visus, corrigitque: *Στέρνοις μιν Διόδωρος*. quam elegantem conjecturam maxime stabilias licet ep. ἀδήλῳ p. 584. nr. 96. καὶ στέρνοις ἀμφιπέθαλε χάρις. Durum tamen, dativos in hoc disticho, qui in vulgari lectione cum *τερπνός* cohaerent, Graefiana emendatione admissa pendere ab ἡδὺς in ἡδυεπής. Quare vide an non potius scribendum sit: *τερπνός ἀκμὴν Διόδωρος*. quo admissio et sensus erit integer, et structura verborum expeditissima. Rhian. nr. 93. τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκός ἀκμὴν. Phronto p. 607. nr. 233. τὴν ἀκμὴν Θησαιρὸν ἔχων . . νομίζεις. Diodorum itaque in ipso juventutis flore positum fuisse existima; cui aetati convenit mox epitheton ei tributum ἀπαλόχρους. In ἀκμῇ prior corripitur non solum ap. Tragicos; vid. Br. ad Sophocl. Aj. 921.; sed etiam ap. epigrammatographos. P. 601. nr. 211. v. 1. p. 606. nr. 251. v. 2. ἦν δ' ἀκμάση est p. 600. nr. 205. εἰ παρακμάσει. p. 606. nr. 248. — V. 3: ὁδε. P. ὃ δε. Br. φιλοκλείς. P. Br. Scripsi Φιλόκλεις. V. 5. νόος. P. νοῦς. Br. V. 6. λιγνός ἐὼν βλέψ. P. ἐν βλέψῃ, quod cum Graefio recepi.

Nr. 95. τ' αὐτ'. Br. I. 4. p. 5. An. I. 1. p. 21. V. 1. Scr. Φιλόκλεις. V. 3. ἀντίος ἦδη. P. εἰδῆ. Br. in textu; εἶδοι in Lectt. quorum neutrum ferri potest. V. D. in Ephemer. Jen. l. c. p. 438. ἦδοι legendum suspicatur, a rariore ἦδω i. e. τέρω. ἀντίος Ἰλλοι Graefius in not. mst. cui conjecturae hoc unum obstat, quod verbi simplicis ἰλλεῖν, hac significatione usurpati, exempla non extant. Scribendum dicerem, ἀντίος ἴζοι Δωρόθεος. ut in carmine Sapphus ap. Longin. c. 10. ὅστις ἐναντίος τοι Ἰοδεῖ. quod respicit Lucian. Amor. §. 46. Tom. V. pag. 309. ἀπαντικρὺ τοῦ φίλου καθέζεσθαι, καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκοῖειν. et Ib. §. 53. pag. 317. οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ θεωρεῖν ἐρώμενον, οὐδ' ἀντικρὺ καθημένου καὶ λαλοῦντος ἀκοῖειν. Sed hoc fortasse nimium abest a codicis ductibus. V. 5. τόδ' εὐστοχόν. P. τόδε γ' εὔστοχόν. Br. qui etiam δ' omisit post Οἰδίαδης. Veram lectionem distinctione mutata restitui in Ad-dend. Tom. III. 2. pag. 371. V. 8. Εἰδῆμον τιτθόν. P. Εὔδημον τιτθόν. Br. τιτθόν de pueri vasculo accipit Graefius. Codicis lectionem proscribere non sum ausus. Pollux L. II. 163. οἱ δὲ μαστοὶ καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτθία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Theomnestus

ap. Lucian. T. V. p. 318. suos puerorum amores describens: ἔγρως ἡ δεξιὰ κατὰ κόλπου δῦσα, μαστοὺς βραχὺ τὴν φέσιν ὑπεροιδῶντας πιάζει. — V. 10. λωπάδα. P. λοπάδα. Br.

P. Nr. 96. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 36. An. III. 1. p. 308. V. 1. βοᾶτε. P. βοᾶται. Br. V. 8. ἀγαλλόμενος. P. ἀγαλλόμενον. Br. Quod pedes deformes non poterunt efficere, id crepida efficiet elegans. —

Nr. 97. ἀντιπάτρ. Br. II. 6. nr. 3. An. II. 1. p. 17. V. 1. εἶσον. P. ἴσον. Br. V. 2. μίση' ἀπὸ κρητῶν. P. μίση' ἐπὶ τὸν Κρ. Br. cum Salmas. V. 3. ποδαλείριον. P. Br. Ποδαλείριος malit Toupinus, quo admissio oratio hiat. εἰς videtur subaudiendum. Vid. ad nr. 93. v. 10. In Podalirii nomine ludit Lucian. in Alex. §. 59. T. V. p. 117. ἀπέθανεν ὡς Ποδαλείριον υἱὸς, διασαπείσιν τὸν πόδα μέχρι τοῦ βουβῶνος. V. 5. τῷ τὰτ'. P. V. 6. αἰακίδαο. P. αἰακίδα. Br. αἰακίδεω scripsi; ut supra p. 565. nr. 407. κρονίδεω pro κρονίδαο.

Nr. 98. ποσιδίππ. Br. II. 48. nr. 9. An. II. 1. p. 141. V. 3. βίβλοισ. P. βιβλοῖς. Br. Greg. Naz. de Reb. Suis v. 440. Opp. T. II. p. 39. A. de matre sua: ἀλλ' ἢ γ' ἐλπωρῇσιν ἀμείνοσι μοῖραν ἐνεῖμε σοὶ τεκίων· βιβλοῖσι δ' ἐμὰς χέρας (Fort. φρένας) ἤγγισε θείαις. — πεπονημένη. Maxim. Tyr. Diss. XIII. 5. p. 240. ἡ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἡσκημένη ἀμείλει, καὶ ὡς τάχιστα ἐφίεται γυμνωθῆναι. — ἀλλαθερίζει. P. ἀλλ' ἀθερίζει scribendum erat. Olim suspicatus sum: ἀθλ' ἀθερίζει. labores ipsi impositos contemnit. ἀθλα pro ἀθλοῖς, ut in ep. Antiphili p. 387. nr. 192. v. 4. et ap. Pindar. Ol. 1. 5. ἀεθλίᾳ γαρύν. Schol. ἀθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό . . . ἐνταῦθα δὲ ἀθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας. — Nr. 99. ἄδηλον. Br. III. 152. nr. 9. An. III. 1. p. 290. V. 1. ομηδ'. P. οἰδεμαθὺν περ. P. οἰδὲ μαθὺν περ. Br. Non satis haec placent. Vide an corrigi debeat: ἡγρενθην ἰπ' ἔρωτος, ὁ μὴδ' ὄναρ· οὐ δ' ἔμαθὺν πω Ἄρσενα . . Ad verba, ὁ μὴδ' ὄναρ subaudi, ἀγρεύθει. V. 2. θερμόν. P. θεσμόν. Br. et Corn. de Pauw in not. mst. i. e. θεσμόν ἔρωτος ἀρσενικοῦ. θεσμός ἔρωτων est ap. Coluth. 95. 154. Musae. 145. V. 4. κατην-θράκισεν. P. litteram paragogicam omisit Br.

Nr. 100. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 44. An. III. 1. p. 313. V. 1. εἰσοίων. P. εἰς οἶον. Br. οἶων restitui c. Dorvill. Vann. crit. p. 155. — λιμναξενον. P. λιμένα ξενον. Br. Non minus bene haberet: λιμέν' ἄξενον. V. 3. ἡμ' ἐθ. P. ἡ με θέλει. Br. — Nr. 101. μελέαζεν

Br. I. 12. nr. 37. An. I. 1. p. 56. P. V. 5. τῷ δ' ὅσον ἐμπνεύσας. P. τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. — τί θαμβεῖς. P. τί θάμβος. Br. ut in Ap. G. R. Illud restitui: cur tuam de me victoriam tantopere admiraris? — V. 6. ἀπ' οὐλύμπου. P. ἀπ' οὐλύμπου. Br. — Nr. 102. καλλιμα^ς. Br. I. 463. nr. 11. An. I. 2. p. 263. V. 1. ὠγρευτής. P. V. 3. στείβη καὶ νιφετωῖ. P. στίβη. P. στίβη. Br. c. Anna Fabri. Od. ε. 467. μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακῇ καὶ θῆλος ἐίρησιν Ἐξ ὀλιγηπελῆος θαμάσῃ. Ἰλ. ρ. 24. μή με θαμάσῃ Στίβη ὑπνοίῃ. Cum Horatianis h. l. comparans Mitscherlich. T. I. p. 16. miratur, verba πάντα λαγῶν et πάσης δορκαλίδος a nemine interpretum in mendae suspicionem fuisse vocata. Ipse legendum suspicatur, πτώκα λαγῶν et λασίης δορκαλίδος. At vulgata in h. l. non magis debet in suspicionem vocari, quam Homericum οἰωνοῖσι τε πᾶσι Ἰλ. α. 5. quod frustra sollicitavit Zenodotus. In talibus πᾶς hyperbolen habet minime injucundam; et hoc praesertim loco indefessum venatoris studium bene repraesentat. Frequens haec hyperbole in πάντες ἄνθρωποι, ap. Herodot. VII. 56. et αἰῶς, quos ibi laudat Valkenar. p. 536. nr. 35. cuius interpretationem, παντοῖοι aut παντοδαποὶ, merito improbat Hermann. ad Viger. p. 723. — V. 4. τηῖ. P. τη. Br. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br. — Sequitur in Cod. ultimum epigrammatis Callimachei distichon cum lemmate ἄθλων. Ibi pro χούμος legitur οὐμός, et προσφέρεται pro παρπίτταται.

Nr. 103. ἄθλων. Br. III. 158. nr. 37. An. III. 1. p. 309. V. 1. πῆν μ' ἀδικεῖ. P. ἦν μ' ἀδικῇ. Br. c. Plan. — Nr. 104. ἄθλων. Br. III. 153. nr. 12. An. III. 1. p. 293. V. 1. μόνον. P. Br. μόνω. Pl. — Nr. 105. ἀσκληπιάδ. Br. I. 212. nr. 5. An. I. 2. p. 24. V. 2. ἔψοῦ. P. γηοίρ. Br. τρετρεοῦ. in marg. Ap. G. R. Verbum dicendi abesse non potest; sed aliud quid lectum fuisse puo quam γηοί. V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτόν. Br. V. 4. δισσενι συμφέρομαι. P. τῷ δ' ἐνι προσφέρομαι. Br. Velli, quod jam olim adstruxi in Animadversionibus, εἰς ἐνι συμφέρομαι. Cf. ad p. 204. nr. 337. Graecus ad Meleagr. p. 150. distinctione mutata legendum existimat: οὐ πολλοῖς, ἐν-πρὸς δ', εἰς ἐνι προσφέρομαι. Codicis lectio non satis video cur Brunkiano προσφέρομαι cedere debeat, quum συμφέρεσθαι quoque accedendi et consentiendi significatione usurpetur; (Themist. Or. XI. pag. 150. A. ὥστε ἀλλήλοις ἔτι καὶ νῦν διαφέρονται, Ῥωμαῖοις δὲ συμφέρονται καὶ συμπίπτουσι.) nisi accipere malis pro contentum esse:

unus uno contentus sum. ut ap. Plutarch. T. II. p. 461. B. διὸ μεῖζον οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα πρὸς οἰκέτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ θεωμένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν.

Nr. 106. μελεᾶγρ. Br. I. 13. nr. 39. An. I. 1. p. 58. V. 1. ἔν μοι. P. ἐν ἐμοί. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Rectius ψυχῇ, quod Gracius comparat cum Eurip. Hec. v. 255. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι. Lucian. Cron. §. 17. T. IX. p. 20. οἱ δὲ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. — Nr. 107. ἄδηλον. Br. III. 153. nr. 13. An. III. 1. p. 293. V. 1. ἔχοιτε. P. ἔλοιτο. Br. c. Salm. in Ap. G. R. ἐλοιμην τὰ ὑμέτερα. Lucian. Hermotim. §. 30. Sic ἐλοῖν et ἔχων permutata p. 191. nr. 259. v. 5. p. 301. nr. 600. v. 1. — V. 2. ταμὰ κεισιωρας. P. τὰμά, καὶ εἰς ὥρας. Br. c. Salm. αὐθις. P. αὐτῆς. Br. V. 4. φνόμενον. P. φνρόμενον. Br. c. Salm. —

Nr. 108. διονουσι. Br. II. 254. nr. 4. An. II. 2. p. 250. V. 1. ἄκρατε. P. ἄκρατε. Br. V. 2. χεῖω καὶ χεῖου. P. χίω καὶ χίου. Br. V. 3. ἀμφὶ σέ. P. ἀμφὶ σε. Br. κρίναις. P. κνίνης. Br. in textu. In Lectt. κρίναις commendat. βαιή. P. βαιή. Br. V. 4. τυφόμενος. P. τερπόμενος. Br. c. Salmasio. In Lectt. φνόμενος c. Toupio. Cf. Schneider. Peric. crit. p. 23. et ad Aelian. H. An. II. 4. p. 42. — Nr. 109. μελεαγρ. Br. I. 22. nr. 76. An. I. 1. p. 89. V. 3. γλευκὸν πικρόν. P. γλυκύπικρον. Br.

P. Nr. 110. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 15. nr. 38. An. I. 1. p. 57. V. 1. ἦσθραψε. Vide an integrum sit epigramma. Certe nominativi ommissio durior. V. 3. ἀκτίνα. P. ἀκτίνα. Br. — Nr. 111. ἄδηλον. Br. III. 154. nr. 15. An. III. 1. p. 295. Nr. 112. ἄδηλον. Br. I. c. nr. 16. An. I. c. V. 1. ἐρώτα λέγει. P. ἐρωτ' ἀλεῖ. Br. Cf. ejus Notas in Aristoph. Nub. v. 1299. Scripsi, ἐρωτ' ἄγει. quod depravatam est syllaba interposita, ut ὅλοις et ὀλέγοις ap. Themist. Or. XXIII. p. 298. B. et similia, quae vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. Nec facile erit, qui obsceno ἀλεῖ nostram lectionem non praeferat, quae multo melius cum δήσας conspirat. Homer. Ἰλ. β. 231. ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιοῖν. Meleager p. 587. nr. 119. καὶ με πάλιν δήσας τὸν οὖν ἄγεις ἐκέτην. Mosch. Eid. I. 24. ἦν τὸν ἔλῃς τῆνον δάσας ἄγε. ubi frustra Wakefieldius praefert δαμάσας a nonnullis Stobaei Codd. oblatum. Lucian. Tom. VI. p. 2. ἀπάξει γὰρ σε ἀναδυσσάμενη ἐνθα ἂν

ἐθείλῃ. Euripid. Bacch. 412. γελῶν δὲ καὶ δεῖν ἀπάγειν ἐφίετο. — V. 2. πομφυρέη .. ἀρπεδόνῃ. P.

Nr. 113. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 75. An. I. 1. p. 89. Non magis puerile est hoc epigr. quam nr. 82. et nr. 83. quod bene intellexit Planud. p. 472. St. V. 1. ἔρως δέσμιος ἦλω. De puella pulchritudine conspicua Libau. Tom. IV. pag. 1071. 2. καὶ Μοῦσα μᾶλλον ἢν τῶν Μουσῶν, καὶ δέσμιον εἶχε τὸν Ἐρωτα. V. 2. ἀγρευθεὶς τοῖς σοῖς. P. τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς. Br. c. Plan. Cf. Graef. p. 102. — Nr. 114. τ' αὐτ'. Br. I. 22. nr. 74. An. I. 1. p. 89. — Nr. 115. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 25. An. III. 1. p. 301. V. 1. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἔχων. P. ἔχω. Br. c. Reiskio. Lectionem Codicis restitui, verbis ad mentem Schaeferi distinctis.

Nr. 116. ἄδηλον. Br. III. 155. nr. 24. An. III. 1. p. 300. V. 1. ὄλος μέγα. P. ὄλος μέγα. Br. V. 3. Verba ἔστι δ' ἄωρι καὶ σκότος Br. pro famuli verbis habebat. Quod minime necessarium. Sibi ipse

poëta comissabundus haec objicit. — Nr. 117. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 56. An. I. 1. p. 72. V. 2. τὸν ἔχεις. P. τὴν ἔχεις. Br. V. 3. ποῖ θυμὲν τρέπη. P. πῇ. Br. quod me invito in textu remansit. ποῖ τις τρέπεται. Aristoph. Thesm. v. 603. Vid. Herm. ad Eurip. Herc. fur. p. 78. — τί δ'; ἔρῳσι λογισμός; Br. Distinctionem post τί δ' sustuli. V. 4. τάχος σπουδῆς. P. τάχος, ποῦ δ' ἦ. Br. c. Reiskio. —

Nr. 118. καλλιμα. Br. I. 462. nr. 5. An. I. 2. p. 256. V. 1. ἀρχεῖν. P. ἀρχεῖν. Br. c. Bentlejo. V. 2. ὄραι. P. ἔχει. plura apogr. et Br. ὄρα tuetur Bentlejus. V. 3. με ἀνάγκασεν. P. ἐμ' ἀνάγκασαν. Br. Scripsi, μ' ἠνάγκασεν. quod mihi lenius videbatur, quam μ' ἐπανάγκασεν, quamvis hoc quoque per se bene haberet. Singularem verbi numerum non mutavi. Lycurg. Or. c. Leocr. p. 192. οἱ παῖδες καὶ τὸ γένος ἅπαν . . . ἀνυγῆμασι περιπίπτει. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 271. et 487. — ὡν ὁ μὲν αὐτῶν. Hanc lectionem exemplis nonnullis a me firmatam, multo pluribus ex Nonno illustravit Goettling. in Animadverss. crit. in Callim. Epigr. p. 19. a. V. 4. ὃ δ'. P. V. 5. ἐβόησα. P. ἐκόησα. Br. c. Piersono. V. 6. τὴν γαρήν. P. unde τὴν δειρὴν fecit Bentl. Apud Plutarch. T. II. p. 455. B. ubi hoc distichon laudatur, vulgo τὴν φίλην legitur; unus ex Codd. Wytttenbachii τὴν γλιήν exhibet, ut Toupius ex conjectura restituerat. Hoc poëtae consilio aptissimum; nec multum interest inter syllabas λῖην et ἀρην. Sic

mox nr. 124. *γαῖην* et *φλῆην* confusa. Infelicem tamen illam emendationem appellat Göttingius p. 23. qui probat Reiskianam conjecturam, *τὴν γαιρήν*.

¶ Nr. 119. *μελεάγρ*. Br. I. 17. nr. 57. An. I. 1. p. 73. V. 1. *ναὶ μὰ σέ*. P. *ναὶ μά σε*. Br. — *ἄγρο*. P. *ἄγρο*. Br. in Lectt. *ἀγρό* scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Apoll. Rh. T. II. p. 176. et p. 663^b. V. 2. *ἀνιοχεῖ*. P. *ἀνιόχει*. Br. Mihi generalis sententia, imperativis postposita, non displicet. V. 4. *καὶ μί*. P. V. 5. *καὶ πιατός*. P. Br. Scripsi *ἄπιστος*, quod postea reperi in Ap. G. et R. Ap. Plutarch. V. Timol. c. 30. T. II. p. 112. ed. Cor. *τῶν δὲ περὶ Μάμερκον, τὸν Κατάνης τύραννον . . . φοβουμένων αὐτόν, ὡς ἄπιστον καὶ ἄσπονδον πρὸς τοὺς τυράννους*. haud scio an legendum sit, *ὡς ἄσπειστον καὶ ἄσπονδον*. ut *inexorabilem et implacabilem*. Haec vocabula crebro inter se permutari monuit Wesseling. in Epist. cr. ad Reimarum, ad calcem Dion. Cassii T. II. p. 1500. Cf. Pierson. Verisim. p. 253. At in Vit. Num. c. 12. bene habet vulgata: *κατηγοροῦντες ὡς ἔσπονδον καὶ ἄπιστον καὶ ἀκατάγγελλον ἐξηγνησάμενοι πρὸς αὐτοὺς πόλεμον*. ubi Reisk. *ἄσπειστον* dedit.

Nr. 120. *ποσιδίππον*. Br. II. 46. nr. 2. An. II. 1. p. 134. V. 1. *εὐόπλω*. P. *εὐοπλόν*. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Scripsi, *εὐοπλῶ*. *bene armis instructus sum*. Heliodor. L. VIII. 15. p. 342. ed. Cor. *Ἀιθιοπικῇ περιπίπτει λόχῳ καὶ πλήθει νεολαίας εὐοπλοῦσης*. — *προσσε*. P. *πρὸς σε*. Br. et sic iterum v. 4to. — Nr. 121. *ρίανου*. Br. I. 480. nr. 5. An. I. 2. p. 323. V. 1. *ἤρανυπο*. P. *ἦ ῥά νύ σοί*. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Lenius erat: *ἦ ῥά νύ τοι*. V. 2. *ἤντησανται*. P. *ἤντησανθ'* αἰ. Br. V. 3. *ῥοδόεσιν*. P. *ῥοδέησιν*. Br. c. Salm. Ob crebram permutationem syllabarum *αι* et *ε* praetuli *ῥοδέαισιν*. — *χέρεσιν*. P. *χέρεσι*. Br. V. 4. *χάρις*. P. *χάριν*. Br. V. 6. *αὐρηήν*. P. *αὐρήν*. Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli. Neutram formam aliunde enotatam reperio. — *ἀθέρικαν*. P. *ἀνθέρικαν*. Br. quod non magis occurrit, quam alterum. Scr. *ἀνθέρικα*.

Nr. 122. *μελεάγρ*. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 42. V. 5. *ὡς γὰρ Ὀλύμπω*. P. *ὡς ἀπ' Ὀλύμπου*. Br. Sed γὰρ abesse vix potest. V. 6. *ἔστω* friget. Hinc Graecus: *ὡς γὰρ Ὀλύμπου Ζεὺς νέον. novī Olympi Jupiter*. quod mihi non magis arridet. — Nr. 123. *ἄθλων*. Br. III. 156. nr. 26. An. III. 1. p. 300. V. 1. *πεγῆν*. P. quod falsum esse apparet ex v. 5to. *πεγῆν*. Br. c. plurimis apographis. — Nr. 124.

ἄθλ' οἱ δὲ ἀρετῶν. Br. II. 79. nr. 2. An. II. 1. p. 199. V. 1. λάθρη. P. λάθρη. Br. παραφαίην. P. παρὰ φλην. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. ἀκρηβήν. P. ἀκρήβην. Br. Sic etiam p. 154. nr. 71. v. 6. Cod. ἀκρηβῆς. ubi Plan. ἀκρίβαις, ut πρωθήβης et λαθήβης. V. 3. φαρέτρη. P. V. 4. αἰταῶν καὶ δονσεῖχ' ἄλ. P. δειμαίνω, et ἐνύπνιον ἦλθε, φαρέτρη αἰτῶν, καὶ δοιοὺς εἴλετ' ἄλ. Br. c. Salm. In Lectt. idem corrigit: αἰρων καὶ δοιοὺς ἤγετ' ἄλ. Neutra harum correctionum vera, nec verisimilis. Id quod ipse in textu posui, aliquam saltem a lenitate mutationis commendationem habet. Primum Codicis lectio δειμαίνων optime cohaeret cum praecedentibus; tum causa affertur timoris: καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτρη, Ἀνταίων, καὶ δού' ὥχετ' ἀλεκτρούνας. nam per somnium puer ad me accedere visus est cum pharetra ad certamen me provocans, et gallis gallinaceis datis abiit. Prior pars somnii interpretatione non eget; galli autem gallinacei per quietem visi, στάσεων καὶ γιλονεικῶν εἰς σημαντικοί, secundum Artemidor. Onir. L. III. 5. p. 264. ed. Reiff. De praepositione ante φαρέτρη subaudienda vid. Dorvill. ad Charit. p. 698. Interpp. ad L. Bos p. 746. s. — ἀνταίων, μάχην sc. Meleag. p. 592. nr. 147. τίς τόσος ἀντῆραι καὶ πρὸς Ἑρωτα μάχην. Etiam sine accusativo. Vid. ad L. Bos p. 530. Fortasse tamen malis: ἦλθε φαρέτρη Ἀνταίων. pharetram tollens. — V. 5. ἀλλ' ὅτε. P. ἀναμείλ. P. ἄρα. Br. Scripsi ἡ ῥα, quum interrogationi nullus sit locus.

P. Nr. 125. μελεαγρ. Br. I. 9. nr. 24. An. I. 1. p. 43. V. 1. 2. γελῶντος ὀκτωκαιδέκτους παιδὸς ἔτ' ἐν χλαμίδι. P. γελῶντα ὀκτωκαιδέκτῃ καὶ δα μετ' ἀγκαλίσιν. Br. c. Salm. cujus tam importunae mutationis causa non satis apparet. ἐνύπνιον παιδός, est species pueri per somnium oblata. V. 4. ἐτρεπόμαν. P. ἐτρεφόμαν. Br. c. Salmasio et Scaligero. Scripsi ἐδρεπόμαν c. Graefio, hoc sensu: vana spe fruebar i. e. nil nisi spem, non veram solidamque voluptatem capiebam. Ἐλπίς est voluptatis imago. Sic p. 591. nr. 145. ὅχρετς μόχθων, δέσφρονες, ἀπρηκτοὶς ἐλπίσι μαινόμεθα. — V. 5. μνήμης. P. μνήμην. Br. πόθος μνήμης desiderium esse potest ex memoria illius somnii orta. Tum pro μεν legerim, μ' ἔτι, aut, quod lenius, μ' εἶ, cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. Luciani. in Somn. §. 5. T. VI. p. 297. ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανεῖς σοι ἦν, καὶ τίνα ἰνδάλματα μάταια διαφιλᾷς, κενήν, καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ἀμενηνὴν τίνα ἐνδοκιμονίαν τῇ μνήμῃ, μεταδιώκῃ.

Post vers. 6um spatium in Cod. relictum, librario fortasse ultimum distichon pro peculiari epigrammate habente.

Nr. 126. τ αὐτ. Br. I. 10. nr. 25. An. I. 1. p. 45. V. 1. ἤρηται. P. ἤραται. Br. cum omuib., quae vidi, apogr. ἀλέων. P. Br. ἀμύσσων dedit Graef. At Cod. lectio mihi quidem ad malitiosi pueri ingenium significandum optime habere videtur. Est autem ἀλλείν, γεγηθέναι, χαιρείν, γαυριᾶν. Plutarch. T. II. p. 22. E. ubi vid. Krebs. p. 139. s. Schol. ad Sophocl. Elect. 139. qui laudat Od. σ. 552. ἢ ἀλλέει, ὅτι Ἴφρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Scholion ad Aeschyl. S. c. Th. 393. a Brunkio laudatum p. 351. ἀλέων, κομπάζων καὶ χαιρών. Cf. Coray ad Plutarch. V. Artax. c. 14. T. V. p. 444. — V. 2. ἀκρονυχῇ. P. ἀκρονυχί. Br. Graef. Sermonis analogiam ἀκρωνυχί postulare iudicat V. D. in Ephem. Jen. I. c. p. 441. qui ipse ἀκρώνιξ corrigit. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 235. In idem inciderat Passovius in Actis phil. Societ. Lips. T. I. p. 104. in Libello autem de Lexicis gr. p. 84. s. ἀκρονυχί legendum arbitratur, excitans Etymol. M. p. 157. ed. Lips. αὐτονυχί, ἐπιζύρημα· σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτί· ἄλλοι, αὐτοῖς ὄννξιν. Eadem syncope utitur Philippus p. 160. nr. 103. ἀκρονύχῳ κανόνι. Et epigr. in Planud. nr. 258. T. II. p. 704. Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα. qui αἰγώνιξ est ap. Leonid. in Palat. p. 147. nr. 35. De forma adverbiorum in εἰ et ι et de quantitate huius terminationis vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 402. s. — V. 3. πάλι. P. ταχί. Br. c. Ap. G. R. V. 3. γράμμα. P. κῆμα. Br. c. Ap. G. R. τραυμά Graefius dedit cum Corn. de Pauw in not. mst. quam correctionem unice probat Schaefer. in Addend. ad Gregor. Cor. p. 883. Cod. lectionem per ζύσμα interpretari videtur Toup. Em. in Suid. T. II. p. 459. not. ed. Oxon. V. 4. καιόμενος. P. πιόμενος. Br. cum Apogr. G. R. Meleager p. 589. nr. 133. ἄξια πάσχεις ὦν ἔδρας ὀπτῶ καιόμενος μέλειτι.

Nr. 127. τ αὐτ. Br. I. 10. nr. 26. An. I. 1. p. 46. V. 1. εἰν-
ὀδιον στείχοντα. P. εἰνὸδιος στείχων τό. Br. c. nonnullis apogr.
μεσεμβρινόν. P. μεσημβρινός probabiliter corrigit Graefius. V. 2. ἀρ-
τικομαν καρπῶν. P. ἀρτικόμεν καρπόν. Br. ἄρτι κόμαν καρπῶν cum
Kochlero dedit Graef. quem vid. p. 70. De κόμη καρπῶν exempla
vid. ap. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. p. 6. not. 14. V. 3.
διπλαί. P. — Nr. 128. τ αὐτ. Br. I. 10. nr. 27. An. I. 1. p. 47.
V. 5. μὴ δέ. P. — στερχθέντα λέρη φ. π. δάφνι. P. στερχθέντα

λύρη . . δάφνη. Br. In Addendis Tom. III. 2. p. 375. correcti, τὸν στεφθέντα, λύρη, . . . δάφνη παρθενίη. quod Graefius in textu posuit. In idem nuper incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 399. V. 4. παρθενίη. P. V. 5. σοὶ δὲ tuetur Graef. p. 73. σοὶ δέ, tibi, lyrae, oppositum τοῖς οὔρεσιν, in sylvis, i. e. Pani diisque sylvestribus. — Nr. 129. ἀρα. Br. I. 253. nr. 1. An. I. 2. p. 168. V. 2. ταῦτα. P. ταῦτό. Br. V. 4. ὀλίγοι. P. ὀλίγοις. Br. λειπόμεθα. P. Fortasse, *πειθόμεθα. sed de illo paucis litteris fidem habemus.* Quamquam totius epigrammatis sensus non satis expeditus. V. 5. τῷδ' οὐ γάρ. P. Br. Particulae causali locus esse non videtur. Scripserim: τῷδε δ' ἄρ' οὐ πέτραι ἐπιμάρτυρες. at huic non saxa testantur, sed Prieneus, quo nullus alius elegantior pulcritudinis arbiter.

¶ Nr. 130. ἄδελ'. Br. III. 154. nr. 14. An. III. 1. p. 294. Μελεagro tribuendum censet Corn. de Pauw in not. mst. V. 1. εἶπα καὶ πάλιν. P. εἶπά τε καί. Br. Alii δέ, δῆ, γέ, inserunt. Scripsi, quod proximum erat: εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα. ut p. 385. nr. 180. μεταντλῶσ' αὖ πάλιν. ubi Cod. μεταντλοῦσα πάλιν. ubi vid. not. Apud Hermian in Irris. Phil. Gentil. §. 7. p. 219. καὶ πάλιν αὐτῷ τοῦτο μεθαρμοῦσθαι. fortasse scribendum: καὶ πάλιν αὖ τούτῳ μεθ. Ibi- dem in linea praecedente, ubi de aëre agitur, legendum videtur: εἰ δὲ κατεπκνωθή, εἰς γῆν (vulg. καὶ πκνωθῇ, γῆ) ἐξαλλάσσεται. — V. 5. ναιμασε. P. Vid. ad nr. 119. v. 1. V. 6. ἀτρεκές. P. τῷτρε- κίς. Br. — Nr. 131. ποσιδιπῶ. Br. II. 46. nr. 3. An. II. 1. p. 135. V. 2. καὶ καλόν. P. Br. τὸ interposui. Poëtae illius aevi priorem in καλός, ubi in thesi est, corripere solent. Cf. p. 570. nr. 9. nr. 12. p. 571. nr. 20. p. 572. nr. 21. p. 573. nr. 28. nr. 29. nr. 35. p. 574. nr. 41. p. 575. nr. 45. p. 576. nr. 51. nr. 53. nr. 55. p. 577. nr. 62. p. 578. nr. 64. 65. 66. 68. et sic plurimis aliis in locis. Eandem legem Theocritus quoque sequitur, et Theognis. V. 3. ἢ τόν. P. Br. Scr. ἢ τόν. ut v. 2. σερίας.

Nr. 132. μελαγρ^s. Br. I. 18. nr. 58. An. I. 1. p. 74. V. 2. προσεπητημένη. P. προσεπταμένη. Br. V. 4. δέδεκεν. P. δέδεκε. Br. V. 5. ἔρανεν λειπόπρουν. P. ἔρρανε λειπόπρ. Br. cum plurimis ἀπογρ. ἔρρανε Graef. quem vid. p. 90. Alcacus Mess. p. 216. nr. 55. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν ἔρραναν. Vid. Heyn. ad Il. XXI. Tom. VIII. pag. 181. — V. 7—14. pro peculiari epigrammate habendos esse

suspicitur Huschk. in Anal. cr. p. 43. in qua conjectura viro doctissimo assentiri nequeo. V. 9. ἄτεκνον. P. ἄτεκτον. Br. c. Ruhnk. Et sic habent apogr. G. et R. Cf. ad p. 109. nr. 151. v. 5. V. 10. ἐπὶ σοί. P. ἐπὶ σοι. Br. τρέφεται. P. τρέφeto. Br. c. Salm. in ap. G. R. quae necessaria correctio. V. 11. οὐκ ᾔδεις. Interrogandi signum addendum esse monui in Addend. T. III. 2. p. 379. Hoc postulant verba, αὐτὴ τοῦθ' εἶλον. V. 14. ἔδρασας. P. Br. ἔδρας Graef. et Porson. in Advers. p. 273. s. ed. Lips. Moleager p. 591. nr. 144. ὡς μολὶς οἱ ἔδρας πρόσθε παθῶν ἔμαθες. Ap. Achill. Tat. V. 25. p. 236. οὕτως σε ἀμύναιτο ὁ Ἔρως εἰς τὰς σάς. vitium primus notavit Astius.

Scribendum videtur, ὡς ἔδρασας. — Nr. 133. τ' αὐτ'. Br. I. 5. nr. 10. An. I. 1. p. 25. V. 1. διψῶν ὡς ἐφίλησα. In fr. Archilochi ap. Athen. L. X. p. 433. E. metro reclamante legitur: Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψῶν πιεῖν, Ὡς ἐρέω. fortasse scribendum: αἰνῶς ἐρῶ. vehementer cupio.

Nr. 134. καλλιμα^χ. Br. I. 464. nr. 12. An. I. 2. p. 264. V. 2. εἶδες. P. Br. ἐκτός. Salm. in Apogr. G. R. Ipse de αἰθῆς cogitabam. Sed nihil mutandum videtur. εἶδες, ὡς ἀνιερὸν πνεῦμα ἀνηγάγετο. quae verba utrum interrogative accipias, nec ne, non multum interest. V. 3. ἤγ' ἔπει. P. ἤγ' ἔπει. Br. cum Dorvillio. P. V. 4. Ap. Athen. ubi hoc distichon excitatur I. XV. p. 669. D. habetur vitiose: τῶν δένδρεων ἀπὸ στεγάνων π. ἐγένοντο χ. in qua lectione στεγάνων videtur sincerum. στομάτων. P. κροτάφων. Br. cum Dorvill. Lectio ἐγένοντο, Athenaei auctoritate firmata, non permutanda cum ἐχέοντο. Vid. de verbo γίγνεσθαι in motus significatione Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 826. C. D. V. 5. ὠπτημαι μεγαλητί. P. ὠπτηται μέγα δὴ τι. Br. c. Bentlejo in Lectt. probat, quum in textu dedisset μεγαλωστί. Illud mihi ob pusillum discrimen litterarum λ et δ videbatur verissimum. At μεγαλωστί magis probat Vir doctissimus in Indice ad Gregor. Cor. V. μεγαλωστί. Parum interest. Illud tamen non temere praetulisse mihi videor. Strato p. 596. nr. 180. καὶ μ' ἔχει μέγα δὴ τι. Callimach. II. In Del. 60. σπερχομένη μέγα δὴ τι καὶ οὐ φατόν. Ib. 189. αἰνήσεις μέγα δὴ τι τὸν εἰν ἔτι χαυτέρῃ μάντιν. II. in L. Pallad. 142. ἢ μέγα τῶν ἄλλων δὴ τι περισσότερον. Apollon. Rhod. I. 253. Δίσω αὖ μέγα δὴ τι δεσάμμορος. Ib. III. 673. μὴ μέγα δὴ τι φέρη κακόν. Ib. 891. ἢ μέγα δὴ τι παρήλιτον. Ib. IV. 1255. βέλτερον ἢν μέγα δὴ τι μενοιώοντας ὀλεσθαι. Moschus. II. 142. οἶμοι

ἔγω μέγα δὴ τι θυσάμμορος. Orpian. Hal. IV. 194. μέγα δὴ τι περιτρομέοντι ἑοικώς.

δ

Nr. 135. ἀσκληπια. Br. I. 213. nr. 10. An. I. 2. p. 29. V. 2. ἦτησαν ἐν πολλαῖς νικασόρην πρόποσις. P. ἦνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην πρόποσις. partim ex conjectura Salmasii. μῆνυσαν malebat Wyttenbachius. ἦτασαν exhibet Alberti ad Hesych. T. I. p. 1163. 13. Hanc quoque enuntiationem ad ὀλως referens, scripsi: ἦτασεν ἐν πολλῇ νικαγόρην πρόποσις. Non minus bene scripsissem: ἦτασεν ἢ πολλή . . . πρόποσις. Caeterum usitatus verbum compositum. Ut h. I. ἦτασα in ἦτησα depravatum, sic ap. Liban. T. IV. p. 456. 26. τούτων οὐδένα, ὅτε ἐτυραννεῖσθε, τῶν νόμων ἐζήτησα. marg. Morell. ἐξήτησα. Sor. ἐξήτησα. Proxima ibi sic videntur corrigenda esse: ἐβόα Κριτίας, οἶμοι (vulg. μῆ) πάτερ· ἔστησέ μοι τὴν χεῖρα τοῦνομα, τὸ καὶ πρὸς τὸν οὐ πατέρα μέγα θυνάμενον. — V. 3. ἐνύσταξε κητι. P. ἐνύστασε καὶ τι. Br. c. Salm. V. 4. σφιχθεῖς. P. σφιγχθεῖς. Br. — Nr. 136. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 33. An. III. 1. p. 306. Interpolatum exhibetur in Plan. p. 485. St. V. 1. μῆ μ' ἀνιάτε. P. τί μ' ἀν. Plan. V. 2. τρυφερῇ παιδός. P. τρυφερῆς παρθένου. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 137. μελεαγρ. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 88. V. 2. κρᾶζεις. P. Br. κλάζεις. Graef. Censor editionis Graefianae in Ephem. Jen. I. c. p. 444. κρᾶζεις κελάδω πλεροτυπεῖ. quae elegans correctio. V. 3. γαῦρος ἐπὶ κοίτας, super cubile tunni. Theocr. Eid. XVIII. 57. νεύμεθα κάμμις ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος ἀοιδὸς Ἐξ εὐνᾶς κελάδησῃ, ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν. — V. 3. ὅτε μοι. ὅτε probabiliter Hermann. — V. 4. καὶ τὸ φιλεῖν. P. Br. Vere et acute Huschk. An. crit. pag. 74. παιδοφιλεῖν. Noster iterum pag. 594. nr. 164. ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 1318. — εἰς τὸ φιλεῖν corrigebat H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 495. V. 4. ἀδὺ γελᾶς. Vid. ad p. 562. nr. 391. V. 5. Θρέπτειρα χάρις. P. Br. Θρέπτρων χάρις ἦν suspicabar. Sed vere Huschk. l. c. Θρεπτῆρι. Idem in mentem venit Orellio ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. V. 6. ἔχματα γηρύσει. P. ἔσχατα γαρύσει. Br. γηρύσει tuetur Graefius, hoc sensu: postrema vice hic clangor perstrepet. Oratio duriuscula. Vix dubito, Melcagrum dedisse: ἔσχατα γηρύσεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

Nr. 138. μινασάλλκ. Br. I. 190. nr. 1. An. I. 1. p. 396. V. 1. ἄμπλε μήποτε. P. ἄμπελ' ἐπείτοι. Br. cum Salmas. Cod. lectionem

tuetur Schaefer. ad L. Bos p. 438. Cf. supra ad p. 119. nr. 212. v. 5. — *βαλέσθαι*. Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 321. C. *ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος, Μήτηρ οἶνοφόρον βύτρως χαίτην ἀποβάλλη*. — V. 4. *εοτοτε*. P. *ἔσθ' ὅτε*. Br. c. Salm. in Ap. C. R. qui praeterea etiam *χαρίζομεθα* corrigebat. — Nr. 139. *καλλιμα*^χ. Br. I. 462. nr. 6. An. I. 2. p. 258. V. 2. *διώνυσον*. P. *διώνυsson*. Br. V. 5. *τῷ καί*. P. *τῷ καί*. Br. V. 6. *ὀσεισαρνης*. P. *ὄσ' εἰ γ' ἀρνῆς* Anna Fabri ex conjectura Salmasii, quae specie quadam commendatur, sed inani illa. Felicius multo Bentlejus: *οὔτος ὁ σιγέρπης*. i. e. ὁ λαθροδάκτης. — *βάλλη*. P. *βάλῃ*. Br. cum Heinsio. *βάλοι* alii. — Nr. 140. *ἄδηλον*, Br. II. 211. nr. 2. inter epigrammata Philippi, cui id tribuit Pierson. in Verisim. p. 83. ob nomen Archestrati. Cf. p. 512. nr. 36. — An. II. 2. p. 139. V. 4. *πᾶς δ' ἐν ἐμοί*. P. *παῖς δ' εἰς ἐμ' ὡς*. Br. c. Piersono. Frustra Cod. lectionem tueri conatur V. D. in Actis Eruditor. an. 1753. p. 277. Nec tamen illa correctio probari potest. Scripsi paucis litteris mutatis: *κενθὺς ἐκείμαν Ἐν περὶ πᾶς, ὁ δὲ μ' ὡς Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει*. P. 587. nr. 122. *ὡς γὰρ Ὀλέμπου Ζεὺς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν*. — V. 5. *ἰλασσόμεσθ'*. P. *ἰλασόμεσθ'*. Br. V. 6. *κρέσσων*. P. *κρείσων*. Br.

P. Nr. 141. *μελεάγρ'*. Br. I. 12. nr. 34. An. I. 1. p. 53. V. 1. *ἂ μὴ Θεός*. P. *ἂ μὴ θλίμει*. Br. c. Salmasio; quam lectionem olim nescio quomodo in membr. esse scripsi. Si verum est illud, subaudi, *ἐφθίγξατο ἂν*, sive *φθίγξαιτο ἂν*. Similiter p. 592. nr. 151. *εἰ δὲ πόθοισιν οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ Θεός, ἢ λίθος εἴ*. V. 2. *οιμεμαθών*. P. *θυμεί*. Br. c. marg. Ap. Voss. et in Act. Erudit. an. 1755. p. 278. Vid. ad p. 578. nr. 66. v. 5. Sequentia interrogative accepit Graefius, ut etiam v. 3. *σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων*. Mihi utraque enuntiatio gravis admirationis significationem habere videtur, ex recentiorum linguarum usu exclamationis signo notandam. V. 3. *ἀλλ' αὐτὸς ἐπίστης*. P. Br. *αὐτὸς* si sincerum est, *solum* significat. Olim suspicabar, *ἀντίος ἔστης*. *αὐτὸν ἐπίστης* V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 442. *ἀντίο* Orell. Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 400. — *ἵποστὰς* Graef. participium coniungens cum *πτήξει*. *πτήξας*. Br. In neutro horum verborum a membr. recedere ausim, quum sermo abruptior concitati animi motum non dedeceat. Si quid mutandum, pronior sum in Graefii lectionem. V. 5. *τοίγαρ*. P. Br. *τὸ πρόσθε*. P. *τὴν περ*. Br. c. Salm. de Niobe cogitans. Scripsi, *τὸν πρόσθε λάλον*, i. e. *ἐμεί*.

Nr. 142. ὡς ῥιανοῦ. ut p. 193. nr. 269. ὡς σαπφοῦς. Ib. nr. 273. ὡς νοσσιδός. Br. I. 481. nr. 6. An. I. 2. p. 324. V. 3. ἀπεκώκυνεν. P. ἐπεκώκυνεν. Br. Illud restitui. Dicitur ἀποκωκύνειν, ut ἀποκλαίνειν, ἀποδύρεσθαι, ἀπὸ θρηγνέειν, ἀποιμύζειν. Vid. Wesseling. ad Herodot. p. 200. 56. — V. 4. ὁ φίλεως. P. ὦ φίλ' Ἔρως. Br. cum plurimis apogr. — Nr. 143. ἄθελον. Br. III. 156. nr. 27. An. III. 1. p. 302. Nihil mutavi in obscuro hoc epigr. nisi v. 3. ἀλλά μ' in ἀλλά μ'. V. 1. Ἐρμῆς τοξευθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν οἶστον. Salm. οὐκ ἔσπασε πικρ. ἔφηγον. Br. V. 2. ξεῖνε λείλ. P. Br. οὐχὶ λείλ. Salm. Haec alii corrigent et illustrabunt.

Nr. 144. μελιάγρ. Br. I. 14. nr. 42. An. I. 1. p. 61. V. 1. ἀχρεῖα. P. ἄγρια. Br. cum Salmas. In Philostr. Imagg. I. 18. p. 841. ἄγριον δὲ ὄρα καὶ ὑποκαθιμμένον ἔτι. recte mihi emendasse videor, ἀχρεῖον δὲ ὄρα. in Exercitt. crit. Tom. II. pag. 105. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. A. ἀλλ' ὅτε ἀνωγελῇ καὶ ἄγῃ πρὸς ἀρετὴν, fortasse scribendum, καὶ ἀχρεῖα. ut p. 308. C. πρὸς τὰς μάχας ἀχρεῖος. Similiter p. 329. B. ἐποψελῇ καὶ χρεῖωδη junctim. — V. 3. καὶ σέ. P. καὶ σε. Br. qui hunc versum interrogative accepit.

Nr. 145. ἄθελον. Br. III. 157. nr. 54. An. III. 1. p. 306. Tamquam *Meleagri* edidit Warton. ad Theocr. T. II. p. 201. V. 1. ἰαχε. P. ἰσχετε. Br. c. Salmasio in Ap. G. R. V. 5. οἷς τὸ κεν. P. Br. ὦν τὸ κενανχέες videtur legendum. V. 6. ἡδὺ τε ἀκαμάτοις. P. ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις. Br. c. plurimis apogr. Scripsi, quod lenissimum: ἡδὺ τε καὶ ἀθανάτοις. V. 7. εἰς κενὸν ἡμαρ μόχθοις. P. εἰς κενὸν ἡμῶν μόχθος. Br. c. Salm. V. 8. ἐκκέχνται αἰγυαλοῖς. P. πάντων ἐκκέχνται φιλότης. Theognis v. 110. ubi etiam praecedentia ad nostrum locum faciunt. Ibi v. 108. pro ἀντιλάβοις legendum esse ἄν τι λάβοις, non omnino persuadet Vir doctissimus ad Longum p. 341. — Nr. 146. ῥιανοῦ. Br. I. 481. nr. 7. An. I. 2. p. 324. V. 1. νεβρόν. Color fortasse ductus ex Theogn. v. 927. V. 3. ἀμογητοί. P. ἀμογητέ. Br. Lectio Cod. depravata ex ἀμογητέ. Vid. Lobeck. ad Ajac. p. 402. Callimach. H. in Dian. 25. ἀλλ' ἀμογητέ γίλων ἀπεθῆκατο κόλπων.

¶ Nr. 147. μελιάγρ. Br. I. 28. nr. 100. An. I. 1. p. 112. Initio mutilum videbatur Brunkio c. Salm. in Ap. G. R. Poëta Heliodoran exspectat; quae quum diutius moretur, eam de via raptam esse suspicatur. Tandem venit. Hoc argumentum. Sed integrum esse epigr. cum Graecio vix crediderim. V. 1. ἄρπασται. P. ἀρπάσεται. Br. in

Lectt. ἀμπαῦσαι. Salm. in Ap. G. R. ἐναιχμάσσαι. P. ἐναιχμάσαι. Br. Idem in Lectt. corr. ἐπαιχμάσαι. τίς τόσον ἀναιχμάσαι (ἂν αἰχμάσαι) ἄγριος εἶη. Salmas. id quod Graefius adoptavit, τόσον mutato in τόσος. De αἰχμάσαι vid. Wakef. ad Soph. Trachin. v. 355. p. 228. ed. Erf. Ap. Maxim. π. κατ. v. 544. εἰ δ' ἄρα καὶ δεσμοῖσιν ἀεικέσιν αἰχμάζοιτο. Scr. ὀχμάζοιτο. Satyr. Thyll. Ep. IV. τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῆρ ὤχμασε. — εἶναι. P. εἶη. Br. Graef. Haec crebro permutantur. Ap. Philostrat. Vit. Sophist. II. 10. p. 586. ἐπέβρωσε τὸν νεανίαν, εἰπὼν ἐπὶ πᾶσι, κολοσσὸς μεγάλου σπαράγματα εἶη. scr. εἶναι. Contra ap. Lucian. in Hermot. §. 61. T. IV. p. 81. οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. scribendum videtur, ἂν εἶη. V. 2. τόσος. P. τύσον. Br. V. 3. καὶ τοι. P. Graef. καὶ . . . τίς πτύπος. Br. quod genus aposiopesis vereor, ne a veterum consuetudine abhorreat.

Nr. 148. καλλιμα^ζ. Br. I. 462. nr. 7. An. I. 2. p. 259. V. 1. ὅτι μόν. P. μοι. Br. c. aliis. V. 3. ἀλγέω τήν. P. κεφαλὴν subaudiendum existimabat Bentlejus; sed vide virum egregium ad L. Bos p. 218. ed. Lips. θήν. Br. Mihi ἀλγέω τοι videtur scribendum; nisi paulo majore mutatione malis: ἀλγέω νῆ Δία πάντοτ' ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων. πάντοτ' et πάντοσ' permutata p. 91. nr. 25. v. 6. — V. 4. φίλε τόν. P. τῶν. Br. c. aliis. παρὰ σου. Br. — Nr. 149. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 13. An. I. 2. p. 266. V. 1. ληφθήσῃ περὶ. Br. c. Apogr. Voss. cui correctioni sequentia non accinunt. περιφέετε. Bentr. Recepi περιφέρει, quod est in Apogr. G. R. Verbum compositum aut pro simplici accipiendum, aut conatum significat: fac, ut evadas. V. 2. λώιον. P. Post δεκάτη Br. commate distinguit. Schaeferus in not. mst. distinguendum censebat: καὶ Λώιον τῇ — τίνι; τῇ δεκάτῃ ἦλθεν. . . Quod mihi verum videtur. V. 3. ἐρμᾶς. P. ἐρμῆς. Br.

Nr. 150. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 14. An. I. 2. p. 267. V. 2. τώραμενον αἶγαν οὐ καθεμασ ὁ κύκλωψ. P. Ex plurimis conjecturis, quibus corruptissima verba corrigere conati sunt viri doctissimi, maxime aridet emendatio, quam Valkenarius exhibuit ad Callim. Fr. Eleg. p. 82. s. Eldikio debitam: τώραμίνω, μαρίαν (μαριᾶν) οὐκ ἀμυθῆς ὁ Κύκλωψ. Paulo propius tamen ad membr. vestigia scripsi: τῷ ῥαμίνω γ' ἀνιᾶν, ὅκα φίλας ὁ Κύκλωψ. Polyphemus, quo tempore ipse amabat, remedium aerumnarum invenit amantibus. Vide tamen, an potius scribendum sit τώραμίνω, ut ap. Theocr. Eid. XXIX. 52.

παράμενον συνερᾶν. Particula γέ, participio subjecta, vi non caret. V. 4. ἡ πάνες πάντων. P. ἡ παναπές. Bentley, ex Clement. Alex. Strom. V. pag. 687. 15. ubi: ἡ παναπής πάντων φαρμάκων σοφία, Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γράφει. V. 5. τοῦ δοκέω. P. τοῦτο δοκέω. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. τῷ (δοκέω) χά λιμός. iccirco. Valken. Sed quum haec cum praecedentibus non bene cohaereant, aliquid excidisse existimat. At nihil excidisse apparet, modo τοῦτο legas: *Illud commodum, quod poësis praestat, famas quoque habet.* V. 7. χάαστάς. P. τὰδ' ἑκαστά γ'. Br. c. Salm. Etiam hic versus vario modo tentatus. Id quod dedi, et sensui satisfacit, nec a membr. vestigiis abhorret: ἔσθ' ἄμιν τὰδ' ἀέσματα' ἀφειδέα. Eodem sensu Ruhkenius κάκεστὺς corrigit; quod ob lenitatem mutationis verum dicerem, si vocis ἀέστις aliud extaret exemplum, aut si ἀφειδέα ἔρωτα tam commode jungeretur, quam ἀέσματα ἀφειδέα. In hoc enim contextu apparet, Callimachum debuisse dicere, *largam* sibi esse ejusmodi remediorum copiam, et facultatis poëticae et famis. — πρὸς τόν. P. ποττόν. Br. V. 8. τουτιπαικίρει τα. P. τουτὶ ναὶ κίρει σά. Br. partim ex apographis. Sed atticum τουτὶ alienum. Scripsi itaque mutatione minima: τοῦτ' ἐπικίρει σεν τὰ πτερά. Utitur hoc composito Homer. Ἴλ. π. 120. — V. 9. τί δεδοίκαμε. P. Etymol. M. p. 152. ed. Lips. ἀττάραχος ... Καλλίμαχος· οὐδὲ τὸν ἀττάραχόν τι δίδοικεν. V. 10. οἰκω. P. οἰκοι. Br. c. Bentl.

Nr. 151. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 29. An. III. 1. p. 303. Meleagri esse probabiliter suspicatur Corn. de Pauw. V. 3. ἐσιδών. P. — Nr. 152. In membr. cohaeret cum praecedente. Sejunct Br. III. 156. nr. 30. An. III. 1. p. 304. Heraclitum puerum passim celebrant Meleagri epigrammata. V. 1. ἐμολ. P. ἐμός. Br. οὐ τι. P. οὐχί. Br. Illud revocavi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 111. Herodotea dedit Werfer. in Act. Philol. Monac. T. I. p. 262. s. — Nr. 153. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 11. An. I. 2. p. 50. Epigramma puerile non est. V. 1. τάλαιρα. P. τάλαιραν. Br. Lineola, qua ὦ indicari solet, fortasse describentis effugit aciem. V. 3. μελίχρως. P. μελιχρός. Br. αἰεί. P. αἰεί. Br. V. 4. ἡδίστων. P. ἡδίων. Br. Cf. supra nr. 36. v. 3. Theophyl. Epist. LXXXIV. ἐρωτικὸν δάκρυον προσηνές· ἡδονῇ γὰρ τὰ τῆς ἀνίας πεκίραται, καὶ τέρπουσι λεποῦντες οἱ ἔρωτες.

Nr. 154. μελεάγυ. Br. I. 14. nr. 43. An. I. 1. p. 62. V. 2. χαρησιν. P. χαρίεις ἴν'. Br. cum Warton. τιν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν

πρόφασιν. Graef. P. V. 3. εἰ δ' ἀνιηρός. P. et Br. in Lectt. In textu ἦν dedit. Sensus: si amarus est puer, amaritudo quoque illa dulcedinem habet. — Nr. 155. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 35. An. III. 1. p. 307. V. 2. Distinctione mutata hunc quoque versum duobus interlocutoribus tribui. Priór minaci voce interrogat: δεύτερον οὖν φήσεις; alter, nihil turbatus, respondet: δεύτερον. Tum mandata iterat: εἰπεν, ἴθι. reliqua ex sua persona addens. V. 3. ἐκεῖνον. P. Br. ἐκεῖνον recepi ex apogr. Lips. Verba μένουσι σε cum praecedentibus junxi, et rhythmo suadente, et sensu: μὴ μέλλε· μένουσι σε. Tum prior ille, herus, ut videtur: πρῶτον ἐκεῖνον εὐρήσω, χῆξω. hoc enim ordine haec verba leguntur in membra non ἤξω χεύρῃσω, ut ap. Br.

Nr. 156. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 31. An. III. 1. p. 304. Fortasse Meleagri, inter cujus delicias etiam Diodorus. V. 2. οὐμός. P. ut supra nr. 71. v. 4. — V. 4. εὐδεις αβρά γελων δ' οὔμ. P. εὐδισ. Br. qui haec cum seqq. jungens, δ' omisit. Distinctionem mutavi. εὐδιον. Salm. Ad Amorem Oppian. Hal. IV. 29. εὐμένιους, προῆς δὲ καὶ εὐδισ ἄμμιν ἰκάνοις. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 780. Ζεφύρῳ δὲ χρίσονται πρὸς τὴν ψδὴν, ἑλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ. scr. εὐδίῳ. in quod etiam incidit Heyn. in Opusc. Academ. Tom. V. p. 44. V. 6. κνυματα. P. Br. quod post κίματα ferri nequit. χείματι emendavi in Anim. Tom. I. 2. p. 142. Sic Huschk. quoque in Anal. cr. p. 164. V. 7. πάλιν. P. πάλι. Br. — Nr. 157. μελεαγρ. Br. I. 11. nr. 29. An. I. 1. p. 50. V. 3. χειμαίνει. P. κυμαίνει. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. Eadem est varietas p. 594. nr. 167. βαρές. P. βαρύ. Br. c. Salm. Sic iterum nr. 167. Utroque loco cum Br. βαρὺ exhibuit Graefius. Codicis lectionem probabat Schaeferus in not. mst.

Nr. 158. τ' αὐτ'. Br. I. 9. nr. 21. An. I. 1. p. 40. V. 1. πόρεο σοί. P. πόρε. Br. V. 3. ἐπὶ ξείνοισ. P. ἐπὶ ξείνης. Br. c. Schedis Tryll. P. 312. nr. 661. εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα. P. 615. nr. 27. Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο. ubi tamen cum Cod. legendum ἐπὶ ξείνῃ. Euripid. Androm. 156. γινῶθι δ' οὐδ' ἐπὶ ξείνης. — V. 6. σύμβολα σωφροσύνης. Br. σύμβολ' ὁμοφροσύνης. Graef. Sed vir doctus in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 118. σωφροσύνης tueri conatur, vitium in ξυνῆς esse arbitratus. Et ipse Graefius in not. mst. coniecit: συνετῆς σύμβολα σωφροσύνης. Schaeferus autem in not. mst. ξυνῆς σύμβολα συμφροσύνης. V. 7. ἀναξ ἴλαθι. P. Br. Quum in ἴλαθι media constanter corripitur, ἴληθι scripsi cum Cracchio. V. 8. ἐν σοί

μοι. P. ἐν σοι καί. Br. ἐν σοι ἐμοί. Graef. Poeta ap. Stobae. in Eclog. T. I. p. 28. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νέμων. —

Nr. 159. τ' αὐτοῦ. Br. I. 14. nr. 44. An. I. 1. p. 62. V. 1. ἐν σοί. Sic Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 117. Opp. T. II. p. 33. B. πρὸς μνήσια σοῖσιν ἀνῆψαν Ἀχράντοις θεομοῖσιν. V. 5. ἦν. P. ἦν. Br.

Nr. 160. ἄδελον. Br. III. 154. nr. 18. An. III. 1. p. 296. P. V. 3. νικανδρε. In Nicandrum est epigr. Alcaei Messenii p. 573. nr. 70. cujus fortasse etiam hoc est. — βοάς. P. βολάς. Br. cum Piersono. V. 5. καὶ σύ. P. Br. καὶ σέ. marg. Ap. G. R. Male. Durum et inexorabilem fuisse puerum intelligitur ex epigr. initio. Jam Adrasteam poëta rogat et Nemesin, ut superbiam ejus poenis persequantur.

Nr. 161. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 12. An. I. 2. p. 31. V. 1. ἐπισταίτοσως. P. ἐπίσταται, ὥς. Br. c. Salm. V. 2. ἔσται. P. ἔσθαι. Br. c. Salm. V. 3. ἥδ' ὑπὲρ ὤμων σὺν πετ. P. ἥς ἐπὲρ ὤμων ἐν π. Br. cum Salmas. Nemo facile hunc locum sic persanatum censebit. Suspiscabar: εἰ παρὰ κώμῃ Σὺν πετάσῃ. Dorion chlamyde induta et cum petaso, sicut ephebus (vid. Anim. T. I. 1. p. 24.) comissionem agebat cum adolescentibus, puero tum quam puellae similior. Durior tamen sic verborum structura.

Nr. 162. τ' αὐτοῦ. Br. I. 212. nr. 6. An. I. 2. p. 24. V. 1. τοξοφόρων οὐδάριος. P. τοξοφόρων οὐράγιος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. At ὁ τῆς οὐρᾶς ἡγεμὼν non οὐράγιος vocatur, sed οὐραγός. Accentu mutato scripsi cum Reiskio, τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος. quod probat Schneiderus in Lex. gr. T. II. p. 180. Terminationem ειος ob metri commoditatem interdum in εος transire, constat. V. Boeckh. Not. crit. ad Pindar. p. 551. Ob eandem causam etiam ἄριος dici potuit pro ἄρειος, ut ποθινὸς pro ποθεινός. p. 266. nr. 402. θανίσας pro θανείσας, et alia similiter, de quibus dixi ad p. 90. nr. 14. v. 3. Prima autem in illa voce producitur, ut in Ἀρης haud raro. Sic huic lectioni patrocinari licet. Vehementer tamen suspicor, Asclepiadem scripsisse: οὐπω τοξοφορῶν, οὐδ' ὤριος, ἀλλὰ νεογνός . . . V. 2. ὑποτρέφεται. P. ὑποστρέφεται. Apogr. G. R. In marg. γρ. ὑποτρέφεται. Br. ἐπιστρέφεται. quod membr. lectioni longe posthabendum. V. 3. χρύσειν. P. χρύσειον. Br. φιλοκράτεος. P. Φιλοκράτεως. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. Scripsi ψυχῇ; praeterea etiam καὶ Ἀντίγ. malim. Idem sibi quoque in mentem venisse, mihi scripsit

Tom. IV.

Graefius. Amor pusillus, dum apud Psychen magistram legere discit, ei non id, quod est in pugillaribus, sed pulchrorum puerorum balbutit nomina et illecebras.

Nr. 163. τ' αὐτ. Br. I. 212. nr. 7. An. I. 2. p. 25. V. 1. ἔρωτι καλῷ μίξῃ καλόν. P. ἔρωσι τε καλῷ μίξαι καλόν. Salm. quod multum praestat correctioni in marg. Ap. G. R. ἔρωσι καλὴν μίξιν καλὴν. etiam Brunkianae, ἔρωσι τε καλόν, μίξιν καλῷ. Wytttenbachius suspicabatur: ἔρωσι τε καλῷ μίξει καλόν. Salmasianam lectionem, ut lenissimam, in textu posui. V. 2. ὁ μὴτ' ἀνθεῖ μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ. P. Hoc quomodo de smaragdi cum auro conjunctione dici queat, quam omnes laudant ut elegantissimam (Vid. Lucret. IV. 1119. Anthol. Lat. III. 272. Solini Polyh. c. 20. p. 30. ibique Salm. p. 170. A. B. p. 138. D.), hodie non magis intelligo, quam olim. Suspiciabar itaque legendum esse: ὁ μὴτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ. Aurum et smaragdus, quamquam eximie fulgent, non tamen sunt ejusdem coloris, nec generis. Particula τε intendit, ut post γάρ in Od. α. 152. Arat. Diosem. 47. et post εἴπερ. Od. α. 188. 204. V. 3. ἐβένῳ λευκῷ. P. ἔβενον λευκῷ. Br. V. 4. πειθοῦς et φιλήης maioribus initialibus scripsi.

Nr. 164. μελεάγρ. Br. I. 11. nr. 30. An. I. 1. p. 50. V. 4. θνατὸν ὄντως. τό. P. εὐκρατον ὄντως. τὰς. Ap. G. R. In marg. εὐκράτου. Sic Warton. ὄντως εὐκρατον. Br. ὄντως τὸ θνητὸν Κῆپر. Graef. ubi τὸ θνητὸν οἰνόμελι mihi non valde arridere fateor. Suspiciabar: ἀθανάτων ὄντως Κῆπριδος οἰνόμελι. *venereum revera mulsum, quali Di utuntur.* De duplici genitivo, sic ab uno substantivo pendente, vid. ad p. 181. nr. 220. Hermann. ad Viger. p. 899. ed. sec. Fateor tamen me huic conjecturae parum confidere. Desidero epitheton ad Ἀλεξίς, quod respondeat epitheto alteri puerorum tributo; τν. c. Ἀλεξίς Ἀβρός ἰών, ὄντως Κῆπριδος οἰνόμελι. — Nr. 165. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. p. 51. Mutilum videbatur Brunkio. V. 1. ἀντίαιο δε. P. ἀντία τοῦδε. Br. V. 4. πλέξιν ἐκ λευκοῦ. P. ἐκ λευκοῦ πλέξαι. Br. qui in marg. Cod. reperiri ait: ἡ γὰρ ἔρωσις Ἐκ λευκοῦ πλέξαι. in quo fallitur, apographorum lectiones cum cod. lectionibus confundens. Illud est ex emendatione Salmasii. ἐκ λευκοῦ πλέξαν, φασὶ με καὶ μ. Graef. lenissimum, nī fallor, erit: πλέξαι μ' ἐκ λευκοῦ φασὶ τε καὶ μέλανος.

Nr. 166. ἀσκληπιῶδ. Br. I. 213. nr. 13. An. I. 2. p. 32. V. 1.

λοιπὸν ψυχῆς. Liban. T. IV. p. 167. 14. ἐμοὶ δὲ μικρὸν ἔτι μετὶν
 ψυχῆς. Ibid. p. 209. 9. καὶ γὰρ τὸ πλεον τῆς ψυχῆς ἀπελήλυθε. —
 ἔρωτος. P. ἔρωτες. Br. c. Salm. V. 2. θεόν. P. θεῶν. Br. V. 3. ἢ
 μὴ καὶ τόξοις βάλλετε. P. εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ β. Br. cum Salm. εἰ
 μὴ, ναὶ τόξοις μὴ β. Pierson. Mihi scribendum videtur: ἢ καὶ μὴ
 τόξοις ἔτι βάλλετέ μ', ἀλλά. V. 4. ναὶ. P. καὶ. Br. ἀνθρακίην. P.
 ἀνθρακίην. Br. Vid. ad p. 579. nr. 72. v. 4. — V. 6. ἐξ ὑμῶν
 τούτων εἴτετι. P. εἰ μεῖζον τούτων ἔστ' ἔτι. Br. c. Koenio. Ad sen-
 sum optime. In marg. Ap. G. R. corrigitur: ἐξ ὑμῶν καὶ τοῦτ' εἰςέτι
 β. Ipse duabus tribusve litteris immutatis scripsi: ὁξύτερον τούτων εἰ
 γέ τι, βούλομ' ἔχειν.

Nr. 167. μελεάγυ. Br. I. 14. nr. 45. An. I. 1. p. 63. P. V. 3.
 χειμαίνει δὲ βαρὺς. P. πυμαίνει δὲ βαρὺ. Br. Vid. ad nr. 157. —
 Nr. 168. ποσιδίππ. Br. II. 48. nr. 10. An. II. 1. p. 142. V. 1.
 περιεκάστου. P. φέρ' ἐραστῶν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. φιλακρήτου
 suspicabar olim, quod, quamvis Mimnermi ingenio accommodatum,
 paulo longius tamen a Cod. ductibus abest. Nunc φιλεράστου reposui,
 quod etiam magis convenit poëtae, qui *nīl sine amore jocisque ju-
 cundum* esse censebat. V. Horat. I. Epist. VI. 65. Phillet. p. 179.
 nr. 210. ἡ φιλέραστος Νικιάς. Meleager p. 108. nr. 144. ἡ φιλέραστος
 Ζηνοφίλα. V. 3. ἐμόν. P. ἐμοῦ. Br. ἔκτον ἐκάστου. P. ἐαυτοῦ. Br.
 Sincera est Cod. lectio. Junge: ἐκάστου ὅστις ἐρῶν ἔτυχε. V. 4.
 εἶπας. si sincerum est, explicata, *id diserte dicens, indicans*. Sed hoc
 friget. Malim etiam nunc, τὸν δ' ἔκτον ἐκάστου εἶπαις. quod respon-
 det imperativo εἰπόν γ. 5^ο. V. 8. 9. Sensus esse puto in versibus
 male depravatis: unum poculum tibi, o Venus, bibam; reliqua autem
 jam sine numero. In hunc sensum corrigendum existimo: τὰλλα δ',
 Ἐρωτες, Ὡς νήφοντ' ἀριθμεῖν, οὐχὶ λίην ἄχαρι; aut, quod malim,
 sine interrogatione: ναίχι λίην ἄχαρι. Brunkio emendandi conatus in
 hoc disticho male cessit.

Nr. 169. διοσκορίδ. Br. I. 493. nr. 4. An. I. 2. p. 368. V. 1.
 Θεόδωρε. P. Διόδωρε. Br. et omnia, quae vidi apogrr. ὅσον. P. ὅσον.
 Br. qui in Lectt. corrigit: ἀλλ' ὅσον εἰπεῖν. *dicis causa*. At lectionem
 Cod. tuetur Plato p. 222. nr. 100. ὅσον μόνον εἶπ' ὅτι καλὸς Ὀπταί.
 V. 2. ἐξέφυγον. P. οὐκ ἔφυγον. Br. c. Salm. in textu; in Lectt. enim
 tuetur lectionem Codicis. Haec mihi quoque videtur verissima, licet
 Vir doctissimus ad Vigerium p. 726. ed. sec. aliter sentiat. Verba

versus 2^{di} gloriantis sunt poëtae, qui se Theodori jugum excussisse putabat. At illis vocibus vix editis, novis se flammis sensit correptum, quibus adhuc laborans, jam novum sibi servitium imminere suspicatur.

Nr. 170. τ̃ αὐτ̃. Br. I. 494. nr. 5. An. I. 2. p. 369. V. 1. σπονδῆ καὶ λιβάνωτε καὶ ὁ κρητῆρι. P. σπονδῆ καὶ λιβανωτὲ καὶ οἱ κρ. Br. V. 2. τέρματ'. P. Br. In marg. Ap. G. R. ἔρματα i. e. ὑπερείσματα. Male. φιλήης τέρματα dictum, ut πείρατα. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 8. — Nr. 171. τ̃ αὐτ̃. Br. I. 494. nr. 6. An. I. 2. p. 370. V. 3. ὀλίγον τίνας. P. ὀλίγων ταινὰς. Br. ὀλίγον servari posse videtur. — Nr. 172. εὐήνου. Br. I. 165. nr. 6. An. I. 1. p. 322. In Plan. p. 486. St. ἀθλον. V. 1. δυολυτρῶ. P. ἐκ δὲ ὀλίθρων. Br. in textu. In Lectt. ἐκ δύο λυγρῶν. ἐκ δύο λοιπόν. Plan. — Nr. 173. φιλοδήμου. Br. II. 83. nr. 1. An. II. 1. p. 211. V. 2. Δημῷ, ἡ. notandus hiatus, cui medendi ratio non apparet. V. 3. οὐ μὰ σέ. P. οὐ μὰ σε. Br. V. 4. ἦν εἰπεῖν. P. ἦν. Br. i. e. ὁποτέραν. V. 5. δημάριον. P. δημαρίον. Br. c. Petito. — Nr. 174. φρόντον. Br. II. 346. nr. 1. An. II. 3. p. 10. V. 1. κύρε. P. κύρε. Br. Versus rhythmus non satis elegans. Vix tamen existimaverim distinguendum esse: μέχρη τίνος πολεμῆϊς μ', ὃ φίλτατε; Κύρε, τί ποιεῖς; V. 3. ποιήσουσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Hermannus ad Orph. p. 768. corrigit: καὶ δὲ σε ποιήσουσ' αἱ τρ. Passovius autem in not. mst. καὶ ποιήσουσιν σ' αἱ τριχῆς. Vide tamen ad p. 565. nr. 410. vers. 6.

ωο
P. Nr. 175. στρατν. Br. II. 363. nr. 17. An. II. 3. p. 64. V. 1. ἑταίρους. P. ἑταίροις. Br. Illud restitui. V. 8. ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν. Vid. not. ad p. 525. nr. 125. — Nr. 176. τ̃ αὐτ̃. Br. l. c. nr. 18. An. l. c. p. 65. — Nr. 177. τ̃ αὐτ̃. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 66. V. 5. εἰ δὲ με. P. εἰ δ' ἐμέ. Br. — Nr. 178. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 364. nr. 20. An. II. 3. p. 67. V. 3. ὅτε νυκτὶ λαχνοῦται. Ex commemoratione solis occidui nata lectio, quam non vereor, ne quis tueri conetur loco Philostrati Imagg. II. 30. p. 808. de juvene Pelope, qui adstabat sinistro humero nudato: ὡς μὴ κρύπτοιο αὐτοῦ ἡ αὐγὴ· νύξ τε γὰρ (fortasse τᾶλλα) ἐπέχει, καὶ λαμπρύνεται τῷ ὤμῳ τὸ μενίσκιον, ὅσα ἡ νύξ τῷ ἐσπέρω. Ap. Stratonem Br. tentabat, ὅτε νυκτὶ σκοτοῦται,

metro reclamante, aut μῆλα λαχνοῦται c. Salmasio. Hoc probabilius, sed nimis abhorret a vestigiis membranarum. Nondum poenitet coniecisse: τοῦτον ἐγὼ φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε οἱ πτίλα χνοῦς τε. Dionys. Halic. T. VI. p. 1114. οὐ γὰρ δὴ τοι πλάσται μὲν καὶ γραφεῖς ἐν ὕλῃ φθαρτῇ χείροντες πονεῖν (Vulg. χείροντες πόνοις), ὥστε καὶ φλέβια, καὶ πτίλα, καὶ χνοῦς εἰς ἄκρον ἐξαργάξεσθαι. Sunt autem τὰ πτίλα, plumae, πτερὰ ἀπαλά. Hesych. Sophocl. ap. Clem. Alex. pag. 716. 8. οὐ χροσόμορφος, οὐκ ἐπημφισμένοσ Πτίλον κύκνειον. Aelian. H. An. III. 24. νεόττια τῶν πτίλων γυμνά. Ib. XII. 4. ἀναφύουσι πτίλα νεαρά καὶ ὠραῖα οἱ ἱέρακες. Etiam de pennis usurpatur. Themist. Or. XXIV. p. 306. B. καθάπερ τῷ κολουῶ περιτίθηναι ὁ μῦθος τὰ πτίλα . . . ἀλλότριον αὐτοῦ περιεργαζόμενος κόσμον. De alis quoque. Lycophr. v. 25. λευκὰ πτίλα. Philostrate in poematio edito a Boisson. ad Vit. Marin. p. 70. μὴ τάνυε τὰ πτίλα. Eugenian. ap. Bandin. in Cat. Mœc. gr. T. I. p. 24. Ἡοῦς . . . διαδραμούσης Πηγάσου κραιπνοῖς πτίλοις. Jam, ut πτερόν de barba dicitur ap. Lucian. T. III. p. 256. de cinaedo: περιτετιλμένον τοῦ πώγωνος τὰ πτερὰ. sic etiam πτίλον. Ad pueros laeves pertinere videtur glossa Hesychii: ἀπτίλους, λείους. Vulgo: ἀπτίλεις, λείεις. Horat. IV. Od. X. 2. insperatâ tuæ quum veniet pluma superbiae, ubi summus Bentlejus: „Pluma, ajunt Scholiastae, est prima barba, barba incipiens; quos sequuntur Lambinus, Cruquius, Torrentius. At nemo „quisquam poetarum translatione hac usus est, ut barbam vocaret „plumam.“ Recte ibi Mitscherlichius Graecorum πτίλα comparavit.

Nr. 179. τ' αὐτ. Br. II. 364. nr. 21. An. II. 3. p. 69. V. 1. Scr. Ὠμοσά σοι. V. 3. δυσάπιστος. P. δύνπιστος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Cod. lectionem unice probat Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. pag. 89. anima contumacissima et minime morigera. V. 4. στίξετ' ἀγ. P. στίξαι τάγ. Br. V. 5. κείνος δέ. P. κείνός γε. Br. c. Salm. — Nr. 180. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 22. An. I. c. p. 70. V. 3. ἐμόν. P. et plurima apogr. ἐμοῦ. Br.

P. Nr. 181. τ' αὐτ. Br. II. 364. nr. 23. An. II. 3. p. 71. — Nr. 182. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. p. 72. V. 4. μὲν δ' ἀλλ'. P. μὲν ἀλλ'. Br. Julian. Aegypt. p. 481. nr. 771. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' εὔρεν πίστιν. P. 257. nr. 349. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. Vid. Wyttenbach. Bibl. crit. III. 2. p. 40. — Nr. 183. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 25.

An. l. c. V. 1. εἴ με λῆβροισι χεῖλαι μὴ φίλοις. P. Quaedam apogr. χεῖλαις ἢ φίλοις. unde fluxit lectio Br. χεῖλαις, οὐ φίλοις. quam etiam in Apogr. G. R. reperi. Bene habet membr. lectio, modo φίλοις corrigas. V. 4. τὸ κηρόχυτον. P. τι κηρόχ. Br. Articulus bene habet: *cerea illa, quam nosti, imago.*

Nr. 184. Sine lemmate. Br. II. 365. nr. 26. An. II. 3. p. 74. V. 3. φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Ex Homer. Ἰλ. φ. 262. quem locum respexit Liban. T. IV. p. 1078. 5. πηγὴ κατὰ μέσον ἀνέβλυξε, ρεύμα γέροντα τοῦ κινουῦντος ὀξύτερον. ubi Schol. in marg. Morell. male subaudit πνεύματος. — Nr. 185. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 74. V. 2. παίδας. P. προσαφειμέθα. P. προσαφικόμεθα. Br. cum Salm. — Nr. 186. τ' αὐτ'. Br. II. 365. nr. 28. An. II. 3. p. 75. V. 1. ὀφρύα. In marg. Ap. G. R. ὀσφύα pro ὀσφύν. Forma ὀφρύα occurrit ap. Oppian. Cyn. IV. 405. Quint. Smyrn. IV. 361. Vid. ad p. 593. nr. 227. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. πυριχὴν. P. πυρίχην. Br. Vulgo πυρρίχην. Notabilis syncope, similis formae χερώνησος ap. Apoll. Rhod. I. 925. V. 5. post ἔσχατον distinguens Br. verba ἀλλὰ μέγιστον eum sequentibus junxit. Quod ob καὶ τότε fieri posse non videtur. Vide an fuerit: καλὸν οὐ φατὸν, ἀλλὰ μέγιστον. V. 6. τί σπάνις. P. non τίς σπάνις, ut Br. existimabat.

Nr. 187. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 29. An. II. 3. p. 76. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. ὀγκοτάτην. Marg. Cod. Lips. ὀξυτάτην. perperam. Illam superlativi formam Schneiderus excitavit in Lex. Gr. comparana ὀγκοτέρα ap. Aristotel. Problem. 38, 3. — V. 5. ἀμφοτέρους, φθόγους sc. Agitur de τάσει pueri ἰσχυροτάτη, et de τάσει ipsius magistri, quae ὀγκοτάτη. Sic evanescunt difficultates, quibus olim hoc epigr. premi existimabam. — Nr. 188. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 30. An. II. 3. p. 78. V. 2. φίλει με λαβών. Verba sic collocata malim: καὶ οὐ λαβών με φίλει.

¶ Nr. 189. Br. II. 366. nr. 31. An. II. 3. p. 78. — Nr. 190. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 32. An. l. c. p. 79. V. 1. ὁ γράψας σε. P. σε om. Br. — Nr. 191. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. V. 1. οὐδ' ὕναρ. P. οὐκ ὕναρ. Br. Ne minimum quidem *barbae vestigium* fuisse significatur. V. 2. πῶς ἀνέβη. P. Br. τὸ δαιμόνιον est *fortuna*, h. l. *calamitas*, cum qua significatione ἀνέβη non bene conspirat. Suspiscabar;

πῶς δ' ἄρ' ἔβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον; Eurip. Hipp. v. 1371. καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει. Sed Ienius Schaeferus in not. mst. πῶς συνέβη τοῦτο τὸ δ. Saepe sic συν in αν abiit. Vid. Append. ad Soph. Antig. p. 156, ed. Erfurd. min.

Nr. 192. τ' αὐτ'. Br. II. 367. nr. 34. An. II. 3. p. 80. V. 4. παρὰ λιπαινομένη. P. ἄρτι λιπαινομένη, aut λιπαινομένων corr. Corn. de Pauw in not. mst. probabiliter. Cf. Theocr. Eid. II. 79. 80. — V. 5. ἀκυλλόπιστος. P. γοητής. P. γοητής. Br. c. Salm. Quum γοητης non a verbo descendat, sed a substantivo γόη, rectius scribitur γοητης, et γοητε. Caeterum hanc formam alibi non reperi. — Nr. 193. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 35. An. I. c. p. 82. V. 1. οὐδὲ σμυρναῖαι νεμέσεις ὅτι σοὶ τι λέγουσιν Ἀ. νοεῖς. P. οὐ σοι σμ. νεμ. οὐ σοὶ γε λέγουσιν Ἀρ. νοεῖ. Br. c. Salm. In Lectt. autem Cod. lectionem restituendam existimat, hoc sensu: οὐδὲ νοεῖς Ἀ. ὅτι σμυρναῖαι νεμέσεις σοὶ τι λέγουσιν; quod a Stratonis facilitate et elegantia longe abhorret. Scripsi: ὃ τι σῖγα λέγουσιν. Sic ap. Lucian. Hermotim. §. 80. T. IV. p. 107. τι σί γε. Graevius correxit, τί σιγᾶς; cui correctioni Gesnerus frustra obloquitur. Ibi tamen praeterea, orationis nectendae causa, legendum videtur: τί σιγᾶς, ὃ ἔρμότης; εἰ θέλεις, διηγῆσομαι. . . De σῖγα λέγειν, quin bene dictum sit, dubitare noli. Jo. Chrysost. T. III. p. 383. E. σιγῶν ἐντεῦθεν ἀφίησι φωνήν, ἅπασι παραινῶν, μὴ ποιῆτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθῃτε τοιαῦτα. quae cum similibus laudat Valken. ad N. T. p. 327. Meleager p. 587. nr. 122. σιγῶν ὄμμασι τέρπνὰ λαλεῖ. Id. p. 577. nr. 63. σιγῶν Ἑράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾶ.

Nr. 194. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 367. nr. 36. An. II. 3. p. 83. V. 2. ἤρπαζεν. P. Br. in textu. In Lectt. ἤρπαζε corrigit idem. At saepe numero in his epigrammatis debilis positio littera paragogica roboratur. V. 4. διηγορίας. P. διανορίας. Br. quem cf. ad Aristoph. Plut. 1170. T. I. p. 289. V. 5. καὶ μὰ εἰ. P. καὶ μὰ σε. Br. — εἰ ἐσαθρ. P. ἦν. Br. — Nr. 195. τ' αὐτ'. Br. II. 367. nr. 37. An. II. 3. p. 85. V. 5. εὐγενέτας. P. εὐγενίας. Br. ἀλκῆς οὐ. σπάνις εὐγενέτας. Euripid. Androm. v. 772. et alibi.

P. Nr. 196. τ' αὐτ'. Br. II. 368. nr. 38. An. II. 3. p. 85. — Nr. 197. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 39. An. I. c. p. 86. V. 3. πρῶτός που

ἐπ' ἀνδρήροισιν. P. Br. κήποισιν ἐπ' εὐνδροισιν. Salmas. corrigebat temere. Cf. Schneider. Peric. cr. p. 75. ὄραθεις. P. ὄρασθεις. Br. qui in Lectt. ὄραθεις corrigit. — Nr. 198. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 40. An. l. c. V. 1. προστάσω. P. προτάσω. Br. Salm. — Nr. 199. Br. l. c. nr. 41. An. l. c. p. 87. V. 3. χῶς λύχνος. P. χῶ. Br. V. 4. πολλάκις. P. πολλάκι. Br. V. 6. τὸν ὑδροχόον. Ganymedem. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 258.

Nr. 200. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 42. An. II. 5. p. 87. V. 2. ἐκ χειρός. P. ἐκ χειρός. Br. — Nr. 201. sine auctoris nomine. Br. l. c. nr. 43. An. l. c. p. 88. — Nr. 202. Nec huic epigrammati nomen adscriptum. Br. l. c. nr. 44. An. l. c. p. 89. V. 1. ἀγαγὲν δέ με. P. ἄγαγέ με. Br. V. 3. ῥίμψα δ' ἀπό. Fortasse, majore distinctione in fine v. 2^{di} deleta, scribendum: ῥίμψ' ἰδ' ἀπό Σμ. verbis cum ἄγαγς conjunctis. V. 3. ἔδραμεν ἄν μου. P. ἔδραμον ἡ μου. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Codicis lectionem restitui, distinctione mutata: si *Zetes et Calais tecum currendo certassent, post me remansissent*. Alexis ap. Athen. L. VI. p. 244. E. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ, Ἡ τοῖς Βορεάδαις, ἣ εἰ τι θᾶττον ἔτι τρέχει. Cf. Additam. An. in Athen. p. 150. Theogn. 535. ὠκύτερος δ' εἰρησθα πόδας ταχέων Ἀρπυιῶν, Καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ ἴσι πόδες. Tyrtæus Eleg. III. 4. εἰ . . . νικῶν θέων Θρηϊκίον Βορέην. — V. 4. ὕστερον εἰ ζητεῖς. P. ὕστερος ἢ Ζήτης. Br. qua lectione hujus distichi elegantia prorsus corrumpitur.

ῥ Nr. 203. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 45. An. II. 3. p. 90. V. 1. exhibui lectionem Cod. in quam Br. c. Salmas. grassatus exhibuit: οὐκ ἐθέλων φιλεῖς με, φιλῶ σ' ἐγώ. V. 2. ἀπάγω. P. ἐπάγω. Br. c. Salm. *Appropinquandi, accedendi sensu*, quo usitatius ἐπαγεσθα. Activum in locutione ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις et similibus passim occurrit ap. Polybium, Herodianum et alios. — Nr. 204. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 46. An. l. c. p. 90. V. 1. χαλκείον. P. χαλκείων. Br. V. 3. οὐκα μύκασιν. P. οὐκα μύκησιν. Br. — Nr. 205. τ' αὐτοῦ. Br. II. 370. nr. 47. An. II. 3. p. 92. V. 1. ἀπαλὸς ὄλως. P. sed litteris apposis error emendatus. V. 3. ἀφύλακτοις. P. ἀφύλακτοι. Br. c. Salm. in Apogr. G. R. ubi praeterea in marg. corrigitur: νῦν δ' ἀφύλακτος ὄμμεσξ, ἦν δ'. — Nr. 206. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. Mutilum ab initio esse censet Br. At si prima verba haberemus emendata, nihil

fortasse deesse videretur. V. 1. ἦν τοῦτω φωνῆς. P. ἦν τοῦτο φρονέως. marg. apogr. Lips. ἦν που τι φρονέω. marg. Apogr. G. R. Lusus est, ut in Luciani Asino, verbis de palaestra puerili ad Veneris palaestram translatis. Prima verba fortasse sic corrigas: ἦν τοῦτ', ὃ φίλ', ὀκνήσ. — V. 5. ὅχλ. P. ὅχλει. Br. in textu ex conj. Salm. quam in Lectt. damnans, ὅχλου corrigit, i. e. κινού, ενε.

Nr. 207. τ' αὐτ. Br. II. 370. nr. 49. An. II. 3. p. 94. V. 1. σαῦραν. P. Br. σαύραν scripsi. Vid. ad p. 569. nr. 3. v. 5. — V. 5. ἀναδυομένην. Respicitur ad Venerem 'Αναδυομένην' quare maiore initiali scripsi. V. 3. ταύτης. P. ταύτην. Br. τότ' ἐν. P. ποτ' ἐν. Br. Cod. lectionem revocavi: *tunc in illo dearum certamine*. V. 4. ταύτη προκατεκρίνε. P. ταύτης οὐ προέκρινε. Br. ex emendatione Salm. In προκατεκρίνε cave quid mutes; prima enim propter vocabuli longitudinem producitur; fortasse etiam ταύτη Codicis tuearis analogiā aliorum quorundam compositorum cum praepos. πρό, quae dativum adsciscunt; malim tamen ταύτης cum Salmasio: *tres illas deas huic posthabuisset*. Interrogandi signum in editione nostra permutandum cum puncto. Ut autem in προεκρίνειν praepositio interdum abundare videtur, (οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλ' ἐπὶ συγκρίσεως ἢ ὑπερθέσεως, ut prudenter monuit cl. Coray ad Isocr. T. II. p. 51.), sic etiam in προκατεκρίνειν.

Nr. 208. τ' αὐτ. Br. II. 370. nr. 50. An. II. 3. p. 94. V. 2. ἀναθλίψει. P. ἀναθλίψει. Br. ob sequentia futura. Sed vid. ad p. 122. nr. 228. ad pag. 237. nr. 205. v. 4. — Nr. 209. τ' αὐτ. Br. l. c. p. 371. nr. 51. An. II. 3. p. 96. V. 2. μὴ δεισης. P. μὴ δεισης. plurima apogr. μὴδ' εἴης. Br. verissime. P. V. 5. πορνικά φιλήματα. P. προῦνεια λαλήματα. Br. cum Salm. quae correctio in plura apographa transiit. In marg. Apogr. Lips. πορνικά κείνα tentatur, quod lectioni Salmasii non praeferendum. Vid. Interpp. Hesychii in προῦνικοι. T. II. p. 1060. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 146. — πρὸ ἔργων. P. πρὸς ἔργ. marg. Ap. Lips. De hiatu nihil tinendum. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 4. φίλημα. Aut hoc vocabulum, aut versu praecedente φιλήματα depravatum. θίγημα scribendum, aut θιγήματα. Hoc malim. κνίσμα et φίλημα jungit Aelian. H. An. I. 2. pag. 7. Xenoph. Ephes. III. 2. p. 54. καὶ τὰ πρῶτά γε τοῦ ἔρωτος ὁδοιπορεῖ φίλήματα, καὶ ψαῖσματα, καὶ πολλὰ παρ' ἐμοῦ δάκρυα.

Nr. 210. τ' αὐτ'. Br. II. 370. nr. 52. An. II. 3. p. 97. Cf. Ausonii epigr. nr. CXIX. V. 3. εἰς μέσος γὰρ ὑπουργεῖ. P. ὅς μὲν ὑπουργεῖ. Br. Scripsi: ὅς γάρ. i. e. οὗτος. ut nr. 211. v. 5. Facile pronomen excidere potuit post μέσος. Hoc igitur ob correctionis lenitatem et ob rhythmum bucolicum praetuli conjecturae Schaeferi Meletem. p. 76. καὶ μὴν οὐ ψεῦδος· δυοῖν εἰς μέσος γὰρ ὑπουργεῖ. —

Nr. 211. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 53. An. I. c. p. 97. V. 2. αἰδεῖσαι. P. αἶν δέισαι. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 6. μὴ δέ. P. V. 8. Scribe πούκ, ut est in Cod. quod me fugisse piget. Vid. ad pag. 565.

nr. 408. v. 4. — Nr. 212. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 54. An. I. c. p. 99. V. 2. εἶπον. P. Br. in textu; in Lectt. εἰπόν. — μὴ δ' ὀδυναί. P. μὴ σ' ὀδυνώ. Br. in textu; in Lectt. μὴδ' ὀδυνώ. dic aperte, ne doleas, quid vis? Sic Salmas. in Ap. G. R. V. 5. τὴν χεῖρά μοι. P. χέρα. Br. V. 5. φίλης. P. φίλαι. Br.

Nr. 213. τ' αὐτ'. Br. II. 572. nr. 55. An. II. 3. pag. 100. V. 1. τὴν ὀσφύα. Vid. ad p. 597. nr. 186. — Nr. 214. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 56. An. I. c. p. 101. — Nr. 215. sine auctoris nomine, Br. I. c. nr. 57. An. I. c. p. 101. V. 2. κύρις. nihil videtur diversum a Κύρις, nr. 206. et 213. In marg. Ap. G. R. Κῆρι corrigitur. Sed in hoc nomine posterior syllaba corripitur. — Nr. 216. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 58. An. I. c. p. 101. V. 1. κεύτονος. P. καὶ εὐτονος. Br. c. plurimis Apogr. V. 2. ὅλον. P. ὅλως. Br. c. aliis. Brevis syllaba si non ferenda est in caesura, scribe: ἦνίκα δ' ἐχθὲς ἔην. Sic etiam Passovius in not. mat. Friedemann. de Med. Pent. Syll. pag. 310. μὴδὲν ὅλως corrigit.

Nr. 217. τ' αὐτ'. Br. II. 572. nr. 59. An. II. 3. p. 102. V. 1. ἐπὶ στρατιῆς. P. στρατιήν. Br. c. marg. Ap. G. R. Vid. ad p. 185. nr. 237. v. 5. — V. 2. οὕτως. P. οὗτος. Br. ὄρω. P. ὄρα. Br. c. Salm. Junxi, οὗτος, ὄρα. ut ap. Aristoph. Plut. v. 439. οὗτος, τί δράς; Pherecrates Comicus ap. Harpocr. V. Κολωνίτας. Οὗτος, πόθεν ἦκεις εἰς Κολωνόν; Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. — P. V. 5. μακάριστος. P. ὁστιποτε. Ib. ὅτις ποτέ. Br. qui haec verba junxit cum τερπόμενοι. Cum praecedentibus potius neotenda. Sic p. 606. nr. 249. ἐρῶ' ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας, ὅποι ποτέ, δράπετι, σίμβλους. De ὅστις et ὅτις vid. supra p. 485. nr. 502. — V. 6. τοίω . . πατρώκλω. P.

Nr. 218. τ' αὐτοῦ. Br. II. 375. nr. 60. An. II. 3. p. 103. V. 2. ταῦτα σύ. P. τοῦτο σύ. Br. Saepe ταῦτα ad unam rem refertur. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. — Nr. 219. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 61. An. I. c. V. 1. verba, καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι, admirantis sunt. Fortasse tamen interrogandi signum addendum cum Schaefero. V. 2. τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως; Br. Vitiosam distinctionem mutavi. V. 4. χρυσῶν. quaedam apogr. χρυσίων. P. 92. nr. 31. οὐ χρυσός, χρυσοῦς δ' ἦλθε φέρων ἑκατόν. Cf. p. 605. nr. 239. Pollux IX. 59. p. 1024. εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ. V. 6. τί θέλει. Vid. ad p. 575. nr. 43. v. 2.

Nr. 220. τ' αὐτ'. Br. II. 373. nr. 62. An. II. 3. p. 104. — Nr. 221. Br. I. c. nr. 63. An. I. c. V. 3. στήχε. P. μὴ ^{μς} δεθιγῇ. P. μηδὲ μεθείης. Br. cum Salm. — V. 5. φείδεο. Nonn. Dion. XIII. p. 364. 4. σοφὸν ὄρνιν ἐπύργαφε . . . φειδυμένοις ὀνύχεσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα. — Nr. 222. sine auctoris nomine. Br. II. 374. nr. 64. An. I. c. V. 3. τῇ χειρὶ. P. τῇ χειρὶ. Br. κόκκους an κόκκους ambiguous in P. V. 5. ὅς δέ. P. non ὡς δέ, quod existimabat Br. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. ποσίν. P. ποσσίν. Br. V. 6. ἐμπλέξας. P. ἀμπλέξας. Br. Orph. Argon. 1095. πῆχεας ἀμπλέξαντες. — χειρὶ. P. χειρὶ. Br. V. 7. ἀπάλαιστος. P. non ἀπάλαιστρος, ut Br. putat. Vid. ad p. 119. nr. 214. — V. 8. φησί. P. φημί. Br. frustra. Iis, quae in Animadverss. monui de pleonasmo verborum φησί, εἰπέ, et similia, adde Lobeck. ad Soph. Aj. p. 335. et Heindorf. ad Platon. IV. p. 96.

P. Nr. 223. τ' αὐτ'. Br. II. 374. nr. 65. An. II. 3. p. 106. — Nr. 224. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 66. An. I. c. p. 107. V. 1. ἀπὸ πρώτης. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 42. V. 3. ἐν σοί. P. ἐν σοί. Br. V. 4. κύρια. P. καίρια. Br. — V. 5. ἀφύλακτα. Suspica-bar: εἰ δ' ἀσύνακτα μίμνενον ἀλλήλων. *sejuncta a se invicem*; quod verba ἀρμωσθίντα respondet. Sed vulgata fortasse non sollicitanda. Amor et Pulchritudo, alati ambo, conjuncti et compositi sese invicem observant atque custodiunt. Quae custodia nisi adsit, celeriter au-fugiunt. — ἀλλήλων. Br. conjunxit cum ὥχετο; manifestum est, genitivum ab ἀφύλακτα pendere. — Nr. 225. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. p. 108. V. 3. καρποδόχον μητέρος. P. δημήτερος. Br. cum apographis.

Nr. 226. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 68. An. I. c. p. 109. V. 1. μυδαλίοντα. P. μυδαλίοντα. Br. Novimus μυδαλίος, μυδαλίον, non autem μυδαλίον. Μυδαλίος dicitur et μυδαλίος, ut υαλίος et υαλίος. μυδόεις occurrit ap. Nicandr. Ther. 362. V. 2. ἄγρυπον. P. V. 3. ἦ με κατοῦν. P. ἦ με πόθος. Br. Verum esse, ἦ με κατ' οὖν ἰδαίμασσε, docuit Vir praestantissimus ad Longum p. 417. Cf. Koen. ad Greg. Cor. pag. 447. ed. Lips. Epicharm. ap. Athen. L. VII. pag. 277. F. γλυκὺν ἐπ' ὧν ἐπιόμεσθ' οἶνον. Plato. Phaedo. p. 71. D. ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γηγόμενον; — V. 4. ἐσιδιῃ ἐφεσον. P. εἰς ἰδίην ἐφυγεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἐς in εἰς, et distinctionem in sine versus positam delevi. V. 5. θεόδωρος. P. Διόδωρος. Br. ut p. 595. nr. 169. Theodorum puerum Strato iterum commemorat p. 605. nr. 247. — V. 6. κοίτας. P. κοῖτας. Br. De accusativo primae declinationis interdum correpto, nec solum ap. Dorienses, dixi ad p. 89. nr. 13. v. 6. Evitare hoc poterat Strato scribens: κοίτας μονολεχεῖς οὐκέτ' ἀνεξόμεθα.

Nr. 227. τ αὐτ. Br. II. 375. nr. 69. An. II. 3. p. 110. — Nr. 228. nomine auctoris non adscripto. Br. I. c. nr. 70. An. I. c. p. 111. V. 2. φέρει. P. φέρει. Br. V. 3. παρήλικα καί. P. καί om. Br. — Nr. 229. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 71. An. I. c. nr. 112. V. 2. ὑστερόνον. P. ὑστερόπονν. Br. c. Salm. Orpheus Argon. v. 1167. ἐπεὶ νῦν οἱ αἰὲν Ἑρηνὺς ... ὑστερόπους ἔπεται. Alio sensu Aristoph. Lysistr. 326. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 5. ἐλήλυθε. P. ἐπήλυθε. Br. c. Toupio, sine causa idonea.

¶ Nr. 230. καλλιμα. Br. I. 463. nr. 8. An. I. 2. p. 260. V. 1. ἐμ' ὀχθεῖ. P. ἐμ' ἔχθει. Br. c. Benth. Sic est etiam in Apogr. Voss. V. 3. ναίχι. P. Br. ναιχι editur in Soph. Oed. Tyr. 676. idque ad analogiam adverbii οὐχί et aliorum. Veteres tamen Grammatici in ναίχι conspirant. Vid. Etymol. M. in νόσφι p. 550. ed. Lips. Stephan. in Append. ad Scr. de Dial. Attic. p. 227. s. Ap. Suidam T. II. p. 602. etiam ναιχι editum. V. 4. καὶ ἄ ποθ' ἡράσθης. P. καὶ οὐ ποτ' ἡράσθης. Br. c. editt. Theocr. Eid. VIII. 59. ὦ πάτερ, ὃ Ζεῦ, οὐ μόνος ἡράσθην, καὶ σὺ γυναικοφίλας. — Nr. 231. στρατών. Br. II. 376. nr. 72. An. II. 3. p. 113. V. 3. εὐφρονα. P. ἄφρονα. Br. Causam mutationis satis gravem non videbam. V. 4. πατρὸς θανάτου.

P. ἀθανάτου. Br. — Nr. 232. σκυθίν. Br. II. 104. nr. 2. An. II. 1. p. 276. V. 2. ἐντέτασ' αἰδώς ἀν. P. ἐντέτασαι δ' ὡς ἄν. Br. c. apogr. V. 3. ὅτε νεμεσ. P. Br. μοι interposuit. — Nr. 233. φρόντων. Br. II. 346. nr. 2. An. II. 3. p. 11. Vocabula in hoc epigrammate litteris sejunctionibus excusa, tituli sunt fabularum Menandri.

Nr. 234. σφράτων. Br. II. 376. nr. 73. An. II. 3. p. 114. In Plan. p. 472. Meleagro inscribitur. V. 1. γίγνωσκ' ὅτι. P. γίγνωσχ'. Br. c. Plan. — V. 2. ἐρρίφη. P. ἐρίφη. Pl. Br. V. 4. ὁμη φθ. P. ὁμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὁμη. Vid. Albert. ad Hesych. in ὁμα. Bentl. ad Callim. Fr. 293. — ἐξεμάρανε. P. Br. ἐξεμάραν' ὁ χρ. Pl. Vid. ad p. 589. nr. 132. v. 5. — Nr. 235. τ' αὐτ. Br. II. 376. nr. 74. An. II. 3. p. 114. — Nr. 236. τ' αὐτ. Br. l. c. nr. 75. An. l. c. p. 115. V. 3. φάτνη ρόδα. P. Br. in Lectt. corrigat, φάτνη ἐπι. Parum probabiliter; quamvis merito quis miretur rosas in praesepe servatas, cane custode appposito. Quanto aptius Lucian. in Timon. §. 14. καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ κύνα, μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν περιδῶν, μήτε τῷ ἴππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. Cf. eund. Adv. Indoct. §. 30. — Nr. 237. τ' αὐτ. Br. l. c. nr. 76. An. l. c. p. 115. V. 3. οὐδέ με. P. οὐδ' ἐμέ. Br.

P. Nr. 238. sine auctoris nomine. Br. II. 377. nr. 77. An. II. 3. p. 116. V. 3. δὲ οἱ αὐτοί. P. δ' ἄρ' οἱ αὐτοί, malim ad hiatum tollendum. V. 6. ἴσταται ὁ πρ. P. ἀντίον Br. tacite in textu posuit, sensu reclamante. Junge: ὁ ἄλλοτε προδιδοὺς (ille qui se priorem ineundum praebeuit) ἴσταται ἄλλοτε πάλιν ὀπισθε, idem mox init alterum. V. 7. ἴσται. P. Br.

Nr. 239. τ' αὐτ. Br. II. 377. nr. 78. An. II. 3. p. 117. V. 1. δῶσω καὶ εἴκοσι δ' ἀντία ἔξεις. P. et sic Plan. nisi quod ibi ἀντίνα legitur. δέκα δεξο καὶ εἴκοσιν· ἀντία δ' ἔξεις. Br. V. 2. χρυσούς. P. χρυσός. Br. c. Plan. ubi sic distinguitur: ἀρκεῖ σοι χρυσός; Brunkius interrogandi notam sustulit, de brevi securus. Fortasse scribendum, mutatione minima: πέντ' αἰτεῖς, δέκα δῶσω· εἴκοσι δ' ἀντί· ἀφέξεις. Ἀρκεῖ σοι χρυσός; ἤρκισσε καὶ Δανάη. Quinque drachmas postulas? Decem tibi dabo; quin viginti statim accipies. Num aureo statere contenta es? Etiam Danaë χρυσῷ contenta fuit. Χρυσούς (vid. ad

nr. 219. v. 4.) viginti drachmas valebat. Meineckius in Cur. crit. ad Comic. Fragm. p. 19. not. 1. legit et distinguit: ^{α.} πέντ' αἰτέις; ^{β.} δέκα ^{α.} θός καὶ εἰκοσιν· ἀντία δ' ἔξει. ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάη. „Decem drachmas postulas. Imo decem et viginti mihi praebe, et „anteriora tibi dabo. Jam ille, cui hoc pretium nimium videbatur, „respondet: ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς. sufficit tibi aureus, quippe quo ipsa „Danaë contenta fuit.“ Haec mihi non satis videntur perspicua. Caeterum ad sensum cf. Theophyl. Simocatt. Epist. LXXXI. in cujus initio legendum: εἰ μὲν τι (vulg. τοι) τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμώτερον.

Nr. 240. Auctoris nomen non adscriptum. Br. II. 377. nr. 79. An. I. c. p. 117. V. 1. πολιαὶ αἱ ἐπὶ κρ. P. πολιαὶ ἐπὶ τοῖς. Br. c. Salm. ubi friget articulus. Scripsi cum Hermann. ad Orph. p. 771. πολιαὶ μὲν ἐπὶ. V. 3. θε με. P. δ' ἐμέ. Br. — Nr. 241. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 80. An. I. c. p. 118. V. 1. πεπόηκας. P. πεποίηκας. Br. Fortasse scribendum: ἄγμιστρον προέηκας. ἔχεις ἐμὲ δ' ἰχθύα, τέκνον. V. 2. autem ὅποι. — Nr. 242. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 81. An. I. c. p. 118. Dedi supra p. 510. nr. 21. ex diversa recensione. V. 1. σαῦραν. P. Br. — ἀνιμ' ἔδειξας. P. Ἀλκιμ' ἔδ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — Nr. 243. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. p. 119. V. 1. ἀπόλωλε. P. ἀπολώλεκε. Br. Ultima syllaba omissa ob sequens καί. V. 2. ποίει. P. ποίει. Br. Obscuro lusui in ποδάγραν et κρεάγραν fortasse lux affulget ex Eustath. ad Ἰλ. p. 645. 43. τὴν δὲ κρεάγραν καὶ ἄρπαγα καὶ λύκον ὁ Πανσανίας καλεῖσθαι φησι. λύκοι appellantur etiam paedicones. Vid. p. 537. nr. 216. v. 5. p. 606. nr. 250. v. 2. Animadverss. II. 3. p. 123.

Nr. 244. τ' αὐτ'. Br. II. 377. nr. 83. An. II. 3. p. 119. V. 2. ξανθὸν εὐθύς. P. Br. Ne brevis syllaba relinqueretur in caesura, addidi δ' cum Hermanno ad Orph. p. 768. ὅλος. P. ὅλως. Br. quae mutatio non videtur necessaria esse. — Nr. 245. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 84. An. I. c. p. 119. — Nr. 246. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 85. An. I. c. p. 120. V. 1. γιλεῖ οὐκ. P. Br. Hiatus sustuli, πούκ οἶδα scribeus; qua correctione etiam melius vincitur oratio. V. 3. ἀποστίχει. P. ἀποστειχει. Br. Sic nr. 221. v. 3.

Nr. 247. τ' αὐτ'. Br. II. 378. nr. 86. An. II. 3. p. 120. V. 1. ἐπὶ τροίῃ. P. τροίην. Br. P. V. 5. τέλει μοι. P. τελεῖς μοι. Br. cum Salm. in Ap. G. R. V. 6. νῦν δ' ἄγε πεινώμεν καὶ διὰ μηριόνην. P. ἄγ' ἐπαινώμεν καὶ διαμηριόνην. Br. c. Reiskio; quod mihi non magis verum videtur, quam Toupii commentum: νῦν δ' ἄγε πίνωμεν καὶ διαμηρίσομεν. quamquam πίνων et πεινῶν inter se permutantur ap. Aristoph. Lysistr. 279. Plut. 297. Cf. supra ad p. 548. nr. 309. v. 5. Requiritur aliquid, quod respondeat verbis, ἄλλα δ' ἐταιρόσσνος. Suspexabar: νῦν δ' ἄγ' ἐταιρῶμεν. quod verbum de usu venereo usurpatur; nec solum de mulieribus. Etym. M. p. 349. ed. Lips. ἐταιρήσας, πορνήσας· ἐταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορνευκώς. Athen. L. VI. p. 260. E. οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι, πώγωνας ἔχουσι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐταιρουμένους· αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρεῖχον. Liban. Tom. III. p. 361. 6. ἐκ τίνος γὰρ δὴ δικαίου φῆς πάντας ὀρχηστάς ἐταιρηκέναι; Themist. Or. XXVIII. p. 342. A. καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνους τοὺς εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶντας προσήγοντο καὶ ἐχειροῦντο. ἀλλὰ καὶ τὸν σκυτοτόμον ἑξανίστων ἀπὸ τῶν σκυτῶν ... καὶ τὸν ἐταιροῦντα ἀπὸ τοῦ οἰκήματος. Vid. Solonis legem ap. Aeschin. c. Timarch. p. 34. et 44. Suid. T. I. p. 547. Δημοχάρης ... περὶ οὗ Τίμαιος φησιν, ἐταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος. Id. in ἡταιρηκεν et ἐταιρηκώς. T. II. p. 82. — Nr. 248. τ' αὐτ'. Br. II. 378. nr. 87. An. II. 3. p. 121. V. 2. μὴ δ'. P. V. 4. εἰ δ' ἀρέσει, τὴν σήμερον sc. — Nr. 249. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 88. An. I. c. V. 5. σίμβλους. P. σίμβλους. Br. c. Salm.

Nr. 250. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 89. An. II. 3. p. 123. V. 1. ἐπίκωμος. P. ἐπὶ κῶμον. Br. Alciph. I. Epist. XXXVII. p. 164. καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμησόμενος ἐφοῖτα. Athen. L. V. p. 180. A. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην οἷς ἀσχημονεῖ. ubi etiam ἐπὶ κῶμον fuit editum. Vid. Schweigh. Tom. III. p. 80. — μεταδόρπιον. P. μεταδόρπιος. Br. in Lectt. — Nr. 251. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 90. An. I. c. p. 123. V. 2. ses γάρ. P. ἦς γάρ. Br. c. Schneidero. V. 3. ὅπισθεν. P. ὀπίθεν. Br. Sic p. 374. nr. 115. p. 569. nr. 7. Facete hic versus huc translatus ex Od. λ. 66. V. 4. ἔστω. P. Superscriptum ἰ, tam tenui ductu, ut vix appareat. ἔστω tamen non videtur sollicitandum esse. — Nr. 252.

τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 91. An. I. c. p. 124. V. 1. ταῖ λαμπ. P. Br. Scr. τῇ. V. 4. πωλήσω γε. P. Br. *versari est πωλεῖσθαι*. Toup. ad Suid. T. I. p. 349. ed. Oxon. lectores remittit ad Salmas. de Jure Attic. c. 13. p. 352. qui liber nunc non ad manus est. Mihi Salmasii conjectura *πωλήσω* arridet.

Nr. 253. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 92. An. II. 3. p. 125. In Analectis defectus signum appositum. V. 1. παύσης. P. παύση. Br. cum Salm. In illa sensus obscuritate non ausus sum quidquam mutare. Fortasse inter duo haec disticha unum excidit. — Nr. 254. Br. II. 380. nr. 93. An. II. 3. p. 125. V. 1. καταστίλβειν. P. καταστίλβων. Br. P. V. 3. οὐ δύναμ' εἰπεῖν. P. Scripsi, οὐ δύνατ' εἶναι, cum Klotzio, hoc uno in loco feliciter conjectante. V. 4. οὐ δύναται. P. οὐ πέλεται. Br. c. Salm. quod per se concidit, vera lectione v. 3to restituta. V. 5. πολλοῦ. P. πολλῷ. Br. V. 6. μόνως. P. μόνον. Br. Illud restitui, quod sine causa mutatum est. V. 6. πόσους. P. τόσους. Br. qui verba sic distincta dedit: ἔσχε μόνον, θεὸς ὦν· πηλίκος, ὃς δὲ τόσους. Interpunctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst.

Nr. 255. τ' αὐτ'. Br. II. 380. nr. 94. An. II. 3. p. 126. V. 1. οὐδ' αὐτῇ. P. Br. Fortasse, οὐκ αὐτῇ. V. 2. ῥήμασιν. P. ῥήματος. Br. cum Salm. recte. V. 4. μή τι π. δύνασαι. affirmative extulit Br. quum sit interrogatio: *num habes, quod huic argumento opponas?* Plato in Lys. p. 208. E. μῶν μή τι ἡδίκηκας τὸν πατέρα; — Nr. 256. μελεάγρε. Br. I. 3. nr. 2. An. I. 1. p. 15. V. 1. χειρὶ. P. χειρὶ. Br. V. 2. ψυχαπάτην. P. Graef. ψυχαπάτης. Br. V. 3. κατέπλεξε. P. κατέπλεξεν. Br. V. 5. ἐπέπλεκεν ὡς ἀπ' ἀκάνθης εἰς ῥόδον. P. ἐπέπλεκεν, ὥς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης Ἦν ῥόδον. Br. Vir Doct. in Ephem. Jen. 1812. p. 180. corrigit: ὅς δ' ἀπ' ἀκ. Εἰς ῥόδον. εἰς enim, ut ὡς, inservire comparationi. Cf. Schaefer. ad Theocr. Eid. XIV. 28. qui usus vereor, ut huic loco satis conveniat. Mihi Melesagri ingenio accommodatum videtur, quod in marg. conieci: ὡς ἀπ' ἀκάνθης, ὡς ῥόδον. ut eadem res bis dicatur, primum per periphrasin, tum diserte. — V. 8. οὐλιάδην. P. Οὐδιάδην. Br. Cf. p. 583. nr. 95. v. 6. — V. 10. ἱμερτοὺς ἀρετῆς. Haec sincera non videntur. Graefus suspicatur in not. mst. Ἱμερίον δ' ἐρατοὺς κλ. aut, ἱμερτοὺς Ἱερατοῦς κλῶνας. ut hic versus, tamquam ἐπιφώνημα additus, de omnibus omnium puerorum floribus accipiat. Neutra harum conjecturarum mihi ex omni parte

satisfacit. Pueri nomen in ἀρετῆς videtur latere. V. 11. *μυρόπνονν*. P. *πυρόπνονν*. Br. cum plurimia apographia.

Nr. 257. τ' αὐτ. Br. I. 38. nr. 129. An. I. 1. p. 145. V. 2. ὄρχοῦρος. P. ἐρχοῦρος. Br. Codicis lectionem tuetur Albert. ad Hesych. ὄρκοι, δεσμοί, σφραγίδες. unde ὄρκάνη, εἰρκτή, φραγμός. Eurip. Bacch. 611. — σελίσιν. P. σελίσι. Br. V. 3. εἰς ἓνα μόχθον. P. Graef. εἰς ἓν ἄμοργμον. Br. cum Salm. V. 4. ὑμνοθέταν. P. Br. Per se bene dicitur μόχθος ὑμνοθέτης, sed in hac verborum conjunctione non dubitavi scribere, πάντων ὑμνοθετῶν. Cf. ad p. 82. in Meleagri Prooem. v. 2. Junge: Μελέαγρον βίβλω τᾷδε ἐνελιξάμενον τὸν ἐκ πάντων ὑμνοθετῶν ἡθροισμένον εἰς ἓνα (junctim) μόχθον ἐκτελέσαι. V. 7. δρακοντείοισιν ανωτοις. P. δρακοντείοισιν αὐτοις. Br. Emendavi, una littera mutata, δρακοντείοις ἴσα νῶτοις, quod Graefius in textu posuit. — Nr. 258. στρώτων. Br. II. 381. nr. 98. An. II. 3. p. 128. V. 5. φιλόπαισι. *puerorum amatoribus*. Sed propter ἄλλοις malim sane, ἄλλοισιν αἰεῖ, φίλε, παῖσι χαράσσω. V. 4. τίς μοι. P. τίς ἐμοί. Br. c. Salm. — ἀνίδωνε. P. ἐνίδωνε. Br. c. Salmasio.

XIII.

Διαφόρων μέτρων.

P. Nr. 1. γιλιππον πεντάμετρον μόνον. Br. II. 212. nr. 4. An. II. 2. p. 142. Ex solis pentametris concinnatum poema habemus in Heliodori Aethiop. III. 2. p. 173. In Inscriptione, quam dedimus in Append. nr. 140. Tom. II. p. 804. post duos pentametros hexameter sequitur. V. 5. ἐφαμέριοι. P. ἐφημέριοι. Br. V. 4. πᾶσι. P. Ob spondeum in altero hemistichio Br. c. marg. Ap. Lips. dedit: πᾶσιν ἐν μύθοις ἐργασίαις τε καλαῖς. V. 5. πᾶσι. P. πᾶσι σὴν φανεροῖς δύνανιν. Br. quam temeritatem nemo facile probabit. Versus ex decem longis syllabis constat. Cui si praecedens fuit similis, scribendum: ἐν πᾶσιν μύθοις ἐργοῖς τ' ἐν καλοῖς. — Nr. 2. φαιδίου τριμέτρον. Br. I. 261. nr. 2. An. I. 2. p. 187. V. 2. ἡλίκος. P. V. 3. κηφισιεύς. P. κηφισιεύς. Br. Vid. ad p. 376. nr. 129. v. 3. ὦ χάρις. P. ὦ χαρεῖς. Br. c. Reisk. et Benth. ad Callim. fr. p. 567.

Nr. 3. θεοκρίτου χολὸν τρίμετρον. Br. I. 382. nr. 20. An. I. 2. p. 207. V. 2. μή ποτ' ἔρχεν τῷ τύμβῳ. P. μὴ ποτέρχεν. Br. c. editt. Theocriti. V. 3. χρηστῷ. P. χρηστῷ. editt. nonnullae. — Nr. 4. ἀνακρέοντος τετράμετρον. Br. I. 116. nr. 69. An. I. 1. p. 197. V. 2. δουλείην. P. δουλήτην. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — Nr. 5. φαλαικὸν τρίμετρον μείουρον ἢ κόλουρον κατὰ τινὰς. Br. I. 421. nr. 1. An. I. 2. p. 246. V. 1. νικῶ. νικᾷ Salm. ad Solin. p. 28. D. Diogen. Laert. VI. 33. p. 331. πρὸς τὸν εἰπόντα Πύθια νικῶ ἄνδρας· ἐγὼ μὲν οὖν, εἶπεν, ἄνδρας, οὐ δ' ἀνδράποδα. Cf. Ib. VI. 43. p. 337. Supra p. 453. nr. 566. In Append. Epigr. nr. 85. T. II. p. 787. — V. 5. κλεινὸς ἢ ὅσπερ ἄμμιν. P. κλεινὸς ὥσπερ ὕμμιν. Br. Fortasse tamen scribendum: ὥσπερ ἄμμε. inclytus ut nos. i. e. victoriis e certaminibus reportatis clarus. V. 6. Ἰσθμόν. P. Ἰσθμοῖ. Br. c. Salm. Codicis lectionem tuetur Hermann. ad Orph. p. 721. ἢ τὸ δ'. P. Br. Scripsi, ἢ τὸ δ'. ubi autem tu? Notandum verbum ἔμπη, derivandum, ni fallor, ab ἔμπημι (α πάω, πάομαι) pro ἐνέπη. ubi autem ille victoriam nactus est? Tum in exitu versus ἔμπης scribendum. Alibi non occurrit. V. 7. ἦραν. P. ἦρα. Br. Quod non necessarium. Vid. Br. ad Apollon. Rhod. II. 496. p. 76. et p. 222. ad Aristoph. Ran. vers. 1068.

Nr. 6. Nomen auctoris non adscriptum in membr. Phalaeco tribuit Br. I. 421. nr. 2. An. I. 2. p. 246. V. 1. post θριάμβον distinxit Br. Rectius verba sic junges: ἀμπικασθὲν εἰς θριάμβον κισσῷ. P. V. 4. ἔστασα. P. ἔστασ'. Br. Sic hoc verbum a multis grammaticorum scribitur, spiritu leni, quando transitive significat. Vid. Etym. M. p. 346. 21. ed. Lips. et Schol. Venet. ad 'Il. μ. 56. Rectius tamen ἔστασα scribi, monuit Buttm. Gr. gr. §. 95. p. 272. ed. 5^{tae}. Thiersch. Gr. gr. p. 188. — V. 5. καθ' ἵπερθε. P. κατέπραξ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Minus, ni fallor, jejunum quod in marg. suspicatus sum: ὅσσα γὰρ ποθ' ἔπαιξε λαμπρ. ἀνὴρ. Sed lenius erit procul dubio: ὅσσα γὰρ κάμ' ὁ νέρθε λ. ἀνὴρ. vir clarus, qui nunc est apud inferos. V. 7. καὶ τί τοῖς. P. κήπι τοῖς. Br. c. Salm. Dedi καῖτε, quod in Codd. καῖτε scribitur.

Nr. 7. καλλιμῶ² κωμικὸν τετράμετρον. Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. Anna Fabri tres tetrametros in sex Anacreonticos divisit, sequente Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. V. 1. μενίτας. P. μενοίτας. Br. Quum Lyctius Menalcus Suspenderet Dianae Arcum,

locutus haec est. Grotius. V. 2. τη̃ κέραστοι. P. τη̃ κεραστοί Salm. ad Simm. Ov. p. 166. τη̃ κεραστῇ Idem in marg. Ap. G. idque Anna F. amplexa est. Vere Br. τη̃, κέρας τοι. — Nr. 8. θεοδωρίδα τε-
τραμέτρον ἀρχιλόχειο. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 204. Paralip. I. nr. 148. p. 708. V. 1. τόρασφυρήλατον. P. Syllaba fugitiva revocata scripsi, τὸ γέρας. Subaudi ἀνέθηκε. — ὡς τάχει. P. ὡς τάχει. V. 2. ἀνείλε τὸν χάλκειον. P. Scripsi, quod metrum postulabat, ἀνείλετο χάλκειον λέβ. Praeterea corrigendum videtur, παῖς ὤριστομάχειος. —

^z
Nr. 9. καλλιμα πεντάμετρον βακχικόν. quod in τροχαϊκόν mutandum censet Bentl. ad Fr. Callim. nr. CXV. p. 485. ed. Ern. Dedi in Paralip. I. nr. 149. p. 709. Suprascriptum in Cod. ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα. V. 1. laudat Hephaest. Enchir. p. 19. ubi διανήξαι Moschus Eid. II. 84. οὐδὲ μὲν οἶος Ὀλκα διατμήσσει. Dionys. Perieg. v. 1045. ἄλλα τμήγουσιν ἑρετμοῖς. V. 2. λισβίην. P. λισβίης. Bentl. ^v
ἄωτονεκταρ. P. οἶνανθεις. Bentl. Unde Hotchkis ad Hephaest. p. 35. ed. Gaisf. οἶνανθές τ' ἄγων corrigendum suspicatur. Vera est lectio cod. οἶνανθης ἄγων. quam etiam versio latina expressit: multa quoque ferens nectar florem vitis Lesbiae.

Nr. 10. τοῦ αὐτ. τετραμέτρον ἑκαίδεκα συλλαβῶν. οὐδὲ τοῦτο τέλειον. Bentley. in Callim. Fragm. nr. CXIV. p. 485. Paralip. I. nr. 150. T. II. p. 709. V. 1. ἀνυσατομόν. P. ἀ ναῦς ἀ τὸ μόνον. Bentl. quod multum praefero alteri ejusdem conjecturae, ἀμίτομον. — ἐμειν. P. ἐμίν. Bentl. ζωᾶς. P. ζοᾶς. Bentl. V. 2. ἀρπάξας. P. Bentl. Scripsi ἰάρπαξας. — ποτιτεζηνος. P. ποτί τε Ζανός, correxi, i. e. πρὸς Ζηνός σε ἱκνοῦμαι. Theocr. p. 204. nr. 337. ὅς μιν ἐπ' ἄμαρ αἰὲ θυέσσιν ἱκνεῖται. i. e. λίσσεται. — λιμένοσκόπω. P. λιμενοσκόπος Φοῖβος est ap. Antip. Thess. p. 494. nr. 25.

^δ
Nr. 11. σιμωνι πεντάμετρον ὑποχηματιζ. Br. I. 141. nr. 77. An. I. 1. p. 253. V. 1. ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 3. δειναῖ τε χειρὶ πολλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια. P. χειρὶ δεινὰ πολλ' ἔρξε καὶ βίαι. Br. Scripsi, una littera mutata: δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια. quae verba jambicum efficiunt octonarium. — Nr. 12. ἡγησίν-
που ἐπὶ ἑξαμέτρον τρίμετρον ἐπαδόμενον. V. 3. ἐκύλισαν. P. ἐκύλισ-
σαν. Br. Cf. p. 154. nr. 72. p. 377. nr. 132. V. 5. ῥάσθη. P. ῥαίσθη. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — διάπαντα. P. διὰ πάντα scripsi cum Schaefero ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 274. V. 6. εἰς ἔριφον. P. εἰς

Σεριφον Br. c. aliis. *αἰδοιον*. P. *αἰδωλῶν*. Br. V. 7. πρὸς *ξείνων*. P. *προξείνων*. corr. Br. in Lectt. cum Schneidero. Proxenetae Abderitarum, qui Seriphi erant, hominis cadaver agnitum sepeliebant, sicuti Timarchi naufragi corpus agnitum ejusque cineres ad cognatos missi esse dicuntur in epigr. Theodorid. p. 324. nr. 738. Archi. p. 247. nr. 53.

P. Nr. 13. *ἀδισποτὶ ἐπιξάμετρω πεντάμετρον εἰτατριμετρον*. Br. III. 174. nr. 119. An. III. 1. p. 355. V. 1. *πυρῆς*. P. *πυρῆ*. Br. c. Salm. V. 3. *κυνδωνίατας*. P. abundante *ι*, ut passim. *εἰργάσατο*. P. Br. Scr. *εἰργάσσατο*. — Nr. 14. *σιμωνίδου ἐπι ἐξάμετρω πεντάμετρῳ καὶ δύο τρίμετροι, εἴτα ἐξάμετρον*. Br. I. 159. nr. 71. An. I. 1. pag. 248. V. 1. *δάνδης σταδιαδρόμος*. P. *Δάνδης σταδιοδρ*. Br. Of. Scaliger. ad Eusebii Chron. p. 428. Diodor. Sic. XI. 53. p. 443. V. 2. *ἰππόβοτον*. P. Quum in nonnullis apogrr. *ἰππόκοτον* legeretur, Br. *ἰππόκοτον* dedit. — V. 4. *ἐν Ἰσθμοῖ*. ut *ἐν Πυθοῖ* ap. Apoll. Rh. I. 536. Vid. Schaefer. T. II. p. 369. ad Gregor. Cor. p. 369. — *πεντακαίδεκ' ἐκ νεμαία*. P. *πεντεκαίδεκ' ἐν νεμέῳ*. Br. *πεντεκαίδεκα νεμέῳ* scripsi cum Schaefero L. c. Eidem v. 3to *Ὀλυμπία* debetur, pro *Ὀλύμπια*.

Nr. 15. *ἀδισποτὶ ἐπὶ δύο εἰς μέτροις* (scr. *εἰς μέτροις* i. e. *ἐξαμέτροις*.) *πεντάμετρον*. Br. III. 174. nr. 120. An. III. 1. p. 256. Cf. Pausan. L. VI. 5. p. 459. V. 2. *νεμαίαι*. P. *νεμέῳ*. Br. *δις Ὀλ.* P. *τρίς*. Br. c. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. II. p. 14. Certe a Pausania tres Diconis commemorantur victoriae Olympicae, prima a puero, tres deinde adultiore aetate reportatae. V. 3. *συρακοσίων*. P. *συρακοσίων*. Br. — Nr. 16. *ἀδισποτὶ ἐπὶ τριῶν ἐξάμετροις πεντάμετρῳ*. Br. I. 138. nr. 66. An. I. 1. p. 243. Inter Simonidis epigr. exhibuit Br. quem errorem in Lectt. agnovit. Cf. Pausan. L. III. 80. p. 360. VI. 1. p. 453. ed. Fac. V. 3. *τήνδ' ἔστησα*. P. *ἔστησα*. Br. c. Valken. ad Adonias. p. 199. C. *μόναν δέ με*. P. *δ' ἐμέ*. Br. quod mihi h. l. videtur verius. — Nr. 17. *ἐπι ἐξάμετρω δίμετρον*. Br. I. 142. nr. 85. Inter Simonidea, sine causa idonea. An. I. 1. p. 156. Cf. p. 480. nr. 757. Notandus hiatus in *ποκα ὕδωρ*, cujus tollendi nulla apparet ratio. — Nr. 18. *παρμένοντος ἐπὶ ἐξάμετρω ἐνδεκασυλλαβῇ*. Br. III. 174. nr. 121. inter *ἀδίσποτα*, Reiskii secutus sententiam, qui *Παρμένοντος* non auctoris, sed dedicantis nomen esse existimat. An. III. 1.

p. 356. V. 1. *χάλκεα ἔργα*. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 2. *κεντροδόγῃ*. P. *κεντροπαγῇ*. Br. c. Salm. remittens ad Macedon. ep. 13. p. 126. nr. 247. ubi *κεντροπαγίς ἄγαιστορον* editum. Sed rectius Cod. *κεντρομανής*. Sic hoc quoque loco non dubitari scribere *κεντρομανῇ*, quod pucro convenit, qui calcaribus in cursus certamine non parco usus fuerat. — *βαλοῦσα*. P. *λαβοῦσα*. Br. c. Salm. V. 3. *ψιλλῇ*. P. *ψίλλῃ*. Br. c. Salm. *ψιλλῇ* scripsi cum Reiskio et Corn. de Pauw in not. mst. *ψιλλός* de equo *non instrato*, Xenoph. de Re Equ. c. VII. 5. *ἐπειδὴν γε μὴν καθίζηται, εἰάν τε ἐπὶ ψιλοῦ, εἰάν τε ἐπὶ τοῦ ἐκπιπίου*. V. 4. *χρυσῆς*. P. *χρυσέης*. Br. qui in Lectt. *ἀγλαῆς* tentat et *ἐρῆς*. Prior lectio optime habet. Vid. ad p. 197. nr. 292. V. 5. *καὶ ὕλαῖδαι*. P. Br. Non poenitet coniecisse: *Ἀμυκλαῖται βασιλῆες* i. e. DioscURI, quod in Animadversionibus adstruxi. *πλωτήρων σωτήρων Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι* de iisdem est in Append. Epigr. nr. 219. T. II. p. 826. Geminorum sidus οἱ *Ἀμυκλαῖοι ἡῖθεοι* vocantur ap. Maxim. π. κατ. 337. et *Θεραπναῖοι διδυμοί* v. 96. 475. Cf. Wesseling. Probabil. p. 204. Formam *Ἀμυκλαῖτης* agnoscit Steph. Byz. in *Ἀμύκλαι*. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 223. 26. Hiatus in dativo *παῶδι* offensionem non habet.

P. Nr. 19. *σιμωνιδῷ ἐπιξάμετρο ἐννεασυλλαβῷ*. Br. I. 140. nr. 75. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἐννίκαν*. P. *ἐνίκα*. Br. V. 4. *ἐξήκοντα ἀμφοφορεῖς*. P. sic, non *ἀμφορεῖς*, ut Br. existimat, qui *ἐξῆς, ἀμφοφορεῖς* dedit cum Salmasio. Sed hic postea in Inscript. Regillae p. 87. correxuit, *ἐξήκοντ' ἀφορεῖς*. *Ἐξήκοντα* librario deberi, *ἐξῆς* pro compendio habenti, nullus equidem dubito. In Panathenaeia victoribus singulae olei amphorae dabantur. Distinctionem mutavi. Verba *πέντε ἀμφορεῖς ἐξῆς ἐπὶ (τοσοῦτοις) αἰθλοῖς* appositionis vim habent post *στεινόνους*. V. 5. *ἐν ζαθέα*. P. *ἐν ζαθέῳ*. Br. Codicis lectionem restitui. ἢ *Ἰσθμός* est ap. Pindar. Ol. VII. 149, VIII. 64. Nem. V. 69. et alibi. — *οὐδ' ἐγένοντα ἀκτίων τομίδων ποταθμοί*. P. Haec verba misere depravata leni mutatione correxi: *Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τοῖς ἐπιχειρῶ ἄλλ' ἐγένοντα Ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἄθλα*. in *Isthmo*, in *Neptuni littore*, *ter continuo alia ipsi contigerunt praemia*. ἄλλ' ob similitudinem litterarum *ου* et *α* facile in *οὐδ'* abire potuit. V. 7. *νεμέα*. Aut hoc loco, aut v. 7. hoc nomen depravatum est. *Τεγέα* scripsit Br. V. 11. *φλιούντι στ.* P. Ad versum implendum καὶ interposuit Br. parum probabiliter. Multo elegantius, *φλιουντεῖω* in Ap. G. et ap. Reiskium.

Nr. 20. σιμωνίδ' ἐπιξαμέτρω ἐναλλαξ̃ τότε κομικὴ τετράμετρ' δύο
 συλλαβαῖς λεῖπ' ἔ τὸ ἀρλοχεῖ σκάζον τρίμετρον. Br. I. 139. nr. 69.
 An. I. 1. p. 246. V. 1. ὥπεις an ὄλπεις obscurum in P. Ὀλπεις est
 ap. Theocr. Eid. III. 26. — Nr. 21. Θεοδωρίδα ἐπὶ τῷ ἀρτίῳ τρι-
 μέτρῳ δίμετρ' ἀπὸ τοῦ ὑπορχηματικῆς ἐμέτρ'. Br. II. 45. nr. 8. An. II.
 1. p. 124. V. 2. τῷ λεγῆσθαι. P. τῷ ἡγεῖσθαι. Br. V. 3. τὰς
 σιμωνίδα πλάθας. P. τὰς πλάτας. Br. c. nonnullis apogr. Verior
 videtur correctio Piersoni σπάθας. Vid. Koen. ad Gregor. Cor.
 p. 259. s. ed. Lips. V. 5. καίνα τε καὶ γὰν καὶ πιλακεθίστρια. P.
 κενά τε κάργὰ κἀπιλακεθίστρια. Pierison. κενά τε γὰρ τοὶ κἀπιλ.
 Br. c. Toupio. Equidem syllabas καίναν mutavi in κλαγγάν, quae
 lenissima mutatio, sensuique accommodatissima. κλαγγή de tympano-
 rum tubarumque strepitu usurpari solet. V. 6. διθυραμβόχανα. P.
 διθυραμβόχονα. Br. c. Toupio. Faciunt huc, quae de vano dithy-
 ramborum sono dixit Valken. ad Callimach. Eleg. Fragn. p. 286.
 Cf. Addenda nostra T. III. 2. p. 462. V. 7. εἰ δὲ κε ζῶεξ. P. ζύη.
 Br. c. Pierison. εἰ δὲ γ' ἔζοεν, Τύμπανόν κ' ἐγύση correxit Schaefer.
 Meletem. p. 50. qui se non repugnaturum esse ait, si quis malit, εἰ
 δὲ κ' ἔζοεν, particula κε in utroque orationis membro repetita.
 P. 623. nr. 81. Ζεὺς γὰρ κ' ἔθηκε κῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο. — V. 8.
 γε ἐγύση. P.

Nr. 22. παιδῖμον ἐπὶ γ' μετ' ἀρτωεπιπιδ' τετράμετρ' ἡρώϊκ' κα-
 ῖ παρειαῖτ' σκάζον. Br. I. 261. nr. 1. An. I. 2. p. 184. V. 1. γί-
 γαντος. P. et Br. in Lectt. quum in textu γιγάντων dedisset ex prae-
 postera emendatione Salmasii. V. 2. ἐκπεργε ἀνάσσων. P. ἐκπεργ'
 Ἀπολλων. Br. ex conj. Salm. in Ap. G. R. Fortasse ἀνάκτωρ scri-
 bendum. Hesych. ἀνάκτωρ, θεός, βασιλεὺς. P. V. 3. οὐ οἱ φαρέρτη
 λίσταί. P. οὐ σοί. Br. Ipse suspicatus sum: οὐδ' ἡ φαρ. Sic tamen
 indicativus inter imperativos parum est commodus. Praeterea verbi
 λίσταί h. l. ambigua est significatio. V. 4. τὸν δε δ' ἐπ' ἡϊθίοις
 οἶστρον στρέγειν ἔρωτος. haec omnia uno versu P. τὸν δ' ἐπ' ἡϊθίοισιν
 οἶστρον. Br. vacillante versu, τόνδε δ' ἐπ' restitui. Ad versum implen-
 dum, ἐπ' ἡϊθίοισιν scripsi. Sed nondum poenitet olim correxisse:
 τόνδε δ' ἐπ' ἡϊθίοις οἶστόν. — στρέγειν. P. στρέφεις. Br. c. Salm.
 Infinitivus imperativi locum obtinet. τόγρ' ἀλ. πάτρης. P. ὕγρ' ἀλ.
 πάτρης. Br. c. Salm. in Ap. G. R. ὕγρ' servari. Vid. Br. ad Apoll.

Rh. IV. 1487. In *πάτρει*, ut saepe alibi, jota adscriptum depravatum est in *ς*. V. 7. *πυρὸς γὰρ ἀλκή*. P. *ἔρως γὰρ ἀλκή*. Br. *πυρὸς γὰρ ἀλκή* existimabam scribendum, nominativo ex praecedente *Ἐρωτος* assumpto. Sed *καὶ* obstat. Quare vide, an Codicis lectio sic accipi possit: Flammae vis, quam Amor accendit, et ipse Amor, deorum potentissimus. Aut legendum: *πυρὸς γὰρ ἀλκή κάρθ' ὑπέρτατος θεῶν*. adverbio *κάρτα* cum *ἀίξει* juncto. Vid. Addit. ad Athen. p. 66. Sive vocibus non transpositis, *κάρτα θεῶν ὑπέρτατος*: ubi *θεῶν* monosyllabum. V. 8. *αἰὲν ὄδς*. P. *οἶδεν αἰ* .. *ἀίξιν*. Br. Lectionem Cod. servavi *ἀίξιν* in *ἀίξει* mutans. V. 9. *δῶ*. P. *δός*. Br. cum Salmas. *σχινίων*. P. *Σχοινίων*. Br. c. Salmasio.

Nr. 23. *ἀσκληπιάδ' ἐπιτετραμέτῳ τῷ γεγονότι ἀπὸ ἀρτί γ' ἡμέρῳ*
καὶ πρόσθεν βάσεως τελευταίας μείον τριμέτῳ. Br. I. 219. nr. 37.
An. I. 2. p. 55. V. 1. *εἰ τι κακὸν εἰς ἄκουσον*. P. *εἴ τι χαρτὸν εἰς*
ἀκουσον. Br. c. Salmasio. Scripsi, una littera interposita: *εἴ τι καὶ*
κονεῖς, ἄκουσον. licet *festines, paulum tamen ausculata*. Cf. p. 255.
nr. 337. v. 1. 2. *κονεῖν* pro *ἐγκονεῖν*. Etymol. M. in *ἀκόνῃ* p. 46.
ed. Lips. *κονῶ, τὸ ἐνεργῶ*. Hesych. *κόνει, σπεῦδε, τρέχε*. *Κονεῖν,*
ἐπείγασθαι, αἰσθάνεσθαι, ἐνεργεῖν. ubi *αἰσθάνεσθαι* pertinet ad *κονεῖν*.
Maxim. π. κατ. v. 603. *εἰ δὲ σεληναίη ξυτὴν τρίβον ἐγκονέησιν Ἀστροῖς*.
ut correxit Dorvill. ad Char. p. 756. — V. 6. *ὄσαν*. P. *ὄσων*. Br.
ἀπώλεν. P. *ἀπόλον*. Br.

Nr. 24. *καλλιμα ἐπιτῇ τ' προαγον τετραμέτῳ ἐσχάτῃ διποδία*
ἐνδεκασύλλαβ'. Br. I. 465. nr. 19. An. I. 2. p. 274. Versus sic dis-
pescui, ut habentur in Codice. Br. Anacreonticos esse existimabat.
V. 1. *τῇ ἀφροδίτῃ*. P. *τῇ ῥοδίτῃ*. Br. c. Ernestio. V. 2. *σεμόνη*.
P. *Σιμώνη*. Br. c. Ruhnkenio. *εἰκὸν αὐτῇ*. P. *μορφὴν ἐν εἰκόν' αὐτῆς*.
Br. ut Anacreonticus fieret. *αὐτῆς*. Salm. V. 4. *ἔθμεν τ*. P. *ἔθηκε*.
Br. V. 5. *ἡμᾶς τοὺς*. P. *ἡ μαστοὺς*. Br. *ἐφίλησε*. P. *ἐφύλασσε*. Br. c.
Anna Fabri; in Lectt. autem magis probat lectionem Codicis. Cf.
Mitscherlich. ad Horat. I. Od. XXV. 7. p. 241. — *τόν τε πᾶνα*. for-
tasse, *τὴν τε πᾶλλαν* i. e. *σφαῖραν*. quae inter reliqua puellae munera
commode recensetur. Hesych. *πάλλα, σφαῖρα ἐκ παικίλων νημάτων*
πεποιημένη. ubi vid. Interpp. Caeterum versum minorem intercidisse
suspicio. V. 5. *αἶτους ὄρη*. P. *καὶ τοὺς ἐναντι αὐτῆς ὄρης*. Br.
Scripsi mutatione sane quam minima: *καὶ τοῖςδ' ἄντ' ἐς ὄρης*. *coram*

videz. Oppian. Cyneg. III. 200. σφέτερον γόνον ἄντα δοκεῖν. ἄντα ἰδὼν saepe legitur in Homericis, et ἄντην εἰσιδέειν 'Ιλ. τ. 15. ut h. l. ἄντα εἰσορᾷν. — τάλαινα θάρσους. P. ὀρῆς μάκαιρα ταρσούς. Br. Litteram τ natam esse ex ε dubitari nequit; hinc orta inepta lectio τάλαινα. θύρσους scripsi cum Bentlejo.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδικλασμαθείσῃ τῇ διποδία ἐπιωδὸς ὄμετρο πλεοναζ̃ μια συλλαβῇ τ̃ ε̃ μέτρον. Br. I. 466. nr. 2. An. I. 2. p. 274. V. 1. ἱγ̃ ante τοῦτον omittit P. suppeditat Hephaestio in Enchir. p. 57. (p. 102. ed. Gaissf.). οὐνοπελασγῶν. P. οὐκ πελ. Br. — Nr. 26. σιμωνιδ̃ ἐπιτ̃ τῷ ὄμετρ̃ μείον̃ ὄμετρο̃. Br. I. 143. nr. 91. An. I. 1. p. 259. V. 4. τέρμ̃ ἔχων. P. ἔρμ̃. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vid. Eustath. ad Odys. ψ. p. 806. 34. Supra p. 327. nr. 7. Βασίλειε . . . ἔρμα πολυσιχίου νῦν πλέον ἀτρεκέλης. Lycophr. 1190. ἐν δ̃, ω̃ ξύναίμε . . . μελάθρων ἔρμα καὶ πάτρας ὄλης.

P. Nr. 27. φαιαῖν̃ ἐπι ὄμετρο̃ γμετρο̃ ἀρεῖ εἰδ̃ ἔξαμετρο̃ ἐναλλάζ. Br. I. 422. nr. 5. An. I. 2. p. 250. Br. totum hoc epigr. emendavit ad mentem Salmasii. V. 1. ἐπὶ ξείνῃ. P. ἐπὶ ξείνῃς. Br. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 3. Sed quamvis hoc maxime sit usitatum, restituum tamen ἐπὶ ξείνῃ. Sic p. 321. nr. 722. ξείνον̃ ἐπὶ ξείνῃ. Κευροπία φθίμενον. Vid. ad p. 451. nr. 555. V. 2. νευσούχ̃ ὑπεξήνικεν. P. ναῦς οὐχ̃ ὑπεξήνικεν. Br. οὐδ̃ ἐδέξατο. P. ἐστέξατο. Br. vereor, ut recte. Suspiscabar, οὐδ̃ ἠλέξατο. neque propulsare, arcere potuit. V. 3. πολὺ βαθύν. P. πόρον. Br. quod ob similitudinem litterarum λ et ρ admodum probabile. Aeschyl. Suppl. 843. ἀνὰ πολὺρρύτον ἀλμύρηντα πόρον. V. 4. ἐσχατάτην. P. ἐσχάτην. Br. V. 5. ἐν πατέρων. P. ἐκ πατέρων. Br. ἐν πατέρων pro ἐν πατρίδι. Ap. Liban. T. IV. p. 217. 27. οἰκοθεν οὐκ ἔχων, ἢ πατέρων οὐκ ἔχων, θησαυρῶ τις περιπέπτωκε. fortasse: οἰκοθεν οὐκ ἔχων ἐκ πατέρων οὐδέν. Theocr. Eid. XVI. 33. ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίαν ἀντήμονα κλαίων. Id. XXIV. 106. Ἐρπτος, ἐκ πατέρων μεγάλας ἀρνεύς ἀρούραις. — Προμήθεϊς. P. Πρόμηθις. Br. V. 6. λυγρῇ ὀρν. P. γ̃. Br. interposuit cum Salmasio. — ἐκέλη. P. ἐκέλη. Br. V. 8. πρόορον. P. πρόωρον. Br.

Nr. 28. καλλιμα̃ ἐπιτω̃ αὐτ̃ ὄμετρο̃ ἡ̃ σνλλ̃. Βακχλιδ̃ ἡ̃ σιμωνιδ̃ τω̃ αὐτ̃ ὄμετρο̃ τετραμετρο̃ ὅμοι τω̃ εἰ μοι γένοιτο παρθέιν̃

καὶ ἡ τε εἰς τερμῖνα μετα δὲ μόν' συλλ' / πλεονάζ' ἐπὶ τ' ὀποδ' οὐκ ἔχει
 ἱαμβον ἀλλ' ἀνάπαιστον. Ex duplici hoc lemmate factum, ut hoc
 epigr. a nonnullis Callimacho tribueretur. At Callimachi epigr. inter-
 cidiſſe videtur. Simonidi nostrum vindicat Stephan. Byzant. V. 'Ανα-
 μάντιον, observante Hemsterhusio ad Aristoph. Plut. p. 334. et in
 Addend. ad Lucian. T. I. p. 82. Inter Simonidea exhibet Br. I. 141.
 nr. 76. An. I. 1. p. 250. sic ut legitur in Callimacheis p. 518. ed.
 Ernest. Habeo penes me dissertatiunculam Wunderlichii, viri, dum
 viveret, mihi amicissimi, sed his ipsis diebus et suis et litteris imma-
 tura morte erepti. In hac dissertatiuncula, multiplici eruditione referta,
 vir doctissimus nonnulla aliter explicat atque ipso feceram. De
 lectione nihil monuit. V. 1. δι φυλῆς. P. δι φυλῆς. Br. c. aliis. V. 2.
 ἀνώλουξαν. P. non ἀνόλυξαν, ut Dorvill. ait ad Charit. p. 278. ἀνω-
 λύλυξαν. Br. V. 3. αἱ διοννυσιάδες. Pindar. Ol. XIII. 25. ταὶ Διονύσου
 πόθεν ἐξέφανεσιν σὺν βοῦλάτῃ Χάρτιτε διθυράμβῳ. V. 5. βακχίων. P.
 βακχίων. Br. V. 6. ἔθηκαν. P. θήκαντο. Br. c. Bentlejo propter me-
 trum. V. 7. ἐτίθην εἰ τό. P. ἐτιθηνεῖτο. Br. V. 9. κύκλων. P.
 κύκλον. Br. V. 10. στρούθονος. P. στρούθωνος. Br. φορηθείς. P.
 φορηθείς. Br. V. 11. ἐπ' ἀνθρώπους. P. ἀνθρώποις. Br. Bene habet
 membr. lectio. Homer. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστῃς
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐκ εὐρήσεις διζή-
 μενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους. — ὀνομα' αὐτόν. P. ὀνομα
 κλυτόν. Br. V. 12. Exhibui hunc versum, ut in membr. legitur. θήκαν
 θεῶν ἰοστεφάνων ἑκατὶ μοισᾶν. Br. qua verborum transpositione non
 multum juvamus. Versus exitus fuisse videtur: θήκαν ἰοστεφάνων
 ἑκατὶ, Penthemimeris jambica autem, quae versum incipere debuit,
 sic videtur concipienda: Μοισᾶν θεῶν, αὐτ' θειανᾶν.

Nr. 29. νικαινέτ' ἐπιεξαμέτῳ γμετρον. Br. I. 417. nr. 4. An. I. 2.
 p. 231. In Plan. p. 83. inscribitur, Νικηράτου. In Cod. Mediceo
 est ἀδίσποτον. Sine auctoris nomine legitur ap. Athen. II. 59. C.
 Demetrio Halicarnassensi tribuit Zenob. Proverb. VII. 22. p. 159.
 Asclepiadi aut Theaeteto Suid. T. III. p. 526. V. 3. τοῦτ' ἔλεγ. P.
 ταῦτ' ἔλ. Pl. Br. καὶ ἔπινεν. P. καὶ ἔπνεεν. Pl. Br. Cum Planudea
 conspirat Athenaeus. V. 4. ὠδῶδαι. P. ὠδωδῶς. Br. c. Athen. et ed.
 pr. Plan. Plurimae editt. ὠδωδε. P. V. 5. τοὶ γὰρ ὑπὸ στεφάνῳ
 μέγας ἔβρυν. P. Pl. τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυν. Br. c. Athen.
 ubi Codd. τριγαροῦν. μέγας mutavi in μέγαρ', cui ille memoriae

lapsu *δόμος* substituit. Domus poëtae coronis, quas ex certaminibus musicis reportaverat, ornata et referta, mihi quidem nihil habere videtur, quod quis jure vituperet. Aliter tamen statuebat doctissimus Huschk. Anal. cr. p. 27. — *κισσῶ*. P. Pl. *κιστῶ*. Br. c. Athen. V. 6. *ὥσπερ καί*. P. Pl. *οἶα καί*. Br. c. Athen. *κεκροκωμῖνον*. P. Pl. Athen. *κεκρικωμῖνον*. Casaub. non bene. — Nr. 30. *σιμωνίδ' ἐμτρ* (i. e. *ἐξάμετρ*) *καὶ οὐτ' τροχαῖν πεντάμετρ' κατα μεθεσιν τ' λέξως*. Br. I. 147. nr. 109. An. I. 1. p. 269. — Nr. 31. *τιμοκρέοντος ῥοδὶ ὁμοίως*. Br. I. 148. nr. 2. An. I. 1. p. 274.

XIV.

Προβλήματα ἀριθμητικά, αἰνίγματα, χρησμοί.

¶ Titulum de nostro adjecimus. In Indice Codici praefixo titulus: *ἀριθμητικά καὶ γρήφα* (i. e. *γρήφοι*) *συμμεκτά*. Hoc loco praemissum prooemium: *γυμνασίας χάριν καὶ ταῦτα τοῖς φιλοπόνοις προτιθήμι, ἵνα γνῶις τί μὲν παλαιῶν παῖδες, τί δὲ νέων*. Nr. 1. *Σωκράτους*. Br. II. 477. nr. 1. An. II. 3. p. 335. V. 4. *τοιγὰρ ἐγὼν εἶποιμι*. Homericum, Od. a. 180. 214. et passim alibi. V. 5. *τέτρατοι δ' αἶτε*. P. δ' omisit Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. Margini adscripta solutio: *ῥ* (i. e. pars dimidia) *ιδ. Δ Ζ. Ζ Δ. λοι Γ. ·//· κη*. Hujusmodi solutiones reliquis quoque problematibus adscriptae una cum analysi. Quae quum ad intelligentiam nihil faciant, satisque constet, quam laboriosa via atque difficili veteres hujusmodi problemata solverint, eas in sequentibus omittemus.

Nr. 2. *εἰς ἄγαλμα παλλάδος*. Br. II. 488. nr. 41. An. II. 3. p. 365. V. 1. *παλλὰς ἐγὼ χρυσή*. P. *ἐγὼ τελέθω*. Pl. V. 3. *Χαρίστος*. P. Pl. Rectius fortasse *Χαρίσιος* dedissem. V. 4. *ἔδωκε*. P. *ἔθηκε*. Pl. — Nr. 3. Br. II. 477. nr. 7. An. II. 3. p. 336. V. 5. *λάβεν*. P. *λάβε*. Br. V. 6. *αὐτάρ*. P. *ἀτάρ*. Br. V. 9. *τριηκόντων*. P. *τριήκοντα*. Br. in textu cum Meziriaco. In Lectt. membranarum scripturam recte tuetur. Cf. infra nr. 123. v. 13. Philodem. p. 513. nr. 41. *ἐπτα' τριηκόντεσσιν ἐπ' ἔρχονται λυκάβαντες*. Callimach. Fragm. LXVII. *τριηκόντων ἐτέων*. V. 12. *κουφοτέρουσιν*. P. *κουφοτέρησιν*. Br.

¶ *Nr. 4.* εἰς τὴν αὐγίαν κόπρον. Br. II. 488. nr. 42. An. II. 3. p. 365. V. 1. Ἀλκείδαιο. P. Pl. ἀλκείδαιο. Br. In Lectt. Ἀλκείδαιο corrigit. V. 5. παριων. P. παρ' οὔρον. Pl. Br. Infra nr. 93. v. 4. ὅσα Κέκροπος οὔρος ἔντος ἔχει. nr. 96. v. 4. πενθήσει βασιλῇ φθιμνον Λακιδάιμονος οὔρον. Cf. Pausan. VI. 20. pag. 504. V. 7. ἀρκαδίηι τρι. P. Pl. ἀρκαδίηι. Br. sic in membr. exstare existimans. V. 8. λεύσεις. P. λεύσεις. Pl. Br. — *Nr. 5.* Br. III. 322. nr. 17. An. III. 2. p. 555. Aenigma est de fumo. V. 2. νεφελων. P. νεφελῶν. Br. V. 3. ἀντομένηρον. P. ἀντομέναισιν. Br.

Nr. 6. ἄλλο. Br. II. 479. nr. 9. An. II. 3. p. 342. V. 1. πόσον. P. πόσον. Br. V. 2. τόσσα. P. τόσα. Br. In marg. nota πη. — *Nr. 7.* Br. II. 489. nr. 43. An. II. 3. p. 366. V. 2. καὶ θίναρ. P. σὺν δὲ θίναρ. Pl. Br. καὶ τὸ θίναρ. Cod. Gudian. quod ut lenissimum recepi. V. 4. πισύροισι. P. πισύρεσι. Pl. Br. — V. 5. ἐν δ' ἅμα. P. Pl. εἰ δ' ἅμα. Br. qua lectione hiatus relinquitur, quamvis ille in hac sede non valde importunus. Scripsi, quod sensum juvat: σὺν δ' ἅμα πάντα. σὺν ἅμα aut συνάμα est p. 209. nr. 9. et nr. 14. Theocrit. Eid. XXV. 126. Particula adversativa interposita Meleager in Prooemio v. 27. σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον. V. 6. πόσον. P. Pl. πόσαι. Br. Malim πόσῳ, χρόνῳ sc. Sequuntur in membr. λύσεις longae et difficiles.

¶ *Nr. 8.* Br. III. 334. Edit. Lips. IV. 214. nr. 454^b. An. III. 2. p. 130. — *Nr. 9.* Br. III. 324. nr. 24. An. III. 2. p. 357. Agitur de Andromache, Hectoris et Neoptolemi conjugē. Inconstantia in quantitate vocis ἐκυρός pessimum versificatorem prodit. — *Nr. 10.* Br. III. 324. nr. 25. An. III. 2. p. 358. De aere Dodonae, adhortatione addita. Vid. Olearius ad Philostr. Imagg. II. 34. p. 859. not. 17. ubi initium capitis sic refingendum videtur: ἡ μὲν χρυσὴ πέλεια, ἡ ἐπὶ (ἐτ' ἐπὶ vulg.) τῆς θρυός, ἐν λογίοις ἐστὶ (ἡ vulg.) σοφίη, καὶ χρησμούς (χρησμοὶ αὖς vulg.) ἐκ Διὸς ἀναφθίγγεται. V. 2. προτρέπει. P. προτρέπειν. Br. In membr. lectione subjectum orationis desideratur. Fortasse legendum: πνεῦμ' ἄρτια δὲ τὸν χαλκὸν ἡγεῖν προτρέπει. — V. 3. ἀντιτυπούντος. P. Br. ἀντιτυπούντος. in Vit. Fratr. Guijon. nr. 4. Notabilis spondeus in quarta sede. Sed vide an fuerit: τοῦ προτοῦ. i. e. τοῦ πρὸςθεν τυπούντος. V. 4. τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου. P. τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ. Br. V. 8. σοὶ δ' ἐντυχούσα. P. σοὶ δ' εὐτυχούσα. Br. Sensu postulante suspicabar scribendum:

φρεσι δ' ἐντυχ. Sed lenius est: νοῖ δ' ἐντυχοῦσα. Sic lege, non νοῖ, ut in edit. nostra expressum. Vid. Boissonad. in Mar. Vit. Procl. p. 93. — V. 9. nihil in membr. lectione mutavi. ὅτε χρῆ et ὅταν δέη. Br. ὅταν cum indicativo et optativo occurrit apud recentiores. Vid. ad p. 94. nr. 41. In Tzetzae autem Posthomer. v. 30. αὐτὰρ ἐπὴν (ἐπεὶ Codd. Vatic. et Par.) πολλοῖς ἐνὶ ἡμασι θυμὸν ἔτεργει: sensus requirere videtur, ut scribatur, ὅτ' οὐ πολλοῖς. accinente Joanne Malala pag. 159. μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ὀπισσαμένη σὺν τῷ πλήθει. Quum in nostro versu etiam repetitio ejusdem vocabuli admodum molesta sit, suspicor legendum esse: σιγῶς ὅτ' ἀκμή, σιγᾶν scil. ἀκμή pro καιρὸς positum. — Nr. 11. Br. II. 479. nr. 7. An. II. 3. pag. 341.

Nr. 12. Br. II. 479. nr. 8. An. II. 5. p. 341. V. 1. ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 2. ἐτέρην. P. ἐτέραν. Br. ἐτέρας. P. ἐτέρας. Br. — Nr. 13. Br. II. 489. nr. 44. An. II. 3. p. 367. V. 2. λάβης. P. λάβη. vett. editt. nonnullae. V. 3. τὸ τέταρτον δὲ τοῦθ'. P. τὸ τέτρατον δὲ τοῦθ'. Br. prius ex Pl, alterum ex P. V. 4. ἔξ ἂν τὰ πάντ' ἀνευρίν. P. ἔξ πάντ'. Pl. Br. εὐρήσεις. P. Pl. εἰρήσεις. Br. εἰρήσῃ requireretur. — Nr. 14. Br. III. 321. nr. 12. An. III. 2. p. 319. de tibicine binas tibias inflante. V. 1. ἐρέττουσιν, P. Sine littera paragoga Br. V. 2. ἐλάσει. P. ἐλάει. Br. c. Salm. — κνβερονήτης. Achill. Tat. VIII. 6. p. 323. de tibia, ἐκεῖ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνώσι τὰ αὐλήματα.

Nr. 15. Br. III. 334. Edit. Lips. Tom. IV. p. 214. nr. 454^e. An. III. 2. p. 130. V. 2. χορίος. P. V. 4. τέλος ἐστίν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ. P. ἔστ' ὅς μακρὰν οἶδεν. Br. qui, quod postrema verba transposuit, bene fecit; sed ἔστ' ὅς .. saltem in ἔσθ' ὅς .. mutandum. Ille fortasse scripsit: πνέριχίον τέλος ἐστίν· ὃ μακρὰν. ubi ὃ pro ὅς usurpatur more homerico. V. 5. τοῖοδε. P. τόνδε. Br. — Nr. 16. Br. III. 324. nr. 26. An. III. 2. p. 359. 'Ρόδος videtur significari.

P. Nr. 17. Br. III. 236. nr. 402. An. III. 2. p. 101. V. 1. θήρη πολέμου μελέτη. Liban. T. IV. p. 86. 19. νῦν μὲν στρατιώτης ἐμάνθανες κατὰ θηρίων τὰς μελέτας ποιούμενος. ubi Reiskius εἶναι inserit post στρατιώτης, citra necessitatem. — Nr. 18. Br. III. 283. nr. 621. An. III. 2. p. 211. V. 1. Διομήδης ἀνὴρ est Achilles, Deïdamiae conjux, quam erant, qui Deomediam appellarent. Vid. Eustath. ad

'Ιλ. p. 453. 52. αἶας non proprium est nomen, sed ab αἶα. Comma post hanc vocem delendum. Cf. Epigr. ex Planud. nr. 29. T. II. p. 633. μαρνάμενος. P. μαρνάμενον. Br. — Nr. 19. Br. III. 324. nr. 27. An. III. 2. p. 359. Serra significatur, quae lignum ὑπὲρ transcurrit. Pedes serrae sunt manubria, quibus regitur.

Nr. 20. Br. III. 318. nr. 4. An. III. 2. p. 344. Πύρρος, Achillis filius, significatur. — Nr. 21. Edidit Huschk. An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Sed vera lectio virum ingeniosissimum non fugit. — Nr. 22. Br. III. 325. nr. 28. An. III. 2. p. 360. V. 1. καὶ λέξεις. P. δὲ λέξεις. Br. V. 2. αὖτε πάλιν. P. οὐδὲ πάλιν. Br. Fortasse legendum: εἰ δέ μιν λέξεις, ὧς πάλιν . . . Silentium videtur intelligendum. De hiatu in verbis οὐνομα, εἰ . . . in illa sede, post interpunctionem nihil timendum. — Nr. 23. Br. III. 325. nr. 29. An. III. 2. p. 360. V. 1. νηρός. P. Br. Νηρός scripsi cum Buttmanno, qui piscem in catino argillaceo cum juscule appositum existimat. De illorum nominum permutatione vid. ad p. 169. nr. 164.

Nr. 24. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 709. V. 1. μεν διώνυσον. P. Fortasse scribendum: ἡ ῥα νέον Διώνυσον ὄρες ἐμὲ. V. 2. διχθαδίης. P. διχθαδίη scribendum esse comparatio cum Baccho docet. V. 2. ἐμὸς ἡγεμ. Corrigendum videtur, πατὴρ ἐμὸς ἡγεμον. V. 3. θηροφόρον. Θηροφόρον scribe; quod sequentia postulant. V. 6. χθόνα μακ. P. καὶ interposui. Caeterum sensum huius aenigmati sagacioribus investigandum relinquo. — Nr. 25. Edidit Huschk. in An. crit. p. 303. nos in Paralipom. I. nr. 152. p. 710. De Niobe acute interpretatur Buttmannus. V. 5. λούμαι ὃ ἄ. P. Scr. cum Buttmanno: λούμαι ὃ ἀνέμοιοι. ἀνέμοιοι. P. — Nr. 26. Br. III. 318. nr. 2. An. III. 2. p. 343. Linam intelligitur. Ambiguitas est studiose quaesita in verbis πρώτη δαιτυμόνων. Verba sic jungi debent: πρώτη ἐρχομένη ἐς χορόν δαιτυμόνων. — Nr. 27. Br. III. 325. nr. 30. An. III. 2. p. 361. Thetis, quae Peleum fugiens leonis speciem sumserat, nunc est socrus Medae, τῆς παιδοφόρου, quae in beatorum insulis nupsit Achilli, et quia e longinquis regionibus venit, ἐκάρη vocatur.

Nr. 28. Br. III. 325. nr. 32. An. III. 2. p. 363. V. 2. ἄγωνας. P. ἀγῶνας ἄγειν. Br. P. V. 5. ἄλλος. Fortasse ἄλλους scribendum. De navibus cogitare licet, quae multis remigum manibus moventur. Sed totum hoc aenigma adhuc expectat Oedipum. —

Nr. 29. Edidi in Animadverss. T. III. 2. p. 345. In Paralipom. I. nr. 154. p. 711. Cf. infra nr. 55. V. 2. *μὴ γινῶσθαι αὐτῶν*. Fortasse; *καὶ αὐτῶν*. idque *ipsis maritis rogantibus*.

Nr. 30. Br. III. 325. nr. 31. An. III. 2. p. 362. Sonus nervorum in cithara significari videtur. V. 1. *δέ με*. P. *δ' ἐμέ*. Br. — Nr. 31. Br. III. 325. nr. 33. An. III. 2. p. 363. V. 2. *καὶ πατέρα πατρός ἄποιτιν*. Buttmannus corrigit: *τοῦ πατέρα πατρός ἄποιτις*. et *vides eum*, *cujus patria patris fuit confux* i. e. Homerum Smyrna natum. Eadem autem Smyrna et Myrrha. — Nr. 32. Br. III. 326. nr. 34. An. III. 2. p. 363. De Nesso accipiendum. Cf. Sophocl. Trachin. v. 1159. ss. — Nr. 33. Edidit Huschk. An. cr. p. 303. Paralipom. I. nr. 155. p. 711. Item de Nesso. V. 1: *τὸν με πτείναντα*. P. *καταπτείναντα* scripsi cum Huschkio. οὐδέ. P. οὐ δὲ dedi.

Nr. 34. Est Oraculum Byzantinis datum, auctore Achille Tatío L. II. 14. p. 65. Cf. Huschk. An. cr. p. 292. Paralip. I. nr. 156. p. 711. V. 1. *νηός τις πόλις ἐστὶ*. P. Cf. Interpp. ad Eurip. Phoen. v. 211. Vulgo *πόλις* desideratur. *φντώνυμον αἶμα*. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 575. V. 3. non est ap. Achill. Tatium. V. 4. *ἔχει χαιρών*. P. *ἔχων χαιρεί*. Vulg. V. 5. *Θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι* 'Ηρακλεῖ. Vulgo apud Achill. et in Cod. Monac. nr. 96. nunc *κέλομ'* 'Ηρακλεῖ legitur ex correctione Salmasii. — Nr. 35. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. IV. 1. p. 95. Huschk. Anal. crit. p. 306. Paralip. I. nr. 157. p. 712. V. 1. *ὃ καί*. sic P. *ὁ καί*. Huschk. In Paralipom. suspicatus sum, *μέλος εἰμὶ μικρόν*. Quamvis enim *μικρός* apud meliores antiquioresque poëtas priorem constanter producat, recentiores tamen eandem corripere non dubitaverunt; ut Greg. Naz. Carm. II. v. 278. et alibi. Non minus recte scribas: *ἀνθρώπου μέλος εἰμὶ ὀλίγον*. Si verum est *ὃ καί*, delendum est *με*, quod in membr. non lectum, a cl. editore additum est. Quid autem ad verbum implendum in hujus pronominis locum substitui possit, non facile apparet. V. 2. *αἰρουμένου*. P. *αἰρομένου* editores. Intelligitur ὄντις.

Nr. 36. Br. III. 326. nr. 35. An. III. 2. p. 363. V. 1. *ἄμφω*. P. *ἄμφω*. Br. Saltem *ἀμφὶ* scribendum. Sensus obscurus. V. 2. *θνήσκον*. P. i. e. *ἐθανον*. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 3. *ζώνοντι τὴν βω*, *ventre* procul dubio. Vid. Animadverss. Tom. III. 2. p. 355. — Nr. 37. Br. III. 326. nr. 37. An. III. 2. p. 364. Est *olea*. V. 2. *ἃ κατὰ*.

brevis syllaba vi arsius producta. V. 3. *πηλείδης φάος ἔσκε*. P. *Πη-
λείδης φάος ἔχε*. Br. A membr. non recedo: Pelidae, i. e. τῷ πηλίνῳ
λίχνῳ, lux inde contigit. — Nr. 38. Edidit Huschk. An. cr. p. 307.
Paralip. I. nr. 158. p. 712. Accipiendum de Polynice et Eteocle. —
Nr. 39. Br. III. 326. nr. 36. An. III. 2. p. 364. V. 1. *ὥς*. P. *ὥς*. Br.
Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 468.

Nr. 40. Epidi in Paralip. I. nr. 159. p. 713. V. 2. *αυγοτησ*. P.
ἀπὸ τῆς librarium voluisse, dubitare noli. Seniores ἀπὸ pro ὑπὸ
usurpasse, multi docuerunt. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 548. Lennep.
ad Phalar. p. 346. — ¶ Nr. 41. Edidit Huschk. An. crit. p. 307.
Nos in Paralipom. I. nr. 160. p. 713. De die et nocte agitur. —
Nr. 42. Br. III. 326. nr. 38. An. III. 2. p. 364. V. 1. *παρθένος*. P.
παρθέινον. Br. De sensu hujus aenigmatis non constat. — Nr. 43.
Edidit Huschk. Anal. crit. p. 304. Paralip. I. nr. 161. p. 713. ubi
illustratum dedi. V. 3. *ηρεμεν*. P. *πειρᾷ* suspicabatur Huschk. *ἐρέπει*
Buttm. Ipse de *κομῆι* cogitabam. Nunc *τηρεῖ με* verum esse videtur.
Hebe me custodit; quod de pilis accipiendum, qui partes pudendas
ambiunt. Luditur autem in verbis similibus *τηρεῖ* et *τείρει*. — Nr. 44.
Edidit Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 162. p. 714. Est
ὁ ὕπνος, qui idem est *ὄνειρος*. V. 1. *ἐπῆλυθε*. P. *ἐπῆλυθα* scripsi
cum Huschkio. V. 3. *οὐ μιν*. P. *οὐ μέν*. dedi cum eodem.

Nr. 45. Br. III. 325. nr. 22. An. III. 2. p. 357. De cera pugil-
laribus inducta accipe. V. 2. *ὑπερεντανύσης*. P. *ὑπερ ἑκταν*. Br.
fortasse rectius. — Nr. 46. Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I.
nr. 163. p. 715. V. 1. *ἀρτυμένον*. P. *αἰρομένον* malit editor; *αἰνυ-
μένον* minore mutatione Schaeferus in not. mst. Intelligi videntur
voces *σκάνδαλον* et *σάνδαλον*. — Nr. 47. Edidit Chard. de la Roch.
Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95 et 223. Paralip. I. nr. 164. p. 715.
Significatur *laterna*. — Nr. 48. Br. II. 478. nr. 3. An. II. 3. p. 338.
V. 1. *ἐκάστη*. P. *ἐκάστῳ*. Br. Eodem modo erratum p. 630. nr. 101.
v. 1. — V. 4. *ἐκάστη π. ἔχον*. P. *ἐκάστη πλ. ἔχον*. Br. V. 5.
πόσον δῶκαν ὕπως. P. *ὕπως*. Br. Hermann. ad Orph. p. 768. cor-
rigit: *εἰπὲ δέ, πόσον ἔδωκαν, ὕπως δ' ἴσα*. Nihil equidem mutavi,
nisi quod καὶ inserui, quod post syllabam *κάν* facile excidere potuit.
Praeterea δ' videtur delendum. Vid. ad pag. 614. nr. 1. vers. 5. —
Nr. 49. Br. II. 478. nr. 4. An. II. 3. p. 359. V. 1. *τεῦξόν μοι*. P.
τεῦξον ἑμοί. Br. V. 2. *τ' ἄμα*. P. *θ' ἄμα*. Br. V. 5. *χρυσὸς δ' ἄμ'*

ἡδὲ. P. δ' ἄμα ἡδὲ. Br. Lenissimo modo versum implebis hiatumque tolles, scribens: χρυσὸς δ' ἄρ' ἄμ' ἡδὲ εἰδηρος. P. V. 6. κερᾶσαι. P. κερᾶσσαι. Br.

Nr. 50. ἄλλο. Br. II. 478. nr. 5. An. II. 3. p. 339. — Nr. 51. ἄλλ/. Br. II. 479. nr. 6. An. II. 3. p. 340. V. 3. μέσον τρίτον. P. quae est vera lectio. πρώτου τρίτον. Br. In Cod. numerorum adscriptae notae: με λζ. κβζ. i. e. 45. 37¹/₂. 22¹/₂. — Nr. 52. εἰς οἶνον. Br. III. 322. nr. 18. An. III. 2. p. 353. Vinum Centauros perdidit, et Cyclopem, tribus poculis haustis, oculo (κύρη) privavit, unde pater ejus Neptunus gravi tristitia affectus est. Μοῦσα τρίτη est Θάληει, qua epulae significantur et convivia. V. 2. διφνέϊς. Sophocl. Trachin. 1097. διφνή τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατόν. Μιξάνθρωποι a Platone appellati videntur Centauri in Protag. p. 327. D. ὥσπερ οἱ ἐν τῷ χορῷ μιξάνθρωποι. ubi vulgatum μισάνθρωποι ferri non posse, docuit Heinrichius in Commentatione Kiloniae edita 1813. μιξάνθρωπος est ap. Themist. Or. XXIII. p. 284. A. καὶ οὐδὲν ἀνύτουσιν οἱ μιξάνθρωποι ἢ μιξόθηροι ἀλιζόμενοι καὶ παίοντες θρῆνοι καὶ ἑλάταις. quod illum ex fonte Platonico hausisse probabile est. ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος legitur in Planudeis nr. 126. T. II. p. 663. V. 5. τρισὶν πλ. P. τρισὶ πλ. Br. c. Steph. V. 5. νῦν δὲ νέμονται τρίτη πυρναίου νύμφαισι μίγντα. P. Anthol. Plan. p. 555. St. νῦν δὲ νέμων πυρνόν με τρισὶ Νύμφαισι μίγναι. Br. in textu; in Lectionibus autem ex correctione V. D. in Auctario ad Phaedri Fab. ed. Conr. Rittersh. 1598. repouendum censet: νῦν δ' ἐμέ (Scr. δέ με) Μοῦσα τρίτη πυρναίαις Νύμφαισι μίγντα. Nec aliter Jos. Scaliger ap. Huetium. Nihil verius. V. 6. δέξασαι. P. Steph. δέρεται Br. in Lectionibus.

Nr. 53. εἰς λέχτρον. Br. III. 319. nr. 6. An. III. 2. p. 346. V. 1. ἐπ' ἀγκ. P. ἐν ἀγκ. Br. V. 2. ἐμύγη. P. ἐκλίθη. Br. Eodem jure versu praecedente corrigas, κλιθεῖσα. Theocrit. Eid. III. 44. ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη. Malim autem: ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα. — εἰς εὐνήν. pro ἐν εὐνῇ. Vid. ad p. 87. epigr. Agath. v. 10. P. 553. nr. 343. — Nr. 54. εἰς σικύαν. Br. III. 319. nr. 7. An. III. 2. p. 346. — Nr. 55. εἰς κλυοτήρα. Br. III. 319. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 4. ἀχρημένων. P. ἀρηνυμένων malit Br. quo vitium non tollitur. Scribe ἀντομέων i. e. ἰκετενόντων, ut paulo ante λισσομένων ποσίων. Apoll. Rhod. L. III. 391. δὲ χάριν ἀντομένοισιν. Sophocl. Oedip. Colon. 146. ἃ πατρὸς ὑπὲρ τοιμοῦ ἄντομαι. V. 5.

δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 7. ἀμπλουτῆ. P. ἄν Πλουτῆ. Br. P. V. 9. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 56. εἰς ἔσοπτρον. Br. III. 323. nr. 19. An. III. 2. p. 356. V. 1. καὶ ἐγὼ σέ. P. καὶ ἐγὼ σε. Br. τί με βλεφ. Haec sensum non habent. Scribe: σὺ μὲν βλεφάροις δίδορκας. Conjunctioni μὲν respondet ἀλλά. ut Od. δ. 240—242. θ. 169. 174. — Nr. 57. εἰς φοινίκων βάλανον. Br. III. 323. nr. 20. An. III. 2. p. 356. V. 4. μούνα. μούνον metri causa suspicatur Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 322. ipse tamen, an quid mutandum sit, incertus. — Nr. 58. εἰς κινάραν. Br. III. 318. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 3. ὡς. P. ὦς. Br. qui errorem corrigit in Lectionibus. — Nr. 59. εἰς τὴν Ἀργῶ. Br. III. 322. nr. 16. An. III. 2. p. 352. V. 2. μηλησιῶν. P. λησιῶν. Br. Leniore mutatione scripsi, φηλησιῶν. Vid. ad p. 140. nr. 309. Etiam ap. Theodor. Prodrum. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 18. καὶ τὸν πυλητὴν εὐθὺς ἐκπεφυγὸτα λαβεῖν φάρμοιον καὶ κταρεῖν. aut φιλητὴν scribendum, aut, quod etiam propius abest, τὸν συλητὴν, ut est p. 37. — V. 3. δις τέθνηκεν. Hoc de Jasone dictum ne mireris, cf. Animadverss. ad h. l. et T. I. 2. p. 221.

Nr. 60. δέλτος. Br. III. 323. nr. 21. An. III. 2. p. 357. V. 1. μὲν τέτεκεν ἐκαινούργει. P. μὲν με τέκεν ἐκαινούργει. Anth. Steph. p. 536. μὲν μ' ἔτεκεν, ἀνεκαινούργει. Br. Vix dubito, corrigendum esse: ὕλη μὲν τέτοκεν ποτ', ἐκαινούργει. V. 2. ἐκδοχίον. P. ἐκδόχιον. Br. — Nr. 64. ἄλλο. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95. de πίση interpretatus lb. T. II. p. 223. Exhibui in Paralipom. I. nr. 165. p. 715. V. 3. τήξῃς. P. τήξη editor, metro claudicante. Scripsi τήξῃς. — βαθείης. Fuerunt igitur, qui ἡ κέραμβος dicerent; nisi malis cum Chardono βαθείης ἄρματος ὠτειλῆς. Verborum tamen collocatio lectioni membr. favet. — Nr. 62. εἰς σφαῖραν. Br. III. 324. nr. 23. An. III. 2. p. 357. V. 1. δέ μου. P. δ' ἐμοῦ. Br. V. 2. ἡ τρύπη. P. δέ interposuit Br. cum Stephano, ut asyndeton tolleretur, valde illud molestum. At in τρύπη priorem produci, recte monuit v. cl. Fr. Henr. Bothe in not. mst. Vide an fuerit: ἡ δέ ξαφῇ φαίνεται οὐδαμόθεν. — V. 4. βάλλειν. P. βαλεῖν. Pl. Br.

Nr. 63. μεσομήδους. Br. II. 293. nr. 3. An. II. 2. p. 348. P. V. 4. μίσσα. P. μέσσα. Br. V. 5. τὸ δ' ὅπωθεν. P. τὰ δ' ὅπ. Br. V. 10. ἔχεν. P. εἶχεν. Br. πεπραμένα. P. πεπραμέναν. Br. V. 11.

Tom. IV.

ἀτέλεστα τὰ τέλεια μεμιγμένα. P. μεμιγμέναν. Br. omissio articulo. — Nr. 64. τὸ αἶνιγμα τῆς σφιγγός. Br. III. 321. nr. 15. An. III. 2. p. 351. V. 1. οὐ μία. P. οὐ. Br. ex Athenaeo. οὐ μία μορφή. Vulg. ap. Tzetz. ad Lycophr. Sed Codd. Mülleri omnes οὐ. Tom. I. p. 282. V. 2. βοήν. P. quod ineptum. φύσιν. Vulgo. φύγν. Codd. Sophoclis, probantibus Valkenario et Brunkio. Ex hac lectione βοήν exortum. V. 3. γίνηται. P. κινεῖται. Br. γίνονται. Athen. γίνηται. Codd. Mülleri ap. Tzetz. — ἀνά τ'. P. Tzetz. et in Cod. Epitom. Athen. ubi vulg. καὶ ἀν' αἰθ. — V. 4. ἐπειγόμενον. P. Tzetz. ἐρειδόμενον. Athen. Br. V. 5. ἔνθα τάχος. P. cum plurimis. μένος. Br. quod Codd. nonnulli alteri lectioni adjiciunt. Sic est ap. Euripid. in Arg. Phoeniss. probante Valkenario. Ne quid desideraretur, adscripsi in margine solutionem aenigmatis, ut legitur in editionibus Sophoclis ad Oedip. Tyrannum.

Nr. 65. χρησὺν δο' ὁμήρωι. Dedi in Paralip. I. nr. 166. p. 715. Legitur in Vitis Homeri ap. Pseudo-Plutarch. Vid. Homeri Opp. T. V. p. 145. ed. Ern. In Procli Eclog. in Bibl. Literar. et Art. Fasc. I. p. 9. ap. Stephan. Byz. in "Ιος. Pausan. X. 2. p. 253. —

Nr. 66. ἕτερος πρ' τὸν αὐτόν. Paralip. I. nr. 167. p. 716. Cf. Vit. Homeri ap. Ern. p. 145. Euseb. Praeparat. Evang. V. p. 227. 229. V. 2. μητρὶς δὲ τοι, οὐ πατρὶς. Euseb. ubi v. 5th desideratur. V. 8. λάχες, κτὴν μὲν. P. ἦν μὲν. Plut. V. 9. τὴν δ' ἀθ. P. ἦν δ' ἀθ. Plut. Utrumque bene habet. Meleager p. 585. nr. 94. ᾧ δέ, Φιλόκλεις, ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει. Macedon. pag. 511. nr. 27. οἷς μὲν ἀνάγκης σκεῦος, τοῖς δὲ τροφῆς χρῆσι περισσοτέρῃ. Oppian. Hal. I. 586. τοῖς μὲν θίρος, οἷσι δὲ χεῖμα, τοῖς δ' ἔαρ. V. 11. Versus mutilus in membr. ἔτι πολλὸν ἀγῆρας ap. Plutarchum.

Nr. 67. χρησμός δοθεὶς λατύνει τῷ θηβαιοί. In marg. ερεῖ. Paralip. I. nr. 168. p. 717. V. 3. χεῖρεσι λείπειν. P. χεῖρεσσι λιπεῖν. In Schol. Eurip. Phoen. Servavi λείπειν, χερσὶν scribens. Caeterum in vulgata aoristus λιπεῖν post πεπρωμένον ἐστὶ minime displicet. Cf. Homer. 'Ιλ. σ. 329. Pindar. Ol. VIII. 44. Isthm. VIII. 69. Apud Xenoph. Anab. II. 3. 20. ὑπέσχετό μοι βουλευσασθαι: frustra Stephan. βουλευσέσθαι corrigit. Vid. supra ad p. 433. nr. 437. v. 15. V. 5. ἔνευσα. P. ἔνευσε. Vulg. additis duobus versibus: Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας, Οὐ γίλον ἤεπασσε υἱόν· ὃ δ' ἤξατό σε, τὰδε πάντα. — Nr. 68. χρησμός δοθεὶς Καρίστῳι.

Paralip. I. nr. 169. p. 717. Est in Euseb. Praep. Evang. VI. p. 255. ubi in fine: ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε. Cf. Stephan. Byz. in Κάρυστος. Schol. ad Lycophr. 580.

P. Nr. 69. χρησμός δοθεὶς λυκούργω τῷ φιλοσόφῳ. In marg. ^δ ηρο. Ex Herodot. L. 1. 65. Alios, qui idem oraculum laudaverunt, vid. ap. Davis. ad Maxim. Tyr. Or. XXIX. 2. p. 72. ed. Reisk. V. 1. λυκούργε. Herod. Pal. λυκούργε. Alii. V. 5. δέξω ἤ. P. δέξω ἤ. Herod. δέξω εἰ. Themist. p. 193. C. ἤε. Id. p. 225. D. δέξω videtur verius; sed ἤ . . . ἤ bene habet. Homer. Ἰλ. π. 713. δέξε γάρ, ἥδ' μάχεται . . ἥ λαοὺς εἰς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι. — ἥτερ ἄνδρα. P. ἥδ' καὶ ἄνδρα. alii.

Nr. 70. χρησμὸς δὲ ἐκ τ' σεραπεί τῷ διαπληθ' αὐτῶν χρω-
μίνωι καὶ αἰτιώμενω τὸν θῦ. Paralip. I. nr. 171. p. 719. Pessimos
hos trimetros me alibi legisse, non memini. V. 1. μὴ μέμψη. Debuit
scribi μὴ μέμψη, aut μέμψου. Num μέμψοις fuit? — Nr. 71. χρησμ
τ' περθίας. Br. III. 199. nr. 240. An. III. 2. p. 10. V. 1. ἄγνός εἰς.
P. ἄγνως εἰς. Br. c. Dorvill. Suspiscabar: ἄγνός ἄγ' εἰς. — καθαρός.
P. Intolerabilem tautologiam sustuli, καθαρῶς scribens cum Br. V. 3.
κεῖται. ἀρκεί legendum videtur ob antithesin. V. 4. νίψη. P. νίψαι.
Br. Sophocl. Oed. Tyr. 1227. οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον, οὔτε Φᾶσιν
ἂν Νίψαι καθαρῶς τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεύθει. Aeschyl. Choëph.
v. 69. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες τὸν χειρομνοῦ φόνον
καθαίροντες λούσειαν μάτην. — Nr. 72. χρησμὸς ἐρωτήσαν βουφίνωι
πως λάβοι ὕρκον παρα τοῦ ἰδὲ ναυκλήρον. Edidit Huschk. Anal. crit.
p. 295. nos in Paralip. I. nr. 172. p. 719. V. 1. δόμον. P. δρόμον
corr. Huschk. V. 4. παρακτάς. P.

Nr. 73. οἱ Μεγαρεῖς. [sic scribe.] ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονήσαντες
ἐπενθανον τοῦ θῦ ἐν ποίᾳ μοίρᾳ αὐτοὺς ἔχει· ὁ δὲ ἀνείκεν. Scr. ἀνείκεν.
Extat hoc oraculum in Schol. Theocr. Eid. XIV. 48. ap. Suid. in
ὑμῖς. T. III. p. 529. ubi vid. Kuster. Schott. ad Proverb. p. 478.
V. 1. ὀμῖς. ap. Suid. V. 2. λακεδαιμόνιαί τε. P. δὲ Schol. Theocr.
ἔκπον θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναιῖκα. Suid. V. 4. καὶ τῶν. P.
καὶ τῶνδ'. Schol. Th. οἱ τὸ μεσσηνέ. P. V. 5. ναίονσιν καί. P. V. 6.
κέντρα πολέμοιο. P. πτολέμοιο. Suid. Schol. Th. P. V. 7. μεγαρήες.
P. Μεγαρεῖς. Schol. Th. αἰγίτες. Suid. Μεγαρήες videtur scribendum.

Cf. Br. ad Soph. Oedip. Tyr. 16. — οὐδὲ τρ. P. οὔτε reliqui. Sic etiam in proximis. V. 8. οὐδὲ δωδεκαταῖοι. P. οὐδὲ δωδέκατοι. Suid. Sch. Theocr. Numeralia in αἰός interdum ordinalium vice fungi, docuit Porson, ad Eurip. Hec. v. 32. Herm. ad Viger. p. 720. s. Sed h. l. membr. lectio adversatur metro.

ὁ δ'

Nr. 74. χρησµ τ πυθίας. Br. III. 199. nr. 239. An. III. 2. p. 9. V. 4. ἐκνίψαι σῶμα διμαινόμενον. P. μαινόμενον. Pl. ἐκνίψεις σῶμα διαινόμενος. Br. c. Huberta van Eldik in Suspici. p. 29. νᾶμα μαινομένην Pierson. Servavi lectionem membr. διαινόμενον tantum corrigens: nunquam corpus irrigatum animam puram reddet. Hoc ab oraculorum sermone non abhorret. Eldikianam tamen lectionem a Cod. confirmari velis. Verbum ἐκνίπτειν in hac re proprium. Orpheus Argon. 1238. μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς. Euripid. Iph. Taur. 1190. ὡς φόνψ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω. Plutarch. T. II. p. 499. C. ἂν μὴ . . . καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκός, ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν. Vid. Creuzer ad Plotin. de Pulcritud. p. 264. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 850. 35. σφάττειν δὲ οὐδένα δίδωσιν ἄνευ (vulg. οὐδὲ) μύσους, οὐ οὐδεὶς ἂν ἐκνίψειεν (vulg. ἐκνίρειν) ἐμπιπλῶν τὴν πόλιν.

ο δ'

Nr. 75. χρησµ δο ἐν ἰλίῳ πόλει ὅτε ἐναναγησαν οἱ κλονες τ' ἕροῦ διὸς τοῦ ὄντος ἐκείσε, οἱ νῦν ἐν βηρύτῳ. Edidi in Paralip. I. nr. 173. p. 720. Argumentum obscurum; nec scio, an illa historia alibi extet. V. 1. κασιγνήτοισι τε πίθεσθαι. P. Scriπαι, κασιγνήτοις πεπιθέσθαι. ut λελαβέσθαι, λελαθέσθαι ap. Homerum, ubi etiam πεπιθήσω occurrit Il. χ. 223. — V. 4. καὶ πείσεται. P. Fortasse, εἰ πείσεται. responde, maris aequore ter commoto, an mihi obsecuturus sis. —

ο

Nr. 76. χρησµ πυθίας. Ex Herodoto L. I. 66. pag. 32. Respexit hoc oraculum Dio Chr. Or. XVII. p. 469. ed. R. Pausan. VIII. 1. p. 349. ed. Fac. V. 5. παιδίον. Vid. supra ad p. 76. v. 410. —

ο

Nr. 77. χρησµ ἐν τοῖς θησεως βίοις ἀναφερόμενος. Cum eodem lemma hoc oraculum invenit Jac. Gronovius in Cod. Herodoti ad L. I. 65. idque exhibuit in Observatt. p. 65. ed. Wessel. Ap. Plutarchum illud frustra quaesiveris. V. 4. οὐ κάλλη. P. οὐκ ἄλλη. Gron. —

ο δ'

Nr. 78. χρησµ πυ. Herodot. I. 67. p. 32. — Nr. 79. χρησµ πυ. Ap. Herodot. I. 85. p. 43. V. 2. βοῦλον. P. βούλεν. Vulg. V. 3. τὸ δέ σο πολέ. P. τὸ δέ σοι. Vulgo.

ο θ

Nr. 80. χρησμ πν. Ex Herodot. L. I. 91. Hoc oraculum cum paucis aliis proæa oratione conceptis in Anthologiam receptum est. Vid. nr. 95. Similia de vi fatorum vid. ap. Gatack. ad Antonin. L. VII. p. 223. Valkenar, ad Herodot. IX. p. 698. 54. — P. Nr. 81.

ο θ

χρησμ πν. Ex Herodoto L. I. 174. p. 83. Cf. Euseb. Praep. Evang. V. 26. p. 220. V. 2. De duplici *α*s vid. supra ad p. 611. nr. 21. 7. —

ο θ

Nr. 82. χρησμ πν. Ex Herodot. L. III. 57. pag. 225. — Nr. 83.

ο θ

χρησμ πν. Herodot. L. IV. 155. p. 349. In marg. Cod. Pal. Βάττος ο καιαριστοτελής. Cf. Tzetz. in Chiliad. VI. nr. 48. v. 349. Schol. ad Callimach. H. in Apoll. 76. — V. 2. οίκηστίηρα. P.

ο θ

Nr. 84. χρησμ πν. Herodot. L. IV. 157. p. 350. Plutarch. T. II. p. 408. V. 1. αἱ πν. P. Herod. αἱ τὴν correxi, monente Schaefero.

ο θ

Nec σὺ, nec τὸ inclinari potest. — Nr. 85. χρησμ πν. Ex Herodot.

ο θ

L. IV. 159. p. 352. — Nr. 86. χρησμ πν. Ex Herodot. L. V. 92.

p. 419. Cf. Euseb. Praepar. Evang. V. 29. V. 1. οὐ τις. P. οὐ τις

σε. Herod. — Nr. 87. χρησμός. Ex Herodot. V. 92. p. 420. ubi

haec adduntur: ταῦτά νυν εὖ φράζεσθε, Κορίνθιοι, οἱ περὶ καλὴν

Πειρήνην οἰκίετε καὶ ἀφρουόεντα Κόρινθον. — Nr. 88. χρησμ. Ex

Herodot. L. V. 92. p. 421. V. 2. κλειτοῖο. P. κλεινοῖο. Vulg. Vid.

ο

Wesseling. — Nr. 89. χρησμ. Herodot. L. VI. 19. p. 446. V. 2.

πολλοῖσι. P. γενήσσι. Ib. γενίση. plurimi Codd. Herodoti.

Nr. 90. χρησμός. Ex Herodot. L. VI. 77. p. 473. V. 5. ἀέλικτος.

P. c. plurimis Codd. Herodoti. Alii *πρέλικτος*. — Nr. 91. χρησμός.

Ex Herodot. VI. 86. p. 478. Respexit Pausan. II. 18. p. 242. ed. Fac.

Cf. Eustath. ad 'Il. γ. 414. Br. III. 147. nr. 22. An. III. 1. p. 281.

V. 2. ληίσσασθαι. P. Alii ληίσσασθαι. V. 3. laudat Dio Chrys.

Or. LXIV. p. 400. ed. Reisk. — P. Nr. 92. χρησμός. Ex Herodoto

L. VII. 140. p. 567. Cf. Euseb. Praep. Ev. V. 24. Clem. Alex.

Strom. V. p. 728. V. 1. φεύγει ἰσχατα. P. ubi *ε*τ' ortum ex proximo

*ε*σ. φεύγ' ἰσχατα. Vulg. V. 9. ἐστήκασι. P. V. 12. ἀλλ' ἴσον. P.

ἴτον. Herod. Cf. ad p. 283. nr. 480. v. 5. — καποῖσι δ' ἐπικίδναται.

ο

P. ἐπικίδνατε. Herodot. — Nr. 93. χρησμ. Ex Herodoto VII. 141.

p. 568. Cf. Euseb. l. c. — V. 10. ἔσχη. P. V. 12. ἥ που et ἡ

ο θ
 συν. P. — Nr. 94. χρησμ πν. Ex Herodot. VII. 148. p. 572. V. 3.
 κάρα. P. κάρη. Vulg. In κάρα posterior syllaba recte producitur.
 Vid. Additam. Anim. ad Athen. p. 67.

ο
 Nr. 95. χρησμ. Ex Herodot. L. VII. 169. p. 584. ubi vid. Val-
 kenar. Etiam hoc Oraculum prosa oratione conscriptum, ut nr. 80.
 V. 1. ἐπιμέμψεσθε. P. ἐπιμέμψεσθε. Herodot. Μενελάου. P. Μενέλεω.
 Herodot. V. 4. ἐκείνοισι. P. κείνοισι. Herod. — P. Nr. 69. χρη-
 σμές. Ex Herodot. VII. 220. p. 608. Eusebi. Praep. Evang. V. 25.
 V. 2. ἄστν ερικνδές. P. et Vulgo. ἄστ' ἱρικνδές. corr. Wesseling. quod
 nihil est. Scripsi, ἄστν 'ρικνδές. ut in edit. Schaeferi exhibetur.
 V. 3. ἥρακλῆους. P. ἥρακλῆος. Vulgo. V. 5. τῶν ταίρων. P. τῶν et
 τόν. Codd. Herodoti. τόν verum est. — Nr. 97. χρησμ πν. Ex He-
 rodot. L. VIII. 20. p. 628. V. 1. βαρβαρόφωνον. P. et omnes Hero-
 doti Codd. βαρβαρόφωνος cum Reiskio probabiliter correxit Schaeferus.
 ο
 V. 2. Scr. πολυμηκάδας. — Nr. 98. βάκιδος χρησμ περὶ τῆς τῶν
 Ἑλλήνων νίκης. Herodot. L. VIII. 77. p. 655. V. 2. Scr. Κυνόςουραν.
 V. 4. σβέσει. P. σβέσει. Vulg. Κόρον scribendum, initiali majore.
 V. 5. μαιμῶνντα. P. μαιμώνντα. Vulgo rectius. Sed illud simile
 formae γελῶνντες, quam nonnulli legebant ap. Homer. Od. v. 390.
 πιθέσθαι. P. πυθέσθαι. Vulg. — Nr. 99. χρησμός. Ex Herodot.
 L. IX. 43. p. 713.

θ
 Nr. 100. χρησμός δο μενελαιω καλεξανδρω. Alibi nou vidi. —
 Dedi in Paralip. I. nr. 174. p. 721. — Nr. 101. κλεοβουλ' αἰνίγμα.
 Br. I. 76. nr. 2. An. I. 1. p. 194. ex Diogen. Laert. I. 91. p. 56.
 Stobae. Eclog. Phys. p. 210. ed. Heer. V. 1. δνωκαίδεκα. P. παῖδες
 δὲ δωδεκα. Diog. Stob. Br. τῶν δὲ θ' ἐκάστη. P. τῶν δὲ ἐκάστῃ.
 Stob. Br. γ' ἐκάστῃ. Diogen. ἐκάστη et ἐκάστῃ confusa vidimus nr. 48.
 v. 1. V. 2. παῖδες τριήκοντα διάνδιχα. P. παῖδες ἑασι τριήκοντ'
 ἀνδιχα. Diog. qua lectione metrum quidem saluum praestatur, sed
 rhythmus pessumdat. παῖδες τριάκοντα. Suid. in Κλεοβουλίην.
 T. II. p. 325. παῖδες δις τριάκοντα διάνδιχα. corr. Marq. Gudius ap.
 Menag. p. 55. quod probabile. In τριάκοντα enim antepenultimam
 interdum corripi, docuimus ad p. 472. nr. 681. κοῦραι ἐξήκοντα eodem
 sensu Stobae. V. 3. αἱ μὲν et αἱ δ'. P. recte, si Gudius praecedentem
 versum vere emendavit. ἤ μὲν . . . ἤ δέ. Diogenes.

^δ
Nr. 102. ἐκ τῆς περὶ τοῦ βασιλεῦς ἀδρι/. Dedi in Paralip. I. nr. 125.
P. 721. Alibi non reperi. V. 1. ἄγνωστον cum proximis non cohaeret. Fortasse scribendum: ἀγνώστου μ' ἐρέεις γενεῆς. de ignota origine et patria. Genitivi pendent ab ἐρέεις, ut Homer. Od. λ. 174. εἰπὲ δέ μοι πατὴρ τε καὶ υἱός, ὃν κατέλειπον. Vid. Schaefer. ad L. Bos.
P. 734. In ἀμβροσίου Σειρήνος, quibus verbis Homerus significatur, notanda generis enallage pro ἀμβροσίας. V. 3. Suid. T. II. p. 683. Ὀμηρος ὁ ποιητής... Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεως, καὶ Πολυκάστου τῆς Νέστορος. Caeterum corrige interpunctionem: Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νέστορ ἐν Πολυκάστῃ Μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε. P. V. 4.
^δ
 ἄλλον. P. ἄλλων scripsi. — *Nr. 103.* ἄδην εἰς σταγί. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. II. p. 224. nos in Paralip. I. nr. 176. p. 722. V. 1. τάχα, ἄν subaudiendum, ut in his conditionibus enuntiationibus passim. Vid. ad p. 53. nr. 16. V. 2. ἐξετέλεσε. P. Alterum σ addidit editor. V. 3. ῥύσαιναν με ὑγρόν. P. ῥύσαινα-μένην. Chard. Vid. ad p. 94. nr. 58.

Nr. 104. ἄλλο. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 305. qui hoc distichon in anaglyphum gemmamve sculptam compositum existimat. Paralipom. I. nr. 177. p. 722. — *Nr. 105.* ἄλλο. Edidit Chard. Mag. encycl. an. IV. Tom. II. p. 225. Paralip. I. nr. 178. p. 722. V. 1. χαμαιζήλον. P. χαμαιζήλων. Chard. γέκος. P. μέλος scribendum esse apparet. Vocabulum est ποῦς, unde fit οὐς, ὕς, σ. V. 3. ἔσομαι. P. ἔσομαι. Chard. — *Nr. 106.* ἄλλο. Dedi in Paralipom. I. nr. 179. pag. 723. V. 3. εἰρήσεις με. P. Scripsi ἐμέ, metri causa. V. 4. ἐπιζήμα. Versus constabit, si legeris, βραχὺ τι ῥῆμα τόπον. Sed praeterea sensus videtur postulare, ut corrigas: ἦν δὲ τὸ λοῖσθον Δίρης. ultimam litteram si sustuleris, invenies vocabulum exiguum, locum significans. Vox aenigmatis est ποῦς, οῦς, ὕς, ποῦ.

Nr. 107. ἄλλο. Edidit Salm. de Homon. Hyl. Iatr. p. 192. qui v. 1. memoriae lapsu dedit: οὐκέτ' ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰοῦς. quod monuit Chard. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 94. Dedi in Paralip. I. nr. 180. p. 723. κόνις Αἰθιοπῶν est pulvis auri. In κόνιν posterior syllaba producit, ut in Aeschyl. Suppl. 183. — *Nr. 108.* ἄλλο. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita. Nos in Paralip. I. nr. 181. p. 728. — *Nr. 109.* ἄλλο. Edidit Huschke An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 182.

p. 724. Polyphemi oculum significari intellexit Buttmannus. V. 1. κόρη. Cf. supra nr. 52. v. 3. — V. 3. ἐν ζώοντι τύμβῳ. Vid. ad nr. 36. v. 3. V. 5. βρόμιος καί. P. τε interposui, suadente Hermannus ad Orph. p. 729.

Nr. 110. ἄλλο. Huschk. Anal. cr. p. 308. qui de Somno interpretatur. Paral. I. nr. 185. p. 725. V. 1. ὄρεῖ. Nominativus assumendus ex οὐδεὶς. Vid. Heindorf. ad Horat. Serm. I. 1. 3. p. 3. — V. 2. Hiatus auctor vitasset, si scripsisset: τρέχει δ' ὁ μὴ τρέχων. V. 3. πάντα δ' ἀληθῆ λέγω. τὰληθῆ λέγων corrigit Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 325. — Nr. 111. ἄλλο. Paralipom. I. nr. 184. p. 725. De Amore videtur accipiendum. Caeterum verbis transpositis ἐξ ἀγόνων ἄγονος corrigendum censet Friedemann. l. c. p. 325. — Nr. 112. χρησμός δοθεὶς καρίστωι τῷ Ἰνδῷ. Κροίσῳ correxit. Est ex Herodot. I. 55. p. 25. Dio Chrys. Or. XIII. p. 220. T. I. p. 421. ed. R. Idem ad hoc oraculum respicit Or. LXIV. p. 337. τίς ἂν ποτε ἤλπισεν Ἰνδῶν ἄρξειν ὄρεα. ubi ἤλπισε Μήδων scribendum. V. 2. παρέρμον. P. παρ' Ἐρμον. Herod. V. 5. μὴ δὲ αἰδ. P. μηδ' αἰδεῖσθαι. Her.

P. Nr. 113. χρησμός ἐπαρχιλύχῳ λεχθεὶς πυθιγῆς ὑποομφῆς. notabile lemma rhythmo hexametrico conceptum. V. 1. τελεσίκλεις. Telesicles pater Archilochi, secundum oraculum, quo Calondas jubebatur μελιξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν. ap. Suid. T. I. p. 346. Eodem nomine poetæ appellabatur filius. Vid. Steph. Byz. in Θάσος. Commemoratur hoc oraculum ap. Eusebium Praep. Evang. V. 33. p. 227. — Nr. 114. χρησμός δοθεὶς τῇ μῦρι ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ὀλυμπιάδι ἐν κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ πῶς ἂν τῆς χώρας περῶν κρατῆσεν ὁ ταύτης υἱός. Edidi in Paralip. I. nr. 185. p. 725. Alibi non vidi. V. 1. νέ κιν. P. V. 3. ἦν τίς . . . δείξει. P. V. 4. Περσ. μέγα κράτος. P. Ruenti metro succurri, τὸ addens. V. 7. ἀφηγήτορα. P. ἀφηγητῆρα dedi, ab ἡγητήρ. Compositum in Lexicis non comparet. ὑφηγητήρ est ap. Automedont. p. 549. nr. 319. — V. 8. ἀπαρνίδος. Ἀβαρνίς vulgo vocatur. Cf. Stephan. Byzant. in Ἀβαρνος.

Nr. 115. κωνσταντῖνος ἔλθων ἐν τῇ τροίᾳ πλησίον ἡβονλήθῃ κτίσαι πόλιν βασιλικήν. καὶ λαβὼν τὸν χρησμόν ἀνεχώρησεν καὶ κτίζει κωνσταντινοπόλιν. Edidit Huschk. An. cr. p. 294. Paralip. I. nr. 186. p. 726. V. 1. τροίῃ σε. P. Τροίῃ σε dedi c. Schaefero. — Θεμελίω. P. Θεμελίω corr. Huschk. Vid. ad p. 466. nr. 649. — τμηθέντι i. e.

πορθηθίντι. V. 4. βόσκονται τὸν αὐτόν. P. diphthongo correpta, ut passim apud recentiores, in Oraculis Sibyllinis saepissime. βόσκουσιν est in Oraculo ap. Codin. Origg. CPol. ubi idem versus occurrit, et ap. Steph. Byzant. in Βυζάντιον. In alio ap. Codin. p. 5. βόσκοντας ἐς αὐτόν.

Nr. 116. μητροδώρον ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Br. II. 479. nr. 10. An. II. 3. p. 343. V. 2. τάδε. P. τὰ δέ. Br. V. 3. ἡ γάρ. P. ἡ δέ. Br. Scripsi ἡ γάρ. V. 4. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br. V. 5. φιλοπαίγμονες. Notanda epitheti sedes inter duo substantiva. V. 7. ἦνορα καὶ δ' ἐγέλα γλαύκη. P. ἦνιδε καὶ δέ γελα. Br. in quo γελα probandum, reliqua non item. Scripsi, paucis litteris leviter immutatis: ἡ δ', ὕρα, ἦδ' γελα. Nihil in Codd. similis syllabis καίδε et ἦδ'. Cf. praesertim R. Porson. in Variis Lectt. ex Cod. Harlejano Homeri p. 87. sq. ed. Schaefer. De formula ἦδ' γελαῖν dixi supra ad p. 562. nr. 391. v. 3. ad p. 590. nr. 137. — V. 8. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. παρῶν. P. κάρον. Br. Sequitur in Cod. problematis solutio.

P. Nr. 117. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 11. An. II. 3. p. 343. V. 3. ἀγανή. P. Br. Sic hoc nomen fere ubique scribitur ὄξυτόνωε, contra vulgarem de nominibus propriis regulam. Ἀγανή tamen uno in loco legitur in Apollodor. II. 1. 5. p. 122. ed. Heyn. sec. et in Planud. nr. 289. Tom. II. p. 713. Etiam in Nonni Dionysiis L. V. p. 172. 194. et alibi Ἀγανή scribitur. Eustath. ad Ἰλ. σ. p. 1177. 11. nomen Ἀγανή derivat ἀπὸ τοῦ ἄγαν αὔειν. V. 4. οἴχετ'. P. ὤχετ'. Br. V. 6. Κύπριν. Brevem syllabam tolli posse censebat Friedem. de Med. Syll. Pentam. p. 317. scribendo: οὐ μὰ Κύπριν φιλήν. Sequitur in membr. solutio. — Nr. 118. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 12. An. II. 3. p. 344. — Nr. 119. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 13. An. II. 3. p. 345. V. 7. ἰστυνόμη. P. ἄστυνόμη. Br. De forma εἴλατο vide ad p. 365. nr. 56. Utrique epigrammati solutio in Cod. subjecta.

P. Nr. 120. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 14. An. II. 3. p. 346. V. 2. δέ τις. P. νῦν δέ τις. Br. interrogative; quod minime probandam. V. 5. ὠρείθυια. P. ὠρείθυια. Br. V. 6. εὐρυνομή. P. εὐρυνόμη. Br. μοίρη. P. μοῖραν. Br. Sequitur solutio. — Nr. 121. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 15. An. I. c. nr. 346. V. 5. ἐπτάλ. ἄστυ. Schol. in marg. τὴν Ῥαίμην λέγει. V. 2. βαίριος. Schol. βαῖτις ποταμός. V. 4. εὐεπίης. P. εὐεπίης. Br. Nomen illi regioni ab armentorum copia impositum. Εὐετία idem quod εὐεστώ et εὐετιρία. V. 6. δικάδος. P.

δεκάτης scribendum esse docuit Kriesius v. cl. in Animadversionibus nostris. V. 9. ἀρχομένους. P. ἀρχομένης. Br. V. 11. post ἐλαύνων colon ponendum. Vers. 12. ταρπαίη. P. ταρπείη. Br. Sequitur solutio.

P. Nr. 122. Br. II. 481. nr. 16. An. II. 3. p. 348. V. 4. δεκάδος. P. δεκάδας. Br. Sequitur solutio. — Nr. 123. ἄλλο. Br. II. 482. nr. 17. An. II. 3. p. 348. V. 2. νῆες οἰχομένου παιδες. P. παιδός. Br. Elegantiore verborum collocationem praetulit: νῆες οἰχομένου παῖδες. V. 4. ἔκτος. P. ἔκστος. Br. V. 5. ἀνέψιοι δυοκαίδ. P. ἀνεψιαδοῖ. Br. ubi postrema syllaba a proximo δν absorpta est. V. 6. εὐβολος. P. Εὐβουλος. Br. V. 9. ὥδε λαμβ. P. ὠδλ. Br. quod ab ionismo horum epigrammatum abhorreere monuit Hermann. ad Orph. pag. 769. Scripsi, ὥδε δέ. — V. 10. δοός. P. Δόος. Br. V. 13. τριηκόντων. P. τριήκοντα. Br. in textu. In Lectt. autem membran. lectionem restituendam esse monuit. Vid. ad p. 513. nr. 41. p. 615. nr. 3. V. 15. καὶ ἄλφιστα. Ne καὶ ante vocalem produceretur, Hermann. ad Orpheum p. 729. ἐς inserendum esse existimabat. Fit tamen interdum, apud recentiores inprimis, ut καὶ etiam in tertia sede producat. Vid. Spitzner. de Product. brev. Syllab. p. 36. et de versu Graecor. heroico p. 107. s. Quod si nolis, κείς ἄλφιστα scribere licet. Sequitur in Cod. solutio.

P. Nr. 124. ἄλλο. Edidit Huschk. An. cr. p. 299. Paralipom. I. nr. 187. p. 727. V. 1. ἀμφιθέλοντος. sic P. In apogr. nonnullis ἀμφιθιόντες. V. 2. ζωοφόρου. i. e. ζωδιακοῦ. Vid. not. ad Append. Epigr. nr. 92. v. 7. T. II. p. 788. V. 4. ὀγδοατ' ἥδε. P. ὀγδοάτη δέ. cl. editor ex apogr. suo. Scripsi ὀγδοάτην, sensu sic postulante. V. 8. ἐπαλλιστα. P. οὐ δὲ τοῖσιν ἐπ' ἄλλεσιν. corrigit cl. Huschke. Ipso suspicabar: ἐφ' ἄλμυρά δάκρυα χεῖρας. Hesych. ἄλμυρά δάκρυα, χαλεπά, πικρά. Theocr. Eid. XXIII. 34. ἀντὶ τὰν κραδίαν ὀπτέν-μενος ἄλμυρά κλαύσεις. V. 9. ἔτεσαι. ut. τέκεσαι ap. Homer. Od. κ. 61. ἔπεισαι ap. Apollon. Rh. III. 185. 610. In Cod. sequitur problematis solutio. — Nr. 125. ἄλλο. Br. II. 482. nr. 18. An. II. 3. p. 350. V. 3. παρθενικῆσιν. P. sine littera paragogica Br. V. 4. τρεῖς δέ μοι. P. τρεῖς δ' ἐμοί. Br. Sequitur solutio.

Nr. 126. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 19. An. II. 3. p. 350. Vid. Fabricii Bibl. gr. Tom. V. p. 641. ed. Harl. V. 3. ἔκτη. P. ἔκτην. Br. ὥπασε. P. ὤπασε. Br. Vers. 4. δωδεκάτη. P. δωδεκάτην. Br.

¶ V. 5. ἐπ' ἐβδ. P. ἐφ' ἐβδ. Br. V. 6. ἐπένυσεν. P. ἐπέλυσεν
 corrigit Br. Codicis tamen lectionem tuearis, θεός subaudiens ex
 versu 3to. — V. 8. dedi, ut in Cod. legitur, depravatam. μέτρον τῷ
 κρυερὸς μοῖρ' ἄφελεν βίοντον. Br. quod nemini probabile videbitur.
 Suspiscabar equidem ejusmodi quid lectum fuisse: (Φεῦ, Μοίρης
 κρυερᾶς) μέτρον ἔλόν βίοντον. nec tamen despero, leniorem etiam cor-
 rectionem aliquando inventum iri. Ἐλὼν fortasse servari poterit. Sic
 fere Liban. T. IV. p. 590. 1. καὶ τὸ θεγάτριον ἤδη κινδυνεύουσιν
 εἶδον. Plato in Protag. p. 315. D. νίον ἐτι μειράκιον . . . τὴν ἰδέαν
 πάνν καλός. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 485. — V. 10. ἐπέρησα.
 P. ἐπέρησε. Br. Sequitur in Cod. solutio. — Nr. 127. ἄλλο. Br. II.
 483. nr. 20. An. II. 3. p. 351. V. 1. ὅσον. P. ὅσον. Br. Illud non
 habet, quod reprehendas. V. 4. τρεῖς καί. P. τρεῖς καί. Br. ut nr. 125.
 v. 4. — Nr. 128. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 21. An. II. 3. p. 351.
 Utrique problemati addita solutio.

¶ Nr. 129. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 22. An. II. 3. p. 352. V. 1.
 εἶπε, τίς subaudiendum. Vid. ad pag. 245. nr. 261. v. 2. Adjecta
 solutio. — Nr. 130. Br. II. 484. nr. 23. An. II. 3. p. 353. V. 2.
 δύο δ'. P. δυοί δ'. Br. V. 2. ἡμασιν. P. V. 3. κλήσουσιν. P. πλῆ-
 σουσιν. Br. Sequitur problematis solutio. — Nr. 131. ἄλλο. Br. I. c.
 nr. 24. An. I. c. p. 354. V. 5. ῥόον ἐσμὸν ἀνώγοις. P. εἰς μίαν οἰγοῖς.
 Br. Minore mutatione scripsi: ῥόον εἰς ἓν ἀνώγοις. sed hanc con-
 jecturam in textu ponere non debebam. Auctor enim problematis
 scripsit procul dubio: εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόου ἐσμὸν
 ἀνώγοις. omnem aquae copiam. Euripid. Bacch. vers. 710. ἄκροισι
 δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα Γάλακτος ἐσμούς εἶχον. quam lectionem
 vide quomodo tueatur Porson. in Advers. p. 255. ed. Lips.

Nr. 132. ἄλλο. Br. II. 484. nr. 25. An. II. 3. p. 355. V. 1.
 κύκλωψ ἐγώ. P. Κέκλωψ ὦ Πολ. Br. ubi quid interjectio valeat, non
 intelligo. Scripsi, Κέκλωψ τοι, quod facile in εγω depravari potuit.
 ¶ V. 4. ἡ δ'. P. V. 6. ἡμασιν. P. V. 7. ἡμάτιος et ἡματος. P. —
 Nr. 133. ἄλλο. Br. I. c. nr. 26. An. I. c. V. 1. θεοί. P. θοοί. Br.
 Eorundem vocabulorum permutationem notavimus ad p. 406. nr. 603.
 v. 2. V. 2. δύο. P. δύο. Br. V. 4. ἡμάτιος et v. 6. 7. ἡμασιν.
 V. 5. ἀπερείεται. P. ἀπερέγεται. Br. V. 7. ἀχελώϊ. P. ἡμασινῇ. P.
 ἡμασι. νῦν. Br. V. 8. καὶ ἐν. P. καὶ ἐν. Br. metro ruente. μήν. P.
 μιν. Br. — Nr. 134. ἄλλο. Br. II. p. 485. nr. 27. An. II. 3. p. 366.

V. 2. ἀναγκαλῆ. P. ἀναγκαίων volebat Br. Scripsi ἀναγκαλῆ cum Schaefero in not. mst. V. 6. δόρπον ἐφοπλίζεις μῶν ἐρύσασα μόνον. P. ἐφοπλίζει μῶν ἐρ. κανών. Br. c. Salmasio, qui κανών interpreta- batur per μίτος. Mutatione non opus. Codicis lectio nounisi unam Ianae minam per totum diem confectam esse, indicat. ἐρύειν h. l. non est *trahere*, sed *pendere*, quod Salmasium, nescio quomodo, fecellit. Homer. Ἰλ. χ. 351. χρυσῷ ἐρύσασθαι. σταθμήσασθαι. ζυγοστατήσαι. Schol. Vid. Heyn. T. VIII. p. 314.

P. Nr. 135. Br. II. 485. nr. 28. An. II. 3. p. 356. V. 7. ἀλίγη . . . ὦρη. P. — Nr. 136. ἄλλο. Br. I. c. nr. 29. An. I. c. p. 357. V. 2. ἤμαρ. P. ἀννέφελον. P. ἀννέφελον. Br. V. 7. πόσαις. P. πόσ-
σαις. Br.

P. Nr. 137. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 30. An. II. 3. p. 358. V. 2. πεσών. P. πεσόν. Br. De brevi syllaba in caesura pentametri vid. ad p. 565. nr. 410. v. 6. Eam vitasset auctor, si scripsisset: οὐς πεσὼν ὤλεσεν δῶμα τόδ' Ἀντιόχου. V. 5. δαιτυμόνας οἷσιν θεός. P. οἷσιν τε θεός. Br. de brevi syllaba in δαιτυμόνας securus. Fortasse scri- bendum: δαιτυμόνας, τοῖσιν γε θεός. . . V. 4. ἔπορε πῶρον. P. ἔπορεν. Br. V. 7. αὐτός τ' Ἀντ. P. αὐτὸς δ' Ἀντ. Br. Nihil mutavi; nam Antiochus quoque Spartanus fuisse videtur. Post δαιτυμόνων plenior distinctio est ap. Br. quam monente Schaefero mutavi.

Nr. 138. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 31. An. II. 3. p. 358. V. 2. καρῶν κλεῖτ' ἔπορεν τὸ τρίτον. P. δῶκε Κλίτοι τὸ τρίτον. Br. (Li ed. nostra huic lectioni per errorem adscripta sigla P. pro Br.) quae nimia sine dubio mutatio. Nihil hic depravatum praeter nomen puellae. V. 3. ἀριστοδίκη. P. V. 4. θεανοῖ. Notanda correptio mediae sylla- bae, quae alibi constanter producitur. Vide supra ad p. 317. nr. 700. — V. 6. νικαρέτη. P. — Nr. 139. ἄλλο. Br. I. c. nr. 32. An. II. 3. p. 359. V. 2. πόλιν. P. πόλον. Br. cum Salmasio. κύκλα. P. κῆλα. Br. Restitui lectionem membran. Maxim. π. καταρχ. v. 6. κύκλα σελήνης. Ib. v. 30. πολλῶν ἡελίων περιμήκεια κύκλα. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123. σεληνάιης κύκλα καὶ ἡέλιον. Vid. Schaefer. Meletem. p. 35. Hermann. ad Orph. Arg. p. 51. — Nr. 140. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 33. An. II. 3. p. 359. V. 1. ἡ ῥα. Notanda harum particula-
rum repetitio. V. 2. μαραινεται. In marg. αν ἐκλαίπει ἡ ζ. Ad Arat. Diosem. v. 130. ἡέλιου μαρσινομένησιν ὁμοῖαι . . ἀκτῖνες . . οἷον ἀμαλδίνονται. Schol. ὥσπερ ἀμαρροῦνται, ὅτε ἐπὶ τῆς σελή-

νης ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὥσπερ μαρανθίσαι καὶ ἀποσβεσθῆναι ὁρῶνται.

P. Nr. 141. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 34. An. II. 3. p. 360. V. 2. ἦνίκα ἔμῃ. P. ἐμολ. Br. cujus mutationis necessitatem non video. — Nr. 142. ἄλλο. Br. I. c. nr. 55. An. I. c. V. 1. ἡριγένεια. P. — Nr. 143. ἄλλο. Br. I. c. nr. 56. An. II. 3. p. 361. V. 5. μητίεη. P. μητίεα. Br. — Nr. 144. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 37. An. II. 3. p. 362.

P. Nr. 145. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 38. An. II. 3. p. 363. V. 1. σοι. P. σοῦ. Br. sensu requirente. V. 2. πενταπλοῦς. P. πεντάπλους. Br. — Nr. 146. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 39. An. II. 3. p. 363. V. 1. διπλοῦς σοι. P. σοῦ. Br. — Nr. 147. "Ὁμηρος ἡσιόδωι ἐρωτήσαντι πόσων τὸ των Ἑλλήνων πλῆθος τὸ κατατῆς ἱλίου στρατεύσαν. Br. II. 488. nr. 40. An. I. c. V. 1. ἔσαν. P. ἔσαν. Br. In marg. Scholion: μυριάδ. ἄρσ. ἦγον λ.λια μύριαι πεντακισχίλιας ἑπτακίςιοιαι πεντηκ.

Nr. 148. χρησὶς δοθεὶς Ἰουλιανῷ τῷ ἀποστάτῃ ὅτε τ' γενεθλῇ ἡμεραν ἐπιτελῶν ἑαυτοῦ διῆγεν περικτιθοῦντα ἀγῶνας ἱππικοῦς εὐόμενος. Servavit hoc oraculum etiam Suid. Tom. II. p. 125. — V. 6. ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα. P. πόλεις τε καὶ ἔθνεα πολλά. Suid. — V. 7. ὅς ῥα καί. P. ἀλλὰ καί. Suid. ἀλαμανικόν. P. ἀλαμανικόν corrigebat Schaefer. in not. mst. Et sic est ap. Suidam. — Nr. 149.

χρησμός δοθεὶς τιμοκράτῃ ἀθηναῖ ἐρωτήσαν π ἐπιληψία. Adjicitur Scholion, quod adscribam, solutis compendiorum tricus: τοῦτον τὸν χρησμόν διεσάφιος Θεόγνωστος ὁ Δημοκρήτειος 5H (i. e. XCVIII.) ἔτος ἐλαύνων οὕτως τῶν ἐν τοῖς ποιμνίοις αἰγῶν φυσικῇ φησιν ἔγκτος γίνεται ἡ κεφαλὴ κατὰ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου βάσιν πολλῶν σκωλήκων· ἐπερχομένω δὲ πταρμῷ τῷ ζῳῳ, ἐπαλλάττονται (scr. ἀπαλλάττονται) πολλοὶ ἐκ τῶν ῥωθῶν τῆς αἰγὸς σκώληκες. χρηὸν οὖν ὑποστορέσαντα ἑμάτιον διὰ τὸ μὴ ἄφασθαι τῆς γῆς τοὺς σκώληκας, λαβεῖν ἀγῆ καὶ ἐνδῆσαντά εἰς δέρμα μέλανος προβάτου ἐξάσαι ἀπαλ' ἀδο δειρ (Fort. ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς), καὶ ἐστὶ (γ' in membran.) ἀντικαθῆς τῆς νόσου.

Nr. 150. χρησμός δοθεὶς τῷ αἰγεῖ ἐρωτήσαντι π παιδοποιῆας. Est ap. Plutarch. in Vit. Thes. c. 3. Apollodor. III. 15. 6. Schol. Eurip. Med. v. 679. Tzet. ad Lycophr. v. 494. T. II. p. 648. ed.

Müll. In Cod. Pal. adjectum est Scholion: ἀσκοῦ τῆς γαστροῦ ποδαιῶν καὶ τὸ μῦριον παρ' ὅσον ὡς ποδαιῶν τοῦ ἀσκοῦ προέχει. λέγει οὖν ὁ χρησμός τῷ αἰγῇ μὴ συνελθεῖν ἑτέρα πρὶν ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Cf. Muret. in Var. Lectt. L. III. 14. V. 1. ποδαιόνα. P. ποδάονα nonnulli. ποδᾶων, ὃ φέλλεται exhibit Muretus. πόδα μέγα φέρτατε. alii. V. 2. μὴ λύσαι. P. Schol. Eurip. μὴ λύσης. alii. πρὶν γούνον. P. Schol. Eurip. Alii πρὶν δῆμον et ἄκρον. Τὸν γουνόν τὸν Σουνιακόν dixit Herodot. IV. p. 326. ubi Wessel. nostri oraculi non fuit immemor. Valkenar. autem saxosum illum angulum sic appellatum fuisse negans, corrigit: τὸν γῶνον τὸν Σουνιακόν. Hesych. γῶνον. γονών. quam glossam mendii suspitione carere negat Steph. Caeterum constans veterum usus jubet scribi, γουνόν Ἀθηναίων. Notum Homericum ἐν γουνῷ ἄλλω. unde profecit Quint. Sm. VIII. 278. Cf. Eustath. ad Od. α. pag. 46. 16. Hesiod. Theog. 54. γουνόισιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα. Ib. 329. γουνόισιν κατένασσε Νεμείης.

XV.

Σύμμεκτά τινα.

P. Sequitur in Cod. Pal. Ἰωάννου γραμμα^τ γάξης ἑκφρασις⁸ τ⁸ κοσμικοῦ πίνακος τοῦόντος ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ. In margine: Ἰωάννου γραμμα^τ γάξης ἑκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γὰρ. Ex Scaligeri apographo hoc poemata edidit Jan. Rutgersius in Varr. Lectt. p. 98—119. Reperititum ejus editionem expectamus a Graefio. Nos illud omittendum duximus, quum non magis ad Anthologiam faciat, quam Pauli Silentiarri Ecphrasia S. Sophiae. — Caeterum in marg. legitur etiam epigramma in illam Joannis ecphrasin, quod dedimus Nr. 1. cum lemmate: ἐπίγραμμα εἰς τὸ ποίημα ἦγον^α ἑκφρ. Tum haec: ταύτης τῆς γραφῆς μέμνηται καὶ προκόπιος ὁ γαζαῖος. καὶ ὅτι ἡ πόλις αὐ^τ γιλόμουσος ἦν καὶ περὶ τοὺς λόγους εἰς ἄκρον ἐλγλανκῖα: ἐλλογιμοὶ^τ ταυ^τ τῆς πο^δ Ἰωάννης προκόπιος: τιμὸς ὁ γράψας περὶ ζῶντων ἰνδικῶν: καὶ οἱ τῶν ἀνακρίων^τ ποιητῆς^τ διάφοροι. ὅτι ὁ γραμμα^τ οὕτως ἐν τῇ ἑκφράσει τῶν

δίδεκα ὥρῶν τὰς ἑξήκοντας εἶπεν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης μετέστρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τὸ ῥόδον καὶ τὴν γῆν. νομίζω δὲ ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει σφάλμα καὶ διὰ τοῦτο. In fine poematis pag. 665. leguntur haec: ἰωάννου γραμματικοῦ γάξης ἑκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τῷ χειμαρῶτι λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γάξει. Χ. ἢ ἐν ἀντιοχείῳ. ~.

Nr. 1. εἰς τὸ ποιημάτιον ἰωάννου γραμματικοῦ. Edidit Reisk. in Anthol. p. 99. nr. 625. inter Sepulcralia. Vid. eundem p. 625. Nos in Paralip. I. nr. 188. p. 728. V. 3. ἀληθείης τε. P. δὲ Reisk. γὰρ fuisse suspicor. — Nr. 2. ἐπιγραμῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν μύρων τῆς λυκίας. Reisk. Anthol. p. 100. nr. 626. Paralip. I. nr. 189. p. 729. V. 3. θεομοῖς τε. P. δὲ Reisk. ἀρτεμεῶνος. P. ἀρτεμίωνος. Reisk. V. 4. παλινόροσον ἑόν. P. παλινόροσος ἑόν. Reisk. At παλινόροσον adverbii vim habet: urbs iterum, moenibus prolatis, pristinam suam mensuram nacta est. — Nr. 3. εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου νικάνδρου. Ap. Reisk. nr. 627. p. 100. In Paralip. I. nr. 190. p. 729.

P. Nr. 4. ἐπιτύμβιον ἐν νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὄβελισκῷ. In Leich. Carm. Sepulcr. p. 4. Anth. Reisk. nr. 628. p. 100. Paralip. I. nr. 191. p. 730. V. 2. πυραμίδα. P. V. 3. ἱεροφάνταν. P. ἱεροφάντα. Leich. τὸν ἱεροφάντην τῆς ἀληθείας Mosen appellat Clem. Alex. in Cohort. p. 21. 15. — V. 4. κρύπτει. P. βρῖθει. Reisk. θαπτόμενον. P. κρυπτόμενον. Leich. Reisk. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 258. — V. 6. τὸ δὲ ὦν. P. τόδ', ὦν. Reisk. τόδ' ᾧ dedi cum Leichio. — αἰδᾷς. P. αἰδῆς. Reisk. Leich. — Nr. 5. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. p. 101. nr. 629. Paralip. I. nr. 192. p. 730. V. 5. πάτρην ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu afflictam. Vid. Gregor. Naz. epigr. nr. 94. T. II. p. 564. V. 7. δηρίσαντο. P. δηρίσαντο. Leich. Reisk.

Nr. 6. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. Anth. p. 101. nr. 630. Paralip. I. nr. 193. p. 731. V. 7. ἡγγισε. P. ἡγγισε. Leich. ἡγγισε. Reisk. Inutilis correctio. Mortalia corpora flammis a faecibus terrenis purgantur, ἀγνίζονται. Vid. ad p. 215. nr. 49. Eurip. Herc. Fur. 1146. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζον πυρὶ. Supplic. 1243. ἵν' αὐτῶν σῶμαθ' ἡγνίσθῃ πυρὶ. Apoll. Rhod. L. II. 928. καὶ ἡγγισαν ἔντομα μῆλων. Schol. ἔκασαν. Cf. Toup. Emendatt. in Hesych. T. III. pag. 235. — Nr. 7. ἄλλο. Leich. pag. 8. Reisk. nr. 631. pag. 102. Paralipom. I. nr. 194. p. 732. V. 1. ὀλειοφάντας. p. 473. nr. 633.

V. 4. *Αὐσονίῳ Διός*. Imperatoris Augusti, Gratiani fortasse. V. 5. *Θνάσκω*. P. *Θνασκον*. Reisk. *τιθνάς*. Leich. Uterque male. Cf. ad p. 237. nr. 207.

Nr. 8. *ἄλλο*. Leich. p. 10. Reisk. p. 102. nr. 632. Paralip. I. m. 195. p. 733. V. 1. *εἰ γάμος*. P. *εἰς*. van Eldik. Reisk. — *Θανόντων*. *Θανόντες* scribendum videtur. Praeterea molesta sunt verba interposita *μνήμονες ἀλλήλων*, negatione praecedente. V. 3. *σανίρωδων*. P. *σανίρωδς*. Reisk. Initio versus membr. *καὶ σεῦ μὲν τελεταί*. Quum ad *κηρύξει* accusativus requireretur, scripsi sine haesitatione: *καὶ σέ μὲν αἰ τελεταί*. P. V. 4. *ἡελίους*. P. *ἀελίους*. Reisk. *βίότου*. P. *βίοτον*. Reisk. V. 5. *ἐμὲ Σευ*. Versus vitio medearis verbis transpositis: *αὐτὰρ ἀνὴρ ἐμὲ Σενοῦήραν*. Sensui tamen ille ordo, quem membr. praestant, magis congruit. In mulieris nomine diphthongus *ου* pronuntianda ut consonans. — Nr. 9. *κύρον ποιητοῦ ἐγκώμιον εἰς θεοδόσιον τὸν βασιλέα*. Br. II. 454. nr. 2. An. II. 3. p. 300. V. 1. *ἀριδίκετα*. P. *ἀριδείκετα*. Br. V. 2. *λοχαίου καὶ*. P. *καὶ* om. Br. V. 4. *ἀγαμεμνονίην*. Br. *ἀγαμεμνόνεος* ap. Homerum passim. 'Il. κ. 326. *νῆ' ἀγαμεμνονέην*. 'Il. ψ. 295. *Αἴθην τὴν ἀγαμεμνονέην*. V. 5. *ὀδυσσηῖ*. P. *ὀδυσηῖ*. Br. *πάν σε εἶσκω*. P. *πάντα σ' εἶσκω*. Br. 'Il. ε. 181. *Τυδείδῃ μιν πάντα εἶσκω*. V. 8. *ἀθρήσεις*. P. *ἀθρήσαι*. Br. c. Reisk. Bene habet Cod. lectio. Vid. ad p. 384. nr. 169. 'Il. ε. 29. *κῆν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισω*.

Nr. 10. In membr. hi tres versus cohaerent cum praecedente poematio. Edidit eos Reisk. Anth. p. 103. nr. 634. Nos in Paralip. I. nr. 196. p. 734. V. 1. *πόθεν εὐρομεν*. P. *εὐρωμαι*. Reisk. De indicativo in interrogationibus vid. ad p. 99. nr. 75. V. 2. *πόσης ...*
αι *δυνέλλης*. P. *πόσαις θυνέλλαις*. Reisk. V. 3. *ναῦς*. P. *νηῦς*. Reisk.

Nr. 11. *ἐν τῷ καστρ τῆς λινδου ἐν τῷ ἄκρον*. Postrema haec vox quid velit, non magis scio, quam Reiskius, qui hoc epigr. edidit p. 103. nr. 635. Paralip. I. nr. 197. p. 734. Obscurum epigramma ob argumentum ignotum et vitiatam scripturam. V. 1. *ἀτρετώνη*. Templum Minervae apud Lindios commemorat Herodot. II. 182. p. 192. Strabo L. XIV. p. 967. C. Eustath. ad 'Il. p. 238. 36. Fortasse hic versus sic legendus: *Ἐστὶ μὲν ἀρχαίης Αἰνδου κλῖος Ἀτρετώνῃ*. V. 3. *λεξαμένης ... ἄκροις*. P. In margin. ap. Lips. *δεξαμένη σ' ὄχθ*. unde Reisk. *ληξαμένη 'ν ὄχθ. οὐρ. ἔδρας*. Lenicre mutatione scripsi: *δεξαμένης ... ἄκρας*. Inter *ἄκροις* et *ἄκρας* per-

parum interest. V. 3. μέζων. P. μείζων. Reisk. ἐπήρατος ἐπλεο φήμης. P. ἐπήρατον ἐπλετο φήμη. Reisk. quod recepi, ἐπηράτου tamen corrigens. V. 4. πλησαμένη. P. πλησαμένης dedi c. Reiskio: postquam eam implevit. γλαυκαὶ χάριτες, munus olivarum. Vid. Animadverss. Tom. II. 2. p. 222. V. 5. ἔμεν οἶκος. P. σε μενοικίης. Reisk. Fortasse θαλερῆς scribendum, ne brevis syllaba sit in caesura. Junge: ὁ χώρος βοᾷ εἶναι οἶκος Ἀθηνᾶς. — V. 6. σκοπέλους. P. κοτίνους. Reisk. At scopulus ille, cui Minervae templum impositum, oleis consitus fuisse videtur. V. 7. νηρέες. P. Νηρέες. Reisk. V. 8. κτεάνων. P. χαρίτων. Reisk. Quid poeta secutus sit, dum Nereum Minervae oleam, tamquam partem suorum ipsius bonorum tribuisse ait, ignoro equidem. V. 9. καὶ Κελεῖο. P. γὰρ Reisk. Junge, κρέσσον ἀεξήσας, idque ad ἄνθεμα refer. Sic munus illud in Lindi scopulis meliores etiam, quam Attica, oleas genuisse dicitur. V. 10. πιερὴν ἐλαίην. P. Scripsi πιαρὴν ἐλάην. Vid. ad pag. 83. Prooem. Philippi v. 12.

Nr. 12. λεὼν φιλοσόφ. εἰς αὐτὸν. τὸν ἐπονομαζομ ἑλληνοῦ. Edidit Reisk. p. 104. nr. 636. Paralipom. I. nr. 198. p. 736. V. 1. ποεῖς. P. ποιεῖς. Reisk. ἀπραγμοσύνη. P. V. 3. πολυκῆδ. P. πολυπυδῆος. Reisk. V. 6. πηρε. P. Κίρκης. Reisk. V. 8. λιπόπατρην. transitive dictum. Saepe hac voce Nonnus utitur, sed de iis, qui parentes patriamque relinquunt. P. V. 11. δοξῶν ἀλκτῆριον. ἀλκτῆρια νοῖσων. Nicander Alexiph. 350. ἀλκτῆρια λιμοῦ. Suid. Tom. I. p. 118. — Nr. 13. τ μακαρὶ κωνοταν τοῦ οικιοῦ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Edidit Reisk. nr. 637. p. 105. Paralip. I. nr. 199. p. 737. V. 1. μούσης. P. μουσᾶν. Reisk. V. 2. Versui in fine mutilo in membr. adhaeret πόρρω, quod ad v. 3um transtuli. V. 4. κλισμός. Reisk. κλισμος. P. φορέαν. P. φορέων. Reisk. Scripsi φορέειν. ut p. 183. nr. 226. ἢ τ' ὀλιγώλαξ σπείρεσθαι. Haud raro ᾱ et ε̄ permutantur. Vid. p. 172. nr. 179. v. 3. p. 381. nr. 158. v. 4. p. 387. nr. 190. v. 1. — Nr. 14. τοῦ μακαρίου θεοφάνους ἀντίγραφον^τ προς ταυ. Ap. Reisk. p. 106. nr. 658. Paralipom. I. nr. 200. p. 738. V. 5. Post καλλίποης Cod. inserit τ', Reisk. δ'. Inutilem copulam delevi. V. 6. ὠρηγίον. P. διάρκειον. Reisk. δοργίον positum pro δοῦρειον.

Nr. 15. τ ταπεινοῦ κωνοτατίν τ ῥοδίου εἰς τὸν στέφανον ὄν Tom. II.

^δ
ἀνέθερε εντη λιν. Ap. Reisk. p. 106. nr. 63g. Paralip. I. nr. 201. p. 738. Hunc Constantinum, Joannis et Endociae filium, Reiskius pro Anthologiae nostrae conditore habebat; qua conjectura nihil incertius. Passimi verisificatoris foetum libenter omissem, sed „quia „mihi religioni duco filum rumpere, agedum effundamus cum labro „ipso sordes.“ quae Reiskii verba sunt, de similibus indignantis p. 168. V. 5. In *ᾧ Ἀλέξανδρος* fortasse Synaloephe statuenda; sed quid facias verbis *ἡδ' υἱός*? Num fuit: *ἀδελφός ἰδ' υἱός Κωνσταντῖνος*? At rarior forma *ἀδελφός* vix tribuenda librario. V. 6. om. Reiskius, et abesse videtur ab Apogr. Lips. Eandem sententiam bis expressit auctor duobus versibus, et utrumque posuit, utrum praeferret incertus. In *Ῥώμης* priorem corripuit. Vid. ad p. 80. nr. 16. v. 4.

Nr. 16. *τ' αὐτ' εἰς τοῦτον στανρ ἱαμβιζ προστῇ θεοτόμ/.* Ap. Reisk. p. 640. nr. 107. Paral. I. 202. p. 739. V. 4. *κωνσταντῖνος*. Rectius *Κωνσταντῖνος*. Penultima corripitur passim. Vid. ad p. 467. nr. 655. —

Nr. 17. *τ' αὐτ' εἰσὶ εἰκόν' τῆς θεοτόμ/.* Ap. Reisk. p. 108. nr. 641. Paral. I. nr. 203. p. 740. V. 2. *ἀντὶ χρωμάτων*. P. *ἡ τῶν*. Reisk. Illud verum. Theogn. v. 767. *μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη Ἄντ' ἐρατῆς σοφίης*. Liban. T. IV. p. 640. 5. *ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀντὶ τοῦ πατρὸς λέγειν*. V. 6. *παρ' ἡμῶν*. P. *ἡμῶν*. Reisk.

P. Sequitur in Cod. epigr. in Hypatiam, quod dedi supra p. 426. nr. 401. Aliud in S. Mariam Virginem, quod legitur p. 63. nr. 121. Palladae denique, quod est p. 385. nr. 183. — Nr. 18. *εἰς τὴν τάβλαν*. Ap. Reisk. nr. 645. p. 107. Paralip. I. nr. 204. p. 740. V. 4. *σταδίω*. P. *πεδίω* malit Reiskius. Sed *στῆδιον* etiam de loco certaminis usurpatur. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. I. p. 1803. D. Hoc sensu erant, qui ap. Homer. *Ἰλ. η. 240.* legerent: *οἶδα δ' ἐνὶ σταδίω θηῖω μέλπεσθαι Ἀργεῖ*. — Nr. 19. *εἰστίνα ἱατρ' αὐκληπιάδην*. Edidit Majus in Catal. Uffenbach. p. 582. Reisk. nr. 646. p. 108. Paralip. I. nr. 205. p. 741. V. 2. *μετὰ δὲ τὴν φθ.* P. *μετὰ τὴν φθοράν δὲ*. scripsi cum Reiskio. V. 3. *ἐπάλεσεν*. P. V. 8. *νυμφῶν δὲ σεμνός*. P. *νυμφῶν δ' ὁ σεμνός*. Reisk. — Sequitur epigr. Palladae, quod dedi p. 502. nr. 87. — Nr. 20. *ἄλλο ὁμοίως*. Hoc quoque ut Palladae edidit Reisk. p. 108. nr. 647. V. 3. exhibui, ut est in P. Mutilum ex apogr. suo protulit Reisk. — Sequitur in membr. Palladae *γνώμη*, quam dedimus p. 503. nr. 95.

Ρ. Nr. 21. σύριγξ θεοκρί: συρακονίου δωριέως. Ad hoc poem-
 tion Scholia leguntur in Cod. quibus difficiles hae nugae bene expli-
 cantur. Χ. ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. — οὐδενὸς εὐ-
 νάειρα. ἡ πηνελόπη· οὕτως γὰρ ὁ ὀδυσσεύς. μακροπτολίμοιο
 δὲ μήρ· ἡ αὐτὴ μήτηρ γὰρ τηλεμάχου. τὸ δὲ τῆλε (Cod. τηλαί)
 μακρὰν ἔστιν. μάχη δὲ ὁ πόλεμος. Χ. ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος
 οὕτως ἔχει. τὸ ἐπιγραμμάτων εἰς πᾶνα. ἐπιγράφεται δὲ σύριγξ διὰ το
 τὸ σχῆμα· τῆς γραφῆς, καὶ ὅτι ὁ θεόκριτος σύριγγα ἀνατίθῃσι (Fort.
 ἀνατιθεῖς) τῇ Πανὶ ταύτην ἔγγραψε. ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρῶ-
 των στίχων αὕτη· ἡ πηνελόπη ἐγέννησεν πᾶσα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ
 τὴν πηνελόπην οὐδενὸς εὐνάειραν, ἐπεὶ γυνὴ ἦν ὀδυσεύως, ὥς
 οὕτιν ἑαυτὸν ἐκάλεσε· μακροπτολίμου δὲ πᾶρα τοῦ [τηλε] τηλεμάχου.
 τὸ γὰρ τῆλε τὸ μακρὰν ἔστι. πόλεμος δὲ ἡ μάχη. (V. 2.) μαῖαν δὲ
 ἀντὶ πέτρου φησὶ τῇ αἰγᾷ· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ ζεὺς, ἐπειδὴ
 ἀντὶ αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῇ ἡρόνᾳ· ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς ἀμαλ-
 θίας. ἰδυνητῆρα οὖν τῆς τροφῆς τοῦ διὸς, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αἰγὸς εἶπεν
 τὸν αἰπόλον. ♪ (V. 3.) οὐχὶ κεραισάν. κέρας ἔστιν ἡ θριξ· ἐπεὶ
 οὖν ὑπὸ τῆς πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη. ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ
 ὁ κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς βουκολικοῖς, ὅτι
 κατακλροθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρεψαν μέλισσαι· διὰ τοῦτο εἶπε
 τὸ οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω. ♪ ταυροπάτορα δὲ εἶπε τὴν μέλισσαν,
 ἐπειδὴ σπητομένων τῶν ταύρων μέλισσας φασὶ γίνεσθαι. (V. 4.) ἀλλοῦ
 πελῖπες. ἀλλ' ἐκείνον τὸν αἰπόλον, ὥς τῆς πίτνος ἡράσθη. πελῖπες
 δὲ τέρμα σακκοῦ· εἶπε τὴν πίτν· ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια
 τῆς ἀσπίδος ἵναι καλεῖται· ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ πῖ πρὸς τὸ εἶναι
 πίτν. (V. 5.) οὐνομ' ὅλον δίζωον. δίζωον οὖν αὐτὸν εἶπεν ἐπειδὴ
 δύο ζώων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου. [ὅς τας] ὥς τας μέρο-
 πος πόθον. ὥς τῆς ἡχοῦς ἡράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπος ἀπὸ τοῦ
 μὴ ὕλῃν ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον.
 (V. 6.) γηρυγόνην δέ, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γήρυος τοῦτ' ἐστὶ τῆς φωνῆς
 τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμῶ, τοῦτ' ἐστὶ πνευματικῇ. Χ.
 (V. 7.) ὃς μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάν. ὃς μουσικῶς ἐπηξεν τὴν
 σύριγγα. εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλκος (V. 8.) ἐπεὶ εἶδός τι ἔστιν ἔλκος οὕτω
 καλούμενον. ♪ σύριγγα δὲ πόθον (L. πόθον ἄγαλμα), ἐπεὶ σύριγγος
 τινος ἡράσθη ὁ πᾶν, καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ ὥρας

μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ἔργον ἐποίησε, καὶ οὕτω ἐκάλεσεν.
(V. 9.) ὃς σβέσεν ἀνόρεάν. δὲ τὴν ὑπερφανίαν ἐπαύσε· τὴν
περικλῆν καὶ τῆς ἀποικίας τὴν εὐρώπην ἐβρόύσατο. φασὶ γὰρ ὅτι
ἐναργῶς ὁ Πάν τοις Ἕλλησι συνέμαχῃσι κατὰ τῶν βαρβάρων ἀγορέαν
δὲ τὴν περικλῆν αὐχῆσιν: ὡς αὐθιὰ πακρυφόνου. ἀντὶ τοῦ
δμῶννυμον τοῦ περσίως, ὃς τὸν πᾶντον αὐτοῦ τὸν ἀκρίσιον (ἀκρήσιον
Cod.) ἀπέκτεινε. τὴν δὲ εὐρώπην τυφίαν (V. 10.) εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ
εὐρώπη ὑπὸ διῶς ἀρκασθεῖσα ἐκείνῃ (F. ἐκείθεν) ἦν. (V. 11.) ὅ τὸ δὲ,
ἀντὶ τοῦ τῷ Πανὶ τὴν σύριγγα, τῶν ἀγροίκων ἐπείρασθεν ἀέθμα.
Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ σιμμίχου (σιμμήχου Cod.) παῖς. τυφλοφύρου
δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πῆρας φορῶντες· πῆρα δὲ καὶ τυφλῇ
συνώνυμα. πῶμα δὲ κτῆμα. ὅμπρος πολυτάμματος ἀνδρὸς ἐκ πύλῃ.
Θεόκριτος δὲ πᾶριν ἑαυτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πάρις τὰς θεὰς κρίνων
ὑπὸ τῶν θεοκρίτων ὠνομάσθη. — (V. 13.) ψυχὰν αἰεὶ βροτο-
βάμων. τῇ σύριγγι ὧ πᾶν τὴν ψυχὴν χαίροισ. βροτοβάμωνα δὲ
εἶρηκε τὸν πᾶνα, ὡς πετροβάτην, ἀπὰ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ δαυ-
καλίωνα μύθου. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων ἀνθρώπων,
λίθους λαμβάνων ὁ δευκαλίων ἀνθρώπους ἔποιε· ὅθιν αὐτοὺς καὶ
λαοὺς κεκλήσθαι (κεκλεῖσθαι Cod.) λόγος. (V. 14.) στήτας οἷστρος
σαέττας. τοῦτ' ἐστίν, ὁ οἷστρον ἐμβάλων τῇ λυδῇ γυναικί. φασὶ γὰρ
ὅτι ἡ ὀμφάλη ἡ Λυδὴ οἷστρον εἶχεν ἐπὶ τὸν πᾶνα πολὺν. ὅτι δὲ
τῇ τῇ ἡ γυνή, σαέττι δὲ τῇ λυδῇ. (V. 15.) κλοποπᾶτωρ. τοῦτ'
δοτὶ, κλεψίλαμς κλεπτοτύκον πατρὸς τοῦ ἐρμού. κλοποπᾶτωρ. ἡ
κηνέλοπη τὸν πᾶνα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινὰς ἐπὶ ἐρμού, κατὰ δὲ ἄλλους
ἐκ τῶν μνηστήρων. ὡς Οὐδενὸς ἀνάτειρα. ἡ πηνελόπη. οὕτως
γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς. ζτ. Χ. σπὶ τὸ σημεῖον ζτ. Χ. καὶ τὸ σχῆμα.
P. Ἡ Θεοκρίτου σύριγξ τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. συν-
ίστηκε δὲ ἀπὸ δακτυλικῷ μέτρῳ, καὶ εἰσὶν οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἀτίχοι
ἑξάμετροι, οἱ δὲ ἑξῆς δύο, πεντάμετροι. εἶτα ἀπὸ πέντε ποδῶν μέχρ'
ένος. ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον ἀγαιρομένου ποδὸς συμβέβηκε τὸν δευτέρον
μικρότερον τοῦ πρῶτου, καὶ λίγην κατ' ὀλίγον εἰς βραχὺ τοῦτο δὲ
πέκλινται σύριγξ· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ σύριγγος δια-
λέγεται καὶ τοῦ πρῶτου εἰρόντος ἀττήν. λίγει οὖν εἰρετήν γερονέται
πᾶνα καὶ περὶ αὐτοῦ πρῶ λέγει τὴν ὕλην ὑφίγησιν. ὡς τὸ δὲ (V. 16.)
λαρνακόγυις χαίροισ. τὸ μὲν οὖν χαίροισ πρὸς τὸ ἄψυχον
ἀποδοτέον. λαρνακόγυιον δὲ τὸν πᾶνα ἐπεὶ χηλύπους ἐστί. λάρναξ
δὲ ἡ χηλὺς, καὶ ἡ κίβωτος, ταῦτόν δ' ἐστί. διὰ δὲ τὸ ἑξῆς δηλοῖ.

(V. 17.) ἀδὺ μελίσθειν, ἡδὺ προσάδεις τῇ ἡχοῦ· εἴτε δὲ αὐτὴν ἄλλοπα (V. 18.) ὡς καὶ μέρπα, ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ. (V. 19.) καλλιοπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλῖ Χ πατροφέρεσθαι. (Scr. καλὴν ὄπα προφέρεσθαι.) (V. 20.) νῆλευστον δὲ τὴν ἀόρατον· τὸ γὰρ τῇ στερητικόν, τὸ δὲ λένειν ἐστὶ τὸ ὀρᾶν. Τὸ δὲ ποιημάτων συνέστηκεν ἐκ μέτρων ὅλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δίστιχον, ἐξάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον δὲ, ἐξάμετρον καταληκτικόν· τὸ τρίτον, πεντάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ τέταρτον, πεντάμετρον καταληκτικόν· τὸ πέμπτον, τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ἕκτον, τετράμετρον καταληκτικόν· τὸ ἑβδομον, τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ὀγδοον, τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ ἔννατον, δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δέκατον, δίμετρον καταληκτικόν, τὰς καταλήξεις ἔχον (ἔχων Cod.) χωρίαμβον καὶ μόλοσσον, δίμετρον ἐστὶ καταληκτικόν. — Ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος συρηκώσιος ἡκάσεν ἐπὶ πταλειαίου τοῦ φιλαδέλφου. Χ. V. 2. τέκεν. P. τέκει. Vulg. V. 4. πιλίπες. P. V. 5. ὡς τὰς. P. ὃ τὰς metri causa corrigebat Salmasius. In Homeri quosque Codd. passim ὅστις reperitur pro ὅτις. Vid. ad p. 485. nr. 802. — οὐνοῦ ὅλον. Aut hoc poemation, aut similes nugae respexit Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. c. 13. §. 314. p. 286. οἷον εἴπαι τὰ ἐβαρβάριζεν, ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε κείμενον. βάρβαροι γὰρ αἱ Σάροι τοῦ δὲ ὅλου ἀντὶ τοῦ Πανός· (vulg. παντός.) ὅλον γὰρ καὶ πᾶν ἀνώνυμον. τοῦ δὲ ἔλκονε, ἀντὶ τῆς σύριγος· εἶδος γὰρ ἔλκονε ἡ σύριγξ· ὥστε τὰ ὅλα γίνεσθαι τοιοῦτον. ἐσύριζεν ὁ Πάν, σύριγγας ἔχων ἐν τῇ χεὶρι. ubi doctissimos interpretes hic lusus, qui mihi quidem Theocriti ingenio minime videtur dignus, fefellit. V. 6. ἀνεμώσιος. P. Schol. ἀνεμοίδεος videtur legisse. γηγυγός. P. γηγυγόςας Scholiasten legisse apparet. — V. 8. πυρίσμεραγον. P. V. 10. Mutilum versum implebat Salmasius legens: Τυρίαν τ' ἐρύσσατο. nec aliter Scholiastes videtur legisse. V. 12. πημα. P. V. 12. σιμαχίδας. P. V. 13. ψυχὰν αἰεί. Vitium lectionis metrum arguit; ψυχὰν enim posteriorem corripere nequit. Sed poeta scripsisse videtur, ψυχὰν ὦ βοροτοῦάμων. Certe Scholiastes hunc versum sic interpretatur: τῇ σύριγγι, ὦ Πάν, χαίροις. V. 16. χαίροις. P. Ut metrum constet, Salmasius corrigit χάροις. At hanc verbi formam quis praestiterit?

Nr. 22. Simmiae hoc poemation tribuit Hephaest. Enchirid. p. 31. ubi Scholiastes: Σίμμημα ὁ Πίλεκος· ἐπεὶ κατὰ μίμησιν τελέκεις

συντίθεται· μακρὰν γὰρ ἐκατέρωθεν τίθειεν· ὅτε δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος σύγγραμμα καλούμενον. Illustrare illud conati sunt Auberius ad calcem Theocriti p. 243. Brodae. in Miscell. L. VII. 24. Salmas. in Inscr. Herod. pag. 199. sqq. Br. in Analecta retulit I. 205. An. I. 2. p. 18. ubi partem Scholiorum dedimus. Eadem nunc integra, sicut in Cod. leguntur, exhibebimus. ✕ Τὸ ἐξῆς· ἀνδροθέα τῇ ἀθηνᾷ δῶρον ὁ φωνεὺς ὥπασεν ἐπειὸς πέλεκυν, τῆμος δαρδανίδα ἐστυφέλιξεν ἐκ θεμέθλων ἀνακτας. ✕ ✕ δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγούμενον μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον (κόλον Cod.) τὸ τελευταῖον λέγειν· εἴτα τὸ δευτέραν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ δευτέραν ἀπὸ τέλους, καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς ἕως τοῦ μέσου, ὥστε τὸ μέσον τέλος εἶναι.

Τὸν πέλεκυν τοῦτον ἐπειὸς ἀνατίθῃσι τῇ ἀθηνᾷ, ᾧ κατασκευάσας τὸν δουρίον ἵππον. τὸ μετρὸν δὲ χωριαμβικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλήγον δὲ εἰς μονόμετρον ἱαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ περυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει καθ' ὃ μὲν πέλεκς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὰ τελευταῖον. ✕ [τὸ αὐτὸ μέτρον τῷ περυγίῳ, ἀλλὰ διαφέρει καθὸ ὁ μὲν πέλεκς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τῷ τελευταίῳ] συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν· τὸ δὲ περυγίον κατὰ τὰ ἐξῆς τῶν στίχων· τοῦ πελέκως ἡ ἀνάγνωσις δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ μέτρου τοῦ βραχυκαταλήκτου τις ἄρχεσθαι, εἰτ' αὐτῷ ἀνταποδιδόναι τὸ ἴσον, καὶ ἀκολουθῶς τοῖς μετὰ τὰ ἴσα ἐπιφέρειν διασωσάσθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων ἀπὸ θατέρου εἰς ἑνδεκα καταχωρ. ἔχει δὲ λόγον κᾶν ἀντιθετικῶς ἀναγινώσκειται μὲν τὸ πρῶτον μέγιστον, ἀνταποδιδόμενον τοῦ ἰσχύτου, καὶ πάλιν ἀνὰ λόγον, τῷ δευτέρῳ τοῦ δὲ τέλους δευτέρου, ἕως ἐπὶ τὰ μέσα ἀφίκη. ✕ ἐξηγήσεις τοῦ πελέκως: ~ ἄλλως. αὕτως γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ (ἐπεῖον Cod.) πέλεκυν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωνεὺς ἐπειὸς τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων (ἀποτεινῶν Cod.) ἀνέθῃκεν, ἥ ποτε τῶν ποιητῶν πύργων κατήρπειν τὸ τεῖχος, ἵναι τῇ ἵπποποιήτῃ κηρὶ καὶ πυριπνόῃ τὴν πόλιν ἔκασεν· διὰ γὰρ τοῦ ἵππου εἶλον ἵλιον ἔλληνας, καὶ τοῖς βαθυπλότους ἀνακτας ἐκ βάθρων ἔσεισεν ἐπειὸς, ὅς οὐκ ἦν προμάχοις ἐναριθμιοῖς, ἀλλ' ἀπὸ κρηνῶν καθαρόν πόμα ἔφερε τοῖς ἀχαιοῖς, νῦν δὲ ἐχώρησεν εἰς τὴν ὁμήρου ποιήσιν διὰ τὴν ἀθηνᾶς χάριν. μακάριος οὖν ὢν σὺ ἀπὸ ψυχῆς εἶδες, ἴλεως εἶδες· τῷ (τὸ Cod.) γὰρ τοιαῦτα καὶ εἰδαιμονία αἰεὶ παρακολουθεῖ· ἀνδρόθεια δὲ ἡ ἑπυνδρος θεᾷ· οἶμαι δὲ ὅτι

διὰ τοῦτου τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἐσημανεν. ✕

V. 1. κρατιστας. P. κρατερᾶς est ap. Hephaestion. I. c. — ^ω τίν. P. ^{ερ} τίων. volebat Salm. In τίνων priorem corripuit Aeschyl. Prom. 112. Solon. Fragm. V. 31. αὐτὶς ἀναίτια ἔργα τίνουσιν. V. 2. τῆμος. P. ^ν τᾶμος. Br. cum caeteris. P. κηρὶ Br. nec aliter Scholiastes. ^α πυρίνωι. P. πυρίπνω. Vulgo c. Schol. ἡθαλώσεν. P. V. 6. ὁδόλβος. P. τὸν ὄλβος. Vulg. V. 8. ἀμφιδερχθης. P. V. 10. κρηνανῖθαρᾶν. P. καθαρὸν νᾶμα. Vulgo. Hesych. ἰθαραῖς, καθαραῖς, κούφαις, λευκαῖς. — νᾶμα. P. δύσκλης. Ib. δυσκλης. Vulg. V. 13. δαρδανίδαν. P. V. 12. ὤπασεν ἐπ. P. τῷ ποτε. Ib. ᾧ ποκα. editi. Doricam formam recipere non dubitavi. κατέρψεν. P. κατέρειπεν. Vulg. In lectione membr. syncope est, in hoc verbo admodum frequens. Vid. supra p. 360. nr. 15. p. 378. nr. 141. Moschus Eid. III. 32. κατέρειψε Br. quod et ipsum bene habet.

Nr. 23. εἰς τὴν βίβλον μάρκου. δακτυλικά τετράμετρα βραχυκατέληκτα. Br. III. 272. nr. 578. An. II. 2. p. 188. V. 2. ἀναπτύσων. P. ἀναπτύσσων. Br. V. 7. τε ἀνίην. P. Br. Hiatus sustuli.

P. Nr. 24. πτέρυγες ἔρωτος. Br. I. 205. An. I. 2. p. 7. Laudat hoc poemation Hephaest. Enchir. p. 31. In membr. Palatinis his legitur in eadem pagina, adjectis Scholiis his: αὐτός ἐστιν ὁ ἔρως ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελέκως καὶ τοῦ ὠοῦ· τὸ δὲ μέτρον τοῦ πτερυγίου καὶ τοῦ πελέκως χοριαμβικόν, κατὰ στίχον ἀφαιρουμένης συζυγίας. ὕμνεῖ δὲ οὐ τὸν πάνδημον ἔρωτα τὸν ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, οὗ καὶ πλάτων μέμνηται ἐν τοῖς σωκρατικοῖς διαλόγοις, ὅτε πρὸς Θρασύμαχον περὶ Θείου τε καὶ ἀνθρωπίου διελεγέσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ✕ τούτων ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύνатаι νοεῖσθαι, ἐνεκὰ γε τοῦ νοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἔρχη, ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντιστροφᾷ ἢ μετ' ἀλλήλων. ταύτῃ γὰρ κτελεῖται τὸ πρῶτον ἀναγνώνας, εἰτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι καὶ ἀνὰ λόγον ἄνωθεν τὸ δευτέρον· καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βραχύτατον ἀφίκη. ὁ δὲ λόγος· λέγει δὲ ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὁρᾷ με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλῃ ἐδράσαντα. μηδὲν

φροντίσης εἰ τηλικόσδε (τηλόκοδε Cod.) ὧν τελείου ἔργα ποιῶ, ἢ εἰ
τελειωτάτος εἰμι. τότε γὰρ ἐμενόμεν ὅτε ἡ ἀνάγκη ἤρχεν, καὶ πάντα
ὑπέειπε (ὑπήκεν Cod.) ταῖς τῆς γῆς γνώμαις, ὅσα ἔρπει δι' αἴρος καὶ
αἰθέρας· οὐκ εἰμι δὲ ὁ ἀφροδίτης νιός, καλοῦμαι δὲ ἔρωι, καὶ οὐδὲν
δὲ (Fort. οὐδὲν βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πειθόνται. ὑπέειξαν
δὲ μοι οἱ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοί, καὶ ὁ οὐρανός, ὧν ἐγὼ τὸ
ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίδαζον θεοῖς. — ἔχει δὲ νοῦν πᾶν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχη, ὡς προείρηται. ἀκμονίδαν
δὲ τὸν οὐρανόν· ἡσιόδος, γὰρ μὲν ἄκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ' ἄκμονος
οὐρανός. ✕ V. 1. λεῦσέ με. P. λεῦσσε. Br. λεῦσσετε. Hephaest.

δν

Enchir. p. 31. βαθυστερον. P. Post ἀκμονίδαν insere τ' cum Br.
ex Hephaest. ubi vid. Th. Gaisford p. 54. ἐδράσαντα. P. ἐδράσασα.
Heph. V. 2. μὴ δέ. P. βεβριθότα λαγναῖ. P. fere ut in edit. Cal-
liergi. βέβριθα λάγνα. Br. c. Salmasio, et sensu flagitante et metro.
Dionys. Perieg. v. 1033. μῆλα ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. Apollon.
Rhod. IV. 177. βεβριθεὶ λήγεσιν ἐπηρφεῖς. V. 3. τᾶμος. P. loco pr.
τῆμος. loco sec. ἔκριν' ἀν. P. Judicandi munus ab h. l. alienum
videtur; quamvis nec h. l. nec γ. 10ma Valkenarius haesit ad Herodot.
L. VIII. p. 672. 95. ἔκριν' recepit Br. ex correctione Salmasii; sed
lenius videbatur, ἔκριν' ἀνάγκη. Sic ap. Homer. Od. ε. 170. νοῆσαι
τε κρῖναι τε. rectius Eustathius p. 214. 50. κρῆναι. V. 4. δεκτάσει
καί. P. et edit. Calliergi. δὲ γὰρ εἰς. Salm. ex Schol. eruit. Saepo
sic peccatum in terminatione κε. vid. ad p. 172. nr. 181. φραδέσι. P.
φρένεσι. Vulg. φρυδαῖσα. ed. Call. φραδαῖσι, Salm. V. 5. πάντα ὕσα.
P. loco pr. πάνθ' ὕσα. Ib. loco sec. Hiatum sustulit Br. cum Salmas.
V. 8. παῖς. P. in marg. νιός. V. 9. δ' αἰρίοι. P. τ' αἰρίος. Br. cum
Salm. A membr. non recedo. καλεῖμαι. P. V. 10. οὔτε γὰρ ἔκριναι
βίαις πρᾶνῶν δὲ πειθοῖ. P. et ed. Call. Schol. editus: οὐδὲν ἔπραξα
βίᾳ, ἀλλὰ πάντα πρᾶνῶν πειθοῖ. Similiter Schol. Palatinus: καὶ
οὐδὲν δὲ (Scr. βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πειθόνται. Hinc Sal-
masius correxit: οὔτε γὰρ ἔκριναι βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράννα πειθοῖ. quod
melius cum metro convenit, quam altera ejusdem conjectura: οὔτε γὰρ
ἔκριναι βίαις, πρᾶνῶν δὲ πειθοῖ. In πρᾶννα littera ᾱ ob sequentem
vocale correpta videtur, ut ᾱ in multis verbis. Vid. ad p. 293.
nr. 549. nec raro etiam οι, ω, ει, υι, η. Vid. Boekh. ad Pindar.
p. 492. Quod si quis fieri posse neget, is mecum corrigat: οὔτε γὰρ

ἐκρηνα βίη, πᾶν δ' ἐπέρηνα πειθοῖ. — V. 11. in Cod. bis legitur:

εἶπε δέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε. et iterum:

εἶπει δέ μοι γῆς τε μυχοῖ χάλκεος οὐρανός τε.

χάλκεος deest in edit. Call. quo epitheto revocato, Salmasius hunc versum integritati restituit. 'Ιλ. ρ. 424. ὀρνυμένους χάλκεον οὐρανόν ἔκ. Ad sensum huius loci facit Oppian. Cyneg. II. 419. de Amore: σῶ δέ μένει καὶ τῇδε (Sic Cod. Ven. pro τῇλε) περᾶς, ὅσον οὐ ποτ' ἐλάσσει (Vulg. οὐ ποτε λείψσει). 'Ἡέλιος Φαίδων, σῶ δ' αὖ πρὶ καὶ χάος εἶκει. Sic haec legenda existimo. Vulgo καὶ φάος, quod merito ineptum iudicat Schneiderus. χάος li. l. sunt *tenebrae*, Orci praecipue. Epigr. ἀδέσπ. inter Planud. nr. 91. Θωὺκτῆρα χάους κύνα. Apoll. Rhod. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος ὠρώρει. — V. 12. τῶν δ' ἐγών. P. τῶν ἐγώ. Br. c. Salm. τῶν δ' servari posse videtur. — ἐκραινον. P. ἐκρινον. Br. c. Salm. 'Ιλ. π. 387. οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιᾶς κρινώσι θέμιστας. Hesiod. Theogon. v. 85. διακρίνοντα θέμιστας.

P. Nr. 25. Br. I. 412. An. I. 2. p. 211. *Dosiadae* hanc Aram tribuit Salmasius, propterea quod in Cod. alteri Arae subscripta sunt verba: δωσιάδα βωμοῖς δωρεῖως ὃν ἔστας μούσαις ἐν γαῖ. quae, quum secunda Ara nihil ad Musas pertineat, ad priorem Aram referenda existimat. Lucian. in Lexiph. §. 25. T. V. p. 203. nonnisi unam *Dosiadae* Aram videtur agnoscere. Primas singulorum versuum litteras si jungas, haec habebis: 'Ολύμπιε, πολλοῖς ἔτσει θύσεας. Vide LaCroz. in Fabr. Bibl. Gr. T. III. p. 811. ed. Harl. Thesaur. Epist. LaCroz. T. III. p. 256. s. Scholia in Cod. habentur haec: ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος. ὁ λὸς ὁ σκοτεινός, φησὶ δὲ τὸ αἶμα. ὁ λὸς τὸ τῆς σηπίας, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι. μελεβράς δὲ ὁ τὰ μέλη βιβρώσκων. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι (σιπίαι Cod.) τὴν περιξ θάλασσαν διὰ τοῦ μέλανος, ἵνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ λὸς. τὸ γὰρ περιεκτικὸν τῶν θρεμμάτων δασύνεται καὶ βαρύνεται. Χ ὁ λὸς ὁ σκοτεινός. φησὶ δὲ τὸ αἶμα. κάχλην δὲ τὴν πορφύραν, ἣ γουον τὸν κόχλον. μᾶ ὕλεις δ' αἱ μάχαιραι. πέτρας ραξίας θοοῦμεναι. ράξος θράκης νῆσος φέρουσα ἀκόνας. παμμάτων. τῶν θρεμμάτων. ἱξὸς δὲ ἐστὶν ἐνὸδες φυτὸν τῶν δένδρων τῶν ἀρράβικῶν. οἷχ ὁ ἱξὸς ἐστὶ φυτὸν, ὃ λῶσσε, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὃ δὲ ἱξὸς ὁ λιβανωτός, ὃ θυμῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς ἐλλήνων παῖδες καὶ δαίμονες. καὶ ἄλλος δὲ ἱξὸς λέγεται τὸ καταρῶρον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν

ἀρραβικῶν· μεταφορικῶς δὲ τὸν λιβανωτὸν λέγει. **Χ** ἀλδβης πα-
γέντα βώλοισι. ἀργύρε φησίν. ὕμνος, τηλόθεν ἐξ ἀλδβης, ὅθεν
ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. **ψ** παμμάτων, τῶν θρεμμάτων. ὁ δὲ νοῦς·
οὐ γὰρ ὄρε με οὔτε χρυσοῦν, οὔτε ἀργυροῦν· τάγχουρος γὰρ ὁ
χρυσός· ἡ λέξις περσικῇ. οὔτ' ἐξ ἀλδβης παγέντα βώλοισι.
τοῦτ' ἐστὶ, ἐξ ἀργύρου. ὁ γὰρ ὕμνος τὴν ἀλδβην γενέθλην τοῦ ἀργύρου
ὠνόμασεν. οὐδ' ὃν κυνθογενῆς. κύνθος δὲ ὄρος δήλου, ὅπου κερά-
τινος βωμός· λέγεται δὲ ἐκ διεξιῶν κεράτων περιπλέχθαι τὸν βωμόν·
ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν οὐδαμῶς. σὺν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοισι. ταῖς
Χάρισιν. εἰμὰς (Scr. εἰνάς. Vid. Nicand. Alexiph. 218.) δὲ γη-
γενῆς, αἱ μουσαι. θυγατέρες γὰρ αὐταὶ τῆς γῆς. τῶν δ' ἀείζωνον.
τούτων μουσῶν φησὶ καὶ τῶν χαρίτων. ἐνευσεν ὁ ζεὺς ἄφθαρτον
εἶναι. **Χ** σὺ δ' ὦ πειῶν κρήνηθεν. σὺ δὲ ὁ ἐκ τῆς κρήνης τοῦ
ἐλικῶνος ἐκπιών, τοῦτ' ἐστὶ, τῶν μουσικῶν πομάτων. δύοις τοῖς
θεοῖς σπονδὴν μέλιτος γλυκερωτέραν. ἰονῆντων τεράων. ἀντὶ οὐκ
ἔχω δράκοντας ἰοβόλους. ἰὸν ἀντὶ ἰοβόλον. τὸ δὲ πορφυρέου κριοῦ
τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ· **Χ** Ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος· ὁλός τὸ τῆς
σηπίας (σιπίας Cod.) μέλαν, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι πορφυρεῦναι
σκοτοῦσθαι τὴν περίξ αὐτῶν θάλασσαν. φιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ
περικεντικὸν δασύνεται καὶ βαρύνεται. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὅτι
οὐ τέρεμαι τῇ τῶν ἱερῶν αἵματι, ὑποῖα ἢ κἀχλη, ὃ ἐστὶν ἱερῶν
(Fort. ἔριον.), τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται· μεταφορικῶς
δὲ τὸ τῶν ἱερῶν αἷμα σιπίας ὁλὸν εἶπε διὰ τὴν ὁμοιότητα. οὐ
στροβίλων λογνύ. ὁ νοῦς, οὐ λιβανωτοῦ καπνῷ μελαινόμαι.
νύσαι δὲ πολλαὶ εἰσι, νῦν δὲ τὴν ἀραβικὴν λέγει. ἰσούροπος
πέλοιτό μοι οὐδὲν ἐκείνος ἴσος ἐμοὶ γένοιτο, ὃν τῷ ἀπόλλωνι ἡ
ἄρτεμις ἐκ κεράτων ἐποίησεν. σοί, τριπάτωρ. σοί, ὦ ἀθηναῖ· φησὶ
δὲ ἀθηναῖ ἐκ τριῶν φῦναι πατέρων· ἔνθεν τριτογένειαν καλεῖσθαι.
φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ. τὸ ἀπίθανον τοῦ μύθου λίνοντες οὐ κριὸν
φασὶ τὸ ζῶον, πλοῖον δὲ κριὸν ἔμβολον ἔχοντα (sic). ἀπὸ δὲ βωμοῦ
ἀρξάμενος εἰς βωμόν κατέλθεν (κατέλιξεν). * * * V. 1. ὁλός. Salm.
In Cod. spiritus ambiguus, sed ex Schol. apparet ὁλός scribendum
esse. Suid. ὁλός. θολός. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 1287. G.
L'oesii Oeson. Hippocr. p. 273. V. 2. κἀχλην. P. κἀχλην habet Salm.
κἀχλη Br. qui hanc vocem cum ὁλός jungit. Hoc verum videtur; nec
facile probaverim duram Scholiastae interpretationem: ὁποῖα ἢ κἀχλη
(L. κἀχλη) τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις τέγγεται. Verba sic iungenda:

οὐ με τέγγει ὁλὸς λιβρὸς ἰερῶν, ὡς κάλχη; λιβάδεσαι φοινίαις. V. 4. ναύλεις. P. μαύλεις. Salm. Br. ut est in Schol. Sic etiam postulat ἡ ἀκροστιχίς. Suid. μαύλεις, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν. V. 5. παμμάτων^{ον} ται. P. παμάτων φίδοντο. Br. c. Salm. στροβίλων λιγνύ. P. στροβίλῳ λιγνύ. Br. c. Salm. στρόβιλον, σκολιόν, καμπύλον. στρόβιλος, ευστροφὴ ἀελλιώδης. Hesych. V. 7. μήτε ταχούρου. Persicam vocem esse ait Scholiastes pro χρυσός. At metrum laborat. Hinc μήτε τ' αὐροῦ (auri) Br. c. Salm. quod vocabulum qua auctoritate firmetur, ignoro equidem. Suspiciatus sum μήτε Δουρίου, in quo nomine, ut in similibus, τ' mutum esse potest. Vid. ad p. 446. nr. 524. v. 9. pag. 528. nr. 146. Inter auriferos fluvios recensetur Durius ap. Silium Ital. L. I. 234. *Heic certant, Pactole, tibi Duriusque Tugusque*. V. 10. λαβὸν τά. P. λαβών. Br. c. Salm. quod ad Apollinem spectat. V. 22. ἄδην. ἄδδην videtur scribendum ob metrum anapaesticum. V. 25. εἰς ἐμήν. P. ἐς ἐμήν. Br. c. Salm.

P. Nr. 26. δοσιᾶδα βωμός. De hac inscriptione vid. ad nr. 25. Br. I. 413. An. I. 2. p. 218. Huic poëmatio, quod *Theocrito* a nonnullis tribuebatur, ceteris non minus obscuro, in Cod. Pal. Scholia non sunt addita. Sed Holoboli rhetoris commentarium, quo Vossius usus est ad Melam p. 214., ex Cod. edidit Valken. Diatr. ad Euripid. p. 130. sqq. unde nos eum repetivimus in Animadversionibus nostris. V. 1. εἰμάρσενός. P. εἰμάρσενος. Br. c. Vossio. Sic Medea vocatur, quod virili veste induta in Mediam confugerat. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieges. 1017. Facit huc imprimis Tzetzæ Exeg. in Iliad. p. 68. ed. Herm. τὸ δὲ στήτη ἡ γυνή, εὐρεται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ· εἰμάρσενός με στήτας Πύσας μέρου. In Schol. Holoboli: τῆς ἄρσενος (Fort. τῆς ἀρσενοστόλου.) καὶ τῆς ἀνδρίας. ἐπιβουλίσασα γὰρ Μήδεια θησεῖ καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀσίας, ὃ νῦν Μηδία ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδρίαν περιβαλοῦσα στολήν. V. 4. βούτα. P. βούτα. Salm. Br. Schol. ὁ θάνατος τοῦ βούτα, καὶ τοῦ βουκόλου. V. 5. χρύσας αἶτας. P. δ' interposuit Br. cum Valkenario. Χρύσης Ἀθηναῖς βωμὸν commemorat Argumentum metricum Soph. Philoct. v. 1. V. 6. οὔρον. P. οὔρον. Br. cum Schol. ἔρραϊσε καὶ ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν οὔρον . . . τὸν Τάλων. Cf. Apoll. Rhod. IV. 1638. V. 7. ὃν ἀπάτωρ. P. ὃν ὠπάτωρ metri causa Salmas. Br. V. 8. ματροῤῥεπνος. P. μιτροῤῥεπιτος, alii. V. 11. τρισπερίοιο καίστας. P. τριέσπερος Hercules ap. Lycophron, v. 53. Gregor. Naz.

Or. III. pag. 81. C. καὶ τὸν βουθοῖναν παρήσομεν αὐτοῖς καὶ τὸν τριέσπερον. Ib. IV. p. 108. B. καὶ ταῖς πεντήκοντα Θεοτίου θυγατρῶσιν ἐναθλεύων Ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁ Τριέσπερος. — καύτης est in Schol. Utraque forma bene habet. V. 12. θώυξεν ἀνύξας. P. In Schol. αἶξε καὶ ὤρησεν, ἀνέυξας (sic est in Cod.) καὶ κρύξας. Vulgo αἶξεν ἀναύξας. unde Vossius, αἶξεν αἰν' ἰνύξας. et sic fere Salmasius. Non erat, cur cod. Pal. lectionem θώυξεν repudiarem. Illa servata scripsi: θώυξεν αἰν' αἶξας. V. 14. σύγγαστρος. P. σύργαστρος plures correxerunt. V. 15. τὸν δ' αἰὲ λινεῖντ'. P. τόνδ' ἐλινεῖντ' vulgo. ἐλλινεῖντ' Br. ex Cod. reg. Hoc ob cod. auctoritatem secutus sum. ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα. Schol. At ἐλιννεῖν an idem quod ἐλινύειν? Et si idem est, quid metro fiet? Certe enim hoc verbum, ἐλινύειν scribas, an ἐλιννύειν, antepenultimam constanter producit. Num igitur scribendum: τὸν δ' εἰλύνοντ' ἐν ἀμφ., subaudito εἰαυτόν? ut Soph. Philoct. v. 697. ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλαν τότ' ἂν εἰλυνόμενος, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας. V. 15. ἀνδρόβροτος. P. ἀνδροβρωτός. Cod. Voss. et Schol. ad h. l. ὁ τῶς τοῦ Τυδέως, τοῦ ἀνδροβρωτός. — ἐνώραισταν. P. ἰλιοραίστας. Cod. Voss. et Schol. — Sequuntur In Cod. Pal. praeter inscriptionem, de qua diximus ad nr. 25., duo epigrammata Marini, quae dedimus supra p. 388. nr. 200. et nr. 199. Tum versus singularis:

(Τοῖς) τεχνικοῖς κανόνεσσιν ἐφ' ἐσπόμενος τὰδ ἔγραφα.

P. Nr. 27. Βησαντίου ῥοδίου ωῖὸν χελιδόνος. In fine autem: ῥόδου βησαντίου ῥοδίου ωῖὸν ἢ δοσιάδα ἢ σιμμίου· ἀμφοτέροι ῥόδιοι. Simmiae Rhodio tribuit Hephaest. Enchir. p. 65 et 68. Scholia in membr. Pal. habentur haec: παραινεῖ ὁ ποιητὴς τὸν ἀκροάτην λαβεῖν τῆς (τις) δωρίδος ἀηδόνος τὸ ωῖὸν μετὰ πολλῆς προθυμίας· ἡδεῖα γὰρ ἐστὶν ἡ φωνὴ τῆς δωρίδος ἀηδόνος· τοῦτο δὲ ωῖὸν ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν θεῶν ἐρμῆς, ἦγον ὁ λόγος παρέσχε· κελεύει δὲ ἀπὸ μοιροβάμονος μέτρον ἐπὶ μέγα αὔξειν. ∪ (V. 7.) θεῶς δ' ὑπερθεῖν ὡκὺ λέχριον. ἐπειδὴ τὸ μέτρον πλάγιον καὶ οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐξόμενον. (V. 10.) πονκώτατον δέ. ἀντὶ τοῦ πυκνωτάτων. (V. 15.) τὸ δὲ ῥώοντο ἀντὶ τοῦ ἐράδιζον. ∪ (V. 16.) ὅτι τῶν μονῶν αἰ φωναὶ ποικίλαι καὶ διαφορᾶς πολλὰς ἔχουσι. ∪. ἀπὸ τοῦ πρώτου ἦξις ἐπὶ τὸ τελευταῖον κατιῶν καὶ πάλιν ἐπανιῶν ἀναλόγως. φησὶ δὲ ὁ νοῦς· τοῦτο τὸ ωῖὸν ὁ ποιητὴς φησὶν εἰς ἀηδόνος γενέσθαι καὶ τῆς εἰαυτοῦ φροντίδος· παρακαλεῖ οὖν δέξασθαι μεθ' ἡδονῆς τὸ ωῖὸν· δέξασθαι δὲ φησὶ πᾶσι τοῦτο παραινεῖ ἐφ' ἔρμου τάχει χρησαμένοι,

καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀνομοίους ὄντας ἀποδείξας ὁμοίους. ἀλλιγορεῖ δὲ παρειαῶν τὴν τῶν ποδῶν ὁρμὴν τοῦ θεοῦ νεβροῖς, αἱ σκιρτώσι τῆς μητρὸς τοῦ γάλακτος ἐπιθυμοῦσαι, οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα (σκιρτήσαντα Cod.) τὸν ἑρμῆν εὐρύθμοις σκιρτήμασι (σκιρτήμασι Cod.) μέτρα ἀνασχευόμενον παραδοῦναι τῆς θωρίας ἀηδόνας. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι ῥόδιος αὐτός· ἡ δὲ ῥόδος μία τῶν νήσων τῶν δωριέων. μονοβάμονος δὲ μέτρον, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προῆλθεν· τὸ δὲ ἐλάχιστον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων, ὅτι πλάγιον καὶ ἀσαφές τὸ ποίημα. ἀμφίπαλτον δὲ αὐτὴν τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυτὴν παλλομένην καὶ ἡχοῦσαν· τὰ λοιπὰ ζτ. εκατῆς (L. ἐκάστης) λέξεως τὸ σημαινόμενον. δωρικὰ γάρ. ✕

V. 3. τῇ τὸδ' ὦν. P. τοῦτ'. Br. c. Salm. ob metri jambici legem. In ὦν autem prior corripitur, ut ω in ἤρωες. Append. Epigramm. nr. 376. T. II. p. 875. ῥυθμοῖς ἡρωϊκοῖσιν. Manetho. I. 13. Homer. Od. ζ. 303. — τῇ accusativo sequente illustravimus ad p. 390. nr. 210.

V. 4. δεῖ γὰρ ἀγνά. P. δὴ γὰρ ἀγνά. Br. c. Salm. De δεῖ et δὴ confusis vid. ad p. 97. nr. 59. et p. 243. nr. 241. ἀγνά, quod est etiam in editionibus, non temere spernendum, quamvis ἀγνά a Cod. oblatum facile praetulerim. V. 5. ἐκίξε. P. ἔδιξε. a verbo δίκω. Br. c. Salm. quī tamen in Lectionibus ἐκίξε revocandum censet, laudato Aristoph. Acharn. 869. καὶ τᾶνθεα τὰς γλάχωνος ἀπέκισαν χαμαί. Hesych. ἀπέκισαν· ἀποπεσεῖν φωνῶντας ἐποίησαν. Idem: κίξατο, εἶρεν; ἔλαβεν, ἤνεγκεν. V. 6. μονοβάμονος. P. μονοβάμονος. Schol. V. 7. ἐλάχιστον φέρων νεῦμα πολλῶ πείφασκε. P. ποδῶν πείφασκε. Vulg. νεῦμα ποδῶν habet Schol. Salmasius duplicem emendationem proposuit: ποδῶν δ' ὑπὲρ ἐλάχιστον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πείφασκε. alteram: ποδῶν δ' ὑπὲρ ποδῶν ἐλάχιστον νεῦμα ποδῶν σποράδων πείφασκε. Hanc recepi, praesertim quod a Cod. vestigiis proxime abest. φέρων eo loco, quo vulgo legitur et in Cod., metrum corrumpit; σποράδων Scholiastes in suo exemplari habuit. Sensus in utraque lectione obscurior. V. 8. κῶλα ἀλλάσσω. P. κῶλ' ἀλλ. Br. c. Salm. V. 9. παλαικραίπνοις. P. παλιγκραίπνοις. Br. παλιγκραίπνοις rescribe cum Schaefero in not. mst. πάλιν in hac voce aliisque nonnullis compositis vini ἐπιεατικὴν habet. Vid. ad p. 504. nr. 102. — ἱέμενα ποσειλόφον καταριθμίας ἔχον τιθένας. P. ἱέμεναι ποσειλόφον κατ' ἀριθμίας ἔχον τιθένας. Br. c. Salmas. ἀριθμῖος πατήρ Apollon. Rhod. I. III. 1101. — V. 10. τινομόθυμος et ποικιλόθυμος. P. ποικιλόθυμος

Br. c. Salm. Forma aeolica, in qua $\overline{\sigma\upsilon}$ corripitur. Vid. Herm. de Em. Gr. Gr. p. 7. — V. 11. *ἔσονται ἀνάγκαις*. P. *ἔσονται ἄγκος*. Salm. Br. Hanc lectionem ut certam recepi; in reliquis a membr. recedere non sum ausus. Br. dedit cum Salmasio: *καὶ τὸδ' οἰκνύσας μεθέρπων*, ἄφαρ ὅς γε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσονται ἄγκος. Leniorem viam inventum iri non dubito, qua haec ad mensuram versus antithetici corrigantur. V. 12. *ταῖς δῆ*. P. *ταῖσι δῆ*. Br. c. Salm. *κλυταῖς ἴσα θεοῖς*. P. et in fine *μετίει μετρά μολπαῖς*, ubi *κλυτᾶς* . . . *μολπᾶς* legendum esse, bene vidit Salmasius. Vitiosa lectio inde orta, quod librarius *ταῖς* cum sequentibus jungendum esse existimabat, quum ad *νεβροῖς* pertineat: *ταύταις ἴσα ποσὶ δονέων*. Pro *θεοῖς* Salmas. *θέουσι* legebat, quod friget. Scripsi *θοοῖς*. Vid. ad p. 460. nr. 603. *τὰ πολύπλοκα μετίει*. Br. c. Salm. In Cod. nullum articuli vestigium. V. 13. *πετρόκοιτον*. P. *πετρόκοιτον*. Br. c. Salm. *ἐκλειπων*. P. *ἐκλεποῖν*. Salm. Br. *βαλιάς*. P. *βαλλας*. Salm. Br. V. 14. *αἶων τιτανβότων ἀνορέων*. P. *πολυβότων*. Vulgo. Nec aliud quid in depravata membr. lectione latere existimandum est. — *ἐβατανὺς φύρων*. P. *ἔβαν τα- νυσφύρων*. Vulg. Tum ante *ἄντρα* Br. cum Salmasio inseruit *ἀν'*, quod etiam in Cod. omissum. — V. 15. *ἀμερότω*. P. *ἀμβρότω*. Vulg. *ῥώωντ'*. P. Vulg. In Schol. *ῥώοντ'*, quod restituit Salm. Br. Cf. Homer. *Ἰλ.* λ. 50. π. 166. V. 16. *ἔχγη θενωταν*. P. *ἔχγει θένων τάν*. Vulg. *παναίολον*. P. *περιδων*. Ib. V. 17. *δεκάδ' ἔχνίων κοσμο⁰ νέ- μοντο ρυθμοῖ*. P. *δέκα δ' ἔχνίων κόσμον νέμοντα ριθμόν*. Vulg. Salmasius suspicabatur, *κόσμον νέμοντι ρυθμῷ*, et *κομούμενόν τε ρυθμῷ*. Posterius adoptavit Br. V. 18. *πετροισματρος*. P. *πέτροισι*. Vulg. *πετροῖσι*. Salm. Br. V. 19. *κάμφιματος*. P. *κάμ' ἀμφὶ ματρός*. Salm. Br. V. 20. In Cod. post *ἀηδόνης* adscriptum *πανδιωνίδας*. post *δωρίας*: *νασιώτ'*. post *ἄτριον*: *ῥόδου*.

Sequuntur in Cod. p. 676—691. *ἀνακρέοντος τηΐου συμποσιακὰ ἡμιμέμβια καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα*. quae hinc summa cum fide exscribenda curavit Jos. Spalletti, in duplici Anacreontis editione, quarum prior prodiiit Romae anno 1781. altera 1783. Hinc lectionis varietas in recentiores Teji poëtae editiones cum Brunkii, tum aliorum

translata est. — Sequitur p. 692. ✕ τοῦ θεολόγου. i. e. Gregorii Nazianzeni, cujus epigrammata supra dedimus capite VIII. p. 539–604. Initium facit hoc loco epigr. εἰς τὸν αὐτὸν καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. quod supra extat Pal. p. 537. nr. 84. Tum:

γινῶμαι γρηγορίου διστιχος ἐνέπιη,
ἰσθλὸν ἄθυρμα νέοις καὶ χάρις ἐξοδίη.

In marg. προειγράφησαν ἅπαντα εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιγράμματα εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιτυμβίων. Sequuntur γινῶμαι Gregorii, quae extant in ejus Operibus T. II. p. 146. nr. LXII. cum hac varietate: V. 1. βιοῖοιο. P. βιότοιο. Vulg. τέμνοις. P. τάμοις. ed. V. 3. παρεσταῦτος.

P. παρεσταύτος. ed. V. 7. ἐτύχθης. in marg. ὅτις ἦεν ὡς ἐτύχθη. P. ὅστις ἐτύχθη. ed. V. 8. τύχοις. P. τύχης. ed. V. 10. ἄλυπον. P. ἄλυτον. ed. V. 14. καὶ post ἔχοις vulgo omissum suppeditat P. V. 16. κακῶν καλὸν ἐς. P. καλῶν κακόν. ed. V. 21. δὴ om. P. V. 27. αἰὲν ἀρ. νῆμ. ἴσον. P. ἴσον ἀρ. νῆμ. αἰὲν. ed. V. 30. βιοτῆς. P. βιοτῆ. ed. V. 31. praefixa nota ✕ novi poëmatis initium indicare

videtur. δεῦρ' ἔτε. P. δεῦτε δέ. ed. V. 32. σπευδ^πετετριάδος. P. σπεύσεται ἐπί. ed. V. 38. ἰστάμενοι. P. ἰστάμεναι. ed. V. 40. ἐκ-
πλυτοί. P. ἐκπλυτ' ἔοι. ed. V. 41. τὴν ἀκ. P. τιν' ἀκ. ed. V. 43. ^ονωμάσθω. P. νωμάσθαι. ed. V. 47. ἀφάνδαν δ' οἷσιν ἄριστ. P. ἀφάνδαν οἷσιν ἄριστον. ed. V. 50. ἴσον κακίης ὄν. P. ἴσον καὶ κακίης σὺν. ed. V. 54. ὡς πατέρ'. P. πατέρα. ed. V. 55. τάφοις. P. τά-
φοισιν. ed. V. 57. περὶ φεῖδω. P. V. 59. ἀπὸ λήψας. P. ἀπολείψας. ed. V. 61. θεοτρφεῖς. P. θεοπρεπές. ed. His additum in Cod. distichon:

Ὁ γρήγορος νοῦς, ἡ θεύφογγος λῖρα
ἄδει τὰ τερπνὰ τῆς ἀληθείας μέλη.

ubi scr. ὁ γρηγορῶς νοῦς. quae verba ad Gregorii nomen alludunt.

¶ Nr. 28. ἀναστασίου τ⁸ τραυλον εἰστὴν στρωσιν. Edidi in Paralip. I. nr. 207. p. 742. sed, nescio quomodo, omissis versibus quin-
que ultimis, qui desiderantur etiam p. 707. ubi hoc poëmation iterum legitur. V. 2. ἔχων om. P. loco sec. — Nr. 29. ἔγνωτ' εἰς ἑαυτόν. Paralip. I. nr. 208. p. 742. V. 4. ψυχὴ . . κολαζόμενος. Legere licet, ψυχῆς κολαζομένης. sed lenius fnerit: πατακνέσθωμαι ἐνθάδε τύμβον, Οἶμοι, ψυχὴν μὲν μακρὰ κολαζόμενος.

Nr. 30. τοῦ αὐτοῦ εἰς παν^χ μο. Paralip. I. nr. 209. p. 743.

V. 1. νέρθε κεύθει. P. Non dubitavi scribere, νέρθε κέκευθε. Vid. Stepham. Thes. Gr. Tom. II. p. 1600. C. D. V. 2. ἡελίου. P. V. 3. τοῦ γ' ἀπαστρ. Ignatius fortasse non dubitavit brevem syllabam etiam in thesi producere, ut v. 2. in Παύλοιο. Fieri tamen possit, ut scripserit: τοῦδε γ' ἀπαστρ. In fine versus comma ponendum. V. 5. ἰδὲ τρισίν. Fortasse ἐπὶ τρισίν. — Nr. 31. τοῦ αὐ εἰς σαμηλ διακ^{ον} τ^ς μεγα^ν ἐκκλησί. Paralip. I. nr. 210. p. 743. V. 1. κεύθεται γαίης. Nisi Ignatius diphthongura *αι* ante consonam corripui posse existimavit, scribendum est: κεύθεται αἴης. V. 3. εἰς ἔδραμε. P. — Nr. 32. ἀρεθα διακ^{ον} ἐπὶ τη^ν ἰδιααδελγη^ν. tum: γεγονότος δε ε^ς ἀρεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας. Paralip. I. nr. 211. p. 744. V. 3. ἀλλὰ γὰρ post εἰ καὶ alibi reperiri non videtur. Hinc suspicor legendum esse: ἀλλὰ διήρκεσε. — λύσση, et ante δαίμων omissus articulus in P. V. 7. παραγκάς. P. Fortasse παρ' ἀγκάσι, ut ἐν ἀγκάσι. Mox κε post τῷ versus implendi causa a malo versificatore insertum. V. 8. δάμασσε. P. V. 10. ἔσχε. P. ἔσχεν scripsi. V. 11. ὕφηνον. prima producta. Vid. ad p. 192. nr. 265. v. 3.

¶ Nr. 33. τοῦ αὐ εἰς αὐ. Paralip. I. nr. 212. p. 745. V. 2. τροποι^ν θήνιον. P. πειθήνιον scripsi. Vid. Steph. Thes. Gr. T. II. p. 155. A. — V. 8. ἀφῶν. P. V. 9. παρησίαν. P. V. 13. εἰ δ' οὖν. P. Fortasse legendum, εἰ δ' οὖν λαλήσει; aut, quod olim proposui, εἰ δ' οὖ, λαλήσει. . . Sic ἀδέσπ. in Planud. nr. 100. κῆν μὲν ἐφεύργε, Ἡρακλῆς, εἰ δ' οὖ, Λουσιμάχοιο πίναξ. Julian. Aeg. ibid. nr. 130. εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 74. εἰ δ' οὐ θελήσει. Ib. p. 85. εἰ γὰρ οὐ ταίτην λάβω. — Nr. 34. τ^ς αὐ εἰς Φεβρωνίαν μο. Paralipom. I. nr. 213. p. 746. V. 2. συμπαθείης. P. V. 3. ἡέ. Scribendum videtur ἡκε πένησιν; nisi ille potius ἡε dixit pro ἡεν i. e. ἡν. Eudocia in Martyr. S. Cypr. in Bandin. Catal. Tom. I. p. 252. v. 280. Ἀστέριος δὲ τις ἡε διάκτορος. V. 7. ἐπιπροίμεν. Malim ἐπὶ προίμεν. ut sit ἐπὶ θάλαμον. V. 10. σῆμα ὕπνου. P.

Nr. 35. Θεοφάνους ἐρω. Planud. L. VII. cp. 117. conjunxit hoc distichon cum Dionysii Sophistae epigrammate, quod dedimus p. 100.

nr. 84. Br. illud a Planude compositum existimat. Suo illud auctori restituit Huschk. Anal. cr. p. 167. V. 1. ἀργεννάον, pro ἀργεννόν. ἀργεννοῖς κρίνουν Chaerem. ap. Athen. p. 608. F. ἀργεννοῖο κρίνοιο supra p. 423. nr. 384. 11. Formam ἀργεννάος Theophanes versus explendi causa inveniisse videtur. V. 2. χροτῆς κορίσης. P. Fortasse: σὴ χροτῇ κομίσης, aut χαρίση. nt p. 100. nr. 84. ὅφρα με χερσὶν ἀρσαυένη χαρίση στήθεσι χιονέοις.

Nr. 36. κομητα. Br. III. 16. nr. 5. An. III. 1. p. 26. V. τ. ἀμφοτέραις. P. ἀμφοτέρας. Br. Agitur de duobus Homeri operibus. ἀθροίσας. P. quod bene haberet, si de Pisistrato ageretur; nunc recte Br. ἀθρήσας. — Nr. 37. ^τ ^τ ^τ av. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. p. 25.

In marg. Cod. κομη ταῦτα δυσνόμιστα πάντ' ἔπη. V. 1. κομητᾶς. Ultimam in hoc nomine correptam non ferens cl. Passovius in not. mst. corrigit: αἰὶο βίβλους, μιγάθυμ', ἄρδην δὲ "Ομηρε, Κομητᾶς. At Gregor. Nazianzenus, non optimus quidem veraficator, sed Cometā non deterior, terminationem *as* in nominibus propriis corripere non dubitavit in Murator. Anecd. p. 200. "Εστιν 'Ιουδας ὄνειδος. et in poematio, quod in his notis exhibui, ad p. 45. Ἑλλάδι Παύλοιο Λουκᾶς ἔγραψε τόδε. V. 3. γε βροτοῖσι. P. et Allat. de Patr. Homeri pag. 106. ἀφιπρεπίος μερόπισσι. Br. fortasse, ut otiosum illud γε tolleretur.

¶ Nr. 38. τοῦ ^τ ^τ ^τ av. Br. III. 16. nr. 6. An. III. 1. p. 26. V. 7. ῥίψας. P. ῥήξας. Br. ῥέψας videtur scribendum. ῥήπτων καὶ σμήχων τὰ ἀμαρτήματα. Suid. T. I. p. 402. V. 5. Hunc versum, quo aliae editiones carent, frustra olim damnabam, ἀχρηστίαν in Cod. legi existimans. Sed ibi εἰχρηστίαν recte habetur. Post γράψας inserui δ'. — Nr. 39. ^τ ^τ ^τ ἔγνα εἰς av. Hi versus a grammatico opusculo cuidam Ignatii subscripti fuisse videntur. Talia in Codd. passim reperiuntur. V. 1. σαφίης. P. Sequitur in Cod. distichon, quod in textu praetermissi:

τὰ τοῦ Πλάτωνος ἔξερενῆσας βάθη.

τὰ τῶν λογισμῶν ἐξερίξωσας πάθη.

Scr. ἔξερενῆσας. Attestitur inde series epigrammatum Gregorii Nazianzeni cum lemmate: τοῦ θεολόγου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῶν ἐπιτυμβίων αὐτοῦ ἐπιγραμμάτων. Omnia supra exhibuimus, notata varietate lectionis, si qua in hac parte codicis reperiebatur. Excipiunt se hoc

ordine: "Ελλάς ἐμῇ. p. 336. nr. 80. "Εκ με βρέφους. p. 337. nr. 82. πατρός ἐγώ. p. 337. nr. 83. ἀνπάσιοι χθόνα. p. 336. nr. 76. σῶμα δίχα ψυχῆς. p. 326. nr. 2. εἰς θεὸς ὑψιμέδων. p. 327. nr. 5. ἐνθάδε βασιλῖοι. Ib. nr. 6. τυτθὸς ἔτι. Ib. nr. 7. ὦ μῦθοι. Ib. nr. 8. καισαρέων. Ib. nr. 9. βένθεος ἅπαντ'. Ib. nr. 10. χαίροις. Ib. nr. 11. P γρηγόριος βασιλεῖς. Ib. nr. 11. παρθένον αἰγλήεσαν. p. 348. nr. 163. ἐμμέλιον τέθνηκε. p. 347. nr. 161. θάμβος ἔχει. p. 348. nr. 162. καὶ σὺ Θεοσεβίων. Ib. nr. 164. γρηγόριον μήτρω. Ib. nr. 165. P ἰχθυόλον. p. 347. nr. 156. ναυκράτιος. Ib. nr. 157. ναυκράτιος πλεκτοῖο. Ib. nr. 158. εὐρεά σοι. p. 340. nr. 105. ἡνίκα μαρτινιανός. p. 340. nr. 106. οἱ χριστόν. Ib. nr. 107. μουσπολόν. p. 341. nr. 108. P μὴ πόλεμον. Ib. nr. 109. ὦ θέμι τῆς. Ib. nr. 110. ὄλβιος εὐγέρως. Ib. nr. 111. χάζο. Ib. nr. 112. καππαδόκων. Ib. nr. 113. ὅμνυμεν. Ib. nr. 114. ρώμη καὶ βασιλῆς. Ib. nr. 115. μαρτινιανοῦ σῆμα. p. 342. nr. 116. P οὐποτ' ἐγὼ φθιμένοις. Ib. nr. 117. εἰς δόμος. p. 342. nr. 118. ὥφελος ὦ λιβία. Ib. nr. 119. αἰ αἰ καὶ λιβίαν. Ib. nr. 120. ἦν δυάς. Ib. nr. 121. ῥήτωρ. p. 343. nr. 122. P ἄρτι γενειάσκων. p. 343. nr. 122. εἰκοσέτης. Ib. nr. 123. χρυσίης γενεῆς. Ib. nr. 124. στράψεν. Ib. nr. 125. τίς τίνος. Ib. nr. 126. ἔρνος ἀμώμητον. Ib. nr. 127. ἤλυθε ἀμφιλόχοιο. p. 344. nr. 131. ἄσμενος. Ib. nr. 132. P ὦ μάκαρ. Ib. nr. 133. ἀμφιλόχος τέθνηκεν. Ib. nr. 134. τυτθὸν μὲν. p. 345. nr. 135. τὸν ῥήτην. Ib. nr. 136. ῥητῆρες. Ib. nr. 137. ἥριον ἀμφιλόχοιο. Ib. nr. 138. οἶχει ὦ. Ib. nr. 139. δέρεο καί. Ib. nr. 140. P θύατος ἐς. p. 345. nr. 141. πῇ με λιπών. Ib. nr. 142. ἀστεροπή. p. 346. nr. 143. ὦ πηγαί. Ib. nr. 144. ἦρπασας. Ib. nr. 145. ὦ ζώλων. Ib. nr. 146. βάσσε. Ib. nr. 147. P ὡς ἀβραάμ. Ib. nr. 148. εὐσεβέων. Ib. nr. 150. αἰεὶ σοι νόος. nr. 151. τὸν νεαρόν. p. 347. nr. 152. μικρὸν μὲν πνεύσας. Ib. nr. 153. καὶ σὺ γεωργίοιο. Ib. nr. 154. χώρης τῆςδ'. Ib. nr. 155. σχέτλιός ἐστιν. p. 357. nr. 85.

P. Nr. 40. κομητᾶ. Supra scriptum: ἀκούα ταῦτα τοῦ κομητᾶ πάντ' ἔπη. In marg. κομητᾶ θεοσίτης μὲν ἦσθα, πῶς δὲ γε ἀχιλλεύς πρόσωπον εἰσίδυς, τάλαρ. ἄπαγε ταῦτα τῆς ἀμούσου καρδίας. In marg. inferiore:

καὶ βάλλε γ' ἐς κύρακας ἢ κίφον ὑπερ
τὰ κοπρίας γέμοντα σαθρίαν ἔπη.

Historiam ex evangeliis ductam exhibui in Paralip. I. nr. 213. p. 747. V. 1. Scr. παῖς, ut est in Cqd. V. 4. ἡλείοιο. V. 5. τόφρα ἔκνευθε.

Distingue: φάος *ἡέλιου* Οὐποτε, τόφρα *κίενυθε*. cf. nr. 30. vers. 1. *τεθρήμερον*. Schaeferus in not. mst. comparat *τέθριππος*. V. 6. *ἀλλὰ νίον*. P. Scribendum videtur: *ἀλλ' ἀνίων μὲν ἔκειτο*. nr. 28. γ. 10. *ἀλλ' ἀνίων τετάνυστο*. V. 16. *ἡμαρ*. P. V. 17. *καί*. Legerē *κᾶν* c. Schaefero in not. mst. V. 20. *φίλοισιν*. P. V. 21. *περὶ δ' ἡγόν*. P. *πέρυ δ' ἡθός* videtur scribendum. V. 22. *ἐφίλησεν*. P. *θεοὺς εἷας*. Ib. *θεοῦ* correxi. V. 28. *βιθανίην*. Scr. *Βηθανίην*. V. 29. *τάχιστα ὄφρα*. Fortasse rectius, *τάχιστ' ὄφρα*. V. 31. *προσέειπεν* *αὐτὴν*. P. Scripsi *προσέειπον*. P. V. 34. *εἶποντο*. P. V. 35. *ἀδινάων*. P. V. 41. *γουνούμεθα*. P. V. 42. *λάζαρον ὃν φιλέσθες*. Haec arcte jungenda, quasi esset, *ὃν λάζαρον* (i. e. *λάζαρος ὃν*) *φιλέσθες ἐν ἔγκασιν*. Minus recte haec accepi et distinxi in Paralipomenis. Tum Schaeferus in not. mst. corrigebat: *ἔλθεν ἐς ἄδον*. V. 44. *ἐπεὶ*. P. Scripsi *ἐπειή*, in qua voce media solet corripī. V. 48. *θεὸν αὐτόν*. Cogitabam de *λίθον*, (in Paralip. perperam excusum *λίθος*); sed verius procul dubio: *δεῖξαν θεῷ αὐτόν*. V. 54. in *ἐμπνους ὁδωδῶς* est vitium. V. 57. *νιός*. P. quod male in edit. nostra repetitum. Scr. *νίος*. In proxima voce obscurum, sitne *ἔγος*, an *ἐγός*.

Sequitur in membr. epigramma Anastasii, quod dedi p. 694. nr. 29. Quinque postremi versus h. l. desunt. Folium, quod superest, impletum undecim epigrammatis ab eadem manu, quae prima Codicis folia excerptis ex Planudea implevit. Sequuntur P *ἐπιγὴ ἐν τῇ ἰπ-*
^{μ/} ^λ ^ο ^χ
ποδρο κωνσταντινουπο .: *εἰς τ' εἰς/ κώντ' ἡνίο*. — Nr. 41. Br. III. 26. nr. 38. An. III. 1. p. 39. — Nr. 42. *ἄλλο*. Br. I. c. nr. 39. An. I. c. V. 1. *ἐξ ὅτε*. P. — Nr. 43. *ἄλλο*. Br. III. 27. nr. 41. An. I. c. V. 5. 6. Hoc distichon in membr. Pal. omissum accessit ex Planud. V. 6. *ἰδρυσαν*. Vulgo. quod Br. silentio praetermisit, quum aliis in locis hoc verbum mediā correptā non tulerit. Scripsi *ἡδρυσαν*; sed vereor, ne paulo calidius. Exempla illius syncopes vid. ad p. 223. nr. 109. — Nr. 44. *εἰς πορ τ' ἡνίο*. Br. III. 20. nr. 15. An. III. 1. pag. 52. V. 3. *ἰδρίσαιο*. P. *ἰδρύσαντο*. Plan. V. 4. *πρίσβον*. P. *πρίσβον*. Pl. — Nr. 45. *εἰς ζουλι τ' ἡνίο*. Br. III. 31. nr. 59. An. III. 1. pag. 44.

P. Nr. 46. *εἰς πορ*. Br. III. 19. nr. 10. An. III. 1. p. 31. V. 1. *ἀεθλοφόρων ἐπὶ δίφρων*. P. Br. *ἀεθλοφόροις ἐπὶ νίκαις*. Plan. V. 3. *κατὰ δῆμιον*. P. Pl. *κατὰ δῆμους*. Br. quae mutatio necessaria

non videtur. — Nr. 47. Br. III. 20. nr. 12. An. III. 1. p. 52. V. 5. *πῦν μὲν ἐὼν πρῶτος, τότε. P. καὶ πῦν μὲν πρῶτος, τότε. Plan. καὶ* *ῥ' ὅτε μὲν πρῶτος, ποτὲ δ'.* Br. qui in Lectt. vulgatam servari posse monuit. Codicis lectionem restituentem fugit me, nescio quomodo, ibi non ὕστατος legi, ut in Plan., sed ἔσχατος. Hoc an alterum legatur, per se nihil omnino interest; sed ob Cod. auctoritatem restituendum est ἔσχατος. — Nr. 48. *εἰς αὐρανὶ τὸν ἡνίοχον.* Br. III. 51. nr. 57. An. III. 1. p. 43. V. 6. *τοὺς δέ.* P. Pl. — Nr. 49. *εἰς αὐ.* Br. III. 30. nr. 54. An. III. 1. p. 42. P. Nr. 50. Br. III. 22. nr. 21. An. III. 1. p. 34. — Nr. 51. *ἀρχὴ εἰς καλὸν εὖν.* Br. II. 95. nr. 12. An. II. 1. p. 256. ubi hoc epigr. in membr. extare perperam negavi. V. 1. *ἄνυσσας. P. ἤνυσσας. Pl. V. 3. 4. χαίτας.* Hoc distichon obversatum esse dixeris Philostrato in Imagg. L. I. 28. p. 803. *ὁρῶ δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαίτην φρίττοντα, καὶ πῦρ ἐμβλέποντα, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς.* Ibi proxima verba nonnihil depravata: *δεινὰ γὰρ τὰ* (articulum addit Cod. Guelph.) *τοιαυτὴ θηρία, ὅτι ἐκ πλείστον κατακονεῖν τοῦ ὁμάδου. ὅτι* fortasse commutandum cum ὥστε. Vid. Schaefer, in Indic. ad L. Bos p. 924. — V. 5. *δεδευμένα. P. δεδευμένα. Pl. δεδευμένον.* Br.

XVI.

Epigrammata Anthologiae Planudeae,
quae in Cod. Pal. desiderantur.*Ex Libro primo.*

Nr. 1. *Δαμαγῆτον*. I. 1. pag. 2. ed. Steph. Br. II. 58. nr. 3. An. II. 1, p. 107. V. 1. *Μεσσήνα* Peloponnesi sic scribitur etiam in ep. Nicandri p. 274. nr. 435. contra ac sentiebat Burmann. ad Dörvill. Sicul. T. II. p. 300. V. 3. *ἔγωγε μὲν*. Pl. Br. *ego quidem certe*. Requiritur, *ego vero*. Quare Schaefero auctore scripai, *ἐγὼ γε μὲν*. Apoll. Rhod. IV. 1465. *ποσὰ δὲ κοῦφοις Εὐφημος πίνονος, Λυγνέως γε μὲν ὄξεια τηλοῦ Ὅσσε βαλεῖν*. Aratus 399. *τοὺς πάντας καλέουσι τῶνδ', ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι Νειόθι Τοξεντῆρος ἰλίσσονται*. — Nr. 2. *σιμωνίδου*. Ib. pag. 2. Br. I. 139. nr. 67. An. I. 1. p. 244. V. 2. *μορφᾶς*. Br. Idem tamen *ἡνίοχον* intactum reliquit. — Nr. 3. *τοῦ αὐτοῦ*. Ib. p. 2. Br. I. 140. nr. 73. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἰσθμια καὶ πυθοῖ*. Johnson in Dilectu Epigr. p. 1. corrigit: *Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ*. Aelian. V. Hist. IV. 15. *τῇ ἐξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ Νεμίῳ δὲ καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμῶ*. Simon. in Cod. Pal. p. 610. nr. 14. *ἐν δὲ Πυθῶνι τρία, δύο δ' ἐν Ἰσθμοῖ*. et sic saepe. Vid. Schaefer. ad Gregor. p. 369. Non tamen propterea mutanda lectio. Nam saepe poëtae terminationes vicinorum vocabulorum studiosae variant. Sic in Pal. p. 610. nr. 15. *δις Ὀλύμπια, παντὶ Πυθοῖ, τρεῖς δ' Ἰσθμῶ*. — *Φίλωνος*. omnes, praeter edit. Nic. Sabiens. ubi *Φίλιππος*.

¶ Nr. 4. *Plan.* I. 5. p. 8. Br. III. 144. nr. 11. An. III. 1, p. 276. — Nr. 5. *Ἀλκαίων*. Ib. nr. 28. p. 10. Br. I. 490. nr. 16. An. I. 2. p. 359. — Nr. 6. *ἄδηλον*. Ib. p. 10. Br. III. 182. nr. 163. An. III. 1. p. 379. V. 2. *θρασίως*. Ald. 1. Junt. V. 4. *ὀδρῖδος*. Vulg. *Ὀδρῖδος* vere correxit Br. Vid. Stephan. Byz. in *Ὀδρύσαι*. Pro γὰς quaedam editt. veteres τὰς, aliae γάρ. — V. 6. *ἀγχιβίβαν*. Vulgo.

¶ Nr. 7. *Ἀλκαίων*. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 487. nr. 5. An. I. 2. p. 347. V. 2. *ἔννεσ* omnes editt. *ἔννεπε* Br. tacite recepit,

fortasse quod idem verbum repetitur v. 3to. quae repetitio me quidem non offendit, nec alios videtur offendisse. V. 5. *διονύσοιο*. plures editt. quum vetustissimae *Διονύσοιο* habeant. V. 8. *φόρμιγγα*. omnes, metro laborante. Quod ut fulciret, Passovius corripbat *φόρμιγγας*. nec aliter Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 298. At hoc vocabulum omnino alienum videbatur Graefio, qui in not. mst. *φορβειάς* tentabat. Eandem correctionem nunc commendavit idem in Epistol. crit. in Bucol. gr. p. 46. Lenis correctio reique, de qua agitur, in primis accommodata. Cf. Schol. ad Aristoph. Vesp. 581. Hesych. in *φορβειά*. et qui totam hanc rem erudite illustravit, Boettiger. in Museo Attic. T. I. p. 356. sqq.

Nr. 8. τοῦ αὐτοῦ. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 488. nr. 10. An. I. 2. p. 352. V. 2. *διὰ τρητῶν*. Ald. pr. in Lectt. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. *δι' ἐντρήτων*. Flor. pr. Recte Br. *δι' ἐντρήτων*. Julianus in Pal. p. 418. nr. 365. *ἀήτης νέρθεν ἐντρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδύει*. Archias p. 238. nr. 214. *πολυτρήτου μέλος καλάμοιο*. ubi vid. notas. Non tamen placet *φθέγγεσθαι κρούμα διὰ δανάκων*. quamquam per se cithara bene dicitur *φθέγγεσθαι*, ut *ἀπύειν* ap. Homer. Od. ρ. 271. *ἐν δέ τε φόρμιγγ' ἠπύει*. Suspiciatus sum olini, *κρούματι ἐντρήτων*, qui hiatus certe minus molestus est, quam *κρούματα ἐντρ.* quod Boschius malebat. Vil. Herin. ad Orph. p. 730. Nunc tamen malim, *κρούμασι ἐντρήτων θελγόμενος δονάκων*. *κρούμα* de tibia usurpatum illustravi in Animadversionibus. De syringe Achill. Tat. L. VIII. 6. p. 323. *μεταπηδᾷ δὲ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅπου πατ' ἂν εἴη τοῦ κρούματος ἢ ἀρμονία καλῇ*. Inepta lectio. Cod. Monac. ὅποι, articulo ante *ἀρμονία* omisso. Hinc legendum videtur: *ὅποι πατ' ἂν ἦ τοῦ κρούματος ἀρμονία καλῇ*. — V. 4. *ἀπανθήσει*. ed. Flor. Ald. pr. et aliae. *ἐπανθήσει* Aldus invenit in Cod. unde haec lectio recepta in Ald. 2. 3. Nic. Sab.

¶ Nr. 9. ἄδηλον. I. tit. 12. p. 16. Br. III. 171. nr. 107. An. III. 1. p. 345. V. 2. *παλωῶσι*. Vulgo Br. Addidi litteram paragigicam. — ¶ Nr. 10. Θεόγνιδος. I. tit. 16. p. 21. *βιοαντίου* inscribitur in editt. Ald. Junt. Nic. Sabiens. Inter Theognidis gnomas legitur v. 559. (527. ed. Bekkeri.) V. 2. *ἀπονεισομένης*. Vulg. *ἀπονισσομένης*. Br. ex Stobae. *ἀπανισταμένης*. editt. vett. et Codd. Theognidis. ¶ Nr. 11. Ἐρμολέοντος. I. tit. 20. p. 26. Br. II. 252. nr. 2. An. II. 2. p. 245. Legitur etiam in primis Cod. Palat. foliis. Inscriptum *Τιμοκρίοντος*

In ed. Flor. Ald. pr. Junt. V. 3. εἴσατο. Vulg. P. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. p. 237. nr. 203. — Nr. 12. ἄδηλον. I. tit. 20. p. 27. Br. III. 205. nr. 259. An. III. 2. p. 20. V. 1. ἔρχο. Plan. ἔρχεν. in primis pag. Pal. unde etiam Br. Variata terminatio ἔρχο . . . ἵζεν jucundius ad aures accidit. ἃ τό. Vulg. ἡ τό. Br. ex Palat. V. 2. πεκλιμένα. Vulg. πεκλιμένη. P. Br. In μελίσδων tamen Br. nihil mutavit.

Nr. 13. Πλάτωνες. I. tit. 20. p. 27. Br. I. 171. nr. 13. An. I. 1. p. 348. V. 2. πυκνοῖς. Pl. πυκνοῖς. Br. Proximum κῶμον depravat. κῶνον corrigebat Scaliger in not. mst. et Br. de sensu tamen ambigens. De pinu arbore accipi posse videtur, ut ap. Paulum Sil. in Ecphrasi v. 458. p. 520. ἡ κῶνοισιν ὀριτρεφέσσιν ὁμοῖα δένδρεά τις καλέσειε. Haec correctio caeteris facilitate praestat. V. 3. καγγλάζουσιν. Vulg. καγγλάζειν est ἀθρόως γελᾶν. Hesych. Novimus ἀνῆριθμον γέλασμα κυμάτων ap. Aeschyl. Prom. 90. sed καγγασμὸν κυμάτων nemo facile dixit, nec καγγάζοντα aut καγγλάζοντα νάματα. Vera Br. correctio καγγλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι. Orph. Argon. 1251. κύματι καγγλάζοντε. Lycophr. v. 80. Ζηνὸς καγγλάζων νασμός. Theocr. Eid. VI. 12. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει Ἰουχα καγγλάζοντα. Vid. Valken. ad Eurip. Hipp. v. 1211. p. 293. s. V. 4. θελγομένῳ. Vulg. Vere Br. θελγομένων. — Nr. 14. Ζηροδότον. I. tit. 27. p. 38. Br. II. 61. nr. 1. An. II. 1. p. 187.

¶ Nr. 15. ἄδηλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 412. An. III. 2. p. 106. V. 2. εὐάσταις. Fortasse rectius εὐασταῖς. Sic Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1298. G. τὸν εὐάστην Διόνυσον Br. iterum in ep. Procli V. An. II. 446. — αἰγοπόδης. Sic ap. Homer. Hymn. XIX. 2. αἰγοπόδην δικίρωτα. et v. 37. ubi Hermann. αἰγιπόδην dedit. V. 3. κῶλον. Flor. pr. Vitiosum κῶμον legitur in Ald. 3. Asc. Steph. — Nr. 15*. ἄδηλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 413. An. III. 2. p. 106. V. 2. πῆγματα. P. πλέγματα Boschius invenit in marg. exempli Ruhnkeniani. Probabilis emendatio. Dionys. Perieg. v. 948. πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους. Nonn. Dionys. L. IX. pag. 256. 13. αὕτη δ' ἐπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἶνονι κισσῷ. V. 3. ποδίκροτον. plurimae editt. vett. ποδίκροτον. Asc. St. Br. V. 5. αἰσχήμων. ed. Flor. Aldinae tres. Nic. Sabiens. αἰσχέμων. Asc. St. ἀσχήμων corr. Scaliger in not. mst. Lenius Porson ad Eurip. Phoeniss. v. 1622. ἀσχήμων ἐνδεα, quod felici errore exhibet editio Boschiana. —

Nr. 16. ἄδηλον. I. tit. 48. p. 69. Br. III. 246. nr. 447. An. III. 2. pag. 126. s.

P. Nr. 17. ἀδέσποτον. I. tit. 68. p. 97. Br. III. 196. nr. 230. An. III. 1. p. 418. V. 3. βεβριθῶτα. omnes. βεβριθῶσι, Br. ex conjectura; quod altero facilius. Vulgatam tamen non temere damnaverim. — *P. Nr. 18. ἄδηλον.* I. tit. 84. p. 116; Br. III. 243. nr. 437. An. III. 2. p. 121. V. 1. δακτυλικαμψοδύνῃ. Vulg. δακτυλικαμψιδάκῃ tentavit Scaliger in not. mst. δακτυλοκαμψόδονον Br. ex Stobaeo; quod aliorum correctionibus praeferendum. Cf. Bergler ad Alciphron. p. 108.

Ex Libro secundo.

Nr. 19. ἄδηλον. II. tit. 5. p. 130. Br. III. 164. nr. 72. An. III. 1. p. 326. V. 2. πᾶσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Passovius, πάντισσ' corrigit in not. mst. Friedemann. de med. syll. Pentam. p. 318. nihil moliri malit. — *Nr. 20. ἀμμιανοῦ.* II. tit. 46. p. 170. Br. II. 385. nr. 5. An. II. 3. p. 137. V. 2. δαίμονα. Iis, quae in Animadversionibus conguessi, adde Cyrill. Or. de exitu animae p. 405. θεωρεῖν τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγρίους καὶ ἀπηνεῖς καὶ ἀτιθάσσονες δαίμονας, ὡς αἰθίοπας ζοφώδεις παρισταμένους. quem locum laudat Suicer. Thes. eccles. v. αἰθίον. T. I. p. 112.

Ex Libro tertio.

Nr. 21. ἄδηλον. III. tit. 1. p. 195. Br. III. 297. nr. 685. An. III. 2. p. 258. — *Nr. 22. εἰς τὸ αὐτό.* Plan. l. c. Br. I. c. nr. 686. An. I. c. In veteribus editionibus hoc distichon cohaeret cum epigrammate, quod in Cod. Palat. legitur p. 315. nr. 690. — *Nr. 23. σιμωνίδου.* III. tit. 2. p. 195. Br. I. 140. nr. 74. An. I. 1. p. 248. V. 2. κάσμυλος. Pl. Br. Κάσμιλος scripsi, vulgarem canonem secutus. — *Nr. 24. ταῦ αὐτοῦ.* Ib. p. 195. Br. I. 141. nr. 78. An. I. 1. p. 254. V. 2. ἐπὶ νικ. Ald. pr. Asc. ἐς γόναν'. Vulgo. εἰς. Br.

Nr. 25. γάλλιπαν. Ib. p. 196. Br. II. 221. nr. 33. An. II. 2. p. 172. Legitur in primis paginis Cod. Pal. V. 4. ψάμμος. Vulgo. ψάμμονος. Pal. Hinc ψάμμον corrigebat Schaefer. in not. mst. Est hoc profecto rei accommodatius, ut Demonstratus nunquam arenam tergo impressisse dicatur, quam ut arena tergum dejecti signasse et

laesisse negatur. Quamquam hoc quoque in eundem sensum accipi possit, Sed suavius etiam ad aures accidit *ψάμμον πεσόντος*, quam *ψάμμος*. V. 8. *κονίσομαι*. Sic omnes editt. *κονίσομαι* ex nonnullis Codd, praetulit Br. Etiam vulgata bene habet. — Nr. 26. *σιμωνίδου*. III. tit. 5. p. 205. Br. I. 135. nr. 52. An. I. 1. p. 233. — Nr. 27. *ἀδίσποτον*. III. 7. p. 217. Br. I. 185. ut Choerilli. An. I. 1. p. 375. V. 1. *ἄλεξε*. Ald. 1. 3. *δέξε*. Lectt. Ald. pr. Ald. 2. Asc. St. V. 2. *οὔτα*. Flor. Ald. 1. Asc. *οὔτις*. reliquae. V. 3. *Νίνου*. De prosodia hujus nominis vid. Meineck. Cur. crit. in Comicor. Fragm, p. 54. V. 4, 5. Conf. Anthol. Pal. p. 254. nr. 325.

¶ Nr. 28. *ἄθλον*. III. titul. 8. p. 220. Br. III. 194. nr. 212. An. III. 1. p. 413. — ¶ Nr. 29. *ἀδίσποτον*. III. titul. 14. p. 239. Br. MI. 282. nr. 620. An. III. 2. p. 211. V. 4. *διομήδης*. Scaliger in not. mst. *μενιδήτος*. Vulgata integerrima. Vid. Aenigma in Cod. Pal. p. 620, nr. 18. ex quo apparet, nec *Αίας* cum eodem in *αἴης* mutandum esse. V. 5. *μάχης*. Vulgo, *μάχην*. Br. c. Scaligero. V. 6. *τάφος ὅτε ἀμφικ*. Duplex versus vitium facile sustuleris corrigens: *ὄν καὶ τῇδε θανόντα τάφος νέκυν ἀμφικαλύπτει* ut ap. Homerum *νέκυες καταθνήσκουσιν, καταφθίμενοι* passim. Auctor tamen aenigmatis fortasse non dubitavit in metrum peccare. Quod autem Hermannus existimat ad Orpheum p. 769, hunc versum adjectum esse a sciolo, qui hoc aenigma speciem inscriptionis sepulchralis habere voluerit, in eo vir doctissimus me sibi non habet assentientem. — Nr. 30. *γεμίνου*. III. tit. 14. nr. 21. p. 239. Br. II. 279. nr. 3. An. II. 2. p. 310. V. 1. *πολυκλείτου*. omnes. *πολυγνώτου*. Br. c. Gretio, Polygnotus Thasius fuit, non Polycletus. *Θασίη* legitur in Plan. IV. tit. 8. p. 311. ubi hoc epigr. iterum habetur. — Nr. 31. *σπενδαίπνον*. III. tit. 32. nr. 6. p. 283^b. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. V. 2. *ισόθειον μακάρων*. Fortasse *ισόθειον*. Vid. ad Palat. p. 216. nr. 61, v. 2.

Ex Libro quarto.

Nr. 32. *λεοντίου σχολαστικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. III. 103. nr. 2. An. III. 1. p. 194. V. 3. *γαβρηήλ*. Variis in hoc nomine formis utuntur, *γαβρηήλ*, *γαβρηηλᾶς* (vid. Suid.), *γαβρηήλος* et *γαβρηήλιος*. — Nr. 33. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 291. Br. III. 103. nr. 3. An. III. 1. p. 194. — Nr. 34. *θεοδωρήτην γραμματικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295.

Nr. 35. ἀδέσποτον. Ib. p. 291. Br. III. 224. nr. 347. An. III. 2. p. 71. V. 1. πολέων εὐεργεσιῶν. Vid. Schaefer. Ind. in Apollon. Rhod. v. πολέε. T. II. p. 673. V. 2. παλμᾶν. Br. ex Schol. Wechel. παλμάτων. vulgo. — τόσσον. Vulgo. στήσαν. Br. quod vulgatae multis nominibus praestat. Ad τόσσον subaudiendum foret, ὥστε τόδε ἄγαλμα αὐτῷ ἰστάναι. quod durum et inficetum. — *Nr. 36.* Ibid. l. c. Br. III. 48. nr. 43. An. III. 1. p. 80. V. 4. ἡρακλάμων. Vulgo. ἡράκλαμον. ed. Flor. pr. — *Nr. 37. λεοντίου σχολαστικοῦ.* IV. 1. p. 292. Br. III. 105. nr. 4. An. III. 1. p. 194. V. 4. κόλχον πορφυρέης. Vulg. κόχλου. ed. Flor. et codd. Br. κόλχον quoque in usu fuisse, monet Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 249. — πορφυρέου. Br. ex cod. Laecaris. Bene habet κόχλου πορφυρέης. Naumach. v. 62. εἴματα δ' εἰναλίης ἐρυσθάνεται αἵματι κόχλου. Philostrate. Heroic. p. 744. ἐπὶ τῇ κόχλῃ, παρ' ἧς ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν πορφυρέαν. Plura vid. ap. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 350. Mire hoc distichon interpretatus est Grotius: *geminata dehinc provincia, Colchi: Et post Colchorum nubila rursum Oriens.*

Nr. 38. ἰωάννου τοῦ βαρβουκ. Plan. IV. tit. 1. p. 292. Br. III. 12. nr. 4. An. III. 1. p. 20. V. 1. παρ' εὐρώτῃ ἀνέρες. Plutarch. Vit. Pelopid. c. 17. ἐκείνη δὲ ἡ μάχη πρώτη καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλληνας ἐδίδαξεν, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας . . . ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικοὺς, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρὰ, καὶ τολμᾶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐθελόντες ἐγγίνωνται νέοι. — *Nr. 39. ἀραβίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 292. Br. III. 109. nr. 1. An. III. 1. p. 203. V. 3. ζώνοντα. tres Aldinae. ζείνοντα. Asc. Steph. Br. — *Nr. 40. περιναγόρου.* Ib. p. 292. Br. II. 144. nr. 17. An. II. 1. p. 393. V. 4. μυρίω. Aldd. tres. Asc. μυρίον. St. Br. — V. 5. ἐπὶ μείζον' i. e. μείζονα. ad *majora, altiora.* Sic vulgo. μείζον. Br.

Nr. 41. ἀγαθίου σχολ. Plan. IV. tit. 1. pag. 293. Br. III. 47. nr. 40. An. III. 1. p. 78. Lemma: ἐν τοῖς πλακίδοις. Vulg. πλακιδίας. Br. Vid. DuCang. CP. christ. II. p. 142. — *Nr. 42. ἄλλο.* Ibid. p. 293. Br. III. 226. nr. 358. An. III. 2. p. 75. V. 1. Θεοδόσιον. Vulg. Θεοδώσιον. Br. quod fortasse non debebat servari. Poëta enim more recentiorum Graecorum litteram sibilantem pronuntiando duplicasse videtur. Hoc initio vocabulorum etiam veteres nonnunquam fecisse, monuit Br. ad Apollon. Rhod. L. I. 267. Cf. Hermann. ad Orph. p. 714. — V. 3. αἰθίς. omnes. αἴτις. Br. — *Nr. 43. ἄλλο.* Ib. p. 293.

Br. III. 226. nr. 359. An. III. 2. p. 75. — Nr. 44. ἄδηλον. Ib. p. 293. Br. I. c. nr. 360. An. III. 2. p. 76. s. V. 1. βασιλεια. Vulg. βασιλεῦ, τὸ τεόν. Br. pro arbitrio. At scriptum videtur hoc epigr. in Theodoram, Justiniani conjugem, quae fortitudine sua factionum seditionem oppresserat. Hinc apparet, quae sint πῆματα ὁμόγνια, et χάρη ἱππολύτη. Totam rem in Animadversionibus disertius exposui. V. 4. ἀνάψας, ἱππολύτης ἐκίδασσας. Br. in textu. In Lectionibus praeterea corrigit: ἱππολύτης τ' ἐκίδ. Vulgatam, quae sincera est et integra, restitui.

Nr. 45. ἄλλο. Plan. IV. tit. 1. p. 293. Br. III. 139. nr. 29. An. III. 1. p. 268. — Nr. 46. Ibid. p. 294. Br. III. 139. nr. 30. An. III. 1. p. 268. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. — Nr. 47. εἰς τὸν αὐτόν. Ib. p. 294. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. — Nr. 48. ἄδηλον. Ib. p. 294. Br. III. 136. nr. 18. An. III. 1. p. 263. — Nr. 49. ἀπολλωνίδον. Ib. p. 294. Br. II. 132. nr. 2. An. II. 1. p. 353. V. 3. ἔστ' ἄρα. ed. Flor. pr. Aldinae tres. Asc. ἔστ' ἄρα. St. Br. V. 4. λάμπειαι. ed. Flor. λάμπεται. Aldd. tres. Asc. St. Br. Tertia verbi persona melius conspirat cum lectione καὶ 'Ρόδος. Sed malim sane: μακαρτάτη ἔστ' ἄρα νήσων, 'Ω 'Ρόδος, ἣ τοίῳ λάμπεται ἡελίῳ.

Nr. 50. τοῦ αὐτοῦ. Pl. IV. tit. 1. p. 294. Br. III. 294. nr. 3. An. III. 1. p. 263. V. 2. Ἀλκίδεω. Vulg. Ἀλκείδεω Br. corrigit. In Palat. p. 617. nr. 4. vulgo etiam Ἀλκίδαο. Pal. Cod. Ἀλκείδαο. Ap. Apollodor. L. II. 4. 12. Ἀλκίδης ab Heynie in Ἀλκείδης mutatum, uno Codice accinente. — P. Nr. 51. μακεδονίου ὑπάτου. Plan. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 119. nr. 29. An. III. 1. p. 230. V. 4. ἔοι. plures editt. vett. ἔοι. St. Br. Non bene sibi respondent modi v. 1. λένσσης. et v. 4. ἔοι. Fortasse λένσσοις corrigendum. Subaudiendum enim ante ἵνα verbum ἀνέσθηκαν. — Nr. 52. φιλέπποτ. Ibid. p. 295. Br. II. 224. nr. 46. An. II. 2. p. 180. Legitur etiam, sed lacunosum, in primo Pal. Cod. folio. V. 1. λένσων. Pal. V. 4. μηρῶν. Id.

Nr. 53. ἄδηλον. Pl. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 217. nr. 312. An. III. 2. p. 58. V. 1. τὸ σταδίου. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis in hunc modum transpositis: Τὸ σταδίου Λάδας εἰθ' ἤλατο. ut in Palat. p. 521. nr. 86. τὸ σταδίου Περικλῆς εἰθ'

ἴδραμεν, εἴξ' ἐπάθητο. *) Hiatus in ἤλατο εἴτε . . interpunctionis mora excusabilem reddit. V. 2. τὸ τάχος. Versus iterum laborat. Sed huic quoque vitio facile medearis scribens: δαιμόνιον τὸ τάχος, ποῦ δὲ φράσαι δυνατόν. — Nr. 54. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 295. Br. III. 218. nr. 313^a. An. III. 2. p. 59. V. 2. θυμόν. Vulgo. Θῦμον. Br. accinente Grotio. πνεύματι θεῖς ὄνυχα. Vulg. *premeres cum pede flabra tuo*, vertit Grotius; cui interpretationi vereor, ut epitheton ἀκροτάτῃ conveniat. ἐπ' ἀκροτάτῃ πνεῦμά τε θεῖς ὄνυχι, corr. Scaliger in not. ms. Suspicio fuisse, νεῦμα τιθεῖς ὄνυχι. *pendens in extremis pedum digitis*. Simm. Ov. v. 7. θοῶς δ' ὑπὲρ λέγχιον φέρων νεῦμα ποδῶν. De permutatione verborum νεῦμα et πνεῦμα vid. Boisson. ad Marini Vit. Procl. p. 72. Apud Tzetz. in Posthomer. v. 241. καὶ τότε χειρὸς πύγματι λαὸν ἐκέλευτο Μίμνων. Nodellus in notis ms. tentabat νεῖματι. Verius Niclasius in correctionibus mecum communicatis, χειρὸς πτύγματι. *linteo quod manu tenebat*; ut qui ludis praeerant, aurigis *mappa* signum solebant dare. Hanc correctionem Bekkeri codd. confirmarunt. — V. 3. ἐγάλευσας Μύρων. Vulg. ἐγάλευσέν σε Μύρων. Br. c. Huetio et Scaligero. Male etiam vulgo distinguitur post σοίματι. V. 4. πισσαίου προσδοκίη. Vulg. Πισσαίου προσδοκίην. Br. sensu postulante. In Πισαῖος et Πίσσα librarii σ saepenumero duplicarunt. V. 8. ὦ τέχνη. Vulg. ὦ. Br.

Nr. 55. πρωῒλου γραμματικοῦ. Plan. IV. tit. 2. p. 296. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295. — Nr. 56. ἄδηλον. Ib. p. 296. Br. III. 32, nr. 62. An. III. 1. p. 45. — P. Nr. 57. παύλου σκλενν. Ib. tit. 3, p. 296, Br. III. 89. nr. 58. An. III. 1. p. 167. V. 1. ἀλλ' ἡ τέχνη. Molestus est exitus spondaëus et a Pauli elegantia alienus. Quare Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 147, legendum suspicatur, ἀλλὰ με τέχνη, aut ἀλλ' ὁ τεχνίτης. Prius magis placet, perpetuam enim oppositionem inter φύσις et τέχνη obliterari aut obscurari nolim. — Nr. 58. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 296. Br. III. 208. nr. 278. An. III. 2. p. 34. — Nr. 59. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 296. Br. III. 48. nr. 42. An. III. 1. p. 79. V. 1. ἐπισταμένην. ἐπισταμέναις probabiliter corrigit Heynius. Tom. II. 1. p. 69, *illic indocto primum se*

*) Sic etiam Friedemannus corrigit de Med. Syll. Pentam. p. 319. Idem ex comparatione cum similibus pentametrum in hunc modum refingit: οὔτι φράσαι δυνατόν· δαιμόνιον τὸ τάχος.

exercuit arcu. Hei mihi, quam doctas nunc habet ille manus.
Tibull. II. 1. 69.

Nr. 60. *σιμωνίδου*. Ibid. p. 296. Br. I. 142. nr. 81. An. I. 1. p. 255. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. ¶ Nr. 61. *κριναγόρου*. Ib. tit. 4. p. 297. Br. II. 145. nr. 18. An. II. 1. p. 393. V. 1. *καὶ τὰ Νέφ.* Vulg. *ἀλλὰ Νέφωνος*. Br. inutili correctione, quae versum hiatus onerat. V. 4. *εἶχε*. Vulgo. *εἶδε*. Br. c. Scaligero in not. mst. Eandem lectionem Grotius expressit. Apud Achill. Tat. L. VIII. p. 355. *καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἔρξιν ὁμοίως ὥστε μηκέτι τοὺς διώκοντας εἶχον*. scribendum: *ὅτε* (sic Cod. Monac.) *μηκέτι τ. δ. εἶδον*. — Nr. 62. *εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ* etc. Ibid. p. 297. Br. III. 136. nr. 19. An. III. 1. p. 264. Lectionem lemmatis *ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ* Br. mutavit in *Αἰγυπτίῳ*, ad mentem Bandurii in Antiqq. CPol. T. II. p. 841. quod nemo statuum Justiniani in hippodromo commemoraverit. V. 4. *καὶ οὐ*. Br. *καὶ οὐ*. Plan. V. 5. *ὑψος*. Vulg. *ὑψοῦ*. Br. Scripsi *ὑψοῦ Ἰουστ.* cum Scaligero in not. mst. *tua virtus semper in altum tendat*.

Nr. 63. *εἰς τὸ αὐτό*. Plan. IV. tit. 4. p. 297. Br. III. 137. nr. 20. An. III. 1. p. 265. — Nr. 64. *εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ*. (Ἰουστίνου potius.) Ib. p. 297. Br. I. c. nr. 23. An. I. c. V. 1. *ἔπαρχος*. Vulg. *ἐπαρχος*. Br. — Nr. 65. Ibid. p. 298. Br. III. 134. nr. 11. An. III. 1. pag. 259. — Nr. 66. *καλλιᾶδης στρατηγός* etc. Ibid. pag. 298. Br. III. 194. nr. 215. An. III. 1. p. 415. — Nr. 67. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 298. Br. I. c. nr. 216. An. I. c. — Nr. 68. *ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ ποσιδίππου*. Ibid. p. 298. Br. I. 218. nr. 32. An. I. 2. p. 53. V. 2. *ποτίραν*. Vulg. *ποτίρα* vero correxit Br. In edit. nostra jota subscribendum. — Nr. 69. *ἄδηλον*. Ib. p. 299. Br. III. 134. nr. 12. An. III. 1. p. 259.

Nr. 70. *ἄδηλον*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 13. An. I. c. — Nr. 71. Ibid. p. 299. Br. I. 135. nr. 14. An. III. 1. p. 260. V. 1. *χρυσέην στ. ἀναστασίην*. Vulg. Quum haec Anastasia ignoretur, Br. corrigit: *χρῦσεον στ. Ἀναστάσιον*. Bandurius autem in Antiqq. CPol. T. II. p. 843. nr. 397. *χρυσέην (στήλην scil.) στήσεν Ἀναστασίον*. Sic quemquam veterum locutum esse, vehementer dubito. — Nr. 72. *εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως*. Plan. ib. p. 299. Br. III. 138. nr. 26. An. III. 1. p. 266. V. 5. *τὸν δ' ὑπέρ*. Vulg. *τῷ δ' ὑπέρ*. Br. Sed vitium potius est in *τούτον*, quod cum *τούτων*

videtur permutandum: *urbs illorum*, Persarum, puts, et Avarum, *domina*. V. 6. *μήτρης*. Vulg. *εἰν ὑπάτου μήτρη* tentabat Br. *ἐξ ὑπάτου ῥήτρης*. Scalig. in not. mst. V. 7. *ἄμμορος*. Vulg. *ἄφθορος* corr. Scaliger. *ἔμμορος*. Br. quod recepi; sed typothetae errore *ἔμπορος* excusum. Quum *ἄμμορος calamitosum* significet, nihil impedit, quominus *ἔμμορος* pro *beato* dicatur, licet aliud hujus significationis exemplum non noverim. V. 8. *θεῖον Ἰουστίνου* Br. quod me servasse piget. *θεῖον Ἰουστινιανοῦ*, quod vulgo legitur, historiae multo magis convenire, in Animadversionibus docui. Et nomen *Ἰουστινιανοῦ*, quantumvis perversum, aliqua tamen ratione cum metro conciliari potest. Penultimam certe veteres saepenumero corripuisse, satis constat. Vid. ad Palat. p. 59. nr. 91. 97. 98. ut etiam in nomine *Ἰουλιανοῦ*. Tum auctor, ob versus legem, duas syllabas *ια* in unam contraxit. Vide ad p. 446. nr. 524.

Nr. 73. *ἄθλων*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 10. An. III. 1. p. 259. V. 1. *τὸν τριτέταρχον*. ed. Steph. *ὃν τριτέτα*. Aldinae tres. V. 4. *κατέσπασεν*. Aldinae. *κατέκασεν*. ed. Steph. Sic etiam Scaliger in not. mst. — Nr. 74. *ἄθλων εἰς ἄρχοντα*. Ibid. p. 299. Br. III. 250. nr. 467. An. III. 2. p. 138. V. 3. *ἰδύνεται*. Primam in hac voce syllabam vix alibi corripui monuit doctissimus Seidlerus de Verss. dochm. p. 251. — Nr. 75. *ἀντιπάτρον*. Ib. p. 300. Br. II. 111. nr. 9. An. II. 1. p. 293. V. 2. *ἐνταίη ... εὐτοκίη*. Nominativum malit Graefius in not. mst. unde elegans nascitur appositio. *εὐτοκίη* pro ipsis liberis dixit Leonid. in Palat. p. 415. nr. 549. *ὡς πατέρα τρισσῆς εἰσίδεν εὐτοκίης*. In vulgata lectione verba non satis bene cum praecedentibus coire monui in Animadversionibus. — Nr. 76. *συνεσίον φιλοσόφον*. Ibid. p. 300. Br. II. 449. nr. 3. An. II. 5. p. 294.

¶ Nr. 77. *παύλον σιλεντιαρίου*. Plan. IV. tit. 5. pag. 300. Br. III. p. 90. nr. 59. An. III. 1. p. 167. — Nr. 78. *εἰς τὴν αὐτήν*. Ib. p. 300. Br. III. 225. nr. 352. An. III. 2. p. 73. Hoc quoque epigr. *Paulo* videturtribuendum. V. 3. *κένθεις*. ed. Flor. Br. *κένθοις* ex vett. nonnullis editt. Steph. V. 5. 6. Hoc distichon pro peculiari epigrammate habendum censebat Scaliger in not. mst. Quod mihi secus videtur. V. 6. *ἀπ'*. Plan. *ἄπ'*. Br. Illud restituendum. — Nr. 79. *συνεσίον φιλοσόφον*. Ib. p. 300. Br. II. 449. nr. 2. An. II. 3. p. 294. — Nr. 80. *ἀγαθίον σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 300. Br. III. 47.

nr. 41. An. III. 1. p. 79. V. 6. *τήκεται οἱ κραδίη*. Quum diphthongus ante *oi* corripitur nequeat, Hermann. ad Orph. p. 785. corrigit: *τήκετό οἱ κραδίη*. At Thomas ille, quum Agathias hoc epigramma scriberet, nondum amore erga Callirhoën liberatus fuisse videtur. Quare vide, an scribendum sit: *Ἰσα γὰρ αὐτῷ* (vel αὐτοῦ, Thomas) *Χηρῷ τηνομένη τήκεται ἡ κραδίη*.

¶ Nr. 81. *φιλέππον*. Plan. IV. tit. 6. p. 301. Br. II. 225. nr. 48. An. II. 2. p. 182. In ed. Steph. auctoris nomen omissum; sed in Aldinis et in ed. Nicol. Sab. lemma: *εἰς ἀγῆλμα φιλέππον*. unde Brodaeus *Φιλέππου* fecit. — Nr. 82. *σιμωνίδου*. Ibid. p. 302. Br. I. 143. nr. 89. An. I. 1. p. 257. ubi de auctore disputavimus. Tamquam Simonidis excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 99. 19. V. 2. *Δάχης*. Vulgo. *Χάρης* Strabo XIV. p. 964. B. (Tom. V. p. 595. ubi vid. Tzschucke.) Eustath. ad Dionys. Perieg. vers. 505. Draco l. c. — Nr. 83. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 213. nr. 295. An. III. 2. p. 46. V. 1. *αἰσαν*. Vulg. V. 3. Plura de Ajace ap. Liban. T. IV. p. 1091. quae huc faciunt, sed insigniter depravata. Inter alia perperam legitur: *πρόσωπον λύσεως ἅπαν ἐπῆρξεν ὑπόμνημα, ὀφθαλμοὶ δὲ μᾶλλον τοῦ μὴ φρονεῖν καθεστάντην ἔλεγχος*. Scribendum videtur: *τοῦ μὴ φρ. καθεστηκότως*. et paulo post: *παρεῖαι δὲ διδοῦσαι καὶ συναγωγόμεναι τῇ κάτωθεν πνεύματι*. Scribe: *παρεῖαι δὲ οἰδοῦσαι*. V. 4. *τοὺς λύπης*. Ex ingenio Br. corrigit: *τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις*. Vulgata est doctior, et in hunc fere modum accipienda: *τὰ κεραστὰ τῆς γραφῆς δάκρυα πᾶσαν πόνον καὶ λύπης ποικίλιαν δείκνυσι*. — Nr. 84. *ἄδηλον*. Ib. p. 302. Br. I. 142. nr. 83. inter epigrammata Simonidis. An. I. 1. p. 256. — Nr. 85. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 218. nr. 316. An. III. 2. p. 62. Lemma addidit Br. *εἰς ἀγνώριστον κεφαλὴν*. V. 2. *τῷ πόρε*. Vulg. *τῷ* Br. sic sensum planum esse affirmans. Magis probaveris correctionem ab Huetio et cod. Scaligerano enotatam: *οὐδὲ γὰρ αὐτὰ Μανῆσαι δύναται τῷ πόδε, τὰν κεφαλάν*.

¶ Nr. 86. *ἄδηλον*. Pl. IV. tit. 7. p. 306. Br. III. 197. nr. 23a. An. III. 1. p. 419. V. 1. Scr. *τοῦμπρασιῇ*. V. 2. *τοῖος ὁ κύων ὃν ὀρᾷς*. ed. pr. Flor. Aldinae tres. Asc. *τοῖος ἐὼν ὃν ὀρᾷς*. Steph. *τοῖος ἐγ' εἰμὶ κύων*. Br. ex conjectura, quam falsam esse, dubitare noli, licet κύων per se non displiceat. Non inepte me correxisse arbitror: *τοῖος, ὅποιον ὀρᾷς*. quod sensui non minus, quam metro satisfacit.

Sic Amycus ap. Theocr. Eid. XXII. 59. τοῖόςδ' οἶον ὄρες. V. 3. οὐ δίνῃ. Vulg. οὐ δυνάμῃ. Br. perperam. Squatinam intelligendam esse, ligno poliendo adhibitam, docui in Animadversionibus. V. 5. ἀγρεῖος. i. e. ἀγροῖκος. quae lectio cum praecedentibus conjuncta sensum efficit satis bonum. Vulgo cum sequentibus jungitur. ἀγρεῖος. Br. c. Schol. ed. Wechel. Cratinus ap. Hephaest. Enchir. pag. 43. χαῖρ' ὦ μέγ' ἀγρειώγελος. quem locum respexisse videtur Suid. T. I. p. 505. Cf. Schol. ad Homer. *Iλ.* β. 269. Eustath. ad *Iliad.* p. 164. 49. Ap. Sophocl. *Trachin.* 556. ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρός. ἀγρίου ex conjectura Wakefieldii edidit Erfurdt; malim sane, ἀγρείου θηρός. *deformis.* — γέλασον. μετὰ δ' εὐκλείους... vulgo. ἀγρείως γέλασον. φντά δ' εὐκῆλος πεφ. Br. c. Schol. Wechel. in qua lectione εὐκῆλος videbatur probandum; μετὰ certa emendatione in duas voces divisi. — *σαρδάνιον.* ed. Flor. pr. *σαρδόνιον.* Aldinae tres. Asc. St.

P. Nr. 87. *Ἰουλιανού.* Plan. IV. tit. 8. p. 307. Br. II. 498. nr. 23. An. II. 3. p. 379. Comparandus Liban. T. IV. p. 1116. ubi inter alia p. 1118. 26. perperam legitur: ὥσπερ οὐκ ἀνεχόμενον τοῦ ταῦτα δημιουργήσαντος τὸν *Ἱερομηθεύ* λιπεῖν ἐπὶ γῆς, ἦν διὰ τοῦ πρὸς εὐ ποιοῦν. Scr. *λυπεῖν.* Sic iterum in eodem capite p. 1117. 30. scribendum: ὃ θεὸς *λυπεῖν ἐβουλεύετο.* vulgo *λιπεῖν.* Ibidem paulo ante: γένειον δὲ πρὸς τούτοις ἡμελημένον καθέεται, καὶ τὴν νόμην ἐδήλωσε. Scr. *ἐζήλωσε. barba comam aemulatur.* — **Nr. 88.** τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 307. Br. II. 498. nr. 24. An. II. 3. p. 379. — **Nr. 89.** γάλλον. Ibid. p. 307. Br. II. 106. nr. 2. An. II. 1. p. 279.

Nr. 90. ἄδηλον. Planud. IV. tit. 8. p. 307. Br. III. 209. nr. 281. An. III. 2. p. 35. V. 1. *θλίβε.* omnes edit. *θλίβε.* Br. Veteres editiones fluctuant inter *δρακοντίους* et *δρακοντείους.* — ὄβριμε χεῖρας. Vulg. *σπεῖρας.* Br. c. Munkero, metro reclamante. Scripsi mutatione minima, *δειράς,* quod jam optime conspirat cum sequentibus. Idem Hermannō et Seidlerō in mentem venisse, nunc video ex Graefii *Epist. crit. in Bucol. gr.* p. 106. In marg. Wechel. γρ. *θῆρας.* id quod expressit Grotius. — V. 3. *ἐξέτι νηπιάχοιο.* Apollon. Rh. IV. 790. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ *ἔξετι νηπιότης* αὐτῇ τρίτον. Oppian. *Cyn.* I. 446. ἱπποισι κρατεροῖσι δ' ὀμήσειε ἀγρευτῆρσιν *ἔξετι νηπιάχων ἰστων.* Ib. *Halieut.* V. 463. ἀλλ' αὐτοῦ μίμναζε παρίστωε *ἐξέτι τετθοῦ.* Cf. Hermann. ad Homer. H. in *Mercur.* v. 508. p. 80. — V. 2. *ἀγχεβαθεῖς.* Vulg. *ἄγχε βαθεῖς.* Br. verissime. — **Nr. 91.** εἰς τοὺς

δώδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους. Ibid. pag. 308. Br. I. c. nr. 282. An. III. 2. p. 37. V. 2. ὀλυμπον ἔχεις. ed. Flor. pr. ἔβης. reliquae.

Nr. 92. ἄθλων. Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 475. An. II. 3. p. 333. Quinto Smyrnaeo hos versus tribuit Tzetza Chiliad. II. 36. (490.) fortasse quod Quintus Hercules labores breviter et ex ordine recensuit in Posthomerico. L. VI. 198. sqq. Sic etiam in Cod. Monac. nr. 257. Κόιντου σμυρναίου περὶ τῶν ἱπ' Ἡρακλέους ἄθλων. V. 2. ὄλσειεν. Vulg. ἔκτανεν. Br. ex Cod. Laur. V. 5. στυμφαλίδας. quaedam editt. vett. στυμφηλίδας. Ald. 1. 2. Asc. V. 11. ἐνδέκατον κί'να κίρβερον ἤγαγεν. Br. ex Tzetzae l. c. V. 12. 13. Hos versus Br. iterum ex Tzetza sic exhibuit: δώδεκατον δ' ἤνεγκεν εἰς Ἑλλάδα χροῦσα μῆλα, θεοτίῳ θυγατρῶν τρισκαίδεκατος πέλεν ἄθλος. — Nr. 93. Φιλίππου. Ib. p. 308. Br. II. 225. nr. 51. An. II. 2. p. 184. V. 5. αἰγείαν ἐδάην. Vulg. Αἰγείας ἐδάμην. Br. tacite in textu posuit, quem me secutum esse poenitet. Notus et Augias recte vertit Grotius. Virgil. Aen. I. 201. vos et Cyclopa saxa Experti. Similis est usus verbi ἰδεῖν.

Nr. 94. ἀρχλον. Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 99. nr. 27. An. II. 1. p. 266. V. 5. ἀκούει. plures editt. vett. ἀκούοι. Asc. St. Br. In Hercules post leonem interemtum descriptione apud Libanium T. IV. p. 1067. 7. male legitur: παρεῖται δὲ ἡ λαία καὶ τείνει πρὸς γῆν· ἀνέχει δὲ αὐτὸν ὑπὸ μάλης. Cod. Bavar. et marg. ed. Morell. αὐτήν. unde legendum: ἀνέχει δὲ λεοντὴν ὑπὸ μάλης. — Nr. 95. δαμαγήτου εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 309. Br. III. 331. Edit. Lips. II. 39. nr. 3^a. An. II. 1. p. 107. V. 2. μεῖζων. editt. vett. μεῖζον. Asc. Steph. Audacter Br. totum versum immutavit sic: μεῖζων δὲ θηρῶν ὅς μιν, ὁ δ' ἡμιθέων. qui non minus est vitiosus. Superlativum lectum fuisse non dubito. — Inepte mox v. 4. ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς. Utroque loco, quid Damagetas scripserit, meliorum Codicum ope destituti ignoramus. V. 6. τελίθω. Vulg. τελίθην. Br. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. p. 463. nr. 625. — νεμέα. Aldinae tres. νεμετα. Asc. St. Br.

Nr. 96. ἄθλων. Plan. IV. tit. 8. p. 309. Br. III. 210. nr. 283. An. III. 2. p. 38. V. 2. θανμάσω. editt. vett. θανμάσσω. St. Br. Bene haberet etiam: τί .. θανμάζω. V. 5. φουσόωσα. plurimae editt. vett. V. 8. τέχνη χρυσέη. Vulg. Verbis transpositis Br. χρυσέη ἀλλὰ τέχνη. qua mutatione non egemus. Vid. ad Palat. p. 197. nr. 292. —

Nr. 97. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀνταῖον. Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 284. An. III. 2. p. 39. V. 2. ἐκ μορφῆς. Vulgo. ἐν μορφῇ. Br. quod sine dubio verum. V. 8. φρίττω. omnes. φρίσω. Br. fortasse rectius. — Nr. 98. εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα. Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 285. An. III. 2. p. 39. V. 2. ὤλεσεν. ed. Flor. pr. — Nr. 99. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 310. Br. I. c. nr. 286. An. I. c. V. 4. ἀπαλῶ, deo imbelli.

Nr. 100. εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ. Ineptum lemma. Ibid. p. 310. Br. III. 217. nr. 311. An. III. 2. p. 58. V. 4. εἰ δ' οὐ. Vulg. εἰ δ' οὐ. Br. minus recte. Caeterum de εἰ δ' οὐ, pro εἰ δὲ μή, vid. ad Palat. p. 695. nr. 33. v. 13. — Nr. 101. εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 310. Br. III. 211. nr. 287. An. III. 2. p. 40. V. 1. πρὶν. Vulg. ποθ' ἔπ. Br. nescio quare. Nam certe πρὶν non semper producitur. — Nr. 102. Ibid. p. 310. Br. I. c. nr. 288. An. I. c. V. 3. ὄλνμπον. quaedam editt. vett. — Nr. 103. γεμῖνον. Ib. p. 310. Br. II. 280. nr. 4. An. II. 2. p. 311. V. 5. μίμημα. Vulgo. σοι λῆμα. Br. ex conjectura Huberti van Eldik. Propius ad vulgatam Ruhnkenius: ποῦ σοβαρόν βρίμημα. Hesych. βρίμημα, ἐπίπληξις. De vultu torvo et minaci accipe. Aelian. H. An. XI. 32. εἰδῶλον ἔλεγεν ὄραν, βριμούμενόν τε καὶ ἀπειλοῦν. Corinna ap. Hephaest. Euchir. p. 60. δοῦρατος ὥστ' ἐφ' ἵππῳ κατὰ μὲν βριμούμενοι. — τίς ἐπλάσεν. Vulgo cum signo interrogandi in fine versus. Recte Br. τίς ἐπλάσεν... Λύσιππος. V. 4. χαλκῶ δ'. Vulg. τ'. Br. — Nr. 104. Φιλίππου. Ibid. p. 310. Br. II. 226. nr. 52. An. II. 2. p. 184. V. 1. ἐβούλετο. Ald. 2. 3. Asc. St. ἤθελε. Flor. Ald. 1. V. 3. εἰροῖζτος. Vid. de hac voce Wakefield. ad Sophocl. Trach. v. 569.

Nr. 105. εἰς ἀνδριάντα Θησεῖος. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 292. An. III. 2. p. 43. s. V. 1. ὁ μὲν ἀλλαν. Vulg. ὦν ὁ μὲν αὐτῶν conjeceram in Exercitationibus crit. T. II. p. 121. ὦν ὁ κεραλῇ corrigit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 284. cujus vestigia premeus Meineck. in Cur. crit. p. 19. μεγαλῇ corrigit; quod ob lenitatem mutationis verisimillimum. V. 3. ἔμαρψε. Vulg. Br. ἔμαρπεν. ed. Flor. V. 6. ὤκλασεν. Cum Philostrateis haec comparavi in Exercitt. crit. I. c. In ἐκγράφει Libanii T. IV. p. 1081. cervam a leone superatam describentis, editur: οἱ τε ὀδόντες τῇ δειρῇ περιπειροῦνται, καὶ κόμη τῇ κεφαλῇ ἐπανίσταται, καὶ πρὸς ὅλην ἀλοῦσαν διαιρεῖται τὴν ἔλαγον, στόματα δαπανῶν καὶ συνέχον τοῖς ὕνεξι. Scribendum videtur:

καὶ πρὸς ἐκλάζουσιν διαιρ. τὴν ἔλαρον, στόματι δαπανῶν.
V. 7. οὔσασθαι. Vulg. οὔσασθαι. Br.

Nr. 106. εἰς ἀνδριάντα καπανίως. Plan. IV. tit. 8. p. 311.
Br. III. 212. nr. 293. An. III. 2. p. 44. V. 2. ἄμμασιν. Vulg. cum
de reste gradus necteret aërios. Grotius. ἄμβασιν. Br. c. Valkenario
et Scaligero, qui praeteres etiam κλίμακι legit. Sed hoc fortasse non
ominino necessarium. De Capaneo Statius Theb. X. 854. *torvo meti-
tur culmina visu, Innumerosque gradus, gemina latus arbore
clusus, Aërium sibi portat iter*. V. 3. αἶδετο γὰρ ῥα. ex Homer.
Od. ζ. 329. αἶδετο γὰρ ῥα πατροκασιγνήτον. ne de ἦδετο cogites. —
Nr. 107. Ἰουλιανοῦ εἰς ἵκαρον. Ibid. p. 311. Br. II. 498. nr. 25.
An. II. 3. p. 380. V. 1. δέ σε κηρῶ. Vulg. χαλκῶ. Br. tacite in textu
posuit. Certe vulgata lectio cum χαλκοτύπος consistere posse non
videtur. Dubitare tamen licet, an vitium sit in κηρῶ, quum auctor
lusisse videatur in his verbis: κηρὸς σε διώλεσε τὸ πρίν, νῦν δὲ ὁ αὐ-
τὸς κηρὸς εἰς μορφὴν ἀνήγαγέ σε. Qui statuas aere fundunt, hodie
quidem formas cera implere solent. Vid. Goeth. ad Vitam Benv.
Cellini T. II. p. 280. s. Quod si constaret, veteres idem fecisse, nihil
fortasse in vulgata lectione mutandum esset. V. 3. ἀλλ' ἄγς. Vulg.
Quod cum enuntiatione vetante, μὴ πᾶλλε, non bene jungitur. ἀλλὰ
γε. Br. Hoc ipsum sensus requirit: *At saltem alis ne ad coelum
tendas*. — Nr. 108. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 311. Br. II. 499. nr. 26.
An. II. 3. p. 380. — Nr. 109. ἀγαθίου. Ibid. p. 312. Br. III. 48.
nr. 44. An. III. 1. p. 80. V. 4. παρεγγρά. vett. editt. παρεγγνά.
Steph. Br. In his formis jota non recte omittitur.

Nr. 110. φιλοστράτου. Plan. IV. tit. 8. p. 312. Br. II. 400.
An. II. 3. p. 185. V. 3. ἐκέρασε. plures editt. vett. ἐκίρασσε. St. Br.
V. 4. Rectius hunc versum, ni fallor, distinctione sublata, cum se-
quentibus junges. — V. 6. Verba, ἐμψίχῃ σαρκὶ συνελκόμενος, vix
sensem habent idoneum. Saltem ἐμψίχῃ σαρκὶ cum τήνεται jun-
gendum. — Nr. 111. γλαύκου. Ib. p. 312. Br. II. 348. nr. 5. An. II.
5. p. 16. V. 1. καὶ τόν. Male olim suspicatus sum, αὐτόν. Articulus
abesse nequit. καὶ initio enuntiationis affirmandi vim habere videtur;
nisi fuit, καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν .. ἦρω. — Nr. 112. εἰς τὸν
εἰτόν. Ibid. p. 312. Br. III. 215. nr. 294. An. III. 2. p. 45. V. 1.
πλάστης ἐμός. ille, qui me finxit. ἐμοί. Br. praeter necessitatem. —
Nr. 113. Ἰουλιανοῦ. Ibid. p. 312. Br. II. 499. nr. 27. An. II. 5.

p. 380. s. V. 4. ἀνάλειψιν. Flor. Ald. 1. 3. ἀνσταλέην. Ald. 2. Asc. St. Br. ut supra nr. 72. κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον ἀνσταλέης. Apollon. Rh. L. II. 200. πίνω τέ οἱ ἀνσταλῖος χρώς Ἑσκήλει. — Nr. 114. κοσμά μηχανικοῦ. μοναχοῦ. Br. Plan. Ib. p. 313. Br. III. 127. An. III. 1. p. 245.

Nr. 115. εἰς χεῖρωνα τὸν ἵπποκένταυρον. Plan. IV. 8. p. 313. ubi hi tres versus vulgo separatim leguntur, lemmatibus adscriptis, ἄθλον εἰς τὸν αὐτόν, et εἰς τὸν αὐτόν. In edit. Flor. pr. junctim exhibentur. Sic Br. III. 208. nr. 276. An. III. 2. p. 33. et in primis quoque Cod. Palat. puginis. — Nr. 116. εὐόδου εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 313. Br. II. 288. nr. 1. An. II. 2. p. 329. — Nr. 117. κορηλίου εἰς κενταύρου. (vid. Wesseling. ad Herodot. L. VI. p. 491. 86.) Plan. p. 313. Br. II. 208. nr. 2. An. II. 2. p. 110. V. 1. τὸν ὤς. Vulg. vitiose. καθῶς. Br. ex conjectura. Vere mihi correxisse videor: οὐ σε, μάκαρ Κενταύρε', ἐτὺμως Κενταύρου ἔγραψε. Vid. not. ad Palat. p. 321. nr. 663. ubi Leonidam simili vitio liberare conati sumus. V. 2. βριαραῖς ἄνθετο. Fortasse σ' inserendum; nisi fuit, ἄνθετό σ' ἐν παλάμαις. validis manibus instructum. Vid. Schaefer. ad Longum p. 404. V. 4. τῶν χειρῶν. Vulgo. Vere Br. τὸν χειρῶν οὐνεκὲν ἀθάνατον.

Nr. 118. παύλου σιλεντιαρίου. Plan. IV. tit. 8. p. 313. Br. III. 90. nr. 60. An. III. 1. p. 168. V. 2. ἀπορρημνής. Vulg. μαρναμένης. corr. Scaliger in not. mst. V. 4. σαῖς παλάμαις. Br. Lectionem vulgarem σᾶς παλάμας jam olim a me probatam, nunc restitui, auctore etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 394. qui hoc appositionis genus egregie illustravit ad Juliani Or. p. XX. ad Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 327. s. Frequentat illud inprimis Plutarchus, ap. quem in Vit. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τετραννίδα γειγόντες, ὥσπερ εἰς λιμένα τοῦ Σύλλα τὸ στρατόπεδον κατεφέροντο. erat, qui tentaret: εἰς τὸ τοῦ Σ. στρατόπεδον, ὥσπερ εἰς λιμένα. quae est paraphrasis, non emendatio. Etiam in Vit. Aem. Pauli c. 3. verba: ἀλλ' ὥσπερ ἱερὸς ἄλλων ὀργίων θειῶν, τῶν περὶ τὰς στρατείας ἐθῶν ἐξηγουμένος ἕκαστα. editoribus offensioni fuerunt. Plura ex illo scriptore dedimus in Socrate nr. XV. §. 79. p. 432. ed. sec. — V. 5. ἀμφιδακνῆσαι illustrat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 384. — Nr. 119. ποσειδίππον. Ibid. p. 314. Br. II. 49. nr. 14. An. II. 1. p. 147. V. 1. 2. De productione terminationum in πλάστα et τεχνίτα (rectius h. I. τεχνίτα scribes) vid. Hermann. ad Orph. p. 769.

Nr. 120. ἀρχελάου, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου. Alterum nomen non legitur in ed. Flor. pr. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. II. 58. nr. 1. An. II. 1. p. 179. Est in primis Cod. Palat. paginis, sed lacunosum. V. 2. τίν' ὀδῖ. In Palat. hae litterae extritae. Hermannus Atticum ὀδῖ h. l. non ferens, corrigit, τίνα δῆ. ad Orph. p. 769. quam correctionem, nescio quomodo, commemorare neglexi in margine. — V. 4. τίθεμαι, ζεῦ. οὐ δ' Ὀλ. Sic vulgo distinguitur. Meliorem distinctionem suadebat Schaefer. in not. met. Vid. Porson. ad Eurip. Or. 614. In descriptione statuæ Alexandri ap. Libanium Tom. IV. p. 1120. 11. sic videtur scribendum: τὸ τάχος τῶν ἔργων ἢ τοῦ φέροντος ἐπιδείκνυνται ῥύμη (ῥώμη vulg.). ἔπειτα αὐτὸς κρᾶνος μὲν οὐδὲν ἔχει (vulg. ἦγε) ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δοκεῖ δὲ μοι πάντα τοῖς ὄμμασι σημεῖναι (vulg. ὄμμασιν εἶναι), ἃ προῖων κατεστρέψατο. — Nr. 121. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 214. nr. 309. An. III. 2. p. 57. V. 1. τεκμαίρετο· ὥδε . . Hiatus excusationem habet ab interpunctione. Nec male tamen scripseris: αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεται. ut nr. 122. τοῦτον Ἀλέξανδρον . . . δέρεται. — τᾶκείνον. Aldinae tres et Asc. — Nr. 122. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 217. nr. 310. An. III. 2. p. 57. V. 4. ἐδίδασκε. Plan. ἐδίδαξε. Br.

Nr. 123. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. III. 211. nr. 289. An. III. 2. p. 41. V. 1. μὰ τὸν βοῦθ. omnes editt. Ne brevis syllaba versum incipiat, Hermann. ad Orph. p. 768. corrigit: οὐ τὸν βοῦθ. i. e. οὐ μὰ τόν. Vid. not. ad Palat. p. 117. nr. 198. — ἀγρόται. Vulg. ἀγρωῖται. Br. Palat. p. 147. nr. 37. ἀγρωῖται βοῦκόλοι. V. 3. κλοπὴν ὁδόν. Gregor. Naz. Carm. II. 660. in Opp. T. II. p. 54. A. κλοπὴς παντασχείος σὺνῆς. ubi vulgo κλοπέης. In Lexicis nostris κλόπιος ut duarum tantum terminationum affertur. V. 6. χαίρω τῷδ'. Vulg. χῶρω. Br. cum Brodaeo et Scaligero. Hanc lectionem expressit etiam Grotius. — Nr. 124. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 212. nr. 290. An. III. 2. p. 41.

Nr. 125. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 250. nr. 469. An. III. 2. p. 138. V. 1. λαερτιάδῃ. plures editt. vett. λάρτιάδῃ. Asc. St. — γεῦμα. omnes editt. κῦμα tacite correxit Br. Sic in Palat. quoque p. 265. nr. 395. ubi vid. not. V. 2. ἠφάνισεν. Vulg. ἠφάνισε. Br. V. 3. εἰν ἐπέτσιν ὀμηρεῖος γάρ. Particula causalis non suo loco posita efficit, ut corrigendum existimem: εἰν ἔπεσιν γάρ Ὀμηρεῖοσιν εἰκείνον. quamquam non ignoro, γάρ a recentioribus praesertim nonnun-

quasi post plura vocabula poni. V. 4. σέλιων. Vulgo. σέλιαι. Br. — Nr. 126. ἄδελον. Ibid. p. 315. Br. III. 213. nr. 296. An. III. 2. p. 47. V. 2. πάθος. Monstruosum illum Pasiphaës amorem πάθος παραλογώτατον appellat Liban. T. IV. p. 1104. ubi inter alia legendum: ὁ δὲ ξυλίνην μηχανὴν περιέβαλεν . . . καὶ τὴν ἀνδρωπον ἔνδον κατακλείσας ἐργάζεται μίξιν (hoc vulgo abest), ἣν ὁ πρότερος οὐκ ἠπίστατο χρόνος, καὶ τῆς ὁμιλίας παῖς (ὁμολογίας ταῖς vulg.) προελήλυθεν, ἐφ' ἐνὸς σώματος ἄμφω χαρακτηριστίζων τοὺς φύσαντας. V. 3. μιξόθηρ ἀνδρωπος. Vid. ad Palat. p. 622. nr. 52. v. 2. V. 5. ὅλος. omnes. ὅλος. Schedae Krohn.

Nr. 127. ἄδελον εἰς λεκοῦργον. (εἰς ὀρίστην. edit. pr.) Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 215. nr. 297. An. III. 2. p. 47. Historia est ap. Apollodor. L. III. 5. 1. ὑπὶ Lycurgus Ἀρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀέκτενε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτὸν ἐσωφρόνησε. Heynius αὐτὸν dedit, ad puerum id referens, eumque sequitur doctissimus Clavierius, quod ἀκρωτηριάζειν significet, omnia corporis extrema mutilare, id quod Lycurgus in se ipso efficere non potuerit. At ἀκρωτηριάζειν simpliciter esse mutilare, i. e. unam alteramve corporis partem amputare, dubitari non potest. Diodor. Sic. L. XVII. 69. T. II. p. 213. 45. οἱ πλείστοι μὲν γεγηρακότες, ἡρωητισασμένοι δὲ πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δὲ ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 72. Obiter adde Lexicis compositum ἐνακρωτηριάζειν ex Diodoro Siculo T. II. p. 602. 35. V. 1. μονοκρηπίδα. Vulg. Br. Quum reliqua composita ex κρηπίς in ultima acuuntur, non dubitavi μονοκρηπίδα scribere. Sed vide an recte fecerim. Ap. Pindarum certe Pyth. IV. 133. μονοκρηπίδα tectur Heynius; nec aliter scribitur ap. Lycophr. 1310. neo ap. Suid. denique T. II. p. 573. V. 4. ἀντέτακε. Br. ἀντέτακεν. Vulg. Ex hoc loco Spitznerus in Diss. de Product. brev. syll. p. 34. probabiliter corrigit ap. Apollon. Rhod. II. 119. αἰψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκεν. — Nr. 128. ἄδελον. Ibid. p. 315. Br. III. 216. nr. 306. An. III. 2. p. 52. V. 3. ἀδελφόν. plurimae editt. vett. ἀδελφεόν. Steph. Br.

P. Nr. 129. Plan. IV. tit. 9. p. 315. Br. III. 214. nr. 298. An. III. 2. p. 48. — Nr. 130. ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου. Ibid. p. 316. Br. II. 499. nr. 28. An. II. 3. p. 581. V. 2. ἐπιμυρομένης. ed. pr. ἐπιμυρ. reliquae. V. 3. ἔλαχε. pleraeque editt. vett. ἔλλαχε. Steph.

Br. — Nr. 131. ἀντιπάτρων. Ibid. pag. 316. Br. II. 17. nr. 42. An. II. 1. p. 46. V. 1. *dis ἐπτά*. Vulgo, metro labante. *dis ἐπτάκι* Scaliger in not. mst. Passovius V. cl. geminationem adverbii numeralis non ferens, nec in ulla lingua ferri posse existimans, scripsit in not. mst. „Facillime restituitur locus, si repetimus ultimam vocam, buli ἐπτά syllabam. Articulus tantum abeat, ut abundet, ut potius „majorem loco addat concinnitatem: respondet enim ad verbum articulo, substantivo *Τανταλῆς* juncto.“ Si jungis *dis ἐπτάκι τεκοῦσα* (vocibus *τέκνα τεκοῦσα* pro uno verbo *παιδοτοκεῖν* positis), non satis video, cur *dis ἐπτάκι* non æque bene dicatur, ac *bis ter ulnarum toga* ap. Horat. in Epod. V. 8. et alia similia, ut *ter*, *quater decies*, in numerando passim. — V. 3. *κούραις*. Vulgo. *κόραις*. Br. c. Scalig. V. 4. *δισσοὶ γὰρ δισσάς*. Vulg. *δισσοὶ δι δισσάς*. Br. fortasse ne γὰρ repetatur. Quum sic versus graviter laboret, Hermann. ad Orph. p. 767. corrigit: *καὶ δισσοὶ δισσάς*. Vulgatam mutare non sum ausus. V. 6. *λείπεται*. Vulg. *λείπετο*. Br. V. 9. *καὶ δέ σε*. Plan. Br. Pro-nomen acui. Caeterum ne *καὶ σὲ δέ* scribendum existimes, vid. not. ad Palat. p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 132. *Θεοδωρίδων*. Plan. IV. tit. 9. p. 316. Br. II. 42. nr. 7. An. II. 1. p. 124. V. 3. *ἔτρωσε*. Vulg. *ἔστρωσε*. Br. cum Scaligero. quam lectionem expressit Grotius. Vid. not. ad Palat. p. 316. nr. 692. v. 5. — V. 7. *ἁ ἀχάλειος*. Vulg. *ἁς ἀχάλ.* vere correxit Br. — Nr. 133. ἀντιπάτρων. Ibid. p. 316. Br. II. 18. nr. 43. An. II. 1. p. 46. V. 1. *χεῖρα νένευκας*. Vulg. Br. *χεῖρ' ἀνένευκας* dedi ex ingeniosa correctione Huschii Anal. cr. p. 93. — V. 10. *καῖδε*. Niobe in saxum mutata ad inferos non descenderat. Nisi itaque *καῖδε* h. l. idem significare dicas, quod *μετὰ τὸν πότμον*, nihil probabilius, quam poetam scripsisse *κάδει τειρομένα*, aut, quod Huschius malit, *κίδει*. Illa tamen forma, praeter Hipparchum ap. Stobae. p. 572. 48., usus est Callimach. in Lav. Pall. v. 140. Observabatur Antipatro Homeri locus de Niobe *Ἰλ. ω. 617. ἐνθα λίθος περ εἴουσα θεῶν ἐν κήδεσσι πίσσει*.

Nr. 134. *μελεάγρον*. Plan. IV. tit. 9. p. 317. Br. I. 33. nr. 117. An. I. 1. p. 127. V. 5. *ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο τι λένσσω;* Vulg. *Quid adhuc miserabile cerno?* Grotius, qui legisse videtur, *ἀλλ' ἔτι*. Recte distinctionem emendavit Br. V. 7. *ματρός περὶ γούν.* Vulg. *ἐπὶ γούν.* Br. metro adversante. Vid. Graef. Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 46.

V. 12. Vulgo *σαρκοπαγῆς λίθος* jungitur; rectius *σαρκοπαγῆς μάτηρ*. Hoc tamen compositum cum *πέπηγς* non valde placet. — Nr. 135. *ἄδηλον*. Ibid. p. 317. Br. III. 214. nr. 299. An. III. 2. p. 46. V. 3. *ἢ δ' ἀναν.* ed. Flor. pr. et tres Aldd. *ἢ δ' ἀν.* Aso. St. Br. — Nr. 136. *ἀντιφίλου*. Ibid. p. 317. Br. II. 174. nr. 20. An. II. 2. p. 52. Cf. Ausonii epigr. CXXIX.

Nr. 137. *φιλιππον*. Plan. IV. tit. 8. p. 317. Br. II. 223. nr. 42. An. II. 2. p. 175. s. V. 4. vulgo scribitur et distinguitur: *δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοι πρόφασις*; Bene haberet, si poeta dixisset: *ἢ τίς πάλι πρόφασις*; Nunc deleta distinctione verba continuavi: *ἢ Γλαύκη τίς πάλι σοι πρόφασις*; V. 6. verba *εἰς ἃ θέλεις* videntur depravata. Certam eorum correctionem non reperio. Conjecturae in margine positae: *ζήλων λυσσώδης καὶ γραφίς* . . speciem concilies ex nr. 83. *ὁ γράψας εἶδέν σε μαινόμενον, Καὶ συνελυσσέθη χειρ ἀνέρι.* — Nr. 138. *ἀδέσποτον*. Ib. p. 318. Br. III. 214. nr. 300. An. III. 2. p. 49. V. 3. *θυμὸς μέγας*. Vulg. *θυμὸν μέγαν*. Br. quod minime necessarium, si hoc distichon per se positum esse existimes. — V. 5. *ἄμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας*. Vulg. *ἄγειρεν*. Br. ut structura verborum constaret. Hiatus tamen in *τε εἰς* efficit, ut vitium in his potius vocalis, quam in *ἀγείρας* haerere existimem. Scripsi itaque: *ἄμικτότατ' εἰς ἓν ἀγείρας*. quae mutatio utrique incommodo medetur. Non minus tamen recte scripsissem: *ἄμικτά περ εἰς ἓν ἀγείρας*. — Nr. 139. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου*. Ibid. p. 318. Br. II. 499. nr. 29, An. II. 3. p. 381.

Nr. 140. *ἄδηλον*. Plan. p. 318. Br. III. 214. nr. 301. An. III. 2. p. 49. V. 2. *ἴτην*. ed. Flor. pr. — Nr. 141. *φιλιππον*. Ib. p. 318. Br. II. 226. nr. 53. An. II. 2. p. 185. V. 1. *τὴν ἀλάστορα*. Lexic. in Bekkeri Anecd. I. p. 382. 27. *ἀλάστορ θηλυκῶς Νικόχαρις, τὴν ἀλάστορα ἔφη Σφίγγα. χειλιδῶν*. Vulg. *χειλιδόν*. Br. quod non necessarium. Vide supra ad Palat. p. 174. nr. 191. V. 3. *ἐπαστράπτε*. Vulg. Br. *ἀπαστράπτει* legendum c. Schaefero in not. mst. Musaeus v. 56. *μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπων*. V. 4. *ἄπο*. Vulg. *ἀποσταλαί*. Br. V. 5. *πανόλη*. editt. vett. — Nr. 142. *ἄδηλον*. Ibid. p. 318. Br. III. 215. nr. 302. An. III. 2. p. 50. V. 2. *ἐς χόλον*. Inepte *ira* Medeam ad iram concitasse dicitur. *ἐς φόνον* scribendum videtur. Cf. Exercitatt. crit. T. II. p. 60. nisi quis verba sic velit accipere: *θυμὸς ἐκ κραδίης ὑπὲρέπισε τὰ σά ὄμματα, κοιλήνας αὐτά,*

εἰς χόλον. furor animo conceptus in vultum et oculos transiit, qui eum jam produnt. — V. 4. τεκίων εἵνεκα. non propter liberos, sed in liberos furebat illa; causa furoris zelotypia. Quare corrigendum existimo: λεχίων εἵνεκα μαινομένη. Euripid. Med. v. 998. ἃ φονεύσεις τὰ τέκνα νυμφιδίων εἵνεκεν λεχίων. V. 5. τόδε γ' ἐπλασεν. Vulg. τὸδ' ἀνέπλασεν. Br. V. 6. εὐτυχίη. ed. Flor. pr. — Nr. 143. ἀντιπάρχου μακεδόνο. Ib. p. 319. Br. II. 117. nr. 31. An. II. 1. p. 312. Vide an integrum sit epigramma. — Nr. 144. ἀραβίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 319. Br. III. 109. nr. 3. An. III. 1. p. 204.

Nr. 145. ἄθλον. Plan. IV. tit. 9. p. 319. Br. III. 215. nr. 304. An. III. 2. p. 51. — Nr. 146. ἄλλο. Ib. p. 319. Br. I. c. nr. 305. An. I. c. — Nr. 147. ἀντιφίλου. Ib. p. 319. Br. II. 172. nr. 13. An. II. 2. p. 47. V. 4. εὐτεκνία. Vulg. εὐτεκνία. Br. V. 5. πόδας ἡθάδι νάρκα. Vulg. πόδα σηπάδι νάρκα. Br. sic in Cod. Palat. legi existimans. At ille Cod. hoc epigrammate caret. Vix apte dici σηπὰς νάρκα Schneiderus monuit, nec vox σηπὰς alibi occurrit. Mihi in mentem venerat, χαλὰ ποδὺς ἰθμάτα νάρκα νωθοῦ. ubi ποδὺς ἰθμάτα dictum per periphrasin, ut ποδὺς ἶχνος in Eurip. Phoen. 105. Troad 3. Ut ἶχνος (vid. Porson ad Eurip. Hecub. 1050.), sic ἰθμάτα pro ipsis pedibus usurpatum esse videtur ap. Callimach. II. in Cerer. 59. ἰθμάτα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δὲ οἱ ἄψατ' ὀλύμπω. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 88. D. ἐνθεν αἰρθὴν Ἰθμασιν ἐν τρομεροῖς. — Nr. 148. ἀραβίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 319. Br. III. 110. nr. 4. An. III. 1. p. 205. V. 3. γναμπτῆσι χαράχθη. Vulg. γναμπτῆς ἐχαράχθη. Br. fortasse rectius. — Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 320. Br. I. c. nr. 5. An. I. c.

Nr. 150. πωλλιανοῦ. Sic Ald. 3. caeterae πομμανοῦ et πομμανοῦ. Plan. IV. tit. 9. p. 320. Br. II. 440. nr. 5. An. II. 3. p. 271. V. 4. σῶφρονι πέπλω. i. e. σωφροσύνη. quod nimis ineptum post πέπλωις ῥαγύντος. Brunkius suspicabatur χερσί, in quod etiam Toupius incidit in Emend. in Suid. et Hesych. T. II. p. 588. ed. Oxon. Mihi σῶφρονι πόνω probabilius esse videbatur. — Nr. 151. ἀδέσποτον. Ib. p. 320. Br. III. 216. nr. 317. An. III. 2. p. 52. V. 3. τοίη καί. Vulg. τοίη γάρ. Br. V. 7. ἱαρθάων. Vulg. ἱαρθαίων. Br. V. 9. ἀγνόν restitui ex Plan. αἰνόν. Br. Queritur Dido de Musarum malitia, quod castissimum poetarum excitaverint, qui impudicitiae probro eam adspereget. V. 10. Vulgatam lectionem exhibui, quam Br. sic immutatam

dedit: σωτηροσύνης κατ' ἐμῆς τοιαῦτα ψευσάμενον. metro invito. Leni correctione Graebus in Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 74. οἶα καθ' ἡμ. ψεύσατο παρθενίης. i. e. ὅτι τοιαῦτα. Sic Aeschyl. Pers. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦνυσεν κακόν. Prometh. 916. ἔσται ταπεινὸς οἶον ἐξαργύεται γάμον. Theocr. Eid. II. 9. καὶ μέμψομαι οἶά με ποιεῖ. Plura si quis cupiat, adeat is Wytttenbach. in Select. Hist. p. 347. et inprimis Schaeferum ad L. Bos p. 252. sqq. Add. Heindorf. ad Platon. p. 262.

Ρ. Nr. 152. γανράδα. Plan. IV. tit. 10. p. 320. Br. II. 440. An. II. 3. p. 272. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. μου. Pal. — Nr. 153. σατέρον. Ib. p. 321. Br. II. 276. nr. 2. An. II. 2. p. 303. Varia in hoc disticho tentat Lennep. Anim. ad Coluth. II. c. 1. p. 77. s. V. 1. ἄγλωσσον. Vulg. ἄγλωσσοι. Br. c. Salmasio, et aliis. — Nr. 154. λουκιανοῦ, οἱ δὲ ἀρχίου. Ib. p. 321. Br. II. 95. nr. 14. An. II. 1. p. 256. V. 2. ἀδομένην. ed. Flor. pr. Asc. Br. ἄδομένην. plures editt. vett. — Nr. 155. Εὐόδου. Ibid. p. 321. Br. II. 288. nr. 2. An. II. 2. p. 329. — Nr. 156. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 321. Br. III. 207. nr. 274. An. III. 2. p. 32. V. 3. βάκχευ φίλε. Vulg. Βάκχε φίλε. Br. Saltem scribendum erat, Βάκχ' ὦ φίλε. Scripsi Βακχεῖ. Erat ap. Naxios signum Dei, τὸ τοῦ Βακχέως Διονύσου καλουμένον, secundum Athenac. L. III. p. 78. C. Pro ipso Baccho etiam ap. Euripid. Bacch. 151. ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων πικρῶδη γλῶγα... αἰῶσει.

Ρ. Nr. 157. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπαρχων. Plan. IV. tit. 12. p. 322. Br. II. 500. nr. 30. An. II. 3. p. 381. — Nr. 158. διοτίμαν. Ibid. p. 322. Br. I. 250. nr. 4. An. I. 2. p. 161. V. 1. Ἀρτεμὶς εἰμ'. restitui ex Plan. Ἀρτεμὶς εἰμ'. Br. qui etiam in proximis dedit, εἰδ' Ἀρτεμιν. pro εἰ δ' Ἀρτ. ubi si mecum legeris, αὐτὸς ὁ χαλκός, nihil in his verbis erit, quod magnopere vituperes: τεκμαίρου τὸ θράσος τῆς παρθένου, εἰ ὁ χαλκὸς μὴνύει θύγατρα Ζηνός. audaciam virginis considera, an non Jovis filiam repraesentet signum aëneum. Grotius prius distichon sejunxit ab altero, vertens: Dianam cernis qualem decet: hanc Jove patre, Non alio genitam, sat docet ipse faber. Aspice virgo ferox quam sit. unde suspicari licet, cum legis: εἰ δ' Ἀρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκὸς Μανέει. — Nr. 159. ἄδηλον. Ibid. p. 323. Br. III. 200. nr. 245. An. III. 2. p. 14. Legitur in primis Palat. Cod. paginis. V. 4. εἰς Ἀντίδου. plurimae editt. vett. εἰς Κτ. Steph. Br.

Nr. 160. *πλάτωνος*. Plan. IV. tit. 12. p. 323. Br. I. 170. nr. 9. An. I. 1. p. 345. s. V. 6. *ἔξεσαν οἶαν Ἄρης*. Cod. Pal. quod quamvis vitiosum recepi. *ἔξεσ' οἶαν Ἄρης*. ed. Fl. pr. Aldd. tres. Asc. Sched. Krohn. quod illo non multo melius. Prior quidem in *οἶαν* corripi posse, docuimus ad Palat. p. 139. nr. 301. sed in *Ἄρης* prior in thesi produci non solet. Melior Stephani correctio: *ἔξεσ' Ἄρης οἶαν* ... quam Br. sequitur. Ipse legerim ad vestigia membranarum: *ἔξεσαν, οἶα γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Πατήν*. i. e. *ὥς*. — Nr. 161. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 323. Br. I. 171. nr. 10. An. I. 1. p. 347. — Nr. 162. *ἄδηλον*. Ibid. p. 323. Br. III. 200. nr. 246. An. III. 2. p. 15. — Nr. 163. *λουκιανοῦ*. Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 3. An. II. 2. p. 411.

Nr. 164. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 2. An. II. 2. p. 411. V. 1. ductus videtur ex epigr. ap. Herodotum L. V. 60. p. 400. quod est in Palatin. p. 142. nr. 7. — Nr. 165. *Εὐήνου*. Ibid. p. 323. Br. I. 165. nr. 8. An. I. 1. p. 323. — Nr. 166. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 324. Br. I. 165. nr. 9. An. I. 1. p. 323. V. 3. *ἔθηκεν*. Vulg. *ἔθηκε*. Br. — Nr. 167. *ἀντιπάτρον ειδωνιον*. Ibid. p. 324. Br. II. 14. nr. 31. An. II. 1. p. 39. V. 2. *καὶ θεὸς εὔσα*. Corrigendum videtur: *καὶ λίθας εὔσα λίθον*. quod cum sequentibus optime conspirat. — Nr. 168. *εἰς τὸ αὐτό*. Ib. p. 324. Br. III. 200. nr. 247. An. III. 2. p. 15. — Nr. 169. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 324. Br. I. c. nr. 248. An. I. c. V. 2. *τὸν Πάρι*. ed. Flor. Ald. 1. Asc. *τὸν Φρύγα*. Cod. Aldi in Lectt. unde haec lectio in sequentes editt. propagata est. V. 4. *παρετρόχασε*. Br.

Nr. 170. *Ἐρμοδώρου*. Plan. IV. tit. 12. p. 324. Br. I. 262. An. I. 2. p. 189. — Nr. 171. *λεωνίδου*. Ibid. p. 324. Br. II. 195. nr. 24. An. II. 2. p. 98. — Nr. 172. *ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ*. Ib. p. 325. Br. I. 418. nr. 2. An. I. 2. p. 235. V. 1. *αὐτάν*. Vulg. Br. *αὐτά που*. Cod. Aldi in Lectt. indeque Ald. 2. Hoc restituendum. Sic etiam Grotius: *Ipsa, puto, Venerem finxit doctissima Pallas*. In textu Boschiano tamen *αὐτάν* servatum. — Nr. 173. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπαρχῶν αἰγυπτίου*. Ibid. p. 325. Br. II. 500. nr. 31. An. II. 3. p. 382. V. 5. *κυθιέρης*. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. *κυθήρης*. Steph. Br. Vid. ad pag. 461. nr. 606. — Nr. 174. *ἄδίσποτον*. Ibid. pag. 325. Br. III. 201. nr. 247. An. III. 2. p. 15. V. 2. *θέλεις .. ἐρχόμεθα*. pro *ἐρχώμεθα*. Sic Palat. p. 508. nr. 11. *ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα*. Vid. not. ad Pal. p. 576. nr. 30. Schaefer. ad

L. Bos p. 765. Hermann. in Wolf. Mus. Stud. Antiq. I. 1. p. 182. — V. 3. ἀπαλὸν γελάσασα, parum diversum ab ἡδὺ γελῆν. suaviter irridens. Vid. ad Palat. p. 590. nr. 137. — τί μοι σάκος ἀντίον αἶρειν; Similia, etiam ex Anthologia, collegit Schaefer. ad L. Bos p. 598. s.

Nr. 175. ἀντιπάρου. Pl. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 15. nr. 33. An. II. 1. p. 40. V. 1. καὶ λίθος. Non satis apparet, quam viam καὶ h. l. habeat. Scr. ἡ λίθος. — θωρήξατο, ἥ... Saepe in hac versus aede hiatum animadvertimus, excusabilem illum ob distinctionem. Vid. ad Palat. p. 241. nr. 230. V. 2. καὶ ὤμοσεν. καὶ ἐπώμοσεν. Hermann. ad Orpheum p. 728. Vid. Spitzner. in Diss. de Product. Syll. brev. p. 36. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 325. Br. II. 15. nr. 34. An. II. 1. p. 41. s. V. 1. post Σπάρτας distinxit Br. quam distinctionem si admiseris, corrigendum praeterea: Καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐκ ἄσπεσι δ' οἶδ' τ' ἐν ἄλλοις. . . Grotius haec omnia jungens vertit: non Lacedaemoniis alius quo more per urbes Conspicitur molli tegmine culta Venus. V. 4. ἀκρέμωνων. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: pro rutila vallum dextera tractat acu. In vulgata me haerere, olim dixi. Nemo est, qui non de aureo malo cogitet, quod Vexus manu gestare solet; sed malum ἀκρέμονα dici insolens. Coluthus tamen v. 145. ausus est dicere: εἴ μὲ διακρίνων προφερέστερον ἔρνος ὑπάσσης. ubi ἔρνος malum illud fatale significat. Idem, ne dubites, v. 128. φαιδρωτέῃ τῷδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὑπάσσαις. Jam quum ἀκρέμων et ἔρνος pro synonymis habenda sint, vulgatam in epigrammate nostro tucaris licet.

Nr. 177. φιλιππον. Plan. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 226. nr. 54. An. II. 2. p. 185. V. 1. φιλομειδῆς. vett. editt. fere omnes. φιλομειδῆς. St. Br. Eadem diversitas in Codd. Homeris jam olim obtinebat, teste Eustathio ad 'Il. p. 334. 12. Vid. Heyn. ad 'Il. T. IV. p. 542. V. 3. παιάν. Paeon cur Veneri praecipue gratus dicatur, non apparet. Suspicabar itaque παστός, cujus fit mentio in nuptiarum apparatu ap. Antipatr. T. I. p. 523. nr. 711. ἥδη μὲν προκόσις Πιτανάτιδι πίπνατο νύμφα Κλειναρίτῃ χροσίων. παστός ἔσω θαλάμῳ. ap. Meleagr. T. I. p. 358. nr. 182. φίγγος ἐδαδύχον παρὰ παστοῦ πεῦκαι. Agath. T. I. p. 479. nr. 568. ἂ Μοῖραι . . . οὐδ' ἐπὶ παστοῦς 'Ηγάγετ', οἷδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης. — V. 6. vulgo post αἰχεῖς signum interrogandi ponitur, ultima autem verba, Κύπρις ὅσον δύνатаι, pro exclamatione habentur. Sed longe verior distinctio, quam suavit

Schaeferus ad L. Bos pag. 556. Graefius ad Meleagr. pag. 88. ὅσον aetiologiae inservit, ut οἶος, de quo diximus ad nr. 151. Utrumque junctum in Palat. p. 474. nr. 704. ἀλλ' ἀρετῶν Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον, Ὅσσα καὶ οἷα πῶρεν γέρα πατρὶδι. i. e. ὅτι τόσα καὶ τοῖα. Apoll. Rhod. IV. 396. ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊότητος, Ὅσσαν θυμηνίων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην. — Nr. 178. ἀντιπάτρου σιδωνίου. Ibid. p. 326. Br. II. 15. nr. 32. An. II. 1. p. 40. V. 1. θαλάσσης. ed. pr. Flor. θαλάττας. Steph. θαλάσσας. Br. V. 6. οὐκ ἔτι σοι. Vulgo. σοι scripsi. Vid. ep. Lucillii in Pal. p. 532. nr. 174. v. 5. qui versus hinc sumtus. — Nr. 179. ἀρχίου. Ibid. p. 326. Br. II. 95. nr. 13. An. II. 2. p. 256.

Nr. 180. δημοκρίτου. Plan. IV. tit. 12. p. 326. Br. II. 260. An. II. 2. p. 266. — Nr. 181. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Ibid. p. 326. Br. II. 500. nr. 32. An. II. 3. p. 382. V. 2. ἀπελλαιήν. Vulg. ἀπέλλειήν. Br. Ἀπελλείου γραφίδος Antipater supra nr. 178. — Nr. 182. λεωνίδου τάραντινον. Ibid. p. 326. Br. I. 231. nr. 41. An. I. 2. p. 99. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. μοιρμόρουσαν. Palat. μορμόρουσαν. Vulg. Vid. Ruhn. Epist. crit. pag. 67. Quum ἀφρὸς dicatur μορμύρειν, poëta Venerem, spuma maris tectam, ἀφρῶ μορμόρουσαν dicere potuit. Adhuc strepentem spumeo salo Cyprin, vertit Grotius. Varias de hoc loco prostant conjecturae, quarum nulla vulgatae praeferenda videtur. V. 3. εἰδῶς. Vulg. quod ferri nequit; ἰδῶν Br. ex Cod. Palat. Hanc lectionem facile stabilias comparatis supra nr. 162. 163. 179. Pro meo tamen sensu vel sic participio ἰδῶν aliquid addendum erat, unde intelligeretur, non rem vere factam, sed verisimilem et a poëta pro vera habitam narrari. Jam si compares vulgatam εἰδῶς, facile mecum scribendum esse existimabis: ἰδ' οἷς Ἀπελλῆς ... ἐξεμάξατο. Sic nr. 214. ἰδ' ὡς βριαφοῖσιν ἐπ' ὤμοις Ὀπλά φέρουσιν. nr. 215. ἰδ' ὡς ὄπλοισιν Ἐρωτες κοσμεῖν. nr. 307. ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς ... ὑπεσκέλισται. nr. 127. ἰδ' ὡς ἀντέτακεν χάλυβα. nr. 150. ἰδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶρει Ὀμμα. In Palat. p. 206. nr. 353. ἰδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον. p. 482. nr. 777. ἰδ' ὡς ὁ πῶλος κορωνιῶν ἔστυχε. Ib. p. 413. nr. 339. ἰδ' ὡς ὃν ἔτευχεν. ubi vulgo, ἰδ' ὅσων. Etiam infra p. 701. nr. 250. male legitur: Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδῶν ἄγνυσι κεραυνόν. pro ἰδ' ὡς. Contra ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 10. νηλὴς γὰρ ἴσως τὴν κόρην ὁ ληστὰναξ Ἐρωτες εὐθὺς ὑποδέξεται φλόγα. scribendum: ἰδῶν τὴν κόρην. In descriptione statuæ Veneris ap. Philostr. Imagg. II. 1.

p. 810. καὶ τὸ μὲν σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνῇ καὶ εὐσχημῶν. olim correxi: ἰδ' ὡς σεμνῇ. nunc verius puto, ut certe est lenius: αἰδοῦς γέμον καὶ εὐσχημον. — V. 8. Ἀθήνα. Pal.

Nr. 183. Pl. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 250. An. III. 2. p. 16. V. 1. τί σοι ξυγόν. Vulgo. Br. Pronomen acui; sic etiam Schaeferus, qui haec verba excitat ad L. Bos p. 227. V. 2. Vulgo distinguitur: καὶ πόλεμοι, παρὰ σοὶ δ' εὐαδὸν εἶλ. Secutus sum Brunkium. Sed vehementer friget praepositio. Quanto elegantior foret oratio sic: τῇ γὰρ ἄκοντες Καὶ πόλεμοι, σοὶ δ' αὐτ' εὐαδὸν εἰλαπῖναι. Hujusmodi quid olim scriptum fuisse, non dubitò; quòd quum depravatum esset, aut mutilum, Planudes locum sic, ut nunc vulgo habetur, constituit. V. 4. ἔκελος. editt. vett. εἴκελος. Steph. V. 6. ἡψος. Vulg. ἡψόν. Br. quod concinnitas loci omnino postulat. — Nr. 184. ἀντιπάτρων σιδωνίων. Falsum esse gentile, Pisonis mentio docet. Ibid. p. 327. Br. II. 112. nr. 16. An. II. 1. p. 298. V. 3. ἄμφω. pro ἀμφοῖν. Vid. ad Palatin. p. 359. nr. 10.

Nr. 185. ἄδελφον. Plan. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 251. An. III. 2. p. 17. V. 2. κῆκ Ζηγνός· θύρωψ. Vulgo. κῆκ Διός· ὅς θύρωψ... Br. c. Scaligero. Nihil mutandum esse, docuit Porson. ad Euripid. Orest. vers. 891. pag. 161. ed. Lips. Articuli in priore membro omissionem plurimis exemplis illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 329. Cf. Musgrav. ad Iphig. in Taur. 1361. Hermann. ad Viger. p. 699. nr. 4. — V. 4. νεβρός. Vulg. νεβρίς. Br. πλατάγη. Vulg. πλαταγή. Br. Recte quod ad prosodiam. Vid. Eichstaedt. Praef. ad Diodor. Sic. p. XXVI. sed quod nominativum pro dativo posuit, minus recte fecit. Scribe et distingue: εἰκελα δ' ὄπλα, Νεβρίς λειοντῆ, κύμβαλα δὲ πλαταγῇ. quod monui in Addend. T. II. P. III. p. 122. — Nr. 186. ξυνοκράτους. Ibid. p. 327. Br. II. 59. An. II. 1. p. 184. — Nr. 187. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 328. Br. III. 251. nr. 470. An. III. 2. p. 138. V. 2. αἰέρας. prima producta, ut ap. Oppian. Cyn. IV. 211. 255. 272. V. 3. ἐρῆσεν. Vulg. ἐρῆσας. Br. — Nr. 188. νικίον. Ibid. p. 328. Br. I. 249. nr. 5. An. I. 2. p. 155. V. 3. ἀμάρατοι. omnes. ἀμάρακον corr. Schneider. in not. mst. — Nr. 189. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 328. Br. I. c. nr. 6. An. I. c. V. 2. κλεινόν. posteriore correpta, ut in Nicandri Alex. v. 34. νουσαίην ἀνὰ κλειτὸν ἐπέδραμον. et ap. Lycophr. passim. Vid. Br. ad Eurip. Hippol. v. 228. p. 353. s. Schaefer. Meletem. p. 73. V. 3. χεῖρα, ἐμήν scil. Vid. Huschk. An. cr. p. 145. s.

Nr. 190. *λεωνίδου*. Ibid. p. 328. Br. I. 227. nr. 27. An. I. 2. p. 87. V. 3. *μοι αἶτ'* Vulg. Br. *Suspiscabar olim: μολοῖτ' ἀν' ὄρη*. Sed suspecta forma *μολέω*, apud antiquiores saltem. Vid. not. ad Palat. p. 67. in Christodori Ecphr. 129. Quare nunc malim: *ἀλλὰ μολοῖτ' ἀν' ὄρη*. ut Julian. Aeg. in Palat. p. 145. nr. 26. *ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες*. Nec aliter legisse videtur Grotius: *Ite per hos montes, et vos satiate, capellae, Nec rabidos ulla parte timete lupos*. Ne de optativi conjunctione cum imperativo dubites, vid. ad Palat. p. 583. nr. 93. V. 4. *τοῦ γ' ἀρπακτῆρος . . . λύκων*. Plan. *τῶν ἀρπακτῆρων . . . λύκων*. Br. Quod in editione nostra exhibetur, *τοῦ δ' ἀρπ.* id tum demum locum habebit, si *μολοῖτε* verum erit. Sin vulgata sincera est, *τοῦ γς* restituendum. Tum verba *αἱ τ' ἀν' ὄρη πεπορεσμέναι* vim compellendi habent, ut *ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις φύσιν* in Palat. p. 99. nr. 81.

Nr. 191. *φικαινέτον*. Plan. IV. tit. 12. p. 328. Br. I. 416. nr. 72. An. I. 2. p. 229. s. V. 1. *αὐτόθεν*. Opus *αὐτοσχέδιον* videtur indicari. Vide Intrpp. Arriani in Epict. Diss. II. p. 5. Malis tamen fortasse aliquid, quod opponatur verbis *καὶ ἐν ποσίν*. Ejusmodi quid obversabatur Grotio vertenti: *Caetera de testa membra lutoque pedes*. V. 4. *ὦ ξένε, ὅστρο*. Vulg. *ὦ ξεῖν', ὅστρο*. Br. — Nr. 192. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 328. Br. III. 197. nr. 233. An. III. 2. p. 5. Est in primis Palatini Cod. paginis. — Nr. 193. *φιλίππου*. Ibid. p. 328. Br. II. 227. nr. 55. An. II. 2. p. 186. — Nr. 194. *εἰς ἀγαλμα ἔρωτος*. Ibid. p. 329. Br. III. 251. nr. 471. An. III. 2. p. 139. V. 2. *ἀρμόζων*. plures edit. vett. *ἀρμόζων*. Ald. 3. Steph. Br. Cf. epigr. Pallad. in Palat. p. 482. nr. 773. Fortasse hoc quoque distichon Palladae tribuendum.

Nr. 195. *σατύρου*. Plan. IV. tit. 12. p. 329. Br. II. 276. nr. 4. An. II. 2. p. 305. V. 6. in fine signum interrogandi posui, auctore Schaefero ad L. Bos p. 438. Amor vinctus mortalesque vinciens in mentem mihi revocat locum Artemidori Onir. V. 39. p. 412. ubi quis Venerem narratur per somnium vidisse, *πεπεδημένην. ἥ γὰρ Ἀφροδίτη γάμον καὶ παιδοποιῖας ἦν σύμβολον . . . αἱ τε παιδοποιῶνται τὸ ἀδιάλυτον τοῦ γάμου ἐσήμεινεν*. Dedit Reiffius: *ἥ τε παιδοποιῶναι*. Sed ex tota narratione apparet, legendum esse: *αἱ τε πίδααι . . . ἐσήμεινον*. — Nr. 196. *ἀλκαλον*. Ibid. p. 329. Br. I. 489. nr. 11. An. I. 2. p. 354. V. 1. *τίς σε*. Acui pronomem, quod, appositione

subjecta, fortiore cum sono pronuntiandum. Sic etiam γ. 5. ὅς σί. — Nr. 197. ἀντιπάρου. Ibid. p. 329. Br. II. 17. nr. 41. An. II. 1. p. 46. — Nr. 198. μαινίον. Ibidem p. 329. Br. II. 238. nr. 9. An. II. 2. p. 221. V. 2. ψυχτοκῆ δάκρυα. Vulgo. δάκρυα ψυχτοκῆ Schol. ed. Wechel. quod Br. alteri praeferendum censebat. Vid. ad Palatin. p. 108. nr. 145. V. 6. πέντε λιτάς. ed. pr. Flor. πέμπε. reliquae. — Nr. 199. κριναγόρου. Ibid. p. 330. Br. II. 140. nr. 1. An. II. 1. p. 377. V. 1. σασφίγγων. σασφίγκτοιν χειρῶν corrigit Graefius Epist. crit. in Bucol. gr. p. 47. V. 5. καρδίᾳ. Vulgo. καρδίας. Br. ex conjectura, ut videtur. Vulgatam bene habere apparet ex nr. 201. v. 1. 2. ποῦ σοι τόξον ... οἱ τ' ἀπὸ σιῖο Πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακτες;

Nr. 200. μύσχον. Plan. IV. tit. 12. p. 330. Br. I. 411. An. I. 2. p. 209. V. 1. βοηλάτην. ed. Flor. pr. βοηλάτιν. reliquae. V. 4. ἔσπειρεν. Plan. ἔσπειρα. Br. V. 5. πλῆσον. edit. pr. Flor. Lectt. Ald. 1. 2. πρῆσον. Ald. 1. Asc. Steph. βρέξον. Br. ex emendatione Valckenarii, quae mihi quoque vera videbatur olim. Aliter censuit vir eximius in Meletemasi p. 36. — Nr. 201. μαριανού σχολαστικοῦ. Ibid. p. 330. Br. II. 511. nr. 1. An. II. 3. p. 398.

Nr. 202. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. III. 202. nr. 253. An. III. 2. p. 19. V. 1. λιβάνοιο. Vulg. Scripsi Λιβάνοιο initiali majore. Ad Veneris in Libano cultum respicit Liban. T. IV. p. 1041. 10. ubi meretrix ad frugem reversa, ἀλλὰ καθαίρω, ait. τὴν γνώμην· φεύγω τὴν Ἀφροδίτην· νόμον (vulg. νόμῳ) ἐν τῷ Λιβάνῳ θῆσω τοῦτον, ἵνα προγράμματος (vulg. τοῦ γράμματος) ἔχη τὴν δύναμιν· ἔξόν σοι, γύναι, καὶ σωφρονεῖν καὶ φεύγειν τὴν Ἀφρογένειαν, μὴ σου τῆς ἀσελείας προβάλλῃς (vulg. ἀσεβείας προβάλλῃ) τὴν Ἀφροδίτην. Sic haec scribenda et distinguenda videntur. In fine illius ἡθοποιίας lege: ταῦτα γράφω καὶ γράψω, καὶ τοῦτοις χρήσομαι· τάχ' αὖν (vulg. τάχα) τῶν ἐταιρῶν (vulg. ἐτίρων) ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον.

Nr. 203. ἰουλιανού ἀπὸ ὑπ. αἰγυπτίου. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. II. 496. nr. 12. An. II. 3. p. 376. V. 2. ληϊδίαις. ἐρηϊδίαις legendum suspicabatur Heynius; qua correctione hic locus non indiget. — V. 5. αὔτις. ed. pr. Flor. αὐθις reliquae. — Nr. 204. σιμωνίδης. Ibid. p. 331. Br. I. 143. nr. 90. An. I. 1. p. 258. V. 3. φρένη. ed. pr. Flor. φρένη. reliquae. — Nr. 205. τυλλίου γεμίνον.

Plan. p. 331. Br. II. 279. nr. 1. An. II. 2. p. 309. V. 3. *δῆος*. ed. pr. Flor. *δεσοε*. reliquae. *γάρ οἱ φρήν*. Ne γὰρ corripereetur ante *οἱ*, Hermann. ad Orpheum p. 785. correxit: *δεῖος δὲ οἱ φρήν*. Vide tamen not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. — Nr. 202. *λεωνίδου*. Ibid. p. 331. Br. I. 230. nr. 40. An. I. 2. p. 98. V. 3. *ὃν περὶ Φρόνη*. Hunc locum explicatum dedit Huschk. Anal. crit. p. 69. cuius interpretationem repetivi in Addend. T. III. 1. p. 427. s. — Nr. 207. *παλλαδᾶ εἰς ἔρωτα γυμνόν*. Ibid. p. 332. Br. II. 426. nr. 94. An. II. 3. p. 245. — Nr. 208. *γαβρηλίου ἐπάχρον*. Ibid. p. 352. Br. III. 7. An. III. 1. p. 12. — Nr. 209. *ἄδελον*. Ibid. p. 332. Br. III. 160. nr. 45. An. III. 1. p. 314.

Nr. 210. *πλάτωνος*. Planud. IV. tit. 12. p. 332. Br. I. 174. nr. 29. An. I. 1. p. 356. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. sine lemmate. Unde autem Br. habeat, ibi adscripta esse verba *ἐπὶ ὕδατων*, ignoro equidem. Vulgo lemmati addita haec: *εὐρέθη δὲ ἐπὶ ὕδατων*. V. 2. *κυθήρης*. Vulg. Br. *κυθείρης*. quaedam editt. vett. Vid. ad Palat. p. 461. nr. 606. V. 7. *κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπι*. Vulgo et in Pal. *λαροῖς* Br. quod mihi verum videtur. De syllabis, temere saepe a librarlis insertis, dixi in not. ad Palatin. pag. 260. nr. 366. v. 1. Quum autem *κηροχύτοις λαροῖς* ferri non posset, scripsi, *κηροχυντοῦ* i. e. *κηροχυντῶσαι*. *apes intus in ore favos struentes* (Cf. Theocr. Eid. I. 146.) *in dulcibus pueri labiis errabant*. Sic correxit etiam Orellius in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 400. qui tamen *λαγαροῖς* tuetur, id pro *ἀπαλοῖς* positum esse existimans.

Nr. 211. *στατυλλίου φλαίκου*. Plan. IV. tit. 12. p. 332. Br. II. 163. nr. 8. An. II. 2. p. 272. — Nr. 212. *ἀλφειον*, *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 332. s. Br. II. 128. nr. 3. An. II. 1. p. 345. Hoc epigr. in editione pr. omissum, primum legitur in Lectt. Ald. pr. unde caeteri illud in ordinem receperunt. V. 1. *χειρὸς*. omittit Ald. καὶ suppletur in Ald. 3. *χειρὸς* in Asc. St. Br. — Nr. 213. *μελαίχρου*, *οἱ δὲ στρατῶνος*. Ibid. p. 533. Br. I. 234. nr. 55. An. I. 2. p. 111. inter epigrammata *Leonidae Tarentini*, quia in primis Vat. Cod. foliis *Λεωνιδ* inscriptum. V. 1. *εἰ καὶ σοί*. Pal. καὶ σοι rectius Plan. Br. V. 2. *ἀλόδες*. Pal. *αἰκίδες*. Plan. V. 3. *τί γὰρ πλέον*. Vulg. *τί δὲ πλέον*; Br. c. Pal. Et hoc contextui magis accommodatum videtur. V. 4. *ἔφρυς*. Pal. Br. *ἔφρυεν*. Plan.

Nr. 214. *σεκοῖνδον*. Plan. IV. tit. 12. p. 333. Br. III. 5. nr. 1. Tom. IV.

An. III. 1. p. 9. V. 2. ἀγαλλόμενα. Vulg. ὀγαλλόμενοι. Br. recte. νήπια adverbialiter positum. Anyte in Palat. p. 201. nr. 512. ὅφρ' αὐτοὺς φορέγῃς ἤπια (aut νήπια) τερπομένους. — Nr. 215. φιλίππου. Ibid. p. 333. Br. II. 227. nr. 57. An. II. 2. p. 187. V. 6. λαμπάδα. Art. Vulg. Hiatus sustulit Br. λαμπάδας scribens. — Nr. 216. παρμενίωνος. Ibid. p. 333. Br. II. 202. nr. 5. An. II. 2. p. 112. — Nr. 217. ἄδελον. Ibid. p. 334. Br. III. 225. nr. 354. An. III. 2. p. 74. V. 1. ὅπασα. Aldd. tres. — Nr. 218. ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου. Ib. p. 334. Br. III. 11. nr. 1. An. III. 1. p. 19. — Nr. 219. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 334. Br. I. c. nr. 2. An. I. c.

Nr. 220. ἀντιπάτρου. Plan. IV. tituli. 12. pag. 334. Br. II. 15. nr. 35. An. II. 1. pag. 41. V. 1. τῇδ'. ed. pr. Flor. τᾷδ'. reliquae. V. 4. παναχά. editt. vett. παναχᾶ. Steph. Br. V. 5. πέλει. Vulg. πέλεν. Br. — Nr. 221. θεατήτου. Ibid. p. 334. Br. II. 515. nr. 4. An. II. 3. p. 406. V. 1. χιονέην. ῥονίην corrigendum censet Scalig. in not. mst. Non haesit in vulgata Grotius, qui vertit: *me nivem viva lapidem de rupe cecidit*. — Nr. 222. παρμενίωνος. Ib. p. 334. Br. II. 202. nr. 6. An. II. 2. p. 115. — Nr. 223. ἄδελον. Ibid. p. 335. Br. III. 202. nr. 255. An. III. 2. p. 19. — Nr. 224. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. pag. 335. Br. I. c. nr. 256. An. I. c. pag. 20. — Nr. 225. ἀραβιον σχολαστικῶν. Ibid. p. 335. Br. III. 110. nr. 6. An. III. 1. p. 205.

Nr. 226. ἀλκαίων. Ibid. p. 335. Br. I. 489. nr. 12. An. I. 2. p. 355. V. 2. ποιμενίω. Hac forma utitur Satyr. supra nr. 153. ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα. Coluth. v. 107. ποιμενίῃ δ' ἐπόμετο βοῶν ἐλάτεια καλαῦρον. V. 5. ἀμφὶ σοί. Vulgo. ἀμφὶ δέ σοι. Br. Pronomen post praepositionem acuendum. Comparandum hoc epigr. cum Hymn. Homer. in Pan. XVIII. 12-18. quod fecit Matthi. Animadverss. ad H. Homer. p. 437. — Nr. 227. ἄδελον. Ibid. p. 335. Br. III. 203. nr. 260. An. III. 2. p. 20. V. 2. γνῖα καμάτου. ed. Flor. pr. Ald. pr. γνῖα μόθου. Ald. 2. 3. Asc. St. quod quum de belli laboribus usurpari soleat, κόπον dedit Br. κόπον fuisse existimo, unde syllaba temere inserta, (vid. not. ad Palat. p. 73. Christ. Ecphr. 310.) facile καμάτου fieri potuit. Epigr. αἰδ. in Palat. p. 421. nr. 374. δίψαν ἀλκαίων Ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ. V. 5. ποιμήν. Vulg. ποιμάν. Br. Idem tamen v. 3. τινασσομένη non mutavit. De μεσαμβρινός vid. ad Palat. p. 456. nr. 584. v. 11. V. 6. ἐπὶ. Vulg. ἔπο. Br. V. 8. πίθου. Br. πιθοῦ correxit Schaeferus.

Nr. 228. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 198. nr. 7. An. I. 1. p. 426. V. 1. ὑπὸ τὰν πέτραν. Ob sequentia suspicabar πετρίαν; quae correctio non improbabilis videbitur alia huius argumenti epigrammata comparantibus. Theocr. Eid. I. 21. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετρίαν ἐσθύμεθα. Id. Eid. XXVII. 12. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετρίας. Aristaen. I. Epist. X. p. 25. μόνος δὲ γηγοῖς ἢ πετρίαις ὑποκαθήμενος. V. 2. ἀδύ τοι. Vulg. ἀδύ τι. Br. — Nr. 229. εἰς τὸ αὐτό. Ib. p. 336. Br. III. 204. nr. 262. An. III. 2. p. 22.

Nr. 230. λεωνίδου, εἰς ἕτερον πᾶνα. Ibid. p. 336. Br. I. 230. nr. 39. An. I. 2. p. 98. V. 1. Junge ἐπ' οἰονόμοιο ὥδε, et ἰλύος χαρὰ θραΐης, cum Schaefero ad L. Bos p. 505. V. 5. θαλαλίστοτον. omnes editt. vett. θαλαλίστοτον. Steph. V. 5. κελαιζόν. Vulg. Sic olim in Oppian. Cyn. II. 145. et nunc etiam ap. Suid. T. II. p. 292. Sed vera lectio est in Cod. Lugdunensi. — Nr. 231. ἀνύτης. Ibid. p. 336. Br. I. 198. nr. 8. An. I. 1. p. 427. V. 3. ὄρα . . νέμονται. pro νέμονται. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. — V. 4. ἡνύκμων. Vulg. In qua lectione nihil est, quod offendere possit. Quod Br. recepit ex duobus Codd. ἡνύκων, id eo sensu, quo Br. accepit, occurrere non videtur. — δρεπόμεναι. ed. pr. Flor. Vid. ad Palat. p. 495. nr. 41. v. 8.

Nr. 232. σιμωνίδου. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 131. nr. 28. An. I. 1. p. 419. — Nr. 233. θειότητος εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 337. Br. II. 515. nr. 5. An. II. 3. p. 405. V. 4. αἰχματάν. ed. pr. Flor. Ald. pr. αἰχματᾶν. reliquae. ἐς δαῖν, ut πᾶν, quas formas illustravit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 583. V. 8. μαραθωνομάχοις. Vulg. μαραθωνομάχαις. Br. Eandem formam idem exhibuit in Aristoph. Acharn. v. 181. ex Suida, quum Codd. μαραθωνομάχοι habeant. Vid. not. p. 66. Nihil tamen idem mutavit in Nubib. 986. ἄνδρας μαραθωνομάχους. ubi vid. Ernest. A textu Brunkiano in neutro horum locorum recessit Invernizzius, quid in suis Codd. legeretur, non indicans. — Nr. 234. φιλοδήμων. Ibid. p. 337. Br. II. 90. nr. 28. An. II. 1. p. 238. V. 4. ἔλαχεν. Pl. ἔλαχε. Br. — Nr. 235. ἀπολλωνίου συμφυαίου. Ibid. p. 337. Br. II. 134. nr. 10. An. II. 1. p. 358. V. 2. ποῦ δ' Ἰταλοῦ . . . sincerum non videtur. Fortasse scribendum: τοῦ δ' Ἰταλοῦ . . . interrogandi particula ex praecedente enuntiatione subaudita. V. 4. τοιοῦτοις. editt. vett. τούτοις. Asc. St. de quorum pronominum permutatione dixi in Addit. ad Athen. p. 238.

Nr. 236. λεωνίδου, οἱ δὲ περὶ τὸν εἰς ἄγαλμα περιήπον. Plan. IV.

tit. 12. p. 337. Br. I. 229. nr. 36. An. I. 2. p. 95. — Nr. 237. *τύμνω*. Ibid. p. 337. Br. I. 505. nr. 3. An. I. 2. p. 411. — V. 2. *φῶρ*. Vulgo. *φῶρ'*. Br. c. Scaligero in not. mst. V. 3. *ἐνεκεν* omissum in Flor. Ald. 1. Restitutum in Ald. 2. et sequentibus editt. — V. 3. *κολοκυντῶν*. plurimae editt. vett. *κολοκυνθῶν*. Steph. Vid. ad Palat. p. 448. nr. 531. — Nr. 238. *λονικιανοῦ εἰς ἕτερον πρίηπον*. Ibid. p. 338. Br. II. 311. nr. 14. An. II. 2. p. 420. V. 1. *τέθυκε*. plurimae editt. vett. *τέθεικε*. Steph. Br. V. 4. *ἔχοι*. Vulgo. Br. Haec si vera esset lectio, οὐδέν mutandum esset in *μηδέν*. At quid opus est, Priapum illum, dicis tantum causa in loco deserto ac sterili collocatum, optare, ne fures quidquam ibi, quod auferre possint, inveniant. Quaro *ἔχει* reposui ex ed. Flor. etiam a Schaefero probatum.

Nr. 239. *ἀπολλωνίδου εἰς ἕτερον*. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 134. nr. 9. An. II. 1. p. 358. V. 3. *χαρίτων δέ μοι ἀγγόθι καλήν*. De genitivo pluralis a positivo pendente dixi ad Palat. p. 114. nr. 181. p. 452. nr. 560. At sensus minime commodus. Cur enim una tantum Gratiarum in vicinia fuerit, quasi a sororibus aberrans? Et quam jejunum epitheton, *Χαρίτων καλήν*! Non poenitet coniexisse: *Χαρίτων δέ μοι ἄγχι καλήν Ἀθρήσας*. *Gratiarum sacellum*. Hesych. *καλιαῖ νοσοιαὶ ἐκ ξύλων καὶ ξύλινά τινα περιέχοντα ἀγάλματα εἰδῶλων*. Crinagor. in Palat. p. 190. nr. 253. *Πανός τ' ἡγήεσσα πιτυσιπτοιο καλή*. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. L. III. 70. p. 588. *ἔπειτ' ἐλθὼν ἐπὶ τὴν καλιάδα τὴν τῶν ἐν τῷ χωρίῳ καθιδρυμένων ἡρώων*. et p. 589. *αὐτὸν φέρων ἐπὶ τὴν καλιάν (καλιάδα Cod. Vatic.) τῶν ἡρώων*. Cf. Ibid. I. 57. p. 144. 4. et Casaubon. ad L. IV. 14. p. 671. s. ed. Reisk.

Nr. 240. *Φιλίππου εἰς ἕτερον*. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 227. nr. 56. An. II. 2. p. 186. V. 2. interrogandi notam post *ὀλίγας* delevi. Aposiopesis est in talibus haud infrequens. In proximis vereor, ne lectio laboret et distinctio. Vulgo: *ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος ἐρεῖς, ἔτι καὶ κενὸς ἦξις*. Grotius: *Dura, Priape, nimis loqueris, sed inanis abibis*. At *ἐρεῖς* est *dices*, et *ἦξις* non significat *abibis*, sed *venies*. Brunkianam distinctionem interim secutus, ultima verba depravata suspicor. Quid desiderem, indicat correctio margini adscripta: *ἐρῶ σέ τι, καὶ κέν' ὀρέξῃ*. i. e. *κενώς*. *dicam tibi aliquid, quod si feceris, non frustra id quod petis, cupies*. Aut: *καὶ κενὰ λήξεις*. His verbis viator ad spem erectus preces iterat: *καὶ λήτομαι*,

δοῖς μοι. Tum Priapus: *dabo, καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι, nam ego quoque te quadam indigeo.* Vulgo vers. 4us viatori totus tribuitur; quod manifesto falsum. Verior ratio Brunkii, quem secutus sum. Quae si cui displicuerit, is cum Grotio hunc versum totum ad Lampsacenum referat deum. Obscurius hic et quasi pudibundus quid velit significat; in qua pudoris et verecundiae simulatione laud exiguus lepor est. Huic simulationi etiam abruptus dei sermo non male convenit.

Nr. 241. ἀργενταρίον. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 271. nr. 22. An. II. 2. p. 291. — Nr. 242. ἐρηνίου εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 338. Br. II. 296. nr. 6. An. II. 2. p. 357. V. 4. θυμὸν ἅπαντα πάροις. θόροις corrigit Scaliger in not. mst. sive θοροῖς potius. Hoc cum θυμὸν non bene conspirat. Mire vertit summus Grotius: *atque aliquod quaerit turgida vena cavum.* Susplicabar: καὶ σπαργᾶς ῥυθμὸν (aut θεισμὸν) ἅπαντα παρείς. pro παρὰ τὸ πρέπον. Non multum tamen huic correctioni confido. Fortasse in ultimis vocibus latet: ἄγαρ ἄπορος. V. 8. post ῥήνα comma delendum. — Nr. 243. ἀντιστίον. Ibid. p. 339. Br. II. 284. nr. 2. An. II. 2. p. 321. V. 3. παρ' ἑκαστον. Vulg. πρὸς. Br. De harum praepositionum permutatione vid. Bast. Comment. palaeogr. p. 837. s.

Nr. 244. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Plan. IV. tit. 12. Br. III. 49. nr. 45. An. III. 1. p. 80. V. 2. ἄγεις καλὰμψ. pro ἐπάγεις insolenter dictum. Vera videtur emendatio Schaeferi in not. mst. τί παρακλίνας οὖας ἔχεις καλὰμψ; quem usum verbi ἔχειν cum participio illustravit Valkenar. ad Herodot. pag. 242. et 244. — Nr. 245. λεοντίον σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 106. nr. 13. An. III. 1. p. 199. V. 3. βαρυτλήτων. ed. pr. Flor. βαρυτλήμων. reliquae. — Nr. 246. εἰς ἕτερον σάτυρον. Ibid. p. 340. Br. III. 208. nr. 277. An. III. 2. p. 33. — Nr. 247. νεῖλου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 14. An. III. 1. p. 23. — Nr. 248. πλάτωνος. Ibid. p. 340. Br. I. 172. nr. 16. — Nr. 249. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 340. Br. III. 205. nr. 265. An. III. 2. pag. 24. V. 2. ἐξόμενος. Vulg. ἐυδόμενος. Br. V. 4. ῥιόνος. Vulg. αἰόνος. Br. rectius. Idem tentat, sed frustra: πορφύρεον ἀπαλᾶς κῆμα παρ' αἰόνος.

Nr. 250. εἰς ἔρωτα. Plan. IV. tit. 12. p. 341. Br. III. 205. nr. 266. An. III. 2. p. 24. V. 1. ἰδοῖν. Sensum turbat hoc vocabulum. Susplicabar olim, ἰδοῦ. Sed verum vidit Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 284. ἰδ' οἷς ἄγνισι κεραυνόν. Videa quae conguessimus ad nr. 250. —

Nr. 251. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 267. An. I. c. p. 25. V. 3. τὰ κ' ἔρξεν. vulgo. τὰ γ' ἔρξεν. Br. recte emendavit. — Nr. 252. εἰς ἔρωτα. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 268. An. I. c. — Nr. 253. εἰς ἄρτεμιν. Ibid. p. 341. Br. III. 206. nr. 269. An. III. 2. p. 26. V. 1. παρ' αὐχενίῃ. quaedam editt. vett. V. 3. θυηλάς. In Orac. Sibyll. L. II. p. 224. οὐ θισίην, ἔλεον δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης. scribendum videtur, ἀντὶ θυηλῆς. V. 4. ἄκρην ἰγνύϊν. Vulgo, unde Scaliger in not. mast. corrigit: ἄκροις ἰγνύϊν. Lenior correctio Brunkii: πρὸς ἄκρην ἰγνύϊν. Strato in Palat. p. 596. nr. 176. ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶτος ἀνελκόμενος. — φοῖνιξ. editt. vett. φοῖνιξ. Steph. Br. — Nr. 254. Plan. p. 342. Br. III. 197. nr. 234. An. III. 2. p. 5. V. 3. αὐτῆς. Vulg. αὐτοῖς. Br. c. Scaligero et Huetio. ἔγνω. Vulg. ἔγνω. Br. ex Codd. V. 4. κρήνην. Vulg. κρήνης. Br. utrum ex cod. nec ne, ignoro equidem. Idem λέγω ex conjectura mutavit in λέγει, quod fortasse non necessarium. Grotius vertit: *Gratia non magna est, quae redditur: indico Caprae Fontem, qui septem distat hinc stadiis.*

Nr. 255. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. 12. p. 342. Br. III. 198. nr. 235. An. III. 2. p. 7. V. 3. τηνίδε. Vulg. τηνὲ δέ. Br. Hoc adverbium, quod vulgo doricæ dialecto assignari solet, occurrit etiam in Oraculo ap. Plutarch. Vit. Demosth. c. 19. T. V. p. 216. ed. Couray. in quo nullum praeterea dorismi vestigium. — V. 4. μῆδ' ἀποθρ. Plan. μῆτ'. Br. — Nr. 256. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 342. Br. I. c. nr. 236. An. I. c. p. 8. — Nr. 257. εἰς διώνυσον. Ibid. p. 342. Br. III. 206. nr. 270. An. III. 2. p. 27. V. 1. χαλκῷ. Vulg. χαλκοῦς. Br. distinctione mutata. Quod verum et elegans. In vulgatis τὸ δεύτερον cohaeret cum εὔρε, quod ob ἐτέρην ferri non potest. — Nr. 258. Ibid. p. 343. Br. III. 204. nr. 263. An. III. 2. p. 23. V. 2. ἔστησεν. Vulg. ἔστησε. Br. V. 3. ἐκ δέ γε πέτρας σπήλινγος. Vulgo. κοίλας Br. audacter in textu posuit. Minore mutatione scribes: ἐκ δὲ πετραίας σπήλινγος. In Palat. p. 378. nr. 142. Πᾶνα ἀξόμεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κέκενθε δόμον. Erycius Ib. p. 451. nr. 558. λίκον... πετραίαν αὐλιν ἀνερχομένου. Apollon. Rhod. II. 705. πετραίης ὑπὸ δειράσι Παρνησοῖο. Eurip. Iphig. Aul. 1082, πετραίων ἀπ' ἀντρων ἐλθοῦσαν. De Panibus Nonn. Dion. L. XIV. p. 588. 33. καὶ σκοπέλων ναετῆρες ἀπ' αὐτοφόροιο μελᾶθρου Οὔνομα Πανὸς ἔχοντες. Scr. αὐτορόφοιο. Oppian. Hal. I. 22. ἄντρα τε πέτρης αὐτορόφου. Cf. Cynege. II. 588. ὑπ' ἄντρῳ καὶ αὐτορόφῳ στέγῃ. Aelian. Hist.

An. XVI. 17. — Nr. 259. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 343. Br. III. 205. nr. 264. An. III. 2. p. 24. V. 1. *ἄκρης*. editt. vett. *ἄκρην*. Asc. Steph. Br.

Nr. 260. Plan. IV. tit. 12. p. 343. cum falso lemmate: *εἰς τὸν αὐτόν*. Br. III. 197. nr. 231. An. III. 1. p. 419. — Nr. 261. *λεωνίδου*, *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 343. Br. I. 227. nr. 26. An. I. 2. p. 86. V. 3. *εἴσατο*. vulgo. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. 1. V. 4. *τὴν φλέβα δεξάμενος. τὴν φλέβ' ὀδαξάμενος*. Scaliger not. mst. turpitudinem praeter necessitatem adaugens. — Nr. 262. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 343. Br. III. 218. nr. 315. An. III. 2. p. 62. V. 3. Vulgo distinguitur: *λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χεῖρες*. ubi postrema verba misere pendent. Suspiciabar: *καὶ ἄκρα σοφῆς χερός*. Sed praeter distinctionem nihil mutandum esse, Schaeferus me monuit in not. mst. his additis: „*χεῖρες sunt opera*. v. Wesseling. Probab. p. 97. s. *ἄκρα* sic „positivo junctum rarius occurrit. Dionys. Hal. T. I. p. 232. ed. R. „*Ῥωμαῖοι δὲ φωνὴν μὲν οὐτ' ἄκραν βέρβαρον, οὐδ' (Lege οὐτ')* „*ἀπηρητισμένως Ἑλλάδα φθίγγονται*. Reiskius *ἄκρως* corrigit. Ego „*malim ἄκρα*.“ i. e. *valde, admodum*. Vid. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 14.

Nr. 263. *εἰς νέμειν*. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 203. nr. 257. An. III. 2. p. 20. V. 1. *καὶ με. rectius καμὲ. με quoque*. V. 2. *στήσονται*. Vulg. *στήσοιντο* malebat Br. metro reclamante. Posui, quod cod. regius offerebat, *στήσονται*. Saepe sic indicativus futuri comitatur conjunctionem ὅγρα ap. Homerum, praesenti, futuro et imperativis praecedentibus. In poëmatio senioris temporis etiam post tempus praeteritum ferri posse videtur, sicuti conjunctivus in eadem constructione. Vid. ad Pal. p. 93. nr. 33. Ib. p. 106. nr. 127. Nihil igitur interest hoc loco, utrum *στήσονται* legas, an *στήσονται*. Hoc recepi, quod, ut doctius, mutationi magis obnoxium fuisse videbatur. — Nr. 264. *ἄθλον*. Ibid. p. 344. Br. III. 206. nr. 271. An. III. 2. p. 27. V. 1. *ταχυμήτορι*. Plan. Br. *σταχυμήτορι* scripsi cum Viro Docto in Bibl. universali germ. probante Schneidero L. Gr. V. Etiam ap. Manethon. Apot. IV. 454. lectionem Cod. ἧ ἐς *ταχυφόρον ἀγνὴν Παρθινικήν*. recte emendavit Gronovius, *σταχυφόρον*.

Nr. 265. *εἰς τὸν μῶμον*. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 206. nr. 272. An. III. 2. p. 27. V. 1. 2. Primum hoc distichon in Planudea

post v. 6um repetitur tamquam novi epigrammatis initium. Illo emissæ, reliqua eodem ordine, quo in Plan. leguntur, exhibui. Brunkius verss. 9. 10. posuit post v. 4um. Cave audias. V. 1. *παναπενθία*. Vulg. *πανεπενθία*. Br. quod analogia caret; nam *βαρυνπενθής* diversum est. Vera videtur correctio Huetii *ταλαπενθία*. — V. 4. *ἀμπαύει*. conatum indicat: humi jacens aegritudinis, qua cruciatur, lenimen quaerit. V. 5. *μανύει, αὐτόν* ac. Qui sit et qualis, apparet ex duplicedentium ordine etc. — V. 7. *κατεσκληκός κείνου βάρος*. Vulg. *κεῖνος* Br. in textu; in Lectt. corr. *κρατός βάρος*. Recte me fecisse arbitror, quod scripsi; τὸ κατεσκληκός σκῆνους βάρος. Antiphil. in Palatin. p. 427. nr. 404. *ῥάμα μέλισσα Πηγάζει σκῆνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγων*. Nicand. Ther. 742. *σκήνεσι πνυθόμενοισι λυκοπάδες ἐξεγένοντο*. Aelian. H. An. V. 5. *ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν τοῦ ζῶον σκῆνος*. Ib. XII. 17. *σκήνευς διακεχυμένου καὶ οὐχ ἡρμοσμένου*. Vid. Davis. ad Maxim. Tyr. Diss. VIII. 3, pag. 133. ed. R. Interpp. ad Hesych. Tom. II. pag. 1208.

Nr. 266. *ἄδηλον*. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 207. nr. 273. An. III. 2. p. 31. Hoc epigr., quo edit. pr. Flor. caret, primus edidit Ald. in Lectt., unde illud in alias editt. propagatum est. V. 7. Versus vitiosus, Vett. editt. *ἀνδρόσαινιν* exhibent; *ἀνδρόσαινιν* Br. Littera sibilans interdum propuntiando duplicatur. Vid. Br. ad Apoll. Rh. I, 267. *ἄνυσεν* et *ἄνυσος* editt. vett. *ἄνυσος*. Asc. St; In *ἐμπυχον* ultima male producitur. Nec *τίς* . . *τέχνα* sincerum esse potest, quum sequatur *λεπών*. His vitiiis vide an mederi liceat verbis sic scriptis; *ὥστε τίς ἐμπυχον τέχνα ἄνυσεν ἀνδρόσαινιν σε*. In *τέχνα* prior corripitur, ut in *τέκνον* saepissime. Geminus in Palat. p. 477. nr. 740. *μυκάται γὰρ ὁ χαλκός, ἰδ' ὡς ἐμπνοὺν ὁ τεχνίτης Θήματα*. V. 8. *δῆκτα*. Plan. *δῆκτα*. Br. frustra caesuram brevi syllaba onerans. Cf. Friedemann, de Med. Pent. Syll. p. 318. — P. Nr. 267. *συνεσίον σχολαστικοῦ*. Ibid. tit. 13. p. 345. Br. III. 11. An. III. 1. p. 18. — Nr. 268. *ἄδηλον*. Ibid. p. 345. Br. III. 265. nr. 541. — Nr. 269. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ib. p. 345. Br. III. 265. nr. 540.

Nr. 270. *μάγρον ἱατροῦ*. Plan. IV. tit. 13. p. 345. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. s. V. 2. *δέκνυτο*. quaedam editt. vett. *δέχνυτο*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. — Nr. 271. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 346. Br. III. 274. nr. 583. An. III. 2. p. 190. V. 2. *ἴστορ*. Plan. *ἴστορ*. Br. recte; ad utrumque enim refertur. V. 3. *μὲν δέ*. plurimae editt. vett. Præ

μετάμειψον Br. corrigit μεταμείψαι, quod omnino videtur praefere-
dum. Grotius: *Alter in alterius nomen migrate vel artem.* —
Nr. 272. λοντίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 346. Br. III. 106. nr. 14.
An. III. 1. p. 199. V. 4. κέρδισσιν. Aldd. tres. κέρδειςιν. Asc. St.
ἵπεσφόρσει. Br. — Nr. 273. κριναγόρου. Ibid. p. 346. Br. II. 144.
nr. 16. An. II. 1. p. 392. V. 2. πανάκη. plurimae editt. vett. πανάκη.
Asc. St. Br. V. 5. καὶ ὁπόσα. Non ferendum καὶ in hac sede ante
vocalem productum. Hinc suspicabar: ἡδ' ὁπόσα. Sed rectius scribes
procul dubio: καὶ ὃ ὁπόσα. — Nr. 274. εἰς ὀρειβάσιον ἱατρόν.
Ibid. p. 346. Br. III. 275. nr. 585. An. III. 2. p. 191. s.

¶ Nr. 275. ποσειδίππου. Plan. IV. tit. 14. p. 346. Br. II. 49.
nr. 13. An. II. 1. p. 145. s. Est in primis foliis Cod. Palat. V. 8.
vulgo verba νῆ δια cum sequentibus coniunguntur, ubi τάξοπιθεν
πρὸς τί... legitur. Optime Cod. Pal. τάξοπιθεν δ' ἐς τί... quod Br.
recepit auctore Dorvillio ad Char. p. 665. V. 11. 12. Vulgo totum
hoc distichon tribuitur τῷ Καίρῳ, sic lectum: τοῖον ὁ τεχνίτης με
διέπλασεν εἵνεκεν ὑμῶν. Cod. Palat. τοῦνεχ' ὁ τεχνίτης με διέπλ,
quod, pronomine mutato in σέ, Dorvillius commendavit, Br. recepit,
τοῦνεκα interrogative positum, pro τοῦ aut τίνος ἕνεκα. Vid. Steph.
Thes. Gr. T. I. p. 1204, G.

¶ Nr. 276. βιάνορος. Plan. IV. tit. 16. p. 348. Br. II. 154.
nr. 1. An. II. 2. p. 5. V. 3. ὁ π' Ἀρίων. elisiones durissimae, quae
an ferri queant, aliquando docebit vir acutissimus Lobeckius. —
Nr. 277. παύλου σιλεντιαρίου. Ibid. p. 349. Br. III. 88. nr. 54.
An. III. 1. p. 164. Legitur in primis foliis Cod. Palatini sine lectionia
varietate, Ibidem habetur Nr. 278. Planud. p. 549. Br. I. c. nr. 55.
An. I. c. V. 3. οἷον ἄγναπτων. Plan. οἷς ἄγναπτων. Pal. οἷς ἄγναμ-
πτων. Br. Vid. ad Palat. p. 120. nr. 217. v. 6. V. 4. ἄλλος Ἀδωνίς.
Hoc de Maria Pharia epigr. Creuzerus vir cl. ad Plotin. de Pulcritud.
p. 227. excitavit ad fragmentum poematii in Mariam Aegyptiam, quod
totum penes me est. Ibi v. 6. qui mutilus est: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ
Ἀιδωνίως. sic videtur corrigendus: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ Ἀιδωνίως
κόος. — ¶ Nr. 279. ἄδηλον. Ibid. tit. 18. p. 351. Br. III. 192.
nr. 204. An. III. 1. p. 410. V. 4. ἐνδέμενος. Vulg. Br. ἀνδέμενος
corrigebat Schaefer. in not. mst. quod verum videtur. Vid. Pierson. ad
Moer. Attic. p. 69, s. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 542. qui etiam
de utriusque verbi permutatione monuit ad Marini Vit. Procli p. 82.

¶ *Nr. 280. ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 18. p. 356. Br. III. 223. nr. 342. An. III. 2. p. 69. — *Nr. 281.* Ibid. p. 356. Br. III. 223. nr. 345. An. III. 2. p. 70. V. 4. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος. ed. pr. Flor. Ald. 1. In Lectt. Ald. ἀλέξανδρος. quod in plurimas editiones transiit. At hoc foret a nominativo Ἀλεξάνωρ. Br. scriptum fuisse suspicatur: Νικαίων ἱερὺς Καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος, σοφίης ἐρικυδέος ἀστήρ. ubi particulae καὶ γὰρ alieno loco sunt positae. — ¶ *Nr. 282. παλλαδᾶ.* Ibid. tit. 20. p. 357. Br. II. 426. nr. 93. An. II. 3. p. 244. V. 1. νίκαι. Vulg. Br. νίκαι scripsi. V. 2. φιλοχρόστῳ. Vulgo; quam lectionem tuetur Br. contra codd. Plan. qui φιλοχρόστῳ exhibent. Per se hanc lectionem admodum probabilem esse, in Animadversionibus docui; nec Christi commemoratio ab hoc argumento, sive potius ab usu poetarum Byzantinorum abhorret, qui vetusti cultus reliquias haud raro cum christiana religione commiscunt. — V. 3. ἔγραψεν. ed. pr. Flor. ἔγραψαν. reliquae.

¶ *Nr. 283. λεοντίου σχολαστικοῦ.* Planud. IV. tit. 24. p. 362. Br. III. 104. nr. 5. An. III. 1. p. 195. Legitur in primis foliis Cod. Palat. V. 1. Καρέμαλλε. Vulgo, quod interpretes vehementer vexavit. Ῥοδόπλεια Palat. quam lectionem et Grotius expressit, et Dorvillius commendavit in Vann. crit. p. 204. V. 3. ὄμματά σοι. Plan. ὄμμα δέ σοι. Pal. ὄμματα ποδὴνυμα displicebant Cornelio de Pauw, qui βήματά σοι, et Toupio, qui ὄμματά σοι λάλα, ταρσά... corrigebat in Emendatt. in Hesych. T. IV. p. 5. Neuter meminerat loci Aeschylei in VII. c. Theb. 605, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει, Ἰοδῶκεε ὄμματα, χεῖρά δ' οὐ βραδύνεται. cujus metaphorae audacia apud nostrum interposito ταρσά mollitur. — V. 4. μουσῶν. Plan. Pal. μουσῶν. Br. κρείσσονα. Vulg. κρείσσοχα. Br. cum Palat. — *Nr. 284. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 362. Br. III. 104. nr. 6. An. III. 1. p. 196. — *Nr. 285. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 362. Br. I. c. nr. 9. An. I. c. p. 197. Legitur in primis foliis Cod. Pal. cum lemmate: εἰς εἰκόνα καθαριστρίας διόχρεσσον.

Nr. 286. τοῦ αὐτοῦ. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. III. 104. nr. 7. An. III. 1. p. 196. V. 4. εἰς. ed. Flor. Ald. 1. Asc. — *Nr. 287. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 363. Br. III. 104. nr. 8. An. III. 1. p. 196. — *Nr. 288. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 363. Br. III. 105. nr. 10. An. III. 1. p. 197. s. In primis Pal. Cod. foliis cum lemmate: εἰς εἰκόνα Λιβανίας. V. 1. Λιβάνου. Vid. supra ad nr. 202. V. 2. ὑπέκ. Plan. ὑπ' ἐκ.

Palat. ὅπαι corrigebat Frid. Henr. Bothe in not. mst. De harum praepositionum permutatione dixi supra. V. 3. *κοῦφος*. Plan. In Palat. Cod. *κοῖφος*, an *κοῦρος* legatur, ambiguum. Br. *κοῦρος* praetulit; mihi *κοῦφος* ad epigrammatis argumentum videtur accommodatius. — Nr. 289. *ἄθλων*. Ibid. p. 363. Br. III. 225. nr. 353. An. III. 2. p. 73. s. V. 1. *ληνοῖς*. Si sincera est lectio, lacus debet intelligi, in quo uvae torquentur. In Palat. p. 254. nr. 329. *Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διονύσου παρὰ ληνοῖς Ἀφθονον ἀκρήτου σπασομένην κέλικα*. Malim tamen *Ληναῖς* i. e. Bacchis. Repraesentaverat Xenophon Smyrnaeus in fabula de Pentheo Bacchum, mulierum thiasos ad festum ducentem; tum Cadmum senem inter Bacchi comites saltantem, nuntium de Cithaerone, Agaucen filii caede gloriantem; totum denique argumentum Baccharum Euripidis, in qua fabula *Ληναί* recte commemorantur, non item *ληνοί*. Anth. Palat. pag. 397. nr. 248. *Διόνυσος . . . κωμάζων Ληναῖς σὺν ποτὶ καὶ Σατύροις*. Eodem vitio laborat Philostrat. Imagg. I. 23. p. 797. *τοῦ Διονύσου οἶον ἀναφάναντος αὐτὴν ταῖς ληνοῖς*. Sic etiam Cod. Guelph. Scr. *Ληναῖς*. Ib. I. 25. pag. 800. *Σατύρους δὲ ἀναμῖξ καὶ Ληνάς ἄγας*. Vulgo *ληναίους*.

Nr. 290. *ἀντιπάτρον*. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. II. 116. nr. 27. An. II. 1. p. 308. V. 1. *αὐτὸν βακχετὴν*. Jo. Lydus de Mensib. p. 82. varios Bacchos recensens: *οἱ δὲ γε Ῥωμαῖοι, αἱτ, τὸν Διόνυσον Βακχετὴν τοῦ Κιθαιρώνους φασιν, οἰόνει βακχετὴν* (hoc depravatum) *καὶ ἀνατρέχοντα ἀνὰ τὸν οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπὶ τῇ συμφωνίας ἀστέρων κιθάρῳ ἀνόμασαν*. Postrema haec sic videntur restituenda: *ἀνὰ τὸν οὐρανὸν τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπὶ τῇ κ. τ. λ.* — V. 3. Vulgo distinguitur post *Πυλάδης*. Brunkius *δέος* mutavit in *θεός*, et post illam vocem plene distinxit. Neutrum bene. Vulgata verisissima de daemone *ἀκρήτω*, per se summopere timendo, in scena autem spectatoribus *jucundum terrorem*, *τερπνὸν δέος*, in-cutiente. Reputa *ταῖς φοβεράς χάριτας* Aristophanis, de quibus dixi in Animadverss. Tom. II. 1. pag. 306. Verba *οἶα* (i. e. *ὅτι τοῖα*. Vide supra ad nr. 151. v. 10.) *χορεύων* arcte cohaerent cum praecedentibus.

P. Nr. 291. *ἀνύτης*. Plan. IV. tit. 25. p. 364. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. pag. 423. V. 1. *τῷδε*. Flor. pr. Ald. 1. 2. *τόδε* reliquae. Legitur iterum in Planud. p. 441. St. ubi v. 3to *αἶ μιν ὑπὸ ζαθέιο*

θέρεως. P. Nr. 292. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. III. 255. nr. 491. An. III. 2. p. 145. — Nr. 293. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 489. An. III. 2. p. 144. — Nr. 294. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 490. An. III. 2. p. 144. V. 3. ἐστὶν ἄγνωστον. Mollius haec ad aures accident sic lecta: ἦ τὸ μὲν ἐστ' ἄγνωστον. — Nr. 295. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 365. Br. III. 255. nr. 487. An. III. 2. p. 143. V. 2. τραφερῆς. Vulg. τροφερῆς. Br. c. Spanhemio. Sic etiam Grotius legit: non Colophon, molli sidus in Ionia. Hanc correctionem in Animadversionibus adstruxit V. 8. φέρη. Vulg. φέροι. Br. cum duobus Plan. codicibus.

Nr. 296. ἀντιπάτρον. Plan. IV. titul. 26. p. 365. Br. II. 18. nr. 45. An. II. 1. p. 47. V. 4. λαπιθῶν. Vulg. λαπιθίων. Br. c. edit. Flor. pr. Ald. 1. — V. 5. δέ με. Plan. δ' ἐμέ. Br. V. 6. πινυτάς. ed. Flor. Aldd. tres. Asc. πινυτάς. Steph. Br. ἄνδιχα. Vulgo, sensu aut nullo, aut inepto. ἀμγαδά. Br. c. Schol. ed. Wechel. V. 8. θνητάς. ed. Flor. — Nr. 297. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 253. nr. 486. An. III. 2. p. 142. — Nr. 298. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. II. 18. nr. 44. tamquam *Antipatri Sidonii*, cui hoc distichon a nonnullis tribui, Allatius monuit de Patria Homer. p. 116. An. II. 1. p. 47. — Nr. 299. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 254. nr. 488. An. III. 2. p. 144. V. 1. τί δαί. Vulgo, quod ab ionica dialecto alienum. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. V. 3. vulgo ante τεῇ inciditur. Schaefero auctore comma deleui: *an vero Salamis patria est tua?* V. 5. τινος ἢ ῥα. Vulgo. ἄρα. Br. Scripsi ἦρα ex certissima Passovii emendatione in not. inst. mecum communicata. In idem incidit Meineckius in Cur. crit. ad Fragm. Comic. p. 19. not. De ἦρα i, e. χάριν dixi in Animadverss. T. I. 2. p. 224. Cf. Schaefer, ad Soph. Ajac. v. 177.

Nr. 300. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 26. p. 366. Br. III. 255. nr. 492. An. III. 2. p. 145. — Nr. 301. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 493. An. I. c. — Nr. 302. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 494. An. I. c. — Nr. 303. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 495. An. I. c. V. 2. θάλαττα. Vulg. θάλαττα. ed. pr. Flor. Br. — Nr. 304. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 367. Br. III. 256. nr. 496. An. I. c. — Nr. 305. ἀντιπάτρον. Ibid. p. 367. Br. II. 19. nr. 48. An. II. 1. p. 49. V. 1. laudat Eustath. ad Od. δ. p. 171. 25. V. 3. ἀπαλός. vulg. ἀπαλοῖς. Br. praecunte Grotio: *nec frustra in teneris examen dulces labellis scdit.*

Nr. 306. *λεωνίδου ταραντίνου*. Plan. IV. tit. 26. p. 367. Br. I. 229. nr. 57. An. I. 2. p. 95. V. 2. *στρεπτόν*. Vulg. Br. *στεπτόν* plures probabiliter emendaverunt. De horum vocabulorum permutatione diximus ad Palat. p. 197. nr. 293. V. 3. *ἐν ὄμμασιν. ἐπ' ὄμμ.* malint Schneiderus et G. Wakefield. V. 7. *μεγιστάν*. Vulg. *μεγιστῶν*. ed. Flor. pr. *Μεγιστία*. Br. Vid. ad Palat. p. 211. nr. 25. et 27. — Nr. 307. *λεωνίδου*. Ibid. p. 367. Br. I. c. nr. 38. An. I. 2. p. 97. Legitur in primis foliis Cod. Pal. V. 3. *ἐς ἄχρη*. Plan. Pal. *ἐσάχρη*. Br. ut *ἐσαντίνα* ap. Arat. Diosem. 38. V. 6. *βάθυλον*. plurimae editt. vett. *βάθυλλον*. Pal. Steph. Cf. Bast Epist. crit. p. 243. not. 99. ed. sec.

Nr. 308. *Εὐγενοῦς*. Plan. IV. tit. 26. p. 368. Br. II. 455. An. II. 3. p. 298. V. 1. *ἰμερίσι*. ed. pr. Flor. V. 2. *λυαῖον* et *λυαῖος*. editt. vett. *Λυαῖ* Br. c. Scaligero in not. mst. Sic etiam unus Codd. regionum ap. Br. V. 3. *μελιδόνη*. ed. pr. Flor. Ald. 1. V. 7. *ἄθροίζεται*. Sic poeta ap. Hephaest. Euchir. p. 19. *Ἐρξίη, πῇ δῖτ' ἀνολβος ἄθροίζεται στρατός*. Archilochus ap. Eund. p. 70. *εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἡθροΐζετο*. Similis est *διάλυσις* in *ἐκιάω* ap. Eundem p. 23. In nostro epigr. *αὐθροΐζεται* corrigendum suspicabatur Scalig. in not. mst. Verbi *θροΐζεσθαι* nullum alibi, quod sciam, vestigium. — Nr. 309. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 368. Br. III. 262. nr. 525. An. III. 2. p. 163.

Nr. 310. *δημοχάριδος*. Plan. IV. tit. 26. p. 368. Br. III. 70. nr. 4. An. III. 1. p. 120. V. 5. *κολῶσα*. Quum *κολῶν* nihil aliud sit, quam *κολάζειν*, quod ab h. l. alienum, Br. correxit *λεπῶσα*; ad sensum bene. *Quod caro non turgēt, planis sed partibus aequa est*. Grotius. Propius a vulgatae lectionis vestigiis absuerit, καὶ οὐ περιεργα χαλῶσα σάρξ. i. e. *χαύνη*. Verbi *χαλῶν* significationem neutram illustrat Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 366. C. H. V. 7. *νοτεροῖο*. Vulg. *νοεροῖο* Br. correxit verissime. *νοερόν* ad Musam, *ἰλαρόν* ad Venerem referendum. — Nr. 311. *ἄδηλον*. Ibid. p. 369. Br. III. 273. nr. 581. An. III. 2. p. 189. — Nr. 312. *ἄδηλον*. Ibid. p. 369. Br. III. 279. nr. 605. An. III. 2. p. 201. V. 2. *ἰδίος*. ed. Flor. *γνώσιος*. Aldd. tres. Asc. St. Br.

¶ Nr. 313. *ἀδέσποτον*. Plan. IV. tit. 30. p. 375. Br. III. 221. nr. 350. An. III. 2. p. 72. — Nr. 314. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 376. Br. III. 109. nr. 2. An. III. 1. p. 201. Cf. Palat. p. 560.

nr. 380. — Nr. 315. *Θωμᾶ σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 576. Br. III. 125. An. III. 1. p. 243. — Nr. 316. *μικαηλίου γραμματικοῦ*. Ibid. p. 576. Br. III. 124. An. III. 1. p. 242. V. 6. *ἔστησεν*. Vulgo. *ἔστησε*. Br. — Nr. 317. *παλλαδᾶ*. Ibid. p. 576. Br. II. 420. nr. 61. An. II. 3. pag. 232. — Nr. 318. *εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφνοῦς*. Ibid. pag. 376. Br. III. 171. nr. 102. An. III. 1. p. 343. *σιγᾶς, οὐ λαλῆεις ferri nequit. σιγᾶς, οὐ λαλῆεις, ὁ τύπος* sc. quod ob hiatum admitti non potest. Hanc ob causam malim: *σιγῆ, κοὐ λαλῆεις*. quamquam ne sic quidem satis elegans, nec diserta enuntiatio. — Nr. 319. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 376. Br. III. 171. nr. 103. An. III. 1. p. 344.

Nr. 320. Plan. IV. tit. 26. p. 376. Br. III. 273. nr. 580. An. III. 2. p. 189. V. 2. *τὸν πρίν*. Tolle turpe typothetarum peccatum. Scr. *τὸ πρίν*. — V. 3. *φασὶν ἅμα πᾶσαι*. Br. c. Cod. Flor. ap. Bandin.; quod verbis transpositis correxeris: *φασὶν πᾶσαι ἅμα*. Sed fortasse redeundum ad vulgatam: *φασὶν γὰρ πᾶσαι*. — Nr. 321. *ἄθλον*. Ibid. p. 376. Br. III. 278. nr. 600. An. III. 2. p. 199. — Nr. 322. *ἄθλον*. Ibid. p. 377. Br. I. c. nr. 601. An. I. c. p. 200.

P. Nr. 323. *μεσομήδου*. Plan. IV. tit. 31. p. 378. Br. II. 292. nr. 2. An. II. 2. p. 348. Vulgo hoc poëmatum in septem versus distributum. Secuti sumus Salmasium et Brunkium. V. 7. *ἐκπυρομέναισι*. Vulg. *ἐκπυρούμενος*. Br. c. Salm. V. 8. *βροτοῖς*. Fortasse *βροτοῖσιν* scribendum. V. 12. *ἀκμᾶς χειλέων*. Malim *χηλέων*, quod de forcipe aptius. — Nr. 324. *ἄθλον*. Ibid. p. 579. Br. III. 241. nr. 423. An. III. 2. p. 114.

P. Nr. 325. *ιοῦλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων*. Plan. IV. tit. 32. p. 380. Br. II. 501. nr. 34. An. II. 3. p. 382. V. 1. *αὐτόν*. ed. pr. Flor. *οὐ τόν*. reliquae editt. V. 3. *ἐν σιγῇ πινυτόφρονι*. dictum fere ut ap. Soph. Oedip. Tyr. 568. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ*. et *οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι* ap. Herodot. II. 82. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 10. et 491. Parum tamen abest, quin cum Passovio corrigam: *ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονα*. — V. 4. *ἐνθεν*. hinc, ob hanc causam, non suo loco videtur positum. Non poenitet coniecisse: *ἔνδον ἀποκρίπτει*. — Nr. 326. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. pag. 380. Br. III. 259. nr. 514. An. III. 2. p. 152. Legitur in primis foliis Palat. ubi *Πυθαγόραν* et *Πυθαγόρας*. — Nr. 327. *ιωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου*. Ibid. pag. 380. Br. III. 12. nr. 6. An. III. 1. p. 20. — Nr. 323. *εἰς εἰκόνα πλάτωνος*. Ibid. p. 380. Br. III. 266.

nr. 546. An. III. 1. p. 173. — Nr. 329. εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους. Ibid. p. 380. Br. III. 267. nr. 550. An. III. 2. p. 175.

Nr. 330. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 32. p. 380. Br. III. 267. nr. 551. An. III. 2. p. 175. — Nr. 331. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 380. Br. III. 46. nr. 36. An. III. 1. p. 76. V. 1. πολυκλίεντα. ed. pr. Flor. πολικλήεντα. reliquae. στήσαντο χερωνεῦ. Br. ex Cod. Bibl. Medic. — Nr. 332. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. I. c. nr. 35. An. I. c. pag. 75. V. 1. γέρων. editt. nonnullae vetta γέρον. aliae. V. 2. vulgo post Σαμίου inciditur. Orationem continuavi cum Brunkio. Lysippus laudatur non quod Aesopi statuam fecit, sed quod Aesopo principem inter septem sapientes locum tribuit. V. 6. Verba παίζων ἐν σπουδῇ cohaerent. In Plan. post παίζων inciditur. Vid. Gatacker. ad Mart. Anton. p. 4. A. Wyttenbach. in Epist. crit. p. 256. ed. Lips.

Nr. 333. ἀντιφίλου βυζαντίου. Plan. IV. tit. 32. p. 381. Br. II. 173. nr. 14. An. II. 2. p. 48. V. 1. πηληθεῖσα. φουραθεῖσαι corrigit Br. At farina, aquae ope densata et in mazam redacta, πηληθῆναι dici posse videtur. Apollon. Rhod. L. IV. 676. τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλῆος ἐβλάστηος Χθὼν αὐτῇ . . . οὔπω διψαλίῳ μάλ' ὑπ' ἡέρι πιληθεῖσα. Paul. Sil. Descr. Therm. v. 15. ὕδωρ ἐκείθεν ἐνθεν Ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι, Πιλούμενον δὲ θέρμην Οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν. — Nr. 334. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. I. c. nr. 15. An. I. c. V. 1. γηράσει. Cod. Ald. in Lectt. γηράσκει. Vulg. et apud Suidam T. III. p. 603. ubi totum epigr. legitur. χαλκὸς omnes; χρυσὸς Cod. Lugd. Suidae, et ὑπὸ χρόνον. V. 3. μῶνος γάρ. Plan. μῶνος ἐπέι. Diog. Laërt. qui hoc epigr. laudat L. VI. 78. p. 351. et Suid. βιοτᾶς. Diog. V. 4. θνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμ^ο ἐλαφροτάτη. Cod. Lugd. Suidae. ἐλαφροτάταν. Diog.

Ex Libro quinto.

Epigrammata, quae sequuntur, in statuas aurigarum, leguntur in Planud. p. 398—409. Decem ex illis, quae in hac parte Anthologiae Planudeae habentur, supra dedi ex membr. Palatinis p. 617. usque ad p. 620. — Nr. 335. εἰς πορφύριον. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 17. nr. 1. An. III. 1. p. 28. V. 5. ἔηρεπέ μιν. Vulgo; quod non ferendum, sequente τοῦτον. Brunkius hoc pronomen pro depravato habens,

corrigit: *ἔπρεπε μιν . . . Οὕτως τοῖς ἄλλοις.* Recepi correctionem Stephani, *ἔπρεπε μὴν.* — Nr. 336. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 2. An. l. c.

Nr. 337. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 398. Br. III. p. 18. nr. 3. An. III. 1. p. 29. — Nr. 338. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. V. 1. *ἡϊθέων.* vett. editt. omnes praeter Steph. qui *ἡϊθέω* dedit ex emendatione Brodae. V. 4. *εὐρετο.* Vulg. *εὐρατο.* Br. nescio unde. Habetur haec forma in Appendice epigr. nr. 274. Vid. Dawes. Miscell. crit. p. 255. s. Wolf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 216. In Oppian. Cyn. II. 7. 9 et 27. olim *εὐρατο* legebatur in omnibus editionibus, etiam in priore Schneideriana, nunc *εὐρετο* ex codd. nonnullis praetulit Vir doctissimus. — Nr. 339. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 30. V. 4. *ἐλαβεν.* Vulg. *ἐλαβε.* Br.

Nr. 340. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. p. 399. Br. III. p. 18. nr. 6. An. III. 1. p. 30. V. 6. *ὅς βεν. τέρπει.* Vulg. Optime haec emendavit Br. *ὡς βεν. τέρπαις.* In var. lectt. editionis nostrae male excusum: *ὅς.* Br. *τέρπει.* pro *ὅς* *βεν. τέρπει.* — Nr. 341. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 399. Br. l. c. An. l. c. V. 3. *ἐμόν.* Vulg. *ἐμός,* quod Br. dedit, antithesis postulat. V. 4. *νίκος.* Vulg. *νείκος.* Br. ex marg. edit. Wechel. V. 6. *χειριτέρους.* ed. Flor. pr. — Nr. 342. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 399. Br. l. c. p. 19. nr. 8. — Nr. 343. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 31. V. 2. *νικητήν.* Vulg. *νικητήν.* Cod. Plan. ap. Br. ex correctione.

Nr. 344. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 400. Br. III. p. 19. nr. 11. An. III. 1. p. 31. V. 1. *γενειάδος ἄκρα χαράσσω.* Vid. ad Christod. Ecephr. v. 212. et 279. Nonn. Dion. X. p. 278. 30. *οὐδέ οἱ ἀβρὸς ἰούλος ἐρευνθομένοιο γενείου,* "Ἀγροα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς," *Ἡβης χρύσεον ἄνθος.* — Nr. 345. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 400. Br. III. p. 20. nr. 13. An. III. 1. p. 32. — Nr. 346. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 14. An. l. c. — Nr. 347. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. p. 33. V. 1. *τὴν τρ.* ed. Flor. *σὴν* reliquo. — Nr. 348. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 34. — Nr. 349. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 20.

Nr. 350. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. pag. 401. Br. III. pag. 22. nr. 22. An. III. 1. p. 34. V. 1. *ἐν* omittit ed. Flor. suppletur in

reliquis. *κατέσπερε*. ed. Flor. *κατέσπερε*. reliquaē. Vid. ad nr. 306. v. 2. et ad Palat. p. 401. nr. 270. V. 3. *εὐτ' ἂν ἄναξ*. Vulg. *εὐτε ἄναξ*. Br. hiatu molesto. Scripsi, *εὐτ' ἄρ' ἄναξ*. quarum particularum frequens in codd. permutatio. Vid. ad Palat. pag. 215. nr. 48. — Nr. 351. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 23. An. III. 1. p. 35. — Nr. 352. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 35. — Nr. 353. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 25. An. l. c. V. 6. *δόλλισας*. omnes, metro vacillante. Scr. *δόλλισας*. ut ap. Homer. *Ἰλ.* ζ. v. 720. Vid. Heyn. Tom. V. p. 250. Eundem in modum peccatum ap. Apollon. Rh. I. 863. ubi Br. *δόλλησας* dedit, improbante Schaefero ad Eund. T. II. p. 68.

Nr. 354. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. V. p. 402. Br. III. p. 23. nr. 26. An. III. 1. p. 35. s. V. 1. *τριπόδατε*. Bion. Eid. I. 58. *θνέσκετε, ὦ τριπόδατε πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπη*. ubi miror Valkenario et Brunkio placuisse, *πόθος δέ μοι*. Vulgatum *πόθος* non sine elegantia refertur ad praecedens *τριπόδατε*. — Nr. 355. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 36. — Nr. 356. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 28. An. l. c. — Nr. 357. *λαοτῖον σχελασμοῦ*. Ibid. p. 403. Br. III. 105. nr. 12. An. III. 1. p. 198. V. 3. *ὡς τάχα*. Vide an dubitationis significatio poetae menti sit consentanea. Fortasse scribendum: *ὡς καλὰ Νίκη ὄμματα*. . . Nr. 358. *εἰς καλλιόπην*. Ibid. p. 403. Br. III. p. 24. nr. 29. An. III. 1. p. 36. V. 6. *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον*. Sic poetam scripsisse non puto. Sensus foret idem, et oratio elegantior, si dedisset: *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀδάματον*. i. e. *ἀδάμαστον*. temporis injuriis non obnoxium. De illa forma post Casaubon. Lectt. Theocr. c. 16. dixit Ruhnken. Epist. cr. I. p. 26. — Nr. 359. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. p. 403. Br. l. c. nr. 30. An. l. c. p. 37.

Nr. 360. *εἰς τὸν αὐτόν*. Pl. V. p. 403. Br. III. p. 25. nr. 31. — Nr. 361. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ib. p. 403. Br. l. c. p. 25. nr. 32. An. l. c. p. 37. *ἐγερσιθέητρε*. plurimae editt. vett. *ἐγερσιθέατρε*. Asc. St. Br. V. 4. *δίστομος*. ed. Steph. *δύστομος*. editt. vett. *δύστομος*. Br. de equo duri oris. Alio sensu *δυστομεῖν* dictum ap. Sophocl. Oedip. Col. 1041. ubi vulgo *διστομεῖν*; Musgravius cum Cantero *δυστομεῖν* dedit; Brunkius *δυσστομεῖν*. V. 5. *ἦ* ex edit. Flor. revocavit Br. *ἦ* vulgo. — Nr. 362. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 404. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. p. 38. — Nr. 363. *εἰς Φανστῖνον*. Ibid. p. 404. Br. l. c.

nr. 34. An. l. c. V. 2. χρόνος εὐτυχίης. Si sincera est lectio, accipi debet de fortuna, hominibus alio tempore magis quam alio favena. Susplicabar olim, χρόνος ἡλικίης, quod de proVectiore aetate accipiebam, qua aetate aurigae statuīs ornari solebant. Nunc vero legendum existimo: οὐ ῥόος εὐτυχίης. quod dictum, ut ῥεύματα τέχης. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 228. et 238. V. 4. ὧν νίκη. ed. Flor. φ' νίκη. reliquae.

Nr. 364. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 404. Br. III. p. 25. nr. 35. An. III. 1. p. 38. V. 3. πῶς νόος. ed. pr. Flor. Ald. 3. πόνος. Ald. 1. casu fortasse; nam haec editio editionem principem in aliis presse sequitur; hinc tamen πόνος propagatum est in Ald. 2. Asc. St. Br. Priorem lectionem firmat nr. 363. — Nr. 365. εἰς κωνσταντῖνον. Ibid. p. 404. Br. III. p. 26. nr. 40. An. III. 1. p. 39. — Nr. 366. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 42. An. l. c. p. 40. V. 3. ἐπισφρήγισε. Vulg. ἐπισφρήγισσε. Br. V. 4. male olim post πότμον incidendum existimavi. ἀναξ est imperator, qui una cum populo honorem statuæ Constantino decreverat. Cf. nr. 360. vers. 3. nr. 348. v. 3. — Nr. 367. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. nr. 43. V. 6. ἔχει. ed. pr. Flor. Asc. et duo Codd. ap. Br. ἔχει. Aldd. tres. ἔχη. Steph. — Nr. 368. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 44. An. III. 1. p. 40. — Nr. 369. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 28. nr. 45. An. l. c.

Nr. 370. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 405. Br. III. p. 28. nr. 46. An. III. 1. p. 40. Vide, an hoc epigr. initio sit integrum. V. 2. τρισσοῖς εἰν ἐνὶ χώρῳ ἔχειν. Vulg. τρισσοὺς τοὺςδ' ἓνα χώρον ἔχειν. Br. audaci mutatione, lectore non monito. Scripsi, una littera mutata: ἔπρεπε γὰρ τρισσοῖς εἰν ἐνὶ χώρον ἔχειν. tribus enim conveniebat locum habere, i. e. stare, junctim. εἰν ἐνὶ, τόπῳ scil. ut εἰς ἓνα. Paul. Silent. in Palat. p. 136. nr. 293. v. 12. τίς ἀνὴρ εἰν ἐνὶ Θητεύσει Παλλάδι καὶ Παφίῃ. ubi vid. not. — Nr. 371. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 47. An. l. c. p. 41. V. 6. στεφάμενοι. qui et ipsi olim coronas adepti fuerant. vid. Schaefer. Meletem. p. 8. — Nr. 372. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. p. 41. V. 4. οὐδ' ὄσον. ed. pr. Flor. Ald. 1. οὐδ' ἴσον. Ald. 2. 3. Asc. St. Br. ὀλίγον εὖρσο. Ne brevis syllaba in caesura esset, Passovius in mot. mst. corrigebat: οὐδ' ὀλίγον γ' εἴρσο. Cf. Friedem. de Pros. med. syll. Pentam. p. 317.

Nr. 373. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 24. nr. 49. An. III. 1. p. 41. V. 4. ἀμφιβάλη. Vulg. ἀμφιβάλοι. Br. tacite correxit. Et sic procul dubio legendum, si haec verba cum seqq. ἀλλὰ μένοι arcte cohaerent. Vulgo autem post ἀμφιβάλη plene distinguitur; quo fit, ut sequentia voti vim habeant. Quae si vera est distinctio, ἀμφιβάλη servari poterit, actione ad praesens et futurum tempus relata. V. 8. ὀλβίση. Vulg. ὀλβίσει. Br. restituit ex edit. pr. Flor. ἦν μιν. Aldd. tres. ἦ μιν. vulgo. — *Nr. 374. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 406. Br. l. c. p. 29. nr. 50. An. l. c. p. 41. V. 1. ἀέθλια in Cod. invenit Aldus, unde propagata est haec lectio in Ald. 2. 3. Tum vero editores redierunt ad deteriore lectionem ἀέθλα, quam Br. denique iterum expulit. V. 6. δὲ δόσαν. Vulg. δ' ἔδοσαν. Br.

Nr. 375. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 29. nr. 51. An. III. 1. p. 42. V. 3. ἡνιοχῆς vitiosae St. et Wechel. — *Nr. 376. εἰς οἰράνιον.* Ib. p. 407. Br. l. c. p. 30. nr. 55. An. l. c. p. 43. — *Nr. 377. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 56. An. l. c. — *Nr. 378. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. p. 43. V. 5. χρυσῷ μιν. Vulg. χρυσίῳ. Br. vere. V. 6. πτεάνῳ. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. St. πτεάνων revocavit Br. ex Lectt. Aldin. pr. unde haec lectio etiam in Ald. 2. 3. propagata est. — *Nr. 379. εἰς ἀναυτάσιον θωμᾶ πατρικίου καὶ λογοθέτου τοῦ θρόνου.* V. 5. Pessimus in hoc versu rhythmus depravationis suspicionem movet. Vulgatae longe praesferenda lectio in marg. Wechel. notata, modo eam recte distinxeris: ὅς τούτους στεφάνους ἀνεδήσατο, πρὶν ὅσα ἄλλοι. πρὶν recte producitur. Vid. ad Palat. p. 384. nr. 169. Praeterea hiatum facile sustuleris legens: πρὶν ὅσα γ' ἄλλοι . . Sed sic alius tamen restat v. 4to, ἤματα ἑπτασίης. Num hic quoque tolli debet sic: ἤματ' ἐν ἑπτασίῃ?

Nr. 380. εἰς πορφύριον. Plan. V. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 17. An. III. 1. p. 53. His jambicis in Cod. Planud. ap. Br. adscriptum est Scholion: τούτων αἱ εἰκόνες ἦσαν γεγραμμέναι ἐν τῇ στέγῃ τοῦ βασιλικοῦ προκυπτίου (in camera throni imperatorii) ἦσαν δ' οὗτοι ἀρχαῖοι ἡνιοχοί. V. 3. in Βενέτων prima producitur, ut iterum nr. 381. v. 2. De brevi syllaba ante litteram ν interdum producta cf. Herm. ad Orpheum pag. 711. V. 5. δράμοι. Vulg. δράμη. Br. — *Nr. 381. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 18. An. III. 1. p. 34. V. 1. ἰουλον ἀνθῶν. Sic epigr. ineditum, quod ad calcem

harum notarum dabimus: τοῖς νέον ἀνδράσαντας ἐπὶ κροτάφοισιν
 Ἰουλον. Eustath. Ismen. p. 136. ed. Lips. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκον
 νῦν πρῶτως ἤνθει τὸν Ἰουλον. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph.
 Plut. p. 530. — Nr. 382. εἰς φανστῖνον. Ibid. p. 408. Br. III. 26.
 nr. 36. An. III. 1. p. 38. V. 5. φθάνει. Vulg. φθαγεῖ. Br. quae
 mutatio fortasse non necessaria. Priorem φθάνει corripit etiam
 nr. 384. v. 3.

Nr. 383. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 26. nr. 57.
 An. III. 1. p. 39. V. 5. ἡττώμενος. Plan. ἡττημένος. Br. tacite,
 sensu postulante, emendavit, fortasse ex Codice. Admodum frequens
 horum temporum permutatio. — Nr. 384. εἰς κωνσταντῖνον ἡνίοχον
 λευκῶν. Ibid. p. 409. Br. III. p. 29. nr. 52. An. III. 1. p. 42. V. 1.
 κωνσταντῖνος. penultima correpta, ut nr. 385. v. 1. Palat. p. 668.
 nr. 16. v. 4. Vid. Ibid. ad p. 467. nr. 655. v. 3. V. 2. ἂν μὴ κα-
 θεῖρκετο. De indicativo post εἰς, ἂν, ὅταν et similia dixi ad Palat.
 p. 94. nr. 41. Cf. Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 297. sq. Sed
 h. l. fortasse scribendum, εἰ μὴ καθεῖρκετο. V. 2. δρόμον. ed. pr.
 Flor. δόμον. reliquae. Cf. nr. 382.

Nr. 385. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 50. nr. 53.
 An. III. 1. p. 42. V. 1. κωνσταντῖνος ἦν. Vulgo. Unus Codd. ap.
 Br. γ' interposuit. V. 3. ἤρπασε δράκων. Vulg. Absurdam hanc
 lectionem Brunkius cum Brodaeo mutavit in Χάρων. — Nr. 386.
 εἰς Ἰουλιανόν. Ibidem p. 409. Br. III. p. 32. nr. 60. An. III. 1.
 p. 44. — Nr. 387. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 409. Bs. l. c. nr. 61.
 An. l. c. p. 45. V. 5. καὶ τὸ στέφος. καινὸν στέφος corrigendum
 existimat Br. Tale quid si voluisset auctor, scripsisset procul dubio:
 καὶ λαβεῖν πάλιν στέφος. Nunc vero legendum puto: καὶ λαβεῖν
 πλυτὸν στέφος.

Ex Libro septimo.

Nr. 388. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπάρχων αἰγυπτίου. Plan. VII. p. 484.
 Br. II. 493. nr. 1. An. II. 3. p. 371. In Cod. Palat. legitur inter
 Anacreontica, quae nos praetermisimus. V. 5. ἔπιον. Vulgo et in
 Cod. Pal. ἐπινον. Br. metri causa.

XVII.

Appendix Epigrammatum

quae apud

scriptores veteres passim et in marmoribus

servata sunt.

Haec epigrammata, ex plurimis libris collecta, ita disponenda existima-
vi, ut primo loco ea ponerem, quae certis auctoribus tribuuntur,
ordine elementari in auctorum nominibus servato; tum ea, quae
ἀδίστοτα sunt, item ordine elementari secundum initia epigrammatum.
Sic omnia, etiam sine indicis ope, facillime reperiri posse existimabam.
Nr. 1. Agathiae aut *Palladae*. Edidit Boissonad. ex Cod. Philostrati
ad Ejued. Heroic. p. 638. ubi *Agathiae* inscriptum est; Bastius idem
epigr. in alio Cod. invenit, *Palladae* nomen gerens. Hujus esse, vix
dubito. Cf. Palat. p. 383. nr. 168. Dedi in Paralipom. II. nr. 34.
p. 785. V. 3. *πανδημαρ*. Cod. Paris. *πᾶν δ' ἡμαρ*. Cod. Venet. In
his δὲ vim explicandi habet; quare v. 2do junxi *οὐλομένην ἡγαμεμένην*.
Aliter cl. editor. V. 6. *τοῦθ' ἔνεκεν*. sic Boiss. ex Cod. ut videtur.
Correxi, *τοῦθ' ἔνεκεν*.

Nr. 2. Athenaei. Ex Diogen. Laërt. L. X. 12. p. 609. relatum
in Appendic. Planud. p. 525. ed. St. Br. II. 257. nr. 2. An. II. 2.
p. 257. V. 1. *τί χεῖρονα*. Vulgo, interrogandi signo in fine vers. 2da
posito; rectius Br. *τὰ χεῖρονα*. — *Nr. 3. Aeschyli*. Br. II. p. 523.
Edit. Lips. T. I. p. 81. nr. 2. An. I. 1. p. 76. Prius distichon ex-
citavit Plutarch. T. II. p. 604. E. Alterum Athenae. L. XIV. p. 627.
D. cujus auctoritate hoc epigr. ipsi Aeschylo tribuitur. Respexit illud
Pausan. L. I. 14. p. 35. — *Nr. 4. Anacreontis*. Ex Athen. L. XI.
p. 463. A. Append. Plan. p. 513. St. Br. I. 119. nr. 84. An. I. 1.
p. 202. V. 1. *οὐ φίλος*. Cod. Venet. Athen. *οὐ φίλῳ*, ὅς. Cod.
Epit. *οὐ φίλος*, ὅς. edit. recte. *κατῆρε*. vulg. *κατηῆρε*. Schweigh.
ex Codd.

Nr. 5. Antipatri Sidonii. Br. II. 28. nr. 81. An. II. 1. p. 75.
ex Diogene Laërt. VII. 29. unde relatum in Append. Plan. p. 523.

V. 1. *κντίφ*. Vulg. V. 3. *ἀέθλια*. ap. Diogen. *ἀέθλιε*, a verbo *ἀεθλίω*, unde *ἀεθλέω*. Br. c. Toupio, in cujus tamen edit. altera Oxon. 1790. T. I. p. 242. *ἀέθλια* excusum. V. 4. *ἀτραπὸν μούνος*. Vulgo. *ἀτραπιτὸν*. Br. c. Stephano et Huetio; *μούνas* cum Meibomio. — Nr. 6. *Anytes*. Br. I. 201. nr. 23. An. I. 1. p. 435. ex Polluc. Onom. V. p. 502. V. 1. *ῶλεο δῆποτε καὶ οὐ πολ.* Br. *καὶ πολν*. Vulgo. In edit. Iuntina *καὶ ἀπολυρίζον*. ubi *α* ex *ον* ortum videri possit. Sed in Cod. *μαῖα πολ.* legitur; unde Schneiderus verissime, *μαῖρα*, probante Brunkio in Lectionibus. Hesych. *μαῖρα, κίων, τὸ ἄστρον*. Caeterum *πολύριζον* malebat Br. quem cf. ad Apoll. Rhod. I. 49. IV. 1497. Veteres tamen in talibus litteram *ρ* bis scripsisse, dubitari nequit. Cf. Heyn. ad 'Il. Tom. V. p. 561. — V. 2. *λόκη*. Vulg. *Λοκή*. Br. *ὠκντάτων*. Vulg. *ὠκντάτη*. Br. cum Kuhnio.

Nr. 7. *Aristoclis*. Br. II. p. 108. An. II. 1. p. 285. ex Aeliani Hist. An. L. XI. 4. V. 2. vocabulum excidit ante *μέγα*; *τοῦτο* supplevit Gesnerus, probante Hemsterhusio; *θαῦμα* Gronovius, quod Br. recepit. V. 3. *κρίνεται ἐν. κραινεται ἐν.* malebat Br. de quorum verborum permutatione diximus ad Palat. p. 672. nr. 24. v. 3. Equidem in vulgata acquiesco.

Nr. 8. *Aristotelis*. Br. I. 178. nr. 2. An. I. 1. pag. 366. ex Diogen. Laërt. L. V. p. 272. In Hermiam, Atarnae tyrannum, a Mentore quodam, regis Persarum jussu occisum. V. 4. *ἀνδρός .. δολίον*. Vulgo. In nonnullis Codd. *ἀνδρῶν δολίων* reperitur. — Nr. 9. *Ejusdem* Peplus, quem ex Codd. edidit Canterus. Basileae. 1566. 4. Antverpiae. 1571. 8. Stephan. in Append. Plan. p. 497. Br. I. 178. An. I. 1. p. 367. Addidi nonnulla, quae in prioribus Pepli editionibus desiderabantur. V. 1. *κηφισῶ*. Vulgo. *κηφισῶ* videtur rectius. Iis quae attuli ad Palat. p. 576. nr. 129. (T. III. p. 481.) adde Heyn. ad Pindar. Ol. XIV. 1. p. 176. Sic Wolfius quoque edidit in Homer. 'Il. β. 522. 523. Hinc *κηφισία* ap. Strabon. L. IX. §. 20. ubi vid. Tzschuk. T. III. p. 369. De similium quorundam nominum orthographia nuper dixit Ern. Frid. Poppo in Observatt. crit. ad Thucyd. p. 28. Notabilis est forma *Ἰλιός* ap. Cornelium Frontonem T. II. p. 398. (p. 40. §. 21. ed. Berolin.) quae occurrit etiam in loco Clidemi in Bekkeri Anecdotis T. I. p. 326, 31. Cf. Wolfii Analecta litteraria. Fasc. I. p. 248. — V. 5. *τῶν λοκρῶν*. Br. c. edit. pr.

Secutus sum Stephanum τὸν Λοκρῶν exhibentem. V. 7. laudat Tzetzza in Schol. ad Homeric. v. 38. Post v. 10. vulgo sequitur epigr. tetrastichon, quod sub Asclepiadis nomine exhibuimus in Palat. p. 228. nr. 148. Pepli partem non fuisse, diversitas stili ostendit. V. 13. *διομήδη*. Br. c. ed. pr. *Διομήδην*. Steph. In Cod. Const. Lascaris ap. Iriarten legitur: τὸν πάντων κράτιστον ἐπιχθονίων *Διομήδην*. et v. 21. *ὁμωνυμένη*. Rectius quod ad metrum Tzetzza in Schol. ad Homerica v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον. V. 25. τῶν πυλίων. ed. pr. τὸν πυλίων. Steph. Br. Cf. v. 5. — V. 26. *ἡμιθέων*. Vulg. *ἡμερίων* est ap. Eustath. ad 'Ιλ. β. p. 224. 21. Brunkio probante, qui Nestoreus inter *ἡμιθέους* jure referri negat. V. 29. *Ἀγκαίου υἱός*. Friedemannus de Med. Pent. Syll. p. 293. malit: *Ἀγκαίου παῖς*, *Ἀγαπήνωρ*. non ignarus tamen, mediam in *Ἀγκαίου* corripri posse, ut in *γηραιός* et similibus. V. 30. *ταφίων*. *Παφίων* corrigit Vindingius in Hellade (Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. XI. p. 63. E.). Agapenorem poet. Trojam eversam Paphum in Cypro insula condidisse, narrat Pausan. L. VIII. 5. 2. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 484. p. 641. V. 31. *παῖς*. ed. pr. Br. *παῖς*. Steph. V. 34. *αἶδαο ἔβαν*. In productionibus his genitivi syllabis veteres non semper a concursu vocalium abstinuisse, constat. Nulla tamen apparet causa, cur poeta h. l. non scripserit, *δῶμ' αἶδεαο κατέβαν*. aut, *δῶμ' αἶδαο βάτην*. V. 35. *φυλλέως*. ed. pr. *φυλλέος*. St. Br. V. 37. viri nomen proprium aegre desiderari existimans Slothowerus in Tirolin. crit. p. 36. corrigit: *Λαρτιάδην πολύμητιν*. V. 39. *ὄν διά*. ed. pr. et Steph. *ὄν δια*. Br. contra Grammaticorum praecepta, qui *διά*, sicut *ἀμφί* et *ἀντί*, anastrophe pati negant. V. 41. *ἀνδραῖμνος*. ed. pr. *Ἀνδραῖμονος*. Br. *εὐαίμονος*. Steph. Cf. 'Ιλ. β. 638. — V. 43. Legitur hoc distichon in Cod. Palat. p. 253. nr. 322. ubi videtur not. V. 44. *ὁμόλον*. ed. pr. *ὁ μόλον*. Steph. Br. V. 54. *Προποντίς*. Notanda mediae syllabae correptio. Similia quaedam vid. ad Palat. p. 339. nr. 97. Varia tentat, sibi ipse tamen non satisfaciens, Friedemannus de Med. Syll. Pentam. p. 292. In Append. p. 360. in *προβλής* acquiescit, *promontorium*. Cf. Musgr. ad Soph. Philoct. v. 1433. Idem v. 52. ordine verborum mutato hiatum tollit: *ἦδ' Ἐβήρα κόμη, γαῖα πατρίς, κατέχει*. Reliquos autem in hoc Pello hiatus vera. 7. 25. 77. 90. omnes habere, quo se tuantur, monet. V. 59. Difficultatem, qua laborant verba *Ἀπτορος υἱόν*, praecidit Slothowerus l. c. p. 35. *ὄζον* *Ἀρτος* corrigens ex 'Ιλ. β. 211. — V. 63. *Ἐμμηλος*. Vulg. *εὐμμηλος*. Br. quae vitiosa diaeresis. — V. 67.

ὄρχομενῶ. Ὁρμενίῳ legendum esse apparet ex Ἰλ. β. 734. Sic Slot-
hewerius emendavit. V. 73. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 13. 50. de deri-
vatione vocabuli ἦρως· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλρος, ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τινι
τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό· σῆμα μὲν ἐν
πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' αἴηρ ὅδ' ἔχει. Hinc Br. olim lectum fuisse
suspicitur: σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόον Τ. νόον Κεῖται ἀνοίκτιστον·
πνεῦμα δ' αἴηρ ἐπῆχει. quod incoertissimum. V. 82. ἔθανεν. ed. pr.
St. ἔθανε. Br. V. 86. κτερίσας. ed. pr. Br. κτερίσειν. Steph. V. 87.
ἐπόχθων. ed. pr. Br. ἐποχθών. Steph. V. 89. οἰάγρον. ed. pr. Steph.
Ὀτάγρον. Br. V. 95. 96. Hoc distichon, quo Papyrus vulgo caret,
dedimus ex Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. p. 37. — V. 97. 98.
ex Ejusdem Schol. in Homericis v. 69. p. 64. — V. 99. 100. Ibid.
v. 190. p. 73. Pro πᾶσιν ἀπ. malim, πᾶσι δ' ἀπ. — V. 101. 102.
ex Ejusd. Schol. ad Homer. v. 190. p. 73. — V. 103. 104. ex
Eodem ad Homericis v. 220. p. 75. unde proximum quoque distichon
desumptum est. V. 107. 108. ex Ejusd. Schol. in Posthomer. v. 345.
p. 128. ubi legitur: Τιθωνοῦ τέκος ἐνθάδε. unde feci, τε καὶ Ἡοῦς.
V. 108. In Apogr. quo usus sum, legebatur περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν.
Scripsi πὰρ π. προχοαῖς. Quum tamen ille fluvius ap. Tactzam Βή-
λαιος appelletur, non minus probabiliter scripseris hexametrico tono:

ἐν Συρίῃ Βηλαίου περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν.

Nr. 10. *Arceilai*. Ex Diogen. Laërt. L. IV. p. 246. relatum in
Append. ed. Steph. p. 527. Br. II. 62. nr. 1. An. II. 1. p. 188.
V. 3. θνατῶν. Vulg. θνατῶ. Cod. reg. ap. Br. V. 4. αἰδοτέρη.
Vid. ad Palatin. p. 534. nr. 195. v. 6. — Nr. 11. *Ejusdem*. Diogen.
Laërt. l. c. Br. II. 62. nr. 2. An. II. 1. p. 188. Hoc epigramma
facile adducar, ut ipsius Diogenis esse credam, cujus stilum mihi
agnoscere videor. Etiam diversorum metrorum commistio eidem est
propria. V. 2. ὦ Μην. κῶ Μην. malit Ign. Rossius in Commentatt.
Laërtianis p. 67. — καθανάδη. Καθανά δη corrigendum suspicabatur
Stoschius in Antiqq. Thyatir. p. 43. of. eundem p. 266. Viri doctis-
simi interpretationem exhibui in Addendis T. III. F. II. p. 467. s.
quam, ut videtur, ignorans Ign. Rossius etiam in Καθανά δη inci-
dit. — V. 4. ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, ἔφη. sc. Anaxoragas significatur.
Orellius in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 402. metrum in vulgata
violari existimans, corrigendum suspicatur: ὡς αἶνος δεινῶν, quo tri-
metri iambici ratio evertitur. αἶνος tamen in his latere, suspicatus est
etiam Porson in Adversar. p. 121. ed. Lips. ὡς αἶνος ἀνδρῶν pro-

babilliter corrigens. Si quis vulgatam δεινὸς ἀνδρῶν tueri velit, is comparaverit δαιμονίη παιδων, quod est ap. Moschum Eid. IV. 62. ἡ φονίη δαίμων in Palatin. p. 358. nr. 2. et plurima alia hujus generis, quae vid. ap. Porson. in Suppl. ad Praefat. in Euripid. Hec. p. LIV. sq. ad Phoen. v. 1730. Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 5. In Εὐδαμος media male corripitur. Quod, si Diogenis epigramma est, ejus negligentiae tribui debet; sin alius poetae, facile correxeris: σῆμα δὲ τοι τὸδ' ἔρξ' Εὐδαμος ἀριφραδὲς. numeris non admodum bonis, melioribus tamen quam in vulgata. Menodorum Eudami servum (πενέστην) fuisse existimat Rossius.

Nr. 12. *Archelai*. Ex Antigon. Caryst. c. 23. p. 35. Br. III. p. 330. In ed. Lips. II. 58. An. II. 1. p. 180. — Nr. 13. *Ejusdem*. Ex Antig. Car. I. c. ubi vulgo: σπήκασι δὲ ζώων οἶα τ. φ. unde σπήκασσι fecerunt. σπήκας ἰδὲ ζώων. Meursius. σπήκας ἰδε ζώων. Br. Hunc locum attingens Bastius in Epist. crit. p. 82. s. conjecturam profert, nescio cuius, minime probabilem: σπήκας ἰδε ζωαὺς οἶα τίθησι φύσις. *vespas en vivas ut natura faciat*. Disabus litteris leviter immutatis veram lectionem restitui: σπήκας ἰδ' ἐξ οἶων οἶα τίθησι φύσις. *Ex equi cadavere hanc sobolem, vespas, enatum scribite (dicite): vide autem, qualia ex qualibus natura designet*. Sic veteres loquuntur. Themist. p. 206. D. ἐξ οἶων εἰς οἶα τῇ βασιλείᾳ προμηθεΐα μετεληλύθαμεν. Liban. T. IV. p. 337. 9. γινώσκοντες ἐξ οἶων οἶοι γεγόναμεν. Ibid. p. 415. 16. οἶα ἀνθ' οἶων κομίζεται. Ibid. p. 751. 10. εἰδὼς οἶων ἐφ' οἷσις ἔργοις ἐπιγραμμάτων τέυζεται. Ibid. p. 795. 22. ἀνθ' οἶων οἶα ἡμῖν γέγνηται. Sophocl. Trachin. 996. οἶαν ἀνθ' οἶων θυμάτων χάριν ἤνυσας. Ib. 1046. οἶαις οἶος ὦν ἐλαύνεται. Cf. Wyttenbach. Bibl. cr. III. 2. p. 21.

Nr. 14. *Ejusdem*. Ex Antigon. Caryst. c. 96. p. 146. Br. III. p. 330. Edit. Lips. T. II. p. 58. An. II. 1. p. 179. s. V. 1. σφαργίζεται. edit. pr. σφραγίζεται est in Cod. ut Meursius correxit. Vid. Bast. Epist. crit. p. 88. ed. sec. σφαργίζεται suspicabatur Niclasius. V. 2. notanda primae syllabae in μυελού correptio. Huic tamen vitio medearis verbis transpositis: ἀνδρὸς γὰρ πολλῆς μυελού ἐκ ῥάχεως. V. 4. distinctione post τέρας posita, τεθνεὸτος junxi cum ἔλκων. Praeterea pro ὅς λάβῃ legendum suspicor, ὡς λαβεῖν, aut saltem, ὡς λάβῃ. ut sensus sit: cadavere resoluta putredine, ut per mirificam mutationem (ἐκ τούτου τέρας) novum spiritum ducat. Tum ἔλκων

referendum ad ὄφει, verbis sic junctis: ἔλκων ζωὴν φύσιν ἐκ τεθνηότος
i. e. νέκρου.

Nr. 15. *Archimeli*. Ex Athen. L. V. p. 209. C. relatum in
Append. Anth. Plan. p. 519. St. Br. II. 64. nr. 1. An. II. 1. p. 190.
V. 1. πελώριον. Cod. Epitom. εἶσατο. Vulg. εἴσατο. Cod. Epit. Vid.
ad Palat. p. 218. nr. 74. V. 5. ἡ κορυφαῖς. sic codd. ἡ. Br. Quum
ἰσοπλατεῖς cohaereat cum κύτος, distinctionem in fine vers. 4ta sustuli.
V. 6. ἐνδέχεται. Vulgo ap. Athen. Br. ἐνδέδεται novissimus editor
restituit ex Codd. Sic fere Leonid. Tar. in Palat. p. 362. nr. 25.
ἀστίρες . . . οἷσιν ἐναργῆς ἰλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται. V. 10.
νεφέων. ἐφέων tentabat Jos. Scaliger, improbante Casaubono. Vul-
gata, in qua nec Br. acquiescebat, mihi bene habere videtur: antennae
in malis sidera, ipsum navis corpus (τὸ κύτος) nubes attingit. Pro
μεγάλων suspicabar μελάνων, Schweighäusero probante. Caeterum
vid. de hoc loco Schneider. ad Vitruv. L. X. 2. p. 251. V. 14.
ἐκύλιος. Vulg. Br. Vid. ad Palat. p. 154. nr. 72. V. 15. φησὶ scripsi
cum Epitome. φασὶ codd. et editt. etiam Br. φανί. Schweigh. Ipsam
navem loqui apparet. V. 16. καρπῶν δωροφόρον. Codd. καρπὸν δωρο-
φορῶν. Br. c. Casaubono. Mutatione non opus, modo subaudias ver-
bum *donandi, mittendi*; quae verba in talibus passim omittuntur.

Nr. 16. *Asclepiodoti*. Memnonis colosso una cum auctoris no-
mine insculptum edidit Pocock. in Itiner. Aegypt. I. p. 149. Corrigi-
tur a Dorvill. ad Charit. p. 530. a Toupio ad Suid. P. III. p. 430. sq.
Hujus lectiones adoptavit Br. II. 490. An. II. 3. p. 367. s. Quesdam
recte emendaverat Leichius in Carm. Sepulcr. p. 87. sq. Vitiosas
Pocockianae editionis lectiones in iis locis, quas triumvirorum illorum
sagacitas recte restituit, commemorare supervacaneum fuerit. V. 3.
ΥΠΟ . . . ΦΙΤCIONΑΠΟΤΑΣΣΑ . . . Pocock. ὑπ' ὀφρύσιν οὐ ἀπο-
τάμνει. Dorvill. ἐνθ' ἀποτάμνει. Toup. Utrique conjecturae praestat
correctio Buttmanni, ὣν ἀποτάμνει. Verae Thebae positae erant in
parte orientali Nili, ita ut, quae in parte occidentali sita essent, for-
tasse ne partem quidem urbis constituere putarentur. — Nr. 17.
Astydamantis. Ex Suida T. III. p. 291. Br. T. III. p. 329. Ed.
Lips. I. p. 93. An. I. 1. p. 311. Cf. Schott. ad Zenob. Centur. V.
100. p. 151. V. 2. 3. distinctionem emendavi ad mentem Schaeferi
in not. mst. Vulgo vers. 3^{tio} ὡς scribitur, majore distinctione post
φέρειν posita. De locutione πρῶτα φέρειν vid. supra p. 431. et mox

ad nr. 59. Color ut in fragm. Cyri in Palat. p. 577. nr. 136. αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε . . ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις, Σερῖσδων καλύμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας. V. 4. παρέχουσ'. προσέχουσ'. Apostol. in Paroem. XVII. 29. pag. 212. unde Bentlej. in Emend. ad Menandr. p. 135. corrigit: νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἔπεται. quod verum videtur.

Nr. 18. *Daphitae Grammatici*. Ex Strabon. L. XIV. p. 958. A. Br. III. 330. Edit. Lips. II. p. 39. An. II. 1. p. 105. — Nr. 19. *Diophanti*. Edidit Meziriac. in Dioph. Arithm. p. 345. (259. ed. Tolos.) Br. II. 307. An. II. 2. p. 409. V. 2. ἐπιτεταγμένος. Cod. unde Salmasius: τοῖς προπύλοις πιεῖν χρῆσθ' ἀποταξάμενος. quod Br. in textu posuit. Emendatio parum probabilis. Pro ἐπιτεταγμένος scripsi ἐπιστάμενος; in prioribus autem verbis lenius quid requiro et certius eo, quod in marg. legendum conjeci. V. 7. τοὺς ὀκταδράχμους ποίησον. Cod. πόσοι ἦσαν optime correxit Salm. — Nr. 20. *Doriei*. Ex Athen. L. X. p. 412. F. relatum in Append. Stephan. p. 519. Br. II. 63. An. II. 1. p. 190. δάμαλιν. Br. c. vulgg. metro labante. δαμάλην. Cod. Venet. Cf. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 7. et Schol. ad Eid. I. 75. Koen. ad Gregor. Cor. p. 257. ed. Lips. V. 5. καὶ θάμβος μὲν, ἦν sc. ne ἦνυσσε ex seqq. huc trahas. V. 8. habet Eustath. ad Od. pag. 206. 38. Male olim haesi in particula οὖν, quae recte inter praepositionem et verbum ponitur. Vid. ad Palatin. p. 603. nr. 225.

Nr. 21. *Empedoclis*. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. p. 533. Append. Plan. p. 539. St. Cf. Suid. in Ἀκρων. T. I. p. 96. Eustath. ad Odyss. p. 562. Br. I. 163. nr. 1. An. I. 1. p. 317. V. 1. ἡττρὸν Ἀκρων Ἀκραγαντίνος. Diog. Ἀκρων Ἀκραγαντίνον. Suid. — Nr. 22. *Eueni*. Ap. Stobae. in Floril. XX. p. 171. Gesn. p. 103. Grot. Br. I. 164. nr. 1. An. I. 1. p. 320. V. 2. χειρότερον. Vulg. χειριότερον. Br. ex em. Grotii. — Nr. 23. *Ejusdem*. Ex Athen. L. IX. p. 367. E. Cf. L. X. p. 429. F. V. 1-4. habentur etiam in Stobae. Flor. LXXX. p. 472. Gesn. 345. Gr. Br. I. 164. nr. 3. An. I. 1. p. 320. V. 2. τοῦτ' ἐθίλει. in Codd. et vett. editt. Athen. non improbante Schweighäusero in Anim. T. V. p. 12. τοῦτ' ἐν ἔθει Casaub. ex Stobaeo. V. 3. ὡς ὁ παλ. Stob. εἰς. Athen. V. 4. ἐστίν, ἐμοί. Vulg. ἐστὼ. Cod. Venet. Athen. Euripid. Suppl. 466. σοὶ μὲν δονεῖται ταῦτ', ἐμοὶ τάναντία. — Nr. 24. *Ejusdem*. Ex Stobae. Flor. XLIX. p. 354. Gesn. 197. Gr. Br. I. 164. nr. 2. An. I. 1. p. 320.

Nr. 25. Eratosthenis. Ex Eutocio in Archimed. Sphaer. et Cylindr. pag. 22. ed. Basil. 1544. ad calcem epistolae Eratosthenis ad Ptolemaeum, quam repetivit Fellus in Arateis p. 35. Problema in hoc epigr. propositum explicuit Th. Reimerus de Cubi Dupl. p. 146. sqq. Eratosthenis Cyrenaei epigramma votivum, excursio critica P. Ferronii in Atti dell'Accademia di Scienze, Lettere ed Arti. Tom. I. P. I. p. 105-156. Livorno. 1810. 4. Br. I. 478. An. I. 2. p. 315. V. 1. *διπλάσιον*. Vulgo. in qua voce antepenultima vulgo corripitur. *διπλήσιον*. Cod. Flor. Hanc formam exemplis adstruxit Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 527. V. 2. *φράζεται, τὴν στερεήν*. Vulg. Scripsi, *φράζεται, ἡ στερεή*. Quam correctionem confirmant verba Eratosthenis in epistola: *τοῦτον δὲ εὐρισκομένου δυνηρόμεθα καθόλου τὸ δοθὲν στερεὸν παραλληλογράμμοις περιεχόμενον εἰς κύβον καθιστάναι, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον σχηματίζειν*. V. 4. *σιρὸν* et *σφρὸν* legitur. *σιρὸν* Br. c. Fello. Vid. Valken. Diatr. p. 217. sq. V. 8. *μεναιχμίους*. ap. Proclum in Euclid. p. 31. ubi hic versus excitatur. Certe nomen illius mathematici semper *Μέναιχμος* scribitur ap. Proclum. V. 9. *μηδὲ .. δίζηαι*. Vid. ad Pal. p. 571. nr. 16. V. 11. *τοῖςδε δὲ ἐν*. ed. Basil. Oxon. Br. *τοῖςδε σὺ ἐν*. Fell. unde Hermann. ad Orph. p. 769. *τοῖςδε σὺ γ' ἐν*. quod recepi. V. 13. *συν ἡων*. editt. vett. *συνήδων*. Fell. *συνηβῶν*. Br. ex Codd. Vid. Valkenar. Diatr. p. 285. B. C. V. 17. post *τελλοίτο* majorem distinctionem posui cum Reimero. *λείπων*. vulg. frequenti errore.

Nr. 26. Euclidis. Edidit Aldus in Append. ad Anth. Plan. unde in sequentes Anthologiae editiones propagatum est. Br. I. 168. An. I. 1. p. 332. V. 1. *φορέουσαι οἶνον*. Vulgo. Hiatus librariis deberi nihil dubitans, *οἶτον* emendavi. V. 5. *ἐν μοι δαίης*. Rhythmum juvenis, duorum vocabulorum sedibus inter se permutatis: *εἰ μέτρον ἐν δαίης μοι*. V. 6. *εἰ δὲ ἐν ἀντιλάβοις*. Hic hiatus fortasse non magis debet offendere, quam in *οὐδὲ ἐν*. Vid. p. 377. — **Nr. 27. Euripidis.** Ex Athen. L. II. p. 61. B. Append. Plan. p. 574. St. Br. II. 57. Edit. Lips. I. 96. An. I. 1. p. 319.

Nr. 28. Hedyli. Athen. L. XI. p. 473. A. Br. II. 526. Ed. Lips. I. p. 233. nr. 2. An. I. 2. p. 328. V. 1. *ἐκ νυκτῶν*. De hoc plurali diximus in not. ad Palatin. p. 275. nr. 444. V. 2. *εἰς ἡοῦν*. ex Cod. Venet. et editt. vett. restituit Schweigh. quum Br. *ἡῶ* exhibuisset. Eandem formam reddidimus Leonidae supra in Palat. p. 282.

nr. 472. v. 13. ἦοῦν ἐξ ἦοῦς ὅσον σθένος. Sic Νικουῦν legendum in Palat. p. 119. nr. 209. Cf. Praefat. ad T. II. p. VI. Schaefer. Meletem. p. 93. et ad Gregor. Cor. p. 427. s. Adde locum in Hortis Adonidis, quem nuper tractavit Cruszerus in Praef. ad Plotin. de Pulcritud. p. LXXXII. V. 3. ποῦ τυχόν. ibat aliquo, quo fortuna eum duceret, Venerem vulgivagam, ut videtur, secutus. V. 6. ὥστε φίλε. Ne brevis syllaba caesuram oneret, legerim: ὥστε φίλει, καὶ γράφε. φίλος corrigit Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 299. Praecedentia verba, ὡς δ' ἐπιλάμπει ἢ χάρις, admirationis significationem habent. — Nr. 29. Ejusdem. Ex Athen. L. VIII. p. 344. F. 345. A. Br. II. p. 526. Ed. Lips. I. p. 234. nr. 3. An. I. 2. p. 328. V. 3. ἀπόκλειεν. Vulg. ἀπόκλειε. Codd.

Nr. 30. Ejusdem. Athen. L. X. p. 497. D. E. Br. I. 483. s. An. T. I. 2. p. 335. V. 2. εἰδείης. Codd. et editt. vett. εἰδύτης corr. J. Scaliger. εἰδύτης. Br. qui in Lectt. probat conjecturam Valkenarii Ἰππειης. Hesych. Ἰππία. Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή. Emendatio doctior quam probabilior. Scripsi duabus litteris mutatis: αἰδοίης ... Ἀρσινόης. venerandae. Obiter corrige in Oracul. Sibyll. p. 121. αἰδῶ δὴν προλιπόντες, ἀναιδεῖην ποθέοντες. pro vulgari: αἰδοίην. In Poëmate Eudociae de S. Cypriano ap. Bandin. in Catal. Medic. T. I. p. 228. v. 53. τήνδε λαβὼν βοτάνην κύκλῳ θαλάμου καταδύσον Κούρης αἰδέσιδος. legendum videtur: κούρης αἰδεσίμων. — δεῦτ' ἰδετ' Ἀρ. ex emendatione Scaligeri, pro vulg. δ' εἰ τὸ δέ τ' Ἀρ. V. 4. ἡττομένον. Vulg. οἰγομένον. Scaliger. cui correctioni favet Cod. Venet. ubi ἡγομένον. V. 5. καὶ πολ. Cod. et editt. Sensu postulante scripsi, οὐ πολέμον. quod Schweigh. in textu posuit, ut v. 6. κώδωνος, quam correctionem nostram Codd. nonnulli confirmaverunt. Vulgo κώθωνος. Crinagor. in Palat. p. 206. nr. 350. οὐποτε κώδων Χάλκεος ἤχησεν πλειοτέρῳ στόματι. Cf. Schol. ad Soph. Ajac. v. 17. — V. 7. ὁκοῖος. Codd. ὁκοῖον dedit Schweigh. Mihi ὁποῖον cum Salmasio et Br. videbatur verius. V. 8. ἐξ ὑδάτων. ἀδύτων c. Scaligero dedit Schweigh. Probabilis correctio. V. 9. ἀλλὰ Κτησ. Vitium inesse huic disticho, jam olim monui; quod cur existimarem, intelligere se negabat cl. Athenaei editor. Equidem asyndeton, quod est in τίετς et δεῦτς, in tam eleganti poëmatio ne nunc quidem ferendum esse censeo; quare, una littera mutata, sine haesitatione scripsi, ἀλλ' εἰ Κτησιβίου .. qua correctione verborum structura restituitur.

Nr. 31. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 486. B. unde relatum in Append. Planud. p. 521. St. Br. I. 483. nr. 3. An. I. 2. p. 334. V. 3. ἦτο δέ οἱ. ἦς τόδε σοί. Br. c. Piersono. ζωρὸν μετροῦσα θυωθέν. Vulg. ζωρες μετρησι θυωθέν. Cod. Venet. unde Schweighäuserus fecit: ζωραῖς μίτρησι θυωθέν. consecratum purissimisq̄ taeniis involutum. quod jam ipsi auctori suo displicere minime dubito. Proxime ad vestigia Codicis emendavi: ζωραῖς μέτροισι θυωθέν . . . Λίσσιον. meraces mensurae autem ipsum est merum, Lesbio illi poculo infusum, unde odore imbutum est illud. θυωθέν id quod τεθνωμένον, ut τεθνωμένον ἄλσος in Lav. Pallad. 63. ἄμβροτα εἶματα τεθνωμένα. Homer. Hymn. in Apoll. 185. Cf. Ἰλ. ξ. 172. Optimi Codicis lectionem ignorans Porson. in Advers. p. 113. ed. Lips. vulgatam sic emendavit: ζωρὸν μετροῦν θυόεντα. — V. 5. ὡς καὶ πάντων. Codd. et editt. ὡς καὶ πάντως. Br. c. Piersono, improbante Schweighäusero, qui πάντων parum commodè referebat ad πόθων. Scripsi emendatione lenissima: ὡς καὶ πάλι τῶν ἀπ' ἐκείνης . . . qua admissa tollitur etiam dubitatio de lectione ἀπ' ἐκείνης, in qua ἀπὸ circumscriptionem facit. ἐπ' ἐκείνης. Schweigh. V. 6. σῖλα γέρωσι πόθων. Cod. Venet. σῖλα γ. πόθων. Vulgo. πότων. Br. cum Piersono, fortasse rectius; quamvis vulgatam quoque tueri licet. σῖλον, τὸ πλέμμα. Canon. Prosod. ap. Herim. nr. 41. p. 429. σῖλον (Scr. σῖλον). ἐνέχυρον. Hesych.

Nr. 32. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 345. A. B. Br. II. 527. Ed. Lips. I. p. 234. An. I. 2. p. 329. V. 1. ὀψοφαγεῖ Κλειώ. Codd. et editt. Athen. ὀψογάγει, Κλειοῖ. Br. ὀψοφαγεῖς Κλειώ. Toup. Causam satis gravem non videbam, cur a lectione Codd. recederem. V. 4. τὸ δ' ὄρᾱν μὴ μόνον οὐ λέγομεν. Vulg. In Codd. μὴ desideratur. Illud non potest significare, ut Heraldus interpretatur ad Arnob. pag. 19., *videre te autem ne pronuntiare quidem audemus.* Nec Toupiana lectio: τὸ δ' ὄρᾱν μὴ μόνον οὐ μένομεν. ferri potest. Scribendum suspicatus sum olim: τὸ δ' ὄρᾱν, ναὶ μὰ τὸν, οὐ σθένομεν. non improbante Schweighäusero. Postea in mentem venit: τὸ δ' ὄρᾱν ὡς μόνον ὀκνέομεν. quod et propius abest a vestigiis vulgatae, et sensum efficit proximis verbis eximie congruentem. ὄρᾱν ὀκνέομεν. ut ap. Sophocl. Aj. v. 81. μεμηνότε' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ὄρᾱν. Vocabula μόνον et μόνον permutata vidimus supra in Palat. p. 323. nr. 735. v. 5. V. 5. λιθοῦμεθ' ἅπαντα πάλας πον. Cod. Venet. λιθοῦμεθα πάντες. Cod. Epitom. λιθοῦμεθα ὡς τὰ πάλας πον. Br. c. Casaubono, quod

me non mutasse poenitet. Saltem hiatus tollendi causa δ' inserendum ante *ὡς. λεθοῦμεθα πάντα πάλαι πον.* Schweigh. cum Toupio, in qua lectione πον displicet.

Nr. 33. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 472. F. Br. II. 526. An. II. 2. p. 327. s. V. 1. *πάροιπον.* cod. epitom: *παρ' οἶνον.* vulg. ut supra nr. 28. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. ad Callim. Eleg. p. 15. et 262. V. 2. *εἴρομεν.* Scribendum videtur, *εἴρομι' ἄν.* quod cum grammaticorum praeceptis et cum proximis verbis melius conspirat. V. 4. *μεσσην.* Cod. Venet. et edit. vett. *μισῶ ζῆν.* emendavit Casaubonus. *ἐς κενόν.* Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 324. 75. Hanc dictionem recte mihi restituisse videor in Fr. Aristophanis: *ἦλθε δ' ἐς κενόν Ἀπανθ' ὄμως.* in Additam. An. in Athenae. p. 284.

Nr. 34. *Ejusdem.* Ex Athenaeo L. IV. p. 176. C. Br. I. 484. nr. 7. An. I. 2. p. 359. s. Corruptissimo huic epigrammati Cod. Venetus nihil praesidii affert, ubi v. 1. *τοῦτο* deest. *ὑπηρειονον* δ. Idem Cod. V. 2. *μιμωμένην.* Idem. *μίμω κῆν.* edit. vett. *μίμων* Br. c. Toupio, quod Schweigh. admisit. V. 3. *εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν.* Vulgo, nec membranae, ut videtur, discrepant. Emendationem nostram, *τετλός ὑπαι γήρως ὤχωνε, Σκίρπαλον υἱός.* admisit Athenaei editor, ita tamen, ut *οἶχωνε* praeferret, quod minus a vulgatae ductibus abhorret. Ap. Sophocl. Aj. 893. *οἶχων' ὄλωλα.* Suid. *ὤχων' ὄλωλα.* Vid. Lobeck. pag. 371. In Aeschyli Pers. v. 13. *πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς οἶχωνεν.* vett. edit. *ὤχωνε.* V. 4. *νήπιόν τ' ἐκάλει.* Vulgo. *νήπιόν τε καλεῖ.* Cod. Venet. Tum *σκίρπαλον εὐπάλαμον.* Hinc Casaubonus: *νηπιαχόν τ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* quam correctionem Schweigh. in textu posuit. *νήπιον οὖν αὐλεῖν Σκίρπαλον.* Br. quod Casauboniana correctione deterius. At nec hanc ex omni parte veram esse, apparet ex vitioso nexu sententiarum. Quare scripsi, syllaba, quae excidit, repetita: *νήπιον ὃν γ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* Scirpalus filio Theoni, boni ominis causa, praeter verum nomen, etiam *Εὐπάλαμον* nomen tribuerat, quod ille postea eximie implevit. V. 5. *αἰδεῖν αὐτοῦ.* Vulgo. *αἰδῶν.* Schweigh. c. Casaubono: *quum ejus natales caneret.* Verbum rei, de qua agitur, non satis convenit. Scripsi: *κνδαίων αὐτοῦ τὰ γενέθλια.* quod erunt fortasse, qui audacius factum censeant. — *τοῦτο γὰρ εἶχε.* Vulg. *εἶχεν.* Cod. Venet. *εἶπε πᾶσαν.* Schweigh. *εἶπε τοῦνομα* Casaubonus; quo additamento opus non esse, docui in Animadversionibus ad h. l. et

T. III. 2. p. 80. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 352. Sed *εἶχε* fortasse in *εἶλε* mutandum: *illud enim elegit, praescriptavit nomen.* quamquam hac significatione usitatius est *εἶλετο*. V. 6. *πᾶν μαρπᾶν ἥδυμα σημανίων.* editt. et Cod. Venet. qui etiam *ἥδυσμα* habet. *τοῦνομα, τᾶν μολπᾶν ἥδυμα σημανίων.* Casaub. *τοῦτο πανημερίων ἥδὺ μάσημα νέων.* Toup. et cum eo Br. Quod olim conjeci: *τᾶν παλαμῶν* (aut *παλαμῶν*) *ἀρετᾶν . . σημανίων.* mihi nunc quoque videtur verum, primum ob sensum, quum sic nomen *Εὐπάλαμος* diserte explicetur, tum ob litterarum similitudinem. Nam in *αρπᾶν* latere *ἀρετᾶν*, vix est quod dubites; et in litteris quoque *πᾶν* ejus lectionis, quam nos probamus, vestigia sunt non obscura. *παλαμῶν ἀρετᾶν* dictum ut ap. Pindar. Pyth. X. 34. *ὕμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, "Ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσας.* Anacr. in Palat. p. 165. nr. 135. *μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.* — *αἶσιμα*, quod in textu dedi, debeo cl. Schweighäusero, qui in Animadvvers. p. 657. corrigendum suspicatur: *πᾶσαν τᾶν ἀρετᾶν αἶσιμα σημανίων.* V. 7. *γλένκου*s emendabat Casaub. accinentibus Toupio et Brunkio. Restitui lectionem Cod. et editt. vett. *Γλαύκης.* Vid. Schol. Theocr. Eid. IV. 31. Plutarch. T. II. p. 397. A. V. 8. *νῇ τὸν ἐν.* Vulg. *καὶ τὸν ἐν.* Stephan. quem sequor equidem. ἢ *τὸν* praetulit Schweigh. *ἐν ἀκρῆς τοῖς.* Cod. Venet. *ἀκρῆ- τοῖς.* Vulg. *ἀκρήβοις.* Br. c. Toupio. — Quaedam *Hedyli* Fragmenta, etiam ex Epigrammatis, collegi et emendavi in Catal. Poetar. T. III. 3. pag. 900.

Nr. 35. *Herodici.* Ex Athen. L. V. p. 222. A. Append. Plan. p. 524. St. Br. II. p. 65. An. II. 1. p. 194. s. V. 3. *γωνιοβόμβηκες.* Plato in Gorg. p. 585. D. de homine vitam publicam philosophiae causa fugiente: *καταδεδυκότι τὸν λοιπὸν βίον βιώναι μετὰ μεираκίων ἐν γωνίᾳ τριῶν ἢ τεττάρων ψιδυρίζοντα.* quem locum plures expresserunt, quos vid. ap. Wyttenbach. in Bibl. cr. P. XII. p. 7. s. Adde Themist. pag. 265. B. *ἐν γωνίᾳ μόνῃ πρὸς τὰ μεираκία ψιδυρίζειν.* p. 284. B. *ἐν γωνίαις καταδεδύκασιν ἢ χρημασίς.* p. 300. A. *ἐνδιδαι- τᾶσθαι ταῖς γωνίαις.* Andronic. ap. Nicephor. Gr. p. 5. C. *οκότες καὶ γωνία μάλα προσήκοντες οἱ ἄνθρωποι.* Liban. T. III. p. 13. 6. *καὶ γὰρ οὐ τῷ γε* (scr. *τῇ γε*) *ἔσται ἀναχωρεῖν σοι, ὅτι ἄρα καταδὲς οὗτος εἰς γωνίαν* (sic Reisk. pro *ἁγωνίαν*) *καὶ θύρας ἐπιθεῖς, καὶ καταλαβὼν ὄρκους τοὺς συνόντας, ἢ μὴν* (ἢ *μὴ* vulg. correxit Reiskius) *κρύψειν τὴν ἀκρόασιν.* V. 4. *καὶ σφῶν.* vulgo et in editt. *καὶ τὸ σφῶν.* Br. c. Piersono. V. 5. *δυσπέμφελοι.* Hoc sensu Maxim. *περὶ*

καταρχ. 363. *πρήνεται θυμὸν δυσπέμφειλον*. Hesiod. Theogon. v. 440.
οἱ γλαυκὴν δυσπέμφειλον ἐργάζονται. Cf. Eund. ap. Athen. p. 364. *Οἱ γλαυκὴν*

Nr. 36. *Theasteti*. Ex Diog. Laërt. p. 242. Append. Planud. p. 525. St. Br. II. 251. nr. 2. An. II. 2. p. 242. V. 1. ὁ δ'. ad eundem refertur, qui praecessit; cujus usus, a grammaticorum canone abhorrentis, exempla quaedam sunt apud Homerum; plurima apud Herodotum. Vid. ad Palatin. p. 88. nr. 4. Hinc tamen nemo facile tueatur locum Aeliani V. H. III. 16. 5. 6. *συνεβούλευσεν ὁ Πίνδαρος Ἐπειοῖς, ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν θώμηντας . . . πύλιναν διὰ τούτων ἐπινούσιν τῇ Ἐρείῳ. Ὁ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ*. ubi legendum suspicor: *ᾧ δὲ δὲ συνεβούλευε*. V. 3. *ὑποδέξῃ*. Vulg. *ὑπεδέξω*. Br. c. Casaubond. Dedi, quod propius abest a vulgatae ductibus, *ὑπόδεξαι*. V. 4. *καὶ ζῶει κείθι ἐν εὐθυμίῃ*. Vulgo. Hermann. ad Orph. p. 770: ut et hiatum tolleret, et vitium metricum in *εὐθυμίῃ*, scripsit: *καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐρυθυμίῃ*. καὶ κείθι, ut Paul. Silentiar. in Palatin. p. 122. nr. 226. Vid. not. ad ep. Agath. in Pal. p. 87. Pro *εὐθυμίῃ* Br. *εὐτυχίῃ* malebat. Utraque correctione lenior fortasse: *καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐθαλίῃ*.

Nr. 37. *Ejusdem*. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 48. pag. 525. Append. Planud. p. 525. St. Br. III. p. 131. Ed. Lips. T. II. p. 229. An. II. 2. p. 244. V. 2. *εἰ κατέχεις, εἰ mente et memoria tenes, si nosti*. Theophr. Char. c. 27. καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἐν μόνον κατέχειν. Vid. Casaubon. ad Athen. pag. 19. (Anim. ad L. I. 9. pag. 69. ed. Schweigh.) Hinc Plutarch. T. X. p. 35. ed. R. *ἐν κατέχεις τοῦτο γίνεται καὶ μνήμη*. Frustra olim de sinceritate lectionis dubitabam. —

Nr. 38. *Theocriti Chii*. Ap. Eusebium in Praeparat. Evang. XV. 2. p. 793. A. V. 1. 2. est ap. Diogen. Laërt. V. p. 274. Append. Planud. p. 523. St. Br. I. 184. An. I. 1. p. 374. s. V. 1. *Ἐρμεῖον εὐνούχου ἢ δ' Εὐβούλου ἅμα δούλον*. Diogen. ubi v. 2. *σημα*. Dedi lectionem Eusebii cum Brunkio. In *Ἐρμεῖον* media corrūpitur, ut in *Ἀλφειός*. Palat. p. 472. nr. 683. et in *ἐπειῇ* saepissime. Recte monuit Rossius in Comment. Laert. p. 83. Hermiam et eunuchum et servum Eubuli fuisse. — Nr. 39. *Theonis Alexandrini*. Hoc poemation, quod in Append. Plan. p. 494. St. legitur, Br. non dubitavit *Theoni* tribuere ei, qui commentarios scripsit in Ptolemaei Magnam Constructionem. Br. III. p. 4. Edit. Lips. III. p. 225. An. II. 3.

p. 197. s. V. 7. γήϊον. Vulg. γήϊνον. Br. ex Cod. ut videtur. V. 10. πόνοισι κάθηρας. Vulgo; quod etiam ex Cod. a Br. emendatum videtur.

Nr. 40. *Ejusdem aut Hermæ. 'Ερμού* inscriptum in Stobæi Eclog. Phys. p. 135. ed. Gr. T. I. Tit. VI. p. 174. ed. Heer. Auctoris nomine caret in Append. Plan. p. 494. Quum in Palat. p. 442. nr. 491. versus 7^{mus} Theonis nomine inscriptus sit, totum hoc poemation Theonitribuendum censebat Br. apud quem legitur T. III. p. 4. nr. 11. Edit. Lips. T. III. p. 225. An. II. 3. p. 196. V. 2. καὶ τ. ἀεὶ πανορίζεται αἰών. ed. Ald. St. Br. μετὰ τοῖσιν ἀεὶ δ' ἐπι- νήσεται. Stob. *quis longum pariter convolvitur ævum.* Grot. Tum saltem scribendum: μετὰ τοῖσι δ' ἀεὶ περινίσσεται αἰών. V. 4. εὐ- πτερος. editt. Plan. post Ald. εὐσπερος Stob. Canteri. εὐσπορος Codd. Heerenii. Sic etiam Grotius. V. 6. ἐλάουσι γένος. vulgo in App. Plan. ἐλαυν tentabat Huet. Veram lectionem ἐλαχον Br. restituit ex Stobæo. Cf. Theocr. Eid. IV. 40. Alciph. L. III. Ep. XLIX. ὁ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἰληχας. V. 10. Ζεὺς δὴ γένεσις. Vulg. Ζεὺς ἡ γένεσις. Stob. διὰ γέν. Br. Scribendum erat, Ζεὺς δ' ἡ γένεσις. quod in textu posui.

Nr. 41. *Jubæ.* Ex Athen. L. VIII. p. 343. F. Hoc epigramma a Brunkio, fortasse ob vitia, quibus scatet, prætermisum, emendare conatus sum in Paralip. nr. 33. (Anim. T. III. 3. p. 782.) Tentavit nonnulla Fiorillo ad Herod. Attic. p. 129. s. V. 1. κενερέφαγον ἦχος. Vulg. ap. Athen. κενερεφάγον feliciter emendavit Villebrun. quod recepit novissimus Athenæi editor. Cinaram vocem corrumpere constat ex Columella de R. R. X. 235. Idem ἦχος mutavit in ἡθος. V. 2. χεύσων. Vulgo. λείσων debetur Casaubono. 'Τριπύλης. vulgo. 'Τριπύλην dedi cum Schneidero in not. mst. Tum in versus exitu ὄρα ausus sum mutare in ἐλα. noli me *Hypsipylen tamquam improbam mulierem expellere.* V. 3. ἦν μὲν. Vulg. ἦμην. Cod. obtulit. τίνων δέ. Vulgo. δὴ Cod. τίν' ὥδε emendavit Schneiderus in not. mst. et Porson. Advers. p. 104. (p. 91. ed. Lips.) V. 4. χρυσοβόλοις. Vulg. Lenissima correctione hunc quoque locum restituit Schneiderus, χρυσολόβοις legens, iterum in hac correctione cum Porsono conspirans. V. 5. τήγανα ξηρά. Vulg. ξηρά τάγηνα. Cod. Venet. V. 6. χώρησαν. Vulg. χήρωσαν Casaubonus, firmante Cod. Veneto. V. 6. χαριζόμενοι. si genuinum est, referri debet ad substantivum remotius

κίραμοι. Sic Plutarch. T. II. p. 129. Β. ἄλλοι γὰρ ἰσχοῦσιν ἀθυμίας καὶ φόβοι, πολλὰκις . . . τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύουσαι. Heliodor. L. I. 22. p. 37. ed. Cor. λυλαπες συμμιγείς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταγιγῶσσαι. Herodot. II. 22. ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἰόντες οὐκ ἀπολείπουνσι. His omnibus praeivit Homer. Od. β. 283. οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, "Ὅς δὴ σφι βχεδὸν ἔστιν. Apud nostrum tamen scire malim χαριζόμενα.

Nr. 42. *Juliani Imperatoris*. Ex Cod. Bibl. reg. edidit Salmas. in Plinian. p. 726. D. E. Br. T. III. p. 332. Edit. Lips. T. III. p. 111. nr. 3. An. II. 3. p. 190. V. 1. verba τῶν ἀνακτόρων μέσον mediam frontem inter tempora significare videntur. — Nr. 43. *Juliani Aegyptii*. Legitur in primis Palat. Cod. foliis. Br. II. 496. nr. 13. An. II. 3. pag. 377. — Nr. 44. *Hipponis*. Apud Clement. Alex. Cohort. p. 48. 32. Br. III. 330. Ed. Lips. T. I. p. 102. An. I. 1. p. 336. V. 2. ἐποίησεν. Clem. ἐποίησε. Br.

Nr. 45. *Callimachi*. Ap. Athen. L. VII. p. 518. B. C. Append. Plan. p. 514. St. Br. I. 468. nr. 31. An. I. 2. p. 282. Cf. Conr. Gesner. de Aquatil. p. 624. Quaedam in hoc epigrammate infelici successu tentavit V. D. in Actis Erudit. an. 1748. p. 407. V. 1. παλαιτέρος. παλαιτέρον ὄνομα Callimach. in fragm. CLXIII. παλαιτέρα φάρεα Nonn. Diom. II. p. 58. 28. παλαιτέρον corrigebat Benth. probante, ut videtur, Schaefero Meletem. p. 44. Mihi in mentem venerat: Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, πάλαι τέρε. i. e. λεπτός. Vid. Hesych. in τέρε. Goettlingius in Animadvers. crit. in Callim. epigr. Jense. 1811. p. 5. tentabat: σάλου πάρος. ut antithesis fieret disertior. νῦν μοι. Cod. Venet. με. vulg. V. 5. ναυτίλον. ναυτίλον malebat Toupius in Emend. in Hes. T. III. p. 295. — V. 5. λιπαρή θεός. vera lectio. γαλήνη sive γαληναίη et maris est tranquillitas et dea. Frustra Brunkius, Lennepio praeconante: εἰ δὲ γαληναίη λιπαρή, θίον αὐτὸς ἐρέσσων Ἰοσσὶν αἰεί, ὡς καὶ τοῦνομα συμφέρεται. — οὔλος tuetur Goettling, commode afferens locum Etym. M. p. 472. (428. ed. Lips.) Ἰουλος τὸ πολύπουν ζῶον . . . ἢ ἀπὸ τοῦ ἵνα οὔλον καὶ πυκνόν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὔλωσ καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι. V. 6. ποσσὶν ἔν ὥσπερ καὶ τ. vulgo. ποσσὶν ἔν ὥστ' ἔργῳ τοῦν. Cod. Venet. unde Hermann. ad Orph. pag. 771. ποσσὶ νιν, ὥστ' ἔργῳ . . quod reposui, aut certe reponere volui; sed in editione nostra perperam legitur ὡς ἔργῳ. Pronomen νιν referendum ad πελάγεσσιν, vel, quod malim, ad

γαληναίην. Sic Goettlingius, qui comparat Nonn. Dion. L. XI. 49. p. 298. *δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσων Ἀφνειῆς ἀτίνακτα κατέγραψε νῶτα γαλήνης.* Ut hoc loco ἴν' in νιν mutatum est, sic in Parodia Matronis ap. Athen. L. IV. p. 135. B. οὐδ' ἐφθην τρώσας ἴν' ἔασεν Φοῖβος Ἀπόλλων. verissime Scaliger correxit, νιν, ἅσπε δὲ Φ. Ἀ. Etiam in Fr. Alexandri Aetoli ap. Athen. L. VII. p. 296. E. Ἡέλιος ἴπποις θυμῆρεα δόρπον ὀπάξει . . . ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν Ἀγρυτοί, καὶ μὴ τιν' ἔλοι (Scr. ἔλη) μεσσηγὺς ἀνίη. Valkenarius Adoniaz. p. 212. C. recte emendasse videtur, καὶ μὴ νιν. — V. 7. ἔς τ' ἔπεισον. Scripsi ἔκ τ' ἔπεισον. quod Hematerhusium quoque voluisse intellexi ex Schedis Lenzii. Dicendi usum illustravit Goettling. Ἰουλίδας. Vulg. Ἰουλίδος plures emendaverunt. Pro γένωμαι miror Brunkium non scripsisse γενοίμην. Sed vid. ad Palat. p. 93. nr. 33. — V. 8. σοὶ τὸ περισπ. Vulg. σοὶ τι περ. Br. c. Ernesto. Ἀρσινόης. Athen. Ἀρσινόη. Etymol. M. p. 664. (602. s. ed. Lips.) ubi hic versus legitur in περισπέντῃ. Excidit ibi τι ante π. Ἀρσινόη. Schweigh. V. 9. θαλάμας. De piscium cubili interpretatur Fiorillo l. c. p. 124. comparans Od. s. 432. Adde Oppian. Hal. I. 139. 264. 445. De ipso halcyonis nido accipiebat Göttingius. V. 10. τίπτει τ' αἰνοτέρης ὤσον ἀλκυνόης. Vulg. τίκτεται νοτερῆς ὤσον ἀλκυνόος. Br. c. Bentl. quod adoptavi, servata tamen lectione Ἀλκυνόης.

Nr. 46. *Ejusdem.* Ex Strabon. L. XIV. p. 638. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 250. Sext. Empir. adv. Gramm. I. 2. p. 225. Br. I. 469. nr. 34. An. I. 2. p. 286. De poëmate in Oechaliae expugnationem agitur. V. 1. κρεωφύλον πόνος. Sext. probante Bentejo. Τοῦ Σαμίου πόνος. Strab. et ex eo Eustath. fortasse ne in ipso epigrammatis initio metrum violaretur. In ultimo tamen versu omnes consentiunt in γράμμα Κρεωφύλῳ. — θεῖον αἰοιδόν. Sext. Ὀμηρον. reliqui. — Partem vers. 3^{mi} laudat Etym. M. in γράμμα. p. 210. (218. ed. Lips.) Cf. Valkenar. ad Ammon. p. 57. s. — Nr. 47. *Cratelis Thebani.* Ex Juliani Imp. Or. VI. p. 193. D. VII. p. 215. B. C. Br. I. 187. nr. 6. An. I. 1. p. 382. V. 3. χόρτον αἰεῖ σ' οὐν. Julian. l. pr. ἐμῇ συνεχῇ. loco sec. In versus exitu: ἢ τέ μοι αἰεῖ Χωρὶς δουλ. l. loco pr. καὶ δότ' χωρὶς Δουλοσύνης ἢ δὴ λιτόν.

Nr. 48. *Leonidae Tarentini.* Ex Stob. Flor. Tit. CXIX. p. 600. Gesn. p. 493. Grot. Br. I. 236. nr. 63. An. I. 2. p. 118. V. 3. οὐδενὸς πλίως πλάνης. Vulg. Scripsi, praetermissis conjecturis, quibus

ipse hunc locum olim vexavi, οὐδ' ἀνάπλεως, ex lenissima correctione Boissonadii ad Marini Vit. Procl. p. 82. V. 4. ἰθεῖα δὴ μάλιστα. Vulg. Particulam adversativam requiri recte existimans Wakefieldius, emendabat: ἰθεῖα δ' αὖ μ. Minore mutatione scripsi: ἰθεῖα δ' ἢ μάλιστα, i. e. ὡς μάλιστα. Sic ἢ ὅσῃ Xenophon Memor. II. 1. 9. ἢ τάχιστα. Id. Anab. VI. 5. 13. ἢ ἄριστον. Id. Cyrop. VII. 5. 82. ἀπλὴν οἶμον εἰς αἶδον φέρειν dixerat Aeschyl. in Telepho. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 221. — Nr. 49. Luciani. In Operibus Luciani T. III. p. 674. (T. X. p. 36. ed. Bip.) Br. II. 309. nr. 5. An. II. 2. p. 411. V. 1. ἔγραψ. Vulg. ἔγραφα. Br. c. Dorvill. ut in Palat. pag. 433. nr. 434. ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραφα. V. 3. διάκριτον. corr. Cuyet. et Menag. improbante Dorvillio et Toupio in Em. in Hesych. T. III. p. 477. Hesych. διακρίδόν· ἐν διακρίσει ἄριστον.

Nr. 50. Marcelli. Ex marmore a pluribus edito, a nemine autem accuratius quam a Viscontio (in Iscrizioni greche Triopee. Romae. 1794. fol.) Br. II. 300. sub nomine *Herodis Attici*. An. II. 2. p. 366. *Marcello*, cui proxima Inscriptio diserte tribuitur in ipso marmore, hanc quoque vindicavi, secutus judicium editoris doctissimi, quem vid. p. 73. sq. V. 2. ... ΛΑΙΚ. Marm. unde vulg. ἐλάει. Probabilius Viscont. ὀράει. De ὀράει cogitabat Casaubonus, probante Valkenario ad Callim. Eleg. p. 183. Archiloch. in Eclog. Stobaei T. I. pag. 122. οὐ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀρεῖς λειωγὰ καθέμιστα. V. 3. ἑκατοντοπύλοιο. Marmor. ut πεντηκοντόγυιον. Homer. 'Ιλ. IX. 575. Vulgo ἑκατονταπύλοιο. V. 4. πειονά et τειμησατε. Marm. qua orthographia nihil in marmoribus frequentius. μεικρόν et γίνεται legitur in Marmore ap. Pocock. Inscr. an. Cap. I. ubi scribendum videtur: Αἶδον προθύμως ὃ παρέχεις, ἢ μὴ δίδου· παρὰ γὰρ τὸ μικρόν γίνεται πλήρης χάρις. V. 6. ἐν ἀθανάτοις ἀλεγθόν. Marm. ἐν ἀθανάτοις ἀλεγθόν. Salm. quem Br. sequi maluit, quam suum ipsius acumen, quo veram lectionem bene investigaverat. Pindar. Ol. II. 142. Πηλεὶς τε καὶ Κάδμος ἐν τούτοις ἀλέγονται. ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται ἐν τοῖς εὐσεβίαι. Schol. — V. 7. ὡς οὔτε. Marm. ὡς δ' ὅτε. corr. Visc. V. 15. ἐπὶ οἱ. Marm. ἐπεὶ οἱ Visc. ex correctione, quam metrum respuit. Vid. Hermann. ad Orph. pag. 782. V. 18. ἀτρεῖς. Marm. ἀτρεῖς. Br. c. Salm. quod servandum putavi. Sensus esse debet, non contemnendas esse poenas Parcarum, sed valde timendas. Comparant Euphorion. ap. Hermog. p. 135. καὶ ἀτρεῖα δῆμον Ἀθηναίων.

V. 19. *αναθηη*. Marm. *ἀναθηήη*. Salm. Br. Visc. V. 23. *γενάλαα*. Marm. unde *ἦέν* fecit Visc. quam formam particulæ disjunctivæ exemplis vellem probasset vir doctissimus. Salmasius *ἦ έν ἄλσαα* pro *ἐς ἄλσαα* dictum existimabat; ut *δεῦτ' έν χορόν*, in Dithyrambo Pindar. ap. Dionys. Halic. T. V. p. 152. 4. p. 155. 12. ed. R. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 355. ed. Lips. Boekh. Not. crit. ad Pind. Pyth. II. 1. p. 442. Quum tamen haec praepositionum enallage aeolicae et doricae dialecto propria fuisse videatur, suspicatus sum, Marcellum scripsisse, *ἦ ἀν' ἄλσαα δένδρων*. (sic lege c. Marmore pro *δένδρων*.) V. 25. *PHΞEIE*. Hanc lectionem qui tuentur, *δμωῇ μακέλλα* corrigunt. Lenior mihi videtur emendatio Casauboni, *πήξεις*, praesertim quum lapidarius graecae litterae *Π* latinam *P* substituere potuerit; ut infra nr. 51. v. 33. in *KHPTX* latinum *X* graeco *Ξ* substituit. De hac litterarum utriusque linguae in Marmoribus aut permutatione, aut similitudine, vid. Mazoch. ad Tabul. Heracl. p. 121. V. 28. *εργενος*. Marm. *ἔργονος*. Visc. *ἔγγονος*. Alii. V. 29. *εστωρ*. Marm. *ῖστωρ*. Br. praecedente Salmasio. Adoptavit etiam Visc. V. 30. *τε εριχθονιον*. Marm. quam lectionem egregie explicavit Visc. Cf. Heyn. ad Apollodor. p. 822. sq. Hiatum non ferens Hermann. ad Orph. p. 738. corrigit: *καί γάρ 'Αθηναίη οἱ 'Εριχθ*. Mihi verisimilius videbatur: *καί γάρ 'Αθηναίη περ 'Ερ*. quod ob sequens *ερ* facile a lapidario depravari potuit. Habet autem *περ* h. l. vim confirmandi, ut in multis Homeri locis. At vide an necessaria sit mutatio. Gerhardius certe in Lectt. Apollon. p. 179. hiatum h. l. excusabilem arbitratur. V. 31. *ενκατεθηκε*. Marm. V. 32. *επιπαισεται αυτοις*. Marm. *αὐτῶν*. Vulg. unde *ἐπιπαισεται αὐτῶν* Salm. et Br. Color in his fere, ut in Orphei Argon. 350. "*Ὅς δέ κε συνθεσείης δηλήσεται, οὐκ ἀλεγίζων, Ὀρκον ὑπερβαίη, τούτου δ' ἐπιμάρτυρες ἔστων 'Ιθύντειρα Δίκη καὶ 'Εριννύες αἰνοδότειραι*. quae sic distincta mihi quidem mutatione egere non videntur. Certe *τούτου* δὲ sincera; particulā δὲ peculiari cum vi in apodosi positā. V. 37. *νειον*. Marm. *νηόν* dedi ex emendatione Eichstaedtii. *Templum Cereris* dirnisse Triopas dicitur ap. Hygin. Fab. Astron. XIV. Diodor. Sicul. V. 61. p. 379. *ἐνταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητρος ἐκκόπαντα, τῇ μὲν ἔλῃ καταχερήσασθαι πρὸς βασιλείων κατασκευήν*. EI scriptum pro *H*, ut supra v. 18. Notanda brevis syllaba ante *νηόν* producta. Sic ap. Dionys. Perieg. 1090. *ἐπὶ νότον*. Quint. Smyrn. III. 218. *ἀπὸ νέκνους*. et alibi. V. 38. *ΑΑ-ÇΑÇΑΙ*. Marm. quod variis conjecturis locum dedit. *ἀλλασθαι*. Salm.

Br. Visc. V. 59. *μητοι εκ.* Marm. *μή τις.* Visc. Mutatio non necessaria. *επιτροπειος.* Marm. *ἐπι τριόπειος,* omnes editt. *Ἐρινός.* Marm. Visc. qui hanc scripturam tuetur. Vid. not. ad Palat. p. 234. nr. 188, v. 5.

Nr. 51. *Ejusdem.* Br. II. 302. An. II. 2. p. 383. V. 1. *θυβριαδες.* Marm. *θυμβριαδες.* Vulg. Illud tuetur Visc. qui in Schol. ad Dionys. Perieg. 352. *θύβρις* legi monet in Codd. *Thybris* ap. Latinos quoque reperitur saepissime. V. 2. *ἄμφι.* Visc. quod olim non recte probavi. *θυοσκοα.* Marm. et editt. *θυοσκόοι* malebat Salm. probante Hermannō ad Orph. p. 738. et Spitznero de Versu gr. heroico p. 153. *Μαινάδες θυοσκόοι* sunt ap. Euripid. Bacch. 224. V. 5. *ουρανιωνα.* Marm. ultima littera detrita. V. 9. *ενθασιλευει.* Marm. V. 13. *ἀμύμονος.* Visc. c. Marm. *ἀμύμονας.* vulgo. V. 14. *ἀνηρείψαντο.* Hoc verbum restitue Maximo π. *καταρχ.* 418. de Orithya: *ὀππότε μιν χορὸν ἀγνὸν ἐπ' Ἰλισσοῖο* (*Ἰλλισσοιο* vulg.) *ῥοῇσιν Ἰσταμίνην βορέης ἀνερείψατο* (*ἀνεράψατο* vulg.), *τῆλε δὲ γαίης Ἀθιδὸς ἐν νεφέεσσι μεταχρόνιον* (*μεταχρόνιον* vulg.) *φορέισκεν.* Quae ducta ex Apoll. Rh. I. 214. s. [Cf. Dionys. Perieg. 424. V. 16. *ἀπύστω* arcte cohaeret cum sequentibus, *ignorantes, qualem ipsis matrem fati crudelitas eripuerit.* V. 17. Scr. *ἐμαρψε,* ut est in Marm. V. 20. *μητιν ἰοικώς* Visc. c. Marm. *ὁμοιος.* Br. c. Salm. ex vitioso apogr. V. 25. *ἦμος ὕτ'.* De harum particularum conjunctione cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. De *τῆμος ὕτε* dixi supra p. 420. — V. 27. Hunc versum, qui mutilus est in Marmore, *CEA . . . CKTKAO . . .* sic, ut dedimus, feliciter explevit Salmas. *σεληναίης κύκλος αἴγλης.* Pro ultima voce *αὐγῆς* malebat Visc. Utrumque habet, quo se commendet. Vid. Schaefer. Meletem. p. 33. V. 28. *ΠΟ . . . BNEPPA-ΨANTO.* Marm. *ποτ' ἐνεῖράψαντο.* Visc. *παρενεῖράψαντο.* Vulg. V. 29. Prius hemistichium deletum in Marmore praeter syllabam *CON . . .* Tum *HI'ENEΞΣΣΙ ΓΕΡΡΑΑ.* unde Br. c. Salm. *σύμβολον Ἀυσονίοισιν ἐγγενέεσσι γεραίων.* Visconti autem: *νιάσιν Ἀυσονίων εὐγγενέεσσι γεραῖα.* in qua lectione postremum vocabulum auctoritate caret. Etiam initio versus aliud quid lectum fuisse, probabile ex *ὀνόσσεται,* qui conjunctivus non habet, unde pendent. Suspicebam: *ὃς δὲ καὶ καὶ Ἀυσονίοις εὐγγενέεσσι γεραστός* *Ὁδ' μιν ὀνόσσεται.* *Hic autem circulus* (haec lunula calceo assuta), *Romanorum nobilium decus et ornamentum, non contemserit illum, quamvis Atticum.* Forma *γεραστός* est ap. Etym. M. p. 206. ed. Lips. V. 30. *ΟΤΜΙΝΟ . .*

OCCHTAI. Marm. οὐ μιν ὀνόσονται. Visc. ὡς μιν ἐκόςμηνεν. Vulg. V. 51. ΤΕΡΑC. Marm. γέρας omnes editt. praeter Spon. V. 35. πρωτόθρονες ἔδραι. Haec verba inter alia metaplasmi exempla excitat G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 443. ed. Lips. ubi Schaeferus exquisita addidit. V. 36. 37. distinctionem mutavi ad mentem Viscontii, Vulgo enim maiore distinctione post φωνήν positā sensus vehementer turbabatur. Praeterea pro οὐτ' ἔτι, quod in omnibus editt. legitur, dedi οὔτε τι ad mentem Schaeferi in not. mst. Saepissime apud epicōs οὔτε . . οὔτε τι, aut αὐτε τι . . οὔτε se excipiunt. V. 40. Ἐριχθονίδαο. Visc. c. Marm. Ἐριχθονίδεω· ᾧ δὴ φίλον. Br. CΤΑΙΦΙΛΑΟΝ. Marm. ΟΤΑΙΦΙΛΑΟΝ. Spon. et alii. Σὺ δ', εἰ φίλον. Visc. qui, composito post φίλον posito, sequentes infinitivos pro imperativis accepit. V. 41. θῦσαι· θνέων ἀτάρ. Interpunctione mutata θνέων cum θῦσαι jungendum censet Gerhard. Leott. Apollon. pag. 153. Vers. 42. ΞΙ ΔΕ ΤΟΙ ΕΥCEBEECCI. Marmor. εἰ δέ τι εὐσ. Visc. εἶδεταί. Br. cum Salm. Scripsi, interpunctione totius loci mutata, ἔρδ', ἐπαι εὐσεβείε ἐστι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν. Sic omnia optime cohaerent, nec est, in quo lector haereat: *tu autem, si sacra facere libet (nam si quis nolit, nulla ad hoc officium necessitate adigitur) facito: nuptiarum quoque curam gerere pium est.* Mutationes autem, quas admisi, sunt lenissimae, nec ulla est, cuius non plurima in marmoribus exempla occurrant. Aliter tamen doctissimus Orellius, qui in Append. ad Iacogr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. corrigendum existimat: εἰπέ τοι εὐσεβέεσσι, εἴης pro εἴους est ap. Homer. Ἴλ. σ. 520. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 538. Haec correctio lenitate mutationis nostram antecellit; sed ea admissa, oratio, pro meo quidem sensu, minus bene vincta est. V. 43. μεγγαρ. Marm. V. 44. Iterum οὔτε τι scripsi cum Schaefero pro οὐτ' ἔτι. V. 46. μὲν οἱ σῆμα δέ οἱ corr. Hermann. ad Orph. p. 782. Corruptam esse lectionem dubitare licet in tanta locorum copia, ubi μὲν ante οἱ corripitur. Vid. not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. V. 49. ἵνα οἱ πάρος. ex Marmore eliciuit Visc. Idem dederat Sponius. ναοῦ πάρος. Br. c. Salm. V. 50. χορὸν ἡμετέων. Achill. Tat. I. 15. p. 37. καταστείγος ὑπὸ χορῶ κίωνων. Id. VIII. 6. p. 322. καὶ κατὰ λόγον οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλᾶμων χορὸς. Eustath. de Amor. Ism. L. III. p. 96. χορὸς ὀδόντων λευκός. Apud Coluthum v. 122. καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας, ut pro φρυγῶν εἰσας legit Bekkerus. — ἐλαιήεντες ἄρονται. ut ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον ap. Homer. Ἴλ. β. 561. Vid. Stephan. Byz. in Ἐπίδαυρος.

Nicand. Alexiph. v. 590. πετρήεντος ὑπὸ ῥύχθοισι θυλάσσης. Orph. Argon. v. 261. ἕληεντι κολώνῃ. V. 55. παλαιήσιν. Marm. παλαιῆσι. Br. V. 59. αὐτητ. Marm. Saepe sic I a lapidariis perperam insertum. αὐτῇ τ'. Spon. Visc. αὐτῇ γ'. Br. c. Salm.

Nr. 52. *Michaelis Pselli*. Ex DuCang. Additam. ad CP. Christ. ad calcem Zonarae p. 151. Br. III. 127. An. III. 1. p. 246. V. 4. εἰ παρέλθῃς. ap. DuCang. ἣν παρέλθῃς. Br. in textu; in Lectionibus εἰ παρέλθοις. Neutrum necessarium. Vid. ad Palatin. p. 122. nr. 227. v. 7. — Nr. 53. *Mnasalcae*. Ex Athen. L. V. p. 163. A. Eustath. ad 'Il. β. p. 261. Br. I. 193. nr. 14. An. I. 1. p. 407. Habetur etiam in Append. Plan. p. 524. St. — Nr. 54. *Nicaeneti*. Ap. Athen. L. XV. p. 673. B. Append. Plan. p. 523. Br. I. 416. nr. 3. An. I. 2. p. 230. V. 1. ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης. Vulg. ἀλλὰ παρ' ἥρῃ. Cod. Venet. unde παρ' ἥρῃς, ἱερῷ sc., dedit Schweigh. A membran. lectioni non recedo. παρ' ἥρῃ δαίνυσθαι est in templo vel luco Junonis epulari; ut Callimach. Fr. LXXXII. κοῦχ ὧδ' Ἀρίων τῷπῆσαντι παρ Διὶ ἔδυσεν Ἀρκὰς ἵππος. Ibid. Fr. CIII. τοῦδε παρ' Αἰγίῳσι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα. V. 3. ὑπὸ πλευροῖσι. Cod. Venetus. πλευρῇσι. Vulg. V. 4. προμόλου. Vulg. προμάλου. Cod. Ven. V. 7. εὐκλεῦ Schweigh. ex Cod. Ven. quod cum metro conciliari non potest. Bene habet εὐκλέα, quod in omnibus est editt. Palat. p. 251. nr. 301. εὐκλέας αἶα κίκενθε. p. 254. nr. 331. χορὸν εὐκλέα παιδων. p. 362. nr. 26. Τελεσίλλαν ἀγκλέα. Pindar. Ol. VI. 128. ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. Pyth. VIII. 81. πανδόκον ναὸν εὐκλέα. Musaeus v. 85. σὺ δ' ὡς ἶδες εὐκλέα κοῦρην. Homer. 'Il. β. 114. καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰεῖσθαι. 'Il. ι. 22. Eustath. ad 'Il. p. 141. 41. συγκέκοπται δὲ τὸ δυσκλέα ἐκ τοῦ δυσκλέα.

Nr. 55. *Nicomedis*. Hoc epigr. cum sequente primus edidit Falconer, Inscr. Athl. Rom. 1668. tum multi alii. Br. II. 384. nr. 9. 10. 11. An. II. 3. p. 131. Titulus in marmore: τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης ὁ ἰατρός. — Nr. 56. *Ejusdem* cum titulo: τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός. V. 2. ἀκρεσκόμῃ esse videtur in Marmore. ἀκρεσκόμῃ. Br. c. Salvinio. V. 7. ὀλίγη. Marm. — Nr. 57. ἄλλο. Hoc epitaphium in Nicomeden medicum edidit Gorius in Thes. T. III. p. 127. Br. II. 384. An. II. 3. p. 133. quod quamvis Nicomedis non sit, praecedentibus tamen cum Br. subjungere non dubitavi,

Nr. 58. Pantolei. Ex Stobaei Flor. T. VII. p. 91. Gesn. p. 50, Grot. Legitur in ultima pag. Anthol. Stephan. Br. II. 404. An. II. 3. p. 193. V. 3. *ἔπεμπες*. Vulg. et ap. Br. qui in Lectt. *ἔπεμψας* corrigit. *ἔπεμψας*, ed. Grot. Nihil mutavi. Imperfectum apud poëtas pro aoristo interdum poni, monuit Hermann. de Emend. rat. gr. Cr. p. 243. Huschk. Comm. de Orph. p. 19. s. V. 6. omisus ap. Steph. ubi γ. 7. *δένδρεον ὥς* habetur. *ὑπὸ εἴζαις*. ἐπὶ corrigebat Schaefer. in not. mst. V. 8. *ἔρχεται*. Stob. *νείσεται*. Steph. V. 9. *κυβερνήτα*. Rectius scribes *κυβερνήτα*, quum ultima producatur. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. *νέκυος προφύγ*. Stob. *νέκυος δὲ φύγωμεν*. Steph.

Nr. 59. Parrhasii. Ex Athen. L. XII. p. 543. C. Br. II. 60, nr. 1. An. II. 1, p. 184. V. 1. *ἀρετὴν τς*. Vulgo; etiam ap. Athen. L. XV. p. 684. B. Sensus requirebat particulam adversativam. Facit huc Themist. Or. XIX. p. 226. D. ubi oraculum Delphicum: *ἐπελ οὐδὲ Κροῖσον*, ait, *Ἀνδὸν ἐν μεγάλῳ ἐποιήσασθην . . . ἀλλὰ τροφῆς ἦν καὶ οὐκ ἀρετῆς ὁ πόδαβρος ἐκωννμία*. — τόδ' et τάδ' ap. Athen. *ἔγραψεν*. Cod. Venet. *ἔγραψε*. Br. V. 2. *ὃς ἀνέφους*. Cod. Venet. Metri fulciendi causa γ' interposuerunt. Scripsi: *ὅς νιν ἔφους*. probante Schweighäusero. V. 4. *πρῶτα φέροντα*. Vid. ad pag. 541. nr. 111. v. 2. p. 559. nr. 376. v. 11. Supra in epigr. Astydamantis nr. 17. — *Nr. 60. Ejusdem.* Athen. L. XII. p. 543. F. Br. II. 60, nr. 3. An. II. 1. p. 186. Cf. Plin. Hist. Nat. XXXV. 36. 5. — *Nr. 61. Ejusdem.* Ex Athen. L. XII. p. 543. E. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. Cf. Aristidis Oratt. p. 386, V. 1. *ζωγράφου τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τουτονὶ ἁπιστα κλύουσι λέγω τάδε*. Aristid. *ἐν τούτοις καὶ ἅπιστα κλύουσι λέγω*. Cod. Venet. Athenaei; unde Schweigh. corrigendum esse vidit: *εἰ καὶ ἅπιστα κλύουσι λέγω τάδε*. quod mihi verius videtur Brunkiano: *οὐχὶ κλύουσιν ἅπιστα λέγω*. Fiorill. Obsa. in Athen. p. 93. tentabat: *καὶ γὰρ ἅπιστα κλύουσι λ. τ.* In nostra lectione est *ἀναιταπόδοτον*, quod non caret vi, si subaudias, *ὅμως λέξω*.

Nr. 62. Pindari. Br. II. 523. Edit. Lips. I. p. 81. An. I. 1, p. 277. Ex Aristotelis Libro de Rep. Orchomeniorum excitatur in Proverb. Cod. Vat. Cent. IV. 3. p. 315. Suid. in τὸ *Ῥοιόδειον γῆρας*. T. III. p. 483. ubi *τάφων* habetur in Cod. Lugdun. Tzetz. ad Hesiod. p. 3. In his omnibus γ. 1. legitur *μέτρον ἔχων*, quod Br. in *μέτρα χέων* mutavit cum Graevio. Vulgatam tuetur vers. Tabul. Isiac. *μάθε τάξιν Ὀμήρου, Ὅρα δαίς πάσης μέτρον ἔχης σοφίης*. Solon Fr. V.

51. ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσείων πάρα δῶρα διδάχθη, Ἰμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος. Pro ἀνθρώποις suspicabar olim legendum ἀμβροσίης, quod ut non ineptum, ita non necessarium. — Nr. 63. Platonis. Br. I. 171. nr. 11. An. I. 1. p. 347. ex Thomae Mag. Vit. Arist. p. XIV. In Vit. Platonis Olympiodori ad calcem Diogen. Laërt. legitur: *τᾶπερ οὐ τι πεσεῖται Ζηλοῦσαι*. In Vita Platonis, quae ex Cod. Vindob. edita est in Bibl. Litter. et Art. V. p. 11. totum hoc distichon sic exhibetur: *Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὐρεῖν, Διζόμεναι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους*. ubi Heerenius tentabat: *ὅπερ ἤθελον ἄρδειν*.

Nr. 64. Posidippi, Br. II. 51. nr. 20. An. II. 1. p. 155. ex Athen. L. XIII. p. 596. C. V. 1. *Δωρίκα*. Vulg. *Δωρίχα*. Cod. Venet. ut est ap. Strabon. L. XVII. p. 808. B. T. VI. p. 566. — *ὅστέα μὲν εἴ ἀπάλαι κομήσατο*. Vulg. *κοιμήσατο*. Cod. Venet. *σά πάλαι κομήσατο δεσμός*. Br. c. Casaub. et Toupio. *Δ. ὅστέα μὲν σά πάλαι κοιμήσατο, δεσμὸν X. Schweigh.* Sed forma τὸ δεσμὸν certa auctoritate caret. Vid. Passov. de Lexic. Gr. p. 71. s. In ultimis vocibus olim *ἐβήσατο* latero suspicabar, quod Graefius amplexus corripiebat in not. mst. *Δ. ὅστέα μὲν σὺ πάλαι, καὶ ἐβήσατο δεσμὰ X.* Mihi nunc lenissimum videtur, nec poeta indignum: *Δωρίχα, ὅστέα μὲν σά πάλαι κόνις, οἱ τ' ἀπόδεσμοι Χαίτης*. In his certe κόνις et ob sensum, et ob litterarum similitudinem, ob rhythmum denique bucolicum commendabile. ἀπόδεσμος de fascia est ap. Lucian. Dial. Meretr. XII. p. 251. T. VIII. ed. Bip. ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῇ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. Aristoph. in Thesmoph. alter. ap. Polluc. VII. 66. *τὴν πτέρυγα παραλύσασάν τοῦ χιτωνίου, καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνὶ τῇ τειθίδια. στήθόδεσμον* interpretatur Pollux. „ἀπόδεσμος. fascia quaedam circa caput mulierum.“ Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 963. H. De fascia crinali ἀνάδεσμος usurpavit Meleager in Planud. nr. 134. *λῦε κόμας ἀνάδεσμον*. Cf. Eurip. Med. v. 974. V. 2. Scr. *ἐκπνοος* cum Codd. Athen. Lexicis addendum hoc compositum. V. 3. *ἢ ποτε*. Vulg. *ἢ ποτε*. Br. c. Toupio. Nihil novandum. V. 4. *σύνχρους*. σίνθρους suspicabatur Graefius. Vulgatam accipio pro *συνχωρῶντιζονσα*. V. 5. *σαπφῶι, αἱ δὲ μένουσι*. Vulg. *Σαπφῶς αἱ δὲ μ.* Casaub. *Σαπφῶι δὲ μὲν*. Br. c. Toupio, non improbante, ut videtur, Valckenario ad Callim. Eleg. p. 3. ubi *Σαπφῆαι* excusum. Haec orthographia et mihi olim videbatur vera, et Schweighäusero; aliter statuit vir doctissimus ad Apoll. Rhod. T. II. p. 335. Graefius in not. mst. tentabat: *Σαπφοῖ,*

αἰεὶ δὲ μὲν. verissime judicans, hac correctione elegantem existere antithesin inter Δωρίχα et Σαπφοῖ, et v. 7mo emendandi necessitatem praecidi. Inprimis autem hoc placet, quod sic verba, οὖνομα σὸν μακαριστόν, ad poëtriam referuntur, non, ut in vulgata, ad Doricham. Hanc igitur viri doctissimi sententiam amplexus, scripsi, una littera inserta: Σαπφῷ, σὰν δὲ μένουσι. . post σελίδες autem distinctionem sustuli. Nominativus locum vocativi tenet, ut alibi saepissime. Vid. ad Palat. p. 174. nr. 191. p. 578. nr. 64. Caeterum incidit in eandem lectionem Toupius Em. in Suid. et Hesych. T. II. p. 584. not. priorem tamen correctionem suam praeferens. — V. 8. ἔστ' ἂν εἴη Ν. ν. ἔφαλος γεγάνη. Vulg. et in Codd. ἔστ' ἂν ἐπὶ Νείλου ναῦς ἔφ. γεγόνη. Br. c. Casaubono et Toupio, metro vacillante; quamvis syllabae brevis productionem ante ᾱ defendas exemplis, quae conguessimus ad nr. 50. v. 37. Sed recte mihi emendasse videor: ἔστ' ἂν ἔκη Νείλου ναῦς ἔφαλος τεγάνη. Ut hoc loco γεγάνη ortum ex τεγάνη, sic in Palat. p. 320. nr. 714. στεγανώδεος scribitur, pro τεγαυώδεος. Νείλου τεγάνη autem littus Aegypti designant, ἀλλόμενον ὃν καὶ ταπεινόν, ἔχον δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινα, secundum Strabon. L. XVII. p. 792. T. VI. p. 495.

Nr. 65. *Ejusdem*. Br. II. 49. nr. 15. An. II. 1. p. 147. ex Athen. L. X. p. 412. E. Integrum esse epigr. dubitabat Heynius. V. 1. καὶ περ συνθετοίης. Vulg. καὶ περὶ συνθ. Br. c. Casaub. ἐκ περισυνθετοίης corrigit Coray ad Plutarch. Vit. T. II. p. 361. quod compositum alibi non occurrit. V. 3. εἵνεκεν. codd. et editt. οὔνεκεν sensu postulante Br. c. Casaubono. — Nr. 66. *Ejusdem*. Br. II. 528. Edit. Lips. II. p. 50. nr. 15*. An. II. 1. p. 148. ex Tzetzae Chil. VII. 662. p. 133. unde emendatum in Is. Vossii Opp. T. IV. de Histor. Gr. p. 187. V. 2. κεφαλῇ. Tz. V. 3. λευκά. Idem. λευκά vim adverbii habet, ut ap. Hesiod. Scut. v. 149. ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκά θεόντων. V. 4. post ἐγλύφετο Br. plene distinxit, et iterum post ὀραῖται, nulla post ὁμοιον distinctione posita. Verbis sic, ut fecimus, distinctis sensus expeditior. V. 7. εἰ καὶ. Tzetz. ἦ καὶ. Br. c. Vossio.

Nr. 67. *Ejusdem*. Br. II. 51. nr. 21. An. II. 1. p. 158. Ex Athen. L. VII. p. 318. D. Append. Plan. p. 520. St. V. 1. ἐν ποταμῷ. Vulgo. Non dubito, Posidippum scripsisse ἐν πόντῳ. Templum Arsinoës ad maris littus jacebat. Vid. Strabon. L. XVII. p. 1152. B. Sic πάντες in πόντον depravatum in Palat. p. 417. nr. 362. v. 15.

Ap. Philostr. Jun. Imagg. XI. p. 881. edebatur anto Olearium: ἡδὲ ἐκπαίονσα τῷ ποταμῷ ναῦς ὑπὸ πολλῶ τῷ ῥοδίῳ τῆς εἰρεσίας. Illo ἐκπαίονσα τῷ ποταμῷ dedit. Scribendum potius: εἰσπαίονσα τῷ πόντῳ. i. e. εἰς τὸν πόντον. De verbis ἐκπαίειν, εἰσπαίειν et ἐπεισπαίειν vid. Intrpp. ad Gregor. Cor. p. 403. s. Ap. Achill. Tat. IV. 18. p. 184. τὸν τρόπον τοῦ πότου. Ed. princ. et Cod. Monac. τοῦ ποταμοῦ. V. 3. Ζεφυρηίδος ἀκτῆς. Ζεφυρετιδος ἀκτῆς corr. Valken. ad Callim. Eleg. Fragm. p. 165. Steph. Byz. in Ζεφύριον. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρετίς. Catull. Eleg. ad Ortal. v. 57. *Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat, Grata Canoptis in loca littoribus.*

Nr. 68. *Ejusdem.* Br. II. 50. nr. 17. An. II. 1. p. 151. ex Athen. L. X. p. 414. D. E. V. 1. βορόν. recte sic Cod. Epitomea. βόρον editt. et Br. Hesych. βορός, πολυφάγος, ἄπληστος. Cf. Poes. Oecon. Hipp. p. 78. V. 2. παννυχιήν. Vulg. παννυχίην. Br. πανδοχιήν. Salm. probabiliter. Sic in Plan. p. 213. nr. 31. v. 2. πανδοχίης. in marg. γρ. παννυχίδος. Sed quid est κορώνη πανδοχική? Scribendum suspicabar: οἷα κορώνην, Πανδοχικήν ἄτην, ῥωγὰς ἔχει κάπετος. Horat. I. Epist. XV. 31. *Maenius . . . perniciēs et tempestas barathrumque macelli, Quicquid quaesierat ventri donubat avaro.* — αὐτῇ ῥωγὰς. editt. vett. αὐτῇ. Casaub. V. 3. ἐν τρύχει. Cod. Venet. εὐτρύχει. editt. vett. ἀλλά ου. Schweigh. V. 4. καὶ χρεῖα εἰς τήνην. Vulg. καὶ χρεῖα ἐστῆλην. Cod. Venet. καὶ χρῆς στῆλην. Br. cum Salm. V. 5. εἰπόντες οἱ. Vulg. εἰ ποτέ σοι. Br. cum Salm. V. 7. ὁ τρέχει διαφθείρας. Vulg. ὀτριχίδι φθείρας. Cod. Venet. ἄθριξ, εὐφθειρος. Salm. ὠχρός, διφθείρας. Br. c. Toupio. Recepi διφθειρίας, quod a cod. lectione proxime abest. Varro de R. R. II. c. 11. p. 270. *cujus usum apud antiquos quoque Graecos fuisse apparet, quod in tragœdiis senes ab hac pelle διφθειρίας, et in comoediis, qui in opere rustico morantur.* Lucian. Tim. §. 8. T. I. p. 79. ed. Bip. δικελλίτης καὶ διφθειρίας. V. 8. ληναϊκὴν. Vulg. ληναϊκῶν. Br. cum Casanbono. ὑπὸ καλλιόπην. Vulg. ὑπὸ τὰν κάπετον. Casaub. ὑπόγαιον ὀπῆν. Salm. ὑπὸ κοῖλον ὀπῆν. Br. cum Toupio; in qua lectione generis offendit discrepantia. Quod in marg. posui, ὑπὸ κοιλάδ' ὀπῆν, nunc displicet. Apud Phocylidem enim π. νουθ. v. 161. ἡ θρυνὸς ὠγγίης κατὰ κοιλάδος, novissimum vocabulum non pro κοίλης videtur positum, sed verba sic jungi debent: κατὰ κοιλάδος (in cavo) θρυνός. Melius foret, ὑπὸ κοιλάδα γῆς. Sed doctius aliquid et argutius latere non dubito.

Nr. 69. *Procli*. Edidit Dorvill. ad Char. p. 385. in Sicul. p. 564. Br. II. 446. nr. 5. An. III. 3. p. 74. V. 1. *εὐαστήν*. Dorvill. *εὐάστην*. Br. Vid. ad Epigr. ex Plan. nr. 15. v. 2. V. 6. *χλαμίδα*. Cod. Dorv. *χλαμίδα* praetulit Dorv. Br. De permutatione hujus vocabuli cum *χλανίδα* dixi in *Animadverss.* T. I. 1. p. 21. et 24. — Nr. 70. *Ptolemaei*. Servatum in Vita Arati et saepius editum: Br. II. 66. nr. 1. An. II. 1. p. 195. Cf. Catalog. Poetar. T. III. 3. p. 944. V. 1. *κατ' αἶθρην*. i. e. *αἰθέρα*. Vid. not. ad Palat. p. 402. nr. 275. V. 3. *ἀποσοπίει δ' ἀφ'*. Fell. in Vita Arati, et Scalig. in Manil. Cf. Villois. Epist. Vinar. pag. 79. Vulgo: *οκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἔμαρτον*. In nostra lectione, quam cum Brunkio probavimus, interpunctio hiatus tolerabilem reddit. V. 4. *τὸ λεπτόλογον σκ.* "Αρχτος. Fell. et alii. *ἀλλὰ γε λεπτόλογος σκ.* "Αράτος. Ursin. in Coll. Virgilii p. 15. ed. Valk. In nostra lectione *τὸ λεπτόλογον* substantive accipiendum, pro *λεπτολογία*. — Nr. 71. *Pythae*. Br. II. 244. An. II. 2. p. 241. ex Athenaeo L. XI. p. 465. D. V. 1. in *Πυθία* penultima obmutescit. V. 4. *πασσάμενος*. Vulg. — Nr. 72. *Rhiani*. Br. II. 526. Ed. Lips. I. 482. nr. 11. An. I. 2. p. 327. ex Athen. L. XI. p. 499. D. V. 1. *κωνίτιδος*. Vulg. *κωνίτιδος*. Br. c. Toupio, qui comparat *ὄϊνον κωνίαν*, τὸν *πισσίτην*. Galen. in Lex. Hippocr. Cf. Foesius in Oecon. Hippocr. p. 224. V. 2. *ἀρχιν'*. Vulgo. "Αρχιν'. Br. "Αρχίνος est in ep. Callimachi in Palat. p. 206. nr. 351. V. 3. *λεπτοτέρης* . . *κρίας*. Vulgo. *λεπτότερον* . . *κρίας*. Br. c. Toupio. Inepte. Vulgatam de hoedi macilenti carne explicat Schweighäuserus. Etiam *tenellam carnem* explices licet. Recte autem ἡ *ἐριφος*, ut ἡ *χίματος*.

Nr. 73. *Simonidis*. Br. I. 132. nr. 36. An. I. 1. p. 225. ex Athen. L. XIII. p. 573. D. E. Plutarch. T. II. p. 871. B. Cf. Schol. Pindari Ol. XIII. 32. p. 146. V. 1. *ἐλλήνων*. vulg. ap. Athen. V. 4. autem *ἐλλάνων*. Doricum Plutarchus in utroque versu exhibet. *εὐθυμάχων πολιητῶν*. Athen. *ἰθυμάχων πολιητῶν*. Plut. *ἀγχιμάχων πολιτῶν*. Schol. Pind. *εὐθυμάχων* Pindarus ipso tuetur in Palat. p. 275. nr. 442. Pindar. Ol. VII. 27. V. 2. *ἔσταθιν εὐχεσθαι Κ. δαιμονία*. Athen. Recepi cum Br. lectionem Plutarchi. *ἔστασαν εὐχόμεναι Κ. δαιμονία*. Schol. Pind. *δαιμονιαί* et *δαιμονία* in Codd., ubi jota non suscribi, sed adscribi solet, nihil discrepant. Deae hoc epitheton recte tribui non videtur, puellis rectissime. V. 3. *ἐμήσατο*. Athen. *ἐμήδετο*. Plut. *ἐβούλετο*. Schol. Pind. V. 4. *πέρσαις*. Athen.

Μήδοις. reliqui. *προδόμεν*. Ath. Plut. *δόμενα*. Schol. Pind. — *Nr. 74. Ejusdem*. Br. I. 135. nr. 53. An. I. 1. p. 233. ex Thucyd. VI. 59. *Simonidi* tribuitur ap. Aristot. Rhet. I. 9. 31. — *Nr. 75. Ejusdem*. Br. I. 141. nr. 80. An. I. 1. p. 255. Ex Diog. Laërt. IV. 45. p. 253. V. 1. *διηκύναι γάρ*. Vulg. *δ' ἄρ'*. Br. quod verum videtur. V. 2. *ἐπίσημ' Ἀρατος*. Vulg. Arato nihil cum Pariis, nec metrum hoc nomen patitur. *ἄκατος*. Br. Alii aliter. Nobis vera videtur emendatio Heynii: *τῶν ἐπίσημα τράγος*. In numis Pariis *capri* typus occurrit ap. Pelerin. Recueil. T. III. Pl. CVI. nr. 4. 5. 6. nec satis certa videtur sententia Sestini in Lettere T. I. p. 96. sqq. hos numos, cum ceteris, in quibus *ΠΑΡΙ* legitur, ad Parium in Mysia referentis. Cf. tamen Ekkel. Doctrin. Num. T. II. p. 459.

Nr. 76. Ejusdem. Br. I. 152. nr. 38. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. Tom. II. p. 869. C. V. 3. *ὑπὸ χεῖρα ῥύσατο βαρβαρικόν*. Vulg. ap. Plut. *βαρβαρικὴν* ex bonis codd. dedit Wyttenbach. nihil aliud in hoc loco novandum esse arbitratus. Br. dedit: *ἀπὸ χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν*. Mihi non displicet, quod nonnulli codd. offerunt: *ἔκστην δ' ἀπὸ χειρὸς φ. βαρβαρικῆς*. — *Nr. 77. Ejusdem*. Br. I. 142. nr. 87. An. I. 1. p. 257. Servatum in primis Palatarum membranarum foliis, quod me, quum Animadversiones scriberem, latebat. — *Nr. 78. Ejusdem*. Br. I. 151. nr. 27. An. I. 1. p. 218. ex Hephaest. Enchir. p. 40. — *Nr. 79. Ejusdem*. Br. I. 137. nr. 58. An. I. 1. p. 237. s. ex Schol. ad Hermog. p. 410. V. 1. *ἤρχε μὲν Ἀδ.* Schol. Herm. Br. *ἤρχεν Ἀδελμάντος μὲν*. Ursinus rectius. Simonides in Palat. p. 257. nr. 547. *οὗτος Ἀδελμάντων κείνων τάφος*. V. 2. *ἀντιοχίς φυλή*. Schol. *φυλή Ἀντιοχίς*. Ursin. V. 5. 6. laudat Plutarch. T. II. p. 785. A. Cf. Valer. Maxim. VIII. 7. 13. V. 6. *ὀγδωνονταέτη*. Plut.

Nr. 80. Ejusdem. Br. I. 158. nr. 65. An. I. 1. p. 242. s. Ex Polluc. V. 48. p. 501. Append. Plan. p. 512. St. V. 1. *ἥς αὖ καὶ φθιμένας λευκοστεατὴ ἐν τ.* Vulg. ap. Polluc. *ἡ σεῦ* plures; reliqua Salm. optime emendavit. V. 2. *ἄγρωσα λ.* Vulgo: *ἀγρῶσα*. alii. *ἀγρῶστα*. Br. Secutus sum Schneiderum recte emendantem: *ἀγρῶστα Ἀναίς*. Cf. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 274. V. 3. *τὰν δ' ἄρ.* Fortasse rectius legetur: *σὰν δ' ἀρετὰν*. — *Nr. 81. Ejusdem*. Br. I. 146. nr. 106. An. I. 1. p. 267. ex Athen. L. X. p. 456. C. V. 1. *πατὴρ τ' ἐρίφον*. et v. 2. *ἰρίσαντο*. Vulg. Utrumque emendatum ex Codd.

Veras lectiones jam exhibuit Steph. in App. Plan. p. 512. — Nr. 82. *Ejusdem.* Br. I. 137. nr. 56. An. I. 1. p. 235. s. ex Aristidis Oratt. Tom. III. p. 645. ed. Cant. p. 379. ed. Iebb. V. 1. *μνήμην.* Vulg. *μνήμη.* Br. c. Steph. in Append. p. 513. Lectionem Aristidis restitui. Homer. 'Ιλ. ζ. 101. οὐ τις οἱ δύνатаι μένος ἰσοφαρίζειν. Ib. ι. 390. ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι.

Nr. 83. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 104. An. I. 1. p. 265. ex Stobae. Flor. XCVI. p. 528. Append. Plan. p. 511. V. 5. *στέρνοις ἐγκατέθεντο.* Cf. Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 245. V. 7. *ἔχῃ* ex Stobaeo restituit Br. in Lectt. quum *ἔχει* dedisset in textu cum Stephano. Tyrtae. El. I. 27. *νέοισι δὲ πανί' ἐπέοικεν,* "Οφρ' ἐρατῆς ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ. ut praeclare. correxerunt Valcken. Diatr. p. 293. B. et Hermann. ad Viger. p. 934. V. 11. *νηπίοις ταύτῃ.* olim ap. Stobae. *νήπιοι οἷς ταύτῃ.* Steph. et alii. οὐδὲ ἴσασιν. in vett. editt. τ' jam Steph. inseruit. — Nr. 84. *Ejusdem.* Dedi in Paralipom. II. nr. 43. p. 798. ex Stobae. Ecl. Phys. I. 9. p. 230. — Nr. 85. *Ejusdem.* Br. I. 140. nr. 72. An. I. 1. p. 248. ex Pausan. VI. 9. p. 474. V. 2. *νίκη.* Vulg. *νικῶ* cum Amasaeo et Sylburg. probat Br. Vid. ad Palat. p. 608. nr. 5.

Nr. 86. *Ejusdem.* Br. I. 139. nr. 70. An. I. 1. p. 247. ex Hephaest. de Metris p. 64. 66. Iunioris est Simonidis. V. 1. *Ἰσθμία Πύθια* correxit Br. quia Elei ab Isthmicis ludis prohibiti fuisse dicuntur. Binas Aristodemum nostrum ex Pythicis victorias reportasse, narrat Pausan. VI. 3. 2. T. II. p. 135. ed. Fac. Hinc etiam *Θράσιδος* emendatum pro *Θρασύς.* Cf. Dorvill. Vann. crit. p. 204. — Nr. 87. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 105. An. I. 1. p. 266. ex Athen. L. III. 125. C. D. V. 1. *τῇν ῥά ποτ'.* Vulg. *τῇ ῥά ποτ'.* Br. c. Casaubon. Vulgatam tuetur Schweighäuser. Homer. 'Ιλ. ε. 315. *πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν.* i. e. *ἐπέτασεν καλύψασα.* 'Ιλ. χ. 313. *πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυπεν.* 'Ιλ. φ. 321. *τόσσην οἱ ἄσιν καθ' ὑπερθε καλύψω.* Vulgo plene distinguitur post *φρένας* et *ἐπιεσσαμένη.* Monente Schaefero orationem continuavi usque ad μέρος, verbis sic junctis: *ἔγχεϊτω τις ἐμοὶ μέρος καὶ τῆς, ἣν Βορέης ἐκάλυπεν κ. τ. λ.* V. 2. *ὥκός* ob Cod. auctoritatem servavi cum Schweigh. ὅξός Br. c. Valkenario, quam correctionem olim exemplis adstruximus. V. 3. *ἐκάμφθη.* Vulg. *ἐκρύφθη.* Br. Verius *ἐθάφθη* Porson. ad Euripid. Phoen. v. 986. V. 5. *ἐν τῇ.* Vulg. *ἐν τῇς.* Br.

ἐμοὶ καὶ τῆς. Codd. quos sequitur Schweigh. ἐμοὶ γ' αὐτῆς. Vulgo. — Nr. 88. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 107. An. I. 1. p. 268. ex Athen. X. p. 456. E. F. Append. Plan. p. 513. St.

Nr. 89. *Ejusdem.* Br. I. 133. nr. 39. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. T. II. p. 870. E. Simonidi vindicat Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. V. 1. ὦ ξένε, εὖ. Plut. Dio. ὦ ξεῖν', εὖ. Br. Sic Simonid. in Palat. p. 244. nr. 249. ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν. Nossis ibid. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τὺ γε πλεῖς. V. 2. νῦν δὲ ἀνάματος. Plut. νῦν δὲ μετ' Αἴαντος. Dio. νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος. Br. c. Valken. Vide an fuerit: νῦν δὲ κατ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς. i. e. κατέχει. V. 3. ἐνθάδε γοῖν. νῆας. Plut. ῥεῖα δὲ γοῖν. ναῦς. Dio. ubi Reiskius νῆας in textu posuit. V. 4. ἐλλάδα ῥυσάμεθα. Plut. ἐλλάδ' ἰδρυσάμεθα. Dio. Scripsi ῥυσάμεθα, qua correctione utraque lectio conciliatur. Noster in Palat. p. 244. nr. 250. Ἐλλάδα πᾶσαν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Nr. 90. *Sophoclis.* Br. I. 163. An. I. 1. p. 318. Ex Athen. L. XIII. p. 604. F. — Nr. 91. *Cornelii Syllae.* Br. in Lectt. p. 267. Edit. Lips. T. II. p. 66. An. II. 1. p. 198. Appian. de Bello Civ. I. c. 97. T. II. p. 158. ed. Schw. V. 2. ὡς εἶδον. Vulg. Recte Br. pronomen interposuit. V. 3. μαρναμένων. edit. vett. μαρναμένην ex Cod. Aug. cum Musgravio praetulit Schweigh. — Nr. 92. *Synesii.* Ex Synesii Operibus p. 311. ed. Petav. Br. II. 449. nr. 1. An. II. 3. p. 293. V. 1. ᾧ μέγα. Vulg. ὧ μέγα. Br. οὐ μέγα contextu postulante emendavit Schaefer. ad L. Bos p. 239. V. 3. ἐπετάσσατο. Vulg. ἐπετάξατο. ordinavit, ordine descripsit. Br. A vulgata recedere non sum ausus. Sensus est, sphaeram oculis esse propositam et explicatam, ita ut omnes ejus partes facile conspicerentur. Veteres quidem medio verbi πετάω aut πετάννυμι uti non solent; Synesium autem a veterum consuetudine recessisse non mirarer. V. 4. ὀμαλαῖς τέμει. Fortasse, ὀμαλαῖς ἔτεμει. nisi poeta ὁμοιοτέλετον vitare voluit. V. 7. δέξο. accipe, disce. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 239. qui etiam lectionem ζωφόρον tuetur, comparans ep. in Palat. p. 636. nr. 124. Adde Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 131. nr. 55. v. 19. σοὶ δὲ ζωφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης Ὡραὶς μέτρα φέρει. Ibid. p. 168. A. Μοίρας, ζωφόρους τε κύκλους καὶ μέτρα πορείης. Joann. Lydus de Mensib. c. 6. p. 7. παραλαμβανομένων, ὥς φασιν οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων (*mathematici*; ne cum editore aliquid excidisse putet.) ἀπὸ

τοῦ (τῶν Cod. Barb.) ὁρθογωνίου τριγώνου. αἱ γὰρ τοῦδε πλευραί. . . συμπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφύρου κύκλου.

Nr. 93. *Phalaecci*. Br. II. p. 525. Edit. Lips. I. p. 211. nr. 6. An. I. 2. p. 251. ex Athenaeo L. X. p. 440. D. E. V. 1. χρυσωτόν. προσσωτόν. Toupius, probante Br. in Lectt. quam correctionem in Animadversionibus illustravimus. Vulgatam fortasse de veste crocei coloris, cui aurum intextum, accipias. Rhetor. ad Herenn. IV. 47. *citharoedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea*. Ovid. Amor. I. El. VIII. 59. *pallam auream* Apollini tribuit. V. 2. τόνδε Διονύσῳ. Codd. τῷδε. Vulg. V. 4. οὔτις οἱ ἀνθρώπων. Quum τις ante οἱ corripi non possit, Hermannus corrigit ad Orpheum p. 785. οὔτις οἱ θνητῶν. — οὐδ' ἅμα πω. Vulg. οὐδαμὰ πω. Toup. quam formam Schweighäuserus reperiri negans, οὐδαμὰ scribi debuisse contendit. Nollem factum. Vid. Theocr. Eid. X. 8. 9. 10. Sophocl. Antig. v. 824. Sinonid. in Palat. p. 250. nr. 296. οὐδαμὰ πω κάλλιον. Similiter *μηδαμὰ*. ap. Leonid. Tar. in Palat. p. 311. nr. 660. *μηδαμὰ νεκτὸς τοῖς*. Cf. inprimis Br. ad Aeschyl. Pers. 429. p. 324.

Nr. 94. *Philiadae*. Br. III. 329. Ed. Lips. I. p. 80. An. I. 1. p. 273. ex Stephano Byz. in *Θέσπεια*. et Eustath. ad *Ίλ. β.* p. 201. 40. V. 1. ἄνδρες θ' οἱ ποτ'. Vulgo. τοὶ ποτ'. Br. — Nr. 95. *Philippi*. Br. I. p. 492. An. I. 2. p. 565. Ex Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. Comparandum epigr. Alcaci Messenii in Palat. p. 244. nr. 247. Hoc distichon quum ab antiquioribus Planud. editionibus abesset, receptum est in Wecheliam p. 291. ubi Schol. exhibet lectionem discrepantem: τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' Ἀλκαίῳ ἵσταται ἀντόματος.

Nr. 96. *Philisci*. Br. I. 184. Edit. Lips. I. p. 101. An. I. 1. p. 338. Cf. Addenda Tom. III. 2. p. 409. s. Ex Plutarch. Tom. II. p. 836. C. V. 1. ὃ Καλλίπης θύγατερ πολ. φροντίδι δείξεις Εἴ τι φρονεῖς. Vulg. εἰ δ' ἄγε Καλλιόπης θ. π. φρόντι correxit Wyttenbachius, verbo δείξεις relato ad proximum pentametrum, qui vulgo mutilus est. Veritatem lectionis φρόντι arguunt proxima, εἴ τι φρονεῖς. i. e. si nomine, quod geris, digna es. Initio versus lenior mihi videbatur correctio: νῦν ὃ Κ. V. 3. τὸν . . μεταρμυσθέντα. Vulgo: τῷ . . μεταρμυσθέντι. Salm. probante Wyttenbachio. V. 5. λυσίδαμνον. Vulg. Αἰολῆ ὕμνον. Salm. quod omnes amplexi sunt, praeter illustrem Plutarchi sospitatorem, qui in hoc epigrammate non de Lysia

oratore sed de Lyside philosopho agi existimans, scripsit, *τεκεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον*. quod ob hiatum, in hac certe sede apud epigrammaticarios non usitatum, vix admiserim. Adde quod auctor libelli de Oratoribus *Λυσίῳ* certe legit; quum ob haec verba totum hoc epigr. in Vita Lysiae excitaverit. V. 6: *δόντα καταφθίμενον*. Vulg. *δόντι*. Markland. *ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῶ, ἀθάνατον*. Wyttenb. cujus vestigia premeus scripsi: *δόντα κατὰ φθιμένων; καὶ στέφος ἀθάνατον*. *hymnum, qui ad inferos descendat; immortalī illum ornamento condecorans*, nisi malis minore etiam mutatione: *δόντα καταφθιμένῳ καὶ στέφος ἀθάνατον*. *καταφθίμενος* pro *φθίμενος* est supra nr. 3. v. 2. *hymnum, qui defuncto coronam porrigat*, quod praecones facere solent. Sic etiam v. 7. *ὅς* referendum ad *ἕμνον*. τὸ τ' emendat Wyttenbachius, quum vulgo *ποτ'* legatur. Idem *δείξαι* tuetur. *δείξει*. Br.

Nr. 97. *Chorili*. Leguntur hi versus ap. Strabon. L. XIV. p. 672. T. V. p. 693. Cf. Athen. L. VIII. p. 336. A. Br. I. p. 185. An. I. i. p. 375. V. 4 et 5: exhibuimus in Palat. p. 254. nr. 325. Plura de hoc epigrammate vid. ap. Olivet *Rémarques sur les Tusculanes de Cicer.* Tom. III. p. 372: sqq. V. 3. *Νίνου* priorē correpta. Vid. Meinek. in *Cur. crit.* in *Fr. Comic.* p. 53. s. V. 6. Strabonis lectionem dedimus. Apud Athen. l. c. sic habetur: *ἥδε σοφὴ βιότοιο πᾶσαινσεις· οὐδέ ποτ' αὐτῆς λήσονται, ἐκτίσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπειρὸν χρυσόν*. In Schol. ad Aristoph. *Av.* 1022: *παραίνσεις· οὐδέ ποτ' ἐσθλὴν κεκτίσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον*. Et sic Eudocia p. 372:

Ἀδέσποτα.

* Nr. 98. Ex Marmore edito in Capytii Opp. Tom. I. p. 165: Bibliothec. Litterar. et Art. T. II. p. 4. Exhibui in Paralip. II. nr. 1. p. 753. s. V. 3. *ἀεικέλιος* editum ex Marmore; quod V. D. in Bibl. Art. l. c. *τετρασπλλάβως* pronuntiari posse existimabat. Recepi *ἀεικέλιος*, quia est emendatio Seidleri in *Libro de Verss. dochm.* p. 404. — Nr. 99. Ap. Clement. Alex. Strom. V. 1. p. 652: 19. Br. Lectt. p. 311. Edit. Lips. IV. p. 166. An. III. 2. p. 9:

Nr. 100. Ex Sotione in *Mirabil.* p. 125. ed. Sylb. et ap. Vitruv. L. VIII. 3. Schneider. T. III. p. 123. Br. III. 190. nr. 198. An. III. 1. p. 404. sqq. Varias lectiones ex Cod. Frankequero Vitruvii exhibuit Frisemannus *Magaz. für Philologen.* II. 123: V. 1. *τὸ μεταμ-*

βρομόν. Vid. ad Palat. pag. 457. nr. 584. v. 11. — V. 5. νάμασι μῆτ' ἐπὶ λοντρά. Cod. Guelph. χρoτ. Br. c. Sotione. χρoα ap. Vitruv. quod Schneiderus servavit. V. 6. τερπνῆς. Vulg. θερμῆς. Br. ex conjectura, quam Vitruvii hospitor repetivit. V. 8. λονσάμενος. Vulg. αυσάμενος. Cod. Franequ. unde Heringa in Obs. crit. p. 144. corrigit λουάμενος, vel παυσάμενος. Vulgatam tuetur Schneiderus, quod verbo λονσάμενος alludatur ad nomen loci Λονσοί. At sic genitivus λίσσης cum καθαρμόν junctus habet, quod displiceat. Recepi correctionem Schaeferi ad Longum pag. 412. ἠνσάμενος. In proximis Schneiderus corrigendum existimat, στήσεν Πρ. ἀρτεμίας. Novissimam vocem in ἀργαλέης mutabat Br. At vulgata per prolepsin explicari potest. Vid. ad Palat. p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 9. ἔκοψεν. Vulg. ἔβαψεν dedi cum Schaefero. Saepe litterae π et β inter se permutantur. Ovid. Metam. L. XV. 325. *Amythaone natus Proetidas attonitas postquam per carmen et herbas Eripuit* (ἐρύυσσας) *furiis, purgamina mentis in illas Misit* (al. mersit, ἔβαψεν) *aquas*. Eudox. ap. Stephan. Byz. in Ἀζανία. ἔστι κρήνη τῆς Ἀζανίας, ἣ τοὺς γενναίμηνους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὁσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προειτίδας ἐκάθαιραν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. — εὐτ' ἂν ἀπ'. Vulg. Haec quoque ad Schaeferi mentem emendavi.

Nr. 101. Ex Pausan. L. X. 12. p. 827. Br. III. 252. nr. 479. An. III. 2. p. 140. V. 6. ἐκάτω. Paus. Ἐκάτω. Br. Post μοῖραν ἔχουσα dativus locum habere posse videbatur, quum dictum sit, ut κοινωνίαν ἔχουσα τῷ Ἐκάτω. Plato de Rep. V. p. 464. A. ἡ τῶν γυναικῶν τε καὶ παιδῶν κοινωνία τοῖς φίλαξιν. et paulo post: τοῦ μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῇ πόλει αἰτία ἡμῶν πέφανται ἡ κοινωνία τοῖς ἐπικούροις τῶν τε παιδῶν καὶ τῶν γυναικῶν. ubi vid. Astium p. 519. — Nr. 102. Ap. Zonar. Tom. II. p. 79. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. Tom. IV. p. 263. nr. 684^b. An. III. 2. p. 256. V. 3. καὶ ἡ δειξάσα. Vehementer frigent voculae καὶ ἡ. Fortasse legendum: καλῇ δειξάσα λοχείῃ. V. 9. ναὶ ναί. Iterata haec asseveratio in hoc verborum contextu locum non habet. Non poenitet coniecisse: εἰ καὶ τὸν γενέτην . . . Patris occidendi enim causa quaedam afferri poterat; cur parvulos interimerent, nulla. In exitu versus, τὰ νεογνὰ ἐκτείναν, hiatum sustuleris, corrigens: τὰ νεόγν' ἀπέκτείναν.

Nr. 103. Ex Sponii Miscellan. p. 350. Br. III. 308. nr. 723.

An. III. 2. pag. 308. V. 1. *Ηρακλειδης*. Spon. *Ηρακλειδην*. Don. *ομβρης*. Spon. *ομβριμος*. alii. Vero Br. *ὄν βαρύς*. Saep̄ in marm̄oribus ante labiales *ν* in *μ* mutatur. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 523. et 733. V. 3. *γυμνάδας*. Spon. *γυμνάδος*. Br. Sic infra nr. 171. *Διαλόγοιο σαόφρονος ὁστέα κεύθει γυμνάς*. et nr. 127. *τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις*. Lycophr. 866. *ἤξει δὲ ταίρους γυμνάδας πακοξένους Πάλης κονίστρας*. V. 6. *Ζμερτομαραι*. Spon. et alii. *Ζμερτομάρα*. Br. — Nr. 104. Urnae cinerariae inscriptum, unde edidit Winkelm. in Histor. Art. p. 244. et Gaëtano Marino Iscriz. Alban. p. 186. Br. III. 315. nr. 748. An. III. 2. p. 335. V. 1, *αθανατων* in urna esse videtur, culpā marmorarii. *ἀθάνατος*. Br. V. 5. *οἶχ' ἦν*. et *οὐδετερονπω*. Marm. *οὔτως*. Br. V. 6. *ἐφ' ἡλίψ*. Br.

Nr. 105. Ex Aeliani Hist. An. L. XII. 45. Br. III. 328. Ed. Lips. I. p. 48. nr. 2. An. I. 1. p. 181. V. 1. *κύκλονος*. Vulg. *Κυκλῆος*. Br. cum Salm. ad Solin. p. 98. A. Cf. Suid. T. I. p. 321. *πομπῆσιν* malebat Gesnerus. *ὄχημα*. delphinus ipse, cui Arion in illo anathemate insidebat. — Nr. 106. Ex Pausan. L. I. c. 31. Br. I. p. 226. nr. 22, inter epigrammata Leonidae Tarentini. An. I. 2. p. 83. V. 2. notanda caesura post articulum, cujus etiam alia quaedam exempla vid. ad Palat. p. 412. nr. 335. Similiter pronomina etiam et praepositiones ad verbum alterius hemistichii pertinentes in hac sede ponuntur. — Nr. 107. Ap. Athen. L. X. p. 452. C. Suid. in *αἶνος*. T. I. p. 653. Br. in Lectt. p. 308. In edit. Lips. T. IV. p. 294. nr. 39. An. III. 2. p. 365. V. 1. Laudatur in Lex. Seguer. in Bekkeri Anecd. I. pag. 356.

Nr. 108. Ex Strabone L. X. p. 463. T. IV. p. 141. Br. III. 193. nr. 210. An. III. 1. p. 412. s. V. 4. *Ὅξενλος*. In hoc nomine tonus contra vulgarem regulam ponitur. Vid. Bast. Epist. cr. p. 244. ed. sec. — Nr. 109. Ex Photii Bibl. nr. 186. Br. III. p. 271. nr. 571. An. III. 2. p. 183. Cf. Salmas. ad Solin. p. 597. Heyn. ad Apollodor. T. IV. p. 937. (in Comment. de Apollodor. Bibl. p. XLI. T. I. ed. sec.) V. 1. *αἰῶνος σπειρήμα ἀφρσσ*. Vulg. Br. *σπειρήματ' ἀφ*. Salm. In exitu versus, ubi brevis syllaba est in arsi, lectio fortasse non sincera. V. 3. *Ὀμηρείην* omnes. *ὀμήρειον* Br. qui errorem in Lectionibus correxit. V. 5. *εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν*. Vulgo; ubi δὲ positum pro *ἀλλά*. Sequentibus tamen melius convenit, *εἰς με γὰρ ἀθρῶν*, quod Salmasius exhibuit. Sic mox nr. 148. v. 8. *τέρμα γὰρ εἰς με*

βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. et ad p. 265, nr. 393. Possis etiam scribere: εἰς γὰρ ἔμ' ἀθροῶν.

Nr. 110. Hoc epigr. ex Marmore edidit Visconti in peculiari libello, cui titulus: Lettera su due monumenti, ne' quali è memoria d'Antonia Augusta. Repetivi in Paralip. II. nr. 3. p. 755. Ἰωννίωρος editor pro auctoris nomine habet, quod inscriptioni praefixum, ut *Marcelli* nomen inscriptioni Triopeae, et *Asclepiodoti* in colosso Memponis. V. 5. εἰμερον. Marm. pro Ἰμερον. — Nr. 111. Ex Pocockii Inscriptt. antiqu. p. 55. nr. 60. Chandler Inscr. p. 56. Br. III. 274. nr. 584. An. III. 2. p. 191. V. 6. ὅς νοῦ ἀπὸ μυρίων ὄμμα ἐκτείνας. Lucian, Tom. VI. p. 143. ἐς μηδεμίαν γυναικα τὰ ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα. Iis, quae de ψυχῆς ὀμμασιν olim attulimus, adde nunc Astium ad Platon. de Rep. p. 573. V. 12. λίθον θῆκαν. i. e. ἐκ λίθου. Vid. Fischer. ad Velleri Gramm, T. III. 1. p. 374. s. Schaefer. ad Longum p. 331. 455. ad L. Bos. pag. 693.

Nr. 112. Ex Eustathio ad Ἰλ. ψ. p. 1320. 18. Br. III. 247. nr. 454. An. III. 2. p. 130. Cf. Od. θ. 103. et 120. usque ad 132. De ludis ad Archemori tumulum Apollodor. L. III. 6. 4. καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἀδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτίοκλος, πυγμῇ Τυδεΐδης, ἄρματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος. ubi ἄλματι dedit Olavierius ex correctione Valkenarii, quod *currus certamen* jam verbis ἵππῳ ἐνίκησεν continetur. Non persuadet vir doctissimus, Ἴππος de equo singulari (κίλῃτι) videtur accipiendum, quo quamvis heroës apud Homerum nec in proeliis, nec in certaminibus usi sunt, nihil tamen impedit, quominus cyclicus poeta, quem Apollodorus sequitur, Adrastum singulari equo decurrentem finxerit. Plura certaminum genera commemorat Xenophan. Colophon. ap. Athen. L. X. p. 414. B. οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσιν ἔτ' εἴη, Οὐτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαιμοσύνην. ubi novissimus editor ἐνείη legendum suspicatur, aut ἐπειή. Xenophanes, ni fallor, scripsit: εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη.

Nr. 113. Hermæ insculptum epigr. unde Winkelmannus edidit in den Nachrichten über die herculanischen Entdeckungen II. p. 94. In Operibus Tom. II. p. 219. Zenobetti ad Meleagri Eidyll. p. 20. Br. III. 183. nr. 167. An. III. 1. p. 380. V. 2. βιβλους. Br. βιβλους. Marm. Vid. ad Palat. p. 382. nr. 161. p. 384. nr. 174. p. 584. nr. 98. τῆς πλατάνοις. Marm. τοῖς. Br. — Nr. 114. Ex Pausan. L. IX. 11.

p. 731. Br. III. 179. nr. 146. An. III. 1. p. 371. V. 2. *Θάλαμὸν γ' ἔλκετο*. Vulg. *ἐκλέξατο*. Br. cum Steph. in Append. Plan. p. 508. Hermann. ad Orph. p. 786, duos hos versus in hunc modum corrigendos censebat: *Θάλαμὸν οἱ ἐλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Ἀγχόσιος τ' ἐποίησε*. Cf. Wolf. in Prolegg. ad Homer. pag. LVI. not. 20. — Nr. 115. Ex Murator. Inscriptt. T. II. p. 672. retuli in Paralip. II, nr. 2. p. 754. V. 1. *ἐξῆσε*. Murator. Syllaba, quae excidit, restituta, scripsi *ἐξήνεσε*. V. 3. *μεθεπων*. Murat. *μέθεπον* dedi: *artem musicam tractavi*. Coluth. v. 88, de Junone: *φασὶ κοίραν' ἡν μεθέπειν καὶ ἀκῆπτρα φυλάσσειν*. V. 4. *ἀκμηῆτες*. *indefesso studio et gnaviter id agentes*. Pro *ῥέξειν* fortasse legendum: *ἀκμηῆτες ὅ' ἔξειν*. id quod in *arte summum est habituri videntur*. Zeuxis ap. Aristid. T. II. p. 386. εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατά γῃσιν ἔχειν.

Nr. 116. Br. III. 184. nr. 171. An. III. 1. p. 394. ex Athen. L. XIV. p. 629. A. V. 4. *τῷ Σικυῶνι*. Vulg. Hanc lectionem tuetur Schweigh. vertens: *urbi Sicyoni honorificum*. Friget articulus. *ἐν Σικυῶνι*. Br. c. Casaub. Sed vera videtur correctio Porsoni ad Eurip. Med. vers. 44. Adversar. pag. 123, s. ed. Lips. *ἡ ῥα θεοῖσι τοῖς Σικυῶνι*, — *ἀνέκειτο*. Br. *ἀπέκειτο*. Vulgo. *ἀποκεῖσθαι* de rebus pretiosis usurpatur alicubi asservatis, plerumque ad futurum usum, quamquam non semper. Vid. Schweigh. ad Epict. Dissert. Tom. II. p. 906. — Nr. 117. Br. III. 320. nr. 8, An. III. 2. p. 346. ex Athenaeo. L. X. p. 452. C. Ejusmodi argumenti aenigma vid. in Palat. p. 625. nr. 54. V. 1. profert Aristotel. Rhetor. II. 2. p. 12. de Poët. q. XXII. 5. Eundem tanquam ab Aesopo una cum explicatione propositum exhibet Plutarch. T. II. p. 154. B. C.

Nr. 118. Br. III. 234. nr. 395. An. III. 2. p. 94. Ex Athen. L. VIII. p. 357. F. V. 1. *οὐκ ἐνέφυσαν*. Vulg. Haec si vera est lectio, auctori hujus distichi idem dicendum est accidisse, quod tibicinibus. Hinc Casauhonius *νόον εἰσενέφυσαν* correxit; Schweighäuserus *οὐκ ἐνέφυσαν*; in qua correctione, quantumvis leni, *οὐκ* vi caret. Mihi in mentem venit: *αὐλητῆρι θεοὶ νόον εἰ καὶ ἔφυσαν, ἀλλ' ἅμα*. ubi particulae *εἰ καί*, *ἀλλά*, . . . se recte excipiunt (vid. not. ad Palat. p. 387. nr. 190.), et dubitatio injicitur, satis, ut mihi quidem videtur, faceta: fac, deos tibicinibus tribuisse mentem, quod omnino negari non potest, quamvis probabile non sit. Verbo simplici *φύειν* cum dativo sic utitur Aeschyl. ap. Plutarch. Tom. II. p. 17. B. *θεοὺς αὐτίαν φύει*

βροτοῖς. Euripid. Bacch. 650. ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπελον αἶε βρο-
τοῖς. V. 2. χω νόος. i. e. σὺν τῷ πνεύματι καὶ ὁ νόος.

Nr. 119. Ex Murator. Thes. T. II. p. 669. s. retuli in Paralip. II. nr. 5. p. 757. Cf. Anim. T. III. 2. p. 307. s. V. 1. ἀνίρως οἱ πάρος. Scribendum videtur: οἵπερ ἐς Αἰσονίον. . In versus exitu male syllaba brevis ante ξ corripitur. V. 4. ποτεδιδεξέβροτον. Murat. V. 6. ἀμνυμεσιν. Murator. ἀμνυμόνεσιν emendavi. V. 8. ΕΙΝΑΛΕΩ. Murat. Scripsi duabus litteris leviter immutatis: τῶμα ΣΙΓΑΛΩΙ. sedes silentum dixit Ovid. Metam. XV. 772. umbrasque silentum. Ibid. 797. — V. 19. δαμαστειχων. Mur. pro δ' ἀναστειχων. ubi iterum est correptio ante duplicem consonantem. Corrigas tamen licet: ἐκ ῥεθίων δ' ἀστειχων. At hoc vitio sublato, versus tamen non efficitur elegans. V. 11. δαμασκληπιαδης. Murat. Syllabam *αμ* ex praecedente versu temere repetitam deleui. Quaedam in hac Inscriptione minus recte administraverunt duumviri doctissimi Salvinius et Buonarrotti Osserv. sopra alcuni framm. di vetro p. 137.

Nr. 120. Edidit Sallengre in Praefat. Thes. nov. T. I. p. 3. et alii. Br. III. 303. nr. 705. An. III. 2. p. 279. V. 2. αἰχημη. V. 3. σαμνονχα. Marmor. Utrumque emendavit editor. V. 4. περὶ σου. Br. — Nr. 121. Post Pocock. Inscriptt. antiqu. Sect. VII. nr. 38. edidit van Goens in Misc. Obs. Vltraj. 1764. Villois. Magaz. encyclop. an. VII. Tom. II. p. 456. Repetivi in Paralip. II. nr. 6. p. 759. Scriptum in cranium hominis, aut sceletum. V. 1. recte distinxit Villoison. V. 3. ὠσισαινας. Poc. Syllabam *IC* delendam censet Vill. Scripsi, ὡς ἐς αἰῶνας. ubi *αι* ante vocalem corripitur. Vid. ad Palatin. p. 38. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 4. ΙΝΑ γηρασαντα. Poc. Scripsi quod metrum postulabat et sensus, ΜΗ γηράσαντά σε. V. 5. θλειβόμενον. Poc.

Nr. 122. Ex marmore ap. Gruter. p. 676. et alios. Br. III. p. 305. nr. 712. An. III. 2. p. 292. V. 1. ΕΚΘΡΟΙΣ. in marmore esse videtur; in quibus litteris quum recte intellexisset Hagenbuchius in Epist. epigr. p. 396. ἐχθρῶς latere, alias tamen praeterea conjecturas protulit minus bonas. Ducta *ἐννοια* ex epigr. Crinagorae in Palat. p. 308. nr. 643. v. 3. 4. — Nr. 123. Ex Dionē Chrys. Or. XXXVII. p. 107. ed. R. qui hoc distichon Orpheo tribui monet. Br. III. 333. Edit. Lips. Tom. IV. p. 144. nr. 132^b. An. III. 1. p. 365. V. 2. νεμίους οτεψάμενον. Eleganter Schaeferus ad L. Bos p. 722. corrigit:

Νέμεα στεψάμενος. Simonid. ap. Hephaest. p. 64. *Ἰσθμια, δις Νέμεα, δις Ὀλύμπια ἐστεφανώθην.* — Nr. 124. Ex Harpocrat. Lexic. p. 303. Suid. T. III. p. 206. Dedi in Paralip. II. nr. 4. p. 757. Archontes quum Piraeecum moenibus circumdare coepissent, hoc distichon addiderunt Mercurio ad portulam. Vid. Siebelis in Fragm. Philochori p. 49.

Nr. 125. Ex Pocockii Inscr. antiqq. p. 30. exhibui in Paralip. II. nr. 7. p. 760. Cf. Anim. T. III. 2. p. 267. V. 1. *ἄρτι γενειάζοντα.* ut in Palat. p. 570. nr. 12. *ἄρτι γενειάζων ὁ καλός. ἀρτιγενειάζων* junctim Dorvill. ad Char. p. 30. — *μορβασκανοσιρηαυς.* Poc. V. 2. *οιαωκαιδορατρεις . . . ικονεισαδην.* Poc. in quibus syllabis nihil aliud latere, quam id quod in textu posui, nemo dubitabit, qui monstra Sylloges Pocockianae noverit. V. 3. *θρηνημοηποπανεο.* Poc. et *λεξονοδυρμον.* V. 4. *κηκοπετων et οικιοναποστι . . . εται.* Poc. *οἶκτον ἀποστρέφεται* egregie emendavit Buttmannus, qui in reliquis corrigendis mecum conspirat. — Nr. 126. Ex Hagenbuchii Epistol. epigr. p. 390. 393. 434. Br. III. 305. nr. 712. An. III. 2. p. 291. V. 2. *οικοιδετε et αιτιον.* Marm. Utrumque emendavit Hagenbuchius.

Nr. 127. Ex Tollii Epist. Itiner. p. 5. et 20. exhibuit Leichius in Sepulcr. p. 12 et 32. Paralip. II. nr. 8. p. 761. V. 1. *γυμνάδος.* Vid. ad nr. 103. v. 3. V. 2. *ἄβας.* Quum dorica haec forma sequentibus minime respondeat, ἕβης in Marmore esse suspicor. Non raro describentes litteras *A* et *H* inter se permutaverunt. Vid. nr. 177. v. 2. V. 5. *πινυτωι.* Toll. *πυκινῷ* emendavit nescio quis apud eundem. *πυκινὸν ἄλγος* pro *μεγάλῳ* dicitur. Homer. *Ἰλ. π.* 599. *πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοίς.* Hesych. *πυκινὴν . . . ἰσχυράν, συνεχῆ.* V. 7. *αιξας.* Marim. *αἰάξας.* Reisk. cum H. van Eldik in Susp. p. 33. — *στοναχησηλην.* Toll. *ἰδίην* dedi cum Reiskio. Sed fortasse non recedendum a lectione Tolliana, *στονάχης λίην.*

Nr. 128. Ex Chandleri Sylloge Inscr. p. 58. Tom. II. nr. 48. Br. III. 280. nr. 610. An. III. 2. p. 204. V. 1. *ἀρχὸν ἐμέ.* Breve in arsi productam in poeta recentioris commatis facile ferimus; ut etiam vers. 5. hiatus *κατὰ ἄστυ.* V. 8. *στησεν.* Chandl. *στήσειν.* Br. — Nr. 129. Philostrat. in Heroic. c. 19. p. 748. Br. III. 212. nr. 291. An. III. 2. p. 42. V. 2. *ἀπ'.* vulg. *ἄπ'.* Br. et Boisson. Junge *ἀποκρέμαστος κατὰ πένκης*, quod monui in Animadverss. sed perperam ibi excusum *κατακρέμαστος.* V. 3. *ἐγκειμαι.* Vulg. *ἄγκειμαι.* Br. quod Codd. nonnulli ap. Boissonadium confirmarunt. *ἀμετροβόις. ἀμετροβίων*

ἐλεγάντων. Manetho I. I. 53. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 114. ἀμετραβόαις. Boisson. ex uno alterove codice.

Nr. 130. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 154. Br. III. 309. nr. 726. An. III. 2. p. 312. V. 1. *λιαν κλυτογ*. Montef. unde Buherius *ἀγαγ κλυτοῦ*; *ἀγακλυτοῦ*. Br. In Marmore *AIAN* et *AI'AN* duabus tantum lineolis discrepant, quae in his ipsis litteris innumeris in locis aut omissae, aut extritae sunt. V. 3. *εὐγενίαν σοφίαισι*. Montef. *εὐγενίᾳ σοφίῃ τε* Br. verissime, nisi quod *σοφίᾳ* scribendum erat. V. 4. *βωμὸς* illustravimus in Animadverss. T. III. 2. p. 261. Infra nr. 531. *τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμόν θ' ἄμα*. In Inscr. Pocock. p. 13, Sect. VII. 1. *Ὁ βωμὸς καὶ ἡ ὁστοθήκη Νεικηγόρου τοῦ Ἱεροκλέους. ὁστοθήκη* iterum occurrit Ibid. nr. 8. ubi scribendum: *μνεΐας ἔνεκεν ἔθαψαν εἰς τὴν ἰδίαν ὁστοθήκην*. Recte nos *μνεΐας*. ut Ib. p. 13. nr. 11. *μνεΐας χάριν*. p. 19. nr. 16. *μνεΐα* (scr. *μνεΐας*) *χάριν*. p. 29. nr. 4. scribe: *Ἀπέλλωνι τῷ πατρὶ μνεΐας χάριν. Χαῖρε. Βωμόν* in sepulcris iterum commemorat Inscriptio ap. Eund. p. 40. nr. 10. quae sic corrigenda: *Κλανδία πατεσκεύασε τὸν βωμόν Μοσυλιανῷ τῷ τέκνῳ μνήμης ἔνεκεν· εἰάν δέ τις μεταθῇ αὐτὸ ἐποκρίσεται τῷ γίσκεψι*.

Nr. 131. Chandler. Inscr. pag. 51, nr. 80. Dedi in Paralip. II, p. 762. nr. 9. V. 3. *αγλαΐησι*. Fortasse scribendum: *νάμασιν ἀγλαΐῃ τε κεκασμένον*. De thermis Hieropolitanis vid. Strabon. L. XIII. p. 629. a. T. V. p. 484. — Nr. 132. Ex Synesii Epist. CXXVII, p. 262. A. Suid. in *Φερῶνος*. T. III, p. 658. Br. III. 334. Edit. Lips. IV. p. 201. nr. 394^b. An. III. 2. p. 94. V. 2. *λυσσητῆρα*, Suid. l. c. Cf. Eund. in *Λισσάνις*. T. II. p. 475. et in *Λακιδέας*. T. II. p. 410. ubi vid. Kusterum. — Nr. 133. Ex Philostr. in Vit. Soph. p. 566. Br. III. p. 272. nr. 577. An. III. 2. p. 188. Cf. Addend. T. III. 3. p. 136. De loco, ubi Herodes sepultus esse existimatur, vid. Coray. ad Plutarch. Vit. Cijm. T. III. p. 389. s. ubi in loco Marcellini in Vit. Thucydidis *Herodis* nomen *Herodoto* substituitur admodum probabiliter. Reliqua, quae ibi depravata sunt, sic equidem restituenda suspicor: *ἐνθα δεικνύται Ἡρώδου καὶ Θουκυδίδου τάφος, ἐξορίσσονται* (vulg. *εὐρίσκειται*) *δηλοῦντι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντας* (*ὄντως* vulg.). Uterque enim, Thucydidea et Herodes, genus referebant ad Miltiadem.

Nr. 134. Edidit Fabric. Bibl. Gr. T. VIII. p. 156. Cf. T. IX. p. 97. ed. Harl. Emendatius ex Cod. exhibuit Br. III. 277. nr. 596.

An. III. 2. p. 197. Cf. Addend. T. III. 3. p. 137. V. 1. ἔξοχα ἔργα. Vid. ad Palat. p. 310. nr. 650. V. 6. ἡττησας vulgo. ἡττήσας correxi cum Passovio, qua correctione simul asyndeton tollitur et metrum juvatur. De forma activa huius verbi monuit Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 525. — Nr. 135. Ex Suid. T. II. p. 406. Br. III. 189. nr. 193. An. III. 1. p. 401. V. 1. κόλοσσοις. Br. — Nr. 136. Edidit Gronov. in Thes. Praef. ad T. XII. Br. III. 292. nr. 662. An. III. 2. p. 237. V. 5. οἷός ποτ' ἔφουσε. Sic Br. in textu; sed quum φῶσαι neutraliter non dicatur, legendum censet idem: οἷός περ ἔφου ποτ' Ἰαχχος, quae nimia est mutatio. Propius ad vulgatae ductus legerim: οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος. V. 6. ἀλκείδης. Ἀλκείδης corrigit Br. in Lectionibus, non video quare.

Nr. 137. Ex Gruteri Thes. p. 1039. 10. dedi in Paralip. II. nr. 10. p. 762. V. 1. φιληγημερη. Suspica-bar: φιλήη μερίς. De homine Damaget. in Palat. p. 258. nr. 355. ἦν δ' ὠνὴρ Μουσῶν ἰκανῇ μερίς. saepius de partibus et factionibus politicis. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 852, F. Hoc epigramma ex antiquioribus consutum in fine fortasse mutilum est. — Nr. 138. Ex Plutarch. Vit. Arati c. 14. Br. III. 280. nr. 609. An. III. 2. p. 203. V. 1. βολάας. Vulg. V. 2. πλάθεται. Vulg. πλάζεται. Br. Illud restituui. πλάθειν pro πελάζειν obvium apud Tragicos; etiam ap. Antipatr. in Palat. p. 410. nr. 523. v. 6. Ut autem πελάζειν et πελάζεσθαι dicitur eadem vi, ita πλάσθηναι et πλάθειν. Vid. Schaefer. Melet. p. 74. V. 6. δαίμονι σῶ. editt. vet. δαίμον' ἴσον. Br. c. Stephano. Rectius, ni fallor, Reiskius: δᾶμον ἴσον, popularem civitatem, aequalibus legibus fultam et firmatam. — Nr. 139. Ex Olympiodori Comment. in Platon. Gorg. ubi integrum extat; primum distichon plures laudarunt, Cf. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 198. Buhl. ad Aristot. Vit. p. 53. ed. Bip. Br. III. 266. nr. 547. et in Lectt. p. 284. An. III. 2. p. 173.

Nr. 140. Edidit Villos. Magas. encyclop. an. V. T. II. Millin Voyage dans le Midi de la France Tom. III. p. 150. Repetivi in Paralip. II. nr. 11. p. 763. V. 2. δεῖξας μεικρον. Marm. Praepositionem a quadratario omissam restituit Villos. V. 6. εν bis in Marm. V. 7. χηρίαν δυστήνου. Si auctor epigrammatis sic scripsit, vocem χηρίαν, quae et ipsa est insolens, δυσλλάβως usurpavit. Bene haec habebant, sic scripta: χηρίαν, στυγιῇ παιδὸς ἄμ' ὀρφανίῃ. — Nr. 141. Ex Athen. in Excerpt. L. IX. p. 782. 22. (in Animadverss. Casauboni.)

T. IV. p. 215. ed. Schweigh. Dedi in Paralip. II. nr. 12. p. 764. V. 1. *γράμμα πηρασίοιο*. Vulg. *γράμματα Παρῆρασίοιο* legendum esse docui in Exercitatt. Crit. T. II. p. 25. s. Similiter correxit Merrick. ad Tryphiodor. p. XL. not. m. Disputavit de hoc epigr. vir graecae artis peritissimus Quatremère de Quincy Jupiter Olymp. Part. II. §. 8. p. 120.

Nr. 142. Ex Pausan. L. V. 24. p. 459. Br. III. 177. nr. 157. An. III. 1. p. 367. V. 1. *δέξο ἄναξ*. Homer. Ὀδ. λ. 561. *δεῦρο ἄναξ*. et sic passim alibi vocem ἄναξ vocalis praecedit. — Nr. 143. Ex Inscr. Gudianis p. 55. Br. III. 183. nr. 166. An. III. 1. p. 380. Cf. Cuperi Harpocr. p. 152. V. 1. *συννάοισι*. Vid. Intrpp. ad Hesych. T. II. p. 1309. 14. V. 2. *καθιδρύσατο*. antepenultima correpta. Vid. ad Palatin. p. 223. nr. 109. — Nr. 144. Ex Pocock. Inscr. p. 51. nr. 14. Dedi in Paralip. II. nr. 13. p. 765. V. 2. *ΕΛΛΑΔΙΝΕ-ΚΟΝΙΟΤ*. Poc. Suspiscabar olim: Ἑλλάδιον *ΟΛΙΓΟΤ*. quod ab *ΟΝΙΟΤ* proxime abest. Sed longe probabilius, in *ΕΚΟΝΙΟΤ* latere *ΣΚΟΛΙΟΤ*, praesertim ob syllabam praecedentem. Nomen *Helladii* frequens; *σκολιὸς βίος* est vita iniqua, doli et aerumnarum plena. Sic fere nr. 195. *ἀποπρολιπούσα μερίμνας πενθεδανοῖο βίου*.

Nr. 145. Ex Marmor. Oxon. pag. 111. Br. III. 281. nr. 612. An. III. 2. p. 205. — Nr. 146. Ex Polluc. L. VIII. 131. dedi in Paralip. II. nr. 14. p. 766. Cf. Schneider. ad Aristotel. Polit. L. II. 9. pag. 157. — Nr. 147. Ex Fabrett. Inscr. pag. 288. Br. III. 304. nr. 708. An. III. 2. p. 284. V. 4. *δεξιά δ' ἀντετάφη*. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 210. V. 6. *εχγονω*. Marm. *ἐγγόνω*. Br. quod necessarium non videtur. V. 7. Marmoris lectio *ἐνεώσατο* sincera videbatur Dorvillio, *renovandi* et *instaurandi* significatione. *ἐπεχώσατο* Br. cum Eldikio in Suspici. p. 17. — Nr. 148. Ex Gruteri Thes. p. 1036. Br. III. 311. nr. 734. An. III. 2. p. 320. V. 3. *αμπαλα γαρ*. Grut. *λαμπάδα γάρ*. Br. c. Maffeo in Arte Crit. Lapid. p. 115. nec aliter in Marmore legit Åkerbladius, qui hoc epigr. descripsit in insula Chio prope vicum Teplagi Bachi. V. 5. *εφηβει θαλλων*. Grut. *εφηβείας*. Br. c. Dorvill. in Vann. crit. p. 174. *εφεβείας*. Åkerbl. Suid. *ἐφήβεια, νεότης, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας*. Antip. Sidon. in Palat. p. 280. nr. 467. v. 7. V. 8. *εἰς με*. Vid. supra ad nr. 109. et ad Palat. p. 265. nr. 595. *ἐπέκρανε, ἐπέκλωσε* malebat Br. sine causa idonea. Jejuna tamen epigrammatis clausula, aut inepta potius. Consolatur puer pa-

rentes eosque a luctu cessare jubet, causa addita, quod Parca ipsi hunc vitae finem effecerit. At hoc ipsum parentes plorant, quod Parca tam teneris annis imposuerit finem. Quare vide, an ille scripserit: *τίρμα γὰρ ΕΥΣΕΒΙΑΙ Μοῦρ' ἐπέκρανε τόδε. Hunc finem Parca pietati meae dedit et assignavit*; nam pii citius terrenarum rerum aerumnis eripiuntur. — Nr. 149. Ex Gruteri Inscr. p. 1099. nr. 3. Br. III. 281. nr. 611. An. III. 2. p. 204. V. 2. verba *ὁ μνησιέτης . . . χρόνος* orationem institutam eleganter interrumpunt. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 294.

Nr. 150. Ex Murator. Thes. p. 1066. dedi in Paralip. II. nr. 15. p. 766. V. 2. *μνημοσυνην*. Murat. — Nr. 151. Ex Gruteri Inscr. p. 1098. nr. 6. Br. in Lectt. p. 286. In edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^b. An. III. 2. p. 205. V. 2. *ἦν*. in caesura positum, ut ap. Theognid. v. 778. (800) *ἀλλ' ὡς λῶϊον, οὗ μὴ πλεόνεσσι μέλει*. Similiter Ammian. in Palat. p. 536. nr. 209. *εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλόμενος*. De articulo, sic passim in caesura hexametri posito, vid. not. ad Palatin. p. 412. nr. 338. — Nr. 152. Urnae cinerariae inscriptum. Gruter. Thes. p. 665. Br. III. 512. nr. 739. An. III. 2. p. 526. V. 2. *εἰπενδεκατον*. omnes. *εἰθ' ἐνδεκατον*. Br. Haud semel quidem factum, ut in marmoribus adspiratio negligetur; sed hoc loco vereor, ne sinceram lectionem cum Brunkio oblitteraverim. Scribendum enim: *εἶπεν δέκατον πάλιν ἡμαρ*. De *εἶπεν* pro *εἶτα* usurpato vid. ad Palat. p. 387. nr. 194. v. 3.

Nr. 153. Ex Gruteri Thes. p. 700. Br. III. 309. nr. 727. An. III. 2. p. 315. V. 4. *επταετης*. Smet. et Grut. *ἐπταίτις*. Br. Similiter nr. 209. v. 8. in marmore esse videtur *εἰκοσιπενταετης* pro *εἰκοσιπενταίτις*. — *γλυκνιότερον* vulg. *γλυκνιώτερον* correxi cum Schaefero Meletem. p. 102. — Nr. 154. Insculptum Hermae cum capite Homeri. Gruteri Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 499. An. III. 2. p. 146. Eidem Hermae insculptum aliud nr. 279. V. 4. *οὐ μά σε*. Br. V. 6. *φαισι*. Vulg. *φαισιν* dedi, monente etiam Passovio. — Nr. 155. Ex gemma Gruteri in Thes. p. 843. nr. 6. Dedi in Paralip. II. nr. 16. p. 766. V. 1. *διοση*. Grut. *διοσῆ*. Rigalt. Cf. Valken. Annot. ad N. T. p. 399. V. 2. *τοσσον μισηθεις*. Grut. *μισηθῆς* corr. Villosion in Magas. encycl. an. VII. T. II. p. 872. quod quamvis soloecum (Vid. Porson. ad Eurip. Hecub. v. 450. Herm. ad Viger. p. 731. sq.), non tamen fortasse repudiari debet. Metro satisfacit, quod in margine

proposui: τοῖς μισηθείης. i. e. οὕτως. At hoc an recte copuletur cum ὅσων, dubitari potest.

Nr. 156. Ex Stephan. Byzant. in *Ἀγρίαι*. p. 28. ed. Berk. dedi in Paralip. II. p. 767. nr. 17. ubi vide, quomodo Jac. Gronovius corruptissimum hoc tetrastichon corrigere instituerit. V. 1. *δ' ἐν ἀδελφῶν*. Scribe: *ἐν' ἀδελφῶν*. *unum ex tribus fratribus*. V. 2. *ἐμόν*. Recte Gronovius *ἐμῶν* videtur correxisse. V. 3. 4. Gronovii correctionem in marg. posui, in qua οὕτως ἐὼν videtur verum. Reliqua incerta sunt. — Nr. 157. Ex Suida T. III. p. 655. Br. III. 194: nr. 214. An. III. 1. p. 414. — Nr. 158. Ex Gruteri Thes. p. 391. Br. III. 275. nr. 589. An. III. 2. p. 193. Cf. Hagenbuch. in Epist. epigr. p. 53. et 79. V. 2. *Κλαυδιανόν*. Est qui *Κλαυδιανῶ* corrigat. Sic certe oratio rotundior. — Nr. 159. Ex Plutarch. Vit. Demosth. c. 30. T. V. p. 227. ed. Cor. In Opp. Moral. T. II. p. 847. Br. III. 268. nr. 559. An. III. 2. p. 177. V. 1. *ἴσην ῥώμην γνώμη*. Plut. *ἴσην γνώμην ῥώμην*. Zosim. Ascal. in Vit. Demosth. in Oratt. Gr. T. IV. p. 151.

Nr. 160. Ex Gruteri Thes. p. 701. nr. 10. dedi in Paralipom. II. p. 768. nr. 18. V. 1. *ατινιωικακε*. Vulg. De Atiniano nescio quo agi existimabant Interpretes. Sed in mulierem haec scripta esse, quae sola de tota familia superstes fuit, ex seqq. apparet. Scripsi *Ἀτινιαν, ὃ κακὲ δαῖμον*. qua correctione etiam rhythmus insigniter juvatur, in cuius gratiam auctor ultimam syllabam corripuit, ut v. 5. in *Πομπήταν*. In utroque nomine accentum retraxi, ut correptio illa indicaretur. V. 2. *οὐχ ὁσίως*. molestum asyndeton, quod tolles scribens, *οὐδ' ὁσίως*. — *κατέδον*. Grut. *κατέθον* correxit Gudius: *non ut, fas erat, pietatis persolvisti mercedem*. Sic haec accipias licet; sed haud scio, an rectius *κατατίθεσθαι* h. l. accipiat pro *componere*. Tum sequentes accusativi ab hoc verbo pendent, *ποινὴν* autem absolute positum, ut *ἄποινα* et *δομεάν* saepissime. Sic infra nr. 214. *οὐ τὴν θεοτείχεα Τροίην ἤρειψαν, ποινὴν ἠνέκμον* Ἑλλένης. — V. 5. *αργογενή*. Vulg. *Ἀργογενῇ* dedi cum Scaligero. *Πλούδεντας*, a nominativo *Pudens*, syllaba *ου* correpta, ut in *Πόστονμος* ap. Apollonid. Palat. p. 484. nr. 791. v. 6.

Nr. 161. Ex Pocock. Inscr. antiqu. p. 44. nr. 2. dedi in Paralipom. II. nr. 19. p. 769. V. 1. *θανμα .. μΓΓION*. Poc. Scripsi: *θαῖμ', Ἀμμώιον*. Cf. epigr. αῖδ. in Palat. p. 471. nr. 674. V. 2.

πολλοι. Poc. Regionis oppidivi nomen videtur excidisse. V. 3. *τιρο-
μενοι σιν*. Poc. In versus exitu verba procul dubio transponenda:
ὑδασιν εἶρε πόρον. V. 5. *καίταμεν*. Poc. *καὶ τὰδε μὲν* scripsi metro
postulante, ut in exitu versus *πελαρῖζειν* pro *πελαρύσειν*. V. 8. *ὑμνιν*.
Poc. Proximum erat *ὑμνεῖν*; sed huic verbo appositum *θαρσαλίως*
non bene convenit; quare *μίμνειν* dedi. Ut in hoc verbo *I* deprava-
tum in *T*, sic statim in *πορευομενους*. V. 9. *χαιριτων*. Poc. V. 10.
ουθεμινημηριοις. Poc. Recte me emendasse puto: *ὅς γέ μιν ἡμερίοις*.
Caeterum hoc distichon mihi non satis perspicuum esse fateor. —
Nr. 162. Ex Strabon. L. II. p. 126. B. T. I. p. 198. ed. Siebenk.
Br. III. p. 234. nr. 393. An. III. 2. p. 93.

Nr. 163. Edidit Taylor ad Demosth. T. II. p. 358. unde id rea-
petivit Br. in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Paralip. II. nr. 20.
p. 770. V. 7. *Ἀλκαθίου* Tayl. De Alcathoo vid. Pausan. L. I. c. 43.
T. I. p. 165. ed. Fac. — Nr. 164. Exhibuit Salmas. ad Scriptt. Hist.
Aug. T. I. p. 805. Br. III. 189. nr. 191. An. III. 1. p. 400. V. 1.
τε φανηφορος. Salm. et alii. *στεφανηφόρος* emendavit Reines. in In-
scriptt. p. 83. qui etiam de Crescente disputavit. V. 2. Vox *ἔνσοφος*
in Lexicis nostris non reperitur. — Nr. 165. Ex Plutarcho in Vit.
Cimon. c. 7. T. III. p. 187. ed. Cor. Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 572.
ed. R. Br. III. p. 181. nr. 157. An. III. 1. p. 376. V. 3. *ἐς πέδιον*.
Plut. *ἀμπεδιον*. Aesch. V. 3. *πύκα χαλκοχιτώνων*. Aeschin. vulgo.
Sed in Cod. Bern. *θωρηκτάων* legitur, ut ap. Plutarch. Et sic habetur
ap. Homer. *Ἰλ. μ. 317. ο. 739*. V. 4. *ἔξοχον ἄνδρα*. Aesch. V. 5.
αἰκίς. Aesch. Plut. *ἄγθες* legendum suspicabatur Marklandus. V. 6.
κοσμητάς. Aesch. quod non spernendum.

Nr. 166. Edidit Sirmond. Notis in Sidon. Apollinat. pag. 50.
Br. III. 186. nr. 631. An. III. 2. p. 217. — Nr. 167. Ex Lycurgi
Or. in Leocr. p. 215. ed. Reisk. Aristid. T. II. p. 380. ed. Oxon.
Paralipom. II. nr. 21. p. 771. V. 2. Hic versus ap. Lyeurgum sic
legitur: *χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν*. Cf. Wesseling. ad
Herodot. p. 492. 6. — Nr. 168. Ex Diodor. Sic. L. XI. 33. T. I.
p. 430. ubi vid. Wesseling. Br. III. 179. nr. 144. An. III. 1. p. 370. —
Nr. 169. Ex Pausan. L. I. 37. p. 89. Br. III. 187. nr. 183. An. III.
1. p. 393.

Nr. 170. Edidit Spon. in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. Cf. Ha-
genbuch. epist. epigr. p. 150. Dedi in Paralip. II. nr. 22. p. 771.

Mali versificatoris foetus. V. 1. *κεῖμαι*. posteriore syllaba correpta, de qua licentia multi multa. Vid. Ernest. in Excurs. ad Callimach. T. I. p. 260. Hoc recentiores tantum ausos esse, hodie nemo dubitat. V. 2. *Ἀρχίον*. pronuntiandum *δισυλλάβως*. Vid. ad nr. 243. v. 1. V. 3. *κεν* ab imperito versificatore metri implendi causa videtur insertum. In *Πορβλιανῇ* idem penultimam corripuit, ut alii passim in *Ἰουλιανός*, *Λουκιανός* et aliis similibus. Vid. ad Palatin. p. 317. nr. 700. — V. 4. *σκαιαδαί* et *εγγενίης*. Spon. — *ἐπέλον*. fortasse, *ἐπίλοντ'*. V. 5. *χρηεῖα τε*. Spon. *χρηεῖαις*. Fabrett. *χρηεῖς* emendavit Hegenbuch. *χρηεῖη* expectabatur post *εγγενίης* sed auctor dialectos imperite miscuit. V. 6. *πενθεπακομένη*. Spon. *πενθαιτακομένα*. Fabrett. V. 7. *δανεταην*. Spon. *δανετλην*. Fabr. Quum duplex δὲ ferri non posset, scripsi *μάλ'* *ἔτλην*. Ductus in marmore *ΔΑΔΑ* facile pro *ΔΑΝ* haberi potuerunt. V. 8. *θελπομένη*. Spon. *θελγομένη*. Fabr.

Nr. 171. Ex Sponii Miscell. pag. 320. Br. III. 308. nr. 722. An. III. 2. p. 307. V. 4. *γυμνάς*. Vid. ad nr. 103. — Nr. 172. Ex Muratori Thes. p. 1732. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. IV. p. 279. nr. 729^b. An. III. 2. p. 316. V. 2. *ποιεῖ*. Murat. *ποιήσε*. Br. — Nr. 173. Ex Pausania L. VI. 3. p. 459. qui hos versus Lysandri statuæ insculptos fuisse tradit. Br. III. 187. nr. 181. An. III. 1. p. 393. V. 2. *ἔστηκε δ' ἀνάθ*. Vulgo. *ἔστηκ' ἀνθίντων*. Br. cum Scaligero. V. 3. *πάτρα*. Vulg. *πάρρα*. Codd. — Nr. 174. Ex Gruteri Thes. p. 634. Br. III. 276. nr. 593. An. III. 2. p. 196. V. 3. *καὶ νότος*. *καὶ* in hac sede ante vocalem productum versificatoris negligentiae tribuit Hermann. ad Orph. p. 729. V. 4. *ωεπετειαδε*. Grut. *ὡς ἐπέτελλε*. Br. mutatione minima. — Nr. 175. Ex Athen. L. X. p. 455. D. Br. III. 317. Aenigm. 1. An. III. 2. p. 342. Cf. Eustath. ad Odyss. p. 256. 12. — Nr. 176. Ex Eusebii Praepar. Evang. L. XI. 6. p. 520. Br. III. 209. nr. 280. An. III. 2. p. 34. a.

Nr. 177. Ex Pocock. Inscriptt. Antiqq. p. 51. nr. 22. retuli in Paralip. II. nr. 23. p. 773. v. 2. Depravatam lectionem, ut ap. Pocockium habetur, in margine posui. Nomen viri *Κάρπος* incertum est; de *ἀνάνου* dubitari non potest. De litteris *A* et *H* inter se permutatis dixi ad nr. 127. v. 2. — Nr. 178. Ex Gruteri Thes. pag. 1039. Br. III. 198. nr. 237. An. III. 2. p. 7. V. 2. *ἄνακτι*. Grut. *ἄνακτα*. Br. *φηλητέων*. Vid. not. ad Palat. p. 140. nr. 309. — Nr. 179.

Ex Gruteri Inscriptt. p. 1096. nr. 8. Br. in Lectt. p. 287. In Edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^c. An. III. 2. p. 206. V. 6. *πυρρον*. Marm. *πύρρον*. Br. qui *βουλῆς* et *δήμου* malit. Certe *Pyrrhi* nomen alienum est. Flaminius Cornelius, qui hanc inscriptionem ex Marmore repetivit in Creta Sacra T. I. P. II. p. 140. habet: *βουλῆς κἀντρος στῆσιν ἐφημοσύνη*. in quibus quid lateat, aliis investigandum relinquo.

Nr. 180. Ex Athenaeo L. X. p. 449. F. Br. III. 320. Aenigm. nr. 10. An. III. 2. p. 347. V. 3. *ἀξύνετ' ἀξύνετροισιν*. Vulg. *ἀξύνετα ξυνετοῖσι*. Br. c. Casaub. Sic etiam Cod. Epitom. Euripid. Iphig. Taur. 1092. *εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν*. — Nr. 181. Ex Athen. L. X. p. 450. F. Br. III. 321. nr. 13. An. III. 2. p. 349. V. 5. *ἔξεστι*. Vulg. Br. — Nr. 182. Ex Plutarch. Tom. II. p. 14. Br. III. 183. nr. 168. An. III. 1. p. 581. V. 2. *εὐίστον πόθον*. i. e. *ἐπιθυμίαν μαθήσεως*. quod in Animadversionibus illustrare conatus sum. *εὐλιστον* tentavit Toup. Em. in Hesych. T. IV. p. 325. et *εὐοιστον*. T. II. p. 440. not. edit. Oxon. In vulgata haerebat etiam Schneiderus, qui Plutarchi libellum de Puer. Educ. edidit Argentorati. 1775. ubi Eurydicen esse suspicatur uxorem illam Polliani, cujus eruditionem Plutarchus laudat in Praecept. Conjug. T. II. p. 145.

Nr. 183. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 178. nr. 141. An. III. 1. p. 369. — Nr. 184. Ap. Gruter. p. 655. Br. III. 301. nr. 699. An. III. 2. p. 274. — Nr. 185. Ex Gruteri Thes. p. 1027. Br. III. 269. nr. 561. An. III. 2. p. 179. Terminum inculptum hoc epigr. cum duobus aliis, quae vid. nr. 286. et 377. — Nr. 186. Ex Pausan. L. V. 27. p. 450. Br. III. 178. nr. 139. An. III. 1. p. 368. V. 2. *βιασάμενοι*. Vulg. *βιασσύμενοι*. Br. Aut hoc, aut *βιησάμενοι* reponendum. Aliter se res habet in dōrico epigr. nr. 226. — Nr. 187. Ex Pausan. L. VI. 19. p. 499. Br. III. p. 178. nr. 142. An. III. 1. p. 369. — Nr. 188. Ex Plutarch. Vit. Flam. c. 12. T. II. p. 346. ed. Cor. — Nr. 189. Ex Maffei Mus. Veron. p. 375. Br. in Lectt. p. 503. Edit. Lips. T. IV. p. 267. nr. 695^b. An. III. 2. p. 269.

Nr. 190. Ex Muratori Thes. p. 620. dedi in Paralipom. II. nr. 24. pag. 773. *προσερεστατος*. Murat. C mutavi in Φ. — Nr. 191. Ex Aeschin. Or. in Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 2. *μεγάλης ἀρετῆς*. Aesch. *μεγάλων ἀγαθῶν*. Plut. In fine versus Tom. IV.

colon ponendam. V. 5. καὶ ἔπειτα. ἐθελήσῃ. Aesch. Plut. ἢ' ἔπειτα. ἐθελήσῃ. Br. c. Marklando, ut hoc distichon arctius cohaereret cum praecedente. Idem color in ep. Mnassalcae in Palat. p. 243. nr. 242. ἄρουνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλὰ τις ἀστῶν Τούτῳ εἰδῶν θνάσκουσιν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος. V. 2. ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς et δῆριν ἔχουσιν. Plut. ἀμφὶ ξυνοῖσι περ. μόχθον. Aesch. Quidam Codd. χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς. Fortasse scribendum: ἀμφὶ πατρὸς ξυνοῖς πράγμασι. Quod si nolis, Aeschinis lectionem restitue.

Nr. 192. Ex Pausan. L. IV. 1. 4. dedi in Paralip. II. nr. 25. p. 773. s. V. 1. 2. lacunas eleganter explet correctio Lennepii: μεγάλης τε κλεινοῦ ἀήμετρος. V. 4. Quum Pausanias dicat, hoc epigrammate doceri, Cauconem ad Messenam venisse, eique magnarum dearum orgia attulisse, idque verbis huius epigrammatis, ut nunc quidem leguntur, minime efficiatur, Lennepius in Animadvers. ad Coluth. p. 151. corrigit: Φλυάδεω κλεινοῦ γόνον Κανέκωνα διδάξαι. Mihi in mentem venerat: Κανέκωνος ἀπ' Ἰδμης. Hesych. Ἰδμην. φρόνησαν. Id. Ἰσμη. φρόνησις, πρόφασις, ὕνσεις. Doctius vocabulum a librariis facile depravari potuit. V. 5. παιδιόνιος φῶς. Πανδιόνιος υἱὸς corrigit Lennepius, quod necessarium non videtur. Caeterum Lennepii correctiones Facium v. cl. latuerunt.

Nr. 193. Ex Sotione de Flum. ad calcem Aristot. p. 125. ed. Sylb. Vitruv. L. VIII. 3. Br. III. 191. nr. 199. An. III. 1. p. 407. V. 1. ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβάς. ex Cod. Franequ. Schneiderus, quem vid. ad Vitruv. T. III. p. 124. Cf. Wesseling. Obs. p. 231. ἀνίης perspicue est in Cod. Franequ. ἀναβάλλει. Wessel. V. 2. τήνδε. Cod. Fran. Salmasius in Exercitatt. Plin. p. 1030. habet: Ἠδεῖα τοι ψυχροῦ πόματος λιβάς, ἣν ἀναβάλλει. Πηγὴ· ἀλλὰ ν. π. ὁ τήνδε πιών. — Nr. 194. Ex Stephan. Byz. in Φασήλῃς. p. 692. Br. III. p. 268. nr. 656. An. III. 2. p. 176. V. 3. ἐν δὲ χθῶν ἱεραῖς τρεῖς καὶ δέκα ἀμύλλαις. Vulg. ἀντὰρ ἐπὶ χθονὸς ὧν ἱεραῖς. Br. c. Ruhnkensio ad Timae. p. 17. Rectius procul dubio Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 193. ἐν δὲ χορῶν τραγικῶν ἱεραῖς τρεῖς καὶ δ. ἀ. V. 4. ἀκηράτους. Vulg. ἀκηρασίους corrigunt, et ἀκηροτάτους. ἀγχεράτους cum Ruhnkenio dedit Br. Vid. ad Palatin. p. 208. nr. 6.

Nr. 195. Ex Gruteri Thes. p. 919. nr. 5. retuli in Paralip. II. nr. 26. p. 775. V. 4. ὡς ἀνὴρ καθαρῇ. Suspensus sum, ἀνίης καθαρῇ. Sed vel sic oratio paulo durior. Num mutata distinctione legendum:

ἀποπρὸλιπούσα μνήμης, Πανκιδανοῖο βίου ὡς ἀκίη καθαρή. conjunctivo pro optativo posito: *ut pura et integra a vitae sordibus ad coelum adscenderet.* — Nr. 196. Edidit Sirmond. ad Ennod. VIII. Ep. 42. Br. III. 514. nr. 746. An. III. 2. p. 334. V. 1. γλυνερώτερε. Vulg. γλυνερώτερος. Br. Malis praeterea ἐμοί. — Nr. 197. Ex Murator. Thes. p. 1376. et 2075. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721°. An. III. 2. p. 505. V. 2. καταφρων et καταφρονι. Murat. κατὰ χθόνα. Br. ex correctione Dorvill. ad Charit. p. 100. — V. 3. ἐσάθρησας. Murat. ἐσάθρησας ἰούσα. Br. c. Dorv. V. 4. φιλοισταδιοῖσιν. Mur. σταθμοῖσιν. Br. c. Dorvillio, qui multa attulit de more veterum defunctos intra aedium limina sepeliendi. V. 5. οροίην. Murat. Br. ὀρώην scripsi. — Nr. 198. Ex Smetii Inscr. fol. XXIII^b. Br. III. 188. nr. 186. An. III. 1. p. 396. V. 2. καὶ Προδ. Smet. et Mur. καὶ Προδ. Br. Et sic nunc reperio scriptum, aut potius καὶ in schedis a cl. Buttmanno mecum communicatis. — Nr. 199. Ex Athen. L. X. p. 442. F. Br. III. p. 234. nr. 394. An. III. 2. pag. 93. V. 2. τοίη δῆ. Athen. τοιῆδε. Br. metro reclamante.

Nr. 200. Ex Chishull. Itiner. pag. 168. Br. III. 299. nr. 692. An. III. 2. p. 262. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 523. Toup. in Addend. ad Theocr. p. 399. V. 6. οὐθέν. omnes. οὐθέν. Br. V. 7. ὄφρα σε-αψω. Marmor. ὄφρ' ἂν ἐφαψῶ. Dorvill. *dum ad te perveniam, dum tecum conjungar.* At sic sequens versus nullo cum praecedentibus vinculo cohaeret. ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ. Br. c. Toupio, meliore verborum conjunctione. Hoc auctor videtur voluisse: Laetus cum patre (Sostrato, ni fallor) degas, ut ille magna et perpetua laude filii etiam apud inferos fruatur. — Nr. 201. Ex Montefalc. Itiner. Ital. p. 423. Br. III. p. 309. nr. 728. An. III. 2. p. 314. Cf. Ruhnken. in Koen. Not. ad Gregor. Cor. p. 287. (p. 609. ed. Lips.) V. 2. ἀλκῆαμφιλοχῶγγαιαι Marm. ἀλκίμη. Br. cum Ruhnk. N ante Γ in Γ mutatum, quae permutatio etiam alibi reperitur. V. 4. νασιγαδεταροικτερισαν. Marm. νάσι τᾶδ' ἔταροι κτερισαν. Br. c. Valkenario ad Herodot. p. 648. 42. *Insula est Corcyra, ubi hoc epitaphium repertum.* V. 6. σιννά φυλοπιδοςεξ. Marm. σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρ. Br. c. Ruhnk. quae falsa correctio. Σίρνας est nomen defuncti; quo servato et metrum salvum est, et δὲ suum locum occupat.

Nr. 202. Ex Pausan. L. X. pag. 849. Br. III. 177. nr. 135.

An. III. 1. p. 365. V. 1. Ad ποθέουσα subaudi *εἶμαι*, vel *εἰμι*. nisi auctor scripsit: *ἡμαι ὃν ποθέουσα*. . . Sic Hegesipp. in Palat. p. 164. nr. 124. ἀσπίς ἀπὸ βροτιῶν ὤμων Τιμάνορος *ἡμαι Ναῦ*. Mnasalc. Ib. p. 165. nr. 128. *ἡσο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φασεννά*. Quae si vera correctio; junge: *ἡμαι . . . ἄγαλμα Διὸς*. — Nr. 203. Ex Pausan. L. IX. p. 741. Br. III. p. 187. nr. 184. An. III. 1. p. 394. V. 3. ὅπλοισι. Br. Sylburgius epigrammatis auctorem scripsisse existimat: *Θήβης δ' ὅπλοισι Μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται*. probante Brunkio; qui tamen *Θηβῶν* malebat sine causa idonea. Caeterum Pausanias neutrum horum, sed *Θήβαι* scripsisse videtur, memoriae lapsu, ut Br. probabiliter suspicatur.

Nr. 204. Ex Murator. Thes. pag. 809. Br. III. 300. nr. 694. An. III. 2. pag. 265. V. 2. *ἐξερητμοιοπεριξινηγαιμενος*. Murat. *ἐξηγαλμένων*. Br. c. Dorvill. ad Char. p. 105. *ἡγλαϊσμένων* scripsi, in quod incidit etiam doctissimus Marini editor p. 141. V. 6. *ἐν-θῆσης* et v. 8. *δύσης* recentiorem aetatem produnt. Vid. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — Nr. 205. Ex Aeschin. Orat. c. Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimón. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 1. *ἦν ἄρα*. pro *ἦσαν*. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 211. not. 4. p. 280. *ἦ ἄρα* malebat Valken. ad Herodot. p. 376. 21. V. 3. *λιμὸν αἰθῶνα*. Callimach. in Cerer. 67. *ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν, Αἰθῶνα, κρατερόν*. Hermippus ap. Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. p. 314. ed. Cor. *δηχθεῖς αἰθῶνι Κλέωνι*. Ibi v. 3to scribe ex Codd. ut numeri anapaestici postulant: *περὶ τοῦ πολέμου θεινόνος παρέχῃ*. — *κρατερόν*. Aeschin. *κρατερόν*. Plut.

Nr. 206. Ex Diogen. Laert. L. I. 41. p. 25. Br. III. 258. nr. 508. An. III. 2. p. 149. Erant, qui illud dictum Sodamo tribuerent: *ὡς τὸ ἐν Τεγείᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ*.

*Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράταν, ὃς μ' ἀνέθιπεν·
μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.*

Schol. ad Euripid. Hippol. v. 264. — Nr. 207. Ex Gorii Inscriptt. T. I. p. 119. Murator. Thes. p. 1205. retuli in Paralip. II. nr. 27. p. 775. V. 2. *πενταετηχομένη*. Murat. Leni mutatione scripsi: *πενταίτις μόνον ἦν*. V. 5. *οἰμεγηνατι* . . *ημητερ*. Gor. Mur. 'Tum βένους uterque. Corrigendum videtur: *ἦ δὲ με γειναμένη μήτηρ πένθησ'*, *Ἀριωνος* . . V. 6. *βωμένον* male excusum in editione

nostra. Scr. *βωμίνου*, ut est in marmore. Forma verbi vitiosa, sed metri causa inventa.

Nr. 208. Ex Pocock. Inscr. p. 45. Chandler. p. 4. in Paralip. II. nr. 28. p. 776. V. 1. *προσφιλές, αἰεὶ* sc. V. 2. *ἀσπασίοι σι Δοτοῖς*. Chandl. unde scripsi: *ἀσπασίοισι λόγοις*. Auctor vulgarem verborum structuram immutavit: *τῷ παριόντι ἀσπασίους λόγους νέμω*. V. 4. δὲ omissum ap. Poc. Chand. V. 5. Post *θάλλος* videtur *ἔσθην* fuisse. De reliquis ob ultimae lineae defectum statui non potest; sed *εἰδώς* sincerum non videtur. — Nr. 209. Ex Chandleri Inscriptt. II. 61. p. 67. Accuratus exhibitum ab E. Q. Visconti in libello cui titulus: *Lettre du Chevalier Anton Canova et deux Memoires lus à l'Institut royal de France sur les Ouvrages de Sculpture dans la Collection de Mylord Comte d'Elgin*. Londres. 1816. 8. Br. III. p. 307. nr. 721. An. III. 2. p. 300. s. V. 1. *ΞΑΝΘΑΙC*. Lapidario tribuendum videtur hoc epitheton, quo versus vitatur; nam, quod Viscontius vult, ut in *πυθίωσα* syllabae *δῖω* in unam contrahantur, id vix fieri potest. Hexametrum habebis perfectissimum, si poetam scripsisse statuas: *Ἢ ποτὲ πυθίωσα καλὰ ἰς ἐπὶ κρατὸς ἰθείραις*. In Marmore est *ΘΕΙΡΑΙC*. ut v. 4. *ΑΙΠΙΟΕΣΣΑΝ*. et v. 5. *ΧΙΛΕΞΙ*. V. 6. *ε'* post *ἀρετὴν* non est in Marmore. V. 7. *ΚΙΛΙΚΙΑ ΧΑΡ* Marmor. unde *χάρμα* fecit cl. Viscontius, in nomine *Κιλικία* duas priores syllabas a poeta productas esse statuens. Sed nomen mulieris *Κιλικία* fuisse videtur; ultimam autem vocem sic licet explcas: *Χαρίλλου*, vel similiter. V. 8. *εἰκοσιπενταετῆς* est in marmore, ut nr. 153. — V. 5. Sic, ut dedimus, haec verba leguntur apud Chandlerum. Brunkius corrigendum censebat: *Ἐρμος Ἀριστομάχοιο πατρός καὶ μητρός ἐσθλῆς*. Nunc in Marmore esse docemur: *Ἐρμεως δ' Ἀριστομαχοιο πατρός καὶ μητ* Viscontius explevit: *καὶ μητρός Ἐρίννης*. V. 9. *φιλη* ap. Viscont. Quum versus nomina propria non caperet, auctor prosam miscuit cum versibus; cuius licentiae etiam alia in Marmoribus exempla extant.

Nr. 210. Ex Gruteri Thea. p. 607. Br. III. p. 510. nr. 732. An. III. 2. p. 317. Cf. Burmanni Anth. Latin. T. II. p. 197. V. 3. *χελιδονίς*. plures. Vid. Huschk. Anal. crit. p. 6. V. 4. *βαιῆς ἄπο*. *ἐκ τυννῶν* comparat Schaefer. Meletem. p. 70. Simile est *ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων* ap. Automed. in Palat. p. 106. nr. 129. — Nr. 211. Ex Aristide T. II. p. 386. dedi in Paralip. II. nr. 29. p. 777. V. 3. 4.

Hujus distichi verba contraxit rhetor: *δεξας νικᾶτω· δοκῶ δέ, φησιν, ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερά ἔχειν.* — Nr. 212. Ex Stephan. Byz. in *Θεόριτοι*. Schol. Aristoph. ad Nub. 331. Br. III. 263. nr. 533. An. III. 2. p. 166. V. 3. *τῷ γάρ.* Vulgo. *τῶν ἄρ'* emendavit Br. quod praetuli conjecturae Huetii: *τὸν γὰρ ἅπλητον.* — Nr. 213. Ex Athen. L. XI. p. 232. C. dedi in Paralip. II. nr. 30. p. 778. V. 3. Cf. Stanlei. ad Aeschyl. Pers. v. 466.

Nr. 214. Ex Homeri et Hesiodi Certamine p. 16. Br. III. p. 256. nr. 497. An. III. 2. p. 146. V. 2. *ἐκόςμῃσε.* Br. V. 4. *ποινήσε.* nonnullae edit. *ποινήν.* Br. c. melioribus. V. 5. *ἔσθησε.* Br. — Nr. 215. Ex Murator. Thes. p. 958. Br. III. nr. 754. p. 316. An. III. 2. p. 559. V. 2. *ἡτακείσο.* Murat. *κατέχεις.* Br. c. Wesselingio. V. 5. *πραπίδας.* brevis syllaba in caesura. V. 7. *νυμφὴν δὴ . . . οἶγω.* Murat. *ἦν σοι ἐγώ,* correxit Leichius in Nov. Miscell. Lips. T. I. p. 475. In fine versus *ΟΙΩΙ* Murat. *οἶψ' ἐλήμονα.* Br. oratione intricatiore. *οἶ, οἶ.* Leich. Verba sic jungenda: *ἦν νύμφην σοι ἔτρεφον, (ταύτην) Ἀΐδης ἤρπασε νυμφεύσων.* V. 9. *αμαραμοντοσ.* Murat. *ἀλλ' ἄρα μούνοσ.* Wesseling. *ἀλλ' ἄρα μούνη.* Br. *μούνω,* numero duali Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 82. quod procul dubio verum. Sed in edit. nostra v. 10. vitiose expressum *παρθενικήν* pro *παρθενίην*, quo errore sensus hujus distichi prorsus turbatur: *vos soli pudicitiam servastis.* Icarium poëta puellamque ipsi desponsatam alloquitur. *σώσατε ὦσ.* Murat. quod tuetur vir doctissimus, quem modo laudavimus, *ὡς αἶδον* pro *πρὸς αἶδον* accipiens. *οὔσαθ' ὥσ.* Br. Hiatus sustuleris legens: *σώσατε κῆς* aut *κείς αἶδον.* — Nr. 216. Ex Plutarch. T. II. p. 839. Phot. Bibl. Cod. CCLX. Br. III. 267. nr. 555. An. III. 2. p. 175. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 314.

Nr. 217. Ex Murator. Thes. p. 658. Br. III. p. 314. nr. 754. An. III. 2. p. 351. V. 1. *χειροιν.* Mur. V. 3. lacunam sic explevit Br. *κείνοισιν ὅσων κινεῖτο.* plura corrigens, quam necesse erat. Scr. *κείνοισ περ ὅσων κινεῖτο προσώποις.* — *κινεῖτο.* Mur. V. 6. *κείτε δε ἡρα βεβαρηνοσ.* Gor. et Mur. *κείται δὴ γήρᾳ βεβαρημένος.* Br. V. 7. *εἰχοροσ.* Marm. *ἡῖχόροσ.* Br. — Nr. 218. Ex Gruteri Thes. p. 399. 3. dedi in Paralip. II. nr. 31. p. 778. V. 1. *ΗΜΙΗC.* Marm. *ΙΤΑ-ΑΙΗC.* Casaub. qua correctione nihil nec lenius nec verius. — Minus bene cessit eidem emendandi conatus in proximis: *αρχονταυλοτιστο-αίνιστησαντο.* ubi ille: *ἄρχοντα ἀγάκλυτον ἐστήσαντο.* quod et longius

abest a litterarum vestigiis, et ob hiatum molestum. In *CAOTI-TOAIN* nihil aliud latet, quam quod reposuimus: *ΦΙΛΟΠΤΟΑΙΝ*.

Nr. 219. Ex Sponii Miscell. p. 374. nr. 127. et peculiari editione in duobus foliis facta a Fauris de S. Vincent, in cujus museo illud marmor servatur, retuli in Paralip. II. nr. 32. p. 779. Cf. Chardon de la Rochette *Mélanges* T. I. p. 121. sq. V. 1. Sponius omisit. Lacunas sic explere conatus est Chardon: *Μὴ ταχίνοισι παρέρχεν ἔχνεσι τῖμβον, ὀδίτα.* comparans epigr. in Palat. p. 255. nr. 337. In qua lectione et hiatus offendit, nec rhythmus bonus est. Commode scripseris: *στῆθε παρέρχομενος τόνδ' ἔχνεσι τῖμβον, ὀδίτα.* V. 2. *κοῖρος.* Marm. *κοῦρος* correxi in *Animadversas*. Tom. III. n. p. 113. Post *κοῦρος* dele comma. V. 4. *ε ... οι ... ιν.* Marm. *θεοῖσιν* correxi l. c. V. 5. ductus in Marmore obscuri *και ... ε ... ων, και ... εων, καταπλίων,* et in versus exitu *ιφθην*. Priori harum lectionum accommodatum id, quod in textu posui: *πλωτῆρ καὶ αὐτὸς εἰών.* idque sensus videbatur postulare. Chardonus corregebat: *πλωτῆρ καὶ πολλίων πόντον γ' ἐνὶ κύμασιν ἦσθην.* Villoisonus: *πλωτῆρ καὶ τὸ πλίον πόντον γ' ἐνὶ κύμασιν ἔσθην.* aut *πλωτῆρ κάρτα εἰών.* jejune admodum; altera correctio etiam ob hiatum damnanda. Ultimas in versu syllabas *KTMACINIΦΘΗΝ* mutavi in *KTMACI NACΘΗΝ.* in undis habitabat, ut saepius de nautis et piscatoribus. Verbum est ap. Homer. *Ἠ. Ε. 119. πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νείσθη.* Apollon. Rhod. III. 1180, *Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἰόντα, ἔνθα καὶ ἐννέσθη.* V. 6. *τε ... ε ... νλαχων ... οδς σημα ... πανμαι.* Marm. *τριψίων δε λαχων.* Spon. Dedi correctionem Chardonii. V. 9. *εν δε τεθνε ... εν ομηγνυε ...* Marm. *ἐν δὴ τεθνεύουσιν ὀμηγύρετε γε πέλουσιν.* Chard. Viscontius malebat, *ἐν δ' αὖ τεθν.* V. 12. *εὐτελεα* in Marmore esse videtur. *εἰς εἶμι.* Chard. In eundem modum hos versus emendaveram in *Animadversas*. T. II. 2. p. 307.

Nr. 220. Ex Pausan. L. V. 20. p. 428. Br. III. 189. nr. 192. An. III. 1. p. 400. V. 1. *στῦλος ... ἐνοῦσα.* Vulg. *στῦλις ... ἐνοῦσα* corrigit Dorvill. ad Charit. p. 74. Vitium fortasse non est in *στῦλος*, sed in epigrammatis initio. Legendum enim videtur: *καὶ γὰρ ἐγὼ κίων εἶμ', ὃ ξίνα.* quod *κειων* in Cod. scriptum, facile in *κείων* depravari potuit. Verba sic junge: *καὶ ἐγὼ εἶμι λείφανον οἰκων ἢ κίων, ἢ πρὶν ποτε ἐνοῦσα στῦλος ἐν Οἰνομάου δόμοις.* pro *δόμων*. V. 4. *δέξατο.* Vulg. *δαίσατο.* Br. cum Sylburgio. — Nr. 221. Ex

Gruteri Thes. p. 328. Br. III. 307. nr. 720. An. III. 2. p. 298. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 150. V. 2. *μινυνθαδιον*. nonnulli. *μινυνθαδιην*. Br. V. 3. *ὅς .. πείσας*. Marm. *ὡς .. πείσας*. Br. c. Dorvill. Illud revocavi. Eutyches chorostata summa cantus pollens suavitate, ita ut vel animas avolaturas revocaret, suam tamen miser animam revocare non potuit. V. 4. *αὐτοῦ*. Br. *αὐτοῦ* scripsi sensu postulante. *μελεος*. Marm. *μελέεος*. Br. c. Dorvill. praeterea idem malebat *τὴν αὐτῶν* scribi. Nihil horum necessarium. In *μέλεος* ultima in caesura producta, ut in tot aliis sequioris aevi locis. Cf. Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 320.

Nr. 222. Ex Agath. Histor. L. II. p. 54. Br. III. 188. nr. 188. An. III. 1. p. 397. V. 5. *συγγενὲς οἱ τοῦτο*. Haec lectio ob plures causas ferri non potest; nec magis conjectura Vulcanii: *συγγενὲς τοῦθ' οἱ βρέτας*. Saltem scribendum erat: *ἀνθ' ὧν συγγενὲς τὸδε οἱ βρέτας*. Sed Hermannus ad Orph. p. 786. monuit, fieri non potuisse, ut privati homines (Chaeremonis cognati) statuum illi ponendam decernerent, sibi arrogantes, quod civitatis esset. Quare corrigendum consensit: *ἀνθ' ὧν σύγγνω (συνέγνω) οἱ τοῦτο βρέτας*. — Nr. 223. Ex Gruteri Thes. p. 163. Br. III. 285. nr. 632. An. III. 2. p. 218. Cf. Burmann. ad Anth. Latin. T. I. p. 244. V. 2. *ἐνδίδωσι*. memorabilis systole pro *ἐνδιδῶσι*. Facile hoc evitasset auctor, si scripsisset: *ὡς θάμις ἐστί, διδοῖ*; quae forma Hesiod. utitur *Ἐ. καὶ Ἡ. 281.* et alii. V. 3. *τῷ γὰρ*. Vulgo. *τῷ γ' ἄρ*. Br. c. Casaub. Scripsi, quod sensus postulat: *τῷ γ' ἂν καὶ ζωὴν. et vitam ei concessissem*. V. 4. *σπινθηροῖς*. Marm. V. 5. *καιοματος σκατ*. Marm. *καὶ σώματος ἔσχατ'*. Br. cum Casaub. V. 6. *γέφυραν*. Notanda mediae in hac voce correptio contra poetarum usum. *εἴσατο*. Br. *στήσατο*. Fleetwood. — Nr. 224. Ex Reinesii Syntagm. p. 610. Br. III. 276. nr. 592. An. III. 2. p. 195.

Nr. 225. Maffei in Museo Veronensi p. 317. Br. III. 302. nr. 703. An. III. 2. p. 277. V. 1. *εμον ... ερο ... ρον οἱ παρ*. Maff. Lacunam sic explevit editor: *στυγερόν μόνον*. Brunkius autem: *γοαρόν μόνον*. V. 2. *εμησ ... ρον*. Marm. *μικρόν* scripsi cum editore; *ὀλίγον* dedit Br. V. 6. *ἦσε .. οἰνοχαρῆς προσθεμένων*. Marm. quod Maffeus infelicititer tentavit. Dedi lectionem Br. qui valde probabiliter scripsit, *πρόσθεν ἐμῶν θαλάσρων*. Certe *μένων* alienum. — Nr. 226. Ex Pausan. L. V. 23. p. 438. Br. III. 177. nr. 136. An. III. 1. p. 367. V. 2. *βιασόμενοι*. Vulg. *βιασόμενοι*. Br. et Codd. Facii. Cf. supra

nr. 186. v. 2. V. 3. καὶ μετρεῖτ'. Vulgo. καὶ μέτρα ποιεῖτην. Br. c. Kuhnio. Idem Τελευτάς correxit pro τελετάς.

Nr. 227. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 187. nr. 140. An. III. 1. p. 368. V. 1. Κλεισοθένης. amphibrachys pro dactylo, ut nr. 241. v. 4. Κλειμβρότον. ubi tamen Codd. metro succurrentes Κλειμβρότον exhibent. — Nr. 228. Ex Sponii Miscell. pag. 376. Br. II. 491. nr. 2. An. II. 3. p. 370. V. 2. κλειφορῶν esse videtur in Marmore. Κλειφορόφ. Br. c. Gorio. τριετιον ἀφαιλετο μοῖρα κρατερη. Marm. τριετή ὃν ἀφ. μ. κραταιή corr. Fabr. et Dorvill. ad Charit. p. 262. Probabilis correctio. Sed in prima voce rectius scribes: Κλειφορόφ τριετῖ ὃν ἀφ. Sic etiam emendavit Porson. in Advers. p. 275. ed. Lips. — Nr. 229. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. Br. III. 305. nr. 710. An. III. 2. p. 286. V. 2. ἡρπασα φωνῷ. Marm. Verissime Br. ἡρπασ' ἄφνω. Saepe Σ in marmoribus sic scribitur, ut, infima lineola forte extrita, Γ easc videatur. Vid. ad nr. 236.

Nr. 230. Ex Museo Veronensi pag. 63. Br. III. 174. nr. 122. An. III. 1. p. 359. V. 2. Ἀσθμονεύς. Marm. Ἀθμονεύς corr. Scaliger. Vid. Interpp. Harpocr. V. Ἀθμονεύς. Poenitet me hoc non statim in textu posuisse. — Nr. 231. Ex Pausan. L. VIII. 5. pag. 607. Br. III. 186. nr. 180. An. III. 1. p. 392. — Nr. 232. Ex Gruteri Thes. p. 802. Br. III. 510. nr. 730. An. III. 2. p. 316. V. 1. κῆτε. Marm. ut nr. 217. vers. 6. — Nr. 233. Ex Sponii Miscell. p. 357. Br. III. 510. nr. 729. An. III. 2. p. 314. s. V. 2. κορησ. Spon. κορη. Fabr. Br. οῖσα στεων. Marm. Hoc loco, ut in plurimis aliis, lapidarii elisionem neglexerunt. V. 3. 4. exhibui sic, ut in Marmore leguntur, verba numeris destituta, ut passim in epitaphiis, quorum auctores interdum, ut hodie quoque, specie quadam numerorum contenti erant. Frustra Br. haec in versus digerere conatus est: αὐτὸς δ' γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν Ἀχθος ἔχων κραδίη. V. 4. κραδῖς in marmore esse videtur.

Nr. 234. Edidit Villos. in Prolegg. ad Homer. p. LV. Viscont. in Museo Pio-Clement. T. IV. p. 43. Repetivi et illustrare studui in Paralip. II. 35. p. 785. V. 5. πανσιόους. vox Lexicis addenda. Simile est πανσίλπος in Fragm. Sophocl. ex Naupl. in Schol. Pind. Isthm. VI. 10. Ζεῦ πανσίλπε καὶ Διὸς σωτηρίου Σπονδὴ τρίτου κρατήρος. quem locum respexit Schol. ad Platon. p. 36. ed. Siebenk. ubi editor verba, ἐμικρῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. perperam

pro Sophoclis versu habuit. — Nr. 235. Ex Gruteri Thes. p. 1130. Br. III. p. 316. nr. 753. An. III. 2. p. 539. V. 2. *πικρονεπαγειμῆ*. Grut. *πικρὸν ἐπ' Ἀγασίας*. Br. cum Ruhnken. Ep. crit. p. 133. *Ma-*
jore molimine Bentlej. in Not. ad Callim. H. in Lav. Pallad. v. 150.
μή σοι μὲν πικρὸν ἐπ' Ἀγασίᾳ Περσεφόνῃ τε κόρη. V. 3. *αμα.*
Grut. et alii. *ἀλλὰ* Br. c. Benti. ut statim nr. 236. v. 2. In corrupto
loco Philostrati Imagg. II. 23. p. 847. *μάχεσθε, ὧ γενναῖοι, τὸν Ἡρα-*
κλέα, καὶ προβάτε· ἀλλ' οὐ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο, δυοῖν
ἤδη κειμένοιν. sensum restitues scribens: *ἀνέχεσθε, ὧ γενναῖοι, τὸν*
Ἡρ., καὶ προβάτε ἄμα, εἰ τοῦ λοιποῦ γε π. ἀ. sustinctor Herculem,
et omnes simul in eum irruite, si reliquo saltem puero parcat.

Nr. 236. Ex Muratori Thes. pag. 1521. Br. III. 299. nr. 693.
An. III. 2. p. 264. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 39. V. 2. *αμαεταθεισ.*
Murat. V. 3. *εστιεν.* Ibid. V. 4. *κίων* abundat, auctorisne an qua-
dratarii culpa, ignoro. V. 6. *τεφρασεγοναμεν.* Murat. ubi iterum
I' et Z confusa. Vid. ad nr. 229. *τέφρα τε γεγόναμεν.* Br. c. Dorvill.
V. 7. *ειρηκαιοιορθωσ υπαγεο δοιγορεμη και τεθνακωρ αδελσεχοσ*
σοιφανω. Murat. quae sic, ut in textu posui, emendavit Dorvillius.
Hiatus fortasse tollendus inserto *νῦν*, *ὑπαγε νῦν, ὁδοιπόρε.* V. 8.
post *τεθνηκώς* Dorvill. γ' inseruit, quod minime necessarium. Γ' enim,
quod Muratorii textus offert, nihil aliud est, quam □ i. e. Z.

Nr. 237. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 273. Br. III. 309. nr. 725.
An. III. 2. p. 311. V. 3. *αινοτοκων . . . εων.* Marm. *γονίων.* Br. c.
Hagenbuchio et Gronovio. V. 4. *ὄκτω μόνους.* Marmoris est lectio.
ὄκτω μούνα ἔτη. Hagenb. *ὄκτω μούνον ἔτη.* Br. satis pro arbitrio.
Versificatoris est peccatum, non quadratarii. Similia conguessi in Com-
mentat. de Memnoniis in Actis Societ. reg. Monac. an. 1809. p. 48. —
Nr. 238. Ex Fabretti Inscriptt. p. 425. Br. III. 313. nr. 741. An. III.
2. pag. 527. V. 4. *ΔΙΩ.* Marm. Scripsi *ΔΙΩ.* in qua voce duae
syllabae in unam contractae, ut in *duellica* ap. Lucretium VI. 660.
Similiter in *διακασίους* duae priores syllabae in unam coalescunt in
Palat. p. 528. nr. 146. Hac licentia admissa Marmoris lectio servari
poterat integra. Audacter Br. *ἐπτά μόνους λυκάβασι δύοι καὶ μῆνας*
ἔζησα, Lenius Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 58. *λυκάβαντας ἐγὼ*
καὶ μῆνας. — Nr. 239. Ex Gruter. Thes. pag. 28. Br. III. 189.
nr. 190. An. III. 1. p. 598.

Nr. 240, Ex Gruter. Th. p. 1146. Br. in Lectt. p. 303. In edit.

Lips. IV. p. 275. nr. 721^d. An. III. 2. p. 506. V. 1. περικαλλέα. Gruter. περικαλλῆ. Br. sine necessitate. V. 2. Inter σωφροσύνης et ἔνεκεν fortasse θ' excidit. — Nr. 241. Ex Athen. L. XII. p. 536. B. Br. III. 179. nr. 145. An. III. 1. p. 570. V. 4. κλισομβρότου. Scr. Κλειμβρότου cum Cod. Veneto. Ἰπρακλίως. Vulgo ap. Athen. et Br. Ἰπρακλῆος scripsi cum Schaefero in Addend. in Epist. Bastii p. 18. ed. sec. — Nr. 242. Ex Diodor. Sic. T. I. p. 415. Br. III. p. 178. nr. 145. An. III. 1. p. 369. V. 3. Vulgo distinguitur post Φοῖβφ. Commate delicto cautum est, ne omnis devictorum Persarum gloria a diis ad homines transferretur, quod timens Valkenar. ad Herodot. I. VIII. p. 657. 6. correxit: ἀπώσαμένοις et ῥυσάμενοις.

Nr. 243. Ex Pausan. L. V. 22. p. 435. Br. III. 177. nr. 135. An. III. 1. p. 366. V. 1. Ἀπολλωνίας. Vulg. Ἀπολλωνίας. Br. Illud revocare non dubitavi. Duae ultimae syllabae in unam coalescunt, ut in Τελεντίας Palatin. p. 272. nr. 426. in Ἀρῆλου supra nr. 170. v. 2. in πόλιας ap. Homer. Od. θ. 560. V. 2. verborum transpositionem, a Passovio metri causa factam, ᾤκισεν Ἰονίφ Φοῖβος, veram puto. In eandem incidit Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 310. — Nr. 244. Ex Gruteri Thes. p. 769^b. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721^b. An. III. 2. p. 502. V. 1. priora verba obscuritate laborant. V. 3. σωμας πανσε. plurimi. σωμανεπανασατο. Murat. σῶμ' ἀνέπανσε. Br. V. 5. θνητην. Grut. et alii. θνητή. Murat. Br. V. 6. α . . . μνηστος. Marm. V. 7. κυδνη. Marm. κυδρη. Br. κυδνη. Ruhnck. Epist. crit. p. 83. κεδνη. Grotius. Brunkiana lectio a vestigiis marmoris proxime abest. παράκοιτι. Scr. παφακοίτι. Caeterum Br. malit: σοι δὲ τάφον σοφίης ἔνεκεν, κυδρη παράκοιτι. sine causa idonea. V. 8. τευξεφρασασσυννομενος. plurimi. συνόμενος. Murat. Nomen hominis in Ἐπαφρᾶς aut Ἐφρᾶς mutandum suspicantur. V. 9. αγεντιευψυχει. Marm. ἀλλ' αῖγ' εὐψύχει. Br. metro claudicante. Ἀγεντι εὐψύχει. Scaliger, mulierem illam Magnetin Chresten appellatam fuisse existimans. ἀγνή εὐψ. Grot. Possis etiam legere, sine metri detrimento: αἰνετή εὐψύχει. Formulam illustravit Reines. p. 731 et 826. In Inscr. Pocock. nr. 5. lege: θάρσει σύμβις Στρατωνιανέ, οἶδεις ἀθάνατος. Sic etiam in epigr. quod dabimus ad calcem harum notarum: εὐψύχει Βασίλλα, οὐδεις ἀθάνατος.

Nr. 215. Ex Thucyd. L. VI. 54. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. pag. 201. — Nr. 216. Ex Chandleri Iuscriptt. pag. 78. nr. 123.

Br. III. 315. nr. 750. An. III. 2. p. 336. V. 1. *ηματοδευψιφανεισδησαι* .. *οιο δεδορκας*. Marm. Mutilus versum Br. c. Chandlero explevit sic: *μνήμα τόδ' ὑψιφανές Δημοῦς ταμίσιο δέδορκας. ταμίσιος* a *τάμιος* non improbabiliter videtur Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. p. 34. not. improbat Hermann. in Not. ad Bucolic. in Soph. Schaeferi T. I. p. XIV. Vide an fuerit: *Δηοῦς ζακόροιο*.

Nr. 247. Ex Fabretti Inscriptt. p. 723. dedi in Paralip. II. nr. 36. p. 788. Cf. Hagenbuch. ad Blauner. p. 46. sqq. V. 2. *ἔτι ζωός*. De correptione ante ζ vid. ad Palatin. p. 113. nr. 177. v. 10. V. 3. *ΕΓΩ*. Fabr. *ἔξω, ἔφη, στήλαις παρ', ὁδ.* Hagenb. inepte. Scripsi: *οἱ ἄ ἔφν. qualis illa fuerit*. Saepè littera *Α* a Marmorum descriptoribus pro *Ω* habita. *υπετρα* .. *α*. Fabr. *ὑπέγραφα*. Hagenb. V. 4. *αυτη*. Fabr. *αὔτη*. Hagenb. *αὐτῇ* scribendum existimavi. *τύπος* est *forma*. Palat. p. 427. nr. 405. *δειδια σάν τε θυῆς ἐρατὸν τύπον*. Ibid. p. 608. nr. 2. *ἔθηκε μορφῆς ξυγόν ἥλικος τύπον*. V. 5. *στέρνοισι μίνουσιν*. fortasse corrigendum: *στέρνοισιν ἐνοῦσαν*. Vid. ad nr. 225. vers. 6. V. 13. *γεοσησια*. Fabr. *ἡ ζώσης ἐς*. Hagenb. Comparatur Marciana cum Penthesilea Amazone, cujus post mortem pulcritudine captus est Achilles. V. 15, *μαρκιαντην*. Fabr. Scripsi *Μαρκιανήν*. in quo nomine penultima corripitur, ut supra nr. 234. v. 1. in *Μαρκιανού*. v. 12. in *Ἀδριανόν*. nr. 279. v. 2. in *Αἰλιανού*. Vid. Not. ad Palat. p. 444. nr. 510. — Nr. 248. Ex Gruteri Thes. p. 1196. nr. 9. Br. in Lectt. p. 303. Ed. Lips. T. IV. p. 271. nr. 710b. An. III. 2. p. 288. V. 3. *γευσάμενον*. Gruter. *γευσάμενην*. Br. c. Reinesio. — Nr. 249. Ex Pausan. L. VI. p. 416. Br. III. 283. nr. 626. An. III. 2. p. 213. V. 1. *μῦνος πάλη*. Vulg. *μονοπάλης*. Br. cum Camerario. V. 3. Ineptus horum verborum rhythmus. Melius haberet versus in hunc modum scriptus: *Χίλων, ὦν Πατρεῖς· αὐτὰρ νιν λαὸς Ἀχαιῶν* ...

Nr. 250. Ex declamatione Alcідamantis in Oratt. Gr. T. VIII. p. 75. ed. Reisk. Br. III. 253. nr. 484. An. III. 2. p. 142. V. 3. *Ἡρακλῆν*. Vid. de hac forma Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. pag. 103. — Nr. 251. Ex Muratori Thes. pag. 1041. Br. III. 305. nr. 714. An. III. 2. p. 293. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 251. V. 3. *ταδεπιγαια*. Murator. *τάνδ' ἐπὶ γαῖαν*. Br. *τῇδ' ἐπὶ γαῖα*. Dorvill. Rectius fortasse, *τῇδ' ἐν γαῖα*. V. 4. *ἑπτα καὶ εἰκοσέτους* junctum scripsi, auctore Schaefero. Sic in Antigon. Caryst. c. 98. Cod. Palat. offert *ἑπτακαιδεκάπηχυν*. Vid. Bast. Epist. crit. p. 89. ed. sec. Dion.

Halic. Antiqu. Rom. IV. 7. p. 651. 4. *ἐπτακαιικοσάετης*. Ib. L. X. 36. p. 2087. — Nr. 252. Ex Fabretti Inscriptt. p. 704. Br. III. 515. nr. 752. An. III. 2. p. 537. V. 4. *συνοδείτης*. Marm. V. 6. *οδοιποριευδατονησας*. Fabr. *ὁδοιπορίης τ' ἀτονήσας*. Br. *ὁδοιπορίας* scripsi ob perpetuam permutationem litterarum *ς* et *αι*.

Nr. 253. Ex Stephano Byz. in *Διον*. Br. III. 191. nr. 201. An. III. 1. p. 408. V. 1. *ἤνιδε πίης*. Steph. *ἦν δέ γε πίης*. Eustath. ad *Il.* β. p. 212. 32. Quum in *πίης* prior corripi solet, Br. *πίνης* corrigit. — Nr. 254. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 193. nr. 707. An. III. 1. p. 412. V. 1. *εὐεργος*. nomen proprium esse statuebat Sylburgius, *Εὐεργος*, Euergus Naxius, Byzae filius. Probabilis conjectura. — Nr. 255. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 177. nr. 134. An. III. 1. p. 566. V. 4. *τῷ πολέμῳ*. Vulg. *τῷ πολέμῳ*. Br. cum Camerario, distinctione emendata. — Nr. 256. Ex Gruteri Thes. p. 85. Br. III. 188. nr. 189. An. III. 1. p. 397. V. 1. *νηὸν μιν*. Alteram vocem uncinis inclusi, quum minime sit probabile, *νηὸν* pro monosyllabo fuisse usurpatum. — V. 3. *ἥδὲ Κερύλλα*. Br. *ἥ δὲ Κερύλλου* revocavi, quod est in Marmore. Particula *δὲ* sequitur interdum conjunctionem *τέ*. Vid. Hermann. ad Viger. p. 796. Bökh. ad Platon. Min. p. 86. V. 5. *καὶ δύο*. praeter Dioscorum et Cyrilli conjugem duo alii, ejusdem, ut videtur, familiae, illam statuum posuerant. Illi *ζάκοροι*, hi *νεώκοροι*.

Nr. 257. Mali versificatoris foetum ex Sponii Miscell. p. 370. et Reinesii Syntagmate p. 694. dedi in Paralip. II. nr. 37. p. 790. V. 2. *θενβαιωι*. Marm. *δὲ βαιῶ* scripsi, priore in *βαιῶ* correpta. Fortasse tamen, majore distinctione in fine praecedentis versus posita, syllaba *θεν* prorsus delenda. V. 3. *λαϊνεα στελλῃ*. Spon. In his nihil aliud latet, nisi *λάνη στελή*. Metri causa imperitus versificator formam *λαῖνος* in *λαῖνος* contraxit. Vers. 6. *καιις*. Spon. et Reines. pro *κίς*. V. 7. *ἡμελλονεοσεσθαι*. Spon. *ἡμελλεν εἶσεσθαι*. Reines. Nec *ἡμελλον* male haberet. Vide ad Palat. p. 117. nr. 199. v. 4. — V. 8. *περί μου*. ut *ὑπὲρ μου* ap. Theocrit. Eid. XI. 68. Cf. not. ad Pal. p. 265. nr. 393. Precibus parentis annuere non poterant superi, quia Parcae jam omnia de me (aliter, puta,) statuerant. Quod olim conjeci *πεπρίκεισαν ἔναντα*, eo sensu, quem contextus postulat, a veteribus non videtur fuisse usurpatum. V. 9. Versus *ἄμετρος*. Fortasse scribendum: *καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης, οὐ τροφὸν εἰλάμενος. pater ipse me*

aluit, paedagogo non usus. Pentameter, ut in praecedentibus quoque, heroicis interpositus. V. 10. *δευξανομην.* Spon. *δηηξανομην.* Rein. Uterque *καί* addidit post *ἐνερνής*, manifesto errore quadratarii. Sic iterum v. 11. *γάρ* post *Μοιρῶν* legitur ap. Spon. Rein. V. 12. *πηξαν.* Sp. *πησαν.* Rein. *τηξαν* scribendum videtur. In fine versus *νεφροῦς* videtur addendum. Nam sedem morbi diserte indicatam fuisse, et epitheton *διδύμους* docet, et sequentia. V. 13. post *μοῦρος* in Marm. *οναίνην* habetur. Quod quid sit, non exputo. V. 14. *θίλγει.* Rein. *ὠώσει.* Spon. Obscurae fuisse videntur in marmore litterae. *θίλξει* scriptum fuisse existimo. V. 15. *καί τότε δημετερα.* Rein. *καί τους δη.* Sp. Illud verius. Aut initio aliquid excidit, aut corrigendum: *καί τότε δὴ μ' ἐτέρω νοῦσος* [πάλιν] *εἰλε κακίστη. καί τότε δὴ*, ut Odyss. β. 108. ε. 96. et in Orphei Argonauticis saepissime. V. 17. *ΓΑΡ ΛΙΟΤ.* Spon. Rein. Una littera inserta scripsi *ΓΑΡ ΛΙΟΤ.* V. 21. *οὕτως μου γενεσις.* Sp. Rein. *μου* deleui. V. 22. *ΓΑΚΤΡΟC ΑΟΙΡΑ.* Rein. *ΜΟΙΡΑ.* Sp. V. 25. *ξένε*, ineptum quadratarii additamentum. V. 26. Inter *τηκεδονας* et *τοιοι* lacuna relicta ap. Sponium. *τηκεδονα στυγερην τοιο με γ.* Rein. in qua lectione pentametrum habes fere integrum:

τηκεδόνα στυγερήν τοῖσι με γειναμένοις.

Hoc verum. Post verba *καί κατέλειπον* aut lacuna est, aut imperitus auctor quum versum heroicum perficere non posset, pentametrum subjunxit. Etiam ultimus versus est hypermeter, auctoris, ut videtur, culpa.

Nr. 258. Ex Pausan. L. X. 2. 3. retuli in Paralip. II. nr. 38. p. 794. V. 1. *ἐν ἄθλοις Ἑλλήσι δ' αἰδῶν.* Sic, ut edidi, emendavit Ignarra in Palaestr. Neap. p. 58. not. 11. Nec sic tamen versus minor vitii expers, quum in *μέλεια* prima perperam producatur. — Nr. 259. Ex Reinesii Syntagm. p. 856. Br. III. 304. nr. 709. An. III. 2. p. 285. Cf. Dorvill. ad Char. p. 258. Versum senarium jambicum, ob nominis *Φιλησίη* difficultatem heroico versui subjectum, Reinesius frustra in pentametri formam redigere conatus est.

Nr. 260. Ex Pocockii Inscriptt. p. 107. Br. III. p. 295. nr. 677. An. III. 2. p. 248. Cf. Toup. Epist. crit. p. 40. ed. Lips. V. 2. *ΟΙΚΙΡΩΝ ΔΑΚΡΥΘΕΝΤΑ.* Poc. V. 3. *ΕΥ . . . ΧΜΗΡΟΤC.* Poc. *κῆμαι ἐς εἰνάς.* Vid. supra ad Palat. p. 87. (not. crit. p. 49. ad Epigr. Agathiae v. 10.) et p. 533. nr. 343. V. 4. *ΕΙΚΟΓΕΚΚΑΡ.* Poc.

V. 5. *ΑΠ ... ΔΗΚΝΟΥΤ ... C. et ΜΟΤΝΟΕΚΤΙΑΕ*. Ρορ. *μουννο- γόννην δέ*. Toup. *μουννογενή*. Br. Propius etiam accesseris legens: *μουννοίτη δέ*. *parvulam unius anni puellam*. — Nr. 261. Ex Reinesii Synt. pag. 854. retuli in Paralip. II. nr. 39. pag. 794. V. 2. *ΔΑΤΕΙΝΟΝ*. Rein. Gor. *ἀλγεινὸν* scripsi; auctorem tamen *ἀλγεινῶν ... νόσων* dedisse, non dubito. V. 4. *δὲ κραδίης*. quia cor vitae sedes. Sed in Marmore legi suspicor: *ΔΕΚΡΑ ΔΙΗΚ* i. e. *δ' ἐκ ῥ' αἴης*. vocali elidenda, ut saepe fit in Inscriptionibus, a quadratario expressa. — *ΔΙΑΜΕΚΑΙΘΕΡΟΝΕΙΚΕΛΑΟΣ*. Rein. Non male me emendasse puto: *δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπεικέλος αὔρη*. nisi quis malit, quod et ipse nunc magis probo: *ἐς αἰθέρα, εἰκέλος αὔρη*. In hoc enim rhythmī genere hiatus nihil offensionis habet, praesertim ante *εἰκέλος*. V. 11. *ΚΑΙΟΤΡΑΝΟΝ*. Rein. Lege: *κατ' οὐρανόν*. V. 15. *πατρῆσι μειδιῶντες*. Suspiscabar legendum: *πατρὸς θεῶν μειδιῶντος*. ubi *θεῶν* est monosyllabum. Fortasse tamen lectio latet magis recondita. V. 16. Initio versus *χρυσείαις* videtur excidisse. Cf. Euripid. Ion. v. 435. Aristoph. Nub. v. 273.

Nr. 262. Ex Sponii Miscell. pag. 149. Br. III. 299. nr. 691. An. III. 2. p. 261. Cf. Dorvill. ad Char. p. 503. V. 1. *μνημην* esse videtur in marmore; unde Fleetwoodius non inepte: *Ἐανθίσπηος Ἀκύλα* (rectius fortasse *Ἀκύλας*) *μνήμην βίῳτου παρέδωκε*. V. 2. *βωμῶ*. Vid. ad nr. 130. — *σεμνωταυτην*. Wheler. Ejusmodi errorum exempla dedi in Obs. Miscell. Porsoni Adversariis subjectis p. 313. — V. 4. *εσπεν*. nonnulli. *ἐσπεν*. Br. Illud praetuli. V. 5. *εἰκοσίους*. plurimi. *εἰκοσίους*. Br. V. 6. *εθανεν*. Marm. *ἔθανε*. Br. — Nr. 263. Ex Athen. L. IX. p. 401. E. dedi in Paralip. II. nr. 40. dag. 795.

Nr. 264. Ex Stobae. Floril. Tit. CXIX. p. 605. Gesn. 495. Grot. Br. in Lectt. p. 274. In ed. Lips. T. IV. p. 183. nr. 307^b. An. III. 2. p. 55. Cf. Wesseling. ad Herodot. I. 31. p. 14. V. 2. *μητέρα ἦν*. Fortasse *μητέρ' ἦν*. Apollon. Rh. L. III. 609. *τότ' ἔρα δὲ μητέρ' ἦν ... παρηγορέσκεν ἑπεσιν*. Quamquam in homerica poësi ὅς possessivum sine offensione legitur brevi vocali praecedente. V. 7. *αὐτοῦ*. Vulg. *αὐτῶ* Grot. ex Codd. — Nr. 265. Ex Athenae. L. X. p. 450. A. B. Br. III. 320. in Aenigm. nr. 11. An. III. 2. p. 548. V. 1. ὅς. vulgo et in Cod. Venet. ὅς Br. cum Grotio, assentiente Schweighäusero. Facit huc Plutarch. T. II. p. 1100. ὅτι ἐπὶ χαρᾶς

ῥηθη, κατὰ τὸν Σοφοκλέα, γραιῖας ἀκάνθης πάππος ὡς φρωόμενος. Cf. Hesych. in Πάππος. et quae collegit Arnald. in Lectt. Gr. p. 33.

Nr. 266. Ex Demosth. Or. pro Cor. Tom. I. p. 322. ed. Reisk. Br. III. 284. nr. 627. An. III. 2. p. 214. V. 3. δειματος. Sic vulgo; nec discrepant Codd. δειματος correxit Marklandus, de quorum vocabulorum permutatione dixi ad Palat. p. 500. nr. 592. v. 5. Nimis tamen illa lectio friget. Melius λήματος Br. cum Valkenario ad Ammon. pag. 142. quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio, per ἔνεκα explicatorum, durissima sit. Scholiast. ap. Bekker. p. 328. ἀρετῆς, ἔνεκα δηλαδῆ. Δειματος· φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἀρετῇ καὶ λήματι correxit Wunderlich ad Demosth. Or. pro Cor. pag. 181. Wolfio praeunte; μαρνάμενοι δ', ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν Ψ. Schaeferus distinxit ad L. Bos p. 666. genitivis ab ἀντὶ subaudiendo pendentibus. [Aliam viam tentavi in not. ad Or. Demosth. p. 474. ed. Harl. alt. G. H. S.] Passovius denique in not. mst. μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. A vulgata δειματος non recessit Grotius, qui vertit: *vicerunt virtute metum*; in quo quid secutus sit, non satis apparet; fortasse: μαρνάμενοι δ' ἀρετῇ διχα δειματος. *procul a timore*. V. 6. ἔχουσιν. Vulg. ἔχουσιν. Br. sine causa idonea. V. 10. Vulgo distinguitur post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις. Respexit hunc locum Themist. Or. XXII. p. 276. B. C. οὐ γὰρ πείθομαι ἐγὼ τοῖς ἐκ τῆς ποικίλης φυῆς ποτε ἐν ἀνθρώποις οἷους τινὰς ἐκείνοι πλάττουσι σοφοὺς τε καὶ σπουδαίους, οὐκ ἐτι ἀνθρώπους. ἀλλὰ τάχα δὴ τὸ ἐπιγράμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθήνησιν ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνους τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμει. — ἔπορεν. Vulg. ἔπορον. Br. c. Markl. et Cod. August.

Nr. 267. Ex Pausan. L. VII. 17. p. 565. Br. III. 187. nr. 182. An. III. 1. p. 393. V. 1. ὁ δ' vulg. ὅδ' Br. — Nr. 268. Ex Muratori Thes. p. 1687. dedi in Paralipom. II. nr. 42. pag. 797. V. 1. ὀποναιτεδ ... μονες. Murat. V. 3. κιαιωι. Mur. βιαίως correxi cum Kulenkampio. V. 5. ἀρτιμο+εν. Mur. Scripsi, quod res postulabat: ἄρτι μὲν ἐν πρ. V. 6. ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝΟΤΑ. Mur. καὶ γενειῶντ' οἷδ' .. emendavi, quod lenius quam ἀρτιγενειάζοντ' Dorvillii ad Charit. p. 39. Diphthongus in media voce corripitur, ut in ἐπειῇ, in Θάλεια. Palat. pag. 443. nr. 505. v. 7. et in nonnullis aliis. V. 7.

γοῖφος. Marmor. γοῖφῶς videtur scribendum cum Dorvillio. V. 8. ολιτομαίασσι. Mur. — Nr. 269. Ex Gruteri Thes. p. 1035. nr. 12. Br. III. 311. nr. 736. An. III. 2. p. 323. V. 1. φέρειν. Gruter. γέρων scripsi cum Br. in Lectt.

Nr. 270. Ex Lucae Itinerar. Asiat. nr. 65. Br. III. 236. nr. 401. An. III. 2. p. 100. Cf. Heringae Obs. p. 147. V. 5. πρόσθενα πειρειήσιν νοσκο. Luc. ἀπειροσύνησι aut ἀπειρείησι νόσιο. Hering. V. 10. nomen Πίθον Brunkio suspectum. — Nr. 271. In Vitis Oripiani. Br. III. 274. nr. 582. An. III. 2. p. 190. V. 1. Ὀππιανός. penultima correpta. Cf. ad nr. 234. v. 1 et 12. nr. 247. v. 15. — εἶλον. ἔαχον alii. — ἀοιδίμον. ἀοιδῶν et ἀοιδέων alii. V. 2. ἐξήρπασε. ἐξήρπαξε plurimi. κρενός τ' ἀ. alii κρενός δ' αἰδής. V. 5. 4. valde discrepant lectiones codicum et edit. ζῷ μῖμνεν φθόνος αἰνός Ἡθελει, οὐκ ἄν μοι τις ἴσον γέρας ἔλαχε. Cod. Palat. ap. Rittersh. χρόνον μῖμνεν φθόνος αἰνός Εἶασεν Οὐκ ἄν μοι τις ἴσον κλέος ἔλαχεν ἐν χθονὶ φωτῶν. Cod. alter Pal. et Murat. εἶασεν est etiam in Cod. Med. in Bandin. Catal. T. II. p. 587. media correpta, ut Pal. p. 79. nr. 14. ap. Tzetz. Homeric. v. 167 et 304. Scripsi εἶασ' monente Schaefero.

Nr. 272. Primum et postremum distichon legitur in Schol. ad Thucyd. L. I. 6. medio disticho auctum in marmore, quod editum legitur Magas. encycl. an. VI. T. III. p. 536. Dedi in Paralip. II. nr. 41. p. 796. Marmor illud suspicor esse spurium. V. 1. μεγαρής. Marm. μεγαρεῖ. Schol. vitiose pro μεγαρεῖς. V. 3. 4. ἀπέλυσατο. effecit, ut patriae restituerentur, pecunia data aliove modo. Schaeferi est interpretatio. — Nr. 273. Chishull. Antiqq. Tom. II. p. 12. Br. III. 301. nr. 700. An. III. 2. p. 275. — Nr. 274. Ex Pausan. L. VI. 20. p. 504. Br. III. 193. nr. 208. An. III. 1. p. 412. — Nr. 275. Ex Marm. Oxon. p. 109. Br. III. 314. nr. 747. An. III. 2. pag. 335. — Nr. 276. Ex Murat. Thes. pag. 671 et 1776. retuli in Paralip. II. nr. 46. p. 800. V. 1. παλινκλινανθα. Mur. Scripsi, una littera mutata, παλινκλίναντα, neutrali significatione. Bilancem intelligo, sursum deorsum vergentem. Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοισι est ap. Agath. in Prooem. v. 125. Jupiter, qui est instar Τύχης, ap. Theognid. v. 157. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρῶπει ἄλλοτε ἄλλως.

Nr. 277. Ex Athen. L. X. p. 449. D. E. Br. III. 320. inter Aenigmata nr. 9. An. III. 2. p. 347. V. 3. ἐν Θεοῦ. Athen. ἐν Θεοῖς. ap. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1463. 12. Idem v. 5. ἅπασιν ὦν ἀεί. —

Tom. IV.

60

Nr. 278. Ex Gruteri Thes. p. 703. Br. III. 512. nr. 737. An. III. 2. p. 324. — V. 5. *λυπεισονται αυμασνονουσοσενχοδει*. Grut. Cf. Scaliger. in Corrigend. p. CCCXII. V. 6. *ουπεινησουδιφος*. Marm. Verba *ου διφος* omissa ap. Gruterum. Dedi lectionem Brunckianam, in qua duplex *σε* molestum est. Scribendum procul dubio: *ου πεινης, ου διφος έχεις*. — Nr. 279. Ex Gruter. Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 498. An. III. 2. p. 146. Cf. supra nr. 214. V. 2. *Αϊλιανου*. penultima correpta. Vid. ad nr. 247. v. 15. et ad nr. 271. v. 1. ad Palatin. p. 317. nr. 700. p. 441. nr. 510.

Nr. 280. Ex Murat. Thes. p. 1777. dedi in Paralip. II. nr. 44. p. 798. V. 1. *ημνηο . . κειμι*. Murat. V. 2. *ειδετισαλλοσρεει*. Mur. Scripsi, quod res postulabat, *ει δ' ἄλλως τις ἐρεῖ*. Verba quadratarii culpa transposita. — Nr. 281. Ex Pocock. Inscript. p. 30. nr. 18. et Murator. p. 75. nr. 1. dedi in Paralipom. II. nr. 45. p. 799. V. 1. *αφθιτανουοι*. Poc. *αφθιτε ανου . .* Mur. *Ἄνουβε* latere, nullus dubito, quem nonnullos pro *Κρόνῳ* habuisse docet Plutarch. T. II. p. 368. F. — V. 3. *αμμν*. Poc. *αμων*. Mur. *Ἀμμων* dedi. Non minus bene scripsissem *Ἀμοῦν*. Cf. Wesseling. ad Herodot. p. 124. 32. — *προτεημεταισε*. Poc. *προτεπηνηταισε*. Mur. Suspicebar *προφείραν μητιεσι Σάραπισ*, ut muta esset littera *ι* in *μητίεσι*. Vid. ad Palat. pag. 446. nr. 524. v. 9. Sed nimis haec abhorrent a ductibus in Marmore, ut videtur, exhibitis. Propius accesserit: *κοίρανος ἀθανάτων, πρώτος ΠΙΝΤΗΤΙ Σάραπισ*. — V. 5. *σήτε*. Poc. *σιτε*. Mur. V. 9. *διανανασοι*. Poc. *διαναν*. Mur.

Nr. 282. Ex Gruteri Thes. pag. 1068. Br. III. 183. nr. 169. An. III. 1. p. 382. V. 1. *ταλλείοισιν*. Br. c. Reiskio. *Ταλλαίοισιν* dedi c. Schedis Dorvill. ad Char. p. 491. *Ταλαιός, ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτη*. Hesych. V. 3. *ἦν σοι γεραίρει*. i. e. *ἦν σοι προσφέρει, γεραίρων σε, τιμῆς ἕνεκα*. — *ὦν σοι*. Reisk. V. 4. *ψυχικά* de *cruentis sacris* cum Dorvillio interpretatur etiam Schneiderus in Lex. Gr. V. *ψυχικός*. V. 5. *ζώσης ἀλόχου*. Marm. *ζώσης κ' ἀλόχου*. Br. c. Dorvill. Quod an ferri queat, vide. Certe non apparet, cur auctor non scripserit: *καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου καὶ γῶς ἐσορώσης*. ut ap. Homer. *Ἰλ. α. 88. οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο*. Nomen mulieris latere suspicabatur Reiskius: *καὶ πρὶν μὲν Ζῶης ἀλόχου φάος ἐσορώσης*. V. 7. *ἐπετήσιον*. *ἐφετήσιον*. Ap. Lips. Quae ad h. l. olim de adspiratione neglecta monui in Animadversionibus, aliena sunt. Est *ἔτος*,

ἐπέσιος, ἐπετήσιος. V. 10. ἐπεσε. — Nr. 283. Ex Chishull. Antiqq. Asiat. p. 59. Br. III. 192. nr. 203. An. III. 1. p. 408. V. 1. οὐριον Ζῆνα. Ζεὺς οὐριος in Ponto commemoratur ap. Arrian. in Peripl. Ponti p. 12 et 25. et Marcian. Heracleot. p. 68. ed. Oxon. V. 7. εὐάντητον. deum preces facile audientem explicat Schaeferus ad Apoll. Rhod. Tom. II. p. 169. propitium verteram equidem. ἄγρη εὐάντητος pro praeda exoptata est ap. Oppian. Cyneg. v. 488. et Hal. II. 149. ἔξοχα δ' αὐτῷ Ἀνθρώπων κρεῖτα τερπνὰ καὶ εὐάντητος ἔδωδ'.

Nr. 284. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 49. Br. III. p. 279. nr. 605. An. III. 2. p. 201. Cf. supra nr. 37. — Nr. 285. Ex Plutarchi. Vita Marcell. c. 30. T. II. p. 235. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. p. 202. V. 4. ἀσυνάρτητος οὗτος ὁ στίχος πρὸς τοὺς προτέρους. verba sunt cl. Coray. Vitium esse videtur in καί, fortasse etiam in ἐγκατέχευε. Nec tamen rem expedivisse videtur Reiskius corrigens: πᾶμπολυν ἀντιπάλων εἰς κατέχευε φύον. — Nr. 286. Edidit Falkenburg. ad Nonni Dionys. p. 878. et plurimi post eum. Br. III. 269. nr. 565. An. III. 2. p. 179. Terminus, cui hoc epigramma inscriptum, cum capite Menandri, e regione erat positus. alii termino, in quò Homeri caput erat. Cf. Visconti Iconographie T. I. p. 87. not. 2.

Nr. 287. Ex Muratori Thesaur. p. 1502. Br. III. 305. nr. 711. An. III. 2. p. 288. Cf. Dorrill. ad Charit. p. 260. qui v. 1. χθόνα a Muratorio omissum supplevit. V. 3. ἀρχόμενον. Vulg. ἀρχομένον. Br. c. Toupio. V. 4. ἐκτελεσε esse videtur in Marmore. ἐκτελέσαι. Br. Simillimae in marmoribus litterae A et H. V. 5. φίλτατο. Mur. φίλτατε. Br. cum Hagenbuchio. Ὀδυρμοις. Mur. ὀδυρμούςς. Br. V. 6. εφηευχροις. Mur. ἐπ' ἡὐχροίοις. Br. c. Dorrill. Restitui ἐφ' ἡδυχροίοις. pr. quod in Marmore esse testatur Viscont. in Lettera su due Monumenti p. 25. not. 55. — ηρπασαν στερπλις ναῖδες. Murat. in qua lectione quid lateret, bene perspezit Hagenbuchius legens: ἤρπασαν, ὡς τερπνὴν, ναῖδες. quod ipsum in Marmore legi docet Viscont. l. c. — ὡς περ Ἰλάν. Br. c. Toupio in Epist. ad Syrac. p. 329.

Nr. 288. Ex Athen. L. IV. p. 162. A. Br. III. 172. nr. 110. An. III. 1. pag. 346. V. 3. ἱματάνω. vulgo. εἱματανωπεριβαλλοῖ scripsi, monente Schaefero, qui proximum vocabulum cum similibus comparavit ad L. Bos. p. 63. — Nr. 289. Ex Gruter. Thea. p. 681. dedi in Paralip. II. nr. 47. p. 801. V. 1. τεθνεῖωτα τεή. In litteris A TEH vide an lateat, ἈΓΑΘΗ. Sic nr. 306. v. 5. ἀλλὰ οὐ, Γαῖα,

πέλοις ἀγαθὴ κοῦφη τ' Ἀκυλίνῃ. V. 4. οἷ. οἷς videtur scribendum: quibus immatura morte *tristem vestitum dedi* i. e. quos luctus de morte mea lugubri vestitu amicivit. V. 5. Verba fortasse in hunc modum distinguenda et corrigenda sunt: τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦ μὲν Ἐκλεκτός, τῷ ἐγὼ κακλήσκομαι. V. 8. Verba ἄμετρα, qualia passim inscriptionibus adhaerent.

Nr. 290. Ex Muratori Thes. p. 261. dedi in Paralipom. II. nr. 48. p. 803. V. 1. ΠΗΝΟΣ. Mur. ΠΑΙΔΟΣ dedi, quod ab illa lectione proxime abest. Nec male tamen Fleetwoodius ΣΚΗΝΟΣ correxit, quod voci ψυχῇ v. 3. bene opponitur. — ΕΠΕΙ. Mur. Ὁ ΤΟΙ videtur scribendum. Homer. Ἰλ. ψ. 9. Πάτροκλον κλυίωμεν, ὃ γὰρ γένος ἐστὶ θανόντων. Cf. Od. ω. 189. 295. V. 8. ἀναριθμῖος. Murat. quod graecum non est. Scripsi ἐναριθμῖος, ubi subaudiendum τοῖς ἀνθρώποις. quamvis hoc satis durum. Sic haec malim exhiberi: εἴτ' ἐγενήθην εἰς ὀλίγων ἐτέων ἀριθμούς· ὃ γὰρ ἄστατος αἰὼν... V. 7. ἀνάδραστον idem esse videtur h. l. quod ἀναπόδραστον, quod, evitari nequit. V. 9. ταῦτα ἐπέγραψε. Mur. — Nr. 291. Ex Philostrate. Vit. Soph. I. 5. p. 486. dedi in Paralip. II. nr. 49. p. 803. Cf. Theognis v. 215.

Nr. 292. Ex Gruteri Thes. p. 438. Br. III. 182. nr. 161. An. III. 1. p. 377. Cf. Burmann. ad Anthol. Lat. p. 195. V. 1. ταλαρῆα. Grut. μάλ' ἀρήϊα. Reines. τὰ δ' ἀρήϊα. Br. cum Wesseling. ad Herodot. p. 501. 6. Hoc restituendum; conjecturas enim, quas margini allevi, nunc minime praefero. Recte σὰ eliditur. Supra in Palat. p. 89. nr. 9. μὰ τὰ δ' ὄμματα. Homer. Od. α. 356. τὰ δ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε. Aeschyl. Prom. 340. τὰ μὲν δ' ἐπαινώ. Soph. Oed. Tyr. v. 329. μὴ τὰ δ' ἐκφανῶ κακὰ. Ib. vers. 405, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη.. καὶ τὰ δ', Οἰδίπουν, δοκεῖ. Id. Electr. 1495. τὰ γοῦν δ' ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος. — Nr. 293. Ex Plutarch. Vit. Themist. c. 8. Tom. I. pag. 212. ed. Cor. Br. III. 187. nr. 161. An. III. 1. pag. 377. — Nr. 294. Ex Polyb. L. IV. 33. pag. 82. Pausan. IV. 22. pag. 335. Br. III. 186. nr. 179. An. III. 1. p. 392. V. 2. Μεσσήνης. Paus. Br. Μεσσήνη. Polyb. V. 4. σάου. Paus. Br. σάω. Codd. Polyb. Utitur hac forma Callimach. H. in Cerer. v. 135. Lavaer. Pallad. v. 142.

Nr. 295. Ex Stephan. Byz. in Μίλητος. Eustath. ad Ἰλ. p. 237. 3. ad Dionys. Perieg. v. 823. Br. III. 264. nr. 538. An. III. 2. p. 168. V. 1. πᾶτρα Μίλητος τίντε τὸν Μουσ. Vulg. Br. Vitium in metro, quod non magis animadverteram ac Br. et alii, notavit Meineck. Cur

crit. in Comic. Fragm. p. 20. not. 1. qui *τίπτε* corrigendum existimat. At *τίπτε* bene habet, ut nr. 307. *γεννῆ μὲν Γλαῦκος με πατήρ, τίπτε δέ με μήτηρ Χρυσογόνῃ*. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. Metrum restitui delecto articulo *τόν*, qui vulgo legitur inter *τίπτε* et *Μούσαισι*, omittitur ap. Eustath. et Draconem, ubi hic versus habetur de Metr. p. 67. In Fragm. Pherecratis ap. Plutarch. T. II. p. 1141. F. *Ποῖος οὕτως Τιμόθεος; Μελήσιός τις Περὶρίας*, errorem non sustulit, sed auxit Brunckius, scribens: *Τιμόθεός ἐστι; Μελήσιος*. Scribendum potius: *Τιμόθεος ἦν*; Tractavi hoc fragm. in Animadverss. in Anth. T. II. 2. p. 451. idemque eleganter illustravit Heinrich in Epimenide p. 189. Ibi v. 7. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπαις οὕτως ἦν ὅμως ὅμως*, nunc legendum suspicor: *ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπαις, οὕτως ὡς ἄνομος, ὅμως*. V. 16. tollendus hiatus: *ἐν πέντε χορδαῖς δῶδεξ' ἁρμονίας ἔχων*. — V. 2. *δεξιὸν ἡνίοχον*. Translatam significationem vocis *ἡνίοχος* plures illustraverunt. In versibus ap. Jo. Lydum de Mensibus p. 15. de nominibus Solis: *ὥρων καὶ καιρῶν ταυτῆς, ἀνέμων τε καὶ ὄμβρων, Ἡὸς καὶ νυκτὸς πολυαστέρος ἡνία νεύων*, scribe: *νυκτὸς πολυαστέρου ἡνιοχεύων*, cum quo verbo genitivum junxit Anacreon ap. Athen. L. XIII. p. 564. D. *τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡνιοχεύεις*.

Nr. 296. Ex Passionei Inscriptt. Cl. XIV. 17. dedī in Paralip. II. nr. 50. p. 804. V. 1. in *βροτοὶ* diphthongus ante consonam correpta, ut iterum v. 3. in *πλήσας*, de qua recentiorum negligentia supra dixi. In posteriore tamen vocabulo *πλήσα* correxit Ruhnken. in Bibl. crit. T. II. p. 86. V. 4. *οὓς τοτέας ἐκάλουν*. Rectius scripsisset ille: *οὓς ἐκάλουν τοτέας*. — Nr. 297. Ex Suida T. III. p. 586. Schol. Aristoph. Ach. vers. 213. Eustath. ad Homer. p. 1591. 56. (ad Od. θ. p. 302. 4.) Br. III. 192. nr. 205. An. III. 1. p. 411. V. 1. *Φάϋλος*. Eustath. De Phayllo dixit Coray ad Plutarch. Vit. Tom. IV. p. 450. Ejus nomen pro *Φαάλλον* ap. Maxim. π. κατ. v. 428. restituit Schaefer. Meletem. p. 127. not. — Nr. 298. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 427. Br. III. p. 231. nr. 380. An. III. 2. p. 88. V. 1. *βασιλιαν*. Montef. V. 3^{tius} ante 2^{dum} legitur in Wheleri Itiner. p. 32. nec hoc male. — Nr. 299. Ex Richardi Chandleri Inscr. antiqq. p. 80. Br. in Lectt. p. 287. Edit. Lips. T. IV. p. 193. nr. 359^b. An. III. 2. p. 76. V. 1. *ΠΟΛΙΝΗΞΗΕΕ*. Ch. qui *πόλιν ἐξεσάωσε* corrigit; *ἐξήγησε* Br. *ἡέξησε* scribendum esse docui in Animadverss. Nec aliter Porson in Adversar. p. 35. ed. Lips. qui laudat Nicandr. Alex. 102. *ῥεῖα Μυκηναίων ἐντέξισεν ἀρούραις*. Coluth. 245. *ἀνθος ἀντηέξησε*.

Nr. 300. Ex Maffei Mus. Veron. p. 63. Br. III. 302. nr. 702. An. III. 2. p. 277. — Nr. 301. Ex Aristid. Or. Sacr. IV. Tom. I. p. 531. dedi in Paralip. II. nr. 51. p. 804. — Nr. 302. Ex Athen. L. XIII. p. 609. D. Br. III. 194. nr. 213. An. III. 1. p. 414. — Nr. 303. Ex Chandleri Inscriptt. antiqq. p. 69. nr. 78. Repetivit Viscontius in libello de Marmoribus Comitibus ab Elgin p. 174. (versionis anglicae.) Br. III. 315. nr. 749. An. III. 2. p. 336. V. 3. ΠΕΙΡΑΙΝΑΙΣ. Ch. *πειραινεύς*. Br. sic etiam Viscont. — Nr. 304. Ex Bandin. Catal. Mus. gr. Bibl. Laur. T. III. p. 18. Br. III. 245. nr. 445. An. III. 2. p. 125. V. 6. *καθαίρει τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους*. ap. Bandin. ubi *δυσηκόις* latere acute suspicatus Br. verbis transpositis dedit: *τοὺς πόρους δυσηκόις*. Lenius fuerit: *ὧτων καθαίρει τοῖς δυσηκόις πόρους*. V. 9. *ἔχει* positum pro *παρέχει*, de quo usu vide Schaefer. ad Greg. Cor. p. 4. not. 10. et p. 985. not. — V. 10. *λαμπρύνει* media perperam correpta.

Nr. 305. Ex Sponii Miscell. pag. 347. Br. III. 307. nr. 719. An. III. 2. p. 298. — Nr. 306. Ex Muratori Thes. p. 1693. Br. III. 300. nr. 695. An. III. 2. p. 266. V. 6. *καὶ δέ. καὶ τε* malebat Dorvill. ad Char. p. 250. V. 11. *εἰκος ἐτι*. Murat. — Nr. 307. Ex notis Lucae Holstenii ad Stephan. Byzant. p. 309. post quem multi alii hoc epigr. ediderunt. Br. III. 303. nr. 706. An. III. 2. p. 280. Cf. Dorvill. in Nov. Miscell. Obs. Tom. I. P. 3. p. 146 et 149. V. 1. versus uno pede brevior. *εἰ μὲν πυνθάναι* suspicatur Dorvillius. Rectius: *εἰ τάχα πυνθάναι*. V. 3. *γεννᾷ . . τίπτει*. De his praesentibus vide ad nr. 295. — *δ' ἐμέ*. Br. V. 6. *ναυτιλίῃ νηὶ τ'*. omnes praeter Maffei in Museo Veron. p. 65. qui *λυγρῇ* interpositum habet, utrum ex conjectura, an quod sic in marmore invenerit, non constat. Hoc igitur recepi, uncinis tamen inclusum. *ναυτιλίῃ κρυερῇ*. Br. cum Dorvillio. — Nr. 308. Ex Athen. L. I. p. 19. C. Br. III. 193. nr. 211. An. III. 1. p. 413. V. 3. *σφετέρης*. Vulg. Male Br. *κρατὺς ἐπὶ σφετέροιο καὶ οἱ*. — *σφετέρον καὶ οἱ*. ex Cod. Venet. restitit Schweighäuserus. Cf. Hermann. ad Orph. p. 786. — Nr. 309. Ex Plutarch. V. Caton. c. 1. T. II. T. II. p. 271. ed. Cor.

Nr. 310. Ex Sponii Miscell. p. 369. et aliis Br. III. 306. nr. 715. An. III. 2. p. 293. V. 6. *δάκρυ ἀποιχ*. Vulgo. Ne elegans epigramma hiatu deformaretur, scripsi, *δάκρυ ἀποικομένη*. — Nr. 311. Ex Suida in βούε ἑβδομος. T. I. p. 448. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV.

p. 164. nr. 229^b. An. III. 1. p. 418. V. 3. πῶς δ' οὐχί. Br. Particula δ' non est ap. Suidam. — Nr. 312. Ex Agath. Histor. p. 43. ed. Vulc. Constant. Porphy. de Them. L. II. nr. 79. Br. III. 236. nr. 400. An. III. 2. p. 100. V. 1. κασουδίνου. vulgo. Κακωλίνου. Br. historicorum consentientium auctoritatem secutus. Sic Grotius quoque: *Unda Casilini Tyrrheni ad littoris oram*. V. 5. ὄλβιον ἄν. Agath. ὄλβιον ναί. Const. ὄλβιον οὖν corrigendum censebat Schaeferus in not. mst. quod verum puto; nisi fortasse fuit, ὄλβιστον τόδε δαῦμα.

Nr. 313. Ex Muratori Thes. pag. 1397. Br. III. 308. nr. 724. An. III. 2. p. 309. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 36. sqq. V. 3. πολλοῖς. Mur. V. 5. ἐφύγεν. Mur. ἐφυγε. Br. V. 11. σεμνηδε. Mur. σέμν' ἦδέ. Br. c. Hagenbuchio. Dura elisio. Fortasse: μήτηρ σεμνή, ἦδέ, φιλανδρος. priore in σεμνή correpta, quod fieri posse dubitari nequit. Vid. Erfurdt ad Sophocl. Aj. p. 619. not. Gaisford ad Hephaest. pag. 218. — V. 12. βεπλεισεν. Mur. — Nr. 314. Ex Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. Tom. I. p. 94. ed. Cör. Idem in Apothegm. Lacon. Opp. T. II. p. 217. F. Br. III. 284. nr. 629. An. III. 2. p. 216. V. 2. πύλαις. Plut. loco altero. — Nr. 315. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. dedi in Paralipom. II. nr. 52. p. 805. V. 1. ἐπωμεν. Maff. ἐγὼ μὲν scripsi. V. 2. αειπον επεσχατην. Maff. Ausus sum ἐπισκοπτήν scribere, quae vox descendit ab ἐπισκόπος, ut ἱεροσκοπία ab ἱεροσκόπος, οἰνοσκοπία ab οἰνοσκόπος. Est illud compositum ap. Polluc. VI. 205. p. 681. — V. 3. ρηνεισ. Maff. νηλεις dedi. V. 5. Versus uno pede longior, quod fortasse difficultati annorum numerum metro includendi tribui debet; fortasse etiam quadratarius erravit. Quid enim auctorem prohibebat, quominus scriberet: πατὴρς μὲν Δημοσθένιος, δέκα κ' εἴκοσι μ' οὖσαν ἴστε μ' ἐτέων, τριτάτην δ' ἡμᾶτος ὀλλ. aut: πατὴρς μὲν Δημ. δέκα κ' εἴκοσι ποιῶν, ἴστε δέ με . . i. e. ἐτῶν? Vide supra p. 412. Quod olim in notis conieci: παῖδα Δημοσθένιος . . (male excusum Δημ.) longius abest, et habet brevem syllabam in caesura. V. 6. ἴστε. Maff. ἴστε corrigere non dubitavi. τριτάτην. Maff. τριτάτην scripsi, ex metri lege. Vide tamen an sic hic versus persanatus sit. V. 8. ἀκωλύτῳ qua de causa olim dixerim in metrum peccare, nunc exputare nequeo. Penultima enim recte producitur. — μορσιμολ. Maff.

Nr. 316. Ex Murator. Thes. pag. 1349. Br. III. 306. nr. 716. An. III. 2. p. 294. V. 1. τοιο γλυκερη. Mur. τόδε γλυκερῆς Τελεσίλλας.

Br. nimis pro arbitrio. Scripsi: *τοι ᾧ Τελεσίλλα* c. Kulenkampio in not. mst. Concursus vocalium in fine quarti pedis facile fertur. V. 2. *ἄλοχαι λάχεν η οι πληρησ*. Mur. *ἄλοχον τήν ἔλλαχε πάντοτε πλήρης*. Br. Minima mutatione scripsi: *ἄλόχῳ, λάχεν ἦν, ὅτι πλήρης Πίστατος*. V. 3. *μενοίτο*. Mur. *πέλοιτο*. Br. *μένοι τε* scripsi. Euxenidas conjugit, quam nactus erat, monumentum posuit, tum quod insigni pollebat virtute, tum ut laus ejus etiam ad posteros propagaretur. V. 4. *τεον*. Mur. *ἔσσομένοισιν ἰόν*. Br. qua mutatione post v. 1. sic, ut fecimus, emendatum, non est opus. — Nr. 317. Ex Maffei Mus. Veronensi p. 63. Br. III. 302. nr. 701. An. III. 2. p. 275. V. 3. *πείρεται*. Maff. *τείρεται*. Br. V. 4. *ἀμφί σοι*. Br. — Nr. 318. Ex Ignarra de Palaestra Neapol. p. 167. dedi in Paralipom. II. nr. 54. p. 807. Cf. Ruhnck. in Bibl. crit. II. 1. p. 83. — Nr. 319. Ex Aeliani Hist. Anim. L. XI. 40. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV. p. 141. nr. 116^a. An. III. 1. p. 554. V. 1. *ἐπινοίας*. *ἐπιπνοίας* malit Boissonad. Vir doctissimus ad Marin. Vit. Procli pag. 115. Dixi de hac voce in Exercitt. cr. T. II. p. 12.

Nr. 320. Ex Spaan. Dissert. de Antiph. in Reiskii Oratt. gr. T. VII. p. 802. dedi in Paralip. II. nr. 53. p. 806. V. 1. *ανδρα επει*. Marm. V. 3. *κλειστοτας*. Marm. quod correxit Ruhnkenius. — Nr. 321. Ex Vita Aristotelis ap. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 201. Br. III. 267. nr. 552. — Nr. 322. Ex Gruteri Inscr. pag. 1073. Br. in Lectt. p. 287. In edit. Lips. T. IV. p. 149. nr. 162^b. An. III. 1. p. 378. V. 1. *ἀνέθνηκεν*. Marm. *ἀνέθνηκα*. Br. In Marmoris lectione non haesit Valkenar. in Annot. ad N. T. p. 330. Non raro a tertia persona transitur ad primam. V. 2. *στηλλην*. Gruter. V. 4. *εαθεις εκ σεθεν*. Gruter. *εαθεις* Br. c. Valken. V. 5. Quae in hoc disticho ad integritatem desiderantur, sic supplevit Grotius T. III. p. 395. ed. Bosch. *ἦν γὰρ διάξω, Ἐξῶ σοι ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα. et quotcumque mihi restabit vita per annos, Nunquam non animae debitor hujus ero.*

Nr. 323. Ex Taylora ad Demosth. Or. de Falsa Leg. p. 360. In Append. crit. ad Demosth. T. I. p. 461. ed. Reisk. Br. III. 189. nr. 194. An. III. 1. p. 402. Vitiose editum in Pocockii Inscr. p. 47. Cf. Toup. Ep. crit. p. 57. (Em. in Suid. T. II. p. 486. ed. Oxon.) V. 2. *ΟΡΦΙΤΕ*. Poc. Tayl. *ᾠφδιτε*. Br. c. Toupio, qui postea etiam de *ὀφγὰρ* cogitabat. V. 5. *ΔΟΥΤΚΝΑΜΑ*. Poc. Tayl. *Δορύναμα*. Br. c. Toupio. Locum ad Bosporium *Δόρυ* appellatum commemorat

Præcopius de Aedific. Justin. c. 3. p. 32. V. 8. *ΤΙΟΛΑΥΚΑΒΑΝ* esse videtur in Marmore. *ἑπὶ λυκάβαν* Br. littera λ pronuntiando duplicata. Vid. ad Palat. p. 379. nr. 147. — Nr. 324. Ex Aeliani Hist. Anim. L. X. 40. et emendatus in Stobaei Eclog. Phys. p. 167. Grot. T. II. p. 1017. ed. Heer. Br. III. 182. nr. 162. An. III. 1. p. 378. V. 2. *σχῆμα τέ*. Ael. *χρῆμά τε*. Stob. V. 3. *ἀχράντων*. Vulg. *ἀχράντη*. Br. *λουθησιάδος*. Vulgo ap. Aelian. *λουσηθιάδος*. Cod. Monac. nr. 87. V. 4. *βάστυζε*. Vulg. ap. Aelian. *βάσταξ* in Cod. ut ap. Stobae. Litteram paragogicam addidi.

Nr. 325. Ex Pausan. L. VIII. 42. p. 687. Br. III. 174. nr. 118. An. III. 1. p. 355. — Nr. 326. Ex Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. dedi in Paralipom. II. nr. 57. p. 808. V. 1. *ΣΤΕΣΟΝ* et *ΛΑΚΡΤΩΝ*. Poc. *σπείσον* .. *δακρύων ὀλίγον* emendavi. Palat. p. 294. nr. 555. *δάκρυά σοι γαμέτας σπείσας*. Ibid. p. 282. nr. 476. *δάκρυά σοι* .. *σπένδω, μνᾶμα πόθων*. — *ΧΑΜ*. Poc. Olim *κᾶμ* scripsi; sed sensus pronomen inclinari jubet. *ΕΛΕΗΣΟ*. Poc. V. 2. *ΗΗΙ-ΑΧΟΝΕΟΤΥΠΗΝΕΝΤΘΟΝ*. Pocock. In syllabis *εννθον* olim *ἐνδοθε* latere existimabam; nunc rectius scripsi, *ἐν χθονί*. Eurip. Hecub. 896. *ὡς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον* .. *κρηγεθῆτον χθονί*. Helena 525. *οἴχεται δι' Ἑρβος, χθονί κρηγεθείς*. V. 3. *ΤΕΠΡΑΤΟΥ ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΖΩΗΣΕΤΟΗΛΑΝΕΘΡΕΤΣΕΝ*. Poc.

Nr. 327. Ex J. C. Capacii Histor. Neapol. I. 7. et Reinesii Inscr. p. 824. Br. III. 313. nr. 743. An. III. 2. p. 329. Cf. Valken. Diatr. in Eurip. p. 236. V. 1. *τᾶνδ'* ex Marmore restitui. *τᾶδ'* Br. sine necessitate. Vid. Schaefer. Meletem. p. 78. — *ΒΗΙΣΤΑΜΑΙ* in Marmore esse videtur, i. e. *ἐπὶ στάλλα*, ut nr. 322. v. 2. *στάλα* emendavit Reinesius. V. 6. *συμφωνίαν* et *μειζαμένα* Marm. *σύμφωνον ἐρατοῖς μισγόμεναι* Br. in textu; in Lectt. *μειζαμένα* corrigit; *συμφώνως* Valken. *συμφωνεῖν* .. *δειξαμένα* Hermann. ad Orph. p. 769. quod recepi. V. 7. *ΘΑΝΑΤΟΙΟ* .. *ΑΤΤΑΣ*. Marm. *βύτον* .. *αἰγᾶς*. Br. in textu; in Lectionibus idem probat correctionem Valkenarii, *θνατοῖς*. V. 8. *καλον* et *ευφροσυναν* Marm. *οὐρίῳ* .. *εὐφροσύνη* dedit Br. *κάλων τείνας οὐρίον εὐφροσύνη*. Valk. qui poëtae brevilloquentiam sic explicat: „*κάλων τείνας, αἰρίῳ δρόμῳ, ἐπεὶ ἐαυτὸν εὐφροσύνη* „ut func contento cursuque usus intelligatur secundo, qui totum se dat „honestae voluptati.“ V. 11. *αἰέρ*. Vulg. *αἰεῖ* scripsi c. Hermann.

Nr. 328. Ex Gruteri Thes. pag. 317. Br. III. 184. nr. 170.

An. III. 1. p. 384. V. 2. *ἐνπυρίδης*. Grut. *Ἐνπυρίδης*. Br. c. Salmas. ad Scr. Hist. Aug. T. I. p. 176. Cf. Stephan. Byzant. in *Ἐνπυρίδαι*. V. 3. Versus obscurior, in quo nec Salmasii sufficit interpretatio, nec correctio Casauboni *ἐκ βρωφίων* et *ἐφ' ἡβης* scribentis. Grotius T. III. p. 599. vertit: *Seu juvenes docuit, sive in certamina venit, Ante alios semperserta decusque gerit.* — Nr. 329. Ex Hagenbuchii Epist. epigr. p. 257. Br. III. 310. nr. 753. An. III. 2. p. 320.

Nr. 330. Ex Plutarchi Vit. Timol. c. 31. Tom. II. p. 113. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 606. An. III. 2. p. 201. s. V. 2. *ἐντελέτοι*. Br. — Nr. 331. Ex P. Lucae Itiner. Asiat. nr. 28. Br. III. 301. nr. 698. An. III. 2. p. 272. Cf. Heringae Obs. crit. p. 146. V. 1. *βωμόν*. Vid. supra ad nr. 130. V. 4. *ΑΓΕΝΩΙ* ap. Luc. *ΑΓΝΩΙ* Pocock. Inscr. p. 33. 1, quod in *ἀγόνῳ* cum Heringa mutavit Br. *ἀγνῶ* restitui. Sic de Flaviano quodam ap. Pocock. l. c. p. 33. nr. 4. *τὸν ἀγνότατον καὶ δικαιοτάτον*. — Nr. 332. Ex Smetio p. 151. et aliis. Br. in Lectt. p. 501. In edit. Lips. T. IV. p. 284. nr. 752^b. An. III. 2. p. 338. V. 1. *ΠΛΙΣΤΑΕΙΟΣ*. Smet. *ΠΑΣΤΑΚΙΟΣ*. Reines. *πλεῖστ' αἰνετὸς* Br. *παῖς Ἰάιος*, aut *παῖς Τήιος* alii. Mihi ad Marmoris vestigia nihil propius videtur accedere, quam *ΠΑΣΙΝ ΦΙΛΟΣ*. V. 2. lacunam explevit Br. *τραγικῆς* inserens. In Lectionibus idem legendum suspicatur: *παικίλον ἀσκήσας εἶδος ὑποκρίσεως*. Non minus probabiliter scripseris: *ἀσκήσας πάσης εἶδος ὑποκρίσεως*.

Nr. 333. Ex R. Chandleri Sylloge Inscr. p. 11. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. T. IV. p. 197. nr. 375^b. An. III. 2. p. 86. — Nr. 334. Ex Athen. L. II. p. 48. B. Eustath. ad Homer. Od. p. 32, 30. Plutarch. Vit. Alex. c. 32. *ἐπιπόρπαμα* commemorat, *τῇ μὲν ἐργασίᾳ σοβαρώτερον, ἢ κατὰ τὸν ἄλλον ὀπλισμόν*. Ἦν γὰρ ἔργον *Ἑλικῶνος τοῦ παλαιοῦ*. ubi cl. Coray T. IV. p. 428. hoc distichon excitare non neglexit.

Nr. 335. Ex Gorii Inscr. T. I. p. 573. et Murat. Thes. p. 178. 3. retuli in Paralip. II. nr. 59. p. 809. V. 1... *ΔΕ* Marmor. Syllabam extritam restitui. V. 2... *ΣΤΟΦΟΡΟΣ*. Marm. *μιστοφόρος* legit Muratori, *παστοφόρος* Salvinius. V. 3. *πληρώσσα*. Marm. quadratarii errore, Scripsi, quod metrum postulabat, *πλήσσα*; deinde sensu flagitante, *χρόνον*, pro *ΧΡΟΝΩΙ*, ut in marmore esse dicitur.

Nr. 336. Ex Pocock. Inscr. p. 26. et Chandleri Sylloge p. 5. nr. 13. retuli in Paralip. II. nr. 60, p. 810. Cf. Nova Acta Eruditor.

an. 1753. p. 595. V. 1. τὸ suppletum a Ch. *αγαλντῆς* Pocock. Ch. *ἀγαλνιτῆν* correxi cum Buttmanno in not. mst. V. 2. *ΤΕΙΧΕΞΙΝ-ΑΡΗΑΙΡΟΥΞΙΝ*. Poc. Ch. *μαρμαίρονσαν* legendum esse Chandlerus vidit. *ΕΤΣΕΦΝΟΙΞΕΝΙ*. Poc. Ch. *εὐστεφάνους ἐνί*. V. D. in Act. Erudit. V. 3. *ΠΤΟΔΙΕΘΡΟΝΕΞΖ*. Poc. *ἄξον* V. D. in Act. Er. *πολλίεθρα νίμουσιν*. Butt. V. 4. *ΕΥΤΟΟΝΕΤΑΓΓΑΝΘΡΙΑΔΟΜΟΝ*. Poc. Ch. *εὐστοον, εὐρύαντιαν*. Ch. V. D. in Act. Er. Butt. *εὐστοον* alibi occurrere non videtur, ut nec alia nonnulla in hac inscriptione. *εὐστοον, beatam, salubrem*, quod olim legendum existimabam, proximis non aequè accommodatum. — Mox *εὐδρομον* debetur sagacitati Buttmanni, pro quo in Paralipomenis nostris perperam excusum *ἐρίδρομον*. — *ΕΤΑΟΕΤΕΙΡΑΝ*. Poc. Ch. *ΕΤΑΟΕΤΕΙΡΑΝ*. Act. Erudit. V. 5. *την* in Marmore aut extritum, aut omissum, restituit Butt. In *περιμάχτην* prima syllaba ob plures breves insequentes producit. *ἀμφιμάχτην* malebat Butt. V. 6. *ΛΙΒΗΛΙΕΝ*. Marm. *δίεσπασεν* V. D. in Act. Erudit. Quam prope absit haec correctio a lectione ex Marmore prodita, in Animadversionibus docui. Verbum *διασπᾶν* sensui unice convenit. V. 7. Post *ἄγρια* Chandlerus *θυμὸν* excidisse existimabat. Rectius scripseris: *πάρδαλις ἀγρώθυμος*. V. 8. *ΤΡΗΛΙΕ*. Marmor. *ΓΡΗΙ ΑΕ* corrigendum esse, omnes viderunt, *πανικελον*. Marmor. *πάντ' ἱκελον* corr. Ch. *πάντ' εἴκελον* scripsi. *ΙΧΝΟΠΑΡΟΩ*. Chandl. *ΛΙΟΗΠΑΡΟΩ*. Poc. *ισχνοπαρείω* correxit Chandl. cui correctioni insigniter favet v. 14. — V. 9. *ΑΠΑΛΑΤΝΑΣΑ*. Chandl. Poc. Lenissima mutatione Butt. *ἀμαλδύνασα*. V. 10. *ἀλλὰ 'Ρώμης*. Metro labanti subveniens scribens: *ἀλλ' ἄρα 'Ρώμης*. Certe syllaba *ῥα* ante *ῥω* facile omitti potuit. V. 11. *παῖς Δουκοφύτων ἐρικνιδῶν*. Inscriptionis auctorem aliter scripsisse nullus dubito. Versum restitues scribens: *παῖς ὧν Δουκοφύτων εἰρικλειτῶν βασιλέων*. aut: *ὃς παῖς Δ. ἐρικνιδῶν ἦν β. — βασιλέων*. Ch. Poc. V. 12. *ηγενουσαν*. Poc. Ch. *μογέουσαν*. V. D. in Act. Er. *ΕΤΑΕΡΡΩΝ*. Poc. Chandl. *ἐπασίρων*. V. D. in Act. Er. Verius Butt. *ἐλσαιρων*. V. 13. *ΗΛΑΜΗΤΑ*. Poc. Ch. *ἡδ' ἀμῆτα*. V. D. in Act. Erudit. *ΤΕΤΞΑΤΟ*. Poc. Ch. *τετεῦξατο* correxit Chandlerus, probante Buttmanno, a verbo *τετεύχω*. Vid. 'Γλ. XIII. 346. V. 14. *ΠΤΚΝΑ ΤΕ...* Poc. Ch. *πυκνώσας τε παρῆα* Butt. quod sequenti *τονώσας* optime respondet. Si autem revera est *πυκνα τε κνα* in marmore, non *πυκνώσα...*, poetam scripsisse dixeris: *πυκνὰ τε θείε τὰ παρῆα*. V. 15. *ΓΡΑΟΣ*. Poc. Ch. *γρηὸς* plures correxerunt. Passim litterae

A et *H* a' describentibus inter se permutatae. Sic statim nr. 337. *ΔΗΜΟΝΕΣ* pro *ΔΑΙΜΟΝΕΣ* exhibetur ap. Muratorium. V. 16. *ΑΧΘΟΝΟΣ*. Poc. Ch. ἄνα χθονός bene Ch. rex coeli et terrae. V. 18. *ΧΑΡΙΤΕΣΣΙΑΩ . . . ΚΟΙΛΑΡΕΙΤΟΙΣ*. Pocock. Chandl. λευκοπαρείοις. V. D. in Act. Er. Aliud quid olim lectum fuisse suspicatur Buttmannus.

Nr. 337. Ex Muratori Thes. p. 1450. Br. III. p. 300. nr. 696. An. III. 2. p. 269. V. 2. *αθανατον*. Marm. ΓΡΗΤΝ. Ib. γρηῖν correxit Hagenb. in Epist. epigr. p. 441. V. 3. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΧΡΟΣ*. Mur. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΤΡΩΣ*. Don. p. 558. Verum est, οὐ γὰρ ἀμανρῶς. Diotimus in Palat. p. 193. nr. 267. οὐ γὰρ ἀφανρῶς *Ἐκ Διὸς ἰθείης ὀϊδε τάλαντα Δίης*. V. 4. *ΔΗΜΟΝΕΣ*. Mur. Don. δαίμονες corr. Hagenb. — Nr. 338. Ex Murat. Thes. p. 969. Br. in Lectt. p. 304. In ed. Lips. Tom. IV. p. 273. nr. 716^b. An. III. 2. p. 295. V. 3. *ΜΝΗΜΗΝ ΑΤΙΝΣΩΝ*. Murat. *μνήμης ἀλεγίζων*. Br. Leniore mutatione scripsi, *μνήμην ἀγιάζων. memoriam ejus sanctam habens, colens, veneratus*. V. 4. *παννοτατην . . . το μαρτυν . . .* Murator. *παννοτατην στησατο μαρτυρήν*. Br.

Nr. 340. Ex Pocockii Inscr. p. 64. nr. 10. dedi in Paralip. II. nr. 58. p. 809. V. 1. *ΚΑΛΟΤΗΤΕΣ*. Poc. Scripsi, λαλοῦντες, i. e. ὑμνοῦντες. — Nr. 341. Ex Is. Vossii Notis ad Pompon. Mel. p. 129. Br. III. 317. nr. 755. An. III. 2. p. 341. V. 1. *ΔΑΠΤΩΣ ΤΟΔΕ ΣΗΝΑ*. ex marmore exhibetur. ἂν πως τὸδε σῆμα, Br. c. Heringa in Obs. crit. p. 143. V. 2. *ΕΛΑΥΝΟΣΕΣΤΙΤΑΘΟΣ*. Voss. εἰ κυνός ἐστι τάφος corrigendum esse, omnes viderunt. V. 4. *ΟΣΜΟΤΚΑΚΙΗ ΑΙΤΟΝΑΣ ΕΧΑΡΑΞΕΝΟΓΟΝ*. Voss. quem vera lectio non fugit. Ap. Corium I. p. 453. proxime a vero exhibetur: *ΚΑΙΣΙΝΑΗ ΤΟΝ*. — Nr. 342. Ex Athenae. L. XIII. pag. 589. B. Br. III. 284. nr. 628. An. III. 2. p. 215.

Nr. 343. Ex Athen. L. X. p. 451. F. Br. III. 321. inter Aenigmata nr. 14. An. III. 2. p. 350. V. 4. numeri non sunt valde elegantes. Sed quod olim tentavi, ἀκμαῖσι μικρά, id in metrum peccat, quum μικρός ap. veteres bonosque poëtas priorem constanter producat. Vid. ad Palat. p. 621. nr. 35. — Nr. 344. Ex Pocockii Inscr. p. 42. retuli in Paralip. II. p. 815. nr. 61. V. 1. *ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ . . .* Poc. ὦρσεν ὁ δαῖμος. Buttm. Mihi lenius videbatur, *ΩΠΑΣΕΝ Ο ΔΑΜΟΣ*. Saepè enim quadratarii elisionem neglexerunt. Infra pag. 384. v. 5.

χαριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, Εὐδύξου ζωᾷς μνήμα καὶ ἑσσομένοις. V. 2. *IIPATOS* ... *ENETI IOAKAI*. Ροσ. πρῶτος ἔγεντ' *Ἰθάκη* tentabat Buttm. Possis etiam, πρῶτος ἔην *Ἰθάκη*. V. 3. *TIMEAI ΔΕ ΠΑΙΑΙ*. Ροσ. Verba transposita, fortasse errore ejus, qui Marmor descripsit. Dedi, quod sensus audebat et litterarum vestigia: *παιδὶ δὲ τιμάν*.

Nr. 345. Edidit Murat. Thes. p. 1744. nr. 5. Emendatius Ign. Raponi in Dissertatione peculiari Velitris edita 1784. 4. unde retuli in Paralip. II. nr. 62. p. 816. — Nr. 346. Ex Gruteri Thes. p. 399. Br. III. p. 236. nr. 405. An. III. 2. p. 102. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 85. — Nr. 347. Ex Plutarch. Vit. Isocr. T. II. p. 838. Photii Bibl. cod. nr. 260. Br. III. 267. nr. 554. An. III. 2. p. 175. — Nr. 348. Ex Muratori Thes. p. 1437. Br. III. p. 314. nr. 745. An. III. 2. p. 335. Cf. Villosi. Magas. encycl. VII. T. 2. p. 502. V. 1. *αθηναίος*. Mur. *Ἀθηνίων*. Br. Illud restitui, accentu, ut in nomine proprio, retracto. Penultima autem corripitur, ut in *δελταῖος*, *γηραιός*, *Ἀλκμαίων*, *Περικλείς*, et aliis non paucis. Vid. ad Palat. p. 85. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 3. *ΘΝΗΣΚΕΙ*. Murat. *ΘΝΗΣΚΕΞ* alii. Recte Br. *θνήσκεις* exhibuit. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. v. 5. V. 5. *γενναῖά σου καὶ χαῖρε*. Haec pro genuinis habebat Villosionus; dubito an recte. *γενναῖος εἶ*, *ναί*, *χαῖρε*. Br. Sensui, qui requiritur, accommodatum foret, *γενναῖα φάσκες*, *θροεῖς*, vel ejusmodi quid. V. 6. *ἔτι* a Murator. omissum suppeditat Piacentin. de Sigl. veter. Graecor. p. 105. Totum hunc versum audacter immutavit Br. sic: *σοὶ γὰρ χαρὰς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῖν ἄλῃς*. In Marmoris lectione sensus: Et tu quoque *χαῖρε*: nam tu inter vivos adhuc gaudii es particeps; et nobis affatim est gaudii. Quibus verbis defunctus se ad beatorum sedes transisse significat.

Nr. 349. Ex Sponii Miscell. p. 46. Br. III. 306. nr. 718. An. III. 2. p. 296. Cf. aliud in eandem puellam supra nr. 338. V. 1. *κακός* *κακός* Marmor, teste Viscontio in Iscr. Triop. p. 80. Veram lectionem dedit Gruterus p. 270. *κακῶς κακός*. quam restitui. *Ξειρῆν' ἄκακον κακός*. Br. c. Ruhnkensio ad Timae. p. 16. V. 6. *οὐ καλὸν σου σοφίης*. Grut. *οὐκ εἶδους*, *οὐ σοφίης*. Br. *οὐ κάλλους*, *οὐ σοφίης* emendavit Viscontius. V. 7. *εἴρεται μέμνηται*. Gruter. *ἐρύεται μέμνηται*. Br. c. Fabrett. Ut hoc loco *μέμνηται θυμολγέας*, sic ap. Gregor. Naz. T. II. p. 31. D. *μηδὲ βαραῖα Μέμνηται δονέοιεν ἐμὸν νόον*.

Nr. 350. Ex Luciani Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. dedi in Paralip. II. nr. 63. p. 817. Scriptum in hominem, qui dipsadis morsu perierat. V. 2. *ἀοιμίσου*. Vulgo. — *Nr. 351.* Ex Chandleri Inscriptt. p. 67. Br. III. 315. nr. 751. An. III. 2. p. 337. V. 3. *συμφορος* . . . *συνέκτηρος* Ch. legebat in marmore; sed nominativos, quos sensus postulat, restituit. Eum sequutus est Br. — *Nr. 352.* Ex Plutarchi Vit. Flam. c. 12. Tom. II. p. 346. ed. Cor. Br. III. 182. nr. 165. An. III. 1. p. 379. V. 3. *ὃν πόρεν*. Haec vulgo junguntur cum *ταγός*, quo facto verbum *ἔθηκε* subjecto caret. Quare Brunckius v. 1. corrigendum suspicatur, *ἐπὶ πλοκάμοισι γεγῆθαις*. Oratio constaret, si legeretur, *ὃς πόρεν*, ut Titus coronam, quam suis sumptibus faciendam curaverat, deo posuisse dicatur eam ob causam, ut ejus comam ornaret. Interim recepi distinctionem a Reiskio propositam, a Corayo probatam. — *Nr. 353.* Ex Montefalc. Diar. Ital. pag. 425. Br. III. p. 188. nr. 187. An. III. 1. p. 396. — *Nr. 354.* Ex Gruteri Inscriptt. p. 1098. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. Tom. IV. p. 262. nr. 681b. An. III. 2. p. 254.

Nr. 355. Ex P. Lucae Itiner. I. p. 152. Pocock. Inscript. p. 24. et aliis Br. III. 311. nr. 735. An. III. 2. p. 322. V. 3. *μυχίοιο*. Poc. *νυχίοιο*. Hessel. *μυχίοιο*. Br. *ἄιδος ἀπροϊδῆς ἀμφέπαλυνε μυχός*. Pal. p. 238. nr. 213. v. 6. Derivatum *μύχιος* damnatur a Viro eruditissimo in Lex gr. T. II. p. 100. Sed sine suspitione legitur ap. Apollon. Rhod. II. 742. *φύλλων τε προῖῃσι τινασσομένων μυχίῃσιν*. Lucian. T. IX. p. 258. *ὑπέβητε μύχιον*. Id. Dial. Mort. VI. 4. T. II. p. 145. *ὑποστένων καὶ μύχιόν τι . . . ὑποκρούζων*. V. 4. *ευσεβειανοσιην*. Poc. *ευσεβειανθοσιην*. Luc. unde copulam adscivit Br. c. Toupio in Cur. noviss. p. 243. Em. in Suid. T. III. p. 124. ed. Oxon. V. 5. *τερηχαν*. Vulg. *τερηχεῖαν*. Br. V. 7. *σὺ δ' αἰέας* tuetur Br. *vale* dicens interpretatus. De *εἰάσας* cogitabat Toupius. Wakefield in Sylv. crit. Tom. III. p. 67. *σὺ δ' ἄρ' εἶπας*, ut nr. 384. v. 18. *εἶπασιν χαίρειν Σωκρατίαν κατὰ γῆς*.

Nr. 356. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 164. Br. III. 312. nr. 738. An. III. 2. p. 325. Cf. Hagenbuch. Epist. epigr. p. 562. s. V. 1. *σοφίης*. Montefalc. *σοφίη*. Br. *ἐντεκνίης ἀροτῆρα*, ut ap. Nonn. Dion. L. III. p. 102. 3. *ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης*. V. 2. *ΠΟΜΟΙΣΙ*. Montef. *ΠΡΟΜΟΙΣΙ*. Mur. πολλοῖσι. Br. c. Hagenbuchio. V. 5. *ἐναιστηλαιοι*. Marm. *ἐνὶ στήλαισι*. Br. c. Hagenb. — *Nr. 357.* Ex DuCang. CP.

christ. II. p. 105. Bz. III. p. 140. nr. 35. An. III. 1. p. 172. V. 3. δ' *Ῥωμανοῦ παῖς*. Th. Smith in Brevi Not. CP. p. 98. Br. οὐ *Ῥωμανὸς παῖς*. Alii. — Nr. 358. Ex Pansan. L. VIII. p. 706. Br. II. 150. nr. 11. inter epigrammata *Alphæi*, cuius nomen a Salmasio editioni Wechelianaë Planud. Append. p. 9. adscriptum esse narrat Br. An. II. 1. pag. 550. *Alcæo Messeniæ* tribuendum esse suspicabatur Schneiderus. V. 4. ἐνὶ πολέμῳ. Scr. *πολλέμῳ*. — Nr. 359. Ex Athen. L. X. p. 454. F. Br. III. 264. nr. 537. An. III. 2. p. 168.

Nr. 360. Ex Bandini Catal. Codd. Bibl. Laur. Tom. III. p. 129. Br. III. 277. nr. 595. An. III. 2. p. 197. V. 1. *Αἴγινα* media correpta. Sic hoc nomen efferri existimabatur in Pindari Isthm. VII. 36. et 122. ob quam causam Dawesius in Miscell. crit. p. 55. Pindaro illam oden abjudicat. Sed vid. Boeckh. in not. crit. p. 573. Certius est, in Palat. p. 348. nr. 163. mediam in *Μακρίνα* corripì. In Oracul. Sibyll. L. VIII. p. 713. Ἐκτοτε δ' αὖ Λατῖνον ἔκτη γενεῶν βασιλῶν. De *Βιδωνός* diximus supra ad Palat. p. 338. nr. 93. v. 4. p. 446. nr. 808. v. 5. — Nr. 361. Ex Athen. L. X. p. 436. D. retuli in Paralip. II. nr. 64. p. 817. V. 2. ὄρθωσαν. vulgo. ὠρθωσαν scripsi. Vid. ad Palat. p. 359. nr. 11. V. 3. ἔσθη ὃδ' ὠνήρ. vulg. ἔφθη ὃδ' ὠνήρ. Cqd. Venet. ἐφθιτο δ' ὠνήρ, correxit Schweighäuserus, quod recipere non dubitavi. V. 4. ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν. Ultimis utriusque vocabuli syllabis transpositis Schneiderus in Lex. Gr. V. *χανδόν*. corrigendum suspicatur: ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος. a χανδοπότης, quod est in Palat. pag. 516. nr. 59. Callimach. ap. Athen. L. XI. p. 477. C. καὶ γὰρ ὁ Θρηάκιην μὲν ἀπῆνато χανδὸν ἄμυστιν Ζωροποτεῖν. Sed vulgatam tuetur Eustath. ad 'Il. i. p. 644. 51. εἶρηκε δέ τις καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ζωρόν, τὸ ζωροποτεῖν, ἐπιγράψας οὕτω· Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἡρίον Ἀρκαδίωνος, Ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος. ἐνθ' ὄρα τὸ χανδῆς, οὗ ἡ ἀρσενική αἰτιατική ποιεῖ τὸ χανδόν ἐπιρῥημα.

Nr. 362. Ex Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 580. ed. Reisk. Br. III. 181. nr. 158. An. III. 1. pag. 376. — Nr. 363. Ex Athen. L. V. p. 215. Br. III. 284. nr. 630. An. III. 2. p. 217. — Nr. 364. Ex Strabone L. IX. p. 650. C. (T. III. p. 545.) Br. III. 283. nr. 625. An. III. 2. p. 212. V. 2. κεύθει Ὀποντία. vulgo, versu mauco. κεύθει νόμων Ὀπόεις. Codd. nonnulli. κεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις. Stephan.

in Append. Planud. p. 509. et sic Gronovius in Var. Geogr. et alii. *πένθει ὅλων Ὀπόμε* corrigit Heringa in Obs. crit. pag. 143. Hoc, quod a Codd. vestigiis proxime abest, novissimo tamen editori Strabonis languere videbatur.

Nr. 365. Ex Edm. Chishull Antiq. Asiat. P. II. pag. 7. Br. III. 184. nr. 172. An. III. 1. p. 385. — Nr. 366. Editum in libro, cui titulus: Atti dell' Accademia italiana di scienze, lettere ed arti. Livorno. 1810. T. I. p. 135. unde id retuli in Paralip. II. 65. p. 818. V. 2. *ένεκα* editum; scripsi *ένεκεν* metri causa. — Nr. 367. Ex Muratori Thes. p. 1736. Br. III. p. 301. nr. 697. An. III. 2. p. 270. V. 1. *παροδεῖτα . . . ρικλειτης*. Marm. *περικλειτης*. Br. cum Leichio. V. 2. *ΟΣΙΩΛΑΕΣΙΑΕΙΝΟΣ*. Murat. *όσιως* et *δεινός* Br. c. Leichio. V. 3. *ΤΑΡΧΤΕΕΑ ΒΙΑΝΙΟΣ*. Murat. *τάρχυνσε Αιβάνιος*. Br. cum Leich. Lenius Hagenbuch. in Diatr. p. 33. *τάρχυνσ' Αβιάνιος*. Saepè quadratarii syllabas elidendas expresserunt. Vid. ad nr. 344. De sequentibus cf. eundem Hagenbuchium et Dorvill. ad Charit. p. 446.

Nr. 368. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 18. nr. 52. qui litteras in capite et fine linearum extritas ex conjectura supplevit. Paralip. II. nr. 66. p. 819. V. 5. *προσψύχετε*. Si genuinum est, comparari debet cum *περιψύχειν τινά*, quo utitur Alciphro. L. I. ep. 39. III. ep. 59. ut sit toto pectore totoque animo se applicare cenotaphio. Suspiscabar olim: *κενεῶ προστήκατε τύμβω*, pro *προστετήκατε*. Sophocle. Trachin. 841. *δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προσστακῶς γάσματι, προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας*. Schol. *οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥαδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστετηκνῖα*. Lucian. Catapl. §. 14. *ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ πορισμῷ προστετηκότα, καὶ τοῖς ἀνυλώμασιν ἐπιστείνοντα*. Plutarch. T. II. p. 524. D. *εἰδῶλον θεράπαινα . . . βοτάναις προστετηκνῖα*. Heliodor. L. III. 16. p. 205. Vide Perizon. ad Aelian. V. H. L. III. 31. Wytttenbach. Epist. crit. p. 240. ed. Lips. — Nr. 369. Ex Fabretti Inscr. p. 144. Br. in Lectt. p. 305. In edit. Lips. T. IV. nr. 710^c. An. III. 2. p. 288. V. 2. *ΗΣΗΤΗΤΗΤΕΙΩΝ*. Mur. *ἡς ἐπιγείων* correxit Maffei in Arte crit. p. 102.

Nr. 370. Ex Pausania L. V. 25. p. 444. Br. III. 178. nr. 158. An. III. 1. p. 368. V. 1. *Διὶ τ' Ἀχαιοί*. i. e. *τοὶ Ἀχαιοί*. Minus recte ap. Facium, *Διὶ τ' Ἀχαιοί*. — Nr. 371. Ex Pausan. L. VI. 17. p. 494. retuli in Paralip. II. nr. 67. p. 819. — Nr. 372. Ex Polluc. L. IV. 92. p. 401. Br. in Lectt. p. 274. In edit. Lips. Tom. IV.

p. 185. nr. 313^b. An. III. 2. p. 61. V. 3. *τρεῖς*. vulgo. *τρεις* Br. c. Fabr. *ἐκήρυξε*. Br. *Ὀλυμπίας*. vulgo. *Ὀλυμπιάς* αὐτός. Br. cum Jungermannō, quod non praeferendum erat correctioni Casauboni, *Ὀλυμπία*. Hoc loco, ut in plurimis aliis, iota adscriptum in s transit.

Nr. 373. Ex Sotione de Fluminibus et Vitruvio L. VIII. 3. Tom. III. p. 124. ed. Schneideri. Br. III. 191. nr. 200. An. III. 1. p. 408. V. 1. *ὑδάτα ταῦτα βλέπει φοβερὰ, ξένη*. vulgo. *ὑδάτα κρανίστα βλ.* cod. Franequer. probante P. Wesselingio in Obs. II. 20. p. 230. qui *κρανίστα* pro *κηναῖα* dictum existimat. At nec alibi obvium *κρανίσις*, nec alia sunt dorismi in hoc epigr. vestigia. Scripsi itaque, *ὑδάτα κηραίνοντα*. Hesych. *κηραίνει, φθείρει. κηραίνοντα, βλάπτοντα. κηραίνειν, βλάπτειν*. Sensus in hac lectione idem, qui in vulgata, oratio autem, ni fallor, rei, de qua agitur, etiam accommodatior: noxiam vides aquam, quae lavantibus quidem nihil damni affert, potantibus autem dentes excutit. — *τῶν δ' ἀπό.* vulg. *τῶν ἄπο*. Br. et Schneiderus ex Cod. Guelph. — Nr. 374. Ex Pausan. L. VI. 8. p. 471. Br. III. 186. nr. 178. An. III. 1. p. 392.

Nr. 375. Ex Gruteri Thes. p. 1118. nr. 8. Br. III. 312. nr. 740. An. III. 2. p. 326. Cf. Leichium in Cur. Sec. p. 42. V. 2. *τέκε*. Br. — Nr. 376. Chandler in Syll. Inscr. p. 13. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. Tom. IV. p. 179. nr. 291^b. An. III. 2. p. 42. V. 1. *ΕΞΑΑΜΙΝΟΣ*. Ch. *Ἐξαλαμῖνος*. Br. V. 2. *ΔΥΣΤΟΝΟΕΝ*. Ch. *Ἀριστονόου*. Br. non improbabilius. V. 3. *ΤΕΑΓΝΑΣ*. Ch. *ἀγνάς* Br. particula *τε* deleta. Quum litteras *T* et *Σ* (Ξ scribitur in marmoribus) facile in Inscriptionibus inter se permutari nossem, *ΣΕΜΝΑΣ* scripsi. Aptum epitheton mulieribus festa Cereris obeuntibus, quae ipsa *σεμνή* appellari solet, ut etiam mysteria *σεμνά* in Homer. Hymn. in Cerer. v. 483. Ut h. l. *σεμνάς ποτνίας* junctim, sic ap. Sophocl. Oedip. Colon. v. 1049. *οὐ πότνια σεμναὶ τιθηνοῦνται τέλη*. Vid. Doederlein in Actt. philol. Monacens. T. I. p. 55. s. Creuzer in Symbolik und Mythol. T. IV. p. 352. s. V. 4. reposui lectionem a Chandlero exhibitam. Novum versum procudit Brunkii audacia: *ἤρω δ' ἐν τρωσασαῖς ὄψαι τόνδε σέβειν*. In *ἤρωα* media corripitur, ut ap. Homer. Od. ζ. 303. *ἤρωος ἀλλ' ὀπότεαν*. ap. Pindar. Pyth. I. 53. III. 7. IV. 58. Vid. supra ad Palat. p. 675. nr. 27. v. 3. V. 5. *χωραν* in marmore esse videtur. *χωρον* Br. cum Chandlero. V. 6. *γενεα ἰδρυσεν*.

Tom. IV.

Marm. ubi littera elidenda iterum perperam expressa. Scr. *τὸν δ' ἔνεχ' ἰδρυσεν*.

Nr. 377. Ex Falkenburgii Notis ad Nonni Dion. p. 878. et aliis. Br. III. 269. nr. 562. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum epigramma cum alio, quod dedimus p. 816. nr. 185. V. 3. *ἐξέδιδαξα*. plures. *ἐξέδιδαξεν*. Br. — Nr. 378. Ex Ammonii Vita Aristotelis p. 43. ed. Bip. Br. III. 267. nr. 549. An. III. 2. p. 174. — Nr. 379. Ex Bandini Catal. Bibl. Laur. Br. III. 151. nr. 2. An. III. 1. p. 286. Veterisne esset hoc distichon, an recentioris poetæ, dubitabat Br.

Nr. 380. Ex Sirmondi Not. ad Sidon. Apollinar. IX. epist. 16. p. 103. dedi in Paralipom. II. nr. 68. p. 820. V. 2. *Ἀβασκαντίς* si genuinum nomen, auctor distichi illud male collocavit. Nam salvo metro sic poterat scribi:

Φιλήτω τὸδ' Ἀβασκαντίς γαμπετὴ συνομένῳ

σῆμα κατοικομένῳ, μηημοσύνης ἔνεκεν.

— Nr. 381. Ex Gruteri Thesouro pag. 683. et aliis. Br. III. 513. nr. 742. V. 2. *αργολίδος*. Gruter. eamque lectionem expressit Grotius T. III. p. 407. *Αιολίδος*. Br. Myrina est in Aeolide; — Nr. 382. Ex Certam. Homeri et Hesiodi p. XXVIII. ed. Barn. B. III. 180. nr. 152. An. III. 1. pag. 374. V. 2. *σῆς ἐπιφραδμοσύνης*. alii. — Nr. 383. Ex Maffei Museo Veron. p. 64. aliisque. Br. III. 502. nr. 704. An. III. 2. p. 278. V. 3. *ΤΕΛΗΘΝ*. Maff. *τέλειον*. Br. c. Salvinio. V. 4. *ΟΣ . . . ΗΡΞΙΝ ΔΕΙΠΩΝ*. Gor. *ΘΡΕΠΤΗΡΞΙΝ ΔΕΙΠΩΝ*. Maff. *ὅς γενετῆροι λιπών* corr. Salvinus, quod in constructionem, *ὅς γενετῆροι λίπεν* Brunckius, quod in metrum peccat. Scripsi, *τοῖς θρεπτήροι λιπών*. V. 5. *δύτερα*, quod in marmore non legitur, addiderunt Maffei et Salvin. V. 7. *ΔΕΙΛΑΙΟΠΡΟΦΕΩΝ ΚΕΙΝΑΙ ΧΕΡΕΣ*. Marm. *δειλαῖοι τροφείων*. Maff. *δειλαίων τροφείων*. Salvin. Audacter Br. edidit: *δειλαίων τροφείων δειλαὶ χεῖρες*. Una littera mutata scripsi: *δειλαῖαι τροφείων κείναι χεῖρες*. Quod si quis *κείναι χεῖρες* ferendum esse negaverit, is per me legat: *δειλαίων τροφείων κεινάι χεῖρες*.

Nr. 384. Ex Maffei Museo Veron. p. 375. Br. III. 303. nr. 707. An. III. 2. p. 281. V. 1. *αὔδα* apogr. Lipsiense, unde hoc epigr. edidit Reiskius in Anth. p. 110. nr. 650. *αὐτον* reliqui. V. 5. *δ' ἐμοί*. Br. V. 7. Exhibui hunc versum sic, ut legitur apud Maffeum et Br. Sed priora verba depravata sunt. Sensus erit integer, verbis sic

scriptis: *ζημίτηρον, νεαροῖο βέλεους τ' ἀφύλακτος ἐριννύς...* quae verba sic debent jungi: *ἐριννύς νόσον αἰμορρῶτον καὶ ζημίτηρον βίον ἔλυσε καὶ τὸν τοῦ βέλεους.* Violentior tamen mutatio. V. 16. *ἔχουσα χερσός.* Maff. et Murat. *ἐλευσα.* Br. c. Reiskio. V. 17. *δῶγ. δολή* repono cum Maffeo. V. 18. *εἰπασιν.* Maff. Murat. *εἴπασιν.* Br. cum Apogr. Lips. Vido ad nr. 335. v. 7.

Nr. 385. Ex DuCang. Glossario in *συγγέλιον.* Br. III. 279. nr. 602. — Nr. 386. Ex Strabon. L. X. p. 463. Tom. IV. p. 140. V. 2. *τρεφθέντα.* Vulgo, etiam in novissima Strabonis editione. Verum est *θρεφθέντα.* Quae in Animadversionibus de hac lectione scripsi, delenda sunt. — Nr. 387. Ex Maffei Museo Veron. p. 318. Br. III. 310. nr. 731. An. III. 2. p. 316. — Nr. 388. Ex Sponii Miscell. p. 143. nr. 11. retuli in Paralip. II. nr. 69. p. 820. V. 3. *ειδερη.* Spon. *εἰς ἔτη* scripsi. — Nr. 389. Ex Pausan. L. VI. 13. p. 484. Br. III. 175. nr. 126. An. III. 1. p. 361. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 60. — Nr. 390. Ex Eustathio ad *Ἰλ. Ξ.* p. 1222. 45. Br. III. 252. nr. 480. An. III. 2. p. 140.

Epigrammata, quae sequuntur, cum plurimis aliis, quae vitis referta exhibuit Pocock in Itinerario I. tab. XXXVIII. et in Inscriptt. p. 81—114. vocali Memnonis statuae a peregrinantibus inscripta. Ea corrigere conatus est Jablonski in Syntagm. de Memnone Sect. III. Leichius in Append. ad Carm. Sepulcr. Pottius in Velthemli Opusculis Tom. II. Fusius de iis disputavi in Dissertat. de Memnoniis inserta Memoriis (*Denkschriften*) Academiae Monacensis an. 1809. 1810. p. 38. sqq.

Nr. 391. In Pocock. Inscr. p. 81. nr. 21. V. 2. *ΕΜΟΤ ΕΙΚΟΝΑ.* Inscr. *ΕΙΟΤ* in Itin. Scripsi *ἐψου* c. Pottio. Philostr. Vit. Apoll. VI. 4. p. 233. *θύσαντες οὖν Ἠλίφ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠφφ Μέρμονι .. τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν καὶ θάλλειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐκονομάζοντες.* V. 3. *ΔΟΑΤΜΟΣ.* Inscr. *ΔΟΑΤΜΟΣ.* Itiner. *δ' ὀδυρμός.* emendavit Pottius. V. 4. *ΤΟΟΣΑΗΝ.* Itin. *ΓΟΡΣΑΝ* sine *ην* Inscr. Sensu postulante dedi, *τὰ πάθη γῶσσω, ἦν ..* Hiatus Inscriptionis auctor nec in versu 2do vitavit. Notanda in hoc versu correptio mediae syllabae in nomine *Καμβύσης.* V. 5. *ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΤΝΙΚΑΙ ΑΣΑΦΗ.* Itin. *ΑΝΑΡΟΡΑ ΝΤΝΙ ΚΑΙ.* Inscr. Scripsi *ἀναρθεα δὴ*

γῶν κάσαφῃ. cum Pottio et Buttmanno. In vocibus καὶ ἀσαφῇ crasis, ut saepe in talibus, a quadratario neglecta. V. 6. *ΑΒΙΤΑΝΟΝ*. Itin. *ΑΒΙΝΑΝΟΝ*. Inscr. *ἀβίφανον* scripsi emendatione certissima. Aliorum et in hoc versu et in praecedentibus correctiones, quae plurimae sunt, prudens praeterii, ea posuisse contentus, quae verisimilitudine commendantur.

Nr. 392. In Inscriptt. p. 84. nr. 25. Plurima in hac inscriptione optime restituit Dorvillius ad Charit. p. 531. V. 1. *ΠΤΑΙΟΣ ΒΑΛΒΙΝΛ*. Inscr. *ΠΤΑΙΟΤ*. Itin. V. 2. *ΦΩΝΑΙ ΤΑΙ ΘΕΙΑΙ ΜΕΜΝΟΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΟΤ*. Inscr. In Itiner. autem: *ΦΩΝΑ ΤΑΣ ΘΕΙΑΙΣ ΜΕΜΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΩΘ*. De nomine *Phamenoph*, quod Dorvillius restituit, vid. Pausan. I. c. 42. p. 161. Jablonski Synt. II. c. 1. p. 32. V. 3. *ΗΛΘΟΝ ΤΜΟΙ*. Itin. *ΗΛΘΟΝ CTN*. Inscr. *ἡλθον ὁμοῦ* emendavit Dorvillius. Sabinam, Hadriani Imperatoris conjugem, plures in colosso inscriptiones commemorant, quas inter se comparatas emendare conatus sum in Dissert. de Memnoniis p. 55. sqq. V. 4. *ΑΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ*. Itin. *ΑΛΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ*. Inscr. *ἄλιος ἔχε δρόμον*. corr. Dorvill. Mihi *ἦρχε δρόμου* ad vestigia litterarum propius videbatur accedere. V. 5. *κοιράνον Ἀδριανοῦ* in Inscr. exhibuit Πορ. *κοιρανῶ ἀδριανῶ* in Itiner. Utramque lectionem quodammodo conjunxit Dorvillius, qui doricam genitivi formam admisit. V. 6. *ΔΔΕΧΕΞΚΕ Δ ΑΘΤΡΕΙ ΚΟΖΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ*. Itin. *ΒΞΚΕ*. Inscr. *Ἄματα δ' ἔχεν Ἄδρυρ*. Saltem *ἄματ' ἔχεσεν* scribendum. Sed quum praecedat *ΤΩ Α*, emendandum putavi: *φῶτα δ' ἔχεσεν*. quod, ut *lux* apud Latinos, de *diebus* dictum. V. 7. *ΑΑΛΛΑ ΠΗΝΟΣ ΑΟΤΡ*. Itin. In Inscriptt. prima voce omitta, *ΜΗΝΟΣ ΑΘΤΡ* legitur. *ἄματι μηνὸς Νοέμβριος*. Dorvill. quod non ob unam causam repudiari debet. Hunc versum auctor addidisse videtur, ut diem indicaret, quo inscriptio illa statuae insculpta est, die scilicet post illum, quo Publius Balbinus Memnonis vocem audiverat.

Nr. 393. Pocock in Inscr. p. 83. nr. 5. Disputavi de hoc epigr. in Dissertatione supra commemorata p. 61. V. 1. *ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΠΙΩΝΟΙΟ*. Itiner. *αυτος και γεραρω Μεμνονα Τιθωνοιο*. Inscr. ex emendatione Leichli p. 80, ni fallor. Scripsi *γεραρω γῶ*. Ego etiam Memnonem colam. V. 2. *ΟΠΒΑΑΣ ΣΜΝΜΙΤΑΝΟΣ ΠΟΛΙΟΣ*. Itin. In Inscriptionum opere, prioribus vocabulis omissis, nihil exhibetur praeter versus exitum, *ΤΑΝΟΣ*

ΠΟΛΙΟΣ. In his latere **ΔΙΟΣ ΠΟΛΙΟΣ** dubitari nequit. Jam cum Thebae Aegyptiacae Jovis urbs appellentur, praeterea correxi **ΘΗΒΑΙΑΣ** emendatione certissima. Reliqua minus sunt certa. **Θάσσοντ' ἄντα πόλιος**, *sedentem e regione urbis*, ita ut urbem spectet. Homer. Ἰλ. β. 626. *νήσων αἰ ναίονσαι πέρην ἁλός*, ἧλιδος ἄντα. V. 3. **ΙΑΜΕΝΩ ΘΕΑΕΙΑΒ.** Inscr. **ΗΑΜΕΝΩ.** Itin. In nostra lectione **ΑΕΙΑΕ** satis certum; nec ἡδυμελῶς longe abest. **ΑΙΓΥΠΤΙΕ ΤΟΣΞΕΝΕΠΟΙΟΤΝ.** Inscr. **ΤΩΞΕΝΕΠΟΙΣΙΝ.** Itin. in quibus latet: *Αἰγύπτιοι οἷς ἐνέπουσιν.* V. 4. **ΠΑΜΩΝ ΔΡΙΕΞ.** Itin. **ΠΑΝΤΩΝ ΙΑΡΙΕΞ.** Inscr. iterum, ut videtur, cum Leichio. Scripsi, ut metrum constaret, *παμπαλαίων ἰδριες.* In *παμπαλαίων* penultima corrigitur; nisi malis *παμπολλών.*

Nr. 394. Pocock. Inscr. p. 82. nr. 3. Restituere eam conatus sum in Diss. p. 44. sqq. V. 1. **ΑΙΙΩ ΑΥΣΑΙ** in Itin. **ΑΥΣΑΙ.** Inscr. V. 2. **ΑΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΠΥΛΙΩ.** Itin. In Inscriptt. autem nihil nisi **ΜΕΜΝΟΝΙΗΝ ΘΗΒΑΝ.** Si in illa lectione litteram **Α** initio versus extritam fuisse cogites, nihil propius videbitur, quam **ΑΜΠΟΛΙΝ.** Deinde scripsi *Ἀμμωνίην*, quo nomine Thebas appellatas fuisse constat. In hac voce imperitus auctor *ω* corripuit, ut supra in Galat. p. 80. nr. 16. *ὅς δ' ἀπὸ Βουωτίης.* Ib. p. 81. nr. 19. *καὶ Ῥωμύλον λεχέων.* aut *ῖ* obmutescit, ut nr. 243. *Μνάματ' Ἀπολλωνίας ἀνακρίμεθα.* Vid. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 53. V. 3. **ΠΑΜΒΑΣΙΛΗΑ ΠΡΙΝ ΑΥΣΑΣ.** Inscr. Itin. Recte me *ῥοας* scripsisse apparet ex v. 1mo. Quod Pocockio *T* esse videbatur, id *I* erat. V. 4. **ΑΣΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΘΙΩΣ ΑΤΚΟΤΟΟΝ.** Itin. In Inscr. haec tantum verba leguntur: **ΑΦΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡ.** In prima voce iterum *N* positum pro *ΑΙ*, ut supra nr. 392. v. 2. **ΝΟΣ** pro **ΔΙΟΣ.** Hinc **ΑΕΔΙΩΙ** scripsi. Reliqua minus certa, non tamen, si sensum reputas, improbabilia: *Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum solebat canere, conspecto Imperatore Hadriano Salve dixit, vocem claram et disertam.* Pro ultima voce nec *εὐξύνετον* male haberet. V. 5. **ΤΙΡΑΝΟΤΤΕΛΑΩΝ ΔΟΤΚΙΣΙΑΙ ΔΙΑΥΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ.** Itin. **ΠΡΙΝ ΔΟΤΤΕΛΑΩΝ ΔΕΥΚΟΙΣΙ ΔΙΑΙΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ.** Inscr. Ultima vocabula ex emendatione Leichii. Primam vocem in **ΤΙΤΑΝ** mutavi, *Sol.* ut supra p. 788. nr. 92. *τῆς ἐπὶ Τιτάν Νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος.* et alibi. V. 6. **Ι... ΙΣΚΙΑΙ ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΗΧΕΛΑΕΤΡΟΝ.** Itin. In Inscr. primis syllabis omissis, **ΩΡΑΩΝ ΔΕ ΠΕΡΟΝΗ ΧΑΛΕΠΟΝ.** In nostra cor-

rectione omnia, ni fallor, satis sunt certa, praeter primam vocem. Ne tamen de ἔταίτε dubites pro ἀνεταιλάτο [posito, sic Sophocl. Electr. 699. ἡλίου τέλλοντος. De ἔσπερος cf. Abresch. ad Aeschyl. Tom. I. p. 29. V. 7. ΩΣΧΑΜ ΒΟΛΟΥΤΥΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΑΤΔΑΗ. Itin. ΩΣ ΤΑΜ ΒΟΛΟΥΚΤΥΠΕΗ ΤΟΝ ΜΕΜΝΟΝΑ.. ΑΤΔΗΝ. Inscr. In iis, quae ex conjectura reposui, ἔχασας βολοτυπῆς θείην Μίμνων πάλιν αὐδήν, de quinque posterioribus vocabulis, quin recte sint emendata, nemo facile dubitabit; primum vero incertius. In βολοτυπῆς, quod alibi non occurrit, prima syllaba ob plures breves continuatas producitur. Philostr. Imagg. I. 7. p. 773. καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτὶς τοῦ Ἥλιου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἶονεῖ πλήκτρον παρὰ τὸ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μίμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκείθεν. V. 8. ΟΔΤΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ... ΤΤΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ. Itin. In Inscr. primis vocibus iterum omissis, legitur ΕΣΤΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ. Scripsi ὀξύτονον.. ἀρμονίην. Hadrianus canoram Memnonis vocem ter videtur audivisse; primum, quum accedens ad eum salutatus est; tum sole oriente; tertio denique, occidente sole. Hunc tam insignem Memnonis favorem laeto animo (χαίρων) accepit Imperator. V. 9. ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ... ΑΙΣ ΑΙΣ ΤΟΣΑΚΑΤΤΟΣ. Itin. In Inscr. media vocabula omissa. Ut sensus constaret et metrum, μάλ' ἐκείῃ scripsi, μάλα ad χαίρων referens. Legitur praeterea in Itinerario:

MEMNONΑ ΚΑΝΣ... ΑΙΚΑΑ.... ΠΙΟΤ ΠΟΤΟΙΣ
ΤΡΟΠΠΑΤΑΣΑΜΑΙΝ... ΤΑΤΟΣ ΕΤΙΔΕ ΚΑΟΣΣΕΣ ΑΚΟΤΕ
ΔΗΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕ ΤΕ ΤΡΩΞΙΕΦΛΑΙΣΙ ΘΕΩΙ.

ubi primus pentameter certam correctionem admittere non videtur. Ultimum autem distichon sic ferè restituendum suspicor;

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΜΑΙΝΟΝΤΑ Γ' ΟΣ' ΕΙΣΙΔΕ, Χ' ΟΣ'
ΕΣΑΚΟΤΕΒ,

ΔΗΛΟΝ ΠΑΣΙ ΔΕΓΕΙ, 'ΟΣ ΠΕΦΛΗΝΤΟ ΘΕΩΙ.

Litterae inscriptionis indicantes, quae viderit, quaeque audiverit, omnibus diserte significant, quo amore a Deo illa exceptus fuerit.

Coronidis loco adjiciam epigrammata quaedam, quae mihi post editam Anthologiam in manus venerunt. Et primum quidem quatuor Inscriptiones a viro illustri Frid. Augusto Wolfio mecum perquam humaniter communicatas, eum in finem, ut illas in Analectis litterariis

ederem. Ibi nunc exscripta extant Fasc. I. p. 96. sq. Et tres quidem priores ex schedis Michaëlis Fourmontii, quae in regia bibliotheca Parisina asservantur, olim ab Immanuele Bekkero descriptae; illa autem cui initium, ἡ γενεὴ δόξῃ τε, a Rev. Georgio Renouardo Sami reperta et anno 1813 cum amicis communicata, nuper autem in Museo Cantabrigiensi typis exscripta Vol. I. p. 350.

395.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κῆμαι ἐνὶ σήματι τῷδε,
Μοῖρης ἀμβροσίης ἐκτελέσσαα μίτον.

396.

Τίς Μοιρῶν μίταν ἄμμιν ἐκλώσατο ΠΑΙΔΕΟΔΩΡΟΝ
Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλους;
τοὺς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν Ἴουλαν
ἤρπασεν ἡ προπετιῆς Μοῖρα διωξαμένη,
Θειοφάνη Νιρόν τε· νέους δ' ἐμαρῆνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

V. 1. scribendum ΠΑΙΔΕΟ ΔΩΡΟΝ. et ἄμμιν, fortasse etiam ἐκλώσατο. Quis vobis, pueri, filia Parcarum ante tempus rupit? ut p. 867. nr. 349. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακῶς κακὸς ἤρπασε δαίμων. Himerius Or. XXIII. §. 7. p. 776. τίς ἀπέκτεινε δαίμων τῆς ἐμῆς ἐστίας τὸ χρυσοῦν βόστροχον. Sic sententia expeditior, quam in ἐκλώσατο, qua lectione servata jungi debent verba τίς Μοιρῶν. . . quasi ex tribus sororibus alia aliā sit invidiosior. — V. 3. ἀνθήσαντας Ἴουλον. Sic T. II. p. 741. nr. 381. Ἴουλον ἀνθῶν πρωτόν οὗτος. Vid. Schaeffer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — V. 5. νέους δ' ἐμαρῆνατο. μαραινέσθαι vi transitiva a bonorum scriptorum usu abhorret; praeterea autem νέους friget post ea, quae praecesserunt, praesertim alia juvenilis aetatis significatione subjecta, ἄμφω πρωθήβας. Adde quod ἔρνεσιν epitheto caret. Quare vide an corrigendum sit:

νέοις δ' ἐμαρῆνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας ἔρνεσιν εἰδομένους.

397.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμὶ,
οἳ λάχον ὠκιστὴν ἀτραπὸν εἰς αἰδὴν.
ὣν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ὀγύγεια, γάμον πρόσθεν ἀποφθιμένη.

ἄρρενι δ' ἡϊθέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,
 ἦν Ἀίδης φθονερός νόσφισεν αὐξομένου.
 καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
 νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτης.

V. 5. ἄρρενι. Suspiciabam ἄρρενα παιδείην, *eruditionem virilem*, seu γενναίαν. Illud si genuinum est, explicari debet, παιδί καὶ αὐτῷ πρὸ τοῦ γάμου θανόντι. V. 6. ἦν α. νόσφισεν (*abstulit*) αὐξομένου αὐτοῦ. Aeschylus VII c. Theb. v. 963. ἀπώλεσε δῆτα, καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε. Fortasse tamen corrigendum: ἥς Ἀίδης φθονερός νόσφισεν αὐξόμενον. Euripid, Suppl. 539. εἰ τοὺς θανόντας νοσφίεις ὦν δεῖ λαγεῖν.

In iisdem Schedis duo habentur epigrammatum fragmenta, alterum ex Hermionensi marmore descriptum:

... στέφανος Μοῦσαις Ἑλικωνίσι καὶ Διονύσῳ
 καδμείῳ, τρίτατον κῦδος ἔμοις γενεταῖς·
 καὶ βασιλεῖς δώροισιν ἐτίμησαν τὸν ἀοιδόν,
 υἱὸν Ἀριστάρχου θεοῖς φίλον Ἑρμιονῇ.

Alterum ex Pario, cujus plurima lectu difficiliora erant:

Χαῖρε θεὰ τοῖςδεσσι, καὶ ἰλήκοις Παρίοισιν,
 δισσὰς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαῖδας,
 καὶ τοῖς μὴν φιλέουσι Πάρον γλυκερόν φέρες φέγγος,
 τοῖς δ' ἐθίλονσ' ἀδικεῖν πυρρὸν ἄναπτε κακῶν.

V. 3. Scr. τοῖς μὲν. Preces in hoc epigr. factas puta ad Cererem, quam apud Parios insigni religione cultam fuisse constat ex historia de Miltiade ap. Herodot. L. VI. 134. p. 500,

398.

Ἡ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μοῦσῃσι Τύριννα
 ἔξοχος, ἥ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτίων ζήσασα, τοκεῦσιν
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένη.
 ἀντὶ δὲ πατρῷου καὶ ὑπορόφοιο μελᾶθρου
 λειτὴ τοῦμόν ἔχει σῶμα λαχούσα πέτρῃ·
 εἰ δ' ἦν εὐσεβίων ὅσιος λόγος, οὐποτ' ἂν οἶκος
 αὐμὰς ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκυρσε τύχαις,

V. 1. Passovius v. cl. qui hoc epigramma in meam gratiam ex schedis Wolfianis descripsit, haerebat in nomine *Τύριννα*, idque cum *Γύριννα* permutandum censebat. Cogitasse videtur vir doctissimus de *Gyrinno* Lesbia, quam Sapphus fragmentum commemorat ap. Hephaest. p. 37. ubi vid. Gaisfordium p. 64. et Dorvill. in Vanno crit. p. 528. Toup. ad Longin. p. 391. qui ex Choerobosco τὰς ἀπαλὰς Πυρινῶς protulit. Hoc nomen Valckenar. ad Callim. Eleg. p. 150. reddendum censebat Maximo Tyrio Diss. XXIV. 9. p. 478. ubi vulgo: τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα. Rectius scribi Γυριννῶ apparet ex Etym. M. p. 222. ed. Lips. V. 7. πατρώου καὶ ὕψ. Corrigendum videtur: πατρώου τε καὶ ὑποφώοιο μελάθρου. V. 8. λειτή. Scr. λιτή. Cf. supra in Palat. p. 182. nr. 226. v. 2. Ib. p. 282. nr. 472. v. 10. Ib. p. 283. nr. 478. v. 4. Sic etiam in graecis Frontonis epistolis T. II. p. 384. λειτόν τε ἄμα καὶ ὀλισθόν. ubi tamen haud scio an *λεζόν* legendum sit.

Ad haec accedant etiam alia quaedam epigrammata, quae me aut latuerunt olim, aut serius in manus meas pervenerunt.

399.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
κύνεος ἰμείρων ἤλυθεν Ἀύσονίην.
ἔνθα πόνουσι πόνους ἀνεμέτρεε, τηλόθι πάτρης,
μουννογενῆς περ ἑὼν καὶ πατέρεσσι φίλος.
ἀλλ' ἰδὼν οὐκ ἐτέλεισσε πόθον, μάλα περ μενεαίων·
πρόσθε γὰρ ἀστόργου Μοῖρα κίχεν θανάτου.

Hoc epigramma ex Marmoribus Ill. Comitibus ab Elgiu descriptum edidit v. cl. E. Q. Visconti in libello, cui titulus: Mémoires sur les ouvrages de sculpture de Mylord Elgin p. 152. versionis anglicae.

400.

Μνήμα Φίλη μήτηρ με Διῦτρέφει ἐνθάδ' ἔθνηκεν,
καὶ Περικλεῖ φθιμένονιν, μητρὶ χῆ' αἰνόμορος·
'Αγνῆς τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
Μοῖραν Δημοφῶν τὴν μετὰ πᾶσι βροτοῖς.

V. 1. Φίλη esse videtur nomen proprium mulieris. Cf. Palat. p. 165. nr. 118. Ib. p. 207. nr. 557. V. 2. μητρὶ χῆ'. Legendum, ni fallor, μητρὶ θ' ἢ αἰνόμορος. Phila duos filios et matrem, tum etiam filiam et fratrem eodem loco sepeliverat. Hoc quoque Epigramma ex iisdem marmoribus editum p. 137. (143. vers. angl.).

401.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σάοφρων πέλει, ὧ ξένε, μήτηρ,
 ξυνὸν τῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·
 ἐκ δὲ πατρὸς γενόμεν μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
 Θειοφίλου, προγόνοις καὶ γένει εὐπατρίδου·
 παρ τούτων καὶ πρὶν μὲν ἀνῆρπασεν ἄγριος αἶσα 5
 τερπνὸν παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναῖδα.
 ἔμφι δὲ μοι καὶ δῆμος ἅπας ἐδάκρυσεν Ἀθήνης,
 εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σασφροσύνης,
 καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρητῶν, ὥστε μάλιστα
 Παιδείᾳ πινυτῇ καὶ Σοφίᾳ μελόμεν. 10
 δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς, ὀλέσας,
 εὐφροσύνην βίοντον, καὶ χέρα γηροκόμον.
 μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἰκοσιν, οὔνομα Φαίδρος.
 χήρας Λευκαίας λέκτ' ἀλόχου λιπόμην.
 πόρην δ' ἦν τεκόμην γεραροὶ κομίουσαι τοκῆς, 15
 βαιὴν ἀντὶ τούτης δύεμοροι ἀγλαΐης.

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catalogue raisonné
 des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord Comte d'Elgin.
 nr. 54. — V. 4. ΘΕΟΦΙΛΟΤ. Marm. V. 9. ὥστε. Num ὅττι legen-
 dum? V. 16. dubium videri potest, utrum βαιὴν jungendum sit cum
 πόρην, parvam puellam, an, distinctione sic, ut feci, posita, ἀγλαΐην
 subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur exquisitius.

402.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλὰς δὲ πόλεις
 δόξαν φωνάσσας ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσας
 παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
 πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ,
 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ, τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
 μειμάδι Βασίλῃ στήλην θέτο βιολόγος φῶς·
 ἣ δὲ καὶ νέκυσ εὔσα ἴσῃν βίον ἔλλαχε τιμὴν,
 μουσικὸν ἐς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσάμενη.
 ταῦτα
 οἱ εὐσκηνοὶ σου λέγουσιν·
 εὐψύχει Βασίλλα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

Hoc epigramma apud Aquilejam repertum edidit Coray v. cl. ad Pla-
 tarchi Vit. T. IV. p. 351. qui v. 1 et 2. corrigit: Τῇ 'ν . . . δόξαν . .

λαβούσῃ. Praeterea malim, *πολλάῖς τε πόλεσιν*. et v. 3. *ἐν τε χοροῖσι*. V. 4. Ducta haec ex epigrammate in Philistionem mimographum et mimum in Palat. p. 329, nr. 155. *Ἐνταῦθα κείμει, λείφανον παντὸς βίον· Πολλάκις ἀποθανών, ὥδε δ' οὐδεπόποτε*. unde apparet, cl. editorem frustra in hoc versu haesisse. Pro οὕτω δὲ haud scio an οὕτω γε scribendum sit, V. 6. *βιολύγος*. Dixi de hac voce et de cognatis in Wolfii *Analectis Fasc. I. p. 106*. Primam auctor produxit aut negligentia (ut in *Βασιλλῇ*) aut ob plures breves continuas. Caeterum monumentum Basillae in ipso, ut videtur, theatri ambitu positum ab Heraclide mimo, caeteris actoribus acclamantibus. Vox *σέσκηρος*, *scenae socius*, Lexicis addenda. Est etiam ap. Plutarch, Tom. II. p. 27. F. Pro *εὐψύχει* cl. editor *εὐτύχει* corrigit. At vid. Reinesium in *Inscr. p. 731 et 826*. Formulam *οὐδὲς ἀθάνατος* in epitaphiis passim obviam illustravimus in *Analect. Fasc. I. p. 107*.

Non possum omittere fragmentum epigrammatis Athenis prope Ceramicum inventi, quod nunc in Museo Britannico asservatur inter Marmora III. Comitibus ab Elgin. Edidit illud accurate descriptum cl. Thierschius Monachii an. 1816. m. Januar. uno folio, unde illud, sic ut editor laceras illas reliquias restituere conatus est, repetivit cl. Eichstaedt in *Indice Lectionum* an. 1816. Tum etiam idem cum parva lectionis diversitate exhibuit et illustravit Vir eruditissimus Q. E. Visconti in peculiari libello gallice scripto, cujus nonnisi anglicam versionem habeo, cui titulus: *Memoir on a greek epigram which served for an epitaph on the Tomb of the Athenian Warriors killed at Potidaea*, read to the class of history and ancient literature of the royal institute of France in the month of September. 1815. Historia, ad quam refertur, est ap. Thucyd. I. 58—65. II. 70. Diodor. Sicul. XII, 37. Jam primum apponam epigramma, ut a Thierschio est exhibitum:

ΑΘΑΝΑΙ

ΣΕΜΑΙΝΕ

ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΙ

ΝΙΚΗΝ ΕΠΙΠΟΛΕΜΟΙ

ΑΙΘΕΡΜΕΜΦΣΤΧΑΣ ΤΠΕΛΕΧΣΑΤΟ ΣΟ
ΤΟΝΔΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΛΑΜΦΙ ΠΤΛΑΣ ΕΛ
ΕΧΘΡΟΝ ΔΟΙΜΕΝΕΧΟΣΙ ΤΑΦΟΜΕΡΟΣ Η
ΤΕΙΧΟΣ ΠΙΣΤΟΤΑΤΕΝ ΗΕΛΠΙΔΕΘΕΝΤΣ
ΑΝΔΡΑΣΜΕΜΠΟΛΙΣΗΕΔΕ ΠΘΘΕΙΚΑΙΔΙ

ΠΡΟΣΘΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΗΟΙΘΑΝΟΝ ΕΜΠΡ
ΠΑΙΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΦΥΤΧΑΣΑΛΛΙΡΡΟ
[Λ \ ΣΑΝΤΑΡΕΤΕΝ ΚΑΙ ΠΑΤ VΚΛ

Ex his vestigiis vir praestantissimus totum epigramma in hunc modum restituendum esse censebat:

Ἀθάνατον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδα θίντες
σημαίνον σφετέρην δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες,
νίκην εὖ πολέμῳ μαρνάμενοι κάθελον.
αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δὲ χθῶν
τῶνδε Ποτειδαίας γ' ἀμφὶ πύλας ἔλαχεν.
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τείχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου.
ἄνδρας μὲν πόλιν ἦδε πόθει καὶ δήμος Ἐρεχθίδε
πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐν προμάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων· ψυχὰς δ' ἀντίρροπα θίντες
ἐπράξαντ' ἀρετήν, καὶ πατρίδ' εὐκλείσαν.

Titulum praeterea, cujus pauca supersunt vestigia, hunc fuisse suspi-
catur Viscontius: *Εἰς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Ποτειδαίαν οὖν Καλ-
λίᾳ στρατηγῷ πεπτωκότας.* In primis versibus supplementum non
tentavit; sed reliquias verborum fere eundem in modum interpretatur
ac Thierschius fecerat. V. 1. scilicet ἀθάνατος. V. 2. σημαίνει. V. 3.
καὶ προγόνων aut προγόνους. V. 4. fuisse suspicatur, νίκην ἐνπόλεμον,
quo epitheto Homerus usus est in Hymn. in Mart. v. 4. eamque suspi-
cionem merito praefert alii conjecturae, quae ei in mentem venerat:
νίκην εὖ πολεμοῦντες, V. 5. et 6. sic legit:

αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δ' ὕπνον
τόνδε Ποτειδαίας ἀμφὶ πύλας ἔλαχον.

In hoc disticho non dubito, quin Thierschii correctio praefenda sit
ob perpetuam antithesin verborum αἰθὴρ et χθῶν. Euripid, Suppl.
531. *ἑάσαι' ἤδη γῇ καλεφθῆναι νεκρούς· ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ'*
ἀφίκετο, ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, τὸ σῶμα δ' ἐς
γῆν. Palat. p. 313. nr. 672. *χθῶν μὲν ἔχει δέμας ἐοθλόν, ἔχει κλυτὸν*
οὐρανὸς ἧτορ Ἀνδρείῳ. Append. T. II. p. 835. nr. 244. *ἐνθάδε νῦν*
κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπανσε πόνοιν, τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων ἐς
αἶρα δοῦσα. Ib. p. 856. nr. 313. *τὴν ψυχὴν ἀπιδωκεν ἐς αἶρα, σῶμα*
δὲ πρὸς γῆν. Nihil autem impedit, quominus statuas, Athenienses

cives in illo proelio una cum duce Callia caesos, prope Potidaeam sepultos esse. Athenas quidem eorum cineres relatos esse, nemo veterum tradidit. V. 7. 8. sic plane restituit doctissimus V. ut Th. ἔχθρων δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες Τείχος πισοτάτην ἐλπιδ' ἔθεντο βίου. Thucyd. I. 62. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον Ποτιδαιατῶν καὶ Πελοποννησίων ἤσατο ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν. V. 9—12. Viscontini sic scribit:

ἄνδρας μὲν πόλις ἤδε ποθεῖ καὶ δάκρυσι τιμᾷ,
 πρόσθε Ποτιδαίας οἳ θάνον ἐν προμάχοις.
 παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀπομάζατ' ἀρίστους,
 αἱ πράξαντ' ἀρετὴν, καὶ πατρίδ' ἐνκλίεισαν.

[Πράττεσθαι ἀρετὴν phrasis sane insolens. Scribendum mihi videri ἡλλάξαντ' ἀρετὴν, dixi Thierschio, cum ante paucos menses Lipzium me inviseret hospes jucundissimus. ἀλλάττεσθαι ἀρετὴν, virtutis bellicae laudem tanquam redimere; i. e. nancisci. De idiomate Graecae linguae, quo virtus, vitium, pro laude virtutis, crimine vitii ponitur, nonnulla notavi ad Sophocl. T. I. p. 244. Hic plura addo. Κριπιδες Orest. 773. Περσ. φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε. Zeunius ad Viger. p. 188 recte vertit: hac ratione effugiam ignaviae crimen. Med. 298. χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας — quae vehementer miror in vitii suspicionem incidisse, nam sunt sanissima et ἐλληνικώτατα. (Conf. Aristophan. Ran. 1164. et in primis Demosth. T. I. p. 367, 7. Planeque sic ut Euripides loquitur Plato II, 2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur. 659. Matth. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι. Helen. 885. περιμένη — τὸ κάλλος. 932. πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον. 1097. κάλλος ἐκτήσω. Ion. 602. μωρίαν — λήψομαι. Herodot. VIII. c. 10. πόνον σφι μανίην ἐπενείκοντες. Plutarchus Parall. T. I. p. 296. in. Cor. πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ κατεσκεύασαν. G. H. 8.]

Ex Planudea inserendum est Tom. II. pag. 705. ante nr. 265. hoc distichon:

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλει δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος·
 καὶ μέλοι, ὡς κρίναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέου.

Plan. IV. 12. p. 344. Br. III. p. 191. nr. 202. An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

- ἄ βακχα. Π. 261
 ἄ βάσις. Π. 590
 ἄ βούς. Π. 250
 ἄ δάμαλις. Π. 249. 250
 ἄ δειλ' ἀντίκλεις. 447
 ἄ δειλαίς. Vid. ὦ δειλαίς
 ἄ καλόν. Π. 143
 ἄ κόνις. 447
 ἄ κύπρις θήλεια. Π. 476. — μου-
 σαις. Π. 17. — οὐ πάνδημος.
 297. — πρῶαν. Π. 138. — τὰν
 κύπριν. Π. 675. — τὸν ἔρωτα
 τὸν νύξα. Π. 157. — τὸν ἔρωτα
 κατηφιόντα. Π. 548
 ἄ κύπρον ἄτα. Π. 491
 ἄ λίθος. Π. 255
 ἄ μάσκα. 319
 ἄ μακτίς. 320
 ἄ μάτηρ. 301
 ἄ μέγα βαττιάδασ. 319. — σοι
 Διόνυσος. Π. 239
 ἄ μόλιθος. Π. 249
 ἄ ναῦς. Π. 536
 ἄ πάρος ἄδμητος. 527. — αἶμα-
 τόεν. 235. — ἀντίφθογγον. 361
 ἄ πάτρα. Π. 596
 ἄ πέλοπος. 385
 ἄ ποτε. Π. 214
 ἄ πύματον. Π. 529
 ἄ στάλα βαρύνθουσα. 453. — σὺν
 θημα. 435. — φέρ' ἰδω. 434
 ἄ σύριγξ. Π. 112
 ἄ σφραγίς. Π. 255
 ἄ τε φωνά. Π. 213
 ἄ τέχνα τόν. Π. 648
 ἄ φίλωρως. 127
 ἄ φόρμιγξ. 225
 ἄ χλοερα. Π. 74
 ἄ βάλε μῆδ' ἐγένοντο. 484. — χει-
 μερίου. Π. 73
 ἄ βδέρων. 373
 ἄ βραάμ υἱόν. 20
 ἄ βροδιαίτος ἀνὴρ. Π. 779
 ἄ βρός. Π. 191
 ἄ βρότονον. 295
 ἄ βρούς ναί. Π. 467
 ἄ βροχίτων. Π. 191
 ἄ βροχον ἀπλανέος. 207. — ἐν πα-
 λαεσσι. Π. 190
 ἄ γαγε καί. Π. 626
 ἄγγελον. 136
 ἄγγελιν. Π. 75
 ἄγγελε φερσεφόνης. Π. 791
 ἄγγελίης. Π. 77
 ἄγγελος. 554
 ἄ γις. Π. 356
 ἄγκιστρον. Π. 524
 ἄγκυραν. 215
 ἄγνον χρεῖ. Π. 791
 ἄγνός ἐς. Π. 566
 ἄγνωστον. Π. 575
 ἄγονος. Π. 577
 ἄγρανύψ. 242
 ἄγρεῖσας. Π. 496
 ἄγριός ἐστι. 490. — οὗτος. Π. 770
 ἄγρον Μηνοφάντης. Π. 390
 ἄγρονόμω. 234
 ἄγρος Ἀχαιμενίδου. Π. 27
 ἄγροτα σὺν. Π. 791
 ἄγροτέρων. Π. 697
 ἄγροφύλαξ. Π. 699
 ἄγχι μὲν ἑλπίς. Π. 219
 ἄγχιάλου. 88
 ἄγχιστην. Π. 728. — πυθέρεια. Π.
 733
 ἄγχιτοκον. 446
 ἄγχουροι. Π. 80
 ἄδ' αὖ. 18
 ἄδ' ἐγὼ ἄ περίβ. 399. — ἐγὼ ἄ
 τλάμων. 346. Π. 151. 777
 ἄδ' ἐγὼ ἄ Φοίβοιο. Π. 792
 ἄδ' ἐγὼ ἄ τριτάλαινα. Π. 792

- ἄδ' ἰοθ' ἄδε. 393
 ἄδ' Ἡρακλείδην. II. 793. — ῥη-
 ξήνορα. II. 753
 ἄδε ποθ'. II. 51
 ἄδε πολυκλείτοιο. II. 671
 ἄδε τοι ἀρχίου. 403
 ἄδης μὲν. 476
 ἄδιον οὐδέν. 131
 ἀδρήστεια. II. 143
 ἀδριακοῖο. II. 78
 ἀδὲ μίλος. 122. — τὸ βινεῖν. 92
 αἰναον. II. 130
 αἰρόπης. 290
 αἰσμαι. 598
 ἀθάνατοι λούονται. II. 225
 ἀθάνατοις μερόπων. II. 793
 ἀθάνατοις θείοις. II. 66
 ἀθάνατον κλῖος. Not. 972
 ἀθάνατον πάτρα. II. 813
 ἀθάνατός σοι. II. 578
 ἀθάνατον βιότοιο. 23. πατρός. 12
 ἀθανάτων κομπαῖσι. II. 793
 ἄθρει μοι. II. 467
 ἄθρησον. 297
 αἰ' αἰ' Ἀριστοκρ. 454. — καὶ λι-
 βίαν. 571. — καὶ τέφρην. 598.
 — μοι τί πάλιν. II. 516. — νοῦσας.
 464. — παρθενίας. 456. — πρ-
 θαγόρης. 340. — ὥστε πακόν.
 589. — τοῦτο κάκιστον. 393
 αἰ' βίβλοι. II. 65
 αἰ' δ' ἄγετε. II. 76
 αἰ' λυκομήθης. 280
 αἰ' μίτραι. 282
 αἰ' νόμιμοι. 530
 αἰ' νύμφαι. II. 115
 αἰ' πάντων. II. 729
 αἰ' πολισαί. II. 441
 αἰ' πταλῆαι. 239
 αἰ' σάμμαι. 144
 αἰ' τὸ ἐμὲν. II. 570
 αἰ' τρεῖς. II. 224
 αἰ' τρισσαί ποτε. II. 53. — σα-
 τύρη. 197. — τοι ταῦτα. 190.
 — χαριτες. 140
 αἰ' τρέχεις. II. 441
 αἰ' χαριτες λούσαντο. II. 216.
 — μῆλων. II. 558. — μουσαίαι.
 573. — τέμνοσας. II. 780
 αἰ' χίμαροι. II. 73
 αἰάζει πῆρην. II. 367
 αἰάζω διότιμον. II. 444. — πο-
 λύανθρον. 532
 αἶαν ὄλην. II. 119. — τιμομάχον.
 II. 648
 αἶαντος παρὰ. II. 60
 αἶας ἐν τροίῳ. 347
 αἶγα. II. 75
 αἰγείρου. II. 352
 αἰγιαλίτα. 195
 αἰγιαλοῦ. II. 9
 αἰγίβατρη. 195
 αἰγίβότον. II. 74
 αἰγυπτίη. 19
 αἰγυπτου. 261
 αἰδ' ὑπέρ. II. 783
 αἶδε ποτ' αἰίδα. II. 794
 αἶδεω. 324
 αἶδη ἀλλιτάναντε. 454
 αἶδη ὅς ταύτης. 411
 αἰδομένη. II. 733
 αἶδος ὦ. 326
 αἰδώς καί. 464
 αἰεὶ θηλιτέρησιν. II. 73. — λαρ-
 τιαδῇ. II. 663. — λήισταί. 506.
 — μὲν Κυθέρεια. II. 677. — μοι
 δύνει. 145. — σοι νόος. 579.
 — τοι λιπαρῶ. 317. — χρυσίον.
 II. 385
 αἰετὲ τίπτε. 324
 αἰετὸς ἐν. II. 570
 αἰετὸς ὁ. 102
 αἰετοῦ. 260
 αἰήτην. II. 755
 αἶθε πατήρ. II. 46
 αἶθε σε πίνδαρε. II. 222
 αἰθερίην. II. 393
 αἰθιοπῶν. II. 670
 αἰθομέναις. 291
 αἰθυσίας. 367
 αἶλιον ὠκνημόρῳ. 299
 αἶλιος ὁ θρασυχειρ. 375. — αὐσα-
 νίης. 375
 αἵματος εὐγενέος. 582
 αἰνητὸν παντεσσιν. II. 750
 αἶνιε καὶ σὺ γάρ. 527
 αἰνίζειν μὲν ἀριστον. II. 414
 αἰνόμορον. 401
 αἶνος τις ἔστιν. II. 794
 αἰολε καὶ βοιωτέ. 64
 αἰόλον ἡμεροθαλῆς. II. 208
 αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
 αἰπολικαὶ συριγγες. II. 498
 αἶρε τὰ δίκτυα. 111
 αἰσχυλίδα φεύδωρε. II. 319
 αἰσχυλὸν εὐφορίωνος. II. 748
 αἰσχυλὸν ἥδε λέγει. 318
 αἰτωλὸς ποτε. II. 794
 αἰὼν καὶ κληῖδες. 591
 αἰὼν πάντα φέρει. II. 20

- αἰῶνος σπείρημα. II. 794
αἰωρῇ θήρειον. 517
ἀκλαντοὶ καὶ ἄθαρτοι. 379
ἀκλινέας γραφίδεσσιν. 207
ἀκμαίη πρὸς. 371
ἀκμαῖος βοθίη. II. 279
ἀκμαῖς ἐστακυῖαν. 379
ἀκμῇ δωδεκέτερος. II. 450
ἀκρητον μανίην. II. 485
ἀκριδα δημοκρίτου. 361
ἀκριδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκριδι
τῇ κατ'. 360
ἀκρις ἐμῶν ἀπάτημα. 362
ἀκρον ἱατρὸν. II. 761
ἀκταίην παρὰ θίνα. II. 76
ἀκταίης νησιδος. 215
ἀκταῖς τὴν ὁμορον. II. 795
ἀκτῇ ἐπὶ. II. 133
ἀκτίτα καλαμυντά. 287
ἀκτίτα φοῖβῳ. Vid. ἀρίτα.
ἔλικες αἶτε. 234
ἀλκαίου τάφος. II. 184
ἀλκῇ καὶ μύθοισι. II. 795
ἀλκηστὶς νῆη. 516
ἀλκιβίη πλοκάμων. 229
ἀλκίδας ὁ θρασυς. 62
ἀλκιμέδην ξύνεννον. 57
ἀλκιμένης ὁ πενιχρός. 198
ἀλκιμοὶ ἀλκήεντα. II. 728
ἀλκιμος ἀγροῖφταν. 284
ἀλκίμων ὁ ἀριστοκλειδῇ. II. 534
ἀλκυόσιν ληναῖς. 391
ἀλλ' εἰ μὴ Σπένσιππον. 335
ἀλλ' εἰ τὸ δούρας. III. 574
ἀλλ' ὅταν ἀρτέμιδος. II. 574
ἀλλ' ὅταν ἐν σίγῃ. II. 569
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ θήλεια. II. 571
ἀλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
ἀλλὰ σύ μοι προσφέρεις. II. 381
ἀλλῃ μὲν κλεινῇ. 548
ἀλλήλοισι παρέχουσιν. II. 524
ἀλλῇν δρὸν βαλάνιζε. II. 440
ἄλλοι μὲν βασιλῆες. III. 8
ἀλλοτὴν ὁρώ. II. 126
ἄλλοις μὲν γεράων. II. 732
ἄλλοις μὲν νόνης. 555
ἄλλοις παυσσαμένοισιν. II. 729
ἄλλον ἀριστοτέλῃ. II. 419. — ὑπὲρ
νίκας. II. 645
ἄλλος ἀπὸ σταλίκων. 292. — μὲν
κρύσταλλον. 293. — ὁ μνηνο-
φίλα. 112. — ὁ Χίτος. II. 155.
— τύμβον. 600
ἄλμα ποδῶν. II. 796
ἄλσος δ' ὡς. II. 689
ἄλσος μὲν μοῦσαις. II. 796
ἄλφα λιτάς. II. 136
ἀλφειοῦ στόμα. II. 383
ἀλφειὸς ἄρῃεν. II. 240
ἀμβυίνων Ἑλικῶνα. II. 78
ἀμνητὸς πολὺς. II. 424
ἀμνὸν ἔπανσα. 18
ἀμπαύσει καὶ. 355
ἀμπελε μήποτε. II. 493
ἀμπελε τί προξωμεν. II. 170
ἀμπελὶς. 444
ἀμπελος ὡς. 529
ἀμφοτέραις. 275
ἀμφίλοχος. 575
ἀμφιρῶν μ' ἀνέθης. 187. — ὅτ'
ἐμελλε. II. 796
ἀμφίον. 60. — μοῖσαις. II. 797
ἀμφοτέρ' ὠρχεύμην. II. 797
ἀμφοτέραις παρ'. II. 704
ἀμφοτέρας πολὺμυθε. II. 614
ἀμφοτέροι θήβηθε. II. 682
ἀμφοτέροις εἰς. II. 739
ἀμφοτέροισι ἀδικεῖς. II. 46
ἀμφω μὲν ἡμεῖς. II. 551
ἂν μὲν ἀπόντα. II. 441
ἂν μ' εἰσίδης. II. 561
ἂν μετ' ἀλεξάνδρειαν. II. 404
ἂν μὴ γελῶμεν. II. 306
ἂν μνημῇ. II. 293
ἂν πᾶν κομπάζης. II. 296
ἂν περιλειφθῇ. II. 43
ἂν τοῦ γραμματικοῦ. II. 361
ἀναλαβήτος. II. 859
ἄνδρ' εἶδον. II. 797
ἄνδρ' ἐμόν. II. 550
ἄνδρα σοφόν. 494
ἄνδράσιν Ἑρμῆς. II. 264
ἄνδρες δύο φίλοι. 345
ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας. II. 161
ἄνδρες τοὶ ποτ'. II. 789
ἄνδρι μὲν ἀνλητῇ. II. 797
ἄνδρι μὲν Ἰππαίμων. 394
ἄνδροβόρων ὁμοτέρως. 365
ἄνδροθία δῶρον. II. 604
ἄνδρόθεν ἐκέχυνθ' ἵππος. II. 659
ἄνδρος κλος ὠπῶλλον. 211.
ἄνδρομάχης ἔτι. II. 34
ἄνδρὸς ἀριστέυσαντος. II. 784
ἄνδροφόνος παλῆται. 600
ἄνδροφόνῳ σαθρόν. II. 132
ἀνείλεν ἀσπίς. 338
ἀνέρα θῆρ. II. 75. — λυσσητῆρι.
165. — μὴ πέτρη. 311. — τις
λίπογυιον. II. 9. — τὸν πο-
λύμητιν. II. 752

- ἀνέρας ἠρόησαντο. II. 596
 ἀνέρες οἴσι. II. 539. — οἱ πάρος.
 II. 797
 ἀνεστραφθσαν. II. 61
 ἀνθεα πολλά. II. 798. — σοὶ
 δρέψας. 72. — τὸν ναυηγόν.
 390
 ἀνθεμά σοι. 236
 ἀνθεσιν οὐ. II. 511
 ἀνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
 ἀνθετὸ σοι. 214.
 ἀνθηκεν τὸδ' ἀγαλμα. II. 538
 ἀνθοδίαται. 129
 ἀνθρακα καί. II. 381
 ἀνθρακίων. II. 407
 ἀνθρωπ' οὐ κρ. 462
 ἀνθρωπος ζωῆς. 469
 ἀνθρωποι δαίλης. II. 333. — μο-
 χθεῖτε. II. 747
 ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
 ἀνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ. II. 798
 ἀνθρώπου μέλος. II. 556
 ἀνθρώπους μὲν. II. 289
 ἀντὶ ἀπό. 374
 ἀντὶ βοός. 205. — μ' ἔρωτος. II.
 688. — τάφου. 527. — τοι εὐ-
 λεχέος. 504. — φόνου. 483
 ἀντὶα τηλεμάχοιο. II. 273
 ἀντιγένης. II. 34
 ἀντιγυνη σικελή. 102
 ἀντιγύνην ἔστραγε. II. 408
 ἀντικράτης ἥδι. II. 407
 ἀντίον ἡλίου. II. 441
 ἀντιπάτραν γυνήν. II. 378
 ἀντιπατρὸς μ' ἐφίλησε. II. 473.
 — πείσωνι. II. 33
 ἀντιπάτρου ῥητιρος. 413
 ἀντίσπαστον. II. 407
 ἀντύλαι δύναις. II. 642
 ἀντολής δύναις. II. 737
 ἀντομέναις ποτὶ. II. 580
 ἀντυχός. II. 400
 ἄπαιρέ μου. II. 252
 ἄπαν μὲν ἔργον. II. 601
 ἄπασ' ἀχαῖς. 320
 ἀπειστραφθς. II. 170
 ἄπισχ' ἄπισχε. 387
 ἀπλανέων. II. 589
 ἀπλήρωτ' αἶδα. II. 799
 ἄρα μὴ θανόντες. II. 305
 ἀραξοχεῖρα. 216
 ἀργαλέως φέρεται. II. 177
 ἀργεῖης Ἑλένης. II. 671
 ἀργεῖος δάνδης. II. 537. — σθένε-
 λος. II. 750. — φιλοκλής. II. 490
- ἄργος ὁμηρικέ. II. 57
 ἀργυρή κρήνη. II. 144. — λιμῆ.
 II. 405
 ἀργύρεον νυλίων. 84. — σοὶ τόνδε.
 259
 ἀργύρεος πόλος. II. 274
 ἀργῶ τὸ σκάφος. II. 799
 ἄρεα καί. II. 210
 ἄρεος ἔντα. II. 677
 ἄρες, ἄρες. II. 376
 ἀρθεῖς. II. 351
 ἀρίττ' φοῖβω. 260
 ἀρκάδας οὐχ. II. 349
 ἀρκαδίην. II. 568
 ἀρκαδικά. II. 673
 ἀρκαδιόν. II. 365
 ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. — χλαίνης.
 II. 18
 ἀρκεῖ τέττιγας. II. 52
 ἀρκεσίλας. 336
 ἀρκιον ἦδη. II. 512
 ἀρμενίων τάδε. II. 207
 ἀρμενος ἦν. 317
 ἀρμονίης. II. 72
 ἀρνείται. 107. — τὸν ἔρωτα. II.
 465
 ἀρξάμενοι πρώτοι. II. 799
 ἀρφαλίων. 216
 ἀρπάσομαι. II. 690
 ἀρπασται. II. 496
 ἄρρηκτοι. II. 80
 ἀρρήτων. II. 292
 ἄρσενας. 170
 ἄρτεμι δαλόν. 275. — ποῦ σοι.
 II. 712. — σοὶ τὰ πέδιλα. 275.
 — σοι ταυταν. 280. — τιν τὸδ'
 ἄγαλμα. 299. — τόξα. 277
 ἀρτέμιδος τοῦδ'. II. 784
 ἄρτεμις ἡ γοργαῖο. 235. — ἰδρώ-
 ονσα. II. 190
 ἄρτι γενειάζων. II. 452
 ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
 ἄρτι θαλασσοαῖης. II. 680. — κα-
 λός. II. 452. — λοχευομένην.
 309. — με γινόμενον. II. 799.
 — με πηγνυμένην. II. 16. — μὲν
 ἐν θαλαμοῖς. 559. — κηγεμένων.
 367. — σὲ τὸν θάλλοντα. II.
 800
 ἀρτιπαγῇ. II. 15
 ἀρτιφανές. 11
 ἀρτιφανή. 191
 ἀρχαῖα τῶν πολλωνος. II. 155
 ἀρχαῖας ὦ θινός. 460
 ἀρχαῖα σύνδειπνε. II. 77

- ἀρχαίνασσαν. 369
 ἀρχέλειω με. 353
 ἀρχέλειωσι λιμενίτα. II. 286
 ἀρχετ' ἀρχε. II. 135
 ἀρχέτυπον. II. 672
 ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
 ἀρχιερεὺς. 23
 ἀρχιλόχον καὶ σταθί. 509
 ἀρχιλόχον τάδε. II. 62. — τόδε
 σημα. 511
 ἀρχομεθ' Ἠλιόδωρε. II. 360
 ἀρχὸν ἐμέ. II. 800. — ὄρε. II.
 800
 ἀρχοντες. II. 754
 ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. — ὅδ' ἐν
 Τυγέης. II. 751. — ε' ἀμφιμ.
 II. 752
 ἄσπετον κλέος. 379
 ἄσβολος οὐδέ. II. 801
 αἰδὸς ἀρχιερέως. II. 801. — ἐν-
 ραίης. II. 801
 αἰσκαλάφου. II. 750
 αἰσκανίη. 291
 αἰσκληπιάδης. II. 602
 αἰσκὸν τῶν. II. 173
 αἰσκοπον. 14
 αἰσκου τῶν. II. 591
 αἰσκη μέν. 322
 αἶς οἱ πλάνοι. 3
 αἰσμενος. 575
 αἰσπασιοί. 558
 αἰσπιδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
 αἰσπίδα μέν. 215. — ταυρείην. 212.
 — φρυγόν. II. 801
 αἰσπὶς ἀλεξάνδρου. 273. — ἀπὸ
 βροτείων. 227. — τόξα. II. 175
 αἰσπορα. 212
 αἰστακίδην. 465
 αἰστεμφῆ. 282
 αἰστέρας. 510
 αἰστροπῆ. 578
 αἰστῆρ πρίν. 511
 αἰστοίς καί. II. 154
 αἰστὸς ἐμοὶ καί. II. 228
 αἶστρα καὶ ἡ. 138. — μὲν ἡμαυ-
 ρωσε. II. 13
 αἰσφαλλῶς. II. 424
 αἰσωνίς. II. 76
 αἰθρὶ κόρα. II. 42
 αἰθρίδος ἐγγλῶντων. II. 63
 αἰθρὶς ἐγώ. 412
 αἰσχεύεις μάλα. II. 45. — πάντων.
 II. 164
 αἰτρέμα τόν. 427
 αἰτρέμας ὡ ξένε. 431
 ἄτρομος. 511
 ἀττικὸς εἰς. 491
 ἀττικοῦ. II. 801
 ἀτὰ τοι. II. 79
 αὐγάζω. II. 74
 αὐγαίην. II. 549
 αὐδήσαι. 382
 αὐτῇ με. II. 78
 αὐλάκας. 208
 αὐλακὶ καί. 260
 αὐλῖα καί. 295
 αὐλῖν. II. 201
 αὐλοὶ τοῦ. II. 117
 αὐλὸν καμίν. 216
 αὐλοῦς. 213
 αὐραὶς ἰσα. II. 189
 αὐριον ἀδρήσω. 153. — εἰς λιτήν.
 II. 332
 αὐσονίη με. 559
 αὐσονίη Πάισωνι. II. 681
 αὐσονίων δέσποιναν. II. 269. — σε-
 φίης. II. 802
 αὐσσονος. 412
 αὐτὰ ἐπὶ Κρηθ. 532. — Τιμόκλει.
 446. — τοι τρέσαντι. 468
 αὐταὶ ποικαίνοντα. II. 24. — σε
 στομάτεσσι. II. 63
 αὐταῖς σὺν κίχλαισιν. II. 118
 αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. — που
 τὰν κύπριν. II. 677
 αὐτὰρ ἐγώ. II. 135
 αὐτῇ μοι. 170. — πρόσθεν. 105.
 — σοι κητέρεαι. 214. — σοι
 πλάστειρα. II. 720. — τεκούσα.
 34
 αὐτὴν γραμματικῇ. II. 247. — ἐργο-
 πονοίσι. 10. — Θεοδότῃ. 479.
 μητρεινῇ. II. 210
 αὐτὸ τὸ πῦρ. II. 10
 αὐτοθέλης ἡδιστος. II. 333. — παρ-
 πούς. II. 28
 αὐτόθεν. II. 683
 αὐτοὶ τὴν. 139
 αὐτομάται δειλαί. 355
 αὐτομάτως. II. 700
 αὐτομέδοντ' Ἀχιλῆϊ. II. 755
 αὐτομέλινα. 301
 αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. — βακ-
 χευτῇ. II. 714. — Ἰωάννην.
 II. 247. — ὄρε. II. 713. — ὄρω.
 II. 365. — πορφύριον. II. 729.
 — πύθαγόρην. II. 724
 αὐτονόμα. 281
 αὐτὸς ἀναξ. 486. II. 143. — ἰαν-
 τόν. II. 211. — ἐγώ. II. 802.

— ἐρεῖ. II. 248. — ἰωάννης. 518.
— καὶ γεραῶ. II. 879. — νηόν.
543. — οἱ βοῦς. II. 162. — οὐ
φοίβοιο. II. 708
αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. — Ζηνός. II.
244. — μοι στίφανοι. 124. — οὐ
παρ' ἄλλων. 366
αὐτῷ καί. 373. — οὐ πρὸς. 259.
— τις γῆμας. II. 320
αὐχῆσον. II. 596
ἄφλοιοι. II. 789
ἀφρογενούς. II. 676
ἀχῆεις τίττις. 362
ἀχράς. II. 7
ἀχρὶς ἀν' ἧς. II. 431
ἀχρὶ τεῦ. II. 79
ἀχρὶ τίνος. II. 508
ἀχρὶ λῆς. 240
ἀχῶ. II. 672.
αἰων. 412
βασιὰ φαγών. 406
βασιὸν ἀποπλανίην. II. 81. — ἐπι-
στήσας. II. 802
βασιὸς ἰδεῖν. II. 282
βάκτρον. 525
βακχιλῆς. 281
βάκχου. II. 334
βακχῶ καὶ μοῦσῃσι. 413. — καὶ
νυμφαίς. II. 209
βάλλεθ' ἐπὶ ἐρ. 454
βάλλετε νῦν. II. 626
βάπτων. II. 442
βάσκανος. II. 647
βάσσαρις. 210
βάσσε. 578
βάττ' ἐπὶ. II. 579
βαττιᾶδω. 429
βεβλήσθω. II. 485
βέλτερόν ἐστι. II. 308. — ἡγε-
μόνες. II. 397
βένθε' ἀπαντ'. 542
βήσας εἰ. II. 441
βιβιανοῦ. II. 242
βίβλοι ἀρωτοφάνευσ. II. 63
βίβλος θείωνος. II. 67. — μη-
χανική. II. 67. — πατρικίωιο.
32
βιθυνίς. 252
βιττώ καὶ φαίνεις. II. 803
βλέπων. II. 461
βλύζει. 22
βοῖδιον εἰμί. II. 247. — ἡύλητρίς.
128. — οὐ χεῖανος. II. 248
βόρχος. 495

βόσπορον. 297
βόστρυχον. 164
βότρυς. 261
βοτρυῶν. 238
βουκόλα πῆ. II. 267. — πρὸς. II.
80. — ταν ἀγέλαν. II. 248. 373.
βουκολικαί. II. 69
βουκόλον. II. 250
βουκόλος ἐπλεο. II. 82
βουκαλὶ μὲν. II. 803
βούλει μαθεῖν. *οὐδὲν δὲ μαθηματικὸν* — 111
βουλεύεις. II. 413 *ὅτι μαθηματικὸν ἐστὶν*
βουλόμενος. II. 353
βουὺν ἰδίαν. II. 249
βρύπαις. II. 81
βουποίητε. II. 526
βοῦς ἐστὶν ἡμῖν.
βουστρόφον. 217
βουχανδῆς. 234
βρέγμα. II. 156
βριθῦ. 244
βρίθω. II. 136
βρώματα. II. 174
βύβλων. II. 81
βωλοτόμοι. II. 156
βωμόν. II. 803
βωμούς. 232
γαῖα καί. 479. — λάβ'. — μὲν
ἐν. 524. — Ταραντίνων. 415.
— φίλη τόν. 398. — φίλη μῆ.
604
γαῖαν μὲν. — τὴν φερεικαφ-
πον. II. 262
γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. — ἐν νώ-
τοις. II. 768. — μὲν πάσης.
II. 567
γαίος ἐκπνεύσας. II. 348
γάλλον. II. 377
γάλλος. 262
γαστέρα μὲν. II. 337. — μισήσας.
II. 296
γειαρότης. II. 15
γείτονα. 105
γείτονες. II. 636
γεννηθὲν. II. 371
γέσσιον ὡς. 515
γέσσιος οὐ. 513
γῆ μὲν ἀχαιῶν. II. 755. — μὲν καί.
415
γῆ μὲν ἔαρ. II. 24
γηγενία. 59
γηγενίων. II. 591
γηθησαν. II. 83
γῆμα Κριτωνιανός. II. 181

γήραϊ δὴ καί. 197. — καὶ πενήν. 403
 γηραλέον με. II. 336. — νεφέλας. 222
 γηραλέος φίλῃν.
 γήρας ἐπ' αν. II. 21. — ἐμόν. 563
 γηράσκει καί. II. 726
 γῆς ἐπ' ἔβην. II. 208
 γηγνώσκειν. II. 442
 γηγνώσκω. 112
 γλαῦκ' ἐπικυδείδῃ. II. 571
 γλαυκία ἐστί. II. 804
 γλαῦκος δ. II. 82
 γλαύκω. 237
 γλαυκίων καί. 217
 γλευκοπόταις. 199
 γλῆνιν. 516
 γλῆκων τό. 516
 γνήσιός εἰμι. II. 313
 γνῶθι. II. 625
 γνωμονικῶν. II. 588
 γνωσομαι. 507
 γνωτὰ καί. 301
 γνωτῶν. 188
 γομφιόδοντα. 251
 γραῖα καλῇ. II. 342. — φίλῃ. 112
 γράμμα περισσόν. II. 442. — τόδ'
 Ἀρήτιοι. II. 13
 γράμματα. II. 66. — Παρξασίοι.
 II. 804
 γραμματικοί. II. 408
 γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 361
 γραμματικός ποτ' ὄνῃ. II. 434
 γραμματικοῦ. II. 175
 γραμματικῶν. II. 408
 γραμματόκω. 205
 γράμματος. II. 558
 γραπτὴν ἐν. II. 381
 γράψε θεοῦ. 23. — πολύνγνωτος.
 II. 244
 γράψας Δευκαλίωνα. II. 382
 γρηγόριος. 544. — γρηγορίου. 560.
 564. 566. — γρηγοριε. 562. — γρη-
 γόριον. 548. 584
 γρηῦν ἔγχε. II. 341
 γριπεὺς τις. II. 159
 γρυνέα τόν. 391
 γυμνήν εἶδε. II. 676. — ἦν ἐσιδῆς.
 139
 γυμνικὸν αὖ. 331
 γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
 γυμνὸς ἔρως. II. 688
 γυμνὸν κυανέης. 206
 γῶβρον Διώνυσος. II. 286
 δαιδαλλοισι. vid. σᾶρες δ' αἰθα-
 λλαισι.

δαίμονα πολλὰ. II. 442. — τίς
 δ' εὖ. 465
 δαίμονες οἱ μ' ἔχουσιν. 600
 δαίμονος οὐκ. 104
 δαίμονι τῇ. 192
 δαίμοσιν. 587
 δάκρυ παρὰ. II. 588
 δάκρυα καί. 145. — μέν. 335.
 — μοι. 172. — σοι. 452
 δακρύει. II. 371
 δακρύεις. 182
 δακρύετε. 556
 δακρυγέων. II. 305
 δακτυλικήν. II. 399
 δαμαγόραν. II. 412
 δαμάτω πολύνκαρπε. II. 749
 δάμις. 459
 δαμοκρίτω. 363
 δαμομένης. 297
 δαμοχαρι. II. 637
 δαμόχαρις. 485
 δαμῶ. 451
 δάφνην καί. II. 392
 δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
 δαφνιακῶν. 212
 δάφνης ὁ λευκ. 241. — ὁ συρικτῆς.
 210
 δαφνοκόμοις. II. 180
 δειλινῇ. 169
 δειλαία. 529
 δειλαίῃ τί σε. 115
 δειλαῖος τί. 415
 δείματο μαξιμίνος. II. 270. — με
 ξυνοῖο. II. 220
 δειματύεις. II. 83
 δεινός. 133
 δένδρεον. II. 245
 δένδρον ἐγώ. II. 252
 δέξαι μ' Ἥρ. 241. — ποῖβε. II.
 409
 δεξιτερὴν αἶδαο. 407. — ὀλίγον.
 II. 527
 δέξο ἀναξ. II. 805. δέξ' ἀταλᾶν.
 301
 δέρεο καὶ τύμβον. 577. — με-
 ριόμοχθε. II. 650. — πῶς δι-
 γῶν. II. 401. — τὸν τροίας. II.
 52
 δερκόμενος. II. 701
 δέρμα καί. 224
 δεσποίνῃ. II. 805
 δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. — ἴδε παι-
 δολέττειραν. II. 668. — ἔτι βαιών.
 II. 235. — ἔτε θυβριάδες. II.
 774

- δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
 δέχνοσο. 17
 δηθύνει. 170
 δηῖπύλον. II. 753
 δηΐφορος. 37
 δήμητρι. II. 541
 δημοκρίτος. II. 784
 δήμος. II. 784
 δημόφιλος. II. 453
 δημὸν λευκοπάρεια. 128. — με
 κτείνει. II. 504
 δημῶνας. II. 411
 δημοὶ λιχμαῖη. 218
 δημοὶ καὶ. II. 803
 δήποτε. 596
 δηρίφατον. 527
 διεξίων. II. 718
 δίξημα. 436
 δικλίδας. 162
 δικραΐω. 195
 δίκτῳ σοὶ μολίσβω. 197. — σοὶ
 τὰδε. 244
 δικτύνη. II. 704
 δίκτυον ἀκρομόλιβδον. 194. — ἐκ-
 θρώσκοντα. II. 129
 δίνδνμα. 278
 διόγενες ἄγε. 339
 διωγένους τόδε. 325
 δίου ὀρειβασίω. II. 67
 δίφρος. II. 632
 δισὰ τριηκός. 378. — φάη. 414
 δισάν ἐκ. II. 27
 δισσοί με. II. 476
 δισσοὺς ἔρω. II. 477
 δισσών. 166
 διυρίλου ἀνθεμίων. II. 805
 διψών. II. 492
 δμῶϊον. II. 144
 δαίως. II. 805
 δορκάδης. II. 5
 δορκιον. II. 501
 δύο μοι δέκα. II. 590. — μοι δύο.
 II. 590. — καὶ λάβε. II. 517.
 — μοι τούκ. II. 352. — πείειν.
 II. 356
 δουλικίτην. 480
 δοῦλος ἐπίκτητος. 512
 δούνακας. 186
 δοῦρας. 218
 δρασγμάτα. 196
 δραμασιν. II. 182
 δρασέ τί που. II. 613
 δραγμῆς. 113
 δραψαμένη. II. 530
 δρεδαμιν. 351
 δυσκώφω. II. 391
 δυσμοίρων. II. 83
 δύσμορε νικᾶνορ. 389
 δύσμορος. 414
 δυοτήνου. II. 664
 δωδεκέτην. 444
 δῶκε θεῷ. 553
 δώματα. 415
 δωρίδα τήν. 99
 δωρίδος. 330
 δωρίχα. II. 780
 δῶρον Ἰουστινίου. II. 262. — τερ-
 μησοῖο. II. 245
 ἔβδομον. II. 806
 ἔβλεψε. 31
 ἔβρου Θρηῖκίου. II. 21. — καὶ
 δήλοιο. 502. — χειμερίοις. 471
 ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. — τῆς
 σκύλλης. II. 395. — τῆς σφε-
 τέρης. II. 737
 ἐγκέφαλον. II. 562
 ἔγνω οὐ. 136
 ἔγνω νῦν. II. 165
 ἔγρεο. II. 739
 ἔγρεσθ' ἡριγένεια. II. 589
 ἔγχε καὶ πάλιν. 121. II. 464.
 — λυσιδίκτης. 113. — τὰς πε-
 θούς. 122
 ἐγὼ φιλαίνης. 405
 ἔδει γενέσθαι. 33
 ἔδνα γάμων. II. 670
 ἔδρην. II. 47
 ἔξεν' Ἑλλήσποντον. II. 246
 ἔξημίωσας. II. 169
 ἐξήτουν. II. 406
 ἐξόμενος. II. 259
 ἔθνεα. 298
 ἔθραυσε καμβύσης. II. 879
 ἔθραυσθης. II. 84
 εἰ βινεῖ. II. 384
 εἰ βίον. II. 301. — βούλει. II.
 365. — γένος. 511. — γραφικῶς.
 II. 453. — δύνειν. 108. — Ζεὺς
 ἐκ. II. 510. — κεῖνος. II. 468
 εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. — θεός
 ἔστιν. II. 717. — θεός ἡ φήμη.
 II. 307. — καθύπερθε. II. 472.
 — καὶ ἀμειδῆτων. 323. — καὶ
 ἄπιστα. II. 779
 εἰ καὶ βαιοὺς. 306. — θακρόετις.
 319. — ἐπὶ ξείνης. 477. — ἐρη-
 μαίη. II. 14. — μικρός. — μοι
 λῆχιον. II. 611. — νῦν πολὺ.
 148

- εἰ καὶ σε Ξενοφῶν. 334. — σευ πολύφωνος. II. 7. — σοι ἰδρωτός. II. 332. — σοι πτέρυγες. II. 690. — σοι τριχόφοιτος. II. 452
 εἰ καὶ τηλοτέρω. 180. — τὸ σῆμα. 416. — ὑπὸ χθονί. 415
 εἰ ἄλλα. II. 523. — κύβον. II. 762. — κύκλῳ. II. 153.
 εἰ λίην φιλόχρυσον. 601
 εἰ λύπης. II. 604
 εἰ με νέην. II. 575. — νέκυν. 409. — πλατων. II. 122. — τὸ πυγί-
 ζειν. II. 525. — φιλεῖς, μισεῖς. II. 391. — φιλεῖς ἔργῳ. II. 432
 εἰ με φιλοῦντα. II. 808
 εἰ μὲν ἀνὴρ. II. 17. — ἀπὸ. II. 52. — γηράσκει. II. 523. — ἔκων. II. 486. — ἐμὲ στέρεῖς. II. 483. — ἐμοί. 175. — ἐπ' ἀμφοτ. 110. — ἐπ' ἀνταλάβους. II. 394. — ἔφες. II. 516. — ἕξ. II. 431. — θνητός. II. 807
 εἰ μὲν τις σοφός. II. 600. — τοῦς. II. 323
 εἰ μὴ μου. II. 249. — νῦν. II. 512. — τόξον. II. 472. — χαίρω. II. 358. — χαλκός. II. 256
 εἰ μικρὸς τις. 363
 εἰ μισεῖν. II. 504
 εἰ μοι σωζόμενος. II. 457. — τις μέμψ. 110. — χαρτός. II. 456
 εἰ μοναχός. II. 430
 εἰ πένομαι. II. 403. — πόδας εἶχε. II. 373. — ποθέειν. II. 163. — πόλιν. II. 227. — ποτε μὲν. 149. — ποτε τερψινόοιο. II. 179
 εἰ περὰ σοι. II. 472. — πνρός. II. 552. — σ' ἀπληστε. 599
 εἰ σε κατεστεφάνωσας
 εἰ σε πόθοι. II. 479. — φιλῶν. II. 509. — σοι χρυσόν. 592
 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν. II. 161
 εἰ ταχὺς εἰς τό. II. 443
 εἰ τι παραλλάσσει. 341
 εἰ τιν' ἔχεις. II. 401. — τινα δένδρον. 565
 εἰ τινα μὴ τέρπει. II. 145. — που παίδων. II. 498. — πῶποτ'. II. 633
 εἰ τις ἀνὴρ. II. 41. — ἀπάγξασθαι. II. 140. — ἀπαξ. II. 45. — ἀρ' ἀνθρώπων. II. 810. — γηράσας. II. 21. — ὄρους. 543. — τάν-
 ταλος. 567
 εἰ τὸ καλῶς. 380. — μέλειν. II. 290. — μὲν ἐκδεδάνεικας. II. 372. — τρέφειν. II. 445. — φέ-
 ρον. II. 302
 εἰ τοι ἀθηναίης. II. 136
 εἰ τοίην χάριν. 106
 εἰ τοῖος Διόνυσος. II. 84. — Θή-
 βης. II. 656
 εἰ τοιόσδε λέων. II. 659. — τόσον. 598
 εἰ τοὺς ἐν πηλάγει. 86
 εἰ τοὺς ἀνδροφόνους. II. 296
 εἰ τραφερῆς. II. 236. — τ-θόνος. II. 752. — φιλεῖς. 146. — φίλον. 584. — φρικτόν. 33. — χλαμυδ'. II. 475. — χρυσοῦ. 601
 εἰαρινῶ. II. 499
 εἰαρος. 298
 εἶδεν ἀνεστορίη. 477
 εἶδον ἐγὼ ποθίαντας. 161. — ἐγὼ ποτε. II. 552. — τινα. II. 451. — τὸν πτωχόν. 209
 εἶδοτα κῆπ' Ἀτλαντα. 497
 εἶδοντες οὐ κρίνει. II. 373
 εἶη ποτοπόρῳ. 383. — σοι βίος. 558. — σοι κατὰ γῆς. II. 384
 εἶης ἐν μακάρεσσιν. 314
 εἶδ' ἀνεμος. 107
 εἶδ' ἐγὼ ἐν. II. 759
 εἶθε κρίνον. II. 612. — ῥόδον. 107
 εἶθε με παντοίοισιν. II. 144
 εἰκόνα Κωνσταντίνου. II. 756.
 — Δογγίῳ. II. 721. — μὲν Παρίην. II. 466. — Μηροδότον. II. 382. — πέντε βουῶν. II. 255. — σοι βασιλεῦ. II. 394. — σου Πολύκλεις. II. 806. — τῇνδ' ἀνέ-
 θηκε. II. 806. — τῇνδ' ἐσάθρει. II. 807. — τῆς κήλης. —
 τῆς σοφίης. II. 180
 εἰκόνες ἀνθρώποις. II. 722
 εἰκὼν χαλκείη. II. 730
 εἰκοσέτης πᾶσαν. 572
 εἰκοσέτους. II. 344.
 εἰκοσι γεννήσας. II. 382. — Καλλι-
 κράτεια. 372. — με ξήσαντα. II. 807
 εἰκοσιέξ. II. 807
 εἰκοσιν Ἑρμοκράτεια. 533
 εἰκὼν ἡ Σέξτου. II. 364. — Καλ-
 λίστου. II. 25. — τίς δ' ἀνέθρας
 λόγοι. II. 721. — τίς δ' ἀνέθρας
 τιος. II. 641
 εἰμάρσενός με στήτας. II. 607
 εἰμὶ δίκων. II. 557. — δόμος. 9.

- μέθη. II. 255. — μέλας. II. 558. — μὲν Ἑλλάδι. II. 712.
 — μὲν ἐν ποταμοῖς. II. 246.
 — μὲν εὐδαίμωνος. II. 139. — εὐ-
 κραΐσιο. II. 276. — μὲν οὐ φι-
 λόσιμος. 163. — νεοπτόλεμος. II.
 808
 εἰμι πατρός. II. 549. — πόλον. II.
 557. — χαμαιζήλον. II. 576.
 — χάραξ. II. 808
 εἶν ἐν Βιργιλίῳ. II. 809. — ἐν
 κινδύνους. II. 18
 εἶναι μὲν κυνικόν. II. 366. — νο-
 μίζω. II. 308
 εἶν ἄλλ λαβύρινθε. 258
 εἰναλίων κλείτωρ. 189
 εἶνεκα φωτός ἐγώ. II. 558
 εἰνοδίη σοι τούδε. 248
 εἰνοδίην καρύν. II. 6
 εἰνόδιον στείχοντα. II. 489
 εἰνοσιφυλλον. II. 683
 εἶξον ἐμοί. II. 233
 εἶπ' ἄγε μοι. II. 256
 εἶπα καὶ αὐ πάλιν. II. 490
 εἶπας ἦλπε. 450
 εἶπε γύναι. 352. — Δικαιοκρεια.
 416. — κυβερνητήρι. II. 585.
 — πύον. 325. — λίων. 434
 εἶπε Δικαιινδι. 137. — μοι εἰρο-
 μένω. II. 396. — μοι, ὦ κολό-
 νουδα. II. 189. — νομαῦ τινος.
 II. 209. — πόθεν σύ. II. 416.
 — πόν εὐρώτας. II. 111. — πο-
 σειδάων. II. 569. — ποτιφθίαν.
 472. — τί σοι ξυρόν. II. 681.
 — τίνι πλίσσεις. 151. — τίς
 Ἡράκλειτε. 329
 εἶπεν ἐληλυθίναί. II. 369
 εἶπερ ἴσθην ῥώμην. II. 809
 εἶποι τις παρὰ. 439
 εἶπὼν ἀνειρομένω. 449. — ἐγώ
 καὶ. 114. — ἐμοί χαρίεσσα. (vid.
 εἰ μὲν ἐμοί.) — τίς τίνος. II.
 631
 εἰργασμένη. 172
 εἰρήνη πάντεσσιν. II. 630
 εἶπε δράκων. II. 43. — τὸ μὲν.
 II. 44
 εἰς ἀγαθήν. II. 520. — ἀγοράν.
 137. — αἰδην. II. 280. — αἶδος.
 II. 354. — αἰώνας. II. 717
 εἰς ἀνεμος. II. 551
 εἰς βαθύν. II. 86
 εἰς γάμος. II. 597
 εἰς θανάην. 95. — δηῖων. 438
 εἰς δόμος. 570
 εἰς δὲ ἀδελφαιούς. 399
 εἰς θεός ὑψημίδων. 510
 εἰς θρήνους. II. 809
 εἰς ἱερὸν. II. 406
 εἰς λίθος, ἄρμ'. II. 257.
 εἰς λίθος ἀστράπτει. Vid. ἡ λί-
 θος.
 εἰς διφρε. II. 267
 εἰς ὁ πατήρ. II. 575
 εἰς ὅδε νεκάνδρον. 451
 εἰς οἶων με. II. 481
 εἰς πέλαγος. II. 389
 εἰς πόκος. 19
 εἰς πόσιν. 475
 εἰς πρὸς ἔνα. 293
 εἰς Ρόδον. II. 568
 εἰς σὲ καὶ. II. 420
 εἰς τί ματην. II. 443
 εἰς τὸ κενόν. II. 698
 εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον. II. 758
 εἰς φυλακὴν. II. 396
 εἰς χορός, ἐν μέλος. 16
 εἰσέτι μὲν ζῶοντι. II. 736
 εἰσι καὶ ἐν. II. 357. — κασίγνηται.
 II. 557
 εἰσὶν ἀνταχός. II. 406
 εἰσὶν εὐρύς. II. 269
 εἰσορόων με. II. 268. — τόδε
 θαῦμα. II. 809
 εἴτε σε κορυμβίης. II. 220. — σε
 κυανέην. 91
 εἴτε σύ γ' ὀρνέοφοιτον. II. 283
 εἴτε κορωνοβόλον. 475. — φίλων.
 II. 412
 εἶχεν Ἀριστείδης. II. 50
 εἶχον ἀπὸ σμικρῶν. 446
 ἐκ γενεῆς περιβωτον. II. 810
 ἐκ γῆς ἀνελθὼν. 30. — λωτογάων.
 II. 398
 ἐκ δειπάπεντ'. II. 811
 ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. II. 449
 ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας. II. 535
 ἐκ ζωῆς με. II. 664
 ἐκ θοίνης. II. 42
 ἐκ κυνὸς εἴλε. II. 11
 ἐκ με γεωμορίης. 468
 ἐκ με βρίφους. 561
 ἐκ με θεός. 557
 ἐκ με πικρῆς. 543
 ἐκ νέκρος. II. 758
 ἐκ νεμέης. II. 652
 ἐκ νησὺ μεγάλῳ. 558
 ἐκ πενήτης. 246
 ἐκ ποίου νησὺ. II. 528

- ἐκ ποίων ἔταμες. II. 389. — ὁ
 πατήρ. II. 391
 ἐκ ποτε τῆςδε. 255. II. 811
 ἐκ ποτέ τις. II. 275
 ἐκ πυρός Ἰλιακοῦ. II. 55. — ὁ
 ραιστήρ. 225. — ὁ Διώνυς. II.
 703
 ἐκ τόκων. 249
 ἐκ τῶν ἰοπερίδων. II. 374
 ἐκ φιλαδελφείης. II. 634
 ἐκ φονίων. II. 172
 ἐκβάλλει. 96
 ἐκθορες. II. 643
 ἐκλαγν. II. 203
 ἐκλάσθην ἀνέμοιοι. II. 37. — ἐπὶ
 γῆς. II. 15
 ἐκλήθην ἐχθός. II. 411. — παρὰ.
 II. 60
 ἔκλυον αὐδήσαντος. H. 879
 ἐκμαίνει χεῖλη. 100
 ἔκτανες εἶτα. 409
 ἔκτισας σὺντάρκειαν. 339
 ἔκτον ἐπ'. II. 811
 ἔκτορ ἀρήϊον. II. 138
 ἔκτορ ἀμνηρίσιον. 344
 ἔκτορα τὸν πριάμω. II. 582
 ἔκτορα μὲν τις. II. 713
 ἔκτορι μὲν τροίῃ. 344
 ἔκτορι τόνδε. II. 755
 ἔκτωρ αἰάντι. 347
 ἔκφρονα τὴν βάρκην. II. 641
 ἔλαμψεν ἀκτίς. 28
 ἔλθετε πρὸς. II. 64
 ἔλθοις ποτὶ. II. 115
 ἔλθων εἰς αἶδην. II. 49. — ἐξ
 Ἀμυδῶνος. II. 755
 ἔλκε τάλα. 495
 ἔλκος ἔχει τὸν. 150. — ἔχων ὁ ξε-
 νος. II. 492
 ἐλλάδα νικήσασαν. 190
 ἐλλάδος ἐνναετήρης. II. 176. — εὐ-
 ρυχόρου στέφανον. 322. — εὐ-
 ρυχόρου σοιτήρης. II. 812
 ἐλλανίς τριμάκκιφα. 495
 ἐλλάνων ἀρχαγός. 248
 ἐλλὰς ἐμῇ νεότης. 560. — μὲν
 Θήβας. II. 635
 ἐλλήνων ἀπέλκε. II. 374. — προ-
 μαχοῦντες. II. 812
 ἐλπίδα καὶ νέμεσιν. II. 49
 ἐλπίδες ἀνθρώπων. 431
 ἐλπίδος οὐδὲ τύχης. II. 58
 ἐλπίς αἰε βίотου. II. 7. — καὶ σὺ
 τύχη. II. 20. 45
 ἔμβολα χαλκογένεια. 263
 ἐμμέλιον τέθνηκε. 582
 ἐμοῦ θανόντος. 520
 ἐμπεδοκλείς. 547
 ἐμπνέει πᾶν. II. 694
 ἐμπνους ὁ χαλκοῦς. II. 776
 ἐμπορίας λήξαντα. 328
 ἐμπρήσω σε. II. 527
 ἐν βοῖ τὰδ' ἐμάχοντο. II. 251
 ἐν γῇ κρατήσας. II. 740
 ἐν Θήβαις. II. 86
 ἐν καλᾶμω. II. 348
 ἐν καλὸν οἶδα. II. 483
 ἐν κυάθῳ. II. 254
 ἐν μέμφει. 534
 ἐν μὲν τῇ. II. 228
 ἐν μικρῷ. II. 217
 ἐν νῶ ἔχων. 22
 ἐν πᾶσιν μεθύουσιν. II. 443
 ἐν παφίῃ. 144
 ἐν πολυθαήτῳ. II. 813
 ἐν πόντῳ. 457
 ἐν ποτε παμφαίοντι. II. 117
 ἐν πυρὶ ποιμηθείου. II. 576
 ἐν σοὶ τὰμὰ. II. 500
 ἐν τε φίλοισι. II. 814
 ἐν τῇ τραπέζῃ. II. 273
 ἐν τούτῳ πάμμητιφα. 129
 ἐν φανερῷ. II. 814
 ἐνδοθεὶ γαστροῖς. 17
 ἐνδοτα. 263
 ἐνθα ποτ' εὐχομένη. 557. εὐχο-
 μένη. 552. — εὐχομένης. 552.
 558
 ἐνθαδ' ἀναξ. II. 812
 ἐνθαδ' ἀπορρήξας. 396. — ἐγὼ
 ληστήρης. 532. — ἐγὼ σοφο-
 κλῆς. 495. — ἐριδμαίνουσι. II.
 233
 ἐνθαδὲ βασιλίσιοι. 541. — Γοργίου.
 543. — Θεῖος. 307. — διάλογος.
 II. 813. — νεῖμα. II. 812
 — λουσαμένη. II. 224. — λουσα-
 μένων. II. 218. — μὲν χλοάουσα.
 175. — μιστῶλλοι. II. 265.
 — νόνα. 556. — παιδεύουσα.
 II. 59. — περγαμίδην. II. 755
 ἐνθαδὲ περὶδων. 306. — πλεῖστον.
 333. — πυθωνακτα. 392. — σω-
 μα. 515. — σωσιπάτρα. Not. 967.
 — τὴν ἱερὴν. 306. 420
 ἐνθαδὲ τῆς τραφεράς. 371. — τὸν
 κάλλιστον. II. 753. — τύμβος
 ἔχει. 539. — τῶν Λοκίων. II.
 750
 ἐνδ' ἑκατονταέτης. 542

- ἔνθεν ἀλέξανδρος. II. 244
 ἐννέα τὰς. II. 180
 ἐννεακαίδεκάμηνος. II. 813
 ἐντὶα βρέττιοι. 229
 ἐντὸς ἡμῆς. 127
 ἐντύνοι τῆμόσδε. II. 135
 ἐξ ἀλὸς ἡμίβρωτον. 386. — ἰχθυόεν.
 II. 554
 ἐξ ἀταλᾶν. vid. δέξ' ἀταλᾶν.
 ἐξ ἀτόμων. II. 350
 ἐξ αὐτοῦ διός. II. 695. — ἰθύνων.
 20
 ἐξ ἐμέθεν. II. 135
 ἐξ ἐν πέντε. II. 550
 ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα. 253
 ἐξ ἡοῦς. II. 763
 ἐξ μυνῶν. II. 551
 ἐξ οὗ γ' εὐρώπαν. 392
 ἐξ οὗ κωνσταντίνος. Vid. ἐξότα.
 ἐξ πόδες. II. 551
 ἐξ ὥραι. II. 292
 ἐξαίρων. II. 350
 ἐξεφλέγην. II. 506
 ἐξήκον. II. 503
 ἐξηκοντα. 87
 ἐξηκοντούτης. 396
 ἐξότα Κωνσταντίνος. II. 618. 736
 ἐξότα μοι πίνοντα. 174. — τηλεφί-
 λου. 178
 ἔξω παιδεύεις. II. 397
 ἐπεὶ διμάσεις. II. 307
 ἐπρεπέ σοι Θεόδωρε. II. 243
 ἐπ' ἔσαν. II. 590
 ἐπτα βίβιο πέλει. 587
 ἐπτα βοῶν. II. 254. — ἐριδμαί-
 νοις. II. 716. — με δις λυκάβ.
 479. — με καὶ δέκα. II. 596.
 — με φωνήεντα. II. 814. — πέ-
 λεις μάραντο. II. 716. — πολυ-
 πλανέες. II. 768. — σολοικισμούς.
 II. 564. — σφῶν ἐρέω. II. 127.
 — σφῶν Κλειρ. 550. — τριηκόν-
 τεσσιν. II. 551
 ἐπτάκι τοὺς δέκα. 20
 ἐπτάλοφον. II. 581
 ἐπταπύλων. II. 755
 ἐπταρον. II. 426
 ἔργον ἀλιτρον. 588. — ὄρε. 26
 ἔρδοι τὴν ἑμασθε. II. 185
 ἐρμαίος ἡμῶν. II. 319
 ἐρμας τὰδ. II. 109
 ἐρμετὴ βαίτων. 191. — ξελίνω. II.
 682. — σιραγγος. 192
 ἐρμῖον εὐνοεχοί. II. 767
 ἐρμῆ χωρικῶν. II. 52
 ἐρμῆ τετρακέφ.
 ἐρμῆν τὸν κλέπτην. II. 815.
 — ναϊάδων. II. 814
 ἐρμῆς τοξευθείς. II. 495. — ὤμος.
 II. 682
 ἐρμιονεύς. 442
 ἐρμιόνη. 127
 ἐρμογένη. II. 392
 ἐρμογένην. II. 353
 ἐρμοκράτης. II. 377
 ἐρμολέκων. II. 418
 ἐρνος ἀμώμητον. 573
 ἐρπουσα. II. 563
 ἐρπων εἰς. 370.
 ἐρύετα. II. 166
 ἐρύέτω. II. 536
 ἐρύοις. 495
 ἐρχεται πολὺς. II. 535
 ἐρχο καί. II. 628
 ἐρωτα παῖει. II. 177. — πυρρόν.
 II. 68
 ἐς βαθύν. II. 86
 ἐς γάμον. II. 182. — θανάην. 93.
 — μέσον. II. 552. — πέλαγος.
 II. 389
 ἐς πόσιν. 475. — σπυθίην. 333.
 — τί πίνυν. II. 15
 ἔσβισα. II. 443
 ἐσβέσθη Νίκανδρος. II. 460. — φλο-
 γεροῖο. 155
 ἐσβέσθης γηραι. 311
 ἔσθιε, πῖνε. II. 294
 ἐσθλα λέγειν. II. 290
 ἐσθλὸς ἀνὴρ. II. 168. — ἀριστο-
 κράτης. 503
 ἐσπερίην μοῖρην. II. 505
 ἐσπερίης πάσης. II. 815
 ἐσπερίοις. 262
 ἐσπερίον. 528
 ἐσπερίος με. II. 171
 ἐσπερίου. 236
 ἔσπευδον. II. 474
 ἐσοί μὲν. II. 599
 ἔσταθι τῇδε. 227
 ἐστηκὸς το. II. 382
 ἔστην ἐν. II. 85
 ἔστης ἐν. 471
 ἔστησαν Παρίανδρος. II. 709
 ἔστι δίπουν. II. 564. — δράκων.
 II. 325. — λαλῶν. II. 815. — τι
 ναί τόν. II. 493. — τις ἀρκα-
 δίης. II. 569. — τι δένδρον. II.
 769. — γένεις. II. 815
 ἔστιν Ἰας. II. 564
 ἔστω μητροπόλε. II. 349

- ἔσχατια. 496
 ἔτλης καὶ σὺ. 62
 εὐ εἰδώς. II. 632. 790. — πρᾶττων.
 II. 290
 εὐάγοι. II. 116
 εὐβλεφάροιο. II. 582
 εὐβοίης. 381
 εὐβοῖκου. II. 26
 εὐβουλον. 449
 εὐγάθης. 288
 εὐγε λέγων. II. 295. — μάκαρ. II.
 226. — ποιῶν. II. 725. — τυχη.
 II. 599
 εὐδαίμων ὅτι. II. 422. — πρῶτον.
 II. 335
 εὐδεις ἀγρίππου. II. 689. — ἐν
 φθιμένοισιν. 315. — Ζηνοφίλα.
 132. — φυλλοστρώτι. II. 116
 εὐδημος. 202
 εὐδία μὲν. II. 284
 εὐδοκίη μὲν. 5
 εὐήθη τρύτωνος. 529
 εὐθιγὴ πλάτανον. II. 84
 εὐθυμάχων. 441
 εὐθυμος ὢν. II. 771
 εὐθύσανον. 249
 εὐκαιρῶς. 102. — ποτέ. II. 519
 εὐκαμπές. 186
 εὐκλέας. 394
 εὐκλείδῃ. II. 522
 εὐκολος. II. 26
 εὐκρατέω. 430
 εὐμαθίην. 289
 εὐμάραθον. II. 110
 εὐμεγέθης. 94
 εὐμένεος. II. 331
 εὐμενέως. II. 182
 εὐμόλπου. 493
 εὐνομον. II. 208
 εὐνους μὲν. II. 268
 εὐνοῦχος. II. 523
 εὐοπλῶ. II. 487
 εὐπάλαμος. II. 480
 εὐπέταλον. II. 85
 εὐπυλίδας. 438
 εὐρε φύσις. II. 717
 εὐρεν ἔρω. II. 501
 εὐρον με. 385. — χαιμέριαι. 460
 ευρυδίη. II. 816
 ευρυσορον. 467
 εὐρών πομητᾶς. II. 614
 εὐρώπης ἀσίτης. II. 169. — τὸ φί-
 λημα. 87
 εὐρώταν ὡς. II. 246
 εὐσεβίῃ τὸ. II. 228
 εὐσίβιον βασιλίσσα. 579
 εὐσθενίος. 508
 εὐσταθία. 489
 εὐστοχα. II. 275
 εὐτ' ἂν ἐπέρ. II. 566
 εὐτέ τις. II. 300
 εὐτελίδας. II. 816
 εὐτέρπη δονάκισσιν. II. 179
 εὐτυχές. II. 515
 εὐφαιμέιτα. II. 484
 εὐφημον. 289
 εὐφημος γλώσση. II. 14
 εὐφορίων. 426
 ευφοροί. II. 464
 εὐφρανθείς. II. 816
 εὐφράτην. 351
 εὐφρώ. 128. εὐφρων εὐ πεδίου.
 263
 εὐχαί τε στοναχαί τε. 550
 εὐχεο τιμῶνακτι. 231. — τοι δῶ-
 ροισι. 253
 εὐχέσθω. 353
 εὐχη Ἑλισσαίου. 21
 εὐχῆς καὶ βίοντος. 556
 εὐχομένη βοῶσα. 549
 εὐχολαίς καί. 549
 εὐώδης κυκάρισσος. II. 757
 ἔφθανεν. 416
 ἐφθίγξω. II. 494
 ἐφθός δ. II. 764
 ἐχθαίρω τὸ πόλημα. II. 462. — τὸν
 ἔρωτα. 86
 ἐχθὲς ἀπάγγελσθαι. II. 370. — δει-
 πνησας. II. 409. — ἐπὶ ξυλάν.
 II. 323. — ἔχων. II. 452. — λου-
 όμενος. II. 514. — μοι συνέπινε.
 II. 351
 ἐχθίστη μούσαις. II. 86
 ἐχθρὸς περιτιόνεσσι. II. 573
 ἐχθρός. II. 658
 ἐχρῆν μὲν. II. 816
 ἔχω τὸν ἐξῆς. II. 560
 ζεῦ βασιλεῦ. II. 312. — μάκαρ.
 II. 589. — πάτερ. 467. — προ-
 τέρω. II. 470
 ζεύγος. II. 525
 ζεύξιδος. II. 261
 ζεύς, ἄρης. II. 175. — κύκνος. II.
 20. — πίσης. II. 468
 ζηνὶ θεῶν. II. 817. — καὶ ἀπόλ-
 λωνι. II. 646. — μ' ἀγαλμ'. II.
 817. — τὸ δ' αἰνείδης. 294. — τὸ δ'
 ὀμφάλιον. 213
 ζηνογένους. II. 378

- ζῆνός ἐπομβρήσαντος. Π. 189. — ἰω-
 κραιπναίσι. Π. 817. — καὶ λη-
 τοῦς. 264
 ζῆνοφίλα. 140
 ζῆνωνα πτολίερχος. Π. 644
 ζῆσας ὡς δεῖ. Π. 817
 ζῆσον λογισμῶν. Π. 313
 ζῆταῖν. 514
 ζωγράφει τὰν μορφάν. Π. 211.
 — τὰς μορφάς. Π. 444
 ζωεῖν εἰσαλίη. Π. 759
 ζωῶν ἀντήσας. 409
 ζωῖλος ἡνιόχων. Π. 817
 ζωμά τοι. 275
 ζωογόνων. 25
 ζωοτόκος. Π. 595
 ζωροπόται. Π. 463
 ζωροπόται. Π. 764
 ζωσίμη. 475
 ἡ βάκχη. Π. 261. — βάσις. Π.
 252. — βραδίπνοτε. Π. 291.
 — βρώμιον. 418
 ἡ γενεὴ δέξῃ τς. Not. p. 968
 ἡ γλυκερόν. 488. — γραῦς εὐβούλη.
 Π. 90. — γραῦς ἡ βάκχη. (vid.
 βακχυλῆς.) — γραῦς ἡ τρεκώρων.
 174. — γραῦς ἡ φθονερή. 176
 ἡ γραφίς. Π. 724
 ἡ γρηῖς ἡ χειρῆτις. 149. — γρηῖς
 νικῶ. 359
 ἡ διακινουμένη. Π. 765
 ἡ θιός ἡλδ'. Π. 647
 ἡ καθαρή. Π. 88
 ἡ καὶ ἐτ' ἐκ. Π. 201
 ἡ καλὸν αἰ. Π. 284
 ἡ καλὸν ἄλσος. Π. 234
 ἡ καρὴν. Π. 580
 ἡ κλίνη. Π. 384
 ἡ κνήμη. Π. 458
 ἡ κομψή. 182
 ἡ κόρυς. 264
 ἡ κρίσις ἐστί. Π. 313
 ἡ κροτάλοισι. 371
 ἡ λαμυρή. 128
 ἡ λίθος. Π. 123
 ἡ μάλα θῆ περί. Π. 820
 ἡ μάλα θῆ ποθέουσα. Π. 821
 ἡ μετ' ἀθηναίοισι. Π. 785
 ἡ μεγάλη. Π. 293
 ἡ μὲν σοφῇ. 28
 ἡ μὴ ζηλοτύπει. Π. 505
 ἡ μῆδων. Vid. τὴν μῆδων.
 ἡ μία καί. 417
 ἡ ναῦς. Π. 147
 ἡ νέμεισι πῆχυν. Π. 693
 ἡ νέμεισι παραίγει. Π. 693
 ἡ νύ κε πυθαγορείης. 339. ἡ γενο-
 λατι. 551
 ἡ παῖς ψχετ'. 508
 ἡ παλίοτρος. Π. 147
 ἡ πάρος ἀγλαῖησι. 168
 ἡ πάρος ἀντιπάλων. Π. 18. — ἐν
 δρυμοῖσι. Π. 6. — ἐν πετάλοι-
 σιν. Π. 89. — ἐν ὕδροισι. Π.
 88
 ἡ πᾶσι μακάρεσσιν. Π. 822
 ἡ παφίη. Π. 674
 ἡ πηρη. Π. 726
 ἡ πιθανή. 99
 ἡ πολίη. Π. 342
 ἡ πόλις. Π. 722
 ἡ πολί. Π. 823
 ἡ πολυθροῖξ. 276
 ἡ πολυχρονος. Π. 36
 ἡ ποτε νυδιώσα. Π. 823
 ἡ πού σε χθονίας. 446
 ἡ πρὶν Ἀθηναίης. 279
 ἡ πρὶν ἐγώ. Π. 36
 ἡ πτωχόν. Π. 330
 ἡ πυρὶ πάντα. Π. 87.
 ἡ ῥ' ὄλιγον. 350
 ἡ ῥ' ὑπὸ σοί. 466
 ἡ ῥά γέ που τό. Π. 299
 ἡ ῥά γε καὶ σὺ. 171
 ἡ ῥά νύ τοι Κλεόνικε. Π. 487
 ἡ ῥά σε δινήσουσιν. 593
 ἡ ραδινή. 171
 ἡ ῥίς. Π. 379
 ἡ σάτυρος. Π. 700
 ἡ σεῦ καὶ φθιμένης. Π. 785
 ἡ σοβαρόν. 185
 ἡ σοφίη. Π. 788
 ἡ τὰ πέδιλα. 251
 ἡ τὰ πόδα. 106
 ἡ τάχα τις. Π. 530
 ἡ τε σάμου. 264
 ἡ ταρεβινθώδης. Π. 146
 ἡ τέχνη. Π. 210
 ἡ τὸ δέρας. Π. 248
 ἡ τὸ καλόν. 370
 ἡ τὸ κάλας. Π. 89
 ἡ τὸ πρὶν. 278
 ἡ τὸ φιλεῖν. 103
 ἡ τοῖον νυθίρειν. Π. 216
 ἡ τὸν θυρεόν. 230
 ἡ τριαῖς ἡν. 550
 ἡ τρισί. 98
 ἡ τροιζήν. Π. 467
 ἡ τρυφερή. 139

- ἡ γῆσι ἐξεῦρεν. II. 142. — — ὠδί-
 νασα. 477
 ἡ χαλκόν. II. 267
 ἡ χαλεπή. 115
 ἡ χθαμαλήν. 497
 ἡβᾷ μὲν σέ. 527
 ἡγειρεν ἡμῖν. 31
 ἡγεμόνεσσι. II. 817
 ἡγνισα δ' Ἐρμείω. II. 818
 ἡγόρασας πλοκάμους. II. 405.
 — χαλκοῦν. II. 588
 ἡγρεθην ὁ προσθ. II. 456. — ὑπ'
 ἔρωτος. II. 481
 ἡγρόπνησε. 141
 ἡδ' ἐγὼ ἡ. 419. ἡδε τράπεζα.
 558
 ἡδε χθών. II. 818
 ἡδέα πάντα. II. 160
 ἡδέα ψυχροῖο. II. 818
 ἡδαιμεν. II. 373
 ἡδὴ γὰρ ποτ'. II. 202
 ἡδὴ ἐπὶ στρατιῆς. II. 517. — καὶ
 νεκύνεσιν. 600
 ἡδὴ καὶ ῥόδον. II. 146
 ἡδὴ καλλιπέτηλον. II. 285
 ἡδὴ λευκοῖον. 123
 ἡδὴ μὲν γλυκύς. II. 470
 ἡδὴ μὲν ζεφύριοι. II. 281
 ἡδὴ μὲν ζεφύριοι. II. 284
 ἡδὴ μὲν προκοίσι. 525
 ἡδὴ μὲν τέτριπται. 453
 ἡδὴ μοι πολιαί. II. 524
 ἡδὴ πηλοδομεῦσι. II. 280
 ἡδὴ πον πάτρης. 498
 ἡδὴ τῆδε μένω. 227
 ἡδὴ τοι φθινόπωρον. II. 330
 ἡδὴ φίλτατε. 295
 ἡδιστον φιλοῦσι. 426
 ἡδὴ θέρους. 131
 ἡδὴ μὲν ἀκρότης. II. 502
 ἡδὴ παρειαῶν. II. 286
 ἡδὴ τί μοι διά. II. 488
 ἡδὴ τὸ βινεῖν. Vid. ἀδύ.
 ἡδὴ φίλοι. 159
 ἡδυεπής. 346
 ἡδυμελεῖς μοῦσαι. 123
 ἡδὺς ὁ παῖς. II. 498
 ἡε τέην. II. 707
 ἡειδον μὲν. II. 163
 ἡέλιον νίκησε. II. 142. — πυρόεντα.
 334
 ἡέλιος μῆνη. II. 583
 ἡέρα λεπταλέον. II. 303
 ἡέροιαι νεφέλαι. II. 150
 ἡερώη γερανεία. 458
 ἡετίων. II. 570
 ἡθελε θοιμύς. II. 577. — κων-
 σταντίνον. II. 738. — Μελπομέ-
 νην. II. 692. — μὲν βασιλεὺς. II.
 160
 ἡθελες ἀνθρώποισι. 338. — ὦ
 ζήνων. 342
 ἡθελον αὖν πλουτεῖν. II. 320. — οὐ
 χρυσόν. II. 357. — ὦ κισθαφδέ.
 110
 ἡέθεοις οὐκ. 179
 ἡέθεον μεγάλοιο. 579. — καλὸν-
 καιρον. II. 819
 ἡκεις ὦ Λυκούργε. II. 565
 ἡκμασε. II. 342
 ἡλθε θαίτητος. II. 200. — καὶ ἐς
 Μιλ. 296
 ἡλθεν μοι. II. 455
 ἡλθε εἰμῆς. II. 819. — ἐμοί. 153
 ἡλικίῃ. II. 819
 ἡλικίην παῖς. II. 819
 ἡλικίης φίλος. II. 512
 ἡλιος ἀνθρώποις. II. 402. — ἦν
 οὐ. II. 788
 ἡλις καὶ μεθ' αὐτοῦ. II. 820
 ἡλλακτ' ἐξαπίνης. II. 146
 ἡλλάχθη. 357
 ἡλυθε καμφιλόχοιο. 574
 ἡλυθεν εἰς αἶδην. 597
 ἡλυθει οὐκ ἀβάατος. II. 820
 ἡμαθίην. 376
 ἡμάξευσα. II. 204
 ἡμασιν. II. 242
 ἡμεῖς μὲν πατιόντες. II. 359
 ἡμερὶ πανθ. 315
 ἡμερίδας. 150
 ἡμετέραις βουλαῖς. II. 821
 ἡμῖν ἀχρεῖον. II. 55. — καὶ προ-
 πάροισι. II. 147. — στολάρχης.
 II. 821
 ἡμίονοι σύγγηροι. II. 421
 ἡμίονος καί. II. 763
 ἡμῶν μὲν ζῶειν. II. 88. — μὲν
 πίσεως. II. 783. — — τέθνηκε.
 II. 46. — μὲν ψυχῆς. II. 471
 ἡμιτελῆ. 496
 ἦν ἄρα δημ. 323. — ἄρα καὶ
 κάλλ. 10. — ἄρα καὶ κύνθωσι.
 II. 450. — ἄρα ἀκείνοι. II.
 821. — ἄρα μιλῆτε. 498. — ἄρα
 πυθαγόρης.
 ἦν βραδύς. II. 380
 ἦν διζῆ. 465
 ἦν δρας. 571
 ἦν ἐσιδῆς. II. 414

ἦν εἶδω. II. 467. — —τινὰ λευκόν.
 II. 525
 ἦν καθαρῇ.
 ἦν παλός. II. 459
 ἦν κλείσας. II. 263
 ἦν λακεδαίμωνιος. II. 822
 ἦν λαχάνων. II. 704
 ἦν μ' εἶδῃ. II. 250
 ἦν μὲν αἰετραίνης. II. 258
 ἦν νέος ἀλλὰ. II. 46
 ἦ ὁ φίλος. II. 293
 ἦν ὁπότε. II. 119
 ἦν ὅτε ἦν. 588. — ὅτε μῶνον.
 II. 822
 ἦν ὅτε παῖδας. II. 462. — —σὺν
 Λαπίθῃσι. II. 560. — —Χρι-
 στὸς ἴαυεν. 25
 ἦν παρὶς. 517
 ἦν πάρος. 27
 ἦν στέφανος. II. 323
 ἦν τάχα. II. 694
 ἦν τι πᾶθω. II. 472
 ἦν τιν' ἔχῃς. II. 353
 ἦν τινα καί. II. 521. — —καλόν.
 II. 287
 ἦν τὸ πάρος. II. 216
 ἦν τούτῳ φωνῇς. II. 514
 ἦν χρόνος. II. 707
 ἦν δανεν ἀνθρώποις. II. 767
 ἦν ἰα δὴ τοι. 290
 ἦν ἰδε καὶ χερσὶν. II. 310
 ἦν ἰκα βασιλείου. 540. — μαρτι-
 νιανός. 567
 ἦν ἰκα μὲν καλός. II. 330. — πυ-
 θαγόρης. — τὸν περιβ. 594
 ἦν ὁρῆς κλυτὰ. II. 166. — ὀλετῆρα.
 II. 240
 ἦ οἱ ἐπ' εὐκταίῃ. 265
 ἦ ὄνιον τόδε. 417
 ἦ οὐς ἀγγελεῖ. II. 484
 ἦ παφε καί. II. 252
 ἦ πείρω. 417
 ἦ πῖος ἦν ξείνοισιν. Vid. ἄρμενος.
 ἦρα τιμήσσω. 273
 ἦρα κλες ποῦ σοι. II. 655
 ἦρα κλες ἐμπεδύοιμε. 547
 ἦρα κλες τρηχίνα. 186
 ἦρα κλες πατρίς. II. 823
 ἦρα κλες. 312
 ἦρα σθην δημοῖς. 115. — ἐφίλον.
 118. — τίς δ' οὐχί. 114
 ἦρα σθηνς πλοντῶν. 114
 ἦρ' ἐμ' ὑπέρ. 312
 ἦρη ἐλειθῶν. 265. — καὶ πατήρ.
 II. 223. — τοῦτ' ἄρα. II. 655

ἦριθμει πολὺν. II. 87
 ἦριθμουν ποτὶ. II. 90
 ἦριον ἀμφιλόχοιο. 576
 ἦριον εἰμί. 460. — οἶον. 440.
 — οὐκ ἐπὶ. 470
 ἦριπεν. II. 89
 ἦρισαν. 114
 ἦρκαται. II. 489
 ἦρησαντο. 497
 ἦροδοτον λέξω. II. 824
 ἦροδοτος μοῦσας. II. 54
 ἦρπασας. 578
 ἦρπασί τις. 491
 ἦρχεν ἀδείμαντος. II. 785
 ἦρωος πριάμον. 344
 ἦρωος ἡετίωνος. II. 116. — πρω-
 τεύσας. 418
 ἦρῶσαι λιβύων. 259
 ἦρωνων ὀλέγαι. II. 56. — κάρηκ'.
 307. — τὸν αἰοδύν. 305
 ἦσιδος μοῦσας. 322
 ἦσιδον ποτὶ βίβλον. II. 54.
 — τὸδ' αἴσιμα. II. 180
 ἦσο κατ' ἡγάθειον. 228
 ἦστραψε γλυκύν. II. 484
 ἦτριά μοι. II. 120
 ἦφαιστός μ' ἐτέλεσσε. II. 257
 ἦρμίστω ποτὶ. II. 560
 ἦρήεις τέττιξ. Vid. ἀρήεις.
 ἦρηεσσα θάλασσα. 505
 ἦχῶ μιμολόγον. II. 673. — πε-
 τρηεσαν. II. 673
 ἦωοι μελανίππον. 464
 ἦως ἐξ ἡῶς. II. 322
 θάσο τὸν βρομίον. II. 255
 θάησαι μ' ἐτέον. II. 824
 θάλλοι. 312
 θάμβος ἔχει. 583
 θάμνον ποτ'. II. 90
 θαρσαλοί. II. 42
 θαρσαλῶς. II. 500
 θάρσει καί. II. 192
 θαρσύμαχε. II. 404
 θάρσνονοι. II. 138
 θάσαι τόν. II. 213
 θάττον ἔην. II. 444. — ποιήσει.
 II. 384
 θαῦμα τέχνης. II. 656
 θαυμάζειν. II. 444
 θαυμάσει. II. 639
 θαψεν. 596
 θεογίνης. II. 191
 θεῖον Ἰουστίνον. II. 272
 θειονόης. 419

- θεῖος ἀριστοφάνους. 318
 θεῖος ἰουστίνος. 3. — ὕμνος. II. 824
 θεοῦ μὲν ἐκτός. II. 311
 θερμά τὰδ'. II. 222
 θερμαίνει. 116
 θευμοὶ μὲν. 481
 θεσμόν ἐρωε. 177
 θέσπιαι. 298
 θέσπιδος εὐρεμα. 428
 θέσπεις. II. 688
 θέσπις ὄδω. 427
 θεσσαλαὶ αἰ. II. 253
 θεσσαλὲ πρωτεσίλας. 345
 θεσσαλίης. II. 192
 θεσσαλική. II. 470
 θεσσαλόν. II. 393
 θεσσαλὸς ἱπποκράτης. 343. — ὁ-
 τος. II. 753
 θέσφατα. II. 67
 θειδύσιος. II. 242
 θεῖδοτε. 467
 θήλυς ἐν ὀρχηθμοῖς. II. 712.
 — ἔρωε. 115
 θηλυφανές. II. 398
 θηρευτήν. II. 148
 θηρευτὴς δολιχόν. 188
 θήρη μὲν. II. 552
 θήριν τόν. 391
 θηρίον εἰ παρὰ. II. 385
 θήρις ὁ δαιδαλόχειρ. 250
 θηρῶν μὲν κράτιστος. 405
 θησαυρὸς μέγας. II. 291
 θλίβε. II. 650
 θνήσκων. II. 371
 θνητὰ τά. II. 290
 θνητῶν μὲν. 294
 θρηῖκα χρυσολύρην. 494. II. 756
 θρηῖκας αἰνέτω. II. 39
 θυε σοι. 291
 θυμαρέτας. II. 215
 θυροῖς. 520
 θαμᾶν. II. 637

 ἴβυκε. 534
 ἰγνάτιος. II. 610. — τὰδε τεῦξε.
 II. 615
 ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς. II. 719. — — ὁ
 πῦλος. II. 262
 ἰερέη. 528
 ἰερόν-ἐρμείη. II. 702
 ἰερός ἐν λαγόνεσσιν. II. 611
 ἰζυ ἄπας. II. 108. — ἔπ' αἰγεί-
 ροισιν. II. 109. — ὑπὸ σκιερᾶν.
 II. 628

 ἰητὴρ μέγας. II. 708. — μερότων.
 II. 707. — τις ἐμοί. II. 435
 ἰητρός καπνίων. II. 354. — κρα-
 τίας. II. 357. — τὴν γραῦν.
 II. 355
 ἰητροὺς εὐφρον. II. 452
 ἰκαρε πηρος. II. 667. — χαλκός.
 II. 657
 ἰκαρίην. II. 91. ἰκαρίω τῆφος.
 II. 824
 ἰκάρου ὦ. 519
 Ἰλαθι γραμματικῇ. II. 434. — μοι
 φίλε. 107. — μουρωθείς. 15
 ἰληκοῖς πολιοῦχε. II. 62
 ἰλιάς ὦ μέγα. II. 185
 ἰλιγγίασε. 521
 ἰλιος. 168
 ἰμερόεις. II. 124
 ἴμερον. II. 91
 ἰμερτὴ μαρίη. 178. — φιδάλεια.
 II. 644
 ἰναχίης ἔσθηκον. 233. — οὐκ. 354
 ἰνδὴν βήρυλλον. II. 192
 ἰνοῦς ὦ. 300
 ἰξάλος. II. 35
 ἰζὺν ἔχεις. 110
 ἰζῶ δεξιόνικος. II. 495. — καὶ
 καλᾶμοισι. 349
 ἰός, τόξα. II. 175
 ἰοτιπής. II. 91
 ἰουλιανὸς μετὰ. 535. — οὗτος. II.
 742
 ἰουλον ἀνθῶν. II. 741
 ἰουστινιανόν. 25
 ἰουστίνον. II. 269
 ἰππεύων. II. 351
 ἵπποι γὰρ σφηκῶν. III. 579
 ἱπποκράτης. II. 21
 ἱππολύτη καὶ τοῦτ'. II. 237
 ἱππολύτος τῆς γρηός. II. 657
 ἱππομένην. 152
 ἵππον Ἀθηνίων. 122. — εὐφρέι-
 τήν. II. 222. — ὑποσχόμενος.
 II. 400
 ἵππος ἔην. II. 660. — ἐρεύγεται.
 Vid. ἀνδρόθεν.
 ἵππωνος. II. 770
 ἰρὰ θεῶν. II. 567
 ἰσθμία δις. II. 737
 ἰσθμία καί. II. 626
 ἰσθμόν δὲ μή. II. 569
 ἰσθίας. 116
 ἰσιδι. II. 705
 ἰσοκράτους. II. 825
 ἰσον κυδαλίμοις. II. 620

ἰσοῦ ἐπί. 387
 ἱστορίας δείξαι. II. 825
 ἱστορίην. II. 65
 ἴστω νυκτός. 519
 ἴσχετε τὴν βακχίην. II. 641. — χεῖρα.
 II. 148
 ἴσως με λίσσων. II. 640
 Ἰταλίης ἀρχοντα. II. 825
 Ἰτορίοιο. vid. Ἰσαρίοιο.
 Ἰγξ. 143
 ἰφθίμῳ. 519
 ἰφίων ἔγραψεν. II. 538. — τόδ'
 ἔγραψε. II. 256
 ἰχθυόλον πολυωπίε. 193. — ποτ'
 ἔλυσ. 581
 ἰχθὺν ὁ γρυπός. II. 378
 ἰχθυοθηροτήρα. 520
 ἰχθύς ἀγνίστορ. II. 20
 ἰχθῦσι καί. 419
 ἰχθυοί. II. 826
 ἰὼ παρέρπων. II. 540
 ἰὼν ὑπνώμενον. II. 750
 καὶ γὰρ κύπριδος. II. 702
 καὶ γὰρ ἐγώ. II. 826. — γενέταν.
 345. — Διὶ καί. 469. — καπν-
 ρόν. 429. — πλαῖε. II. 685.
 — καλοφῶν. II. 72
 καὶ κραναῆς. II. 22. — κύπρις. II.
 678. — λαλιόντος. 23. — λίθος
 ὤς. II. 678. — λόγον. II. 121.
 — μακεδόν. II. 195
 καὶ με λίσθον. II. 705. — μισθούς.
 II. 518. — μύρμηκι. II. 294
 καὶ νέκυν. 387. — νέκυς. 598.
 — νυκτός. 116. — πάλιν. 252.
 — πενίη. 98
 καὶ περὶ συνδρασίης. II. 781. — πέ-
 τρος. II. 273. — πίνε νῦν. II.
 324
 καὶ ποτε δινήεις. II. 93. — ποτε
 θυμώδης. 458. — ποτε μιν. 340.
 — πυρὶ καί. 130. — πῶς εἰ μὴ.
 357. — ὅ' αὐτῇ. 498. — σε Κλε-
 νορίδῃ. 382. — σε πρωταγ. 342.
 343
 καὶ σίε λακύνῃ. 336. — στάλικας.
 235
 καὶ σὺ γυμνασίω. 580. — σὺ θεοσ-
 σίβιον. 583
 καὶ σὺ μισθ'. II. 225. — σὺ ποτ'.
 340. — σὺ τέχῃ. II. 61. 62
 καὶ σὺ τέλαν. 597. — τί γε σῆμα.
 II. 600. — τίς ἔφν. 325
 καὶ τίς δε. 420. — τὸ φροεῖν.

II. 305. — τόδε δημοδόκ. II.
 386. — τόδε σῆς. II. 66. — τόδε
 σῶν. 5
 καὶ τὸν ἀπό. II. 658. — τὸν ἀ-
 ρουραῖον. II. 94. — τότε δῆ. II.
 571
 καὶ τραγῆς. II. 380
 καὶ φαίδων. II. 654
 καὶ χαλκῇ. II. 250. — χρυσόν. II.
 155
 καιρὸν γνῶθι. II. 512
 καισαρίων μίγ' αἶεσμα. 541
 καισαρίον φθιμένον. 564
 καλὰ ποσειδάων. II. 40. — τὰ
 παρθενίης. II. 159
 κάλλει μιν. II. 634
 καλλιγάμοις. II. 258
 καλλογένης. Vid. εἰδότη.
 καλλογένης. II. 403
 καλλιμαχον πωλῶ. II. 59
 καλλιμαχος τὸ κάθαρμα. II. 396
 καλλιμάχου τὸ τορευτόν. II. 193
 κάλλιμον ἐκ πατρίης. 564
 κάλλιμος ἡϊθέων. 574
 καλλίστη κλυτόμοχθις. II. 735
 καλλίστη βασίλει. II. 721. — μὲν
 ἐγώ. II. 691. — πολέμυθι. II.
 185. — σοφίην. II. 178
 καλλίστης θυγάτηρ. Vid. νῦν ὦ.
 — σφρη. 308
 καλλιστεράτος σοι. II. 533
 καλλιγορον. II. 595
 κάλλος ἄνευ. 103. — ἔχεις. 103.
 ἔχον. 9
 κάλλος μὲν κυθέρεια. 190
 καλὸν μὲν. II. 300
 καλῶ σὺν τέττιγι. 235
 κάμει σοφῇ. II. 560. — τὸν ἐν
 σμικροῖς. II. 115
 καμπτομένους. 193
 κανδαύλου. 479
 κᾶν με κατακρυπτής. 409. — μέ-
 χρις. II. 380
 κᾶν στῆς. 603
 καππαδοκαὶ φαῦλοι. II. 387
 καππαδοκην. II. 387
 καππαδοκῶν. 569
 κᾶρον μὲν. II. 95
 κᾶρες καὶ λόκιοι. II. 756
 κερικός. 15
 κερκίον. II. 136
 κερκαδίην. 266
 κέρτερος. 350
 κερφαλέος. II. 93
 κέρτανε μὲν. 487

- κατθανεν ἡλιόδωρος. Vid. ἔφθα-
 νεν.
 κατθανες ὦ. 482
 κατθανον ἀλλά. 405
 καῦμα μ' ἔχει. II. 506
 καυματος. II. 94
 καυσίη. 295
 καυτή δῆ. Vid. καί ῥ' αὐτή.
 καὺτος ἔρωε. II. 485
 κεύμαι λαξ. II. 463
 κειράμενος. 255
 κείσαι δῆ. 225
 κείται ἐνί. 347
 κείτο μέν. II. 428. — δ' ὁμοῦ. II.
 175
 κερμηῶς. 192
 κερροπί. 120
 κερροπία μὲν ἐμοί. Not. p. 970
 κερροπίδαι διῷ. II. 244
 κερρόφυλλοι. 163
 κερμαῖδος. II. 5
 κέντρα. 266
 κέρβερε. 326
 κερδαλέους. II. 229
 κερκίδα ταν ὀρθρινά. 236. — τὴν
 φιλάοιδον. 200. — τὴν φιλοεργόν.
 200
 κερκίδας ὀρθρολάλοισι. 266
 κερκίδος οὐ χρῆξεις. II. 394
 κηγῷ σωσιθίου. 521
 κηῖά με προσῆλθε. II. 543
 κήλην κηλήτου. II. 414
 κῆν γῆ κῆν. 461
 κῆν με φάγης. II. 27. — μυχόν.
 II. 149. — πρίμνη. II. 193.
 ῥίψης. 116. — τείνηα II. 340
 κῆπος ἐην. II. 270
 κῆρεξ. II. 826
 κηρέσω. 133
 κηρεύς. II. 671
 κίμων ἔγραψε. II. 257
 κίονα. II. 239
 κισσοκύμαν. 203
 κισσῷ μέν. II. 190
 κιχλίξεις. 157
 κλαγγίς. 181
 κλαῖε. II. 685
 κλασθείσας πάτρας. II. 827
 κλασθείσης. II. 92
 κλαῖδιος αὐρεῶλω. II. 827. — ἰητήρ.
 II. 827
 κλαύσατε. II. 828
 κλειδοῦχοι. 421
 κλείε θεός. II. 188
 κλεινὴν οὐκ. II. 195
 κλεινοῖς. 332
 κλεινὸς ἰωάννης. 486
 κλειοῦς. 302
 κλειτόριοι. II. 828
 κλεισοθένης. II. 828
 κλεῦας τιμονκ. 526
 κλέφομεν ἄχοι. II. 425
 κλέψωμεν. 148
 κληίδες. 532
 κλίμακος. 498
 κλίνας ἀγέλα. II. 687
 κλύθι ἀλεξάνδρεια. 566
 κλύθι καὶ οὐκ. II. 564
 κλῶνες ἀπηόριοι. II. 26
 κνημίδας. 214
 κνωσσίου. 399. — Ἰδομενῆος. II.
 752
 κόγχοι. II. 770
 κοινῇ. II. 47
 ποιον ἐγώ. 348
 κοίρανοι ὑμετέρην. II. 274
 κοίρανος εὐρώπας. II. 626
 κολχάδων. II. 195
 κολχίδα τήν. II. 669
 κονδίτον. II. 178
 κοντόν ἔνηρ. II. 190
 κόνων δίπληγος. II. 352
 κορινθίῳ πίστευς. II. 446
 κοσπικον. II. 344
 κόσμον ἰουστίνος. II. 251
 κόσμος ὅλος. 540
 κούρα. 290
 κουρεὺς. II. 399
 κούρη τις. 181
 κουρῆς. II. 756
 κοῦρον ἀποπλανήν. II. 194
 κόψας. 218
 κράμβην. II. 329
 κράμβης. II. 684
 κράνας. II. 114
 κραντόν. II. 54
 κρατὴρ νοητός. II. 275
 κρεσφύοντο. 59
 κρεωφύλον. II. 771
 κρηθίδα. 445
 κρημνοβάταν. II. 48
 κρηναὶ καί. 574
 κρηναῖαι. II. 194
 κρης γενεάν. III. 279. not.
 κρήσσα. II. 92
 κρίνατ' ἔρωτες. II. 469
 κρίνω ἐγώ. II. 136
 κριὸν ἔχω. II. 556
 κτανθεῖς. II. 555
 κτεῖνα. II. 556

αἰνέειν. 595
 αἰνέειν τῇ. 566
 αἰνέειν. 580
 αἰνέος. II. 645
 αἰνέον. 466
 αἰνέοτερον. 205
 αἰνέω. II. 586
 αἰνέω. 420
 αἰνέω. II. 523
 αἰνέω. 158
 αἰνέω. 369
 αἰνέω. 216
 αἰνέω. II. 287. — τί μοι.
 II. 477. — φιλομενίδης. II. 679
 αἰνέω. 267. — ποροστέω.
 291
 αἰνέω. II. 644. — εὐ-
 τος. II. 48
 αἰνέω. II. 499. — εὐρος. II.
 224. — ὅτε. II. 680. — σὺν χθ-
 οῖσιν. II. 220
 αἰνέω. II. 828
 αἰνέω. II. 457
 αἰνέω. 24
 αἰνέω. II. 181
 αἰνέω. II. 93
 αἰνέω. II. 485
 αἰνέω. 289
 αἰνέω. II. 179
 αἰνέω. II. 66
 αἰνέω. II. 601. 742
 αἰνέω. II. 608
 αἰνέω. II. 722
 αἰνέω. 559
 αἰνέω. II. 95
 αἰνέω. 287
 αἰνέω. II. 640
 αἰνέω. 279. — πα-
 τέρων. II. 488
 αἰνέω. 285
 αἰνέω. II. 329
 αἰνέω. II. 196
 αἰνέω. 245
 αἰνέω. II. 565
 αἰνέω. 390
 αἰνέω. 421
 αἰνέω. II. 96
 αἰνέω. II. 829
 αἰνέω. 190
 αἰνέω. II. 686. — πηροχί-
 τωνα. 267. — μὲν προέηκεν. II.
 576. — νικήσας. II. 829. — τῇν
 πούροις. 219
 αἰνέω. 30

Tom. IV.

λαοδύμας. 187
 λαοδύμας. II. 829
 λαοδύμας. 98
 λαοδύμας. 20
 λαοδύμας. II. 586
 λαοδύμας. II. 829
 λαοδύμας. 268
 λαοδύμας. 204. — σοὶ ἀντί.
 490
 λαοδύμας. II. 189
 λαοδύμας. 96
 λαοδύμας. II. 180
 λαοδύμας. 589
 λαοδύμας. II. 64
 λαοδύμας. 268. — ἀντί. II.
 196
 λαοδύμας. II. 568
 λαοδύμας. II. 329
 λαοδύμας. II. 741
 λαοδύμας. II. 665
 λαοδύμας. II. 751
 λαοδύμας. II. 96
 λαοδύμας. 601
 λαοδύμας. 593
 λαοδύμας. 150
 λαοδύμας. II. 154
 λαοδύμας. II. 465
 λαοδύμας. 474
 λαοδύμας. II. 35
 λαοδύμας. II. 467
 λαοδύμας. II. 563
 λαοδύμας. II. 52
 λαοδύμας. II. 340
 λαοδύμας. 598
 λαοδύμας. II. 454
 λαοδύμας. 268. — τοῖς δόμοις. II.
 48
 λαοδύμας. II. 309
 λαοδύμας. 505
 λαοδύμας. 322
 λαοδύμας. II. 392
 λαοδύμας. II. 772
 λαοδύμας. 86
 λαοδύμας. II. 388
 λαοδύμας. II. 569
 λαοδύμας. II. 24
 λαοδύμας. 374
 λαοδύμας. 557
 λαοδύμας. 295
 λαοδύμας. 142
 λαοδύμας. II. 440
 λαοδύμας. II. 661
 λαοδύμας. II. 120
 λαοδύμας. II. 280

63

λύχνη. 85

λώπος. II. 95

λωτόν. II. 219

Μ. Σεμπρώνιος. II. 836

μὰ τὸν βοῦθοῖνακ. II. 662

μαίγνης. II. 498

μαίγνος ὅτ' εἰς. II. 397

μαῖζους. 168

μαίνας. 226

μαίνεται. II. 664

μαίρη. II. 669

μακρὰ φιλή. 157

μακροτέρῳ. II. 376

μακύνου. II. 183

μαλθακά. 157

μάλλον. 88

μάνης οὐτος. 470

μαντιάδας. 442

μάντιες. II. 28

μάργς καί. 63

μαρκέλλης. II. 829

μαρκέλλου. 349

μαρτινιανού. 570

μάρτυρας ἐν πελάγει. II. 598

μάρτυρες αἶμα. 586. — εἶπατε.

584

μάρτυρος ἀνακίοιο. 29

μαρτύρομ' ἀθλοφόροι. 585

μαρωνίς. 444

μασταύρων. II. 385

μαστεύω. 433

μάτερ ὀδυσοῦς. 60

ματέρες αἰ. II. 467

μάτηρ μαρκιανού. II. 830

ματρός ἔς ἐν. II. 463

μαυσωλοῦ. 589

μαχλὰς ἐγώ. II. 647. — εὐκροτά-

λοισιν. II. 47

μεγαρεῖς δὲ φεύγε. II. 445

μεῖζον αἰεράμενος. II. 591

μέλλον ἄρα. 228

μέλλων εὐρυμέδων. 337

μέλπωμιν. II. 185

μελχισεδέν. 21

μέμνη μου. II. 458

μέμνονα πινθάνομαν. II. 880

μέμνων Τιθωνού. II. 757

μεμφομένη. II. 31

μεον διόνυσον. II. 553

μεσσαλινοῦ γόνος. II. 243

μεσάτιος. II. 136

μεσσηγύς. 27

μέχρι τίνος πολεμεῖς. II. 505.

— πολύκαρπε. II. 415. —

προδίκη. 111. — — σε γελῶντα.

II. 518. — — φλογόεσσαν. 148

μὴ δειξῆς. 602. — εἴπης. II. 29.

— ζητεῖ. II. 449. — θάμβει.

434. — θάπτει. II. 177. — πδν-

σπης. II. 461. — κίνει. II. 240

μὴ κλαίων. II. 149. — κρύπτῃς.

II. 455. — λῆγε. II. 553. — μ'

εἴπης. II. 499. — με δόκει. 157.

— με δοῶς. 403

μὴ με κἀλει. II. 424. — με κόνει.

421. — με λοντήος. II. 769.

— με τάφω. 344. — με τὸν εἰ-

άντειον. II. 69. — με τὸν ἐκ.

II. 687

μὴ μέμψη. II. 566. — μέμψη μ'

ἀπεπ. II. 28. — μέμψη παριων.

381

μὴ μέτρη. 375

μὴ μου ἐνυβρίσσης. II. 830. — μου

παρέλθης. II. 831. — μύρα. II.

321. — νεμέσα. II. 217. 264.

— ξέν' ὀδῶτα.

μὴ πάλι μοι. II. 321. — πόδα γυ-

μνόν. II. 287. — ποθεν εἰμί.

397. — πόλεμον. 568. — ποτε

γαστροβαρῆ. 99

μὴ ποτε δοῦλευσασα. II. 294. — κοι-

λήνης. II. 159. — λιπήσῃ. 494.

— λυχνε. 164. — τὸν παριόντα.

II. 292

μὴ πω θανόντες. Vid. ἄρα μὴ.

μὴ σοι ταῦτα. 452. — σπεύσῃς.

II. 508

μὴ σὺ γ' ἐπ' ἄλλοτε. II. 204.

— σὺ γ' ἐπ' οἰονόμοιο. II. 695

μὴ σὺ γε θνητός. 400. — σὺ γε

μῆδ'. 117

μὴ ταχύς. II. 191. — τρέσσης. II.

662. — φθείρει. 531. — χαί-

ρειω. 398. — ψεύδεσθ'. 585

μῆδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκυρῆς. II. 29

μῆδὲ καταχθονίοις. 401. — λα-

λῶν. II. 364

μῆδείης. II. 670

μῆδεῖς ζητήσῃ. 514. — μοι ταύ-

την. II. 435

μῆδὲν ἄγαν σοφός. 179. — τῶν

ἐπτά. 514

μῆδὲν ἀπαγγέλλας. 485

μῆδὲ ποτε ζῆσας. II. 299

μῆδοις. II. 693

μῆδοφόνους. II. 660

μῆκετι δειμαίνοντες. II. 257.

— πληρονομεῖς. II. 177. — εἶν'

μινύριζε. II. 31. — *μηκέτι*. II. 360. — *μηκτόν*. 587
μηκέτι ταυνοβόρειο. II. 652. — *τις*
πηξείη. 166
μηλον ὄρω· βάλλει. 106. — *ἐγὼ*
στρουθίων. 268
μηλω καὶ σατιρῶν. 143
μην ὑπάτων. II. 206
μηναῖς. II. 264
μηνή χροῦ. 88
μήνιν αἰδεῖ. II. 747
μήνιν σὺλομένην. II. 57
μήνιος ἀγίλλῃος. II. 57
μηνοφίλον. II. 831
μηποτα γαστρ. 99. — *λύχνε*. 164.
— *λυπήσῃ*. 494
μήπω γευσάμενος. II. 831. — *θα-*
νόντες. Vid. *ἀρα μή*.
μήτ' ἰσχυρήν. 94
μήτε βαδουκτεπανοιο. II. 302. — *λίην*.
II. 515. — *μακρῇ*. 509. — *με*
χείματι. II. 310
μήτερόν ἐμὴ γαλήν. 201. — *ἐμὴ*
δυσμητερό. II. 123. 402. — *μη-*
τρυνῆς. II. 402. — *τεύχεα*. II.
164
μητέρ' ἐμὴν τίκτω. II. 557
μητέρα κυπριν. II. 221. — *τις*
πατέρ'. II. 385. — *τρηχέισιν*.
61
μητέρες εὐάθλων. II. 735
μητέρι τῇ πάντων. II. 831
μητηρ οἶα. II. 160
μήτιν ἐπικτήτοιο. II. 70
μητρὶ περιστεφεία. II. 266
μητροδότος. II. 415
μητρὸς καί. Not. p. 967
μητροφανές. II. 415
μητρυνιάν. 58
μητρυνῆς. II. 25
μητρυνιαί. II. 25
μηχανική. II. 270
μικκὴ καί. 116
μικκός ὁ πελλ. 233
μικκὰ μὲν ἔργα. II. 217
μικρὴ τις. II. 201
μικρὸν μὲν. 580
μικρὸς ἔρως. II. 483
μικροῦ κατέσχον. II. 257
μῖξον μελιχίῃ. II. 646
μῖξονομον. II. 785
μίλωνος τοῦ ἀγάλμα. II. 631
μίσιδι. II. 832
μισοπτωχε. II. 436
μισῶ δεσπότη. II. 359. — *δνε-*

περὶληπτα. II. 512. — *τὴν ἀρετῇ*
96. — *τὸν ἄνδρα*. II. 308
μνάμ' ἀρετᾶς. II. 832
μνάμα μὲν. 320
μνάμα τ' ἀλεξάνδρου. II. 832.
— *τόδε φθ.μ.* 366
μνάματ' ἀπολλωνίας. II. 832
μναμοσύναν. II. 25
μνασάλκεος. II. 539
μνήμ' ἀρετῆς. II. 751. — *ἀρετῆς*
μοίρης. II. 833
μνήμα μέγχι. II. 762. — *τὸν δ*
θεοῦ. 487. — *τόδ' ἀρετῆς*. II.
751. — *τόδ' ἡς*. II. 833. — *τόδ'*
εμφανέος. II. 833. — *τόδε κλεινοῖα*
512. — *φίλῃ μήτηρ*. Not. p. 969
μνήματι τῷδε. 536
μνήμη καὶ λήθη. II. 300
μνήμην δ' οὔτινα. II. 786. — *τῇ*
ιδίᾳ. II. 834
μνήμονος. 443. — *οἱ Κάρες*. II.
635
μνημοσύνης καὶ Ζηρός. II. 771
μνησομαι. II. 541
μοίρη καί. II. 835
μορφας. II. 241
μορφὴν ἐνθάδε. 21. — *τὴν δ' ὄρατα*
II. 269
μόσχε τί μοι. II. 249
μουναν σὺν. 468
μουντῇ σοί. 551
μουντοπάλης. II. 835
μούντος ἐναγομένην. 346
μούνω μοι θέμις. II. 561. — *μοι*
φίλον. II. 554
μούνω μοι ἀλκυμήνης. II. 543.
— *φίλα*. 69
μουνσων δεκάτη. II. 712. — *ἐλι-*
κωνιάδων. II. 203. — *πρόπολον*.
II. 835
μουσίον. II. 268
μούσης. II. 328
μουσοπόλον. 569
μόψον τὴν δ'. II. 243
μοχθος. II. 164
μυγδαν. 484
μυθος τάρταρος. 608
μυλεργάτας. 422
μὺν ἀσκληπιάδης. II. 433
μυρὶ ἀποφθιμένοιο. II. 835
μυρία με τρίψασαν. II. 16. — *τοί*
πτολέμαι. 377
μυριάσιν ποτέ. 579
μυριοπόνν. 258
μυρίες ἦν. 450

μύρμηκος. II. 432

μυρταδα. 400

μῶμε. 28

ναὶ θίμιν. II. 458

ναὶ λίτομαι. 480. — μὰ τὸν ἐν.

487. — μὰ τὸν εὐπλόκαμον.

140. — μὴν ἐμπεδοκλήα. 341

ναὶ ναὶ βάλλει. II. 462

ναὶ τὰν κῆριν. 154. — τὰν νη-

ξαμέναν. 127

ναὶ τάχα. 154

ναὶ τὸν ἔρωτα. 123

ναῖμα τὸ διηνε. II. 836

ναυνοῦς. II. 503

νάξιος εὐεργος. II. 836. — οὐκ
ἐπὶ. 384

ναὸς μὲν ψάλλαν. II. 836

ναῖσος ἐμὰ. 430

ναυηγὸν με. 383

ναυηγὸς γλαυκοτο. 474

ναυηγὸς τάφος εἰμί. 383. 388

ναυκρατίας. 581

ναῦν ἱεροκλείδης. 499

ναυτίλλε μὴ πένθου. 407. — μὴ

στησης. II. 152

ναυτίλλος ἐγγύς. 383. — ὧ πλείοντες.
459

νεβρείων. II. 718

νείκος. II. 722

νεῖλος ἑορτάζει. II. 121. — περὶς.
II. 636

νεῖλον μὲν. 26

νεκροδόκον. 499

νεκρῶν. 590

νέοις. 83

νέστορα. II. 751

νεύμασι. 25

νηα μὲν ὤλεσε. II. 30. — ποσει-
δάωνι. 208. — σοι ὦ. 209

νηδυῖ βροθυμένην. II. 12

νηδὺν ἀναίσχυντον. II. 57

νηϊάδες. 525

νηλεῖς ὦ δαίμων. 401

νηλεΐς. 476

νηὸν μὲν σιγαλόεντα. II. 857

νηὸς ἀλιστρεάκτου. II. 30

νηὸς ἐγώ. 26

νηὸς ἐπείγουμένης. II. 29

νήπι' ἔρωι. 100

νήπιε πῶς. II. 416

νήπιον. 507. νήπιός εἰμι. II.
837

νηρέος ὄντα. II. 553

νησοὶ ἐρημαῖαι. II. 149

νησὸν τήν. εἰ. II. 195

νησὸν τις. II. 556

νησος ὅλη. II. 552. — τις πόλις.
II. 555

νησὸν ἀπ' εὐβοίης. II. 750

νηῶν ὠκυπόρων. II. 32

νίκαι. II. 711

νικαρέτη. II. 588

νικαρέτης. 126

νικήσας. 289. — τόδ' ἀγαμ'. II.
838

νικήταν δαρειόλμον. II. 638

νικήτης ἄδων. II. 375. — ὀλίγος
II. 288

νικίω. II. 267

νικόλειων. 24

νικόπολιν. 404

νικῶ. II. 534

νίφε. 102

νίφον ἀνομήματα. III. 5

νόγνα φίλης. 558

νόγν' ἀπανσταμένη. 557

νόγναν ἐπουρανόισιν. 550

νόγνη φιλατίου. 555

νόγνης ἀξόμενος. 556

νόγνης ἡρίον. 556

νόγν' ἱερή. 551

νόγνος ἐγώ. II. 67

νοῦς καί. II. 725

νύκτα μέσσην. II. 346

νυκτερινή δίκερως. 117

νυκτεράσην. II. 527

νυκτικύραξ. II. 375

νυκτι μῆν. II. 557

νυκτὸς ἀπεργαμένης. II. 304

νύμφαι ἀμαδρυάδες. 245. — ἐπο-
χθίδιαι. II. 197. — ἐφνδριάδες.

II. 113. 114. — κρηναῖαι. II.

839. — ναϊάδες. II. 272. — νη-

ιάδες. II. 114. — πενθομένη.

II. 118

νύμφας βαυκίδος. 523

νυμφιδίου. II. 839

νυμφε. 21

νυμφίον. 451

νῦν αἰτεῖς. II. 460

νῦν ἔαρ. II. 517. — ἔγνω. II.

219. — καταγινώσκω. 162. — μοι

χαίρε. 91. — πλῆαν. 327

νῦν ὁ στρατηγός. II. 421. — ὅ τε
μηθῆν. 335

νῦν ὀρθή. II. 517. — ὦ Καλ-
λιόπης. II. 790

νύξ ἱερή. 85. — μακρή. 158. — μὲν
ἐμὸν. II. 839. — σὶ γὰρ οὐκ. 129

νωθρός. Π. 212

ξανθὴ μὲν. Π. 554

ξανθίππη. Π. 840

ξανθὸν, κηρόπλαστι. Π. 202

ξείν' ὑπὸ τάν. Π. 695

ξείνε συρακόσιαι. 508. — τάφον. 314

ξείνε τί μάν. Π. 356. — τί νῦν.

Π. 272. — φιλητάς. Π. 840

ξείνοι λαϊνίας. Π. 670. — παρ-
θένος. Π. 97. — τὴν περιβω-
τον. Π. 23

ξάινον ὀπηνία. Π. 97

ξάινος αἰταρνείης. 332

ξενίδος. Π. 261

ξίση τά. 219

ὁ βραχὺς. Π. 347

ὁ γλυκὺς ἐν π. Π. 708. — Ἑρην-
νης. 309

ὁ γρηκεύς. 395

ὁ γρυπός. Π. 436

ὁ Ζεὺς αἰδιόπων. Π. 455. — ἀντὶ
πυρός. Π. 56. — πρὸς τόν. Π.
38. — τὴν δανάην. 93

ὁ θρασυς. 179

ὁ κρής. 245

ὁ κροκος. 141

ὁ λίκτιος. Π. 535

ὁ μικρός. 509

ὁ μουσοποιός. Π. 534

ὁ νεκρὸς. 30

ὁ παῖς. Π. 663

ὁ περαιμένος. Π. 445

ὁ πλοός. Π. 279

ὁ πρὶν αἰεῖ. Π. 629. — — ἀελλο-
πόδων. Π. 11. — αἰώμενος. Π.
265. — ἀμαλθαίοισιν. 153.
— ἔγω. 355. Π. 287. 328

ὁ πρὶν ἐγγὺ ροδίοισιν. Π. 99

ὁ πρὶν ἐκ' ἀλφ. Π. 11. — — ἰον-
στίνος. 3

ὁ πτανὸς τόν. Π. 701

ὁ στήπων. 282

ὁ σταδιεῖς. Π. 197

ὁ σταφυλοκαλπίδας. Π. 120

ὁ στέφανος. 123

ὁ τὴν γυναικα. Π. 399

ὁ τὸν πολυστέφανον. 349

ὁ τοῦ διός. Π. 395

ὁ τραγικόν. 318

ὁ τραγόπους. Π. 705

ὁ τραγός. Π. 198

ὁ τρυφερός. Π. 484

ὁ τύμβος. 396

ὁ φθόνος αὐτός. Π. 312. — ἐστὶ.
Π. 376. — οἰκτιρμοῦ. Π. 295

ὁ χριστός. 13

ὁ ἄριμον. 427

ὁ ἄνη. Vid. ὄχη.

ὁ δῖτα μή. Π. 703

ὁ θναύδην. 533

οἱ βένετοι. Π. 757

οἱ δού. 515

οἱ κόρις. Π. 39

οἱ μὲν ἐμέ. 464

οἱ μὲν σε. Π. 715

οἱ παῖδες. Π. 478

οἱ πρὸς ῥωμαίους. 396

οἱ συναγωνισταί. Π. 345

οἱ στίγιον χώρον. Π. 842

οἱ τοῖχοι. Π. 389

οἱ τρεῖς. Π. 646

οἱ τρισσοί. 188

οἱ τύμβοι. 597

οἱ χριστόν. 569

οἷέ με καί. Π. 585

οἷγεται ἄρτι. Π. 135

οἷγνυμιν. Π. 122

οἷδ' αἶδαν. 380

οἷδ' ἀσκληπιάδαι. Π. 754

οἷδ' ἀπὸ λυκαωνῶν. 229

οἷδ' ἔγω. Π. 841. — ὅτι θνατός.
Π. 205

οἷδ' ὅτι μοι. 132. Π. 496

οἷδα φιλοκτήτην. Π. 659. — φι-
λεῖν. Π. 482

οἷδε βίτων. Π. 840. — λεετροχόσι.
Π. 587

οἷδε παρ' εὐρυμίδοντι. 381. — πα-
τραν. 376. — πάτρας. Π. 841

οἷδε πολυξίνος. Π. 752. — ποτ'
αἰγαίω. 381. — τριηκύνσιοι. 457

οἷδιπόδες. Π. 35

οἷδιπόδης. 292

οἷδιπόδος. 422

οἷε τόν. Π. 566

οἰκογενής. 365

οἶκον ἀναξ. Π. 644

οἶκος ἀναστασίω. Π. 230. — καὶ
πάτηρ.

οἰκτεῖρω. Π. 169

οἰκτίρμων. 24

οἰκτόν ἑμοῦ. Π. 211

οἰκτρά δῆ. 358

οἰκροτάτον. 448

οἶμαι μὲν. 73

οἶνία οἰβώτας. Π. 842

οἶνοπόται. Π. 475

- οἶνοπότας. 211
οἶνος ἔρωτος. II. 492. — καὶ κέν-
ταυρον. II. 322. — καὶ προ-
πόσεις. 141. — καὶ τὰ λαστρά.
II. 312. — τοὶ χαρίεντι. II.
543
οἶνον τὴν ἐτέρην. II. 555
οἶνοχόω. II. 260
οἶον ἀδελφεός. II. 584. — ἑμαιώ-
σαντο. II. 778. — ἐπὶ τροίην.
II. 526. — ἐτλης. II. 238. — καὶ
κρονίδης. II. 655. — ὀρής. II.
209
οἶος δ' ἐννύχιον. II. 779. — ἔηε.
II. 640
οἶους ἀνθ' οἶων. II. 98
οἶσω ναι μὰ σέ. II. 486
οἴτινες Ἀλκίοιο. 466
οἴχσαι. 576
οἶψ θειοδάμας. II. 654
ὀκταδράχμους. II. 760
ὀκτωκαιδεκάτου. II. 842
ὀκτώ μιν πήχεις. 388. — τοὶ
θυρεοὺς. 228
ὀλβια τέκνα. 302
ὀλβιε καὶ. II. 564. — πυθαγόρη.
II. 547
ὀλβιον ἀνθρώποισιν. II. 265
ὀλβιος εὐγηρος. 569. — ὁ γράψας.
II. 509. — οὗτος. II. 568, 570.
— ὧ μινέλας. II. 751. — ὧ τινι.
ὀλκάδας. II. 37
ὀλκάδ' ἀμετροῦτον. II. 16. — ὕδαρ.
II. 141
ὀλός οὐ με. II. 606
ὄμμα πολυπτολήτων. 175
ὄμματ' ἔχεις. 109
ὄμματα δινεύεις. 159. — μὲν κοῦ-
ρης. II. 646. — μὲν χρύσεια.
97. — σεν βαρύνουσι. 163. — φυλ-
λῆς. 165
ὄμνυμεν ἀθανάτοιο. 569
ὄμφαξ. 181
ὄν πόλεμος. II. 121
ὄντως δῆ. II. 216. — σῆς. II. 843
ὄξειας. 398
ὄξεισι. 200
ὄξυβόαι. 125
ὀπλίξεν. 110
ὀπτιανός. II. 720. — κλέος εἶλον.
II. 843
ὀπτόθεν ὁ στήσας. II. 706
ὀππόθι. II. 231
ὀπποῖας. II. 715
ὀππότε παμμεδέοντος. II. 615
ὄρας πρόσωπον. 517. — τὸ κάλ-
λος. II. 243
ὄργανα. II. 58
ὄρηγ. II. 55
ὄρθον νῦν. II. 522
ὄρθρε τί μοι. 131. — τί νῦν. 132
ὄρθριος. II. 141
ὄρθροβόας. II. 493
ὄρθυος. 84
ὄρθύσας. II. 355
ὄρπον. 98
ὄρνεον ἡσθίομεν. II. 427. — ὧ
χαρίσιν. 363
ὄρνε διός. 350. — τί μοι. II. 99
ὄρνιθες. II. 93
ὄρρίππῳ μεταρῆς. II. 843
ὄρφια. 308
ὄρφιος. 480
ὄρφεὺς θῆρας. II. 183. — μὲν κι-
θάρα. 350
ὄρώμενος. 30
ὅς βασιλεῖς. II. 631. — δὲ κεν εἶς.
II. 570. — κακός. 597
ὅς κεν ἐπικτήτατο. II. 70. — τὴν
ἱππάρησιν. II. 844
ὅσσαις. II. 220
ὅσσάκι. 90
ὅσσαν ἐπ' οὐλ. II. 247
ὅσσάτιον. 588
ὅστία μὲν καὶ κωφόν. 310. — μὲν
καὶ σάρκας. II. 844. — σου
παλάμηδες. II. 602
ὅστις ἐμον. 466. 590. ἔσω. II.
320. — καὶ τίνος. II. 844. — με-
τριόδοισι. 482
ὅς ἐξ αἵτου. II. 100
ὅταν βλέπω. II. 142. — θέλῃ. II.
181. — λογισμοῖς. II. 308. — στυ-
γῇ τις. II. 307
ὄτραλως. II. 230
οὐ βαλαντίον. II. 711
οὐ βριαρὸν. II. 258. — βροτός. II.
670. — γαίη. 592. — γάμον.
358. — γλήχωνι. II. 369. — δα-
ψιλῶς. II. 306
οὐ δέχεται. II. 363. — δύναμαι.
II. 427, 454. δύναμαι γινῆναι.
II. 388
οὐ δύναται. II. 395. — δύναται
παλλὰς. II. 572
οὐ θέμις ἐν τροίης. II. 578. — θέ-
μις ἐν φθίμ. II. 167. — ὄνη-
τός. II. 845
οὐ κατ' ἐπωνυμίην. 24
οὐ κόνις. 388

- οὐ κύνες. II. 129. — λαλέει. II. 424. — λόγον. II. 298
 οὐ μ' ἔτρουσιν. II. 474
 οὐ μά τοδὲ. 406. — μά τὸν. 338
 οὐ μέγας. II. 234. — μέλλω. 118
 οὐ μήλη. II. 357. — μοι θῆλυσ. II. 453. — μοι μέλει. II. 333
 οὐ μοι παιδομανθῆ. 144. — μοι πληγιάδων. II. 328. — μοι μέλει τὰ γόνιμα. II. 353
 οὐ μόνον αὐτῇ. II. 387. — μόνον ἐν. II. 731. — μόνον ἐς. 334. — μόνον εὐάροτον. II. 119. — μόνον ὑσμίν. II. 17. — μόνον ὑψηλοῖς. 226
 οὐ μόνος ἐμψύχων. 340
 οὐ μόσχων. 549. — νόσος. 553
 οὐ νοῦσιν. 457
 οὐ πλεῖν. II. 412. — ποιεῖ. II. 296. — ποταμός. II. 781. — πλόκαμον. 140. — προῖδων. 470. — προσέχω. II. 383
 οὐ σε κυνῶν. 321. — σε μάκαρ. II. 660. — σοι σμυρναῖαι. Vid. οὐδέ.
 οὐ σοι ταῦτ'. II. 491. — σὸν μνημα. 320. — σοφίης. 29
 οὐ στέργω. II. 39. — τέρεποναι. II. 510. — τις ἀλλοιητήρας. II. 427
 οὐ τις ἐπ' ἀνθούση. II. 712
 οὐ τὸ ζῆν. II. 303. — τὸ λέγειν. II. 363
 οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα. II. 724
 οὐ τόσον. II. 119
 οὐ τρηχίς. Vid. οὐχ ὁ τρ. — τύπος. 22
 οὐ φαῦλως. II. 848
 οὐ φίλος. II. 748
 οὐ χεῖμα. 391. — χρυσοῦ. 601. — χρὴ λίοντος. II. 312
 οὐ ψευδῆς. 64
 οὐδ' αὐτῇ σ' ἡ λέξις. II. 538. — οὐδ' εἰ με. 307. — εἰ μοι. 510
 οὐδ' ἐπικύψαι. II. 352. — ἦν ὠκεανός. II. 101
 οὐδὲ θάνατον. 551. — θανόν. 470. 516
 οὐδὲ κατακνώσων. II. 628
 οὐδὲ λέων. 373. — νέαν. 386. — σμυρναῖαι. II. 510. — τύχη. II. 844
 οὐδεὶς βλέπων. II. 577
 οὐδεὶς γραμματικῶν. II. 397. — καὶ
- καθαρός. II. 140. — τῇν ἰδίην. II. 321
 οὐδὲν ἀμαρτίσας. 402. — ἀφῆκεν. II. 379. — γοργόνιον. 566. — γυναικός. II. 399. — ἐν ἀνθρώποισι. II. 291. 786
 οὐδὲν ἔσωθεν. II. 576. — σωφροσύνης. II. 297
 οὐδενός ἐνθάδε. II. 405. — εὐνατεῖρα. II. 603
 οὐδέποτε εἰς πορθμεῖον. II. 436. — ἡελίον. II. 520.
 οὐδέτερος. 389
 οὐκ ἄγαμ' οὐκ. 563
 οὐκ ἀδαῆς. II. 648
 οὐκ ἀδικῶ. 138. — ἀλόγως. II. 178. — αἰεῖς. II. 203
 οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι. II. 64
 οὐκ ἀπεδήμησας. 513. — ἀποθνήσκειν. 95
 οὐκ ἄρα σοι. II. 184. — ἄρα τοῦτο. 337
 οὐκ ἔθανες. II. 845. — ἐθίλοντα. II. 189. — ἐθίλοντα. II. 513
 οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν. II. 312. — ἐθέλω φιλόθηρε. II. 777. — Χαρίδαμον. II. 469
 οὐκ ἐθέλων. II. 777
 οὐκ ἔθος. II. 845
 οὐκ εἰμ'. II. 462
 οὐκ ἔλεγον. 89. — ἐμὰ. II. 111. — ἐμὰ. II. 403. — ἐν γαστρὶ. II. 324
 οὐκ ἔπλασεν. II. 248. — ἐρέω. Vid. καὶ σὺ ποτ'.
 οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος. 561. — ἔσθ' οὗτος. 108
 οὐκ ἔστι γῆμας. II. 313. — ἔστι θυγατρός. II. 432. — ἔστι μείζων. II. 786
 οὐκ ἔτλας. 439
 οὐκ ἐχθίς. II. 509. — ἦδειν. II. 322. — ἦμην. II. 846. — ἰδε. II. 179. — οἶδ' εἰ. 423. — οἶδ' εἴτε. II. 38
 οὐκ ὄν. 544
 οὐκέθ' ὁμοῦ. 469
 οὐκέτι ἀλεξανδρεῦσι. II. 422. — ἀν' ὕλην. 364. — ἀνὰ φρονίην. II. 627. — ἐρῶ. II. 477
 οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν. 368. — δὴ πετιρύγασσιν. 361. — δὴ σε λίσσεται. 360. — δὴ ταυνοφυλλον. 364. — δὴ χλοεροῖσιν. 364
 οὐκέτι δῶρ ἀνάγουσιν. 16

- οὐκίτι θαυμαζέας. 14. — θαλγο-
 μένας. 308
 οὐκίτι μ' ὡς. 364. — μοι. II. 461.
 — παιδομανῆς. 89
 οὐκίτι παφλάζοντα. 368. — παυ.
 365. — πραιτον. 63
 οὐκίτι πυργωθάς. II. 98. — σν-
 ρίγγων. 355
 οὐκίτι τιμάριον. 142. — τιμάλεια.
 533
 οὐλόμεται. II. 100
 οὐμός ἔρως. II. 482
 οὐνομ' ἔχεις. II. 712
 οὐνομα κηρύσσω. 385. — μὲν καλῇ.
 488. — μεν σαρκῶ. 310. — μη-
 πρᾶς. II. 561. — μοι τί δέ. 395.
 — τῇ πηγῇ. 22
 οὐποτ' ἐγώ. 570. — ἐμέ. 482.
 αἶα. 546
 οὐπῶ ἐπισταμένην. II. 642. — ναῦς.
 II. 16. — σοι. 117. II. 733
 οὐπῶ σου τό. 101. — τοι πλόη.
 454. — τοξοφορῶν. II. 501
 οὐρανίη. II. 180
 οὐρανίης. 23
 οὐρανιον μίμημα. II. 121. — το
 μῆμα. II. 596
 οὐρανίος νίκαιαν. II. 740
 οὐρανίων. 24. — πάντων. II. 816
 οὐρανὸς ἄστρα. II. 204. — ἡ φάτιγ.
 16
 οὐρεα καί. 603. — μεν. 576. — πυ-
 ρηναία. II. 98. — σοι. 567
 οὐρεὸς ἐξ. II. 10
 οὐρεσι μὲν γενόμεν. II. 562. — ταλ-
 λαίοισιν. II. 846. — ἐν δολιχοῖς.
 II. 44
 οὐριον ἐκ. II. 847
 οὐριος ἐμπνεύσας. II. 464
 οὐτ' ἀπὸ μεσοάνας. II. 625
 οὐτ' ἐκλυσεν. II. 355
 οὐτ' ἐπὶ δευκαλῶνος. II. 359
 αὐτε με παρθ. 89. — ῥόδον. 167.
 — σε πόντος. 485. — σε πραξίτ.
 II. 675. — τάχιον. II. 346.
 — φύσις. 488. — χίμαιρα. II.
 387
 οὐτε μάταν. II. 480. — μὲν ἐε.
 544
 οὐτιδανοί. II. 171
 οὐτε αἰλουητήρας. II. 427. — ἐπ.
 — ἀνθούση. II. 712
 οὐτος ἀδεμάντου. 406. — ἀνεστο-
 ρίης. II. 707. — ἀνακρεόντα.
 313. — ἀρισταυτέλης. II. 725.
 — ἐμμοιθιάτρης. II. 735. — ἐμός.
 599. II. 162. — ἐπερσεν. 595
 οὐτος ιουλιανός. II. 241. — ιουστι-
 νός. II. 271. — ἰωάννην. 518
 οὐτος ὁ καλλιαισχρον. 422. — ὁ κε-
 κροπίδης. II. 99. — ὁ κοσμή-
 σας. II. 645. — ὁ λειάνδροιο.
 510
 αὐτας ὁ μηδέν. II. 422. — ὁ νῦν.
 II. 343. 654. — ὁ πανδαμάτωρ.
 II. 654
 αὐτος ὁ πρην. II. 649. — ὁ τευ-
 θρανίας. II. 657. — ὁ τῆς ἀρετῆς.
 II. 366.
 οὐτος ὁ τὸν δαλέον. II. 689. — ὁ
 τοῦ κείου. 329
 οὐτος ἄδυσσῆος. II. 752. — πυ-
 κτευσων. II. 847
 οὐτός τινι δισφαντον. II. 584.
 — τοι ῥώμης. II. 848. — φει-
 δόλα. 230
 οὕτω βάκχον. II. 260
 οὕτω γῆρας. 9. — δὴ πύλιον. 440.
 — κορυφώτατος. II. 350
 οὕτω πᾶς. 356. — σοι πέψαι. II.
 379. — τοι μελίη. 202
 οὕτως ἐστ' ἀργός. II. 405. — ἡ-
 πνώσαις. 89
 οὕχ ἄλλος. 602. — ὁ ἔρως. II. 289.
 — ὁ τρηχὺς. 504. — ὅδε δει-
 λαῖος. 423
 οὕχ δαίης. 544. — ὁσίοις. 481.
 — ὁσίοις. II. 848
 οὕχ ὅτι μὲ φθίμενον. 356. — ὅτι
 τὸν. II. 383. — οὕτω βλάπτει.
 II. 314
 οὕχ οὕτω κακοῦργον. II. 360
 οὕχι βαθυστόλμων. 429. — θε-
 μιστοκλέους. 375
 οὕχι μύρων. Vid. φεῦ σὺ μύρων.
 οὕχι παρ' εὐρώτα. II. 636. — πέ-
 δον. II. 715. — τὸ πῦρ. II. 518.
 ὀφθαλμοί. 150
 ὀφθαλμοὺς ἐκύλλης. II. 553. — σπιν-
 θῆρας. II. 511
 ὀφρανασπασίδαι. II. 849
 ὀχθηρόν. II. 703
 ὀχνη χειρός. II. 6
 ὀψέ ποθ' ἡ. II. 385
 ὄφιν ἔχεις. II. 424
 ὀψοφαγεῖ. II. 765
 παγκαλον. II. 129
 παγκαρπον. II. 528
 καὶ γέρον. 11.

παλγνια. II. 259
 παλγνιον. II. 304
 παῖδα θεᾶς. II. 753. — με πιν-
 τείτηρον. 395. — με τεθνεῖωτα.
 II. 849. — μὲν ἡλιτύμηνον. II.
 521. — πατῆρ. 291
 παιδείῳ. II. 335
 παῖδες ἀθηναίων. 381. — χρι-
 στιανῶν. 585
 παιδί φιλοστ. 231
 παιδνός. 274
 παιδύς. II. 40. — μὲν γενετῆρες.
 II. 849
 παιδων ἀλλαχθέντι. 501. — μη-
 δέης. 408. — ὃν μὲν ἔκλειν.
 II. 101
 παιήων. II. 71
 παῖς ἀσκληπιάδεω. 277. — τις
 ὄλως. II. 514
 παῖσιν ἐπὶ. II. 139
 παλλάδι. 240
 παλλάδος εἰμί. II. 44. 556
 παλλὰς ἐγὼ χρυσῇ. II. 548. — ἐς-
 ἀθήρσασα. 103. — καὶ κρονίδαο.
 II. 675. — τὰν νοθήρειαν. II.
 678
 πάλλεις ἐμοί. 582
 παμμεδόντα. 14
 παμμήτορ. 446
 παμφάγος. II. 30
 πάν αἰλογον. II. 525. — τὸ βρο-
 τῶν. II. 225. — τὸ περιτόν.
 II. 629
 πᾶν με τόν. II. 275. — με τὰδ'
 ἰσθῆς. II. 283
 πανδῶρης. II. 301
 πάνθ' ἡγησάμενα. II. 782
 πανί βίτων. 235. — πασιγνήτων.
 244. — τὰδ' αὐθαίμοι. 189.
 — φιλοσπῆλγγοι. II. 376
 πάννηχα. II. 520
 πανοθενέ. 18
 πανσόφου. II. 850
 πάντα γέλοισ. II. 315. — δι' ἀλ-
 λήλων. II. 759. — καθ' ἑστο-
 ρήν. II. 391
 παντακαλώς. 92. — κασιγνήτοισιν.
 563. — λιπῶν. 591. — μὲν αἰ-
 κίδαο. II. 598. — μὲν οἶδα.
 II. 419. — περιπύζω. II. 697.
 — σέθεν. 172. — τις ἀθήρσαστο.
 472
 πάντα τύχης. II. 750. — χάρων.
 511
 παντάρῃν. II. 175

πάντ' ἔθανεν. 597
 πάντες ἅπαξ. II. 431. — μὲν
 δειλοί. II. 403. — μὲν νίλικες.
 II. 386. — μὲν σάτυροι. II.
 701. — μελτιάδῃ. II. 850. — ὅσοι.
 II. 368. — τῷ θανάτῳ. II.
 306
 πάντ' ἔχετε. 601
 παντοδαπῶν. II. 850
 παντοίην. II. 123
 παντὸς ὄσου. II. 584. — σοι μύ-
 θοιο. 545
 πάντων ἀρχιερεῖς. 23. { — μουσο-
 πόλων. II. 425
 πάντως ὁ χρόνος. II. 851
 παρθένε τριτογένεια. II. 205
 παρθενίην. 24
 παρθενικά. 96
 παρθενικὴν νεαοιδόν. 309
 παρθενικὴν ἑλένην. 492
 παρθενικῆς τάφος. 358. 359
 παρθενικῇ. Vid. παιδείῳ.
 παρθένον αἰγλήσσαν. 583. — ἀλ-
 κίπην. 118. — ἀντιβίαν. 456.
 — ἐν πελάγῃ. II. 554
 παρθένος ἀργυρόπεζος. 101. — εἰ-
 μὶ γυνή. II. 557. — εὐπατέρεια.
 II. 428. — νίκα. 31
 παρθένου υἱόν. 19
 παρμενίς. 158
 παρμῆς. 460
 πᾶς λόγος ἐστί. II. 313. — ὅς ἂν
 ᾗ. II. 366. — τις ἀπαιδεντος.
 II. 309
 πᾶσα γυνὴ γόλος. II. 428. — γυνή
 φιλέει. II. 314. — θάλασσα.
 500. — μὲν ἄξι. II. 238. — τοι
 οἰχομένη. 428. — φύσις. II.
 658.
 πᾶσαν ἐγώ. 154. — ἐμῆς. II. 164.
 — ὄμῃρος. II. 56. — ὅσαν. II.
 345. — ὅση σοφίῃ. 563
 πᾶσι θανέειν. II. 339
 πατέρειον. 405
 πατέρα μίλητος. II. 851
 πάτερ ἐν ὄρχομένῳ. II. 754
 πατρίδα κυθαίνων. II. 559. πα-
 τρίδος ἐκ σμύρνης. II. 851
 πατρίς μὲν. II. 756. — μεν Κορ-
 κυρα. II. 787
 πατροκλον. II. 753
 πατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. 17. — ἐγὼ.
 561. — ἐπουρανίς. 12
 παύετε παιδοφίλοι. II. 495
 παῦλος ἐπεὶ. 23

- παύλῳ. II. 393
 παρροπής. 524
 παῦσαι νηός. 387
 παυσάμενον. II. 739
 παυσανίαν. 462
 παύσασθαι. II. 136
 παιδοῦ. 203
 πέμματα. 292
 πέμπε καί. II. 327
 πέμπτον. II. 582
 πέμπῳ σοι μύρον. 108. — σοὶ
 ῥοδόκλεια. 105
 πέμψαται ἐκ νηοῦ. 557
 πένθιμον. II. 40
 πέντ' αἰτείς. II. 524. — ἐπὶ πεν-
 τήκοντα. II. 851. — ἱερρός. II.
 356. — ὀβολῶν. II. 375
 πέντε καὶ εἴκοσι. II. 738
 πέντε δίδωσιν. 118. — διανύσεις.
 II. 215. — θανόν. II. 327.
 — κόρας. 454. — μετ' ἄλλων.
 II. 345
 πεντηκονταίσις. 252
 πέργαμος. II. 757
 πέρας λατριν. II. 578
 πέτρα τριεμακάριστα. 34
 πέτρης ἐκ δισησῆς. II. 113. — ἐκ
 παρίης. II. 704
 πέτρον ὄρας. II. 635
 πέτρος ἐγώ. 453. — ἔσ' ἐν. 474
 πέτρου ὄρας. 483
 πῇ με λιπών. 577. — ξίφος. II.
 43
 πηκτόν. II. 250
 πηλαίδην. II. 165
 πηλιάδες. II. 166
 πηνελόπη. 291
 πῆρην καδέψηκτον. 284. — σὴν
 σπύσω. II. 575
 πηρός ἄπαις. II. 19. — ὁ μὲν
 γυίοις. II. 8
 πύργος ὀρνέθων. 243
 περικτάν σάλπιγγα. 317
 πικρὴ μοι ζωὴ. II. 557
 πικρὴν ἀλλήλοισι. 548
 πῖν' ἀσκληπιάδῃ. II. 463
 πίνδαρος μουσῶν. II. 62
 πίνδαρον ἱμερόεντα. II. 271
 πῖνε καὶ ευφραίνου. II. 336. — νυν
 ἐν. 334
 πίνωμεν καὶ γὰρ. II. 765
 πίομαι ὦ. II. 184
 πίστιν ἔχων. II. 851
 πίστις ἐνώχ. 553
 πιστότατος μερόπων. II. 221
 πιθεῖσθαι. II. 852
 πλάστα μύρων. II. 267
 πλάστῃ χαλκόν. II. 732
 πλαστόν ἔχεις. II. 430
 πλέγμασι. II. 258
 πλείστην δῆ. II. 852
 πλέξω. 124
 πληκτρον. II. 710
 πληρώσας. 512
 πλειθουργοί. II. 587
 πλοῦς μοι ἐπ'. II. 198. — σφα-
 λερός. II. 298
 πλούσιος εἶμι. 603
 πλουτάρχον τόδε. Not. p. 969
 πλουτεῖν φασί. II. 370
 πλουτεῖς καί. II. 298
 πλοῦτον μὲν. II. 400
 πλοῦτος ἀριστιδῆ. II. 50. — ὁ τῆς
 ψυχῆς. II. 292
 πλούτου καὶ σοφίης. 494
 πλούτων δέξο. 323
 πλώεις. 484
 πλωτῆρες. 384
 πνοιῇν μὲν. 21
 ποῖ φοῖβος. II. 42
 ποιεῖς πάντα. 93
 ποιῇν τις βιότοιο. II. 122. — τις
 πρὸς. 180
 ποιήσας δαπάνην. II. 394
 ποιητὴς ἐλθών. II. 358. — ἄθλων.
 II. 852. — πανάριστος. II. 433
 ποικιλομήχαν' ἔρως. II. 852
 ποιμῖνις. 506
 ποιμενίαν ἄγλωσσοις. II. 673
 ποιμενίην σύριγγα. 545
 ποιμὴν ὦ. 499
 πολλά καμών. II. 168. — λαλεῖς.
 II. 402. — μεθ' ἡλικίας. II. 855.
 — μὲν ἄλλα. II. 875. — μεταξὺ.
 II. 290. — πωῶν. 516. 406. — σοὶ ἐπ.
 πολλά τὸ δαιμόνιον. II. 314.
 — τράπεζα. 552. — φαγών.
 πολλάκι δὴ φυλῆς. II. 542. — μὲν
 τόδ'. 316. — ναυηγοῖο. 595.
 — τῇδ' ὀλοφυνδῇ. 455
 πολλάκις ἀνθρώπων. II. 761.
 — ἐκ με νόσων. 550. — ἐξίσταται.
 II. 509. — εὐκαμένῳ. II. 7.
 — ἡρακλειτον. 341. — ἡρασαμένη.
 97. — σῖνον. II. 433
 πολλάς μενιάρδας. II. 433
 πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι. II. 311.
 — πολλὰ. II. 398
 πολλοῖς ἀντιλέγειν. II. 761
 πολλὸν αἶν' Ἰταλίης. 525

- πολλοὶ διτ. II. 363
 πολλῶν τό. II. 853
 πόντος. II. 233
 πορδή. II. 433
 πορτεῖν τήνδε. II. 267
 πορφυρέαν τοι. II. 102
 πορφυρέην μαστίγα. 142
 πορφυροί. II. 760
 πορφυρεὸν κάλχαντος. II. 727.
 —λήξαντα. II. 618. —σταδίοισι.
 II. 731
 πορφυροὶς λίβρι. II. 619
 πορφυρίς. 240
 πορφυρίη. II. 731
 πότνι. Ἀθηνῶων. II. 772
 πότνια κουροσούε. 276
 ποῦ νῦν πραξιτέλης. 87. —σοι
 κτίνα. II. 629
 ποῦ σοι μῆλα. II. 579. —σοι τδ-
 ξον. II. 686. —ταλίθου. II. 150.
 τὸ περιβλεπτον. II. 50
 πολὺ λειωνίδου. II. 101
 πολύλοπον. II. 33
 πολύλοπος εἰαλίη. II. 8
 πράγμα μὲν. II. 316
 πραξαγόρας. 230
 πραξιτέλης δὲ ἔπασχε. II. 687.
 —ἐπλάσεν. 291. —ὁ πάλαι.
 II. 466
 πραξιτέλουε. II. 853
 πραταλίδα παιδεῖον. 443. —τὸ
 μῆμα. 442
 πρῶτον ἀνακρίοντα. II. 718
 πρῶτῦτα παῖδα. 17
 πρῶστέρους. II. 734
 πρηξιδίη. 230
 πρηγῆς ἐλευθερίην. 490
 πρηγτέρων. 329
 πρήν' αἰγιαλίτα. 247
 πρὶν μὲν ἀλικύστον. II. 113.
 —μὲν ἐπί. 367. —μὲν καλλι-
 τέλης. 230. —ὁ ἐναλείψασθαι
 II. 353. —σε νέον. II. 735
 προμύνα. II. 27
 πρόνλος ἐγώ. 404. —ἐγὼ παύλου.
 II. 638
 πρόκριτος. 162
 προομιάζει. 51
 πρὸς γε θεοῦ. 591. —παιδων. II.
 150. —σε διός. 471. —σοφία.
 II. 762. —τὸν μάντιν. II. 368.
 369. —τὸν παιδοτρίβην. III.
 459
 προσδοκή. II. 298
 πρόσθε μὲν. 223. —μὲν ἀντι-
- πρόσωπα. II. 527. —μὲν ἀγραν-
 λοιο. 223. —μὲν ἰδαίοισιν. II.
 676. —μοι ἀρχεῖδης. II. 498.
 —ταῦθ' ἦεν. 593
 πρύφων. 230
 πρῶτην τήν. II. 325. 525
 πρῶτῃβην. II. 854
 πρῶτος. 525
 πρῶντος. II. 451
 πρῶτα μὲν ἐν νεμέη. II. 651.
 —μὲν εὐξαμένη. 559. —μοι
 γαδάρων. 430
 πρωταγόρην. 342
 πρωταρχος. II. 458
 πρωτας. 277
 πρωτομάχον. 104
 πρῶτος θῶθ. II. 154. —παισάριος.
 559
 πταίης μοι. 126
 πτανὲ τί σοι. 431
 πτανός ἔρωε. II. 484
 πτανῶ πτανόν. II. 702
 πτηνός ἔρωε. II. 513
 πτίσαστε νικοκρίων. 343
 πτωθέντα κοσμεῖ. 50
 πτωχοῦ ἐστὶ. II. 320
 πυγας αὐτόε. 93
 πυγῇ σωσάροιο. II. 460
 πυγμῇ. II. 488
 πυθαγόρην. II. 767
 πυθία μνήμα. II. 783. —υῖος.
 II. 855
 πύθια δίε. Vid. Ἰσθμια.
 πύθιας. 146
 πύκτης. II. 345
 πυρθάνει. II. 854
 πύργος ἐγώ. II. 237. —ὅθ' εἰναλίης.
 II. 23
 πυρὸς καὶ. 64
 πυρρὸν πανθακίτην. II. 855
 πύρρος ἐγώ. II. 658. —ὁ μουνε-
 ρέτης. 500
 πυρσοῦ. 272
 πώγων. II. 410
 πωλείσθω. 133
 πώλιττα. 402
 πῶλον ὁμοῦ. II. 643. —τὸν πε-
 δίων. II. 102
 πρῶτῃβης. II. 855
 πῶς ἀναγιγνώσκουσιν. II. 508
 πῶς βοῦε. II. 855. —γανόμην. II.
 513. —ἐλύθη. 546. —τις ἀνευ.
 II. 315. —φιλέεις. II. 401
- ῥαιβοσκελή. 247

- δεῖθρα. II. 856
 ῥηγίνον. II. 782
 ῥηγίον ἰταλῆς. 524
 ῥητῆρες Θεόδωρον. II. 638. — φθίγ-
 γουσθε. 576
 ῥήτορα μαῦρον. II. 379. 630.
 — πρὸς. II. 426
 ῥητορικῆς. II. 721
 ῥήτορος ἀδ' εἰκῶν. II. 365
 ῥήτωρ ἐξακίνης. II. 364. — ἐν
 ῥητῆροισιν. 572
 ῥυγὴ νηυσὶν. 501. — πασσών.
 II. 198
 ῥίζης. 553
 ῥιπίδα. 281
 ῥιπίζων. II. 350
 ῥίπτει. II. 304
 ῥίψωμεν. 160
 ῥοιήν. 219
 ῥουφινιανός. II. 420
 ῥουφίνος τῇ μῆ. 85
 ῥουφίνου. II. 856
 ῥυγὸς Ἰχθυσας. II. 377. — ἔχων.
 II. 344
 ῥέο σῆν. 20
 ῥεσσαμίνα. 231
 ῥῶ καὶ λάμβδα. II. 409
 ῥωμὴ καὶ βασιλῆς. 570. — παμ-
 βασίλεια. II. 227
 σαῖς ἑκελον. II. 457
 σάλπιγγες. 16
 σαλπίζων. II. 349
 σᾶμι τόδε. 356. — τοι, 227
 σάν τε χάριν. 231
 σάνδαλα καὶ μίσην. 249. — μὲν
 τὰ παθῶν. 250. — ταῦτα. 251
 σαπφῷ τοι. 310
 σάρδιες αἱ τὸ πάλαι. II. 150.
 — ἀρχαῖαι. 522
 σάρδιες πεσσιονέοντες. 256
 σάρκεις δ' αἰθαλέαισι. 320
 σάρξ σοφῆ. 547. — φίλῃ. 554
 σβεννύντας. II. 857
 σεῖο βίβλους. II. 614. — μὲν εἰκῶν.
 II. 692. — μένων. II. 251.
 — νόον. II. 170
 σεῖο πολυκλήντα. II. 725
 σεισμῶν. 564
 σῆμα δυνωθεκάμοιρον. 501. — θεό-
 γνιδος. 462. — καταφθιμένα. 463.
 — μὲν ἐν. II. 857. — ῥό-
 δης. 482. — παρ' αἰάντειον. 346.
 — τὸδ' αἶαντος. 347. — τὸ
 μὲν γουνῆος. II. 754
 σῆμα τὸδ' ἀργαλέου. 527. — τὸδ'
 εὐδαίμων. II. 858. — τόδε γλυ-
 κερῆς.
 σῆμα τόδε σπίνθηρα. 356. — τοι
 ὦ γλυκερή. II. 857. — φιλεῖται.
 II. 858
 σήματα καὶ. 594
 σῆν τροχάλην. II. 730
 σῆς ἀρετῆς. II. 167. — ἔννομεν. II.
 858. — τόδε. II. 734
 σιγᾶς χρυσομάλλε. 478
 σιγατὶ λασιον. II. 274
 σιγήσας. II. 17
 σιγῶ φθειγγομένη. II. 180
 σιγῶν ἡρακλείετος. II. 468. — πα-
 ρέρχων. II. 602
 σιλβανός. II. 414
 σιμύλος. II. 375
 σκάμιος. 187
 σκάπτειραν. 191
 σκέπτεο χαλκεοφ. II. 180
 σκηνὴ πᾶς. II. 302
 σκήπων. 283
 σκίπων με. II. 103
 σκόπει. II. 741
 σκύλλος. II. 102
 σκυλοκαρεῖς. II. 690
 σμερόδῃ ὦ. 316
 σμῆνεος. 264
 σμικρός. II. 859
 σμίλαν. 285
 σμίνθος. II. 145
 σοὶ γέρας. 224. — καὶ ἀεθλεύοντι.
 II. 620. — καὶ νῦν. 357. — μά-
 καρ αἰγίνεας. 238. — μάκαρ
 ἐν αἰό. 26
 σοὶ με θρηξίτης. II. 152. — με
 λατρον. 90. — με πέθων. II.
 500
 σοὶ μὲν καμπύλα. 187. — μορφῆς.
 II. 678. — παιῶν. II. 859
 σοὶ πατρί. II. 12. — πλάνα. II.
 860. — σορόν. 490. — τὰ λι-
 ποστέφ. 209. — τὰδε πάν. 189.
 243. — τὸδ' ἀλέξ. II. 860.
 — τόδε διόγενες. 492. — τόδε
 κωνοστατίνες. II. 738. — τόδε
 πενταίχμοισι. 204
 σοὶ τόδε τὸ κρηδεμνον. 169. — τὸν
 πηληθέντα. 278. — χάριν. II.
 167
 σὸν γῆρας. II. 754. — μὲν κάλλος.
 II. 710. — ποτε νικήσας. II. 860
 σὸς με πόσις. II. 161. — πόσις.
 211

σκήπτος μὲν βασιλῆος. II. 537.
 — καὶ σαλαμίνος. II. 41
 σκίους. II. 126
 σκίσομεν. II. 338
 σκῆψον ἔροι. II. 861
 σπερμοφόρον. 220
 σπενδων. 175
 σπηλιγγες. 269
 σπονδῇ. II. 504
 στάδι πέλας. II. 666
 στάθμην. 220
 στάλαι καὶ. 525
 στάς ξένος. II. 861
 στασίχυρον. 528
 σταυροφανῆς. 19
 στειγὴ πρὸς. II. 519
 στέλλειν. II. 103
 στέρνα περὶ. 119
 στέφανος μόδοαμ. Not. p. 968
 στέφος. II. 748
 στήθει πέλας. 590
 στήλαι καὶ γραφίδος. 79. — καὶ
 πλακούντες. 594. — καὶ τῆμοι.
 593
 στήλη σοὶ θανάτου. 557
 στήλην ἔδθησαν. II. 778. — εὐνο-
 μίης. II. 631. — μητρύης. II.
 25
 στήσαν ἀκείριστος. II. 861
 στήσομαι ἐγώ. II. 470
 στραψὲ μέγ' ἀνδρῶποιον. 573.
 — μὲν. 545
 στρεπτόν. 237
 στρεγγύλη. 121
 στροίβον παῖ. 231
 στρεμόνι. 521
 στιγνὴν. II. 430
 στεγνὸς δὲ τι. II. 505. — ἐπ'
 ἀρκτοῦρος. 457
 στῶμεν ἀλιφάντοιο. II. 115
 σὺλῃσαστες. II. 691
 σύμφωνον. II. 627
 σύνθρονον. 12
 σύντομος. 442
 σὺρρέντου. II. 327
 σύρριος. II. 589
 σφαιριστῆν. 146
 σφαλλομαι. II. 326
 σφικτὴρ οὐκ ἔστιν. II. 451
 σφισσάμε ζῶντες. 4
 σφωράκιος. 4
 σφέτλος. 561
 σχῆμα. II. 206
 σὺς σοὶ. 156
 σὺς θεῶ. 247

σῶμα δίχα. 539. — μὲν ἀλλοδαπή.
 463. — μὲν ἐν κόλποις. II. 634.
 — ἐν πόντῳ. II. 754. — μὲν
 ἦρε. 331. — μὲν οὐκ ἀρετήν.
 II. 611. — παῖδες. II. 306.
 φέρων. II. 425
 σῶματα πολλὰ. II. 314
 σῶν μοι. II. 456
 σῶσος καὶ. 254
 σῶφρον. II. 862
 σῶφροσύνη καὶ. II. 44
 σῶφροσύνη προσέρον. 324
 σῶφρων οὐ πεδίον. Vid. εὐφρων.

τὰ δῶρα τῇ II. 540
 τὰ δῶρα λαμπρά. II. 170
 τὰ ῥόδα. 296. — τοῦ Πλάτωνος.
 III. 833
 τὰ πύργα. 373
 τὰδ' ὑπὸ τὰς. II. 221. — ὑπὸ τὰν
 ἄρκουθον. II. 285
 τὰδε κατὰ χλοεροῖο. II. 694
 ταῖς νύμφαις. 193. — νύμφαις
 τοῦδ' αἶγ. Not. p. 973. — προσηγεί.
 II. 238
 τάκεο δυστάνων. II. 706
 ταλθίβιον. II. 754
 τὰν αἰγῶν. II. 683
 τὰν ἀναδυομένων. II. 372. 679
 τὰν βοῶν τάνδε. II. 251. — γυναι-
 μαν. 528. — δαμαλιν. II. 249
 τὰν ἐκφυγοῦσαν. II. 680. — ἔλα-
 φον κλισίᾳ. 222. — ἔλαφον λα-
 δωνα. 223
 τὰς ἦσαν. II. 139. — στίειν. II.
 173. — κνιδίαν. II. 677. — μὲν
 αἰε. 433
 τὰν μερόπων. 505. — δύν. 274. 677
 — ὀλοάν. II. 667. — παιδός. II.
 777
 τὰν πάρος. 487. — πύργων. 573.
 — πρὶν. 200
 τὰν στάλαν. 473. — ὕλον. II. 723
 τὰν χαρίτων. II. 216
 τάνδε διός. 57. — παρὰ. 273.
 κατ' εὐδενδρον. 361
 τανταλὶ παῖ. II. 666
 τανταλὶς αἶς. II. 664
 τάνταλος οὐδέν. II. 131
 ταξίλλος. II. 750
 τάρβος ὁμοῦ. 556
 τὰς βοῆς. II. 255. — μὲν ἐπ' ἑ.
 II. 635. — πολιὰς. II. 341
 τὰς τριγὰς. II. 341. — τρεῖς. II. 239
 τὰςδ' ὁστρεογραφίς. II. 862

τῆςδε θεογλώσσου. II. 14
 ταῦρε μάτην. II. 251
 ταῦροι προητέοντες. II. 103
 ταύρου βαθύν. 270
 ταύρω φρικαλέον. II. 104
 ταῦτ' ἀπό. 254
 ταῦτ' ἔχω. 399
 ταῦτα λόγοις. II. 268
 ταῦτά με νύν. II. 507. — *θα-*
γναλοιο. 246. — *σοι ἐκ τ' ὀρέων.*
 242. — *σοι ὡ βασιλεῦ.* II. 642
 ταυτην εὐσεβίῳ. II. 641
 ταυτολόγῳ. II. 69
 τάφον τὸν ὄντα. II. 862
 τῆςαρου ποταμοῦ. II. 244
 τέθνηκ' ἐντεχνίδης. II. 359
 τέκνον ἀναιδείης. II. 403. — *ἐμῆς.*
 518. — *ἐμόν.* 543. II. 166
 τέκτονα με σκοπιάς. II. 266
 τέκτονος ἄρμενα. 260
 τέλληνος. 526
 τελλίῳ. 299
 τέμνετε. 603
 τέρμα βίου. II. 862
 τέρπε δανειζόμενος. II. 630
 τέρπειο καί. II. 863. — *μοι κρα-*
τερῶν. II. 71
 τέρπης εὐφρόμῳ. II. 174
 τέρπνὸν ὅπως. II. 519
 τερπνὸς μὲν. II. 479
 τέσσαρα γραμμάτ'. II. 576
 τέσσαρες αἱ χάριτες. 109. 124.
 — *αἰωροῦσι.* II. 22. — *εἰσιν*
ἀγῶνες. II. 122. — *εἰσιν ἔρω-*
τες. II. 209. — *οἱ πίνοντες.* 136
 τετμενάνης. 410
 τετρακίς. II. 438
 τετραπόροις. II. 243
 τέτραχα. II. 727
 τέτρατον ἥμαρ. 18
 τετρήχυν. 588
 τέτρωμαι. 591
 τεῦξ' ἐλαίων. II. 863
 τεῦξέ με πολλά. II. 238. — *μὲν*
ἀτρεκέως. 22
 τεῦξον μοι. II. 559
 τέχνας εἵνεκα. II. 256
 τέχνη τιμομάχου. II. 667
 τέχνης πυρσόν. II. 649
 τῇ βαίῃ. II. 106. — *κυανοβλε-*
φάρῳ. 101
 τῇ παφίῃ. 204. — *τῶν λόγων.* II. 72
 τῇδε ἀλεξάνδρεια. II. 863
 τῇδε βίαντα. 333. — *ποτ' ἀντε-*
ρεῖστον. 478

τῇδε σάων. 443. — *τὸν ἐν μελί-*
της. 367
 τήϊον ἀμφοτέρων. II. 720
 τῆκει καὶ πέτρῳ. II. 245
 τηλεβόλου ὄντηρα. II. 756
 τηλοθὲν οὐχ. 21
 τηλοτάτω. 423
 τηλοῦ μὲν. II. 757
 τὴν ἀκμήν. II. 522. — *ἀλλήν.* 286.
 — *ἀμμυνιακῇν.* 515
 τὴν ἀπὸ τῆς δαίτης. 119. — *γένε-*
σιν. II. 372. — *γορεῶν.* 353
 τὴν γραῦν. II. 378. — *διός.* II.
 864. — *δύσκαλον.* II. 343
 τὴν ἐπ' ἐμεῦ. 397. — *ἐπὶ πυρκαϊῆς.*
 473. — *εὐρεπίδω.* 321
 τὴν ἱλαράν. 409. — *ισχρῆν.* 111.
 — *καὶ ἄμα.* 369
 τὴν καταφλέξιπολιν. 83. — *αεφα-*
λὴν βάπτεις. II. 437
 τὴν κεφαλὴν βάπτων. II. 434.
 — *κεφαλὴν σείεις.* II. 413
 τὴν κισσάρην. 213. — *κίρκην.* II.
 295. — *κυανώπιν.* II. 865
 τὴν λαπάραν. II. 174. — *μαλακίην.*
 269. — *μηδαν.* 331. — *μίαν.*
 II. 410
 τὴν μικρὴν με λέγουσι. II. 38.
 — *μικρὴν παίζουσαν.* II. 547
 τὴν νιοβήν. 161. — *ξηρὴν.* II. 410.
 — *ὀλίγην.* 506
 τὴν παφίην. II. 675. — *πεπρω-*
μένην. II. 569
 τὴν πόλιν. II. 177. — *πολλοῖς*
δημοῖσι. Not p. 971
 τὴν ποτε βακχεύουσαν. 167. — *πρὶν*
ἐνεσφρίγ. 168
 τὴν προτερον. II. 310. — *αυρί.*
 100. — *ῥά ποτ'.* II. 787
 τὴν σαπτεῦ φρένα. II. 20. — *σεμνῶς.*
 II. 865. — *σὴν εὐνοίαν.* II. 865.
 — *σκαπάνην.* 599
 τὴν σορόν. 400. — *τίτθην.* 444.
 — *τρίβον.* II. 865
 τὴν τριτάτην. 293. — *ὑπόνοιαν.*
 341. — *φιλοπολυγέλωτα.* 156.
 — *φρυγίην.* 445. — *φωγίην.* II.
 413. — *φυγίην.* 106
 τήναν τὰν λαύραν. II. 155
 τήνδ' ἐπὶ θερμώδοντι. II. 574.
 — *νὸδ' ὀυββαλον.* 424
 τήνδε λεωνίδεω. 292. — *πόλιν.* II.
 863. — *πόλιν.* II. 241
 τῆνος ὄδε. II. 748
 τῆνώτῳ τὸδε σῆμα. II. 866

τῆς ἀγαθῆς. 10. — ἀγοράνεκτος.
 289. — ἀρετῆς ἰδρωτά. II. 229.
 — αἰσῆς. II. 415
 τῆς μαρίνης. II. 217. — μητρὸς.
 95. — νυκτός. II. 396
 τῆς οἴου. II. 153. — πέλει. 279.
 — πολεῖς. 408
 τῆς συμῆς. 443. — σοφίης πάσης.
 353. — σοφίης τῶδ'. II. 272.
 — φύσει. II. 866. — χρυσοῦς.
 II. 647
 τῆς ὥρας. II. 335
 τῆδε ποδ' ῥ'. II. 865. — πατήρ.
 551
 τί κλειεῖς. II. 494. — ξένον. 134
 τί πλέον εἰς. 382. — πρῶτον. II.
 653. — στενάχεις κεφαλῇν. II.
 224. — στενάχεις φίλῳ. 165
 τί σφοδρῶς μεθα. 432. — στεγνῇ.
 119. — ὠφέλῃσας. II. 400
 τίποτε τύχη. II. 866
 τιμάδος ἄδε. 456
 τιμαρέτα. 277
 τιμῇ μάρτυριν. 586
 τιμῆς ἀρχοντος. II. 867
 τιμόθιος. II. 867
 τιμόμαχον τὸν μακρόν. II. 347
 τιμόμαχος. II. 668
 τιμονόη. 466
 τιμῶν οὐ γὰρ. 397
 τίν με λειονταγχνῶν. 300
 τίπτε γύναι. II. 665. — δ' οἶο. II.
 574. — πατ' οἰόβατον. II. 696
 τίπτε μάτην. 510. II. 303
 τίπτε με θρυλλήσαντες. II. 190.
 — με τήν. II. 131. — με τὸν
 φιλέτημον. II. 130. — με τῶν
 παρῶν. II. 579
 τίπτε μετοκλάσεις. II. 70. — μόθων.
 II. 111. — μ' ἀνοχλίζεις. 599.
 600
 τίπτε μύρων. II. 248. — πανα-
 μέριος. II. 22. — πέδον. 160
 τίπτε ραχῇ. 17. — τάφον. 602.
 — τὸν οὐκ. II. 104
 τίπτε τριτογενεῖα. II. 674
 τίς ἄδε. II. 642. — βυθόν. II.
 236
 τίς γλύψας. II. 629. — γυμνήν.
 95. — δ' οὔτος. II. 401
 τίς δαίμων. 475. — δέ κ' ἐμεῖο.
 II. 136. — δισάας. II. 685.
 — δύναται. II. 526
 τίς εἰκόνα. II. 556. — ἦν σ' ὁ. II.
 867. — θάνεν. 552

τίς θεὸν εἶπεν. II. 53. — θίετο.
 II. 112. — λίθον. II. 674
 τίς λίθος. 400. — με διωνύσῳ. 270.
 — με τὸν ἐξ. 602
 τίς μοι ζηνοφίλαν. 125. — μοιρῶν.
 Not. 967. — μεν τήν. II. 867.
 — ξένος. 386
 τίς ποδ' ὁ τόν. II. 714. — ποδ'
 Ὀμηρείης. II. 717. — πόθεν εἰς.
 II. 128
 τίς πόθιν ὁ πλάστης. II. 709.
 — ποτ' ἀπ' Οὐλύμποιο. II. 266
 τίς ποτ' ἀκηδέτω. II. 131. — ποτ'
 ἄρ' ἦ. 452
 τίς πυρὶ πῦρ. II. 161. — ῥόδον.
 123. — τίς σ' ἀνέπειν. 592. — σε
 δικαιοσύνη. II. 55
 τίς σε καταστεφάνωσε. II. 509.
 — σε πάγος. II. 199. — σε τὸν
 οὐ. II. 722
 τίς σε τὸν οὐχ ὁρίσας. II. 685.
 — σου πολίτης. II. 667
 τίς σου μεντορίδῃ. II. 440
 τίς τὰ νιοσκέλευτα. 437
 τίς ταῖς μοι. 236. — τελέθεις.
 II. 730
 τίς τίνος ἀμφιλάχον. 573. — τίνος
 οὐσα. 351. — τίνος οὐκ ἐρεῖ.
 590. — τὸδε μουνόγλητος. 535
 τίς τὸδε σίλμα. II. 758. — τὸν
 ἄχρον. 271. — τὸν ἐμὸν. 595
 τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι. II. 705. — τὸν
 Θρηῖκα. II. 663
 τίς τούτων ἔργον. II. 236. — χάρις.
 II. 507
 τλήθι λέων. II. 188. — μύρων.
 II. 268
 τλήμον ἔρω. II. 476
 τληπόλεμος. II. 110
 τμῶν. II. 227
 τὸ βρίσας. II. 105
 τὸ μὲν ἄργος. II. 445
 τὸ εἶφος. 155
 τὸ ξοανόν. II. 214
 τὸ ῥόδον. II. 336
 τὸ ῥοπαλόν. 196
 τὸ σεμνόν. II. 612
 τὸ σκάφος οὐ. II. 390
 τὸ σκύφος. 131
 τὸ σταδίον. II. 347
 τὸ στόμα ταῖς. 152. — χῶ πρωτό.
 II. 388
 τὸ τετραπλευρον. II. 870
 τὸ τρίτον ἀργυροποιεῖ. II. 559.
 — χρίος. 232. — χῶμα. 387

- τοῖα παθόντ' εἶμαι. II. 868
 τοῖος ἔην. II. 760
 τοῖς ἄργει. 526. — μέν πρηνῦνοισι.
 II. 260
 τοῖς τοῖς θεράπονται. 8
 τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι. II. 289
 τοῖχος ἐνί. 589
 τόλμα καὶ εἰς. 468. — νεῶν. II.
 15
 τόλμαν ἀλεξάνδρου. II. 661
 τὸν ἄγρουρον τορεύσας. II. 334
 τὸν ἀγρουρὸν. 252. — βαθύν. 57.
 444. — βαθύνου. II. 751
 τὸν βίον ἡράκλειτος. II. 49. — βίον
 ἡσθα. 339
 τὸν βραχύν. II. 282. — βρομίου.
 II. 275. — γαίης. II. 105
 τὸν δασύν. II. 575. — διὸς ἀλκμή-
 ης. II. 868. — διὸς ἐν τρωῖδι.
 II. 158
 τὸν ἐκ σωῶπης. II. 632. — ἐν
 ῥύδι. II. 648. — θάνατον. II.
 301
 τὸν θεύν. II. 372. — θρασύν. II.
 740. — θῶ καὶ. 214
 τὸν καλὸν οὐχ. II. 469. — ὧ χά-
 ριτες. II. 483. — ὡς ἔλαβες. II.
 504
 τὸν καλὸν αἰς ἰδύμαν. II. 494
 τὸν κτιῖα. 339
 τὸν κρατερόν βρίζαντα. II. 644.
 — κρατερόν πανοπτή. 482
 τὸν κύνα διογένη. 324. — κύνα
 τὸν πάσης. 241. — κύνα τὴν
 πῆρ. 241
 τὸν λεπτὸν φασαῖντα. II. 550.
 — λεπτὸν θακύντα. II. 437
 τὸν λίκον. II. 19. — με κατα-
 κτείναντα. II. 555
 τὸν με λίθον. II. 710. — με πό-
 θοις. II. 481
 τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον. 592.
 — μέγαν ἐξήτονον. II. 341. — ἐν
 βουλαις. II. 637. — ἐν πολί-
 μιαι. II. 638
 τὸν μικρὸν κλεοδήμον. 594. — μι-
 κρὸν μάκρωνα. II. 349
 τὸν μουσῶν. II. 481. — νεκρόν.
 580. — νομήν. 272
 τὸν νοῦν. II. 725. — νυμφῶν. 199.
 — παραβάντα. 438
 τὸν πάρος. 224. — πάσης. II. 869.
 — πατριόν. II. 127
 τὸν παχύν. II. 590. — πίνακα.
 II. 215. — πινυτόν. II. 869
 τὸν πόδα. II. 404. — ποταμόν.
 II. 218. — πτανόν. II. 372
 τὸν πτερόεντα. II. 684. — ῥήτην.
 577
 τὸν σάτυρον θιάδωρος. II. 701.
 — σάτυρον διόνυσοι. II. 700
 τὸν σὲ χοροῖς. 312. — σιγῶντα.
 84. — σκοπόν. II. 152
 τὸν σοβαρόν. 147. — σοφίην. II.
 869. — σοφύν. II. 417
 τὸν σταδίῃ. II. 346. — ταχύνου.
 566. — τὸ καλόν. II. 522
 τὸν τοῖς μελιχρόν. II. 719. — τοῖς
 δειπναρίσι. II. 321
 τὸν τοῦ Ζαῖτος. II. 212. — τραγο-
 πον. 290. II. 696
 τὸν τριετή. 354. — τροχόντα.
 206. — τρέβοιο. 588
 τὸν τύμβων. 589. — τῶν λεπτύν-
 των. II. 873. — τῷ ζανός. II.
 212
 τὸν γανωτινιάδην. II. 737. — γι-
 λοπαιδα. II. 382
 τὸν φιλοπαριστήν. II. 200. — χαλ-
 κόν. 202. — χαρίεντ'. 311
 τὸνδ' ἄρετῃ. II. 868. — ἐπὶ πη-
 φτω. II. 749. — ὄχθον. II. 556
 τὸνδε δορυστεφανός. II. 212. — θα-
 λῆν. 330. — θεῶν. 4
 τὸνδε καθιδρυσάντο. II. 264. — λι-
 θον. 562
 τὸνδε πολικτίανον. Vid. πλοῦτος.
 — ποδ' ἔλλαντες. 201
 τὸνδε ποτ' οὐχ ὁσίως. II. 749.
 — πυρῇ ἀνέθηκε. II. 537
 τὸνδε σοι αὐτοκράτωρ. II. 788.
 — σὺ πέν. 65
 τὸνδε τοι ἀμβροσίσι. II. 868.
 — τύχης. II. 242
 τόξα τάδε. 186
 τοξοβόλον. II. 61
 τόξον μέν. II. 539
 τοξότα. II. 207
 τοξῶν ἡρακλέους. II. 754
 τόσσ' ἔχω. 399
 τόσσα χριστός. III. 7
 τοῦ γρυμποῦ. II. 437
 τοῦ λιθίνου. II. 353. — πολυκώ-
 θανος. II. 871
 τοῦ πωγωνοφόρου. II. 438. — σπ-
 μίου. Vid. κροισύλου.
 τοῦδ' ἀρετῆς. II. 870
 τοῖδ' ἐμὲ κυματοπλήγος. II. 281
 τοῖδ' ὅτι μοι. II. 502
 τοῦμπρασιῇ. II. 643

τοῦνομα θῆτα. II. 870. — μοι
 παῦλος. II. 871
 τοὺς θερεοὺς. 229. — ζῶντας. 592.
 — καταλείψαντας. II. 398. — κυ-
 κλῖς. II. 358
 τοὺς λευκοὺς. II. 450. — πόδας.
 II. 386. — σοβαροὺς. II. 508
 τοὺς χιλιούς. II. 550
 τοῦτο δ' ἀρετῆς. II. 871
 τοῖςδε θανάτῳ. II. 871. — ποτὶ.
 II. 872. — ποτ' ἐκ σπάρτας.
 384
 τοῦτ' ἐγώ. II. 535. — εἰδῶν. II.
 224. — ὅστις. 424
 τοῦτο βίος. 104. — γέρας. 26.
 — δέρας. 21
 τοῦτο θεμιστοκλεῖ. 328. — Θέων.
 II. 76. — καί. II. 781
 τοῦτο κλείτωνος. 259
 τούτο παρ' αἰγιαλιῶσιν. II. 643.
 — πυρὰν. II. 459. — σαρκεύδωτος.
 II. 597
 τοῦτο σάων. 270. — σοφοροσύνας.
 476. — σοὶ ἄρτεμι. 274
 τοῦτό σοι ἡϊθέψ. II. 728. — σοὶ
 εἰλεῶτα. 221
 τοῦτο τὸ βορβυλῆν. II. 393. — τοὶ
 ἀρτεμίδ. 448
 τοῦτό τοι ἡμετέρης. 406. — χι-
 μαίρορατα. 196
 τοῖς τοῖς. II. 362
 τοῦτον ἀλέξανδρον. II. 662. — ἰου-
 λιανόν. II. 619
 τοῦτον ἰουστινιανόν. II. 274. — ἰω-
 ἀννη. 4. — ὅν εἰσοράας. II.
 872
 τοῦτον πορφύριον. II. 619
 τραυλά. II. 25
 τρεῖς ἀρίθμει. II. 515. — γραμ-
 μάς. II. 872. — ἄφατοι. 223.
 — αἰσὶν χάριτες. II. 182. — ἐτίων.
 349. 476
 τρεῖς λεπτοί. II. 352
 τρηχέην. 397
 τρηχὴν δ' ὑπερβάς. II. 194
 τρηχὺς ὄντι. 127
 τριγλάν. 221
 τρίζυγες αἱ μοῦσαι. II. 692. — οὐ-
 ρεῖοις. 242
 τρεῖς δέκα με. II. 39. — με τν-
 ρανήσαντα. II. 445
 τρισθάνεις. 585
 τρισσά τάδε. 242
 τρισσαὶ μὲν. II. 10
 τρισσόθην. II. 229

τρισοῦς. II. 696
 τριτογενὲς. 187
 τρωάδι. 247
 τῦμβε τίς. 512
 τῦμβοι καί. 594
 τῦμβολέται. 586
 τῦμβον ἀλεξάνδρῳ. 376. — ἐμοί.
 401. — ὁρᾶς. II. 872
 τῦμβος ἀνακρείοντος. 315. — ἀταρ-
 χύτων. II. 151. — ἀχιλλῆος. 345
 τῦμβος ἐγὼ κεύθῳ. II. 583. — ἐγὼ
 κλῖος. 601. — ἐγὼ σκοπιῇ. 599.
 — ἐγὼ τῦμβων. 600. — ἐην.
 598
 τῦμβος μὲν κρύπτει. II. 872
 τῦμβος ὅδ' ἐστ'. 317. — ὅδε κρύ-
 πτει. II. 873
 τυροσηνῆς. 300
 τυτθῇ μάργαρος. 544
 τυτθὸν ἐτι ζωέσκεις. 561. — ἐτι
 πνεῖσκει. 541. — μὲν πτολίεθρ.
 575
 τυφλός. II. 8
 τύχη. II. 61
 τῷ βόε. 198
 τῷ γριπεῖ. 461. — διτ'. II. 873.
 — θαλλῷ. 145. — κωμωδογμά-
 ψω. 522. — με κανωπίτα. 232.
 — μῆλψ. 106
 τῷ ναοῖς. II. 142. — ξοάνψ. II.
 639
 τῷ πατρὶ θυμωθεῖς. II. 348.
 — πατρὶ μου. II. 367. — πίσης.
 II. 392
 τῷ πτισάνην. II. 417. — στρατο-
 νικεῖψ. II. 349. — τοίχψ. II.
 517
 τῷ χρυσῷ. 155. — ψιμύθη. II.
 425
 τῶν αὐτοῦ. 594. — ἐπικουρεῖων.
 II. 318
 τῶν καρίων. 135. — παίδων. II.
 450. — πισύρων. II. 584. — χα-
 ρίων. II. 216
 τῶνδ' ἱερογλώσσων. II. 873
 τῶνδε δι' ἀνθρώπων. 463. — ποτὶ.
 441
 τὼς τρητῶς. 212
 ὃ τετρακόσι' ἐστὶ. II. 341
 ὕβλαιψ. II. 873
 ὕβριζεις. II. 402
 ὕβριστης. 604
 ὕδασι καί. II. 234
 ὕδατα κηραίνοντα. II. 874

ὑδατά σοι. II. 120
 ὑδατος ἀκρότητον. II. 105
 ὑετός ἦν. 130
 υἱας πεντήκοντα. II. 562
 υἱὲ μίλητος. II. 714
 υἱέος ὠκυμόρου. 491
 υἱὸν πατὴρ. 410
 υἱὸν ἔχεις. II. 404. — ὑπερθύμον.
 II. 752. — δινέττα. II. 874
 υἱὸς ἐγώ. II. 874. — καί. II. 420.
 — μέν γε. II. 860. — ὅθ' ἀδμύ-
 τοιο. II. 754
 υἱὸς ὅδε στοργίλου. II. 756. — πα-
 τριίου. II. 593
 ὕλη μὲν. II. 562
 ὕλησκότω. 221
 ὕλοβάτας. II. 696
 ὕλοτόμοι. II. 106
 ὕλοφόρον. II. 116
 ὑμετέροις. 602
 ὑμετέρων. II. 732
 ὑμῖν τοῦτο. 296. — δ' ὦ σπάρτης.
 II. 573
 ὑμνέωμεν παιᾶνα. II. 187
 ὑμνίδα. 502
 ὑπαιτία. Vid. ὅταν βλέπω σε. II.
 142
 ὑπατίον. 486
 ὑπνω καὶ καμάτω. II. 756
 ὑπνώδης. II. 875
 ὑπνώεις. II. 326
 ὕστατα δη. 503
 ὑστατίον φώκαια. 531
 ὕστατον ἐθρηνησας. 502
 ὕστατος ἐς βίον. 577
 ὑψηλῶν. 222
 ὑψηλοῖς. 440
 ὑψίκομον παρὰ. II. 628
 ὑψιμίδων. 13
 ὑψοῦται. 109

φαιδρὸν ἱταῖρον. II. 875. — ἰου-
 στινιανός. II. 271
 φαῖδρος πραγματικός. II. 386
 φαῖνε θόαν. 61
 φαισιτίδος. II. 875
 φαμί ποτ'. 125
 φάρμακα. II. 71
 φαρμακίοισι. II. 412
 φάρσος σοι. 285
 φάσεις τάν. II. 676
 φασὶ παροιμιακῶς. II. 133
 φαῖλος ἀνὴρ. II. 41
 φανστίνος. II. 741
 φείδῃ. 107;

φείδιππον. II. 753
 φειδωλός. II. 423
 φεῦ σὺ Μύρων. II. 251
 φεῦ φεῦ ἀμετρήτων. 489. — καὶ
 τὸ λάλημα. 164
 φεῦ φεῦ τῇν. 492
 φεῦ τῶν βροτείων. II. 311
 φεῖγε θαλάσσια. 504. — λάκων.
 II. 141
 φεῖγεθ' ὄσοι. II. 325. — ἐκ' ἐκ.
 286
 φεύγειν δῆ. 100
 φεύγετ' ἀριστάρχειοι. II. 766
 φεύγετε τοξοφόρον. II. 875. — τοῖς
 πλουτύντας. II. 298
 φεύγων. II. 382
 φῆ ποτε. 463
 φημι γέλων. 253. — δίκη. 592.
 — πολυνοτιχίην. II. 118. — τὸν
 οὐκ. II. 787
 φησὶν ὃ με στήσας. 253
 φθίσθαι. 376
 φιλήτης. 182. Φιλήτω τόδε σῆμα.
 II. 876
 φλαβιανῶ. II. 876
 φλώρος. II. 876
 φοῖτε ἀναξ. II. 876. — κεφαλλήνων.
 II. 288
 φοῖβον ἀνηναμένη. II. 106
 φοῖβος ἔφουςε. 337
 φόρβαν. 62
 φράξε γύναι. 351. — τίνος. II. 877
 φράζεα βαρβαρόφωνον. II. 573.
 — μοι Κλέοφ. 173
 φρήν ἐρή. II. 288
 φρεξοκόμα. II. 714
 φρουρός. II. 683
 φρόνη τόν. 272
 φρύμος με. II. 723
 φρυμάχον. II. 782
 φωκίδι παρ'. 377
 φῶκος ἐπί. II. 541
 φῶρες. II. 107
 φωσφόρε μὴ τόν. 149. — σοὶ πο-
 λυδευκας. 331
 φωσφόρος. 274

χαῖεο χαῖεο τῆλε. 569
 χαῖρ' ἰθάκη. II. 163
 χαῖρε δὲ. II. 780. — θεὰ δισποινα.
 II. 511. — θεὰ παφίη. II. 533
 χαῖρε θιὰ τοῖςδεσοι. Not. p. 968
 χαῖρε κόρη. 111. — κόρη χαρίεσσα.
 17
 χαῖρε μελαμπέπλοισ. 319

χαῖρε μοι ἄβρε. 302. — μοι ὦ
ναυηγέ. 483
χαῖρε νεοκλείδα. 327. — ποτ' οὐκ.
II. 459. — πρόκη. II. 162
χαῖρε σίων. 18. — σὺ καὶ οὐ. 97.
— σὺ μισοπόνθη. II. 523
χαῖρε τις. II. 311
χαῖρετ' ἀριστείδου. II. 877. — ἀ-
ριστῆες. 380
χαῖρετε καὶ μέμνησθε. 336
χαῖροιθ' οἱ. II. 415
χαῖροις ὦ. 542
χαῖρουσαν. 277
χαῖρω. II. 110
χαῖται σου. 390
χαίτην καί. II. 654
χάλκεια. II. 538
χαλκείην. II. 251
χάλκεον. II. 684
χάλκεον. 272
χάλκεος ἀλλ' ἄθρησον. II. 621.
— εἰμὶ τριπόρε. 201. — εἰμὶ λῶν.
II. 549. — ἦς ἐπί. II. 252.
— οὐκ ἔσσης. II. 617
χαλκῇ παρθένος. 348. — προς-
κόψας. 335
χαλκὸν ἀποτιμῶζοντα. II. 653.
— ἀροτριγῆν. 198. — ἔχων. II.
370
χαλκὸν μὲν καλέσκειν. II. 649
χαλκοτίτης. II. 261
χανδοπόται. II. 337
χεῖλος ἀνικητεια. II. 260
χεῖλων καί. II. 383
χείματος ἠνεμόεντος. II. 125.
— οἶνωθέντα. 441
χειμερίην διὰ. 257. — καίουσιν.
II. 107. — νιφετοῖο. 254
χειμέριον μὲν. II. 503
χειμερίου νιφετοῖο. 424
χειμερίους νιφάδες. II. 33
χείρ με πολυκλείτου. II. 633.
— οἶδε γεννᾶν. II. 742. — τὰδε.
565
χειρεδίου. 481
χειροεργῶν. II. 356
χείρωνος. II. 565
χερσὶ κατακτείνας. 410
χεῖμα μὲν. 182
χεῖρ μοι. 171
χεῖρ ἐμοί. II. 338
χθίων μὲν ἔχει. 511. — μυχάτων.
II. 225. — οὐ ἔτεκε. 485
χιονίη κρύσταλλος. II. 255
χιονίην με. II. 692. — τριχα. II. 181

χῖος ἔφους. II. 716
χοῖρε μὲν. II. 374
χοιρίδιον. II. 362
χοιρίλος. II. 583
χορημοί. II. 711
χορηματα. II. 440
χορησαμένω. II. 516
χριστέ, θεοῦ σοφίη. 12. 13. — μά-
καρ. 14. 31. — σὺ μοι. 14.
— τέην. 14
χριστιανοί. II. 188
χριστὸν παμβασιλῆα. 5
χρυσός ἐμοίς. 13
χριστὸς ἔφη. 18. — ἐών. 19. — ἐπί.
II. 610
χρυσὸς πᾶτερ. II. 140
χρυσέα χαλκείων. II. 513
χρυσείης γενεῆς. 572
χρυσέον ἀντ' ἀρετῆς. II. 618
χρυσέος ἀψαντοῖο. 147. — ἡν
γενεῇ. 92
χρυσῆς εἰρυσάσσα. 151
χρυσὸν ἀνὴρ. II. 19
χρυσὸς μὲν. 598
χρυσωτον. II. 789
χρυσον τοι. 288
χρῶν ἔχεις. II. 396
χώρας οἰκιστήρα. II. 878. — τῆςδ'
ἐσθῆς. 580
χῶρος ἐγὼ δαναοῖς. II. 223. — ἐγὼ
θεσμοῖσι. II. 232. — ἐγὼ τὸ
πρίν. II. 233
χῶρος τις μερόπων. II. 217

ψαλμός. 120
ψαῖς. 177
ψευδέα. II. 507
ψευδὲς ἔσοπτρον. II. 394
ψῆγμ' ἄπυρον. II. 107
ψηφίζεις. II. 370
ψηχεῖ. 372
ψιττακός. II. 199
ψύλλος. 425
ψυλλῶ. 491
ψυχάπαται. II. 474
ψυχὴ διεδάκρυτε. II. 473. — μὲν
πτερόεσσα. 549. — μοι προλ. 90
ψυχὴν αὐτός. 18. — μὲν γράψαι,
II. 439
ψυχῆς ἐν φλιγῶν. 19
ψυχρὰν σε. 425
ψυχρὸν ἔδωκε. II. 878
ὦ γὰρ καὶ. II. 367
ὦ γαστήρ. II. 627

- ὦ γύναι. II. 586. —δείλαια. II. 153
 ὦ δύστην' ἄλβοιο. 502
 ὦ ἐλικῶν. II. 326
 ὦ θέμι τῆς. 568
 ὦ θηρῶν. II. 416. —ἴτα. II. 49.
 —καλοῦ. 555. —πνευσοῦ. II. 778
 ὦ λακταδαιμόνιοι. 438. —λίνα.
 II. 878
 ὦ λῶστε. II. 684. —μάκαρ ἀμ-
 βροσίησι. 319. —ὦ ξυνόν. 575
 ὦ μέγα. Vide ἄ μέγα. 319
 ὦ μέλει. II. 571. —μοι ἐγών. II.
 41. 628. —μύες. 286. —μῦθοι.
 541
 ὦ νῆπιοι. II. 573. —νύξ. 130.
 —ξείν' ἄγγελον. 379
 ὦ ξείν' εἰ τὸ γα. 526. —ξείν'
 εὐνδρον. II. 788
 ὦ ξείνε φεύγε. 425
 ὦ ξείνε τί κλαίεις. 474
 ὦ ξέν' οἶδα. 531. —ξένη τόνδε. 315
 ὦ ξυρόν. 205. —ξώλων. 578. —πά-
 θος. 18. —παλάμη. 158
 ὦ πᾶν. II. 630. —πάντων. 27.
 —παρ' ἐμόν. 459. —πηγαί. 578
 ὦ πλόκαμον. Vid. οὐ. —ποδοῦς.
 120. —πόλι. II. 51
 ὦ πόσον. II. 211. —προδύται.
 II. 478
 ὦ πυρός. 11. —σοβαρή. 107. 159
 ὦ στοϊκῶν. II. 176. —στοναχῶν.
 555. —τάνδε. II. 109
 ὦ τῆς ἀπάσης. II. 420. —τῆς
 βραχείας. II. 305. —τῆς με-
 γίστης. II. 307
 ὦ τῆς ταχίστης. II. 399. —τλημον.
 II. 413. —τόν ἀγήραντον. II. 763
 ὦ φθίγμα. 478. —φίλοι. II. 134.
 202
 ὦ φίλος εἰ σοφός. II. 207. —χα-
 ριτες. II. 487. —χρονα. 578.
 —χρυσοῦ. 596
 ὦ γίνομοι. II. 253
 οἶκρουτης. II. 482
 ὦδ' ἐπάφου. II. 878
 ὦδ' ὑπὲρ ἀμβρακίας. 374
 ὦδε λίνον. 494. —μέγας. 535.
 III. 413. —μύρων. II. 250
 ὦδε ταλαιπαθίων. 14
 ὠκεανοῦ θυγάτηρ. II. 240
 ὠκείαι χάριτες. II. 289
 ὠκείαις ἐλάφοισιν. II. 108
 ὠκιδρόμας. II. 878
 ὠκύμορον. II. 325
 ὠλεο δὴ πατέρων. 439. —δὴ περὶ
 γάμοιο. 455
 ὠλεο δὴ ποτε. II. 748
 ὠλεσα τόν. II. 651
 ὠλεσεν αἰγαίου. 505
 ὦ μοι ἐγών. II. 41
 ὠμφοροῖον. II. 360
 ὠμολόγησ' ἤξεν. 125
 ὠμοσ' ἐγώ. 120
 ὠμοσα μιμνάειν. 160. —μυριάκις.
 II. 414. —σοι χρονίδη. II. 506.
 —τοὺς φθιμένους. 603
 ὠμοσαν αἱ χάριτες. II. 223
 ὠμοσε καλλίγλωττος. 85
 ὦν ἦδε βίβλος. II. 205
 ὦνερ τῶν βαλάνων. II. 109
 ὦνησα θάττον. III. 573
 ὦνθρωποι βωθεῖτε. II. 475
 ὦνθρωπ' ἡράκλειτος. 329
 ὠπλισμαί. 109
 ὠραί σοι. II. 460
 ὠραλας. II. 698
 ὠρανὸν ἄ χωρεῖσα. II. 263
 ὠργεῖος. II. 691
 ὠρη ἀναψύχω. II. 229
 ὠρη ἐρεῖν. II. 291
 ὠρμος οἶδα. II. 699
 ὠριοι εἰς. 562
 ὠριον ἀνθήσαντας. 248
 ὠριος εἶλε. 483
 ὠρονόμων. II. 549
 ὠς ἀβραάμ. 579. —ἀγαθάν. II.
 497. —ἀγαθή. II. 521. —ἀγα-
 θόν. II. 232. 586
 ὠς βαρὺ τοῦτο. II. 699. —βρα-
 δύπους. 603
 ὠς δένδρον. II. 217. —εἶδον. 156.
 —θρασύ. 14
 ὠς κηπον. II. 439. —οὐδέν. II.
 140. —πάρος. II. 60
 ὠς πρέπει. II. 674. —σοφός. II.
 724. —τεθνηξόμενος. II. 289
 ὠς τὴν φαεινήν. 29
 ὠφελε μῆδ'. 3⁴
 ὠφελος ὦ Λιβία. 571. —ὄπλα.
 II. 620
 ὠχευ ἐτ' ἀσκήτων. 530
 ὠχόμεθ' ὃ μίλητα. 456

INDEX POETARUM.

(Numerus romanus indicat caput Anthologiae; arabicus numerum epigrammatum; *Pl.* epigrammata ex Anthol. Planudea; *App.* Appendicem Epigrammatum Tom. II. pag. 747—880.)

- Ablabius. IX. 762
 Aceratus. VII. 138
 Addaeus. VI. 228. 258. VII. 51.
 238. 240. 365. 694. IX. 300.
 503. 544. X. 20
 Aemilianus. VII. 623. IX. 218.
 756
 Aeschines. VI. 330. *App. 3*
 Aeschylus. VII. 255. X. 110
 Aesopus. X. 123
 Agathias. I. 34—36. IV. 3. V. 216.
 218. 220. 222. 237. 261. 263.
 267. 269. 273. 276. 278. 280.
 282. 285. 287. 289. 292. 294.
 296. 297. 299. 302. VI. 32. 41.
 59. 72. 74. 76. 79. 80. 167. 172.
 VII. 204. 205. 220. 551. 552.
 567—569. 572. 574. 578. 589.
 592. 593. 596. 602. 612. 614.
 IX. 152—155. 204. 442. 482.
 619. 631. 641—644. 652. 662.
 665. 677. 766—769. X. 64.
 66. 68. 69. XI. 350. 352. 354.
 365. 372. 376. 379. 382. Plan.
 36. 41. 59. 80. 109. 244. 331.
 332. *App. 1*
 Agis. VI. 152
 Alcaeus. VI. 218. VII. 55. IX.
 588. XI. 12. XII. 29. 30. 64.
 Pl. 5. 7. 8. 196. 226
 Alcaeus Messenius. V. 10. VII. 1.
 5. 247. 412. 495. IX. 518. 519
 Alcaeus Mitylenaeus. VI. 187.
 VII. 429. 536
 Alexander. VI. 182. VII. 709.
 Plan. 172
 Alpheus. VII. 237. IX. 90. 95.
 97. 100. 101. 104. 110. 526.
 XII. 18. Plan. 212
 Ammianus. IX. 573. XI. 97. 98.
 102. 146. 147. 150. 152. 156.
 157. 180. 181. 188. 209. 221.
 226—231. 413. Plan. 20
 Ammonius. IX. 827. XI. 13—16.
 201
 Anacreon. VI. 134—146. VII. 160.
 226. 263. IX. 715. 716. XI. 47.
 48. XIII. 4. *App. 4*
 Anastasius. XV. 28
 Andronicus. VII. 181
 Antagoras. IX. 147
 Antigonus. IX. 406
 Antimachus. IX. 321
 Antiochus. XI. 412. 422
 Antipater. V. 109. VI. 10. 109.
 111. 115. 118. 174. 208. 209.
 219. 223. 241. 249. 256. 276.
 287. 291. 335. VII. 15. 65. 75.
 136. 209. 210. 218. 232. 252.
 287. 288. 316. 367. 369. 390.
 398. 402. 427. 464. 498. 629.
 637. 639. 640. 692. 705. 711.
 713. 743. IX. 3. 25. 59. 72.
 76. 93. 96. 143. 149—151. 238.
 241. 266. 302. 305. 309. 323. 407.
 408. 417. 418. 420. 541. 550. 552.
 (553) 557. 567. 603. 728. 790.
 792. X. 25. XI. 23. 24. 31.
 37. 158. 219. 224. 415. XII. 97.
 Plan. 75. 131. 133. 175. 176.
 184. 197. 220. 290. 296. 305
 Antipater Sidonius. VI. 14. 15.
 46. 47. 93. 159. 160. 206. VII. 2.
 6. 8. 14. 23. 26. 27. 29. 30. 34.
 81. 146. 161. 164. 165. 172. 241.
 246. 303. 353. 423—426. 625.
 745. 748. IX. 66. 231. 720—725.
 X. 2. Plan. 167. 178. *App. 5*

- Antipater Thessalonicensis. V. 3.
 30. 51. VI. 198. VII. 18. 39.
 168. 185. 216. 256. 286. 289.
 409. 415. 493. 530. 531. 666.
 IX. 10. 26. 77. 82. 92. 112. 186.
 215. 268. 269. 282. 421. 428.
 517. 752. XI. 20. 527. 143
 Antiphanes. VI. 88. IX. 84. 245.
 256. 258. 409. X. 100. XI. 168.
 322. 348
 Antiphilus. V. 307. 308. VI. 95.
 97. 199. 250. 252. 257. VII.
 141. 175. 176. 375. 379. 399.
 622. 630. 634. 635. 641. IX.
 14. 29. 34. 35. 46. 71. 73. 86.
 156. 178. 192. 222. 242. 263.
 277. 294. 298. 306. 310. 404.
 413. 415. 546. 549. 551. X.
 17. XI. 66. Plan. 136. 147.
 553. 334
 Antistius. VI. 237. VII. 366. XI.
 40. Plan. 243
 Antonius Argivus. IX. 102
 Anthonius Thallus. VII. 188
 Anyte. VI. 123. 153. 312. VII.
 190. 202. 208. 215. 486. 492.
 538. 646. 649. 724. IX. 144.
 315. 314. 745. Plan. 228. 231.
 291. App. 6
 Apollinarius. XI. 399. 421
 Apollonidas. VI. 105. 238. 239.
 VII. 180. 233. 378. 389. 631.
 642. 693. 702. 742. IX. 228.
 243. 244. 257. 264. 265. 271.
 280. 281. 287. 296. 408. 422.
 791. X. 19. XI. 25. Plan. 49.
 50. 235. 239
 Apollonius. IX. 275
 Arabius. IX. 667. 762. Plan. 39.
 144. 148. 149. 225. 314
 Aratus. XI. 437. XII. 129
 Arcesilaus. App. 10. 11
 Archelaus. Plan. 120. App. 12—14
 Archias. V. 58. 59. 98. VI. 16.
 39. 179—181. 195. 207. VII. 68.
 140. 147. 165. 191. 213. 214.
 278. 696. IX. 19. 27. 64. 91.
 111. 339. 343. 750. X. 7. 8. 10.
 Plan. 94. 154. 179
 Archilochus. VI. 135. VII. 441
 Archimelus. VII. 50. App. 15
 Arethas. XV. 32—34
 Marc. Argentarius. V. 16. 32. 63.
 89. 102. 104. 105. 110. 113. 116.
 118. 127. 128. VI. 20. 246.
 248. 333. VII. 364. 374. 384.
 395. 403. IX. 87. 161. 221. 229.
 246. 270. 286. 554. 732. X. 4.
 18. XI. 26. 28. 320. Plan. 241
 Ariato. VI. 303. 306. VII. 457
 Aristocles. App. 7
 Aristodicus. VII. 189. 473
 Aristoteles. App. 8. 9
 Artemidorus. IX. 205
 Artemo. XII. 55. 124
 Asclepiades. V. 7. 64. 85. 145. 150.
 153. 158. 161. 162. 164. 167.
 169. 181. 185. 189. 194. 202.
 203. 207. 209. 210. 30. VII. 11.
 145. 217. 284. 500. IX. 63. 64.
 752. XII. 36. 46. 50. 77. 105.
 135. 153. 161—163. 166. XIII. 23.
 Plan. 68. 120
 Asclepiodotus. App. 16
 Asinius Quadratus. VII. 312
 Astydarnas. App. 17
 Athenaeus. App. 2
 Automedon. V. 129. VII. 534.
 X. 23. XI. 29. 46. 50. 319.
 324—326. 346. 361. XII. 34
 Bacchylides. VI. 53. 313. XIII. 28
 Ioann. Barbucallus. VI. 55. IX.
 45—427. 629. Plan. 38. 218.
 219. 327
 Lollius Bassus. V. 125. VII. 243.
 372. 386. 391. IX. 30. 55. 236.
 279. 289. X. 101. XI. 72
 Besantinus. IX. 118
 Blanor. VII. 49. 387. 388. 396.
 644. 671. IX. 223. 227. 259.
 272. 273. 278. 295. 308. 423.
 548. X. 22. 101. XI. 248. 364.
 Plan. 276
 Boëthus. IX. 248
 Callias. XI. 232
 Callicter s. Cillactor. V. 29. X. 2.
 XI. 5. 6. 118. 333
 Callimachus. V. 6. 23. 146. VI.
 121. 146—150. 301. 310. 311. 346.
 347. 551. VII. 80. 170. 271. 272.
 277. 317—319. 415. 417. 451. 453.
 454. 458—460. 471. 517—525.
 725. 728. IX. 336. 507. 565.
 566. XI. 362. XII. 43. 51. 71.
 73. 102. 118. 134. 139. 148—150.
 230. XIII. 7. 9. 10. 24. 25.
 App. 45. 46
 Capito. V. 67

- Carphylides. VII. 260. IX. 52
 Cerealis. XI. 129. 144
 Chaeremon. VII. 469. 720. 721
 Choerilus. App. 97
 Christodorus. II. 1. VII. 697. 698
 Cillactor. V. Callicter.
 Claudianus. I. 19. 20. 86. IX. 139.
 140. 755. 754
 Cleobulus. VII. 153
 Cometas. V. 265. IX. 586. 597.
 XV. 36—38. 40
 Constantinus Rhodius. XV. 15—17
 Constantinus Siculus. XV. 13
 Cornelius. Vid. Longinus.
 Cosmas Monachus. Plan. 114
 Crates Thebanus. VII. 326. IX.
 497. X. 104. App. 47
 Crates Grammaticus. XI. 218
 Crinagoras. V. 108. 119. VI. 100.
 161. 227. 229. 252. 242. 244.
 245. 253. 261. 345. 350. VII.
 371. 376. 380. 401. 628. 635. 636.
 658. 643. 645. 741. 744. IX. 81.
 224. 234. 235. 259. 276. 285.
 284. 291. 419. 429. 430. 459.
 513. 516. 542. 545. 555. 559. 560.
 562. XI. 42. Plan. 40. 61. 199. 273
 Cyllenius. IX. 4. 33
 Cyrillus. IX. 369
 Cyrus. VII. 557. IX. 136. 623.
 808. 809. XV. 9
 Damagetas. VI. 277. VII. 9. 231.
 355. 432. 458. 497. 540. 541.
 735. Plan. 1. 95
 Damascius. VII. 553
 Damocharis. VI. 63. VII. 206.
 IX. 635
 Damostratus. IX. 528
 Daphitas. App. 18
 Demetrius. IX. 730
 Demiurgus. VII. 52
 Democharis. Plan. 310
 Democritus. Plan. 180
 Demodocus. XI. 235—238
 Diocles Carystius. VII. 393
 Iulius Diocles. VI. 186. IX. 109.
 XII. 35
 Diodorus V. 122. VI. 243. 348.
 VII. 38. 40. 74. 370. 624. 627.
 632. 700. 701. IX. 60. 405.
 568. 776
 Diodorus Zonas. VI. 22. 98. 106.
 VII. 365. 404. IX. 226. 312.
 556. XI. 43
 Diodorus Sardianus. IX. 219
 Diodorus Tarsensis. VII. 235
 Diogenes Episcopus. VII. 615
 Diogenes Laertius. VII. 57. 85. 87.
 88. 91. 92. 95—98. 101. 102.
 104—116. 118. 121—127. 129.
 130. 133. 620. 706
 Dionysius. V. 81. VI. 3. VII. 78.
 462. 553. 716. X. 38. XI. 182.
 XII. 108
 Diophanes. V. 309
 Diophantus. App. 19
 Dioscorides. V. 52—56. 138. 193.
 226. VI. 220. 290. VII. 31. 37.
 76. 162. 166. 178. 229. 351. 407.
 410. 411. 430. 456. 484. 485.
 707. 708. IX. 540. 754. XI. 195.
 363. XII. 14. 37. 42. 169—171.
 Diotimus. V. 106. VI. 267. 558.
 VII. 175. 227. 261. 420. 475.
 735. IX. 391. Plan. 158
 Diphilus. XI. 459
 Dorieus. App. 20
 Dosiadas. XV. 25. 26
 Duris. IX. 424
 Empedocles. IX. 569. App. 21
 Epigonus. IX. 261
 Eratosthenes Cyren. IX. 444
 Eratosthenes Scholast. V. 242. 277.
 77. 78. App. 25
 Erinne. VI. 552. VII. 710. 712
 Erycius. VI. 96. 234. 255. VII.
 36. 174. 230. 368. 377. 397. IX.
 233. 237. 558. 824. Plan. 242
 Etruscus. VII. 381
 Euclides. App. 26
 Evenus. IX. 62. 75. 122. 251. 602.
 717. 718. XI. 49. XII. 172.
 Plan. 165. 166. App. 22—24
 Eugenius. Plan. 308
 Eunomianus. IX. 193
 Euodus. Plan. 116. 155
 Euphoriion. VI. 279. VII. 651
 Eupithius. IX. 206
 Enripides. X. 107. App. 27
 Eutolmius. VI. 86. VII. 608. 611.
 IX. 587
 Flaccus. XII. 12
 Statilius Flaccus. V. 5. VI. 196.
 VII. 290. 542. 650. IX. 44. 98.
 117. XII. 25—27. Plan. 211
 Tullius Flaccus. IX. 37
 Fronto. XII. 174. 233

- Gabriel. Plan. 208
 Cn. Lentulus Gaetulicus. V. 17.
 VI. 154. 190. 331. VII. 71.
 244. 245. 275. 354. XI. 409
 Aelius Gallus. V. 49. Plan. 89
 Gauradas. Plan. 152
 Tullius Geminus. VI. 260. VII. 73.
 IX. 288. 414. 707. 740. Plan. 30.
 103. 205
 Germanicus. IX. 17. 18. 387
 Glaucus. VII. 285. IX. 341. 774.
 775. XII. 44. Plan. 111
 Glyco. X. 122
 Gregorius Nazianzenus. VIII. 1. 2.
 3—254
 Hadrianus. VI. 332. VII. 674. IX.
 157. 387. 402
 Hecataeus Thasius. VII. 167
 Hedyllus. V. 161. 199. VI. 292.
 XI. 125. 414. App. 28—34
 Hegemon. VII. 436
 Hegesippus. VI. 124. 178. 266. VII.
 276. 320. 446. 545. XIII. 12
 Heliodorus. IX. 485. 490
 Helladius. XI. 423
 Heracletus. VII. 465
 Heraclides. VII. 281. 392
 Hermes. Append. 40
 Hermocreon. IX. 327. Plan. 11
 Hermodorus. Plan. 170
 Herodicus. App. 35
 Hippo. App. 44
 Homerus. VII. 153
 Ignatius. I. 109. XV. 29—31. 39
 Ion. VII. 43
 Ioannes. VII. 555. IX. 628
 Ioannes. vid. Barbucallus.
 Irenaeus. V. 249. 251. 253
 Isidorus Aegaeates. VII. 156. 280.
 293. 532. IX. 94
 Isidorus Scholasticus. VI. 58. IX.
 11
 Iuba. App. 41
 Iulianus Imperat. IX. 365. 368.
 App. 42
 Iulianus Aegypt. V. 298. VI. 12. 18.
 19. 20. 25. 26. 28. 29. 67. 68. VII.
 32. 33. 58. 59. 69. 70. 561. 562.
 565. 576. 577. 580—582. 584.
 585—587. 590. 591. 594. 595.
 597—601. 603. 605. IX. 398.
 445—447. 652. 654. 661. 738.
 739. 763. 771. 793—798. Plan.
 87. 88. 107. 108. 113. 150. 139.
 157. 173. 181. 203. 325. 388.
 App. 43
 Iulianus Antecessor. IX. 481. XI.
 367—369
 Iulius. Vid. Diocles.
 Tullius Laurea. VII. 17. 294. XII.
 24
 Laco. VI. 203
 Leo Philosophus. IX. 200—203.
 214. 361. 578. 579. XV. 12
 Leonidas. V. 188. 206. VI. 4. 13.
 35. 110. 120. 129. 151. 200. 221.
 226. 262. 263. 281. 286. 288.
 289. 293. 296. 298. 300. 302.
 305. 309. 334. 355. VII. 13. 19.
 35. 67. 163. 173. 190. 264. 266.
 273. 283. 316. 408. 455. 463.
 466. 472. 478. 480. 503. 504.
 506. 662. 663. (664) 665. 668.
 675. 731. 740. IX. 12. 318. 563.
 719. 744. X. 1. XI. 9. 187.
 199. 200. 213. Plan. 171. 190.
 206. 230. 236. 261. 307
 Leonidas Tarentinus. VI. 44. 154.
 188. 202. 204. 205. 211. VII.
 198. 295. 422. 440. 448. 452.
 648. 652. 654—658. 660. 661.
 719. 736. IX. 24. 25. 78—80.
 99. 106. 107. 179. 316. 320. 322.
 326. 329. 335. 337. XI. 70.
 Plan. 182. 306. App. 48
 Leonidas Alexandrinus. VI. 321.
 322—329. VII. 517—550. IX.
 42. 344—356. XII. 20
 Lentulus. Vid. Gaetulicus.
 Leontius. V. 295. VII. 149. 571.
 573. 575. 579. IX. 614. 624.
 630. 650. 681. Plan. 32. 33. 37.
 245. 272. 283—288
 Libanius. VII. 747
 Lollius. Vid. Bassus.
 Cornelius Longinus. VI. 191. Plan.
 117
 Lucianus. VI. 17. 164. VII. 308.
 IX. 120. 367. X. 26—31. 35—37.
 41. 42. XI. 212. 274. 396. 397.
 400—405. 408. 410. 427—436.
 Plan. 154. 163. 164. 238. App. 49
 Lucillius. V. 68. VI. 166. IX. 55.
 572. X. 122. XI. 10. 11. 68. 69.
 75—81. 83—85. 87—95. 99—101.
 103—107. 131—143. 148. 153.
 154. 155. 159—161. 163—165.

- 171—179. 183—185. 189—192.
194. 196. 197. 205—208. 210.
211. 214—217. 233. 234. 239.
240. 245—247. 249. 253. 254.
256—259. 264—266. 276—279.
294. 295. 308—315. 388—393
- Macedonius. V. 223—225. 227.
229. 231. 233. 235. 238. 240.
245. 245. 247. 271. VI. 30. 40.
56. 69. 70. 73. 83. 175. 176.
VII. 566. IX. 275. 625. 645.
648. 649. X. 67. 70. 71. XI.
27. 39. 58. 59. 61. 63. 366. 370.
374. 375. 380. Plan. 51
- Qu. Maecius (Maccius). V. 114.
117. 150. 153. VI. 33. 89. 233.
IX. 249. 403. 411. Plan. 198
- Magnus. Plan. 270
- Marcellus. App. 50. 51
- Marcus. Vid. Argentarius.
- Marcus Junior. IX. 38
- Marianus. IX. 626. 627. 657. 668.
669. Plan. 201
- Marinus. IX. 196. 197
- Meleager. IV. 1. V. 8. 57. 95.
136. 137. 139—141. 143. 144.
147—149. 151. 152. 154—157.
160. 163. 165. 166. 171—180.
182. 184. 187. 190—192. 195.
196—198. 204. 208. 212. 214.
215. VI. 162. 163. VII. 13.
79. 182. 195. 196. 207. 352.
417—419. 421. 428. 461. 468.
470. 476. 535. IX. 16. 331.
363. XII. 19^a. 23. 33. 41. 47.
48. 49. 52—54. 56. 57. 59. 60.
63. 65. 68. 70. 72. 74—76. 78.
80—86. 92. 94. 95. 101. 106.
109. 110. 113. 114. 117. 119.
122. 125—128. 132. 133. 137.
141. 144. 147. 154. 157—159.
164. 167. 256. 257. Plan. 134.
213
- Menander Comicus. VII. 72. XI.
438
- Menander Protictor. I. 101
- Menecrates. IX. 54. 55. 390
- Metrodorus. IX. 360. 712. XIV.
116—146
- Mesomedes XIV. 63. Plan. 523
- Michael. I. 122. Plan. 316. App.
52. (vid. Psellus.)
- Mimnermus. IX. 50
- Mnasalcas. VI. 9. 110. 125. 128.
264. 268. VII. 54. 171. 192.
194. 212. 242. 488. 491. IX.
70. 324. 333. XII. 138. App. 52
- Moero. VI. 119
- Moschus. IX. 440. Plan. 200
- Mucius Scaevola. IX. 217
- Munatius. IX. 103
- Musicius. IX. 59
- Myrinus. VI. 108. 254. VII. 703.
XI. 67
- Myro. (Vid. Moero.) VI. 189
- Nestor. IX. 129. 364. 537
- Nicaenetus. VI. 225. VII. 502.
XIII. 29. Plan. 191. App. 54
- Nicander. VII. 435. 526. XI. 7
- Nicarchus. V. 38—40. VI. 31.
285. VII. 159. 166. IX. 330.
576. X. 1. XI. 17. 18. 71. 73.
74. 82. 96. 102. 110—116. 118—
122. 124. 162. 169. 170. 186.
241—243. 251. 252. 328—332.
395. 406. 407. 415
- Nicias. VI. 122. 127. 270. VII. 200.
IX. 315. 564. XI. 398. Plan.
188. 189
- Nicodemus. VI. 314—320. IX. 53
- Nicomachus. VII. 299
- Nicomedes. App. 55. 56
- Nilus. I. 33. Plan. 247
- Nossia. V. 170. VI. 132. 265. 273.
275. 353. 354. VII. 414. 718.
IX. 332. 604. 605
- Numenius. XII. 28
- Oenomaus. IX. 749
- Onestes. V. 20. VII. 66. 274. IX.
216. 225. 230. 250. 292. XI.
32. 45
- Palladas. V. 71. 257. VI. 60. 61.
85. VII. 607. 610. 681—688.
IX. 5. 6. 119. 134. 165—176.
180—183. 377—379. 393—395.
397. 399—401. 441. 484. 486.
487. 489. 502. 503. 508. 528.
773. X. 34. 44—63. 65. 72. 73.
75. 77—99. X. 54. 55. 62. XI.
204. 255. 263. 280. 281. 283—293.
299—304. 306. 307. 317. 323.
340. 341. 349. 351. 353. 355.
357. 371. 373. 377. 378. 381.
383—387. XV. 20. Plan. 207.
282. 317. App. 1
- Pamphilus. VII. 201. IX. 57

- Pánocrates. VI. 117. 356. VII. 653
 Panteleus. App. 58
 Parmenio. V. 33. 34. VII. 183.
 184. 239. IX. 27. 43. 69. 113.
 114. 304. 342. XI. 4. 65. Plan.
 216. 222
 Parmeno. XIII. 18
 Parrhasius. App. 59—61
 Paulus Silentiarius. V. 217. 219.
 221. 226. 228. 230. 232. 234.
 239. 241. 244. 246. 248. 250.
 252. 254—256. 258—260. 262.
 264. 266. 268. 270. 272. 274.
 275. 279. 281. 283. 286. 288.
 290. 291. 293. 300. 301. VI. 54.
 57. 64—66. 71. 75. 81. 82. 84.
 168. VII. 4. 307. 560. 563. 588.
 604. 606. 609. IX. 396. 443.
 620. 651. 658. 663. 664. 764.
 765. 770. 782. X. 15. 69. 74.
 76. Plan. 57. 77. 118. 277. 278
 Peritus. Plan. 236
 Perses. VI. 112. 272. 274. VII.
 445. 487. 501. 539. 750. IX. 334
 Phaedimus. VI. 271. VII. 739.
 XII. 2. 22
 Phalaecus. VI. 165. 193. VII. 650.
 XIII. 5. 27. App. 93
 Phaënnus. VII. 197. 437
 Phantias. VI. 294. 295. 297. 299.
 304. 307. VII. 537. XII. 51
 Philemon. V. 4. IX. 450
 Philetas. VI. 210. 481
 Philidas. App. 94
 Philippus Rex. App. 95
 Philippus Thessalonic. IV. 2. VI.
 5. 36. 58. 62. 90. 92. 94. 99.
 101—104. 114. 203. 236. 240.
 247. 251. 259. VII. 186. 187.
 234. 237. 362. 382. 383. 385.
 394. 405. 554. 692. IX. 11. 22.
 56. 83. 85. 88. 89. 232. 240.
 247. 253—255. 262. 264. 267.
 285. 290. 293. 299. 307. 311.
 416. 438. 543. 561. 575. 708.
 709. 742. 777. 778. XI. 34—36.
 173. 321. 347. XIII. 1. Plan.
 25. 52. 81. 93. 104. 137. 141.
 193. 215. 240
 Philiscus. XI. 441. App. 96
 Philo. XI. 419
 Philodemus. V. 13. 24. 25. 46.
 107. 112. 115. 120. 121. 123.
 124. 126. 131. 152. 306. 308.
 VI. 246. 549. VII. 222. IX.
 412. 570. X. 21. 103. XI. 30.
 41. 44. 518. XII. 157. Plan. 234
 Philostratus. Plan. 110
 Philoxenus. IX. 319
 Phocas Diaconus. IX. 772
 Phocylides. X. 117
 Photius. IX. 205
 Pindarus. App. 62
 Pinytus. VII. 16
 Pisander. VII. 304
 Piso. XI. 424
 Pittacus. XI. 440
 Plato. V. 78—80. VI. 1. 43. VII.
 35. 99. 100. 256. 259. 265. 268.
 269. 669. 670. IX. 3. 13. 45.
 51. 506. 747. 823. Pl. 13. 160.
 161. 210. 248. App. 63
 Plato Comicus. IX. 359
 Plato Junior. IX. 748
 Polemo. V. 68. IX. 746. XI. 38
 Pollianus. XI. 127. 128. 150. 167.
 Plan. 150
 Julius Polyaenus. IX. 1. 7—9
 Polystratus. VII. 297. XII. 91
 Pompejus. VII. 219. IX. 28
 Posidippus. V. 154. 183. 186. 194.
 202. 209. 211. 215. VII. 170.
 IX. 359. XII. 45. 77. 98. 120.
 131. 168. Plan. 68. 118. 275.
 App. 64—68
 Proclus. App. 69
 Ptolemaeus. VII. 314. IX. 577.
 App. 70
 Pythagoras. VII. 746
 Pytheas. App. 71
 Quintus. VI. 230. (V. Maecius.)
 Rharus. X. 121
 Rhianus. VI. 34. 173. 278. VII.
 315. XII. 38. 58. 93. 121. 142.
 146. App. 72
 Rufinus. V. 9. 12. 14. 15. 18. 19.
 21. 22. 27. 28. 35—37. 41—44.
 47. 48. 60—62. 66. 69—77. 87.
 88. 92—94. 97. 103. 284
 Sabinus. VI. 158. IX. 410
 Samius. VI. 116
 Sappho. VI. 269. VII. 489
 Satyrius Thyillus. VI. 11. 170.
 VII. 233. 505. X. 5
 Satyrus. IX. 6. 11. 13. Plan. 153.
 195
 Scythinus. XII. 22. 232

- Secundus. IX. 36. 260. 301. Plan. 214
 Serapio. VII. 400
 Simmias. VI. 113. VII. 21. 22. 24. 25. 193. 203. 647
 Simonides. V. 159. VI. 2. 50. 52. 197. 212—217. VI. 20. 60. 77. 177. 248—251. 253. 254. 258. 270. 296. 300—302. 344. 345. 347. 348. 431. 434. 442. 443. 496. 507—516. 647. 677. 700. 757. 758. X. 105. XIII. 14. 19. 20. 26. 28. 30. Plan. 2. 3. 23. 24. 26. 60. 82. 204. 232. App. 73—89
 Socrates. XIV. 1
 Solon.
 Sophocles. App. 90
 Sophron Patricius. IX. 787
 Sophronius. I. 90. 123. VII. 679. 680
 Speusippus. Plan. 31
 Stephanus Grammaticus. IV. 585
 Strato. XI. 19. 21. 22. 117. 225. XII. 1—11. 13. 15. 16. 21. 175—220. 231. 234—255. 258. Plan. 213
 Sylla. App. 91
 Synesius. Pl. 76. 79. 267. App. 92
 Thallus. VI. 91. 235. VII. 373. IX. 220
 Theaetetus. VI. 27. 357. VII. 44. 499. 727. IX. 659. X. 16. Plan. 221. 233. App. 36. 37
 Theo. IX. 491. App. 39. 40
 Theocritus Chius. App. 38
 Theocritus Syracus. VI. 336—340. VII. 262. 658. 659. IX. 338. 432—437. 598—600. XIII. 3. XV. 21
 Theodoretus. Plan. 34
 Theodoridas. VI. 155—157. 222. 224. VII. 282. 406. 439. 479. 527—529. 722. 732. 739. 743. XIII. 8. 21. Plan. 132
 Theodorus. VI. 282. VII. 556. XI. 198
 Theognis. Plan. 10
 Theon. IX. 41
 Theophanes. XV. 14. 35
 Theosebia. VII. 559
 Thomas Patricius. Plan. 379
 Thomas Scholast. Plan. 315
 Thucydides. VII. 45
 Thyillus. Vid. Satyrus.
 Thymocles. XII. 32
 Tiberius. IX. 2. 370
 Timocreon. XIII. 31
 Timon. XI. 296
 Trajanus. XI. 418
 Troilus. Plan. 55
 Tryphon. IX. 488
 Tullius. Vid. Laureus.
 ———. Vid. Flaccus.
 Tymnes. VI. 151. VII. 199. 211. 453. 477. 729. Plan. 237
 Xenocrates. Plan. 186
 Xenocritus. VII. 291
 Xenophanes. VII. 120
 Zelotus. IX. 30
 Zenobius. IX. 711
 Zenodotus VII. 315. Plan. 14
 Zenodotus Stoicus.
 Zonas. Vid. Diodorus.
 Zosimus. VI. 15. 183. 184. 185. IX. 40

INDEX SCRIPTORUM, qui in Notis illustrantur et corriguntur.

- Achilles Tatius. 63. 90. 101. 251.
 275. 277. 352. s. 669. 680. s.
 682. 687. 726. 762. 838. 845
 Aelianus. 11. 31. 36. 40. 57. 62.
 80. 119. 149. s. 165. 175. 193.
 241. 264. 275. 292. 321. 326.
 327. 433. 453. 459. 460. 514.
 523. 526. 547. 566. s. 569. 590.
 641. 653. 656. 674. 685. 692.
 696. 726. 734. 897
 Aeschylus. 46. 108. 176. 334. 581
 Aesopi fabulae. 361. 705
 Alcibiades in Schol. Platon. 667
 Alciphron. 57. 59. 109. 220. 367.
 490. 583. 595. 676. 677. 686.
 704. 750
 - Anonymus de Arte Mnemonica.
 395
 Antimachus. 207. 455. 514. 515.
 (ἐπιτέρας τὸ δέπαστρον nunc
 emendavit etiam Spohnius in
 doctacommentatione de extrema
 Odysseae parte p. 208.)
 Apollinaris Metaphrasis Psalmo-
 rum. 43. 222
 Apollodorus. 33. 34. 37. 171. 364.
 558. 572. 655. 747. 854. 918
 Apollonius Rhodius. 10. 71. 105.
 108. 165. 211. 281. 305. 373.
 407. 570. s. 641
 Aratus. 73. 150. 172. 281. 284.
 734
 Archestratus. 542
 Archilochus. 762
 Arrianus. 402. 582
 Artemidorus. 143. 175. 465. 563.
 863
 Babrii Fabulae. 32. 149. 264. s. 722
 Basilii Sermo ap. Bandin. 55
 Bion. 200. 881
 Callimachus. 166. 172. 325
 Clemens Alexandrinus. 532. 715
 Coluthus. 394
 Comicus ap. Plutarchum. 51
 Cratinus ap. Schol. Aristoph. 666
 Demosthenes Bithynus. 548
 Dio Chrysostomus. 143. 236. 384.
 459. 489. 656. 709. 808
 Dionysius Halicarnassensis. 297.
 773
 Empedocles. 285. 744
 Ennius. 141
 Ἔκτα χροῶ. ap. Bandin. 528
 Epigramma Homericum. 742
 Epistolae Socraticae. 705
 Eudociae Martyrium S. Cypriani.
 217. 478. s. 491. 583. 598. 612.
 893
 Eustathii Amor. Ism. 720
 Gabrias. 148. 556
 Georgius Pisidas. 479. s.
 Gregorius Nazianzenus. 57. 89. 129.
 146. 163. 166. not. 168. 214.
 233. 245. 459. 480. 541. 628.
 649. 728. 754

Hermias. 275. 421. 761
 Hermippus ap. Athenaeum. 577
 Herodes ap. Stobaeum. 169
 Hesiodus. 11
 Hesychius. 144. 344. 773
 Inscriptio in Mimam. 250. not.
 Aliae Inscriptiones. 52. 300.
 (ubi transponenda verba, *λημμεν*
μαρναμενοι.) 462. 922
 Ioannes Lydus. 321. 324. 395. 486.
 503. 528. 611. 615. 875. 913. 949
 Ioannes Oeconomus. 89
 Lesbos. 22. 43. 335
 Lexicon in Anecdosis Bekkeri. 200
 Libanius. 13. 14. 23. 28. 29. 33.
 38. 40. 42. 46. 47. 54. 55. 58.
 61. 62. 66. 67. 68. 73. 76. 78.
 81. 83. 84. 88. 90. 95. 101. 105.
 108. 109. 110. 116. 122. 125.
 151. 164. 198. 201. 206. 211.
 215. 217. 233. 235. 239. 241.
 250. 254. 257. 258. 260. 268.
 273. 276. 277. 284. 292. 305.
 313. 325. 327. s. 354. 355. 356.
 370. 382. 398. 399. 401. 471.
 479. 489. 490. 492. 495. 508.
 526. 538. 540. 543. 544. 550.
 558. 560. 562. 563. 565. 595.
 598. 599. 605. 610. 645. 649.
 651. 656. 662. 666. 667. 668.
 669. 674. 680. 681. 685. 686.
 693. 696. 701. 708. 709. 711.
 723. 724. 730. 732. 734. 735.
 741. 750. 763. 792. 804. 847.
 848. 849. 850. 853. 854. 864.
 896
 Lucianus. 23. 26. 41. 51. 54. 58.
 59. 62. 63. 66. 67. 73. 76. 86.
 89. 103. 105. 109. 122. 159. s.
 193. s. 217. s. 229. 238. 296.
 315. 318. 364. 463. 479. 501.
 528. 552. 565. 628. 630. 662.
 673. 705. 723. 748. 766. 775
 Manetho. 13. 114. 480. 671
 Marcellini Vita Thucydidis. 922
 Marcellus Sidet. 131. 233
 Maximus. 37. 74. 154. 183. 254.
 352. 583. 549. 553. 585. 598.
 608. 611. 647. 766. 903
 Moschus. 67. 200. 228. 376
 Naumachius. 268

Nicephori Callistii Serm. ap. Bandin. 21
 Nonnus. 317. 870
 Oppianus. 26. 31. 76. 100. 105.
 110. 203. 205. 217. 228. 467.
 520. 540. 543. 546. 578. 624.
 647. 656. 719. 727. 747. 825
 Oraculum ap. Ioann. Lydum.
 125. 615. ap. Plutarchum. 178.
 ap. Stephan. Byz. 280
 Oracula Sibyllina. 26. 36. 211.
 216. 241. 244. 315. 377. 453.
 491. 622. 635. 893
 Orpheus. 61. 76. 88. 172. s. 267.
 460. 642. 744. 902
 Panyasis ap. Athenaeum. 667.
 669. s.
 Paraphrasis Psalterii ap. Bandin.
 12
 Pauli Silent. Ecphrasis. 159
 Pherecrates ap. Plutarchum. 949
 Philostratus. 46. 226. 285. 327.
 508. 508. 555. 557. 641. 657.
 714. 738. 765. 766. 768. 772.
 795. 836. 861. s. 875. 909.
 938
 Pindarus. 494
 Pisidae Oratio. 9
 Plato. 800
 Plutarchus. 45. 70. 91. 128. 202.
 217. 358. 681. 726. 758. 852
 Poëma de Resurrect. Christi. 21
 Poëta in Schol. Platon. 711
 Proclus de Pulcritudine. 603
 Procopius. 542
 Quintus Smyrnaeus. 195. (rectius
 h. I. Spitznerus de Versu gr.
 her. p. 224. emendavit, *φρσιν*
ελδεται.) 200. 246. 327. 347
 Scholiastes Apollonii Rhodii. 37.
 128
 — Aristophanis. 122
 — Homeri. 525
 — Pindari. 41
 — Platonis. 937
 — Theocriti. 509. (ubi *επαλ-*
λον rectius scribes quam *επη-*
λων.)
 Sextus Empiricus. 821
 Simylus ap. Plutarchum. 37
 Sophocles. 848

Stobaeus. 382

Suidas. 46. 577.

Themistius. 33. 165. s. 188. 194.

224. 227. 236. s. 284. 313.

361. 388. 451. 465. 471. 486.

492. 497. 531. 615. 616. 618.

645. 657. 663. 715. 727. s.

765

Theodorus Prodromus. 521. 573.

460. 640. 801. 861

Theodosii Expositio Cret. 11. 32.

61. 509. s. 515

Theognis. 557

Theophylactus. 58. s. 507. 552.

782

Tzetz. 273. 337. 523. 533. 641.

844. 796

Xenophon. 202. 249. 272

Xenophanes ap. Athenaeum. 918

INDEX IN NOTAS CRITICAS.

(A. significat *Addenda*, Praefationi subjecta, P. *Paulsenii Supplementa* ad calcem Operis.)

- ā productum in vocativis *πλάστα*, *τεχνίτα*. 852
 ā feminini adjectivorum corruptum. 56
 ā et ε conf. 817
 ā et εχ conf. 25. s.
 ā et ευ conf. 44. 160. 324. 476. s.
 ā et ου conf. 151
 Ἀγαθίας. de quantitate syllabarum in hoc nomine. 141. ἀγαθῆϊος. Ibid.
 ἀγάλλεσθαι cum accusativo. 307
 ἄγαν cum superlativo. 102. (*Theophyl. Simoc. Epist. 33. τὸ λίαν ἐμπεριότατον ἄγαμας*.) posteriorem producit. 681
 ἄγανός et ἄγνός conf. 481. 617
 Ἀγαυή et ἀγανή. 809
 ἄγς cum verbo pluralis numeri. 37
 ἀγείρειν et ἀείρειν. conf. 26. (*Ap. Quint. Sm. II. 580. σῶμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι. vere ἀναειρόμενοι correxit Chr. Ernest. Glasewald, disciplinae Spitznerianae alumnus. Cf. XIII. 529. In Orph. Argon. 116. ἀλλ' ὅτε δὴ μ' ἐνόησαν ἀταρπιδὸν ἐξανύοντα, Ἀσπασίως ἤγερθεν. vulgatam tucri conatur doctissimus Huschke in Commentat. de Orph. p. 17. Malim tamen scribi: ἀσπασίως ἤγερθεν i. e. μετεωρίσθησαν.*)
 ἀγέλαιη et ἀγέλη. 199
 ἀγέλη et ἀνάγκη conf. 651
 ἀγή. 396
 ἀγήραντος, ἀγήρατος, ἀκήρατος conf. 216
 ἄγκειμα et ἔγκειμαι conf. 921
 ἀγλαΐζειν, ornare. 209. ἀγλαΐζεσθαι et ἀλεγιζέσθαι conf. 55
 ἄγνιζειν. 815
 ἄγνός et ἄγανός conf. 481. 617
 ἄγνως, ἀπλῶς, ἄλλως conf. 339
 ἄγραυλος. 332
 ἄγρην et ἄρην conf. 516
 ἀγρεῖος. 253. et ἀχρεῖος conf. 848
 ἀγρευτής. 185
 ἀγριέλαιος paganismi symbolum. 417. s.
 ἄγριος. ἄγρια et ἀχρεῖα conf. 765. (Cf. Valcken. ad Theocrit. Eid. XXV. 72.)
 ἀγριοσύνη et ἀχρημοσύνη. 134
 ἄγχι et ἀντὶ conf. 669
 ἀγχιτοκοός. 337
 ἄγχον et ἀγχόν. 557
 ἄγω δῆσας. 756. ἄγειν et ἀγινεῖν, dedicare. 138. ἄξω et ἔξω conf. 38
 Ἀδάμ. nomen mysticum. 21
 ἀδάματος pro ἀδάμαστος. 881
 ἀδάπταις. vox nihili. 345
 ἄδε pro ὡδε. 327
 ἄδης, sepulcrum 15. ἄδης νεκρός. 21. mortuus evomit. 1b. (*Cyrill. Catena in Ioh. cap. 1. pag. 47. καταπιὼν γὰρ ὁ θάνατος τὸν ὑπὲρ πάντων ἀμνόν, πάντας ἐξήμεσεν ἐν αὐτῷ τε καὶ σὺν αὐτῷ.*)
 αἰδινὸν ποιμαῖσθαι. A. LIV.

Ἰδωνις, inter blanditias. 75
 αἰθλια et αἰθλια conf. 883
 αἰίδω et αἰθρῖον conf. 275.
 αἰλάλος. 89
 αἰρεῖν et ἀγείρειν conf. 26
 αἰσφλεγῆς et ἀφειδῆς conf. 727
 αἰρῶ, prima producta. 862
 ἀζαλός, durus. 107
 ἀηδών, ὁ. 227. ἀηδών. 8
 ἀθληταί, ἀθλητῆρες, martyres. 9.
 (Suicer. Thes. Eccl. T. II. p. 311.)
 ἀθλον pro ἀθλος. 754
 ἀθροῖσθαι. 877
 ἀθροῖω et αἰίδω conf. 225
 αἰ ante vocalem in media voce
 correptum. 263. 361. 957
 αἰ terminatio ante consonantem
 ap. recentiores correpta. 35. 928
 αἰ elisum in φίλαι. 416
 αἰ et ας conf. 24
 αἰ et ᾱ conf. 96
 αἰ, αἰ et αἰεί. 226. et αἰέν conf.
 284
 Αἰας priore correpta. 550
 αἰγεῖναι et ἀργεῖναι conf. 398
 αἰγυβάτης et αἰγυβάτης de hircō,
 caprariis, Pane. 739
 Αἰγινα. media correpta. 959
 αἰγνομενός πάν. 182
 αἰγυπόδης, Panis epitheton. 535
 αἰγόνυξ et αἰγώνυξ. 131
 αἰγυπόδης. 839
 αἰδῆς. Vid. αἰδῆς. ὡς αἰδᾶ timere
 aliquid. 175. αἰδέω ap. Home-
 rum semper trisyllabum, apud
 alios passim quadrisyllabum. 374.
 578. 568
 αἰδοίης et εἰδείης conf. 893^b
 αἰεί et αἰ, αἰ. 226. et αἰέν conf.
 284
 αἰζοῖ pro ἄνθρωποι. 343. (Cal-
 limach. Hymn. in Iov. 70. εἴ-
 λεο δ' αἰζῶν ὅ, τι φίρτατον.
 Schol. νῦν καθόλου λέγει τῶν
 ἀνθρώπων.)
 αἰθαλέος et αἰθαλόεις. 228
 αἰθῆρ et αἰθρη. 517. 910. αἰθέ-
 ρος et αἰθριος conf. 472
 αἰθρη et αἰθῆρ. 517. 910
 αἰθριος et αἰθέριος conf. 472
 αἰδῶ. αἰθεῖν, φλέγειν τινα. 120.
 αἰθόμενος et ἀχθόμενος conf.
 124. et ληθόμενος. 307

αἰθων. 932. et ἄθλων conf. 317
 αἶκε cum indicativo. 213
 αἶμα et ἄμμα conf. 348. et λῆμα.
 329
 αἰμάξας et ἀλλ' ἔξεις conf. 520
 αἰμύλος et αἰπόλος conf. 730
 αἰνόλιος et δεινόλιος. 357
 αἶνος et δεινός conf. 888
 αἰνυμαι et ἀπαἰνυμαι. 532. cum
 ἄρνυμαι conf. 799
 Αἰόλος et Αἰολος. 576. 607
 αἰόλος, varius. 596
 αἰπόλος et αἰμύλος conf. 730
 αἰπύτατον et πιστότατον conf. 613
 αἶρ et ἐρ conf. 523
 αἰρέω. ἐλεῖν. expugnare. 751. ἐλου-
 σα et ἔχουσα conf. 103. εἶλε et
 εἶχε. 371. ἐλὼν et ἔχων conf.
 187. εἶλατο et εἶλετο. 463. 809.
 αἰρούμαι et ἀρκοῦμαι conf. 745
 αἶς et εἶσαι conf. 433
 αἶσια et αὐτίκα conf. A. XLV.
 αἰσιμος ὕπνος. 518. αἰσιμον ἔργον.
 A. XXVIII. (In poemate Theo-
 dori Prodr. edito in Notit. Codd.
 Bibl. Par. T. VII. p. 255. v. 16.
 πολλὰ μὲν ἄρ' ἐτέλεσεν αἰνέ-
 σιμα ἔργα βασιλεύς. scr. ἄρ' ἐτέλ.
 ἐναίσιμα ἔργα.)
 Αἰσχίνης media producta. 24
 αἰσχροπρεπής. 301
 αἰχμάζειν et ὀχμάζειν conf. 766
 αἰψα et λιτά conf. 166
 αἰών et ἐλικών conf. 494
 ἀκάκητος et ἀκακος. 733
 ἀκάματος, η, ὄν. 191. prima pro-
 ducta. 317
 ἀκανθών et ἀπάντων conf. 708
 ἀκεσσίνους. 583
 ἀκήδετος et ἀκήδεντος. A. LXII.
 ἀκηρότατος pro ἀκηρατώτατος. A.
 LXXXVI.
 ἄκικος. 386
 Ἀκίνδενος, penultima correpta. 730
 ἀκμή, ἀκμάζειν, prima correpta.
 753. ἀκμή et μὲν conf. 755
 ἄκνισος et ἄκνισος. 638
 ἀκόνιτος, ἡ, et τὸ ἀκόνιτον. 680
 ἀκούω. praesens pro perfecto. 311.
 εἰ τιν' ἀκόνει. 432. ἀκούσω pro
 ἀκούσμαι. 552. 580. (Orac. Sib.
 L. VIII. p. 695. πᾶς ὁ βλέπων
 μυκηθμόν ἀκούει. lb. p. 721.)
 ἄκρη, ἄκρως, εἰς ἄκρον. 205. s. 871

- ἀσρέμων et ἔρως de malo. 860.
 ἀσρέμων et ἀσρεμών. 451. 465.
 511. 596
 ἄσρητος et ἄσραντος conf. 596
 ἄσρητος et ἄτιος. 178
 ἀσρονυχεῖ pro ἀσρωνυχεῖ. 760.
 (Fuse de illa forma disputavit
Graefius in Observationibus cri-
ticis in Meleagrum et univer-
sam Anthologiam graecam. p.
 41. sqq. cujus primae plagulae
 in manibus mihi sunt, a cl. edi-
 tore mecum communicatae.)
 ἄσρον et οἰκτρὸν conf. *A.* LXIX.
 ἀσρώνυξ. 749
 ἄκτη. 61
 ἄκτινα et ἰκτίτην conf. 752
 ἄκτιτης Apollo. *A.* XLIV.
 ἄκνμος et ἀκνμων βίος. 631
 ἄκνμων et ἀκνμων conf. 631
 ἀλαβαρχεῖν. 722
 ἀλαλκεῖν. 217. 546
 ἄλαλος. 732
 ἀλαστωρ, θηλυκῶς. 856
 ἀλέγεσθαι, numerari. 901
 ἀλεγιζεσθαι non dicitur. 55. cum
 ἀγλαίεσθαι aut μεγαλιζεσθαι
 conf. lb.
 Ἀλέξανδρος, prima producta. 574
 ἄλη et ἄλη conf. 143
 ἀλικαρνησός et ἀλικαρνησός. 52.
 ἀλικαρνησός. 256
 ἀλίπλους ὀρηγμίν. 48
 ἀλίσκω. ἄλους et ἄλλους conf. 28
 Ἀλκιδής et Ἀλκείδης. 843
 Ἀλκυαν, Ἀλκυάων, Ἀλκυαίων.
 33. *A.* XXX. (Vid. *Welcker.*
 in *Fragm. Alcm.* p. 1. s.) cum
 μάλλον conf. lb.
 ἀλκτῆριον. 817
 ἀλκονός. 596
 ἀλλὰ ponitur post plura vocabu-
 la. 535. post εἰ et εἰ καί. 261.
 293. 546. auditur post εἰ καί.
 231. post εἰ δέ. 86. ἀλλὰ γάρ.
 352. ἀλλὰ et ἄλα conf. 620. ἀλλὰ
 et ἄλλ' εἰ conf. 893
 ἀλλάττεσθαι ἀρετῇ. 973
 ἄλλιστος et ἀπλητος, Orcus. 381
 ἄλλομαι transitive. 225
 ἄλλος ἐπ' ἄλλω. 277. ἄλλος μὲν..
 ὁ δέ. 712. ὁ μὲν... ἄλλος δέ. 207.
 ἄλλο subauditur. 340. ἄλλη et
 ἀχλὺς conf. 407. ἄλλος et ἄλους
 conf. 28. et δούλες. 439
- ἄλλως et ἀπλῶς conf. 122
 ἄλμυρά δακρυα. 810
 ἄλος et ἄλός. 149
 ἄλε. ἄλα et ἀλλὰ conf. 620
 ἄλυσιν. 760. *A.* LXXXIII.
 ἄλυστης. 145
 ἄλῃ et ἄλῃ. 473
 ἄλωμενος. 555
 ἀμαλήκ, typus inimicorum reli-
 gionis christianae. 16. media
 ambigua. lb.
 ἀμάξη et ἀμάξη. 244. 667
 ἄμβατος et ἔμβατος conf. 446
 ἀμέθυσος et ἀμέθυστος. 625
 ἀμεινον et ἀμομον conf. 43
 ἀμέργω et ἀμέρδω. 585. ἀμέργο-
 μαι et ἐρέυγομαι conf. *A.* XXXII.
 ἀμέρδω, tollere. 385
 ἀμετάβλητος et ἀμετάκλητος conf.
 737. (Ap. *Heliodor.* L. I. 16.
 p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμε-
 τάκλητος ὀργή. duo Codd. Mo-
 nac. ἀμετάβλητος. quod ipsum
 suspicatus est *Coray* p. 64.)
 ἀμέτρητος, innumerabilis. 10
 ἀμετρόβιος. 921
 ἄμη. 200
 ἄμα et αἶμα conf. 348
 Ἀμμων et Ἀμοῦν. 946
 ἀμογητι et ἀμογηται. 765
 ἄμορος. 358
 ἀμπνεῖιν, spirare, vivere. 370
 ἄμνδης et ἄμνδης. 423
 ἀμνκλαῖται βασιλῆες, *Dioscuri.* 789
 ἀμύμων et ἀνύμων conf. 631
 ἀμύριτος. *A.* LV.
 ἀμύσειν, δρῦπτειν παρειάς. 547
 ἀμφασία, ἀμψχανία. 111
 ἀμφήκης μύθος. 426. s.
 ἀμφι c. dat. causam efficientem
 indicat. 664
 ἀμφιάζειν et ἀμφιέννυμι. 160
 ἀμφίβλητρον. 167
 ἀμφίκαλος et ἀμφίγυλος. *A.* XLIII.
 ἄν et πέν juncta. 446
 ἄν subaudiendum. 12. 46. 136.
 288. 706
 ἄν et αἰ conf. 229. et ἄνεμος. 28
 ἄν et ἄντ conf. 707. s.
 ἄν et ἄρ' conf. 500. 696. 881
 ἄν et σὺν conf. 775
 ἄν terminatio correpta in Ἀτινιαν,
 Πομπηϊαν. 926

ἀναβοᾶν et ἀντιβοᾶν conf. 708
 ἀνάκη et ἀγέλη conf. 651. πα-
 λινδίνητος. 580
 ἀνάδραστος. 948
 ἀνάθημα, ornamentum. 104
 ἀναξ, praecedente vocali. 924
 ἀναπείθειν cum duplici accusati-
 vo. 567
 ἀναπέμπειν et ἀποτέμπειν. 30. s.
 ἀναπλάττεισθαι. 621. s.
 ἀνάπτειν, accendere pro illustra-
 re. 258
 ἀναπτύσσειν. 334
 ἀνάργυροι. A. XXVIII.
 ἀναρχος θεός. 22. (cf. Suicer.
 Thes. Eccles. T. I. p. 300.)
 ἀναστηλώω. 8
 ἀνατρέφω. πέντετραφον, crevi. 85
 ἀνδρεμα et ἀνάδημα. 323
 ἀνδροβατεῖν. A. XXXVI.
 ἀνεμος et ἄν conf. 28
 ἀνεμώλιος. 576
 ἀνερῶν. ἀνείρετο et ἀνῆρετο. 238
 ἀνθεμα pro ἀνάθεμα. 24
 ἀνθήμενος et ἐνθήμενος conf. 873
 ἀνθεῖν ἱούλον. 883. s. 967
 ἀνθος, spruma. 542
 ἀνθοοῦν et καλλοοῦν conf. A.
 XXXIII.
 ἀνθρακίη. carbo. 670. 743. et ἀν-
 θρακίη. 416
 ἀνίσχεν et ἀνέσχεν conf. 435
 ἀνούματος. 22
 ἄνως terminatio in nominibus pro-
 priis interdum pro pyrrhichio
 habita. 396. 382
 ἄντα ἐσοῦν, ἰδεῖν. 791. s. ἄντα
 ἰδεῖν. A. LXXXIII.
 ἀντεσχοῖν. 720
 ἀντ post comparativum. 818. et
 ἄγχι conf. 669
 ἀντιχεῖν. 566
 ἀντίβιος, τα, ιον. 638
 ἀντιβόλιν. 326
 ἀντομαι pro λίσσομαι. 800
 ἀντιξ μηρῶν. 25. ἀντυγεῖ οὐρα-
 νοῦ. 414
 ἄνω et ἀνῶ. 670
 ἀνωθε. 98
 ἄξια et ἀστικά conf. 492
 ἀξίως et δεξιῶς conf. 318
 ἄο et ἄτο conf. 14. 595
 ἀλλῶζειν. 881
 ἄορος. 515

ἀπάλαιστος et ἀπάλαιστρος. 101.
 s. 779
 ἀπαλὸν γελᾶν. 862
 ἀπάντων et ἀπανθῶν conf. 708
 ἀπάρχομαι et ἀπέρχομαι. 565
 ἀπαχθίζειν et ἀπαχθιάζειν. 229
 ὑπειρολεχῆς Diana. 125
 ἀπελαύνω. ἀπήλασα et ἀπήλα-
 σα. 40
 ἀπέρχομαι et ἀπάρχομαι. 565
 ἀπέρχιν. 157
 ἀπίνειν pro ἀπίναι. 725
 Ἀπῖς. 673
 ἄπιστος et ἄσπιστος conf. 758
 ἄπληγτος et ἀτληγτος conf. 111.
 et ἄλλιστος Orcus. 381
 ἀπλώω, extendere. 677
 ἀπλῶς et ἀγνῶς conf. 339. A.
 LVIII.
 ἀπό periphrasi inservit. 42. ἀπ'
 ὀμματῶν, ἀπ' ὄψεως. 77. ἀπὸ
 τῆς pro ἀπὸ τούτου. 504. 526.
 κείσθαι ἀπὸ τινος. 182. ἀπὸ et
 ἄλως conf. 199
 ἀποβρώσκω et ἀποβρόσκω. 352
 ἀπόδεσμος, fascia. 907
 ἀποδημία, mors. 36. (Cf. Gataker
 ad M. Antonin. p. 319. D.)
 ἀποδύρομαι, ἀπολοφύρομαι, ἀπο-
 δακρύω. 95
 ἀποικίζειν. 731
 ἀποινα et πᾶν conf. 521
 ἀποκλᾶν, defringere, decerpere.
 347
 ἀποκνέειν et similia composita.
 765
 ἀποκτείνειν et ἀποκτείνειν. 723
 ἀπολήγος et ἀπουλήγος. 31
 Ἀπόλλων, destructor. 690
 ἀπόμνημι. ἀπωμοσάμην et ἄπω-
 σα μάτην. 115
 ἀποξύνειν τὸ γῆρας etiam de in-
 animatis. 11
 ἀποπτέμπειν et ἀναπέμπειν. 30. s.
 ὑποπλάσσειν. 499
 ἀπύπτιστος. A. I.X.
 ἀπορύζειν. 566
 ἀπορύειν, dilabi, paulatim abscen-
 dere. 625
 ἀπορύπτω et ἀπορύπτω conf.
 635
 ἀπομαιδρύνεσθαι. 559
 ἀπομύρειν et ἀπομύρεσθαι γέρας,
 ἄθλον et sim. 720.
 ἀποχή. 696

ἄποψις. *A.* LXXI.
 ἀπτήνες νεοσσός. 478
 ἄπυρος χυρσός. 527
 ἀπώθω. 115
 ἄρ' et ἄν conf. 696. 881
 ἄρα cum οὐτε junctum. 49. et ἡ
 ῥα conf. 327. 361. 527. 745.
 750. et καὶ γὰρ conf. 504
 ἀραιὰ χεῖρ. *A.* LIV.
 ἀργεννάος et ἀργεννός. 833
 ἀργύρεος et ἀργαλῆος conf. 719
 ἀργύρεος et ἀργύρεος conf. 609
 ἀρετή, laus virtutis. 975. et ἀρχή
 conf. 551
 ἀρετῇ et ἐρατῇ conf. 354
 ἄρης, ἄρεος, ἄρεως, ἄρηως. 531.
 549. ἄρην et ἀγρην conf. 516
 ἀρι et ἐρι conf. 168
 ἀρίγνυτος et πολύνυτος conf. 619
 ἀριον terminatio diminutivorum
 nominum in ῶ. 97
 ἄριος pro ἄρειος. 769. cum ὤριος
 conf. Ib.
 ἀριστᾶν, prima correpta. 722
 ἄρκος et ἄρκτος, ἄρκτιος et ἄρ-
 κιος. 696
 ἀρκοῦμαι et αἰρούμαι conf. 745.
 ἀρκεῖσθαι τι. 172
 ἄρκυσι et δάρκυσι conf. 751
 ἄρμενον et ἄρμενον. 302
 ἀρνεῖσθαι ἀνέρας de cinaedis. 701
 ἄρνυμαι et αἰνυμαι conf. 799
 ἀροτήρ, signif. transl. 958
 ἄροτος et ἀροτρον conf. 132. 179.
 (Cf. Brunck. ad *Theogn.* 1150.
Aelian. H. An. XVII. 16. περὶ
 τὸν ἀροτον τρίτον. Cod. Monac.
 ἀρότρον. In *Hesiod.* "E. x. "H.
 614. ἀρότον μεμνημένος. multi
 codd. ἀρότρον.)
 ἄροτρον et ἀροτρα conf. 593
 ἄρουρα et ἀροτρον conf. 593
 ἀρώω. ἀρώσει et ἀρόσει. 254
 ἄρπαλῆος, ἔα. 599
 ἀρσάμενος. 70
 ἀρτεμῆς. 170
 ἄρτιος, prudens. 203
 ἀρτίπος. 117. s. *A.* XXXVII.
 ἀρνησίμος et ἀροτήσιμος conf.
 599
 ἀργαῖος, ἀκταῖος, αἰγαῖος conf.
 351
 Ἀρχίλαος, nomen heroico rhy-
 thmo repugnans. 252

ἀρχήν, omnino. *A.* LXXX.
 ἀρχικυβερνήτης. 567
 ἄρχομαι et ἔρχομαι conf. 699
 ἄς terminatio accus. plur. 1. decl.
 correpta. 53. 196. 606. 780
 ἄς terminatio nominum proprio-
 rum correpta. 7. 404. 424. 833.
A. XCI.
 ἀσημαντος pro ἀρρήτος. 12
 ἀσθμα. 507
 Ἀσκληπίος et Ἀσκληπιός. 207
 ἄσπιδος et ἀσπίδος conf. 758
 ἄσσω. ἦϊσσε et ἥϊσσε conf. 241
 Ἀστυ nomen urbis. 661. s.
 Ἀστυρ. 389
 ἀστικά et ἀξία conf. 492
 ἀστός et ξένος junctim. 558. cum
 αὖος conf. 663
 ἀστραγάλη. 205. *A.* XLVIII.
 ἀσχημων. 839
 ἄτεκτος. 83. et ἄτεκνος conf. 762
 Ἀτθίς. 126. Cf. Maxim. Tyr. Diss.
 XXIV. p. 478. ed. Reisk. Ἀτθί,
 σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο
 φροντίσθην. et ἡρώμαν μὲν ἐγὼ
 σέθεν, Ἀτθί, πάλαι πόκα. Sap-
 pho ap. Hephaest. p. 42. 43. ed.
 Gaisf.
 Ἀτθίς et εὐθὺς conf. 461
 ἀτατάλλειν. 296
 ἀτλητος et ἀπλητος. 111
 ἀτομώδης. 559
 ἀτραπὸς et τροπὸς conf. 568
 ἀτρεῖδαι et αἰγεῖδαι conf. 398
 ἀτρεπτος et ἀτρεστος conf. 90.
 et ἀτριπτος. 317
 ἄττα et αὐτά conf. 40
 ἀτύλωτος. *A.* XLVIII.
 ἀτυχῆς. 492
 αὐ πάλιν et πάλιν αὐ. 491. 663.
 761
 αὐγὰ et λῖγα conf. 189
 Αὐγή et αὐτή conf. *A.* XXXIII.
 αὐερνσαι et αὐ ἐρύναι. 110
 αὐθι pro αὐθις. 537
 αὐθις et αὐτις. 284
 αὐλοθετεῖν. 152
 αὐλωδία. 95
 αὐος et ἀστός conf. 663
 αὐτε et αὐ. 76. (Hermippus ap.
 Athenae. I. p. 27. E. ἐκ δ' αὐ
 Ἰταλίας χόνδρον. Scrib. αὐτ'
 Ἰταλ.)
 αὐτίκα et αἰσία conf. *A.* XLV.

αὐτῖς παλινθοροσ. 108
 αὐτογένηθλος, *Christus*. 12. (Ver-
 sus ap. *Iustin. Martyr. Coh.*
 ad Graec. p. 18. 2. αὐτογένητον
 ἀνακτα σεβαζόμενοι θεὸν αὐ-
 τόν.)
 αὐτοκυβερνήτης. 567
 αὐτόματος, η, ον. 253. αὐτόματοι
 πόδες. 750
 αὐτόμολος. 56
 αὐτόροφος. 870
 αὐτός, peculiaris usus hujus pro-
 nominis. 537. pro ὁ αὐτός. 285.
 358. pro οὗτος. 68. 180. αὐτῶν
 per pleonasmum post pronomen
 relativum illatum. 757. per ap-
 positionem junctum cum prono-
 mine personali. *A. XLVI.* αὐτὰ
 et ἅττα conf. 4. αὐτοῦ et εἵτα.
 104. αὐτῇ et λύπη. 644
 αὐτοτέλειος, *Deus*. 12
 ἀφανής. 560
 ἀφειδέεις et ἀειπλεγείς conf. 727
 ἀφειδεῖν, negligere. 116
 ἀφελής. 503
 ἀφηγητής. 808
 ἀφθονος et ἀφθορος conf. 503
 ἀφιλοστάχνης. 152
 ἀφως et ἀφνω. 508
 ἀφόρυκτος. 532
 ἀφρηστής et ἀφριστής. 267
 ἀφροσύνης et ἀβροσύνης. 556
 ἀφνυκνῶν, ἀφνυκίζω. 584
 ἀχανής. 560
 ἄχρα, *Ἀχέρων* novit. *A. LVII.* s.
 ἀχθόμενος et αἰθόμενος conf. 124
 ἀχλὺς et ἄλλη conf. 407
 ἀχνυμι, ἀχνυνθείς. 210. ἄχνυμαι
 et ἄντομαι conf. 800
 ἄχραντος ἄλογος. 323. cum ἄκρη-
 τος conf. 596
 ἀχρεῖος et ἀγρεῖος. 318. ἀχρεία et
 ἀγρία conf. 765. (In *Fragm.*
Plutarchi Opp. Tom. X. p. 736.
C. ed. Wyttenb. ὅτι τὰ νεογενῆ
 παῖδια ἀμειδῆ ἐστὶ καὶ ἄγριον
 βλέπει μέχρι τριῶν σχεδὸν ἐβδο-
 μάδων. legendum, ἀχρεῖον βλέ-
 πει.)
 ἀχρημοσύνη et ἀγρισσύνη. 134
 ἄχρη, μέχρι, ἕως cum conjunctivo
 sine ἄν. 402. s. ἄχρη καὶ. 378.
 331
 ἄχρη et ἄκρος conf. 53
 ἀψῖς, non ἀψίς. 8

Abraham typus. 16. s.

Accusativi terminatio τὰ pro τῷ.
 502. accusativus pronominis ex
 alio casu praecedente assumen-
 dus. 294

Actio pro agente. 124

Adjectiva in αἶος et ἡεις. 185. in
 ὅος pro ὅς. 28. in ἄς juncta cum
 substantivis masculini et neutrius
 generis. 222. adjectivi termina-
 tio masculina cum substantivo
 feminini generis. 904. s. Adjec-
 tiva composita mobilia. 31.
 141. s. 216

Adspiratio neglecta in compositis
 κακήμερος, κακομιλία, προκί-
 φαντος etc. 581

Adverbia temporis participiis sub-
 jecta. 364

Aegira et Bura urbes dirutae. 519

Aegyptus terra caliginis. 18

Amantius eunuchus. 8. τὰ Ἀμαν-
 τίον, tractus in urbe CPoli. 1b.

Amphibrachys pro dactylo. 937

Antigenides tibicen. 99

Aoristi infinitivus post verba pro-
 mittendi et similia. 802. (He-
 liodor. 1. 16. p. 45. ὑπεσχόμενῳ
 γὰρ αὐτῷ συγκαθενθήσιν. recte
 Cod. Monac. nr. 96. συγκαθεν-
 δῆσαι.)

Archibius, interpres epigrammatum
 Callimachi. 556. s.

Archilochi αἰσχρορέημοσύνη. 301

Articulus in caesura pentametrical.
 535. ante infinitivum omissus.
 680. hiatus facit. *A. XXI.*

Assyrii verae religionis hostes.
 12. s. (*Gregor. Naz. Or. III.*
Opp. T. I. p. 49. D. in Iulia-
 num invectus: τὸν δράκοντα, τὸν
 ἀποστάτην, τὸν Ἀσσύριον, τὸν
 κοινὸν πάντων ἐχθρόν.)

Augmentum a recentioribus non
 omissum, nisi ob metri quan-
 dam necessitatem. 454. ejus de-
 fectus saepe tribuendus librariis.
 344. s. 454

Avium nomina equis tributa. 455

βαβάζειν. 379

βαθίπελμος et βαθύπεπλος conf.
 319

βαθύστολος. 319

- βαῖς ἀπο. 935
 ραίνειν et ραίνειν conf. 80
 βάκελος pro βάκηλος. 599
 Βακχεὺς pro Βάκχος. 858
 βαλρίς. 48
 βάλλω. βεβλημένος et μεμλημένος. 84. pro ἐκβάλλω. 650
 βαπτίζειν sign. translata. 667
 βάραθρον et βάθρον conf. 473.
 (cf. Dorvill. ad Hephaest. p. 106.
 ed. Gaisf.)
 βάρβιτος, ὁ, et τὸ βάρβιτον. 221
 βαρύνειντος. 411
 βαρύνειντος, vix nihili. 510
 βασση, vox obscura. 616
 βέλος et μέλι. 526
 βένετος, penultima producta. 615
 βένετοι, prima producta. 883
 Βεργίλιος et Ουεργίλιος. 34
 βηθλίεμ. 419
 βησσαῖος. 185
 βιατάς. 348
 βίβλος et βύβλος conf. 490. 918
 βιδυνός, βιδυνής, βιδυνίς, de
 quantitate priorum syllabarum.
 429. 634
 βιόλογος. 971
 βίος et βίωτος conf. 651
 βίωτος οὐ βίωτος. 599
 βίωτος et βίος conf. 651. βιέτον
 et βιωτής. 469
 βλακύνω et κολακύνω conf. 46
 βλητός. composita in βλητός active
 interdum significant. 747
 βοᾶν de lugentibus. 272. 344
 βοῦδρεπτον. 9. βοῦδρέπτω et βο-
 δρώτω videntur conf. P. 2
 βοόκτιτος et βιόκτιτος conf. 30
 βοῦρά. 39
 βοῦράς. 183. 595
 βοῦράς. 183
 βοσκόμενος et βουλόμενος conf.
 117
 βοσκός. 397
 βόστρυχος, plur. βόστρυχα. 103
 βοτεῖν et βούκειν. 650
 βοτῶν et βοτῶν conf. 177. (In
 Ὀρριᾶσι Cyneg. III. 465. ὅσσα
 βοτοῖσιν ὕπασσας. βοτοῖσι corr.
 Schneiderus. Ap. Aeschyl. Suppl.
 694. vett. edd. πρόνομα δὲ βρο-
 τα. pro βοτά.)
 βοτρυός. 161
 βουλεύειν et δουλεύειν conf. 700
 βουλόμενος et βοσκόμενος conf.
 117
 βουνίτης. 148
 βοῦς. βοσὶν pro βοσύν. 374
 βραδυτής et βραδυτής. 708
 βρυγμός et βρυγμός. 151
 βρέξης et φλίξης conf. 658
 βριαρῶν et βροτῶν conf. 152
 βριθεσθαι cum genitivo et dati-
 vo. 96. 232. 553
 βρίμημα, βριμοῦσθαι. 850
 βρύμος. 174
 βροτῶν et βοτῶν conf. 177
 βρώχθαι δεῖραν ἄσαι. 348
 βρύχειν et βρύκειν. 510
 βρύχιος, strepitosus. 437
 βρωῖα. ἔβρωξα et ἔβροξα. 451
 βῦθια, τὰ. 164
 βυθίτης. 521
 βυσομέτης. A. XLIII.
 βῶλος, ὁ et ἡ. 254
 βωμός in tumultis. 922
 Boreae filii, celeritate praestantes.
 776
 Breviloquentia in comparationibus.
 63. 494. in verbis mutandi, με-
 ταβάλλειν, μεταρμόζειν, ἀμει-
 βεσθαι, ἀλλασσεσθαι. 256
 Brevis syllaba in caesura. 484. in
 medio pentametro. 142. 191.
 301. 418. 424. 476. 478. 702.
 727. s. 730. 812. A. XLIX. in
 thesi. 488. vocalis producta ante
 λ. 186. 484. 524. ante μ. 433.
 ante ν. 902. ante ρ. 70. ante σ.
 494. correpta ante ζ. 249. ante
 σκ. 170
 γ̄ ortum ex ductu calligraphico.
 26. 305. temere insertum. 119.
 (vid. Ernest. ad Callim. H. in
 Diam. 153.)
 γγ et γκ conf. 46. 280. 519
 γ et σ conf. 127. 290. 427
 γαβριήλ, γαβριηλᾶς, γαβριήλος,
 γαβριήλιος. 841
 γὰν et μαῖα. 516. γαίης et πηγῆς
 conf. 720
 γαλεραι ὀφρύς. 65. γαλεῶς. 741
 γαλοφία. A. LXIV.
 γάμος et ποταμός conf. 617

γάνος, quivis latex. 225. (*Oppian.*
Hal. IV. 16. δάκρυ δέ σοι προ-
βαλεῖν λαρόν γάνος.)
γανοῦσθαι. *A.* LXXXIV.
γάρ correptum ante οἷ. 135. 189.
865
γάρ et δέ conf. 504. et τὰχ'. 550
γαῦρος et ταῦρος conf. 56
γέ μὲν. 837
γεινόμενος. 240
γεῖσα rectius quam γεῖσσα. 640
Γέλα, urbs, Γέλας, fluvius. *A. L.*
γελᾶν et πελᾶν conf. 293
γελγίδες et γελγίδες. 180
γέλων et γέλωτα. 460. (*Vid. Brunck.*
ad *Apollon. Rhod.* IV. 1723.
Theodor. Prodrum. Amor. Rh.
L. IX. p. 381. τὸν κοινὸν γέ-
λων. Ib. L. II. p. 61. τὴν χα-
ράν καὶ τὸν γέλων. *Thespis* ap.
Plutarch. T. II. p. 36. C. μῶ-
ρον γέλων.)
Γελῶος, gentile. 473
γέμειν cum accusativo. 59
γενεά, natales. 294
γενετήρ, πατήρ, sensu translato. 48
γένυς et ἔγυς conf. 154. et κλέος.
A. LXVII.
γεράνδρον, penultima ancipite,
185
γεραρός et γεραός. 201
γεραστός. 903
γέφυρα, media correpta. 936
γῆρας λιπαρόν. 418. γ. ξέειν et
ἀποξέειν. 11. c. ξέρας conf. 115
γίνομαι. ἐγενήθη. 681. cum mo-
tus significatione. 762
γλαγερός et γλυκερός. 158
γлагоφόρος et γλακτοφόρος. 131
Γλάνκη. 896
γλαυκός. epitheton deorum mari-
norum. 212
γναθμῶν et γονάτων conf. *A.*
LXXVIII.
γναπτὸς et γναμπτός. 29. (*Hesiod.*
"E. καὶ 'H. 203. γναμπτοῖσι πα-
παρμένη ἀμφ' ὀνίχεσσι. *Cod.*
Galeanus ap. *Gaisford.* γναπτοῖς.
Oppian. Hal. III. 133. γναμ-
πτοῖο σιδήρου. plures *Codd.*
γναπτοῖο. Sic iterum Ib. 540.)
γνάφος, tormenti genus. 246
γοήτης, γοῆτις. 775
γουνός. 814
γραῦμα et τραῦμα conf. 760

γραῦμασι et πράγμασι conf. 685
γρηῦς et γρηῦς. 1169. 257. 309.
335. 365. 527
γύαλα. 171
Γύγης, priore ancipite. 400. *A.*
LXIII. Γύγω bisyllabum. 150.
A. XLI.
γῆ et γυῖη. 517
γυιητόμος. 517
γυῖος et γυρός conf. 169
γυῖω. ἐγνώσθην et ἐγνώσθην. *A.*
LXXII.
γυνάς. 917
Γυννιχος et Τύννιχος. 472
γυρητόμος. 517
Γυρίνα et Γυριννώ. 969
γυρός et γυῖος conf. 169. *A.* XLIII.
γωνία. ἐν γωνίᾳ ψιθυρίζειν. 896
γωνός. 814
Gaza, urbs diruta. 519
Gedeonis vellus, typus Christi. 16
Genitivus ἑῶν substantivorum quo-
rundam declin. 2da. 501. post
βάλλειν, τοξεύειν, οἰστεύειν. 104.
genitivus periphrasticus post ar-
ticulum τὸ et τὰ. 726. ab ad-
jectivis pendens in periphrasi.
688. genitivus pluralis post po-
sitivum adjectivorum. 594. 889.
(*Vid. Blomfield* ad *Callimach.*
H. in Dian. 255. p. 111.) pen-
dens a verbo composito cum
praepositione κατά. 513. a ver-
bo dicendi. 807. genitivi duo ab
uno substantivo pendentes. 176.
770
Glaphyrus tibicen. 513. 583
δ et τ conf. 62
δαίμονες atrij. 840
δαίμονιζεν, pro deo habere. *A.*
LXXXIV.
δάειν. 867
δάκετος et δακετός. 451
δάκρυοι et ἄκρυοι conf. 751
δάκρυ, δάκρυα, prima correpta. 82
δάμαλιν et δαμάλην conf. 891
δανίος pro δανείας. 706.
δάξ et ὀδάξ ἐλεῖν. 255. *A.* LI.
δάπτειν, de flammis. 445
δασύθροξ, δασυχαίτης. 150
δανῶ. δεδανυμένος. 205
δε et δαι conf. *A.* XXXV.
δε post plura vocabula. 127. 154.

245. in interrogatione. 355. in-
 terrogationem continuat. 390. pro
 ἀλλά. 402. in enuntiatione pa-
 renthetica. 132. in apodoti prae-
 sertim post εἰ et ἤν. 522. post
 negationem. 285. perperam a li-
 brariis insertum. 10. 178. 312.
 339. 435. δέ, δεῖ, δὴ conf. 66. s.
 δέ et γάρ. 504. et καὶ conf. 697
 δεῖ, δὴ, δέ conf. 66. s. et δ' εἰ
 conf. 276. et δεῦτε, 276
 δεῦμα et δεῖμα conf. 369
 δεικνόν. 580
 δειλαίος τάφος. 314
 δειλός sequente infinitivo. 180
 δεῖμα et δεῖγμα. 369. et λῆμα
 conf. 944
 δεῖνα an pro δεῖνα et δεῖνι. 78
 δεινός et αἶνος conf. 888
 δεῖρά. 639. δεῖράς et χεῖρας conf.
 848
 δειραχθῆς et δειραχῆς. 163
 δέκτρια. 724
 δέννοι, δεννάξιν. 39
 δεξιὸς et ἀξίως conf. 318.
 δῖος τεργνόν. 875
 δέπα et λίτα conf. 208
 δεσμός et δῆμος conf. 652. et Θε-
 σμός. 415
 δέντατος, δεντάτιος. 74
 δέχομαι, οὐ δέχομαι, repudio. 187
 δέω et δάω terminaciones conf. 754
 δέω et λέω conf. 500. δεθεῖσα et
 δοθεῖσα. 519. δέω, defigo. 683.
 δήσας ἄγω. 756
 δὴ et δὴ τότε initio enuntiationis.
 117. 381. cum δεῖ conf. 664.
 cum δὴ, δέ, δεῖ. 66. s. δὴ sae-
 pe, post δέ restituendum. 70. 582.
 δὴ τι. 762
 δῆϊός, ad bellum pertinens. 154.
 prima correpta. 152. (Cf. Graef.
 in Obs. crit. in Meleagr. et
 univ. Anth. gr. p. 55.)
 δημήτρα. 131
 δῆμος et δεσμός conf. 652. δῆμων
 et μῆδων conf. 610
 δῆνεα, δίνεα, λίνεα conf. 10. A.
 XXVIII.
 δηῖός. 8. 524. 266. δηοῖ et διῖ conf.
 197. δηῶ et δὴν. 549
 δηώσασθαι et διώσασθαι. 33
 δῖα monosyllabum in διακρίσεις. 685
 διαυγῇ βλέφαρα. 678
 δίδωμι. δοῖης et δῶης. 143. 452. s.
 διδούσαι et οἰδούσαι. 29
 Δία, διὰ et δις conf. 321. διῖ et
 δηοῖ conf. 197
 διάνδιχα. διὰ δ' ἀνδιχα. 7. (Theo-
 crit. Eid. XX. 256. διὰ δ' ἄν-
 διχα τρηχὺν ἔαξα. et fortasse
 ap. Quint. Sm. III. 94. Vid.
 Gerhard. Lect. Apoll. p. 215.)
 διερός. 206
 δινεῖν et δινεύειν, vi activa et
 neutra. 515. c. δύνειν conf. 101
 διπλήσις. 892
 διπλός, ἡ, ὅν, 653
 διακίω et διακίω. 502
 διατομος et δύστομος. 881
 διαφάν. 747
 διαφύτωρ. 447
 διαφθερίαι sones. 909
 διαφνέει, Centauri. 800
 δίπα et δίπος. 287
 διαφάν φόνου. 29. διψῶ et νίψαι
 conf. A. LXXXIII.
 διώσασθαι et δηώσασθαι conf. 33
 δυοφερὸν πένθος. 405
 δόγμα et δῶμα conf. 18
 δοῖης et θεῖης conf. 188
 δοῖός pro διπλός. 150
 δοκεῖν et δεῖν. 276. et θέλειν
 conf. 614
 δοκεῖν, existimare. 27. et χο-
 ρεῖν conf. 267
 δοκός, ὁ et ἡ. 527
 δοραὶ pro singulari. 84. ἄνθρωπος
 περιβεβλημένος δοραῖς, καὶ
 τοῦτον ἔπαιον ῥάβδοις λεπταῖς.
 Io. Lydus de Mensibus Part. II.
 10. p. 48
 Δύρε, locus ad Bosporum. 952, s.
 δουλεύειν et βουλεύειν. 700
 δοῦλοι γαστρός. 439
 δουρακοδίφης. A. LXXV.
 δουπεῖν κώπη. 562
 δράκων et χάρων conf. 884
 δράττω. δεδραγμένος σοφίης, ἐλ-
 πίδος. 427. δράσας, priore cor-
 repta. 443
 δράω. ἔδρας et ἔδρας conf. 762
 δρεπάνη. 549
 δρέπομαι et δρέπτομαι conf. 644.
 867. et τρέπομαι. 759
 δριός et δρὸς conf. 259. 263. (He-
 siodus E. p. 528. ἀνὰ δριῶ
 βρυσσέντα. vulgo δριῶ.)
 δρόσιος et δρόσιμος. 597. s.

δροσερός. 119

δυνει et δινεῖ conf. 101

δύο pro genitivo et dativo. 453

δύομαι, prima producta. 354

δύπτειν. 514

δυσαλγής et δυσάλθης. 27

δυσάπιστος. 775

δυσμηνεις et δυσμήνιστος. 247

δυσπέμφελος. 896. a. (Cf. Schol. Vict. ad Homer. *Il.* XVII. 748.

ap. Heyn. T. VII. p. 799.)

δύσποτος, media correpta. 74. A. XXXIV.

δυστυχεῖν et εὐτυχεῖν τι. 703

δυστυχής, stolidus. 492

δυστυπιστος et δύσοιστος. 86

δίω monosyllabum. 938

διωδέκτη et —την. 334

διῶμα et δόγμα conf. 18. et σῶμα. 121

διῶρα Musarum. 218. s.

— διώτης, composita. 585

Daniel Stylites. 19

Dativus pluralis in *οσι*, δάκρυοσι, γένουσι et al. 93. cum verbis motus. 39. dativus duplex. 142

Diaeresis in ἀθροίζεσθαι, ἐκάζω. 877. σκευή. 108. (quod cum σκυτάλη videtur permutandum. Vid. Addenda XXXVII.)

Dicendi verba ex aliis assumenda. 117

Diphthongus ante consonantem correpta. 35. 928. 949

Dorismus in nominibus propriis. 226. dorice loquitur mulier dorica in epigrammate ionico. 382

Dualis pro plurali. 344. cum plurali junctus. 540

Durius disyllabum. 827

ē et as conf. 96

ēa terminatio in versus exitu. A. L.

εas et ετας conf. 609. 711. 745

εάω. εἶασεν media correpta. 945. A. XXXI.

εγ— et εγ conf. 654

εγγονος et εχγονος. 654

εγείρειν πλημμύραν. 522

εγκατατίθεναι. 497

εγκριμαι et ἀγκριμαι conf. 921

εγκλιδόν. 110

εγκροτεῖν. 99

εγχρίειν. 679

εγχυτον, εγχυτον et ἐπέχυτον. 551. s.

ἔδρανον. 614

ἔειε pro εἴε. 299

ἔθνεα et ἤθεα. 33. 573

εῖ et ā conf. 817

εῖ pro ē. 901. et οἰ conf. 546

εῖ terminatio attica 2. personae praes. et futuri. 54. 722

εῖ ionice mutatum in ē. 66. in ā ob metri commoditatem. 53. s. 315. in media voce correptum. 897. 944

εῖ causam reddit. 118. 559. 699.

εῖ ἐθέλειε, ἐθέλησειε. 745. se-

quente conjunctivo. 104. s. 615.

649. 666. cum optativo sequente

futuro. 102. εῖ et ἦν juncta. 77.

εῖ . . . ἀλλά. 493. εῖ δὲ et εῖ δὲ

καί . . . ἀλλά. 86. εῖ pro εῖ καί.

261. εῖ δ' οὐ. 832. 850. εῖ δ' οὐν,

negandi vi. A. XCI. εῖ et εἰς con-

fusa. 699. et εἴ. 718. et εἴτε.

458. et ἦ. 749. et ἦν. 490. et

οὐ. 651. εῖ δὲ et οὐ δὲ conf.

275. 537

εἶδε et οἶδε conf. 595. 674. et

εἶχε. 845

εἶδειε et αἰδοίεε conf. 893. εἶδ' οἷς

et ἰδ' ὡς conf. 861. εἶδ' οἷς prae-

cedente vocali. 390

εἰδήμων. 580

εἶθε cum indicat. aoristi. 609. cum

infinitivo. 519. 555

εἰκασία et οἰκασία. 87. A. XXXIV.

εἰ κε. 790. cum indicativo. 213

εἰκω. εἰξάτε et ἰξάτε conf. 440.

εἴης et ἦης conf. 583

εἰλέω et εἰλύνω. 588

Εἰλήθυνα et Εἰλείθυνα. 156

εἰλύνω media ambigua. 588.

εἰμὶ subauditur. 301. et ἦ. 60. et

ἦν. 25. ἦε et ἦεν. 448. 832. A.

LXVI. ὅτε ἦν, dum florebat.

738. ἦν ὅτε ἦν. 436. A. LXVI.

pro ἐστί. 685. subauditur. 69.

ἦν et ἐρεῖν. 364. et ἦ ῥ' conf.

54. ἐσσεῖται. 376. ἐστω et οὕτω

conf. 160. s. ἦν et οὐν. 269. ἐὼν

et ἔχων. 17. εἴη et εἶναι. 766

ειν terminatio adjectivorum. neutr.

generis pro ειν. 270
 ειν ενι, junctim. 119. 882
 εινακεν et ουνεκεν. 661
 ειπε et ειπε conf. 93. ειπον et ει-
 πον. 79
 ειραι στεφανον. 728
 ειρεσιη et ειρηνη conf. 538
 ειρετο et ηρετο conf. 714. s.
 ειρηνη παντασαι. A. XCI.
 ειρυνω. ειρυνσα. 105
 εις ενι. 755
 εις με pro ειμε. 66. 312. 917. 924.
 εις τινα λεγειν, καταβαιναι, ερειν.
 129. εις εν, μιαν, junctim. 322.
 εις το βαρβαρον. 250. κειμαι
 εις τι. 942. εις pro εν. 49. 712.
 s. 800. εις subauditur. 752
 εισατο et εισατο. 890
 ειςιδειν, εισορην, εισαδρειν pro
 simplicibus. 172
 ειςοκε cum indicativo. 10
 ειτα et αυ του conf. 104
 ειτε semel positum. 305
 ειτεν pro ειτα. 495. 925
 εκ νυκτων. 892. εκ αφανους et εκ
 αχανους. 560. εκ subauditur. 338.
 675. s. et εν conf. 176. et δη. 582
 εκατονταπέμπελος. A. XL.
 εκδημία et αποδημία, exitus e
 villa. 36
 εκεινος et κεινος ap. Doricos. 387.
 εκεινη, ibi. 666
 εκθειν. A. LXIX.
 εκθροισκειν, εξερχεσθαι cum ac-
 cusativo. 545
 εκλογευσεν. 480
 εκλυω. εκκλημενος, viribus ex-
 haustus. A. LXXXII.
 εκνιπτειν. 804
 εκπνοε. 907
 εκσιγα. 256
 εκσοβειω et εκφοβειω conf. 161
 εκυρος, media ambigua. 795
 ελαιη et ελαη. 45
 ελαν pro ελαυνεν. 304
 ελατήριον. 15. (cf. Aesch. Choëph.
 960.)
 ελαυνεν εις, επι. 212
 ελτειν et λεγειν conf. 305
 ελεπολις. 720
 ελευθερίας τάφος. 342
 'Ελικων et αιων conf. 494. 'Ελι-
 κωνος οίκος, bibliotheca. 485

'Ελικων, artifex. 954
 ελινυειν et ελινυνυειν. 107
 ελκεα et ιρινα conf. 641
 ελκειν, allicere, invitare. 664. et
 ηκειν conf. 528
 ελλιβροχος et ελλιβροχος. 58
 ελλιπεις et ελλειπεις. P. 43. (Vid.
 Wyttenb. ad Plutarch. T. XL
 p. 421.)
 'Ελπις. 51
 εμπαινειν c. accusativo. 463
 εμπας, cothurnus. 230
 εμβατος et αμβατος conf. 446
 εμβριθειν. 358
 εμμορος, beatus. 846
 εμπα. 355
 εμπη. 786
 εμφορμα et εμφορα conf. A.
 LXXVI.
 εν abundat. 709. ante ισθμοι, πυ-
 θοι. 788. subauditur. 168. εν
 pro εις. 902. εν σιγη, εν τη
 ποιησει, εν τη τεχνη ειναι. 878.
 εν et εκ. 176. et εν conf. 708
 εναργως γραφειν. 675
 ενανχενιος βροχος. 348
 ενδιος, media ancipite. 467
 ενδον et ενθεν conf. 878
 ενθε pro ενθεν. 683
 ενθεν et ενδον conf. 878
 ενθήμερες et ανθήμερος conf. 873
 ενέροισιν et ιεροισιν. 41
 ενι in caesura versus bucolici. 284.
 praecedente vocali. A. XCIV.
 εννέπειν, sequente infinitivo. 72
 ενόπλιον et ενόπιον conf. 278
 ενορμίτης. 637
 ενοχλειν c. dativo et accus. 732
 εντύω et εντύω. 655
 ενύπνιον et ενόπλιον conf. 278
 εξ et εξ — conf. 602
 εξαγνυμι. 176
 εξαγω et εξαρω. 47
 εξεταζειν et ζητειν conf. 763
 εξεστι c. genit. 848. (Callimach. H.
 in Apoll. v. 47. εξεστι κεινον,
 'Εξοι επ' Αμφορουζ ζευγητιδας
 ετρεφεν ιππους. ubi vid. Ernest.
 Id. Hymn. in Del. 275.)
 εξοτε. 120
 εξω et αξων conf. 38
 εο et ετο conf. 338. 363
 εοι et οι. 25
 εος et εως. 466

ἰός pro pers. sec. 190. 428. 705.
 et νέος conf. 480. 724
 ἐπάγειν, accedere. 776
 ἐπακταῖος et ἐπάκτιος. 351
 ἐπαρχος et ὑπαρχος. 618. 633
 ἐπαύρομαι c. accus. 534
 ἐπεγδουπέω. 614
 ἐπεί et ἐπὶ conf. 473
 ἐπειή, media correpta. 244
 ἐπεκβαίνειν c. accusat. 312
 ἐπέκεινα πάντων. 19. s. (Synops.
 Hymn. III. 162. p. 522. A. αἰω-
 τόβιε, ἐπέκεινα Θεῶν, ἐπέκεινα
 νόων.)
 ἐπέχειν, continere. 283. 257. as-
 sensum sustinere. 366. ἐπέχειν
 περί τινας. Ib.
 ἐπήκοος et ἐπήκοος. 461
 ἐπὶ c. genitivo post verba motus.
 181. s. ἐπὶ ξείνης. 563. 792. et
 ἐπὶ ξείνῃ. 768. ἐπ' ἀγκύρας. 469.
 c. dativo conjunctionem signi-
 ficat. 563. post verba motus, 468.
 c. dativo loci. 593. de causa ef-
 ficiente. 670. c. accusativo post
 verba quietis. 283. 638. ἐπὶ ξε-
 νίαν et ξενίᾳ καλεῖν. 659. ἐπ'
 ἀνθρώπους et ἀνθρώποις. 793.
 ἐπὶ πλέον, πολλά, μυρία, δη-
 ρόν, δηρ. 172. 275. 306. 405
 ἐπὶ et ἐπεί conf. 473
 ἐπιβρίθειν, de ventis. 358
 ἐπιγνάπτειν et ἐπιγνάμπτεν. 102
 ἐπίδοσα et ἐπιθείσα conf. 97
 ἐπικαίριος et ἐπικήριος. 342
 ἐπικάρδιος. 342
 ἐπικρεμάννυμι. ἄθλος, πάτμος
 ἐπικρέμαται. 181
 ἐπίκτητος, simulatus. 93. s. A.
 XXXV.
 ἐπίκωμος. 783. (ἐπίκωμοί τινες
 καὶ μεθύνοντες. Dio Chrys. Or.
 XXXIII. T. II. p. 6, 10. Try-
 phiodor. 561. αἵματος ἀκρότοιον
 μέθης [num ἀκρότον μεθύνον;]
 ἐπίκωμος 'Εννύ.)
 ἐπιληνεντής, ἐπιληνείω. 143
 ἐπιμάσσω. ἐπιμάσσατο et ἐπεμά-
 ζατο. 407
 ἐπιπλέειν c. accus. 575
 ἐπιπλώων et ἐπιπλείων. 573
 ἐπινολας et ἐπιπνοίας conf. 952
 ἐπιπορπίς. 192
 ἐπιπτῆς et ἐπιστῆς conf. 601
 ἐπίρροθος. 229

ἐπισκοπή. 951
 ἐπίσους. A. LXVIII.
 ἐπιστάμενος et ἐπιτεταγμένος conf.
 891
 ἐπιστέλλειν et ὑπιστέλλειν conf.
 27
 ἐπιτάσσω. ἐπιτεταγμένος et ἐπι-
 στάμενος conf. 891
 ἐπωτρίγεσθαι c. genitivo. 557
 ἐπιτρέχειν, de flamma. 749
 ἐποχορίσεις. 314
 ἐπουκλάζειν. 47
 ἐπῶπτομαι. 94
 ἔπος εἰπεῖν, λέγειν. 409
 ἐποσσοόμενος et ἐπεσσοόμενος conf.
 357
 ἐπτάζωνος ὀχείς, οἰρανός. 13
 ἐπτακαιεικοσέτης. 940. s.
 ἐρ et ἄρ conf. 523
 ἐραστῆς. de viro et muliere. 85.
 ἐραυτῶν et ἐρώτων conf. 123
 ἐρατῇ et ἀρετῇ conf. 354
 ἔργον, de libro. 715. ἔργον γίνε-
 σθαι τινας, 277. vocali praeece-
 dente. 10. 383. 777. A. XXIII.
 ἐριδεῖν. 54
 ἐρίτης pro ἐρετμός. 124
 ἐρεύνεσθαι χρυσόν. 50. ἐρευνομέ-
 νην et ἀμερυομένην conf. A.
 XXXII.
 ἐρέω. ἐρεῖ et ἔφῃ conf. 255
 ἐρι et ἀρι conf. 168
 ἐρίζειν τινὶ τι. A. LX.
 ἐριχήης. 415
 ἐρινεοὶ ἡνεμόεντες. A. LXXX.
 ἐρινύς et ἐριννύς. 258. 307. 413.
 573. 903
 ἔρις et ἔρος conf. 746
 ἔριτος, ἦ. 910. cum σέφος conf.
 645
 ἐρκεναῖος et ὀρκεναῖος. 559
 ἔρμα. 792
 ἐρμαφρόδιτος, pathicus. 530
 ἔρνος et ἀκρέμων, malum. 860
 ἔρνεα et ἔλκεα conf. 641
 ἐρπηστῆς et ἐρπυστής. 470
 ἔρπιλλος, ὁ καὶ ἦ. 44. s.
 ἐρπυστός et ἐρπηστῆς, ἐρπηστήρ
 et ἐρπυστήρ. 525. 663
 ἐρυθραίνεσθαι et ἐρυθραίνεσθαι.
 734
 ἐρύειν, pendere. 812
 ἔρχομαι et ἀρχομαι conf. 699. pro
 οἰχομαι. 647. ἐρχόμεθα pro ἐρ-

χῶμαθα. 859. ἔρχεσθαι πρὸς
 ποδας, de ministris. *A.* LXXXI.
 ἔρω. ἔρων pro ἔρωτα. 459. *s.* *A.*
 LXXVII. ἐρώτων et ἑραστών conf.
 123
 ἐς (vid. εἰς) πονόν, frustra. 895,
 ες et εἰ conf. 566. et εἰ. 699
 ἐσιδεῖν, ἐσορῶν pro verbo simpli-
 ci. 610
 ἐσμός ῥόδον. 811
 ἔσπερον et νῶτερον conf. 258
 ἔσσι et αἰς conf. 433. et ᾧ. 520
 ἐτάζω. ἐτάσῃς et αἰτήσῃς. 219
 ἔται et αἰσθαι conf. 526
 ἐταιρεῖν, de viris. 783
 ἐταῖρος et ἔταρος conf. 560. et ὅα-
 ρος. 500
 ἔταρος et ἐταῖρας conf. 560. et
 στεφῆρος. 734
 ἐτερόφων λύσσα. 12
 ἐτέρωσι et ἐτίρας. 29
 ἐτι et ὅτι. 58
 ἐτμήγη. 614
 ἔτοιμος et ἔνυμος conf. 83. 676.
 ἔτος in hiatu. *A.* XXIII. compo-
 sita ex ἔτος. *A.* LIII. *s.*
 ἔτρυμα. 387
 εἰ et α conf. 160. 324. 478. *s.*
 εἰ et εἰ conf. 718
 εἰ δὲ et οἱ δὲ conf. 177
 εἰαγρεῖν. 148
 εἰαγρὸς aut potius εἰαγρῆς. 148.
A. XLI.
 εἰαίων. 255
 εἰάντητος. 947
 εἰαστής. 839
 εἰγνακτος et εἰγναμπτος. 102
 ἔκδαμος, media correpta. 889
 εἰδεῖν et οἶδεῖν conf. 76
 εἰδιος. 768
 εἰειρος. 385
 εἰετία. 809
 εἰσθαλής, media correpta. 508. ea-
 dem producta. 528
 εἰσθαλίη et εἰσθυμίη conf. 897
 εἰσθῶ, de tempore. *A.* LXXXVI. *s.*
 εἰσθυμαχος. 910
 εἰσθὺς et Ἀσθίς conf. 461
 εἰστότος. 929
 εἰκαμπής, media correpta. 124
 εἰκλία et εἰκλέας. 290. 905
 εἰκλεῖζεν. 191
 εἰκρέτους et εἰκρέτους conf. 162.

(Sic ap. Gregor. Naz. Carm. VI.
 23. T. II. p. 74. *A.* εἰκρέτω
 κινδάρη. pro εἰκρέτω. Apollon.
 Rh. IV. 1191. ὑπαι φόρηγος
 εἰκρέτων.)
 εἰκταῖς et ἐκ γαίης conf. 503
 εἰλογος, Lucina. 156
 Εὐμένης et εἰμένης. 34
 εὐοπλίσιν. 758
 εὐορμος. 637
 εὐρίσκες. εὐρετο et εὐρατο. 244.
 525. 880. εὐρόμενος et εὐράμε-
 νος. 178. 571. 424. 645
 εὐρυθέμελλον et εὐρυθέμεθλον.
 612. (Adde Lexicis καλλιθέ-
 μελλον ex *Pauli Sil.* Ambrose
 v. 76.)
 εὐς pro εὐς, genitiv. 35. 154
 εὐσεβεῖν et ἀσεβεῖν εἰς τι. 654
 εὐσκιος et σύσκιος conf. 639
 εὐσνοπος pro εὐστοχος. 677
 εὐσταχυς. 115. *s.*
 εἴτε et ὅτε cum conjunctivo. 106. *s.*
 εἴτε et εἰ conf. 458
 εὐτεχνος, foecundus. 345
 εὐτελής δαλός. 352
 εὐτρητος. 838
 εὐτυχεῖν et δυστυχεῖν 71. 703
 εὐφημει. *A.* XXXIV.
 Εὐφρων. 341
 εὐχομενος et οἰχόμενος conf. 425
 εὐχος et οἶκος conf. 165
 εὐψίχης, in tumultis. 939
 ἐφεδρήσω. 251. *A.* LIII.
 ἐφέλεσθαι. 645. *s.*
 ἐφέννυμι. ἐφισσόμενος γῆν. 404
 ἐφισπόμενος et ἐασόμενος conf.
 581
 ἐφετιμή, media correpta. 13
 ἐφήμι et ὀφήμι conf. 637
 ἐφορμεῖν et ἐφορῶν conf. 62
 ἐφορμίζεσθαι et ἐφορμίζειν. 379
 ἔχω. ἀπῆλθεν ἔχων. 676. ὥχες
 ἔχων. 334. *A.* LVIII. εἰχσαν.
 100. ἔχειν et ἔλειν conf. 756.
 εἰχε et εἰλε. 571. ἔχων et ἔλῶν.
 187. ἔχονσα et ἔλουσα. 103. εἰχε
 et εἶδε. 845. ἔχων et ἔών. 17.
 ἔχειν et χέειν. 652. pro παρέχειν.
 950
 ἔω. εἴσατο et εἰσατο. 890. ἔσσατο
 et εἰσατο conf. 189
 ἔων genitivus plur. substantivorum
 quorundam 2^{dæ} declin. 501

ἑώς ἀστήρ, pulcherrima stella. 389.
A. LXI.

ἔως, ἄχρη, μέγρη c. conjunctivo
sine ἄν. 402. s.

Elidendae litterae et syllabae a
quadrataris in marmoribus ex-
hiberi solent. 960

Elisio vocalis ante *oi* non ferenda.
200. in versus exitu. 746

Enallage generis. 811

Epitheta substantivis per prole-
psin addita. 318

Equi avium nominibus appellati.
455

ζ praecedente brevi. 624. A. LIII.

ζαῖς ἀνεμος. 521

ζάν. ζῶν τῦμβος. 798. ζῶντες et
ζῶοντες. 163

ζεύγος et σκῦτος, et σκύτος. 41

Ζευξιππος CPoli. 23

Ζεύς, Ptolemaeus. 320. s. Ζεῦν.
300. (v. Selecta e Scholia Val-
ckenarii p. 507.)

Ζεφυρεῖς. 909

ζῆν καὶ ὄρν. 946

ζητεῖν et ζηλοῦν conf. 188

ζητεῖς et Ζήτης conf. 776

Ζήτης et ζητεῖς conf. 776

ζυγὸς et ζυγόν. 713

ζωή. ζωῆς et θῶμῃ conf. A. XCII.

ζώνη 697

ζωογλύφος. 743

ζωοφόρος, zodiacus. 810. 913

ζωροποιεῖν. 959

ζωράς. ζωράτερον κεράσαι. 147. s.

ῆ ante ῆ productum. 377

ῆ et εἰ. 749. et ιε. 153. 525. et π.
460. et καὶ conf. 14

ῆ corruptum in δηῖος, ῆζών, νητ.
379

ῆ ante ἐπί. A. LV.

ῆ cum superlativo. 901

ῆ post comparativum cum geniti-
vo. 81. in hiatu. A. XXIII.

ῆ γάρ et ῆ γάρ. 6

ῆ γάρ et ῆ γάρ. 90. s.

ῆ ῥα. 327. 405. et ἄρα conf. 361.

527. 745. 750. et ῆ ῥα. 876. et
παρά. 558. ῆ ῥ' et ῆν conf. 54.

ῆ ῥα repetitum. 812

ῆβήτης et ῆβητης. 665

ῆδε et ἑδεῖ conf. 507. et ῆδ. 488

ῆδ' γελᾶν. 723. 809. ῆδειον et
ῆδιον. 738. 767. ῆδ' et καὶ δε.
809. ῆδ' ἰτατος. 705. ῆδεα (pro
ῆδειον. cf. Theocr. XX. 8. Mosch.

III. 38.) et ῆθεα. 74

ῆδ' ὄσμος, antepenultima correpta.
718. (trisyllabum esse judicat cl.
Hermann in Elem. Doctr. metr.
p. 53.)

ῆδ' ἡχαρής. 41

ῆε et ῆδε conf. 483

ῆθεα et ῆδεα conf. 74. et ἔθνεα.
53. 573. ῆθος in hiatu. A. XXIV.

ῆθ' ὄσμος et ἰοθ' ὄσμος conf. 575

ῆθεος. 263. et ῆμίθεος conf. 72.
465

ῆζών et ῆζών. 100

ῆζώνιος et ἰόνιος conf. 184. et
ῆόνιος. 301. 308

ῆκα παραίνεσθαι. 116

ῆκει. ῆκειν et ἔλκειν conf. 528.

ῆκε et εἶκε. 145. 583. ῆξοι et
ὦ ξεῦ. 120

*Hlias, de quantitate ultimarum
syllabarum. 424

ῆμαι, de donariis. 932

ῆμίας et ῆμύσας conf. 350

ῆμεραι et ῆμεθα conf. 74

ῆμερίων et ῆμεθίων conf. 887

ῆμεροθαλές, ῆμεροθαλλές. 896

ῆμέτερος et ὑμέτερος pro ἐμός et
σός. 627

ῆμύγρων et ὠμογύρων. 113

ῆμίθεος et ῆθ' ὄσμος conf. 72. ῆμι-
θίων et ῆμερίων conf. 887

ῆμος ὅτε. 903

ῆμύω. ῆμύσα, media ancipite. 258.
429. 512. ῆμύσας et ῆμύας conf.
350

ῆν et εἰ conf. 490

ῆνιοχένειν c. genitivo. 949

ῆπανία. 108

ῆπιος et νῆπιος conf. 206

ῆρα φέρειν. 410. ῆρα et ἄρα conf.
876. A. XCIV.

ῆρινδὸν κάλλος. 67

ῆρωίδες et ῆρωῖναι, de mulieri-
bus defunctis. 341

ῆρως, vir insignis, praesertim de
defunctis. 341

ῆς et ιε conf. 37

ῆσιν et εἰσιν conf. 249. 520

ῆττᾶν. 923

ῆζών et ῆζών. 100. (In Bionis

Fragm. XV. 2. οἶον ὁ Κικλήων
 "Λεῖον Πολύφαμος ἐπ' ἡϊόνε
 Γαλατεία. legendum cum Ger-
 hardio Lectt. Apoll. p. 117. ἐπ'
 αἶονε τῇ Γαλατεία. ut ap. Mo-
 schum Eid. III. 37. παρ' αἰοσι.
 lb. 128. ἐν Αἰναιαῖσιον ἐπαι-
 ξεν αἰοσι.)
 ἥψος, de personis. 256

Θαλάμη. 900
 Θάλαμος et πάταγος conf. 401
 Θάλεια, media correpta. 580
 Θαλής, Θάλητα et Θαλήν. 236
 Θαλλῆς et Θαλῆς. 545. s.
 Θαλλοφόρος, in pompis. 100
 Θάλος, absolute. 88
 Θαλυκρός. 103
 Θάνατοι, pro singulari. 413. 501
 Θανάτον et Θάτρου. 38
 Θάπτειν πρὶ. 445
 Θάπτειν τι. 517
 Θάττειν et Θανάτον conf. 38
 Θε terminatio pro Θεῖν. A. XCII.
 Θεῖς et Θεῖς conf. 606
 Θεανῶ et Θεανῶ. 117. media cor-
 repta. 812. (Sic etiam Tzetz.
 Homer. v. 437.)
 Θειλόπεδον et Θειλόπεδον. 133. 161.
 615
 Θέλω. πᾶν ὁ θέλει. 45. (Θέλω
 pro ἐθέλω passim obvium in An-
 thologia. Vid. Gerhard. in Lectt.
 Apollon. p. 92.) θέλειν et δο-
 κεῖν conf. 624
 Θέμιλον, Θεμισίον. 612. 808. (Ap.
 Callimach. H. in Dian. 248. pro
 vulgato Θέμεθλον Cod. Venet.
 Θεμισίον.)
 Θέμις ἐστὶ. 744
 Θεός et λίθος conf. 859. Θεοὶ et
 Θεοί. 811. Θεῶν et Θεοισῶν. 41.
 Θεοῖς et Θεοῖς. 830
 Θεραπεία pro Θεραπειάς. 606
 Θερμαίνειν τὸ χεῖμα. 177
 Θερμός et Θεσμός conf. 754
 Θέρομαι et φέρομαι conf. 743. s.
 Θεσμός et Θεμός conf. 389. et Θε-
 σμός. 415. et Θερμός. 754
 Θέω. θέειν πέλαγος, θαλάσσαν.
 282. 642
 Θῆ et ἐν conf. 582

Θήλῃς τέκνον, Θρέμμα. 422. et
 Θήλῃς conf. 563
 Θημών. coriās. A. XXXIX.
 Θηλόπεδον et Θειλόπεδον. 161
 Θῆρς. 284
 Θυεῖν, mordere. 86
 Θύγημα et φίλημα conf. 777
 Θνησκω, pro aoristo. 265. 816.
 Θνήσκειν. 8. 957
 Θεῖς et Θεῖς. 606. Θεοῖς et Θεοῖς
 conf. 850
 Θούριος et Θούρος. 633
 Θεαῖς et Θραυῖς conf. 912
 Θρεπτήρ et Θρέπτειρα. 763
 Θρηῖς et Θρηῖς. 290. Θρηῖς, me-
 dia producta. 585
 Θρίζω, ἀποθρίζω, παραθρίζω. 148.
 ἔθρισας et ἰθρισας conf. A. XLI.
 Θρόνος grammaticorum et sophi-
 starum. 490
 Θρυλέω pro Θρυλλέω. 588
 Θρόνον et Θρόνον conf. 622
 Θρώσκειν. 8
 Θύβρις, Θύβρις. 903
 Θυμέλη. 654
 Θυμός. 399. Θυμόν ποῖται allo-
 quantur. 745. 764. Θυμός et Θε-
 σμός conf. 389
 Θυσοκόος. 903
 Θύραι ἑτοῖς. 549
 Θυρεά et Θυρεαὶ aut Θυρεαί. 277.
 404. (Vid. Coray ad Isocr. T. II.
 p. 101.)
 Θύρρος. plur. Θύρρος. 24. 159
 Θυσίη φρικαλή, missa. 435. Θυ-
 σίων et Θέων conf. 41
 Θύν. Θύνειν et ἰθύνειν conf. 152.
 Θύνειν ζήλω. A. XCII.
 Θώμιξ et Θώμιγξ. 537. (prior scrip-
 tura falsa. A. LXX.)
 Hiatus in recentioribus frequentes.
 9. in articulo. 140. in τὰ α. 63.
 in δὲ ἔν, οὐδὲ ἔν. 892. ante ἔρ-
 γον. 385. ob interpunctionem ex-
 cusabilis. 270. 275. 281. 387. 467.
 844. 853. 860. post dactylum in
 quarto pede. 510. 529. A. XXIV.
 s. in tertio. A. XXXVI. s.
 Hiatus ex concursu longarum syl-
 labarum et diphthongorum orti.
 A. XIX. sqq. longarum sylla-
 barum ante ἐν. A. XCIV. in
 caesura pentametri. A. XXXVII.
 LXII.

- ī saepe longis vocalibus adscri-
 ptum, ut *σάιζειν, θνήσκειν,*
θρώσκειν, θηῶν, ὠδών. 8. 260.
 524
 ī interdum obmutescit ante voca-
 lem. 325. 432. 585. 597. 959.
 (Sic *Ἀφροδισιάς* est quadrisyl-
 labum in epigrammate, quod de-
 dimus in Addendis p. CII.)
 ī in contractis *κόνι, λάτρι, πόσι*
 correptum. 417
 ī dativi hiatum facit. 100. elidi-
 tur. 64
 ī et ῥ conf. 54. 59. 274
 ī et ρ conf. 306. 666
 ī et ς conf. 73
ιαχή. 76
ιαπύγιος et *ιάπυξ.* 177. *A.* LV.
ιαχή et *ιαχεῖν* de cantu. 566
ἰγνῆ. 870
ιδεῖν, experiri. 188. s. *respicere.*
 213. *ιδ' ὥς.* 536. *ιδῶν* et *ιδ' ὥς*
 conf. 869. *A.* XCII. *ιδ' ὥς* et
ειδῶς conf. 861
ιδίος et *ιδιός.* 74
ιδρίς et *ιδρίς* conf. 175
ιδρύων et *ιδρύω.* 509
ιδρύσις, media correpta. 125
ιδρύω et *ιδρύω.* 509. *ἰδρύσα* me-
 dia ancipite. 242. 653. 835. *ἰδρυ-*
σας et *ἔδρυσας* conf. *A.* XLI.
ἰδρύσα cum *ἡδρασα* conf. 139.
 835. *ιδρύσάμεθα* et *ἔνυσάμεθα*
 conf. 913
ιερός. *ιερὰ πόλις.* 551
ιεροφάντης. 815
ἱεφθάς. 424
ἱέσθαι et *ἱέσθαι.* 15
ἱεῖν, καθίσθαι, ἐναντίον. 753
ἱήμι, ἱέναι αὐδὴν et similia. 263
ἱθεῖος. 190
ἱθμα *ποδός.* 857
ἱθρίς et *ιδρίς* conf. 175
ἱθιβάτης. 137
ἱθῆνω, prima correpta. 846
ἱθύντος et *ἱθύντης.* 165
ἱκελος, praecedente vocali brevi.
 453
ἱκέτης et *ἱκέτις* conf. 37. et *οἰκέ-*
της. 38. *ἱκέτην* et *ἀκτίνα* conf.
 752
ἱκέτις et *ἱκέτης* conf. 37. et *οἰκέ-*
τις. 38. 102. 735
ἱκνούμαι, λίσσομαι. 787
ἱκω, ἱζάτε et *εἰζάτε* conf. 440
ἱλαθι et *ἱληθι* conf. 768
ἱλιούος et *ἱλιός.* 886. (Eadem
 est lectionis diversitas ap. Apol-
 lodor. p. 367. ed. sec.)
ἱμερτοῦς et *μῆρτον* conf. *A.*
 LXXXVI.
 — *ἰνα* — *ἰνός,* penultima ambigua.
 602. correpta in nonnullis no-
 minibus. 959
ἰοδόκη φαρέτρῃ, et *ιοδόκος.* 31
ἰόνιος et *ἡῶνιος* conf. 184
ἰός terminatio genitivi pro *ἰδύς* in
 nonnullis nominibus propriis. 552
ἰός. ἰὼ δεδονημένος. *A.* XXXIV.
ἰς et *ῆ* conf. 153. 525. *ἰς* ex *ἰε*
 et *ἰας* contractum perperam in-
 terdum corrigitur. 474
ἰσθμός, ἦ. 789. *ἰσθμοῖ.* 837.
ἰσθμός et *ἡσθμός* conf. 576
ἰσιός. 96
ἰσίκια. 694
ἰσμηνός. 751
ἰσκρατής, prima ambigua. 645
ἰσρικόν et *ἰστρικόν* conf. 699
ἰστημι. εἰστίκει et *ἔτι καὶ* conf.
 21. et *ἰσθήκει.* 25. 32. 548. *A.*
 XXIX. s. *ἰσθήκειναι* de parte
 virili. 693. *ἔσταθι* et *ἱσταθι*
 conf. 190. *ἔστασα* et *ἔστασα.* 786.
ἰστός ἀραγνῶν. 545
ἰταλός, Ἰταλῆς, prima ancipite.
 505. *A.* LXIX.
ἰτην, dualis pro plurali. 343. s.
ιτης et *ιτις* conf. 166. s. 521
ἰνός et *γένος* conf. 154
ἰχθυόλοιοι, mergi. 128
ἰχθυολήϊστήρ. 288
ἰχθυον et *ἰχθός* conf. 328. κατ'
ἰχνια, μετ' ἰχνια. 514
ἰχθός et *ἰχθυον, ἰχνη* et *ἰχνια* conf.
 328. 514
ἰὼ et *ῶ* conf. 86. 329
 Imperativus et Optativus juncti.
 185. 311. 554. et infinitivus. 578
 Imperfectum inter aoristos. 118.
 329. 734. pro aoristo. 483. 906
 Indicativus praesentis post inter-
 rogandi particulam in oratione

obliqua, etiam de re praeterita. 59. pro conjunctivo in interrogatione dubia. 69. 816. pro conjunctivo in prima pers. plur. 741. indic. futuri post *πρὶν ἢ* et similia. 489. post *ἴαν, ὅταν, ἄν*. 884. junctus cum Optativo 88. 548

Infinitivus post *οἰκτερεῖν, ἐλεᾶσθαι*. 281. post verba *eundi*. 335. *Α*. LVIII. inf. aoristi post verba optandi, promittendi, cupiendi. 566. 802. pro imperativo. 742. junctus cum imperativo. 578. pendens a verbo enuntiationis interpositae. 437

Inscriptiones prosaicae Anthologiae. 619

Invocationes Deorum orationis antimaudae causa interpositae. 85. 107

Jupiter in Tmolo nutritus. 611

Jusjurandum per saxum. 109

Iynx. *Α*. XXXV.

ᾠ et *ῥ* conf. 460

παγγλάζειν et *παχλάζειν* conf. 839

πᾶδος et *κῆδος*. 855

παθήτη et *κάθετος*. 379

παθήσθαι, de otiosis. 77. de situ. 561

καί productum ante vocalem. 579. s. 604. 810. *καί* in interrogatione. 101. 296. 479. pro *καί ταῦτα*. 321. 703. vi adversativa. 726. *καί οὐ*, non autem. 368. praecedente negatione negat. 697. *καί γάρ δι* et *καί δι γάρ*. 661. *καί δέ*. 217. *καί εἰ*. 591. *καί τί γάρ*. 690. *καί τότε δι*. 942. *καί* non suo loco positum. 335. *καί*

post *μέν*. 89. *καί* et *ε* conf. 459.

καί γάρ et *ἀρα* conf. 697. *καί*

et *ἦ* conf. 14. *καί δέ* et *ἦδύ*.

809. *καί* et *κατά* conf. 165. 193.

καί et *ναί* conf. 96. *καί* ex syllabis finalibus ortum. 164

καινός et *κοινός* conf. 268. et *καιρός*. 211. *καινών* et *κρίνων*. 101

καιρός, *καινός*, *ικανός* conf. 211.

καιρόν *εἶναι*, valere, posse. 515

καίω. *ἐκάνσαν* et *ἐκλνσαν*. 507

κακοηγοίη. 274

κακοπαρόντος. 339

κακὸν ὄζειν. 76. *κακίωτερος*. 735

κακὸςτομος et *κακοστόματος*. *Α*. LXXVIII.

κακὸςχολος. 73. (Theodor. Prodrom. de Am. Rh. et Dos. L. I. p. 50. *ὁ πεσὸς τῆς κακοσχόλου τέχης ἄλλως κυλισθεῖς*.) *Α*. XXXIV.

κακότεχνος et *κατάτεχνος*. 79

καλλάινος. 325. s.

καλῆ. 868

Καλλίνωτος. 51. (cf. T. I. p. 466. nr. 504.)

Καλλιοπία et *Καλλιοπειή*. 48

κάλλος. *κάλλεα*, pro singulari. 415

καλλοσύνη et *ἀνθοσύνη* conf. *Α*. XXXIII.

κάλος et *κάλως*. 590

καλός. de quantitate prioris syllabae apud elegiacos. 761. *καλὸν εἶχε*. 697. *καλῆ* et *καλῆ* conf. 868. *καλὰ* et *τάχα*. 881

κάλπις, urna judicialis. 309

κάμαξ, ὁ, ἡ. 155. *Α*. XLII.

καμασηνή. 660

κάματος et *κόπος* conf. 866

Καμβύσης, media correpta. 963

κάμνω. *κέκμηώς* et *κεκμηκός*. 137

κᾶν c. indicativo. 103. 583

Καππαδόκης et *Καππαδόξ*. 415

Κάρεσσι, prima correpta. 441

καράβιον, *σανδάλιον*. 62

καράκαλλον. 713

καρίων et *καρίων* conf. 91

κάμπασα et *κάρβάσα*. 557

κασάνδρη et *κασσάνδρη*. 28

κασσάριον. 717

κατά cum genitivo, in. 667. *κατά*

βραχὺ et *κατάβραχυν*. 662. *κατ'*

ἐνύπνιον. 685. s. *κατ' ἔχνος* et

ἔχνιον. 514. *κατά* et *καί* conf.

165. 193

κατάγλυπτος. 695

καταδρύπτειν *παρειάς*. 62

καταδύειν τὸν ἥλιον. 236

καταπίνειν. 62

καταστέφω et *καταστρέφω* conf.

687. 881

κατατεχνότατος et *κακοτεχνότατος*.

79. (*κατάτεχνον* est ap. *Plutarch*.

T. II. p. 79. B. ad quem locum

Wyttenb. T. XI. p. 579. sibi

hoc vocabulum, quamvis probum,

alibi lectum esse negat.)

- καταφύχειν et καταφύχειν. 715
 κατεβλακέντως. 46
 κατερύω, —είρυσεν. 455
 κατέχειν, mente tenere. 897. γῆν. 682
 καχλάζειν et καγγλάζειν conf. 839
 κε bis positum. 212. α. κέν et ἄν junctim. 446
 κῆθι pro ἐκείσε. 49
 κῆσθαι, de urbibus dirutis. 561
 κῆν pro καὶ ἐν. 255. et κῆν. 331. 516
 κῆνος et ἐκῆνος apud Dorienenses. 387. κῆνω de parte obscoena. 593. κῆνος et σῆνος conf. 872.
 κῆνων et Κῆων conf. 339. α. et κῆων. 935
 κῆς pro καὶ εἰς. 200. 499
 Κῆων νύλιξ. 340
 κέν et μέν conf. 281
 κενότης et νεύτης conf. 646
 κεντρομανής. 789
 κενύθω, κένενθα. 289. 483
 κεφαλή et σκευή conf. A. XXXVII.
 κηδεσθαι et φειδεσθαι conf. 116
 κηδευτής et κηδεστής. 401
 κῆδος et κᾶδος. 855. κῆδεα et κῆ-
 δεα conf. 541
 κῆν et κῆν. 331. 516
 κηπέυς. 660
 κηπολόγοι Ἐπικούρου. 205
 κῆρ de re pernicioza. 511. κῆρῶν
 et χῆρῶν conf. 515. et χῆρῶν. 487. κῆρας ἀλύξαι. 40
 κηραίνων. 961
 κηρύκσιον, antepenultima correpta. 680. in κῆρικι media. A. CI.
 κηφῆνες. 399. (cf. Wyttenbach. ad Plutarch. T. XI. p. 556.)
 κηφισιεύς. 785
 κηφισός et κηφισσός. 481. 886
 κιβώριον et κιβούριον. 8. Cf. P. 1
 κινεῖν ἰγυγα, μηχανήν. 43. et κινῶν. 179. (Aristot. Problem. Sect. 35. p. 834. ἥ δια τί πτερῶ τὰς εἴ-
 νας κινῆσαντες πτάρονται; V. D. in Notitia Mss. Bibl. Par. T. VII. p. 169. suspicatur κιν-
 σαντες aut κνήσαντες. quae cor-
 rectio non necessaria.)
 Κινυρος et Κινύρας. 316
 κισσός, de facultate poetica. 584
 κιχάνειν c. genit. 189
 κίχω. ἐκίχα. 829
 κῆων et κῆνων conf. 935
 κλαγγή. latratus. 188. 563
 κλάγγω. 259. 565
 κλαγγόν et κλαγγτόν. 149
 κλαδάρος. 551
 κλάδοισι et κλαδίωσι conf. 468. α.
 κλαίω. κεκλαυμένος et κεκλαυσμέ-
 νος. 285
 Κλεάδας. 617
 κλεεννός. 354
 κλέος et σκέλος conf. 245. et γέ-
 νος. A. LXVII.
 κλίω. κεκλιμένος, sepultus. 346
 κλίτος. 396
 κλιτύν, posteriore correpta. 862
 κλοιός et κολοιός conf. 148
 κλόπιος et κλόπιμος. 509. κλοπίη. 853
 κλύζω. ἔκλυσαν et ἔκλυσαν. 508
 κλυτίος et κλύτιος. 30
 κλυτόν et καὶ τό conf. 884
 κλωβός et κλωός conf. 149
 κλωθῶς Ἀρπυιαί. A. XCV.
 κμ et κτ praecedente brevi. 94
 κνᾶν et κινεῖν. 179
 κνώσσω et κνώσω. 107
 κοιλάς, adjective. A. XCL
 κοίλη ἄλς. 388
 κοιμίζειν. 101
 κοινός et καινός conf. 268
 κολοιός et κλοιός conf. 148
 κολόκυνθος et κολόκυνθος. 587
 κόλος et γόλος. 716
 κόλπος et πολίος conf. 60. κόλ-
 ποι γῆς. 231
 κόλχος et κόχλος. 592. 842
 κομῆν, κοσμεῖν, κομίζειν conf. 543
 κινεῖν, ἐγκινεῖν, festinare. 791
 κόνειον. A. LI.
 κονίη et ξενίη conf. A. LXI.
 κόπος et κάματος conf. 866. et
 πόνος. 546. et τόκος. 129
 κορέσκειν et χροτέσκειν conf. 69
 κορυθαίολος et κορυθαίολος. 27
 κοσμεῖν, κομῆν, κομίζειν conf. 543
 κόσμω et ἐπὶ κόσμω. 23. α.
 κότεῖν et κροτέῖν conf. 99
 κούριμος. 297
 κούρος et κῶρος. 192
 κουρόφιλος, Mercurius. 194
 κούφος et κωφός. 641. 737
 κόχλος et κόλχος. 592. 842. ἡ κό-
 χλος. 842. (Paul. Silent. in Am-
 bone v. 118. πορφύρουσι Λα-
 κωνίδος αἵματι κόχλου.)

- κραιῶν, κέκραγε; media correpta. 71
 κραινεῖν et κρίνειν conf. 886. κρη-
 ναι et κρίναι. 824
 κρατεῖν, *superare*, c. accus. 410
 κρηναίη, κρηνη. 230
 κρηταιεύς. 384
 κρίνειν et κραινεῖν conf. 886. κρι-
 νων et καινῶν. 101
 προκάλη ἡλιόνος. 288
 προκίς et προκίς. 596
 προνία rupe. 744
 Κρόνος, stella infesta. 678
 κροτεῖν et συγκροτεῖν. 618
 προῦμα et προῦμα. 129. (Sic et-
 iam in vocibus προσκρούματα et
 προσκρούματα saepissime fin-
 ciunt Codices. Vid. Wyttenb.
 ad Plutarch. T. XII. p. 865.)
 προῦμα de tibicinibus. 838
 κρούειν αὐλόν. 664
 κρετέρος. 287
 κρυπτέω, vox nihili. 111
 Κρωβύλος. 158
 κῡάντεον ὄμμα. 382. κῡάντος et κῡ-
 ντος conf. 658
 κῡάνων et κῡάμων. 45
 Κυθείρη. 606. 627. 859
 κυῖαν. 267. s.
 κύκλα σελήνης, ἡλίου. 812
 κυκλιάς τερος. 201
 κύκνος, priore correpta. 505
 κύλιξ. κύλικα et κύλικας subaudi-
 tur. 547
 κυλίω. ἐκυλίσε, non ἐκύλισσε. 139.
 481. 590. 787. (cf. Ernest. ad
 Callimach. Hymn. in Del. v. 34.
 Blomfield lb. p. 113.)
 κύμα, de gravidis. 169. signif. transl.
 197. κύμα et καῦμα conf. 751.
 et χεῦμα. 768
 κυναγεσίη et κυνηγεσίη. 164
 κύνεος et κῡάντος conf. 658
 κυνογαμία. 319
 Κύπρις, priore correpta. 56. Κῡ-
 πριος pro Κύπριδος. A. LI.
 κύρβις. 48
 Κυρίνος, media correpta. 496
 κυροῦ idem quod κυρίων. 5. (Cf.
 Villosion *Notices des Manusc.*
de la Bibl. Nat. T. VII. p. 422.
 299.)
 κυταῖος et νυκταῖος conf. 47
 κύτος. 203
 κύων ἐν φάτῃ. A. LXXXV.
 κῡῶων et κῡῶων. 893
- κύλα βάτον. 292
 κυμάζειν pro ἐρχεσθαι. 554
 κύμων et κύων conf. 839
 Κωνσταντίνος, penultima corre-
 pta. 613. 884
 κυφός et κοῦφος conf. 641. 737
 Cappadocismus Gregorii. 429
 Carmina comparata cum puellis.
 494
 Cerae usus in statuaria. 851
 Cinara vocem corrumpit. 898
 Comparativi a comparativis deri-
 vata. 735. pro superlativis. 247
 Composita a *οὐτος agitandi et in-
 citandi* vi. 185. s.
 Coniunctivus post conjunctiones
 temporales. 480. praesentis post
 μή. 735. post tempora prae-
 terita. 58. 715. et optativus jun-
 ctim. 292. A. LVI.
 Constructio mutata post partici-
 pium. 598
 Correlationes longarum vocalium
 apud seniores. 416. 429. 443. cor-
 repta syllabae *ανθ*, *εντ*, *οντ*.
 429
- λ et ρ conf. 173. 641
 λαγοκτονέω et λαγοκτενέω. 639
 λαγυρος, media correpta. 705. A.
 LXXIX.
 λαγχάνειν c. genitivo. 503. 898
 λαγο et λαγω in compositis. 161
 λαγῶντος. 550
 λᾶμα pro λῆμα in usu fuisse non
 videtur. 603
 λάρναξ, ὁ. 324
 λῆρος. 262
 λαρός. 658
 λατῶς. 192
 λαυκανίη et λευκανίη. 721
 λέγειν et ἐλέειν. 305
 λείβομαι et λείπομαι conf. A.
 XXXIII.
 λείμακες et λειμῶνες conf. 631
 λεία ὁδός. 229. θάλαττα. 590. λείος
 et τελείος conf. 284
 λειοῦν, λειάνειν, placare undas.
 590
 λείπομαι et λείβομαι conf. A.
 XXXIII.
 λειτός pro λιτός. 178. 343. 717.
 969. (λειτός unice probat contra

- vulgarem usum *Blomfield* ad *Calimach.* H. in *Apoll.* 10. p. 87. Idem et εἰμάτιον cum *Elmsleio* scribendum arbitratur, et quaedam alia per εἰ potius quam ι.)
- λειτοργεῖν et λιθοργεῖν. 508
 λέκτρον, priore correpta. 587
 λεπτόλογος. 910
 λεπτός. λεπτά et λοιπά conf. 598
 λεπτοστολίδωμα. P. 8
 λευκανίη et λαικανίη. 721
 λευκαρεταιρομανής. 717
 λευκός, λαμπρός. 559. s. λευκά adverbialiter. 908
 λείσσειν, ἰδεῖν, experiri. 549
 λεχέων et τεκέων conf. 857
 ληγειν c. accusativo. 361
 ληθόμενος et αἰθόμενος conf. 307
 λῆϊς, χρήματα. 330. (*Hesiod.* Theog. 444. ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λῆϊδ' ἀτίξιν. Vid. *Valck.* Sel. Schol. in *Libros N. T.* p. 184.)
 λῆμα in usu fuit, non λαῖμα. 134. 319. c. αἷμα conf. 329
 ληναί, *Bacchae.* 875
 ληνός, imago ecclesiae. 425. ληνοὶ et ληναὶ conf. 875
 Λητωίς. 169
 λιβαν, priore producta. 81
 λίθινος, ὅ, ἡ. 622
 λίθος, ἡ, idem quod ὁ λίθος. 137. c. θεός conf. 859
 λιθοργεῖν pro λιθοῦν. 39. c. λειτοργεῖν conf. 508. (*Philostr.* Imagg. I. 11. pag. 781. τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει αὐτίκα, αἰῶραις γὰρ καὶ κρημοῖς, οἷς ἀναδίδουσι, λειτοργήσῃ. Cod. Guelph. λιθοργήσῃ.)
 λιμενίτις Ἀργεμῖς. 147
 λιμήν et ὄρμος in re venerea. 642
 λιμός, ἡ. 19. 471. A. XXIX. (cf. *Sext. Empir.* adv. Mathem. I. §. 148. ibique *Fabric.* p. 248. Non omnino vera observatio *Valekenarii* in *Scholis* in *Evangelio* *Lucae* c. 4. 25. p. 100. „In dialecto dorica et in sermone Graecorum plabeio non ὁ, sed ἡ λιμός dicebatur.“ Rectius idem p. 421. „ἡ λιμός in veteri lingua dicebatur, genere feminino, quomodo vox etiam trita in lingua communi.“)
 λῖνα μοίρης. 310. et μοιρῶν. A. LVII.
 λῖνα pro δῆνα conf. 10
 λιπαρόν γῆρας. 418
 λιπεῖν et λιπεῖν conf. 848
 λιτός et λειτός. 178. 343. 717. 969.
 λιτά et αἷμα. 166. et πλυτός conf. 166
 λιψ ἄνεμος. 267
 λόγος et ὀλίγος conf. 554
 λόγων et μόνων conf. 417. τό τοῦ λόγου. 657
 λογός adjective. 305. et λυγρός conf. 1b.
 λοιπά et λεπτά conf. 398
 λοζὸν ὀρᾶν. 609
 Λουκῖλλος et Λουκῖλλιος. A. LXXIX.
 λουτρον et λοετρόν. 609
 λούω. λουόμενος αἵματι. 531. λουόμενος et ἑνσάμενος conf. 916
 λογῆσαι νύκτα. 108
 λύα et αὐγά. 189
 λυγίζεν et λυγισμός. 130. (Vid. *Bust.* *Epist.* p. 46. not. ed. sec.) 660
 Λυγκεύς et Λυγγεύς. 91. (*Theodor. Prodrom.* Orat. edita in *Notit.* *Mssc.* *Paris.* T. VI. p. 564. καὶ Λυγγεὺς μὲν ὠδε ὁ ἀβλεπτῶν.)
 λῆγξ, ληγός et ληγός. 91. (*Ap. Plutarch.* T. II. p. 16. D. vulgo legitur: ὁ μηχανήμα λυγγός αἰολωτερον. ubi nunc est σφηγός, ex *Stephani* emendatione, Codicē confirmata.)
 λυγρός et λοιγός conf. 305
 Λυδῇ et Λύδη. 465
 λύκοι, paedicones. 782
 λύομαι et ὑύομαι conf. 40
 λιπεῖν et λιπεῖν conf. 848
 λυρόεις. 225
 λύπη et αὐτὴ conf. 614
 λύσσα, de impietate haeticorum. 10. ἐτερόφρων. 12
 λυτήρ ὀδύνης *Bacchus.* A. LVII.
 λῖ'ω et δέω conf. 500. λυθῆνας et λαιθῆνας. A. XXXVI.
 λυβάω. 37
 λυώτερος. 75
 λώπη. 85
 Lampon et Lampus. 30

Latinae litterae in inscriptionibus graecis. 902

Licentia poetarum in metiendis nominibus graecis. 396

Logariastae monasterium. 8

̄ praecedentem vocalem producit. 279. (Hinc tuearis ap. *Callimach.* Fr. CXXXI. lectionem *Suidae*: πολλὰν σεῖο, μαῖα, φιλοξείνοιο καλῆς μνησόμεθα. Certo σεῖ, ὦ μαῖα, quod probavit *Ernesti*, ferri posse non videtur.)

̄ et ̄ conf. 342

μᾱ post οὐ subaudiendum. 97

μαδαρύς. 730

μαῖα et γαῖα. 516. et μαῖρα conf. 886

μαῖω. ἐμαῖωσαντο et ἐμιμήσαντο conf. 10

μάκαρα ἐτη. 561

μακρά et μακράν conf. 683. *A.* LXXVIII.

Μάκρινα media correpta. 433

μάλλον abundans ap. comparativum. 700. subaudiendum. 81. pro μάλα usurpatur ap. *Aratum*. 150.

μᾶλλον et Ἀλκυμᾶων conf. 33

μᾶντης in compositis. 110

Μαξιμίνος, penultima correpta. 634

μαραθουνομάχος. 867

μάρπειν c. genitivo. 168. s.

μᾶστιγες, media correpta. 431

Μανσουλός et Μαύσουλός. 464

μέγα ἰάχειν. 588. μέγα δῆ τι. 762

μέγα et μὲν conf. 656. et μὲν. 570. et μετὰ. 12

μεγάλαι παλάμαι. 420. *A.* LXV.

μεγάλων et μελάνων conf. 890

μεγαλκῆς. 850

μεθύνειν c. dativo. 517

Μεῖδων. 504

μεῖλια. 544

μεῖλιχος. 183

μεῖότερος. 318

μελάμπειλος. 227

Μελάντας. 143

μέλας. μελάνων et μεγάλων conf. 890

μελίδαμα et μελῆταμα. 157

μελήτειος et μενίππειος. 321

μέλι et βέλος. 526

μέλισσα de poetis. 580

μέλλει et μέλει conf. 489

μέλω. μελήθεν. 97

μὲν subaudiendum. 72. correptum

ante οἱ. 904. μὲν et καὶ sibi

respondent. 87. μὲν γάρ. 674.

μὲν et κεν conf. 281. et μέγα.

656. et μὲν. 372. et ἀκμήν. 755

μενίππειος et μελήτειος. 321

Μενίσκος. *A.* LIX.

μένω et νέμω conf. 601. μένεται

et νέμεται. 532

μερίς. 925

μερμέριος. 663

μέρμηραι. 957

μεσημβρινός, penultima correpta.

602. (vid. *Blomfield* ad *Callim.*

Lav. Pall. v. 72. p. 138. qui

loca, ubi μεσημβρινός penultimam producit, pro depravatis

habet.)

Μεσσήνα Peloponnesi. 837

μετὰ et μέγα conf. 12

μετοκλάζειν. 498

μετρεῖν, numerare. 47

μέτρον ἔχειν. 906

μετανάστιος. 654

μετεωρίζεσθαι, gloriari. *A.* LXXII.

μέτωπα, pro singulari. 357

μή vetans cum conjunctivo prae-

sentis. 735. cum indicativo prae-

sentis. 466. post μήτε. 292. μή

μοι, sequente accusativo. 712.

μή pro οὐ. 244. *A.* LII.

μηδαμὰ et οὐδαμὰ, ultima cor-

repta. 914

μηδεσθαι, excogitare. 195. 218.

et νηδεσθαι conf. 218

μήδων et δήμων conf. 610

μηνύει, media producta. 89

μητροῦθης παρθένος. 23. μητρο-

παρθένος. Ib. (cf. *Suicer. Thes.*

Eccl. T. II. p. 369.)

μῆναι et μῆγναι conf. 542. μῆ-

ναι, penultima correpta. *A.*

XXX.

μίγα et μὲν conf. 373

μιγῆναι et μῆναι conf. 542

μικρός, priorem apud recentiores

corripit. 178. 798. (Ap. *Theocrit.*

Eid. VIII. 74. *Brunckius* per-

peram admisit conjecturam *Hein-*

sii a *Tourpio* probatam, οὐδὲ λό-

γων ἐκρίθην ἄπο τὸν μικρὸν

αὐτῶ.)

Μικύλος. 357

- Μίλητος*, prima producta. 948. s.
Μίλων, priore correpta. 707
μιλτοφρυγῆς et *μιλτοφρυγῆς*. 147
μιμολόγος. 362
μιν et *μῖγα* conf. 373. et *μέγα*.
 570
μῖξανθρωποι et *μισούνθρωποι* conf.
 800. *A.* LXXXVIII.
μοῦς. 77
μόγων et *λόγων* conf. 417
μοῖραν ἔχειν. 916
Μοιρῶ ποῖτρία. 42. 166
μολέω, ap. recentiores usurpatum.
 27. 609
μόλιβος, ἡ. 622. *μόλιβος* et *μό-*
λυβος. 137
Μολουριάς et *Μελουριάς*. 349
μόλυβδος, *μόλιβδος*, *μόλιβος* et
μόλυβος. 137
μόνιος et *νόμιος*. 854
μονόκρηπις. 854. *A.* XCII.
μόνος, *eximius*. 23. et *μόρος* conf.
 409. 433. 894. ante *ἀλλά* et *δὲ*
 subaudiendum. *A.* LXIX.
μορίη et *μοιρίη*. 706
μόρος, *cadaver*. 315. c. *μόνος* conf.
 409. 433. 894
μορφῶσαι et *τυπῶσαι*. 133
μοχθος et *μῦθος* conf. 40
μυδαλοῖς et *μυδαλῖος*. 780
μυελός, prima correpta. 889. *A.*
 XCIV.
μυεῖσθαι, *doceri*. 488
μύζειν et *μυζεῖν*. 260
μῦθος et *μόχθος* conf. 40. priore
 correpta, ut etiam in *μῦθημα*,
 ap. sequioris aevi versificatores.
A. LXIV.
μυκήτωρ. 525
μύλωνος et *μύλωνος*. 246
μύρον de rebus jucundis. 597
μυροφρυγῆς. 749
Μυρῶ et *Μοιρῶ*. 42. 166
μῦς et *ῥς*. 547
μυγίος. 958
μολύτης. 705
Melchisedec typus Christi. 17. (vid.
 loca collecta a *Suicero* Thes.
 Eccl. T. II. p. 340.)
Minerva tibiarius inventrix. 152.
 apud *Lindios* culta. 816
Moses orans Christi typus. 16
Musae cum *apibus* comparantur.
 224
ν paragogicum ante duplicem con-
 sonantem. 248
ν et *ι* conf. 54. 59. et *ρ*. 45. 114.
 211. 452. 503
ναλ et *καλ* conf. 61. 96. *ναλ* *μην*
καλ. 44
ναϊακός. 642
ναίχι, non *ναίχι*. 780. (Vid. *Wolf*.
Anal. Liter. I. p. 435.)
ναίω. *ἐνάσθην*. 935
νασῖτις. 215
νεαρός. 45
νεβρός et *νευρός* conf. 586
Νηλεῖς et *Νηλεῖς*. 38
νειόμαι. 344
νειφειν pro *νίφειν*. 67
νεκροστολος. 378
νέμεται et *μένεται* conf. 532
νεοθαλής et *νεοθηλής*. 44
νεοθηγῆς. *νεοθηγι*. 256. 346
νέος et *ἐός* conf. 428. 480. 724
νεύτης et *κινότης* conf. 646
νεῦμαι pro *νέομαι*. 24. *νεύμενος*
 et *νευματος* conf. 473
νευρός et *νεβρός* conf. 586
νεύειν *sis* et *πρός τι*. 743
νευρολάλος. 555. s.
νηδύς, posteriorem producit. *A.*
 XLV.
νήθω. *ἐπινύσας*, *κατανύσας*. 472
νήϊς et *νηῖς*. 494. *μουσίων*. 601
Νηλεῖς et *Νηλεῖς*. 38
νηποῖλος. 12
νηπιος et *ἥπιος* conf. 206
νηρεὺς et *νιρεὺς*. 160. 576. 797
νηρηίδες et *νηρηῆδες*. 212
νηριςτος et *νηριτος*. 375
νησαιεὺς et *νυσσαιεὺς*. 350
νηῦς et *νηῦς*. 336. *νηῶν* et *νήσων*
 conf. 637
νηραῖος, *νεσσαῖος*, *νεσταῖος*. 507.
νισαῖος. 1h.
νήσος et *νηός* conf. 413. *νήσων*
 et *νηῶν* conf. 637
νηχομένη et *χηραμένη* conf. 66
νικῶ pro *ἐνίκησα*. 786
Νικούν a *Νικῶ*. Praef. T. II. p. 6.
 T. III. p. 893
νιν etiam ap. *Dorienses* obvium.
 588. cum *ἴν* et *τίν* conf. 900
Νινος, priore ambigua. 841. 915
Νιρεὺς et *Νηρεὺς* conf. 160. 797
Νισαῖοι ἔπποι. 507

νίσουαι. 364. 478
 νιγάδος et νίγαι conf. 719
 νάες, angeli. 20
 νούεας pro νομείς. 418
 νόμιμος, venerabilis. 408
 νόμιος et μόνιος conf. 188
 νειταίη pro νιταίη. 47
 νύμφα, posteriore correpta. A.
 LXIII.
 νυμφοστολήν. 497
 νυν et ην conf. 269
 νύξ. νύκτα, noctu. 108. s. ἐκ νυ-
 κτῶν. 332. (Heliodor. L. II. 20.
 p. 125. ἕως τὸ νυκτὸς ἐπελθὼν
 κνέφας. Cod. Monac. nr. 96. νυ-
 κτῶν. Contra ap. Liban. T. IV.
 p. 167. 13. μέχρι πόρῳ που τῶν
 νυκτῶν. Cod. Monac. 113. τῆς
 νυκτός.)
 νουαίς et νησαίς. 350
 νομείς pro νομείς. 418. s.
 Nesis insula prope Campaniam. 142
 Neutrum pronominis ad aliud ge-
 nus relatum. 115. neutra plu-
 ralia cum verbis pluralis nume-
 ri. 97
 Nomina propria in hiatus. A. XXII.
 Nominum propriorum prosodia in-
 terdum ambigua. 24. in nomi-
 nibus propriis dialecti ratio saepe
 negligitur. 71. 131. 138. 353.
 nomina muliebria in ἀς. 557. in
 μηδῇ. 195. in ἀνος, penultima
 correpta. 582
 Nominativus in appositione post
 alium casum. 64. cum vocativo
 junctus. 167. 286. pro vocativo.
 903. ex praecedente accusativo
 assumendus. 501
 Numerus in appositionibus inter-
 dum discrepans. 72
 ξαίνω. ξανθὲν et ξανθὸν conf.
 128
 ξανθομόμος. A. LXXXV.
 ξανθὸν et ξανθὲν conf. 128
 ξείνος et ξενὴς conf. 268
 ξενίη et κοινή conf. A. LXI.
 ξένος c. genit. 47. ξένος καὶ ἀετός.
 558
 ξένερος et ξυνόμενος. 35
 ξυνήων. 28
 ξυρός et ξείνος conf. 268
 ξερὸν, τὸ, et ὁ ξερός. 703

ὁ saepe pro ὠ. 454. pro οὐ. 574
 ὁ productum ante λ. 657. ὁ καὶ.
 quare etiam. 335
 ὁ μὲν . . ἄλλος δέ. 712. ὁ μὲν . .
 ὁ δέ, de eadem persona. 50. 520
 ὄαροι et ἔταροι. 500
 ὄγκητής, non ὄγκηστής. 525. (ὄγ-
 κηστὸν ὄνον ex depravato An-
 thologiae loco Carol. Titreuil-
 le transtulit in epigr. graecum,
 quo *Emericum Cruceum* orna-
 vit ad calcem Antidiatribes p. 90.
 ed. Hand.)
 ὄγκότερος, ὄγκωτός. 774
 ὄγκη et ὄνη. 452
 ὅδε et ὁ δέ, τὸδε et τὸ δέ conf.
 257. ὅδε cum prima pers. ver-
 bi. 317. οἱ δέ et εὐ δέ conf. 177
 ὀδοντισμός. 36
 ὀξείν μύρον et μέρον. 76. κακόν.
 Ibid.
 οἱ et ᾧ conf. 260. et ὦ. 197
 οἱ et ἐοί. 25
 οἶδς praecedenti vocali. 480. οἶδα
 et οὐδέ. 46. οἶδεν et εἶδεν conf.
 274. 595
 οἰδοῦσαι et διδοῦσαι. 29
 οἰξυρός et οἰξυρός. 285. 297. 535
 οἰκέτης et οἰκέτης conf. cum ἰκέ-
 της et ἰκέτης. 38
 οἰκέτης et ἰκέτης. 102. 735
 οἶκος et εὐχος conf. 165
 οἰκτίζετε pro οἰκτεῖτε. 281
 οἰκτότερος et οἰκρότερος. 648
 οἰκτρὸν et ἄκρον conf. A. LXIX.
 οἶνὰς κῶμος. 222
 οἰοπέδη. 314. s.
 οἶνον et οἶτον conf. 892
 οἰνωπός. 664
 οἶο et οἶα conf. 369. et οἶσι. 425.
 554
 οἶος pro ὅτι τοιοῦτος. 353. 858.
 οἶος priore correpta. 120. οἶα ἐξ
 οἶων. 889. οἶός τε et ἐστὶ conf.
 361. οἶα posteriore correpta. A.
 LXV.
 οἶς et οἶο conf. 250. 554
 οἶστος et οἶστος. 285
 οἶσυνος. 183. s.
 οἶχομαι. ὡς ἐχουσα. 334. A.
 LVIII. οἰχόμενος et εὐχόμενος
 conf. 425. οἶχονα; et ὡχονα.
 895

- ὀκνέμεν et οὐ λέγομεν conf. 894.
 ὀκνέω μῆ. 581
 ὀκριόεις et ὀκρυνόεις. 137. 252. *A. L.*
 (Gregor. Naz. Carm. XI. 28.
 T. II. p. 80. B. ὄσσα λίθος
 ὀκρυνόεις ἀδάμας. lege ὀκριόεις.
 Ib. Carm. XII. 180. p. 84. C.
 Ἰσα δ' ἔχοι Μάργαρος ὀκρυνόντι
 λίθῳ. scr. ὀκριόντι.)
 ὄλβος, ὄχλος, ὄρεός conf. 511
 ὀλετήρ. 150. s.
 ὀλιγήμες, ab ὀλιγήρης. 384
 ὀλίγος et λόγος conf. 554
 ὀλισθεῖν. 480
 ὀλκάς et ὀλκάς. 19. 637
 ὄλμος et ὄλμος. 245
 ὀλοόφρων, prudens. 347
 ὀλόπτειν. 276
 ὀλός. 826
 ὄλος. τοῖς ὄλοις. 496. ὄλος et ὄλως.
 463. οὐδ' ὄλως. Ib.
 ὀλοσφύρητος. 689
 ὀλόσχοινος. 646
 ὀλόχαλκος. *A. LXIX.*
 Ὀλυμπικός, Ὀλύμπικος, Ὀλυμ-
 πικός. 678
 ὄλως et ὄμως conf. 674
 ὀμέστιος et ὀμέσιος conf. 636
 ὀμέσιος et ὀμέστιος conf. 636
 ὀμῆ et ὀμοῦ. 31. 575. 781
 ὀμῆθης. 171
 ὀμῆλιξ et ὀμῆλιξ. 13
 ὄμμα et ὄνομα conf. 474
 ὀμματόπλουτος. 22
 ὀμοτόχοις et ὀμόστοιχοις conf. 91
 ὀμώλακες. 315
 ὀμωνύμιος. 146
 ὀμως subaudiendum. 308. ὀμως et
 ὄλως conf. 674
 ὀμῶς et ὀμοῦ. 428
 ὄνειρα pro ὄνειρος. 227. et ὄνει-
 ρα conf. *A. XLVIII.*
 ὄνσιδσιος. 598
 ὄνειρα. *A. XLVIII.*
 ὄνομα ἔχειν. *insanum esse.* 379. s.
 ὄνομα subauditur. 895. cum ὄμ-
 μα confusum. 474
 ὄνοτός. *A. VII.*
 ὄντω. 628
 ὄνυξ, 60
 ὄνυχες et 205
 Ὀξείαι, insulae. 379
 Ὀξύλος. 917
 ὄξυτορος. 42
 ὀπιθεν et ὀπισθεν. 733. 783
 ὀπλοφορεῖν et πιλοφορεῖν conf. 725
 ὅπου cum conjunctivo. 106. cau-
 sam reddit. 583
 Ὀππιανός, penultima correpta. 945
 ὀπτομαι. ὀφθῆναι et στεφῆναι
 conf. 211
 ὀπνίειν et πτέιν conf. 647. ὀπνί-
 μαι et ὀπλίζομαι conf. 647
 ὄργια et ὄρκια conf. 80
 ὀρθρινός, media ambigua. 89. et
 ὄρθυρος. 266. 741
 ὄρκιον. 64. ὄρκια et ὄργια conf.
 80
 ὄρκος. ὄρκων et ὄρχων conf. 641
 ὄρκοῦρος. 785
 ὄρκυναῖος et ἐρκυναῖος. 559
 ὄρμος et λιμὴν, in re venerea. 642
 ὄρνις, gallus. 326
 ὄροφος, composita ex hac voce.
 123
 ὄρηξ. 262. ὄρηκα, media cor-
 repta. Ib.
 ὄρφνίτης. 196
 ὄρχατος et ὄρχος ὀδόντων. 719
 ὄρχων et ὄρκων conf. 641
 ὄρχησμός et ὄρχηθμός. 130. 175.
 (In fragm. Panyasis ap. Athen.
 L. II. 37. B. πάντες δ' ὄρχη-
 σμοί. frustra Brunckius corrigit
 ὄρχηθμοί. Vid. Selecta ex Scho-
 lis Valckenarii p. 219.)
 ὄς et ὠ conf. 289
 ὄσος pro ὅτι τόσος. 861
 ὄσπρια. *A. XL.*
 ὄσπριος, de spatio et numero. 441
 ὄστία καὶ ὄνιός. 746
 ὄστέων et ὄσων conf. 284
 ὄστίον. 563
 ὄστις et ὄτις. 778
 ὅταν et ὀπότε, cum indicativo
 apud recentiores. 61. 88. 571.
 796. (Vid. Friedem. de M. S.
 P. p. 361. s.)
 ὅτε cum conjunctivo. 100. (Ap.
 Oppian. Cyn. I. 217. restitu-
 dum videtur, quod editt. ha-
 bent et plurimi Codd., ὀπότε
 ἐλλδωνται et τεύχουσι. τεύχουσι
 certe in nullo Cod. legitur, ἐλλ-
 δωνται in uno tantum.) ὅτε et
 ὀπότε in hiatu. *A. XXII.*
 ὅτι et ἔτι. 58. et ὅτε. 709
 ὅτις pro ὅστις. 633
 ὅτλος et πέπλος conf. *A. XCIII.*

ὄτον et ὄτω, etiam ap. Dorienses obivium. 140. ὄτω et οὕτω conf. 13

ὄν corruptum in *Πόστομος, Που-δέντας.* 926

ὄν et οἱ cum ὅτ conf. 107

ὄν in caesura pentametri ante vocalem. 391

ὄν post εἰ. 832. 850. pro οὐ μά. 97. οὐ τι. 767

ὄν et εἰ conf. 651. et οὐν. 741. et πᾶν. 9

οὐδαμά et μηδαμά, ultima correpta. 914. (Anacreon ap. Hephaest. p. 69. ed. Gaisf. οὐ γὰρ ἂν ἄλλη Ἄναις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμά τῶνδε. ubi vulgo οὐδ' αἶμα legebatur. Cf. Tonp. Em. in Suid. T. III. p. 113. ed. Oxon.)

οὐδέ ἐν, etiam ap. elegiacos obivium. 377

οὐδέ et εἰ δέ conf. 275. et οἶδα. 46. et ἡδέ. 507

οὐδεὶς ἀθανάτος, formula. 971

οὐδενίzein. 80

οὐλοκόμος. *A.* LXXXV.

οὐ, terminatio accusativi nominum in ὠ. 100

οὐν inter praepositionem et verbum. 780. 891. οὐν et οὐ conf. 741

οὐνεκεν et εἵνεκεν. 661

οὐπω et οὕτω conf. 254

οὐράνιον νέφος. 472

οὐρανός, coelum et palatium. 73

οὐρεσίφοιτα κρίνα. 32

οὐριος Ζεὺς. 947

οὐρος. 795. *A.* LXXI.

οὕτε . . . οὕ. 112. οὕτε τι et οὕτ' ἔτι conf. 618

οὕτος in compellendo. 778. ταῦτα ad unam rem relatum. 216. 591. 554. 779. τοῦτο post αὐτό omisum. 652

οὕτω et ἔστω conf. 160. s. οὕτω et ὅτω. 13. et οὐπω. 254

οὕτως aule consonantem. 159. 503. 628

ὄφ in ὄφης productum. 659

ὄφρα, cum indicativo futuri. 871

ὄφρως. ὄφρῶα pro ὄφρῶν. 774.

ὄφρως, hilaritatis sedes. 65

ὄχλος. ὄλβος, ὄρεός conf. 511

ὀχμάζειν et αἰχμάζειν conf. 766

ὀχνη et ὀχνην. 452

ὀχυρός et ἑχυρός conf. 596

ὀψη μὲν ἀλλά. 773

ὀψει pro ὀψη. 593. 666

Obscuritas studiose quaesita. 341

Optativus in interrogatione, etiam

sine ἄν. 121. 541. (Vid. *Schaefer.* ad Poetas Gnomm. p. 195.)

post pronomen relativum. 107.

unctus cum indicativo. 88. 141.

548. 600. post imperativum. 66.

554. et futurum. 608. unctus

cum conjunctivo. 292. *A.* LVI.

cum imperativo. 185. 311. 754.

863

Oratio obliqua in orationem rec-

tam deflectens. 735

Orco nubere. 348

παῖν et παστός conf. 860

παίδειαν et πειννή. 33

παῖδια et πιδίλα. 33

παῖδικός, puerilis amoris sectator. 504

παιδοφιλεῖν. 763

παῖς, παῖν. 37. παῖσι et πᾶσι conf. 209. 216. 336. 605

πάλαι et πῆλαι conf. 309. composita ex παλαι, τετραπάλαι, πεντάπαλαι. *A.* XCV.

παλαιός, media correpta. 518

παλαιώ et παλεῖω conf. 603

παλάσσω. πεπαλαγμένος. 687

παλεῖω et παλαιώ conf. 603. (*Philo Jud.* de Somn. I. par. 598.

C. τερατοσκόποι δεινοὶ παλεῖσαι. vulgo, παλαῖσαι.)

πάλιν in compositis intendit. 655.

829. πάλιν αἶ. 491. πάλι et πᾶν conf. 894

παλικάμπης et πιτροκάμπης. 677

παλινδίντος ἀνάγκη. 580

παλιγγενεῖα. 655

παλινόροος αἴτις. 108. (Versum male concinnatum ap. Oppian.

Cyn. I. 249. ἐλπίμενος καλέειν

γένος ἵπποισιν παλινόροον. sic facile correxeris: ἐλπίμενος γέ-

νος αὐ καλέειν ἵπποις παλινόροον. Mox ibidem v. 270. ὥδε

γῆτις προτέρη κλέος ἵπποισιν

μέγ' αἰεῖται. Cod. reg. προτί-

ρησι. unde fortasse corrigendum:
ὡδε φ. προτέροις ἵπποισι κλέος
μ. α.)

πάλιν σός. 15. (Scr. πάλιν σός.)

πάλλα. 791

παλλὰς et πόλλα conf. 571

πάλλω. πῆλαι et πάλαι conf. 309

πάμβαξ et παμβακίς. 186

πάμπαν. 601

πᾶν et παρ conf. 575

πᾶν et πᾶλι conf. 894

παναγρεὺς, παναγρέτις. 140

παναπεινότης. 872

πανδαισίοι λόγων. 46. (vid. Wyt-
tenbach. ad Plutarch. T. XI.
p. 331. s.)

Πάνδαρος et Πάρις conf. 572

πανδοχικός et παννυχικός conf. 909

πανεντονός. 324

πανόμματος. 22

παντερπής. 584

πανόμοιος et παρόμοιος conf. 718

παντοπαθής puella. 51

πάπυρος, media ancipite. 184

παρά c. dativo praesentiam loci
significat. παρ' Ἡρῆ, in templo
Junonis. 905. παρ' οἶνον. 895.

παρ' οἶνω. A. LXXXIV. παρ
et πᾶν conf. 575. παρὰ et ἦ
ῥα. 558

παράσημος. 684

παράσφορος, παρασόφισμα. 399

πατραπάπιος. 620

παρδάλις et πορδάλις. 367

παρειὰς ἀμύσσειν, δρύπτειν. 347

παρέχειν et προέχειν. 891

παρθενομήτωρ. 28. (Athenas.
T. II. p. 34. παρθενομήτωρ ὡς
θεοτόκος ἡ ἁγία Μαρία.)

παρθένος, ὁ. 15. (Suid. T. I. p. 5.

Ἄβελ. οὗτος παρθένος καὶ δι-
καιος ὑπῆρχε. Id. T. II. p. 528.

Μελχισεδέκ.... ἐτελεύτησε δι-
καιος καὶ παρθένος.)

Πάρις et Πάνδαρος conf. 572

παρόδιος et πατραπάπιος. 620

παροδίτης et παροδίτις conf. 327

παροδίτις. 545

παρομοίος et πανομοίος. 718

πάρος et πατρός conf. 537. πάρος
post articulum solet collocari.
A. C.

παρφοσίη, admonitio. 649

πάντες, in hyperbole. 755. πάσης,
priorē correpta. 429. 431. πᾶν
et ἄποινα conf. 521. πᾶσι et
καισὶ. 209. 3. 216. 336. 605.
671

παστός et παιᾶν conf. 860

πάσχω. τί πᾶθω; quid faciam?
675

πάταγος et θάλαμος conf. 401

πατεῖν ἅλα, πόντον. 358

πατήρ. ἐκ πατέρων. 792. πατρός
et πάρος conf. 537. πατρί et
περί conf. 556

πάτος et βάτος. 307

πάτρα, posteriorē correpta. A,
LXVI.

πάτρα, τὰ, origines. 495

πατρολέτωρ. A. LXXX.

Παρίη Κυθήρια. 100

πίδιλα et παιδία. 33

πεξεύσαι διὰ θαλάσσης. 592

πεξοβατεῖν. 592

πειν. 684

πεινῆν et πίνειν. 706. πεινῶν et
πίνων conf. 785

πειραιεύς, media correpta. 731

πέκος μῆλοι. A. LXXI.

πελᾶν et γελᾶν conf. 295

πελεμίζειν et πολεμίζειν conf.
650

πελλαῖος. 356

πέμπλος et composita. A. XL.

πέπλος et πρέμνος. 295

πέπλος et πόνος conf. 857. πέ-
πλον et πλέον. 28

πέρας, tandem. 675

περί μου. 941. περί et πατρί conf.
556

περίβλητος et πυρίβλητος conf. 747
περιθαλπές et πυριθαλπές conf.
411

περιθυρεῖν. 735

περικλείτος. 564

περιλαμπής et πυριλαμπής. 54

περίστροφος et περιστρεφτος conf.
597

περιστροφής et περιστρεφής. conf.
651

περιφανές et περιφερές conf. 28

περιχθών. 629

περίφλεκτος. A. LXXXIV.

πέταλον, composita ex. 527

πετάννημι, πεπταμένοι αιγυαίοι.
388. ποταμοί. 561

πετεινός, πετηνός, πετενός, πε-

τεινός. 126. 535. (vid. Gaisford. ad Poet. Min. Tom. I. p. 22.)
 πέτρα et πελῖα conf. 867
 πετραία σπήλινγξ. 870
 πέτρος, ἡ. 327
 πῆ et ποῖ conf. 632
 πηγῆς et γαίης conf. 720
 πῆμα κνλίνδεται. 285
 πηρώ. πεπρωθείς. 147
 Πίγρις et Πίγρης. 125
 πικρός et πιστός conf. 286
 πικεῖν, *depsare*. 879
 πιλοφορεῖν et ὀπλοφορεῖν. 725
 πίνω. πίνης et ποιῆς conf. 533.
 πίνων et πεινῶν. 783. πίνειν et
 πεινῆν. 706. πίνης et πεινῆς.
 946. πίνειν μέλλω. 96. (Cf. Graef.
 Obs. crit. in Meleagr. et uni-
 vers. Anth. gr. p. 71.)
 πίση et πίσση. 673. 700
 Πίσσα, Πισσαῖος pro Πισα et Πι-
 σαῖος. 844. (vid. Creuzer Mele-
 tem. Disc. Ant. Fasc. I. p. 19.)
 πιστός et πικρός conf. 286. πιστό-
 τaton et αἰπύτατον. 613
 πλάνος. 397
 πλάξ et πλακες πόρον. 521. Θεό-
 γραφοί. 28. A. XXIX.
 πλαταγή. 862
 πλέγμα manuum. 590
 πλειότερος. 735
 πλεκτός. 537
 πλέκειν pro τεύχειν. 446. Θύρσους.
 839
 πλευρά, *conjug.* 418
 πληθῶ, c. genit. et dativ. 106
 πλημύρειν et πλημμύρειν. 26
 πλοκος et πλοκαμος conf. 31
 πλωτός. 268. A. XLIX.
 πνεῦμα et τραῦμα conf. 96. et
 νεῦμα. 844
 πνίγεσθαι, de submersis. A.
 LXXVII.
 Ποδαλείριος. 754
 ποδήνυμα ὄματα. 874
 ποδιότρα. 545
 ποῖν. 604
 πόθι pro ποῖ. 363. s.
 ποθινός pro ποθεινός. 315
 πόθος et πόνος conf. 113. πόθον
 et πόθεν. 81
 ποῖ et πῆ conf. 632. et ποῦ. 677.
 682. 713
 ποῖαι, *anpi*. 412

ποῖαι. ποιεῖν χρόνον. 710. ποιῆς
 et πίνης conf. 533
 ποικινός et πυκινός. 611. 713.
 (Achill. Tat. IV. 12. p. 171,
 πεπικνωμένοι. Cod. Monac. πε-
 ποικνωμένοι.)
 ποιμένος. 866
 ποῖος. ποῖα, posteriore correpta,
 A. LXV.
 Πόλαι, *nomen urbis*. 290
 πολεμαδόκος, Minerva. 152
 πολεμίζεῖν et τελεμίζεῖν conf. 650
 πολιτευταί. 303
 Πολίτης. 154.
 πολύναιχος. 624. s.
 Πολύγνωτος et Ἀρίγνωτος conf.
 619
 Πολυῖδης et Πολυεῖδης. 30
 πολυκλαυτος et πολυκλαντος. 477.
 A. LIII. ναυτικῆ. 283
 πολυκλής et πολυκληῖς. 359. (Vid.
 inprimis Spohn Comm. de ex-
 trema Odysseae parte p. 195.
 sqq.)
 πολέπλῆκτος et πολέπλεκτος. 171
 πολέπλῆντης, vi transit. 482
 πολύς, *magnus, amplius*. 190. A.
 XLVI. πολλῇ ἐλπίς. 334. πολὺς
 pro πολλάκις. 98. 266. πολλῶ
 cum comparativo. 474. πολέων.
 842. τί τοι πλέον et τί τὸ πλέον.
 254. πλειότερος. 735. πολὺς et
 πόρος conf. 792. πολλὰ et παλ-
 λας conf. 571. πλέον et πέ-
 πλον. 28
 πολύστεπτος et πολύστρεπτος. 32
 πολύτρητος. 267. (Orac. Sibyll.
 L. VIII. p. 699. αὐλὸς πολύτρη-
 τος. ex quo versu φρενάβλαβος
 Lexicis addendum.)
 πολέων. 137. s.
 πολυωπές et πολυωπός. 129
 πόνος et πέπλος conf. 857. et πό-
 θος. 113. et σποδός. 338. et
 κόπος. 546
 πόντος, ποταμός, ποταμός conf.
 542. πόντω et ποταμῶ. 908. s.
 πορδαλίες et παρδαλίες. 367
 πορείη, ὁλος ἐπέων. 49
 πόρος et πολὺς conf. 792
 πορφυρεῖν, penultima correpta. 543
 Πορφύριος, *lusus in hoc nomine*.
 A. LXIX.
 Ποσειδιππος et Ποσιδιππος. 44
 Πόστονμος, media correpta. 631

ποτ' pro ποτί, πρὸς. 323. post articulum collocari solet. *A. C.* cum τότε conf. 588
 ποταμός et γάμος conf. 617. et πόντος. 908. s.
 ποτὲ ad νῦν relatum. 671. cum τότε conf. 559
 πότιμος, priore correpta. 572
 πότιν πατρίσ pro πολλή. *A. LXI.*
 πότνια σέμνα. 961
 πού μοι, sequente accusativo. 207.
 et ου conf. 9. et ποῖ. 677. 682. 713
 ποῦς et πούς. 697
 πράγμασι et γραμμασι conf. 685
 πρίμνον et πέπλος conf. 293. πρέμνον ἐλαίης. *A. LVI.*
 πρίν sequente futuro. 816. πρόductum. 883
 πρίσκιπα. 716
 πρίων. priorem in Anthol. habet ambiguum. Vid. *Graef.* Obs. crit. in Meleagr. et univ. Anthol. p. 61
 πρό cum adjectivis compositum intendit. 257
 Προδίκη et Προδόκη. 52
 προίχειν et παρέχειν conf. 891
 προκάλος. 257
 προκατακρίνειν. 777
 προοδηγός. 198
 προπατόρων et προτέρων conf. 327. s.
 προποντίς, media correpta. 887
 πρὸς ortum ex terminatione ἦρος. 36
 πρὸς γε et γε πρὸς. 46. πρὸς μὲ pro ἐμὲ. 46. 61. 255. 724. (*Sophocl. Aj.* v. 283. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί, ἀλλ' ὃ ἑμνόμενα. In *Epiat. Socratis et Socratic.* p. 5. lin. penult. ἦδη γὰρ πρὸς με, novissimus editus frustra correxit πρὸς ἐμὲ.) πρὸς σὲ Διὸς et similia. 359. s. 748. πρὸς τί; 83. 497. πρὸς χάριν τινί. 756. πρὸς et τίνος conf. 325
 προσετηχέναι. 960
 προσψήχειν, περιψήχειν. 960
 προσώπατα. 394
 προτέρων et προπατόρων conf. 327. s.
 προῦχων, προῦχονσα. 548
 προῶνες. 513

πρώτος. τὰ πρῶτα φέρειν et φέρεισθαι. 431. 890. 900. πρῶτον et ἑστρωσεν conf. 393. πρώτη et στρωτή. 591
 πτελέα et πέτρα conf. 867
 πτερόν et πτίλα, de barba. 773. πτίλα καὶ χροῖς. 1b.
 πτερόγων στολίδες, de velis. *A. LXXV.*
 πτιότης. 714
 πύειν et ὀπύειν conf. 647
 πυγή et πυγμή conf. 758
 πυκινός et ποικινός. 611. 713
 πυκτή, πυκτή θύρα. 50
 πυκτίον et πτυκτίον. 18
 πύλη θεία, de beata Virgine. 20
 πυγματήτορος. 444
 πύργος, domus solitaria. 315. 388
 πυργών et πυράω conf. 414
 πυρητόκος, πυριτόκος, πυρισπόρος. 143
 πυρι et περι conf. 54
 πυρίαν καθελείν. 698
 πυρίβλητος, ignis. 747. c. πσερίβλητος conf. 747. s.
 περιγλωχίνες et περιγλωχίνες. 747
 περίρη pro πύριχη. 774
 πυρκαϊή, πῦρ καὶ ἦν et πῦρ κατὰ. 471
 πωγωνοτροφεῖν et πωγωνοφορεῖν. 727
 πῶμα et σῶμα conf. 640
 Participium post φημί, ἀγγέλλω. 235. praesentis pro futuro. 266. 268. pro tempore praeterito. 454. participium relatum ad substantivum remotius. 899. terminationis masculinae cum substantivo feminini generis. 577. s.
 Pentametri inter versus heroicos. 7
 Persona verbi tertia post primam aut secundam. 95. 154. 703
 Pleonasmus in compositis ex παν. 594. *A. LXXII.* in φησι, εἶπε. 779. pronomini post relativum. 253
 Pluralis et singularis juncti. 488. et dualis. 540. pro singulari. 55. 263. 280. pluralis pronominum pro singulari. 50
 Polemo Sophista etiam Antonius vocabatur. 690
 Praepositiones in quarta sede versus bucolici. 71. diversis casi-

- bus junctae. 194. 286. cum pro-
nomine enclitico, praecipue *πρὸς*
με. 255. 312. in decompositis
omissae a librariis. 198
- Praesens *θνήσκω*, *τεκνῶν*, *ἀκοίω*,
τελευτάω pro aoristo. 237. 251.
265. 311. 320. pro futuro. 202. 630.
cum futuro junctum. 105. 264.
777. (Vid. Ernest. ad Callimach.
H. in Apoll. 14.) praesens par-
ticipii pro aoristo. 750
- Primae vocabulorum syllabae in-
terdum a librariis omissae. 335.
343. 406. s. 675
- Productio brevis vocalis ante $\bar{\lambda}$.
186. 484. 524. ante $\bar{\mu}$. 223. 433.
ante $\bar{\nu}$. 902. ante $\bar{\rho}$. 70. ante $\bar{\epsilon}$.
494. ob pausam. 302
- Prolepsis in epithetis effectum si-
gnificantibus. 170
- Pronomen inter articulum et sub-
stantivum. 252. *A. L.* posses-
sivum pro personali. 481. pro-
nomen encliticum post prae-
positionem. 255. pronomen encli-
ticum in hiatu non sine vitii
suspicionem. *A. LXXVII.* prono-
men secundae personae post
δέ. 223. relativum et possessi-
vum in caesura pentametri. 925.
pron. pluralis et singularis nu-
meri junctim. *A. LVII. LXXIV.*
- Prosodia in nominibus propriis saepe
ambigua. 24
- Poeta dicitur *esse* id, quod fini-
git. 44
- Ptolemaeus Philadelphus natus in
insula Co. 320. s.
- $\bar{\rho}$ simplex pro duplici. 78. 498.
774. 823. pronuntiando dupli-
catur. 246. a librariis perperam
insertum. 150. $\bar{\rho}$ et $\bar{\iota}$ conf. 306.
666. et $\bar{\lambda}$. 173. 641. et $\bar{\mu}$. 342.
et $\bar{\nu}$. 114. 211. 452. 503. et $\bar{\varphi}$.
128. 318. 658
- $\bar{\rho}$ *αδινῇ ἡϊών*. 268
- $\bar{\rho}$ *αἰνεῖν* et *βαίνειν* conf. 80. *ῥαι-
νειν* vi transitiva. Ib. *ῥαίνομαι*
et *ῥαίωμα* conf. 349. *ἔρρανα*.
761
- $\bar{\rho}$ *αἶνος* de corpore. 308
- $\bar{\rho}$ *αῖξ* et $\bar{\rho}$ *αῖξ*. 127. 502
- $\bar{\rho}$ *αἰκνύσθης* et *ῥαἰκνύσθης* conf. 115
- $\bar{\rho}$ *αἰνός* et *δαῖτα*. 746
- $\bar{\rho}$ *αἶται* et *ῥοπαῖ* conf. 643
- $\bar{\rho}$ *αἶπας*, posteriore ambigua. 204.
(cf. Spohn. de extrema Odys.
parte p. 175.)
- $\bar{\rho}$ *αἶπτω* et $\bar{\rho}$ *αἶπτω* conf. 635
- $\bar{\rho}$ *αἶς*. *ῥαῖνα*, priore correpta. 729
- $\bar{\rho}$ *αἶσα ἐν γάτρῃ*. *A. LXXXV.*
- $\bar{\rho}$ *αἶσος* et $\bar{\rho}$ *αἶσος* conf. 882. $\bar{\rho}$ *αἶσος* et
 $\bar{\omega}$ *αἶσος* conf. 607
- $\bar{\rho}$ *αἶσας* et $\bar{\rho}$ *αἶσας* conf. 643
- $\bar{\rho}$ *αἶσμαι* c. genitivo. 59. et $\bar{\rho}$ *αἶσμαι*
conf. 40. $\bar{\rho}$ *αἶσμεθα* et $\bar{\rho}$ *αἶσμεθα* conf. 913. $\bar{\rho}$ *αἶσμενος* et
 $\bar{\rho}$ *αἶσμενος*. 916
- $\bar{\rho}$ *αἶπτω* et $\bar{\rho}$ *αἶπτω* conf. 635
- $\bar{\rho}$ *αἶσος* et $\bar{\rho}$ *αἶσος*. 60. 137. $\bar{\rho}$ *αἶσος*-
αἶσος. 69. (Philostr. Imagg. I. 31.
p. 809. *τὰ δὲ ῥαῖνα καὶ ἔξωρα*,
τὰ δὲ ὑποσέσηρα. Leg. *ὑποσέ-
σηρα*.)
- $\bar{\rho}$ *αἶπας*. 726
- $\bar{\rho}$ *αἶπας*, *custos*. 539
- $\bar{\rho}$ *αἶξ* et $\bar{\rho}$ *αἶξ*. 127. 502
- Res, quae dedicatur, in anathema-
ticiis saepe subauditur. 150. 156
- Rhenus partum genuinum discer-
nit a spurio. 479. s.
- Rhythmus saepe verborum trans-
positione restituendus. 228
- $\bar{\sigma}$ pronuntiando duplicatur. 842
- $\bar{\sigma}$ ortum ex $\bar{\epsilon}$ i. e. *καὶ*. 378. 459.
conf. cum $\bar{\gamma}$. 127. 290. 427. cum
 $\bar{\iota}$. 73. cum $\bar{\tau}$. 69. 86. 313. a li-
brariis omissum in *μέχρις*, *ἄχρις*,
σῆως. 587. omissum post *ἐν*.
624
- $\bar{\sigma}$ pro *σά*. 948
- $\bar{\sigma}$ *αἶπας* an pro *αἶπας*. 24
- $\bar{\sigma}$ *αἶμματα* et $\bar{\sigma}$ *αἶμματα* conf. 190.
(Ap. Hephaest. p. 42. *τὰ δὲ*
αἶμματα πεντεβόσια. Vulgo,
αἶμματα. Vid. ibi Gaisford.)
- $\bar{\sigma}$ *αἶμματα*, navigii genus. 62
- $\bar{\sigma}$ *αἶον* et $\bar{\sigma}$ *αἶον*. 158. 948
- $\bar{\sigma}$ *αἶονιον* et $\bar{\sigma}$ *αἶονιον*. 90
- $\bar{\sigma}$ *αἶον*. 732
- $\bar{\sigma}$ *αἶον* post *δέ*. 465
- $\bar{\sigma}$ *αἶον*, de motu incitatore. 115

- σειληνός et σιληνός. 34
 σέλινον, media correpta. 374
 σεμνοπροσωπεῖν. 721
 σεμνός, priore correpta. 951. σε-
 μναὶ πότνιαι. 961
 σέριος et ἔριος conf. 645
 σζ sigla per συζευκτός explican-
 da. P. 11
 σῆμα et σῶμα conf. 308
 σηπάς. 357
 σηπεδώνη, vox nihili. 504
 σήσυμα. 92
 σήτες ἀκανθῶν. 708
 σθένειν et στένειν conf. 310
 σιβύνης, ὁ. 322
 σίγα λέγειν. 775
 σιγαλῆος τύμβος. 920
 σιγῇ ἐφ' ἡμέων. 103
 σίγντα. 367
 σιγῶν λαλεῖ. 775
 σιληνός et σειληνός. 34
 Σιμαλος. A. LVIII.
 σιμός et Σίμος. 205
 Σιμύλος. 60. 131. (In versu Ana-
 creontis ap. Hephaest. p. 101.
 Σιμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτιδ'
 ἔχοντα καλὴν. Pauw Σιμύλον
 latere existimabat.) Simulus. A.
 XXXVIII.
 Σιμωνίδη. 24. 173
 σιτυλός. 662
 σιτομέτρης. A. XLIII.
 σῖτον et σῖνον conf. 892
 σίφων. 510
 σκαῖος et ακηρός conf. 180
 σκῆλος et κῆλος conf. 245
 σκέπτεσθαι, meditari. 684
 σκεύος et ζεύγος conf. 41
 σκευή, an σκευή. 108. (συντάλη vi-
 detur scribendum. A. XXXVII.)
 108. c. σκηνή conf. 108
 σκῆνος et κῆνος conf. 872
 σκηπῶν et σκίπων. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκιά νόμον. 21. 422. (Macarius
 Homil. L. p. 565. εἰ εἰς τὴν
 σκιάν τοσοῦτον ἐξεχύνθη τὸ πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον, πόσω μᾶλλον εἰς
 τὴν καινὴν διαθήκην; Cf. Eun-
 dem Homil. XXXII. pag. 431.
 XLVII. p. 546. τύπος καὶ σκιά
 jungitur ap. Cyrill. Catena in
 Johann. c. 1. p. 47.)
 σκινδαλαμος. 715
 σκινδαλαμοφράστης. 715
 σκίπων et σκῆπων. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκληρός et σκαῖος conf. 180, et
 σκολιός. 525
 σκνήεις et σκνίπες. 6
 σκολιός, dolosus. 87. conf. cum
 σκληρός. 525
 σκόλοπις. 229. σκόλαπες καὶ ἄκαν-
 θαι. A. L.
 σκόπελος et σκόλοπος conf. 229.
 A. L. σκοπέλου ἐρημώτερος. 474
 σκόπτειν, σκοπτικός, pro σκώ-
 πτειν, σκωπτικός. 657. (Aelian,
 Hist. An. XV. 28. in Cod. Mo-
 nac.)
 σκύλον. 8. conf. c. σῆλον. 894
 σκυλακεύματα et σκυλεῖματα. 37
 σκύλος et σκύτος. 160
 Σκύλλος et Σκύλλης. 523
 σκυτάλη et σκευή conf. A. XXXVII,
 σκύτος. 41. 131
 σκῶπις, numi genus. 356
 Σμερδῆς et Σμέρδης. 223
 σμιλεντός. 318
 σμύγεσθαι. 287. A. LXXXIII,
 Σόφιλος et Σοφίλλος. 219. s.
 σπανίη. 201
 σπείραμα. 171
 σπένδειν et σπεύδειν conf. 668,
 σπένδειν δάκρυα. 953
 σπινθαμή. 195
 σπινθήρ, et Σπίνθηρ. 204
 σποδός et πόνος conf. 338
 στ in ου et σι depravatam. 107
 σταδῖος. 674
 στάδιον, locus ubi certatur. 818
 σταῖζεσθαι et σφάιζεσθαι conf. 682
 σταθερή, terra. 313. de mari tran-
 quillo. 640
 σταλαεῖν δάκρυα. 107
 σταχυμήτωρ. 871
 στέγω. στέξαι et στέρξαι conf. 712
 στενότερος et τερπνότερος conf. 615
 στένειν et σθένειν conf. 310
 στεπτός et στρεπτός conf. 198. 877
 στέργω. στέρξαι et στέξαι conf.
 712
 στερίω. ἐστέρεσε. 680. 711
 στερόος et ἔτερος conf. 734
 στεφανώω, ornare. A. XLIII.
 στέγω. στεφθῆναι et ἀφθῆναι conf.
 211. στέφειν et στρέφειν conf.
 572
 στίβη. 755

στλεγγίς, στλεγγιδοποιός. 194
 στόματα pro singulari. 263. 470.
 471
 στοναχίζω et στοναχέω conf. 415
 στόνυχες et ὄνυχες. 205
 στόρυγγξ. 128. 149. s.
 στρέπτος et στέπτος. 198. 877
 στρέφειν et στέφειν conf. 572.
 στρέψας et στέψας. 515
 στριφνός et στρυφνός. 727
 Στροΐβος. 156
 Στρυμονίης, ventus. 351
 στρεφνός et στριφνός. 727
 στρώννυμι. Ἐστρώσεν et πρῶτον
 conf. 393. et ἔτρωσε. 855
 στρωτή et πρώτη conf. 591
 στεγνός. 280
 στελῶ. 582
 σν et α conf. 84
 σὺ δὲ post vocativum. 310. 741
 συγκροτεῖν et κροτεῖν. 618
 σιλητής. 801
 σῖλον et σκύλον conf. 894
 σύμμε et σὺν με. 65
 συμπαίστωρ et συμπαίκτηρ. 158.
 159
 συμφέρεσθαι. 755. συνοισόμενος et
 συνεσόμενος conf. 209
 συμφροσύνη et σωφροσύνη. 768
 συν et αν conf. 775
 συνάμα, σὺν ἅμα, σὺν δ' ἅμα.
 217. 795
 συναακῶν, sacerdotii socius. 427
 συνακρωτηριάζειν. 853
 συνάναρχος, de Λόγῳ. 13. (etiam
 de Spiritu Sancto. συνάναρχον
 τῷ πατρὶ πνεῦμα. Io. Chryso-
 stom. T. V. p. 475.)
 σύνεμι. συνεσόμενος et συνοισό-
 μενος conf. 209
 συνεπερίζειν. 621
 συνεργάτης et συνεργαστής. 394
 συνέριθος. 471
 συνετή, ἡ. 665
 συνεύνα, vox nihili. 96
 σντίστασθαι, adversari, pugna-
 re. 71
 συνομήθης et συνομήλιξ. 171
 συνομήλιξ. 171
 συντάσσομαι, valedico. A. LXVIII.
 συντίθημι. συντίσθαι βουλήν, ὅπα,
 κληθύνα. 238
 σύντονος. 581

συριοτήρ et συρικτήρ. 99
 σύσκιος et εὐσκιος conf. 639
 σφάζεσθαι et στάζεσθαι conf. 682.
 εσφαγμένης et εσφαλμένης conf.
 29
 σφακτήρ, σφακτρία. 594
 σφαλλῶ. εσφαλμένης et εσφαγμέ-
 νης conf. 29
 σφέ. 261
 σφύρα et σφύρα. A. XL.
 σχαδόνες et σήσασμα junguntur. 92
 σῶζειν. 8. 168
 σῶμα et δῶμα. 121. et σῆμα conf.
 308. et πῶμα. 649
 σῶρακος. 91
 σωρὺς signif. transl. 539. 604
 Σωούλος. 556
 σωφροσύνη et συμφροσύνη conf.
 768
 σῶω. 106
 Singularis et pluralis juncti. 488
 Sosipater poetis epigrammariis
 eximendus. 64
 Spiritus lenis pro aspero in ὀλ-
 κάς, ὀδοιπορία. 19. ἐλίσσειν. 24.
 ἄμμα. 33. εἴλετο. 59
 Subjectum orationis ex praecedente
 casu obliquo assumendum. 362
 Superlativus cum ἄγαν, λίαν, πά-
 νυ. 102
 Syllabae longae perperam corre-
 ptae in μιαναι, διακριναι. 36.
 (Vid. *Corruptiones*.) in nomi-
 nibus propriis ob versus com-
 moditatem correptae. 396. Vid.
Brevis.
 Syllabae a librariis perperam in-
 sertae. 31. 81. 508
 τ et σ conf. 69. 313
 τ et ψ conf. 586
 ται et τε conf. 37. 215
 τάλαντα Τύχης, Διός. 945
 τάλας, posteriore correpta. 547
 τᾶμπαλι et τοῦμπαλι. 661. 743.
 748
 ταναός. 149
 τανυήκης et τανυμήκης. 161
 ταῖρος et γαῖρος conf. 56. ταύ-
 ρον τύμπανα. A. XLV.
 τάχα. 116. et γὰρ conf. 350. et
 καλά. 881
 τάχος et τίλω conf. 64. 380. s.

- τε, post plura vocabula. 391
 τεγγόμενος et τικτόμενος conf. 559
 τέγος πάνδημον, *lupanar*. 717
 τεθρήμερος. 83b
 τεῖν. 124
 τεῖναι παρειάν. 719
 τεκίων et λεχίων conf. 857
 τεκνών. τεκνοῖ pro ἐτέκνωσε. 237
 τέκος et τόκος conf. 21
 τελέθουσα et τελέουσα conf. 14
 τέλειοι Dii. 183. τέλειος et λείος
 conf. 284
 Τελεσικλής. 808
 τελέουσα et τελέθουσα conf. 14
 τέλλειν pro ἀνατέλλεσθαι. 966
 τέλος et τάχος conf. 64. 380. s.
 τέλσα et τίρμα. 159
 τέμνειν, *insculpere*. 325
 τέναγος. 903
 τένδιν. 567
 τένων et τίνοντες, de regionibus.
 47
 τέρματα φιλήs. 772
 τερμέριος. 665
 Τέρπης. 577
 τερπνότερος et στινότερος. 615
 τέρπομαι, sequente participio. 262
 τέρως. 899
 τετανοί βοτρύεις. 512
 τετράπιδος et τετράποδος. 679
 τεύχειν, *parare*. 349
 τεῦχος, *volumen*. 13
 τέχνα et τεχνίτης, prima correpta.
 872
 τεχνίτης et τεχνίτις. 672
 τῇ c. accusativo. 498. τῇ ut bar-
 barum damnatur. A. LXXXIII.
 τῇδε, *ibi*. 87
 τηλεσκόπος et τηλέσκοπος. 25. 184
 τηλόδι. 626
 τημος ὅτε. 420
 τηνεί. 870
 Τηνία Erinna. 400
 τηρήνemos. 146
 Τίβιος, nomen servile. A. LXXXIX.
 τίθημι. θείης et δόιης conf. 188
 τικτόμενος et τεγγόμενος conf. 559
 τιν et τήν conf. 212
 τίνω, priore correpta. 823
 τίπτε. 447
 τίς pro ὅστις, ἥτις. 88. 740. sub-
 auditur. 280. τίς ἕκαστος. 290
 τίς cum optativo etiam sine ἄν,
 109. 288. τίς πόθεν εἶς; 75. τί
 γάρ; orationi interpositum. 57.
 671. τί μέγ' εἰ 678. τί πάθω;
 675. τί τοι πλεόν, et τί τὸ πλεόν;
 563. τί excidit post ἐστί. 737.
 τίνος et πρὸς conf. 325
 τιτθός, de puerorum μαστῶ. 755
 τιτρώσκω. τετρωμένος, βεβλαμμέ-
 νος. 170. ἔτρωσε et ἔστρωσε conf.
 855
 Τιτθός et τοῖς conf. 39
 Τιμῶλος et Τίμωνος. A. XLIV.
 τὸ δὲ et τοῦτο δὲ non semper se-
 quitur post τὸ μὲν et τοῦτο μὲν.
 358
 τόθι pro οὗ. 565
 τοῖνιν raro ponitur initio. 681
 τοκογλύφος. 598
 τόκος et τέκος conf. 21. et κόπος.
 129
 τονθρύζειν et τονθορύζειν. 624
 τοξενεῖν ἔπη, ὕμνους. 316
 τοξοφορεῖν. 769
 τορῶν et χορῶν conf. 42
 τοσοῦτο pro τοῦτο. 87
 τουσακίς pro τρισσακίς. 380
 τοσσάτιος de numero et modo. 141
 τότε, olim. 559. conf. cum ποτέ.
 Ibid.
 τοῦ μὴ, sequente infinitivo. 47
 τοῦμπαλι et τὰμπαλι. 661
 τοῦνεκα interrogativum. 873
 τόφρα pro ὄφρα. 507. 790. s.
 τραγινός et τραγικός, *hircinus*. 594
 τραγός in numis Paris. 911
 τρανῶς, τρανότερον κηρύσσειν, μη-
 νίειν τι. 524
 τραῦμα et πνεῦμα conf. 96. et
 γράμμα. 760
 τρέπω, τρέφω, στρέφω, τρέβω
 conf. 476. s. τρέπομαι et δρέ-
 πομαι. 759
 τρέφω et στρέφω conf. 476. s.
 τρέφειν et τρυφή conf. 68
 τρέω. ὅτα τετρημένα. 46
 τρητός et τρισσός. 163
 τρηχάλιος et τριχθάδιος. 109
 τριάκοντα, antepenultima corre-
 pta. 617. 705. 806. declinabile.
 665. 794
 τρέβω. τρέψαι et δρέψαι. 62
 τριεσπερος Hercules. 827. s.
 τριέτης et τριετής. 251. 253
 τρίζειν et τρέζειν. 714. (V. Ha-
 maker Lectt. Philostr. p. 26. s.)
 τρινακίη et τρινακρή. 226
 τριόδους et τρίαινα. 691

τέρας. 36. (cf. Il. γ. 164. Nonn. Dion. XIII. p. 358. 21. καὶ τρίπος αὐτοβόητος. Etym. M. in ἀελλόπος p. 18. ed. Lips. Sic τετράπος ap. Arat. Phaen. v. 214. ubi Cod. Vind. τετράπους.)

τρίεμφωτος. 11

τρίεμακαρ, τριεμακάριος, τριεμακαρίτης. 742

τρισάκις et τοσαύκις conf. 380

τρισσός et τρητός. 163

τρίστοιχος. 614. s. (Oppian. Hal. V. 326. δεινοῖς χουλιόδοντας...

τρίστοιχὲι περυνώτας.)

τριχθάδιος et τρηχαλῆος. 109

τρίχινος et τρύχινος conf. 57

τρώπος et ἀτραπός conf. 568

τρυγικός χορός. 317

τρυῖζειν et τρίζειν. 714

τρύγη et τρέφειν conf. 68

τρήχη περὶ ποσσὶ. 57

τρήχινος et τρίχινος conf. 57

τρήχος et τρήχος. 149

τρώω. τετρωμμένος et τετριμμένος conf. 179. τετρωμένος. 297. et

τετριμμένος conf. 608. s.

τελόκοπος φαργανίς. 204

τύλος, priore ancipite. 204

τύμπανον. an etiam ὁ τύμπανος? 176

Τύμβολος et Τυμβολος. A. XLIV.

Τύννιχος et Τύννιχος. 472

τύπος, de parte virili. 605. 940

τύπτω. τυπηθεῖς. 483

Τύρινθα et Τύρινθα. 969

τεφλά κίματα. 314

τύφω. τύφισθαι, de amoris aestu. 79. θυμμεθα, θυμμένος. Ibid.

τυφόμενος et φεύόμενος conf. 756

ταύλιον et ταύλιον. 163

Theocritus Chius et Syracusanus. 560

Terminatio accusativi εἰα pro ἡ in

versus exitu. 221. ας acc. plur.

primae decl. correpta. 53. 196.

606. 730. ας in nominibus pro-

priis correptum. 7. 404. 833. ιως

et ιδων genitivi. 352. ουν accu-

sativus nominum in ω. 100

Terminationes αω et ατω. cf. 14.

595. δεω et δαω conf. 754. εαι

et εται. 167. 609. 711. 745. εο

et ετο. 338. 363. εται et εοθαι.

526. ιτης et ιτις. 166. s. 521.

Tmolus mons ἀνθεμόσις et ἡνεμόσις. 611

Venus armata. 531

Verbum singularis numeri cum

ἡμέτερος et ὑμέτερος. 627. plu-

ralis numeri cum substantivis

plural. neutrius generis. 97. ver-

ba eundi cum eis composita in-

terdum adiscunt dativum. 138.

s. verba lugendi cum dativo. 121

Versus in prosa oratione. 88

Victoria sine alia. 612

Virtus, vitium pro laude virtu-

tis, crimine vitii. 973

Vocalis brevis ante ξ. 89. s. ante

ξ. 624. vocales longae a Gregorio

perperam correptae. 416

Vocativus et Nominativus juncti.

167. 286

υ et οι conf. 197

υα accusativus substantivorum in

υς pro υν. 502

υι pro υι, in νέμει, οἰζυῖ, πλη-

θυῖ, νηδυῖ. 477

ὑδροβατεῖν. 621

ύλανόμος et ύλονόμος. 217

ύλη. composita ex ύλη et ύλη. 148

ύλιβάτης et ύλοβάτης. 499

ύλονόμος. 163

ύμέτερος pro σός. 119. 627

ύμνοδέτης, adjective. 42

ύμνος et ύπνος conf. 652

ύνις et ύννις. 147. 254. 284

ύπαι et ύπέκ conf. 875

ύπαρπάμενος et ύφαρπάμενος. 608

ύπαρχος et ύπαρχος. 618. 633

ύπέκ et ύπαι conf. 875

ύπέκ et ύπέρ conf. 486. 527

ύπεκπροχέει et ύποάχει conf. A.

LXX.

ύπένερθε et ύπερθε conf. 322. 588

ύπέρ et ύπέκ conf. 486. 527. 692.

ύπέρ ώμου et ώμων. 738. (Cal-

limach. H. in Dian. v. 59. ζαι-

στήρας άειράμενοι ύπέρ ώμων.)

ύπερευτυχία. 63

ύπερθε et ύπένερθε conf. 322. 588

ἐπῆκοος et ἐπίκοος. 461
 ἔπνος et ἔμνος conf. 652. ἔπνος
 priore correpta. 261
 ὑπό, *sub*, cum genitivo. 27. cum
 dativo. 48. cum accusativo pro
 dativo. 24. post verba motus.
 271. s. abundans ante dativum. 68
 ὑπόβραχν. 662
 ὑποθάλπεισθαι et ὑπολάμπεσθαι
 conf. 748. 751
 ὑπολάμπεσθαι et ὑποθάλπεισθαι
 conf. 748. 751
 ὑποπρογίειν. 529
 ὑποστέλλειν et ἐπιστέλλειν. 27
 ὑπωρόφιος, *ia*. 153. 323. et ὑπορ-
 ρόφιος. 123
 ὑς terminatio ambiguae quantita-
 tis. 692
 ὕς et μὲς conf. 547
 ὕσι terminatio dativi. *A*. LXV.
 ὕσπληγξ; ὕσπληγος et ὕσπληγος.
 187. 674. 594
 ὕστερόνους et ὕστερόνους conf. 780
 ὕσαινω, prima producta. 189. 659.
 832
 ὑψίημι et ἐψίημι conf. 637
 ὕψλος et ψίλος conf. 285
 ὑψίλοφος, *altus*. 84
 ὑψός αἶρειν. 542. s.
 Hysteron proteron in τίνος, ἢ τίς
 ὦν. 364
 ῥ et ῑ conf. 128. 318. 658
 ραιδρύνειν. 9
 ραικάς. 186
 ραίνεται et γίνεται conf. 75. ραί-
 νεται orationi interpositum. 710
 ράλης pro ραλλός. 565
 ραντασία. apparatus. 57
 ράος et χάος conf. 825
 ραρμάκια. 711
 ραρός, *vestis*, priore ancipite. 281.
 s. (vid. *Gelhard*. *Lectt.* *Apoll.*
 p. 43. s.)
 ράρνγξ, ράρνγος et φάρνγος. 359
 ραττῶν et φωτῶν conf. 467
 Ραῦλλος. 949
 ρεῖδεσθαι et κηδεσθαι conf. 116.
curare. *Ib*.
 ρεῖδω βίου. 348
 ρέρβειν et φέρειν conf. 668
 ρερεαυγῆς et ρερείκος. 610
 ρερενῆς et ρερίνας conf. 544

φέρω. πρώτα φέρειν et φέρεσθαι.
 431. 890. 906. χεῖρα, pro προς-
 φέρειν. 415. sequente participio.
 428. φέρειν et φέρβειν conf. 668.
 φέρομαι et θέρομαι conf. 743.
 s. φερόμενον et φερόμενον. *A*.
 LXXVI.
 φεύγειν et φλίζειν conf. 53. (Cf.
Aristoph. *Thesm.* 1050.)
 φηλητής et φηλητής. 801
 φθάνω. 184
 φθέγγομαι παλάμαις. 580
 φθέγμα et φλέγμα, φθέγγεσθαι et
 φλέγεσθαι conf. 235. φθέγμα-
 τα et φλέγματα. 307
 φθίνω. φθίσεσθαι, φθίσθαι, φθί-
 σθαι. 218. 275
 φθίσις et φθίσις conf. 647
 φθόνος, de malo daemone. 430
 Φίλα. 193
 φιλάκρητος. 44
 — φίλας, composita. 552
 φιλέρυστος. 771
 φιλεράστρια. 641
 φίλη, n. pr. 969
 φίλημα et θίγημα conf. 777
 φιλητής, φιλητής et φηλητής. 122.
 (Cf. *Gaisford*. *Poet. Graeci Min.*
 T. I. p. 30. s.)
 φίλινα. 564. s.
 Φιλιτᾶς et Φιλητᾶς. 172. (Vid.
Schneider. ad *Schol. Nicandri*
Ther. I. p. 176.)
 φιλομειδῆς et φιλομειδῆς. 860
 φιλορῥάξ et φιλορῥώξ. 220
 φίλος. φίλος et φίλος. 55. φίλην
 et φλὴν conf. 757
 φλέγμα et φθέγμα, φλέγεσθαι et
 φθέγγεσθαι conf. 233. φλέγμα-
 τα et φθέγματα. 307
 φλέγειν τινα, *ardere aliquem*. 120.
 φλέγειν et φεύγειν. 53. et βρέ-
 χειν conf. 658
 φλὴν et φίλην conf. 757
 φλόγος et φλογρός. 569
 φλοιοφίλος. 200
 φοινῶς et φόνιος. 136. (φοινά δά-
 κη *Nicander Ther.* 146. unde
Etymol. M. p. 723. 33. ed. *Lips.*
emendavit Gaisford. in *Poet.*
Minor. T. I. p. 114.)
 φορβεῖα et φόρμυγα conf. 838
 φορην. φρίνας et φερνῆς conf. 544
 φρικαλή θυσία. *missa*. 435. (*San-*
cta coena φρικωδεστάτη τελετή

ap. Jo. Chrysost. T. VI. p. 16.
 Alia loca, ubi est φοβερά καὶ
 φοικώδης θυσία, vid. ap. Suicer.
 Thes. Eccl. Tom. I. p. 1422.
 Hinc etiam φοικτὸν ποτήριον,
 quod in S. Coena porrigitur,
 ap. Theophyl. in I. Corinth. XI.
 25. et φοικτὴ aut φοικώδης
 τραπέζα ap. Jo. Chrys. Homil.
 XXI. Tom. V. p. 129. LXXII.
 Tom. V. p. 518. φοίττειν de
 sacro horrore illustravit Wytten-
 bach. ad Plutarch. Tom. XI.
 p. 250. Cf. Astius ad Platon.
 Phaedr. p. 319. s.)
 φριμάσσεσθαι et φριμάσσεσθαι
 conf. 518
 φριμάσσεσθαι et φριμάσσεσθαι. 518
 φυλλοστρώτις. 536
 φυράω et πυργώω conf. 414
 φύρδαν. 639
 φύρω. πεφυρμένος δάκρυσι. 52.
 φερόμενον et φερόμενον. A.
 LXXVI.
 φύνει, cum dativo. 919. φνόμενος
 et τυφόμενος conf. 756
 φύσις, periphrasim facit. 14. 715.
 φύσις et φύσις conf. 647
 φυτον οὐράνιον, homo. 645
 φῶτες, pro ἄνθρωποι. 110. φω-
 τῶν et φαττῶν conf. 467
 Fratres pii. 40
 Futurum in ἰαω et ἱεω. 739. fu-
 turum medii pro passivo. 721.
 cum praesenti junctum. 105.
 264. 777. in adhortationibus. 669.
 futurum indicativi post con-
 junctivum adhortativum. 111.
 post εἰ cum optativo. 102
 χαίρω. χηραμένη. 66. ἐχήρατο.
 262
 χάλαζα, signific. transl. 316
 χαλᾶν, signif. neutra. 877
 χαλεπός et χυροπός conf. 84
 χαλέπτειν c. accusat. 113
 χαλινός, quodvis retinaculum. 555
 χαλκίλατος et χαλκήλατος. 102
 —χανδης. 157
 χανδοποτεῖν. 271
 χανδὴ κύλιξ. 959
 χάος et φάος conf. 825
 χαράσσειν, pingere. 728. γενειάδα,
 de lanugine. 880

Tom. IV.

Χαρίλας et Χαρίδας conf. A.
 LIX.
 χαροπός, ἡ, ὄν. 324. cum χαλεπός
 conf. 84
 Χάρων et δράκων conf. 834. de
 hominibus. 659. in compositione.
 Ib. Χάρων. 304
 χειλοποτεῖν et χανδοποτεῖν. 271
 χεῖμα et κύμα conf. 768
 χεῖρες, opera artificum. 871. χερσὶ
 et χεῖρесси conf. 13. χεῖρας et
 γῆρας conf. 115. et δεῖρας. 848.
 χερσῶν et κερσῶν. 486. et χορῶν.
 558. s. 589
 χελιδόνις. 266
 χελιδών. χελιδόν. A. LXVII.
 χεῦμα, de mari. 313. 853
 χέω. χέειν et ἔχειν conf. 652
 χήν, χηνός et χενός. 361
 χθών. χθόν. 283
 Χίος et Χίος. 93. 353. 696. A.
 LIX.
 χλαμύς ἱερά, a pueris gestata. 748.
 (vid. Wyttenbach. ad Plutarch.
 T. XI. p. 307.) χλαμύς et χλα-
 νίς conf. 748. 910
 χλάνις et χλαμύς conf. 748. 910
 χλωρόν ὕδωρ. 615
 χόλος et κόλος conf. 716
 χορεύειν, vi transitiva. 225. c.
 δοκείν conf. 267
 χορός, signif. transl. 904. χορῶν
 et χερῶν conf. 558. s. 589. et
 τορῶν. 42
 χόω. χῶσαι σήματι, τάφω. 368
 χρεμέδω, χρεμετώω, χρεμετίζω.
 523
 χοῦ. ἐχρῆν et ἦν conf. 364
 χρεῖσθαι, c. genit. et dativo. 599
 χρίσματα et χρώματα conf. 55
 χρονέσκεν et κορέσκεν conf. 69
 χρόνος et ῥόος conf. 882. χρόνον,
 diu. 627
 χρύσεος, prima correpta. 197. s.
 274
 χρυσοῦς, χρυσοῖ, νάμι aurei. 58.
 779
 χρυσίον, vox blandientium. 696
 χρυσωπός. A. XXXV.
 χρυσωτός. 914
 χρώματα et χρίσματα conf. 55.
 A. XXXIII.

ψ cum τ, φ, χ, π, conf. 166.
 586

67

ψακᾶς et ψεκᾶς conf. 77. 260.
331

ψαλῖς. 205

ψάμαθος νεκύνων. 727

ψεκᾶς et ψακᾶς conf. 260. 331

ψήχειν et ψύχειν. 715

ψιλός ἵππος, pro γυμνός. 789. c.

ὑψηλός conf. 285

ψίχας et ψυχᾶς conf. 528

ψίω. 525

ψυχαπάτης. 748. s.

ψυχᾶς et ἡχᾶς conf. 22

ψύχειν et ψήχειν. 715. ψύχσθαι,
refrigerari. 176. (*Hesych.* ἀνα-
ψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι.)

ω correptum ante consonantem.

40. 938. 965. in ὦν, ἤρωε,

ἡρωϊκός. 829. 961

ω et ω̃. 79. onissum. 178. 750

ω et ω̃ conf. 86. 329

ωδέ πως. 46

ωι et ος conf. 289

ωιμαδὸν λαβεῖν. 378

ωμογέρων et ἡμιγέρων. 113

ων, terminatio vocabulorum lo-
cum significantium, νεκρῶν, ἀν-
δρῶν. 372. (Adde βῶν et ἰππῶν
ex Bekkeri Anecd. Tom. I.
p. 29, 32. Vid. inprimis Bast
ad Gregor. Cor. p. 224. s. not.)

ων pro οὖν etiam apud Dorienses
obvium. 387

ωνθρωπε. 340. 382

ωϊόν. 8. 723. s.

ωρη ἐρα. A. LXXV.

ωριος γάμον. 258. ωριος et ἄριος
conf. 769

ως cum positivo. 45. ως ὅτι. 403.

ως et ἡς conf. 156. ὡδ. 157.

et δοῦς. 607

Indici Epigrammatum

insere haec:

ἀζομένη κούρη. A. XCV.

βαῖον ἐμὲ νυμφαῖς. A. XCVI.

ἔπταξαν βασιλῆες. A. XCVIII.

ἔστως διατάζει. A. XCIX.

ἡ μάλα πρωτομάχα. A. C.

κήρυκι ἀθανάτων. A. C.

κρύπτω τῷδε. A. C.

μνήμ' ἰδέ. A. CI.

πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι. A. CIII.

στήλη μαρμαρέη. A. CIII.

τεμόθεος ὁ πάτρας. A. CIV.

APOGRAPHI GOTHANI

QUEMADMODUM ID EXPRESSUM HABEMUS

IN EDITIONIS HUIUS TAM TEXTU QUAM COMM.

USQUE AD SECTIONEM DECIMAM QUARTAM

CUM IPSO CODICE PALATINO

DILIGENTER NUNC ITERUM COLLATI

ACCURATA CORRECTIO

EDIDIT

ADIECTIS PASSIM OBSERVATIONIBUS SUIS

PALAEOGRAPHICE CRITICIS

ANT. IAC. PAULSSEN D.

FAUTORI SUO OPTIMO
FRIDERICO WILKEN
V I R O

SICUT INGENIO ATQUE DOCTRINA
ITA HUMANITATE AC MORIBUS PRAECELLENTI

OB INSIGNEM ADVERSUS SE LIBERALITATEM AC BENIVOLENTIAM

GRATI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

HAS TENUES PALAEOGRAPHICI STUDII PRIMITIAS

SACRAS ESSE VOLUIT

AUCTOR.

Prooemium.

Quaerenti mihi saepenumero, quid tandem causae esset, cur hominum genus industria longe acerrimum et subtilissimum, quod, paene dicam, ipsas litterarum atomos, si fieri possit, rimari conetur, verbo, cur philologi aut nihil plane uterentur, aut admodum parce duntaxat iis libris, quos ut fontes omnis doctrinae solidioris fere unicos atque purissimos adire debebant quam frequentissime: hoc inquam saepius mecum reputanti duae potissimum occurrerunt causae, quae plerosque viderentur, quominus debita illos cura et assiduitate versarent, inprimis prohibere. Namque permultis, si maxime velint, per extremam fortunae iniquitatem thesauros istos adeundi potestas non est facta, quoniam, qui possident eos, custodiunt, uti par est, auro gemmisque vigilantius; propterea quod, si ulla ejusmodi caro et raro libro macula adspargatur, aut si aliud quodpiam inferatur damnum, perinde est ac sublatus sit e corona regia pretiosissimus lapis; unde enim, quod sit dispendium factum, resarcias, nusquam temere reperitur. Haec igitur ratio multis haud dubie satis magnae et gravi est excusationi; at quam alteram rei causam subesse observavi, ea profecto non minus justam nonnullorum in se vituperationem habet. Sunt enim nimirum, qui ubi lectionem

quandam vulgatam sensui non satis convenire ad-
 verterint, spretis, quae praesto erant, membranarum,
 de scripti illius incolumitate non melius se putent
 mereri posse, quam si probabili aliqua conjectura,
 quam inaniter vulgo certae et ingeniosae emen-
 dationis nomine venditant, afflictum orationis sen-
 sum non tam persanasse, quam aliquo saltem modo
 allevasse videantur. Qua in re, quod factu est
 sane stultissimum, litterarum similitudinis vel nul-
 lam omnino, vel certe perexiguam rationem habere
 consueverunt. Quos qui approbant collaudantque
 — divinum scilicet quiddam et summa admiratione
 dignum putatur, posse, quod eximius aliquis scri-
 ptor senserit, id, quolibet adjumento extraneo re-
 moto, ex suo funditus concinente animo odorari,
 quin ipsum etiam, quo usus sit, verbum invenire —
 haud tolerabilius mihi desipere videntur, ac si pin-
 gendi quidam artifex, cui, ut pulcherrimae virginis
 simulacrum sisteret, demandatum sit, mallet,
 qua ista forma ac specie esset, ex parentibus aut
 propinquis accipere, quam nudae ipsius staturam
 ac vultum intueri. Eum enim videre velim, qui,
 quamvis perspiciat, quid sim dicturus, in summa
 linguae ubertate ac copia, et praesertim in oratione
 pedibus liberrima, quod quovis loco oporteat ver-
 bum ponere, cum aliqua saltem veri suspicione
 praestituere mihi possit. Quo nomine non possum
 quin duum virorum praeclarissima studia praedi-
 cem, si modo praedicare id est, rem non assequi,
 sed comminuere dicendo, Jacobsii scilicet atque
 Passovii; quorum alter ut alias semper, ita in hac
 quoque novissima Anthologiae editione, quanti sit,
 religiosissime in divinando ipsa membranarum ve-
 stigia sequi, perquam lucide atque copiose per-
 docuit, alter cum doctissimis quibusdam amicis
 id jamjam operis instituit, ut quicquid accurata-

rum collationum descriptionumve codicum coacervare potuerit, in critico apparatu Vratislaviae brevi prodituro publici id juris faciat; cujus operis tomo primo, cum comparebit, inserere visum est *Παύλου Σιμεντιαρίου ἐκφρασιν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας*, quam ex eodem Anthologiae praestantissimo codice omni, qua par est, cura ac fide descripsi. Quodsi saluberrimus ille mos, ex litterarum magis ductibus, quam ex vago quodam concinnitatis sensu conjecturas faciendi, mox latius, ut vehementer opto, propagetur et increbescat, hoc cumprimis videndum esse censeo, ne sic generatim praecepta ponantur, cujusmodi, exempli loco, hoc est: „has et has litteras, syllabas, voces saepissime in libris manuscriptis commutari,“ sed ut de quovis singulo potius codice, quaecunque in eo reperiatu litterarum syllabarumque affinitas, explanetur quam curiosissime. Nam unusquisque fere codex suam habet singularem ac propriam scripturam. A quo peccato ille ipse, quem honoris causa nomino, Cel. Jacobsius non satis ubique cavisse videtur; quod in tanto, tamque amplo viro eo liberius animadvertendum esse duxi, ne suprema ejus auctoritas multos, qui in ipsum suspiciunt, in eundem errorem inducat. Jam etsi non defore auguror, qui dummodo obiter hanc levidensem meam scriptiunculam adspexerint, frustra omnem operam consumptam esse clamitent in rebus parvulis atque minutis, tamen hoc leve istorum judicium assis non faciens, id etiam vanitatis addam, ut quantum in codice pervestigando studii navaverim, plene atque prolixè demonstrè. Primum igitur, antequam ad ipsum conferendi laborem me applicarem, hoc mihi faciendum fuit, ut quae uspiam de graecis codicibus praecepta palaeographica exstarent, cognoscerem et imbiberem universa; quid enim

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitas haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendi notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentarii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poema, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessi, quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, cuncta enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant, tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta, ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensenda etiam venit diligentissima commentarii lectio atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; me quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaeuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modo haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cum maxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, inprimis mihi erant colendi et obser-

vandi, Creuzerum dico et Wilkenium; quorum uterque, simulac, quod institueram, exaudivisset, ita se facilem mihi et officiosum in ea re prae-buit, ut profecto, qui dignas gratias referam, ne-que nunc habeam, neque unquam sim habiturus. Sic nimirum evenit, ut negotio illo rite transacto, nunc manibus teratis hanc leviculam scriptionem meam, quam simul et fidenter Vobis trahebam, et aliqua tamen ex parte paulo etiam timidius. Tametsi enim probe mihi conscius essem, nullum unum co-dicem pari unquam diligentia et animi attentione comparatum esse, ac multa sane haud spernenda commoda enasci oportere ex hoc libello meo splen-didissimae sospitatoris Anthologiae, quae nunc ab-solyetur, editioni, tamen, quoniam operi adjungen-dus esset, quo equidem nihil novi ullo nomine per-fectius neque politius, nihil sagacitate, doctrina, diligentia, urbanitate affluentius, fieri procul dubio non potuit, quin aliquo certe angerer premererque timore. Accedebant praeterea aliae quaedam causae, quae rem non leviter impedire videbantur, quarum prima, quae temporis brevitate voluminisque an-gustiis continebatur, valde me, haud diffiteor, sol-licitum habuit; exponere enim perexiguo spatio quam plurima, res est non parvi temporis. Alterum, quod urgebat etiam obstaculum, in eo erat situm, quod multa, quae, ut penitus intelligerentur, ante ipsos legentium oculos necessario erant ponenda, culpa ac vitio rei typotheticae ne similiter quidem sisti poterant; cui, spero; litterarum incommodo pervulgatior mox lithotypia medebitur, quam hoc ipso jam tempore prudenter nonnulli in partes vo-cant. Postremo loco et illud haud parvo me afficiebat metu, quod in tanta laboris festinatione, ubi, dum oculus lectionum discrepantias undique colligeret, priusquam mens, quid scribendum esset, praeme-

ditari; auris, qui orationis foret sonus, examinare posset, manum continuo litteris oportebat reperta mandare, quod in tanta, inquam, festinatione, ut miseriarum cumulus adjiceretur, ea etiam lingua utendum esset, qua per integrum annum et eo diutius plane usus non eram. Pristinam enim scribendi facultatem, qua nunc me sentio validum atque polentem, non recepi nisi per tres continentes dies nihil fere praeterquam Ciceronem legendo. Qui paucorum dierum usus tam facile mihi ac volubiliter currentem stylum effecit, ut singula qualibet hora, modo res sint in promptu, commodissime mihi profligare posse videar amplius binis foliis. Verumtamen ne hac dicendi copia ac facilitate me male abusum esse aliquis dicat ad futiliter garriendum, ipsam nunc, quae proposita est, rem tractabo. Quod si cui forte facere videbor nullo plane observato ordine, ejus rei culpam scito non tam mihi, quam ipsi disserendi materiae essetribuendam, quae ita ab omni jucunditate est nuda atque destituta, ut accesserim ad eam non sine maximo fastidio. Annititur enim animus noster ad altiora, quae et ampliorem certioreque laudem pariant, et plus etiam vitae communi utilitatis afferant. Tamen, quod semel munus in me receperam, id strenue ac diligenter peragendum censi. De codice jam nostro, quae monream in universum, haec habeo. Quotquot vidi Heidelbergae membranas vetustiores, ad unam omnes tachygraphice sunt scriptae, id est, ductibus liberioribus, grandioribus, certioribus. Una hujus Anthologiae libri ea pars, quam habemus a primo libraria litteris consignatam, non tachygraphice, sed calligraphice est scripta, litteris admodum munde, minute ac nitide pictis. Idem pigmento, non fusco, quemadmodum plerique alii, sed paene flavo aut rutilo est usus; quo in genere socium habet tertium

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo eam assignandam esse; quam conjectationem amplexari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis appictae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerere. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana, progreditur non ultra paginam 614, qua fere media recentiori manu exstat scriptum *ιδὲ τὰ λοιπὰ ἐν κωδ.* cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certo, quae desiderantur, non reperi; proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentarii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium me esse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minor sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiamnunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quos quam vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

fecto nondum satis compertum habemus. Quae sint in libro nostro litterarum formae, quae syllabarum vorumque compendia, ab initio quidem, ut adjuvarentur hoc modo emendandi conatus, in animo fuit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo satius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam commodius tempus differre. Ex fide et auctoritate Cl. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii primordio alterius librarii manum recentiorem dixit; at certe immerito, satis enim argumenti est, eadem utrumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc alterum passim correxit; de quo constat ex additamentis meis. Tres an quatuor diversos libri scriptores acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine haesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pagina codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto alicui librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo sint negligentius ac remissius scripta, nihilo minus tamen eidem scribae adjudicanda censeo, qui in primis membranae foliis illa diversi argumenti epigrammata conscripsit. Quae secundus librarius literis mandavit, lectu haud dubie longe sunt facillima, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a me reperies lectionis varietatem. Admodum magnam codicis partem homo nescio quis, quem perperam vulgo correctorem appellant, dici vix potest quam male habuerit. De quo propterea quod Planudes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso librario positas iste nefarius homuncio pessumdedit, non injuria mihi suspicio esse nata videtur, post Planudem demum hunc perditissimum interpolatorem codici operam suam perversam atque inutilem navasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus correctiones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile oriri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem ad manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

mere posset. Planudes vero, ut videtur, ipse diversis Anthologiae codicibus est usus. Restat, ut de lineola illa superscripta, porro de sigla quadam in libro nostro longe creberrima, ac de signis denique iis commoneam, quae novum ordiri epigramma, commonstrent. Lineola supra litteras per aequum ducta, quae, prout ejus sedes permittat, ac sensus jubeat, vel α vel ν denotare potest, multis quoque aliis rebus inservit; nam etiam, cum litterae vim numerorum adsciscunt, superponitur; porro syllabam significat porrectam; tum litterarum consonantium facit reduplicationem; deinde unamquamque litteras elidendi rationem designat, quemadmodum exempli causa $\text{'}\bar{\text{O}}\bar{\mu}\bar{\rho}\omega$ est $\text{'}\bar{\text{O}}\mu\eta\rho\omega$, $\bar{\mu}\rho\alpha$ $\mu\eta\tau\epsilon\rho\alpha$, $\bar{\chi}\nu$ $\chi\rho\iota\varsigma\omicron\nu$; postremo denique loco apud secundum librarium etiam vicaria spirituum est. Sigla in libro ms. creberrime obvia, quam doctissimus Editor in comm. his terve ad summum lectorum oculis subjecit, effingitur vel sic: \sim vel sic: $\%$. Varii ejus significatus hi sunt: Quando singulae cuidam litterae est superscripta, hanc vel falsam, vel addubitatam, vel denique male pictam esse indigitat; cum vero integrae voci aut praeposita, aut etiam altius, quam ut possit ad unam aliquam litteram referri, superposita est, illam ipsam vel pravam, vel dubiam, vel male diremtam, vel denique inusitatam et propterea parum perspicuam esse arguit. Si hoc sit, usu persaepe venit, ut ejus correctio vel explanatio in margine exstet. Probe autem ab hac sigla distinguendus est, qui eandem plane speciem praefert, deletus acutus; quem habes, verbi gratia, in voce $\pi\alpha\tau\rho\ddot{\omicron}\chi\tau\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$. Tria sunt, quae epigrammata separant, signa: lemma, numerus, et sigla, si novam licet huic vocabulo potestatem addere, initialis. Primum saepius redundat, quam deest; idcirco certius, si desit, non incipere, quam,

si exstet, vere incipere novum epigramma colligetur. Contrarium incidit in alterum et tertiam, quapropter diversa in iis ratio est ineunda. His ita leviter perstrictis, praefandi partes rite mihi explevisse possum videri; quibus enim rebus distet hic liber ms. a reliquis, quos oculis usurpavi, codicibus, in singulari mox libello perscribere est animus. Quae vero paucissima addenda sunt ad Pauli Silentiarrii Ambonem, peraccurate nuper a Cl. Bekkero descriptum, adungere lubet superius laudato apparatus critico. Quodsi exsistent, qui nimium velint de descriptionis meae pretio detrahere, ac praeterea me acrius et impudentius, quam decuerit, impugnasse dicant Jacobsium atque Bastium, viros sine controversia omni, quae quidem in mortales cadit, virtute insignes, si hoc alterum, quaeso, concitatiore operae cursui attribuunto, qui nescit rebus modum afferre; de illo autem priore, licet cetera vere sentiant, id mihi tamen laudis derogare non poterunt, in quo primariam collationis meae palmam consistere arbitror, quod hominis tribus ad minimum seculis sequioris temerarias plerumque correctiones diligentissime sejunxi a sincera et genuina ipsorum librariorum scriptura. Quod viri docti ut lubentes agnoscant, nec multam ac variam doctrinam, qua prius propositum erat haec supplementa mea illustrare, indignabundi circumspiciant, etiam atque etiam rogatos volo.

Ubicunque reperias *Bast*, intelligas licet commentationem ejus palaeographicam, ubicunque autem *corr.* et *libr.*, de correctore et librario cogitare te volo. Verba haec *dele not. Jac. marg.* signo sunt, quae habeantur in codice sanissima, per descripto-

rem Spalettum vitiata esse, unde migraverint post-hac in lectiones varias, quas Ill. Jacobsius textui supposuit. Siglam codicis paginae in calce libelli mei suo quainque loco restituendam curavi, quoniam, si semel ponenda erat, rectius hãud dubie poni non poterat quam suo proprio loco. Ponenda autem certe fuit, quia rarius a librariis in summis paginis peccatum fuisse animadverteram, quam in mediis aut infimis.

I. Χριστιανικά επιγραμματά.

Ἰα prooemio εὐσεβῇ καὶ) εὐσεβῇ τε καὶ. Ib. ἀέλληνες) ἀέλληνες, quod pro ἀνέλληνες dictam retinendum arbitror. Nr. 1. Ad vocem lemm. αἰβοῖριον Cl. Ed. observat, formam αἰβώριον usitatiorē esse. Quod, quando fanī significatione accipiēda est, vix crediderim. De qua re, sicuti de reliquis ejusdem vocabuli formis, vid. Etymolog. Vossii et Suic. thes. eccles.; quem posteriorem librum ad omnes fere christiano- rum scriptores graecos summo cum fructu consulendū esse, semel monuisse sufficiat.

Nr. 2. in comm. lemm. ἀψίσι) ἀψίσι. In textu v. 1. Ἰουστίνος) Ἰουστίνος. Cf. de hoc punctorum in vetustissimis ll. mss. superscribendorum more Bast p. 718. V. 4. τεῦξέ μιν) τεῦξε μιν.

Nr. 3. V. 1. πηόν) Sic legitur in cod. Altera enim pars literae ω, quae prius scripta fuit, ab ipso librario radendo deleta, V. 4. κρεῖσσονα τῆς προτέρης) cohaerent in cod., nullo tenore apposito. Quem codd. fere omnium satis tritum morem verbo saltem attingere volui.

Nr. 6. in comm. lemm. ἐν τοῖς σφορῶ.) ἐκ σφορῶ. Mallem, V. D. ἐκ per ἐν τῷ (sc. χώρῳ) interpretatum esse. τοῖς enim in libro nostro aut raro aut nunquam superscribitur, sed vel plene exaratur, vel eo compendio, quod exstat Bast. tab. aen. IV, 17. Τὰ Ἀμαντίου Jac. interpretationi favere, neutiquam ignoro.

Nr. 7. in lemm. εἴ το λογαῶ) εἴ το λογαῶ, quod esse videtur: ἐν τῷ το λογάριον. Ex εἴ pro ἐν τῷ circumflexum et iota adscriptum commodē abesse posse, nota tachygraphica εἴ pro ἐν affatim docet. In voce λογαῶ confluerunt superscripti tonus acutus et nota syllabae on; littera s vero aut evanuit, aut propter tenorem acutum vocis exitum satis prodentem omīssa est. Ill. Jac. explicatio, quamvis ait multo doctior, non ita prope ad literarum vestigia accedit.

Nr. 8. in lemm. ^{οω} ἀππ) Nullo pacto, quae Cel. Jac. opinio est, literae στ in π depravatae sunt, sed, quum librarius initio tantum ἀππ scripsisset, ut numerum pluralem indicaret, postmodum perspicuitatis causa ω addendum censuit. Ejusmodi additamentorum exempla habes, ut pauca commemorem, ad lemm. ep. erot. 264. 270. Ep. Greg. 154. — Ib. εἰς¹) εἰς² et ὀρμιδου) ορμισδου. Illud esse plane non potest εἰς τὴν, sed est potius εἰς τὴν, quod pro εἰς τὴν accipi oportere, sat notum est. v. ad epitymb. 131. V. 5. καὶ) ita habetur quidem in cod. marg., at characterē recentiori. Alteram lectionem κάλλει nil nisi otiosam scilicet hujusdam explicationem esse, eamque non singulae aliqujus vocis, sed totius enunciati, nemo non videt.

Nr. 9. in lemm. βοθρεπτω) In mentem venit corrigere βοθρῶτες i. e. Βουθρῶτες. Pluribus conjecturam meam adstruere, hic locus non est. Summam autem in quibusdam codd. similitudinem inter ωτ et πτ recensere, male praetermisit doct. Bastius. *)

Nr. 10. V. 20. βοάq) Sic vere in cod., at tam parum distincte, ut a descriptore non curiosissimo facile potuerit pro βοάαν haberi. V. 22. πού) Codicis lectio sincera videtur, et haud inepte defendi potest. V. 31. ἀμετρήτους) Cod. lectio mihi equidem praeferenda videtur. Subaudi: ἀεθλητήρων & ἁγίων & μάρτυρων, quod proximo inferunt, θεράποντες θεοῦ. Ita existit comparatio vel potius antithesis longe aptior. Sanctis innumeris — tu sola. — In marg. cod. recte habetur περιγράφεται. V. 41. An Jac. conjectura ἐλαύνη tolerari possit, rei grammaticae peritiores videant; equidem nego. V. 42. in marg. post ναού habes ∞, quo signo a seqq. illa dirimuntur. Ib. τὴν ἀψίδα)

[*) Bastii Commentatio Palaeographica non est iustum Palaeographiae corpus, sed complectitur tantum observationes palaeographicas, quas in notis ad Gregorium Corinth. itemque in Epistola Crit. ad Boissonad. eiusque Appendicē sparserat, commodo ordine digestas novisque copiis auctas. Itaque fieri non potuit, quin plurima omitterentur in integro corpore palaeographico tractanda: id quod ipse vir praestantissimus in litteris ad me scriptis fassus est. Conf. quae scripai in praefat. ad Gregor. Cor. p. XLIX. G. H. S.]

Δ
 ε' αψι q. d. τῶν ἀψιδων, quod possint locum habere, nec ne, alii
 judicent. V. 47. in marg. ναυ) ναω. An terminatio attica (ἀποβολῇ
 τοῦ σ κλίνοσι. Gregor. Cor. p. 42.) cum forma vocis vulgari est
 mista? V. 51. βαθυζήζοις) βαθυζήζ^ρ. Sic centies in cod. nostro.
 V. 52. δαίνων) δαίνα. Ita haud raro lineola, litteram ν quum de-
 notat, nostro circumflexo, seu codd. notae tachygraphicae literae ω
 est similis. Pro α hunc in modum ductam non reperi. V. 68. Cod.
 lectio λίνεα, quam Ill. Jac. lenissime in δήνεα mutavit, ob antecedens
 verbum τοξείω servanda videtur; sensus inde exit satis tolerabilis.
 V. 72. Non recordor, uter superscripserit λύσαν; si corrector, alteram
 vocem tuendam existimo. Latet enim in ἑσβεος λήθην argutia, ab
 ejusmodi poetilla haudquaquam aliena. Nr. 11. in lemm. βασι) Hoc
 compendium alias nomen Βασιλείου s. Βασιλίου indicat. v. epp. 86 et 92.
 An τὰ Βασιλείου est regula S. Basilii, cui adhaesisse constat hos tri-
 geminos Cosmas atque Damianos, ut foret εἰς τὰ i. q. ἐν τοῖς?

Nr. 12. V. 10. in comm. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον) Voluit V. D. proba-
 biliter, quod in textu dedit, ἐς. In scriptura codicis dubitare possis, utrum
 ἐς δ' an ὡδ' offerat scribe. Hoc si praetuleris, quum sequentia absque
 ullo lacunae vestigio cum his verbis cohaereant, paulo quidem durior,
 nec tamen plane rejicienda oritur constructio, deficiente verbo sub-
 stantivo. Ea autem, quae Jac. tanquam novum lemma novo epigram-
 mati Nr. 13. assignavit, neque sigla initiali neque numero additis, in
 margine leguntur. Proinde haec duo poemata unum puta.

Nr. 18. in lemm. Βαήν) fort. βαύην s. βαύναλιν.

Nr. 19. V. 3. θεοζήτοιο) θεοζή^υητοιο. Quod superimpositum est,
 interpretamentum sapit.

Nr. 28. V. 3. εἰς χειρὶ) εἰς χειρ^ω. Jac. χείρ^ωσει proponit. Per-
 bene; librarii enim saepissime aliarum dialectorum formas in atticas
 depravaverunt, quoniam hae ipsis notiores essent; v. Reiz. de pros.
 gr. acc. incl. p. 7. pr. Verum nonne ductus literae σ in voce εἰς
 praelongus syllabam σιν significare potest? Vid. Bast. tab. II, 14.

Nr. 32. V. 3. Jac.: Saepenumero permutatur καὶ cum η. Hoc ve-
 rissimum, sed in nostro l. ms. καὶ eo compendio non scribitur, quo
 possit cum η commutari. At ea similitudo fortassis in archetypo ob-
 tinebat. v. Greg. Cor. p. 384. Bast. 815.

Nr. 34. in lemm. comm. ^τ ^τ *εις αυ*) Interpretare: *εις τὸν αὐτόν*, non, quod Jac. dedit, *εις τὴν αὐτήν*, quippe quum non eadem, sed diversa, fuerit imago. V. 4. *κρείσσονι*) *κρέσσονι*.

Nr. 47. V. 1. *μεγαθενε*) *μέγα σθενος* a prima manu; sed a manu secunda lineola oopulatrix addita, et o in e transformatum.

Nr. 52. in lemm. *ἤγον*) *ἤτουν*. Sic non raro in Anthol. cod. Cf. Greg. Cor. p. 876. V. 2. *καὶ ἐς*) Imo, quod Jac. praeceptat, *τε καὶ ἐς*, reperitur in cod.

Nr. 60. V. 1. *Μωσῆ*) *Μωσῆς*.

Nr. 65. V. 2. *θυοιαν*) *θυοίην*. Nr. 75. dele notam Jac. margi-
nalem. Cod. rectissime habet *σαμαρετιν*. Nr. 84. V. 1. in not. marg.
Jac. dedit *ἀθανάτοι*. In cod. *ἀθανάτοι*. Nr. 93. V. 1. in comm. Jac. :
λείπων, ut saepius. Rectius dixisset: ut, si duo tresve locos excipias,
semper. Nr. 99. V. 2. dele notam marginalem. Nr. 101. in lemm.
χριστιανόν) *χριστιανόν*. Nr. 106. V. 16. in marg. cod. ^ε *χρυσοτριπλ*.
i. e. *τῆς χρυσοτρ*. In Jac. comm. male *τοῦ χρυσοτρ*. Nr. 109. in lemm.
εις τὴν πηγὴν) non sunt librarii, sed ab alio quodam, aequali tamen,
addita. V. 2. *Κωνσταντ*) *Κωνταντ*. Nr. 107. dele not. marg. Jac.
Cod. lectio convenit enim plane cum ea, quam typis habemus in
textu expressam, praeterquam quod deest, ut saepissime, iota ad-
scriptum. Nr. 116. V. 3. dele not. Jac. marg. Spaletti enim perperam
pro tenore acuto spiritum dedit; et cohaeret vox, nec dissoluta est,
qualem in comm. exhibuit V. D. Nr. 118. V. 1. *κακῶν*) *πάθων*.
Ob hoc unum peccatum apographi auctor satis magno jam jure supinae
negligentiae incusaretur. V. 7. *προσφόρων*) *προσφορ* i. e. *προσφορας*.
Nr. 119. V. 25. dele not. Jac. marg. Nr. 123. V. 3. *ὑμνοπολοῦσιν*)
ὑμνοπολοῦσι. Vix bis terve in usu literae paragogicae concinere ad-
verti librariorum ms. nostri cum Cel. Jac.

Π. Χριστοδωρου εκφρασις.

V. 39. *δ' ἐβιάζετο*) *δὲ βιάζετο*. Ita creberrime uterque codicis
scriba augmentis syllabicis verba privat, ubi Ill. editor adjicit. Uter
rectius, sub iudice lis est. V. 70. *ἡρεμέουσα*) *ἡρεμοῦσα*. V. 71. Litera
ν finalis in voce *ἀναπαμένην* rec. char. V. 72. *τριποδηλάτος*) *τριπο-*

ηλαλος. Etiam hoc τονώσεως praeceptum, ut multa alia, saepissime migrant cod. nostri scribae. V. 103. in Jac. not. marg. codex ἡ habere dicitur. Hoc loco tenoris ductus valde dubius est; sed facile concedam, ita a libr. scriptum esse; in universum enim contendere potest, nostri cod. scribas in tota accentuum ratione admodum fluctuari, neque in una aliqua re sibi satis constare. V. 121. in lemm. πυθαγόρου) πυθαγοῦ. V. 110. ῥαδάμιγγας) ῥαδάμιγγος. V. 117. ὅτι) ὅττι. Qua in re saepissime peccatur; h. l. ab editore, multo saepius a librariis. V. 128. in comm. τιττόμενοι) τιττομένοι. V. 131. in lemm. δημοκρίτου φιλ) δημοκρίτου τοῦ φιλ. Ad v. 139. habes in marg. cod. ^Δ εως ω/. V. 144. in comm. λάμπον) λάμπο ν. Altera literae ω pars iniuria temporis abolita. V. 159. φαίνειν) Fuit ab initio φαίνων in cod. scriptum; ipse tamen librarius postmodum correxit. V. 180. δακρυχέουσα) δάκρυ χέουσα. V. 183. φᾶρος) φᾶρος, quemadmodum in his talibus solet Librarius. V. 192. πύρρος) πῦρρος. V. 196. in comm. ^σ λενσων) Nullum in cod. σ superscriptum. V. 199. κρήδεμον) κρήδεμνον. V. 200. in cod. marginali ἀπόπλω) ἀποπλῶ. V. 204. ἡ ποτε) ἡ ποτὲ. Ib. γενετῆρα) γενετῆρας. V. 209. ὀβριμόθυμος) ὀβριθύμος. V. 226. in comm.: γυιοτύρους esse videtur in P. imo, vere est. V. 241. in lemm. χαριδήμον) χαριδήμον recte. V. 256. γητορος in lemm. per vitium hypotheticum pro ῥήτορος. V. 271. in lemm. item per vitium hypotheticum ^ο τελαμωνιαδ i. e. ος, pro τελαμωνιαδ i. e. ον. V. 283. in comm. τριποδήλαος) imo rursus, ut supra, τριποδήλαος. V. 270. dele not. Jac. marg. V. 288. χρυσῆν) χρυσήν. V. 314. in Jac. not. marg. ἡ) ἡ. V. 323. ἔαξε) ἔαζε. V. 334. in cod. marg. κρεῖττων) κρεῖττον. V. 340. ἐν ἐκείναις) ἐνι κ. V. 344. in cod. marg. θαυμασόν) θαυμας q. d. plerumque θαυμαστός. V. 351. in lemm. φιλοσοφον φερειν) φιλοσοφου φερειν. V. 358. in comm. πολυσσοῦχουσιν) πολυσσοῦχοισιν. V. 367. dele not. Jac. marg. V. 379. ὅσα περ) ὅσα περ ex more cod. V. 394. dele not. Jac. marg., pariter ac v. 406 et 410. V. 409. παρ' ἡόσι) παρήϊος. V. 414. in lemm. διαλεκεῖ) i. e. ων. At in cod. recte διαλεκεῖ i. e. οἱ.

III. Επιγραμματα εν Κυζικωι.

In cod. marg. περιγαμνηών) περιγαμνηών. N. 2. V. 4. in comm. εν πεδίον) ἐς πεδίον. Harum literarum confusio solennis. Nr. 3. V. 3. ὅττι περ) ὅττι περ. Ib. ματρός) μητρός. Nr. 4. In marg. ὁ τρί-
τατος πίναξ τοῦ αὐτοῦ εὐλοβάτου. Ergo plura in una columnae basi
anaglypha. Quae verba Spaletti festinanter praetervolaverit, an Jac.
de industria praetermiserit, ignoro. V. 4. γαμετάν) γαμέταν. Nr. 5.
In cod. marg. habes: περὶ τοῦ πέμπτου πίνακος, et hunc in modum
deinceps περὶ τοῦ ἑκτου, ἑβδόμου &c. Nr. 6. in tit. dele not. Jac.
marg. ἐπιφανής. In cod. enim habes: ἐπιφανῆ, quod tam syllabam εἰς,
quam εἰ et ης significat. Hoc postremum tamen vulgo hac nota signi-
ficatur. In comm. recte Jac. ἐπιφανεις in orationis contextu a librario
scriptum ait. V. 1. ὀλοοῖς) ὀλοοῖς ex cod. more. Nr. 7. in tit.
'Αμφίονος) 'Αμφίωνος. Ib. Διόρκην) διόρκην. et ὅτι) ὁ. V. 2. τάνδ')
τάνδ'. Nr. 8. tit. Dele not. Jac. marg. Ib. Οδυσεύως) Οδυσσεως et
'Αντικλείαν) 'Αντικλείαν. Nr. 9. in tit. Πελίας) Πελίας. V. 3. Dele
in not. Jac. marg. ἔρχεσθιν et. Nr. 10. In marg. legitur: περὶ τοῦ
δικαίου πίνακος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων. In tit. χρυσήν) χρυ-
σὴν, ut aemper. Nr. 15. V. 4. λίνα) λίνα. V. 5. in novo lemma
βελλεροφοντ) i. e. ος; at recte reperitur in ms. τ i. e. ον. Nr. 18.
in tit. 'Εν τῷ) ἐν δὲ τῷ. Ib. σκευός) σκευος. Nr. 19. in cod. marg.
ρημ) ρημ.

IV. Τα προοιμια των διαφορων ανθολογιων.

In cod. marg. εἰς κεφαλῇ διφ) εἰς κεφαλῇ Δφ, quae Jac. recte
interpretatur. Ib. ἐν κώτῃ) κώτῃ. V. 9. ἀναμιξ πλ.) ἀναμιξ πλ.,
quae toni erectio non temere librario excidisse putanda est. V. 15.
Λεωνίδεω) Λεωνίδεω. V. 19. τύμνω τ') τύμνω τ', ita ferente prioris
librarii more. V. 26. in scholio marginali paene omnia scripturae
compendia per typorum defectum ac typothetarum incuriam pessime
deformata; ex his enumerabo tantummodo, quae sanari possunt. με-
λάνιπ) μελάνιπ; tum μενερα) μενερα. porro νικνέτος) νικνέτος

i. e. *Νικαίνετος*. deinde *πολύκλη*) Quae sit hujus nominis in cod. nota compendiaria, non recordor; sed est Polyoleti nomen (*Πολύκλητος*). Ib. *ἐαυτοῦ ἐμνημόνευσεν*) *ἐαυτὸν ἐμν.* V. 42. *Ἀντιπάρου*) *Ἀντιπάρου*. V. 46. *Σικελίδεω τ'*) *οικελίδεω τ'*. V. 53. *τὴν*) *τάν*. Nr. 2. in scholio marginali alterum *Ἀντιπάρου* circumscribere. *ἀντιπάρ* i. e. *ον*; in libro rectissime *ν* i. e. *ονς*. V. 13. *Εὐήνῃ*) *Ἐυηνά*. Nr. 3. in scholio marginali *ταῦτα ἐπιγράμματα*) *ταῦτα τὰ ἐπ.* V. 4. *κάθησθε*) *καθῆσθε*. V. 35. *οἰκόθεν*) *οἰκοθεν*. V. 62. *νύμφη*) *νύμφη*. V. 70. *λύσαν*) *λύσαν*. V. 74. *χωρὸς τις*) *χωρος τις*. V. 80. *Ἰνδῶς*) *Ἰνδῶς*. V. 88. *Ἐσχατίν*) *ἐσχατίν*. V. 114. bis scriptus in cod., sed altera vice a manu neoterica. V. 117. Quod in nota Jac. marg. superpositum est, caractere recentiore, colore multo atriori est scriptum. In seq. poëmatii τοῦ αὐτοῦ ad v. 5. scholio marginali *ἐπακολούθει*) *επακολούθει*. Ib. *αὐτὴν*) *αὐτάς*.

V. *Επιγράμματα ερωτικά.*

Nr. 2. in lemm. *ἐταῖραν*) *ἐταῖραν*, ut rarissime. V. 6. *ἔχων*) Litera finalis ab aliena manu, nigrieri atramento, in spatio angustissimo allita. Nr. 3. in lemm. *θισσαλ.*) *θισσαλ.* Nr. 4. V. 5. *ἔανθώμ*) *ε* Accentus cum pronomine aliena manu add. Nr. 5. V. 3. *παρά*) *πάρα*. Jac. recte monet, hujus ep. duo postrema disticha bis esse in cod. scripta a diversis manibus. Nimirum, quoniam in cod. inter haec et priora nonnihil spatii a librario, relictum fuerat, quo fortassis aliquis huc pertinentes versus ponere animus erat, quos in archetypo certe nondum dignoscere poterat, nasutulus quis his ipais iterum scribendis male ludibundus chartam implevit; a caetera scriptura ita differunt, ut sint velocius, fuscius, minutius, angustius scripti. Nr. 6. Et in lemm., et v. 1. *καλλίγνωτος* codex praebet. Nr. 9. in lemm. *τ' οὐτ' καλουμα*) pessime a typothetis, nisi ab ipso forte descriptore, corrupta. In cod. *τὴν οὕτω καλουμένην*, ratione compendiaria exarata. Nr. 12. V. 3. dele not. Jac. marg., est enim in cod. lineola literam *ν* significans superimposita. Nr. 13. V. 1. Librarius rectissime scripserat *χαριτω*. ^{τη} postea corr. inde fecit *χαριτω*. Nr. 17. V. 4. ad not. Jac. marg. Terminatio *ης* a corr. orta, librarius exaraverat *ος*. Nr. 18. in lemm.

ερω³ προκρίνοντος) ἐρωτικον προκρίνον τας. Sic bene. Nr. 30. V. 1. οὔτε με) οὔτε με. Nr. 22. V. 3. αὐτοθελῇ) αὐτοθελή. Nr. 26. V. 1. εἴτε σε) εἴτε σε. Nr. 27. V. 1. σοι) σοι. Nr. 29. V. 1. δταν) ὅ 'ταν. Nr. 28. V. 3. ἡφάνικας σου) ἡφανικας σου. Haec parsimonia in accentihus creberrima. V. 25. in comm. μὴ κέτι) ut etiam alibi saepissime. Rectius ita: μὴ κ ἐτι, quemadmodum in libro nostro constanter. Nr. 30. in lemm. θεσσαλ.) θεσαλ. V. 5. ἦν) ἦν ex cod. more. V. 6. πλουτον) A libr. fuit πλουτοι, quod a corr. mutatum in terminationem ον vel ου. Per hunc corrigendi conatum non amplius, quid ipse voluerit, quid librarius exhibere, conjectura certa licet assequi. Nr. 31. V. 6. ad Jac. not. marg. χρυσοῦ) χρυσοῦ; emendate igitur. Nr. 37. in lemm. ὁμοί^μ) ὁμοί i. e. ὁμοίως. Nr. 38. V. 3. In textu ἦν ρέν; in marg. atriori pigmento, recentiori literarum ductu r^p τ. Nr. 4a. V. 7. ἦν) ἄν. Nr. 41. in lemm. περὶ τιν) πρὸς τιν i. e. τινά. Nr. 43. V. 1. γυμνήν τις) γυμνήν τις. Nr. 42. in lemm. πόρνας) πορναν. Nr. 44. in lemm. τὰς ἐταῖρας) τὴν ἐταῖραν. Ib. μικρόν exstat in cod. Nr. 50. V. 1. μοι superscr. rec. char. Nr. 48. V. 6. οὐδέν) Lit. * per correctionem neoterici addita. Nr. 54. in lemm. αὐτ⁸) αὐ. Nr. 55. V. 4. ἦνυσεν) ἦνυσεν; tamen prope evanescit lit. sibilans. V. 7. ἀμφοτέροισι) Hic aliquando, quod rarissime fit, lit. parag. a libr. adjecta. Nr. 61. V. 1. κόνδακα) κονδάκα. Nr. 62. in lemm. ἀνώνυμόν τινα) ἀνώνυμον τινά. V. 5. in comm. ita Jac.: Neuter horum versuum a Rufino videtur profectus. Rec. saltem char. sunt scripti. Nr. 70. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 73. V. 3. ἡμετέροισιν) Abest lit. parag. Nr. 79. V. 3. in not. Jac. marg. μοιζι ταῦτ') Posteriorem vocem dele; de priori hoc accipe. Profecto νοιζι a libr. scriptum fuisse videtur; at postmodo corr. neotericus illud interpolavit. Nr. 81. V. 2. scr. ἡδ. Nr. 85. in lemm. εἰς τινά) εἰς τινά, ut semper. Nr. 94. in lemm. ὠραι) ὠραι i. e. ὠραῖον. An voluit ὠριον scribere? Nr. 96. V. 2. in not. Jac. marg. καὶ εἰς) καίτε et θίγεις) θίγης. Nr. 104. 3. in not. Jac. marg. λεπτοστολιδῶμασι) λεπτο στολιδωμασι. subscripta copulandi nota satis testatur, inusitatam hanc vocis formam librario non temere excidisse. Nr. 107. V. 8. ἡμεθα Ναϊάδος) ἡμεραι. αἰάδος. Nr. 108. in lemm. κόρη καλουμένη i. e. κόρην καλουμένην. Nr. 110. in lemm. λυσιδίχην et εὐφράντην notis tachygraphicis minus recte expressas habes; etiam Nr. 111. τερσίην. Nr. 113. in lemm. σωσικράτ.) σωσικράτην. Ib. ἀκατάσχε) ἀκατάσχε.

V. 5. in comm. πολίς) male: imo πόλις. Nr. 114. V. 4. Post γένει in cod. colom. V. 5. post ἀναιδής signum interrogationis. Utraque interstinctio ab ipso libr. oriunda. V. 6. ἐνπάλως) οὐ καλῶς. Nr. 115. in lemm. διὰ τοῦ διὰ του. V. 3. In voce ὑπαικῆς, quam literam nunc τ typis habemus expressam, ita incerta est in l. ms., ut τ an αῶ an π an ε sit, discernere nequeas. Nr. 116. in lemm. ἀργενταρίου ὅτι) ἀργ. ἐρωτικὸν ὅτι. Ib. ὁ δὲ ἄρῶν) ὁ δ' ἄρῶν. Nr. 120. in lemm. μοιχαλλί) μοιχαλλί. V. 3. πούχι) πούχι, duplici, ut fieri solet, spiritu. Nr. 125. V. 2. in not. Jac. marg. ἐπηϊόνιος.) Verum posterius i nigriori pigmento, diverso calami ductu. Nr. 126. V. 4. πρὸς τῷ) πρὸς τῷ, quod signum est depravationis. Nr. 128. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 130. in lemm. βακκίον sive μακκίον) Sic potius: fuit a pr. manu μακκίον; corr. inde fecit μακκίον. Ib. ἐταῖραν) ἐταίραν, quemadmodum inde ab ep. 128. persaepe libr. exhibet. V. 5. post θακρύεις et δὲ interrogationis signa. Nr. 132. V. 7. εἰ δ' ὀπικῇ) εἰδ' ὀπικῇ, corruptelae indicium. Nr. 135. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 137. V. 1. 2. τὰς et τὰς αὐτὰς, quem morem cod. noster in genitivis doricis utriusque numeri constanter servat. Nr. 139. V. 3. πάντη) πάντῃ, ut plerumque, licet non semper, in libro nostro. Nr. 140. V. 1. in comm. μούσαις) μούσαις. literā ultimā puncto deletā, rectissime. Nr. 141. V. 1. οὐασιν) οὐασιν. Nr. 144. in lemm. σίγχαρις) σύγχρις. Nr. 145. V. 3. ἐρῶντων) Utraque lit. v recons addita, prior superscripta, posterior adscripta. V. 4. αὐτον. superscr. rec. char. Nr. 146. V. 2. μύρσις) μυρσις. Nr. 151. ante v. 5. corruptionis nota % cum sigla γ[†] in marg. Nr. 152. V. 1. in Jac. not. marg. πταῖς) πταῖ σ. Ceterum per totam vocem rasurae vestigia. Nr. 152. V. 4. not. Jac. marg. ἱαπετεῦ) Cod. habet in principio vocis et lit. ῖ ductum et syllabae εε compendium. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 157. V. 2. εἰς) ες. Nr. 160. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 161. V. 3. in comm. ἐνέκαστη) P. h. l.; imo potius ἐνέκαστη. Nr. 163. V. 5. in cod. marg. ἐπουργοῖς) ἐπουργος. V. 6. εἶχε) In cod. fuit pariter εἶχε; posthac in εἶχε ab alio quodam homine mutatum. Nr. 167. V. 3. ἰσχε) ἰσχευ. Nr. 166. V. 3. ποττι in cod. Nr. 167. V. 5. τῇδὲ in ms. Nr. 168. in lemm. μαινομεν) μαινομεν.

Nr. 169. V. 4. in comm. bene Jac. monet, conspici in marg. siglam π /⁷; at, quid spectet ea, dicere omisit. Nimirum ante vocem $\chi\lambda\alpha\iota\nu\alpha$ apparet nota monitoria. Nr. 170. V. 3. $\tau\iota\nu\acute{\alpha}$) $\tau\iota\nu\alpha$. V. 4. in not. Jac. marg. $\kappa\eta\nu\alpha\tau'$) $\kappa\eta\nu\alpha\tau'$. Nr. 176. V. 6. dele not. Jac. marg. Quod libr. in voce $\pi\tilde{\upsilon}\rho$ tenorem inflexum non sigillatim posuit, sed literae υ adjungere voluit, confusionis culpam sustinet. Nr. 177. V. 8. dele not. Jac. marg. Nr. 178. in lemm. $\theta\alpha\nu\mu\acute{\alpha}\varsigma$) $\theta\alpha\nu\mu\acute{\alpha}\varsigma$. V. 2. $\tau\acute{\iota}$ δ' $\epsilon\mu\omicron\iota$) $\tau\acute{\iota}$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\mu\omicron\iota$. In his Cl. editor atque librarii fere semper dissentiunt. Nr. 179. V. 4. $\tau\acute{\alpha}\chi\alpha$ $\pi\omicron\nu$) $\tau\alpha\chi\acute{\iota}$ $\pi\omicron\nu$ ex more. Nr. 181. V. 9. $\Lambda\acute{\iota}\sigma\chi\rho\alpha\nu$) $\alpha\acute{\iota}\sigma\chi\rho\acute{\omicron}\nu$. Ad v. 2. scholion cod. marginale in comm. male redditum. Scr. $\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\iota}$ $\tau\omicron$ $\acute{\alpha}\pi\alpha\grave{\xi}$ (sc. $\tau\omicron\pi\alpha\grave{\xi}$). Nr. 183. in lemm. $\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\kappa\omega\mu\acute{\iota}$) $\acute{\alpha}\nu\tau\omicron$ $\kappa\omega\mu\acute{\iota}$. Nr. 183. V. 2. $\acute{\epsilon}\nu$ $\chi\acute{\iota}\omicron\nu$) $\acute{\epsilon}\nu$ $\chi\iota\omicron\nu$. Nr. 184. V. 1. $\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\upsilon\varsigma$) $\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\varsigma$. Nr. 185. in lemm. $\pi\acute{\omicron}\rho\eta\nu\eta$) $\pi\acute{\omicron}\rho\eta\nu\eta$. Nr. 190. Lemma $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\rho\omega\tau\alpha$ $\delta\rho\epsilon\mu\acute{\iota}\tau\alpha\tau\omicron\nu$ a Jac. praetermissum. Nr. 191. V. 8. in comm. $\varsigma\omicron\rho\gamma\alpha\varsigma$) $\varsigma\omicron\rho\gamma\alpha\varsigma$. Nr. 193. V. 1. in not. Jac. marg. $\acute{\alpha}\delta\omega\nu\iota$) $\acute{\alpha}\delta\omega\nu\iota$. Nr. 194. in lemm. $\epsilon\acute{\iota}\rho\eta\nu$) $\epsilon\acute{\iota}\rho\eta\nu$. Nr. 195. in lemm. $\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\upsilon$) $\acute{\epsilon}\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$. V. 2. in comm. $\tau\rho\acute{\iota}\varsigma\sigma\acute{\alpha}$) $\tau\rho\acute{\iota}\varsigma\sigma\acute{\alpha}\varsigma$. V. 6. $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\nu\varsigma$) $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\nu\varsigma$. Nr. 197. in lemm. $\tau\epsilon\mu\omega$) $\tau\epsilon\mu\omega$. V. 3. in scholio marginali $\acute{\epsilon}\varsigma\epsilon\nu$) $\acute{\epsilon}\varsigma\acute{\epsilon}\nu$. Nr. 200. V. 4. in not. Jac. marg. dele Br., scribe P. Nr. 202. V. 2. dele not. Jac. marg.; est enim in cod. $\pi\lambda\alpha\gamma\gamma\omega\acute{\nu}$, quamvis litera ν vixdum appareat. Caeterum siglam admonitricem, ut vides, sibi superimpositam habet. Nr. 205. V. 5. $\mu\alpha\lambda\alpha\kappa\eta$) $\mu\alpha\lambda\alpha\kappa\iota$. V. 1. in not. Jac. marg. $\eta\sigma\alpha\kappa\epsilon\iota\nu$) $\eta\sigma$. Nr. 209. in lemm. $\acute{\alpha}\sigma\kappa\lambda\eta\pi\acute{\iota}\acute{\alpha}\delta\omicron\nu$, $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$) $\acute{\alpha}\sigma\kappa\lambda\eta\pi\acute{\iota}\acute{\alpha}\delta\omicron\nu$ $\tau\eta\nu$ $\acute{\epsilon}\nu\nu\omicron\iota\alpha\nu$, $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$. Nisi velis verba $\tau\eta\nu$ $\acute{\epsilon}\nu\nu\omicron\iota\alpha\nu$, inepte hic intertextā, ad siglam π /⁷ referre, quae ad v. 1. fixa conspicitur, vertenda sunt: ex argumento, secundum argumentum. Nr. 211. in lemm. $\acute{\epsilon}\rho\omega\tau\iota\kappa\omega\acute{\iota}$) $\acute{\epsilon}\rho\omega\tau\iota\kappa\omega\varsigma$. Nr. 212, 2. $\sigma\acute{\iota}\gamma\alpha$) $\sigma\acute{\iota}\gamma\alpha$. Nr. 215. V. 3. $\beta\alpha\lambda\lambda\eta\nu$. Hinc colligo, etiam in cod. archetypo fuisse scripturae compendia; utriusque enim syllabae $\eta\nu$ et $\epsilon\nu$ eadem nota tachygraphica ($\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta$). Quae tamen quum saepius illam quam hanc denotet, librarius ab initio ita scripsit; mox errorem intelligens, alteram superimposuit. Inde quoque orta videtur frequentissima vocum $\delta\alpha\iota$ et $\delta\eta$ commutatio, quippe etiam syllabarum $\alpha\iota$ et η ($\delta\alpha\iota$ et $\delta\eta$) idem in usu fuit compendium, cf. ep. 300, 3. V. 4. in comm. $\pi\tau\alpha\nu\acute{\alpha}$) Minime η superscr. V. 5. $\gamma\rho$. $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\alpha\nu$) non in marg. scriptum, sed

voci superpositum. V. 6. *μιαυρονίην*) *μιαυρονίαν*^η. Omsiit Ill. Jac. in cod. marg. ad hoc ep. adscriptum lemma: *μελιάγρον εἰς ηλιοδώραν*^τ
διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα παθῆ^ς. Nr. 222. V. 7. ad not. Jac. marg.
Fuit, quod V. D. in textu ponere visum est, sed postmodo mutabatur.

Nr. 223. V. 3. *Κλυμένης*) *κλυμένης*. Quam siglam, nequaquam otiosam vel inutilem, Cel. editor in comm. saltem ubique sistere debebat.

Nr. 230. V. 2. *δορυκτ.*) *δορυκτ.* Nr. 252. V. 4. *Ἰππομένην*) *Ἰππομένη*. Probabiliter lineola illa *v* significans superscripta fuit, quae in extrema ductus tenuitate facillime deteri poterat. Haec ratio defendere videtur Cl. editorem, qui litoram paragogicam, dici vix potest quam saepe, de suo addidit. Nr. 235. in lemm. *ὑπατ.*) ut nescias, quam vox terminationem habeat; aequè bene enim, quum tonus haud raro desideretur, *ὑπάτεον* quam *ὑπατικοῦ* esse potest, nisi praecedentia hoc posterius satis arguere contendas. Est vero *ὑπατικοῦ*; attamen perspicuitati providere semper e re fuerit. Nr. 237. V. 5. *Ῥοδάνθης*) Lit. sibilans, quae fortassis evanuit, a manu rec. superscripta. Nr. 238.

in lemm. *τ μορφῆν*) *τ μ.* Nr. 239. V. 6. *φορβῆς*) *φορβῆς*, cui siglae alia ejusdem formae in marg. respondet, nulla tamen animadversione addita. Quod saepius in libro nostro usu venit. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg. *Γαλαττα* perperam cod. lectio dicta; reperitur ibi compendium syllabae *ei*, quod priore parte paulisper detrita literae *γ* simillimum fit. Nr. 250. V. 5. *δ' ἐφίλησα*) *δὲ φίλ.* Nr. 251. V. 6. *οὔπω*) *οὔπο.* Nr. 253. V. 1. *χρυσίλλα*) *χρύσιλλα*. Nr. 254. V. 2. ad not. Jac. marg. *ἡριπόλις*. Fuit sane ita, sed manus non recens verum dedit corrigendo. Nr. 255. V. 10. dele not. Jac. marg. V. 11. in schol. cod. marg. *ταῦτα*) *τοιαῦτα*. V. 13. *ῥεῖά τις*) *ῥεῖα τις* ex cod. consuetudine. Nr. 260. V. 5. *κατήγορα*) *κατήγορα*. Nr. 261. V. 1. *μεθύσαι*) *μεθύσαι*, non *μεθυσαι*, quod V. D. in comm. dedit. Nr. 263. V. 3. in not. Jac. marg. *ἡρώ*) imo *ἡρώ*. Tonus erectus ob versus finem, sicuti passim, non tamen constanter; frequentius item apud priorem, quam apud posteriorem scribam. Nr. 262. Ad v. 3. Ill. Jacobsii obs. ita corrigenda: Ante hunc ipsum versum in cod. non is, qui in ed. nostra, proxime legitur, sed epigrammatis insequentis v. tertius. Hic quum a manu librarii sicut scriptus, ita deletus sit inducta linea, nostri ep. v. tertius cum secundo hoc signo *σζ* (i. e. *σζευκτός*, non, quod V. D. opinatur, *ζήτες*) copulatur. Addit Jac., esse hunc versum atramento inductum eadem quae lem-

mata concinnaverit, manu scriptum. Haec verba a perspicuitate laborant. Pleraque enim hactenus lemmata ab ipso librario assuta sunt; nonnulla tamen a manu aliena addita, eâdem, quae hanc librarii reprehensionem dedit. Nr. 264. in lemm. *σιλεντιαρίου*) *σιλεντιαριου*. habes igitur nominis compendium a nescio quo male curioso explicatum. Nr. 269. V. 3. not. Jac. marg. *τετισφῶν*) *τέτισφῶρ*. Litera *ν* in cod. *ρ* patulum, quare facillime cum hoc confusa. Nr. 270. V. 2. *κεκρυ-
γᾶλον*) *κεκρ*. Quod additum habes in cod. marg. scholion, a sequiori manu positum. Nr. 271. ad v. 2. Jac. in comm.: Restitue *χρῆσο-
προτάλῳ*, in qua voce prima corripitur. Rectissime; nam in l. ms. *χρῆσιό προτάλῳ*, lineola semicirculari subductâ copulantur. Nr. 273. V. 5. Recte librarius *μαζός* scripserat; at neotericus quis ineptiens, ut *μαζούς* inde efficeret, literae *ο* aures asininas, puto suas, annexit. Nr. 275. V. 7. in comm. *ἀνυσσάμεν*) Nihil superscriptum in cod. Nr. 280. V. 1. *πόθον*) *πόνον*. Nr. 286. V. 1. in not. Jac. marg. *Κλεόφάντις*) Alter accentus in cod. paene derasus, unde patet, diversas toni rationes etiam in his sequi editorem et librarium. V. 9. in not. Jac. marg. *δεῖ*) Hoc post demum superlitum; fuit primitus *δῆ* in ms. Nr. 287. V. 2. Neque *πειράζον*, nec *σπειραζον*, nec *σπειραζον* a cod. scriba positum videtur, sed *σπίραζον*. Etenim *σ* illitum litterae *λ*. V. 7. in cod. Jac. marg. *ἐπέτευν*) at lit. parag. serius addita. V. 8. *συγκατένευσα*) ita per correctorem; libr. scripserat *συνκ*. Nr. 289. V. 8. *πλήσσει*) Alterum *σ* a corr. illatum. Nr. 290. V. 4. *ἐρευνθομένοις*) sic per corr.; scripserat libr. *ἐρευνθομένης*. Nr. 291. V. 1. *σύμβολα*) *σύμολα*. Nr. 292. ad lemma. Hic titulus non, ut plerumque, in marg., sed, ut fit interdum, in ipsa orationis serie legitur. Nr. 294. V. 8. *ἀδουπήτοις*) *ἀδουπήτους* solenni errore. V. 19. *κορείης*) per corr. emend.; libr. posuerat *κορίης*. V. 21. *μόθον* ejusdem corr., libr. *μόθος*. Nr. 298. in lemm. *ΑΙΓΥΠΤΟΤ*) scr. *αἰγυπτίου*. Nr. 299. V. 9. *δ' ἐναλλα*) ita libr., at corr. mutavit in *δ' ἀναλλα*. Nr. 300. V. 3. in comm. Superscriptio a corr. V. 6. *ἔχει*) hoc fecit corr. ex *ἔχοι*. V. 8. *ἰδ' ἐς*) *ἰδεῖς*. Nr. 302. V. 17. in comm. *νόμος* lineae superscriptum, rec. tamen char. Nr. 304. V. 1. in not. Jac. marg. *ὄτε*. Litera *ε* non est librarii, nec magis correctoris, sed neoterici cuiuspiam. Nr. 305. V. 1. in comm. *ὕψ' ἔσπειρα*) *ὕψ' ἐσπείρα*.

VI. *Επιγραμματα αναθηματα.*

In comm. ἀρ τῶν ἀναθεματικῶν ἐπιγραμμάτων) Post haec aliquot in codice verba ita tenuis ac detrita, ut dignosci nequeant. Ib. ἐξάψα) ἐξαψα. Nr. 1. V. 1. τὸν) τῶν. Nr. 3. in lemm. ἀνατιθεν) ἀνατεθεν.

Nr. 5. in novo lemm. θεσσαλονικ) foret hoc ου; at recte in cod. εως. Nr. 11. V. 2. in comm. πίγρις corr. πίγρης. Ex calami ductu haec correctio non alii cuidam, sed ipsi librario tribuenda est; attamen, quum toties redeat, vix aliter scribae eam adjudicare potes, quam ut ponas, hunc tum demum sua correxisse, quum magnam jam sequentium epigrammatum vim descripsisset. Nr. 12. in lemm. altero ἀντίξεοις) ἀντίξεοις. Neque hoc neque illud vocabulum aliunde mihi innotuit. Potuit tamen hoc posterius ex solenni scribarum errore facillime pro ἀντίξεοις exhiberi, quod ad similitudinem vocis συνίξεοις proprie oppositionem significaverit, tum potestate translata fortassis carmen denotaret, quod ad alius comparisonem esset compositum, cum alio earmine ut contenderetur. Nr. 13. V. 3. Δάμης) δάμης. Sic semper libr., at corr. constanter mutavit; interdum tamen ob similitudinem, quae intercedit, maximam circumflexus ab acuto internosci nequit.

Nr. 14. V. 3. τῶν) τὰν. V. 5. λήμνης. Cl. editor non alteram ejusdem hominis ejusdemque generis correctionem amplecti, alteram rejicere debebat. Nr. 22. scholion cod. marginale ad ultimum distichon valde depravatum. Pro ἰσάμενος) scr. ἰσαμένω. Refertur enim ad μονοσόφου γγί. porro pro πᾶν εἰς ὅξυ λήγον, καὶ ὁ τῆς σοφῆς ὁδοῦς) cod. offert: πᾶν τὸ εἰς ὅξυ καταλάγον, καὶ ὁ τοῦ σοφῆς ὁδοῦς; deinde δεδουπτε) δεδοπως. In altero scholio ἀκρωτήριον) ἀκρότηριον. et κατασκευάζουσι) κατασκευάζον. Nr. 23. ad v. 8. in comm. Jac. ita: Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. Observatio verissima; quod inde colligit, non ita verum videtur; cur enim a consuetudine nunquam recedi potuerit, non video, praesertim in ejusmodi anathematum imitamentis scholasticis. In l. ms. certe hujus jacturae nec vola neo vestigium apparet. Nr. 28. in lemm. τῷ ἐριμῇ) in cod. non leguntur. V. 6. τήνδε) τήνδε ex cod. more. Ad v. 5. in not. Jac. marg. πσ-

ρίπλεα) quod supra scriptum est, cod. non habet. Nr. 29. V. 1. τέχνης) τεχνας. Nr. 31. in lemm., quod Jac. nos scribere jubet, δημήτρα, etiam cod. praebet. Caeterum hoc lemma non in marg., sed, quod saepius hinc fieri coepit, in ipso textus spatio. Nr. 33. in lemm. μακκίαν) sic per corr. interpolationem nunc habemus; librarium μακκίου scripsisse, literae *ι* vestigia satis produnt. Nr. 34. V. 3. 4. in comm. haec legimus: sed error emendatus litteris appositis. Imo, non litteris, sed hoc modo ^{XX} z] ^{ει} β̄ ἄνω. +. Haec quum existent pone vocem συναγωγῆς, versus ipsi in folii fronte habentur. Ideo haec monui, ut ostenderem, Spalettum non ubique verbum de verbo, literam de litera descripsisse, quin ne locum quidem, quo quaeque in cod. scripta essent, admodum curate servasse. Caeterum adscripti hi versus, licet a reliqua cod. scriptura nonnihil differant, ab ipso tamen librario oriundi videntur. Per Spaletti incuriam nunc illa verba ζτ. ^{XX} σι β̄ ἄνω in Jac. comm. parum concinno loco edita. V. 4. ὀρειάρα) ὀρειάρα, sicut Nr. 25, 1. χμαιροβάτα. Huic a manu recenti etiam signum exclamationis s. invocationis est additum. V. 4. αἰμωποῦς) αἰμώπους. V. 6. λαιμοπέδαν) Fuit a libr. scriptum λαιμοπέδων, sed priore hujus ω parte abolita, alteram corr. in α mutavit. In lemm. τελῶνος prior σ desideratur. Nr. 40. V. 1. dele not. Jac. marg. Quod autem superscriptum narratur, quum in cod. nihil superscriptum sit, id ita fortassis interpretandum, ut Cel. Uhdenius, qui in apographi cum codice collatione rectius videret descriptore, verum supra imposuerit, quorum non adeo diversam scripturam Ill. Jac. facillime commiscere poterat. Cujus observationis etiam alibi memores volo sitis. Caeterum in his verbis τῷ βόε μοι σῖτον δὲ permulti in cod. accentus et fixi et rasi. Nr. 43. V. 3. in not. Jac. marg. Quod superscriptum vides, a corr., non libr., originem duxit. V. 7. ἡγή-τεραν) Sic nunc in cod. legere est per corr. interpolationem; librarius scripserat ἡγάτ. V. 8. est totus correctoris. Nr. 44. V. 3. τοῦςδε) ita etiam libr.; at corr., quemadmodum in hisce solet, τοῦςδε. Nr. 46. V. 1. τάν) ita corr.; libr. dederat τόν. Nr. 48. V. 3. ἐν ἐρίθους) ita corr., verum libr. ἐνερήθους. Nr. 49. v. 4. νικάσας) νικήσας. Nr. 51. in lemm. ἀλεξίδυς) ἀλέξιδος. Ad v. 2. in not. Jac. marg. δινδυμονης μ. P. In marg. δινδυμίνης) In cod. textu habes δινδυμόνης; in marg. vero r⁶ δινδυμίν litteris majusculis. In qua posteriori voce scriptu-

ram, non item atramentum primi descriptoris agnosco. Quod pro suspitione mea facere videtur, librarium multo serius, quae scripserat, relegisse atque correxisse. Ib. in scholio cod. marg. ^η διδυμηνη ηγουν) δινδμενη ητουν. Nr. 52. V. 3. αυτη τε) αυτη τε. Nr. 54. V. 1. χαλκοιτ) ita etiam corr.; sed libr. ex more χαλκοιτν. V. 5. in comm. παρθης. In marg. γρ. σπαρτας) Non in marg., sed supra illa voce. V. 4. εκρεξε) per corr.; libr. posuerat εκραξε. V. 5. τερηγνία) τε-
τηρηγνία, at litera γ per corr. ex alia qua effecta est. V. 6. άρμονίας) ita corr.; a libr. fuit άρμ.; ex mote. V. 7. άβρον) άβρ. V. 10. νόμον) νομόν. Ex hoc loco diacere licet, acutum binis punctis anti-
quam eandem speciem prae se ferre, quam habet notissima illa sigla monitoria. Nr. 55. V. 1. in not. Jac. marg. παφίη) Ita per corr.; librarius scripserat παφίαι, quod, sicuti pleraque ipsius librarii lectiones, recepit Planudes. Hinc verisimile fit, hunc codicis interpolatorem post Planudem vixisse, ni praeferas, Planudem curiose scrutatum esse ipsius librarii a corr. foedatas lectiones, easque ob vetustatem magnificasse ac proinde recepisse. Nr. 56. V. 3. δορην) Quum libr. scripsisset δορην, corr. mutavit in δορην; praesensisse igitur videtur hic homo erigendi tenoris, quam hodieque tenemus, consuetudinem; verumtamen, ne hoc in animum inducas, vetat proxima vox κισσόν, ubi nihil mutavit. Sed ne ineptias nectam, verbo expedire licet, ob caesuram tonum erexit. Nr. 57. V. 4. καντάν) κ'αυτάν, ut solet in his. V. 5. ημιβρωι) ημιβρ. Nr. 58. V. 4. σιζει) σάιζει, ut plerumque; non tamen semper, nisi credere malis, etiam hac in voce, sicut in multis aliis, iota adscribendum saepe abesse non consulto, sed temere. Nr. 59. in lemm. καλιρύτης) καλιρόης. Nr. 61. V. 1. in comm. πλοκαμίδας) vere libr. sic scripserat; at corr., qui etiam hac in re cum nostris hominibus concinit, πλοκαμίδας interpolavit. V. 4. σφῦραν) σφύραν. Nr. 62. V. 4. τρηματοέντα) per corr.; libr. τριμ. Nr. 63. V. 3. τε) τέ. Nr. 64. V. 2. σκληρων) ita etiam corr.; at libr. dederat σκληράν. Nr. 65. V. 8. ακιστορίην) άκιστορίης. a corr. superscriptum. Nr. 67. V. 2. in comm. μόλυβδον) ut constanter. Nr. 70. V. 5. in comm. άλλης) a corr. superscr. Nr. 71. V. 2. in comm. γρ. κλαστα) γρ. κλαστα (πλακτά) a corr. superscr. V. 5. Λαῖς) λαῖς. Librarius hanc legem non norat; neque magis corrector; quod semel certe moneri debebat. V. 10. άστρέπτον) a corr. superscr. Nr. 74. V. 5. in comm. ήλικος)

ἰλ. ex more. Nr. 75. V. 3. γνῶς) γνῶς, ut constanter in his. V. 4. ἡλεμάτω) ἡλεμ. V. 8. in comm. ἀμφὶ δέαις) ἀμφὶ δέαις. Sic error notatus. Nr. 76. in lemm. ἀνάθημα ἀγγίῳ) ἀνάθημα πῶ (i. e. παρὰ, h. l. πὰρ) ὠγγ. Nr. 77. in lemm. ξενοφω) plene in cod. ξενοφωντος. Nr. 80. in lemm. τῖ δαφνίς) quod foret, si τὰ (τῖ) bene redditum haberemus, τὰ δαφνίκα, at quum compendio terminationis a π or-
dientis literam α formā circelli praefixerit, τὰ δαφνίκα exhibuit li-
brarius. V. 1. Ἀγαθηῖας) ἀγαθίῃς; a corr. superscr. Nr. 85. V. 1. κρᾶ) κρᾶ. V. 2. Γορδ.) γορδ. Nr. 86. in schol. cod. marg. ἡγοιν)
ἡτουν, ut saepe alias. V. 1. κόρυν) κόρυν. et Ἀθήνη) ἀθήνη. Nr. 89.
V. 1. in comm. νηϊδος corr. νισίδος) Corr. illud posuisse, vere mo-
net; perperam, librarium νισίδος scripsisse; scripsit is potius ex more
suo νηϊδος. V. 2. in comm. τερπομεναι. Res ita comparata esse
videtur: In archetypo, quod librarius descripsit, vox hunc in modum
fuerit fortasse scripta: τερπομεν. Jam quum haec nota compendiarie
tam literam ε (ex. gr. in voce ἔτερος i. e. ἕτερος) quam syllabam αι
denotet, hanc vero frequentius quam illam, librarius in errorem in-
ductus est, ut falsum arriperet. Quod si verisimile videtur, nonnihil
ponderis additur suspicioni meae de archetypi scriptura compendiarie,
quamvis, per se satis verisimilis, quum nullum librum vetustum notis
tachygraphicis carentem noverimus, ne egeat quidem his argumentis.
Alteram tamen rationem, si haec non satis placuerit, proponam. Ni-
mirum ex pessima illius aetatis pronuntiatione vitium nasci poterat,
qua αι et ε eodem modo loquendo efferebant; itaque, quum librarius
vocem legerat, sono deceptus, qui dupliciter literis reddi poterat, eum
lapsum fuisse non absimile videtur vero. Ad v. 7. in marg. legitur:
τὸ δίδου ἀπὸ κοινοῦ. Nr. 90. V. 5. in comm. ἰδαστεγῃ) ἰδασαι τεγῃ.
Linea copulatrix si addita esset a corr., opinio oriri posset, librarium,
quum, quae litera esset posita, non satis certe dignoscere posset, eam
de consulto omisisse; at linea ipsius descriptoris est; ergo putandum,
vocem hanc probam eum duxisse. Nr. 91. V. 6. σκῦλα) ita corr. libr.
autem ex more suo σκῦλα dedit. Nr. 92. in marg. σμ.) σμ. Nr. 95.
V. 1. πᾶς) πᾶς, unde, in hac praesertim voce versus corruptelam
latere, colligere possis. Ex schol. cod. marg. ad v. 2. σιβίνης ὄπλον
παρὰ μακιδόνων δρῶσι παραπλῆστον discas, in vocum acutarum com-

pendiis tum quoque, quum tonus deprimitur, tenore acuto vel plane deposito, vel in gravem mutato, signum toni acuti servari; in praepositione *παρά* (*πύ*) enim utrobique hunc appositum conspicis. Idem fit in compendiis vocum *καί* et *δέ*, ut tonus, qui mutandus erat, non mutetur; tamen in his vice versa gravis non transit in acutum. In voce *ἔσι* autem scribae fluctuantur, tonum nunc immutantes, nunc intactum relinquentes. Vid. Bast. tab. VI, 6. Nr. 94. V. 3. *λωτὸν*ς) *λωτὸν*ς. Nr. 95. V. 4. in comm. *θέρειν*ς) *θέρειν*ς ^{ονς} & corr. superscr. Nr. 96. V. 5. in comm. *ἄλλω μακρ.*) *ἄλλω μακρ.* Nr. 99. V. 5. *διδυματόνοι* *διδυματόνοι*. Vox *ἔσσοντα* autem a corr. addita. Nr. 101. V. 5. in not. Jac. marg. *ζωμήροισιν τε* *ζωμηρ.* Nr. 102. V. 6. in comm. *ἐλάη*ς) a corr. & add. Nr. 103. V. 4. *μιλτίω*) ita corr.; at libr. *μιλτίω*. Nr. 105. in lemm. *παρὰμηνίδος*) *παρὰμηνίδος*. V. 6. *πάντα μάκαιρα*) sic reformavit corr., quum libr. scripsisset *παμμάκαιρα*. Nr. 108. V. 1. in comm. *χαροπαίχεται*) imo recte *χοροπ.* Nr. 109. V. 1. *τρυγος*) In cod., plane ut Herm. jubet in canon. prosod., *τρίγος*. V. 3. *ἀμφιγύωγας*) *ἀμφίγρωγας*. Nr. 111. lemma a corr. Quibusnam librarii verbis illitum sit, hic, ut saepe alias, discerni nequit. Pro *παραλυκέρμα*) *παράλκ.* Nr. 112. in lemm. *δαίλο προμ.*) *δαίλο* ^χ *καί προμ.* V. 2. *ἄγκινται*) *ἔγκινται*. In summa syllabarum *ay* et *ey* similitudine cave ne inconsulto me legendo lapsus existimes; ab exercitato satis bene internosci possunt. Si erroris omnino damnare velis, eum librario imputa. cf. comm. ad 135, 2. et 149, 3. V. 3. *γυγερῶ*) *γυγ.* Nr. 113. in lemm. *πύ*) *πύ*. Illud magis foret *πον*. Ib. *σιμιον* ^μ *σιμιον*. V. 2. *δοιδόν*) *δοιδόν*. Nr. 114. ad lemm. in comm. „Simmiae nomen praefert“, ita Jac. V. III.; adstipulatur quodammodo Planudi cod. noster, eo quod simul offert *τοῦ αὐτοῦ*. Nr. 116. V. 3. in comm. *τὸν εβρεχμῶ*) *τὸν εβρεχμῶ*. A libr. acutus et incisum; a corr. gamma, perisponmenon et iota adscriptum. Nr. 118. in lemm. *π)* *π'* i. e. *παρά*. Nr. 121. V. 1. not. Jac. marg. ex comm. corrige. Nr. 122. V. 3. *ῆ*) *ῆ*. V. 4. *ἰδρῖνας*) *ἰδρῖνας*. Nr. 123. V. 1. *μηδ' ἔτι*) *μηδ' ἔτι*, sicut plerumque. Nr. 125. V. 5. in comm. Ibi Cl. Ed. sic: „Post hoc epigr. lacuna est in codd.“. adde: sex versuum. cum sigla ζτ. Nr. 127. in lemm. *πρ)* *πρ'* i. e. *παρά* alias, h. l. *παρ'*. Similitudinem habet cum obs. mea ad schol. Nr. 93. v. 2. In lemm. Nr. 129. idem reddit.

V. 3. *Λευκ.*) *λευκ.* Nr. 130. in lemm. *τουη πειρώτον*) *πνηπειρώτον*
 pro *πῆ* *ἡπειρώτον* i. e. *παρ' ἡπ.* Nr. 132. V. 3. in comm. *ὕμνευτα*)
ὕμνευται; a corr. tam π superacr., quam ε adrasum. Nr. 134. V. 3.
φέρουσιν) *φέρουσι* ex cod. more. Nr. 143. in comm. Post hoc epigr.
 lacuna est iterum sex linearum. An hic numerus solennis fuit? pluries
 certe ita reperi. Nr. 144. V. 4. in comm. *ἐργεσιαν* loco sec.) imo,
 ambohus locis. Nr. 146. V. 1. in comm. *Εἰλείθυια* loco sec.) per
 corr.; at libr. illud. In textu *καλειύσης*) *καλούσης* loco sec. V. 3. in
 comm. *ὡς τόδε* loco sec.) imo *ἀς τόδε* i. e. *ὡς τ.* At α et ω in magna,
 quae ipsis intercedit, similitudine plus semel a Spaletto confusa.
 Nr. 151. V. 2. in comm. *ἀθαναίης*; a corr. superscr. Nr. 152. V. 3.
ἦν δέ τι) *ἦνδ' ἔτι.* Nr. 153. V. 2. *Τεγία*) *τέγεια.* Nr. 156. V. 2.
Αμαρυνθιάσιν) abest ν parag. Nr. 157. V. 5. in comm. *νομειης*)
 a corr. superscr. Nr. 160. V. 6. *τολύπας*) *τόλύπας.* Nr. 161. V. 3.
ξανθάν) *ξανθῆν.* Nr. 165. V. 8. in comm. *μετ' ἡμφίασεν*) *μετ' ἡμ-*
φίασεν. Correctio est librarii, quod, ni scriptura et pigmentum pro-
 deret, ipsa lineola, qua α obductum est, doceret. Ita enim corrector
 nunquam delet; sed sicubi alii patrocinator, librarii lectionem rescribendo
 potius obliterat. Nr. 167. in lemm. *κλεονιζ οβουλον*) *κλεοφουλον ονιξ.*
 Hoc ita intellige, quae literae summation per lineolam transversam
 tollebantur e medio, etiam singulae per superimposita puncta exulare
 jubentur. Nr. 169. V. 5. in comm. *φιλακρήτωι*) *φιλακρήτωι*, a corr.
 superscr. Nr. 171. V. 8. in comm. *κοιράνιαι*) *κοιρανίαι.* Nr. 173.
 V. 3. in schol. cod. marg. *ητοιον* (scr. *ἔγγονν*). sic Ill. Jac. At illud in
 cod. nostro frequentissimum. Nr. 174. V. 3. *ἐπλοκον*) fuit ita a libr.
 scriptum, ut et Planudes habet; post per corr. in *ἐπλοκος* transfor-
 matum. Nr. 175. V. 1. dele not. Jac. marg., ni apposuerit eam, ut
 vocis compositae diremptionem notaret. Nr. 179. in lemm. *ἐπιγραμμα*
ὡς κειμν) *ἐπιγραμματα* *ὡς κειμένα.* Nr. 179. V. 5. *πόρεν*) *πόρε.* Nr. 180. V. 1. *ταῦτα σοι*) *ταῦτά σοι.*
 ib. in comm. *θαλάσσης* a corr. superscr. post Planudem. V. 2. *τέχνης*)
τέχνας. Nr. 181. V. 6. in comm. *εἶεν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὔσοχον*
ἔχοι) *εἶεν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὔσοχον ἄρκυν ἔχοι.* Puncta, quae

habes supra priori voce ἄρην, sunt correctoria, pariter atque verba, quae post scribuntur, ἄρην ἔχει; loco posterioris vocis ἄρην a libr. alia fuit vox scripta, cui corrector suam illevis; spiritus lenis tamen et acutus sunt illius; quare ex emendatione, quam pro certissima habebam, reponendum esse censebam: εἰς ὃ δ' ἐν παλαιῇ εὐσεχὸν ἄρην ἔχων. Nunc, quum ex comm. didicerim, in Planudea ἄρην ἔχει reperiri, conjecturam meam valere jubeo, hanc pro ea amplectens lectionem, licet minus commodam. Nr. 182. V. 1. πύργης) Tandem aliquando ipse libr. hunc in modum incipit vocem exarare, et constanter hinc pergit. Nr. 183. in lemm. θασιόν) fuit θασιμον; sed lit. μ vixdum apparet; rasene fuerit an tempore absumpta, iudicium non feram.

Nr. 185. V. 6. in comm. πύργη δ' οἱ) a corr. superscr. post Planudem. Nr. 186. V. 2. πελάγευς) πελάγους. V. 3. in comm. „deest in Pl. In cod. P. a recentiore manu adscriptum“, rectissime quidem Jac.; nam est a manu correctoris infertus, qui quum vixerit post Planudem, hic versum nosse non peterat. V. 4. autem ab ipso libr. est exaratus. Nr. 187. in lemm. μυτιληναίων) μυτιληναίων. Ad v. 5. habes in marg.

ἢ ἢ ἀντιβλήῃ ὡς ὦδε. Nr. 189. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 190. in lemm. γαιτούλλου) a librario fuit, quod in Planudea prava pronuntiatione pessumdatum habetur, γαιτουλίον (Gaetalici); at corrector, quod rectius sibi tenere videbatur, supraposuit, γαιτούλλου i. e. gaetuli. Omnino, ne diutius justam meam adversus hunc pessimum codicis interpolatorem iram coercere oporteat, ingenue fateor, praeterquam quod vetustissimi libri quae sint genuinae lectiones permultis in locis pro certo affirmare nobis non amplius per eum liceat, (ita male habuit hic frivolus venerandum librum), etiam idcirco in diem magis magisque mihi contemptui sit, quoniam pleraeque ejus novationes vel plane sensu sint cassae, vel in linguae genium offendant, vel dialectorum diversitatis ne minimam quidem rationem habeant, vel denique nullam cum unius cujusvis poetae proprietatibus familiaritatem prodant. V. 6. ψαισῶν ὀλίγων) ita per corr. habemus; libr. posuerat ψεῶν ὀλίγων. In comm. Jac. ai superscr. monet; in qua re fallitur V. D.; non est nisi oblitum. Nr. 191. V. 5. ἀφύλισα) ἀφύλη. Nr. 192. in lemm. φιντύλου) ita per corr. exstat; libr. et in textu et in marg. scripserat φυτίλου. Nr. 193. V. 2. βυσσομήτης) βυσσομήτης. Si Spaletti revera illud scripsit, inde factum est, quod hanc vocem, quae perbene habet, non intellexit. Βυσσομήτης idem est qui

πυρομέτρης s. *πυροδομέτρης*. Quum ex hoc uno loco vocabulum illud in lexica illatum videatur, me auctore fidenter dele. Nr. 194. in comm. ad lemma marginale: illud signum, quo ad proximum epigr. remittimur, nihil aliud est, nisi ipse salpinx appicta: Hunc puerilem lusum tanquam condimentum molestissimi laboris sibi putavit librarius. Nr. 195. V. 4. *εὐνομίας*) *εὐνομίης*. Nr. 197. Adverte in comm. duo lemmata confluisse. In cod. equidem reperi *ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς πανσάριον*. Vocola *εἰς* ex altero lemmate intrusa. Nr. 200. V. 1. in comm. *εὐλῆθναι*) rursus a corr. superscr. Nr. 202. in lemm. marg. *ἀτθί*) *ἀτθί*. V. 1. in comm. In cod. not. *τίς ἡ κύπασσις*; est huic voci in ipso orationis contextu superimposita. Vide de hac voce epigr. 272, 1. Nr. 205. V. 9. dele not. Jac. marg. Ut noscas, unde error fluxerit, vide Bast. tab. I, 2. vocem *ποιούντα*. Nr. 206. V. 1. *Βίτιννα*) ita in seq. epigr.; h. l. autem *Βίτιννα*. Nr. 207. de vv. 3. 4. 5. hoc accipe: V. 3. in cod. ita se habet ✕ *Ξανθά δ' Ἀντιάλεια τόδε προκάλυμμα προσώπου*. In marg. corrector, cujus et puncta supra illis verbis sunt, haec adjicit, quin potius reponit: *Ξανθά δ' Ἀντιάλεια νόθον κεύθουσα νόημα ρίπιδα τὰν μαλεράν θάλασσε ἀμνησμένην λεπτὸν δ' Ἡράκλεια τοῦδε προκάλυμμα προσώπου*. Nr. 211. in lemm. *καλλικρί*) *καλλικρί* i. e. *αε*. In archetypo compendiis scripto certo certius fuit *καλλικλείας*. Lit. *ρ* autem cum syllaba *λε* etiam facilius permutatur, quam cum simplici *λ*. De hoc vide Greg. Cor. p. 269. fere media. Post Nr. 213. in comm. Cel. Jac. ita: Sequitur in cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. Omisit V. D. suam sententiam interponere, utrius sit hoc carmen, Simonidis an vero Anacreontis. Illic enim inter Anacreontia legitur. Nr. 214. V. 4. *Δαρειτίου*) *Δαρ*. In not. Jac. marg. V. 4. 5. corrige V. 5. 6. Nr. 218. V. 10. in comm. Editoris lectio a corr. exhibetur. Nr. 219. V. 5. in comm. *πέτρην* a corr. superscr. post Plan. V. 12. *σφιδαων*) sic scripserat libri; at corr. post Plan. *σφιδαων* interpolavit. Nr. 220. V. 5. *Ἄτρε*) In cod. textu est *ἄτρε*. In hac voce pone litteram *τ* a corr. est rasum et *ε* scriptum; ejusdem est *ἄτρε* in marg. Inde patet, quum antea *ε* veram scripturam putasset, mox alia omnia statuentem, *ε* restituisse, scribendo in marg. *Ἄτρε*. Nr. 221. V. 9. in not. Jac. marg. *τόδε εὐγραφίς*) *τόδε εὐγραφίς*, ut prorsus

idem sit atque illud, quod in marg. habemus. Ne fidem mihi abroges, editori potius auscultans, juvat monere, id centies in cod. factum esse, ut, etiamsi in ipso orationis contextu verior lectio jam satis perspicue adscripta esset, nihilo secius in marg. iteraretur. Nr. 222.

V. 3. in not. Jac. marg. ^{⁹/}σελάγεις) ^{⁹/}σελ. Nr. 226. V. 2. in comm. ^{⁹/}λείπεις δ) ^{⁹/}λείπειςδ. Nr. 227. in lemm. ^{⁹/}μυτληναιον) ^{⁹/}μυτιλ. Nr. 229.

V. 5. ^{⁹/}δεδαπός) ^{⁹/}δεδ. Nr. 230. V. 1. ^{⁹/}ἀρίτα) ^{⁹/}ἀρ. V. 4. ^{⁹/}φρονητόν) ^{⁹/}φρονη. Nr. 231. V. 5. ^{⁹/}κρηχρῆται) in textu ^{⁹/}κρηχρῆταις; in marg. a corr. ^{⁹/}κρηχρῆταις.

Nr. 232. V. 2. ^{⁹/}μύελοι) ^{⁹/}μυελοι. V. 3. ^{⁹/}ἀμυγδάλαι) ^{⁹/}ἀμυγδαλαι. Duplicem habes in eadem syllaba tonum, gravem a libr., acutum a

corr. V. 4. ^{⁹/}ἰφρινῆται) ^{⁹/}ιφρ. V. 5. ^{⁹/}γελγιθῆς) ^{⁹/}γελγιθῆς a libr.; ^{⁹/}γελγηθῆς a corr. in marg. positum. Nr. 233. V. 2. in not. Jac. marg. ^{⁹/}γενῖων)

^{⁹/}γενῖων. V. 7. ^{⁹/}ὠρύγμασιν) ^{⁹/}ὠρύγμ. Nr. 234. V. 1. ^{⁹/}χαϊτάεις) ^{⁹/}χαϊτά εἰς. Hic per siglam supra impositam vox disjuncta copulari videtur; alias hunc in finem infra linea ducitur. In not. Jac. marg. ^{⁹/}ωποτυμῶλον)

^{⁹/}ω ποτ. V. 3. in comm. ^{⁹/}σαιταριω) ^{⁹/}σαιτ. Nr. 235. V. 1. ^{⁹/}περάτῃσιν) ^{⁹/}περάτῃσιν

deest ^{⁹/}ν parag. V. 6. in not. Jac. marg. ^{⁹/}μελῃς. Quod inferiori loco habetur, certo ^{⁹/}μελῃς quodammodo videri poterat in summa literarum

^{⁹/}ν et ^{⁹/}λ similitudine (idcirco etiam, quod vellet scriba, supra repetit), nec tamen re vera est; interest enim aliquid inter utramque literam, quod probe exercitatum non fugit, puta literae ^{⁹/}ν uncinulum finalem

sursum inclinatum, per quem fit veri nominis ^{⁹/}ρ patulum. Nr. 237. V. 7. in not. Jac. marg. ^{⁹/}ἡνεκα) ^{⁹/}ἡνικα. Nr. 239. V. 1. in not. Jac. marg. ^{⁹/}ἀμφονομίων corr. ^{⁹/}αι) ut nescias, quis correxerit. In cod. ^{⁹/}ἀμ-

^{⁹/}φινονῶν, ergo ex libr. correctione. Nr. 240. V. 1. in comm. ^{⁹/}κον- ^{⁹/}φῆ) a corr. post Plan. superaser. Nr. 241. V. 1. dele not. Jac. marg.

Nr. 242. V. 3. ^{⁹/}οὐμός) ^{⁹/}οὐ μός. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg. ^{⁹/}Εἰλειθυῶν) ^{⁹/}Εἰλ. Nr. 245. V. 3. in comm. ^{⁹/}σοι μι κ.) ^{⁹/}σοι μι καβ.

Nr. 248. V. 3. in not. Jac. marg. ^{⁹/}βακχιάς) a corr. numeri pessumdati; libr. recte posuerat ^{⁹/}βακχιάς. Nr. 250. V. 1. ^{⁹/}ἐγὼ τὰ τίχης) ^{⁹/}ἐγὼτ: ^{⁹/}ἀτ. i. e. ^{⁹/}ἐγὼ τὰ ἀτ. In voce ^{⁹/}ἐγὼ tenor ob caesuram videtur

erectus. V. 3. ^{⁹/}μνιαροῖο) ^{⁹/}μνιαρ. et ^{⁹/}βρθυρῶνοιο) ^{⁹/}βαθροραιοιο. Nr. 251. V. 6. in comm. ^{⁹/}οἰγγῆς) ^{⁹/}οἰν γῆς. Nr. 254. V. 3. in not. Jac. marg.

^γύεινοιο) ^γύειν. V. 6. γρυτοδόκην κοιτίδα παμβακιδων) γρυτοδόκην κοι-
^γτίδα παμβακιδων. Nr. 255. V. 6. in not. Jac. marg. παγίων) π αγίων.
 In spatio vacuo aboliti λ adhuc vestigia exstant. Nr. 258. V. 2. in
 not. Jac. marg. τροχίαν) ita per corr. culpam nunc habemus; libr. recte
 dedijt. Nr. 259. V. 2. in not. Jac. marg. δαῖμον) δαῖμ. Quod est in
 marg., a corr. profectum. V. 4. dele not. Jac. marg. Ob intricatiores
 literarum ductus error descriptoris rigide perstringi non debet; quo-
 modo autem scriptum habeatur, typis nec similiter, nedum pariter,
 reddere licet. Nr. 260. V. 2. Θεσπίσιον) Θεσπίειον. V. 5. in not.
 Jac. marg. αἰνόβροτον) αἰνόβρ. Nr. 261. V. 2. in comm. ὅλην) ὅλπ.
 Ib. in marg. exter. — in interiore) inversâ potius ratione. Ad rem
 nihil refert; inservit autem notatio infirmandae descriptoris fidei.
 Nr. 265. V. 1. in Jac. not. marg. dele V. 2. De ἡ τό) accipe, corr.
 ita interpolasse, quum libr. Brunckii lectionem exhibuerat. V. 3. ib.
 βύσεινον aut βύσεινον) fuit ab initio α scr. a libr., post ipse in v
 transfiguravit. Nr. 268. V. 1. in comm. τοῦτο τοι corr. σοι) neuti-
 quam, sed simpliciter ex cod. more τοῦτο σοι scr. V. 2. ἐπέρισχ) ^γ
 ἐπέρισχ. Nr. 269. in lemm. σαπφοῦ) σαπφοῦς et μεγαλ) μεγαλῇ.
 V. 1. ἐρηται) ἐρητα. V. 4. in comm. αὖν) αὖν. Ib. V. 6. ἐνκλίσσον)
 ἐνκλίσσον. Nr. 270. V. 2. in comm. εἰλήθνια corr. εἰλεῖθνια) In his
 corr. non corrigendū verbum, sed correctoris nomen denotat. Non
 enim correctum, sed depravatum est a correctore, quem verius de-
 formatorem dixeris. Nr. 272. V. 3. in comm. τιμαεσσα ^σδν ^σδνιοιο)
 Prius superscr. a corr., posterius ab ipso libr. Alteram vero vocem
 sic habes in cod. exaratam ^σδν ^σδνιοιο. Moris fuit apud istius aevi de-
 scriptores, ut si quas in cod. transcribendo literas certo dignoscere
 nequirent, paululum spatii relinquerent vacuum, quo postmodum eas
 vel adscribendo, vel superscribendo adjicerent. Nr. 275. V. 2. in
 comm. ἀγνα πόθου) ἀγνα ποθ. Nr. 272. in schol. cod. marg. Est
 hoc scholion, sicut omnia, de quibus non diserte moneo, correctoris
 esse, ipsius librarii. Pro δν scr. (n i. e. σημαίνει. Saepissime enim
 lit. η majuscula ut n pingitur. vid. Bast. p. 715, 726. et tab. aen. VII,
 11, compendium vocis συνήθεια. — Ib. παρακάλιν ἢ ἄλλο τι) παρα-
 κάλλιν ἢ ἄλλο τι. Illud errore vulgari, hoc ex more. Nr. 274. V. 3.
 in comm. εἰλήθνια) Non superscr. a corr., sed, quemadmodum solet,
 oblitum. Insuper sigla γ. est syllabae superposita. Ad epigr., quod

hoc in cod. excipit, nr. 146. exhibitum, in marg. legitur *Καλλιμάχου* et ^τζη 167 *δις κείται*. Nr. 275. V. 1. *χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο* *χαίροισ ἀντοῖ ἔοικε κόμαν ἀπό*. V. 4. *τοῦ, τῷ καὶ τήνα* *τοῦτω καὶ τήνα*. Nr. 276. V. 6. in comm. *φιλοστραγάλη* (sic). Vere; at litera *o* radendo emerait; fuit probabiliter *α* scriptum, quod nefandus corr. perdiderit. Nr. 279. in comm. V. 4.) loca post *πλοκαμίδος*) Hoc, ut vulgo, *πλοκαμίδος* est in cod. Nr. 280. V. 5. in comm. *λητώια*) *λητώια*; *α* corr. & insertum. Nr. 282. V. 1. in not. Jac. marg. *πιγῆ-θίντα* corr. *πηγ*.) imo fuit scr. *πιληθίντα*, quod corr. in *πειληθίντα* corruptit; est autem syllaba *ελ*, quando diphthongi *ει* per compendium scriptae ductus posterior nititur in anteriore literae *λ* crure, ita syllabae *εγ* similis, ut vix ac ne vix quidem internosci possint. Qua de re beatus Bastius in aureo suo libello monere neglexit. Nr. 283. V. 2. [%]*εἴχι*) *εἴχι*. Ib. *θεόν*) ita libr., *α* corr. *θεῶν*. V. 4. in comm. *ὄψι*) *ὄψι*. Nr. 285. V. 9. *λήμματος*) Fuit ab initio *λιμματος* scriptum. Monere non supervacaneum fuerit, has tales correctiones, quae restituant, quod per pravam istius temporis pronunciationem peccatum sit, ab ipso librario maximam partem ortas esse. Exemplum longe frequentatissimum hujusmodi erroris in nomine *Πίγρης* habes. Frequentior etiam est, quae huic opponitur, *η* in *ε* reformatio; quae fit duobus punctis superscriptis. cf. Bast. p. 716. Nr. 286. in schol. cod. marg. *τις*) *τίς* ex cod. more. Nr. 287. V. 6. *λαιῖ* et *λαγόν*. Ex vestigiis etiam nunc tenuiter apparentibus *α* libr. scriptum videtur *λαιάν* et *λαγόν*. Quum in voce priori lit. *ν* evanisset, et tonus gravis facillime pro inflexo haberi posset, neotericius quis (semel aliquando corrector interpolationis culpa vacat!) inscite & adscripsit, quemadmodum etiam in altera voce literam *ν*, quae iota ei videretur, in hoc refinxit. Praeter genuinae lectionis indicia ex scripturae ductibus casus accusandi etiam usu commendatur; ita in Planudeae epigr. 12. v. 2. habemus: *πρὸς μαλακούς ἤχι πακλιμένα ζεφύρους*. Nr. 288. in lemm. *λεωνίδου*) recte; at in textus volumine *λεωνίδα* expressum habemus. Quod, quamvis librarius utraque forma pro lubitu usus esse videatur, in se admittere V. D. non debebat, ne fidem suam redderet suspectam. Eodem vitio laborat lemma cpigr. 296. — V. 4. in comm. *τὰ πατρία*) [%]*τὰ, πατρία*. Inciso, quod additum cernis, librarius sententiam suam pertinaciter tuetur. Hoc comma enim, ubi voces disjungendae sunt, ne ambiguitas oriatur, in cod. nostro locum habet, quemadmodum hu-

dieque in vocula $\tilde{\sigma}\tau\iota$ obtinet. An vero librarius ita ignarus fuit, ut vocabula $\nu\eta\tau\alpha$ et $\alpha\tau\tau\iota\alpha$ s. $\eta\tau\tau\iota\alpha$ confunderet? Nr. 289. V. 7. 'Αθαναία) ita a neoterico homine novatum; antiquitus fuit $\alpha\theta\alpha\nuαί\omega$. In schol. cod. marg. ad Nr. 288. v. 6. $\pi\eta\nuία$ δὲ ($\tau\alpha$) $\pi\epsilon\rho\iota$. Quam Jac. immittit voculam $\tau\alpha$, nec legitur in cod., nec ad sensum desiderari videtur; loquendi usus autem apud hos barbaros marginalium concinnatores longe alius fuit, quam apud veteres Graecos. Nr. 290. V. 3. in not. Jac. marg. $\tau\omicron\upsilon\delta$) In cod. exstat $\tau\omicron$ cum hamulo s. significante prae litera o, ut sit proprie $\tau\epsilon\omicron$; at is hamulus otiose ac negligenter additus videtur ductui transverso literae τ . V. 4. $\eta\tau\alpha\iota\rho$) $\eta\tau\alpha\iota\rho$.
Nr. 294. V. 1. in not. Jac. marg. $\pi\rho\acute{o}\pi\omicron\delta\alpha\sigma\gamma\omicron\nu$) $\pi\rho\sigma\pi\omicron\delta\alpha\sigma$. $\gamma\omicron\nu$.
V. 5. Κάλλων) Καλλων . V. 6. $\gamma\upsilon\alpha$) $\gamma\upsilon\alpha$. Nr. 295. V. 4. $\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda$.
Lit. v ea forma est picta, qua hodieque v effingimus, et quae in libro nostro rarissima est. Nr. 297. V. 1. $\kappa\epsilon\nu\omicron\delta\omicron\nu\tau\iota\delta\alpha$) $\kappa\epsilon\nu\omicron\delta\omicron\nu\tau\iota\delta\alpha$. In not. Jac. marg. $\phi\iota\lambda\omicron\delta\alpha\pi\omicron\upsilon$) $\phi\iota\lambda\omicron\delta\alpha\pi\omicron\upsilon$. Dele etiam post v. 3. temere a typothetis repetitum V. 2. $\alpha\mu\alpha$ P. In hoc ipso v. 2. $\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\omicron\nu$) $\sigma\epsilon\lambda\epsilon\omicron\nu$.
Nr. 298. V. 1. $\kappa\alpha\delta$ $\delta\epsilon\psi\eta\tau\omicron\nu$) $\kappa\alpha\delta\delta\epsilon$ $\psi\eta\tau\omicron\nu$. Nr. 297. V. 3. in comm. „Post hunc versum in cod. P. insertus est versus ex Leonidae ep. nr. 298. 2.“ quare in marg. habes singulis literis sibi suppositis, ut possit pro iudicio de universo carmine haberi, quum hunc unicum modo versum summotum velit, $\sigma\omicron\phi\alpha\lambda\mu\epsilon\nu\omicron\nu$. Idem reperitur, ut alioquin saepius, ita ad epigr. 305. Nr. 299. V. 1. $\phi\acute{\alpha}\rho\sigma\omicron\varsigma$ $\sigma\omicron\iota$) $\phi\acute{\alpha}\rho\sigma\omicron\varsigma$ $\sigma\omicron\iota$. V. 6. $\theta\upsilon\mu\acute{\omicron}\varsigma$) $\theta\tilde{\omega}\mu\omicron\varsigma$. Nr. 300. V. 5. $\kappa\epsilon\upsilon\omicron\iota\omicron\nu\omicron\nu$) $\kappa\epsilon\iota\iota\omicron\nu\omicron\nu$ ex cod. more. V. 7. $\eta\nu$ δὲ $\mu\acute{\epsilon}$ γ' , $\omega\acute{\iota}\varsigma$) Cod. offert, quod habent Kust. Reisk. Nr. 301. V. 4. $\omega\acute{\iota}\delta'$ $\epsilon\theta\epsilon\tau\omicron$) $\omega\acute{\iota}\delta\epsilon$ $\theta\epsilon\tau\omicron$. Nr. 302. V. 1. $\mu\acute{\upsilon}\epsilon\varsigma$) ita mox in ep. seq. v. 1.; h. l. autem $\mu\upsilon\epsilon\varsigma$. V. 3. $\kappa\rho\iota\mu\eta\alpha$) $\kappa\rho\acute{\iota}\mu\eta\alpha$; verum acutus ita pictus, ut vix possit a perispomeno discerni; fortassis id ipsum fuit, at per corr. nonnihil immutatum est. V. 7. $\tau\acute{\alpha}\mu\alpha$) $\tau\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\alpha}$. V. 8. $\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\lambda\eta\nu$) $\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\lambda\eta\eta\nu$. Nr. 303. V. 1. $\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\nu$) $\acute{\alpha}\rho\tau\omega\nu$. Nr. 304. V. 1. 'Ακτίτα) $\acute{\alpha}\kappa\tau\iota\tau\alpha$. V. 7. η $\tau\iota\nu\alpha$) η $\tau\iota\nu\alpha$ ex more cod. Nr. 305. V. 2. $\delta\omega\rho\acute{\iota}\omega\varsigma$) $\delta\omega\rho\acute{\iota}\omicron\varsigma$. V. 4. in comm. $\chi\upsilon\tau\rho\acute{\iota}\omega\varsigma$) $\chi\upsilon\tau\rho\acute{\iota}\omega\varsigma$. Probe scio, Cl. editorem hoc voluisse quidem, at, uti constaret sibi in accentuum ratione, ante interinctionem tonum elevasse; tamen semel monendum rebar, si, quae in cod. reperiantur, indices, accuratissime omnia reddi oportere, nec quidquam ad nostram scribendi rationem accommodari, ne turbas inde oriantur. V. 3. in not. Jac. marg.

^η *πνάτορας*) *κν α τορας*. V. 8. *μή ποκα*) *μή πόκα* ex cod. more. In marg. ad hoc epigr. habes *ἐσφαλμένον*. Nr. 306. V. 2. *ἐννοδόν*) ita per corr.; quid ipse libr. scripserit, non licet amplius certo agnoscere; probabiliter, quod Plan. offert. Nr. 307. V. 1. *Εἰγάθη*) *ευγαθη*.^η Utraque sigla, tam quae voci superimposita est, quam quae in marg. collocata huic respondet, at sua annotatione caret, ipsius librarii est. V. 3. in comm. *δονακῆτιν*) *δονακῆτιν*. at litera *η* ab ipso librario ex aucto iota effecta. Formam ita ortae vocalis *η* monstrat superscriptam Bast. tab. VI, 5. vox *ἐπιζήμα*. Nr. 307. V. 7. *ὕπως ὄνος*) *ὀπώσσονος*. Nr. 310. V. 4. *διπλόον*) *διπλοον*. V. 6. *τοῖμόν ὄντιαρ*) *τοῦ μόνον*.^η *εἰαρ*. V. 1. in not. Jac. marg. *σημός*) *σημός*. Lit. *η* ea ratione efformata, qua habes Bast. tab. VI, 5. in voce *ἐπιζήμα*. Videtur hic libr. de composito obscurior fuisse, quoniam dubius esset, utra scriptura praeferenda foret. Scripserat ante *ε*; id post mutavit in *η*; at quum sigla depravationis literae appositae sit, non liquet, utrum ad primam scripturam ea referenda sit, an vero ad correctionem, tanquam haec ipsa recorrigatur. Nr. 311. V. 3. *ὥπται*) *ὄπται*. Quod discrepantiae genus ita frequenter recurrit, ut paene ex more cod. id fieri dici possit. Nr. 312. V. 4. *φορέη*) *φύρεη*. Nr. 313. V. 4. in not. Jac. marg. *κηρω*) *πῆρω*. Nr. 319. V. 1. *αἰθομένας*) In cod. *ε* rasum, *ε* cum *σ* connexum. Ib. in comm. *δαίν*) Neque hoc, nec quod in not. marg. posuit, reperitur in cod., sed *δαῖν*. Quae literae *ε* forma, licet in aliis codd. adscribatur, in nostro tamen libro non nisi ter quaterve ita adhibetur; quapropter his locis magis peccatum a librario, quam de consulto ita scriptum esse, animus proclivis est statnere. cf. tamen Bast. p. 719. pr. Nr. 321. V. 1. *γενεθλιακῶν*) ita, ubi versus pag. versà repetitur; at vero in calce antecedentis paginae *γενεθλιακοῶν*. Quod ideo monendum duxi, ne quis vitiosam siglae [P] in utroque textus volumine locationem incassum et nullum ad usum a me correctam existimet. Perpetuo enim, quando versum in summa pagina repetitum videmus, is a quovis oscitationis naevo vacuus habetur. V. 4. in comm. *ἦν ἐθελες*)^η a corr. superscr. Nr. 323. V. 1. *Οἰδιπόδης*) *Οἰδ*. Nr. 324. V. 1. *Ἀρε*) *ἄρε*. Nr. 328. V. 1. in not. Jac. marg. *βύβλον*) ita per corr. post Plan. mutatum; a librario fuit *βίβλον* recte. Nr. 328. V. 4. in not. Jac. marg. *πέμψει*)^η *πέμψι*^η ab ipso libr. superscr., quod ex obliteratione jam satis patet; quod scriba

corrigendo dedit, recepit etiam Planudes, ut opinioni meae de correctoris novitate id quoque argumenti accedat. Nr. 331. in lemm. γαιταυλίκον) ita corr. emendavit; libr. scripserat γαιτολίκον. Nr. 332. V. 5. ἀτειρής) a libr. fuit ἀτειρής (sic, tono ob versus exitum elevato), quod a corr. in ἀτειρεῖς mutabatur. V. 7. τήνδε) sic dederat libr.; sed corr. ex more τήνδε inde fecit. V. 9. ὄφρα τοι) ὕφρα τοι. V. 3. in not. Jac. marg. οὔρων) fuit hunc in modum ab initio scriptum, sed altera parte literae ω erasa, acuto in circumflexum transmutato, habemus nunc οἶρον. Nr. 334. V. 2. ὕδασι) h. l. in cod. ὕδασι. V. 5. ψαιστά; τό τε σκέφος) ψαιστὰ ὁ σκέφος. Nr. 335. V. 3. corrige ἀλ-
αιμα. Nr. 336. V. 5. in comm. μελάμφυλοι) μελάμφυλοι. Nr. 342. V. 6. in not. Jac. marg. ἀδιδρα) ἀδιδρα. Ib. ἐν Ἄνι...) ἀσί... In epigr., quod in cod. Nr. 345. praecedit, v. 1. Μάρκυλλος legitur, at v. 3. plane ut illic ξανθὴν. In marg. exstat: ζῆ 169. Nr. 346. V. 1. in not. Jac. marg. τελαίαι) τε λαίαι. Nr. 350. V. 4. εἰς) εἰ. Nr. 356. V. 1. Κλειοῦς αἰ) κλείουσαι. Nr. 357. in lemm. εὐπτοίη) εὐπτοίη i. e. Εὐπτοίητον. Ib. φιλέ) φιλαν. Nr. 358. in schol. cod. marg. κόσμος γυναικεῖος) κόσμος γ (i. e. ἐστὶ) γυν.

VII. Ἐπιγραμματα ἐπιτυμβια.

In prooemio ἡμῶν (L. ἡμῶν). In cod. ἡμ, quod aequè bene ἡμῶν designat, atque ἡμῶν; proinde correctioni locus non erat. At suspicor, descriptorem pro compendiarìa perfectam dedisse vocem, eamque, ut ex vitio vitium sereret, falso. Utitur ille in ipso contentorum indice Anthologiae praefixo hac perversa licentia. De isto scripturae compendio cf. Bast. p. 716. 718. — Ib. non ita multo post habes λαλῆσαι in cod. λαλῆσαι ex consuetudine. In schol. cod. marg. ἐπι-
τυμβίων ὦν) ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων ὦν. Ib. κεφαλα) κεφαλαι. Quali librarius nota sit usus, non recorder, in plerisque enim horum marginalium vocum sensu contentus earum notas tachygraphicas non anxie servavi, opinor tamen, vulgari esse usum κεφαλ. Nr. 1. V. 6. Ἰθακοῦ τ') Ἰθακοῦ δ. Nr. 2. V. 9. ὀλίγα) ὀλίγα, et ταλίνον) τάλινον. Lineolae impositae h. l. non, ut alias, literam vel ν vel α significant, sed syllabam porrectam indicant; quod ubi fit, sicut in voce priori, supra ultima cujusdam vocabuli syllaba, turbas saepenumero facit haud

mediocres. — In lemm. ^oἀντιπατρ̄) ἀντίπατρ̄. Nr. 5. in lemm. φασιν) φῶ. Paululum differt a nostro hujus vocis compendio illud quod Bastius habet tab. VII, 12. cf. Bast. p. 850. — V. 1. in not. Jac. marg. ἀπορραιστήρος) ἀπὸ ῥ̄ ρ̄αιστήρος. Accipere ne gravare hanc meam animadversiunculam: Voces simplices et compositae, quae mediae duplex ρ habent, nusquam in vetustioribus libris adspirantur; at quando inter binas voces haec litera simplex ideo interjicitur, ut vel pronuntiatio adjuvetur, vel syllaba brevis producat, spiritum lenem recipit. Sequiori aevo per abusum unicuique ρ duplici spiritus induebantur. Nr. 9. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 10. V. 5. καὶ αὐτας) γρ. δεκάτεν καὶ αὐτά. Nr. 11. V. 2. in comm. δεκάτεν) in cod. non superscr., sed in marg. collocatum 1° καὶ δεκάτεν. Nr. 12. V. 4. in comm. ἡλεκατης a corr. superscr. Nr. 13. V. 1. νεαιοδόν) νεάοιδον. V. 4. ἔσσ') ἔς σ'. Nr. 14. V. 1. τάν) τήν. Nr. 15. V. 2. in comm. θήλειαν) ex more cod. Fuisse saltem, qui putarent, hos genitivos doricos circumflecti non debere, prodit ex lectione vulgata: καὶ περισπωμένας, quam Koen. e textu circumscripsit Greg. Cor. p. 226. Nr. 17. V. 3. τόνδε) per corr.; libr. posuerat τόδε. Ib. dele not. Jac. marg. Forma literae c aliquanto in cod. rarior quam altera pro ε̄ habita est. Quorum literarum extremam similitudinem, quae tanta est, ut eas dignoscere fere non possis nisi serie orationis illustrante, a beato Bastio ne verbo quidem commemoratam esse, admodum miror. Nr. 18. in lemm. Θεσσαλονικίως) Θεσαλ. ut plerumque. V. 5. κῆσαι) κῆτας. Nr. 19. V. 4. Αἰδην) αἶδαν. Nr. 22. V. 3. πετάλον) πέταλον. et πάντη) πάντη ex cod. more. V. 5. in not. Jac. marg. μελιχρὺς) μελιχρους. Sic. Ad sensum nihil differt hoc ab illo. Scripserat libr. ab initio μελιχρ̄ i. e. μελιχρος; quod quum male habere videretur, syllabam finalem ους adjecit, illo, quoniam a radendo alienissimus esset, intacto relicto. Planudes hanc ipsius librarii correctionem amplexus est. Nr. 23. in comm. „Vid. ad nr. 21. v. 5.“ Alienum est quod Ill. Jac. excitat; utriusque enim loci ratio atque natura plane diversa est. In vulgus notum, uni eidemque epigrammati haud raro bina, quin trina lemmata adscripta reperiri, vel quod duo titulorum concinnatores easent, vel quod nova pagina ordiretur, vel denique quod unum lemma in ipso textus spatio, alterum in margine non absurde poni videretur. Hinc efficitur, novum lemma non esse satis certum novi epigrammatis

indiciū; at quū praeter lemma etiam siglam initialem ac numerum habes appositum, dubitari amplius non potest, quā scriba novum carmen dare voluerit. Cuncta haec tria nostro loco conspiciuntur, illic non item. Nr. 24. V. 1. in comm. ὀπώρας ὀπώρας^η; at, quod ab ipso libr. superscriptum est, prope rasum. Planudes, quod didici ex comm. nostro, recepit. Aut ejus aetate η nondum rasum erat, aut valde diligens codicis fuit scrutator. Nam ex hoc ipso libri ms. exemplo Planudem suā descripsisse, in diem magis mihi credibile sit. V. 9. τέγγου τέγγει. Nr. 25. in lemm. ἔσιν ἢ τλωεῖ ἔσιν ἢ τ. V. 5. in comm. λειπών) fuit λείπων; verum ab ipso libr. in λειπών mutatum. Simul, ut obiter hoc attingam, ex loco nostro discis, non ubique scribam pro accentu gravi in ultima versus syllaba acutum fixisse. An forte tum demum, quando haec ipsa syllaba non per se, sed ob versus finem producenda esset? Nr. 27. V. 2. μήτε ἄτερ. Quod Cl. Ed. in textu reposuit, fuit, sic videtur, etiam in cod. scriptum; namque in lteris prope evanidis etiam nunc licet ρ et τ distinguere; at ipse libr. opera data, obliteravit illa, ut locus vacuifieret voci ἄτερ. Nr. 29. V. 1. Ἀνάκρεον) ἀνακρέον, quemadmodum epigr. 31, 3; at epigr. 33, 1. in utraque sede acutus exhibetur. Non est hic unicus locus, in quo scribae accentuum ratio fluctuatur. Nr. 31. V. 5. De Reiskii correctione, qua duo illa epigr. in unum conflant, ob siglam initialem ac numerum addita paulisper dubitare licet. V. 8. μαλακῇ) μαλακή. V. 9. in not. Jac. marg. αἰνόμενος) οἶνομ. Nr. 34. V. 1. τὸν) τῶν. V. 2. ἄδε) ἄδε. Quod si quis ad similitudinem vocis ῥδε pro τῇδε dictum opinaretur, propterea quod ε in libro nostro centies adscribi negligatur, is toto coelo erraret; quippe passim ab ipso libr., constanter a corr. loco ῥδε exhibetur ῇδε. Nr. 36. V. 2. σκηνήτης) sic jam quidem legitur ab ipso libr. emendatum; fuit autem antehac, qui error longe frequentissimus est, σκηνήτης. V. 4. Τμηττεῖω) ὑμηττεῖω. V. 5. ῥεῖη) ῥεῖη. Nr. 37. V. 8. ῇδε) ῇδε. Ad v. 4. in comm. ἐσβέσθης) Facile credo, sic a descriptore cod. vocem esse redditam; illa enim forma longe notissima, haec expeditu paulo difficilior est. In cod., quod quovis pignore posito contendam, ἐσκέυθης exaratum. Orta est illa lectio prava ex magna similitudine x cum β, et υθ cum σθ. De forma ἐσκέυθης hoc statue: ἐσκεύθω, quod verbum compositum in lexicis non compareret, pariter ac simplex κεύθω, significatum reciprocum habet, vel potius vim mediam. Terminatio ης autem, ut centies, ita et hic,

perperam pro *eis* posita. Quodvis hoc modo demtum videtur obstaculum. — Ib. post v. 5. in extrema pagina hanc siglam conspicias α , eandemque in summa pag. seq. ante vocem *εὐθετου* repetitam. Ad v. 6. in not. cod. marg. *ὅτι λείπει*) β *λείπει*. Sic. Mendosam vocem posteriorem Cl. Ed. emendate dedit. Nr. 39. in lemm. *θεσσαλωνικώς*) *Θεσαλ.* Nr. 42. V. 2. η ϵ') $\eta\phi'$. Nr. 44. in lemm. *ὅτι εὐρίσκο*
εν μακεδονία ἐτελεύτησε) *ὅτι εὐρίκει εν μακεδονία ἐτελεύτησεν*. Litera
paragogica addita animadversioni ansam praebet. Quum in marginalibus usque librarium ad eam adjiciendam proclivem habeamus, consentaneum est statuere, eandem ubi in textu reperisset, non temere abjecturum fuisse. At Ill. Jacobsio hac in re fere nusquam cum librariorum convenit. V. 4. *σοφίη*) *σοφίη*. Nr. 45. V. 2. in comm. η *γάρ*) η *γάρ*. Nr. 50. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 49. in lemm. *βυθη-*
του) *βιθ.* Nr. 51. V. 3. in comm. *μανέτη*) *μανέτ*, quod nunc quidem est *μανέτι*; at vestigia exstant, fuisse *μανέτη* scriptum. Ex illa *του* i. forma saepissime in codd. η fit mutando. Nr. 53. Epigr. quum h. l. uncinis inclusum sit, verisimile est, priore loco, quo idem adscripserat librariorum in marg., rectius fuisse ponendum, praesertim quum ex anathematicis sit. — In lemm. *εις αν ησιόδου ἀνα*) *εις αν*
ησιόδου ἀνα i. e. *εις του αἰτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα*. Nr. 57. V. 2. in comm. *μήννε*. Plan.) Voluit probabiliter V. D. *μάννε* P. *μήννε* Plan. Nr. 60. V. 1. *διναιφ*) fuit *διναιων*; at neotericus quis illud substituit. Nr. 67. V. 1. *λυπηρὸς*) *λῆπ*. V. 6. in not. Jac. marg. *φθιμένος*) *φθιμένος* i. e. *φθιμένοις*. V. 7. *πάνθ' ὅσα*) *ταῦθ' ὅσα*. In not. cod. marg. *σημ')* *σημ'*. Nr. 68. in lemm. *διογέν*) *διογέ* i. e. *διογενής*, quum illud foret *διογενον*. Ib. *κρατη*) *κράτη* i. e. *Κράτητος*. V. 5. in comm. *σπίπωνα*) *σπίπ*. V. 6. in not. cod. marg. *διογέ*) *διογέ* i. e. *διογένην*. cf. Greg. Cor. p. 298. inf. Nr. 70. V. 4. in not. Jac. marg. *φλέγμα* a corr. superscriptum, ut et Nr. 71. v. 1. Nr. 75. V. 1. in comm. *στασίχερον* a corr. superscr. V. 3. in comm. *φυσικαν*) contra *φυσικην*. Nr. 76. in lemm. *διοσκορόν*. Scr. *διοσκορίδου* Quod si mutandi necessitas sit, exemplum ejusmodi proprius nomen corruptionis habuimus in lemmate quodam superiore, ubi *Θιω-*

ειδας legitur pro *Θεωδωριδας*. Nr. 77. in cod. marg. *ἐπέγραψεν*) *ἐπέγραψεν*.
 Nr. 78. V. 4. in comm. *μαίναν*) *μαίναν*. Nr. 79. in lemm. *ἀγέλας*)
ἀγέλας i. e. *ἀγέλας*. V. 2. *κρίσσονα*) *κρίσσο*. a corr. superscr. V. 3.
τοκίων) sic per corr.; libr. dederat *τεκίων*. V. 5. in comm. *ἐπε*
ταχα μαι) neque hoc, sed *ἐπεὶ τάχα μαι* in cod. V. 6. *πάτρης*)
 Quod in comm. cancellatum legitur, *πάτρης*, cod. offert. Nr. 81. in
 not. comm. marg. *τιν*) *τιν* i. e. *τινές* et *φ*/ i. e. *φανιν*. vid. Bast.
 tab. VII, 12. Nr. 87. V. 1. *Κύπριον*) *κνπριν*. Litera *κ* fere erasa.
 Vide an ita se habeat res. Repererat libr. in archetypo *Κύπριος*; at quum
 formam rariorem *Κύπριος* pro *Κύπριδος* non nosset, vel, si nosset, non
 intelligeret certe, qui posset τὸ *κνρ Κυπρίων* i. *Κύπριον* dici *Κίπριδος*
κνρ, mutatione opus esse existimabat; post tamen, quum acutius vi-
 deret, correctionem retractavit. Verumtamen alia quoque via datur,
 qua possis id factum explicare, eaque speciosior. Scripserat nimirum
 librarius compendiarie ratione *κνπρι*, quod tum *κνπριον* quam *κνπριος*
 designat; mox quoniam ambiguitatem, quae inde orta esset, sentiret,
 perspicuitatis causa *κ* apponebat id; ipsum tamen, quia denuo dubi-
 taret, postmodum adrasit. Nr. 89. in schol. cod. marg. *πλὴν πάντα*
Διογένηος *σιδν* (sic) *τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγραφαμένου*) rec.
 caractere et nigrantiore pigmento. Ib. in altero marg. *εἰς πίττανόν*)
 adde τὸν *Μετ*. Quae sequuntur *εἰς πίττανος* — *ἐμονομάχησεν* (sic)
 ad v. 13. adscripta leguntur. V. 12. in comm. *τον* a corr. superscr.
 Nr. 90. V. 1. *πρηγής*) *πρηγής*. Nr. 91. V. 2. *εἰς*) *εἰς*. Nr. 95. V. 1.
 in comm. *ποτ' ἐφάσκειν*) Neque sic accurate redditum, quod cod.
 praebet. Librarius, incertus quoniam esset, elidit *ποτ' ἐφάσκειν*.
 Fluctuabatur igitur inter *ποτὶ φάσκειν* et *ποτ' ἐφάσκειν*, vel potius,
 quum prius vitiose illud posuisset, hoc postea corrigendo subrogavit.
 Nr. 96. V. 2. *θιός*) *θιόν*. Nr. 98. V. 3. in not. Jac. marg. *φιληδών*)
φιληδ v. Litera penultima, quam omisi, tam parum certe exarata est
 in cod., ut vere dicere nequeas, sitne *α*, *ο* an *ω*. Nr. 100. V. 2.
πάντη) *πάντη*, ut vulgo. Nr. 101. V. 2. *οὐκ*) *οὐκ*. Versus hic
 pergit usque ad *ὅς ἦν* incl. V. 3. *οὐχί*) *οὐχί*. Quae metri neglectio
 ex oppositione particulae negativae profecta videtur. Nr. 103. in lemm.
πολεμῶν) *πολέμων*. Linea prolongata si supraponitur, ejusmodi vocis
 compendium est, ex qua mediae omittuntur literae, lineola autem non

mihi uni literae obtenta, et vel a significat. Hoc nomine in comm. nostro creberrime a typothetis peccatum. V. 4. in not. Jac. marg. *ἦειπεν*) Lit. ultima per corr. addita. V. 6. ib. *αἰῶνα στροπετοῖς αἰῶν ἀστροπετοῖς*. Nr. 105. V. 2. *ἄκρος*) *ἄκροῖς*. Nr. 108. V. 5. *Ἀσκληπιῶς ἐστὶν*) *Ἀσκληπιῶς ἐστὶν* ex more cod. Nr. 109. V. 2. in comm. corr.) intellige, per correctorem. Nr. 110. V. 4. in not. Jac. marg.

²¹ *πηρομελής*) *πηρομελής*. Quod sic expediendum est: Corrector ἡ damnaturus sigla hortativa instruxit; veram lectionem in marg. exhibere animus erat; mox aliud consilium iniens, eam apposuit, quare nunc incepte literae et superlitem habes. Nr. 111. V. 4. in comm. Ill. Jacobinus praepostera sollertia in Diog. edd. addi τοῦ θανάτου monet, quo glossemate carere cod. ait. Attamen in versus fine % additum; quae nota critica plus semel vocum defectum indicat. Nr. 113. Hoc epigr. librarius in tres solummodo versus dispescuit; nimirum *δημητριον | φῶς | μέλανα* |. Nr. 116. V. 1. *ἄγε, λέγε*) *ἄγελγε* uno tenore, uno cum tono scriptum; cui scribendi rationi nullus dubito calculum addicere.

Nr. 119. V. 1. in not. Jac. marg. *ἦνικε* corr. *ἦνικε*) imo *ἦνικε* a corr. superscr. Hinc, non ex Diog., Brunck suum petivisse videtur. Nr. 122.

V. 2. in comm. *θάνα φντοῖς ἄμμιγα*) *θανεφντοῖς ἄμμιγα*. Primum in his iota fere rasum. Nr. 123. V. 1. *Ἐμπεδόνκεις*) *ἐμποδ*. Nr. 123. V. 2. in not. Jac. marg. *καὶ*) Rasit quidem librarius, sed veritus, ne nimiam radendo membranas perderet, sic vocem reliquit, ut tota adhuc appareat. Nr. 129. V. 2. *πτεῖνας ἐκλύσαι δουλοσύνης*) *πτεῖνας* ..

ἐκλύσαι δουλοσύνας. Excidit probabiliter ἀφ, ut esset vox ἀφελκύσαι. An vero vocis *πτεῖνας* syllaba finalis ex dorismo corripienda est? cf. Greg. Cor. p. 340. med. Forma insequentis vocabuli *δουλοσύνας*, prius scripta, id testificari videtur. Nr. 131. in schol. cod. marg. *οὐ πορ*

(L. οὐ ἢ ἀρχή) *ἐκπορ ρήιον ἄμα καταχθόν*) Ill. Jacobinus rectissime vidit, quo pertineret haec cod. nota; satis etiam ingeniose mutavit, quae, ne absurdi quid proveniret, mutanda sane erant; in eo tantum peccavit (quod magis ei honori ac decori est, quam vitio dandum), ut sibi persuadere nequiret, hujus marginalis concinnatorem pueriliter hussisse atque ineptivisse. Nimirum in cod. sic scriptum exstat *ὅτι παρ' Ἐκτορ' ἀρίσιον ἀλλὰ κατὰ χθονός*. Qui sit verborum sensus, facile jam quisvis intelligat, modo, post vocem *ἐπιγρᾶμμα* nullum haberi interstinctionis signum, resciverit. Ridet enim nugax lemmatis auctor

illius carminis scriptorem, qui Hectora jamjam sepulchrum etiamnum ἀρῆιον dicat. — Ib. paulo post ας) Scr. εἰς[†] (εἰς τὰ ἰ. e. ἐν τοῖς).

Nr. 132. V. 2. κρῆμα) κρῆμα, quod alteri V. D. conjecturae, κρῆμα, fidem facit. Nr. 133. V. 3. γένειφει) γένειφει. Nr. 141. V. 6. in comm. ἀνάλειν^α a corr. superscriptum. At vero etiam Planudes hoc exhibet. Ingenue fateri non pudet, me, nisi ipsius Planudis textus valde interpolatus sit, illam de correctoris novitate opinionem paulo inconsideratius et calidius amplexum esse videri; nam multis jam locis hunc Planudis cum correctore consensum expertus sum. Poteram quidem, si meae sententiae magis quam veritati favissem, silentio rem praeterire, concincentes hos locos opprimens; nemo in perfecta, quid ab ipso libr., quidve a corr. superscriptum sit, ignoratione dissimulationem meam sensisset; et veritatem sequi praestat. Attamen sic quoque opinio illa praesidium habet non adeo infirmum in eo substrato, potuisse omnino fieri, ut corrector, quas, si dis placet, emendationes adhibuit, partim ex Planude hauriret; cui ipsi praeter nostrum cod. ms. alium veterem anthologiae librum oculis usurpare fortassis concessum erat. Nr. 154. V. 1. Μεγαρεῦσαι) μαγ. Puto, Spalettum ideo hunc errorem librarii non notavisse, quod in discernendo syllabas εγ et αγ, quae re vera in cod. simillinae sunt, non satis sibi fideret. Nr. 155. in cod. marginali κρᾶνῆν) scr. κρᾶνῆν. Nr. 160. in lemm. ἀριτεν^α) in cod. ἀρις^α i. e. ἀρις, aicut ἔτρεος est ἔτρας. Accedit, quod Jac. lectio ex cod. usu ἀριτενσάμενον foret interpretanda, non item ἀριτενσάντα; unde vitium augetur. Nr. 161. in lemm. τάφω) in cod. desideratur. Nr. 165. V. 5. κείκοσιν) ultima lit. a corr. addita. Nr. 164. V. 3. ἔχωσε) ἔχωσε. Et sigla et marginale (v. comm.) sunt correctoris. V. 5. πῶς δ' ἔθανες) πῶς δὲ θάνες. Nr. 167. V. 6. in comm. πάντ' ὀλεσ^α) παντ' ὀλιγοχρονιος. Ex lineis subductis, quae copulandi vim exserunt, liquet, codicis auctoritatem a partibus Suidae et Brunckii stare. Nr. 169. V. 3. in comm. ἡγαγεν^{λασεν} a corr. superscr. V. 5. 6. quae in marg. habentur, correctoris sunt. Nr. 170. in lemm. Ποσειδ(ε)πον) ita per corr., libr. autem, ut vulgo, Ποσειδ. V. 5. in not. Jac. marg. γούνοισ alio loco) imo, nostro; idem v. 6. de νοιμανθείς valet. Ib. βαθύν) μακρόν. Nr. 172. in lemm. λινόθηρ^α) λινόθηρ^α i. e. λινόθηραν. Nr. 172. V. 2. in comm. γέρανων) γέρανων.

Nr. 172. V. 5. in comm. *καίμετις*.) Quum alibi semper Cl. Jac. tonum ante distinctionem erigendum curet, hic male depressus conspicitur. In cod. est legere *καίμετις*. Nr. 173. V. 1. in comm. *ταύλια* ^{γρ. ταύλια} *ταύλια* ^{τ^ρ} *ταύλια*. Nr. 175. in lemm. *ἀρόρον*, quod Cel. Ed. nos scribere jubet, est vere in cod. scriptum. Nr. 176. in lemm. *ὅμοι* ^ο foret *ὅμοιον*; at in cod. *ὅμοι* i. e. *ὁμοίως*. Nr. 178. V. 3. in comm. *ἐν αἰών*.) Quicunque cod. scripturam non perdidit, ut versus pedibus suis constet, ita, demto tamen apostropho, legendum existimabit; syllabae *ev* et *es* enim prope nihil in cod. differunt; at nihilominus persuasissimum habeo, scripsisse librarium *ἐς αἰών*, idcirco etiam quia hoc apud christianos tam ligatae quam solutae orationis scriptores *φθέγμα* longe tritissimum facillime ipsum decipere poterat. Nr. 188. V. 5. in comm. *ἐρινύς*) *ἐρίνυς*. V. 7. dele not. Jac. marg. Nr. 189. V. 2. in comm. *ἀκρα*) *ἀκρά*. Nr. 191. in lemm. *δι* ^Δ i. e. *δια*. V. 2. *κίσσα*) *κίσσαι*. V. 4. *ἀντρωδὶς*) *ἀντ' οὐδὲς*. V. 6. *μιμητάν*) *μῖμ.* et *ἀννηναμ*.) *ἄννηναμ*. Nr. 193. V. 2. *πτύσσουσας*) Ny per corr. additum. V. 3. in comm. *με* ^{οι} a corr. superscr. Nr. 195. V. 8. *στόμασι*) ita per corr.; libr. dederat *σύματι*. Nr. 196. V. 6. *ἀντρωδόν*) ita per corr.; a libr. habemus *ἀντρωδόν*, ut supra. Nr. 197. V. 4. in comm. *ὀροῦπον*) *ὄρονκ*. Nr. 200. V. 3. in not. Jac. marg. *ἀρεάν*) *ἀρε αν*. Fuit probabiliter *ἀρειαν* (*ἀρηϊαν*) a libr. scriptum ob similem sonum. Quod quum videret ferri non posse, iota extrusit. Jac. verum ex Plan. reposuit. — Ib. in comm. *λαθραιης*) *λαθραιης* ^{ωε}. Libr. ipse induxit. V. 4. in not. Jac. marg. *χειρί*) *χειρῖ* ^{†ο} et in marg. *τ^ρ* *χειρ ἄμα*. Nr. 202. in lemm. *ἀρμόζει* ^{†ο} *δε καὶ εἰς ἀλεκτρονόνα*) a corr. haec addita sunt. Nr. 203. V. 2. in textu legitur *ἡγήσεις ἀνελς*, in marg. inferiori cum sigla *τ^ρ* ab ejusdem libr. manu *ἡγήσαντες* ^{†ο} *ἔλς*, item *σομάτων*, quum illic sit *σώματων* ^{οι}, a corr. superscr. V. 4. *ψχο*) *ῶχ*. 'Nr. 204. V. 1. *τλήμων*) Sic libr.; at corr. mutavit *τλήμων*. Nr. 207. V. 4. *Φανίον*) *φάνιον*. Nr. 210. in lemm. *καταβέβρωπεν*) *καταβέβρωσπεν*. V. 1. in comm. *χελιδόνι*) *χελιδόνι*. Nr. 211. in lemm. *μελιτ* ^{†ο} *τς*) *μελιτς* i. e. *μελιταῖον*. Nr. 214. V. 5. in not. Jac. marg. *νιρηῖδας*) *νιρηῖδας*. Nr. 215. V. 4. *ποιφύσσω*, *τάμα*) *ποιφύσσω* *τάμα* ^κ i. e. *ποιφύσσων* *εἴ μῃ*. Nr. 217. V. 2. Post hunc versum in cod. *τ^ρ* *εἰ Β ἄνω* (v. hoc distichon in C

comm.). Jam continuo sequitur tanquam novum epigr. Nr. 218. v. 3. s. Post hos demum Nr. 217, 3. s. Pro posteriore hoc tamen in marg. ille, qui supra citabatur, versus *πρωτοπλόου — πρηναϊῆς*. Tum incipit epigr. 218. cum sigla. Nr. 218. in lemm. *ἐτ3ρ*) *ἐτ3ρ* i. e. *ἐταίραν*. Nr. 221. in lemm. *ἐταίραν*) *ἐταῖραν*. Nam mire fluctuatur libr. in huius vocabuli tono. Nr. 222. in lemm. *σακῶν*) *σα κῶν*. Nr. 223. V. 3. dele not. Jac. marg., sicuti et v. 5., nam recte in libro ms. *πτελλείας*; sed iota et sigma nonnihil sibi justo propiora. Nr. 227. in lemm. *λαρισ(ε)α*) *λαρισ(ε)α* i. e. *Λαρισσαίης* s. *Λαρισσαίης* q. d. *Λαρισσαίων*. Eodem modo habes *Πειραιῶς* et *Πειραιεύς*. Nr. 229. in lemm. *ἐπτά* — *δεξάμενον*, quae pessime operarum culpa reddita sunt, ita intellige *ἐπτά πληγὰς ἐπὶ τοῦ εἵθους δεξάμενον*. V. 3. [in not. Jac. marg. „alio loco“] imo, nostro. Nr. 231. V. 1. *Ἀμβρακίας*) *ἀμβρακίας*. V. 2. *Ἀρισ(ε)α*) *ἀρισ(ε)α*. Nr. 233. V. 1. *ερατίης*) *ερατιῆς*. V. 2. *σφερέσας*) ita per corr.; a libr. fuit *τωρ*. V. 4. *εἰς*) *ἐς*. Nr. 237. V. 3. *ῥόον*) *ῥοόν*. cf. de hac toni diversitate Greg. Cor. p. 480. Ad v. 4. in marg. habes: *ἕως ὥδε τὰ θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα*. vid. epigr. epideict. 356. Nr. 241. in not. lemmati adpicta: *ζτ. ἄ αντ.)* *γ⁷⁶ ῥ⁰ οντ.* Quae quid sibi velint, nemo facile certo affirmare poterit. V. 5. *χαίταν*) *χαίτην*. Nr. 243. V. 5. in comm. *ἐπ⁰ ἐμείω* a corr. superscr. Nr. 255. V. 1. *μενέγχεας*) *μενεγχείας*. V. 3. in comm. *ζων*) *ζών*. In marg. commentarii inferiore *ἐπὶ βρότ.)* *εἰς βρότ.* et *Κρηῆς*) *Κρής*. Nr. 262. in lemm. *κορ*) *Κάρην*. Quam vocem si nolit quis male pro *κόρην* scriptam, lubenter ei docte explicandam remitto. Nr. 265. in lemm. *ἐτ3* (male *ἐτ3*) i. e. *ἕτερον*, sicut *ἀμφότερον* i. e. *ἀμφοτέρων*. Nr. 272. V. 5. in comm. „novum lemma adscriptum“, nec tamen hoc solum, sed etiam sigla initialis. Nr. 275. V. 1. in not. Jac. marg. *γρ. πόννασος*) *Πέλοπος νάσος*) Haec conjectura ab eadem illa non ita vetusta manu profecta est, quae plurimas ceterarum correctionum dedit inde ab initio horum epitymb. Nr. 276. V. 5. Etiam hic, si cod. fides habenda, novum orditur epigr. V. 6. *τοὺς τοῖς*. Nr. 277. V. 4. in comm. *αἰθνή*) ita per corr.; at libr. *αἰθνή*. Nr. 283. V. 1. *οἰζυρά*) Contra auctoritatem omnium hanc Jacobsius formam tuetur, quod alteri, ait, metrum adverteretur. Qua in re me quidem minime sibi adsentientem habet.

Quum enim per se exempla brevis vocalis ante Zeta correptae non ita rara sint, nihil magis consentaneum videtur, quam quod, unâ morâ longâ in duas dissolutâ, ambae hae breves sint. Praesertim autem idcirco Cl. Editori adstipulari non possum, quod literae ζ superscripta puncta centies alioqui supervacanea, nunquam, si ejus literae forma talis esset, quae infra lineam descenderet, in hoc libro ms. otiosa me reperire meminerim. Nr. 280. in lemm. ἐπιχωρ^ζ επιχωρ i. e. ἐπὶ χώρας. Nr. 286. V. 1. in comm. μεμοραμμένη) imo potius μεμαραμμένη.

Ib. V. 4. φροῦδα πασης) φροῦδα πάσης. Nr. 287. in lemm. λύσιν) Ita etiam in textu scriptum fuit, at corr. inde Λύσιν fecit. Nr. 291. V. 1. χαῖται σου) χαῖται σου. V. 7. in comm. „novum lemma adscriptum“. Simul habes utramque siglam tam initialem quam finalem. Nr. 294. V. 4. σίς) ἐς. Nr. 295. V. 2. in comm. αἰθύνης) Sic supra habebamus 277, 4; hoc loco autem recte αἰθύνης, licet υ et ϵ fere in unum confluerint. V. 7. in comm. ἔθανεν probe dignoscitur in cod.; in spiritibus enim adscribendis, nisi eadem ipsa syllaba simul acutum habeat, librarius satis diligens. V. 9. in not. Jac. marg. τοῦτου. Hoc ex eo, quod antea scriptum erat, τοῦτ' οὐ, circumflexo spiritibusque rasis, tonoque acuto addito, sedulo librarius mutavit. Nr. 296. V. 8.

dele not. Jac. marg. Est enim in cod. ἀμφοτέρως, quod h. l. optime ἀμφοτέρως esse potest, licet alias plerumque ἀμφοτέρως sit. vid. Bast. pag. 733. extr. et 719. Nr. 301. V. 1. in comm. εὐκλειᾷ) εὐκλειᾷ. Nr. 304. in lemm. Male ante ὡσαρίσον, quae cum praecedentibus conjungenda sunt, illa sigla apposita, quae ad titulum pertinet. Nr. 307. in lemm. σιλεντιαρίου) σελ. errore frequentissimo. Nr. 307. V. 3. ζήσας ἐνδύξας) sic in primis libri foliis; verum nostro loco ζήσας δ' ἐνδ. Nr. 311. in lemm. ἀναφερονσὶ) ἀναφέρουσι. Nr. 321. in lemm. ἀμύντιχον ἦ) ἀμύντιχον γέωργον ἦ. Nr. 325. V. 2. in comm.

Res ita est comparata: Scripserat libr. ὀλβια^ζ τα; Corr. lacuna data, perperam τα pro τν exhibitum opinans, quam ob rem signum correctionis additum vides, ex epigrammatis sequentis versu altero, illam explere statuit. Post autem quum veriora vel reperisset vel excogitasset, in marg. adjecit Γ^P πάντα λείπεται. Nr. 327. in lemm. κάσσανδρον) κάσσανδρον. Paulo post: „Margini tamen cod. adscriptum“ supple: a manu correctoris. Nr. 329. V. 3. in comm. με a corr. superscr. Nr. 330. in lemm. ἐν τῷ θωρηλαίω) a corr. adjecta. V. 4.

in not. Jac. marg. ἔχουσ' ἐχουσ'. Nr. 351. in lemm. εἰσώρακα ἐν φρυγία sunt correctoris. Nr. 352. in lemm. εἰς ἀκμώνιαν a corr. Nr. 353. in lemm. εἰς ἀδριανούς ἐν φρυγία ab eodem. Nr. 354. in lemm. φρόντωρα fuit hic et in textu scriptum; hoc postmodo ipse libr. ^smutavit, illud vero intactum reliquit. Ib. non ita multo post τοῦ καμψι) potius καμψιξ i. e. καμψικίζοντας. Nr. 358. in lemm. οὐ τὸν ἀθηνῆς ἀλλὰ τὸν) a corr. addita. Nr. 359. in lemm. ἐντ') i. e. ἐν τοῖς. cf. lemma epigr. 351. In cod. haec nota tachygraphica formam habet, quam typis non licet repraesentare. Quod eo magis doleo, quum nec Bastius eam noverit. Est vero Tau, cujus ductui obliquo non superscriptum, sed adjunctum est antiquius syllabae οἰς compendium (cf. Bast. tab. IV, 17. primum τοῖς), praepositis tamen hamulo deorsum inflexo duobus punctis, altero supra, altero infra. Mentione semel injecta syllabae οἰς, non possum non addere, ejus compendium aliquod desiderari in Bastii commentatione, quod reperitur in nostro libro. Oculis quidem sistere ob typorum defectum illud non possum; veruntamen ex descriptione facile imaginari poteris. Si Bast. tab. III, 1. vocis τῶν superscriptum Ny hunc in modum mutes, ut lineolas ad perpendicularum descendentes paulisper introrsum curvaveris, illud ipsum effecisti. — Ib. ἐπιγραμῶσιν) επιγραμῶσιν. Post λουκιανου adde ^ς i. e. ἐστίν; quae vox etiam in nostro libro ms. saepissime spiritu et accentu caret. cf. Bast. p. 809. Nr. 343. V. 4. in not. comm. marg. *) unius tantum, quod hic legatur, epigrammatis mentio fit, quum duo sint scripta. Alterum, quod Anyten auctorem habet, etsi in ed. nostra me legere meminisse mihi videor, tamen ejus hoc tempore loci non memor, ne qua lectio varians forte intercitat, totum, quomodo hic legitur, apponam. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀνύτης. Πολλὰκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ πόδας ἐπὶ σήματι κλεινὰ μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φιλαν, ψυχὰν ἀγκαλέονσα φιλαινίδος ἃ πρὸ γάμοιο χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα. Est, ut nunc video, epigr. 486. — In codicis marg. ad Nr. 343. γ. 4. etiam hoc exstat: εἰς τὸν πατέριον τὸ ὄλον ἕως τοῦ ^{τον αὐτου} σημείου. Post Nr. 344. in comm. τοῦ αὐτοῦ) [Ζιμωνίδου] Cancelli et quod superscr. est, a corr. profecta. Nr. 345. in lemm. δια (scr. δι' ὃ). Sic Ill. Jac.; at in cod. δι' ἄς. V. 8. in not. Jac. marg. κατὰ γλώσση) ita per corr.; a libr., quod in textu habes. Nr. 348. in lemm. συν (συνήθειαν?). Ast ego potius explendum censeo σύνεσιν ob tonum in prima syllaba notatum, etsi nullius loci recorder, ubi usurpata sit haec

vox de animi natura atque indole. Quod aliud vulgo vocis *συνηθειας* in libro nostro compendium reperiatur (vid. lemma epigr. 403.), id per se solum Jac. conjecturam neutiquam labefactaret; constat enim, scribam nunc hoc nunc alio ejusdem vocabuli compendio uti. Nr. 351. in lemm. τ†) i. e. τοῖς iterum male typis expressum. θαυμασι) foret θαυμασιων; at est in cod. θαυμασι i. e. θαυμασιως. Nr. 352. in lemm. τδ) scr. τας. Nr. 354. in lemm. δ) Δ i. e. δια. Nr. 356. in lemm. πάλι) πάλι i. e. πάλιν. Hinc elucet, Spalettum non modo voces per compendia scriptas plene dedisse, plenas vero compendiarie ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad lubitum exhiberet pro altero alterum scripturae compendium. Nr. 362. V. 2. in not. Jac. marg. ἐκπεπτός) ita per corr.; a libr. εὐπερ. Nr. 364. V. 4. αἰδης et περσεφώνη P. 1. Nr. 367. V. 1. Ἀύσονος) αὐσος. Nr. 368. V. 4. in comm. ἡμφιαζε) scr. ἡμφιασε. Nr. 369. in lemm. ἡ μάλλον) a corr. additum. Nr. 370. in lemm. τ̂ τ̂ ν̂) pessime deformata. Explica τὸν τῆς νέας. Nr. 372. in lemm. βάσσου) βάσσους. Nr. 373. in lemm. δ' ὅτι) ΔΟΤΙ. id vere est δ' ὅτι, sed dignum, quod memoraretur, ideo putabam, quia discas inde, acutum cum spiritu, quando conjunctim scribuntur, plane discerni non posse a compendio syllabae as. vid. Bast. tab. IV, 4. vocem χρήσασθαι. Nr. 375. in lemm. εἰς τινι) Sic dedit Jac. ex cod. consuetudine; nunc tamen εἰς τινὰ libr. γρ. ἐπὶ η̄) scripsit. Nr. 377. V. 5. in comm. επειδή) fuit ab initio ἐπιδή; id post mutavit libr. in ἐπειδή; denique, quod nec hoc placuerit, ἐπὶ η̄ superscripsit. Nr. 378. V. 1. ὦρη) ὦρη. Nr. 379. in lemm. ἐκεῖ C) ἐκεῖς, quod proprie ἐκεῖσαι, h. l. ut passim ἐκεῖσε, cujus confusionis mater pessima illius aevi pronuntiatio putanda est. Hoc ipsum ἐκεῖσε autem nonnunquam pro simplici ἐκεῖ dici, satis constat. Nr. 380. in lemm. οὐ τινος) scr. οὔτινος. Nr. 381. V. 3. τεθνεῶτα) τεθνεῶτα^η ab ipso libr. et inductum et superscriptum. Nr. 383. V. 4. in not. Jac. marg. χειρῶν) ita per corr.; a libr. fuit χειρῶν. Ib. Nr. 584. V. 8. πῆν) πῆν a corr. superacr. Nr. 385. in lemm. εἰς τὸν πρωτ.) τὸν deest, ut potest deesse. Mox τ) τ̂ (τὴν) et ξηραίνοντ) ξηραίνοντ, i. e. ξηραίνονται. Post ἀποβάλλουσι iota desideratur in cod. Nr. 386. in lemm. Quod Jac. scribi vult, in cod. exstat. V. 3. ἀριθμούς) ita per corr.; a libr. fuit ἀριθμός. Nr. 389. V. 2. in comm. Ποσιδίππου) Ποσιδ. ergo recte. Nr. 390. in lemm. τελευτήσαν) τελευτήσαντος,

cujusmodi errores in titulis non adeo rari sunt. Nr. 392. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 393. in lemm. οὔτινος λείψ.) οὔτινος τὰ λείψ. V. 5. in not. Jac. marg. ἐπ' ἐκβίνει) A libr. non habemus nisi ἐπεβ .. νει; nam corr. aliquot literis erasis dedit ἐπεκβ'νει i. e. ἐπεκβαίνει. V. 6. ^γεαθερη) εαθερη. Nr. 396. in lemm. βιθυνοῦ) βυθινοῦ. Nr. 398. in lemm. ἐξολιθισαν τελευτήσαν) ἐξολιθισαν τεφλευτήσαι. V. 4. γλισχωρων) γλισχωρων. Nr. 402. in lemm. ἦν οἰκία) ἦν ἡ οἰκία. Nr. 404. V. 4. in not. Jac. marg. πολὺ) Ipse libr. mutavit, v superscribens. vid. Bast. p. 774. pr. Nr. 406. in lemm. ἐλλήνωνιξ (fort. ἐλληνικῶν). Ita Jac.; saepissime enim, praesertim in marginalibus, syllabae temere inseruntur; at tonus appositus hanc emendationem non admittit; quare probabilius est, in archetypo exstitisse ἐλλήνων ἱερῶν. Posteriorem vocem per compendium scriptam quoniam libr. legere non valeret, post primam literam siglam continuationis posuit. Nr. 411. V. 3. in cod. sic habet ^γΑισχύλος ἐξύψωσε νομης μια εὐταχαράξας. V. 6. ἡδὰ τις) ἡδὰ τις. Nr. 413. V. 2. in comm. ἐλομαν) per corr. superscr. V. 1. βαθυεόλων. Sic iterato, ubi hic versus in nova cod. pagina a corr. repetitur. V. 7. in not. Jac. marg. „marg. αμ“. scr.: in textu ^ααμ. Nr. 418. V. 3. θρεψαμένα) θρεψαμένη. Nr. 419. in lemm. αγ) ^ααγ. Nr. 420. V. 2. Λισβον) scr. Λισβον'. Nr. 422. V. 4. in comm. ληβδ). Recte in cod. ληνδ'; at quia corr., a quo δ' additum habemus, hoc nimis voci illi appropinquaret, ductus ultimus, qui Ny a Beta distinguit, vix conspicitur. — Ib. ἡδὰ τις) ἡδὰ τις. Nr. 423. V. 1. κίσσα a corr., qui hunc versum in nova pag. repetiit. Nr. 424. V. 6. in comm. ἡλεκάτας) at fuisse videtur ἡλακ. Nr. 426. V. 1. λίων) λείον. V. 5. σύμβολον) σύμβολων. Nr. 428. V. 2. in not. Jac. marg. σκαπτοφόρος) A libr. fuit σκαπτοφόρος; at corr. o in ρ mutavit. V. 13. in schol. cod. marg. φοινίκων) φοινίκην. Nr. 429. in lemm. φυδὶς + φιδίς) Quod sic expedi. Librarius dum vellet pro v scribi e, hoc juxta adposuit; at quum haec emendandi ratio non satis perspicua videretur, totam vocem emendate addidit; verum cum iota, quod deleve volebat, simul temere literam φ induxit (φιδίς). Additur in cod. αὖς γυναικα ἥτις ἐκαλεῖτο φιδίς.

In marg. comm. ἀντεβλη) foret hoc ἀντεβληθῆσα sc. ἡ βίβλος; at recte scriptum in cod. ἀντεβλη i. e. ἀντεβληθη. Paulo post

διωρθώθη) διορθ. Nr. 430. in lemm. altero. ἐπελαμβάνω δὲ παρὰ) ἐπ. δὲ ἔ (i. e. ὅτι) παρὰ. V. 3. θεωρεῖται) θεωρεῖται. V. 9. ὦ) ᾧ. Nr. 431. in lemm. σπαράτ) σπαρ ατ. Jota evanuit. Posthaec ἀργεῖους) ἀρ, quod Ἄργος potius interpretare; in Jac. enim explicatione articulus desideraretur. Tum συγγραφ) συγγραφ/ i. e. συγγραφειος. In marg. comm. ω) / ω: ~ Tum μαζ i. e. μαγίστορος) Fallitur V. D. Haec sigla non adhibetur, nisi quum terminatio vocis a π incipit; exple igitur vel μάκαρος, vel potius, quia hae frequentius in libro nostro obviae sunt formae, μακαρίου vel μακαρίτου. Ipsam siglam non licet adspectui dare. Denique ἰδιοχειρ et τ) ἰδιοχειρ i. o. ἰδιοχειρως et τ i. e. του; nam circumflexus adjunctus est. Quum haec diversa compendia sibi tam similia essent, male eodem modo expressa sunt. Nr. 437. in lemm. τι ὀφιλοπολιμοιόντες) rectissime in libro ms. ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες. Nr. 442. in lemm. πεισόντ ἀριστ ἀθην) Haec miserabiliter a typothetis foedata explica πεισοντας αριτους Ἀθηναίους. V. 3. ἴνα σφίσι) ἴνά σφισι. Nr. 444. V. 3. in comm. ἄμικα) ἄμικα, ut plerumque; unde suspicor, ita illo tempore vocem pronuntiari solitam esse. Nr. 446. V. 1. in comm. ἀλλοδαπων) ἀλλοδαπων. Nr. 448. V. 1. μνάμα) μνημα. Nr. 450. V. 2. τληθί με) τληθι με P. 1: et ὦ τερ) ὦνερ P. 1. V. 5. in comm. φιλ. αἰδ. P. 1. V. 7. ἀναπτύξαι) ἀνά πτ. P. 1. et τὰμα) τὰμα P. 1. In comm. λυγρὰ et λυγράν) minime; illud utroque loco. V. 8. κληδον) κληδ. P. 1. Nr. 456. V. 2. dele not. Jac. marg. In lemm. autem prius τήν deest, et pro μίθυο) habetur μεθυο. Nr. 457. in schol. cod. marg. scr. νομίσασα. Recte; ita enim in cod. V. 8. θελοπέδων) θηλον. Nr. 460. in lemm. μήκνυλον) libr. μίκ., corr. μείκ., neuter μήκ. μετα ἀπραγμοσύνης) Nulla hic lacuna. In cod. απραγμοσύνης. Quia sigma non satis distincte scriptum videbatur, superscripsit. Qui tandem Spaletti induci potuerit, ut scriberet, quum bis haberet σ ante oculos, mirari non satis possum. Caeterum μετὰ ἀπραγμοσύνης etiam ad sensum optime habet. V. 4. γίγνεο) γίνεο, ut semper. Nr. 461. in lemm. εὐτελ) foret hoc εὐτελων; verum in cod. εὐτελ i. e. εὐτέλως. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 462. V. 2. in comm. ἐκρυψε) per corr.; libr. dederat κρυψε. Nr. 464. V. 6. ἀνιάρων) ἀνιάρων. Nr. 468. V. 9. ποθειν) a corr.

superscr. Nr. 469. V. 2. κρείσσονα) κρείσσονα. Nr. 470. V. 2. in
comm. παῖς ^{καὶ} ἐνκρατῖδ' ἐω ποδαπός) παῖς et καὶ a corr. addita. Ib.
εὔχεται. Nr. 471. V. 1. in comm. ὠμβρ.) ὠμβρ. Nr. 472. V. 8. in
comm. ὕψος metro ruente. At in cod. ὕψος τ'. V. 14. λειτῆϊ per
corr.; a libr. λειτῆϊ. In not. cod, marg. ad v. 7. ἐσφαλμένος (adde
i. e. ἐεῖν) ἐάν. Paulo post „quorum alter“ sc. corrector. Nr. 473.
in lemm. scr. ἐκκρεμάσασας. Nr. 477. in lemm. φιλαίνι) ^δ φιλανι ^δ P. 1.
V. 1. μὴ σοί) μὴ σοι P. 1. ταῦτα) τοῦτο P. 1. 2. ἐπικαίριον) ἐπὶ κ.
P. 1. Nr. 479. in lemm. μετ) μετ, quod μέγαν esse, negari non
potest. V. 1. scr. πάλαι. Nr. 480. in lemm. ὁδῷ recte. V. 2. in
comm. ἀρμενίης) nihil in cod. superscr. Nr. 481. in lemm. καίαν ^τ
θεοδοτην καλονῦμ a corr. addita. Nr. 482. V. 5. γενέτας) ^τ γενετας. in
not. Jac. marg. περὶ) πέρι. Nr. 484. in lemm. τέκνον) τέκνον. V. 1.
Διδύμωνι) διδυμωνι. Nr. 486. V. 1. in comm. κλεινώ) Nullo modo,
sed κλεινὰ P. 1. 2. V. 2. in comm. ὠκυμόρον P. 1.) Minime, etiam
ὠκύμορον. Nr. 490. V. 1. in comm. ἐπὶ Ib.) Neutiquam, sed ἔπι.
V. 3. in comm. πινύτατος) πινύτ. Nr. 491. V. 2. ἀλικίαν) ^η ἀλ. V. 4.
λαῖς) λάις. Nr. 492. V. 1. 'Ωιχόμεθ') οἰχ. V. 2. γαλατᾶν) γαλάταν.
Nr. 494. V. 1. in comm. νιρεῦ) νῖρεῦ. Nr. 495. in cod, marg. supe-
riore: οὐ στίχεις) οὐ σιχ. Nr. 496. in lemm. τζοσκιρονίσι) ταῖς Σκι-
ρωνίσι. Nr. 498. in lemm. νικαῖα) ^τ νησαῖα, quemadmodum in textu.
Verba ὑπὸ φύχους τέλει a corr. addita. Nr. 501. in lemm. ἀγῆσαντα
ἐν λεσβωί, quum librarii scriptura extincta esset, a corr. restituta.
Nr. 504. in lemm. ὄσρανω) ^δ ὄσρανω i. e. οσρανωδες. Verba ὑπολαμ-
βαίνω — ἐστίν a corr. adjecta. V. 1. Πάρμις) ita per corr.; libr.
scripserat Πάρμος. V. 12. in comm. γριπένς) imo γριππένς, ut v. seq.
Nr. 505. V. 1. in comm. μερίσκος an μενίσκος ambiguum in P.) Ho-
rum neutrum in cod., sed potius βερίσκος, quod utrum a βερίξ
(ἔλαφος, cf. Greg. Cor. p. 595), an vero a βῆρος, quas voces ambas
frustra in Schneid. lex. quaeris, derivandum sit, doctiores videant;
vitiose enim pro βερίσκος vel βηρίσκος illud a libr. scriptum esse,
credere non dubito. Quod autem haec vocabula in numeros non ca-
derent, id profecto ignarus scriba minime curavit. Posset tamen, ut
ille excusaretur, βερίσκος forma brevis alterius horum nominum for-
tassis haberi. Nr. 506. in lemm. θαλα) i. e. θαλασσιος. Dele etiam

pone *ve* interstinctionis notam. V. 2. in not. Jac. marg. *Θρασύς*) *Θρασύς*. Ib. V. 4. *δώνιον*) *δώνιον*. V. 7. in comm. *εὐμέγα*) imo, sicut Plan., *ἐς μέγα*. Nr. 509. in lemm. *Θεογν*) *Θεογν*[^] i. e. *Θεογνιν*. Nr. 512. in lemm. *εἰς — τίγαν*) maxime turpata ita intellige: *τοὺς ἑλληνας τοὺς τήν*. Nr. 517. V. 1. *ἡέλιον*) *ἡῶας*. Quem egregium librarii errorem notare saltem V. D. debebat. Nr. 520. V. 2. *ἦ τι*) *ἦ τι*. Nr. 521. in lemm. *ἀφαν*. Adverte compendium syllabae *ης* pro compendio syll. *εις* positum, quod non ita saepe occurrit. cf. Bast. p. 767. sub med. Eodem modo nota syll. *ην* pro syll. *ειν* nota reperitur. cf. Bast. p. 760. inf. In his cum maxime versans facere non possum quin moneam, in epigr. 516, 2. *βιον* ea literae *v* forma exhibitum esse, quae nostri Ny speciem refert; quare saepissime turbas dedit; ideo probabiliter altera lit. *v* forma tritior illi superscripta est non a libr., sed a recentiore quodam homine. Nr. 525. in lemm. Quod Jac. scribendum monet, in cod. est vere scriptum. Nr. 528. in lemm. *τήν* abest. Nr. 529. V. 2. *ἐπέβασε*) *ἐπίβ*. Nr. 530. V. 4. in not. Jac. marg. *σὺλλα*) imo, recte *σὺλα*; nam alterum Lambda ineptum modo, non penitus scriptum. Nr. 552. in lemm. verbi *ναυαγήσαντα* compendium pessime exhibitum. V. 5. *οὐκ ἄρ' ἀλώας*) in cod. *οὐκἀράλωας*. Nr. 534. V. 3. *δείλαιε*) *δειλαῖε*. Nr. 537. V. 2. *Λύσις*) *λύσις*. Nr. 539. V. 5. *οἱ σ')* *οἷς*. Nr. 541. V. 6. *χέαντα*) *χέαντο*. Nr. 542. in lemm. *πὸμ ἐβρ* *κρυσταλλῶ* male typis expressa; intellige *ποταμον Εβρον κρυσταλλῶντα*; tum *περιφραγ.*) *περιφραγ.*, denique *τ κεφαλ*[^]) potius *τήν κεφαλὴν*. Nr. 544. V. 1. *ἦν ποθ')* *ἦν πού'*. V. 3. *ποτ')* *πότ'*. V. 5. *Δερεξία*) *δερεξία*. Nr. 547. in lemm. marg. *τελευτησ3*) pessime *τελευτησασαν* compendio redditum. Nr. 550. in lemm. *σω*) *σω*; est enim *σωθεντα*. Nr. 557. V. 1. delē not. Jac. marg. Spaletti non recordabatur, literae *ε* saepenumero uncinulum adhaerere. V. 3. *ἤρπαξε*) *ἤρπαξεν*. Nr. 563. in lemm. *σιλεντι*^a) *σελ*. ut saepissime. Nr. 564. in lemm. corrige *τήν*. V. 2. *δῆτων*) *δήτων*. Nr. 566. in lemm. *τ*) corr. *τ*. Nr. 567. in lemm. *γυνν*) corr. *γυννῆν*. Ad Nr. 568. etiam hoc legitur in cod. *θρηνω ὅλον καὶ παθητικὸν τὸ ἐπίγραμμα*. V. 3. in not. Jac. marg. *αἰ*) *αἰ*. Nr. 577. V. 2. in comm. *τύχη*^{oi}) *τύχη*^{oi}. V. 3. *ὀδῖται*) *ὀδίται* P. 1. V. 3. 4. a corr.

addita P. 1. Nr. 580. V. 1. οὐποτ' ἐμὲ) οὐποτέ με. Nr. 582. in lemm. ἀπο^{τ3} ἀπο^{τ3}. Superscriptum est τῆς, quod idcirco monendum putavi, ut intelligeretur, quam similes sibi exararentur syllabae τῆς et ται compendio scriptae. Vix aliter differunt, quam quod hoc posterius vulgo, nec tamen semper, infra lineam descendit, illud non item. Nr. 582. V. 3. σ' ἐδάμασσαν) σε δάμασαν. Nr. 592. in lemm. ταῦτα ἔπαθεν) ταυτ' ἔπ. Nr. 596. V. 1. in comm. οὐτ' ἐμ') imo οὐτέ μ' ex cod. more. Nr. 602. V. 2. οὐδ' ἔτι) οὐδέ τι. Nr. 607. in lemm. ψύλλ^α) scr. ψύλλαν. V. 1. in comm. ψύλλω) imo ψύλλω, quo toni loco forma ψύλλα vindicatur. Nr. 610. V. 1. ἤρπασέ τις) ἤρπατς τίς ex more. Nr. 614. in lemm. λάμαξεν λεσβίας) λάμ. τὰς λεσβ. et πάλινπά^λ) πάλιν ὁ πα^λ (i. e. πάχης). Nr. 614. V. 4. Μιτυληναίαν) μυτιλ. V. 13. Quod in textu legitur, principio libr. scripserat; post mutando id subrogavit, quod habes in not. Jac. marg. V. 14. κλειναῖς) κλεινάς. Nr. 621. V. 3. ἐγών) ἐγώ. Nr. 623. V. 1. μαζόν) μαζόν. V. 4. in not. Jac. marg. εἰς) εἰς, licet hoc signum reprobationis interdum etiam subscribatur. cf. Bast. p. 856. Nr. 622. in lemm. κρημνηθέντα) potius κρημνηθέντα. Nr. 624. in lemm. ἰωνίω) ἰωνίω. V. 3. τόσσους) τοὺς σοὺς. V. 5. in not. Jac. marg. λα βέων οσυν) λα βέων ὄσον; in vacuo rasurae vestigia. Nr. 626. in lemm. scr. καίσαρ et οἰκεῖσθαι, quae ambae voces pessime compendifactae. V. 3. οὐ τοι ἐρημαίαισιν) ηχοῖ ἐρημ. In not. cod. marg. ἐσχάτας) plane sicut in textu ἐσχατίας. et Νασαμῶνων) νασαμόνων. Nr. 627. V. 1. ἡμιτελῇ) ἡμιτελή. V. 3. Θώνιον) θύνιον. Nr. 628. in lemm. scr. ταφέν. Nr. 629. V. 1. εἰς σε τις) ἢ εἰς σε τίς. Nr. 629. V. 3. in not. Jac. marg. νηλεῖς) νηλεῖς Fuit ab initio νηλεῖς, quod quum libr. in νηλεῖς vellet immutare, pro altera litera ε compendium syllabae εε posuit; jam vero, ne alterum ε, quod remanserat, inducere necesse esset (cf. Bast. p. 855. extr. „quando liturā cod. elegantiam corrumpere nollent“), totam vocem νηλεῖς perspicuitatis causa supra repetiit. — Ib. ἐν αἶδον) ἐν αἶδον. Nr. 630. in lemm. παθ^ω) παθ^ω i. e. παθών. Nr. 633. in lemm. quae perperam sunt expressa, ita intellige: σελήνης δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Nr. 636. V. 3. sic habetur in cod. κριοῖς ἀγνητῆροι ποτέ βληχημένα βάζων. Nr. 638. in lemm. ἐγει .. γεμμένον) equidem non ex cod.

notavi; quod si tale quid vere ibi reperiatur, ex lemmatum auctoris ingenio probabiliter scribendum sit ἀντὶ τοῦ ἐγγεγραμμένου. Nr. 636. V. 4. in comm. ~~πιμικρῇ~~) ~~πιμικρῇ~~; ab ipso libr. in atramento inductum. V. 6. θῖνά με) θίνα με. Nr. 639. V. 1. Κυκλάδας) κυκλάδος. V. 5. ἀρῶτό) ἀρῶτ. Nr. 640. in lemm. ^υηγουν ^{το}πειρα) ητουν ^τπειρα. V. 4. in not. Jac. marg. ~~ισσομένη~~) in cod. nihil superscriptum. Nr. 641. in lemm. γράμματος) ἐπιγράμματος, quamvis et illud bene habeat. Nr. 642. V. 2. Διοφαντός) διαφαντός, quod tamen cuius minus exercitato, praesertim quum hoc poscatur, διοφ. videbitur ob incredibilem litterarum α et ο similitudinem. Nr. 645. in lemm. τελευτής) foret τελευτήσαν; at in cod. recte τελευτ i. e. τελευτήσαντα. Ad v. 3. in comm. Ill. Jac. ita: „sed litteris praefixis error emendatus.“ De litteris praefixis mihi certo non constat; puto, si invenissem ejusmodi aliquid, id me notaturum fuisse. Caeterum v. 4. κῆσαι ἰου, quum a libr. omissa essent, adjecta sunt a corr., cujus manus in not. Jac. marg. recens dicitur non immerito. V. 1. ποῦ σοι) πού σοι. Nr. 647. V. 1. in not. Jac. marg. dele: ποτε. Ib. Nr. 648. V. 9. in comm. „novum lemma in P.“ adde: etiam sigla initialis. Nr. 649. V. 4. in comm. θεροποτιφιτεχτα) θεροῖ ποτιφθ. Nr. 650. V. 3. πως) potius πᾶς, at, spiritu neglecto, a facile pro ω sumi poterat. Nr. 651. V. 6. διψάσιν) δίψασιν. Nr. 652. V. 5. in comm. καύηξιν καὶ ἰχθυόροις) Particula καὶ desideratur in l. ms. V. 7. in comm. „Fortasse et Cod. Pal. κεκλαυμένον.“ Minime, sed satis certo literae ductu κεκλαυμένον. Nr. 654. V. 4. in not. Jac. marg. κρηταί εις) Syllaba εις a reliqua voce paulo remotior; si voluit V. D. ad hoc lectores advertere, quod tamen in cod. nostro non ita raro obvenit, recte apposuit; at si in apographo pro circumflexo acutum, idque mutata tōni sede, invenit, Spaletto hoc vitio dandum. V. 5. in not. cod. marg. κλαίουσιν) abest lit. parag. Nr. 657. Hoc lemma corruptissimum in comm. habetur; quare totum exhibere lubet: τοῦ αὐτοῦ λειωνίδου εἰς κλειταγόρην, οὗτινος τάφον παρὰ τινὰ ἀκρώρειαν κείμενον ἐν ᾗ ποιμένες μετὰ προβάτων διατρίβουσι; at quid accusativus sibi vult loco nominativi? Durum sit φασιν subaudire; quamobrem κλειταγόρου ^οτιν, quod habet Spaletti, recte emendatum videtur. V. 9. εὐάρνοι) εὐάρνοις. V. 10. οἶός) οἶος. In not. cod. marg. corrige ἀπαρχας. Nr. 658. in lemm. Quod Jac. vult scribi, in cod. habetur. Nr. 662. Etiam hoc lemma corruptissimum. Accipe sic ex l. ms. λειωνίδου εἰς παῖδα

περισίραν καλουμένην ἐπίτην τελευτήσασαν· τὸ δὲ περισεῖς τῆς
 μητρὸς εἰς ὄνομα. V. 6. in not. Jac. marg. ἀνθρώπους) ἀνθρώπους;
 emendate igitur. Nr. 663. V. 1. in comm. θράσσα) θράσαι. Ib.
 V. 4. τιμᾶν) τιμᾶν. Nr. 664. V. 4. ἡ δὲ νιν) ἡ δὲ ν νιν. Notabile
 Ny interjectum. V. 6. in comm. ἐπτα) fuit quidem ἐπτα; at Tau
 erasum. Nr. 666. in novo lemm. prius τὴν ex cod. abest. Nr. 696.
 μα) potius μα, ut vulgo. Nr. 676. V. 1 et v. 2. dele not. Jac. marg.
 Nr. 679. V. 5. in not. Jac. marg. ὀλῶν; recte Beta inducto. Nr. 682.
 in lemm. ὁμοῖ) ὁμοῖ i. e. ὁμοίως. Nr. 683. V. 8. „χέειν a rec.
 manu additum“, ut sunt nostri homines minus quam majores pudici;
 libr. prae pudore locum vacuum reliquerat. Jocari lubet, ut laboris
 nausea discutiatur! Nr. 686. V. 4. in comm. κεινο τάφωι) κεινотάφωι.
 In ipso textu ἀκήδεστος) male pro ἀκήδευτος. At syllabae ες et εν
 centies in codd. permutantur. Nr. 687. V. 4. „Luditur in ἀερολόγοις
 ἀλόγοις, qui lusus evanescit, si ἀλόγους legitur“. V. D. si reperisset
 in apographo, quod h. l. satis distincte exhibetur, ἀερολόγους, sen-
 tentiam suam depositurum fuisse persuasum habeo; sic enim, quum
 non solum iste lusus non perdatur, utrique adeo, et consulti et con-
 sultentes, uno eodemque ictu feriuntur, idque per constructionis am-
 biguitatem. Nr. 688. V. 4. μέχρη) ἄχρι. Ejusmodi ultimae levitatis
 peccata iram paene accendunt. Nr. 689. V. 2. in comm. παρακάτθεο)
 παρακάτθεο. An hoc est παρακάτθετο? An Tau evanuit? An alia
 medela adhibenda? Equidem non habeo, quod pro certo possim
 affirmare. Nr. 693. V. 1. παρηγιτίς) παρηγιτίς. Nr. 694. V. 2.
 ποτιδαίης) πότ' ιδ. et κείμενον) κείμενος. Nr. 696. in lemm. (Scr.
 ὁμοίως τῷ μαρσύνῃ) Fallitur V. D. Nam ὁμοιον pro ὁμοίως dictum;
 quod recte fieri, nemo facile dubitet; ad τῷ μαρσύνῃ subaudiendum
 vel πότμῳ vel μόρῳ. Profecto, etiamsi correctionem vocis μαρσύνῃ
 accipere vellem, certe alteram probare nullo modo possem. Habet
 enim vox ὁμοι in antepenultima acutum. Nr. 696. V. 1. in not. Jac.
 marg. dele: δέσμας Ib. Nr. 697. in lemm. ἤγουν) ἤτουν, ut vulgo in
 marginibus libri nostri. V. 9. dele not. Jac. marg. Nr. 698. V. 6. in
 comm. μέτριον) Jota raso exstitit verum. Nr. 699. in lemm. Verba
 οὐ μὴν καὶ τελευτήσαν ego quidem ex libro ms. non notavi; fortassis
 aciem meam fugerunt; temere enim a descriptore addita quis credat?
 V. 3. ἄβαλε) ἄβαλε, ut constanter. V. 1. in not. Jac. marg. νεόφυτον)
 νεόφυτον. Diligenter vocem inspicienti principio νεόφοιτον scriptum

videtur, quod post mutabatur in illud; sed quia correctio mox displicuerit, id ipsum adrasum est. Ib. v. 6. ἀγειν) fuit ἀγήν; at sic mutatum. Nr. 700. V. 2. ε', quo Jac. hiatus medetur, in cod. non apparet; nec re vera erat, cur apponeretur. V. 3. κατέκτανες) abest a l. mst. Ny parag. V. 4. in not. Jac. marg. ζουφίνος) ρουφίνος, unde a libr. saltem manifesto emendationem illam recusari elucet. Nr. 702. V. 4. in comm. ἐρυνθρήν) Recte; h. l. etiam in MS. pro gravi-acutus ob caesuram pentametri. Nr. 703. in lemm. δωρι^v) male; foret hoc δωριον; at in cod. δωριεύς eo syllabae εως compendio scriptum, quod alias syllabam ους significat. Quod ita in codd. passim reperiri, a doctiss. Bastio ne verbo quidem observatum esse, mirari sane licet. De forma δωριεύς, quae in Schneid. lex. male desideratur, cf. Greg. Cor. p. 127. Nr. 704. in lemm. τι) τινι. Nr. 705. V. 2. Ἡδωνῆς) ἡδώνης. V. 5. in not. Jac. marg. αἰγίδεσιν) Re vera librarius ab initio quidem εἰ scripturus fuisse videtur; post tamen ι praetulit, ut habeas nunc, licet ductibus ob animum scribae suspensum minus certis, αἰγίδεσιν. Nr. 707. in lemm. ἐπίγρ. παντάπασιν) ἐπίγρ. ζτ παντ. Nr. 707. V. 2. in comm. σοφοκλής) Nisi tonum circumflexum eodem plane modo atque tonum gravem in libro nostro efformatum dicas (persimiles esse, satis liquet), a librario habemus σοφοκλής; quod in ejusmodi pluribus nominum priorum in syllabam κλής exeuntium terminationibus observasse mihi videor. An forte sic statuendum sit hac de re? Librarius non contrahi terminationem κλής existimabat, sed potius syllabam εἰ elidi; ita cum syllaba acuta etiam elevatiorem voci tonum demi; at ne toni signo careret, quo a sequenti vocabulo dirimeretur, syllabae ultimae tonum imposuit; vid. Reiz. de pros. gr. accentus incl. p. 62; caeterarum enim syllabarum nulli, ne vox reciperet tonum erectum, tenorem addere poterat. V. 3. Σίλτρος) σικτρὸς. Credere par est, quando in hoc accentuationis genere turpiter labi poterat cod. scriba, ut labitur saepissime, imo constanter, posse etiam in illo. V. 7. πάλιν) πόλιν. Nr. 708. V. 2. in comm. μαχωνα^{*}) μάχωνα. Nr. 710. V. 2. in comm. σποδιᾶν) Recte; verum τᾶν quoque pro τάν. V. 4. sic in cod. habetur: αἱ τάσοι τε λίθων ται θετέρωι πόλαιοι. V. 7. in comm. τηωι) τηνι. Eodem versu in textu συννεταιρίς) συννεταιρίς, ut pluries. Nr. 712. V. 1. ἐμμί) εἰμί. Nr. 713. in lemm. ὀμήρωι) ὀμῶρι. Quod ideo notandum duxi, ut disceres, hanc lineam in media voce superscriptam non Ny et Alpha solum, sed quaevis

alia, quae per compendium exciderint, denotare posse. Nr. 712. V. 6. in comm. „fortasse etiam *καθεστάς*“. Certo Sigma, non Ypsilon exstat in cod.; at superscriptorum Eta causa *κηδεστῆς* potius libri ms. lectio dicenda. Nr. 716. in lemm. *ἐπωνομάζετο* *ἔπον*. V. 1. in comm. *ἱαλύσοιο* *ἱαλυσοῖο*. V. 5. *φαινόνριτ'* *φαινονρίτ'*. Nr. 717. V. 6. *ποιμένιαι* *ποιμενίαι*. Nr. 718. V. 3. in comm. *τηναι* *τῆναι*. Nr. 722. V. 1. in not. Jac. marg. *θηρίφαγον* *θηριφάγον*. Nr. 725. in lemm. Quod correxit Jac., ipse ex cod. descripsi. Nec tamen negem, aliter in Ms. exhiberi; namque haud scio an ejusmodi vitia manifesta in describendo sustulerim. Nr. 729. in lemm. *τελευτ* male; foret enim *τελευτων*; in cod. *τελευτήσασαν* hic, sicuti plerumque, hoc modo decurtatur: *τελευ*. Nr. 730. in lemm. *αυ*) hoc nihil omnino est; scr. *αυ*, ita ut syllabae *ης* compendium superscripto Tau adjungatur. V. 5. *πλημύρουσα*) *πλημύρ*. ex usu cod. Nr. 731. in lemm. scribe *ἀμπε*) *γοργος* *δ' ἦν αυ*. Nr. 732. V. 1. in comm. *τάσκιπων*) *τασκ*. Nr. 734. V. 1. in cod. sic scriptum: *ἦξεν ὀλατιντειδεσι*. Nr. 735. in novo lemm. „*εις αὐτήν τὴν θιανῶ* et *ἕως ὧδε*. quae est nota ejus, qui codicem cum antographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter *ὧδε*.“ Imo in Ms. cohaerent *εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε*; quae verba hunc in modum explica. Hactenus, quae ad illam ipsam pertinent. Hanc explicationem veram esse, et supra jam docui, et infra ex epigr. Gregorii 23 et 117 intelligere licet. Nr. 736. in lemm. *ἐνολιγ*) foret *ἐν ὀλίγῃ*; in cod. *ἐν ὀλίγοις* habes. V. 3. *καλιῇ*) *καλιῇ*. Ad v. 5. in comm. „In marg. cod. not. %.“ Novum argumentum, descriptorem non ad litteras, sed ad sensum reddidisse codicem. Qui quum cognitum haberet, siglam % seu *~* adversionis vice fungi, leviter illam in locum notae ζr substituit. Ipse Cel. Schaeferus hac ratione in errorem induci se passus est, ut descriptoris peccatum aliunde docte adstrueret. Nr. 737. in lemm. corrige *λησῶν*. Nr. 738. V. 3. in comm. *δέ ου*) *δέ ου*, quod est haud dubie *δέ σου*; at Spaletti pro levitate sua, quod Sigma est, spiritum asperum putavit. Nr. 740. in lemm. *παρισσμενον*) in cod., sicut oportuit, *παρισσμενον*. Nr. 741. V. 3. in novo lemm. *ἐξαισίως*) *ἐξεσίως*. Recte superscribendo emendatum, quod per malam pronuntiationem peccatum fuit. Paulo inferius in comm. „Secundum distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.“ In

hoc solo recedit ab illo, quod *Ῥήνου* non est superscriptum. Caeterum nil nisi puerilis lusus tironis videtur esse, qui librarii scripturam imitandi periculum faceret. Nr. 743. in lemm. *θάνατον*. Certe etiam hoc recte haberet, etai hujus titulorum concinnatoris dictioni non satis conveniret, modo tonum in penultima ferret; in Ms. *θάνατον*. V. 2. *μιας* *μιηθ*. Nr. 744. in lemm. *κνιν^{ον}αγορ*) ita per corr., ut perspicuitati provideret; a libr. tantummodo *κνιν^οαγ* i. e. *κριναγορον*. Rho enim saepiuscule fit patulum (i. e. Ny) — per temporis injuriam. Ib. *ην ετε* (L. *ετη*) *επιζησεν*) Rectius ita: *νγ ετε ετη επιζησεν*. "*Βτη* enim ob parem cum antecedenti voce sonum facillime excidere poterat; *ετε* autem si deesset, a me quidem desideraretur. Numerum, quem substitui, verum esse, ex textus verbis *δεκάκις πέντε και τρεῖς* apparet. At literae *ην* et *νγ* in Ms. prope eadem. V. 5. *ελεχμήσατο*) *εληχμ*. Ad v. 7. „procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina“. Quod non crediderim; spatium enim vacuum relictum satis superque novum epigr. ordiri testatur. Nr. 746. in comm. „Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:“ Sic potius: Semel hic versus a librarii manu exaratus; at bis post additum a libr. versum *ὦδε θ* a nugatore repetitus, qui illius scripturam exprimere vellet. In posteriori imitatione pro *Zāν* dedit *Βους*. Nr. 748. V. 3. *νίεε*) *νίεε*. V. 5. *Ἀθωίος*) *ἀθώιος*. V. 7. *δάμος*) *δάμος*.

VIII. *Επιγραμματα Γρηγοριου του Θεολογου.*

In his Gregorii epigr. rarissime correctum; si quando, ab ipso certe librario, non ab alieno interpolatore. In universum, praeterquam quod accentus hinc inde negliguntur, cuncta curiose ac nitide sunt scripta. Quae Ill. Editor in praecedentis paginae calce posuit; *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μέρος τι* (τί. sic in cod.) *τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων*, rectius hoc nostro loco erant afferenda, quoniam huc pertinent et profecto faciunt ad Brunckii rationem intelligendam, ex qua primum epigrammata caeteris praefixum putat. Idem, quod Brunckius de unico hoc primo, equidem de multis aliis statuo. Vid. ad epigr. 179. In illis verbis ante *τῶν* desidero *ἐκ*, quamvis et omissum quodammodo ferri possit. Nr. 2. in lemm. supra

textum posito legitur *Basilion*; verum satis erat, abbreviaturam *βασί* per *Βασίλων*, quum hac ratione plenius litteris passim scriptum exstet. Nr. 6. V. 3. *Θεός δέ οί*) *Θεός θεοί*. V. 4. *ἄλλα τε*) *ἀλλὰ τε* ex cod. more. Nr. 8. V. 1. *ξυνός*) *ξύνος*. Nr. 11. V. 6. *δυωδέκαδα*) *δυωδέκαδα*. Nr. 12. In hoc epigr. incipit librarius, ut literas elegantius pingere, ita accentus curiosius apponere. Nr. 19. V. 4. *ἔτέων*. Vide an sit V. D. interpretatio scripturae inferioris admittenda. Nr. 21. V. 3. *ὤς*) *ὤς*. Nr. 23. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 3. in comm. *ὤς δεκαθ.*) *ὤς θ.* Nr. 26. V. 7. in comm. „Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus“. at etiam sigla initialis apposita. In textu *ῥέξετε*) *ῥέξετε*. Nr. 27. V. 5. in comm. „Res ipsa haec cohaerere docet“. Haec rectissime Jac. conjunxit, neque vero in cod. disjuncta habentur; abest enim sigla initialis; lemmata autem nonnunquam bis terve exhiberi, satis constat. V. 7. *ὑσάτιον δέ*) *ὑσатиόν δε* ub versus exitum. V. 8. *νηψ*) *νηψ*. In hac voce prae ceteris crebro peccatur omitendo Jota. Sic fuerat v. 5, sic redit ep. 29, 7. 40, 4. 48, 4. 73, 2; at recte *νηψ* 39, 4. 56, 2. Nr. 28. V. 3. in not. Jac. marg. *ἧλλατο*) *ἧλλατο*. Nr. 29. V. 2. *σὺ γ')*) *σὺ γ'*. V. 7. *τρίμακαρ*) *τρίμακαρ*. Nr. 30. V. 2. in not. Jac. marg. *ξείνεις*) Vere sic scripserat librarius; sed postmodum addita lineola ex *ει* effecit *η*, quod correctionis genus in libro nostro est frequentissimum. — Ib. *ἀπονισομένοις*) *ἀπονισο*. Ib. V. 5. *θρέμμα τιθηνής*) *θρέμμα ατιθηνής*. Nr. 31. V. 1. ib. *κλινή*) *κλινη*. In textu *τις*) *τίς*. Nr. 32. V. 6. *φαίσει*) *φαίσει*. Nr. 35. V. 2. *φωνή δ' ἐδέθη καὶ χεῖλ*) *φωνή δ' ἔθηκε χεῖλ*. V. 4. *κληῖδα*) *κληῖδα*. Nr. 37. V. 2. *κυμαίνοντος*) *κῦμ*. Nr. 40. V. 3. *τῆν*) *τῆν* ob versus exitum. Nr. 45. V. 1. *πότ')*) *πότ'*, sicut 54, 2. et plerumque. V. 3. *ἱερῇ*) *ἱερῇ* et *τραπέζῃ*) *τραπέζῃ*. Nr. 47. V. 1. *ἐχόμενη Νόννη*) *ἐχόμενη νόνη*. Nr. 48. V. 1. in not. Jac. marg. *εὐσεύς*) fuit *εὐσεβής*; at Beta dimidio evanidum pro Jota perperam haberi potuit. Nr. 54. V. 1. *φάαντατος*) *φάαντατος*, at epigr. 113, 1. recte. Omnino accentus in priori cod. parte ita parum curiose saepenumero sunt fixi, ut quam sedem occupent, non ubique sit facile dictu. Nr. 57. in comm. „uno versu auctius“, cujus vacuum in codice habetur. Nr. 56. V. 1. *ἀγνωῶν*) *ἀγνωῶν* ex cod. usu. Nr. 57. V. 1. *μελεθωνῶν*) *μελεθοίων*. V. 2. *πόνιοισιν*) Abest lit. parag. — Epigrammati Nr. 57. adhaeret in cod. epigramma 58. et epigrammatis 59. versus primus. Quod litera princeps *Ω* epigr. 59, 1. ante seriem protrusa est, inde non sequitur continuo, novum epigr. exordiri.

Hoc enim saepissime fit; quin cujuslibet distichi litera quaevis prima aliquantulum prostat. Nr. 58. V. 1. Νύνη) Νόννη et πού) που. Nr. 60. V. 2. ἱλαος) ἱλαος ex cod. more, et Γρηγορίω) γρηγορίω. Cum hoc epigr. cohaerent Nr. 61 et 62. Nr. 62. V. 1. Νόννη) νόνη. Nr. 67. V. 1. ἦδε) ἡ δέ. V. 2. in not. Jac. marg. παρή) παρή. Nr. 70. V. 1. τόδ') τὸδ', ut plerumque. Nr. 74. Νόνναν ἔπεμψεν) Νονν' ἀπέμ. Nr. 76. V. 8. ταίων) τοίων. Nr. 79. in lemm. κεφαλαίς ἔ) Nimirum ad singulos versus litterae α — λ adscriptae leguntur: κεφαλαία autem (sic enim, non κεφαλὰς compendium κεφα vertendum existimo) probabiliter loci praecipui heic audiunt. V. 5. προσπτύξατ') προπτύξ. V. 9. Τριάδ') τριάδι'. Quod Jota esse videtur, nil nisi superne evanidus litterae θ ductus calligraphicus est. V. 10. δέκατον) Recte, licet primo oculorum obtutu δέκαστος esse videatur. Quod cave ne eo modo explicandum tibi censeas, quo Bast. tab. II, 2. in voce γεννηθέντας et II, 5. in vocabulo αὐτός litteras τ et σ sibi simillimas habes. Contemplare potius ejusdem tab. II, 15. prima verba κατὰ τέρησιν, in quibus si litterae Tau anteriorem lineae superpositae partem paululum declinantem tibi imagineris, ut contingat cum ductu finali praecedentis litterae Alpha, ab insequente Sigma-Tau nequaquam dignoscere poteris. Nr. 81. V. 3. οὐρανίοιο) οὐρανιόλο. Nr. 83. V. 2. μνώεο) μνώσο. Nr. 85. V. 5. Librarius certe novum epigr. incipere voluit; adest enim initii sigla. Nr. 86. V. 6. ἀντι φίλου) ἀντιφίλου. Nr. 87. V. 2. λᾶαν) λᾶαν, sicut 112, 2; at 89, 2. dubium. Omnino hac in voce scriba ridicule fluctuat. Ib. λαοτόμοι) λᾶοτόμοι. Nr. 88. V. 1. Τόνδε) τόνδε. Nr. 91. V. 4. ἡτορίην) ἡτ. sed 92, 4. recte ἡτ. Nr. 96. V. 4. σιγῆς) σιγῆς. — Si velis ex absentia siglarum initialium judicium ferro, profecto epigr. 102 et 103. usque ad v. 3. connectenda forent cum epigr. 101. Quod argumentum neutiquam reprobaretur eo, quod ad epigr. 102. habemus εἰς Γ. τὴν ἐκνυτὴ ἀδελφὴν; quin etiam nonnihil inde firmaretur; est enim haec adscriptio nihil aliud nisi lemmatis paginā versā usitatissima repetitio; porro neque hoc obstaret, quod litterae principales aliquantum praeminent; atqui inde affatim refellitur, quod alius ad epigr. 102. numerus habetur (illic 63, hic 64), et verba ad epigr. 103, 2. καὶ εἰς Ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα; atque etiam inde, quod ad 103, 5. nullus titulus legitur. Nr. 103. V. 1. in not. Jac. marg. ἐνά) recte ἐν. At Ny interdum ita pingitur, ut vix possit ab Alpha discerni. Bastius hoc male praetermisit. Finge tab. VII, 11. in vocis συνηθείας com-

pendio priores hujus litterae vertexes magis sibi appropinquari; continuo habebis Alpha. Nr. 105. in lemm. ^χκατατυμβορν) Hoc loco ab ipso libr. peccatum, alias a typothetis. Vid. comm. ad epigr. 171. Nr. 107. V. 5. *τετιμίνος*) *τετιμημίνος*. Nr. 108. V. 4. *πρίν τι*) *πρίν τι*. Nr. 111. V. 3. *Μαρτινιανόν*) *μαρτινιαῶν*, sicuti epigr. 113, 1. *μαρτινιαῶν*. Unde colligo, penultimam illo tempore plerumque corripī esse solitam. Nr. 113. V. 3. *ποτε ἦς*) *ποτ' ἦς*. Nr. 117. V. 6. *κύδεος ἐστὶ*) *κύδεος ἐστὶ*. Nr. 118. V. 5. *Κάλλιμέ θ'*) *Κάλλιμε θ'*. Nr. 119. V. 4. *κυριδίοις*) scr. *κουρ*. Juvat nonnunquam etiam vitiorum typotheticorum correctorem agere; saepius tamen piget. Nr. 121. ad v. 3. in comm. novum lemma habet *αὐταδέλφους*, ubi punctum litterae Tau impositum vel vocem plane non legi oportere, vel formam *αὐτοαδέλφους*, mihi certe aliunde non cognitam, significat. Omicron enim quum saepe atramento temere impleatur, majusculum tibi videris punctum habere. V. 5. *ἄμωρεν*) abest lit. parag. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 122. V. 4. *εὐθαλάμους*) *ἐς θαλ*. Unde noverat V. D. illam vocis formam? Nr. 125. V. 2. *μακρόν ἐστι*) *μακρόν ἐστὶ* ex more cod. Nr. 128. V. 3. *χαὶ χ' αἰ*, ut constanter. Nr. 129. V. 4. *κῆποι*) *κήποι*, at illo modo epigr. 177, 2. Nr. 130. V. 3. *ἔλειψεν*) Abest lit. parag. Nr. 131. V. 3. *ἐψῆας*) abest iota subscr. Nr. 142. V. 3. *ποτ')* *πότ'*. V. 4. *ἦμος*) *ἦμος*. Nr. 143. V. 1. *ἔρκος*) *ἔρκος*. In lemm. comm. „Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente“ etiam in cod. cohaerent. Eodem modo Nr. 145. 146. ad 144. pertinent, licet ad 145. titulus habeatur *εἰς τὸν αὐτὸν* et sequens numerus (40, quum antea fuerat 39). Ad Epigr. exstat tum sigla initialis, tum lemma *εἰς τὸν αὐτὸν*, at idem, qui antea legebatur, numerus (41). Ad Epigr. 150. moque initii signum, nec numerus alius, sed adscriptio *εἰς Εὐσέβειαν καὶ Βασίλισσαν*. Ep. 152. conjungendum videtur cum ep. 151; inscriptio enim versa pagina nullius est momenti; nisi forte separare velis ob lemma epigr. 153. *εἰς τὸν αὐτὸν*, quod ipsum tamen ex praecedentis epigrammatis argumento petatum commode videri potest, neque antecedens lemma necesse est respicere. Redeamus vero ad lectiones varias. Nr. 144. V. 5. *βροτοῖσιν*) abest lit. parag., ut solet abesse, etiamsi versus sequens a lit. vocali incipiat. Nr. 148. V. 1. *Ἀβραᾶμ*) *ἀβραᾶμ*, ita ut accentus se perfodiant; quod factum puta vel ob ictum, vel ut gravis deleteretur (volebat fortassis librarius alteram nominis formam *Ἀβραμ* exhibere), vel ut tonus inflexus efficeretur, cujus tamen usus nullum vidi exemplum. Nr. 150. V. 1. in not. Jac. marg. dele *εὐσε-*

βίων P., imo potius integrum relinque, at ex comm. adde 2. Ib. *μεγαλίες*) *μεγαλίες*; lit. penultima est *s* et *ω* simul. Nr. 151. V. 1. *Αίε!* *αίε!*. Nr. 155. V. 3. *Γρηγορίου*) *γρηγορίου*. Nr. 156. V. 1. *ποτ'*) *πότ'*, ut semper; nam ne semel quidem apud priorem cod. descriptorem accentum deponit. Ib. in not. Jac. marg. *ἐλλε*) *ἐλλε*. V. 2. in comm. *βρύχιος*) *βρύχιος*. V. 3. ib. *ὀνάν*) *ὀνάν*. V. 4. *ἀνθ' ἀλλης*) *ἀνθαλλης*, sicut 158, 2. *ἐξαλλης*. Illic ad v. 5. in comm. „Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur.“ Cur rectius, non satis video. Nr. 159. V. 4. *ἄχρε*) *ἄχρε*. Nr. 160. V. 2. 3. in not. Jac. marg. „Versus mutili in P. ex Muratorii codd. suppleti.“ In libero spatio nunquam fuisse scriptos tene, probabiliter, quod librario lectu difficiliore viderentur. Nr. 162. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 6. *τιμή*) *τιμή*. Ib. in comm. *ἐπόθο* P. 1. Imo etiam nostro locu *ἐπόθο* legitur. Nr. 166. V. 6. *ὄς*) *ὄς*. Nr. 170. V. 2. in comm. *ἔχουσιν*) Lit. parag. abest. Nr. 171. V. 3. *ἐκιν*) *ἐκιν* et *μηδὲ*) *μηδὲ*, at Nr. 173. v. 4. *μηδὲ*. Nr. 174. V. 5. in comm. *ἀμους*) *ἀμους*. Quum antehac paululum dubitarem, an operae pretium esset, ubique istud signum apponere, V. D. jam suo exemplo probavit, rem esse non supervacaneam, sed consilii. Nr. 176. V. 5. *τοῦτόν τις*) *τοῦτόν τις*. Nr. 178. in comm. „In cod. Pal. a praecedente non distinguitur.“ Imo distinguitur novo numero appposito (143). Lemma cum sigla initiali ob illa in margine enumerata miraculosa non locum habebant. Nr. 179. in lemm. *πάντα ταῦτα εἰς τοῦ θεολόγου*, fere quemadmodum in lemm. epigr. 176. scribebatur: *τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου*. Ex utroque titulo suspicio nascitur, caetera epigrammata, quibus auctoris nomen non est praefixum, haud tribuenda esse Gregorio. V. 3. *ἐν*) *ἐν*. Nr. 183. V. 1. in comm. *ὥς*) *ὥς*. V. 2. *τοῖς* *τις*) *τοῖς* *τις*. Nr. 187. V. 4. *ὡς* *τις*) *ὡς* *τις*. Nr. 192. V. 1. *ἀτάξομαι*) lit. Nr. 196. in comm. „Ap. Murator. p. 151, ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret.“ Id factum, quoniam a librario temere hic sigla initialis appicta est; tamen titulus cum numero recte suo loco habentur. Nr. 195. V. 2. *ἄξιοι εἰς*) *ἄξιοι εἰς*. Nr. 198. V. 1. in comm. *τάδ'*) potius *τάδ'* ex more cod. parum constanti. V. 2. *ὄψεθ'*) *ὄψεθ'*. Nr. 200. V. 3. *τάδς*) *τάδς*. Nr. 202. in comm. „prius distichon cohaeret cum praecedente“ singularem quidem numerum habet, nec vero lemma ac siglam initialem. Cuncta haec tria, quae, ne quid dubitationis resideat, jure postulantur, ad v. 3.

habes. Nr. 203. Deest primo versu lemma; at v. 3. cuncta, quibus opus est, reperiuntur. V. 4. in not. Jac. marg. χειροληθη) χειροληθη. Nr. 204. V. 1. in comm. ^η πνικα) ^η πνίκα. Ib. V. 3. εἰδ' ἐντώς) εἰδ' ἐστώς. Nr. 206. V. 1. τύμβοι) τύμοι. Nr. 207. V. 3. εἰ τὰδ') εἰταδ'. Nr. 209. V. 2. in not. Jac. marg. τίς) της; ab ipso libr. iota superscriptum et inductum. V. 5. in comm. Revera novum epigramma inchoat. Nr. 212. V. 1. in not. Jac. marg. παντὸ θανέ) παντὸ θανέ. Nr. 215. V. 2 et 4. οὔποτ' ἄν) οὔποταν. Nr. 216. V. 1. Μάρτυρομ') μαρτύρομ'. Nr. 217. Cum versu tertio novum in codice epigramma incipit. Nr. 218. V. 1. τις) τίς. Nr. 220. V. 3. Deest lemma; adsumunt numerus et sigla. Nr. 222. Lemma exstat absque numero et sigla. Nr. 223—236. incl. secundum numerum, siglam, lemma non sunt in codice disticha, sed tetrasticha. Nr. 223. V. 1. in not. Jac. marg. σιαι') fuit εἰ σέ; sed ab ipso libr. in illud mutatum. Nr. 224. V. 2. ἄνφξε) deest in cod. iota subscr. Nr. 225. V. 2. τύμφω) τύμφ. Nr. 228. V. 1. Εἴ ο') εἰ ο'. Omnino in his Gregorii epigrammatis multas voces, praesertim vero particulas et monosyllabas et disyllabas saepenumero suis carere accentibus observavi. Nr. 229. V. 2. dele not. Jac. marg. Syllabae κα et ην creberrime permutantur. Nr. 236. V. 1. in comm. ὠσαλαπαζας) ὡς ἀλαπ. Nr. 238. V. 2. ἐμοῦ νέκυες) ἐμοῦ νέκνος. Proinde optio datur trium diversarum lectionum: ἐμοῦ νέκμος. ἐμοὶ νέκυες. ἐμοῦ νέκυες. Sed, quam Jac. recepit, verissima videtur. Nr. 241. V. 2. ἐστίν) ἔστιν. Nr. 242. V. 1. οὐχ' ἄλλος) οὐχ' ἄλλος et ἦε) ἦε et χεῖρας) χείρας. Nr. 243. V. 2. δαΐχθέν) δ' αἰχθέν. Nr. 250. V. 1. πλούσιός εἰμι) πλούσιος εἰμί. Nr. 254. non eodem atramento, quo caetera, et nonnihil diversa scriptura exaratum subter consueto textus spatio; tamen nililo secius ejusdem librarii esse opinor, ut et verba τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ θεολόγου. Idem utrumque redit in paginae codicis 558 fronte, sed ab ipsius librarii manu cancellatum et atramento inductum.

IX. *Επιγραμματα ἐπιδεικτικά.*

Nr. 1. in lemm. ἐν ἀπέψιξεν) At in cod. certo certius ἐν ἀπέψιξεν. Quam formam, nisi temere a librario ψ cum φ permutatum velis,

quod sit sane interdum, dubius sum, an derivem a prisca forma *φίγαι*, unde habes *φίγη*, *φίξις*, *φίξις* etc., an affinem dicam formis plurimis a syllaba *φιξ*. incipientibus, an denique uni alicui ex diversis linguae graecae dialectis tribuam, quemadmodum Alexandrinae dialecti formam *ἔφρυαν* fuisse compertum habemus. cf. Greg. Cor. p. 482. Nr. 1. V. 5. *ἄδην*) *ἄδην*. Nr. 4. V. 1. *ὀπώρης*) *ὀπώρης*, ut epigr. 78, 1. Nr. 5. V. 2. *πτόρθος*) *πτόρθον*. Nr. 7. V. 5. in comm. „In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8.“ Non cohaeret; quamvis enim lemma non habeat, siglam tamen ac numerum praefert. Nr. 6. V. 1. in comm. *ῆν*) *ῆν*. Nr. 8. in not. Jac. marg. „cohaeret cum Nr. 7.“ Habet numerum ac siglam, nec nisi lemma desideratur. Nr. 10. V. 1. *ποτ'*) *πότ'*. Quantopere membranae nostrae in hac voce variant, paucis ostendam exempla. Insignita est tono epigr. 74, 5. 77, 1. 263, 5. 264, 1.; caret eo epigr. 25, 1. 54, 1. 99, 1. 104, 3. 151, 4. V. 5. *ἐλλειπείς*) *εἰλ*. Nr. 11. in lemm. *τὸ ἐλλειπείς* (Scr. *τὸ ἐλλειπείς*). Vera si docet V. D., thesauri linguae graecae prope omnes sunt corrigendi. Cf. Greg. Cor. p. 44 et 429. V. 2. *ἡράνισαν*) Sitne spiritus asper an lenis, in cod. dubium; at ille habetur epigr. 13, 8. Nr. 13. V. 3. *ἀλλ' δ*) *ἄλλο*. Nr. 14. in lemm. *λαγῶν κοιμώμενοι*) *λαγῶς κοιμώμενος*. V. 4. *ἔλικας*) *ἔλικας*. V. 6. in comm. *εἰληδόν*) *εἰλ*. V. 7. *εἰλε δ' ἄλούς*) *εἰλε δ' ἄλούς*. Nr. 15. in lemm. *ἔρωτικὸν ἐπίγραμμα*) *ἔρωτικὸν* ³/₁ (i. e. ἐσι) *τὸ ἐπίγρ.* V. 3. *ἄφον*) *ἄφον*, sicut epigr. 32, 2. Nr. 16. V. 1. *ῶραι*) *ῶραι*. V. 3. *ῆ*) *ῆ*. Ib. in comm. *κατήρυσεν*) *κατήρυσεν*. V. 4. *οὐχι*) *οὐχι*, ut epigr. 34, 3. Nr. 17. in lemm. *διό- πόμενον*) *δι. κόμ.* Post *ἡρπασε*) *ἡρπασε*. V. 5. *εἰς*) *εἰς*. V. 6. *κῆν*) *κῆν*. Nr. 18. in lemm. *κρείττ*) *κρείττ*. Nr. 19. in lemm. *μύλ*) foret *μύλων*. Potius *μύλ* i. e. *μύλην*. V. 5. *τιθηνήτειρα*) *τιθηνήτειρα*. V. 6. in comm. *ἡϊόνας*) *ἡϊόνας*. et *πίσα τε*) *πίσα τε*. V. 10. *ζεῦγλαν*) *ζεῦγλαν*. Nr. 20. in lemm. *ὀλυμπία*) potius *ὀλύμπια*. V. 4. *ἴσα*) *ἴσα*. V. 5. *ἡνίδε*) *ἡνίδε*. Nr. 22. in lemm. *διατοπαρῶ* (*παραιτᾶ*?). Certe *παραιτῶ*, quum illud aliquanto rarius nusquam scriba exhibeat. At nihil omnino mutandum videtur. *παρα* est *παρὰ τῷ* (*διὰ τὸ παρὰ τῷ τεκεῖν* sc. *εἶναι*); possis fortasse etiam *παρα* pro *παρεῖναι* accipere, quemadmodum est pro *πάρεσι*, *πάρεσι* et *πάρεμι*, ut habeas hoc modo *διὰ τὸ παρεῖναι τὸ τεκεῖν*. Nr. 25. in lemm. *τὰ τῆς θαλάσσης*) *τὰ θαλάσσης*. Nr. 25. V. 2. *δηναιοῖς*) *δηναιοῖς*. Nr. 26. V. 1. *Ἐλικῶν*) *ἔλ*. V. 5. *Ἥρινναν*) *ἥρ*. Nr. 27. V. 1. *τῆν*) *τάν*. Nr. 29.

V. 3. οἶον) οἶον utraque vice. In novo lemm. *τολμή)* *τόλμη*. post ^ακατεσκέυ^α) potius *κατεσκέυ*, ut *κατεσκεύασαν* vulgo decurtatur; denique *μον)* *μόν* i. e. *μόνον*. Nr. 32. in lemm. *θαλαῦσ μήπ)* *θαλαῦσ μήπ* i. e. *θάλασσα μήπω*. Quod addubitaveram antea, lineam inflexam loco lineolae rectae litteram *α* denotare posse, id hinc jam didici. Vide autem, quam plane discerni nequeant literae *α* et literae *ω* compendia. V. 5. *όλκάδα)* *όλκ*. ex cod. usu. Nr. 33. V. 2. in comm. „In hujus versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 36. (scr. 35.) *πόντος κήν χέρσωι εἰς ἐμὲ μηνάμενος*“. Versus, quem huic substituit V. Ill. in editione sua, legitur in inferiori cod. margine; at ex nota, quae ipsi appicta est, non epigrammati nostro, sed epigrammati nr. 35. adsignatur, ubi Jacobsius alterum exhibet. Verum est, etiam hunc alterum in epigr. 35. legi, at cancellis circumdatum et additâ notatione *ζ'* ^λ*εἰ κατ*. Nr. 34. in lemm. *εἰς ἐτέρα ναῦν ἣν οἶ* (Scr. *οὔχ ἦ*). Potius sic: *εἰς ἐτέραν ναῦν ἣν οὔχι*, nam *θάλασσα* univ-erse positum, ut sit non certum aliquod, sed quodvis mare, in cod. lemm. plerumque articulo caret. Post *ἀπὸ τιν)* ^ο*ἀπὸ τιν* ex more cod. Nr. 35. in lemm. *ὑποθαλάσ)* scr. *ὑποθαλασσ*. Nr. 36. V. 1. in comm. *πελάγευς)* *πελάγους*. V. 3. *οὔτ' Εὐρος)* *οὔτ' εὐρος*. Ib. *οὔτ')* *οὔτ'*. Nr. 37. V. 1. *μηκέτ')* *μήκ ἐτ'*. In not. Jac. marg. *ἡσυχίῳς* adde: Pl. Br. Nr. 38. V. 1. *ἦκει)* *ἦκει*. Nr. 39. V. 1. *Μουσῳαῖσι· κοράσια)* *μουσῳαῖσιν· κοράσια*. Librarius scripserat *μουσῳαῖσιν*; at quum in archetypo non legi finis Ny adverteret, alteram tantum literae *κ* partem adjunxit, ut nihil radens tamen vitium tolleret. Verum ea ratione nunc *εν σ* pro *ε κ* habemus. V. 3. in comm. *χά)* *χᾶ*. Nr. 40. in lemm. *ἀναξιμεν)* ³*ἀναξαμ*. V. 2. *ἀρειτόλμου)* *ἄρειτόλμου*. Nr. 41. in lemm. *ὁμοῖ)* *ὁμοῖ*. Nr. 42. in lemm. *ταμοῖ)* *ταῶμοῖ* i. e. *τὰ ὅμοια*. Nr. 44 et 45. in comm. „ubi sequitur distichon nr. 44. (scr. 45.) cum lemmate“. Quum epigrammatis nr. 44. versus primus, ad quem Statyllii Flacci nomen habetur et argumenti significatio, in extrema codicis pagina 364. cancellatus, in summa pag. 365. repetitus sit cum inscriptione *πλάτωνος τοῦ μεγάλου*, is, tametsi atramento discolore et calami ductibus sit exaratus alienis, tamen, quia correctio satis antiqua videtur, Platoni rectius quam Statyllio Flacco adscribitur. Hic vero ab hoc eodem correctore auctor epigrammatis 45. appellatur. Vir Ill.

se ipse ab hac sententia non ita 'alienum esse profitetur his verbis:
 Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. Nr. 46. in lemm.,
 ἀντιπάρ^υ μακεδόνος ejusdem illius correctoris sunt. Post haec: ἀνα-
 βλέψαι (fort. ἢ ἀνέβλεψε). Quod non crediderim; namque id moris
 est librario, ut infinitivum dicat pro tempore finito cum conjunctione
 ὅτι, tanquam habeas καὶ ὅτι τεκοῦσα ἀνέβλεψε. Nr. 50. in lemm.,
 ἀνεῖ^τ) ἀνέτ^ι i. e. ἀνέτως. Nr. 51. in lemm. ἤγουν) ἤθουν. Nr. 52.
 in lemm. καρπυλλίδους) potius, omissa litera sibilante, quod in Plan.
 editur, καρπυλλίδου. Nr. 50. V. 2. ἄμεινον) ἀμείνον'. Nr. 52. V. 2.
 εἰλκυσε) εἰλκ. Nr. 53. in schol. cod. marg. ἀναστεφόμενον (L. ἀνασρε-
 φόμενον). Vere corrigit Jac.; namque ita habetur in cod. Nr. 54. in
 lemm. ἀπὸν) ἀπὼν. Recte autem ποθεινὸν in membranis; at pro
 παρὸν scriptum παρὶν. Nr. 56. V. 4. ἀπαλούς) ἀπαλ. V. 8. οὐθενός
 ἐστίν) οὐθενός ἐστίν. Nr. 58. in lemm. πάντων ἐστίν) πάντων ἴ^ς ἐστίν.
 Quales vocum repetitiones, quum antea compendio scriptae essent,
 post plenis litteris datarum, haud ita raro in codice nostro sunt obviae.
 Mox καποδαιμονέστερος recte legitur. V. 1. in comm. κραναᾶς) κρα-
 ναᾶς. et ἄρμασι) ἄρμ. ex more. V. 4. αἰπεινᾶν) αἰπεινὰν. Nr. 59.
 in lemm. τινα) τινά. mox νίκῃ) νίκῃ i. e. νίκαι; tum δαίμονες) δαι-
 μονες; et ἀθηνᾶ) ἀθηνά; postremum δια δε τ^ς αἰ (fuit ἀθηνᾶς); reliqua
 evanida. V. 2. in not. Jac. marg. νικά καὶ) revera sic fuit ab initio;
 at καὶ rasum. V. 5. in comm. εὐόροφον) fuit εὐοροφον; radendo ta-
 men εὐοροφον exiit; accentus habetur nullus. Nr. 61. V. 2. in comm.
 ἰέντα) ἰέντα. V. 3. in novo lemm. ἐπασαμ^ς (L. σπασαμένη). In libro
 recte σπασαμ. Nr. 64. V. 1. Αὐταὶ) αὐται. et Μοῦσαι) μοῖσαι.
 Nr. 65. in lemm. ἐξεπαινονμ^ς) ἐξεπαινονμ^ς. Nr. 67. in lemm. μηρυᾶς
 (μητρυνᾶς); horum neutrum in membr., sed μητρυνᾶς. Nr. 70. in
 lemm. τηρε^ς et αυ^ς) τηρε^ς et αυ^ς i. e. τηρέως. αὐτῆς. Nr. 72. V. 5. in
 comm. „τί δὲ πλίον esse videtur in P.“ est τί δε πλίον. Nr. 76. in
 lemm. ποσσόφον) ποσσόφον. Nr. 77. in lemm. ηττομενον) ηττωμενον.
 V. 6. ὅταν) ὅτ' αὖν ex more. Nr. 79. V. 2. in comm. τύπτε με)
 τύπτέ με. Nr. 81. in lemm. Πολλάκ^ς i. e. Πολλάκις. Adverte, idem
 scripturae compendium et ης et εις et ις syllabas significare, quoniam
 pari sono efferebantur pronunciando; eodem modo syllabae ην, εν, ιν
 eadem saepiuscule nota compendiarie exprimuntur. — Ib. paulo post

εἶπ) male excusum; intellige εἶποις. V. 1. καμοῦσιν) Abest lit. parag. Nr. 82. V. 1. 2. μηδ') μηδ' ex more. Nr. 85. in lemm. ναυαγησαντα recte. Nr. 86. V. 1. ἐρπηστῆς) ἐρπ. Nr. 87. in lemm. καθίζεσθαι) καθίζεσθαι, ut proximo post. V. 1. μηκέτι) μὴ κ' ἐτι bis, ut et alias vulgo. V. 6. in comm. στοματων) στόματων. Nr. 89. V. 6. ποῦραι) ποῦραι. Nr. 91. V. 2. in comm. „In marg. τῇ: θυναίαι i. e. νῦν τῇ θυναίαι“. Quod Jac. significari dicit, sic revera in cod. habetur, νῦν τῇ θυναίαι, idque ita interpretare: hoc loco (νῦν) vox ὁσίη sacrificiū notionem habet. Tam in textu quam in marg. praefixa est sigla haec: ὁσίη. Quod si illud legeretur (τῇ: θυναίαι), explanatio, quam V. D. tentavit, nullo pacto admitti posset, sed foret ita potius explicandum: τῇ νῦν καλουμένη θυναίη, quasi vocis ὁσίη is significatus, quo θυναίαι vicem expleret, cascus esset neque amplius in usu. Tamen hoc sensu si accipienda esset vocula superscripta νῦν, vel ambabus vocibus inserenda erat, vel priori potius quam posteriori superimponenda. Nr. 92. V. 3. ὦς) ὦς. V. 5. in comm. τοῦνεκά σοι) τοῦνεκά σοι. Apostrophus, ut vulgo, deest. Ib. dele not. Jac. marg. V. 6. Μοῖραι) μοῖραι. Sic constanter librarius, ubi ultima producitur, pro tono inflexo acutum figit. Hoc praeceptum etiam de Μοῦσαι ceterisque ejus generis valet. Nr. 93. in lemm. σιδωννι) dele alterum Ny. V. 3. Ἰλαος) Ἰλαος ex more. Nr. 94. V. 2. ἰμάντοπέδην) ἰμ. constanter. Nr. 95. in lemm. ταῖς πτέρ.) τῷ πτέρ. deinceps ἀπεκτονυίας) ἀπεκταγνίας. Vere miror, qui tandem lemmatis concinnatori in mentem venerit, hac magis poetica verbi forma uti. V. 3. κρύος) κρύος. Vides, priorem tonum punctis deletum. Nr. 97. V. 1. εἰςέτι) εἰςέτι. V. 4. in comm. ἡδε τόν) ἡδὲ τόν. Nr. 98. V. 5. κατήνεσαν) κατήνεσαν. V. 6. in comm. στόμασιν) στόμασι. Nr. 100. in lemm. (Scr. ἔπαινος). Sic certe ex cod. descripsi. Nr. 100. V. 1. Λητοῦς) λητοῖς. Si Gregor. Cor. p. 696. med. recte praecipitur οἶον Λητοῖ Λητῶν, Σαρκῶ Σαρκῶν, codicis lectio tuenda videtur. V. 3. in comm. μὰ .. τέου) ματέου. Nr. 101. V. 1. in comm. ὀνόματι) ὀνόματι. In textu αἱ δ' ἐτι) αἱ δέ τε. V. 3. οἶην) οἶην ex more. Ib. in comm. παρερχόμενός τε) παρερχομενός τε, priori tono deficiente, ex cod. usu. V. 5. ἡ) ἡ. V. 6. τῇδ') τῇδ' ex more. Nr. 103. in lemm. μηλόνομος) μηλοβοτος; deinde ἐκπορύθυσσα) ἐκπορύθυσσα. V. 7. in comm. „Praeclare haec

emendavit Salmas.⁴ Emendatio licet verissima, non adeo tamen difficilis. Habes enim in membr. ^{7.1} *ἴλαον ἀναμίσεις*. An vero formam *Ναμίσεις*, quamvis fortasse nusquam alibi reperiat, jure extirpaverit, id saltem addubitare licet. Nr. 104. in lemm. *εἰς τε ἄργος*) *εἰς τὸ ἄργος*. Tum *ἐπόρθης*) *ἐπόρθισαν*, diphthongo *ει* etiam hoc loco, ut saepius in libro nostro, pro *η* posita. Cf. Greg. Cor. p. 75. sub med. V. 1. *οὐδας*) *οὐδας*. Nr. 107. in lemm. *ἐπλόιν*) scr. *ἐπλοῖην*. Nr. 109. in lemm. *πολεμ*) male excusum; intellige *πολεμοῖς*. V. 2. *ὠπλισάμην*) *ὀπλ*. Nr. 111. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 112. in lemm. scr. *ποσ* et *χρ*. Nr. 113. in lemm. *κακ*) ³ *κακ*. Nr. 114. V. 3. in comm. ex cod. marg. *παράσασα τὸν*) insere *καλ*. Statim *ἐκ τόπις*) *ἐκ τ ὄ*. i. e. *ἐκ τοῦ ὀπιθεν*. Nr. 115. V. 1. *Ἀσπίδ*) *ἀσπίδ* ex cod. usu in his vocibus apostropho incisus. Ad v. 4. in comm. „epigrammatis sequentis“ adde: cum lemmate, numero, sigla; continuo post unius versus lacunam habes cum hoc signo *٪* tam in spatii principio quam fine. Nr. 119. in lemm. *καλλὰδᾶ*) abest a cod. Nr. 122. in comm. „Iterum legitur“ quare *δισσως κεντα* hic additur. Nr. 123. V. 1. in comm. *εἰχθονίης* aut *ἐκχθονίης*) Potius ^{ἐκ} *ἐχθονίης* ^{ινης}. Rectissime igitur mutatum, praeterquam quod litera *χ* per negligentiam incolumis mansit. Nr. 122. V. 6. in comm. *ὄλλυνθ*) *ὄλλυνθ*. Nr. 123. Post v. 4. unius versus lacuna in MS., hoc signo ab utroque latere inclusa *٪*. Nr. 125. in lemm. *ταῦτα τὸ ἔδωρ*) *ταῦτα ἔδωρ*. Nr. 126. in lemm. marg. *κλυταιμίστῃ*) *κλυταιμίστῃ*, ut paulo ante. V. 1. *πῆ*) *πῆ*. V. 2. *ῆ σ*) *ῆ σ*. Nr. 129. V. 4. in novo tit. recte cod. *πυθοῖ* habet. Nr. 131. V. 1. *ὑέτιός*) *ὑέτιός*. Nr. 134. in comm. „Recentiore manu adscriptum“ imo, eadem. V. 5. *οἶά τ' ἐόντα*) *οἶα τε ὄντα*. V. 8. *εὔροιτ*) *εὔροιτε*. Nr. 135. V. 1. *βροτοῖσι*) *βροτοῖσιν*. Nr. 137. in lemm. scr. *ἀδριαν*) *ἄ*. Nr. 139. in lemm. *ῆγουν*) *ῆτουν*. „Ante v. 3^{ium} aliquid intercidisse recte monuit Reiskius.“ in cod. nullum hujus defectus vestigium exstat. Nr. 140. V. 2. *τις*) *τίς*. V. 3. *ἐπίβαθρον*) *ἐπιβάθρον*. Nr. 141. V. 2. in comm. *ἀπεικίδεσαν*) *ἀπεσκίδασεν*. Nr. 144. in lemm. *εστ*) ^τ *ἔστ*. De neutro satis liquet, quid sibi velit. Nr. 152. V. 5. *Ἀτρεῖδᾶν*) *ἀτρεῖδαν* ex more. Nr. 153. in comm. v. 4. *πῆ*) etiam hic *πῆ*. Nr. 155. V. 4. in comm. „*αἰνεάδων* esse videtur in P.“ est vere. Nr. 157. V. 8. *λεύσσομεν*) *λεύσομεν*. Quodsi semel bisve in membranis

duplex Sigma reperitur, id per negligentiam scribae factum puta.
 Nr. 158. in lemm. ^ττεθνηξ) ^ττεθνηξ/. Nr. 157. V. 4. in comm. Θεοδμή-
 του) Θεοδμήτον i. e. Θεοδμήτον. Nr. 158. V. 4. ἡ δ' ἐγέλα) ἡ δ'
 ἀγέλα. V. 5. δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπολλίθησε) γὰρ ἀελπτον εἰ πώλιζε.
 Verum εἰ ih εἰ et alterum crus literae π in πώλιζε non sunt librarii.
 V. 8. θνητοῖς) θνητοῖς. Nr. 159. V. 1. τις) τίς. V. 3. ἦκε) ἦκεν.
 Nr. 160. V. 1. ἄρ') ἄρ' ex more. Nr. 161. V. 3. in comm. ταῦτ')
 etiam cod. praebet τοῦτ', ut Br. et Pl. Nr. 162. V. 5. οἶα) οἶα ex
 more. Nr. 164. V. 1. τίς σέ) τίς σε. Nr. 165. V. 7. μετήγορον)
 μετήγορον. Sic iota adscriptum in permultis vocibus vocomque termi-
 nationibus codex respuit, in quibus Ill. Jac. addit; praesertim in modis
 subjunctivis, verborum fere altera quaque vice desideratur. Contra in
 eodem adscribitur, ubi non fuit adscribendum, saepissime. Nr. 168.
 in lemm. τοῦ αὐτ' εἰς) τοῦ αὐτ' νόγος εἰς. Nr. 172. in lemm. ἐπὶ τω)
 ἐπὶ τὸ. Nr. 174. in lemm. πίνονται et λαμβάνουσιν, quas lectiones
 V. Ill. proponit, vere habentur in cod. ms. Nr. 177. V. 2. φεῦξ)
 At persevero, φρεῦξ in ms. legi. Nr. 179. V. 2. τὸν ποτε) τὸν ποτε.
 Nr. 180. V. 4. νῦντις) βῦτις. ἀπῆλος βῦτις s. βῦτις quae sit, doctiorum
 est explanare. Nr. 187. V. 3. αὐται) αὐται. Nr. 194. in lemm. πε-
 κλημ) πεκλημ i. e. πεπληρωμένον. tum ἰσόρησιν. Nr. 195. in lemm.
 πάτρια ex cod. descripsi. Nr. 197. V. 4. ψυχασόον) ψυχασόον.
 πρώτα / πρώτα
 Nr. 203. V. 9. in comm. προστην) προστήν. Nr. 208. V. 4. in comm.
 ἀψίδα) ἀψίδα ex more. Nr. 210. V. 3. κρύψε) κρύψε. Quam toni
 discrepantiam in his aoristis augmento syllabico destitutis saepissime
 obvenire, meminisse mihi videor. Nr. 212. V. 3. ἦ) ἦ, ut constanter.
 Alterum ἦ tenore circumflexo insignitum prior saltem librarius plane
 non novit. Nr. 217. V. 1. θύμα) θῦμα. Sitne librarii ignorantiae
 an oscitationi adscribendum, quis dicat? Id certe constat, non veri-
 tum esse in brevibus syllabis tonum inflexum ponere. Nr. 218. in
 lemm. scr. ἀπολέσασαν. V. 1. Ἀβαλε) ἀβάλε ex perpetuo cod. usu.
 Nr. 219. V. 2. οἶος) οἶος. Nr. 221. V. 3. in comm. ὡς τὰ μέν) ὡς
 τα μέν; in textu α) α. V. 4. πολλὰ) πολλὰ. Nr. 225. V. 1. πηγασίς)
 πηγασίς. V. 4. ὦ) ὦ constanter. Etenim librarius illud discrimen,
 quod statuitur intar ὦ et ὦ, haud novit. Nr. 226. V. 3. in not. Jac.
 marg. ἀσταφείτιδε καρῶγα) ἀσταφειτιδικὰ ρῶγα. Nr. 227. V. 8. ἡντίασεν)

abest lit. parag. Nr. 230. V. 3. ἦν δ' ἄρ') ἦν δ' ἄν. At reputes velim, Ny esse Rho patulum. Nr. 232. V. 1. κύτους) κύτους. V. 5. dele in not. Jac. marg. ἀεί P., pro γεραὺν δέ scr. γεραὺν δε ob versus exitum. Nr. 233. V. 5. καὶ σε) καὶ σέ. Nr. 237. V. 2. ἔστι) ἐστὶ. Nr. 240. in lemm. παιδί (L. παιδίον); at est illud παιδίον, quem-admodum in lemm. epigr. 285. habes θαυμάσι i. e. θαυμάσιον. Tum ἦγον) ἦτ. et ὁδόν) ὁδόν. Nr. 241. V. 2. ἀμφιβόητος) ὠμφιβ. Nr. 242. in lemm. ἀποριζόμενον) scr. ποριζόμενον. Nr. 243. in lemm. αὐτῇ) ἡμέρα) αὐτῇ τητῇ ἡμ. Nr. 244. in lemm. κρυσταλλῶ) κρυσταλλῶ, ut vulgo in his participiorum terminationibus, quarum ultima syllaba a Tau incipit. V. 3. δειλαῖαι) δειλαῖαι. Nr. 245. in lemm. διασπας) διασπας. V. 3. ἀν') scr. ἄν in cod. Nr. 247. in lemm. ἐκρίζωθησαν) ἐκρίζωθισαν. V. 3. in comm. „fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν“. τι non accipiendum, quoniam otiosae ejusmodi vocularum repetitiones in cod. lemm. quavis fere pagina reperiuntur; σκεῦος recte conjecit; sic enim in libro scriptum; κατεσκεύασαν sensu non caret. Nr. 248. in lemm. scr. ορχισεν. Nr. 249. V. 5. ἦν) ἦν. Etiam haec particula plerumque tono inflexo insignita est; ni tonus acutus et circumflexus perquam simili maximam partem specie exstarent scripti, pro certo affirmare liceret; an ubique perispomenon hac in voce obtineret. Nr. 251. in lemm. ἦγον σήτας) ἦτουν σήτας. V. 5. μηδ') μηδ'. Nr. 253. V. 3. ὠδύρατο) ὠδύρατο. Nr. 254. in lemm. ἐτεθνήκισαν) ἐτεθνηκεσαν. Nr. 258. V. 4. etiam cod. offert κηλιδ', non κηλιδ'. Nr. 262. in lemm. Quod Jac. correxit, ἦς τινος, in membr. recte habetur. Nr. 263. V. 4. εἰ δ' ἐθίλοι) εἰ δε θίλοι. Nr. 266. in lemm. διατε) διατο. V. 5. "Ταγνις) ὑάγνης. Nr. 267. V. 1. ὀλιθῶν) ὀλιθῶν. Nr. 269. V. 3. in comm. ὦν τὸν etc. cohaerent cum priori lemm. V. 6. in comm. χηρων) χηρ. Nr. 270. in lemm. scr. κισθαρας. V. 2. in comm. ἐβαρυναόρος) ἐβάρυν ἄορος. Nr. 271. V. 6. δῦσας) δῦσας. Nr. 272. in lemm. θρασυμέν' ε' ζῆτ') δε ασάμενον καὶ ζητουν in ms. V. 5. χερμάδα) χερμάδα. Nr. 274. in lemm. μόσχος recte scriptum. Nr. 277. V. 1. λαβροπόδη) λαμπροπόδη. Nr. 276. in lemm. ἐς) εἰς et ἀποπνηγησαν) ἀποπνηγισαν. Nr. 280. V. 3. Μουσαῶν) μουσ. Nr. 281. in lemm. σάρκαν ἀνθρωπίας) σάρκας ἀνθρωπίας i. e. ἀνθρωπίνας. V. 2. in not. Jac. marg. Literae σοό in in-

feriori lectione φρισσόμενον sunt rasae. Nr. 282. in lemm. τὸ non legitur in cod. V. 6. δοῖα) δοιδ. Nr. 283. V. 1. in comm. Πυρρήναια) πυρρήναια. V. 6. "Αρει) ἄρει. Nr. 285. V. 5. θῆρ) θῆρ. V. 3. in comm. φωισείλας) φωίσειλας. Nr. 286. V. 2. in lemm. τινά) a cod. abest. ἀφυνήσαντα) ἀφυνήσαντα. V. 1. πύρρης) πυρρῆς. Nr. 287. V. 3. ὑπιπετῇ) ὑπιπετῇ; ab eadem manu et inflexus et acutus. Omnino toni ratio in ultimis vocum syllabis librario negotium facessivisse videtur. Nr. 290. V. 1. Λίβτος) λιβίος. V. 6. ἀρωγονάτας) ἀρωγονάτας. Nr. 291. in lemm. ἐλεινί) ἐλεινί i. e. ἐλεινοτερα. V. 1. in comm. πλημύραν) πλημύραν. Nr. 292. V. 1. in marg. ἐγράφ. i. e. ἐγράφη. Nr. 293. V. 6. 'Αῖδαν) αἰδην. Nr. 294. V. 1. τάνδε) τάνδε, sicut epigr. 516, 1. Nr. 297. V. 4. Καῖσαρ) Καίσαρ. Nr. 300. in lemm. λοχεύσαντα) λοχηύσαντα. V. 4. ἦκε) ἦκε. Nr. 301. V. 2. γυρόν) γυρόν. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 303. in lemm. ἐγνομονοῦσαν recte legitur. Nr. 302. V. 5. dele not. Jac. marg. Iota enim, quod scriptum sane fuit, prope erasum. Nr. 305. V. 4. εἰπέ μοι) εἰπέ μοι. Nr. 306. V. 8. καινοτέρην) καὶ νοτέρην. Nr. 307. in lemm. scr. ἀναβλαῖσαι. Nr. 308. V. 4. in comm. νήχετ' ἐλίσσ.) νήχετ' ἐλ. Nr. 309. in lemm. ὑπόφορον) ὑπὸ φύφον. Nr. 312. in lemm. τὰ corr. τὰς. V. 1. in comm. τῶν) τάν. Nr. 313. V. 3. ὄφρα τοι) ὄφρά τοι ex constanti cod. usu. Nr. 315. V. 1. "Ιζεν) ἰζον. V. 3. in not. Jac. marg. ἀποπρόθι ἂν ἐπιγγείλω) ἀποπρόθι ἂν ἐπιγγέλλω. Vox ultima tamen ita correctā, ut ἐπιγγέλλω quoque habeas. Nr. 316. V. 1. τάνδε) τάνδε ex more. Ib. in comm. αἶτε) αἶτε. Ib. V. 2. αἶτε) αἶτ'. V. 5. ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς) ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς. V. 8. αἶτε χυδαν) αἶτ' ἐχύλαν. Formam χυλάω lexica non habent. V. 9. ἤδομαι) ἤδομαι. Nr. 317. in lemm. μιάρὸν τὸ) μιάρὸν / τὸ. Nr. 318. in lemm. παραινεῖ) scr. παραινεῖξ. V. 2. αἰ φίλος) ἀφίλος. Nr. 320. V. 1. in comm. εἰπέ ποκ') εἰπέ πόκ'. V. 2. ἦ ξιθι) ἦξ ιθι et τῆς) τὰς. Nr. 321. V. 3. ἄ τε) ἄ τε. Nr. 322. in lemm. ἀνάρμο) scr. ἀνάρμο i. e. ἀνάρμοσα. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 7. ἀνδρειῶνα) ἀνδρειῶνα. Nr. 323. V. 5. οἶνοπληξι) οἶνόπληξι. V. 7. σκυλά μοι) σκυλά μοι. Nr. 324. V. 1. σύριγξ) σύριξ. Ib. ὦδε) ὦδε. Tene, in hac vocula nunc lenem, nunc asperum obtinere. Nr. 325. V. 3. in not. Jac. marg. dele ἐντοθεν. Nr. 326. V. 4. in comm. ποίραι) recte; ita constanter in libro nostro. Nr. 327. in lemm. scr. ὁμοί^ω. Nr. 328.

V. 3. in comm. ὅμιν) ut plerumque, ne dicam semper, in cod. Nr. 329. V. 2. τοῦτον) τοῦτον. An τοῦτον legendum sit? V. 4. in comm. ὥρια) sic perpetuo. Nr. 330. V. 4. ἐλῶν) ἐλῶν ex more. V. 5. ποτὶ) ποτὶ. Ib. in comm. κρυσαλίνα) κρυσαλίνα. V. 8. Πᾶν) Πᾶν. In tono hujus vocis librarius fluctuasse videtur. Nr. 331. V. 1. in comm. ἡλατ' οκοῦρος) ἡλατ' ὁ κ. Nr. 332. V. 3. εἴσατό) εἴσ. ex more. Nr. 333. V. 4. ἀλκύνονες) ἀλκύνονες; alias autem plerumque illo modo. Nr. 335. V. 3. in comm. οἰζυρῆς) imo in cod. quoque οἰζυρῆς. Ib. „ἡπίσασο esse videtur in P.“ est. V. 4. ὠγαθός) ὠγαθός. Nr. 339. V. 3. οὔδας) οὔδας ex consuetudine. V. 4. πῆξαν) πῆξαν. An Xi pro Zeta, Jota pro accentu? Nr. 341. V. 3. Πᾶν) Πᾶν. Sic etiam v. 5, et ubique dialectus Dorum praevalet. V. 6. ἰξοῦμαι) ἰξ. Nr. 343. V. 3. in comm. θώμιξ) θώμιξ, sed Gamma adhaeret literae Xi, ita ut obiter inspicienti ductus calligraphicus videatur. Nr. 344. in lemm. marg. τε) τα. Nr. 346. in lemm. scr. ὁμοί^α. Nr. 349. V. 2. Καῖσαρ) καῖσαρ. V. 3. ὄφρα σε) ὄφρα σε. Nr. 350. in lemm. scr. δώροισ et καλᾶμοις. V. 3. ἀτελῇ) ἀτελῇ ex more. μηνίετι) μῆ κ ἐτι, ut vulgo. Nr. 351. in lemm. scr. μέλλον et κρημνοῦ. V. 1. ἔρπων) ἔρπ. ex more. Nr. 353. in lemm. scr. γενεθλίοις. Nr. 357. V. 1. τίσσαρες εἰσιν) τίσσαρες εἰσιν. Nr. 356. in not. cod. marg. τὰ ἰοίφησα) corr. τὰ ἰοόγησα. Nr. 358. V. 3. in comm. μετέλεσσε) με τέλ. V. 4. in comm. τελῆσαι) τελῆσαι recte in membr. Nr. 359. V. 1. τις) τίς. V. 4. τι) τί. V. 9. in comm. „ἦ τὸ esse videtur in P.“ est. Ib. V. 10. μήποτε) μήδέποτε. Nr. 360. V. 4. τι) τί. V. 9. ἐνός) μόνον. Nr. 362. in lemm. ἀρεθουσης ἐν) ἀρεθουσης ἐν. V. 24. πολυδερεμία) πανδερεμία. V. 27. ὠδῖνας) ὠδῖνας ex more. Nr. 363. in schol. cod. marg. τέτιγ^ς) τέτιγ^ς i. e. τέττιγες. Nr. 366. V. 8. ἡῦδα) ἡῦδα. Nr. 367. in lemm. το ἐπικλ^ν) το ἐπικλ^ν i. e. τοῦ (ὅ perperam omissum) ἐπικαλουμένον. Nr. 368. V. 3. in lemm. marg. ἀποκρι^ς) ἀποκρι^ς i. e. ἀπὸ κριθῆς. V. 5. τῷ) τῷ. V. 6. Πυρογενῇ) πυρογενῇ. Nr. 367. V. 9. dele not. Jac. marg. Rarior forma sigmatis (Latini declinant) pro litera iota habita, quemadmodum epigr. 379, 2. in voce προσῆκε. Nr. 373. V. 1. in comm. τίπτεμε) τίπτε με, sicut epigr. 376, 1. et vulgo. Nr. 375. V. 1. ποτ') πότ'. Nr. 376. in lemm. recte habetur βληθεῖσαν. Nr. 377. V. 8. ἀλίσα) ἄλιστα. V. 3. in not. Jac. marg. βαρβιβλους) Tertium Beta rasum, τεληκον) τελέκον. In marg.

τι λήκον' ἄρ') τιλῆκον ἄρ'. Nr. 378. V. 1. dele not. Jac. marg. Legitur in cod. τειχίον. Posterior accentus rasuram expertus. Etiam v. 6. habes τειχίον. Nr. 379. in lemm. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἄδηλ/. Quum haec sibi invicem repugnent, verisimile fit, a duobus diversis hominibus conflata esse haec argumenta; at, quamvis atramenti non idem sit color, tamen scriptura vix variat. Quamobrem non potest non suspicio nasci, unum eundemque scribam diversis temporibus primum haec descripsisse, tum passim correxiisse et addidisse. V. 2. dele not. Jac. marg. Ib. V. 3. ἄν) ἦν; sed Kappa oblitteratum. Nr. 38¹. V. 2. τολμῶεν) τολμῶεν. Nr. 381. in lemm. σιστιάχ) σιστιάδ^α. Hic calami ductus finalis, qui literae χ simillimus est, saepe reperitur, ubi superscribitur aliquid. Nr. 383. V. 6. in comm. „In marg. Pal. λείπει ὁ ἐπαγόμενος μὴν.“ Haec verba ad versum octavum leguntur, non sextum. V. 7. φαιμενῶθ) φαιμενῶθ'. V. 8. πρωτάγγελός ἐστι) πρωταγγελός ἐστι, ita ut prior accentus absit. Eodem modo v. 10. In his talibus enim librarius parcissimus, etsi v. 11. ab hoc more recessit, recte εὐάμπελός ἐστιν scribens. Nr. 384. V. 1. in comm. ὕπελαιο) imo, ut Pl. exhibet, ὑπηλαιοιο. At η ductu majusculo exaratum facillime pro Ny unciali haberi potuit. V. 19 et 20. quomodo in membr. legantur, V. D. non satis perspicue exposuit. Ille in vocem μέθν desinit, ut ejus finis desideretur; hic ληνῶ ἐπὶ κατάγω θ offert. Nr. 585. Singulis versibus literarum nomina adscripta leguntur. V. 3. ἐστίν) ἐστίν. V. 5. in comm. Scr. El) Sic habetur in cod. V. 6. ἐς') ἐς'. V. 9. Ἐξείνη Ἀχιλῆος) ἐξ. δ' ἀχ. Ib. ἐστίν Ἰῶτα) ἐστίν ἰῶτα. V. 13. λάθρη) λάθρη. V. 14. in comm. λεχέεσσι) λεχ. V. 15. Οὐ) οὐ. V. 18. Σίγμα) scr. σίγμα. V. 19. dele not. Jac. marg. Fac idem Nr. 386. V. 1. Nr. 387. V. 2. in not. Jac. marg. ἄμπνευσον ὑπέρ) ἄμπνευσον ὑπέρ. Nr. 391. V. 2. in comm. ἄδε) ἄδε ex more. Nr. 393. V. 1. οὐδεῖς) οὐδεῖς; non ita male. Nr. 396. V. 6. λύσεν) λύσεν, sicut saepissime. Nr. 397. V. 2. ἄορ) ἄορ saltem P. 1. V. 5. θάνης) θάνης saltem P. 1. Nr. 399. in comm. „In membr. nomen auctoris non adscriptum.“ fuit sane adscriptum, et, ut videtur, illud ipsum, quod Jac. edidit, Palladae nomen; sed vel evanidum, vel, nescio cur, rasum. Hac admonitione ideo non potui supersedere, quoniam lemma epigrammatis Nr. 401. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ ab aliena manu est additum. Nr. 402. in comm. τωῖνβοῖς) Obsequutus est levis descriptor adagio nostro: Wer A sagt, muß auch

8 sagm. In membr. nullum Beta; at illius literae ductum ad hujus formam proxime accedere, quis nesciat? Nr. 404. V. 5. νᾶμα) νάμα. V. 6. in not. Jac. marg. dele vocem σκήνες. Nr. 405. V. 1. in comm. φιλᾶσσει) ^{οι}φυλασσει ^{οι}. An forte sic librarius distinxit, ut, si literis ipsis superscriberet, vere esset correctio, sin superapponeret tantum, ex ipsius conjectura manasset. Verum haec ipsa, quam proposui, nil nisi mera conjectura est putanda. Nr. 406. in comm. „V. 3. bis legitur et quidem primum φίλος κείνος“. Etiam δὲ pro δ' ἐν scriptum in hoc versu cancellato. V. 2. σταγῶσι) σταγῶσιν. Nr. 408. V. 1. in comm. εἰθέ με) εἰθέ με. V. 3. οἱ) οἱ. V. 5. in comm. ὀψέποι ηῤῥῆ) ὀψέποιηῤῥῆ. Nr. 409. V. 3. in not. Jac. marg. πένκας) πένκας. Nr. 410. V. 4. in comm. ἀπεβρόχησεν) ἀπεβρόχῃσεν sublata menda. Nr. 411. in lemm. ἤγουν) ἤτουν. Nr. 412. V. 3. μαινῇ) μαινῇ et ἀλίτυρος) ἀλίτυρός. V. 6. γιγνόμεθ') γινόμεθ'. Nr. 415. V. 2. in comm. ἐναυστολόγει) Litera sibilans per correctionem addita. Ib. V. 3. λένσει) λένσει. Sed alterum Sigma, quod scribae vitiosum videretur, prope erasum. V. 7. in comm. ἐρίσσει. Lectio inferior etiam rasa. Nr. 418. in lemm. τέχ') τεχν'. Post τα) corr. τὸ. V. 4. in comm. ἀλόμενον) ἀλόμεναι. Nr. 420. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 421. in lemm. „Scr. ὅτι ἐκπαλαι ἦσαν ἐξημοι“. Certe sic notavi ex ms. Nr. 423. in lemm. ἐρήμοσιν) ἐρήμ.σιν. V. 2. ἐν) ἐν. V. 3. in comm. κρύσω) κρύσω. V. 7. in comm. κελασμένα) imo in membr. quoque κελωσμένα. Nr. 424. in lemm. (L. διαδόχων). Sic ex libro ms. enotavi. Nr. 425. V. 6. Βηρυτῶ) βηρύτῳ. Nr. 426. V. 1. πολιήροχος) πολιήροχος. Nr. 429. V. 1. in comm. ἀρίσω) ἀρίσω. Nr. 432. V. 1. in comm. ὦ) imo potius δ, quod Br. et vulg. dederunt. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 433. V. 2. ἀδύ) ἀδύ. V. 4. in comm. κηροδέτω) κηροδέτω. V. 6. πᾶνα) πάντα. Nr. 435. V. 2. ἀνελεῦ) ἀνελες. V. 3. ἄλλος τις) ἄλλός τις. Nr. 436. V. 1. in comm. τωῖπολλανος) τωῖπολλανος. Doctiss. Welker, si contradicit, non audiendus. Nr. 437. V. 13. τηνεῖ) τηνεῖ P. 1. V. 15. in not. Jac. marg. ἀνανεύοι) ἀνανεύοι. V. 18. σαικίταν) σαικίτᾶν. Nr. 438. V. 1. τηνδε) τῇνδε ex more. Nr. 440. in lemm. ἐνέττηχον ex ms. sic transtuli. V. 3. μανντάς) μανντάς. V. 13. in comm. μῆκνλλα) μῆκνλλα. V. 20. χρύσειον) χρύσειον.

V. 28. ὅσα μοι) ὅσα μοι. Nr. 443. V. 5. in comm. „γυιοκόρον αὐ γυιοβύρον ambiguum in P.“ In apographo fortasse ambiguum; in ipso cod., quicumque ejus scripturam satis callet, γυιοκόρον agnoscit. Nr. 445. V. 3. in comm. βίοιο) βῖοιο. Nr. 447. in lemm. scr. λακαινᾶ et ἀποκτείνασα. Nr. 452. V. 2. ἔστιν) ἐστίν. Nr. 458. V. 2. ἰκάνομαι) ἰκάνομ'αῖ. Nr. 462. in lemm. θηιανηρα) δινάνειρα. V. 2. in marg. θηιανείρας) δινανείρας iterum. Nr. 470. in lemm. ^οπρ) ^ςπρ et φιλω-
θῆναι) φιλωθῆναι. Nr. 481. in lemm. scr. βραδυτερ. Nr. 482. V. 4. dele not. Jac. marg. V. 18. in comm. πεντ' ἐπὶ) πέντ' ἐπὶ V. 21. ^ισημήϊα) σημήϊα. Nr. 484. V. 2. in comm. ἤτει) ἦτει. Nr. 485. in comm. „In Cod. Pal. versus non distincti.“ Sunt distincti, licet alio modo, ac distinxit V. D. Trini secundum ed. Jac. versus binos in cod. efficiunt. Eadem partitio in epigr. 497. redit. V. 2. in comm. ^ινιρῶς) νιρῶς. V. 6. in comm. λογόνων) imo, rectissime λαγόνων. At syllaba αγ in codd. paene eadem formā pingitur ac syll. ογ. Ib. V. 11. πυθιάδη) πυθιάδῃ. Punctum superscriptum corrigendi vim habet hoc loco, non delendi, quemadmodum alias. cf. Bast. p. 855. med. Nr. 486. V. 2. φῦσαν) φύσαν. Nr. 488. V. 1. κρέκων) κρέκων. V. 2. in comm. κάτθαν' ἐνοστήσας) κάτθανεν νοστήσας. Apostrophus ab ipso libr. inductus. In marg. ζτ οὐδ', quod pertinet probabiliter ad ultimam syllabam vocis Λακεδαιμονίοις, ut proponatur eo modo scriptura ἐν Λακεδαιμονίῳ οὐδ', nisi cum Ill. Jac. malis ad nomen Τέρπης referre. V. 3. πληγείς) πληγέϊός. Nr. 496. in lemm. αἵρεσιν) ἀναίρεσιν. V. 1. in comm. ^απανάριςαι) ^απαναρίσοι. Nr. 497. V. 3. θεραπεῖα σοι) θε-
ραπεῖά σοι ex more. Nr. 502. in lemm. „ξένονπερὶ κονδί) fortasse pro ζητητέον περὶ κονδίτου.“ Ita docte labatur necesse est, cuicui non contigerit ipsum librum oculis usurpare. Namque ξένον, quae vox a ^τπερὶ κονδί in cod. distat, glossa vocabuli ἀλλότριον est; περὶ κονδί autem argumenti instar est appositum. V. 1. ^δΚονδίτου et ^δκονδίτον) κονδίτου et κονδίτον. Toto coelo librarius erravit, qui perperam vocem derivaret a condere. Nr. 503. V. 1. δύνάμιν τινα θεῖαν) δύνα-
μιν τινα θεῖαν. In comm. post v. 4. ταῦροι δὲ μελ.) ταῦροι δὲ μελ. Nr. 508. V. 4. γίγνεται) rursus γίνεται. Nr. 510. V. 1. in not. Jac. marg. dele κριτωνίαν ὅς με et θηλήθεν Ib. Nr. 517. V. 2. οὐ δῆ ^νκέ) scr. οὐ δ' ἦκει. V. 4. λωτοῖς) λῶτοῖς. Nr. 519. V. 1. πίε) πῖε.

Nr. 521. V. 1. in comm. ὀλίγον) ὀλίγον. V. 3. Σαπφοῖ. σοί) σαμφοῖ
 σοί. V. 6. κλυτὰς) κλυτὰς ex constanti cod. more. Post εἶπε τάδε)
 εἶπεν τάδε. et μ..... μάλιστα) μ..... μαθεῖς. Nr. 523. V. 2. τίς τε
 μοι) τίς τε μοι. Nr. 524. V. 1. in marg. P. At nec sigla exstat, qua
 versuum seriei vindicetur. Hinc argumento indicando appositus, quod
 ob maxime generalia, quae Baccho tribuuntur, epitheta haud super-
 fluum fuerit, non cohaerere cum ipso epigrammate videtur. Verum-
 tamen, ut quae sentiam, ingenue fatear, poëmatii concinnitas, si eum
 praefigere velis, haud parum iuvatur. V. 6. in not. Jac. marg. dele
 εὐάπελον et pro ἐγερσίκωμον scribe ἐγερσίκωμον. In marg. cod. habe-
 tur, non quod Jac. in comm. exhibet, ἐγερσίκωμον, sed ἐγερσίκωμον.
 V. 10. ἱραφιώτην) ἱραφ. V. 12. λήναϊον) λήναιον et λαθικηθία)
 λαθικηθία recte. V. 13. in comm. μεθυδωτήν) μεθυδοῦτήν in cod.
 marg. adscriptum. V. 18. in comm. ἐπνοχοῦσα in marg. ἐπνοφοῦσα P.)
 Recte; verum prius corrige ἐπνοχ. V. 23. χρυσομίτρη) χρυσσμ.
 Nr. 525. V. 1. Legitur quidem in textus spatio, sed ante initii signum,
 quod secundo versui praefixum est. In not. Jac. marg. „obscure an
 ὕμνωμεν“. Sic fuit scriptum; tamen ab ipso libr., licet non satis di-
 stincto, in ὕμνωμεν rescriptum. Quod verum esse, si versus ultimus
 non satis evinceret, quodammodo jam ex ipso mutandi conamine prod-
 iret; nam librarius de externo libri nitore perquam anxius, non nisi
 aegerrime ω in ο rescribit; ubi tali mutatione opus fuerit, aut super-
 scribit, aut leniter radit, aut alterum ω circellum atramento implet.
 Contra ο in ω facillime scribendo transit. V. 17. πρηῖν) πρηῖν. An
 voluit hoc revera librarius, a praecedentibus in errorem inductus?
 At sic πρηῖν certe scribendum erat, quod vetat vox sequens. Nr. 526.
 in lemm. ε) scr. τ i. e. τήν. Nr. 527. in lemm. τ) Bene; at cod. τ
 offert. Nr. 532. V. 2. in comm. „prius γένος om. Reisk.“ Jure
 omisit; nam in cod. γένος habetur. Paulo ante pro πολουοντων scr.
 πολουοντων. Nr. 533. in lemm. scr. θηριομάχην. Nr. 537. V. 3.
 ἐθέλησεν) Quid hoc sit, nescire me fateor. An operarum culpa pro
 ἐθέλησεν i. e. ἡθέλησεν irrepsit? Quicquid sit, in membr. ἐθέλησιν.
 Quod an nostro loco ferri possit, rei grammaticae peritiores videant.
 Nr. 540. V. 2. in comm. ἀτραπητός) imo potius ἀτραπητός i. e.
 ἀτραπιτός. Nr. 541. V. 3. in not. Jac. marg. dele τεμμεθα. Ib.

Nr. 542. V. 2. ἐν) ἐνι. Nr. 543. V. 6. in cod. marg. legitur ⁴ἀνύπτον
i. e. ἀδιανόητον. Nr. 544. V. 1. Τρίτων) τρυφών. V. 3. ἡνιδε)
ἡνιδε, ut plerumque. V. 5. ἦν δ' ἐμοί) ἦν δέ μοι. Nr. 545. V. 2.
ὠνήρ) ὠνήρ. V. 5. in comm. τοῦσ οἱ) τοὺς οἱ. Nr. 546. V. 5. in
comm. ἰδ ἰδοίμι) ἰδίδοιμι. Nr. 548. V. 4. ἔχων) scr. ἐχέων. Nr. 551.
V. 8. in comm. βριων) fuit ab origine βρεῶν; inde postmodo factum,
altera ω parte atramento expleta, litera v in ι mutata, βρεῖον. Ita
dum hoc corrigeret, illud corruptit. Nr. 554. in comm. „V. 3. his
legitur in P. vocabulo αἰσχος primum omissio“ quam ipsam ob causam
cancellis est circumdatus. Nr. 556. V. 1. in comm. νηρηίδες) νηρηίδες.
V. 6. in comm. ἐγνώθην) Neque Brunckii, neque Schaeferi conjecturis
opus est. Si apographorum confectores codicis scripturam satis cal-
luisent, vera lectio ἐγνώθην fugere eos non poterat. Nr. 558. V. 4.
πετραῖαν) πετραῖαν. Nr. 560. V. 2. τινασσόμενον) τινασσόμενων.
V. 4. in comm. εἰδελιζομένης) εἰδέλει. Nr. 562. V. 7. in comm.
αἰσαι) αἰσαι. Nr. 563. V. 5. bis scriptus in cod., quoniam prius et
festinanter et ineleganter exaratus esset. Priori loco εἶσαι habes pro
εἶσαι. Nr. 564. lemma sibi adscriptum habet hoc: εἰς τὸ ἔαρ. Nr. 567.
V. 3. λεύσουσα) λούσουσα. V. 5. ὑδατίνους) ὑδατινοὺς. Nr. 564.
V. 2. in comm. „In marg. φωραίοις“ potius φωραιοῖς. Nr. 569. V. 2.
ἰχθῆς) ἰχθῆς constanter etiam hic alter libr. cf. hac de re Greg. Cor.
p. 275. extr. et 320. sub med. Nr. 573. V. 6. in comm. κλαίωμιλή
et γελώμιλή) sic potius: κλαίωμιλή et γελώμιλή. Nr. 580. in
lemm. scr. ὁ μὲν ἄ et infra ὁμοίως. Nr. 581. in lemm. ἡγ' οὖν) ἡτ' οὖν.
Nr. 584. in lemm. ἐπὶ τῇ κισθάρᾳ) πρὸς τῇ κισθ. V. 2. in not. Jac.
marg. dele ὁ Λωκρος; legitur enim in cod. ὁ Λωκρος; qua ratione
ex ω fit ο. vid. supra ad epigr. 525, 1. V. 3. Siglam initialem, quae a
scriba appicta erat, prior librarius induxit. Idem, quum ille v. 2.
Λωβρος scripsisset, Λοκρος inde fecit; et sic passim alterius librarii
scripturam prior correxit. Unde satis redarguuntur, quae in principio
commentarii legis „quae sequuntur usque ad p. 644, recentiore“. Videtur
potius alter librarius a priori ad describendum institutus fuisse.
V. 16. dele not. Jac. marg. Nr. 587. in lemm. θερμόχυν) θερμόχυν¹
i. e. θερμόχυντην, quam vocem lexicis adde. Nr. 589. V. 1. μητρειήν)
μητρειήν. Nr. 591. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. ἐπὶ κρηοῦ)
ἐπικρη. Nr. 598. V. 1. ὠνήρ) ὠνήρ. Constanti codicis usu spiritus

lenis substantivi, adjectivi, particulae, verbi articulo adhaerentium praefertur hujus spiritui aspero. V. 3. *πρῶτος τῶν*) *πρῶτος τᾶν*. V. 4. in comm. *ῥαμίρον*) *ωκ*. Nr. 599. V. 4. in not. Jac. marg. *προδ' ἐντε*) *προδέντε*. V. 5. *δὲ χῶτε τοῖς*) *δέχ'ωτε καὶ τοῖς*. Nr. 600. V. 1. *τε*) *τέ*. V. 4. *τὴν*) *τὴν'*. V. 5. *ἐνίδρουνται*) *ἐνιδρύνται*. Ib. in not. Jac. marg. *πελωρι υπαῖ*) *πελωριςται*. Nr. 602. V. 7. *ἐλεγὼν ποτε*) *ἐλεγὼν ποτε*. et *νῦν δ' ἐμὲ*) *νῦν δέ με*. Nr. 604. V. 2. *τεῦξε τό θ'* *ῥαῖεν τᾶς*) *τεῦξετο δ' ῥαῖοντας*. V. 4. in comm. *ποθ' ὀρηγ*) *ποθ' ὀρηγν*. Nr. 605. V. 2. in comm. „*ῖσα* est in apographo, fortasse tamen *ῖσα* in P. habetur“ imo, illud, at *ῖσα* ex more. Nr. 606. in lemm. ³*τοπ*.) ita rectissime ab Ill. Jac. emendatum; lectionem membr. intuens, τὸ ³*π εἰς λοντρ*, stupendam et ridiculam scribae ignorantiam non poteris quin admodum rideas. V. 4. *εἰσοράς*) *εἰδῶρ*. Nr. 608. *Ἥ* et *ῆ*) *ῆ* et *ῆ*. Non male, si pone vocem *τέκην* interrogandi signum figas. Nr. 610. V. 1. *ἐστίν*) *έειν*. Nr. 616. in lemm. scr. *λοντρ*. Nr. 617. V. 2. *τῆνδε*) *τῆνδε* etiam hic alter. V. 3. *θεοῖσιν*) abest lit. parag. V. 5. *αἰδ'*) *αἰδ'*. Nr. 622. V. 1. 3. *εἰτε σε*) *εἰτέ σε*. Nr. 625. in lemm. *λνκῖ*) Si vere sola lineola recta voci superscripta esset, lubenter Brunckio auscultarem *Λνκία* interpretanti; atqui uncinulus lineae adhaeret introrsum descendens, quare dubium esse nequit, *Λνκίσις* denotari. Nr. 629. V. 1. *Αἰδς σέ*) *αἰθέ σε*. Nr. 630. V. 1. *ταδ'*) *ταδ'*. Nr. 636. V. 1. in comm. *τοῦτ' ἰδῶν*) *τοῦτ' ἰ ἰδῶν*. Spiritus lenis ante *ἰδῶν* cum rasurae vestigiis satis superque Jacobsii correctionem defendunt. Nr. 642. V. 4. in comm. *βρωματόμιξαπάτη*) *βρωματόμιξ* ^π*απάτη*. Nr. 654. in lemm. *τ*. Utrum accipiam pro *τῆς πενίας*, an pro *τόπον*, vehementer ambigo. Illud insolentius foret, huic juxta positum *οἶκον* obstaret; attamen hoc per epexegesin poterat adjici. Nr. 656. in lemm. comm. *χαλκ*) recte, h. e. *χαλκην*. *χαλκῆ* (sc. *οἶκία*) autem probabiliter eadem est ac *χαλκίοικος*, domus aerarii. In Plan. scriptum opinor *χαλκῆ* (*χαλκην*). Tum *ὁ ἐκ τ'*) Equidem e membr. exscripsi *ὁ ἐκτισεν*, quod sine dubio ad palatium pertinet; quare V. D. male *ὄν* recepisse videtur. Nr. 659. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 660. in lemm. supra textum ed. *ἄδηλον* habetur; in cod. *ἀδέσποτον*. Quorum vocum absolutam esse synonymiam, nunquam mihi satis persuadere potui. An forte hoc modo differunt, ut illud sit, quod nequit auctori suo evidenter adscribi, sed cujus tamen auctores fama feruntur, et

quidem plures duobus, (nam si ambigeretur inter duos solummodo, alteri solebat *οι δε φασι* addi,) hoc vero, de quo ne suspicio quidem certi alicujus auctoris est. Nr. 663. V. 3. *κηποις*) *κηπους*. Nr. 668. V. 9. *εὐβοτρυν*) *εῦβοτρυν*. Nr. 669. V. 7. *ἡνιδε*) *ἡνιδε*. Nr. 670. in lemm. *θαλα*) Sic in membr. quoque, unde discas, quomodo duplex Tau in Pi coalescat. Quam crebram confusionem beatum Bastium, quum reliquas omnes in his literis usu venientes diligenter percensuerit ac plene enumeraverit, sicco pede transiisse, paene indigne fero. — Ib. deinceps *ενωι ε*) *ενωι ε*. Nr. 674. in lemm. *εντ*) scr. *εντ*. Nr. 687. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 690. V. 2. *ετευξεν*) *ετευξαν*. Nr. 699. V. 1. *πλεν*) *πλεν* ex more. Nr. 703. V. 5. *Τουάσπιος*) *ουάσπιος*. cf. Greg. Cor. p. 208. med. V. 6. *βασιλες*) *βασιλευς*. Nr. 732. V. 2. *πλάστις*) *πλάσας*. Nr. 733. V. 1. in comm. *τάνδε*) imo potius *τάνδε* ex more. Nr. 736. V. 1. *αλλά σε*) *αλλά σε*. Nr. 758. V. 1. *ταδ' εμάχ*) *ταδε μάχ*. Nr. 759. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 742. V. 4. in comm. *είχνα*) Minime; etiam in membr. habetur Pl. et Br. lectio; sed iota, quod erat adscribendum, superscriptum est *είχνα δ*. cf. Bast. p. 719. Nr. 743. V. 1. *αίδε*) *αίδε*. V. 4. *Ἰλλυριών*) *ἰλλυριών*. Nr. 744. V. 2. in comm. *αξενε*) *αξενε*. Nr. 745. V. 3. *οι θάμ' εν*) *ουθαμέν*. Nr. 756. V. 4. in comm. *σίληνοις*) *οίληνοις*. In marg. cod. sic repetitur hic versus: *ει ληνοῖς κομῶν βάσκανός εσα λιθος*. Nr. 760. in comm. „In Anal. legitur nescio unde: *εις λιθος, αρμ', ελατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡνία, νίκη*“. Caetera male, at *πῶλοι* re vera legitur in membrana, non, quod in contextu posuit, *ἵπποι*. Nr. 762. V. 1. *μ' ετέλεσε*) *με τέλεσε*. Nr. 764. V. 4. *μυιάων*) *μυάων*. Nr. 766. V. 5. in comm. *οὐδέ με*) *οὐδὲ με*. Nr. 773. priorem versum post vocem *τηγανον* finit, in altero autem *δὴ* subscriptis punctis delatum habet. cf. Bast. p. 856. pr. Nr. 777. V. 4. *εθειρας*) *εθειρας*. Ib. *εις*) *ες*. Nr. 778. V. 1. in not. Jac. marg. dele verbum *εξωκε*. Nr. 788. V. 7. *αμπαίνονται*) *αυ παίνονται*. Nr. 792. V. 1. *Νεκρία*) *νεκρία* ex vulgari cod. in his usu. Nr. 793. V. 1. *τήνδε*) *τῇνδε*. V. 2. *Η*) utrumque in ms. spiritum praefert; uter prius, uter serius additus fuerit, ex eorum ductibus non liquet; at epigr. 795, 1. quum posterius ἢ ab initio aspere adspirasset librarius, post lenem praetulit. Verisimile, quemadmodum hic primum peccaverat, illic quoque eum peccasse. Nr. 799. V. 1. in comm. *μονσίλιος*) fuit *μονσήλ*; post vero in illud mutatum; idem in epigr. seq. versu primo factum. Nr. 808. V. 6. in

videtur“. ita est. Nr. 50. V. 1. οὐ φημι) οὐ φημι. Nr. 51. V. 1. ἀμείνων)
ἀμείνω. An linea superimposita evanuit? Nr. 64. in comm. „obscurum
lemma et fortasse mutilum“. Quidni verba: εἰς ἄρχοντα μετὰ διαδοχὰς
φραζόμενα διὰ τὸ ἀναπράττεσθαι accipi possint de archonte (ex novenis
scilicet) summo cum desiderio muneris vices (Amtswechsel) exspectante
ob quaestum. φραζὼν μετὰ τι significare: adspirare ad aliquid, avere
aliquid, nihil prohibet; ἀναπράττεσθαι autem perinde ac πρᾶττεσθαι
ἀργύριον est: rem facere. αἱ διαδοχαὶ sunt muneris vices. V. 5. πολλή
σοί) πολλή σοι. Nr. 79. V. 5. πρεσβύτα) πρεσβύτα. Nr. 89. V. 3.
ἀντιπαθῆς) ἀντιπαθής; quemadmodum Pl. cum caeteris codd. Nr. 92.
V. 3. γὰρ σέ) γὰρ σε. Nr. 101. V. 1. ἡνίδε) ἡνιδέ. cf. Greg. Cor. p. 286.
V. 5. μῆδὲ) μῆδὲ. Nr. 102. V. 2. in comm. παλινηνεμίην) πάλινηνεμίην.
Priorem accentum ea de causa additum habes, quoniam longior et pro-
lixior vox videbatur, quam ut potuisset uno cum tono tota pronunciari.
V. 6. εἰσὶ τινές) εἰσὶ τινες. Nr. 106. dele not. Jac. marg. Nr. 122.
V. 5. ἀνέμος ποτε) ἀνεμος ποτε. Quum prior codicis librarius accentum
vocalae ποτε nunquam demeret, sed transferret tantummodo ex altera
in alteram syllabam, hic contra non solum ipsi non imponit, sed ne
praecedenti quidem vocabulo addit. Caeterum hic sequior scriba in per-
multis tamen rebus propius ad nostram tonorium rationem accedit, quam
ille alter. Nr. 123. V. 5. τᾶλλα) τᾶλλα. Nr. 124. V. 2. ἐστὶ) ἐσι.
Nr. 126. V. 2. in comm. κακόν) κακόν ob caesuram.

XI. Επιγραμματα συμποτικά και σκωπτικά.

Nr. 11. V. 2. in comm. οὐδέν) οὐδέν. V. 4. ὀρχηστῶν, αὐτοῖς)
ὀρχηστο τοῖς. Nr. 12. V. 4. Ἀἰδέω) αἰδέω. Nr. 13. V. 1. Ἵως)
ἡ οἷς. V. 4. ἐς) εἰς. Nr. 14. V. 5. ἐξ ἧς) ἐξῆς. Nr. 16. V. 2. in comm.
ἔχχες μωρότερος) Non sunt duae voces in membr., sed una tantum;
prior accentus ob immensam vocabuli longitudinem additus. Nr. 17. V. 4.
ἔσται) εἴσα. Nr. 18. V. 5. Βούβαστις) βουβάσις. Nr. 19. V. 4. αὐτούς)
αὐτούς. Nr. 20. V. 1. in comm. καμασήνας) καμ σηνας. V. 2. ἄδετε)
ἀ(δετε. V. 6. δέχεθ') δέχετ'. Nr. 25. V. 3. ὀλιζών) ὀλιζῶν. Nr. 29. V. 1.
ἐστὶν ἔτοιμά σοι) ἐσιν ἔτοιμά σοι. Nr. 29. V. 6. μηκέτ') μήκ ἐτ'. Nr. 31.
V. 4. ταρβέω) ταρβω. Nr. 32. V. 4. χῶ) χῶ ex more. Nr. 35. V. 3.
μνάς) μνάς. V. 5. ὠόν) ὠιόν ex more. Nr. 40. V. 3. dele not. Jac. marg.
Nr. 41. V. 5. κῶμοι τε) κώμοι τε. Nr. 43. V. 1. τοῦκ) τοῦκ ex more.
Nr. 44. V. 7. ἦν) ἦν. Nr. 45. V. 1. in comm. ὅς) ὅς. V. 2. ἐστὶ) ἐσι.

V. 6. εἴρησ.) εὐφροσ. Nr. 46. in lemm. κρισηνοῦ) κρισηκ. Nr. 47. V. 4. in comm. ἀρετω) Sic sane scriptum fuit ab initio; sed post, sicuti videtur, ab ipso librario in αἰνέω mutatum. V. 10. οἶδεν) abest lit. parag. Nr. 48. V. 7. in comm. μὴ ἀμαξας) μὴ αμ. Nr. 60. V. 10. δ') in cod. deest. Nr. 61. V. 3. in comm. οὐδεδιδάχθη) Quod ex cod. more οὐδὲ διδ. est; οὐδὲ enim saepissime accentu suo caret. Nr. 64. V. 5. ἤνομεν ἡδη) ἤνομεν ἡδη. V. 12. ἄρ') ἄρ'. Etiam hic alter libr., quando bisyllabae particulae, syllaba prima tonum recipiente, apostropho decurantur, acutum in gravem transire jubet. Paulo post in novo horum epigr. titulo ἀποσκώπτοντας) scr. ἀποσκώπτontos. Nr. 66. V. 2. ἀνθρακῆ) ἀνθρακῆ. V. 5. in comm. „Caeterum hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis antiquo tamen“. Quod si verum esset, certo certius notassem. Non enim, haec talia praeterire, moris est. Characterem interdum negligi, haud infitias eo. Nr. 69. V. 2. γίγνεται) γίνεται ex constanti cod. usu. Nr. 70. V. 1. Γρηῦν) γρηῦν. Nr. 71. V. 1. αὐτῇ) αὐτῇ. Nr. 72. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. in comm. ζώεαι κλεποῖσα) Scripserat libr. initio ζώεαι βλεπουσα; mox errorem sentiens, β lenissima mutatione (prolongato sc. ejus anteriore ductu) in κ transformavit, et superne αι adscripsit, ut habeamus hoc modo και λεπουσα, vel, quoniam apud hunc posteriorem scribam π a σσ plane dignosci nequit, και λεσσουσα. Oblitus est autem, ut veriore lectionem ab solveret, v adjicere; quo facto recte proveniret και λεσσουσα. Similitudinem litterarum β et κ egregie discis ex Bast. tab. I, 6. vocibus ἀβρὸν et ἄκρον; sed eandem litteris π et σσ faciem esse in quibusdam codd., nisi id nemini ignotum putabat, male Bastius attingere praetermisit. Nr. 73. V. 1. in comm. ὅτῃ νεία) ὅτῃνεία. V. 2. νῦν δ' ἐθέλει) νῦν δεθέλει. Nr. 73. V. 7. ἦν τε) ἦν τι. Locus me admonet, ut scribam utrumque ἦν plane non nosse observem; ubique ἦν scriptum. Quae toni ratio nititur haud dubie vaga notione tenoris inflexi ex contractione oriundi. Nr. 74. in lemm. scr. γραῖαν. Nr. 75. V. 6. ὁμοῖον) ὁμοιον. Illud rectius. cf. Greg. Cor. p. 26. 318. al. Nr. 77. V. 3. Στρατοφῶν) ut et v. 6. στρατοφών. Ib. ὁμόσας) ὁμόσαι. Nr. 78. V. 2. ἦ) ἦ. Nr. 79. V. 5. in comm. δέρεται) fuerit ita; nunc certe δέρεται. Nr. 81. V. 3. πλαταιαῖς) πλαταιαῖς. V. 5. εἰ δ' ἐτι) εἰδέτι. Nr. 84. V. 6. in comm. πέντε τραῦζ.) Etiam in cod. junctim habes scriptum; prior tonus ob nimiam vocis extensionem appositus. Nr. 85. V. 5. in comm. και τέ γάρ) και τε γάρ. Nr. 86. V. 1. εἰτ') bis εἰτ'. Nr. 88. V. 1. in comm.

„ἦρπασεν P. sed v atramento inductum“ non inductum; imo v ἐφελ-
κυστικόν in membr. nostris ante lit. κ' huud raro usu venit, ubi syll.
brevis. Nr. 89. V. 1. χαμαί τι χαμαί τι. Nr. 91. V. 3. κάτω βρύσιν)
κατώβρυσεν. Nr. 94. V. 2. in comm. ἀπῆλθεν) vid. quae modo dixi ad
Nr. 88, 1. Idem fieri scito ante lit. γ (cf. epigr. 100, 1. et 407, 5.)
ac, si recte memini, etiam ante ε. Nr. 95. V. 1. dele not. Jac. marg.
Ib. V. 3. ψιλώς) ψιλῶς. Nr. 102. V. 1. ποτ' πότ'. Miror. Nr. 107. in
comm. „In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente“. Lemma non
habet; numerus atque initii nota neutiquam desunt. Nr. 105. V. 1. ὅς
δ' ἐκάθειδεν) ὅς δε καθ. Nr. 110. V. 8. γὰρ εἰμι) γάρ εἰμι. Nr. 111.
V. 2. in comm. ἀπηγχόνισεν) abest lit. parag. Nr. 115. V. 2. in not.
Jac. marg. ἰαοίν) ἱαοίν i. e. ἰσιν. Nr. 119. V. 1. in comm. ὁ ἱατρός)
ὁ ἱατρός. Subscripta puncta pariter ac spiritus lenis et superscripta vo-
calis η ab homine nostrae aetatis oriunda; quod occasionem dat mo-
aendi, etiam alibi passim ab isto homuncione membranam nostram com-
maculatam esse; quam detestabilem vetustissimi libri profanationem ita
ei cessisse cuperem, ut pro sana nactus esset chiragricam manum. Istius-
modi interpolationis proximum exemplum habes Nr. 124. v. 2., ubi Jac.
recte inoiet, codicem praebere ἐτέρησεν. At calami ductus, quo ἐτέρησεν,
vel potius, quicquid contradicat Clar. Ed., ἐτέρησεν in ἐτέρησεν abiit,
illius, si Dis placet, correctoris est. Nr. 125. V. 3. dele not. Jac. marg.
Nr. 127. V. 1. Ἐριννύες) ex more ἐριννύες. V. 3. σοῦ) σοι. Nr. 139.
V. 2. in comm. φῆς οννεσ.) φησι ουν. sicut Pl. Nr. 140. V. 3. οὐ
παιν) ουπαιν. Nr. 141. V. 4. Θερμοπυλῶν) θερμποπ. V. 5. ὥς τε)
ὥς τι. V. 6. ἐνθάδε μοι) ἐνθαδέ μοι. Nr. 143. V. 4. in comm.
μελέται) μελεται. Nr. 145. V. 1. Σέξτου et Σέξτος) σέξτου et σέξτος.
Nr. 157. V. 2. κομιδῇ) κομιδή ex more. Nr. 169. V. 2. χαλκοῦς)
χαλκούς. Nr. 181. V. 1. Ἥδιμεν) ἥδεμιν. Jota a priori librario
superscriptum. Nr. 185. V. 1. ἀπέλυε πόλιν) ἀπέλυε πόλιν. Linea a
recenti isto nequam sublita. Nr. 190. V. 2. ὄνθ' ὄλον) ὄνθ' ολον.
Nr. 191. V. 2. ἔχεις) ἔχει. Nr. 195. V. 4. κροτάλων) κροτάλω. Nr. 196.
V. 1. Βιτώ) βίτω. In qua vocē βί' a priori libr. adjectum est. Nr. 199.
V. 1. in comm. ἰχθύν Br.) eodem modo in membr. Nr. 202. V. 3.
in not. Jac. marg. ὠνήσαι) ὠνησαι. Nr. 209. in lemm. παρορισάς)
παρορισί i. e. παρορισήν. Nr. 210. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 218.
V. 3. in comm. καταγλώσσ') καταγλώσσ'. Nr. 222. V. 2. in comm.
„etiam v. 2. λίχει καὶ λίχων“ imo λίχ. γὰρ λίχ. Nr. 226. V. 2. ὄφρα

σε) ὄφρα σε. Nr. 227. V. 2. σὺ τι) σὺ τί. Nr. 228. V. 1. τις) τίς et ἀπέκτανεν) ἀπέκτονεν. Nr. 236. V. 2. in comm. „δὲ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in codd. dixit Schaefer.“ In membr. habes δὲ κιν. ergo vox pro deleta habenda est; an in archetypo compendium particulae καὶ scriptum fuerit, quod libr. primo oculorum obtutu perperam pro δὲ acciperet, equidem non quaero. Nr. 239. V. 1. Οὐτε) Habes in cod. per correctionem in loco et οὔτε et οὔτι. V. 3. Ἀρπινῶν) ἀρπινῶν. V. 5. ὡς σε) ὡς σε, ex hujus alterius scribae constanti usu. Idem habes epigr. 253, 5. et 352, 7. Nr. 241. V. 1. Θεόδωρε σοῦ) θεόδωρέ σου ex more. Nr. 265. V. 3. in comm. καταλέξη) καταλέξη. V. 6. Ῥωμαίοις αὐδαίς) Ῥωμ. δ' οὐδ. Nr. 276. V. 1. ποτε) ποτέ, sicuti epigr. 279. v. 1. Nr. 285. V. 1. ἄλλο) ἄλλ' i. e. ἄλλως. Nr. 288. V. 1. ῥαφιδεύς) ῥαφίδας. An pro ῥαφίδες? Nr. 290. V. 1. τις) τίς. Nr. 297. V. 4. νῦν δ' ἴθι) νῦν ἴθι. Nr. 300. V. 2. σίγα) σίγας ex more. Nr. 302. V. 2. in comm. καὶ αὐτός) ζαυτός. Id. cur καυτός esse nequeat, non video. Sic saepius scribendi notae ad sensum, non ad litteras significant. Nr. 308. supra textum Λουκιλλίου. Tandem aliquando Cl. Editor hanc nominis formam adhibet, quae in ipso cod. jam dudum invaluerat, quemadmodum ex comm. intelligere licet. Fere similiter supra peccatum est in casu secundo nominis Λεωνίδας, ubi saepe Λεωνίδα loco Λεωνίδου expressum fuit, et vice versa, renuente libro ms. Nr. 309. V. 4. τι) τί. Nr. 315. V. 1. Ἀντίοχος) ἀντιόχος. Nr. 319. V. 4. primum ἦ aliena manu additum. Nr. 322. V. 3. κηλίδες) κηλίδες. Nr. 325. V. 4. in comm. „καλίσθησ P. ultima littera atramento inducta“. Potius sic: καλίσθησ. Nr. 328. V. 4. εἰς) εἰς. V. 9. in not. Jac. marg. δέσθες) imo, δεσθες, proinde, littera sibilante exstirpata, rectissime. Nr. 330. V. 7. οὐκ ἀγ: ἡς εἰ) rectissime; sed a librario, qui ejus locutionis sensum non satis assequeretur, monstrum quoddam lectionis habemus: οὐ καφνήσει. An cogitavit ignarus homo de καφήσει, aut vero de ἀφύσει. (ἀφύω cum significatu: dealbor), ubi nihilo secius et ad antecedentem voculam pertineret. Neutrum satis graecum videtur. Nr. 332. V. 6. οὔσαν) οὔσαν. Nr. 335. V. 2. in comm. κοπίση) κοπίση i. e. κοπιη. Nr. 340. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 348. V. 2. in comm. παντο-λέτωρ) πατρολέτωρ. Quam vocem lexicis adde. Nr. 352. V. 7. in comm. ὡς με) ὡς με. V. 11. ἦδε) ἦδε ex more. Nr. 358. V. 1. Ῥουφινιανός) ῥουφην. Nr. 360. V. 1. ἐγένου) Sic legitur in membr.

satis certo. Nr. 362. V. 3. τῷ φωνίῳ, ἄτις) τωφανεσούτις per ignorantiam. V. 5. ἦ) ἦ. Nr. 363. V. 1. χῶ) χ'ῶ. Nr. 373. V. 1. ἐοτιν)

Abest lit. parag. Nr. 384. V. 2. in comm. πληθούς) πλη^χθούς. Hoc ita accipiendum: Librarius profecto primitus scripserat πλη^χθούς; sed extemplo correxit, priorem tonum inducens, alterum imponens, et medium literae θ ductum per vocalem o porrigens, ut eo modo cum e contingeret. Nr. 386. V. 1. τις) τλε. V. 5. ἦν) item ἦν. Nr. 403. in lemm. supra contextum posito εἰς ποδάγραν) male; in membr. εἰς ποδάγραν, quemadmodum epigr. 414. Quamvis enim haec epigrammata genus spectare videantur, tamen certum aliquem hominem icere putanda sunt. V. 1. δαμάτεια) δαμάσειρα. Quod probe notandum. V. 6. γίνετα) γίνεται. Nr. 410. V. 1. βακτροπροσαίτου)

βακτρον πο. Nr. 411. in lemm. ἐκπύρ^ω nullo modo ἐκπυρον esse potest. Accentu si careremus, interpretarer vel ἐκπυρωθην, vel ἐκπυρων. Ut nunc res habet, forsitan in antecedente voce mendum latet; recte fortasse explicaveris: εἰς βαλαντίον ἐκπύρωσιν. Nr. 416. V. 1. γλυστα) Alterum Gamma abest, ut semper. Nr. 421. V. 1. Cl, Ed. emendationem suam justo obscurius in comm. proponit; etiam σὺ a cod. abesse, non diserte monet, licet quodammodo ex varr. lectt. suspicari possis. Nr. 424. V. 2. Ἐριννυες) Alterum Ny ex constanti cod. usu deest. Nr. 425. V. 1. Γυνώσκειν) γυνώσκειν, ut constanter. Nr. 434. V. 2. ὀρᾶς) ὠρᾶς. Nr. 440. in lemm. supra textum ed.

πιττακον) πιττακ i. e. πιττακος. An ejus nomen Πίτταξ fuit, quam vocem, a Schneidero male praeteritam, reperire licet in Suic. thes. eccles. sub voce Πιττάκιον. Post haec in comm. „Sequuntur in cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis cod. partibus supplementa addidit“. Est en ipsa manus, quae in primis cod. foliis illa diversi argumenti epigrammata scriptitavit; quod nisi agnoscere possis ex pari calami ductu, quoniam hic paulo negligentius quam illic literas formavit, nihilo minus ex illadem plane scribendi compendiis, quibus utrobique usus est, prodit.

XII. Στρατωνος μουσα παιδικη.

Nr. 4. V. 7. τις) τλε. Nr. 6. V. 2. τοῦτό ποθ') τοῦτο πόθ'. Nr. 7. V. 2. ἐπνοίῃ) ἐπνοίῃ. Nr. 9. V. 1. σὺ) σὺ. Nr. 15. V. 1.

in not. Jac. marg. dele γραφικοῦ P. Nr. 18. V. 2. ἐστὶ τι) ἐστὶ τι.
 Nr. 24. V. 1. Εἴ μοι) ἐμοι. V. 2. οἶσα) Non ante, sed tantum post
 haec in textu erant puncta figenda; namque sic incipit in cod. versus.
 Nr. 32. V. 2. Primum ὦρη) ὦρη. V. 4. in comm. νυνὶδε) νυνὶ δέ.
 Nr. 34. V. 1. παιδοτρίβην) παιδοτρίβη. Nr. 35. V. 1. ποτ') πότ'.
 V. 3. τις) τίς. Nr. 36. V. 2. ἔπεσε) ἔπεσε. Nr. 43. V. 3. ἔρωμινον)
 ἐρωμινον. Nr. 44. V. 4. ἄλλο τι) ἄλλότι. Nr. 45. in lemm. supra
 editionis textum posito Ποσειδίππου habes. Viget et praevallet in cod.
 forma ποσιδ. Nr. 48. V. 4. in comm. „Graevius, distinctione post
 φλῆξετε posita, ἥδη conjunxit cum sequentibus“. Recte Graevius;
 etiam in cod., ubi rarissimae sunt distinctiones, ita distinctum. Nr. 51.
 V. 1. Ἐγγε) ἔγγε. Nr. 52. V. 2. ψυχᾶς) ψυχᾶς. Nr. 56. V. 7.
 ἱερὰ πόλιν) ἱερὰ πόλιν et ᾶ) ᾶ. Nr. 58. V. 2. in comm. δονήσας)
 Multa a viris doctis tentata; in membrana habes δονήσας. Nr. 61.
 V. 1. κατέτην) κατατήν. Nr. 64. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 68.
 V. 1. λεύσσει) Sic revera h. l. etiam in ms.; quod tamen fit non nisi
 rarissime. Idem de verbis γίνομαι et γινώσκω valet, quae a priore
 libr. nusquam, ab altero bis terve cum duplici Gamma reperiuntur.
 Nr. 69. V. 1. in comm. γανυμήδει) Syllaba ει non plene, sed per
 compendium scripta; quod commode eandem etiam cum diaeresi de-
 notare censendum est. Nr. 72. V. 6. ἐπὶ σοῖς) ἐπ' ἰσοῖς. Nr. 80.
 V. 3. in comm. πρὸς σέ) πρὸς σέ. Nr. 81. V. 1. in comm. τάν) τ'αν.
 Nr. 82. V. 2. φάνιον) φάνιον, quemadmodum epigr. 83, 4. 5. Nr. 84.
 V. 4. in comm. ἀπετρέπτε) ἀπετρέπτε. V. 6. dele not. Jac. marg.
 Nr. 85. V. 1. in comm. „πελάγους. P. πελάγεus Br. qui vulgarem for-
 mam in praecedente epigr. reliquit“. At revera ipsa membr. offert
 πελάγεus hoc posteriori loco. V. 8. φίλοι) Utrum hoc sit, an φίλοι
 scriptum, parum liquet; magis tamen alterius (φίλοι) speciem vox
 refert. Nr. 90. V. 8. μόνον) μόνον. Nr. 91. V. 5. ἐπηνγάσσαθε)
 ἐπηνγάσσαθε. Nr. 93. V. 7. in comm. λεπτήνενω) λεπτήνενω. V. 11.
 εἰς) εἰς. Nr. 97. V. 5. τά θ') τὰθ et ἴσα) ἴσα. Nr. 99. V. 1. in
 comm. οὐδεμαθόν περ) οὐδ' ἔμαθόν περ. Nr. 102. V. 5. χούμους)
 οὐμός et hoc et altero loco. V. 6. μέσση) μέσση. Illud vero loco
 secundo existat. Nr. 105. V. 2. πέταμαι) πέτομαι. V. 3. τε) τέ.
 Nr. 108. V. 4. ὀξηρῶ) ὀξηρῶ. Nr. 117. V. 1. τόλμα) τολμά.
 Nr. 118. V. 1. in comm. ἀρχεῖν) ἀρχεῖν. Nr. 132. V. 1. Οὐ σοι) οὐ
 σοι. Nr. 134. V. 4. τῶνδρός) τῶνδρος. Nr. 136. V. 1. in comm.
 μή με scribe pro μή μ'. Nr. 137. V. 6. in not. Jac. marg. dele ἐχάτω P.

Nr. 139. V. 1. Ἔσι τι) ἐσί τι. V. 5. Μενέξενε) μένεξενε. Nr. 140. V. 5. in not. Jac. marg. dele Ζεύς P. Nr. 141. V. 1. τολμᾶν) τόλμαν. V. 5. in comm. τοίγαρ) τοί γάρ. Nr. 143. V. 1. Ἐρμηῖ et ἔρηβω) ἐρμηῖ et ἐφήβω. Nr. 144. V. 4. οἱ' ἔδραε) οἰδραε'. Nr. 147. V. 1. in comm. ἄρπασαι) ἀρπασαί. Nr. 148. V. 4. ἀνερασότατον) ἄν ἐρ. Nr. 150. V. 3. Μοῖσαι) μουσαι. V. 9. δεδοίκαμες· αἱ) δέδοικα μέσαι. Nr. 153. V. 4. γίγνεται ἐρωῶσι θεός) γίνεται ἐρώσιθεος. Nr. 160. V. 6. τίσαι) τίσαι. Nr. 163. V. 4. Εὐβιότω) ἐν βιότῳ. Nr. 166. V. 2. τοῦτό γ' ἔχειν) τον τογ' ἔχειν. Nr. 168. V. 1. Ναννοῦς) Νάννους. V. 4. εἶπας) εἶπας, sicut v. 5. εἶπόν) εἶπον. Nr. 172. V. 1. ἐστί) ἐσίν. Nr. 174. V. 3. γίγνου) γίνου. Nr. 178. V. 2. ἀστράδιν) ἄσρασιν. Nr. 180. V. 3. ἄλλο τι) ἀλλ' ὅτι. Nr. 182. V. 1. ταῦτά με) ταῦτα με. Nr. 183. V. 2. in comm. χεῖλεσι μὴ φιλέοις) Fuit initio scriptum χεῖλεσιν ηφιλέοις. Post a prioris vocabuli litera ultima Ny ad propinquum Eta linea recta a librario est ducta, quo Ny illud speciem literae My sumpsit. Nr. 185. V. 2. in comm. παῖδας) Vere sic habet membrana. Num etiam in hoc dialectus viget, quemadmodum in παίδων et παιδῶν vigere scimus? cf. Greg. Cor. p. 317 et 658. Certe non ita multo post epigr. 194, 1. et 195, 3. recte παῖδας exhibetur. Nr. 187. V. 1. ἀναγιγνώσκειν) ἀναγιν. Nr. 193. V. 1. in comm. οὐδὲ συμυρναῖαι) οὐδὲ συμυρν. Nr. 195. V. 4. Κυπρογενοῦς) κυπρογίνευς. Nr. 202. V. 1. in comm. ἀγαγὲν δέ με) ἀγαγὲν δε με. cf. Bast. p. 855. pr. „Omissio accentus vel spiritus in voce plene integrisque litteris scripta dubitationis index est, aut significat, librarium vocem pro corrupta habuisse“. Quod poteram in hisce additamentis meis saepenumero monere, semel advertendum duxi. — Ib. Δᾶμι) δάμι ex more. Nr. 206. V. 5. Κῦρι) κύρι. Nr. 208. V. 6. Θιγέω) θίγειν. Nr. 211. V. 1. οὐ δ' ἔτι) οὐς ἔτι. V. 7. ἄλλη δ') ἀλλή δ'. V. 8. in comm. κούκ) κ'ούκ ex more. Ib. Nr. 216. V. 1. κύντονος) κυντονος. cf. supra ad 202, 1. Nr. 218. V. 2. εἶπόν) εἶπον ex more. Ib. Πασιφίλε) πᾶσι φίλε. Nr. 222. V. 3. in comm. „κώκους an κόκους ambiguum in P.“ Hoc in marg., illud in-textu reperiri scitote. Nr. 226. V. 3. ib. ἦ με κατουν.) ημεκατουν. Nr. 230. V. 4. ib. καὶ ἂ ποθ') καὶ οὐ ποθ'. De tono libr. vehementer dubitabat. Nr. 233. V. 1. Κωμωδέ) κώμωδες. Nr. 249. V. 5. μελιπαιδας) μέλιπαιδας. Nr. 255. V. 1. ἀκοινώτῃτε) scr. ἀκοινώνητε. Nr. 258. V. 1. τις) τίς.

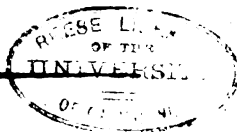
XIII. *Επιγραμματα διαφορων μετρων.*

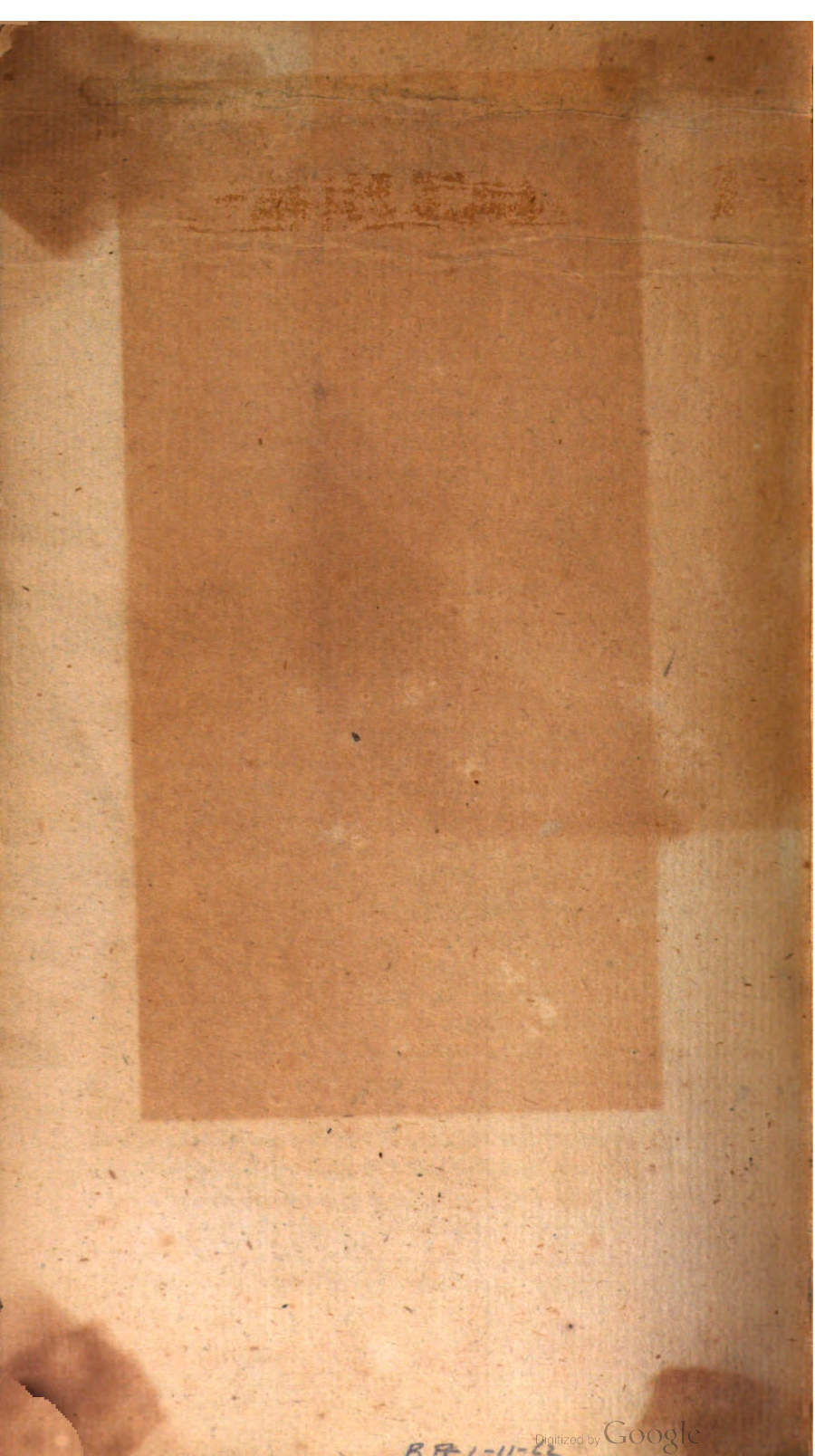
Nr. 6. in comm. „Nomen auctoris non adscriptum in membr.“ Quidni adscriptum sit? Habes in libr. ms. τοῦ αὐτοῦ ἐνδεκασυνλλάβιον τρίμετρον οὕτω καλούμενον. Nr. 9. V. 1. Ἀιγαῖον) αἶγαιον. Nr. 10. V. 2. in comm. λιμένοσκόπῳ) λιμένος κόπῳ. Nr. 11. in lemm. ὑπορχηματιξ) ita sane perperam h. l. scriptum exstat pro ὑπορχηματικόν, quod habes epigr. 21. Nr. 12. V. 2. ἄλός) ἄλος. Nr. 12. V. 5. in comm. ῥάσθη) ῥάθῃ, ergo, si deficientem tonum exceperis, rectissime. Ib. Nr. 13. V. 5. κνδωνιαίτας) „abundante i, ut passim“. at legitur in membr. κνδωνίαίτας. Nr. 14. V. 4. Ἰσθμοῖ) ἰσθμοί. „Μοχοί Paphiorum pro μυχῶ positum esse, monuit me Cel. Valckenaer.“ vid. Greg. Cor. p. 367. ss. Nr. 15. in lemm. comm. „ἑ μέτροις (scr. ε μέτροις i. e. ἑξαμέτροις)“. Rectissime cod. praebet ἑμέτροις. Nr. 18. in lemm. ἐνδεκασυνλλάβ) scr. ἐνδεκασύλλαβ) hic et epigr. 19. Nr. 20. V. 1. in comm. „ὦπις an ὠπις obscurum in P.“ Neutrum, sed ωπις, unde librarium dubitasse colligas. Nr. 21. in lemm. ἐμῆτρ) posset accipi pro ἑμμέτρον; at in cod. ἑμῆτρ i. e. πενταμέτρον. V. 6. in comm. διθυραμβόχανα) διθυραβοχάνα. Nr. 22. sic a libr. in versus descriptum est. Tres versus primi, quemadmodum in ed. nostra dispertitos esse vides; tum vero τόνδε — Ἐρωτος || κούρων || ἐπέρτατος || δός || δέχθαι. Nr. 23. V. 1. dele in not. Jac. marg. εἴτε κακόν. Jota enim, in literarum serie omissum, superscriptum est. V. 6. ἡδονῶν) ἡδονάν. Nr. 24. V. 2. in comm. σειμόνη) σειμονη. Nr. 25. in lemm. ε' μέτρον) scr. ἑμέτρον. Nr. 27. in lemm. ἐναλλάξ) ἐναλλάξ. Nr. 28. in lemm. αυτ) scr. αυτ̃. Paulo post ὅποδ) ὅποδ̃ i. e. τετράποδον. V. 10. in comm. φορηθείς) Voluit CL. Ed. φορηθείς, quod in cod. sic habetur. Nr. 30. in lemm. ἑμῆτρ) scr. ἑμῆτρ̃.

Explicit, spero, feliciter.

Sigla haec [P], qua singula quaevis ordiens membranae pagina denotatur, quum operarum culpa ineptis saepenumero locis in textus voluminibus sit posita, rectius sic collocatur: P. 54 b. codicis ea ponenda est ante *Χρῖς τσην*. P. 57 e: 69. editionis omnino delenda. P. 72. cod. ante *βοτρυχον* addenda. P. 77. ad *φυν*. ponenda. P. 78. ad *αὐτης ὀργη*. P. 79. ad *Εν τω ΙΑ* addenda. P. 81. ante *ἐξ αὐτης* collocanda. P. 85. ante *μη τις*. P. 87. *ως η̄ροτ*. P. 89. *ἤξιν*. P. 90. *δεῦρ*. P. 91. *χρωμ*. P. 92. *παντοσ'*. P. 94. *ἀπτητ'*. P. 96. *Αρο*. P. 99. *τοῦτο*. P. 100. *πριν*. P. 102. *σερνα*. P. 104. *φαινεθ'*. P. 106. *μη τις*. P. 108. *οὐδ' οσον*. P. 110. *εσι*. P. 112. *χλαινα*. P. 114. *ἐκπετ*. P. 116. *Ζηλ*. P. 118. *μηρ*. P. 120. *κοιμισον*. P. 122. *βαλλειν*. P. 124. *νυν*. P. 126. *ἐξεχεν*. P. 129. *υβρις εμην*. P. 131. *ὑδασι*. P. 133. *κειτο*. P. 135. *ζωνην*. P. 138. *συμβολον*. P. 140. *δεχνυται*. P. 144. *δισκον*. P. 146. *ἀνθετο*. P. 148. *δεχνυσο*. P. 156. *αντ'*. P. 157. *τηδε τις*. P. 159. *παρμις*. P. 161. addenda ante *Τριγλαν*. P. 162. ponenda ad *ἀρκυν*. P. 163. *θηκεν*. P. 164. *κειται*. P. 165. *η̄ φειγε*. P. 166. *ἀγκειται*. P. 169. *και γλυκεν*. P. 170. *και θυρσον*. P. 172. *τω κυνι*. P. 174. *ἐξ αλος*. P. 181. *ἄβρων τε*. P. 182. *τον βαρυν*. P. 183. *αἰγιδι*. P. 185. *εὐχομενοις*. P. 187. *μασιγα*. P. 191. *ἀντιος*. P. 193. *ἴσον*. P. 195. *σφαιραν*. P. 197. *Παρμενις*. P. 200. *ευαγρε*. P. 204. *τρεψαμ*. P. 206. *Ἀρτεμη*. P. 207. *τετραετ*. P. 208. *και ταν*. P. 210. *ἐπλεκ'*. P. 212. *και τον σμερδ*. P. 214. *εὐθετον*. P. 215. *ἀλλ' ἐμολες*. P. 216. *ἐμνψ*. P. 218. *και πηρην*. P. 220. *Μιλητος*. P. 221. *ἐσερεφον*. P. 222. *ὡς καλον*. P. 225. *πυρ*. P. 227. *Τροια*. P. 229. *γίλωτι*. P. 230. *αμμες*. P. 232. *τας δ' ὑπερ*. P. 233. *σῶμα*. P. 234. *ἐλπιδας*. P. 235. *παρθενιον*. P. 236. *παιγνιον*. P. 237. *θηρευων*. P. 238. *ζεσ'*. P. 239. *εἰ γαρ ἴσον*. P. 240. *και γοερον*. P. 243. *ἄερξον*. P. 244. *ἰσπασεν*. P. 245. *θαροση*. P. 248. *ὁ κλημων*. P. 250. *μυρεθ'*. P. 252. *ὠλετο*. P. 253. *παντοθεν*. P. 255. *τυμβον*. P. 259. *οὐ θαπτεις*. P. 261. *ἠρπασεν*. P. 265. *Τλησιμενη*. P. 267. *θρεψας*. P. 268. *ἀλλὰ προμηθ*. P. 273. *Ἀντιπ*. P. 275. *πρωϊον*. P. 281. *συλα*. P. 283. *ἠρεμα*. P. 285. *πολλακι*. P. 287. *φιλλι*. P. 291. *και κουρας*. P. 293. *πυρκαϊη*. P. 294. *φθειγματο*. P. 296. *κινησαντα*. P. 298. *οἶπω*. P. 299. *τσοσον*. P. 300. *πλουτηος*. P. 303. *ἐν βιοτη*. P. 307. *καππεσεν*. P. 309. *μοιρυν*. P. 311. *αλλον*. P. 312. *δεινος*. P. 313. *λειψανον*. P. 314. *οὐκ ἐτλη*. P. 315. *βουληθεντα*. P. 318. *λαϊνον*. P. 319. *τη φιλοκ*. P. 321. *ἐφθιτο*. P. 322. *ἦθα τι*. P. 323. *ὠδινες*. P. 325. *μοννος*. P. 327. *και βιοτον*. P. 329. *ἐμπα δε*. P. 330. *τουνεκα*. P. 331. *ἦντεο*. P. 334. *των Αβρ*. P. 336. *οιην*.

P. 339. *ἡνικα*. P. 341. *αι, αι*. P. 343. *παισιν*. P. 344. *μηκετ'*. P. 346. *Χριστος ἀναξ*. P. 348. *και τυν*. P. 349. *ἡ θρυψ*. P. 351. *αὐθις*. P. 354. *πλατσατε*. P. 357. *λασε*. P. 359. *δενδρω*. P. 362. *όσον*. P. 365. *addenda ante και ψυχας ἀνδρων*. P. 364. *item addenda ante Σιγησας ἀρσαι*. P. 366. *γηρασκειν*. P. 368. *ἡπιος*. P. 370. *δελφινες*. P. 372. *ηκε*. P. 374. *την ἐμε*. P. 377. *addenda ante ἀνθερων κελαρυζε*. P. 380. *ἐκ ταυτης*. P. 382. *εἰκονα*. P. 385. *την τιμην*. P. 386. *την σην*. P. 389. *ἀρισον*. P. 392. *εὐθυνει*. P. 394. *ἦτις*. P. 396. *θνησκειν*. P. 398. *νηχομενων*. P. 400. *τεττιξ*. P. 402. *μοσχος*. P. 403. *κιττ*. P. 404. *εἰδωλον*. P. 406. *ὀλλυμενη*. P. 407. *νυν μοι*. P. 409. *ωραιον*. P. 411. *ἀνδρων*. P. 413. *θυμωθεις*. P. 416. *addenda ante ξεινον μουσοπολου*. P. 417. *ληην*. P. 418. *addenda ante χειματος ἡνιμοεντος*. P. 419. *οἱ δ' απαλον*. P. 420. *οὐ δ' ἐπιγ*. P. 422. *και κοιμω*. P. 423. *ἦε θεος, ἦε γ*. P. 429. *τρηχειαι*. P. 431. *αὐλια*. P. 433. *ῥεξω*. P. 434. *μηνισας*. P. 441. *πυργου δοιρ*. P. 448. *Χριστιανοι*. P. 454. *καιετ'*. P. 456. *ἀμφεβοητα*. P. 457. *χορδας*. P. 461. *ναματι*. P. 462. *οὐ ποθιει*. P. 466. *ἐδρακον*. P. 472. *ὑδασι*. P. 473. *μηποτε*. P. 475. *και τυδε*. P. 477. *εἰ οι*. P. 481. *ἀνερα*. P. 482. *ὄψε μεν*. P. 485. *ἡσκημας*. P. 488. *ἐν ὧ το χ*. P. 490. *πειθομενος*. P. 492. *καρφεσι*. P. 494. *ηπιη*. P. 495. *ἐχθρα*. P. 497. *οἱ βασκ*. P. 499. *οντοι τον θαν*. P. 501. *ζωομεν*. P. 506. *πως δυναμαι*. P. II, 319. *editionis omnino delenda*. P. 511. *Βακχε φερων*. P. 513. *ἐγκεφαλου*. P. 514. *ἡνδεποτε*. P. 515. *ενθερος*. P. 517. *ελπισιν*. P. 518. *βοσφυχια*. P. 519. *ἐκβαλε*. P. 522. *Ζευ*. P. 525. *πεντ' ιδεν*. P. 526. *ως περιχ*. P. 530. *και δια τουτο*. P. 531. *αν μη π*. P. 532. *Γλαυκε*. P. 535. *την Εκ*. P. 536. *χειλεις*. P. 537. *ζην*. P. 539. *φαιδρος ἐγραψε*. P. 540. *ἀλλ*. P. 541. *ἐκ δρος*. P. 547. *εἰ φίλεις*. P. 551. *ἡγομεν*. P. 553. *μη μοι*. P. 556. *γενομενος*. P. 557. *ου θερεος*. P. 559. *Λαοδικη*. P. 562. *χαλκον ἐχων*. P. 564. *αὐταρ ὁ παις*. P. 569. *addenda ante 'Εκ Διος*. P. 570. *τους μελαροφθ*. P. 572. *νευσομεν*. P. 574. *παντων*. P. 576. *ἐκκρουσον*. P. 577. *Κε- κροπιαν*. P. 578. *και Ζηρος*. P. 580. *καλπιν*. P. 582. *δινενεις*. P. 584. *ἀφτυσαις*. P. 585. *τωδ' οσον*. P. 586. *θαμβος*. P. 588. *ὀκτωκαιδεκ*. P. 590. *τωνδρος*. P. 592. *τις τοσος*. P. 594. *οισω και*. P. 596. *και σε π*. P. 598. *την αιτην*. P. 600. *υφερων*. P. 602. *τις κρυψαι*. P. 604. *δαιμων*. P. 606. *αλλα μεν ην*. P. 610. *Αβδηρα*. P. 611. *addenda ante ανθηκεν τοδ' ἀγαλμα κορ*. P. 613. *σημαιτε*.

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C046978894

Anthologia
76386

